SATIR ARASI

KELİME KELİME

KUR'AN-I KERİM MEALİ

1. CİLT

Hazırlayan:
Doç. Dr. Abdülvehhab Öztürk

KAHRAMAN YAYINLARI

1– FATİHA SURESİ

Mekke'de inmiştir. 7 ayettir.

1 – Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla.

2 – Hamd (övme ve övülme) alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

3 – Rahman ve rahim olan (Allah'a).
(Rahman: Dünyada iman eden ve etmeyen herkese, Rahim de, yalnız ahirete imanla gelmiş olanlara rahmet eden demektir).

4 – Ceza (ahiret) gününün hakimidir.

5 – Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.

6 – Bizi doğru yola ilet.

7 – Nimet verdiklerinin yoluna; gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil.

2– BAKARA SURESİ

Medine'de inmiştir.
286 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – Bu o kitaptır ki onda şüphe yoktur. Müttakiler (Allah'tan sakınanlar) için rehberdir.

3 - Onlar gaybe (duyularla idrak edilmeyen, insan bilgisi dışında kalan şeyler; mesela Allah, cennet ve cehennem gibi) iman ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızk olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcarlar.

4 – Onlar sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler. Onlar ahirete de kesinkes inanırlar.

5 – İşte onlar Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridirler.

سورة البقرة مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

Elif Lam Mim — bu — kitap — yoktur — şüphe — onda — rehber olarak

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

müttakiler için — onlar ki — iman ederler — gaybe — dosdoğru kılanlar

الصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ

namazı — den ki — o şeyler — rızk ettik — onlara — harcarlar — onlar ki

يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ

iman ederler — o şeye ki — indirildi — sana — o şeye ki — indirildi — senden önce

وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى

ahirete — onlar — kesin inanırlar — işte onlar — üzeredirler — hidayet

مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

den — Rablerin- — işte onlar — ta kendileridirler — felaha erenler

وهي مائتان وستّ وثمانون اية

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

onları uyarmasan da | yoksa | onları uyarsan da | onlara | birdir, eşittir | inkâr ettiler | o kimseler ki | gerçek

لَا يُؤْمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَ عَلٰى سَمْعِهِمْ وَ عَلٰى

6 | üzerinde | kulaklarını | kalplerini | Allah | mühürledi | iman etmezler

ع

اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧ وَ مِنَ النَّاسِ

7 | insanlardan | büyük | bir azap | onlar için vardır | perde vardır | gözlerinin

مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَ بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ٨

8 | inananlar | halbuki değillerdir onlar | ahiret | gününe | Allah'a | iman ettik | der. | kimi

يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۚ وَ مَا يَخْدَعُونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

kendilerini | ancak, sadece | aldatıyor | değillerdir halbuki | inanan | kimseleri | Allah'ı | güya aldatıyorlar

وَ مَا يَشْعُرُونَ ۠ ٩ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ

9 | hastalık (larını) | Allah | arttırmıştır bu nedenle | hastalık | kalplerinde vardır | farkında değiller

وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۢ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ١٠ وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ

10 | onlara | denildiği | zaman | yalan söyledikleri | idiler | yüzünden | incitici | azap | onlar için vardır

6 – Gerçek şu ki kafir olanları uyarsan da uyarmasan da birdir; iman etmezler.

7 – Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinin üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır.

8 – İnsanlardan kimileri vardır ki, inanmadıkları halde "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler.

9 – Güya Allah'ı ve inananları aldatıyorlar. Halbuki onlar ancak kendilerini aldatırlar; bunun farkında değillerdir.

10 – Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söyledikleri için onlara büyük bir azap vardır.

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

11

ıslahat çılarız | biz | ancak | derler | yeryüzünde | bozgunculuk yapmayın

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ

12

denildiği | zaman | farkında değiller | fakat | bozgun-culardır | evet onlar | onlar | bilinki

لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ

beyinsizler | iman ettiği | gibi | iman mı edeceğiz | derler | insanlar | iman ettiği | gibi | iman edin | onlara

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ

13

o kim-selere ki | rastladıkları | zaman | bilmezler | fakat | beyinsizler | evet onlar | gerçekten onlar | bilin ki

آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ

sizinleyiz | kesin bizler | derler | şeytanları ile | başbaşa kaldıkları | zaman | biz de iman ettik | derler | iman ettiler

إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

14

süre veriyor | onlarla | alay ediyor | Allah | alay edicileriz | biz | sadece

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

15

sapıklığı | satın aldılar | o kimseler ki | onlar | bocalıyorlar | taşkınlık-larında

بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

16

doğru yolu tutanlar | olmadılar onlar | ticaretleri | kâr etmedi | doğru yola karşılık

11 – Onlara: "yeryüzünde bozgunculuk yapmayın" denildiği zaman: "Bizler ıslahatçılarız" derler.

12 – Bilin ki onlar bozguncudurlar; fakat bunun farkında değiller.

13 – Onlara: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiği zaman: "Biz de beyinsizler gibi iman mı ederiz?" derler. Bilin ki gerçekten beyinsizler onlardır; fakat bilmezler.

14 – İman edenlere rastladıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanları ile baş başa kaldıkları zaman; "biz sizinleyiz; biz ancak onlarla alay ediyoruz" derler.

15 – Gerçekte Allah onlarla alay ediyor; bir süre taşkınlıkları içinde bocalamalarına onlara süre veriyor.

16 – İşte onlar hidayete karşılık sapıklığı satın alan kimselerdir; bu nedenle ticaretleri kâr etmedi ve onlar doğru yolu da bulamadılar.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُ

çevresindeki şeyleri aydınlattığı zaman ateş yaktı şu kimsenin hali gibidir onların hali

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ

17

sağırlar görmezler karanlıklar onları bıraktı onların ışıklarını Allah giderdi

بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَآءِ

18

gökten boşanan yağmur gibi yahut dönmezler artık onlar körler dilsizler

فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِى اٰذَانِهِمْ مِنَ

kulaklarına parmaklarını kılıflar, tıkarlar şimşek gök gürültüsü karanlıklar onda vardır

الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ

19

nerede ise kafirleri kuşatmıştır Allah ölüm korkusu ile yıldırım-lardan

الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ۙ وَاِذَآ

zaman onda yürürler onlara aydınlattı her dığında gözlerini alacak şimşek

اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۗ

gözlerini kulaklarını elbette alırdı Allah isteseydi eğer dikilip kalırlar üzerlerine karanlık çöktüğü

17 – Onların hali ateş yakanın hali gi dir. O ateş etrafını a dınlattığı zaman All ışıklarını giderir ve o ları karanlıklar içinc bırakır; artık onlar gö mezler.

18 – Onlar sağırlar, d sizler ve körlerdir; art onlar geri dönmezle

19 – Yahutta onları hali gökten boşana ve içinde karanlıkla gök gürlemesi ve şim şek bulunan bir yağ mur gibidir. Ölüm kor kusu ile parmakların kulaklarına tıkarlar. A lah kafirleri çepeçevr kuşatmıştır.

20 – Şimşek neredey se gözlerini alacak Şimşek onların etrafın aydınlatınca orada yü rürler. Üzerlerine ka ranlık çökünce de diki lip kalıverirler. Eğe Allah istese idi kulakla rını ve gözlerini gide rirdi. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ

Rabbi- nize / ibadet edin / insanlar / o / ey / kadirdir / şeye / her / Allah / şüphesiz

الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى

21

o ki / günahlardan korunursunuz / umulur ki siz / sizden önceler / onları ki / sizi yarattı / o ki

جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَآءَ بِنَآءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

gökten / indirdi / bir bina / göğü de / bir döşek / yeri / size / yaptı

مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا

eşler ortaklar / Allah'a / öyle ise koşmayın / size / rızık / meyve- lerden / onunla / çıkardı / su

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا

22

kulumuza / parça parça indirdiğimiz şeyden / kuşku içinde / iseniz / eğer / biliyorsunuz / oysa siz

فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهٖ وَادْعُوا شُهَدَآءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ

eğer / Allah'tan / başka / şahit- lerinizi / çağırın / onun gibi / bir sure / getirin

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ

23

ateşten / sakının korkun / ki yapa- mazsınız / yapamaz- sanız / eğer / doğru söyleyenler / iseniz

الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

24

kâfirler için / hazırlandı / taşlar / insanlar / onun yakıtı / o ki

21 – Ey insanlar, sizi de ve sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin. Umulur ki günahlardan korunursunuz.

22 – O Rab ki yeryüzünü size bir döşek ve göğü de bir bina yaptı. Gökten bir su indirdi de onunla meyvelerden sizin için rızk çıkardı. Öyleyse bilip dururken Allah'a eşler koşmayın.

23 – Eğer kulumuza indirdiğimizden (Kur'an'dan) şüphe içinde iseniz, onun benzerinden bir sure getirin ve eğer doğru söylüyorsanız Allah'tan başka şahitlerinizi getirin.

24 – Eğer bunu yapamazsanız - ki asla yapamayacaksınız - yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten korkun. O ateş kafirler için hazırlanmıştır.

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ

müjdele | onları ki | iman ettiler | yaptılar | iyi şeyler | kesinlikle | onlar için vardır | cennetler

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ

akar | altlarından | ırmaklar | her ne zaman | rızıklansalar | onlardan

ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ

meyveden | rızık olarak | derler | işte bu | o şey ki | rızıklandığımız | önceden | sunulacak

مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

benzeşik olarak | onlar için vardır | orada | zevceler (eşler) | tertemiz | onlar | orada | ebedi kalacaklar

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا ٢٥ 25

Allah | çekinmez (haya etmez) | getirmekten | misal | herhangi bir şeyi | bir sivrisineği | onun

فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ

üstündekini | artık | o kimseler ki | iman ettiler | bilirler | onun | hak olduğunu | Rablerinden

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا

..e gelince | o kimseler | inanmadılar | derler | ne | istedi | Allah | bununla

25 – İman edip iyi şeyler yapanları kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetlerle müjdele. Her ne zaman onun meyvelerinden rızklansalar, "bu, daha önce rızklandığımız şeydi" derler. Bunlar birbirine benzer olarak sunulacak. Orada onlar için tertemiz eşler vardır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

26 – Allah bir sivrisinek olsun ve daha üstünde olsun, herhangi bir şeyi misal getirmekten çekinmez. İman edenler bunun Rablerinden hak olduğunu bilirler. İnanmayanlar ise, "Allah bununla ne demek istiyor?" derler. Allah onunla çoklarını saptırır ve çoklarını da doğru yola getirir. Onunla ancak fasıkları şaşırtır.

مَثَلاً يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهٖ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ

bununla | şaşırtmaz | çoklarını | bununla | doğru yola getirir | çoklarını | bununla | saptırır | bir örnek

اِلَّا الْفَاسِقِينَ ۙ ٢٦ اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ

26

sonra | Allah'ın | sözünü | bozarlar | o kimseler ki | fasıkları | ancak

مِيثَاقِهٖ وَيَقْطَعُونَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

bozgunculuk çıkarırlar | bağlanmasını | onunla | Allah | buyurdu | o şey ki | keserler | teyidinden

فِى الْاَرْضِ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٢٧ كَيْفَ

27

nasıl | ziyan edenlerin | ta kendileridirler | işte onlar | yeryüzünde

تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

sizi öldürecek | sonra | de sizi diriltti | ölüler | halbuki siz idiniz | Allah'ı | inkâr edersiniz

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٨ هُوَ الَّذِى خَلَقَ

28

yarattı | ki | O | döndürüleceksiniz | O'na | sonra | sizi diriltecek | sonra

لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ

göğe | yöneldi | sonra | hepsini | yerde | ne varsa | sizin için

فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ۚ ٢٩

29

hakkıyla bilendir | şeyi | her | ve O | gökler olarak | yedi (kat) | onları düzenledi

27 – Onlar öyle kimseler ki Allah'ın emrettiği şeyi teyit ettikten sonra bozarlar, Allah'ın bağlanmasını emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. İşte ziyan edenler onların ta kendileridir.

28 – Allah'ı nasıl inkar edersiniz ki, sizler ölüler idiniz de sizi diriltti. Sonra sizi öldürecek. Sonra da O'na döndürüleceksiniz.

29 – O ki yeryüzünde ne varsa, hepsini sizin için yaratmış, sonra da göğe yönelmiş; onları yedi kat olarak düzenlemiştir. O her şeyi hakkıyla bilir.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا

dediler / bir halife / yeryüzünde / yaratacağım / şüphesiz ben / meleklere / Rabbin / dedi / bir zamanlar

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ

tesbih ediyoruz / halbuki biz / kanlar / dökecek / orada / fesat çıkaracak / kimseler / orada / yaratacak mısın

بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ

30

ve öğretti / sizler bilmezsiniz / o şeyler ki daha iyi bilirim / şüphesiz Ben / dedi / seni / takdis ediyoruz / hamdinle

آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي

bana haber verin / ve dedi / meleklere / onları sundu / sonra / hepsini / isimlerin / Adem'e

بِأَسْمَاءِ هٰٓؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ

31

bilgi / yoktur / seni tenzih ederiz / dediler / doğrular / iseniz / eğer / bunların / isimlerini

لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا آدَمُ

32

Adem / ey / dedi / hikmet sahibisin / hakkı ile bilen / evet Sen / şüphesiz / Sen / sen bize öğrettin / o şey ki / ancak / bizler için

أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ

dedi / demedim mi idim / dedi / onların isimlerini / onlara haber ver... / ...ince / o şeylerin isimlerini / onlara haber ver

30 – Bir zamanlar Rabbin, meleklere "şüphesiz ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti de, onlar da, "orada fesat çıkaracak ve kanlar dökecek kimseler mi yaratacaksın? Halbuki bizler seni hamdinle (övgünle) tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz" demişlerdi. O da: "Şüphesiz ben sizin bilmediklerinizi bilirim", demişti.

31 – Allah, Adem'e bütün isimleri öğretti, sonra da onları meleklere sundu: "Eğer doğru iseniz bunların isimlerini bana haber verin", dedi.

32 – Onlar da: "Seni tenzih ederiz. Biz senin bize öğrettiğinden başkasını bilmeyiz. Şüphesiz hakkıyle bilen ve hikmet sahibi sensin" dediler.

33 – Allah teala: "Ey Adem, onlara bunların (eşyanın) isimlerini haber ver" dedi. Onlara onların isimlerini haber verince, "ben size demedim mi, şüphesiz ben göğün ve yerin gaiplerini bilirim ve ben sizlerin saklamakta olduklarınızı da bilirim" dedi.

إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

ve o şeyler ki | açıklarsınız | o şeyler ki | ve iyi bilirim | ve yerin | göklerin | gaybını | pek iyi bilirim | gerçekten | ben

كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِأٰدَمَ فَسَجَدُوٓا

33

onlar da secde ettiler | Adem'e | secde ediniz | meleklere | demiştik | hani | saklar | idiniz

إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓأَدَمُ

34

ey Adem | ve dedik | kafirlerden | idi | kibir tasladı | diretti (dayattı) | iblis | hariç

اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

isterseniz | neresinden | bol bol | ondan | yeyin | cennete | ve zevcen | sen | yerleş

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا

35

o ikisini kaydırdı | zalimlerden | sonra olursunuz | ağaca | şu | yaklaşmayın

الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

bazınız | inin | dedik | içinde bulundukları | o yerden | onları çıkardı | oradan | şeytan

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلٰى حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰى

36

derken aldı | bir süreye kadar | yararlanma | durak | yeryüzünde | sizin için vardır | düşman (olarak) | bazınıza

ءَادَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

37

çok merhamet edendir | tevbeleri çok kabul eden | evet O | şüphesiz O | tevbesini kabul etti | bazı kelimeler | Rabbinden | Adem

34 – Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik de onlar da, İblis hariç secde etmişlerdi. O ise diretti, kibir tasladı ve kafirlerden oldu.

35 – Biz: "Ey Adem, sen ve zevcen cennete yerleşin, orada nerede olursanız bol bol yiyin; ancak şu ağaca yaklaşmayın; sonra zalimlerden olursunuz," demiştik.

36 – Derken şeytan o ikisinin (ayağını) kaydırıp onları içinde bulundukları cennetten çıkardı. Biz de: Bazınız bazınıza düşman olarak inin oradan. Sizin için orada bir durak ve bir süreye kadar yararlanma vardır, dedik.

37 – Derken Adem, Rabbinden bazı kelimeler aldı; Rabbi de onun tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edendir.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ

tabi olursa | kim | hidayet (rehber) | Ben'den | size gelirse | eğer | hepiniz | oradan | inin | Biz de dedik

هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

38

inanmadılar | onlar ki | üzülecek | ve onlar değiller | onlara | korku | yoktur | rehberime

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

39

ebedi kalıcıdırlar | orada | onlar | cehennemin | yaranıdırlar | işte onlar | ayetlerimizi | yalanladılar

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا

yerine getirin | size | luttettim | o ki | nimetimi | hatırlayın | İsrail oğulları | ey

بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ

40

indirdim | o şeye ki | iman edin | Ben'den korkun | yalnız Ben'den | size verdiğim sözü | ben de yerine getireyim | sözümü

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا

satmayın | ona | inanmayan | ilk | olmayın | yanınızdadır | o şeyi ki | tasdik edici olarak

بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

41

batılla | hakkı | karıştırmayın | benden çekinin | ve yalnız benden | az | paha (ya) | ayetlerimi

38 – Biz de: Hepiniz oradan inin; eğer size Ben'den bir hidayet (rehber) gelir de kim benim hidayetime tabi olursa, onlara korku yoktur ve onlar üzülecek de değillerdir, dedik.

39 – Onlar ki inanmadılar ve ayetlerimizi yalanladılar, işte onlar cehennem yaranlarıdır ve orada ebedi kalacaklardır.

40 – Ey İsrail oğulları, size lutfettiğim nimetimi hatırlayın ve sözümü yerine getirin; ben de sizin sözünüzü yerine getireyim. Yalnız Ben'den korkun.

41 – Yanınızdakini tasdik edici olarak indirdiğim şeye iman edin ve ona ilk inanmayanlar siz olmayın. Ayetlerimi az pahaya satmayın ve yalnız Ben'den korkun.

42 – Hakkı batılla karıştırmayın ve bilerek hakkı saklamayın.

وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
42
verin namazı dosdoğru kılın bilip dururken siz hakkı ve saklamayın

الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ اَتَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
43
unutursunuz iyiliği insanlara emreder misiniz ruku edenler (le) beraber ruku edin zekatı

اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا
44
yardım dileyin düşünmüyor musunuz? kitabı okuyor siz iken kendinizi

بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ اَلَّذِينَ
45
onlar ki saygı gösterenlere ancak öyle değil ağır ve büyüktür gerçi bu ve namazla sabırla

يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَابَنِى
46
ey dönecek-lerini O'na ve onlar bilirler Rablerine kavuşa-caklarını onlar var sayarlar (bilirler)

اِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِىَ الَّتِى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
üstün kıldığımı ve size size lutfettim o ki nimetimi hatırlayın İsrail Oğulları

الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
47
hiçbir şey kimseden kimse ödeyemez o günden ki sakının alemlere

يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾
48
yardım da edilmez onlara fidye ondan alınmaz şefaat (aracılık) ondan kabul olunmaz

43 – Namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin; ruku edenlerle beraber ruku edin.

44 – Sizler kitabı okuduğunuz halde insanlara iyiliği emredip de kendinizi unutur musunuz? Düşünmüyor musunuz?

45 – Sabırla namazla (Allah'tan) yardım dileyin. Gerçi bu, elbette büyük bir şeydir; ancak Allah'a saygı gösterenlere (zor) değil.

46 – Onlar ki Rablerine kavuşacaklarını ve O'na döneceklerini bilirler (kabullenirler).

47 – Ey İsrail oğulları, size lutfettiğim nimetimi ve sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48 – O günden sakının ki o gün kimse kimseden hiçbir şey ödemez; ondan şefaat kabul olunmaz ve bir fidye alınmaz ve onlara yardım da edilmez.

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ

azabın | kötüsünü | size reva görüyorlardı | Firavun | haneda-nından | kurtarmıştık | sizi | bir vakitler

يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ

imtihan | bunda da size vardı | kadınlarınızı | sağ bırakı-yorlardı | oğullarınızı | boğazlı-yorlardı

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۴۹ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ

49

sizi kur-tarmıştık | denizi | size | yarmıştık | bir zamanlar | büyük (imtihan) | Rabbinizden

وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۵۰ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى

50

Musa ile | sözleşmiştik | bir zamanlar | bakıyor-dunuz | siz de | Firavun hanedanını | boğmuştuk

اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ

zalimler | sizler olarak | ondan sonra | buzağıyı | edindiniz | sonra | gece | kırk

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۵۲ ۵۱

52 | 51

şükreder-siniz | olur ki | bunun arkasından | sizi | affetmiştik | sonra

وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۵۳

53

doğru yolu bulursunuz | umulur ki | iyiyi kötüyü ayırma gücünü | kitabı | Musa'ya | verdik | bir zamanlar

49 – Bir vakitler, sizi Fir'avn hanedanından kurtarmıştık. Size azabın en kötüsünü reva görürler, oğullarınızı boğazlar ve kadınlarınızı sağ bırakırlardı. Bunda da size Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

50 – Bir zamanlar size denizi yarmış; sizi kurtarmış ve Fir'avn hanedanını suya boğmuştuk. Siz de onlara bakıyordunuz.

51 – Bir zamanlar Musa ile kırk gece (vahyetmek üzere) sözleşmiştik. Sonra onun ardından zalimler olarak buzağıyı (tanrı) edindiniz.

52 – Sonra bunun arkasından belki şükredersiniz diye sizi affettik.

53 – Bir zamanlar belki doğru yolu bulursunuz diye Musa'ya kitabı ve iyiyi kötüden ayırma gücü verdik.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ

kendi nefis-lerinize | haksızlık ettiniz | şüphesiz | sizler | kavmim | ey | kavmine | Musa | demişti | hani

بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ

nefislerinizi | öldürün | Yaradanınıza | oyleyse tevbe edin | buzağıyı | (ilah) edinmekle

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

tevbeleri çok kabul eden | evet O | Şüphesiz O | sizin | tevbenizi kabul etti | Yaradanınız | katında | sizin için | çok hayırlıdır | işte bu

الرَّحِيْمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ

54

Allah'ı | biz görünceye | ye kadar | sana | asla iman etmeyiz | Musa | ey | demiştiniz | hatırlayın | siz | çok merhamet edendir

جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ

55

diriltik | sonra | bakıp duruyor-dunuz | siz de | yıldırım | sizi çarpmıştı | açıkça

مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ

56

size | ve gölge yapmıştık | şükreder-siniz diye | belki | ölümünüzün | ardından

الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا

o şeylerin | temiz-lerinden | yeyin | bıldırcın | kudret helvası ile | üzerinize | ve indir-miştik | bulutu

رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾

57

zulmedi-yorlardı | kendi nefislerine | ediyorlardı | ancak | bize zul-medemediler | rızk ettiğimiz

54 – Hani Musa, kavmine şöyle demişti: Ey Kavmim, şüphesiz siz buzağıyı tanrı edinmekle kendi nefislerinize haksızlık ettiniz. Öyleyse Yaradan'ınıza tövbe ediniz ve kendi nefislerinizi öldürünüz. İşte bu, Yaradan'ınız katında sizin için daha hayırlıdır. Allah da tövbenizi kabul etti. fiüphesiz O, evet O, tövbeleri çok kabul eden, çok merhamet edendir.

55 – Hatırlayın ki siz: Ey Musa, biz Allah'ı açıkça görmedikçe sana asla iman etmeyiz, demiştiniz de, siz de bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

56 – Sonra belki şükredersiniz diye ölümüzün ardından sizi diriltmiştik.

57 – Bulutu size gölge yapmış ve üzerinize kudret helvası ile bıldırcın eti indirmiştik. Size rızk ettiğimizin temizlerinden yiyin. Onlar bize zulmetmediler; ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

istediğiniz / yerde / ondan / ve yeyin / kente / şu / girin / demiştik / hani

رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ

sizin / bağışlayalım / günahımızın dökülmesini dileriz / ve deyin / saygı göstererek / kapısından / girin / bol bol

خَطَايَاكُمْ ۭ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

58

zulmettiler / onlar ki / değiştirdi / iyilik edenlere (ecrimizi) / yakında artıracağız / hatalarınızı

قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا

murdar bir azap / zulmettiler / onlar ki / üzerine / biz de indirdik / kendilerine / denildi / o ki / başkası ile / sözü

مِنَ السَّمَاۗءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى

59

Musa / su aramıştı / bir zamanlar / fasıklık ediyorlardı / o yüzden ki / gök... / ...den

لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۭ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا

ondan / fışkırmıştı / taşa / asanı / vur / biz de demiştik / kavmi için

عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ كُلُوا وَاشْرَبُوا

içiniz / yeyiniz / su alacak yerlerini / her sınıf / öğrenmişti / pınar / on iki

58 – Hani şu kente girin ve ondan istediğiniz yerde bol bol yiyin, kapısından saygı göstererek girin ve "hıtta" deyin (İsrail oğullarının söylemesi gereken bu söz, ya Rabbi, günahımızı affet, manasınadır) ki, sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlerin ecrini yakında artıracağız.

59 – Nefislerine zulmedenler bu sözü kendilerine denenden başka bir sözle değiştirdiler. Biz de kendilerine zulmedenlerin üzerine ettikleri fasıklık yüzünden gökten murdar bir azap indirdik.

60 – Bir zamanlar Musa kavmi için su aramıştı. Biz de: "Asanı taşa vur" dedik; ondan on iki pınar fışkırmıştı. Her sınıf su alacak yerlerini öğrenmişlerdi. (Onlara:) Allah'ın rızkından yiyin, için; fesatçılar olarak yeryüzünde karışıklık çıkarmayın, dedik.

مِنْ رِزْقِ اللهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ

hani | israiloğulları olarak | yeryüzünde | karışıklık çıkarmayın | Allah'ın | rızkından

قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ

Rabbine | bizim için | dua et | bir çeşit | yemeğe | sabredemeyiz | Musa | ey | demiştiniz

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا

sarımsağından | acurundan | sebzesinden | yer | bitirir | o şeyler- den ki | bize | çıkarsın

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي

onunla | ki | daha aşağıdır | o | o ki | değiştirmek mi istiyor- sunuz | dedi | soğanından | mercimeğinden

هُوَ خَيْرٌ ۖ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ

(damgası) vuruldu | istediniz | o şey ki | sizin için vardır | şüphesiz | şehre | inin | daha hayırlıdır | o

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللهِ ۗ ذَٰلِكَ

çünkü | Allah'ın | gazabına | uğradılar | yoksulluk | zillet (horluk) | üzerlerine

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ

...sızca | peygam- berleri | öldürü- yorlardı | Allah'ın | ayetlerini | inkâr ediyorlardı | idiler | onlar

الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

61

aşırı gidiyorlardı | idiler | isyan ettiler | şunun yüzünden ki | işte bunlar | hak

61 – Hani siz: "Ey Musa, biz bir çeşit yiyeceğe sabredemeyiz; bizim için Rabbine dua et, de bize yerin bitirdiklerinden; sebzesinden, acurundan, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın" demiştiniz. O da (Musa da): "Şu daha hayırlı olanı daha aşağısı ile mi değiştirmek istiyorsunuz? Şehre inin; şüphesiz orada istediklerıniz vardır" dedi. Üzerlerine zillet ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah'ın gazabına uğradılar. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkar ediyor ve peygamberleri haksızca öldürüyorlardı. İşte bunlar, isyan ettikleri ve aşırı gittikleri yüzündendir.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ

her kim | Sabiîler | Hristiyanlar | Yahudiler | onlar ki | iman ettiler | onlar ki | şüphesiz

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ

katında | ödülleri | onlar için vardır | iyi bir iş | yaparsa | ahiret gününe | Allah'a | iman ederse

رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا

62

almıştık | hani | üzülecekler | onlar değillerdir | onlara | korku | yoktur | Rablerinin

مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ

kuvvetle | size verdik | o şeyler ki | tutun | Tur'u | üzerinize | kaldırmıştık | kesin sözünüzü

وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ

63

onun arkasından | yüz çevirdiniz | sonra | günahlardan sakınırsınız | umulur ki | onda | o şey ki | hatırlayın

فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ

ziyan edenlerden | mutlaka olurdunuz | ve rahmeti | size olan | Allah'ın | lütfu | eğer olmasaydı

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا ﴿٦٤﴾

64

biz de dedik | Cumartesi günü | içinizden | hududu çiğnediler | onları ki | bildiniz | andolsun

62 – Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabilerden her kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve iyi bir iş yaparsa, onlar için Rableri katında ödülleri vardır. Onlara korku yoktur. Onlar üzülecekler de değillerdir.

63 – Hani sizden kesin söz almış ve Tur'u üzerinize kaldırmıştık. Biz de size verdiğimizi kuvvetle (sıkıca) tutun ve içindekini hatırlayın ki günahlardan sakınasınız (demiştik).

64 – Sonra bunun ardından yüz çevirdiniz. Eğer size Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı, mutlaka ziyan edenlerden olurdunuz.

65 – Andolsun, içinizden Cumartesi günü hududunu çiğneyenleri bilmiştiniz. Biz de onlara: "Sefil maymunlar olun" dedik.

لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ

ibret verici bir ceza / biz de onları yaptık / şefil / maymunlar / olun / onlara

يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

Musa / demişti / hani / Allah'tan korkanlara / bir öğüt / ve arkasındakilere / önündekilere

لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

bizi alıyor musun / dediler / bir inek / boğazlamanızı / size emrediyor / Allah / şüphesiz / kendi kavmine

هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

cahillerden / olmaktan / Allah'a / sığınırım / dedi / alaya

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

şüphesiz o / diyor ki / cidden o / dedi / o / ne imiş / bize / açıklasın / Rabbine / bizim için / dua et / dediler

بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا

o şeyi ki / artık yapın / o ikisi arası / bir dinç / körpe / değildir / çok yaşlı / değildir / bir inektir ki

تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ

şüphesiz o / dedi / rengi / ne imiş / bize / açıklasın / Rabbine / bizim için / dua et / dediler / emrolunuyorsunuz

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

bakanlara / ferahlık verir / rengi / parlak / sarı / bir inektir / gerçekten o / diyor

66 – Biz de onları öndekilere ve arkadakilere ibret verici bir ceza ve Allah'tan korkanlara bir öğüt yaptık.

67 – Hani Musa kavmine: "Şüphesiz Allah size bir inek boğazlamanızı emrediyor" demişti. Onlar da: "Bizi alaya mı alıyorsun?" demişlerdi. O da: "Ben cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" demişti.

68 – Onlar da: "Rabbine dua et de onun ne olduğunu bize açıklasın" dediler. O da şöyle dedi: " O diyor ki: O ne çok yaşlı ne de körpe bir inektir; ikisi arasında dinç bir hayvandır". Artık size emredileni yerine getirin.

69 – Dediler: "Rabbine dua et de onun rengi ne imiş bize açıklasın". O da şöyle dedi: O diyor ki: "O, bakanlara ferahlık veren sapsarı bir inektir".

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا

bizce birbirine benziyor inekler şüphesiz o ne imiş bize açıklasın Rabbine bizim için dua et dediler

وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا

değildir bir inektir ki o diyor ki gerçekten O dedi doğrusunu buluruz inşaallah ve biz

ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ

onda alacası yoktur salmadır ekini suluyor değildir yeri sürüyor ezilmiş

قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

yapacaklar nerede ise değillerdi onu boğazladılar gerçeği getirdin işte şimdi dediler

وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ

idiniz o şeyi ki açığa çıkarıcıdır Allah o hususta atışmıştınız bir adam siz öldürmüştünüz hani

تَكْتُمُوْنَ ۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْىِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى

ölüleri Allah diriltir işte böylece bir parçası ile ona vurun biz de dedik gizliyor

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْ

kalpleriniz katılaştı sonra aklınızı başınıza alırsınız belki siz ayetlerini ve size gösterir

70 – Dediler: "Rabbine bizim için dua et; o nedir bize açıklasın; çünkü bizce bütün inekler birbirine benziyor. Ve biz, inşallah doğrusunu buluruz.

71 – Musa dedi: O şöyle diyor: "O, ne çifte koşulup toprağı süren ne de ekin sulayan bir inek değildir. Salmadır; onda alaca yoktur". İşte şimdi gerçeği getirdin, dediler. Onu boğazladılar. Neredeyse bunu yapmayacaklardı.

72 – Hani siz bir adam öldürmüştünüz de o hususta atışmıştınız. Allah ise gizlediğiniz şeyi açığa çıkaracaktır.

73 – Biz de: Ona bir parçası ile vurun, dedik. İşte Allah ölüleri de böyle diriltir ve belki aklınızı başınıza alırsınız diye size ayetlerini gösterir.

74 – Sonra bunun ardından kalpleriniz katılaştı; artık onlar taş gibidir, hatta daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki ondan nehirler fışkırır ve onlardan öyleleri de vardır ki çatlar da ondan su çıkar. Yine onlardan öyleleri vardır ki Allah korkusundan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduğunuz şeylerden gafil değildir.

بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ۭ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ

taşlardan çünkü katıdır daha da yahut taş gibidir şimdi onlar bunun ardından

لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ۭ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ

ondan çıkar çatlar da öyleleri vardır ki onlardan muhakkak ki nehirler ondan fışkırır öylesi vardır ki

الْمَاۗءُ ۭ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

gafil Allah değildir Allah'ın korkusun dan aşağı yuvarlanır öyleleri vardır ki onlardan gerçekten su

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ٧٤ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ

74

bir grup halbuki idi size inanmalarını umuyor musunuz yapıyor sunuz o şeyler den ki

مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ

kavrama larının ardından değiştir yorlar sonra Allah'ın kelamını dinlerler onlardan

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ٧٥ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا

75

biz de iman ettik derler iman ettiler onlar ki karşılaş tıkları ...diği zaman biliyorlardı halbuki onlar

خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ

Allah açtı o şeyleri ki onlara söylüyor sunuz derler kimilerine kimileri başbaşa kalınca

عَلَيْكُمْ لِيُحَاۗجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ٧٦

76

aklınız ermiyor mu Rabbinizin katında onu delil olarak sürsünler size

حزب ٣

75 – Size inanmalarını mı umuyorsunuz? Halbuki onlardan bir grup Allah kelamını dinler, sonra da onu kavramalarının ardından bilerek değiştirirlerdi.

76 – İman edenlerle karşılaştıkları zaman: Biz de iman ettik, derler. Kimileri kimileri ile baş başa kaldıkları zaman da, "Allah'ın size açtıklarını Rabbinizin yanında size delil olarak sürmeleri için onlara mı söylüyorsunuz. Aklınız ermiyor mu?" derler.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

açıklıyorlar | ve o şeyi ki | gizli-yorlar | o şeyi ki | biliyor | Allah | şüphesiz | bilmiyor-larmı

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ ٧٧

77

değildir | kuruntulardır | ancak | kitabı | bilmezler | ümmilerdir | onlardan kimileri

هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٨ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ

78

kitabı | yazarlar | şu kimse-lerin ki | artık vay haline | zanda bulunuyorlar | yalnız | onlar

بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ

onunla | satın almaları | için | Allah'ın | katındandır | bu | derler | sonra da | elleriyle

ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ

onların | vay haline | elleri | yazdı | şu şey-den ki | onların | vay haline | az bir | paha

مِمَّا يَكْسِبُونَ ٧٩ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

79

günler | ancak | ateş | asla dokunma-yacak | bize | dediler | kazanı-yorlar | o şeyden ki

مَعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ

Allah | asla caymaz | bir ahit (söz) | Allah | katından | aldınız mı | de ki | sayılı

77 – Allah'ın onların gizlediklerini ve açıkladıklarını bildiğini bilmiyorlar mı?

78 – Onlardan kimileri ümmidir; bazı kuruntulardan başka kitabı bilmezler. Onlar yalnız zanda bulunurlar.

79 – Kitabı elleriyle yazıp, sonra da onunla az bir paha almaları için, bu, Allah katındandır, diyenlere yazıklar olsun. Elleriyle yazdıkları şeyden dolayı onlara yazıklar olsun ve kazandıkları şeyden dolayı da onlara yazıklar olsun.

80 – Dediler ki: Bize ateş ancak sayılı günler dokunur. De ki: Allah katından bir söz mü aldınız? Ki Allah asla sözünden caymaz. Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?

عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى

80

hayır | bilmiyor-sunuz | bir şeyi ki | Allah'a | diyor musunuz | yoksa | sözünden

مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ

işte onlar | suçu | onu | kuşatırsa | bir kötülük | kazanırsa | kim

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

81

iman ettiler | onlar ki | ebedi kalıcıdırlar | orada | onlar | cehennemin | dostlarıdır

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا

orada | onlar | cennetin | dostlarıdır | işte onlar | iyi ameller | işlediler

خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ

82

ibadet etmeye-ceksiniz | İsrailoğul-larından | kesin söz | almıştık | hani | ebedi kalıcıdırlar

اِلَّا اللّٰهَ ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

yetimlere | akrabalara | iyilik etmeye | ana babaya | Allah'a | ancak

وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا

verin | namazı | doğru kılın | güzel söz | insanlara | söyleyin | yoksullara

الزَّكٰوةَ ۗ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٣﴾

83

yüz çevir-rensiniz | hala siz | içinizden | pekazı | hariç | arka döndünüz | sonra | zekatı

81 – Hayır, kim bir kötülük kazanır ve suçu onu kuşatırsa, işte onlar cehennemin dostlarıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

82 – İman edip iyi ameller işleyenler ise, işte onlar cennetin dostlarıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

83 – Hani İsrail oğullarından: " Allah'tan başkasına ibadet etmeyin; anaya babaya, akrabalara, yetimlere, yoksullara iyilik edin, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye kesin söz almıştık. Sonra içinizden pek azı hariç yüz çevirerek arka döndünüz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

çıkarmaya-caksınız | kanlarınızı | akıtmaya-caksınız | kesin sözünüzü | almıştık | hani

اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ

84

sonra | şahitlik ediyorsunuz | hala siz | ikrar verdiniz | sonra | yurtları-nızdan | kendinizi

اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ

içinizden | bir grubu | çıkarıyor-sunuz | kendilerinizi | öldürüyor-sunuz | onlarsınız ki | sizler

دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ

size gelirlerse | eğer | düşmanlık ile | günah ile | aleyhlerine | tezahürat yapıyor-sunuz | yurtlarından

اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ

inanıyor musunuz | onları çıkarmak | size | haram kılınmıştır | halbuki bu | onlarla fidyeleşi-yorsunuz | esirler olarak

بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ

yapar | o kimsenin ki | cezası | değildir | bir kısmına | inanmıyor musunuz | kitabın | bir kısmına

ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet | gününde | dünya | hayatında | rüsvaylık | ancak | içinizden | bunu

84 – Hani kanlarınızı akıtmayın, kendilerinizi yurtlarınızdan çıkarmayın diye kesin söz almıştık. Sonra şahitlik edip durduğunuz halde bunu ikrar ettiniz.

85 – Sonra sizler o kimselersiniz ki, kendilerinizi öldürüyor ve içinizden bir grubu onlara karşı günah ve düşmanlıkla tezahürat ederek yurtlarından çıkarıyorsunuz. Size esir olarak gelirlerse onlarla fidyeleşiyorsunuz. Halbuki onların çıkarılması size haram edilmiştir. Kitabın bir kısmına inanıyor, bir kısmına inanmıyor musunuz? İçinizden bunu yapanların cezası dünya hayatında rüsvaylıktan başkası değildir. Kıyamet gününde de azabın en şiddetlisine döndürülürler. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

yapıyor-sunuz | o şeyler-den ki | gafil | Allah | değildir | azaba | en şiddetli | itilecekler

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا ٨٥ 85

ahirete karşılık | dünya | hayatını | satın aldılar | o kimse-lerdir ki | işte onlar

يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۚ ٨٦ 86 وَلَقَدْ

andolsun | yardım görecekler | onlar değillerdir | azabı | onların | hafifle-tilmez

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا

verdik | peygam-berler | ondan sonra | birbiri ardınca gönderdik | kitabı | Musa'ya | verdik

عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا

artık ne zaman ki | Ruhulkuds ile | onu destekledik | mucizeler | Meryemoğlu | İsa'ya

جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيقًا

kimini | kibirlenmek isteyecek-siniz | gönül-lerinizin | hoşlan-madığı | o şeyi ki | elçi, peygamber | size getirirse

كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۝ ٨٧ 87 وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ

bilakis | perdelidir | kalplerimiz | dediler | öldürecek misiniz öyle mi? | kimilerini | yalanladınız

لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ٨٨ 88

iman ediyorlar | şeye | ne de az | küfürleri yüzünden | Allah | lanet etmiştir

86 – İşte onlar o kimselerdir ki ahirete karşılık dünya hayatını satın almışlardır. Artık onların azabı hafifletilmez ve onlara yardım da edilmez.

87 – Andolsun ki Musa'ya kitabı verdik ve ondan sonra peygamberleri birbirinin ardından gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da mucizeler verdik ve onu Ruhu'l - Kuds (Cebrail, İncil) ile destekledik. Demek ne zaman size bir peygamber hoşunuza gitmeyen bir şey getirirse, kibirlenmek isteyeceksiniz. Kimilerini yalanladınız, kimilerini de öldürüyorsunuz.

88 – "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Bilakis küfürleri yüzünden Allah onlara lanet etmiştir. Ne de az iman ediyorlar!

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ

yanlarındakini / tasdik edici / Allah / katından / bir kitap / onlara geldi / ne zaman ki

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا

derken / küfür edenlerin / şu kimselerin aleyhlerine / fetih istiyorlardı / daha önce / ki idiler

جَآءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

kafirlerin / üzerine olsun / Allah'ın / artık laneti / onu inkâr ettiler / tanıdılar / o şey ki / onlara geldiğinde

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَا اَنْزَلَ ٨٩

89

indirdi / o şeyi ki / inkar etmeleri / nefislerini / ona / sattılar / ne kötüdür

اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ

dilediği / o kimsenin / üzerine / lutfundan / Allah'ın / indirmesini / çekemeyerek (haset ederek) / Allah

عِبَادِهِ فَبَآءُوا بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

azap / kâfirler için vardır / gazab / üstüne / gazaba / çarpıldılar / kullarından

مُهِينٌ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَا اَنْزَلَ اللهُ قَالُوا نُؤْمِنُ ٩٠

90

iman ederiz / derler / Allah / indirdi / o şeye ki / iman edin / onlara / denildiği / zaman / aşağılayıcı

89 – Onlara Allah katından yanlarındakini tasdik edici bir kitap geldiği zaman – ki daha önce kafirlere karşı fetih istiyorlardı – tanıdıkları şey onlara gelince, onu inkar ettiler. Allah'ın laneti kafirlerin üzerine olsun.

90 – Allah'ın kullarından dilediğine peygamberlik ihsan etmesini kıskandıkları için Allah'ın indirdiğini inkar ederek kendilerini satmaları ne kötü bir şeydir. Böylece gazap üstüne gazaba çarpıldılar. Kafirler için aşağılayıcı bir azap vardır.

بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ

hak ve gerçektir | halbuki o | onun ötesinde | o şeyi ki | inkar ederler | bize | indirildi | o şeye ki

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَآءَ اللهِ مِنْ

Allah'ın | peygamberlerini | öldürüyorsunuz | ne için | de ki | yanlarındadır | o şeyi ki | tasdik etmekte

قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ 91 وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى

Musa | size geldi | andolsun | mü'minler | idiyseniz | eğer | daha önceki

بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ

zalimlersiniz | sizler öyle | ondan sonra | buzağıyı | edindiniz | sonra | mucizelerle

﴿٩٢﴾ 92 وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

tutun | Tur dağını | tepenize | kaldırdık | sizden teminatlı söz | aldık | bir vakitler

مَآ اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

isyan ettik | dinledik | dediler | söz dinleyin | kuvvetle | size verdik | o şeyi ki

وَاُشْرِبُوا فِى قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا

ne kötüdür | de ki | inkarları yüzünden | buzağı (ya tapma) | kalplerine | sızdırıldı

يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ 93

mü'minler | idiyseniz | eğer | imanınız | o şeyi | size emrediyor

1 – Onlara: "Allah'ın ıdırdığine iman edin" enildiği zaman, "biz, ıze indirilene iman deriz" derler; onun tesindekini inkar e-erler. Halbuki o haktır e yanlarındakini tas-ik edicidir. De ki: Eğer ıü'minler iseniz daha nce Allah'ın peygam-erlerini niçin öldür-ünüz?

2 – Andolsun ki Musa ze mucizelerle geldi, onra onun ardından efislerinize zulmede-ek buzağıyı ilah edin-niz.

3 – Bir vakitler sizden minatlı söz almış ve ır'u tepenize kaldır-ıştık. Size verdiğimizi ıvvetle tutun ve din-yin. Onlarsa: Dinle-k, isyan ettik, dediler. karları yüzünden ılplerine buzağıya pma tutkusu sızdı-dı. De ki: Eğer ü'minler idiyseniz anınızın size emret-ıi şey ne kötüdür!

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ

de ki eğer idiyse sizin yurdu ahiret katında Allah sırf size

دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ

94

insanların dışında isteyin ölümü eğer idiyseniz doğru kimseler

يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾

95

asla o şey yüzünden önceden gönderdi elleri Allah çok iyi bilmektedir zalimleri onu temenni etmeyecekler

وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا

o kimselerden ki hayata insanların en hırslısı onları elbette bulursun müşrik oldular

يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ

onu uzaklaştıracak halbuki o değildir yıl bin ömür verilse birileri sever

الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۛ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ

96

kim de ki yapıyorlar o şeyi ki pekiyi görmektedir Allah ömür verilmesi azaptan

كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ

Allah'ın izni ile kalbine onu indirdi şüphesiz o Cebrail'e düşman olursa

94 – De ki: Eğer ahiret yurdu başkalarına değil de Allah katında sadece size has ise, eğer doğru kimseler iseniz, ölümü isteyin.

95 – Bunu önceden elleriyle gönderdikleri şey yüzünden asla temenni etmeyeceklerdir. Allah zalimleri çok iyi bilmektedir.

96 – Elbette onları hayata karşı insanların en hırslıları olarak bulursun. Müşriklerden de bazıları bin yıl yaşatılmasını ister. Halbuki ona o ömrün verilmesi onu azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah onların yaptıklarını pekiyi görmektedir.

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

mü'minlere | müjdeci olarak | yol gösterici | önündeki | o şeyi | tasdik edici olarak

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ ٩٧ 97

Cebrail'e | peygamberlerine | meleklerine | Allah'a | düşman | olursa | kim

وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ٩٨ 98 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا

indirdik | andolsun | kâfirlere | düşmandır | Allah | şüphesiz | Mikail'e

إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ٩٩ 99

fasıklar | ancak eder | onları | inkar etmez | apaçık | ayetler | sana

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

onların çoğu | dahası | onlardan | bir grup | onu kaldırıp attı | bir antlaşma | antlaşma yaptılarsa | ne zaman

لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٠ 100 وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

Allah'ın | katından | bir Peygamber | onlara geldiği | zaman | iman etmezler

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

kitap | kendilerine verildi | o kimseler-den ki | bir grup | kaldırıp attı | yanlarındaki | o şeyi | tasdik edici

كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠١ 101

bilmiyorlar | sanki onlar | sırtlarının | arkasına | Allah'ın kitabını

97 – De ki: Kim Cebrail'e düşman olursa, bunda şüphe yoktur ki onu (Kur'an'ı) önündekini tasdik edici, yol gösterici ve mü'minlere müjdeci olarak senin kalbine Allah'ın izni ile o indirmiştir.

98 – Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa, bunda şüphe yoktur ki, Allah da o kafirlerin düşmanıdır.

99 – Andolsun ki sana apaçık ayetler indirdik. Onları ancak fasıklar inkar ederler.

100 – Demek ne zaman bir antlaşma yapacak olsalar, onu içlerinden bir grup kaldırıp atacak, öyle mi? Dahası var, onların çoğu iman etmezler.

101 – Onlara Allah katından yanlarındakini tasdik edici bir peygamber geldiği zaman, kendilerine kitap verilenlerden bir grup Allah'ın kitabını hiçbir şey bilmiyorlar gibi kaldırıp arkalarına attılar.

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا

Süleyman'ın | mülkü hakkında | şeytanlar | okuyor | o şeye ki | tabi oldular, uydular

كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ

insanlara | öğretiyorlar | kâfir oldular | şeytanlar | ancak | Süleyman | Kâfir olmadı

السِّحْرَ ۚ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ

Harut | Babil'de | iki meleğin | üzerine | indirildi | ve o şeye ki | büyü

وَمَارُوْتَ ۭ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا

ancak | demelerin... | ...e kadar | hiç kimseye | o ikisi öğretmiyorlar | ve Marut

نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۭ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ

o şeyle | ayırıyorlar | o şeyi ki | ikisinden | öğreniyorlar | kâfir olma | bir imtihanız | biz

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۭ وَمَا هُمْ بِضَاۗرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ

kimseye | o büyü ile | zarar verecek | onlar | halbuki değiller | kocasının | kadın ile | arasını

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۭ

tayda vermez | onlara zarar verir | o şeyi ki | öğreniyorlar | Allah'ın | izni ile | ancak zarar verirler

102 – Şeytanların Süleyman'ın mülkü hakkında okudukları şeye tabi oldular. Halbuki Süleyman kafir olmadı, fakat şeytanlar kafir oldular. İnsanlara sihri (büyüyü), bir de Harut ve Marut adında iki meleğe indirileni öğretiyorlardı. Hiç kimseye de: "Biz ancak bir imtihanız; sakın kafir olma!" demeden bir şey öğretmezlerdi. O ikisinden karı ile kocayı birbirinden ayıracak şeyleri öğreniyorlardı. Halbuki onlar o büyü ile Allah'ın izni olmadan kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar verecek ve fayda vermeyecek şeyleri öğreniyorlar. Gerçekten şunu bildiler ki onu satın alanın ahirette hiçbir hissesi (nasibi) yoktur. Nefislerini sattıkları şey ne kötüdür, ah bir bilselerdi!

وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

bir hissesi | ahirette | onun için yoktur | onu satın alanın | bildiler | gerçekten

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ 102

biliyorlar | olsalardı | eğer | kendilerini | onun karşılığında | sattılar | o şey ki | ne kötüdür

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ

eğer | daha iyi | Allah | katından | sevap | Allah'tan korksalardı | iman etseler | onlar | eğer

كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ 103 يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا

raina | demeyin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | biliyorlar | olsalardı

وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ؕ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ 104

acıklı | bir azap | kafirler için vardır | dinleyin | bize bak | deyin

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ

ne de müşriklerden | ehl-i kitaptan | dan | kafir oldular | onlar ki | istemez

اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ

tahsis eder | Allah | Rabbiniz | den | bir hayır | size | indirilmesini

بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ 105

çok büyük | lütuf | sahibidir | Allah | dilediği | kimseye | rahmetini

103 – Eğer onlar iman etseler ve Allah'tan korksalardı, Allah katındaki sevap daha hayırlı olurdu; eğer bilselerdi!

104 – Ey iman edenler: "raina" demeyin; "bize bak" deyin (Yahudiler bu kelimeyi, bir önce geçen kelime ile karıştırarak söylerlerdi. Bu kelime İbranice'de sövme yerine kullanılırdı. Fakat, bir önceki kelimeyi kasdediyorlarmış gibi, akıllarınca Peygamber'i kandırmaya çalışırlardı. Bu yüzden, kelimenin mü'minlerce kullanılması yasak edilmiştir). Kafirler için acıklı bir azap vardır.

105 – Ne Ehl-i kitaptan (Yahudi ve Hıristiyanlardan) kafir olanlar ne de müşrikler size Rabbinizden bir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah çok büyük lutuf sahibidir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا اَلَمْ

bir benzerini / yahut / ondan / daha hayırlısını / getiririz / onu unutturursak / yahut / bir ayeti / nesh edersek / eğer

تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠٦ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ

bilmez misin ki / kadirdir / her şeye / Allah / şüphesiz / bilmez misin ki

اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

Allah'tan / başka / sizin / yoktur / ve yerin / göklerin / mülkü / O'nundur / Allah'ındır

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٧ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ

peygamberinizi / sorguya çekmek / istiyor musunuz / yoksa / bir yardımcınız / ne de / bir veliniz

كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ

imanla / küfrü / değiştirmeye kalkışırsa / kim / daha önce / Musa'nın / soruldu / gibi

فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ١٠٨ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

ehl-i kitaptan / den / çoğu / istedi / yoldan / doğru / sapmıştır / şüphesiz

لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ

kendi nefislerinin / kıskançlıklarından / kâfirler olarak / imanınızdan / sonra / sizi döndürseler / keşke

حزب ٤

106 – Eğer bir ayeti nesh eder veya onu unutturursak, ondan daha hayırlısını, yahut benzerini getiririz. Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilmez misin? (Nesh: Bir ayetin hükmünü başka bir ayetle değiştirmek).

107 – Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka ne bir veliniz ne de bir yardımcınız vardır.

108 – Yoksa siz daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi Peygamberinizi de sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirirse, muhakkak doğru yoldan sapmıştır.

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى

kusurla-rından geçin | öyleyse affedin | hak, gerçek | onlar için | meydana çıktı | o şey ki | sonra

يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا

109

dosdoğru kılın | kadirdir | şeye | her | Allah | şüphesiz | emri | Allah'ın | gelinceye kadar

الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

hayır | den | kendiniz | için | gönderir-siniz | o şey ki | zekatı | verin | namazı

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا

110

dediler | hakkıyla görmektedir | yaptık-larınızı | Allah | şüphesiz | Allah katında | onu bulursunuz

لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ نَصَارٰى ۗ تِلْكَ

bu | Hıristiyan | yahut | Yahudi | ise | kim | ancak girer | cennete | asla girmez

اَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

111

doğru kimseler | iseniz | eğer | kanıtınızı | getirin | de ki | onların kuruntu-larıdır

بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗ اَجْرُهٗ

ecri, sevabı | onun için | vardır | ihsan mertebesine yükselerek | o | Allah'a | yüzünü (kendini) | teslim ederse | kim | hayır

عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

112

üzülecekler | onlar değillerdir | onlara | korku yoktur | Rabbinin | katında

109 – Ehl-i kitaptan çoğu hak onlar için meydana çıktıktan sonra sırf kendi kıskançlıkları yüzünden sizi imanınızdan sonra küfre döndürmek isterler. Allah'ın emri gelinceye kadar onları affedin ve kusurlarından vazgeçin. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

110 – Namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin. Kendiniz için önden ne hayır gönderirseniz, onu Allah katında bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görmektedir.

111 – Cennete Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası asla girmez, dediler. Bu onların kuruntularıdır. De ki: Eğer doğru kimseler iseniz kanıtınızı getirin.

112 – Hayır, kim ihsan mertebesine yükselerek kendini Allah'a teslim ederse, onun ecri Rabbi katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar üzülecek de değiller.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى

Hristiyanlar dedi hiç bir şeyin üzerinde Hristiyanlar değildir Yahudiler dedi

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ

dedi işte böyle kitabı okuyorlar oysa onlar hiç bir şeyin üzerinde Yahudiler değildir

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet günü aralarında karar verir Allah onların özü gibi bilmezler onlar ki

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ

113

mescitlerini men etti o kimse- den ki daha zalimdir kim ihtilaf ediyorlardı onda idiler şu husta ki

اللّٰهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا ۚ أُولٰئِكَ مَا كَانَ

yoktur işte onlar harap olmasına koştu adının oralarda anılmasını Allah'ın

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

onlara vardır rüsvaylık dünyada onlara vardır korkarak ancak oralara girmek onlar için

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ

114

batı da doğu da Allah'ındır çok büyük bir azap ahirette

113 – Yahudiler: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzere değiller". Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzere değiller", dediler. Halbuki onlar kitabı okuyorlar. İşte böyle, bilmeyenler de onlar gibi dediler. Allah ihtilaf ettikleri şey hususunda kıyamet gününde aralarında hükmedecektir.

114 – Allah'ın mescitlerinde adının oralarda anılmasını men edenden ve harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır? Onlar için oralara korkarak girmekten başka bir şey yoktur. Onlar için dünyada rüsvaylık vardır ve onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.

فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا

dediler | pek iyi bilendir | geniştir | Allah'ın rahmeti | şüphesiz | Allah'ın | yüzü | oradadır | dönerseniz | nereye

اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ

yerde olanlar | göklerde | o şeyler ki O'nundur | bilakis | O'nu tenzih ederiz | evlat | Allah | edindi

كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاِذَا قَضٰٓى

hüküm verdiği | zaman | ve yerin | göklerin | yaratıcısıdır | itaat ederler | O'na | hepsi

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا

onlar ki | dedi | o da oluverir | ol | ona | der | ancak | bir şeye

يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ

dedi | işte böyle | bir mucize | gelmeliydi | bize | yahut | Allah | bizimle konuşmalı | değil miydi | bilmezler

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۭ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ۭ قَدْ

kalpleri | benzeşti | sözleri | gibi | kendilerinden önce | olan kimseler

بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ

hak ile | seni gönderdik | gerçekten biz | iyice inanıyorlar | bir kavme ki | ayetleri | açıkladık

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔـلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

cehennemin | arkadaşlarından | sen sorulmazsın | uyarıcı olarak | müjdeci olarak

115 – Doğu da batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadır. Şüphesiz Allah'ın rahmeti geniş, O her şeyi bilendir.

116 – Allah çocuk edindi, dediler. O'nu tenzih ederiz. Bilakis göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsi O'na itaat etmektedir.

117 – O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Bir şeye hükmettiği zaman, ona ancak "ol" der; o da oluverir.

118 – Bilmeyenler: "Allah bizimle konuşsa, yahut bize biz ayet gelse" dediler. Onlardan öncekiler de böyle dediler. Kalpleri birbirine benzeşti. İyice anlayan bir kavme ayetleri açıkladık.

119 – Seni müjdeci ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Sen cehennem arkadaşlarından sorulmazsın.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ

gerçekten / de ki / dinlerine / tabi olunca... / ...ya kadar / ne de Hıristiyanlar / ne Yahudiler / senden / razı olmaz / asla

هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِى جَاءَكَ

sana geldi / o şey ki / sonra / keyiflerine / tabi olursan / eğer / doğru yolun / ta kendisidir / Allah'ın / doğru yolu

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٢٠ 120 اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ

kendilerine verdik / onlar ki / ne de bir yardımcı / ne bir veli / Allah'tan / sana yoktur / ilimden

الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ اُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

ona inanmazsa / kim / ona / iman ederler / işte onlar / okuması gerektiği şekilde / onu okurlar / kitabı

فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٢١ 121 يَا بَنِى اِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِى

o ki / nimetimi / hatırlayın / İsrail-oğulları / ey / ziyan edenlerin / ta kendileridir / işte onlar

اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ١٢٢ 122 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا

o günden ki / korkun / alemlere / üstün kıldım / sizi şüphesiz ben / size / lutfettim

تَجْزِى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا

ona fayda vermez / bedel / ondan / kabul edilmez / hiç bir şey / kimseden / hiç kimse / ödeyemez

120 – Ne Yahudiler ne de Hıristiyanlar dinlerine tabi olmadıkça senden razı olmazlar. De ki: Gerçekten Allah'ın doğru yolu, doğru yolun ta kendisidir. Sana gelen ilimden sonra eğer onların keyiflerine tabi olursan, sana Allah'tan ne bir veli ne de bir yardımcı yoktur.

121 – Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu okuması gerektiği şekilde okurlar. İşte onlar ona iman ederler. Kim ona inanmazsa, işte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir.

122 – Ey İsrail oğulları, size lutfettiğim nimetimi ve sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

123 – O günden korkun ki kimse kimseden hiçbir şey ödeyemez. Ondan bir fidye kabul olunmaz ve ona şefaat de fayda vermez. Onlara yardım da edilmez.

شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٍ

123

bazı kelimelerle | Rabbi | İbrahim'i | denemişti | Bir vakit | yardım edilir | ne de onlara | şefaat

فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۖ قَالَ

dedi | soyumdan da | dedi | imam (önder) | insanlara | seni yapacağım | şüphesiz Ben | Allah dedi | o da onları tamamladı

لَا يَنَالُ عَهْدِى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

124

insanlar için | toplantı yeri | Beyt'i | yaptık | o zamanı hatırla ki | zalimlere | ahdim (sözüm) | ermez

وَأَمْنًا ۖ وَٱتَّخِذُوا۟ مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ

İbrahim'e | emir vermiştik | namazgah | Makam-ı İbrahim'den | edinin | emin bir yer

وَإِسْمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ

secde edenler | ruku edenler | ibadet kasdı ile orada kalanlar | tavaf edenler için | Evim'i | temizleyin diye | İsmail'e

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَٱرْزُقْ أَهْلَهُۥ ﴿١٢٥﴾

125

halkına | rızık ver | emniyetli | bir şehir | burayı | kıl yap | Rabbim | İbrahim | demişti | Hani

مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ

kâfir olursa | kim | Allah dedi | ahiret | gününe | Allah'a | onlardan | iman ederse | kim | mahsullerden

فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

126

varılacak yer | ne kötü | cehennem azabına | onu zorlayacağım | sonra | kısa bir süre | onu yararlandıracağım

124 – Bir vakitler Rabbın İbrahim'i bazı kelimelerle denemiş; o da onları tamamlamıştı. Allah: Şüphesiz seni insanlara imam (önder) yapacağım, demişti. O da: Soyumdan da (imam yap) dedi. O da: Ahdim (sözüm) zalimlere ermez, dedi.

125 – O zamanı hatırla ki biz Beyt'i (Kabe'yi) insanlar için toplantı ve emniyet yeri yapmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den namazgah edinin (Makam-ı İbrahim: İbrahim aleyhisselam, beyt-i şerifi bina ederken üzerine çıktığı taşın bulunduğu yerdir). İbrahim ile İsmail'e: Evim'i tavaf edenler, ibadet kasdı ile orada kalanlar, ruku edenler ve secde edenler için temizleyin, diye emir vermiştik.

126 – Hani İbrahim: "Rabbim, burayı emin bir şehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere mahsullerden rızk ver" demişti. Allah da: Kim kafir olursa, onu kısa bir süre yararlandırırım, sonra da onu cehennem azabına zorlarım. Orası ne kötü yerdir, dedi.

وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ

130

teslim et — Rabbisi — ona — demişti — çünkü — iyi kimse-lerdendir — ahirette — şüphesiz o

قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ

131

oğullarına — İbrahim — bunları — Tavsiye etti — alemlerin — Rabbine — teslim ettim kendimi — o da dedi

وَيَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ

öyle ise ölmeyin — bu dini — size — seçti — şüphesiz Allah — oğullarım — ey — Yakub da

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ؕ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ

132

Yakub'a — geldiği zaman — hazır mı — idiniz — Yoksa — müslüman-lar olarak — siz — ancak

الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِىْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ

ibadet edeceğiz — demişlerdi — benden sonra — ibadet edeceksiniz — neye — oğullarına — demişti — hani — ölüm

اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ

bir tek — ilah — ve İshak'ın — İsmail — İbrahim — ataların — ilahına — senin ilahına

وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ

133

kazandıkları — onlaradır — gelip geçti — bir ümmetti — onlar — teslim olanlarız — O'na — biz sadece

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾

134

yapıyorlar — idiler — o şeyden ki — sorulmazsınız — kazandığınız — sizedir

131 – Çünkü Rabbi ona: Teslim ol, dedi. O da: Alemlerin Rabbine teslim oldum, dedi.

132 – Bunları İbrahim, oğullarına tavsiye etti. Yakub da (öyle yaptı): Ey oğullarım, şüphesiz Allah bu dini sizin için seçti. Öyle ise ancak Müslümanlar olarak ölün (dedi).

133 – Yoksa Yakub'a ölüm geldiği zaman orada hazır mı idiniz? Hani oğullarına: Benden sonra neye ibadet edeceksiniz, demişti? Onlar da: Senin İlahın, ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın İlahı olan bir tek İlaha ibadet edeceğiz. Biz ona teslim olmuşuzdur, demişlerdi.

134 – Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Kazandıkları onlaradır, sizin kazandığınız da sizedir. Onların yaptıklarından sorulmazsınız.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

Kabul et / ey Rabbimiz / İsmail ile / Beyt'in / temellerini / İbrahim / yükseltiyordu / Bir vakit

مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ

127

Sen'a / teslim olanlar / bizi kıl (eyle) / Ey Rabbimiz / pek iyi bilensin / çok iyi işiten / sen / şüphesiz sen / bizden

وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا

bizim / tevbemizi kabul et / ibadet yerlerimizi / bize göster / Sen'a / teslim olan / bir ümmet / soyumuz dan da

اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا

128

bir peygamber / onlara / gönder / ey Rabbimiz / hakkıyla esirgeyen / tevbeleri çok kabul eden / evet Sensin / şüphesiz sen

مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

hikmeti / kitabı / onlara öğretecek / ayetlerini / onlara okuyacak / onların içinden

وَيُزَكِّيهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ

129

yüz çevirir / kim / hikmet sahibi / izzet sahibi / Sen / şüphesiz sensin / onları temizleyecek

مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

dünyada / onu seçmiştik / andolsun / kendini bilmeyenden / başka / İbrahim'in / milletinden

127 – Bir vakit İbrahim Beyt'in temellerini İsmail ile yükseltiyordu. Ey Rabbimiz, bizden kabul et; şüphesiz sen çok iyi işiten, pek iyi bilensin, diye dua etmişlerdi.

128 – Rabbimiz, bizi sana teslim olanlardan kıl. Soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet (yetiştir). Bize ibadet yerlerimizi göster ve tövbemizi kabul et. Şüphesiz sen tövbeleri çok kabul eden, hakkıyle esirgeyensin.

129 – Ey Rabbimiz, onlara içlerinden onlara ayetlerini okuyacak, kitabı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir Peygamber gönder. Şüphesiz sensin sen o izzet sahibi ve hikmet sahibi!

130 – Kendini bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun ki biz onu dünyada seçmişizdir ve şüphesiz o, ahirette de iyi kimselerdendir.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ

İbrahim'in dinine hayır de ki doğru yolu bulasınız Hıristiyanlar veya Yahudi olun Dediler

حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا

135

o şeye ki Allah'a iman ettik deyiniz müşrik-lerden değildi o hanif

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ

İshak'a İsmail'e İbrahim'e indirildi o şeye ki bize indirildi

وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِىَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِىَ

verilene İsa'ya Musa'ya verilene torun-larına Yakub'a

النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۘ وَنَحْنُ لَهُ

O'na bizler onlardan hiç birinin arasında ayrım yapmayız Rable-rinden peygam-berlere

مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ

136

doğruyu bulduler ona iman ettiğiniz gibi iman ederlerse Eğer teslim olanlarız

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ

o Allah onlara karşı sana yetecek muhalefet-tedirler onlar ancak yüz çevirirlerse eğer

135 – Yahudi yahut Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır, biz hanif olarak (Hanif: Batılı bırakıp hak dine dönen, tam Müslüman demektir). İbrahim'in dinindeyiz. O, müşriklerden değildi.

136 – Deyin: Biz Allah'a, bize indirilene; İbrahime, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene; Musa'ya ve İsa'ya verilene ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrım yapmayız. Bizler O'na teslim olanlarız.

137 – Eğer sizin O'na iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, doğru yolu bulmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse, ancak onlar muhalefettedirler. Onlara karşı Allah sana yetecektir. O, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً

137

boyaca | Allah'tan | daha güzeldir | kim | Allah'ın | boyası ile | hakkıyla bilendir | hakkıyla işiten

وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا

138

bizim de Rabbimiz | O'ki | Allah hakkında | bizimle tartışıyor musunuz | De | ibadet edenleriz | O'na | bizler

وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

ihlas gösterenleriz | O'na | biz | sizin amellerimiz | sizedir | bizim amellerimiz | bizedir | sizin Rabbinizdir

اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ﴿١٣٩﴾

139

Yakub | İshak | İsmail | İbrahim | gerçekten | diyor musunuz | Yoksa

وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ

Allah mı | yoksa | daha iyi biliyorsunuz | siz mi | de ki | Hıristiyanlar | yahut | Yahudi | idiler | torunları

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

gafil | Allah değildir | Allah'tan | kendindeki | bir tanıklığı | sakladı | o kimseden ki | daha zalimdir | kim

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

140

kazandıkları | onlaradır | gelip geçti | bir ümmetti | onlar | yapıyorsunuz | o şeyden ki

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

141

yapıyorlar | idiler | o şeyden ki | sorulmazsınız | kazandığınız | sizedir

138 – (Biz) Allah'ın boyası ile boyanmışızdır. Boyası Allah'tan daha güzel olan kimdir? Bizler ona ibadet edenleriz.

139 – Deki: Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? O, bizim de sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Biz ona ihlas gösterenleriz.

140 – Yoksa: "İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunları Yahudi yahut Hıristiyanlar idi mi diyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Kendindeki bir şahitliği Allah'tan saklayandan daha zalim kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

141 – Onlar bir ümmetti, gelip geçmiştir. Kazandıkların onlaradır, sizin kazandığınız da sizedir. Siz onların yaptıklarından sorulmazsınız.

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِى كَانُوا

idiler / o ki / kıbleleri-nden / onları çevirdi / ne / insan-lardan / beyinsizler / diyecek

عَلَيْهَا ۟ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۟ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ اِلٰى

diler / o kimse ki / iletir / batı da / doğu da / Allah'ındır / de ki / üzerinde

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا

142

olasınız / diye / orta mutedil / ümmet / sizi / yaptık / böylece / doğru / yola

شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۟ وَمَا

şahit / size / peygamber / olsun diye / insanlara / şahitler

جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِى كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

peygam-bere / tabi olur / o kimseyi ki / bilmemiz / için / ancak / üzerinde / sen idin / o ki / kıbleyi / yapmadık

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۟ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِينَ

şunlara ki / ancak değil / elbette büyük / gerçi bu idi / iki ökçesi üzerine / geri döner / şu kimse-lerden ki

هَدَى اللّٰهُ ۟ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيمَانَكُمْ ۟ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ

insanları / Allah / şüphesiz / imanınızı / zayi edecek / Allah / değildir / Allah / hidayet etti

142 – İnsanlardan beyinsizler: "Onları üzerinde bulundukları kıbleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: Doğu da batı da Allah'ındır. Dilediğini doğru yola iletir.

143 – Böylece sizi orta bir ümmet yaptık ki siz insanlara şahit olasınız; Resullah da size şahit olsun. Üzerinde bulunduğun kıbleyi ancak Resulullah'a tabi olanı iki ökçesi üzerine dönenden bilmemiz için yaptık. Gerçi bu, elbette Allah'ın hidayet ettiklerinden başkasına büyük bir şeydir. Allah imanınızı zayi edecek değildir. Şüphesiz Allah insanları çok esirgeyen ve çok merhamet edendir.

144 – Yüzünü göğe çevirdiğini görüyoruz. Şimdi seni hoşnut olacağın bir kıbleye çevireceğiz. Artık sen de yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız yüzlerinizi onun tarafına çevirin. Kendilerine kitap verilenler, bunun Rablerinden bir hak olduğunu iyi bilirler. Allah onların yaptıklarından gafil değildir.

145 – Andolsun ki kendilerine kitap verilenlere bütün mucizeleri getirsen, senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onların kimileri de kimilerinin kıblesine uyacak değildir. Sana gelen (bunca) ilimden sonra eğer onların heveslerine uyarsan, şüphesiz sen muhakkak zalimlerdensin.

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ وَاِنَّ

muhakkak | oğullarını | tandıkları | gibi | onu tanırlar | kitabı | kendilerine verdik | onlar ki

فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ

146

Hak | biliyorlar | oysa onlar | hakkı | gizlerler | içlerinden | bir grup

رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا

147

yüzünü döndüreceği | bir yönü | Herkesin vardır | şüphe edenlerden | artık sakın olma | Rabbin-dendir

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ۚ

hepinizi | Allah | sizi | getirir | olursanız | nerede | hayırlarda | öyleyse yarışın

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

148

döndür | çıkarsan | Hangi yerden | kadirdir | her şeye | Allah | şüphesiz

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا

Rabbinden gelen | haktır | şüphesiz o | Haram | Mescid-i | tarafına | yüzünü

اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

149

döndür | çıkarsan | Hangi yerden | yapıyor-sunuz | o şeyden | gafil | Allah değildir

146 – Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (o Peygamberi) oğullarını tanır gibi tanırlar. Muhakkak onlardan bir grup bildikleri halde hakkı gizlerler.

147 – Hak Rabbindendir; artık şüphe edenlerden olma.

148 – Herkesin yüzünü döndüreceği bir yönü vardır; öyleyse hayırlarda yarışın. Nerede olursanız Allah hepinizi getirir. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

149 – Hangi yerden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına döndür. Şüphesiz o, Rabbinden gelen bir haktır. Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir.

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا

döndürün | durursanız | nerede | Haram | Mescid-i | tarafına | yüzünü

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا

ancak | bir kanıt | size karşı | insanların | olmasın diye | onun tarafına | yüzlerinizi

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي

nimetimi | ta ki tamamlayayım | Ben'den korkun | onlardan korkmayın | içlerinden | zulmettiler | onlar ki

عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ١٥٠ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا

150

bir peygamber | size | gönderdik | Nitekim | doğru yolu bulursunuz | umulur ki sizler | size

مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

kitabı | size öğretir | sizi temizler | ayetlerimizi | size | okur | içinizden

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ ١٥١ فَاذْكُرُونِي

151

öyleyse beni anın | biliyor sunuz | değildiniz | o şeyleri ki | size öğretir | hikmeti

أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝ ١٥٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

152

kimseler ki | o | ey | nankörlük etmeyin | Ban'a | şükredin | ben de | sizi anayım

آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ ١٥٣

153

sabredenlerle | beraberdir | Allah | şüphesiz | namazla | sabırla | yardım dileyin | iman ettiler

150 – Hangi yerden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına döndür. Nerede olursanız, yüzünüzü onun tarafına çevirin ki insanların, içlerinde zulmedenlerden başkasının size karşı bir kanıtı olmasın. Onlardan korkmayın, Ben'den korkun. Ta ki nimetimi size tamamlayayım. Umulur ki doğru yolu bulursunuz.

151 – Nitekim size içinizden ayetlerimizi okuyacak, sizi temizleyecek ve size kitabı ve hikmeti öğretecek; bilmediklerinizi de öğretecek bir Peygamber gönderdik.

152 – Öyleyse beni zikredin (anın), ben de sizi anayım, bana şükredin; bana karşı nankörlük etmeyin.

153 – Ey iman ederler, sabırla, namazla Allah'tan yardım dileyin. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن

fakat diridirler bilakis ölüler Allah yolunda öldürülür o kimseler için demeyin

لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ

154

açlıktan korkudan biraz biraz sizi kesinlikle sınayacağız siz anlamazsınız

وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

sabredenleri müjdele mahsullerden canlardan mallardan eksiltmeden

﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

155

dönenleriz O'na ve biz Allah'a aitiz mutlaka biz derler bir musibet onlara geldiği zaman onlar ki

﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

156

evet onlar işte onlar rahmet Rablerinden bağışlanmalar onlara vardır işte onlar

الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ

157

hac cederse kim ilahi semboller Merve Safa şüphe yok ki doğru yolu bulanlardır

الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ

kendiliğinden işlerse kim o ikisini tavaf etmesinde ona günah yoktur umre ederse yahut Beyt'i

154 – Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin; bilakis onlar diridirler; fakat siz anlamazsınız.

155 – Sizi biraz korkudan, açlıktan; (biraz da) mallardan, canlardan ve mahsullerden eksiltme ile kesinlikle sınayacağız. Sabredenleri müjdele.

156 – Onlar ki kendilerine bir musibet geldiği zaman: "Mutlaka biz, Allah'a aidiz ve şüphesiz biz, O'na döneceğiz" derler.

157 – İşte onlara Rablerinden bağışlanmalar ve rahmet vardır ve onlar, doğru yolu bulanların ta kendileridir.

158 – Safa ile Merve İlahi sembollerdendir. Binaenaleyh kim Beyt'i hacceder veyahut umre yaparsa, bu ikisini tavaf etmesinde ona günah yoktur. Kim kendiliğinden (nafile olarak) bir hayır işlerse, şüphesiz Allah karşılığını verir, yaptığını çok iyi bilir.

خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا اَنْزَلْنَا

158

bir hayır / şüphesiz / Allah / karşılığını verendir / bilendir / gerçekten / onlar ki / gizlerler / o şeyi ki / indirdik

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتَابِ

açık ayetlerden / hidayeti / ardından / açıklamamızın / insanlara / kitapta

اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ

159

işte onlara / lanet eder / onlara / Allah / lanet eder / onlara / lanetçiler / ancak hariç / onlar ki

تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ

tevbe ettiler / hallerini düzelttiler / gerçeği açıkladılar / işte onların / tevbelerini kabul ederim / onların / Ben / tevbeleri çok kabul eden

الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰئِكَ

160

çok merhamet edenim / hakikat / onlar ki / kâfir oldular / öldüler / onlar / kâfir olarak / işte onların

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ

161

üzerinedir / laneti / Allah'ın / meleklerin / insanların / bütün / ebedi kalacaklar

فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

162

orada / hafifletilmez / onların / azabı / onlar değil / yüzlerine bakılacaklar

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

163

ilahınız / ilahtır / bir tek / ilah yoktur / ancak vardır / O / Rahman'dır / Rahim'dir

159 – Gerçekten indirdiğimiz açık ayetleri ve hidayeti kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere, işte onlara Allah da lanet eder, lanetçiler de lanet ederler.

160 – Ancak tövbe edenler, hallerini ıslah edenler ve (gerçeği) açıklayanlar müstesnadır ki işte ben, onların tövbelerini kabul ederim. Ben tövbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edenim.

161 – Hakikat kafir olup da kafir olarak ölenlere, işte onlara Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti vardır.

162 – Orada ebedi kalacaklar; azapları hafifletilmeyecek ve onlara bakılmayacak da.

163 – İlahınız bir tek İlah'tır. O'ndan başka İlah yoktur. Rahman'dır, Rahim'dir.

اِنَّ فِى خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

gündüzün | gecenin | ardı ardına gelişinde | yerin | göklerin | yaratılışında | şüphesiz

وَالْفُلْكِ الَّتِى تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah'ın | indirdiğinde | insanlara | menfaat verir | o şeyle ki | denizde | akar gider | o ki | gemide

مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا

orada | üretip yaymasında | ölümünden | sonra | yeri | onunla | dirilti | su | gökten

مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَّتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ

arasında | emre hazır bekleyen | bulutu | rüzgarları | çevirmesinden | hayvan | her

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ١٦٤ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

164

kimileri | insanlardan | akıllarını çalıştırıyorlar | toplum için | deliller vardır | yer | gökle

يَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِينَ

onlar ki | Allah'ı | sever gibi | onları severler | eşler | Allah'tan | başka | edinir

اٰمَنُوٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ

azabı | gördükleri zaman | nefislerine zulmettiler | onlar ki | görse | Allah'ı | severler | daha çok | iman ettiler

164 – Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında; gece ile gündüzün ardı ardınca gelişinde, insanlara menfaat veren şeyle akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de onunla ölü toprağı diriltip orada her türlü hayvanı yaymasında, rüzgarları evirip çevirmesinde ve gökle yer arasında emre hazır bekleyen bulutta akıllarını çalıştıran bir toplum için deliller vardır.

165 – İnsanlardan kimileri vardır ki Allah'tan başka eşler edinirler; onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenler ise Allah'ı daha çok severler. Keşke nefislerine zulmedenler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu görselerdi!

اِنَّ فِى خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

gündüzün / gecenin / ardı ardına gelişinde / yerin / göklerin / yaratılışında / şüphesiz

وَالْفُلْكِ الَّتِى تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah'ın / indirdiğinde / insanlara / menfaat verir / o şeyle ki / denizde / akar gider / o ki / gemide

مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا

orada / üretip yaymasında / ölümünden / sonra / yeri / onunla / diriltti / su / gökten

مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَّتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ

arasında / emre hazır bekleyen / bulutu / rüzgarları / çevirmesinden / hayvan / her

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

164

kimileri / insanlardan / akıllarını çalıştırıyorlar / toplum için / deliller vardır / yer / gökle

يَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِينَ

onlar ki / Allah'ı / sever gibi / onları severler / eşler / Allah'tan / başka / edinir

اٰمَنُوٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ

azabı / gördükleri zaman / nefislerine zulmettiler / onlar ki / görse / Allah'ı / severler / daha çok / iman ettiler

164 – Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında; gece ile gündüzün ardı ardınca gelişinde, insanlara menfaat veren şeyle akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de onunla ölü toprağı diriltip orada her türlü hayvanı yaymasında, rüzgarları evirip çevirmesinde ve gökle yer arasında emre hazır bekleyen bulutta akıllarını çalıştıran bir toplum için deliller vardır.

165 – İnsanlardan kimileri vardır ki Allah'tan başka eşler edinirler; onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenler ise Allah'ı daha çok severler. Keşke nefislerine zulmedenler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu görselerdi!

اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

165

azabının | şiddetli olduğunu | Allah'ın | bütün | Allah'a ait olduğunu | kuvvetin

اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ

azabı | görmüş | lerdir | izlediler | onlardan | izlendiler | onlar ki | uzaklaşır | o zaman

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ

166

keşke | izlediler | onlar ki | Dedi | sebepleri (ipleri) | kopmuştur

لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ

Allah | onlara gösterir | böylece | bizden | uzaklaş-tıkları | gibi | onlardan | biz de uzak-laşsaydık | dönüş | bizim için olsaydı

اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

167

cehennem-den | çıkacak | onlar değiller | onlara | pişman-lıklar olarak | amellerini

يَا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا

izlemeyin | ve temiz olarak | helal | yeryüzün-deki | şeylerden | yiyin | insanlar | Ey

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ

168

size emreder | ancak | açık bir | düşmandır | sizin için | çünkü o | şeytanın | adımlarını

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

169

bilmezsiniz | o şeyleri ki | Allah'a | demenizi | hayasızlığı | kötülüğü

166 – O zaman izlenenler izleyenlerden uzaklaşır ve azabı görürler. Aralarındaki sebepler de kesilir.

167 – İzleyenler: "bizim için bir dönüş olsa da onlar bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak!" derler. Böylece Allah onlara amellerini pişmanlıklar olarak gösterir. Ve onlar cehennemden çıkacak da değiller.

168 – Ey insanlar, yeryüzündekilerden helal ve temiz olarak yiyin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin açık düşmanınızdır.

169 – O, size ancak kötülüğü ve hayasızlığı ve bilmediğiniz şeyleri Allah'a demenizi emreder.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا

bulduk / o şeye ki / biz tabi oluruz / hayır / derler / Allah / indirdi / o şeye ki / tabi olun / onlara / denildiği / zaman

عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَاۇُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـــًٔا وَّلَا

bir şeye / akılları ermiyorsa / ataları / idiyse / ya / atalarımızı / onun üzerinde

يَهْتَدُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ

170

haykırıyor / o kimsenin / hali gibidir / kafir oldular / o kimselerin / hali / doğru yolu bulamıyorlarsa

بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاۗءً وَّنِدَاۗءً ۭ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا

artık onlar / körler / dilsizler / sağırlar / bağırma / çağırma / ancak / duymuyor / o şeye ki

يَعْقِلُوْنَ ﴿١٧١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا

171

o şeyin ki / temizlerinden / yiyin / iman ettiler / kimseler / o / ey / anlamazlar

رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا

172

sadece / ibadet ediyorsanız / ona / eğer idiyseniz / Allah'a / şükredin / size / rızk ettik

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ

o şeye ki / kesildi / o şey ki / domuz / etini / kanı / ölüyü / size / haram kıldı

170 – Onlara: "Allah'ın indirdiğine tabi olun" denildiği zaman, "hayır biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye tabi oluruz" derler. Ya atalarının akılları bir şeye ermiyor ve doğru yolu bulmuyorlar idiyseler!

171 – Kafirlerin hali bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara haykıran o kimsenin (çobanın) hali gibidir. Onlar sağırlar, dilsizler ve körlerdir. Artık onlar anlamazlar.

172 – Ey iman edenler, size rızk ettiklerimizin temizlerinden yiyin, Allah'a şükredin; eğer yalnız O'na ibadet ediyorsanız.

لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ

ona günah yoktur haddi aşmadan saldır-madan darda kalırsa kim Allah'tan başkası için

اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ

173

indirdi o şeyi ki gizlerler onlar ki şüphesiz çok merha-metlidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz

اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا

işte onlar az bir bir değeri onunla satın alırlar kitaptan Allah

يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ

gününde Allah onlarla konuşmaz ateş (yerler) ancak karınlarına yemezler

الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

174

o kim-selerdir ki işte onlar pek acıklı bir azap onlara vardır onları temize çıkarmaz kıyamet

اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ

ne de dayanıklılar bağışa bedel azabı doğru yola bedel sapıklığı satın aldılar

عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ

175

hak olarak kitabı indirdi Allah çünkü sebebi şudur ateşe

الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ﴿١٧٦﴾

176

uzak (derin) ayrılık elbette içindedirler kitapta ihtilafa düştüler onlar ki

173 – Allah size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasına kesileni haram etti. Kim darda kalır da saldırmaz ve haddi aşmazsa, ona günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

174 – Allah'ın kitaptan indirdiği şeyleri gizleyip de onunla az bir değeri satın alanlar var ya, işte onlar karınlarına ancak ateş tıkarlar. Allah kıyamet gününde onlarla konuşmaz ve onları temize çıkarmaz. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

175 – İşte onlar; doğru yola bedel sapıklığı ve bağışa bedel azabı satın almışlardır. Ateşe ne de dayanıklıdırlar!

176 – Sebebi şu ki Allah, kitabı hak olarak indirmiştir. Kitapta ihtilafa düşenler elbette derin bir ayrılık içindedirler.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ

ancak batı doğu tarafına yüzlerinizi çevirmeniz iyilik değildir

الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ

peygamberlere kitaba meleklere ahiret gününe Allah'a iman edenler kim iyilik

وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ

yoksullara yetimlere akrabalara sevgisine rağmen mal verdi

وَابْنَ السَّبِيْلِ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى

verdi namazı doğru kıldı kölelere dilenenlere yolda kalanlara

الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ فِي

sabredenler söz verdikleri zaman sözlerini yerine getirenler zekatı

الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ۗ وَ اُولٰٓئِكَ

işte onlar sadık oldular onlardır ki işte onlar savaşta hastalıkta sıkıntıda

هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ

177

kısas size yazıldı iman ettiler kimseler ki o Ey takvaya erenlerdir onlar

177 – Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Ancak iyilik; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba, peygamberlere iman edenin; sevdiği halde akrabalara, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilenenlere ve kölelere mal verenin; namaz kılanın, zekat verenin, söz verdikleri zaman sözlerini yerine getirenlerin; sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerin iyiliğidir. İşte sadıklar onlardır ve işte takvaya erenler de onlardır.

فِي الْقَتْلَى ۖ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ۚ فَمَنْ

kim | dişiye | dişi | köleye | köle | hüre | hür | maktüller hakkında

عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَاءٌ اِلَيْهِ

ona | ödemek | örfe | artık uymak | cüzi bir | kardeşi tarafından | affedilirse

بِاِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ

sonra | tecavüz ederse | kim | rahmettir | Rabbinizden | hafifletmedir | bu | güzellikle

ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰٓاُولِي

178

ey | hayat | kısasta | sizin için vardır | çok acıklı | bir azap | ona vardır | bundan

الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ

179

birinize | geldiği | zaman | size | yazıldı | kötülüklerden korunursunuz | umulur ki | akıl sahipleri

الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ

meşru surette | akrabalara | ebeveyne | vasiyet etmek | hayırlı mal | eğer bırakırsa | ölüm

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۗ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَمَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَا

180

sadece | işitti | o şey ki | sonra | onu değiştirirse | kim | takva sahipleri | üzerine | bir hak olarak

اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۗ ﴿١٨١﴾

181

hakkıyla bilendir | hakkıyla işiten | Allah | şüphesiz | onu değiştirirler | onların ki | üzerinedir | onun günahı

178 – Ey iman edenler, maktuller hakkında size kısas yazıldı: Hüre hür, köleye köle, dişiye dişi. Kim kardeşi tarafından cüz'i bir şey affedilirse, örfe uymak ve ona güzelce ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Kim bundan sonra tecavüz ederse, onun için çok acıklı bir azap vardır.

179 – Ey akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır; umulur ki kötülüklerden korunursunuz.

180 – Birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir hayır bırakmış ise ana babaya ve akrabalara meşru surette vasiyet etmek takva sahipleri üzerine bir hak olarak yazıldı.

181 – Kim bunu işittikten sonra değiştirirse, onun günahı sadece onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah hakkıyle işitici ve hakkıyle bilendir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ

aralarını bulursa günah işlemesinden yahut haksızlığa meylinden vasiyet edenin korkarsa kim

فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

kimse ler ki o Ey çok merhametlidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz ona günah yoktur

آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ

onların üzerine yazıldığı gibi oruç size yazıldı iman ettiler

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ

kim sayılı günlerdir günahlardan korunursunuz umulur ki sizden önce

كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ

başka günlerde sayısınca yolculukta yahut hasta sizden olursa

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَنْ تَطَوَّعَ

gönül isteğiyle yaparsa kim yoksul doyumu fidye lazımdır ona zor dayanırlar onların ki üzerine

خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ

eğer idiyseniz sizin için daha hayırlıdır oruç tutmanız onun için daha hayırlıdır bu bir hayır

182 – Kim vasiyet edenin haksızlığa meylinden veyahut günah işlemesinden korkar da onların aralarını bulursa, ona bir günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

183 – Ey iman edenler, oruç sizden öncekilere yazıldığı gibi size de yazıldı (farz kılındı). Umulur ki günahlardan korunursunuz.

184 – Oruç sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veyahut yolculukta bulunursa, diğer günlerde sayısınca oruç tutar. Ona zor dayananlara bir yoksul doyumu fidye vardır. Kim gönlünden gelerek bir hayır yaparsa bu, kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

تَعْلَمُونَ ١٨٤ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

184

Kur'an onda indirildi ki Ramazan Ay'ı bilenler

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ

kim hak ile batılı ayırmanın doğru yolun açık delilleri olarak insanları irşad için

شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ

yahut hasta olursa kim de orucunu tutsun o aya içinizden erişirse

عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ

kolaylık size Allah istiyor başka günlerden sayısınca seferde

وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ

Allah'ı ululamanız için sayıyı tamamlamanız için zorluk size istemiyor

عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٨٥ وَإِذَا سَأَلَكَ

185

senden sorduğu zaman şükredersiniz umulur ki sizi ilettiği hidâyet üzerine

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ

bana dua ettiği zaman dua edenin duasına icabet ederim pek yakınım şüphesiz ben beni kullarım

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦

186

doğruyu bulurlar belki onlar Ban'a iman etsinler Ban'a öyleyse icabet etsinler

85 – O Ramazan ayı-
ır ki Kur'an insanları
şat için ve hak ile ba-
lı ayırmanın açık de-
lleri olarak onda in-
lirilmiştir. Kim içiniz-
len o aya erişirse, oru-
unu tutsun. Kim de
asta veyahut seferde
ulunursa, diğer gün-
erde sayısınca oruç
utar. Allah size kolay-
k istiyor, size zorluk
stemiyor. (Bunu iste-
nesi) sayıyı tamamla-
anız ve sizi ilettiği
eye karşı Allah'ı ulu-
ımanız içindir. Umulur
şükredersiniz.

86 – Kullarım sana
en'i sorarlarsa, şüp-
esiz Ben yakınımdır.
ua edenin dua ettiği
aman duasına icabet
derim. Öyleyse onlar
a bana icabet etsinler
e bana iman etsinler,
elki onlar doğruyu bu-
rlar.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

Helal kılındı / size / oruç gecesi / yaklaşmak / kadınlarınıza / onlar / libastır

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

hıyanet edenler / olduğunuzu / sizlerin / Allah / bildi / onlara / libassınız / siz de / size

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ

onlara yaklaşın / artık şimdi / sizi / affetti / sizin / tevbenizi kabul etti / kendi nefislerinize

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ

seçilinceye kadar / için / yiyin / size / Allah / yazdı / o şeyi ki / isteyin

لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

şafaktan (şafağın) / siyah / ipliğinden / beyaz / iplik / size

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ

siz iken / onlara yaklaşmayın / geceye kadar / orucu / tamamlayın / sonra

عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا

bunlara yaklaşmayın / Allah'ın / sınırlardır / bunlar / mescitlerde / ibadete çekilmiş

187 – Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin için libastır, siz de onlar için libassınız. Allah kendi nefislerinize hiyanet ettiğinizi bildi de tövbenizi kabul etti ve sizi affetti. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın size yazdığını arayın. Şafağın beyaz ipliği siyah ipliğinden seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da orucu geceye kadar tamamlayın. Mescitlerde ibadete çekilmişken onlara (kadınlara) yaklaşmayın. Böylece Allah ayetlerini insanlara açıklamaktadır; belki korunurlar.

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا
187

korunurlar / belki onlar / insanlara / ayetlerini / Allah / açıklar / işte böylece

تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ

hakimlere / onları aktarmayın / haksız sebeplerle / kendi aranızda / mallarınızı / yemeyin

لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾ ع
188

biliyor-sunuz / halbuki siz / günahla / insanların / malların-dan / bir kısmını / yemeniz için

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۭ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۭ

ve hac için / insanlar / vakit ölçüleridir / onlar / de ki / hilalleri / sana sorarlar

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ

ancak / arka-larından / evlere / gelmeniz / iyilik / değildir

الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan / korkun / kapıla-rından / evlere / gelin / sakınan / kimsedir / iyilik

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
189

onlarla ki / Allah / yolunda / savaşın / kurtu-lasınız / ta ki

يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾
190

aşırı gidenleri / sevmez / Allah / şüphesiz / aşırı gitmeyin / sizinle savaşıyorlar

188 – Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin; insanlardan bir kısmının mallarını günahla yemek için bilip dururken onları hakimlere aktarmayın.

189 – Sana hilalleri sorarlar; de ki: Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. Evlere arkalarından gelmek iyilik değildir. Ancak iyilik sakınan kimsenin iyiliğidir. Evlere kapılarından gelin. Allah'tan korkun ki kurtulasınız.

190 – Sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın. Aşırı gitmeyin. Şüphesiz Allah aşırı gidenleri sevmez.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ

çıkardılar yerden onları çıkarın yakalar sanız nerede onları öldürün

وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى

ta ki Haram'in Mescid-i yanında onlarla savaşmayın adam öldürmekten daha beterdir fitne

يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

kafirlerin cezası böyledir onları öldürün sizinle savaşırlarsa eğer orada savaşın- caya kadar

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ

fitne kalmasın ta ki onlarla savaşın rahimdir gafurdur Allah şüphesiz son verirlerse Eğer

وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ

Ay zalimlere ancak düşmanlık yoktur son verirlerse eğer Allah'in din olsun

اَلْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ

size saldırırsa artık kim karşılıklıdır hürmetler haram aya- karşılıktır haram

فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ

beraberdir Allah muhakkak bilin ki Allah'tan korkun size saldırdı o şey ki kadar ona siz de saldırın

191 – Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden onları da çıkarın. Fitne adam öldürmekten beterdir. Mescid-i Haram yanında sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Eğer sizinle savaşırlarsa, onları öldürün. İşte kafirlerin cezası böyledir.

192 – Eğer savaşa son verirlerse, şüphesiz Allah gafurdur, rahimdir.

193 – Fitne kalmayıncaya ve din Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer son verirlerse, zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194 – Haram ay haram aya karşılıktır. Hürmetler karşılıklıdır. Kim size saldırırsa, size saldırdığı kadar siz de ona saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah takva sahipleri ile beraberdir.

الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

194

takva sahipleri ile / Harcayın / Allah'ın yolunda / atmayın / kendinizi / tehlikeye

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ

195

Allah için / umreyi / hacc / Tamamlayın / iyilik edenleri / sever / Allah / şüphesiz / iyilik edin

فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

erişinceye kadar / başlarınızı / tıraş etmeyin / kurbanı (yollayın) / kolayınıza gelen / engellenirseniz / eğer

الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ

ona fidye vardır / başından / rahatsızlık / onda / yahut / hasta / sizden / olursa / kim / yerine / kurban

صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا

hacca kadar / umre ile / faydalanırsa / kim / emin olduğunuz / vakit / kurbandan / yahut / sadakadan / yahut / oruçtan

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ

yedi günde / hac günlerinde / üç gün / oruç / bulamazsa / kim de / kurbandan / kolayına gelen

إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي

ikamet / ailesi / etmeyen / için / bu / tam / on gün / eder / bunlar / döndüğünüz zaman

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

196

azabı / şiddetlidir / Allah'ın / bilin ki / Allah'tan / korkun / Mescid-i Haram'da

195 – Allah yolunda harcayın. Kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin; şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

196 – Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer engellenirseniz kolayınıza gelen kurbanı yollayın. Kurban, yerine erişinceye kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden kim hasta veya başından rahatsız olursa, ona oruçtan, yahut sadakadan veyahut kurbandan fidye vardır. Emin olduğunuz vakit kim hacca kadar umre ile faydalanırsa, kolayına gelen kurbandan kesmek vacip olur. Kim de bunu bulamazsa hacta üç, döndüğü zaman da yedi gün oruç tutar. Bunlar tam on gündür. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da ikamet etmeyen içindir. Allah'tan korkun. Bilin Allah'ın azabı şiddetlidir.

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ

hacci / onlarda / farz kılarsa / kim kendine / bilinen / aylardır / Hac

فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ۗ وَمَا

ne / hacda / kavga etmek / yoktur / günah işlemek / yoktur / kadına yaklaşmak / yoktur

تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ

hayırlısı / şüphesiz / azık edinin / Allah / onu bilir / hayırdan / yaparsanız

الزَّادِ التَّقْوٰى ۚ وَاتَّقُونِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ

197

yoktur / kamil akıl sahipleri / ey (fasr) / Ben'den korkun / takvadır / azığın

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَاِذَا

zaman / Rabbiniz- den / bir lutuf / isteme- nizde / günah / size

اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ

yanında / Allah'ı / zikredin / Arafat'tan / sökün ettiğiniz

الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ

idiyseniz de / her ne kadar / size gösterdiği / gibi / O'nu zikredin / Meş'ar-i Haram'ın

197 – Hac belli aylardır. Kim bunlarda haccı kendine farz kılarsa, hacta kadına yaklaşmak, günah işlemek ve tartışmak yoktur. Hayırdan ne yaparsanız, Allah onu bilir. Azık edinin; şüphesiz azığın hayırlısı takvadır. Ey saf akıl sahipleri benden korkun.

198 – (Hacta) Rabbinizden bir lutuf istemenizde size günah yoktur. Arafat'tan sökün ettiğiniz zaman Allah'ı Meş'ar-i Haram'ın yanında zikredin. Şüphesiz bundan önce gerçek sapıklardan idiniz.

قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ

198

sökün etti / yerden / sökün edin / sonra / sapık-lardan / bundan önce

النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللهَ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾

199

çok merhamet edicidir / çok bağışlayıcı / Allah / şüphesiz / Allah'tan / mağfiret dileyin / insanlar

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللهَ كَذِكْرِكُمْ

zikret-tiğiniz gibi / Allah'ı / zikredin / ibadet-lerinizi / bitirdiğiniz / zaman

اٰبَاۤءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا

ey Rabbimiz / der / kimi / insan-lardan / daha çok zikredin / yahut / atalarınızı

اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾

200

nasibi / ahirette / onun yoktur / dünyada / bize ver

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَاۤ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى

iyilik / dünyada da / bize ver / ey Rabbimiz / der / kimi de / onlardan

الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ

201

vardır / işte onların / cehennem azabından / bizi koru / iyilik / ahirette de

نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ؕ وَاللهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

202

hesabı / çok hızlıdır / Allah'ın / kazandık-larından / nasibi

199 – Sonra insanların sökün ettiği yerden sökün edin. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

200 – Hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman Allah'ı zikredin, tıpkı atalarınızı zikrettiğiniz gibi, hatta daha çok zikredin. İnsanlardan kimileri, "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur.

201 – Onlardan kimi de: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik (güzellik), ahirette de iyilik ver ve bizi cehennem azabından koru" der.

202 – İşte onların kazandıklarından nasibi vardır. Allah'ın hesabı çok hızlıdır.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىٓ اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِى

acele ederse | kim | sayılı | günlerde | Allah'ı | zikredin

يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ

iki günde | günah yoktur | ona | kim | geri kalırsa | günah yoktur | ona | ...kimse için ki

اتَّقٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٠٣ 203

korundu | korkun | Allah'tan | bilin ki | şüphesiz sizler | O'na | toplanacaksınız

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ

İnsanlardan vardır | öyle kimse ki | senin hoşuna gider | onun sözü | dünya hayatına ait | şahit getirir

اللّٰهَ عَلٰى مَا فِى قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ٢٠٤ 204 وَاِذَا تَوَلّٰى

Allah'ı | o şeye ki | kalbindedir | halbuki o | en yaman | düşmandır | zaman | iş başına geçtiği

سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ

koşar | yeryüzünde | fesat çıkarmak için | orada | helak etmek için | ekini | nesli

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٢٠٥ 205 وَاِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ

Allah | sevmez | bozgunculuğu | zaman | denildiği | ona | kork | Allah'tan

203 – Allah'ı sayılı günlerde zikredin. Kim iki günde acele ederse, ona günah yoktur. Kim de geri kalırsa, Allah'tan korkan için ona da günah yoktur. Bilin ki O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204 – İnsanlardan öyleleri vardır ki dünya hayatına ait sözü senin hoşuna gider ve en yaman düşman olduğu halde kalbindekine Allah'ı şahit getirir.

205 – İş başına geçtiği zaman orada fesat çıkarmak; ekini ve nesli helak etmek için yeryüzünde koşar. Allah bozgunculuğu sevmez.

اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

yataktır | o ne kötü | cehennem | ona yeter | günaha | izzeti nefsi | onu götürür

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِىْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ﴿٢٠٦﴾ 206

rızasını | isteyerek | nefsini | satın alır | öyleleri vardır ki | insanlardan

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا 207

girin | iman ettiler | kimseler ki | o | Ey | kullarına | çok merhametlidir | Allah | Allah'ın

فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ

çünkü o | şeytanın | adımlarını | izlemeyin | hep birden | barışa

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ 208

size geldikten | sonra | kayarsanız | Eğer | açık | bir düşmandır | sizin için

الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ 209

mi | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | Allah | şüphesiz | bilin ki | açık deliller

يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِىْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ

buluttan | gölgeler içinde | Allah'ın | kendilerine gelmesini | ancak | bakıyorlar (bekliyorlar) | mi

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾ ع 210

işler | döndürülür | Allah'a | işin | ve bitirilmesini | meleklerin | de

206 – Ona: "Allah'tan kork" denildiği zaman izzet-i nefs onu günah işlemeğe götürür. Cehennem ona yeter. O ne kötü yataktır!

207 – İnsanlardan öyleleri vardır ki Allah rızası için nefsini satın alır. Allah kullarına çok merhametlidir.

208 – Ey iman edenler, hep birden barışa girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o sizin için açık bir düşmandır.

209 – Eğer size açık deliller geldikten sonra kayarsanız, bilin ki Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

210 – Allah'ın, onlara bulutun gölgesinde meleklerle beraber gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? İşler Allah'a döndürülür.

سَلْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ

nimetini değiştirirse kim açıklar ayetler onlara verdik nice İsrail oğullarına sor

ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ

211

süslü gösterildi azabı şiddetlidir Allah'ın şüphesiz ona geldikten sonra Allah'ın

لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ

iman ettiler onlarla ki alay ederler dünya hayatı iman etmediler onlara ki

وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ

diler o kimseyi ki rızıklandırır Allah kıyamet gününde onların üzerindedir takvaya erdiler onlar ki

حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ

212

peygamberleri Allah gönderdi bir tek Ümmet insanlar idi hesapsız

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ

karar vermesi için hak olarak kitabı onlarla beraber indirdi uyarıcılar olarak müjdeciler

بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ

verildi onlar ki ancak onda ihtilaf etmedi onda ihtilaf ettikleri şeyde insanlar arasında

211 – İsrail oğullarına: Kendilerine ne kadar açık ayetler verdiğimizi sor. Kim Allah'ın nimetini (o nimet) kendine geldikten sonra değiştirirse, şüphesiz Allah'ın azabı şiddetlidir.

212 – İman etmeyenlere dünya hayatı süslü gösterildi. Onlar iman edenlerle alay ederler. Takvaya erenler kıyamet gününde onların üzerindedir. Allah dilediğine hesapsız rızk verir.

مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ

sonra / onlara geldikten / apaçık deliller / kıskançlık yüzünden / kendi aralarında / gerçeğe ulaştırdı / Allah / onları ki

اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهٖ ۗ وَ اللّٰهُ يَهْدِي مَنْ

iman ettiler / o şeye ki / ihtilafa düştüler / onda / hakka / kendi izni ile / Allah / iletir / o kimseyi ki

يَشَآءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

213

diler / yola / doğru / yoksa / zannet-tiniz mi / gireceğiniz / cennete

وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ

size gelmeden / hali / onların ki / gelip geçtiler / sizden önce / onlara dokundu / sıkıntılar

وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ مَتٰى

hastalıklar / sarsıldılar / nihayet / diyordu / peygam-ber(leri) / ve onlar ki / iman ettiler / onunla / ne zaman

نَصْرُ اللّٰهِ ۗ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ

214

Allah'ın yardımı / bilin ki / Allah'ın yardımı / yakındır / sana sorarlar / ne şeyi / harcaya-caklarını / de

مَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسَاكِينِ

ne / harcarsanız / hayırdan / ana baba / akrabalar / yetimler / yoksullar

وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

215

yolda kalanlar içindir / ne yaparsanız / hayırdan / şüphesiz / Allah / onu / çok iyi bilir

213 – İnsanlar bir tek ümmet idi de Allah Peygamberleri müjdeci ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber kitabı hak olarak indirdi ki insanlar arasında ihtilaf ettikleri şeyde karar versin. Onda ancak kendilerine kitap verilenler kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki kıskançlıktan dolayı ihtilaf ettiler. Allah iman edenleri ihtilaf ettikleri hakta izni ile gerçeğe ulaştırdı. Allah dilediğini doğru yola iletir.

214 – Yoksa sizler sizden önce geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Onlara sıkıntılar ve hastalıklar dokundu. Öyle sarsıldılar ki nihayet Peygamberleri ve onunla beraber iman edenler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Bilin ki Allah'ın yardımı yakındır.

215 – Sana (Allah yolunda) neyi harcayacaklarını sorarlar. De ki: Hayırdan ne harcarsanız ana babalar, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalanlar içindir. Şüphesiz Allah onu çok iyi bilmektedir.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا

hoşlanmamanız | olur ki | sizin | hoşunuza gitmiyor | oysa o | savaş | size | yazıldı

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

şerlidir | o | bir şeyi | sevmeniz | olur ki | sizin için | daha hayırlıdır | o | bir şeyden

لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۧ (٢١٦) يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ

216

sana sorarlar | bilmez siniz | siz ise | bilir | Allah | sizin için

الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۗ وَصَدٌّ عَنْ

men etmek | büyüktür | onda | savaşmak | de ki | onda | savaşmayı | haram ay'i

سَبِيلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ

halkını | çıkarmak | Mescid-i Haram'dan | onu inkâr | Allah yolundan

مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ

sürdürürler | katilden | daha büyüktür | fitne | Allah katında | daha büyüktür | ondan

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ

güçleri yeterse | eğer | dininizden | sizi döndürünce | ...ye kadar | sizinle savaşmayı

216 – Savaş size yazıldı; oysa o, hoşunuza gitmiyor. Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için daha hayırlıdır. Ve olur ki sevdiğiniz bir şey sizin için şerlidir. Allah bilir de siz bilmezsiniz.

217 – Sana haram aylarda savaşmayı sorarlar. De ki: Onda savaşmak büyük günahtır. İnsanları Allah'ın yolundan men etmek, O'nu (Allah'ı) inkar etmek, Mescid-i Haram'ın ziyaretine mani olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyüktür. Fitne katilden daha büyüktür. Eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşa devam ederler. Sizden kim dininden döner de kafir olarak ölürse, işte onların amelleri dünya ve ahirette boşa gitmiştir. Ve işte onlar cehennem arkadaşlarıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ

kim / dönerse / sizden / dininden / ölürse / kâfir olarak / işte onların

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

boşa gitmiştir / amelleri / dünyada / ahirette / işte onlar

النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

cehennem arkadaşı / onlar / orada / ebedi kalacaklar / Hakikat / onlar ki / iman ettiler / onlar ki

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۙ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ

hicret ettiler / cihad ettiler / Allah yolunda / işte onlar / umarlar / rahmetini

اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ

Allah'ın / Allah / cidden yarlığayıcı / cidden esirgeyicidir / sana sorarlar / içkiden

وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۖ وَإِثْمُهُمَا

kumardan / de ki / onlarda / günah / büyük günah / yararlar / insanlar için / günahları

أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ

daha büyüktür / yararlarından / sana sorarlar / neyi / harcayacaklarını / de ki / fazlasını

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

böylece / açıklar / Allah / size / ayetleri / umulur ki / düşünürsünüz

218 – Hakikat iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihat edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah cidden yarlığayıcı, cidden esirgeyicidir.

219 – Sana içkiden ve kumardan sorarlar; de ki: onlarda büyük günah ve insanlar için yararlar vardır. Günahları ise yararlarından daha büyüktür. Sana, neyi harcayacaklarından sorarlar; de ki: İhtiyaç fazlasını. İşte Allah ayetlerini size böyle açıklar; umulur ki düşünürsünüz

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَيَسْـَٔـلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ۭ قُلْ اِصْلَاحٌ

ıslah etmek / de ki / yetim-lerden / sana sorarlar / ahiret için / dünya için

لَّهُمْ خَيْرٌ ۭ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ

bozguncuyu / bilir / Allah / sizin kardeş-lerinizdir / kendileriyle karışırsanız / eğer / daha hayırlıdır / onları

مِنَ الْمُصْلِحِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

hikmet sahibidir / mutlak galiptir / Allah / şüphesiz / sizi zora sokardı / Allah dileseydi / eğer / ıslah edenden

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۭ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ ٢٢٠ 220

daha hayırlıdır / iman eden / bir cariye / iman edinceye dek / müşrik kadınlarla / evlenmeyin

مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى

müşrik erkekleri / evlendir-meyin / hoşunuza gitsin / ister ki / şirk koşan bir kadından

يُؤْمِنُوْا ۭ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۭ

hoşunuza gitsin / ister ki / müşrikten / daha hayırlıdır / mü'min / köle / iman edinceye dek

اُولٰۗىِٕكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ

bağışa / cennete / çağırır / Allah ise / cehenneme / çağırırlar / onlar

220 – Dünya ve ahiret işlerini (geçen ayetten devam). Bir de sana yetimlerden sorarlar. De ki: Onları ıslah etmek daha hayırlıdır. Eğer kendileri ile karışırsanız, sizin kardeşlerinizdir. Allah, ıslah edenle bozguncuyu bilir. Eğer Allah dileseydi sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

221 – Müşrik kadınlarla iman edinceye kadar evlenmeyin. Mü'min bir cariye müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri, hoşunuza gitse de iman edinceye kadar evlendirmeyin. Onlar cehenneme çağırırlar; Allah ise kendi izni ile cennete ve bağışa çağırır. Belki düşünürler diye insanlara ayetlerini açıklar.

بِاِذْنِهٖ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ

221

sana sorarlar | düşünürler | belki onlar | insanlara | ayetlerini | açıklar | kendi izniyle

عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ

hayızda | kadınlardan | uzak durun | eziyettir | o | de ki | hayızdan (adetten)

وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ

onlara gelin | iyice temizlenince | temizlenmeye kadar | onlara yaklaşmayın

حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ

sever | çok tevbe edenleri | sever | Allah | şüphesiz | Allah'ın emrettiği | yerden

الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۠ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى

222

nasıl | tarlanıza | gelin | sizin tarlanızdır | kadınlarınız | iyice temizlenenleri

شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۗ

O'na kavuşacaksınız | şüphesiz siz | bilin ki | Allah'tan | korkun | kendiniz için | gönderin | isterseniz

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ

223

yeminlerinizden dolayı | engel | Allah'ı | yapmayın | iman edenleri | müjdele

تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾

224

hakkıyla bilendir | hakkıyla işiten | Allah | insanların arasını | bulmanıza | sakınmanıza | iyilik etmenize

222 – Sana hayızdan (kadınların ay halinden) sorarlar. De ki: o eziyettir. Bu sebeple hayızda kadınlardan uzak durun. Temizlenınceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman onlara Allah'ın size emrettiği yerden gelin. Şüphesiz Allah çok tövbe edenleri sever ve iyice temizlenenleri sever.

223 – Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza nasıl isterseniz gelin. Kendiniz için (iyi ameller) gönderin. Allah'tan korkun. Bilin ki siz O'na kavuşacaksınız. İnananları müjdele.

224 – Yeminlerinizden dolayı Allah'ı iyilik etmenize, fenalıktan sakınmanıza ve insanların arasını bulmanıza engel yapmayın. Allah hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ أَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا

o şeyle ki / sizi sorumlu tutar / ancak / yeminlerimizden / boş yere yapılan / Allah / sizi sorumlu tutmaz

كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ

kadınlarına / yaklaşmamaya yemin ederler / o kimselere ki / çok yumuşaktır / çok bağışlayıcı / Allah / kalpleriniz / kazandı

تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَآءُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا

karar verirlerse / Eğer / çok merhametlidir / pek yarlığayıcı / Allah / şüphesiz / eğer zevcelerine dönerlerse / dört ay / bekleme vardır

الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ

kendi başlarına / beklerler / boşanmış kadınlar / gerçekten bilendir / hakkıyla işiten / Allah / şüphesiz / boşamaya

ثَلَاثَةَ قُرُوٓءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ

rahimlerinde / Allah / yarattı / o şeyi / gizlemeleri / onlara / helal değildir / temizlenme/hayız süresi / üç

إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي

onları geri almağa / daha haklıdır / kocaları / ahiret gününe / Allah'a / iman ediyorlar / eğer / işleler

ذٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓا إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

meşru surette / üzerlerindeki vazife / kadar / onların (kadınların) hakları vardır / barışmak / eğer isterlerse / bu hususta

225 – Allah sizi boş yere yapılan yeminlerinizden sorumlu tutmaz; ancak kalplerinizin kazandığı (azm ettiği) şeylerden (yeminlerden) sorumlu tutar. Allah çok bağışlayıcı, çok yumuşaktır.

226 – Kadınlarına yaklaşmamağa yemin (îlâ) edenler (Cahiliyet devrinde sık sık tekerrür eden adetlerdendi. İla'da koca rucu hakkından, kadın da müddet kaydı olmaksızın diğer bir kocaya ebediyyen varmak hakkından mahrum olurdu) için dört ay bekleme vardır. Eğer zevcelerine geri dönerlerse, şüphesiz Allah pek yarlığayıcı ve çok merhametlidir.

227 – Eğer (erkekler kadınlarını) boşamağa karar verirlerse, şüphesiz Allah hakkıyle işiten, gerçekten bilendir.

228 – Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç temizlenme/hayız süresi beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helal değildir.

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ

228

iki defadır | boşama | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | Allah | bir derece | kadınlar üzerinde | erkekler | için vardır

فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ

size | helal değildir | güzellikle | salıver-mektir | ya da | iyilikle | ya tutmak

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ

Allah'ın sınırlarını | ayakta tutamayacak-larından | korksunlar | ancak / meğer ki | bir şey | onlara verdiğ-inizden | almanız

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ

fidye verdi (kadın) | o şeyde ki | onlara | günah yoktur | Allah'ın sınırlarını | ayakta tutamayacak-larından | Eğer korkarsanız

بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ

قصر

işte onlar | Allah'ın sınırlarını | kim aşarsa | bunları aşmayın | Allah'ın sınırlarıdır | bunlar | onu

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ

229

nikahlanın-caya kadar | ondan sonra | ona (erkeğe) | kadın helal olmaz | Eğer onu boşarsa | zalimlerin | ta ken-dileridir

زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا

eğer zanne-derlerse | birbirlerine dönmele-rinde | onlara | günah yoktur | eğer onu boşarsa | ondan başka | bir ere

أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

230

bilen | bir topluluğa | bunları açıklıyor | Allah'ın sınırlarıdır | bunlar | Allah'ın sınırlarını | ayakta tutacaklarını

Eğer kocaları barışmak isterlerse, bu hususta onları geri almağa daha haklıdırlar. Kadınların meşru surette vazifeleri kadar hakları da vardır. Erkeklerin onların üzerinde (daha üstün) bir dereceleri vardır. Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

229 – Boşama iki defadır: Ondan sonrası ya iyilikle tutmak yahut güzellikle salıvermektir. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız size helal değildir; meğer ki karı koca Allah'ın sınırlarını ayakta tutmaktan korkalar. Eğer Allah'ın sınırlarını ayakta tutmaktan korkarsanız, kadının verdiği fidyede onlara günah yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

230 – Eğer kocası onu boşarsa, kadın ondan başka bir ere nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer yeni kocası onu boşarsa, karı koca Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını zannederlerse, birbirlerine dönmelerinde günah yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bunları bilen bir topluma açıklıyor.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ

yahut iyilikle onları tutun iddetlerini bitirirlerse kadınları Boşadığınızda

سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ

yaparsa kim çiğnemeniz için zarar vermek için onları tutmayın iyilikle salıverin

ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ

nimetini hatırlayın eğlenceye Allah'ın ayetlerini almayın kendine yazık etmiştir bunu

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ

bununla size öğüt veriyor hikmetten kitaptan size indirdi o şeyi ki sizdeki Allah'ın

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ

231 boşadığınız zaman pek iyi bilendir şeyi her şüphesiz Allah bilin ki Allah'tan korkun

النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا

kocalarına nikahlanmalarını onları engellemeyin iddetlerini bitirirlerse kadınları

تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ

iman eder sizden idi o kimse ki öğüt veriliyor bununla meşru bir surette kendi aralarında rızalaştıkları takdirde

231 – Kadınları boşarsınız da iddetlerini bitirirlerse, onları ya iyilikle tutun yahutta iyilikle salıverin. Onlara zarar vermek ve onları çiğnemek için onları tutmayın. Kim bunu yaparsa kendine yazık etmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın size olan nimetini ve size onunla öğüt vermek için indirdiği kitabı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun. Bilin ki Allah her şeyi pekiyi bilmektedir.

232 – Kadınları boşarsınız da onlar da iddetlerini bitirirlerse, aralarında meşru bir surette rızalaştıkları takdirde kocalarına nikahlanmalarını engellemeyin. Sizden kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, ona bu öğüt veriliyor. Bu sizin için daha erdemli ve daha temizdir. Allah bilir, sizse bilemezsiniz.

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

siz bilir Allah daha temizdir sizin için daha erdemli bu ahiret gününe Allah'a

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ

232

tam iki yıl çocuklarını emzirirler Anneler bilmezsiniz

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۗ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

giyeceği onların yiyeceği çocuk sahibinin üzerinedir emzirmeyi tamamlamak istedi o kimse için ki

بِالْمَعْرُوْفِ ۗ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا

çocuğu yüzünden bir anne zarara uğratılmasın gücüne göre ancak bir kimse yükümlü tutulmaz Örfe göre

مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ

sütten kesmek ikisi isterlerse eğer bunun gibisi mirasçıya da vardır çocuğu yüzünden çocuk sahibi (baba) da

تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ

eğer isterseniz onlara günah yoktur ve müşavereleri ile kendilerinin rızaları ile

تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ

verdiniz o şeyi ki teslim ettiğiniz zaman size günah yoktur çocuklarınızı emzirtmek

بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾

233

görmektedir yaptıklarınızı Allah şüphesiz bilin ki Allah'tan korkun meşru surette

233 – Kim emzirmeyi tamamlamak isterse, anneler çocuklarını tam iki yıl emzirirler. Onların (annelerin) örfe göre yiyeceği ve giyeceği çocuk sahibi olan babanın üzerinedir. Hiçbir kimse gücünün üstünde sorumlu tutulmaz. Bir anne çocuğu yüzünden zarara uğratılmasın, çocuk sahibi baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılmasın. Mirasçıya da bunun gibisi vardır. Eğer ikisi rızalaşarak ve müşavere ederek çocuğu sütten kesmek isterlerse, onlara günah yoktur. Eğer çocuklarınızı sütanneye emzirtmek isterseniz verdiğiniz ücreti meşru surette teslim ettiğiniz takdirde size günah yoktur. Allah'tan korkun. Bilin ki Allah yaptıklarınızı görmektedir.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ

kendi başlarına | beklerler | eşler | bırakırlar | içinizden | ölürler | onlar ki

اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

size | günah yoktur | iddetlerini | bitirdikleri | zaman | on gün | ay | dört

فِيمَا فَعَلْنَ فِى اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

haberdardır | yaptığınız şeylerden | Allah | meşru surette | kendi başlarına | yaptıkları | şeyde

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاۤءِ ٢٣٤

234

kadın | istemekle ilgili | den | çıtlatmağınız | o şeyde ki | size | günah yoktur

اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِى اَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا

ancak | onları hatırlayacağınızı | sizin | Allah | bildi | içinizde | gizlediğiniz | yahut

تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۗ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ

ahdetmeye | karar vermeyin | uygun | bir söz | söylemeniz | başka | gizlice | vaatleşmeyin

النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ ۗ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى

o şeyi ki | bilir | Allah | şüphesiz | bilinki | süresine | farz olan iddet | varıncaya kadar | nikah

234 – İçinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri kendi başlarına dört ay on gün iddet beklerler. İddetlerini bitirdikleri zaman onların meşru surette yaptıklarında size günah yoktur. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

235 – Kadınları çıtlatarak (üstü kapalı şekilde) istemenizde yahut içinizde saklamanızda size günah yoktur. Allah onları anacağınızı bildi. Ancak uygun bir söz söylemeniz dışında onlarla gizlice va'dleşmeyin. Farz olan iddet süresine varıncaya kadar nikah akdetmeye karar vermeyin. Bilin ki Allah sizin içinizdekini biliyor; O'ndan sakının. Ve bilin ki şüphesiz Allah bağışlayıcıdır, yumuşaktır.

236 – Kadınları onlara dokunmadan yahut onlara bir mehir belirlemeden boşamanızda size günah yoktur. Onları örfe uygun bir şekilde faydalandırın; zengin olanlar kudretince, darda olanlar da kudretince. Bu, iyilerin üzerine bir haktır.

237 – Onları kendilerine dokunmadan ve bir mehir tesbit etmiş olarak boşarsanız, tayin ettiğiniz mehrin yarısını verin; meğer ki onlar (kadınlar) affede yahut nikah bağı elinde olan kimse affede. Affetmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görmektedir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَ قُومُوا

durun orta namaza namazlara devam edin

لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ

238

emin olduğunuz zaman binekli olarak kılın yahut namazı yaya korkarsanız eğer huşu ile Allah'ın divanına

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

biliyor değildiniz o şeyi ki size öğrettiği gibi gibi Allah'ı zikredin

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۚ وَصِيَّةً ﴿٢٣٩﴾

239

vasiyet etsinler eşler bırakırlar sizden ölenler onlar ki

لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ

çıkarlarsa eğer evlerinden çıkarılmayarak yılına kadar faydalanmalarını eşleri için

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ

kendi haklarında yaptılar o şeyde ki size günah yoktur

مَعْرُوفٍ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ

240

yararlanma vardır boşanmış kadınlar için hikmet sahibidir mutlak galiptir Allah meşru şeylerden

238 – Namazlara ve orta namaza devam edin. Huşu ile Allah'ın divanına durun.

239 - Eğer (tehlikeden) korkarsanız namazı yaya yahut binekli olarak kılın. Emin olduğunuz zaman Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi anın.

240 – İçinizden ölüp de geriye eşler bırakanlar, eşleri için evlerinden çıkarılmayarak yılına kadar faydalanmalarını (bakılmasını) tavsiye etsinler. Eğer çıkarlarsa onların meşru şeylerden kendi başlarına yaptıklarında size günah yoktur. Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ

241

açıklar | işte böyle | muttakiler | üzerinde | bir hak olarak | usulü dairesinde

اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

242

onları ki | görmedin mi | aklınızı çalıştırırsınız | belki siz | ayetlerini | size | Allah

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ

buyurdu | ölüm | korkusuyla | binlerce olarak | yurtlarından | çıktılar

لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى

karşı | lutuf sahibidir | Allah | şüphesiz | onları diriltti | sonra | ölün | Allah | onlara

النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا

243

savaşın | şükretmezler | insanların | çoğu | ancak | insanlara

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

244

kemaliyle bilicidir | hakkıyla işitici | Allah | bilin ki | Allah | yolunda

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ

kendisi için | Allah da onu katlasın | güzel | bir ödünç | Allah'a | ödünç versin | ki | O | kimdir

اَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

245

döndürüleceksiniz | ancak O'na | ve genişletir | daraltır | Allah | pek çok | katlar

241 – Boşanan kadınlar için usulü dairesinde yararlanma (nafaka) vardır. Bu, müttakiler üzerine bir haktır.

242 – Allah ayetlerini size böyle açıklar, belki siz aklınızı çalıştırırsınız.

243 – Binlerce oldukları halde ölüm korkusu ile yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi; sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı lutuf sahibidir; fakat insanların çoğu şükretmezler.

244 – Allah yolunda savaşın. Bilin ki şüphesiz Allah hakkıyla işitici, kemaliyle bilicidir.

245 – Kimdir o ki Allah'a güzel bir ödünç versin de Allah da onu kendisi için birçok katlasın. Allah daraltır ve genişletir. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِى اِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى

Musa'dan sonra / İsrail oğullarının / ileri gelenlerine / bakmadın mı

اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ

yolunda / savaşalım / bir kral / bize / gönder / kendilerine gönderilen / bir peygambere / demişlerdi / hani onlar

اللهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا

savaş / size / yazılır da / sizden umulur mu / dedi / Allah

تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِى سَبِيلِ اللهِ وَقَدْ

Allah / yolunda / savaş mayalım / neden biz / dediler / savaş mamanız

اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

savaş / onlara / yazıldı / ne zaman / oğullarımızdan / yurtlarımızdan / çıkarıldık

تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٢٤٦

o zalimleri / çok iyi bilmektedir / Allah / onlardan / azı müstesna / yüz çevirdiler

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ

Talut'u / size / göndermiştir / Allah / gerçekten / peygamberleri / onlara / dedi

246 – Musa'dan sonra İsrail oğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani onlar, Peygamberlerine: "Bize bir Kral gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi. O da: "Size savaş yazılırsa, savaşmamanız sizden beklenir mi?" demişti. Onlar da: "Neden Allah yolunda savaşmayalım ki yurtlarımızdan ve oğullarımızdan çıkarılmışızdır" dediler. Savaş onlara yazılınca, içlerinden azı müstesna olmak üzere ondan yüz çevirdiler. Allah o zalimleri çok iyi bilmektedir.

مَلِكًا قَالُوٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ

kral olarak | dediler | nasıl | olur | onun için | krallık | üzerimize | biz | daha layık iken

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | dedi | maldan | bir bolluk | verilmemiş | ondan | krallığa

اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ

onu seçti | sizin üzerinize | ona vermiştir | bir üstünlük | ilimde | ve vücutta

وَاللّٰهُ يُؤْتِىْ مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ

Allah | verir | mülkünü | kime ki | onu diliyor | Allah'ın rahmeti | boldur | gerçek bilendir

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ ٢٤٧

247

dedi | onlara | peygamberleri | gerçek | alameti | krallığının | size gelmesidir

التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ

o sandığın | içinde vardır | bir sükunet | Rabbinizden | ve bir kalıntı | o şeyden ki | bıraktı

اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ اِنَّ فِىْ

Musa hanedanı | Harun ailesi | onu taşıyor | melekler | şüphesiz

ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٢٤٨ ع

248

bunda vardır | bir ibret | size | eğer | iseniz | mü'min kimseler

247 – Peygamberleri onlara: "Allah size Talut'u kral gönderdi" dedi. Onlar da: "O üzerimize nasıl kral olur ki biz krallığa ondan daha haklıyız. Hem ona bolca mal da verilmiş değildir" dediler. Peygamberleri onlara: "Şüphesiz Allah onu size seçti ve ona ilimde ve vücutta bir üstünlük verdi. Allah mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniş, her şeyi bilendir" dedi.

248 – Peygamberleri onlara: "Onun krallığının alameti size tabut'un gelmesidir ki onun içinde Rabbinizden bir sükunet ve Musa hanedanının, Harun ailesinin bıraktığı şeylerden bir kalıntı vardır. Onu melekler taşıyacaktır. Şüphesiz bunda eğer mü'min kimseler iseniz sizin için bir ibret vardır, dedi.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ

bir ırmakla | Allah | şüphesiz | dedi | ordusu ile | Talut | ayrı | ne zaman ki | ayrılınca

بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّى ۚ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ

bir ırmakla | artık kim | içerse | ondan | değildir | benden | kim | tatmazsa

فَاِنَّهُ مِنِّىٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ

ondan | bendendir | başka | kim | avuçladı | bir avuç | eliyle | içtiler | derken

اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

hariç | pek azı | onlardan | ve | onu geçip | o | ve onlar ki | inandılar

مَعَهٗ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ ۗ

onunla beraber | dediler | takatimiz yoktur | bugün | Calut'a | ve ordusuna

قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِنْ فِئَةٍ

dedi | onlar ki | düşünüyorlardı | ki onlar | kavuşacaklar | Allah'a | nice | topluluk

قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً ۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ

az | yenmiştir | topluluğu | çok | izni | Allah'ın | Allah | beraberdir

249 – Talut ordusu ile ayrılınca: "Şüphesiz Allah sizi bir ırmakla sınayacaktır. Binaenaleyh kim ondan içerse, benden değildir. Kim ondan tatmazsa, o bendendir; ancak eliyle bir avuç alanlar hariç" dedi. Derken pek azı hariç ondan içtiler. Onu kendisi ve onunla beraber iman edenler geçince, "bugün bizim Calut'a ve ordusuna dayanacak gücümüz yoktur" dediler. Allah'a kavuşacaklarını düşünenler ise: "Nice az bir topluluk Allah'ın izni ile çok topluluğu yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir" dediler.

الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا

249

dediler / ve askerlerine / Calut'a / karşı çıktıkları / zaman / sabır dolu olanlara

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا

bize yardım et / ayaklarımızı / kaydırma / sabır / üzerimize / döküyoruz / ey Rabbimiz

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ

250

Allah'ın / izni ile / derken yendiler onları / kafirler / topluluğuna karşı

وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ

ve hikmet / mülkü krallık / Allah / ona verdi / Calut'u / Davut / öldürdü

وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ

insanların / Allah'ın önlemesi / eğer olmasaydı / diliyor / o şeylerden ki / ona öğretti

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

Allah / fakat / yeryüzü / elbette bozulurdu / kimileri ile / kimilerini

ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا

251

onları okuyoruz / Allah'ın ayetleridir / bunlar / alemlere karşı / lutuf sahibidir

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

252

gönderilen elçilerdensin / şüphesiz sen / hak olarak / sana

250 – Calut'a ve askerlerine karşı çıkınca: "Rabbimiz, üzerimize sabır dök ve ayaklarımızı kaydırma. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et" dediler.

251 – Derken Allah'ın izni ile onları yendiler. Davut, Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk / krallık ve hikmet verdi. Dilediğinden ona öğretti. Allah kimilerini kimileri ile önlemese idi, yeryüzü elbette bozulurdu. Fakat Allah alemlere karşı lutuf sahibidir.

252 – Bunlar Allah'ın ayetleridir; onları sana hak olarak okuyoruz. Ve şüphesiz sen gönderilen elçilerdensin.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللهُ

Allah konuşmuş | kimi ile | onlardan | kimilerine | kimilerini | üstün kıldık | işte o elçileri

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ

mucizeler | Meryem oğlu | İsa'ya | verdik | derecelerle | kimileri | yükseltmiş

وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاۤءَ اللهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ

o kimseler ki | birbirlerini öldürmezlerdi | Allah dileseydi | eğer | Ruhulkuds ile | onu destekledik

بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

onlardan | onlar ayrılığa düştüler | fakat | açık deliller | onlara | geldikten sonra | onların ardından

مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاۤءَ اللهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ

ama | birbirlerini öldürmezlerdi | Allah | dileseydi | eğer | inkar etti | kimileri de | onlardan | kimileri iman etti

اللهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوۤا اَنْفِقُوا مِمَّا

253

o şeyden ki | harcayın | iman ettiler | kimseler ki | o | Ey | o şeyi ki diliyor | yapar | Allah

رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا

dostluk | onda | alışveriş yoktur | o gün | gelmeden | önce | size rızk ettik

الجزء ٣

253 – İşte o elçilerin kimilerini kimilerine üstün kıldık. Onlardan kimileri ile Allah konuştu, kimilerini de derecelerle yükseltti. Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik ve onu Ruhu'l – Kuds ile destekledik. Allah dileseydi onların ardından kendilerine açık deliller gelenler birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler; onlardan kimileri iman etti, kimileri de inkar etti. Eğer Allah dilese idi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapar.

254 – Ey iman edenler, onda ne alışveriş ne dostluk ne de şefaatin olmadığı gün gelmeden önce size rızk ettiklerimizden Allah yolunda harcayın. Kafirler zalimlerin ta kendileridir.

شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

gerçek hayat sahibidir | O'ndan başka | ilah yoktur | Allah | zalimlerin | ta kendileridir | kafirler | şefaat

الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

o şeyler ki | gökler de | o şeyler ki O'nundur | ne de uyku | uyuklama | O'nu tutmaz | her şeyi ayakta tutandır

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

o şeyleri ki | bilir | O'nun izni olmadan | O'nun yanında | şefaat edecek | o ki | kimdir | yerdedir

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا

o şeyi ki ancak kavrarlar | ilminden | hiçbir şeyi | kavrayamazlar | arkalarındadır | önlerindedir

شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

onları korumak | O'na ağır gelmez | ve yeri | gökleri | O'nun kürsüsü | kapladı | dilediği

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ

doğruluk | iyice açığa çıkmıştır | dinde | zorlama yoktur | çok büyüktür | çok yüce | O

الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

yapışmıştır | Allah'a | iman ederse | tağutu | inkar ederse | artık kim | sapıklıktan

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

kemaliyle bilendir | hakkıyla işiten | Allah | kopması olmayan | en sağlam | kulpa

255 – Allah (öyle Allah'tır ki) O'ndan başka ilah yoktur. Gerçek hayat sahibidir, her şeyi ayakta tutandır. O'nu ne uyuklama ne de uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan O'nun yanında kim şefaat edebilir? O kulların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. O'nun dilediğinden başka O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları korumak O'na ağır gelmez. O, çok yüce, çok büyüktür.

256 – Dinde zorlama yoktur; doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. Artık kim tağutu (batıl tanrıları) inkar eder ve Allah'a iman ederse, kopması olmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah hakkıyla işiten, kemaliyle bilendir.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

nura / karanlıklardan / onları çıkarır / iman ettiler / onların ki / yardımcısıdır / Allah

وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ

onları çıkarırlar / tağuttur / onların dostları / kâfir oldular / onlar ki

النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

orada / onlar / cehennem / arkadaşlarıdır / işte onlar / karanlıklara / nurdan

خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِى حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ فِى رَبِّهٖٓ

257

Rabbi hakkında / İbrahim ile / tartıştı / şu kimseyi ki / Görmedin mi / ebedi kalıcıdırlar

اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحْىٖ

diriltir / odur ki / benim Rabbim / İbrahim / dedi / hani / mülk / Allah / ona verdi / diye

وَيُمِيتُ قَالَ اَنَا اُحْىٖ وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِى

getirir / Allah / şüphesiz / İbrahim / dedi / ve öldürürüm / diriltir / ben de / o da dedi / ve öldürür

بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

lal oldu, şaşırdı / batıdan / onu / sen de getir / doğudan / güneşi

257 – Allah iman edenlerin yardımcısıdır; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kafirlerin ise dostları tağuttur; onları nurdan karanlıklara çıkarır. İşte onlar cehennem arkadaşlarıdır. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

258 – Allah kendisine mülk vermesi dolayısıyla Rabbisi hususunda İbrahimle tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, "benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti. O da: "Ben de diriltir ve öldürürüm" demişti. İbrahim: "Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir; sen de onu batıdan getir" dedi de o kafir lal olup kaldı. Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

nura | karanlıklardan | onları çıkarır | iman ettiler | onların ki | yardımcısıdır | Allah

وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ

onları çıkarırlar | tağuttur | onların dostları | kâfir oldular | onlar ki

النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

orada | onlar | cehennem | arkadaşlarıdır | işte onlar | karanlıklara | nurdan

خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِى حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ فِى رَبِّهٖٓ

257

Rabbi hakkında | İbrahim ile | tartıştı | şu kimseyi ki | Görmedin mi | ebedi kalıcıdırlar

اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحْيِى

diriltir | odur ki | benim Rabbim | İbrahim | dedi | hani | mülk | Allah | ona verdi | diye

وَيُمِيتُ قَالَ اَنَا اُحْيِى وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِى

getirir | Allah | şüphesiz | İbrahim | dedi | ve öldürürüm | diriltir | ben de | o da dedi | ve öldürür

بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

lal oldu, şaşırdı | batıdan | onu | sen de getir | doğudan | güneşi

257 – Alla
edenlerin ya
sıdır; onları k
lardan aydınlı
rır. Kafirlerin
ları tağuttur; or
dan karan
çıkarır. İşte o
hennem ar
larıdır. Onla
ebedi kalıcıdı

258 – Allah ke
mülk vermesi
sıyla Rabbisi h
da İbrahimle t
görmedin mi
İbrahim, "beni
bim diriltir ve
demişti. O da:
diriltir ve öldü
demişti. İbrahir
hesiz Allah gü
ğudan getirir;
onu batıdan ge
de o kafir lal olu
Allah zalimler
ğuna hidayet e

الَّذِى كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ ٢٥٨ اَوْ

258

yahut | zalimler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | inanmadı | o ki

كَالَّذِى مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا ۚ قَالَ

dedi | çatılarının üstüne | çökmüştü | o | bir kasabaya | uğradı | o kimse gibisini

اَنّٰى يُحْيِ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ

sonra | yıl | yüz | Allah | derken öldürdü | onu | ölümünden | sonra | Allah | bunu | diriltecek | nasıl

بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ

dedi | günün | bir kısmını | yahut | bir gün | kaldım | dedi | eğlendin | ne kadar | dedi | diriltti

بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ

içeceğine | yiyeceğine | bak | yıl | yüz | kaldın | hayır

يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ

bak | insanlara | bir ibret | seni yapmamız | için | eşeğine | bak | bozulmamış

اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۖ فَلَمَّا

zaman | et | onlara giydiriyoruz | sonra | birleştiriyoruz | nasıl | kemiklere

تَبَيَّنَ لَهُ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٢٥٩

259

kadirdir | şeye | her | Allah | şüphesiz | biliyorum ki | dedi | ona | belli olduğu

259 – Yahut o kimse gibisini görmedin mi ki çatıları üzerine çökmüş bir kasabaya uğradı; "Allah bunu ölümünden sonra nasıl diriltecek?" dedi. Allah da onu yüz sene öldürdü, sonra da diriltti. Ona: "Ne kadar eğlendin?" dedi. O da: "Bir gün yahut bir kısmı" dedi. Allah: "Hayır, yüz sene ölü kaldın; yiyeceğine ve içeceğine bak; bozulmamış. Eşeğine de bak; seni insanlara ibret yapmak istiyoruz. Kemiklere bak; onları nasıl birleştiriyor, sonra da onlara et giydiriyoruz" dedi. Durum kendisi için belli olunca: "Artık biliyorum ki Allah her şeye kadirdir" dedi.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ

yoksa dedi ölüleri diriltirsin nasıl bana göster Rabbim İbrahim demişti hani

تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ

dört öyleyse al dedi kalbim yatışsın diye ancak hayır öyle değil dedi inanmadın mı

الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ

onlardan her dağın üzerine bırak sonra kendine onları çevir kuşlardan

جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِينَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

mutlak galiptir Allah şüphesiz bil ki koşarak sana gelecekler dir onları çağır sonra bir parça

حَكِيمٌ ع ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ

260

Allah yolunda mallarını ki harcarlar onların hali hikmet sahibidir

كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ؕ

tane vardır yüze başakta her başak yedi bitirdi tohumun hali gibidir

وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِينَ

261

onlar ki her şeyi bilendir boldur Allah'ın ihsanı diler ona ki kat kat verir Allah

260 – Hani İbrahim: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster" demişti de, O da: "İman etmedin mi?" demişti. İbrahim: "Hayır öyle değil, ancak kalbim yatışsın diye istedim" demişti. Rabbi: "Öyleyse dört kuş yakala; onları kendine çevir (yanına), sonra da her dağın üzerine onlardan bir parça bırak, daha sonra onları çağır; sana koşarak geleceklerdir. Bil ki şüphesiz Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

261 – Mallarını Allah yolunda harcayanların hali yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan tohumun hali gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah'ın rahmeti geniştir, her şeyi bilendir.

يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللهِ ثُمَّ لاَ يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا

harcadıklarının | arkasından yapmazlar | sonra | Allah | yolunda | mallarını | harcarlar

مَنًّا وَلاَ اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

onlara | korku yoktur | Rablerinin | katında | mükafatları | onlar için vardır | ne de eziyet | ne başa kakma

وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ

262 | daha hayırlıdır | ayıp örtme | güzel | bir söz | üzülecekler | onlar değiller

صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَآ اَذًى وَاللهُ غَنِىٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ

263 | kimseler ki | o | Ey | çok yumuşaktır | zengindir | Allah | eziyet | arkasından gelir | o sadakadan ki

اٰمَنُوا لاَ تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذِى يُنْفِقُ مَالَهُ

malını | harcar | o kişi gibi ki | ve eziyet etmekle | başa kakmak | sadakalarınızı | boşa çıkarmayın | iman ettiler

رِئَآءَ النَّاسِ وَلاَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

hali gibidir | onun hali | ahiret gününe | Allah'a | inanmaz | insanlara | gösteriş için

صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لاَ يَقْدِرُونَ

güçleri yetmez | katı taş halinde | onu bıraktı | şiddetli yağmur | ona değdi | toprak | üzerinde vardır | kaypak kayanın

عَلٰى شَىْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللهُ لاَ يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

264 | kâfirler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | kazandıklarından | hiç bir şeye

262 – Mallarını Allah yolunda harcayıp da sonra o harcadıklarının arkasından başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin mükafatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar üzülmeyecekler de.

263 – Güzel bir söz ve ayıp örtme, arkasından eziyet gelen sadakadan daha hayırlıdır. Allah zengindir, çok yumuşaktır.

264 – Ey iman edenler, malını insanlara gösteriş için harcayan ve Allah'a ve ahiret gününe inanmayan gibi sadakalarınızı başa kakmak ve eziyet etmekle boşa çıkarmayın. Bunun hali, üzerinde toprak bulunan ve şiddetli yağmurun değip de katı taş halinde bıraktığı kaypak kayanın hali gibidir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah kafirler topluluğuna hidayet etmez.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللهِ وَتَثْبِيتًا

hali / ler ki / o kimse- / harcarlar / mallarını / için / istemek / rızasını / Allah'ın / iman kök- leştirmek için

مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ

içlerine / hali gibidir / bahçenin / tepedeki / ona değdi / bol yağmur / verdi

اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللهُ بِمَا

meyve- / iki kat / verdi / eğer / ona düş- / mese de / bol bir / yağmur / bir çisinti / değmiştir / Allah

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ

yaptık- / larınızı / pek iyi / görmektedir / ister mi / sizden / biriniz / olmasını / kendisinin / bir bahçesi

265

مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُ فِيهَا

onun var / orada / ırmaklar / altlarından / akar / üzüm- / lerden / hurma- / lardan

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ

zayıf / çocukları / onun olsun / ihtiyarlık / ona çöksün / meyvelerin / her çeşidinden

فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ

Allah / açıklar / işte böyle / o da yansın / ateş / içinde vardır / bir kasırga / onu vursun

265 – Mallarını Allah rızasını elde etmek ve imanı kalplerine yerleştirmek için harcayanların hali, tepelik bir yerde bulunan ve kendisine bol yağmur değip de meyvesini iki kat veren bir bahçenin hali gibidir. Eğer ona bol yağmur düşmezse bir çisinti değmiştir. Allah yaptıklarınızı pekiyi görmektedir.

266 – Sizden biriniz ister mi ki hurmalardan ve üzümlerden altlarından ırmaklar akan, içinde her türlü meyvelerin bulunduğu bir bahçesi olsun da başına ihtiyarlık çöksün ve zayıf çocukları da bulunsun, onu (bahçeyi) de içinde ateş bulunan bir kasırga vursun; o da yansın (bunu ister mi?). Allah belki düşünürsünüz diye size ayetlerini böyle açıklar.

لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

266

iman ettiler | kimseler ki | o | Ey | düşünürsünüz | umulur ki | ayetleri | sizlere

اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ

size | çıkardık | ve o şeyden ki | kazandınız | o şeyin ki | güzellerinden | harcayın

مِنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ

siz değilsiniz | harcamaya | onun | kötüsünü | yelteniyorsunuz | yerden

بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ

zengindir | Allah | şüphesiz | bilin ki | ona | göz yumasınız | meğer ki | onu alıcılar

حَمِيْدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاۗءِ

267

çirkin şeyleri/cimriliği | size emreder | fakirlikle | sizi korkutur | şeytan | övgüye layıktır

وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ

her şeyi bilendir | ihsanı bol olandır | Allah | ve lutuf | kendinden | bağışlama | size va'dediyor | Allah ise

يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ ﴿٢٦٨﴾

268

hikmet | verilirse | kime de | diler | ona ki | hikmeti | verir

فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۭ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

269

akıl | sahiplerinden | başkası | düşünmez | çok | hayır | verilmiştir | ona | muhakkak

267 – Ey iman edenler, kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardıklarımızın güzellerinden Allah yolunda harcayın. Ondan göz yummadan almayacağınız kötüsünü harcamağa kalkışmayın. Bilin ki Allah zengindir, övgüye layıktır.

268 – Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size çirkin şeyleri / cimriliği emreder. Allah ise kendisinden bağışlama ve lutuf (bolluk) va'deder. Allah'ın rahmeti geniş, ilmi sonsuzdur.

269 – Allah hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verilirse, ona çok hayır verilmiş demektir. Ancak saf akıl sahipleri düşünürler.

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz adaktan adadınızsa yahut nafakadan harcadınız o şey ki

يَعْلَمُهٗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا

onu bilir zalimler için yoktur yardımcılar Eğer açıktan verirseniz

الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ

sadakaları ne güzel şeydir o onları gizler eğer ve onları verirseniz fakirlere

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ وَاللّٰهُ

bu daha hayırlıdır sizin için yarlığar sizin günahlarınızı Allah

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ

o şeyleri ki yapıyorsunuz haberdardır onları hidayete erdirmek senin üstüne değildir

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ

ancak Allah hidayete erdirir o kimseyi ki diler o şey ki harcarsınız hayırdan

فَلِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۗ وَمَا

kendiniz içindir zaten harcamazsınız ancak kazanmak için rızasını Allah'ın

270 – Nafakadan ne harcadınız veyahut adaktan neyi adadınızsa, şüphesiz Allah onu bilir. Zalimler için yardımcılar yoktur.

271 – Eğer sadakaları açıktan verirseniz, o ne güzeldir! Eğer onları gizler de fakirlere verirseniz, o, sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızı yarlığar. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

حزب ٢

272 – Onları hidayete erdirmek senin üzerine değildir. Ancak Allah dilediğini hidayete erdirir. Hayırdan ne harcarsanız, kendiniz içindir. Zaten ancak Allah rızasını kazanmak için harcarsınız. Hayırdan ne harcarsanız, size eksiksiz ödenir ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.

273 – (Sadakalar) Allah yolunda mahsur kalan ve yeryüzünde ticaret için dolaşmağa güçleri yetmeyen fakirler içindir. Bilmeyen onları onurlu davranmalarından dolayı zengin kimseler sanır. Sen onları simalarından tanırsın. İnsanlardan yüzsüzlük ederek istemezler. Hayırdan ne harcarsanız, şüphesiz Allah onu pekiyi bilmektedir.

274 – Mallarını gece gündüz, gizli ve açık Allah yolunda harcayanlar için Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek de değiller.

اَلَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لاَ يَقُومُونَ اِلاَّ كَمَا يَقُومُ الَّذِى

o kimse ki — kalkar — gibi — ancak — kalkmazlar — faiz — yerler — onlar ki

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا اِنَّمَا الْبَيْعُ

alışveriş — ancak — dediler — gerçekten onlar — bu — dokunuştan — şeytan — onu çarpar

مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَاءَهُ

onu gelir de — artık kim ki — faizi — haram etti — alış verişi — Allah — oysa helal kıldı — faiz — gibidir

مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ

kim — Allah'adır — onun işi — geçti — o şey ki onun için vardır — vazgeçerse — Rabbinden — öğüt

عَادَ فَاُولٰئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ٢٧٥

ebedi kalıcıdırlar — orada — onlar — cehennemin — arkadaşlarıdır — işte onlar — dönerse

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لاَ يُحِبُّ كُلَّ

bütün — sevmez — Allah — sadakaları — artırır — faizi — Allah — mahveder

كَفَّارٍ اَثِيمٍ ٢٧٦ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

276

iyi şeyler — işlediler — iman ettiler — onlar ki — şüphesiz — çok günahkârı — azılı kâfiri

275 – Faiz yiyenler kabirlerinden ancak dokunarak şeytan çarpmış kimselerin kalkmaları gibi kalkarlar. Bu, onların: "Alışveriş de ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal ve faizi haram etmiştir. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de buna son verirse, geçmişi onundur ve işi Allah'a kalmıştır. Kim de tekrar faize dönerse, işte onlar cehennemin arkadaşlarıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

276 – Allah faizi mahveder ve sadakaları artırır. Allah hiçbir azılı kafiri ve çok günahkarı sevmez.

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

Rablerinin katında ecirleri onlara vardır zekatı verdiler namazı dosdoğru kıldılar

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ٢٧٧ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

277

kimseler ki o ey üzülecekler onlar değiller onlara korku yoktur

اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٢٧٨

278

mü'minler idiyseniz eğer faizden kaldı o şey ki bırakın Allah'tan korkun iman ettiler

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ

tevbe ederseniz eğer ve Resulüne karşı Allah'a savaşa girdiğinizi bilin böyle yapmazsanız eğer

فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ٢٧٩ وَاِنْ

279

eğer haksızlığa uğramazsınız haksızlık etmezsiniz sermayeniz sizindir

كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۭ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ

sizin için daha hayırlıdır borcu bağışlamanız bolluğa kadar mühlet verin darlık içinde borçlu ise

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ٢٨٠ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ

280

Allah'a onda döndürüleceksiniz o günden ki sakının biliyorlar idiyseniz eğer

ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ٢٨١

281

haksızlığa uğratılmazlar ve onlar kazandı o şey ki nefse her tastamam verilir sonra

277 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler işleyenler, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler için Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur. Onlar üzülmezler de.

278 – Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve eğer mü'minler idiyseniz faizden kalanı bırakın.

279 – Eğer öyle yapmazsanız, Allah ve Resul'ü ile savaşa girdiğinizi bilin. Eğer tövbe ederseniz, sermayeniz sizindir; haksızlık da etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.

280 – Eğer borçlu darlık içinde ise bolluğa kadar mühlet verin. Borcu bağışlamanız (silmeniz), eğer bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

281 – O günden korkun ki onda Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da her nefse kazandığı tastamam verilir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

belli | süreye kadar | bir borçla | birbirinize borçlandığınız | zaman | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

فَاكْتُبُوهُ ۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ

kâtip | çekinmesin | doğru | kâtip | aranızda | yazsın | onu yazın

اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِى عَلَيْهِ

onun üzerinde vardır | o kimse ki | yazdırsın | yazsın | Allah | ona bildirdi | gibi | yazmaktan

الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ فَاِنْ كَانَ

olursa | eğer | hiç birşeyi | ondan | eksik bırakmasın | Rabbi | Allah'tan | korksun | hak

الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيعُ

gücü yetmezse | yahut | zayıf | yahut | beyinsiz | hak | üzerinde vardır | o kimse ki

اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ

iki şahit | şahit tutun | doğru olarak | onun velisi | yazdırsın | o | yazdırmaya

مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ

iki kadın | bir erkek | iki erkek | eğer olmazsa | eğer | erkeklerinizden | den

282 – Ey iman edenler, belli bir süreye kadar birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir yazıcı onu doğru yazsın. Katip onu Allah'ın ona bildirdiği gibi yazmaktan çekinmesin. Üzerinde hak olan borçlu da yazdırsın. Rabbi olan Allah'tan korksun. Ondan hiçbir şeyi eksik bırakmasın. Eğer üzerinde hak olan beyinsiz yahut zayıf olur veyahut yazdırmağa gücü yetmezse, velisi onu doğru olarak yazdırsın. Erkeklerinizden iki şahit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, beğeneceğiniz şahitlerden bir erkek, iki kadın tutun. Kadınlardan biri unutursa biri diğerine hatırlatır. Şahitler çağrıldıkları zaman kaçınmasın.

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ

hatırlatır | onlardan biri | unutursa şaşırırsa | şahitlerden | beğendiklerinizden

اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ اِذَا مَا دُعُوا وَلَا

çağrıldıkları zaman | şahitler | kaçınmasın | diğerine | onlardan biri

تَسْئَمُوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا اَوْ كَبِيرًا اِلٰى اَجَلِهٖ ذٰلِكُمْ

bu | süresine kadar | çok olsun | yahut | az olsun | onu yazmaktan | üşenmeyin

اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰى اَلَّا تَرْتَابُوا اِلَّا

ancak | şüpheye düşmemenize | daha yakındır | şahitlik için | daha sağlam | Allah katında | daha adaletli

اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

size | o zaman yoktur | aranızda | döndürüyorsunuz | peşin | ticaret | olması hariç

جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَا وَاَشْهِدُوا اِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ

zarara uğratılmasın | alışveriş yaptığınız | zaman | şahit tutun | onu yazmanızda | bir günah

كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا

korkun | kendinize | kötülüktür | şüphesiz o | eğer yaparsanız | ne şahit | ne katip

اللّٰهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٢٨٢ 282

hakkıyla bilendir | şeyi | her | Allah | Allah | size öğretiyor | Allah'tan

Borcu az olsun çok olsun süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Bu Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemenize daha yakındır. Ancak peşin bir ticaret olup da aranızda döndürmeniz hariç. O zaman onu yazmamakta size bir günah yoktur. Alışveriş ettiğiniz zaman şahit tutun. Ne katip ne de şahit zarara uğratılmasın. Eğer bunu yaparsanız şüphesiz bu, kendinize bir kötülüktür. Allah'tan korkun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ

alınmış rehinler katip bulamaz-sanız yolculukta olursanız eğer

فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ

korksun emanetini kendisine güvenildi o kimse ki yerine getirsin bazınızdan (birbirinizden) bazınız emin olursa eğer

اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗ اٰثِمٌ

günah-kârdır şüphesiz onun onu gizlerse kim şahitliği gizlemeyin Rabbi Allah'tan

قَلْبُهٗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ ع

283

göklerde o şeyler ki Allah'a aittir hakkıyle bilendir yaptık-larınızı Allah kalbi

وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فِىٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ

onu gizlerseniz yahut içinizdeki o şeyi açıklarsanız eğer yerde o şeyler ki

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ

diler o kimseye azap eder diler o kimseyi bağışlar Allah onunla sizi hesaba çeker

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ

284

indirildi o şeye o peygamber iman etti kadirdir her şeye Allah

283 – Eğer yolculukta olur da katip bulamazsanız, o zaman alınmış rehinler yeter. Eğer birbirinizden emin olursanız, kendisine güvenilen emanetini yerine getirsin ve Rabbi olan Allah'tan korksun. Şahitliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, onun kalbi günahkardır. Allah yaptıklarınızı hakkıyle bilmektedir.

284 – Göklerde ve yerde ne varsa Allah'a aittir. Eğer içinizdekini açıklar veyahut gizlerseniz, Allah sizi ondan hesaba çeker. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah her şeye kadirdir.

اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ

kitaplarına | meleklerine | Allah'a | iman etti | hepsi | müminler de | Rabb'inden | kendine

وَرُسُلِهٖ ۣ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۣ وَقَالُوْا سَمِعْنَا

işittik | dediler | peygamberlerinden | hiç birisi arasında | ayrım yapmayız | peygamberlerine

وَاَطَعْنَا ۡ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ

285

Allah | yüklemez | dönüş | ancak sanadır | ey Rabbimiz | bağışını dileriz | itaat ettik

نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۭ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۭ

kazandı | o şey ki | onun aleyhinedir | kazandı | o şey ki | onun lehinedir | gücünden fazlasını | hiç kimseye

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ

yükleme | ey Rabbimiz | hata edersek | yahut | unutursak | eğer | bizi sorumlu tutma | ey Rabbimiz

عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَي الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا

ey Rabbimiz | bizden önceklerin | onların üzerine | yüklediğin gibi | ağır yük | üzerimize

تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۠ وَاغْفِرْ لَنَا ۠ وَارْحَمْنَا ۠

merhamet et bize | bizi | bağışla | bizi | bağışla | ona | takatimiz yoktur | o şeyi | bize yükleme

اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ٢٨٦

286

kâfirler | topluluğuna | karşı | bize yardım et | bizim Mevlâ'mız | Sensin

285 – O Peygamber, Rabbinden kendine indirilene iman etti, mü'minler de. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. "O'nun Peygamberlerinden hiçbirisi arasında ayrım yapmayız. İşittik ve itaat ettik. Bağışını dileriz, ey Rabbimiz! Dönüş ancak sanadır" dediler.

286 – Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden fazlasını yüklemez. Kazandığı hayır lehine, işlediği şer de aleyhinedir. Ey Rabbimiz, eğer unutur yahut hata edersek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz, takat getiremeyeceğiz şeyi bize yükleme. Bizi affet, bizi bağışla, bize merhamet et. Sen Mevla'mızsın bizim. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et.

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ مِائَتَانِ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اللّٰهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

1 2

hak ile | kitabı | sana | indirdi | Kayyum'dur | Hay'dır | ondan başka | ilah yoktur | Allah | Elif.Lam.Mim

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى

3

hidayet olarak | daha önce | İncil'i | Tevrat'ı | indirdi | önündedir/öncekileri | o şeyi ki | tasdik edici olarak

لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

pek çetin | azap | onlara vardır | Allah'ın ayetlerini | inkâr ettiler | şüphesiz onlar ki | Kur'an'ı | indirdi | insanlar | için

وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

4

ne yerde | hiç birşey | O'na gizli kalmaz | Allah'a | şüphesiz | intikam sahibidir | mutlak galiptir | Allah

3– AL-İ İMRAN SURESİ

Medine'de nazil olmuştur. 200 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – Allah o Allah'tır ki O'ndan başka İlah yoktur. Hay (gerçek hayat sahibi) ve kayyumdur (her şey onunla kaimdir).

3 – Kitabı sana kendinden öncekileri tasdik edici olarak hak ile indirdi ve Tevrat'ı ve İncil'i de indirdi;

4 – Daha önce; insanlar için hidayet olarak; Furkan'ı (Kur'an'ı ve hak ile batılı ayıran delilleri) indirmişti. Allah'ın ayetlerini inkar edenler için pek çetin azap vardır. Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir (suçluların hakkından gelir).

وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝٥ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

5

dilerse / nasıl / rahimlerde / size şekil verir / öyle kimsedir ki / O / gökte / ne de

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٦ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

6

kitabı / sana / indirdi / o kimsedir ki / O / hikmet sahibidir / mutlak galiptir / O'ndan başka / ilah yoktur

مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ

o kimselere gelince / müteşabihtir / diğerleri / kitabın / anasıdır / onlar / muhkem / ayetler vardır / ondan

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ

tevilini / istemek için / fitne / istemek için / ondan / müteşabih oldu / o şeye ki / tabi olurlar / eğrilik / kalplerinde vardır

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۘ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ

hepsi / ona / inandık / derler / ilimde / kökleşenler / ancak Allah bilir / tevilini / bilmez

مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٧ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ

7

sonra / kalplerimizi / eğriltme / Ey Rabbimiz / kalb-i selim / sahipleri / ancak / düşünmez / Rabbimizin / katındandır

إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٨ رَبَّنَا

8

Ey Rabbimiz / bağışı çok olansın / evet sen / şüphesiz sen / rahmet / kendi katından / bize / ver / bizi doğru yola iletin

إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝٩

9

sözünden/vaadinden / caymaz / Allah / şüphesiz / vukuunda / şüphe yoktur / bir günde / insanları / toplayansın / şüphesiz sen

5 – Şüphe yok ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6 – Size rahimlerde istediği gibi şekil veren O'dur. O'dan başka İlah yoktur. Mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

7 – Sana kitabı indiren de O'dur. Ondan bazı ayetler muhkemdir (manası açık) ki onlar kitabın anasıdır, diğerleri de müteşabihtir (muhkemin zıddıdır, manası açık değildir). Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne aramak ve teviline gitmek için onun müteşabihlerine tabi olurlar. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir. İlimde kökleşenler: "Ona inandık; hepsi Rabbimizin katındandır" derler. Bu inceliği ancak akl-ı selim sahipleri düşünüp anlar.

8 – Ey Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize kendi katından bir rahmet ver. Şüphesiz Sen, bağışı en çok olansın.

9 – Ey Rabbimiz, şüphesiz insanları vukuunda şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. Şüphesiz Allah sözünden caymaz.

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ

ne de evlatları | ne malları | onları | kurtarmaz | kâfir olanlar | onlar ki | şüphesiz

مِنَ اللهِ شَيْئًا ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۙ كَدَأْبِ ﴿١٠﴾

10

gidişi gibi | cehennemin/ateşin | yakıtıdır | evet onlar | işte onlar | hiçbir şeyden | Allah'tan

اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ

onları yakaladı | ayetlerimizi | inkâr ettiler | onlardan öncedir | onlar ki | Firavun | hanedanı

اللهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ

11

onlara | de ki | cezası | çok şiddetlidir | Allah'ın | günahları yüzünden | Allah

كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ اِلٰى جَهَنَّمَ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

yataktır | ne kötü | cehenneme | sürüleceksiniz | mağlup olacaksınız | kâfir oldular

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۗ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي ﴿١٢﴾

12

savaşıyor | bir topluluk | karşılaştı | iki toplulukta | bir ibret | sizin için | vardı

سَبِيلِ اللهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ۗ

baş gözleri ile | kendilerinin iki katı | onları görürler | kâfirdir | diğeri | Allah'ın | yolunda

10 – Şüphesiz kafirleri ne malları ne de evlatları Allah'ın yanında hiçbir şeyden asla kurtaramaz. İşte onlar cehennemin yakıtıdır.

11 – Onların gidişi tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibidir. Onlar ayetlerimizi inkar etmişlerdi de Allah da onları günahları yüzünden yakalamıştı. Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

12 – Kafirlere de ki: "Yakında mağlup olacak ve cehenneme sürüleceksiniz" O, ne kötü yataktır!

13 – Karşılaşan iki toplulukta sizin için ibret vardı: Bir topluluk Allah yolunda savaşıyor; diğeri ise kafirdi. Onları (mü'minleri, kendilerinin) iki katı görüyorlardı. Allah dilediğini yardımı ile destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için mutlak bir ibret vardır.

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى

sahipleri için mutlak ibret bunda vardır şüphesiz diler o kimseyi ki yardımı ile destekler Allah

الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ

13 kadınlardan arzuların sevgisi insanlara süslü gösterildi basiret

وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

gümüşten altından kantar kantar oğullardan

وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذٰلِكَ مَتَاعُ

faydasıdır bunlar ekinlerden davarlardan salma atlardan

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ

14 de ki varılacak yerin güzeli yanındadır Allah dünya hayatının

اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ

Rablerinin katında Allah'tan korktular o kimseler için vardır bunlardan daha hayırlısını size haber vereyim mi

جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ

eşler orada kalacaklardır ırmaklar altlarından akıyor cennetler

مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

15 kulları hakkıyla görendir Allah Allah'ın rızası tertemiz

14 – Kadınlara, oğullara, kantar kantar altın ve gümüşe, salma atlara, hayvanlara ve ekinlere karşı aşırı sevgi insanlara süslü gösterildi. Bunlar dünya hayatının faydasıdır (tadımlığıdır). Varılacak yerin güzeli Allah'ın yanındadır.

حزب ٣

15 – De ki: "Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'tan korkanlar için Rableri katında altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada ebedi kalacaklardır. Onlar için tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını hakkıyla görmektedir.

اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ

azabından | bizi koru | günahlarımız | bizim | bağışla | iman ettik | şüphesiz biz | ey Rabbimiz | derler | onlar ki

النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ

mallarını harcayanlar | itaatle boyun eğenler | doğrular | sabredenler | cehennem

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

ilah yoktur | şüphesiz | Allah | şahitlik etti | seherlerde | istiğfar edenler

هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

ilah yoktur | adaleti | ayakta tutarak | ilim sahipleri | melekler | ancak o vardır

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ

İslam'dır | Allah katında | din | gerçek | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | ancak o

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

o şey ki | sonra | ancak | kitap | kendilerine verildi | onlar ki | ihtilafa düşmedi

جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ

şüphesiz | Allah'ın | ayetlerini | inkâr ederse | kim | aralarında | kıskançlıktan | ilim | onlara geldi

16 – O Allah'tan korkanlar: " Ey Rabbimiz, şüphesiz biz iman ettik; sen de günahlarımızı bağışla ve bizi cehennem azabından koru" diyenler;

17 – Sabredenler, doğrular, Allah'a itaatle boyun eğenler, mallarını Allah yolunda harcayanlar ve seherlerde istiğfar edenlerdir.

18 – Allah; adaleti ayakta tutarak kendinden başka İlah olmadığına, melekler ve ilim sahipleri de şahitlik etti. O'dan başka İlah yoktur. Mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

19 – Allah katında gerçek din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki kıskançlıktan dolayı ihtilafa düştü Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, şüphesiz Allah'ın hesabı çabuktur.

اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ

teslim ettim — de ki — seninle tartışırlarsa — eğer — hesabı — çabuktur — Allah'ın

وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

kitap — kendilerine verildi — onlara — de — bana tabi oldular — o kimselerle — Allah'a — kendimi yüzümü

وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا

yüz çevirirlerse — eğer — doğru yolu buldular — müslüman olurlarsa — eğer — müslüman oldunuz mu — ve ümmilere

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ

şüphesiz — kulları — hakkıyla görendir — Allah — tebliğ düşer — sana — ancak

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ

haksız yere — peygamberleri — öldürürler — Allah'ın — ayetlerini — inkâr ederler — onlar ki

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ

onları müjdele — insanlardan — adaleti — emrederler — onları ki — öldürürler

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

amelleri — boşa gitti — onlardır ki — işte onlar — acıklı — azapla

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

yardımcıları — onların yoktur — ahirette — dünyada

20 – Eğer seninle tartışırlarsa, De ki: "Ben bana tabi olanlarla beraber kendimi Allah'a teslim ettim". Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere (Arap müşriklerine): "Müslüman oldunuz mu?" de. Eğer Müslüman olurlarsa, doğru yolu bulmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse, sana ancak tebliğ etmek düşer. Allah kullarını hakkıyla görmektedir.

21 – Kuşkusuz Allah'ın ayetlerini inkar edip de Peygamberleri haksız yere öldürenler ve adaleti emreden insanları öldürenleri, onları acıklı bir azapla müjdele.

22 – İşte onların amelleri dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. Onlar için yardımcılar da yoktur.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتَابِ

kitabına davet ediliyorlar kitaptan nasip kendilerine verildi şunları ki görmedin mi

اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ٢٣
23

yüz çevirerek onlardan bir grup dönüyor sonra aralarında hüküm vermesi için Allah'ın

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ

onları aldattı sayılı günler ancak ateş dokunmayacaktır bize dediler onlar zira

فِى دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٤ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ
24

günde onları topladığımız zaman nasıl uyduruyorlardı iddiaları o şeyler ki dinlerinde

لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

haksızlık edilmeyecek onlara kazandığı herkese eksiksiz verilecek onda şüphe yok

قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ ٢٥
25

çeker alırsın dilersin onu mülkü verirsin mülkün ey sahibi Allah'ım de ki

الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ

senin elindedir dilersin onu hor edersin dilersin onu aziz edersin dilersin o kimseden mülkü

23 – Kendilerine kitaptan bir nasip verilenleri görmedin mi; bunlar aralarında hüküm vermesi için Allah'ın kitabına davet ediliyorlar da sonra içlerinden bir grup yüz çeviriyorlar.

24 – Bunun sebebi de şudur: Çünkü onlar: "Cehennem ateşi bize ancak sayılı günler dokunacaktır" demişlerdir. Uydurdukları şeyler onları dinleri hakkında aldatmıştır.

25 – Onları vukuunda şüphe olmayan ve herkese kazancı eksiksiz olarak ödenecek günde onları topladığımız zaman nasıl olacak? Onlara haksızlık da edilmeyecektir.

26 – De ki: "Allah'ım, ey mülkün sahibi, sen mülkü dilediğine verirsin, mülkü dilediğinden çeker alırsın. Dilediğini aziz eder, dilediğini hor edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye kadirsin.

الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

gündüze geceyi sokarsın, içine geçirirsin kadirsin her şeye şüphesiz sen hayır

وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

çıkarırsın ölüden diriyi çıkarırsın geceye gündüzü sokarsın

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

hesapsız dilediğine rızık verirsin diriden ölüyü

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

mü'minleri bırakıp/terkedip dostlar kâfirleri inananlar edinmesin

وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوا

sakınmanız ancak hariç hiçbir değeri/şeyi Allah katında yoktur bunu yaparsa kim

مِنْهُمْ تُقٰيةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ

de dönüş Allah'adır kendisinden Allah sakındırır sizi bir tehlikeden onlardan

اِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

o şeyi ki ve bilir Allah onu bilir onu açıklarsanız yahut kalplerinizdeki o şeyi gizlerseniz eğer

السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

kadirdir her şeye Allah yerdedir ve o şeyi ki göklerde

27 – Geceyi gündüze, gündüzü de geceye sokarsın. Ölüden diri, diriden de ölü çıkarırsın. Dilediğine hesapsız rızk verirsin.

28 – İnananlar mü'minleri bırakıp da kafirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, Allah katında hiçbir değeri yoktur. Meğer ki onlardan gelebilecek bir tehlikeden dolayı sakınmış olasınız. Allah sizi kendisinden sakındırır. Dönüş yalnız Allah'adır.

29 – De ki: "Göğüslerinizdekini (kalplerinizdekini) gizleseniz de yahut onu açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerdeki ve yerdeki şeyleri de bilir. Allah her şeye kadirdir.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ

ve yaptığı | hazır | hayrı | yaptığı | nefis | her | bulacak | o günde

مِنْ سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ اَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ

Allah | sizi sakındırır | uzak | bir mesafe | kendi arasında | onunla (kötülükle) | keşke | arzu edecek | kötülüğü

نَفْسَهُ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ

30

Allah'ı | seviyor | idiyseniz | eğer | de ki | kullarını | pek esirgeyendir | Allah | kendisinden

فَاتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

çok esirgeyicidir | çok bağışlayıcı | Allah | günahlarınızı | sizin | bağışlasın | Allah | sizi sevsin | bana tabi olun

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ ﴿٣١﴾

31

sevmez | Allah | şüphesiz | yüz çevirirlerse | eğer | Resul'e | Allah'a | itaat edin | de

الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ

32

ailesini | İbrahim hanedanını | Nuh'u | Adem'i | seçti | Allah | şüphesiz | kafirleri

عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ

33

hakkıyla işitici | Allah | bazılarından gelme | bazıları | zürriyettir | alemlerin üzerine | İmran

30 – Hatırlayın o günü ki o gün her nefis, yaptığı hayrı hazır bulacak. Yaptığı kötülükle de kendi arasında uzak bir mesafe olmasını arzu edecek. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah kullarını pek esirgeyendir.

31 – De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

32 – De ki: "Allah'a ve Resul'üne itaat edin". Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kafirleri sevmez.

33 – Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim hanedanını ve İmran ailesini alemlerin üzerine seçti.

34 – Bunlar birbirinden gelme zürriyettir. Allah hakkıyla işitici, kemaliyle bilicidir.

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي

o şeyi ki sana adadım şüphesiz ben Rabbim İmran'ın karısı demişti hanı kemaliyle bilicidir

بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا

zaman kemaliyle bilensin hakkıyla işiten evet sen şüphesiz sen benden kabul buyur azatlı olarak karnımdadır

وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ

doğurdu o şeyi ki daha iyi bilir Allah dişi olarak onu doğurdum şüphesiz ben Rabbim dedi onu doğurduğu

وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّي اُعِيذُهَا بِكَ

sana ısmarlarım onu şüphesiz ben Meryem'i ona ad verdim şüphesiz ben dişi/kız gibi erkek değildir

وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ

güzel bir kabulle Rabbi onu kabul etti kovulmuş şeytandan ve onun soyunu

وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

Zekeriyya onun yanına girse ne zaman Zekeriyya'yı ona memur etti güzel bitki gibi onu büyüttü

الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ

dedi bu sana nereden Meryem ey dedi bir rızk onun yanında bulurdu mihraba

هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

hesapsız dilediğine rızk verir Allah şüphesiz Allah katındandır dan o

35 – Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımdakini azatlı bir kul olarak sana adadım; benden kabul buyur. Şüphesiz sen hakkıyla işiten ve kemaliyle bilensin" demişti.

36 – Onu doğurunca, "Rabbim, onu dişi olarak doğurdum!" dedi. Oysa Allah onun ne doğurduğunu pekiyi biliyordu. "Erkek kız gibi değildir (kız, Beyt-i Makdis'e erkek gibi hizmet edemez). Gerçek ben onun adını Meryem koydum. Onu ve soyunu Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan sana ısmarlarım" (dedi).

37 – Bunun üzerine Rabbi de onu iyi bir rıza ile kabul buyurdu. Ve onu güzel bir bitki gibi büyüttü. Zekeriyya'yı da ona bakmağa memur etti. Zekeriyya ne zaman onun yanına mihraba (özel ibadet yerine) girse, yanında bir rızk bulurdu. "Ey Meryem, bu sana nereden?" derdi. O da: "O, Allah katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızk verir" derdi.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

katından bana ver/bağışla Rabbim dedi Rabbine Zekeriyya dua etti orada

ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (٣٨) فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ

38

melekler seslendi ona duayı hakkıyla işitensin şüphesiz sen tertemiz zürriyet

قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا

tasdik edici olarak Yahya ile seni müjdeliyor Allah şüphesiz mihrapta dua ederken divan durmuş

بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (٣٩)

39

iyilerden bir peygamber nefsine hakim bir efendi Allah'tan bir kelimeyi

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي

karım da ihtiyarlık bana gelmişken bir oğlum benim olur nasıl Rabbim dedi

عَاقِرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (٤٠) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ

40

ver Rabbim dedi dilediğini yapar Allah öyledir dedi kısırdır

لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ

zikret ancak işaretle gün üç insanlarla konuşamamandır senin nişanın dedi bir nişan bana

38 – Orada Zekeriyya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana kendi katından tertemiz bir zürriyet (soy) ver. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin" dedi.

39 – O mihrapta divan durmuş dua ederken melekler ona: "Şüphesiz Allah, sana kendinden bir kelimeyi (İsa'yı) tasdik edici, bir efendi, nefsine hakim ve iyilerden bir peygamber olarakYahya'yı müjdeler" diye seslendi.

40 – O da şöyle dedi: "Rabbim, benim nasıl bir oğlum olabilir ki bana ihtiyarlık gelmiş, karım da kısırdır!" dedi. O da: "Öyledir; (fakat) Allah dilediğini yapar" dedi.

41 – Zekeriyya: "Rabbim, bana bir nişan ver" dedi. O da: "Nişanın sade bir işaretten başka insanlarla üç gün konuşamamandır. Rabbini çok zikret ve sabah akşam O'nu tesbih et" dedi.

رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ

demişti hani sabah akşam tesbih et çok Rabbini

الْمَلَٰئِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ

seni mümtaz kıldı seni tertemiz etti seni seçti Allah şüphesiz Meryem ey melekler

عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي

secde et Rabbi'nin divanına dur Meryem ey dünya/alem kadınlarının üzerine

وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ

onu vahyediyoruz gayb haber-lerinden dendir bunlar ruku edenler ile ruku et

إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ

himaye edecek hangisi kalemlerini atarken iken yanlarında değildin sana

مَرْيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَٰئِكَةُ

melekler demişti hani çekişirler iken yanlarında değildin Meryem'i

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى

İsa'dır Mesih'tir adı kendinden bir kelime ile seni müjdeliyor Allah şüphesiz Meryem ey

ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

Allah'a yakın-lardandır ahirette dünyada şanı yücedir Meryem oğlu

42 – Hani melekler: "Ey Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni tertemiz etti ve seni dünya kadınlarının üzerine mümtaz kıldı" demişti.

43 – Ey Meryem, huşu ile Rabbinin divanına dur, secde et ve ruku edenlerle beraber ruku et".

44 – Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Onlardan, Meryem'i kim himayesine alacak?" diye (kur'a çekmek için) kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin. Onlar çekişirlerken de yanlarında değildin.

45 – Hani melekler şöyle demişlerdi: Ey Meryem, Allah seni kendinden bir kelime olan Mesih ve Meryem oğlu İsa adında, dünya ve ahirette şanı yüce ve Allah'a yakınlardan biri ile müjdeliyor.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ

dedi — salihlerdendir — yetişkin iken — beşikte — insanlarla — konuşur

رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ

söyledi — dedi — bir beşer — bana dokunmamışken — çocuğum — benim — olabilir — nasıl — Rabbim

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن

ol — ona — der — ancak — bir şeye — hükmettiği — zaman — dilediğini — yaratır — Allah

فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ

İncil'i — Tevrat'ı — hikmeti — kitabı — ona öğretir — oluverir

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن ﴿٤٨﴾

bir mucize — size getirdim — şüphesiz ben — İsrail oğullarına — bir peygamber

رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ

ona üflerim — kuş — sureti gibi — çamurdan — sizin için — yaparım — şüphesiz ben — Rabbinizden

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي

diriltirim — baras hastasını — anadan doğma körü — iyi ederim — Allah'ın — izni — kuş — olur

46 – O, beşikte iken ve yetişkinlik halinde insanlarla konuşur ve o, salihlerdendir, dediği zaman da (sen yanlarında değildin).

47 – Meryem: "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. Rabbi de: "Öyledir; dilediğini yaratır. Bir şeye hükmettiği zaman sadece ona: "Ol" der; o da oluverir.

48 – "Allah ona kitabı / yazıyı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecektir.

49 – Allah onu İsrail oğullarına Resul gönderecek. Onlara şöyle diyecek: Size Rabbinizden şöyle bir mucize getirdim: Şüphesiz ben, size çamurdan kuş suretinde bir şey yaparım; ona üflerim; o da Allah'ın izni ile kuş olur. Yine Allah'ın izni ile anadan doğma körü ve baras hastasını iyi ederim. Ve Allah'ın izni ile ölüleri diriltirim. Yediklerinizi ve evlerinizde biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz bunda, eğer inanan kimseler iseniz sizin için elbette bir ibret vardır.

الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ فِىْ

biriktirir siniz | o şeyi ki | yersiniz | o şeyi ki | size haber veririm | Allah'ın | izni ile | ölüleri

بُيُوْتِكُمْ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٤٩﴾ 49

inanan kimseler | iseniz | eğer | sizin için | elbette bir mucize | bunda vardır | şüphesiz | evlerinizde

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ

bazı | size | ve helâl etmek için | Tevrat'ı | önümde | o şeyi ki | tasdik edici olarak

الَّذِىْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan | korkun | Rabbinizden | bir mucize | size getirdim | size | haram edildi | şeyleri ki

وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٥٠﴾ 50 اِنَّ اللّٰهَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ

yoldur | işte bu | O'na ibadet edin | sizin de Rabbinizdir | benim de Rabbimdir | Allah | şüphesiz | bana itaat edin

مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥١﴾ 51 فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ

dedi | inkarı | onlardan | İsa | hissetti | ne zaman ki | doğru

مَنْ اَنْصَارِىْۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ

yardımcılarıyız | biz | havariler | dedi | Allah'a | benim yardımcılarım | kim

اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾ 52

müslümanlarız | bizler | şahit ol ki | Allah'a | iman ettik | Allah'ın

50 – Önümdeki Tevrat'ı tasdik etmek ve size haram edilen bazı şeyleri sizin için helal etmek üzere geldim. Size Rabbinizden bir mucize getirdim. Öyleyse Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

51 – Şüphesiz Allah benim de Rabb'imdir, sizin de Rabb'inizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. (İşte) bu, doğru yoldur.

52 – İsa onlardan inkarı hissedince, "Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" dedi. Havariler: "Allah'ın yardımcıları bizleriz; biz Allah'a iman ettik. Bizim Müslümanlar olduğumuza şahit ol" dediler.

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

şahitlerle beraber / bizi yaz / elçiye / tabi olduk / indirdin / o şeye ki / iman ettik / Rabbimiz

٥٣ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۖ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۚ ٥٤ اِذْ
53 54

o zaman / tuzak kuranların / en hayırlısıdır / Allah / Allah da / tuzak kurdu / tuzak kurdular

قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰٓى اِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ

seni temizleyeceğim / kendime / yükselteceğim / öldüreceğim / şüphesiz / İsa / ey / Allah / demişti

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ

onlar ki / üstünde / sana tabi oldular / onları ki / tutacağım / kâfirlerden, inkar edenlerden / şu kimselerden

كَفَرُوٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

aranızda / hüküm vereceğim / dönüşünüz / banadır / sonra / kıyamet / gününe kadar / inkâr ettiler

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٥ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ
55

onlara azap edeceğim / küfrettiler/ kâfir oldular / onlar ki / ihtilaf ediyorsunuz / onda / idiniz / o şeyde ki

عَذَابًا شَدِيدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

yardımcılar / onlar için / yoktur / ahirette / dünyada / şiddetle / azap

53 – "Ey Rabbimiz, indirdiğine iman ettik ve o elçiye tabi olduk: Sen de bizleri şahitlerle beraber yaz, dediler.

54 – (Yahudiler) tuzak kurdular; Allah da tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55 – O zaman Allah şöyle demişti: "Ey İsa, şüphesiz seni öldürecek, seni kendime yükseltip kaldıracak, seni kafirlerden temizleyecek ve sana tabi olanları kıyamet gününe kadar seni inkar edenlerin üstünde tutacağım. Sonra da dönüşünüz bana olacak; ben de ihtilaf ettiğiniz şeyde aranızda hüküm vereceğim.

56 – Kafirlere gelince, ben onlara dünyada da ahirette de şiddetle azap edeceğim. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ ٥٧

onlara ödeyecektir — iyi ameller — işlediler — iman ettiler — Onlar ki

اُجُوْرَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ٥٧ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ

57

sana — okuyoruz — bunları — zalimleri — sevmez — Allah — mükâfatlarını

مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ٥٨ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ

58

katında — İsa'nın — hali/misali — kuşkusuz — hikmetli — zikirden — ayetlerden

اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۗ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ

oluverdi — ol — ona — dedi — sonra — topraktan — onu yarattı — Adem'in — hali gibidir — Allah'ın

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ٦٠ فَمَنْ ٥٩

59 — 60

kim — şüphecilerden — artık sen de olma — Rabbindendir — hak

حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا

geliniz — de — ilimden — sana geldi — o şeyden — sonra — bu hususta — seninle tartışırsa

نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا

kendimizi — kadınlarınızı — kadınlarımızı — oğullarınızı — oğullarımızı — çağıralım

وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ٦١

61

yalancıların üzerine — Allah'ın — lanetini — kılalım — dua edelim — sonra — kendinizi

57 – İman edip iyi ameller işleyenlere gelince, Allah onlara mükafatlarını tastamam ödeyecektir. Allah zalimleri sevmez.

58 – Bunları sana ayetlerden ve hikmet dolu zikirden (Kur'an'dan) okuyoruz.

59 – Kuşkusuz İsa'nın hali, Allah katında Adem'in hali gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra da ona: "Ol" dedi, o da oluverdi.

60 – Hak Rabb'indendir; artık sen de şüphecilerden olma.

61 – Kim sana ilim geldikten sonra bu hususta seninle tartışırsa, de ki: "Geliniz; oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı ve kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra da dua ve niyaz edelim de Allah'ın lanetini yalancıların üzerine kılalım.

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ وَإِنَّ اللّٰهَ

Allah gerçekten Allah'tan başka hiç bir ilah yoktur gerçek kıssadır elbette bu bu şüphesiz

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

62

hakkıyla bilendir Allah şüphesiz yüz çevirirlerse eğer hikmet sahibidir mutlak galiptir elbette o

بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ

63

eşit bir kelimeye gelin kitap ehli ey de bozguncuları

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ

edinmesin hiçbir şeyi O'na ortak koşmayalım Allah'tan başkasına tapmayalım sizin aranızda bizimle

بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا

şahit olun deyin yüz çevirirlerse eğer Allah'tan başka Tanrılar kimimizi kimimiz

بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرٰهِيمَ

64

İbrahim hakkında tartışıyorsunuz ne için kitap ehli ey müslümanlarız muhakkak biz

وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

aklınızı çalıştırmıyor musunuz ondan sonra ancak (indirilmiştir) İncil Tevrat halbuki indirilmemiştir

62 – Şüphesiz bu, gerçek kıssadır. Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur. Gerçekten Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

63 – Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah bozguncuları hakkıyle bilendir.

64 – De ki: Ey kitap ehli, bizimle sizin aranızda eşit olan bir kelimeye gelin: Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Kimimiz kimimizi Allah'tan başka Tanrılar edinmesin. Eğer yüz çevirirlerse, "şahit olun ki muhakkak bizler Müslümanlarız" deyin.

65 – Ey kitap ehli (Yahudi ve Hıristiyanlar), İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz; halbuki Tevrat ve İncil ancak ondan sonra indirilmiştir. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?

هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ ٦٦

niçin bilginiz o hususta sizin vardır o şeyde ki tartıştınız onlarsınız ki işte sizler

تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا

oysa siz bilir Allah ilminiz o hususta sizin yoktur o şeyde ki tartışıyor sunuz

تَعْلَمُونَ ٦٦ مَا كَانَ اِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ

ancak Hıristiyan da Yahudi İbrahim değildi bilmezsiniz

كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٦٧ اِنَّ اَوْلَى

en yakını şüphesiz müşrik lerden değildir müslüman dosdoğru bir idi

النَّاسِ بِاِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

iman ettiler ve onlar ki peygam berdir ve şu ona tabi oldular elbette o kimseler ki İbrahim'e insanların

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ٦٨ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ

kitap ehlinden bir grup istedi mü'min lerin yardım cısıdır Allah

يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٦٩

farkında değiller ancak kendilerini halbuki saptıra mazlar sizi saptıra bilselerdi

يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ٧٠

şahitlik ediyorsunuz oysa siz Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz niçin kitap ehli ey

66 – İşte sizler onlarsınız ki bilginiz olduğu şeyde tartıştınız. Bilginiz olmayan şeyde ise niçin tartışıyorsunuz? Allah bilir oysa siz bilmezsiniz.

67 – İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyan idi. Ancak dosdoğru bir Müslüman idi. Müşriklerden de değildi.

68 – Şüphesiz insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona tabi olanlar, şu Peygamber ve iman edenlerdir. Allah mü'minlerin yardımcısıdır.

69 – Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmek istedi. Onlar ancak kendilerini saptırırlar; fakat bunun farkında değiller.

70 – Ey kitap ehli, şahit olup dururken Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ

gizliyorsunuz | batılla | hakkı | karıştırıyorsunuz | niçin | kitap ehli | ey

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

71

kitap ehlinden | bir grup | dedi | biliyorsunuz | oysa siz | hakkı

اٰمِنُوا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوٓا

inkâr edin | gündüzün | başlangıcında | iman ettiler | üzerine onların ki | indirildi | o şeye ki | inanın

اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ

72

dininize | tabi oldu | o kimseye ki | ancak | iman etmeyin | dönerler | belki | sonunda

قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَآ اُوتِيتُمْ اَوْ

yahut | sizin verildi | o şeyin ki | benzeri | bir kimseye | verileceğine | Allah'ın doğru yoludur | doğru yol | gerçek | de ki

يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ

ona ki | onu verir | Allah'ın elindedir | lutuf ve inayet | gerçekte | de ki | Rabbinizin | yanında | sizin tartışacaklarına

يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَآءُ

73

dilerse | kime | rahmetini | özgü kılar | her şeyi bilendir | rahmeti bol olan | Allah | diler

71 – Ey kitap ehli, niçin hakkı batılla karıştırıyorsunuz; bildiğiniz halde hakkı niçin gizliyorsunuz?

72 – Kitap ehlinden bir grup dedi ki: İman edenlere indirilene gündüzün başlarında iman edin; sonunda da inkar edin. Belki (dinlerinden) dönerler.

73 – "Dininize tabi olandan başkasına iman etmeyin. De ki. Gerçek doğru yol, Allah'ın doğru yoludur. "Size verilenin bir benzeri hiç kimseye verilmiş olduğuna, yahut onların Rabbiniz katında size karşı deliller getireceklerine inanmayın". De ki: Gerçek lutuf ve inayet Allah'ın elindedir. Dilediğine verir. Allah rahmeti bol olandır, her şeyi hakkıyle bilendir.

74 – Rahmetini dilediğine özgü kılar. Allah büyük lutuf sahibidir.

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ

74

eğer öyle kimse vardır ki | kitap ehlinden | en büyük | lutuf | sahibidir | Allah

تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا

bir altın | ona emanet etsin | eğer öylesi de vardır ki | onlardan | sana | onu tastamam öder | bir kantar (altın) | ona emanet etsen

يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ

yoktur | dediler | onlar | zira | ayakta | üzerinde | durduğun sürece | ancak | sana | onu ödemez

عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

halbuki | onlar | yalan | Allah'a karşı | söylerler | bir yol | ümmilerde | bize karşı

يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

75

sever | Allah | şüphesiz | korunursa | sözünü | yerine getirirse | kim | hayır | bilirler

الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا

76

bir pahaya | ve yeminlerini | Allah'ın sözünü | satıyorlar | onlar ki | şüphesiz | sakınanlar

قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا

Allah | onlarla konuşmaz | ahirette | onların | nasibi yoktur | işte onların | az

يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

77

pek acıklı | bir azap | onlara vardır | onları temizlemez | kıyamet | gününde | onlara | bakmaz

75 – Kitap ehlinden öyle kimse vardır ki eğer ona bir kantar (altın) emanet etsen, onu sana tastamam öder. Onlardan öylesi de vardır ki, eğer ona bir altın emanet etsen, ancak başında dikili durduğun sürece sana öder. Zira onlar: "Ümmilere karşı bize bir yol (mes'uliyet) yok" dediler. Onlar bilerek Allah'a karşı yalan söylüyorlar.

76 – Hayır, kim sözünü yerine getirir ve sakınırsa, şüphesiz Allah sakınanları sever.

77 – Şüphesiz onlar ki Allah'ın sözünü ve yeminlerini az bir pahaya satıyorlar, işte onların ahirette hiç bir nasibi yoktur. Allah kıyamet gününde onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz ve onları temizlemez. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ

sanasınız diye | kitapla | dillerini | eğip bükerler | bir grup vardır ki | onlardan | gerçekten

الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللهِ

Allah katındandır | o | derler | kitaptan | o halbuki değildir | kitaptan

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللهِ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

oysa onlar | yalan | Allah'a karşı | derler | Allah katından | o halbuki değildir

يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

78

hikmeti | kitabı | Allah | ona versin de | hiç bir insana | olmadı | biliyorlar

وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللهِ

Allah'ı | bırakıp | bana | kullar | olun | insanlara | desin | sonra | peygamberliği

وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا

o şey nedeniyle | kitabı | öğretiyorsunuz | idiniz | o şey nedeniyle | Rabbaniler | olun | fakat

كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ

79

melekleri | edinmenizi | size emretmez | ders alıp veriyorsunuz | idiniz

78 – Onlardan bir grup vardır ki (bazı şeyleri) kitaptan olmadığı halde kitaptan sanmanız için dillerini kitapla eğip bükerler. "Bu, Allah katındandır" der. Halbuki o, Allah katından değildir. Onlar bilerek Allah'a karşı yalan söylerler.

79 – Allah bir beşere kitap, hikmet ve peygamberlik versin de, sonra da insanlara, "Allah'ı bırakıp bana kullar olun" desin, ona yakışmaz. Ancak o: "Kitabı öğretmeniz ve onun dersini alıp vermenizle Rabbani (din bilginleri) olun" der.

80 – Size melekleri ve peygamberleri Tanrılar edinmenizi emretmez. Hiç siz Müslüman olduktan sonra size küfre dönmenizi emreder mi?

وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

80

müslümanlar / siz olduktan / sonra / kûfrü / size emreder / mi / Tanrılar / peygamberleri

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ

kitap / andolsun size verdim / peygamberlerden / sağlam söz / Allah / almıştı / bir zamanlar

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

mutlaka iman edeceksiniz / yanınızdadır / o şeyi ki / tasdik edici / bir peygamber / size geldi / sonra / hikmet

بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىۜ

bu ağır yükümü / üzerinize / aldınız mı / kabul ettiniz mi / dedi / mutlaka yardım edeceksiniz / ona / ona

قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

şahitlik edenlerdenim / sizinle beraber / ben de / şahit olun / dedi / ikrar ettik / dediler

﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

81 82

tasiklann / ta kendileridir / işte onlar / bundan / sonra / yüz çevirirse / artık kim

اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ

göklerde / ne varsa / teslim oldu / halbuki ona / arıyorlar / Allah'ın dininden / başkasını mı

وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

83

döndürülecekler / yalnız O'na / istemez / ister / yerde

81 – Bir zamanlar Allah, Peygamberlerden: Andolsun ki size kitap ve hikmet verdim, sonra da size yanınızdakini tasdik edici bir peygamber geldiği zaman ona mutlaka iman edeceğinize ve ona yardım edeceğinize dair sağlam söz almıştı. "Bunu kabul ettiniz ve üzerinize bu ağır yükümü aldınız mı?" dedi. Onlar da: "İkrar ettik" dediler. O da: "Şahit olun; ben de sizinle beraber şahit olanlardanım" dedi.

82 – Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83 – Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar. Halbuki göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez ona teslim olmuştur. Yalnız O'na döndürülecekler.

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ

İbrahim'e / indirildi / o şeye ki / bize / indirildi / o şeye ki / Allah'a / iman ettik / de ki

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوتِيَ مُوسٰى

Musa'ya / verildi / o şeye ki / torunlarına / Yakub'a / İshak'a / İsmail'e

وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ

onlardan / hiç biri / arasında / ayrım yapmayız / Rablerinden / peygamberlere / İsa'ya

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ

84

bir din / İslam'dan / başka / ararsa / kim / teslim olanlarız / O'na / biz

يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ

85

nasıl / ziyan edenlerdendir / ahirette / ve o / ondan / asla kabul olunmaz

يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوٓا اَنَّ الرَّسُولَ

şüphesiz peygamber / şahitlik ettiler / iman-larından / sonra / küfre saptılar / bir topluluğa / Allah / hidayet eder

حَقٌّ وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ

zalimler / topluluğuna / hidayet etmez / Allah / apaçık deliller / onlara geldi / haktır

84 – De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına indirilenlere; Musa'ya, İsa'ya ve Peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayız. Biz O'na teslim olanlarız.

85 – Kim İslam'dan başka bir din ararsa, ondan asla kabul olunmaz. O, ahirette ziyan edenlerdendir.

86 – Allah; imanlarından, Peygamberin Hak olduğuna şahitlik etmelerinden ve kendilerine apaçık deliller gelmesinden sonra küfre sapan topluluğa nasıl hidayet eder? Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

أُولَٰئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَٰئِكَةِ ٨٦

meleklerin Allah'ın laneti onların üzerinedir şüphesiz cezaları işte onların

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ٨٧ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ

87

onların hafifletilmez orada ebedi kalacaklardır bütün insanların

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٨ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنۢ بَعْدِ

88

sonra tevbe ettiler onlar ki ancak bakılmaz ne de onlara azabı

ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٨٩ إِنَّ الَّذِينَ

89

onlar ki şüphesiz çok merhametlidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz ıslah ettiler bundan

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ

tevbeleri asla kabul olunmaz inkârlarını artırdılar sonra imanlarından ardından inkâr ettiler

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ٩٠ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

90

olarak öldüler kâfir oldular onlar ki hakikat sapıkların ta kendileridir işte onlar

كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ

feda etse altın yer dolusu hiçbirinden asla kabul olunmaz kafirler

بِهِۦٓ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٩١

91

hiç yardımcıları onların yoktur pek acıklı bir azap onlara vardır işte onu

87 – İşte onların cezası; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerine olmasıdır.

88 – Orada ebedi kalacaklar. Onların azapları hafifletilmez ve onların yüzlerine de bakılmaz.

89 – Ancak bundan sonra tövbe edenler ve hallerini düzeltenler hariç. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

90 – Şüphesiz imanlarından sonra inkar edenlerin, sonra da inkarlarını artıranların tövbeleri asla kabul olunmaz. Onlar sapıkların ta kendileridir.

91 – Şüphesiz kafir olup da kafir olarak ölenlerin hiçbirinden yer dolusu altın feda etse de asla kabul olunmaz. İşte onlar için pek acıklı bir azap vardır. Onların hiç yardımcıları da yoktur.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ

bir şeyden harcarsanız ne sevdikle-rinizden harcayınca ...ya kadar iyiliğe asla eremezsiniz

فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ

İsrail oğullarına helal idi yiyecekler bütün pek iyi bilendir onu Allah şüphesiz

اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائِيلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ

Tevrat indiril-meden önce kendine İsrail haram etti o şey ki ancak

قُلْ فَاْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَآ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى

uydurursa artık kim doğru kimseler iseniz eğer onu okuyun Tevrat'ı getirin de ki

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

zalimlerin ta kendileridir işte onlar bundan sonra yalan Allah'a karşı

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ

değildi Allah'ı bir-leyici olarak İbrahim'in dinine tabi olun Allah doğru söyledi de ki

الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ

Mekke'de olandır insanlar için konulan ilk ev şüphesiz müşriklerden

92 – Sevdiklerinizden (Allah yolunda) harcamadıkça iyiliğe eremezsiniz. Ne harcarsanız, şüphesiz Allah onu pekiyi bilmektedir.

93 – Bütün yiyecekler İsrail oğullarına helal idi; ancak İsrail'in (Yakub'un) Tevrat indirilmeden önce kendine haram ettikleri hariç. De ki: Eğer doğru kimseler iseniz onu (Tevrat'ı) getirip okuyun.

94 – Kim bundan sonra Allah'a karşı yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95 – De ki: Allah doğru söyledi. Siz de Allah'ı birleyerek İbrahim dinine tabi olun. O (İbrahim) müşriklerden değildi.

96 – Şüphesiz insanlar için ilk konulan Ev, Mekke'de mübarek ve alemler için hidayet olan Ev'dir.

مُبٰرَكًا وَهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٦﴾ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ

96

Makam-ı İbrahim | apaçık | alâmetler | onda vardır | âlemler için | hidayet olarak | mübarek

وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ

o kimse ki | Beytullah'ı | haccetmek | insanlar üzerinde | Allah'ın hakkıdır | emin | olur | ona girerse | kim

اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾

97

âlemlerden | zengindir | Allah şüphesiz | inkâr ederse | kim | bir yol | ona | güç yetirdi

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى

şahittir | oysa Allah | Allah'ın | ayetlerini | inkâr ediyorsunuz | niçin | kitap ehli | ey | de ki

مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ

98

yolundan | çeviriyorsunuz | niçin | kitap ehli | ey | de ki | yapıyorsunuz | o şeylere ki

اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

gafil | Allah değildir | şahitsiniz | oysa siz | bir eğrilik | onda arayarak | iman etti | oniu ki | Allah

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ

99

bir zümreye | itaat ederseniz | eğer | iman ettiler | kimseler | o | ey | yapıyorsunuz | o şeyden ki

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

100

kâfir olarak | imanınızdan | sonra | sizi döndürürler | kitap | kendilerine | onlardan

97 – Onda apaçık alametler; Makam-ı İbrahim vardır. Ona kim girerse, emin olur. Ona bir yol bulanın Beyt'i haccetmesi Allah'ın, insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkar ederse, şüphesiz Allah alemlerden zengindir.
(Makam-ı İbrahim: Hz. İbrahim'in Kabe'yi inşa ederken iskele olarak kullandığı taş. Üzerinde ayak izi vardır).

98 – De ki: Ey kitap ehli, Allah yaptıklarınıza şahit iken Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?

99 – De ki: Ey kitap ehli, kendiniz şahit olduğunuz halde iman edenleri Allah yolundan, kendiniz eğriliğini isteyerek niçin çeviriyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

100 – Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden bir zümreye itaat ederseniz, sizi imanınızdan sonra kafir olarak çevirirler.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ

içinizdedir | Allah'ın | ayetleri | size | okunuyor | halbuki | inkâr edersiniz ki | nasıl

رَسُولُهٗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

doğru | bir yola | iletilmiştir | şüphesiz | Allah'a | sıkı tutunursa | kim | onun peygamberi

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ ﴿١٠١﴾ 101

sizler olarak | ancak | ölmeyin | ondan korkmanın | hakkı ile | Allah'tan | korkun | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا 102

hatırlayın | ayrılığa düşmeyin | toptan | Allah'ın | ipine | sımsıkı sarılın | müslüman-lar

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاۤءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

kalplerinizin | arasını | uzlaştırdı | düşmanlar | siz idiniz | hani | üzerinizdeki | Allah'ın | nimetini

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

ateş | çukurunun | kenarında | idiniz | kardeşler | onun nimeti ile | oldunuz

فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ 103

doğru yolu bulursunuz | umulur ki | ayetlerini | size | Allah | açıklar | böylece | ondan | sizi kurtardı

101 – Nasıl inkar edersiniz ki size Allah'ın ayetleri okunuyor ve O'nun Peygamberi de içinizdedir. Kim Allah'a sıkı tutunursa, şüphesiz doğru yola iletilmiştir.

102 – Ey iman edenler, Allah'tan hakkı ile korkun. Ancak Müslümanlar olarak (imanla) ölün (can verin).

103 – Toptan Allah'ın ipine sarılın; ayrılığa düşmeyin. Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani siz düşmanlar idiniz de Allah kalplerinizi uzlaştırdı. Nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Ateş çukurunun kenarında idiniz de sizi ondan kurtarmıştı, Allah ayetlerini size böyle açıklar, umulur ki doğru yolu bulursunuz.

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

iyiliği emreden hayra davet eden bir cemaat sizden olsun

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا

104

olmayın kurtulanların ta kendileridir işte onlar kötülükten men eder

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ

apaçık deliller onlara geldikten sonra ihtilaf ettiler ayrılığa düştüler şunlar gibi ki

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

105

kap kara olacak bazı yüzler ak olacak o günde ki çok büyük bir azap onlar için vardır işte

وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

imanınızdan sonra inkâr mı ettiniz yüzleri kapkara oldu onlara gelince bazı yüzler

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

106

ak oldu onlara ki gelince inkâr ediyor idiniz o şey yüzünden ki azabı öyleyse tadın

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ

107

ayetleridir bunlar ebedi kalıcıdırlar orada onlar Allah'ın rahmetindedir dedir yüzleri

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

108

âlemlere haksızlık istiyor Allah değildir hak olarak sana onları okuyoruz Allah'ın

104 – Sizden hayra davet eden; iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir cemaat olsun. İşte onlar kurtulanların ta kendileridir.

105 – Ayrılığa düşen ve kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilaf edenler gibi olmayın. İşte onlar için çok büyük bir azap vardır.

106 – O günde ki bazı yüzler ak olacak, bazı yüzler de kapkara olacak. Yüzleri kapkara olanlara gelince, "imanınızdan sonra inkar mı ettiniz? Öyleyse inkar ettiğiniz için azabı tadın" (denilir).

107 – Yüzleri ak olanlara gelince, onlar Allah'ın rahmetindedirler. Orada ebedi olarak kalacaklardır.

108 – Bunlar, Allah'ın sana hak olarak okuduğumuz ayetleridir. Allah alemlere haksızlık etmek istemez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ

döndürülür / ancak Allah'a / yerdedir / ve o şeyler ki / göklerde / o şeyler ki / Allah'a aittir

الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ

109

emredersiniz / insanlar için / çıkarıldı / ümmet / en hayırlı / oldunuz / işler

بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۗ وَلَوْ اٰمَنَ

iman etse idi / eğer / Allah'a / inanıyor-sunuz / kötülükten / men edersiniz / iyiliği

اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ

çoğu ise / iman edenler / onlardan vardır / onlar için / daha hayırlı / elbette olurdu / ehl-i kitap

الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ۗ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ

110

sizinle savaşırlarsa / eğer / eziyet / hariç / size asla zarar veremezler / fasıklardır

يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

قف

111

üzerlerine / vuruldu / kendilerine yardım edilmez / sonra / arkalarını / size dönerler

الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ

insanların / ipine / Allah'ın / ipine / meğer ki sarılsınlar / bulunsalar / nerede / zillet damgası

109 – Göklerde ve yerde ne varsa, Allah'a aittir. İşler Allah'a döndürülür.

110 – Sizler insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet oldunuz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız. Kitap ehli de iman etse idi elbette kendileri için daha hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler vardır; çoğu ise fasıktırlar.

111 – Size eziyetten başka asla bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da kendilerine yardım edilmez.

وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ

miskinlik (damgası) | üzerlerine | vuruldu | Allah'ın | gazabına | uğradılar

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِـَٔايَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنۢبِيَآءَ

peygamberleri | öldürüyordu | Allah'ın | ayetlerini | inkâr ediyorlar | idiler | onlar | çünkü

بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا

hepsi değiller | aşırı gidiyorlar | idiler | isyan ettiler | o şeyledir ki | işte bu | haksız yere

سَوَآءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَآءَ

saatlerinde | Allah'ın | ayetlerini | okurlar | kıyam duran | bir topluluk vardır ki | ehl-i kitaptan | bir

الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْـَٔاخِرِ

ahiret | gününe | Allah'a | iman ederler | secde ediyorlar | ve onlar | gece

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُسَارِعُونَ

koşuşurlar | kötülükten | men ederler | iyiliği | emrederler

فِى الْخَيْرَاتِ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

işlerlerse | ne | iyi kimselerdendirler | işte onlar | hayır işlerine

مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌۢ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

müttakileri | çok iyi bilmektedir | Allah | asla inkâr edilmeyecektir | hayırdan

112 – Nerede bulunsalar üzerlerine zillet damgası vurulmuştur; ancak Allah'ın ipine ve insanların ipine sarılmış olmaları hariç. Allah'ın gazabına uğradılar ve üzerlerine miskinlik damgası vuruldu. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve peygamberleri haksız yere öldürüyorlardı. İşte bu, isyan etmeleri ve aşırı gitmelerinden dolayı idi.

113 – Hepsi bir değiller; kitap ehlinden kıyam duran bir topluluk vardır ki gece saatlerinde secde halinde Allah'ın ayetlerini okurlar.

114 – Allah'a ve ahiret gününe iman ederler; iyiliği emredip kötülükten men ederler ve hayırlara koşarlar. İşte onlar iyi kimselerdendir.

115 – Ne hayır işlerlerse asla inkar edilmeyecektir. Allah müttakileri çok iyi bilmektedir.

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِنَ

ne de evlatları | ne malları | onlardan | gidermez | inkâr ettiler | onlar ki | şüphesiz

اللّٰهِ شَيْـًٔا ۖ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ

116

durumu | ebedi kalıcıdırlar | orada | onlar | cehennemin | arkadaşlarıdır | işte onlar | hiç birşey | Allah'tan

مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

dondurucu bir soğuk onda vardır | rüzgârın | durumu gibidir | dünya hayatında | bu | harcadıklarının

اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ

onlara zulmetmedi | onu mahvetti | kendilerine | zulmettiler | bir kavmin | ekinini | vurdu

اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا

117

iman ettiler | kimseler ki | o | ey | zulmediyorlar | kendilerine | ancak | Allah

تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَاْلُونَكُمْ خَبَالًا ۚ وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ

sıkıntı çektiniz | o şeyi ki | isterler | fesat yapmakta | size kusur işlemezler | sizden başkalarını | sırdaş | edinmeyin

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ اَكْبَرُ

daha büyüktür | göğüsleri | gizler | o şey ki | ağızlarından | kin ve nefretleri | belli olmuştur

116 – Şüphesiz kafirleri ne malları ne de evlatları Allah'tan hiçbir şey gidermez. İşte onlar cehennemin arkadaşlarıdırlar. Orada ebedi kalacaklardır.

117 – Onların bu dünya hayatında harcadıklarının hali, içinde dondurucu bir soğuk bulunan ve kendilerine zulmeden bir kavmin ekinine dokunup da onu mahveden rüzgarın hali gibidir. Onlara Allah zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

118 – Ey iman edenler, sizden başkalarını sırdaş edinmeyin; onlar size fesat yapmakta kusur etmezler. Sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve nefretleri ağızlarından belli olmuştur Göğüslerinin gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer aklınızı çalıştırıyorsanız ayetleri size açıklamış bulunuyoruz.

قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٨﴾ هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ

118

o kimselersiniz ki | sizler | işte | aklınızı çalıştırıyor idiyseniz | idiyseniz | eğer | ayetleri | size | gerçeken açıkladık

تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا

zaman | hepsine | kitabın | siz inanırsınız | onlarsa sizi sevmezler | sizler onları seversiniz

لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۖ وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ

parmak uçlarını | size karşı | ısırırlar | başbaşa kaldıkları | zaman | iman ettik | derler | sizinle karşılaştıkları

الْغَيْظِ ۭ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١١٩﴾

119

sinelerinin | içindekileri | çok iyi bilendir | Allah | şüphesiz | kininizle | ölünüz | de ki | kinlerinden

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا

sevinirler | bir fenalık | size gelirse | eğer | onları üzer | bir iyilik | size dokunursa | eğer

بِهَا ۭ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ

şüphesiz | hiç bir şeyle | hileleri | size zarar vermez | sakınırsanız | sabreder | eğer | ona

اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ

120

ailenden | erkenden ayrılmıştın | hani | kuşatıcıdır | yapıyorlar | o şeyi ki | Allah

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۙ ﴿١٢١﴾

121

kemaliyle bilendir | hakkıyla işiten | Allah | savaş için | mevzilerine | mü'minleri | yerleştirmek için

119– Sizler öyle kimselersiniz ki onları seversiniz; onlar ise sizi sevmezler. Sizler kitapların hepsine iman edersiniz. Sizinle karşılaştıkları zaman, "iman ettik" derler. Baş başa kaldıkları zaman size karşı kinlerinden parmak uçlarını ısırırlar. "kininizle ölün" de. Şüphesiz Allah sinelerin içindekini çok iyi bilmektedir.

120– Size bir iyilik dokunursa onları üzer. Eğer size bir kötülük dokunursa, buna sevinirler. Eğer sabreder ve sakınırsanız, hileleri size hiçbir şeyle zarar vermez. Şüphesiz Allah yaptıklarını kuşatıcıdır.

121– Hani sen mü'minleri savaş mevzilerine yerleştirmek için ailenden erkenden ayrılmıştın. Allah hakkıyla işiten ve kemaliyle bilendir.

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى

yardımcıları halbuki Allah'tı bozulmalarına sizden iki zümre yüz tutmuştu o zaman

اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ

122

siz iken Bedir'de Allah size yardım etmişti Andolsun mü'minler tevekkül etsin Allah'a

اَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ

123

mü'minlere sen diyordun hani şükredersiniz umulur ki Allah'tan korkun zayıf

اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ

melekle bin üç Rabbinizin size yardım etmesi yetmez mi size

مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ

124

ansızın size gelirlerse sakınırsanız sabreder eğer evet indirilmiş

هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ

nişanlı melekle bin beş Rabbiniz size imdat edecektir şu anda

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ﴿١٢٥﴾

125

onunla kalpleriniz yatışsın diye size müjde ancak Allah bunu yapmadı

122 – O zaman sizden iki zümre bozulmaya yüz tutmuşlardı. Halbuki onların yardımcıları Allah idi. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler (güvensinler).

123 – Andolsun, Allah size (düşmandan) zayıf iken Bedir'de yardım etmişti. Allah'tan korkun, umulur ki şükredersiniz.

124 – Hani sen mü'minlere: "Rabbinizin size indirilmiş üç bin melekle yardım etmesi yetmez mi?" diyordun.

125 – Evet, eğer sabreder ve sakınırsanız, onlar (düşmanlar) da size şu anda -ansızın- gelirlerse, Rabbiniz size nişanlı beş bin melekle imdat edecektir.

وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ

126

kessin — hikmet sahibi — mutlak galip — Allah — katındandır — ancak — zafer değildir

طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾

127

elleri boş — dönsünler — yahut geri çevirsin de — kâfir oldular — şunlardan ki — bir kısmını

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ

onlara azap etsin — yahut — tevbelerini kabul etsin — hiç bir şey — işten — sana — yoktur

فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

128

yerdedir — o şey ki — göklerde — o şey ki — Allah'ındır — zalimdirler — çünkü onlar

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

129

çok merhamet edicidir — çok bağışlayıcı — Allah — diler — o kimseye ki — azap eder — diler — o kimseyi ki — bağışlar

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا

korkun — artırılmış — kat kat — faizi — yemeyin — iman ettiler — kimseler ki — o — ey

اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

130

kâfirler için — hazırlanmış — o ki — ateşten — sakının — iflah olursunuz — umulur ki — Allah'tan

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾ ﴿١٣١﴾

132 131

merhamet edilirsiniz — umulur ki — Peygamber'e — Allah'a — itaat edin

126 – Allah bunu sırf size müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Zafer ancak mutlak galip ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

127 – Bir de Allah bu imdadı kafirlerin bir tarafını kesmek veyahut onları elleri boş dönsünler diye geri çevirmek için yaptı.

128 – Ki bu işten sana bir şey yoktur. Yahutta tövbelerini kabul etmek veyahut onlara azap etmek için yaptı. Çünkü onlar zalimlerdir.

129 – Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

130 – Ey iman edenler, faizi kat kat artırılmış olarak yemeyin. Allah'tan korkun. Umulur ki iflah olursunuz.

131 – O ateşten korkun ki kafirler için hazırlanmıştır.

132 – Allah'a ve Peygamber'e itaat edin. Umulur ki merhamet edilirsiniz.

وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ

göklerle eni cennet Rabbinizin bağışına Koşun

وَٱلْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِى ٱلسَّرَّآءِ

133

bollukta mallarını harcarlar onlar ki takva sahipleri için hazırlanmış yer (kadardır)

وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلْكَٰظِمِينَ ٱلْغَيْظَ وَٱلْعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ

Allah insanları affedenler öfkelerini yutanlar darlıkta

يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً أَوْ

134

yahut çirkin bir iş yaptıkları zaman o kimseler ki iyilik edenleri sever

ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ لِذُنُوبِهِمْ ۗ وَمَن

kim günahlarının bağışlanmasını isterler Allah'ı hatırlarlar nefislerine zulmettikleri (zaman)

يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ ۖ وَلَمْ يُصِرُّوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا۟ وَهُمْ

oysa onlar yaptılar o şey ki üzerinde ısrar etmediler Allah'tan başka günahları bağışlar

يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ

135

cennetler Rablerinden bir bağış tamadır onların mükafatı işte onlar biliyorlar

133 – Rabbinizin bağışına ve eni göklerle yerler kadar olup takva sahipleri için hazırlanan cennete koşun.

134 – Onlar ki mallarını bollukta ve darlıkta (Allah yolunda) harcarlar, öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.

135 – Ve onlar ki çirkin bir şey yaptıkları veyahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlar ve günahlarının bağışlanmasını isterler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlar? Ve onlar yaptıkları şeyin üzerinde bilerek ısrar etmezler.

تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ

akan altlarından ırmaklar ebedi kalıcılar orada ne güzel mükâfat

الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِى

136 çalışanların gerçekten geçti sizden önce olaylar dolaşın

الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

137 yeryüzünde bakın nasıl oldu âkibeti yalanlayanların

هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا

138 bu açıklamadır insanlara bir yol gösterme ve öğüt sakınanlar için

تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

139 gevşemeyin üzülmeyin siz üstünsünüz eğer inanmışlar iseniz

اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ

eğer size dokunuyorsa bir yara gerçekten dokunmuştu o kavme yara o kadar işte o

الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا

günleri onları döndürüyoruz insanların arasında bilmesi için Allah'ın ki o kimseleri iman ettiler

وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ وَاللهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٠﴾

140 edinmesi (için) içinizden şahitler Allah sevmez zalimleri

136 – İşte onların mükafatı, Rablerinden bir bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlerdir. Çalışanların mükafatı ne güzeldir!

137 – Gerçekten sizlerden önce olaylar (İlahi kanunlar, şeriatler) gelip geçmiştir. Onun için yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların akibeti nasıl olmuş bir bakın.

138 – Bu; insanlar için bir açıklama ve sakınanlar için bir yol gösterme ve bir öğüttür.

139 – Gevşemeyin, üzülmeyin. Eğer inanmışsanız siz üstünsünüz.

140 – Eğer size bir yara dokunuyorsa, onlara da o kadar bir yara dokunmuştur. Bu günleri insanların arasında döndürüyoruz (zafer bazen bir topluma, bazen de öteki topluma nasip olur). Bu da Allah'ın, iman edenleri bilmesi (ortaya çıkarması) ve içinizden şahitler edinmesi içindir. Allah zalimleri sevmez.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ

yoksa | kâfirleri | helak etmesi/ kırması | iman ettiler | o kimseleri | ki | Allah'ın | tertemiz etmesi | için

حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا

cihad ettiler | onları ki | Allah | belli etmeden | cennete | gireceğinizi | zannettiniz | mi

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ

142

ölümü | arzu-yordunuz | idiniz | andolsun | ki | sabre-denleri | ortaya çıkarmadan | içinizden

قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ

143

Muhammed | değildir | bakıyor-sunuz | siz | onu gördünüz | işte gerçekten | onunla karşılaş-madan | önce

اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۭ اَفَاۗىِٕنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ

öldü-rülürse | yahut | ölür | şimdi eğer | peygam-berler | ondan önce | geçmiştir | bir Resul'den | başkası

انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ۭ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰي عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ

asla zarar veremez | ökçelerinin üzerine | dönerse | kim | ökçele-rinizin üzerine | dönecek-siniz

اللّٰهَ شَيْـــًٔا ۭ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

144

bir nefis | için | yoktur | şükredenleri | Allah | mükâfat-landıracak | hiçbir şeyle | Allah'a

141 – Bir de iman edenleri tertemiz edip kafirleri kırması içindir.

142 – Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden ve sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi zannettiniz?

143 – Andolsun ki ölümü onunla karşılaşmadan önce arzuluyordunuz. İşte onu gördünüz ve ona bakıp duruyorsunuz.

144 – Muhammed bir Resul'den başkası değildir. Ondan önce peygamberler geçmiştir. Şimdi eğer ölür veya öldürülürse, ökçeleriniz üzerine dönecek misiniz? Kim ökçelerinin üzerine dönerse, Allah'a hiçbir şeyle asla zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.

اَنْ تَمُوتَ اِلاَّ بِاِذْنِ اللهِ كِتَابًا مُؤَجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا

dünya sevabını isterse kim va'desi ile o bir yazıdır Allah'ın izni ile ancak ölmek

نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِى

mükâfatlandıracağız ondan ona veririz ahiret sevabını isterse kim de ondan ona veririz

الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا

birçok din âlimleri onunla beraber savaştı peygamber nice şükredenleri

وَهَنُوا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ اللهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا

boyun da eğmediler zayıflık da göstermediler Allah yolunda başlarına geldi o şeyden dolayı gevşemediler

وَاللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلاَّ اَنْ قَالُوا رَبَّنَا

Rabbimiz demeleri ancak onların sözü olmadı sabredenleri sever Allah

اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا

bize yardım et ayaklarımıza sebat ver işimizdeki aşırılığımızı günahlarımız bizim bağışla

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

güzelliğini dünya sevabını Allah onlara verdi kâfirler topluluğuna karşı

ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

güzel hareket edenleri sever Allah ahiret sevabını

145 – Allah'ın izni olmadan hiçbir nefis için ölmek yoktur. Bu va'desi ile yazılmış bir yazıdır. Kim dünya sevabını isterse, ona ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse, ona da ondan veririz. Biz, şükredenleri mükafatlandıracağız.

146 – Nice peygamber vardır ki onunla beraber din alimleri savaşmıştır. Allah yolunda başlarına gelen şeyden dolayı gevşemediler, zayıflık göstermediler ve boyun da eğmediler (sinmediler). Allah sabredenleri sever.

147– Onların sözü sadece: "Ey Rabbimiz, bizim günahlarımızı ve işimizdeki aşırılığımızı bağışla, ayaklarımıza sebat ver ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et" demek oldu.

148 – Allah da onlara hem dünya sevabını hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah güzel hareket edenleri sever.

يَـٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

ey o kimseler ki iman ettiler eğer itaat ederseniz onlara ki kâfir oldular

يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ 149

sizi çevirirler üzerine ökçeleriniz dönersiniz ziyan etmişler olarak

بَلِ اللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ 150

hayır Allah'tır sizin Mevla'nız o en hayırlısıdır yardım edenlerin

سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَآ

salacağız kalplerine onların ki kâfir oldular korku o şeyle ki

أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَـٰنًا ۖ وَمَأْوَىٰهُمُ

şirk koştular Allah'a o şeyleri ki indirmedi ona bir delil yer onların varacakları

النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّـٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾ 151 وَلَقَدْ

ateştir ne kötüdür yatağı zalimlerin andolsun ki

صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ

doğru çıktı size Allah'ın va'di hani onları öldürüyordunuz onun izni ile

149 – Ey iman edenler, eğer kafirlere itaat ederseniz, sizi ökçelerinizin üzerine çevirirler; o zaman ziyan etmiş olarak dönersiniz.

150 – Hayır, sizin Mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151 – Kafirlerin kalplerine Allah'ın bir delil indirmediği şeyleri O'na şirk koşmaları nedeniyle korku salacağız. Onların varacakları yer ateştir (cehennemdir). Zalimlerin yatağı ne kötüdür!

إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ

isyan ettiniz | iş hususunda | çekiştiniz | bozuldunuz | nihayet

بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ

istiyor | kimileri | sizden | seviyorsunuz | o şeyi ki | size gösterdi | şeyden ki | sonra

الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ

sizi çevirdi | sonra | ahireti | istiyor | kimileri de | sizden | dünyayı

عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو

Allah | sizi affetti | muhakkak | sizi denemek için | onlardan

فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ

152

dönüp bakmıyordunuz | uzaklaşıyordunuz | o vakit | mü'minlere | lutuf sahibidir

عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ

arkanızdan | sizi çağırıyordu | peygamber | kimseye

فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ

kaçırdınız | o şeye ki | üzülmemeniz için | keder üstüne | keder | sizi cezalandırdı

وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

﴿١٥٣﴾

153

yapıyorsunuz | o şeyden ki | haberdardır | Allah | başınıza geldi | ne de o şeye ki

152 – Andolsun ki (Uhut'ta) Allah'ın izni ile onları (düşmanları) öldürürken, Allah'ın va'di size doğru çıktı. Nihayet öyle bir an geldi ki bozuldunuz, iş hususunda çekiştiniz ve istediğiniz şeyi (zaferi) size gösterdikten sonra isyan ettiniz. Sizden kimi dünyayı istiyor, kimi de ahireti istiyordu. Sonra denemek için sizi onlardan (onları mağlup etmekten) çevirdi (alıkoydu) ve muhakkak sizi affetti. Allah, mü'minlere karşı lutuf sahibidir.

153 – O vakit siz (savaş meydanından) uzaklaşıyordunuz, dönüp kimseye bakmıyordunuz. Peygamber de arkanızdan sizi çağırıyordu. Böylece sizi keder üstüne kederle cezalandırdı ki ne kaçırdığınıza ne de başınıza gelene üzülmeyesiniz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً

bir grubu | bürüyordu | bir uyku | bir güven | kederin | ardından | üzerinize | indirdi | sonra

مِنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

hak dışı | Allah'a | zan ediyorlardı | kendileri | onları düşündürmüştü | bir grup da | içinizden

ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۚ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ اِنَّ

şüphesiz | de ki | bir şey | bu işten | bize | var mı | diyorlardı | cahiliyet | zannı gibi

الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ۗ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ۗ يَقُوْلُوْنَ

diyorlar ki | sana | açıklamıyorlar | o şeyi ki | içlerinde | gizliyorlar | Allah'ındır | hepsi | işin

لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ۗ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ

olsaydınız | eğer | de ki | burada | öldürülmezdik | bir şey | işten | bize | olsaydı | eğer

بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ

öldürülecekleri yerlere | öldürülmek | onlara | yazıldı | onlar ki | çıkardı | evlerinizde

وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۗ

kalplerinizde | o şeyi ki | temizlemek için | göğüslerinizdekini | o şeyi ki | Allah | yoklasın diye

154 – Sonra kederi ardından üzerinize b güven, bir uyku indirc ki içinizden bir grubu bürüyordu. Bir grubu da kendi nefisleri düşün dürmüştü (başlarının derdine düşmüşlerdi) Allah hakkında hak dış cahiliyet zannı gib zannediyorlardı. "Bu işten bize bir şey var mı?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin hepsi Allah'ındır". Onlar sana açıklamadıklarını içlerinde gizliyorlar. "Eğer işten bize bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik" diyorlardı. De ki: "Eğer evlerinizde olsaydınız üzerlerine öldürülmeleri yazılanlar öldürülecekleri yere çıkarlardı". Bir de Allah göğüslerinizdekini yoklamak ve kalplerinizdekini temizlemek istemiştir. Allah göğüslere hakim olan duyguları çok iyi bilmektedir.

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ

gün sizden geri döndüler onlar ki şüphesiz göğüslere hâkim olan duyguları çok iyi bilmektedir Allah

الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا

kazandılar bazı şeylerle ki şeytan onları kaydırmak istedi ancak iki ordu karşılaştı

وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ

kimseler ki o ey çok yumuşaktır çok bağışlayıcıdır Allah çünkü onları Allah affetmiştir

اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا

seyahat ettiler zaman kardeşlerine dediler kâfir oldular şunlar gibi ki olmayın iman ettiler

فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا

öldürülmezlerdi ölmezlerdi yanımızda olsalardı eğer gaziler oldular yahut yeryüzünde

لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ

öldürür diriltir Allah yürekle rinde hasret bunu Allah yapmak için

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوْ

yahut Allah yolunda öldürülürseniz eğer görmektedir yapıyorsunuz o şeyi ki Allah

مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

biriktiriyorlar o şeyden ki daha hayırlıdır ve rahmet Allah'tan bağışlama ölürseniz

155 – Şüphesiz iki ordu karşılaştığı gün sizden geri dönenleri kazandıkları (irtikap ettikleri) bazı şeyden dolayı şeytan ancak onları kaydırmak istemiştir. Allah onları yine de affetmiştir. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok yumuşaktır.

156 – Ey iman edenler, kardeşleri yeryüzünde seyahat ettikleri veyahut gazi oldukları zaman: "Eğer yanımızda olsalardı ölmezler ve öldürülmezlerdi" diyen kafirler gibi olmayın. Allah bunu yüreklerinde bir hasret (yangı) kılmak istemiştir. Allah diriltir ve öldürür. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157 – Eğer Allah yolunda öldürülür veyahut ölürseniz, Allah'tan bir bağışlanma ve rahmet, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ
158

bir rahmet ile | toplanacak siniz | muhakkak Allah'a | öldürülür seniz | yahut ölürseniz | eğer

اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ

dağılırlardı | kalpli | katı | kaba | olsa idin | eğer | onlara | yumuşak davrandın | Allah'tan

حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ

iş hususunda | onlara danış | onlar için | bağış dile | onları | artık affet | etrafından

فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾
159

güvenenleri | sever | Allah şüphesiz | Allah'a | güven | karar verdiğin | zaman

اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا

o kimdir | yardımsız bırakırsa | eğer | sizi | yenecek yoktur | Allah | size yardım ederse | eğer

الَّذِى يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهٖ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
160

mü'minler | güvensin | Allah'a | ondan sonra | size yardım edecek | kimse ki

وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet | gününde | hiyanet etti | o şeyle ki | gelir | ganimete hiyanet ederse | kim | ganimete hiyanet etmek | bir peygamber için | olmadı

158 – Eğer ölür veya öldürülürseniz muhakkak Allah'a toplanacaksınız.

159 – Allah'tan bir rahmet iledir ki onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsa idin, etrafından dağılırlardı. Artık onları affet, onlar için bağış dile ve iş hususunda onlara danış. Karar verdiğin zaman Allah'a güven. Şüphesiz Allah kendine güvenenleri sever.

160– Eğer Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, O'ndan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler yalnız Allah'a güvensinler.

161 – Bir peygamber için ganimete hiyanet etmek olmaz. Kim ganimete hiyanet ederse, ettiği hiyaneti kıyamet gününde getirir. Sonra herkese kazandığı eksiksiz olarak ödenir ve onlara haksızlık da edilmez.

ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ

161

sonra ödenir eksiksiz her nefse o şey ki kazandı ve onlara haksızlık edilmez o kimse ki

اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوٰيهُ جَهَنَّمُ

tabi oldu rızasına Allah'ın uğradı gazabına gibi midir onun yeri cehennemdir

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا

162

ne kötü varılacak yerdir onlar derece derecedirler katında Allah Allah'ın hakkıyla görendir o şeyi ki

162 – Allah'ın rızasına tabi olan (gözeten), Allah'ın gazabına uğrayan gibi midir? Onun yeri cehennemdir. Orası ne kötü varılacak yerdir!

يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ

163

yapıyorlar elbette ihsanda bulundu Allah mü'minlere gönder-mekle onlara

163 – Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah, yaptıkları şeyi hakkıyla görendir.

رَسُولاً مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

bir peygamber içlerinden okuyor onlara ayetlerini onları temizliyor onlara öğretiyor

164 – Allah onlara içlerinden bir Peygamber göndermekle mü'minlere elbette ihsan etmiştir. O peygamber onlara Allah'ın ayetlerini okur, onları temizler ve onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Gerçi onlar bundan önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾

164

kitabı hikmeti oysa idiler önceden kat'i bir sapıklık içinde apaçık

اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا قُلْ

mi başınıza geldiği için bir musibet ki onlara getirdiniz iki katını dediniz nereden bu deki

165 – Demek onlara iki kat getirdiğiniz bir musibet başınıza geldiği için mi: "Bu nereden?" dediniz. De ki: "Bu, kendi katınızdandır". Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

165

katındandır o kendi şüphesiz Allah her şeye kadirdir

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللهِ وَلِيَعْلَمَ

ayırt etmesi için Allah'ın izni iledir iki ordu karşılaştı gün başınıza geldi o şey ki

الْمُؤْمِنِينَ ١٦٦ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا

166

savaşın gelin onlara denildi münafık oldular onları ki ayırt etmesi için mü'minleri

فِي سَبِيلِ اللهِ اَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالاً لاَ تَّبَعْنَاكُمْ هُمْ

onlar mutlaka size tabi olurduk savaşmayı bilse idik eğer dediler savunun yahut Allah yolunda

لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا

o şeyi ki ağızları ile söylüyorlar imandan daha yakındırlar bugün küfre

لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ١٦٧ اَلَّذِينَ قَالُوا

167

dediler o kimseler ki gizliyorlar o şeyi ki pekiyi bilendir Allah kalplerinde yoktur

لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ

geri çevirin de ki öldürülmezlerdi bize itaat etselerdi eğer oturdular kardeşlerine

اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٦٨ وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

158

onları ki sakın sanma doğru adamlarsınız iseniz eğer ölümü kendinizden

166 – İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen şey, Allah'ın izniyledir ve mü'minleri ayırt etmesi içindir.

167 – Bir de münafıkları ayırt etmesi içindir. Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşın yahut kendinizi savunun" denildi de: "Eğer biz savaşmayı bilseydik mutlaka size tabi olurduk" dediler. Onlar o gün imandan çok küfre daha yakındırlar. Ağızları ile, kalplerinde olmayanı söylüyorlar. Allah onların gizlediklerini pekiyi bilmektedir.

168 – (Evlerinde) oturup da kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenler var ya, onlara: "Eğer doğru adamlarsanız ölümü kendinizden geri çevirin" de.

169 – Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Bilakis onlar diridirler. Rablerinin katında rızklanırlar.

170 – Allah'ın, lutuf ve kereminden kendilerine verdiklerine sevinir ve henüz arkalarından kendilerine katılmayan kimselerle de, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir diye de sevinirler.

حزب ٣

171 – Ve Allah'ın nimet ve lutfu ile de sevinirler. Şüphesiz Allah mü'minlerin ecrini (mükafatını) zayi etmez.

172 – Bunlar ki kendilerine yara geldikten (isabet aldıktan) sonra Allah'a ve Peygamber'e icabet ederler (çağrısına uyarlar). İçlerinden iyilik eden ve fenalıklardan sakınanlar için pek büyük bir mükafat vardır.

173 – Onlar o kimselerdir ki, halk onlara: "Şüphesiz insanlar size asker topladılar; onlardan korkun" dediği zaman, onların imanlarını artırdı; "bize Allah yeter; O, ne güzel vekildir!" dediler.

قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ 169

rızklanırlar Rablerinin katında diridirler bilakis ölüler Allah yolunda öldürüldüler

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ

onlarla ki sevinirler lutfu kereminden Allah onlara verdi o şeye ki sevinerek

يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

üzülüyorlar onlar değiller onlara korku yoktur arka-larından onlara henüz katılmadılar

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللهَ لَا يُضِيعُ ﴿١٧٠﴾ 170

zayi etmez Allah şüphesiz ve lutfu ile Allah'ın nimeti ile sevinirler

أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ 171 الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا

o şeyden sonra ve peygam-bere Allah'a icabet ettiler onlar ki mü'min-lerin mükafatını

أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ 172

pek büyük bir mükafat vardır sakındılar içlerinden iyilik ettiler o kimseler için ki yara isabet etti kendilerine

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

onlardan korkun size asker topladılar insanlar şüphesiz halk onlara dedi o kimseler ki

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ 173

vekildir o ne güzel Allah bize yeter dediler imanlarını onların artırdı

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَاتَّبَعُوا

tabi oldular | hiçbir kötülük | onlara dokunmadı | ve lutfu ile | Allah'ın | nimeti ile | döndüler

رِضْوَانَ اللهِ وَاللهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ

174

şeytan | o | ancak | büyük | bir lutuf | sahibidir | Allah | Allah'ın | rızasına

يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

mü'minler | idiyseniz | eğer | benden korkun | onlardan korkmayın | dostlarını | korkutur

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا ﴿١٧٥﴾

175

zarar veremezler | çünkü onlar | küfre | koşuşuyorlar | onlar ki | seni üzmesin

اللهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ

onlara vardır | ahirette | bir hisse | onlara | vermemek | Allah | ister | hiçbir şeyle | Allah'a

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا

176

zarar veremezler | imanla | küfrü | satın aldılar | onlar ki | şüphesiz | büyük | bir azap

اللهَ شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

177

kâfir oldular | onlar ki | zannetmesin | pek acıklı | bir azap | onlar için vardır | hiçbir şeyle | Allah'a

174 – Kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lutfu ile döndüler. Allah'ın rızasına tabi oldular. Allah büyük bir lutuf sahibidir.

175 – (Size bu haberi getiren) sadece kendi dostlarını korkutan şeytandır. Binaenaleyh onlardan korkmayın; eğer mü'minler idiyseniz yalnız benden korkun.

176 – Küfre koşuşanlar seni üzmesin. Çünkü onlar sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah onlara ahirette hiçbir hisse vermemek istiyor. Onlar için büyük bir azap vardır.

177 – Küfrü imanla satın alanlar Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا

günahlarını artırmaları için | onlara | süre veriyoruz | ancak | kendileri için | hayırlı | kendilerine | süre vermemizi

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ

178

üzerine | mü'minleri | bırakacak | Allah | değildir | aşağılayıcı | bir azap | onlar için vardır

مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ

Allah | değildir | temizden | murdarı | ayırıncaya kadar | onun üzerinde bulunuyorsunuz | siz | o şeyin ki

لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ

dilerse | kimi | peygamberlerinden | seçer | Allah | fakat | gaybi | size bildirecek

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا

179

büyük | bir mükâfat | sizin için vardır | ve sakınırsanız | eğer iman eder | peygamberlerine | Allah'a | öyleyse iman edin

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا

hayır olduğunu | bunun | lutfundan | Allah | onlara verdi | o şeyleri ki | cimrilik ederler | onlar ki | zannetmesin

لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ

kıyamet | gününde | onu | cimrilik ettiler | o şey ki | boyunlarına dolanacak | onlar için | şerdir | o | bilakis o | kendileri için

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

180

haberdardır | yapıyorsunuz | o şeyi ki | Allah | yerin | göklerin | mirası | Allah'ındır

178 – Kafirler kendilerine süre vermemizi kendileri için hayırlı sanmasınlar. Biz onlara ancak günahlarını artırmaları için süre veriyoruz. Onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

179 – Allah murdarı temizden ayırıncaya kadar mü'minleri sizin olduğunuz şu halde bırakacak değildir. Allah gaybı size bildirecek de değildir. Fakat Allah peygamberlerinden dilediğini seçer. Artık siz de Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir mükafat vardır.

180 – Allah'ın, kendilerine lutf-u kereminden verdiği şeylerde cimrilik edenler, sakın bunun kendileri için hayırlı olduğunu zannetmesinler. Bilakis o onlar için şerdir. O cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

biz ise | fakirdir | Allah | şüphesiz | dediler | onların ki | sözünü | Allah | işitmiştir | gerçekten

اَغْنِيَآءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

haksız yere | peygamber-leri | onların öldürmesini | dediler | o şeyi ki | yazacağız | zenginleriz

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

181

önden gönderdi | o şey sebe-biyledir ki | bu | yangın | azabını | tadın | deriz

اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِينَ قَالُوٓا

182

dediler | onlar ki | kullara | zulmedici | değildir | Allah | şüphesiz | elleriniz

اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ

kurban | bize gelinceye | dek | bir peygambere | iman etmememizi | bize | emretti | Allah | şüphesiz

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ

mucizeler | benden önce | peygam-berler | size getirmişti | de ki | ateş | onu yer

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

183

doğru kimseler | idiyseniz | eğer | onları öldürdünüz | öyleyse niçin | dediniz | ve o şeyi ki

181 – Gerçekten Allah, "Allah fakirdir; bizler ise zenginiz" diyenlerin sözünü işitti. Onların dediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacak ve onlara: "Yangın azabını tadın" diyeceğiz.

182 – Bu, ellerinin önden gönderdiği şey (günah) sebebiyledir. Şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir.

183 – Onlar ki: "Allah bize, bize ateşin yiyip bitireceği bir kurban gelinceye kadar hiçbir peygambere iman etmememizi emretti" dediler. De ki: "Benden önce peygamberler size mucizelerle beraber o dediğiniz şeyi de getirmişti. Öyleyse eğer doğru kimseler iseniz onları niçin öldürdünüz?"

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاۤؤُ

getirdiler senden önce peygamberler yalan çıkarılmıştı yalan sayarlarsa seni eğer

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ

nefis her nur saçan kitap sahifeler mucizeler

ذَاۤئِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet gününde ecirleriniz size eksiksiz ödenir ancak ölümü tadacaktır

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا

değildir muradına ermiştir girdirilirse cehennemden uzaklaştırılır artık kim

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ

elbette denenecek siniz aldanma metaından başka dünya hayat

اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

verildi kendilerine onlardan ki işiteceksiniz canlarınızda mallarınızda

الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا

pek çok incitici sözler şirk koşmuşlar onlardan ki sizden önce kitap

وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٨٦﴾

işlerdendir azme değer bu şüphesiz korunursanız sabreder eğer

184 – Eğer seni yalan sayarlarsa, senden önce mucizeler, sahifeler ve nur saçan kitap(lar) getiren peygamberler de yalanlanmıştı.

185 – Her nefis ölümü tadacaktır. Ancak ecirleriniz kıyamet günü size eksiksiz ödenir. Artık kim cehennemden uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, muradına ermiştir. Dünya hayatı aldanma metaından başka bir şey değildir.

186 – Mallarınızda ve canlarınızda mutlaka denenecek ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden pek çok incitici sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve korunursanız, şüphesiz bu, azme değer işlerdendir.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

insanlara | onu mutlaka açıklayacaksınız | kitap | kendilerine verildi | onlardan ki | söz | Allah | almıştı | bir vakit

وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاۤءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا

bir bedel | onunla | satın aldılar | sırtlarının | arkasına | onu attılar | saklamayacaksınız

قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ

187

sevinirler | onları ki | sakın sanma | satın alıyorlar | o şey ki | ne kötüdür | az

بِمَاۤ اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ

sakın sanma onları | yapmadılar | o şeyle ki | övülmelerini | severler | getirdiler | o şeyle ki

بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

188

mülkü | Allah'ındır | çok acıklı | bir azap | onlar için vardır | azaptan | kurtulacakları bir yerde

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِى

189

şüphesiz | kadirdir | şeye | her | Allah | ve yerin | göklerin

خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ

ibretler | gündüzün | gece ile | arka arkaya gelişinde | yerin | göklerin | yaratılışında

187 – Bir vakit Allah kendilerine kitap verilenlerden onu insanlara mutlaka açıklayacaksınız ve saklamayacaksınız diye söz almıştı. Onlarsa bunu sırtlarının arkasına atmış ve onunla az bir bedel almışlardı. O satın aldıkları şey ne kötüdür!

188 – Getirdikleri şeyle (kötülükleriyle) sevinen ve yapmadıkları şeyle övülmelerini isteyen kimselerin, onların azaptan kurtulacakları bir yerde olacaklarını sakın sanma. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

189 – Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kadirdir.

190 – Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde saf akıl sahipleri için ibretler vardır.

لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

oturarak ayakta Allah'ı zikrederler onlar ki sağlam akıl sahipleri için

وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

yerin göklerin yaratılışını düşünürler yanları üstü yatarken

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

ateş azabından bizi koru seni tenzih ederiz boş yere bunu yaratmadın Rabbimiz

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

zalimlerin yoktur onu hor etmişsindir ateşe sokarsan kimi şüphesiz sen ey Rabbimiz

أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا

iman edin diye imana çağıran bir davetçiyi işittik şüphesiz biz ey Rabbimiz yardımcıları

بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا

kusurlarımızı ört günahlarımızı bağışla bizim ey Rabbimiz bizde iman ettik Rabbinize

وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ

peygamberlerine va'dettiklerini bize ver ey Rabbimiz iyilerle beraber canımızı al

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

sözünden dönmezsin şüphesiz sen kıyamet günü bizi perişan etme

191 – Onlar ki Allah'ı ayakta, otururak ve yanları üstü yatarak zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Rabbimiz, bunları boş yere yaratmadın. Seni tenzih ederiz. Bizi ateş (cehennem) azabından koru" derler.

192 – Ey Rabbimiz, şüphesiz sen kimi ateşe sokarsan, onu perişan etmişsindir. Zalimlerin yardımcıları yoktur.

193 – Ey Rabbimiz, şüphesiz biz, "Rabbinize iman edin" diye imana çağıran bir davetçiyi işitip derhal iman ettik. Rabbimiz, sen de bizim günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört ve canımızı iyilerle beraber al.

194 – Ey Rabbimiz, peygamberlerine va'dettiklerini bize ver. Bizi kıyamet gününde perişan etme. Şüphesiz sen sözünden dönmezsin.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّى لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ

sizden amel edenin amelini zayi etmem şüphesiz ben Rableri onlara icabet buyurdu

ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا

çıkarıldılar hicret ettiler onlar ki kiminizden kiminiz kadın olsun yahut erkek olsun

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِى سَبِيلِى وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ

mutlaka örteceğim öldürüldüler savaştılar benim yolumda eziyete uğradılar yurtlarından

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

ırmaklar altlarından akan cennetlere onları sokacağım kötülüklerini onların

ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ

195

seni aldatmasın sevabın güzeli yanındadır Allah'ın Allah katından bir sevap olarak

تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ

196

barınakları sonra az bir faydadır ülkede kâfir oldular onların ki dolaşmaları

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ

197

cennetler onlar için vardır Rablerinden korktular onlar ki takat yataktır ne kötü cehennemdir

195 – Rableri de onlara şöyle icabet etti (dualarını kabul buyurdu): "Şüphesiz ben, sizden erkek olsun veyahut kadın olsun – ki hep birbirinizdensiniz - amel edenin amelini zayi etmem. Onlar ki hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, savaştılar ve öldürüldüler, ben de mutlaka onların kötülüklerini örteceğim ve Allah katından bir sevap olarak onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Sevabın güzeli Allah katındadır.

196 – Kafirlerin ülkede dolaşmaları seni aldatmasın.

197 – Azıcık bir faydadır bu. Sonra da barınakları cehennemdir. O ne kötü yataktır!

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِنْ عِنْدِ اللهِ

Allah katından bir ağırlanma olarak orada ebedi kalıcılardır ırmaklar altlarından akan

وَمَا عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ

198

öyleleri vardır ki kitap ehlinden şüphesiz iyiler için daha hayırlıdır Allah katındaki o şey ki

يُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلهِ

Allah'a saygı göstererek kendilerine indirildi o şeye ki size indirildi o şeye ki Allah'a iman eder

لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلاً اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ

katında ecirleri onlar için vardır işte az bir pahaya Allah'ın ayetlerini satmazlar

رَبِّهِمْ اِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

199

iman ettiler kimseler ki o ey hesabı çabuktur Allah'ın şüphesiz Rablerinin

اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

200

felah bulursunuz umulur ki Allah'tan korkun nöbet bekleyin sabır yarışı yapın sabredin

سورة النساء مدنية
وهي مائة وست وسبعون آية

198 – Fakat Rablerinden korkanlar için Allah katından bir ağırlanma olarak altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah katındaki şey, iyiler için daha hayırlıdır.

199 – Kitap ehlinden öyleleri vardır ki Allah'a saygı göstererek hem size indirilene hem de kendilerine indirilene iman ederler. Allah'ın ayetlerini az bir pahaya satmazlar. İşte onların ecirleri Rableri katındadır. Şüphesiz Allah'ın hesabı çabuktur.

200 – Ey iman edenler, sabredin, sabır yarışı yapın, nöbet bekleyin ve Allah'tan korkun ki felah bulasınız.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

ondan da | yarattı | bir tek | nefisten | sizi yarattı | o ki | Rabbinizden | korkun | insanlar | o bütün | ey

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِى تَسَآءَلُونَ

birbiriniz-den dilekte bulunursunuz | o ki | Allah'tan | korkun | kadınlar | bir çok | erkekler | o ikisinden | ürettiyaydı | eşini

بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝١ وَاٰتُوا الْيَتَامٰى اَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا

mallarını | yetimlere | verin | tam bir gözeticidir | üzerinizde | Allah | şüphesiz | akrabalıktan | onunla

تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَاْكُلُوٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۚ اِنَّهٗ كَانَ

çünkü bu | kendi mallarınıza katarak | onların mallarını | yemeyin | temizi | murdara | değişmeyin

حُوبًا كَبِيرًا ۝٢ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِى الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ

helal oldu o kimseyi ki | nikah edin | yetimler hakkında | adaleti yerine getirmeyeceğinizden | korkarsanız | eğer | büyük | bir günahtır

لَكُمْ مِنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ

yahut | bir kadın | adalet yapamayacağınızdan | korkarsanız | eğer | dörder | üçer | ikişer | kadınlardan | size

4 – NİSA SURESİ

Medine'de inmiştir.
176 ayettir.

1 – Ey insanlar, sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, bu ikisinden de birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun. Onunla birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan korkun. Şüphesiz Allah üzerinizde tam bir gözeticidir.

2 – Yetimlere mallarını verin. Temizi murdara değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır.

3 – Eğer yetimler (yetim kızlar) hakkında adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, sizin için helal olan kadınlardan ikişer, üçer ve dörder olmak üzere.

مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَلَّا تَعُوْلُوْا ۝٣ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ

mehirlerini kadınlara verin sapmamanıza daha yakındır bu sağ elleriniz sahip oldu o şey ki

نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ۝٤

içinize sine sine afiyetle onu yeyin gönül hoşluğu ile ondan birazını size bağışlarlarsa eğer yürekten isteyerek

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِىْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ

onlara yedirin ayakta durmanıza vesile size Allah kıldı onlar ki mallarınızı beyinsizlere vermeyin

فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝٥ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى

yetimleri deneyin güzel bir söz onlara söyleyin onları giydirin bunlardan

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ

onlara verin rüşdüne erdiklerini onlardan sezerseniz eğer nikah çağına yetiştikleri zaman nihayet

اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا

zengin ise kim büyürler diye tez elden israf ile onları yemeyin mallarını

فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ

verdiğiniz zaman örfe göre yesin fakir ise kim çekinsin

اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝٦

hesap görücü olarak Allah yeter onlara şahit tutun mallarını onlara

nikah edin. Eğer (yine) adalet yapamayacağınızdan korkarsanız bir kadın yahut sağ ellerinizin sahip olduğu cariye ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır.

4 – Kadınlara mehirlerini yürekten isteyerek verin. Eğer ondan birazını gönül hoşluğu ile size bağışlarlarsa, onu da afiyetle içinize sinerek yiyin.

5 – Allah'ın, ayakta durmanıza vesile kıldığı (yetimlerin, ellerinizdeki) mallarınızı beyinsizlere (reşit olmayan yetimlere) vermeyin. Bunlardan onlara yedirin, onları giydirin ve onlara güzel bir söz söyleyin.

6 – Yetimleri deneyin: Nikah (evlilik) çağına yetiştikleri zaman; eğer onlardan rüşdüne erdiklerini sezerseniz, mallarını onlara verin. Onları (mallarını) israf ederek ve büyürler de (elimizden alırlar) diye tez elden yemeyin. Kim zengin ise (yemekten) çekinsin. Kim de fakir ise örfe göre yesin. Onlara mallarını verdiğiniz zaman onlara şahit tutun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ

kadınlar için vardır | akrabaların | ana baba | bıraktı | o şeyden | bir hisse | erkekler için vardır

نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ

çok oldu | yahut | ondan | az oldu | o şeyden | akrabaların | ana baba | bıraktı | o şeyden | bir hisse

نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ

7

hisimler | taksimde | hazır bulunursa | zaman | farz kılınmış | bir hisse

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا

bir söz | onlara | söyleyin | ondan | onları rızıklandırın | yoksullar | yetimler

مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً

8

küçük çocuklar | arkalarında | bıraksalardı | onlar ki | korksun | güzel

ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

doğru | bir söz | söylesinler | Allah'tan | sakınsınlar | onlara karşı | endişe ettiler | aciz

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ ﴿٩﴾

9

yerler | ancak | haksız olarak | yetimlerin | malların | yerler | onlar ki | şüphesiz

7 – Erkekler için ana babanın ve akrabaların bıraktıklarından bir hisse vardır. Kadınlar için de ana babanın ve akrabaların bıraktıklarından az olsun yahut çok olsun farz kılınmış bir hisse vardır.

8 – Miras taksiminde hısımlar, yetimler ve yoksullar hazır bulundukları zaman onları da rızıklandırın. Onlara güzel bir söz söyleyin.

9 – Arkalarında onlara karşı korktukları küçük ve zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde (halleri ne olur diye) korkacak olanlar korksunlar. Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي

Allah size tavsiye ediyor çılgın bir ateşe girecekleridir bir ateş karınlarına

أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ

üstünde kadınlar iseler eğer iki dişinin payı kadar erkeğe çocuklarınız hakkında

اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

yarısı onundur bir dişi ise eğer bıraktı o şeyin üçte ikisi onlara vardır iki kadının

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ

onun varsa eğer bıraktı o şeyden ki altıda bir vardır onlardan biri için her ebeveyni için de

وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ

eğer üçte bir vardır anası için ebeveyni ona mirasçı olmuşsa çocuğu onun yoksa eğer çocuğu

كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا

edeceği vasiyetten sonra altıda bir anası için vardır kardeşleri onun varsa

أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ

size daha yakın olduğunu hangisinin bilmezsiniz oğullarınız babalarınız borçtan yahut

نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

hikmet sahibi hakkıyla bilici oldu Allah şüphesiz Allah'tan birer farize olarak yarar bakımından

10 – Şüphesiz yetimlerin mallarını haksız olarak yiyenler, ancak karınlarına bir ateş yerler (tıkarlar). Onlar çılgın ateşe gireceklerdir.

11 – Allah size çocuklarınız hakkında tavsiye ediyor: Bir erkek için iki dişi hissesi vardır. Eğer mirasçılar ikiden fazla kadın olurlarsa, murisin bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer bir dişi olursa, yarısı onundur. Ebeveyninden her birisi için altıda bir vardır; eğer murisin çocuğu varsa. Eğer çocuğu yoksa ve ona ebeveyni mirasçı oluyorsa, anası için üçte bir vardır. Eğer ölenin kardeşleri varsa, anası için altıda bir vardır. Bu da ettiği vasiyetten veyahut borçtan sonradır. Babalarınızın ve oğullarınızın sizin için hangisinin daha yararlı olacağını bilemezsiniz. Bu Allah'tan bir farz olarak (tesbit edilmiştir). Şüphesiz Allah hakkıyle bilici ve hikmet sahibidir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ

yoksa eğer zevceleriniz bıraktı o şeyin ki yarısı sizindir

لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا

o şeyden ki dörtte biri sizindir çocuğu onların varsa eğer çocuğu onların

تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ

onlarındır borçtan yahut ettikleri vasiyetten sonra bıraktılar

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَاِنْ

eğer çocuk sizin için yoksa eğer bıraktınız o şeyden ki dörtte biri

كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ

sonra bıraktınız o şeyden ki sekizde bir onlar için çocuk sizin için varsa

وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ

bir erkek olursa eğer borçtan yahut ettiğiniz vasiyetten

يُورَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهٗ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ

kız kardeşi yahut bir erkek kardeşi onun bir kadın yahut kelâle varis olunan

12 – Zevcelerinizin terk ettiğinin yarısı sizindir; eğer onların çocuğu yoksa. Eğer onların çocuğu olursa, onların bıraktıklarının dörtte biri sizindir; ettikleri vasiyetten yahut borçtan sonra. Sizin bıraktıklarınızın da dörtte biri onlarındır; eğer sizin çocuğunuz yoksa. Eğer çocuğunuz varsa, bıraktıklarınızın sekizde biri onlarındır. Bu da ettiğiniz vasiyetten veyahut borçtan sonra. Eğer bir adama "kelale" (mirasçıları arasında çocuğu ve babası olmayan) olarak mirasçı olunursa, yahut bir kadın olur da onun erkek veya kız kardeşi olursa, bunlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan çok olurlarsa, onlar üçte birde ortaktırlar; bu da edilen vasiyetten veyahut borçtan sonradır. Kimseye zarar vermeden. Bu Allah'tan bir vasiyet olarak böyledir. Allah hakkıyle bilendir, çok yumuşaktır.

وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ

bundan daha çok iseler eğer altıda bir vardır onlardan biri için

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى

vasiyetten sonra üçte birde ortaktırlar onlar

بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

Allah Allah'tan bir vasiyet olarak zarar vermeden borçtan yahut edilen

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يُطِعِ

12

itaat ederse kim Allah'ın sınırlarıdır işte bunlar çok yumuşaktır hakkıyla bilendir

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akan cennetlere onu girdirir Resul'üne Allah'a

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

13

en büyük kurtuluş bu orada ebedi kalırlar ırmaklar

وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ

onu sokar onun sınırlarını çiğnerse Resul'üne Allah'a isyan eder kim

نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

14

alçaltıcı bir azap onun için vardır orada sürekli kalmak üzere ateşe

– İşte bunlar Allah'ın
rlarıdır. Kim Allah'a
Resul'üne itaat eder-
Allah onu altından
aklar akan cen-
ere girdirir. Orada
di kalırlar. Bu da en
ük kurtuluştur.

– Kim Allah'a ve
ul'üne isyan eder
)'nun sınırlarını çiğ-
e, onu sürekli için-
alacağı ateşe so-
Onun için alçaltıcı
zap vardır.

وَالّٰتِى يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

onlara şahit getirin kadın-larınızdan fuhuş yapıyorlar o kadınlar ki

اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِى الْبُيُوتِ

evlerde onları tutun şahitlik ederlerse eğer içinizden dört

حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلاً ﴿١٥﴾
15

bir yol onlara Allah gösterince... yahut ölüm alıp götürünce ...ye kadar

وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا

ıslah ederler tevbe ederler eğer onlara eziyet edin içinizden fuhuş yaparlar o iki kimse ki

فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾
16

çok merhamet eden tevbeyi çok kabul eden oldu Allah çünkü onlardan vazgeçin

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ

bilmeden kötülük ederler şunlar içindir ki Allah katında tevbe ancak

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

onların Allah tevbelerini kabul eder işte onların çarçabuk tevbe ederler sonra

15 – Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara içinizden dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol gösterinceye kadar evlerde tutun.

16 – İçinizden fuhuş yapanlara eziyet edin. Eğer tövbe eder ve hallerini ıslah ederlerse, onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edendir.

17 – Allah katında tövbe ancak bilmeden kötülük edip sonra da çarçabuk tevbe edenler içindir. İşte Allah onların tövbelerini kabul eder. Allah çok iyi bilen ve hikmet sahibidir.

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ

şunlar için ki | tevbe | değildir | hikmet sahibi | çok iyi bilen | Allah | oldu

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتّٰى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ

der | ölüm | onlardan birine | geldiği zaman | nihayet | kötülükleri | yaparlar

إِنِّي تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰٓئِكَ

işte onlar | kafir | olarak onlar | ölürler | ne de şunlar içindir | şimdi | tevbe ettim | şüphesiz ben

أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ

18

helal değildir | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | pek acıklı | bir azap | onlara | hazırladık

لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا

ele geçirmek için | onlara engel olmayın | zorla | kadınlara | mirasçı olmanız | size

بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ

apaçık | kötü bir hareket | yapmalar | ancak hariç | onlara verdiniz | o şeyin ki | bir kısmını

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰى أَنْ

olur ki | onlardan hoşlanmazsanız | eğer | iyi | onlarla geçinin

تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

19

birçok | hayır | ona | Allah | koyar | bir şeyden | hoşlanmamanız

18 – Yoksa tövbe; ne kötülükleri yapıp da onlardan birine ölüm geldiği zaman: "Şüphesiz ben şimdi tövbe ettim" diyenler ne de kafir olarak ölenler içindir. İşte biz onlar için pek acıklı bir azap hazırladık.

19 – Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Apaçık kötü bir hareket yapmadıkça, onlara verdiğiniz (mehrin) bir kısmını ele geçirmek için onlara (evlenmelerine) engel olmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız, olur ki bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah ona birçok hayır koymuş olabilir.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ ۙ وَاٰتَيْتُمْ

verdiniz / bir zevcenin / yerine / bir zevceyi / değiştirmek / isterseniz / eğer

اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ اَتَأْخُذُوْنَهٗ

onu alırmısınız / hiç bir şey / ondan / almayın / bir kantar / onlardan birine

بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ

20

onu alırsınız ki / nasıl / açık / günah işleyerek / iftira ederek

اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا

bir söz / sizden / almışlar / bazınıza / bazınız / katılmış

غَلِيْظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ

21

babalarınız / nikahladı / o kadın ki / nikahlamayın / ağır

اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ۗ

hışım sebebi / çirkin bir hareket / oldu / çünkü o / geçti / o şey ki / ancak hariç / kadınlardan

وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ

22

analarınız / size / haram kılındı / bir yol / kötü

20 – Eğer bir zevceyi bırakıp yerine bir başka zevce almak ister ve onlardan birine bir kantar (mehir) vermiş olursanız, ondan hiçbir şeyi almayın. Onu iftira ederek ve açık bir günah işleyerek mi alacaksınız?

21 – Onu nasıl alırsınız ki birbirinize katılmışsınız ve onlar sizden ağır bir söz almışlardır.

22 – Babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın; ancak geçenler (eskiden olanlar) hariç. Çünkü o, çirkin bir hareket, hışım sebebi ve kötü bir yoldur.

وَبَنَاتُكُمْ وَ اَخَوَاتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلاَتُكُمْ وَبَنٰتُ

teyzeleriniz | halalarınız | kız kardeşleriniz | kızlarınız

الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِى اَرْضَعْنَكُمْ

sizi emzirdiler | onlar ki | analarınız | kız kardeş kızı | erkek kardeş kızı

وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ

kadınlarınızın | analar | emişmeden | kız kardeşleriniz

وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِى فِى حُجُوْرِكُمْ مِنْ نِسَآئِكُمُ الّٰتِى

onlar ki | kadınlarınızdan | kucağınızdadır | onlar ki | üvey kızlarınız

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُوْنُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلاَ

onlara | duhul etmiş | eğer değilseniz | onlara duhul ettiniz

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلاَئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ

onlar ki | oğullarınızın | eşleri | size | beis yoktur

اَصْلاَبِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلاَّ مَا

o şey ki | ancak hariç | iki kız kardeşi | birleştirmek | sulbünüzdendir

قَدْ سَلَفَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٢٣

23

çok merhamet edici | çok bağışlayıcı | oldu | Allah | şüphesiz | geçti

23 – Size şu kadınlar haram kılındı: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anaları (kayın valideler), kendilerine duhul ettiğiniz (zifafa girdiğiniz) kadınlardan kucağınızda beslediğiniz üvey kızlarınız. Eğer onlara duhul etmemiş iseniz size bir beis yoktur. Kendi sulbünüzden oğullarınızın helalleri (eşleri, gelinleriniz) ve iki kız kardeşi bir arada almak; ancak geçenler (eskisi) hariç. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ كِتَابَ

yazısı olarak | sağ elleriniz | sahip olduğu | ancak hariç | kadınlar | evli hür

اللهِ عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا

aramanız | bunların | ötesinde | size | helal kılındı | sizin üzerinize | Allah'ın

بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسَافِحِيْنَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ

ondan | yararlandınız | o kadın ki | zinaya sapmamış | namuslu | mallarınızla

مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا

o şeyde ki | size | günah yoktur | takdir edilen | mehirlerini | onlara verin | onlardan

تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ اِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا

hikmet sahibi | hakkıyla bilen | oldu | Allah | şüphesiz | mehir kestikten | sonra | onda | anlaştınız

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ ٢٤ 24

namusluları | nikahlamaya | bolluğa | sizden | sahip olmazsa | kim

الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ

cariyelerinizden | sağ elleriniz | sahip oldu | o şeyden alsın ki | mü'min kadınları

24 – Sağ ellerinizin sahip olduğu cariyeler müstesna olmak üzere, evli kadınlar da size haram kılındı. Üzerinize Allah'ın farzı olarak. Bunların ötesindekileri, namuslu ve zinaya sapmamış olarak mallarınızla aramanız size helal kılındı. O halde onlardan yararlandığınız kadınlara takdir edilen ücretlerini (mehirlerini) verin. Mehir kestikten sonra (bir miktar düşürmede) anlaşmanızda size günah yoktur. Şüphesiz Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ

bazınızdan-sınız | bazınız | imanınızı | çok iyi bilir | Allah | mü'min

فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

normal surette | mehirlerini | onlara verin | ailelerinin | izni ile | onları nikahlayın

مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ فَاِذَا

zaman | dostlar | tutmayarak | zinaya kaçmayarak | namuslu olarak

اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى

o şeyin ki | yarısı | onlara vardır | fuhuş | işlerlerse | eğer | evlendikleri

الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

günahtan | korktu | o kimse için ki | bu | cezadan | namuslu kadınlara

مِنْكُمْ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

çok merhametlidir | çok bağışlayıcı | Allah | sizin için | daha hayırlıdır | sabretmeniz | içinizden

يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ ٢٥ 25

onların ki | yollarını | size göstermek | size | açıklamak | Allah | istiyor

قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٦ 26

hikmet sahibidir | çok iyi bilendir | Allah | sizin | tevbenizi kabul etmek | sizden önce

25 – Sizden kim namuslu mü'min kadınları nikahlayacak bir bolluğa sahip olmazsa, sağ ellerinizin malik olduğu mü'min cariyelerinizden (alsın). Allah imanınızı çok iyi bilmektedir. Kiminiz kiminizdensiniz. Onları ailelerinin izni ile namuslu, zinaya kaçmayan ve dost tutmayan kadınlar olarak nikahlayın ve onlara mehirlerini normal surette verin. Onlar evlendikten sonra fuhuş işlerlerse, onlara namuslu hür kadınlara olan cezanın yarısı vardır. (Cariye ile evlenme izni) içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

26 – Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve size sizden öncekilerin yollarını göstermek ve tövbenizi kabul etmek istiyor. Allah çok iyi bilen ve hikmet sahibidir.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ

uyanlar / onlar ki / ister / sizin / tevbenizi kabul etmek / ister / Allah

الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلاً عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ

27

Allah / ister / fena / şekilde / sapmanız / şehvet-lerine

يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا اَيُّهَا

28

o / ey / zayıf / insan / yaratıldı / sizden / hafifletmek

الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا

ancak / haksızlıkla / aranızda / mallarınız / yemeyin / iman ettiler / kimseler ki

اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا

öldür-meyin / sizden / rızaya dayalı / bir ticaret / olması

اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ

29

yaparsa / kim / çok merhametli / size / oldu / Allah / çünkü / kendilerinizi

ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ

oldu / ateşe / onu atacağız / ve tecavüz / için / düşmanlık / bunu

27 – Allah tövbenizi kabul etmek ister. Halbuki şehvetlerine uyanlar, büyük (fena) bir şekilde sapmanızı isterler.

28 – Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister. İnsan zayıf yaratılmıştır.

29 – Ey iman edenler, mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin; ancak rızaya dayalı bir ticaret olması hariç. Kendilerinizi öldürmeyin. Çünkü Allah size çok merhametlidir.

30 – Kim bunu düşmanlık ve tecavüz için yaparsa, onu ateşe atacağız. Bu da Allah'a çok kolaydır.

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا

bu Allah'a çok kolay eğer kaçınırsanız büyüklerinden o şeylerin ki

تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا

yasaklandınız ondan örteriz sizin kötülüklerinizi sizi sokarız yere girilecek

كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى

pek değerli temenni etmeyin o şeyi ki üstün kıldı Allah onunla kiminizi

بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ

bir nasip erkekler için vardır o şeylerden ki bir nasip kazandılar kadınlar için vardır kiminizden

مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

o şeyden ki kazandılar isteyin Allah'tan lutfunu şüphesiz Allah oldu

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ

her şeyi hakkıyla bilen herbiri için kıldık mirasçılar o şeyden ki bıraktı

الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ

ana baba akrabalar onlar ki bağladı yeminleriniz onlara verin

نَصِيْبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿٣٣﴾

payların şüphesiz Allah oldu her şeye şahit

31 – Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız (öbür) kötülüklerinizi örteriz ve sizi girilecek pek değerli bir yere sokarız.

32 – Allah'ın kiminizi kiminizden üstün kıldığı (sizde olmayan) şeyleri temenni etmeyin. Erkekler için kazandıklarından bir nasip, kadınlar için de kazandıklarından bir nasip vardır. Allah'tan lutfunu isteyin. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33 – (Erkek ve kadından) her biri için ana babanın ve akrabaların bıraktıklarından mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin bağladığı kimselere de paylarını verin. Şüphesiz Allah her şeye şahittir (yeminli varis cahiliyet döneminde vardı).

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ

bazılarını Allah üstün kıldı o şeyle ki kadınlar üzerine hakimdirler erkekler

عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ

saliha kadınlar mallarından nafaka verdiler bir de o şeyle ki bazılarına

قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ

korkarsınız o kadınlar ki Allah korudu o şeyle ki gıyaben korurlar itaatkardırlar

نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

yataklarda onları yalnız bırakın onlara öğüt verin dikbaşlıklarından

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۭ اِنَّ

çünkü bir yol aleyhlerine aramayın size itaat ederlerse eğer onları dövün

اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا

34

aralarının açılmasından korkarsanız eğer çok büyük çok yüce oldu Allah

فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ

isterlerse eğer onun ailesinden bir hakem onun ailesinden bir hakem gönderin

34 – Erkekler kadınlar üzerine hakimdirler; bu da Allah'ın, bazılarını (erkekleri) bazılarına (kadınlara) üstün kılması ve (erkeklerin) mallarından kadınların nafakalarını temin etmeleri nedeniyledir. Onun için saliha (iyi) kadınlar itaatkardırlar. Allah kendi haklarını nasıl koruduysa onlar da gıyaben erkeğin (şeref ve namusunu) korurlar. Dikbaşlık edeceklerinden korktuğunuz kadınlara gelince, onlara öğüt verin, yataklarda yalnız bırakın. (Yine olmazsa) onları dövün. Eğer size itaat ederlerse, onların aleyhlerine bir yol aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

35 – Eğer aralarının açılmasından korkarsanız, onun (erkeğin) ailesinden bir hakem ve onun (kadının) ailesinden de bir hakem gönderin. Eğer onlar barıştırmak isterlerse Allah onların aralarını uzlaştırır. Şüphesiz Allah hakkıyle bilendir, her şeyden haberdardır.

36 – Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba komşuya, yabancı komşuya, yakın arkadaşa, yolda kalanlara ve sağ ellerinizin sahip olduğu kölelere iyilik edin. Şüphesiz Allah kendini beğenen ve daima böbürlenen kimseyi sevmez.

37 – Onlar cimrilik eden, insanlara cimriliği emreden ve Allah'ın, lutfundan kendilerine verdiği şeyleri gizleyen kimselerdir. Biz o nankörlere aşağılayıcı bir azap hazırlamışızdır.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَلَا

Allah'a inanmazlar insanlara gösteriş için mallarını harcarlar onlar ki

بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ٣٨

arkadaştır ne kötü arkadaş ona şeytan olursa kime ahiret ne de gününe

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ

onlara rızk etti o şeyden ki harcasalardı ahiret gününe Allah'a iman etselerdi onlara ne olurdu

اللهُ وَكَانَ اللهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٩ اِنَّ اللهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

zerre kadar haksızlık etmez Allah şüphesiz çok iyi bilen onları Allah oldu Allah

وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا عَظِيمًا ٤٠

büyük bir mükafat kendi katından verir onu katlar bir iyilik olursa eğer

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ

onların üzerine seni getirdiğiniz zaman bir şahit ümmetten her getirdiğimiz zaman nasıl olur

شَهِيدًا ٤١ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ

Peygamber'e isyan ettiler kafir oldular onlar ki ister o gün şahit

38 – Ve onlar mallarını insanlara gösteriş için harcayan, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kimselerdir. Şeytan kime arkadaş olursa, o ne kötü arkadaştır!

39 – Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe iman etseler ve Allah'ın, kendilerine rızk ettiği şeylerden Allah yolunda harcasalardı, ne olurdu? Allah onları çok iyi bilendir.

40 – Şüphesiz Allah zerre kadar haksızlık etmez. Eğer o (zerre) bir iyilik olursa, Allah onu katlar ve sahibine kendi katından büyük bir mükafat verir.

41 – Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine şahit getirdiğimiz gün (halleri) nice olur?

تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٢﴾ يٰٓاَيُّهَا

42

o ey hiçbir sözü Allah'a karşı gizle-yemezler yerle bir olmalarını

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا

bilin... ...ce kadar sarhoş iken namaza yaklaş-mayın iman ettiler kimseler ki

مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۭ وَاِنْ

eğer gusül edince... ...ye kadar yoldan geçmeniz müstesna ancak cünüp iken de dersiniz o şeyi ki

كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ

ayak yolundan sizden biri gelirse yahut yolculukta yahut hasta olursanız

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا

temiz toprakla teyemmüm edin su bulamaz-sanız kadınlara dokunur-sanız yahut

فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا

çok bağışlayıcı çok affedici oldu Allah şüphesiz ellerinize yüzlerinize sürün

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ ﴿٤٣﴾

43

kitaptan nasip verildi onlara ki görmedin mi

يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾

44

yoldan sapmanızı istiyorlar sapıklığı satın alıyorlar

42 – O gün kafirler ve Peygamber'e isyan edenler yerle bir olmalarını isterler ve Allah'a karşı hiçbir sözü gizleyemezler.

43 – Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye kadar ve cünüp iken – yolcu olmanız müstesna – gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur yahut yolculukta bulunur veyahut ayak yolundan (abdest bozmaktan) gelirseniz yahut kadınlara dokunursunuz da su bulamazsanız, temiz toprakla teyemmüm edin; yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici ve çok bağışlayıcıdır.

44 – Kendilerine kitaptan nasip verilenleri görmedin mi; onlar sapıklığı satın alıyor ve sizin yoldan sapmanızı istiyorlar.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا

yardımcı olarak Allah yeter dost olarak Allah yeter düşman-larınızı çok iyi bilir Allah

٤٥ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ

45

diyorlar yerlerinden kelimeleri değiştiri-yorlar Yahudi oldular o kimseler-den ki

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ

dillerini eğerek raina (bizi güt) dinlemez olası dinle isyan ettik işittik

وَطَعْنًا فِى الدِّينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ

dinle itaat ettik işittik deselerdi onlar eğer dine saldırarak

وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

inkârları yüzünden Allah onlara lanet etti ancak daha doğru onlar için daha hayırlı şüphesiz olurdu bize bak

فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ٤٦ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا

46

iman edin kitap kendilerine verildi kimseler ki o ey pek azı hariç artık iman etmezler

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا

bazı yüzleri silmemizden önce yanınızda o şeyi ki tasdik edici olarak indirdik o şeye ki

45 – Allah, düşmanlarınızı çok iyi bilmektedir. Gerçek bir dost olarak ve bir yardımcı olarak da Allah yeter.

46 – Yahudilerden bir kısmı kelimeleri yerlerinden değiştirirler, dillerini eğerek, bükerek ve dine saldırarak: "İşittik ve isyan ettik, dinle, dinlemez olası","raina" derler. Eğer onlar: "İşittik, itaat ettik, dinle ve bize bak" deselerdi, onlar için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah inkarları yüzünden onlara lanet etmiştir. Artık pek azı hariç iman etmezler.

47 – Ey kendilerine kitap verilenler, bazı yüzleri silip de enselerine döndürmemizden veyahut Cumartesi yaranlarına lanet ettiğimiz gibi onlara da lanet etmemizden önce yanınızdakini tasdik etmek üzere gönderdiğimiz şeye (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِ

cumartesi / yaranlarına / lanet ettiğimiz / o şey gibi / onlara lanet ederiz / yahut / enselerine / onları döndürürüz

وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ

47

kendisine / şirk koşulmasını / bağışlamaz / Allah / şüphesiz / yerine getirilmiş / Allah'ın / emri / oldu

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى

uydurmuş olur / Allah'a / şirk koşarsa / kim / istediği / o kimse için / bundan başka / o şey ki / bağışlar

اِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ

48

Allah / bilakis / kendilerini / temize çıkarıyorlar / onları ki / görmedin mi / büyük / bir günah

يُزَكِّي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ

49

uyduruyorlar / nasıl / bak / hurma çekirdeğinin ipliği kadar / haksızlığa uğramazlar / diler / o kimseyi ki / temize çıkarır

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُبِينًا ۚ ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

50

onları ki / görmedin mi / apaçık / bir günah olarak / bu / yeter / yalan / Allah'a karşı

اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

diyorlar / batıl ilahlara / puta / inanıyorlar / kitaptan / nasip / kendilerine verildi

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰٓؤُلَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

51

yoldalar / iman ettiler / onlardan ki / daha doğru / bunlar / kâfir oldular / o kimseler için ki

48 – Şüphesiz Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz; bundan başkasını istediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, büyük bir günah uydurmuş olur.

49 – Kendilerini temize çıkaranları görmedin mi? Bilakis Allah dilediğini temize çıkarır. Onlar hurma çekirdeğinin ince ipliği kadar haksızlığa uğramazlar.

50 – Bak, Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar. Bu, apaçık bir günah olarak yeter.

51 – Kendilerine kitaptan nasip verilmiş olanları görmedin mi? Puta ve batıl İlahlara inanıyorlar ve kafirler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru yoldadır" diyorlar.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

bir yardımcı | onun için | asla bulamazsın | Allah | lanet ederse | kime | Allah | onlara lanet etti | öyle kimselerdir ki | işte onlar

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ ﴿٥٢﴾

yoksa | zırnık | insanlara | vermezlerdi | öyle olsaydı | mülkten | bir hisseleri | onların | var mı | yoksa

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ

hanedanına | verdik | mutlaka | lutfundan | Allah | onlara verdi | o şeye karşı | insanları | kıskanıyorlar mı

إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم

onlardan | büyük | bir mülk | onlara verdik | hikmet | kitap | İbrahim

مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

kızgın ateş olarak | cehennem | yeter | ondan | yüz çevirdi | kimi de | onlardan | ona | iman etti | kimi

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

pişerse | her ne zaman | cehenneme | atacağız onları | yakında | ayetlerimizi | inkar ettiler | onlar ki | şüphesiz

جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

olsun | Allah | şüphesiz | azabı | tatmaları için | başka | derilerle | onları değiştiririz | derileri

52 – İşte onlara Allah lanet etmiştir. Allah da kime lanet ederse, onun için asla bir yardımcı bulamazsın.

53 – Yoksa onların mülkte bir hisseleri mi var? Eğer öyle olsa idi, insanlara hurma çekirdeğinin çukuru kadar bir şey (zırnık) vermezlerdi.

54 – Yoksa, Allah'ın, insanlara lutf-u kereminden verdiklerini mi kıskanıyorlar? Gerçekten biz, İbrahim hanedanına kitap ve hikmet verdik ve onlara büyük bir mülk verdik.

55 – Onlardan kimi ona (Muhammed'e) iman etti; onlardan kimi de ondan yüz çevirdi. Çılgın ateş olarak cehennem yeter!

56 – Ayetlerimizi inkar edenleri yakında cehenneme atacağız. Derileri piştikçe, azabı tatmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

56

girdireceğiz onları | iyi işler | yaptılar | iman ettiler | onlar ki | hikmet sahibi | mutlak galip

جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَهُمْ فِيهَا

orada onlar için vardır | ebedi olarak | orada | sürekli kalıcılar | ırmaklar | altlarından | akar | cennetlere

اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ

57

size emreder | Allah | şüphesiz | koyu | bir gölgeye | koyacağız onları | tertemiz | eşler

تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا

hükmetmenizi | insanların | arasında | hükmettiğiniz | zaman | ehil olanlara | emanetleri | vermenizi

بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

58

hakkıyla gören | hakkıyla işiten | oldu | Allah | şüphesiz | bununla | öğüt veriyor | ne güzel | Allah | şüphesiz | adaletle

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِي الْاَمْرِ

emir | sahiplerine | Resul'e | itaat edin | Allah'a | itaat edin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ

eğer | Resul'e | Allah'a | onu götürün | bir şeyde | tartışırsanız | eğer | sizden

كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

59

sonuç bakımından | daha güzel | daha hayırlı | bu | ahiret | gününe | Allah'a | iman ediyor | iseniz

حزب ٢

57 – İman edip iyi işler yapanları da altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennetlere girdireceğiz. Onlar için orada tertemiz eşler vardır. Ve onları koyu bir gölgeye koyacağız.

58 – Şüphesiz Allah size emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz Allah hakkıyla işitici ve hakkıyla görücüdür.

59 – Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resul'e ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer bir şeyde tartışırsanız, Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onu Allah'a ve Resul'e götürün. Bu daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

sana / indirildi / o şeye ki / iman ettiler / onlar / iddia ediyorlar / onları ki / görmedin mi

وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُوٓا اِلَى

baş vurmak / istiyorlar / senden önce / indirildi / o şeye ki

الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُوٓا اَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ

şeytan / istiyor / onu / inkâr etmeğe / oysa emrolunmuşlardı / tağuta

اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

60

gelin / onlara / denildiği / zaman / pek uzak / sapıklıkla / onları saptırmak

اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقِينَ

münafıkların / görürsün / Resul'e / Allah / indirdi / o şeye ki

يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ

61

başlarına geldiği / zaman / nasıl olur / iyice uzaklaşmakta / senden / uzaklaşıyorlar

مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآؤُكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ

Allah'a / yemin ediyorlar / sana geldiler / sonra / elleri / öne sürdü / o şey yüzünden ki / bir musibet

60 – Sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmedin mi; tağuta (batıl İlahlar, şeytan, inatçılar) baş vurmak istiyorlar; halbuki onu inkar etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan ise onları pek uzak bir sapıklıkla azdırmak istiyor.

61 – Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Resul'e gelin" denildiği zaman münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

62 – Ellerinin öne sürdüğü şey yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman halleri nice olur? Sonra da sana gelip Allah'a yemin ederler ve: "Biz ancak iyilik etmek ve arabulmak istedik" derler.

إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ

62

bilir öyle kimselerdir ki işte onlar ara bulmak iyilik ancak biz istemedik

ٱللَّهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ

onlara söyle onlara öğüt ver onlardan yüz çevir kalplerin- deki o şeyi Allah

فِىٓ أَنفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ

63

hiç bir peygamberi biz gönder- medik tesir edecek söz kendilerine

إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ

nefislerine haksızlık ettikleri zaman onlar eğer Allah'ın izni ile itaat edilsin ancak

جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُوا۟

görürlerdi Peygamber de onlar için bağış dilese Allah'tan bağış dileseler sana gelseler

ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ

64

...ye kadar iman etmezler Rabbine andolsun ki hayır çok merhametli olduğunu tevbeleri çok kabul ettiğini Allah'ın

يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ

içlerinde duymazlar sonra aralarında çıktı o şeylerde ki seni hakem edince

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

65

iyice teslim teslim alırlar karar verdin o şeyden ki bir sıkıntı

63 – Onlar öyle kimselerdir ki Allah onların kalplerindekini bilir. Artık onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve kendilerine tesir edecek söz söyle.

64 – Biz hiçbir peygamberi ancak Allah'ın izni ile kendisine itaat edilsin, diye gönderdik. Eğer onlar nefislerine haksızlık ettikleri zaman sana gelip Allah'tan bağış dileseler, Peygamber de onlar için bağış dilese idi, Allah'ın tövbeleri çok kabul ettiğini, çok merhametli olduğunu görürlerdi.

65 – Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem tutup sonra da verdiğin karardan dolayı içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve iyice teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ

çıkın yahut kendinizi öldürün diye onlara yazsa idik biz eğer

دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا

o şeyi ki yapsalardı/ tutsalardı onlar eğer onlardan pek azı ancak onu yapmazlardı yurtlarınızdan

يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ وَاِذًا ٦٦ 66

o zaman pekiştirici daha onlar için daha hayırlı mutlaka olurdu onunla vaaz olunuyorlar

لَّاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيمًا ۙ وَّلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا ٦٧ 67

bir yola onları mutlaka iletirdik büyük bir mükafat kendi katımızdan verirdik onlara

مُّسْتَقِيمًا ٦٨ 68 وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ

onlarla ki beraberdir işte onlar Resul'e Allah'a itaat ederse kim doğru

اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ

şehitlerden siddiklerden peygamberlerden onlara Allah nimet verdi

وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ۙ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ ٦٩ 69

lutuf bu arkadaşlıkça bunlar güzel oldu salihlerden

66 – Eğer biz onlara: "Kendinizi öldürün ve yurtlarınızdan çıkın" diye yazsaydık, bunu ancak içlerinden pek azı yaparlardı. Eğer onlar kendilerine verilen öğüdü tutsalardı hem onlar için daha hayırlı hem de imanlarını daha pekiştirici olurdu.

67 – Ve o zaman onlara kendi katımızdan büyük bir mükafat verirdik.

68 – Onları elbet doğru bir yola iletirdik.

69 – Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın, kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıkler, şehitler ve salihlerle beraberdiler. Bunlar da ne güzel arkadaştır!

اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا

70

alın — iman ettiler — kimseler ki — o — ey — her şeyi bilmesi — Allah'ın — yeter — Allah'tandır

حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ

71

içinizden — şüphesiz — topluca — sefere çıkın — yahut — müfrezeler — sefere/askere çıkın — tedbirinizi

لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ

bana — Allah — lutfetti — gerçekten — der — bir musibet — başınıza gelirse — eğer — ağır davranır — o kimse var ki

اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ

72

lutuf — size dokunursa — eğer — hazır — onlarla — olmadım — çünkü

اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يٰلَيْتَنِي

keşke ben — bir dostluk — onun arasında — sizinle — olmamış gibi — sanki — mutlak der — Allah'tan

كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ

73

yolunda — savaşsın — büyük — bir başarı — başarı elde etseydim — onlarla beraber — olaydım

اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۗ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي

savaşırsa — kim — ahirete — dünya — hayatını — satarlar — onlar ki — Allah

سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

74

büyük — bir mükafat — biz ona vereceğiz — ileride — galip gelirse — yahut — öldürülür — Allah — yolunda

70 – Bu lutuf Allah'tandır. Allah'ın her şeyi bilmesi yeter.

71 – Ey iman edenler, korunma tedbirinizi alın; müfrezeler halinde veyahut topluca sefere çıkın.

72 – İçinizden şüphesiz ağır davranan vardır. Eğer başınıza bir musibet gelirse, "onlarla beraber hazır bulunmadım da Allah bana gerçekten lutfetti" der.

73 – Eğer size Allah'tan bir lutuf dokunursa, sanki aranızda hiç dostluk yokmuş gibi, "keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir başarı elde etseydim!" der.

74 – O halde dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsın. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veyahut galip gelirse, biz ona ileride çok büyük bir mükafat vereceğiz.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

erkekler zayıf Allah'ın yolunda savaşmıyor-sunuz size ki ne oluyor

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ

kentten bu bizi çıkar ey Rabbimiz derler onlar çocuklar ki kadınlar

الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

bir yardımcı katından bize ver bir sahip katından bize gönder halkı zalim olan

٧٥ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي 75

savaşırlar kafir oldular onlar ki Allah yolunda savaşırlar iman ettiler onlar ki

سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ

oldu şeytanın hilesi şüphesiz şeytanın dostları ile öyleyse savaşın tağutun yolunda

ضَعِيفًا ٧٦ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا 76

dosdoğru kılın ellerinizi çekin kendilerine denildi onları ki görmedin mi zayıf

الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ

içlerinden bir grup hemen savaş onlara yazıldı ne zaman ki zekatı verin namazı

75 – Size ne oluyor da Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu kentten çıkar; bize katından bir sahip gönder; bize katından bir yardımcı ver" diyen zayıf erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?

76 – İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kafirler ise tağutun (batıl ilahların) yolunda savaşırlar. Öyleyse siz de şeytanın dostları ile savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır.

يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ

niçin Rabbimiz derler korku ile korkarlar daha şiddetli hatta Allah'tan korkar gibi insanlardan korkarlar

كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

dünyanın faydası de ki yakın bir süreye kadar erteleseydin ya bizi savaşı bize yazdın

قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۗ وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا

77

olursanız nerede kıl kadar haksızlığa uğratılmazsınız sakındı o kimse için bu daha hayırlıdır ahiret ise pek azdır

يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ

bir iyilik onlara dokunursa eğer sağlam kalelerde olun ister ki ölüm size ulaşır

يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ۗ

senin yüzünden bu derler bir musibet başlarına gelirse eğer Allah'ın katındadır bu derler

قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ

anlamıyorlar neredeyse topluluğa bu ne oluyor Allah katındandır hepsi de ki

حَدِيْثًا ﴿٧٨﴾ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ

78

bir kötülükten başına geldi o şey ki Allah'tandır bir iyilikten başına geldi o şey ki söz

فَمِنْ نَّفْسِكَ ۗ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٧٩﴾

79

şahit olarak Allah yeter peygamber olarak insanlara seni gönderdik kendi nefsindendir

77 – Kendilerine: "Elinizi savaştan çekin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" denen kimseleri görmedin mi? Onlara savaş yazılınca, hemen içlerinden bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi hatta daha şiddetli bir korku ile korkuyorlar. "Rabbimiz, bize savaşı niçin yazdın (farz ettin)? Bizi yakın bir süreye kadar erteleseydin (savaşı farz kılmasaydın)" dediler. De ki: "Dünyanın faydası pek azdır. Ahiret ise sakınanlar için daha hayırlıdır. Siz hurma çekirdeğinin ipliği kadar (kıl kadar) haksızlığa uğratılmazsınız.

78 – Nerede olursanız ölüm size ulaşır; ister ki sağlam kalelerde olun. Onlara bir iyilik dokunursa, bu, Allah katındandır, derler. Başlarına bir musibet gelirse, bu, senin yüzündendir, derler. De ki: Hepsi Allah katındandır. Bu topluluğa ne oluyor ki neredeyse söz anlamıyorlar!

79 – Başına gelen bir iyilik Allah'tandır. Başına gelen bir kötülük de kendi nefsindendir. Biz seni insanlara peygamber olarak gönderdik. Buna şahit olarak Allah yeter.

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللهَ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَا اَرْسَلْنَاكَ

seni göndermedik | yüz çevirirse | kim | Allah'a | itaat etmiştir | gerçekten | peygamber | bere | itaat ederse | kim

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ

80

yanından | çıkınca | başüstüne | derler | muhafız | onlara

بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِى تَقُولُ وَاللهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ

geceleyin kuruyorlar | o şeyi ki | yazıyor | Allah | dedin | onun ki | başkasını | onlardan | bir bölük | kurar

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ وَكَفٰى بِاللهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

81

vekil olarak | Allah | yeter | Allah'a | tevekkül et | onlara | aldırma

اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللهِ لَوَجَدُوا

görürlerdi/ bulurlardı | Allah'tan başkası | tarafından | olsa idi | eğer | Kur'an'ı | gereği gibi düşünmüyorlar mı

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ

82

yahut | güvenden | bir şey | onlara geldiği | zaman | birçok | tutarsızlık | onda

الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ

emir sahiplerine | peygambere | onu götürselerdi | eğer | onu | yayarlar | korkudan

80 – Kim Peygamber'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiştir. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara muhafız göndermedik.

81 – "Baş üstüne" derler. Yanından çıkınca da, içlerinden bir bölük geceleyin senin dediğinden başkasını kurarlar. Allah onların geceleyin kurdukları planı yazıyor. Artık onlara aldırma. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter!

82 – Yoksa Kur'an'ı gereği gibi düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsa idi, onda birçok tutarsızlık görürlerdi.

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللهِ

Allah'ın lutfu olmasaydı içlerinden iç yüzünü anlayanlar onlar ki mutlaka onu bilirdi içlerinden

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى

83

artık savaş pekazı hariç şeytana uyardınız rahmeti üzerinize

سَبِيلِ اللهِ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى

olur ki mü'minleri teşvik et ancak nefsinden sorumlu tutulmazsın Allah yolunda

اللهُ اَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ

en ağırdır şiddetçe en serttir Allah'tır kafir oldular onların ki şiddetini kırar Allah

تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا

84

ondan bir pay ona olur güzel bir şefaat ki şefaatte bulunursa kim cezaca

وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللهُ

Allah'ın oldu ondan bir pay ona olur kötü bir şefaat ki şefaatte bulunursa kim de

عَلَى كُلِّ شَىْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ

85

daha güzeli ile selam verin bir selamla selamlandığınız zaman gücü yeter /korur şeye her

مِنْهَا اَوْ رُدُّوهَا اِنَّ اللهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

86

hesabını soran/ arayan şeyin her oldu Allah şüphesiz aynısıyla karşılık verin yahut ondan

83 – Onlara güven veyahut korku ile ilgili bir şey geldiği zaman onu yayarlar. Eğer onu Peygamber'e ve içlerinden emir sahiplerine götürselerdi, içlerinden onun içyüzünü anlayanlar onun ne olduğunu bilirlerdi. Eğer üzerinizde Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı, içinizden pek azı hariç şeytana uyardınız.

84 – Artık sen de Allah yolunda savaş. Kendinden başkasından sorumlu tutulmazsın. Mü'minleri (savaşa) teşvik et. Olur ki Allah, kafirlerin şiddetini kırar. Şiddeti en sert ve cezası en ağır olan Allah'tır.

85 – Kim güzel bir şefaatte bulunursa, ona ondan bir nasip olur. Kim de kötü bir şefaatte bulunursa, ona da ondan bir pay olur. Allah'ın her şeye gücü yeter.

86 – Bir selamla selamlandığınız zaman ondan daha güzeli ile selam verin yahut ona aynısıyla karşılık verin. Allah her şeyin hesabını arayandır.

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

ondaki / vukuunda | şüphe / yoktur | kıyamet / gününde | sizi / mutlaka / toplayacaktır | O / vardır | ancak | ilah / yoktur | Allah

وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِينَ

87

münafıklar / hakkında | size ki | ne oluyor | sözce | Allah'tan | daha doğru | kim

فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوٓا اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ

onu ki | doğru yola / getirmek | istiyor / musunuz | yaptılar | o şeyle ki | tepesi üstü / getirmiştir | oysa / Allah | iki gruba / ayrıldınız

اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ

88

isterler | bir yol | onun için | asla / bulamazsın | Allah | saptırırsa | kimi | Allah | saptırdı

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ

dostlar | onlardan | edinmeyin | eşit | o zaman / olursunuz | kafir / oldukları | gibi | kafir / olmanızı

حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

onları / öldürün | onları / tutun | yüz / çevirirlerse | eğer | Allah | yolunda | hicret / edinceye | dek

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

89

bir yardımcı | ne de | ne bir dost | onlardan | edinmeyin | bulursanız | nerede

87 – Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Sizi vukuunda şüphe olmayan kıyamet gününde mutlaka toplayacaktır. Sözü Allah'tan daha doğru olan kimdir?

88 – Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrıldınız? Halbuki Allah onları yaptıkları yüzünden tepesi aşağı getirmiştir. Allah'ın saptırdığını doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, onun için asla bir yol bulamazsın.

89 – Kendileri kafir oldukları gibi sizin de kafir olup eşit olmanızı isterler. Öyleyse onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dostlar edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse, onları tutun; nerede bulursanız öldürün. Onlardan ne bir dost ne de bir yardımcı edinmeyin.

90 – Ancak sizinle onların arasında antlaşma bağı bulunan bir kavme iltica edenler yahut sizinle veyahut kendi kavimleri ile savaşmaktan içleri sıkılmış olarak size gelenler müstesna (onları öldürmeyin). Allah isteseydi mutlaka onları size musallat ederdi de şüphesiz sizinle savaşırlardı. Eğer sizden geri çekilir, sizinle savaşmaz ve barışı size bırakırlarsa, Allah onlara karşı size bir yol bırakmamıştır.

91 – Diğerlerini de şöyle bulacaksınız: Onlar sizden ve kendi kavimlerinden emin olmak isterler. Ne zaman fitneye döndürülseler onun içine tepetaklak atılırlar. Eğer sizden uzaklaşmaz, barışı size bırakmaz ve ellerini sizden çekmezlerse, onları tutun, nerede yakalarsanız öldürün. İşte onlara karşı size açık bir yetki vermişizdir.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ

kim yanlışlıkla olur ancak bir mü'mini öldürmek bir mü'min için olamaz

قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ

diyet mü'min bir köle azat etmelidir yanlışlıkla bir mü'mini öldürürse

مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ

bir kavimden ise (öldürülen) eğer bağışlamaları hariç ancak ailesine ödemelidir

عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

mü'min bir köle azat etmeli mü'min ise oda size düşman

وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ

diyet anlaşma olan onların arasında sizinle bir kavimden ise eğer

مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ

kim mü'min bir köle azat edilmelidir ailesine verilmelidir

يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ

Allah'tan tevbe olarak arka arkaya iki ay oruç tutsun bulamazsa

92 – Bir mü'minin bir mü'mini hata dışında öldürmesi olamaz. Kim bir mü'mini hataen (yanlışlıkla) öldürürse, mü'min bir köle azat etmesi ve maktulün ailesine diyet ödemesi gerekir. Ancak (diyeti, kan bedelini) bağışlamanız hariç. Eğer (öldürülen) mü'min olmakla beraber size düşman bir kavimden olursa, (öldürenin) mü'min bir köle azat etmesi gerekir. Eğer sizinle kendileri arasında antlaşma olan bir kavimden olursa, ailesine (mirasçılarına) diyet ödemeli ve mü'min bir köle azat etmelidir. Bunu bulamayan Allah'tan bir tövbe olarak arka arkaya iki ay oruç tutar. Allah her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا

92

bir mü'mini / öldürürse / kim / hikmet sahibi / herşeyi bilen / Allah / oldu

مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ

gazap etti / içinde / ebedi kalmak üzere / cehennemdir / onun cezası / kasden

اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

93

çok büyük / bir azap / ona / hazırladı / lanet etti / ona / Allah

يَآأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا

iyi anlayın / Allah / yolunda / savaşa çıktınız / zaman / iman ettiler / kimseler ki / o / ey

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

mü'min / sen değilsin / selam / size / verdi / o kimseye ki / demeyin

تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ

ganimetler vardır / Allah / katında / dünya / hayatını / menfaatini / arayarak

كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ

size / Allah / lutfetti / önceden / idiniz / siz de böyle / çok

فَتَبَيَّنُوٓا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

94

haberdar / yapıyorsunuz / o şeyden ki / oldu / Allah / çünkü / iyi araştırın

93 – Kim bir mü'mini kasden (taammüden) öldürürse, onun cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazap ve lanet etmiştir. Ona çok büyük bir azap hazırlamıştır.

94 – Ey iman edenler, Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayın. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatini arayarak "sen Müslüman değilsin" demeyin. Çünkü Allah katında çok ganimet vardır. Siz de önceden böyle idiniz de Allah size lutfetti. Öyleyse durumu iyice araştırın. Çünkü Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ

cihat edenler | mazereti | olmadığı halde | mü'minlerden | savaşa katılmayanlar | bir eşit değildir

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

malları ile | cihat edenleri | Allah | üstün kıldı | canları ile | malları ile | Allah | yolunda

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ

verdi | güzellik | Allah | va'detti | gerçi her ikisine de | bir derece | savaşa katılmayanlardan | canları ile

اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ

95

kendinden | dereceler | büyük | bir mükafat | katılmayanlara karşı | cihada katılanlara | Allah

وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ

96

canlarını | aldı | onlar ki | şüphesiz | çok merhamet edicidir | çok bağışlayıcı | Allah | rahmet | bağışlama

الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي

acizlerden | biz idik | dediler | nerede idiniz | dediler | nefislerine | zulmedenlerin | melekler

الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ

işte onlar | orada | hicret ederdiniz | geniş | Allah'ın | yeryüzü | değil miydi | dediler | yeryüzünde

95 – Mü'minlerden mazeretleri olmadığı halde savaşa katılmayanlarla Allah yolunda malları ve canları ile cihat edenler bir değildir. Allah mallarıyla canlarıyla cihat edenleri savaşa katılmayanlardan bir derece üstün kılmıştır. Gerçi her ikisine de güzellik va'detmiştir. Allah cihada katılanlara savaşa katılmayanlara karşı büyük bir mükafat vermiştir.

96 – Kendinden dereceler, bağışlama ve rahmet vermiştir. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

97 – Melekler nefislerine zulmedenlerin canlarını aldığı zaman onlara: "Sizler nerede idiniz?" dediler. Onlar da: "Biz yeryüzünde acizlerden idik" dediler. Onlar (melekler): Allah'ın yeryüzü hicret edeceğiniz kadar geniş değil miydi?" dediler. İşte onların barınakları cehennemdir. Orası ne kötü varılacak bir yerdir!

مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

97

erkeklerden — zayıflar — ancak müstesna — varılacak yerdir — ne kötü — cehennemdir — barınakları

وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

98

bir yol — bulamayanlar — bir çare — ellerinden gelmeyenler — çocuklardan — kadınlardan

فَأُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ

99

kim — çok bağışlayıcı — çok affedici — Allah — oldu — onları affetmesi — Allah'ın — umulur — işte onlar

يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ

kim — bolluk — çok — gidecek yer — yeryüzünde — bulur — Allah — yolunda — hicret ederse

يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ

ölüm — ona yetişirse — sonra — Resul'üne — Allah'a — hicret ederek — evinden — çıkarsa

وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

100

sefere çıktığınız — zaman — çok merhamet edici — çok bağışlayıcı — Allah — oldu — Allah'a — onun mükafatı — düşmüştür

الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ

korkarsanız — eğer — namazı — kısaltmanızda — bir günah — size — yoktur — yeryüzünde

يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

101

apaçık — bir düşman — size — oldular — kafirler — şüphesiz — kafir oldular — onların ki — size fenalık yapacağından

98 – Ancak ellerinden bir çare gelmeyen ve bir yol bulamayan zayıf erkekler, kadınlar ve çocuklar müstesna.

99 – İşte onları Allah'ın affetmesi umulur. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

100 – Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde birçok gidecek yer ve bolluk bulur. Kim evinden Allah'a ve Resul'üne hicret etmek üzere çıkar sonra da ona ölüm yetişirse, onun mükafatı Allah'a düşmüştür. Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

101 – Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman eğer kafirlerin size fenalık yapacağından korkarsanız, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kafirler sizin için apaçık bir düşmandır.

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ

bir grup / dursun / namaz / onlara / kıldırdın / içlerinde / olduğun / zaman

مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا

dursunlar/olsunlar / secde ettikleri / zaman / silahlarını / alsınlar / seninle / onlardan

مِنْ وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا

kılsınlar / namaz kılmadılar / öteki / grup / gelsin / sizin arkanızda

مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

kâfir oldular / onlar ki / istedi / silahlarını / tedbirlerini / alsınlar / seninle

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

üzerinize / saldırsınlar / eşyanızdan / silahlarınızdan / gafil olsanız da

مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ

sıkıntı / sizde / olursa / eğer / size / günah yoktur / bir / saldırı ile

مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَنْ تَضَعُوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا

alın / silahlarınızı / bırakmanız / hasta / olursanız / yahut / yağmurdan

102 – Sen içlerinde olup da onlara namazı kıldırdığın zaman onlardan bir grup seninle namaza dursun ve silahlarını alsınlar. Secde ettikleri zaman sizlerin arkasında dursunlar. Namaz kılmayan öteki grup da gelsin, seninle beraber namaz kılsın; tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. Kafirler isterler ki silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olasınız da üzerinize birden saldırsınlar. Eğer yağmurdan bir sıkıntınız olur veyahut hasta bulunursanız silahlarınızı bırakmakta size bir günah yoktur. Tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

حِذْرَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا

102

zaman | aşağılayıcı | bir azap | kâfirlere | hazırladı | Allah | şüphesiz | tedbirinizi

قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ

yanlarınız üstü yatarak | oturarak | ayakta | Allah'ı | zikredin | namazı | bitirdiniz

فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ

oldu | namaz | şüphesiz | namazı | eksiksiz kılın | güvende oldunuz | zaman

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوْا فِى ابْتِغَآءِ

103

aramakta | gevşemeyin | belli vakitlerde | yazılmıştır | mü'minlerin | üzerine

الْقَوْمِ ۗ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ

acı duyduğunuz | gibi | acı duyarlar | şüphesiz onlar | acı duyar | olursanız | eğer | o topluluğu

وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا

her şeyi bilen | Allah | oldu | onlar ummuyorlar | o şeyi ki | Allah'tan | umuyorsunuz

حَكِيْمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ

104

arasında | hüküm veresin | hak ile | kitabı | sana | indirdik | şüphesiz biz | hikmet sahibi

النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۗ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ۙ ﴿١٠٥﴾

105

savunucusu | hainlerin | olma | Allah | sana gösterdi | o şeyle ki | insanların

103 – Namazı bitirdiğiniz zaman Allah'ı ayakta, otururak ve yanlarınız üstü yatarken zikredin. Güvende olduğunuz zaman namazı eksiksiz kılın. Şüphesiz namaz mü'minlerin üzerine belli vakitlerde yazılmış bir farzdır.

104 – O topluluğu (düşmanları) aramakta gevşemeyin. Eğer siz acı duyarsanız, şüphesiz onlar da sizin gibi acı duyarlar. Allah'tan onların ummadıklarını umuyorsunuz. Allah her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

105 – Şüphesiz kitabı sana hak ile indirdik ki insanların arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma.

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
106
mücadele etme / çok merhamet edici / çok bağışlayıcı / oldu / Allah / çünkü / Allah'tan / mağfiret dile

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
oldu / onu ki / sevmez / Allah / şüphesiz / nefislerine / hainlik ediyorlar / onlardan yana ki

خَوَّانًا اَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
107
gizlemezler / insanlardan / gizlerler / günahkar / aşırı hain

اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
oldu / sözden / razı olmaz / o şeyi ki / gece uydurup düzerlerken / onlardır / halbuki o / Allah'tan

اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
108 — قصر
onları / müdafaa ettiniz / öyle kimselersiniz ki / işte siz / kuşatıcı / yapıyorlar / o şeyi ki / Allah

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ
veyahut / kıyamet / gününde / onları / Allah'a karşı / müdafaa edecek / ya kim / dünya / hayatında

مَّنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوٓءًا اَوْ يَظْلِمْ
109
haksızlık eder / yahut / bir kötülük / yaparsa / kim / vekili / onların / olacak / kim

106 – Allah'tan mağfiret dile. Çünkü Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

107 – Nefislerine hainlik edenlerden yana mücadele etme. Şüphesiz Allah aşırı hain günahkarları sevmez.

108 – İnsanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler; Halbuki O, razı olmayacağı şeyleri gece uydurup düzerlerken onlarla beraberdi. Allah, yaptıklarınızı kuşatmıştır.

109 – Sizler öyle kimselersiniz ki onları dünya hayatında müdafaa ettiniz; ya onları kıyamet gününde Allah'a karşı kim müdafaa edecek veyahut kim onların vekili olacak?

نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللهَ يَجِدِ اللهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

110

çok merhametli | çok bağışlayıcı | Allah'ı | görür/bulur | Allah'tan | bağış-lanmasını dilerse | sonra | kendine

وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ وَكَانَ اللهُ

Allah | oldu | kendi aleyhine | onu kazanır | ancak | bir günah | kazanırsa | kim

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ

111

atarsa | sonra | bir günah | yahut | bir hata | kazanırsa | kim | hikmet sahibi | herşeyi bilen

بِهٖ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْ لَا

112

eğer olmasaydı | apaçık | bir günah | bir iftira | yüklenmiştir | gerçekten | bir suçsuza | onu

فَضْلُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ

onlardan | bir bölük | isterdi | rahmeti | üzerinde | Allah'ın | lutfu

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ

sana zarar veremezler | kendilerini | ancak | şaşırt-mazlar | seni şaşırtmak

شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

sana öğretti | hikmeti | kitabı | sana | Allah | indirdi | hiçbir şeyle

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

113

büyük | senin üzerinde | Allah'ın | lutfu | oldu | biliyor | değildin | o şeyi ki

110 – Kim bir kötülük yapar yahut kendine haksızlık eder de sonra da Allah'tan bağışlanmasını dilerse, Allah'ın çok bağışlayıcı ve çok merhametli olduğunu görür.

111 – Kim bir günah kazanırsa, onu ancak kendi aleyhine kazanır. Allah her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

112 – Kim de bir hata veyahut bir günah kazanır, sonra da onu bir suçsuzun üzerine atarsa, gerçekten bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113 – Eğer üzerinde Allah'ın lutuf ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir bölük seni şaşırtmak isterlerdi. Onlar ancak kendilerini şaşırtırlar. Sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah sana kitabı ve hikmeti indirmiş, sana bilmediğini öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lutfu büyüktür.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

sadakayı | emretti | o ki | ancak | fısıldaşmalarının | çoğunda | hayır yoktur

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

bunu | yaparsa | kim | insanların | arasını | düzeltmeyi | yahut | iyiliği | yahut

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

büyük | bir mükafat | biz ona vereceğiz | yakında | Allah'ın | rızasını | aradığı için

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ

doğru yol | ona | belli oldu | o şeyden ki | sonra | Peygamber'e | muhalefet ederse | kim

وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ

cehenneme | atarız onu | yöneldi | o şeye ki | onu döndürürüz | mü'minlerinkinden | yola | başka | giderse

وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ

kendisine | şirk koşulmasını | bağışlamaz | Allah | şüphesiz | yerdir | ne kötü

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ

Allah'a | şirk koşarsa | kim | diler | o kimseye ki | bundan | başkasını | o şeyi ki | bağışlar

114 – Onların birçok fısıldaşmalarında hayır yoktur. Ancak kim bir sadaka vermeyi veya bir iyilik etmeyi veyahut insanların arasını düzeltmeyi emrederse, onunki müstesna. Kim bunu Allah rızasını aradığı için yaparsa, yakında biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.

115 – Kim kendisi için doğru yol belli olduktan sonra Peygambere muhalefet eder ve mü'minlerinkinden başka bir yola giderse, onu yöneldiği şeye döndürür ve onu cehenneme atarız. Orası ne kötü bir yerdir.

116 – Şüphesiz Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz; bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, (haktan) çok uzak bir şekilde sapmış demektir.

فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ

ancak | O'ndan başka | dua etmezler | uzak | bir sapma ile | sapmıştır | gerçekten

اِنَاثًا وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُ

Allah | lanet etti ona | azgın | şeytana | ancak | dua etmezler | dişilere

وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

belli | bir kesim | kullarımdan | vallahi edineceğim | dedi

وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ

hayvanların | kulaklarını | yaracaklar | onlara emredeceğim | onları kuruntulara boğacağım | onları kesinlikle saptıracağım

وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ

şeytanı | edinirse | kim | Allah'ın | yarattığını | değiştirecekler | onlara emredeceğim

وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ

onlara vaadlerde bulunur | açık | bir ziyanla | ziyan etmiştir | gerçekten | Allah'tan | başka | dost

وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ

işte onların | aldatmaca | ancak | şeytan | onlara vaad etmez | onları kuruntulara boğar

مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

kaçacak yer | ondan | bulamazlar | cehennemdir | yeri

117 – Onlar (müşrikler) O'ndan başka ancak dişilere (dişi isimli batıl tanrılara) dua ederler. Onlar ancak azgın şeytana dua ederler.

118 – Allah ona (şeytana) lanet etmiştir. (Şeytan): "Celalin hakkı için kullarından belli bir kesim edineceğim", dedi.

119 – "Onları kesinlikle saptıracağım, onları kuruntulara boğacağım ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar; onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler". Kim Allah'tan başka şeytanı dost edinirse, açık bir şekilde ziyan etmiştir.

120 – (Şeytan) onlara vaadlerde bulunur ve onları kuru temennilere boğar. Şeytanın vaad ettikleri aldatmacadan başka bir şey değildir.

121 – İşte onların yeri cehennemdir. Ondan kaçacak yer de bulamazlar.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ

cennetlere onları girdireceğiz iyi işler yaptılar iman ettiler onlar ki

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا وَعْدَ اللّٰهِ

Allah'ın va'di ebedi olarak orada kalacakları ırmaklar altlarından akan

حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ

122 sizin kuruntularınızla iş değildir sözce Allah'tan daha doğru kimdir hak/gerçek

وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ وَلَا

onunla cezalandırılır bir kötülük yaparsa kim kitap ehlinin ne de kuruntuları ile

يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ

123 kim ne de bir yardımcı bir dost Allah'tan başka kendisi için bulamaz

يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

mü'min olarak kadından veya erkekten iyi işler yaparsa

فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ

124 kim çekirdeğin çukuru kadar haksızlığa uğratılmazlar cennete girerler işte onlar

122 – İman edip iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetlere girdireceğiz. Bu, Allah'ın bir hak va'didir. Sözü Allah'tan daha doğru olan kim vardır?

123 – İş ne sizin kuruntularınızla ne de kitap ehlinin kuruntularıyladır; kim bir kötülük yaparsa onunla cezalandırılır. Allah'tan başka kendisi için ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilir.

124 – Erkek veya kadından kim mü'min olarak iyi işler yaparsa. işte onlar cennete girerler ve hurma çekirdeğinin arkasındaki minik çukur kadar haksızlığa uğratılmazlar.

125 – İyilik yapan bir kimse olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim edenden ve İbrahim'in dosdoğru dinine tabi olandan dini daha güzel olan var mıdır? Allah İbrahim'i dost edinmiştir.

126 – Göklerde ne var, yerde ne varsa (hepsi) Allah'ındır. Allah her şeyi kuşatmıştır.

127 – Senden kadınlar hakkında fetva isterler. De ki: Allah onlar hakkında, kitapta kendilerine yazılanları (mirası) vermediğiniz ve onlarla evlenmekten yüz çevirdiğiniz yetim kadınlar hakkında ve zayıf çocuklar hakkında size fetva veriyor ve size yetimler hakkında da adaleti ayakta tutmanızı emrediyor. Ne hayır işlerseniz, şüphesiz Allah onu hakkıyle bilicidir (Not: Ayeti meallendirirken Celaleyn tefsirinden yararlandık. A. Öztürk).

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ

günah yoktur | yüz vermemesinden | yahut | geçimsizliğinden | kocasından | korkarsa | bir kadın | eğer

عَلَيْهِمَآ اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَاُحْضِرَتِ

zaten hazırlanmıştır | hayırlıdır | sulh | sulh etmekle | aralarını | sulh etmelerinde | onlara

الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا

o şeyden ki | oldu | Allah | şüphesiz | sakınırsanız | iyilik ederseniz | eğer | aşırı cimriliğe | nefisler

تَعْمَلُوْنَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوٓا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَآءِ

128

kadınlar | arasında | adil olmayı | başaramazsınız | haberdar | yapıyorsunuz

وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ

askıda gibi | onu bırakırsınız | bütün meyille | öyleyse meyletmeyin | çaba gösterseniz de

وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

129

çok merhametli | çok bağışlayıcı | oldu | Allah | şüphesiz | sakınırsanız | eğer ıslah ederseniz

وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهٖ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا

geniş | Allah (in rahmeti) | oldu | bol rahmetinden | herbirini | Allah | zengin eder | ikisi ayrılırlarsa | eğer

128 – Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden yahut ona yüz vermemesinden korkarsa, o ikisinin aralarını sulh etmelerinde onlara günah yoktur. Sulh daima hayırlıdır. Zaten nefisler aşırı cimriliğe hazırlanmıştır (kadın mehrinden vaz geçmek, erkek de ona karşı olan menfi duygusunu bastırmak istemez. Celaleyn). Eğer iyilik eder ve sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

129 – Ne kadar çaba gösterseniz de kadınlar arasında adaleti başaramazsınız. Bari birine tamamen meyledip de (diğerini) askıda gibi bırakmayın. Eğer nefislerinizi ıslah eder ve sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

130 – Eğer (geçimsiz karı koca) ayrılırlarsa, Allah her birini bol rahmetinden zengin eder. Allah'ın rahmeti geniş, hikmet sahibidir.

حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ

130

andolsun yerdedir o şeyler ki göklerdedir o şeyler ki Allah'ındır hikmet sahibi

وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا

korkun diye ve size sizden önce kitap verildi onlara ki tavsiyede bulunduk

اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

o şeyler ki göklerdedir o şeyler ki Allah'ındır şüphesiz inkar ederseniz eğer Allah'tan

الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي

131

o şeyler ki Allah'ındır övgüye layık zengin Allah oldu yerdedir

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ

132

eğer vekil olarak Allah yeter yerdedir o şeyler ki göklerdedir

يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى

Allah oldu başkalarını getirir insanlar ey sizi götürür dilerse

ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ

133

Allah katındadır dünya sevabını ister oldu kim kadir buna

ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

134

her şeyi gören her şeyi işiten Allah oldu ahiret (sevabı) dünya sevabı

131 – Göklerde ne var, yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size, Allah'tan korkun diye tavsiyede bulunduk. Eğer inkar ederseniz şüphesiz göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah zengindir, övgüye layıktır.

132 – Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133 – Ey insanlar, (Allah) dilerse sizi götürür ve başkalarını getirir. Allah buna kadirdir (gücü yeter).

134 – Kim dünya sevabını isterse, dünya sevabı da ahiret sevabı da Allah katındadır. Allah her şeyi işiten ve her şeyi görendir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ

ister ki / Allah için / şahitler / adaleti / ayakta tutanlar / olun / iman ettiler / kimseler ki / o / ey

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ

yahut / zengin / eğer olursa / akrabaların / ana babanın / yahut / sizin aleyhinize olsun

فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ

eğer / adalet etmekten / hislerinize / öyleyse / tabi olmayın / onlara / daha yakındır / Allah / fakir

تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾
135

haberdar / yapıyor-sunuz / o şeylerden / oldu / Allah / şüphesiz / yüz çevirirseniz / yahut / dilinizi bükerseniz

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ

indirdi / o ki / kitaba / peygam-berine / Allah'a / iman edin / iman ettiler / kimseler ki / o / ey

عَلٰى رَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ

Allah'ı / inkar ederse / kim / önceden / indirdi / o ki / kitabı / peygam-berine

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا

bir sapıklıkla / sapmıştır / şüphesiz / ahiret / gününü / peygam-berlerini / kitaplarını / meleklerini

135 – Ey iman edenler, adaleti ayakta tutanlar ve Allah için şahitlik edenler olun. Şahitliğiniz ister ki sizin yahut ana babanızın veyahut akrabalarınızın aleyhine olsun. (Aleyhine şahitlik edilen) zengin yahut fakir olsun, Allah onlara (sizden) daha yakındır. Öyleyse hislerinize kapılıp adaletten sapmayın. Eğer dilinizi eğip büker yahut yüz çevirirseniz şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

136 – Ey iman edenler, Allah'a, Peygamber'ine, Peygamber'ine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, Peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse, haktan çok uzak sapmış demektir.

بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

kafir oldular | sonra | iman ettiler | sonra | kafir oldular | sonra | iman ettiler | onlar ki | şüphesiz | uzak

ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

onları iletecek | onları | bağışla-yacak | Allah | değildir | küfrlerini | artırdılar | sonra

سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ اَلَّذِينَ

onlar ki | acıklı | bir azap | onlara vardır | münafıkları | müjdele | doğru yola

يَتَّخِذُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْتَغُونَ

arıyorlar mı | mü'minleri | bırakıp | dostlar | kafirleri | edinirler

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى

size | indirmiştir | gerçekten | bütün | Allah'a aittir | izzet | şüphesiz | izzet | onların yanında

الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا

onlarla | alay edildiğini | küfredil-diğini | Allah'ın | ayetlerine | işittiğiniz | zaman | şöyle ki | kitapta

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖٓ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ

onlar gibi olursunuz | o takdirde | şüphesiz siz de | başka | bir konuşmaya | dalınca... | ...ya kadar | onlarla | oturmayın

اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْكٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

hep birlikte | cehennemde | kafirleri | münafıkları | toplayacaktır | Allah | şüphesiz

137 – Şüphesiz iman edip sonra kafir olanları, sonra iman edip tekrar kafir olanları, sonra da küfrlerini artıranları, Allah onları bağışlayacak ve onları doğru yola iletecek değildir.

138 – Münafıklara, kendileri için acıklı bir azap olduğunu müjdele!

139 – Onlar ki mü'minleri bırakıp kafirleri dost edinirler. Onların yanında izzet mi arıyorlar. Bütün izzet (onur) Allah'a aittir.

140 – Gerçekten (Allah) kitapta size şöyle indirmiştir: "Allah'ın ayetlerine küfredildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir konuşmaya dalıncaya kadar onlarla oturmayın. Aksi takdirde siz de onlar gibi olursunuz. Şüphesiz Allah münafıkları ve kafirleri hep birlikte cehennemde toplayacaktır.

اَلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللهِ قَالُوا

derler | Allah'tan | bir fetih | sizin için | olursa | eğer | sizi | gözetlerler | onlar

اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا اَلَمْ

derler | bir nasip | kafirler için | olursa | eğer | sizinle | değil mi idik

نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللهُ يَحْكُمُ

hüküm verecektir | Allah | mü'minlerden | sizi korumadık mı | üstünlüğünüzü temin etmedik mi

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى

kafirlere | Allah | asla vermeyecektir | kıyamet | günü | aranızda

الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللهَ وَهُوَ

141

halbuki O | Allah'ı | aldatmağa çalışırlar | münafıklar | şüphesiz | bir yol | mü'minlere karşı

خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَآؤُنَ

gösteriş ederler | tembel | kalkarlar | namaza | kalktıkları | zaman | onları aldatmakta

النَّاسَ وَلاَ يَذْكُرُونَ اللهَ إِلاَّ قَلِيلاً ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ

142

bunun | arasında | gider gelirler | pek az | ancak | Allah'ı | anmazlar | insanlara

141 – Onlar sizi gözetlerler: Eğer sizin için Allah'tan bir fetih olursa, "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Eğer kafirler için (zaferden) bir nasib olursa: "Üstünlüğünüzü temin etmedik mi? Sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Allah kıyamet gününde aralarında hüküm verecektir. Allah, mü'minlere karşı kafirlere asla bir yol vermeyecektir.

142 – Şüphesiz münafıklar Allah'ı aldatmağa çalışırlar; halbuki O, onları aldatmaktadır. Onlar namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkar ve insanlara gösteriş ederler. Allah'ı da pek az anarlar.

143 – Bu ikisi (küfrle iman) arasında gider gelirler; ne onlara (kafirlere) ne de onlara (mü'minlere) yanaşırlar. Allah kimi saptırırsa, onun için asla bir yol bulamazsın.

144 – Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp da kafirleri dost edinmeyin. Size karşı Allah'a apaçık bir kanıt vermek mi istiyorsunuz?

145 – Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt katındadır. Sen onlar için asla bir yardımcı bulamazsın.

146 – Ancak tövbe edip kendilerini ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini Allah'a has kılanlar (samimi olanlar) hariç. İşte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah onlara yakında büyük bir mükafat verecektir.

147 – Eğer şükreder ve O'na inanırsanız, Allah size niçin azap etsin! Allah şükre karşılık veren, her şeyi çok iyi bilendir.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ وَكَانَ

oldu haksızlığa uğradı o kimse ki ancak sözün kötü açıkça söylenmesini Allah sevmez

اللّٰهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا

148

affeder-seniz yahut onu gizlerseniz yahut bir iyiliği açıklarsanız eğer kemaliyle bilen hakkıyla işiten Allah

عَنْ سُوٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

149

inkar ederler onlar ki şüphesiz çok güçlü çok affedici oldu Allah şüphesiz kötülüğü

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

peygamberlerinin (arasını) Allah'ın arası ile ayırmak isterler peygamberlerini Allah'ı

وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ اَنْ يَتَّخِذُوا

tutmak isterler bir kısmını inkar ederiz bir kısmına iman ederiz derler

بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاَعْتَدْنَا

150

hazırladık gerçek kafirlerdir evet onlar işte onlar bir yol bunun arasında

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ

151

peygamberlerine Allah'a iman ettiler onlar ki aşağılayıcı bir azap kafirler için

148 – Allah kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez; ancak haksızlığa uğrayan hariç. Allah hakkıyla işiten, kemaliyle bilendir.

149 – Eğer bir iyiliği açıklar veya gizlerseniz veyahut bir kötülüğü affederseniz, şüphesiz Allah çok affedici ve çok güçlüdür.

150 – Şüphesiz Allah'ı ve Peygamberlerini inkar edip Allah'la Peygamberinin aralarını açmak isteyen ve: "Bir kısmına iman eder, bir kısmını da inkar ederiz" diyerek her ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya);

151 – İşte onlar gerçek kafirlerdir. Biz de kafirler için aşağılayıcı bir azap hazırladık.

يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ اُجُورَهُمْ

mükafatlarını / onlara verecektir / yakında / işte onlara / onlardan / hiçbirinin / arasında / fark görmediler

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْئَلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ

152

kitap / ehli / senden / ister / çok merhametli / çok bağışlayıcı / Allah / oldu

تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ

daha büyüğünü / Musa'dan / istemişlerdi / gerçekten / gökten / bir kitap / üzerlerine / indirmeni

ذٰلِكَ فَقَالُوا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ

haksızlıkları yüzünden / yıldırım / onları çarpmıştı / açıkça / Allah'ı / bize göster / demişlerdi / bundan

ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا

biz affettik / apaçık mucizeler / kendilerine geldi / o şeyin ki / ardından / buzağıyı / edindiler / sonra

عَنْ ذٰلِكَ وَاٰتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ

153

üstlerine/ tepelerine / kaldırdık / apaçık / bir yetki / Musa'ya / verdik / bunu da

الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا

dedik / eğilerek / kapıdan / girin / onlara / dedik / sağlam sözleri sebebiyle / Tur'u

لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

154

ağır / bir söz / onlardan / aldık / cumartesi günü hakkında / haddi aşmayın / onlara

152 – Allah'a ve Peygamberlerine iman edip bunlardan hiçbirinin arasında fark görmeyenler ise, işte onlara da mükafatlarını verecektir. Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

153 – Kitap ehli senden üzerlerine gökten bir kitap indirmeni isterler. Musa'dan ise bundan daha büyüğünü istemiş; "bize Allah'ı açıkça göster" demişlerdi de onları haksızlıkları yüzünden yıldırım çarpmıştı. Sonra da kendilerine apaçık mucizeler gelmesinin ardından buzağıyı (tanrı) edindiler. Biz bunu da affettik. Musa'ya da apaçık bir yetki verdik.

154 – Sağlam sözleri sebebiyle Tur'u tepelerine kaldırdık ve onlara: "Kapıdan eğilerek girin" dedik. Onlara: "Cumartesi günü hakkında haddi aşmayın" dedik ve onlardan ağır söz aldık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَاءَ

peygamberleri | öldürmeleri | Allah'ın | ayetlerini | inkar etmeleri | sözlerini | bozmaları | nedeni ile

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ

inkarları yüzünden | kalplerini | Allah | mühürledi | bilakis | perdelidir | kalplerimiz | demeleri | haksız yere

فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا

155 | bir iftira | Meryem'e | demeleri | küfürleri yüzünden | pek azı | ancak hariç | artık iman etmezler

عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

156 | Meryem oğlu | İsa | Mesih'i | öldürdük | biz | demeleri yüzünden | büyük

رَسُولَ اللهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ

şüphesiz | onlara | karıştırıldı | ancak | onu asmadılar | halbuki onu öldürmediler | Allah'ın | Resulü

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ

uymak dışında | ancak | bilgileri | bu husus | onlar için | yoktur | bundan dolayı | şüphe içindedirler | onun hakkında | tartıştılar | onlar ki

الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللهُ عَزِيزًا

157 | mutlak galip | Allah | oldu | kendi katına | Allah | onu kaldırdı | bilakis | kesin olarak | onu öldürmediler | zanna

155 – Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz perdelidir" demeleri nedeniyle (onlara lanet ettik). Hayır, Allah küfrleri yüzünden onların (kalplerini) mühürlemiştir. Artık pek azı hariç iman etmezler.

156 – Bir de küfrleri ve Meryem'e büyük bir iftira etmeleri yüzünden;

157 – "Allah'ın Resul'ü Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demeleri yüzünden (onlara lanet ettik). Halbuki onu öldürmediler de asmadılar da. Ancak (maktul) onlara karıştırıldı. Şüphesiz onun hakkında tartışanlar bundan dolayı bir şüphe içindedirler. Bu hususta zanna uymaktan başka bir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

158 – Bilakis onu Allah kendi katına kaldırdı. Allah mutlak galip, ince hikmet sahibidir.

حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

158

ölümünden önce ona iman edecektir mutlaka/illaki kitap ehlinden hiç kimse yoktur hikmet sahibi

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا

159

Yahudi oldular onların ki haksızlıklar yüzünden şahit onlara olacak kıyamet gününde

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

Allah yolundan alıkoymaların yüzünden kendilerine helal kılınan temiz şeyleri onlara haram ettik

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ

160

mallarını yemeleri ondan men edilmişlerdi halbuki faiz almaları yüzünden çoklarını

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنِ

161

ancak acıklı bir azap onlardan kafirlere hazırladık batıl sebeplerle insanların

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

sana indirildi o şeye ki iman ederler mü'minler onlardan ilimde sağlam olanlarla

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

zekatı verenler namazı dosdoğru kılanlar senden önce indirildi o şeye ki

وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

162

büyük bir mükafat onlara vereceğiz işte onlara ahiret gününe Allah'a iman edenler

159 – Kitap ehlinden kim varsa mutlaka ölümünden önce ona (İsa'ya) iman edecektir. O da kıyamet gününde onlara şahit olacaktır.

160 – Yahudilerin haksızlıkları ve birçok insanları Allah yolundan alıkoymaları yüzünden daha önce kendilerine helal edilmiş temiz şeyleri onlara haram ettik;

161 – Bir de men edildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını batıl sebeplerle yemeleri (haksız kazanç) yüzünden (bazı helalleri onlara haram ettik). Onlardan kafir olanlara acıklı bir azap hazırladık.

162 – Ancak onlardan sağlam ilme sahip olanlarla mü'minler; sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler. Namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve ahiret gününe iman ederler. İşte onlara büyük bir mükafat vereceğiz.

اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْ بَعْدِهٖ

ondan sonraki | peygamberlere | Nuh'a | vahyettiğimiz | gibi | sana | vahyettik | şüphesiz | biz

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ

torunlarına | Yakub'a | İshak'a | İsmail'e | İbrahim'e | vahyettik

وَعِيسٰى وَاَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ

Davud'a | verdik | Süleyman'a | Harun'a | Yunus'a | Eyyub'e | İsa'ya

زَبُورًا ۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا

163

peygamberler | daha önce | sana | onları anlattık | peygamberler | Zebur'u

لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْلِيمًا ۚ ﴿١٦٤﴾

164

gerçek konuşma ile | Musa ile | Allah | konuştu | sana | onları anlatmadık

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ

Allah'a karşı | insanların | olmasın diye | uyarıcı | müjdeci | peygamberler

حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ

165

Allah | ancak | hikmet sahibi | mutlak galip | Allah | oldu | peygamberlerden | sonra | bir delilleri

163 – Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

164 – Sana daha önce anlattığımız peygamberler ve sana anlatmadığımız peygamberler de gönderdik. Allah, Musa ile gerçekten konuştu.

165 – Müjdeci ve uyarıcı peygamberler (gönderdik) ki, insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir delilleri (diyecekleri) olmasın. Allah mutlak galiptir, ince hikmet sahibidir.

يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ

şahitlik ederler | melekler de | bilerek | onu indirdi | sana | indirdi | o şeye ki | şahitlik eder

وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ

166

çevirdiler | inkar ettiler | onlar ki | şüphesiz | şahit olarak | Allah | yeter

سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

167

inkar ettiler | onlar ki | şüphesiz | uzak | bir sapma ile | sapmışlar | cidden | Allah | yolundan

وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾

168

bir yola | getirecek | de değildir | onları | bağışlayacak | Allah | değildir | zulmettiler

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى

bu | oldu | ebedi | orada | kalacakları | cehennem | yoluna | ancak

اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ

169

gerçeği | peygamber | size getirmiştir | insanlar | o | ey | çok kolay | Allah'a göre

مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي

o şeyler ki Allah'ındır | şüphesiz | inkar ederseniz | eğer | kendi | hayrınıza olarak | siz de iman edin | Rabbinizden

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾

170

hikmet sahibi | hakkıyla bilen | Allah | oldu | yerde | göklerde

166 – Ancak Allah sana indirdiğini bilerek indirdiğine şahitlik eder. Buna melekler de şahitlik ederler. Allah'ın şahitliği de yeter.

167 – Şüphesiz inkar edip insanları Allah'ın yolundan çevirenler, haktan uzak bir şekilde sapmışlardır.

168 – Şüphesiz (Allah'ı) inkar edip zulmedenleri Allah bağışlayacak da değildir, doğru yola iletecek de değildir.

169 – Ancak içinde ebedi kalacakları cehennem yoluna iletir. Bu da Allah'a göre çok kolaydır.

170 – Ey insanlar, Peygamber size gerçeği getirmiştir; kendi hayrınıza olarak (ona) iman edin. Eğer inkar ederseniz, şüphesiz göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لاَ تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ وَلاَ تَقُولُوا عَلَى

ey ehli kitap haddi aşmayın dininizde söylemeyin

اللهِ اِلاَّ الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ

Allah'a karşı başka haktan ancak Mesih İsa Meryem oğlu elçisidir

اللهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقٰيهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا بِاللهِ

Allah'ın sözüdür onu attı Meryem'e ruhtur kendisinden artık iman edin Allah'a

وَرُسُلِهِ وَلاَ تَقُولُوا ثَلاٰثَةٌ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ اِنَّمَا اللهُ اِلٰهٌ

peygamberlerine demeyin üçtür son verin hayrınıza olarak kendi ancak Allah ilahtır

وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ

bir tek O'nu tenzih ederiz olmaktan onun çocuğu O'nundur o şeyler ki göklerdedir

وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللهِ وَكِيلاً ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ

171

o şeyler ki yerdedir yeter Allah vekil olarak çekinmez

الْمَسِيحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلاَ الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ

Mesih olmaktan kul Allah'a ne de melekler Allah'a yakın

171 – Ey kitap ehli, dininizde haddi aşmayın. Allah'a karşı haktan başka bir şey söylemeyin. Ancak Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın elçisidir, Meryem'e attığı (ulaştırdığı) bir söz ve kendisinden bir ruhtur. Artık Allah'a ve Peygamberlerine iman edin; İlahlar "üçtür" demeyin. Kendi hayrınıza olarak buna bir son verin. Ancak Allah bir tek İlahtır. Çocuğu olmaktan O'nu tenzih ederiz. Göklerde ve yerde ne varsa, O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ

huzurunda — yakında onları toplayacaktır — kibir taslarsa — O'na ibadet etmekten — çekinir — kim

جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ

eksiksiz verecek onlara — iyi işler — işlediler — iman ettiler — onlara ki — gelince — hepsini

اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا

çekindiler — onlara ki — gelince — lutfundan — onlara fazla verecektir — mükafatlarını

وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ

kendileri için — bulamayacaklar — pek acıklı — bir azap — onlara azap edecek — büyüklük tasladılar

دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٣﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ

size gelmiştir — insanlar — o — ey — bir yardımcı — ne de — ne bir dost — Allah'tan — başka

بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا

gelince — apaçık — bir nur — size — indirdik — Rabbiniz'den — bir delil

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ

rahmetine — onları girdirecek — O'na — sımsıkı sarıldılar — Allah'a — iman ettiler — onlara ki

مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۭ ﴿١٧٥﴾

doğru — yoluna — kendi — iletecektir — lutfuna — kendinin

172 – Ne Mesih (İsa) ne de Allah'a yakın melekler, Allah'a kul olmaktan çekinmezler. Kim O'na ibadet etmekten çekinir ve kibir taslarsa, Allah onların hepsini yakında kendi huzurunda toplayacaktır.

173 – İman edip iyi işler yapanlara gelince, Allah onlara mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve lutfundan onlara fazla verecektir. İbadetten çekinip büyüklük taslayanlara gelince, onlara da pek acıklı azap edecektir. Onlar kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174 – Ey insanlar, size Rabbinizden bir delil gelmiştir ve size apaçık bir nur indirmişizdir.

175 – Allah'a iman edip O'na sımsıkı sarılanlara gelince, Allah onları rahmet ve lutfuna girdirecek ve onları kendi doğru yoluna iletecektir.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ

olmazsa ölür de bir kimse eğer kelâle hakkında fetva veriyor Allah de ki senden fetva isterler

لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ

eğer ona mirasçı olur o da bıraktı o şeyin ki yarısı onun için vardır kız kardeşi onun varsa çocuğu onun

يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ

bıraktı o şeyden ki üçte ikisi onlar için vardır iki kız kardeş olurlarsa eğer çocuğu onun olmazsa

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالاً وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ

iki dişi hissesi kadar erkek için vardır kadınlı erkekli kardeşler olurlarsa eğer

يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٧٦

176

bilmektedir şeyi her Allah şaşırırsınız size Allah açıklıyor

سورة المائدة مدنية
وهي مائة وعشرون اية

176 - Senden fetva isterler. De ki: Allah size "kelale" hakkında şöyle fetva veriyor: Bir kimse ölür de onun çocuğu olmaz; kız kardeşi olursa, onun için bıraktığının yarısı vardır. O da (kelale de) onun (kadının) çocuğu yoksa ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşler iki olurlarsa, onlar için bıraktığı şeyin üçte ikisi vardır. Eğer erkekli kadınlı kardeş olurlarsa, erkek için iki dişi hissesi vardır. Allah size, şaşırırsınız diye bunları açıklıyor. Allah her şeyi bilmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا

ey | o | kimseler ki | iman ettiler | yerine getirin | akitleri | helal kılındı | size | davarlar | ancak | onlar ki

يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا

okunacak | size | helal sayma-maksızın | avlanmayı | siz iken | ihramlı | şüphesiz | Allah | hükmeder | o şeyi ki

يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ

1 | diler | ey | o | kimseler ki | iman ettiler | helal saymayın | Allah'ın sembol-lerini | haram ayı da

وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ

gerdanlık takılanları | Kabe'ye hediye edilen kurbanları | ziyarete gelenleri | Beyt-i | Haram'ı | arayarak | lutuf

رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ

Rablerinden | rıza | zaman | ihramdan çıktığınız | avlanın | sizi sürük-lemesin | nefretiniz | birilerine

صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ

sizi men ettiler diye | Mescid-i | Haram'dan | tecavüz etmenize | yardımlaşın | iyilik üzerinde | takva

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

2 | yardım-laşmayın | günah üzerinde | tecavüz | korkun | Allah'tan | şüphesiz | Allah'ın | şiddetlidir | cezası

5 – MAİDE SURESİ

Medine'de inmiştir.
120 ayettir.

1 – Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymamak şartı ile okunacaklar dışında kalan davarlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediğine hükmeder.

2 – Ey iman edenler, ne Allah'ın sembollerini ne haram ay'ı, ne Kabe'ye hediye edilen kurbanları ne gerdanlık takılan işaretli hayvanları ne de Rablerinden lutuf ve rıza arayarak Beyt-i Haram'ı ziyarete gelen hacıları (bütün bunların haklarını ihlal etmeyi) helal saymayın. İhramdan çıktığınız zaman avlanın. Mescid-i Haram'dan men ettiler diye birilerine olan nefretiniz sakın sizi tecavüze sürüklemesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın; günah ve tecavüz üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah'ın cezası şiddetlidir.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ اللهِ

Allah'tan başkasına | boğazlandı | o şey ki | domuz | eti | kan | ölü | size | haram edildi

بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ السَّبُعُ

canavar | yedi | o şey ki | boynuzla süsülmüş | yüksekten düşmüş | vurulmuş | boğulmuş

إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ

fal okları ile | kısmet aramanız | dikili taşlar üzerinde | boğazlandı | o şey ki | kestiniz | o şey ki | ancak hariç

ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

onlardan korkmayın | dininizden | kafir oldular | onlar ki | ümitlerini kesti | bugün | yoldan çıkmadır | bunlar

وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

nimetimi | size olan | tamamladım | dininizi | sizin | ikmal ettim | bugün | benden korkun

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ

açlık durumunda | çaresiz kalırsa | artık kim | din olarak | İslam'ı | sizin için | beğendim

مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣ يَسْئَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ

helal edildi | ne | sana sorarlar | çok merhametlidir | çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | günaha | meyletmeksizin

حزب ٢

3 – Size şunlar haram edilmiştir: Ölü (leş), kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, boğulmuş, vurulmuş, yüksek yerden düşmüş, bir hayvanın boynuzu ile süsülmüş, canavar tarafından parçalanmış -ölmeden yetişip kestikleriniz müstesna- dikili taşlar üzerinde boğazlanmış ve fal okları ile kısmet aramanız. Bütün bunlar yoldan çıkmadır. Bugün kafirler dininizden ümitlerini kesmişlerdir; artık onlardan korkmayın; Ben'den korkun. Bugün dininizi ikmal ettim, size olan nimetimi tamamladım ve sizin için İslam'ı din olarak beğendim. Artık kim açlık durumunda çaresiz kalırsa, günaha meyletmeksizin (haramlardan yiyebilir). Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

köpek sahipleri olarak | avcı hayvanlardan | öğrettiniz | o şey ki | temiz şeyler | size | helal edildi | de ki | kendilerine

تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

size | tuttular | o şeyden ki | yeyin | Allah | size öğretti | o şeyden ki | onlara öğretiyorsunuz

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

hesabı | çabuk görendir | Allah | şüphesiz | Allah'tan | korkun | üzerine | Allah'ın adını/besmele | anın

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ ٤

4

kitap | kendilerine verildi | onların ki | yiyecekleri | temiz şeyler | size | helal kılındı | bugün

حِلٌّ لَكُمْ ۖ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ ۗ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

mü'min kadınlar | namuslu | onlara | helaldir | sizin yiyeceğiniz | de | size | helaldir

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ

onlara verdiniz | zaman | sizden önce | kitap | kendilerine verildi | onlardan ki | namuslu kadınlar

اُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِٓي اَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ

kim | dostlar | tutmadan | zinaya sapmadan | namuslu kimseler olarak | mehirlerini

يَكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ۖ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥

5

ziyan edenlerdendir | ahirette | o | onun ameli | boşa gitmiştir | imanı | tanımazsa

4 – Sana kendilerine neyin helal edildiğini sorarlar. De ki: Size temiz şeyler helal edilmiştir. Allah'ın size öğrettiklerinden öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların size tutuverdiklerinden yiyin ve üzerine besmele çekin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

5 – Bugün size temiz şeyler helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri de size helaldir, sizin yiyeceğiniz de onlara helaldir. Namuslu mü'min kadınlar, sizden önce kendilerine kitap verilenlerin namuslu kadınları da, mehirlerini verdiğiniz, zinaya sapmadığınız ve dost tutmadığınız takdirde size helaldir. Kim imanı tanımayıp kafir olursa, onun ameli boşa gitmiştir ve o, ahirette ziyan edenlerdendir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا

ey o kimseler ki iman ettiler zaman kalktınız namaza yıkayın

وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ

yüzlerinizi ellerinizi dirseklere kadar mesh edin başlarınızı

وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

ayaklarınızı topuklara kadar eğer olursanız cünüp iyice temizlenin

وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ

eğer olursanız hasta yahut seferde veyahut gelirse biri sizden

مِنَ الْغَآئِطِ اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَآءً فَتَيَمَّمُوا

ayak yolundan yahut dokunur- saniz kadınlara bulamaz- saniz su teyemmüm edin

صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا

toprakla temiz sürün yüzlerinize ellerinize ondan

يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ

dilemiyor Allah vermek size zorluk ancak istiyor

6 – Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın; başlarınızı mesh edip ayaklarınızı topuklara kadar (yıkayın). Eğer cünüp olursanız iyice temizlenin. Eğer hasta olur veya seferde bulunursanız veyahut biriniz ayak yolundan gelirse veyahut kadınlara dokunur da su bulamazsanız, temiz toprakla teyemmüm edin; yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size zorluk dilemiyor; ancak sizi tertemiz etmek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor. Umulur ki şükredersiniz.

لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٦

şükreder-siniz | umulur ki | üzerinizdeki | nimetini | tamamlamak | sizi tertemiz etmek

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ

sizden aldı | o ki | sağlam sözünü | üzerinizdeki | Allah'ın | nimetini | hatırlayın

بِهِ ۙ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَاتَّقُوا اللهَ ۖ إِنَّ اللهَ عَلِيمٌ

çok iyi bilir | Allah | çünkü | Allah'tan | korkun | itaat ettik | işittik | demiştiniz | hani | onu

بِذَاتِ الصُّدُورِ ٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

ayakta tutanlar | olun | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | göğüslere | hakim olanı

لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ

bir topluluğa | kininiz | sizi sürükle-mesin | adalete | şahitlik eden kimseler | Allah için

أَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللهَ ۚ

Allah'tan korkun | takvaya | daha yakındır | o | adil olun | adalet etmemeğe

إِنَّ اللهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٨ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا

iman ettiler | onlara ki | Allah | va'detti | yapıyor-sunuz | o şeyi ki | haberdardır | Allah | şüphesiz

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٩

büyük | bir mükafat | bağışlanma | onlar için vardır | iyi işler | yaptılar

7 – Allah'ın, üzerinizdeki nimetini ve sizden aldığı sağlam sözü hatırlayın. Hani, işittik ve itaat ettik, demiştiniz. Allah'tan korkun. Çünkü Allah göğüslere hakim olanı (kalptekileri) çok iyi bilir.

8 – Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa olan kininiz sizi adalet etmemeğe sürüklemesin. Adil olun; o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyle haberdardır.

9 – Allah iman edip iyi işler yapanlara va'detmiştir; onlar için bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ

yaranıdırlar / işte onlar / ayetlerimizi / yalanladılar / inkar ettiler / onlar ki

الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ

10

nimetini / hatırlayın / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / cehennemin

اللهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ

ellerini / size / uzatmak / bir topluluk / istemişti / hani / üzerinizdeki / Allah'ın

فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللهَ ۗ وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

tevekkül etsin / ancak Allah'a / Allah'tan / korkun / sizden / ellerini / çekmişti

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ۚ

11

İsrail / oğullarından / söz / Allah / almıştı / andolsun ki / mü'minler

وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللهُ اِنِّى

ben / Allah / dedi / nakip / on iki / onlardan / gönderdik

مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ

iman ederseniz / zekatı / verirseniz / namazı / kılarsanız / eğer / sizinleyim

10 – İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, işte onlar alevli ateşin (cehennemin) yaranıdırlar.

11 – Ey iman edenler, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk size ellerini uzatmak istemişti de (Allah) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler (güvensinler).

بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

güzel / bir ödünç / Allah'a / ödünç verirseniz / onları destek lerseniz / peygamberlerime

لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

akan / cennetlere / sokarım / sizi / kötülükleriniz / sizin / mutlaka örterim

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ

içinizden / bundan / sonra / inkâr ederse / kim de / ırmaklar / altlarından

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ

12

sözlerini / bozmaları / nedeniyle / yoldan / doğru / sapmıştır / muhakkak

لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

kelimeleri / tahrif ediyorlar / katı / kalplerini / yaptık / onlara lanet ettik

مَوَاضِعِهِ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ

daima / onunla / nasihat edildiler / o şeyden ki / nasip almayı / unuttular / yerlerinden

تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ

affet / onlardan / pek azı / hariç / onlardan / bir hainlik / görürsün

عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

13

iyilik edenleri / sever / Allah / şüphesiz / aldırma / onları

12 – Andolsun ki Allah İsrail oğullarından söz almıştı. Biz onlardan on iki nakib (vekil, çavuş) göndermiştik. Allah şöyle demişti: "Ben sizinleyim; eğer namazı dosdoğru kılar, zekatı verir, peygamberlerime iman ederseniz; onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir ödünç verirseniz (faizsiz borç verirseniz), mutlaka kötülüklerinizi örterim ve sizleri altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Kim de içinizden bundan sonra inkar ederse, muhakkak doğru yoldan sapmıştır.

13 – Sözlerini bozmaları nedeniyle onlara lanet ettik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimeleri yerlerinden tahrif ediyorlar. Onlar nasihat edildikleri şeyden nasip almayı unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima bir hainlik görürsün. Onları affet, onlara aldırma. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ

sözlerini | aldık | Hıristiyan-larız | biz | dediler | o kimse-lerden | ki

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

aralarına | biz de saldık | onunla | öğütlendiler | o şeyden ki | nasiplen-meyi | unuttular

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ

ilerde | kıyamet | gününe kadar | kin | düşmanlık

يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ

ehli | ey | yapıyorlar | idiler | o şeyleri ki | Allah | onlara haber verecektir

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

birçok şeyleri | size | açıklayan | elçimiz | size geldi | gerçekten | kitap

مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ

affeden | kitaptan | gizliyor | idiniz | o şeyden ki

كَثِيرٍ ۗ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

apaçık | bir kitap | bir nur | Allah'tan | size geldi | gerçekten | birçoklarını

14 – "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden de sözlerini aldık; onlar da kendilerine edilen öğütten nasiplenmeyi unuttular. Biz de kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Allah ilerde onlara ne yaptıklarını haber verecektir.

15 – Ey kitap ehli, size kitaptan gizlediğiniz birçok şeyleri açıklayan ve birçoklarını da affeden elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap da gelmiştir.

يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ١٥ 15

selamet yollarına rızasına uydu onu ki Allah onunla iletir

وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِهِ

izni ile aydınlığa karanlıklardan onları çıkarır

وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٦ 16 لَقَدْ كَفَرَ

kafir olmuştur şüphesiz doğru yola onları iletir

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ

de ki Meryem oğlu Mesih'tir o Allah şüphesiz dediler onlar ki

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ

helak etmek istese eğer birşey Allah'tan önleyebilir kim

الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا

bütün yeryüzün-dekileri onlar ki anasını Meryem oğlu Mesih'i

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

aralarındaki o şeylerin yerin göklerin mülkü Allah'ındır

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٧ 17

gücü yeter şeye her Allah'ın diler o şeyi ki yaratır

16 – Allah onun sayesinde rızasına uyanları selamet yollarına iletir ve onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları doğru yola iletir.

17 – Şüphesiz: "Allah Meryem oğlu (İsa) Mesih'tir" diyenler kafir olmuşlardır. De ki: "Eğer Allah Meryem oğlu İsa'yı, anasını ve bütün yeryüzündekileri helak etmek istese, kim O'nun azabından herhangi bir şey önleyebilir? Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهٗ قُلْ فَلِمَ

oyleyse niçin | de ki | sevgilileriyiz | Allah'ın | oğullarıyız | biz | Hıristiyanlar | Yahudiler | dediler

يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ

diler | o kimseyi ki | bağışlar | yarattı | onlardan ki | insanlar-sınız | siz | bilakis | günah-larınız yüzünden | azap ediyor

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا

o şeyler ki | yerin | göklerin | mülkü | Allah'a aittir | diler | o kimseye ki | azap eder

بَيْنَهُمَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولُنَا

18

elçimiz | gelmiştir | gerçekten | kitap | ehli | ey | son dönüş | ancak O'nadır | aralarında-dır

يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا مِنْ

bize gelmedi | demeye-siniz diye | peygam-berlerin | kesildiği bir sırada | size | açıklıyor

بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ

her | Allah'ın | bir uyarıcı | bir müjdeci | size geldi | işte | ne uyarıcı | ne müjdeci

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا

19

hatırlayın | kavmim | ey | kavmine | Musa | demişti | bir zamanlar | gücü yeter | şeye

18 – Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: "Öyleyse size günahlarınız yüzünden niçin azap ediyor? Bilakis siz O'nun yarattıkları insanlarsınız. O dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü Allah'a aittir. Son dönüş ancak O'nadır.

19 – Ey kitap ehli, peygamberlerin kesildiği bir sırada; "bize ne bir müjdeci ne de bir uyarıcı gelmedi" demeyesiniz diye elçimiz size (dini) açıklamak üzere gelmiştir. İşte size bir müjdeci ve uyarıcı gelmiştir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ق

krallar | sizleri yaptı | peygamberler | içinizden | gönderdi | hani | üzerinizdeki | Allah'ın | nimetini

وَاٰتٰىكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا

20

girin | ey kavmim | dünyalar- dan | hiçbir kimseye | vermedi | o şeyi ki | size verdi

الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِى كَتَبَ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى

dönmeyin | size | Allah | yazdı | o ki | kutsal | toprağa

اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يٰمُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا

21

bir kavim | orada vardır | gerçekten | Musa | ey | dediler | ziyana uğrayan- lardan | sonra olursunuz | arkanıza

جَبَّارِينَ ق وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ج فَاِنْ يَخْرُجُوا

çıkarlarsa | eğer | oradan | çıkınca... | ...ya kadar | oraya girmeyiz | biz | zorba

مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ

22

nimet verdi | korkuyorlar | onlardan ki | iki adam | dedi | gireriz | biz de | oradan

اللهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ج فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّكُمْ

muhakkak sizler | girdiğiniz | zaman | kapıdan | onların üzerlerine | girin | onlara | Allah

غٰلِبُونَ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

23

inananlar | idiyseniz | eğer | tevekkül edin | Allah'a | galipsiniz

20 – Bir zamanlar Musa, kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden peygamberler gönderdi. Sizleri krallar yaptı ve size dünyalardan hiçbir kimseye vermediğini verdi.

21 – Ey kavmim, Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin. Arkanıza dönmeyin; sonra ziyana uğrayanlardan olursunuz.

22 – Onlar da şöyle dediler: Ey Musa, gerçekten orada zorba bir kavim vardır. Onlar oradan çıkıncaya kadar biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer onlar oradan çıkarlarsa, biz de şüphesiz oraya gireriz.

23 – (Allah'a karşı gelmekten) korkanlardan ve Allah'ın nimet verdiği iki adam: "Üzerlerine (şehrin) kapısından girin; oradan bir kere girdiniz mi muhakkak sizler galipsiniz! Eğer inanıyorsanız Allah'a tevekkül edin" dediler.

قَالُوا يَا مُوسَى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَآ اَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ

git orada olduklan sürece hiç bir zaman oraya giremeyiz biz Musa ey dediler

اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى

24

benim ya Rabbi dedi oturacağız burada biz ikiniz savaşın Rabbinle beraber sen

لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِى وَاَخِى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

fasıklar kavminin arasını bizim aramızla sen de ayır ve kardeşime kendime ancak yeter gücüm yetmez

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ يَتِيهُونَ فِى ﴿٢٥﴾

25

şaşırmca dolaşırlar sene kırk onlara haram edilmiştir şüphesiz orası dedi

الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

26

onlara oku fasıklar topluluğuna artık üzülme o yerde

نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا

birinden kabul olunmuş birer kurban takdim etmişlerdi hani gerçek olarak Adem'in iki oğlunun haberini

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۗ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

Allah kabul buyurur ancak dedi seni mutlaka öldüreceğim dedi diğerinden kabul olunmamıştı

24 – "Ey Musa, onlar orada oldukları sürece biz oraya hiçbir zaman girmeyiz. Sen Rabbinle beraber git; ikiniz savaşınız. Biz burada oturacağız" dediler.

25 – O da şöyle dedi: "Ya Rabbi, benim ancak kendime ve kardeşime gücüm yeter. Artık bizimle bu fasıklar topluluğunun arasını ayır" dedi.

26 – O da: "Şüphesiz orası onlara kırk sene haram edilmiştir. Onlar oldukları yerde sersem sersem dolaşacaklar. Artık sen o fasıklar topluluğuna üzülme!" dedi.

حزب ٣

27 – Onlara Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak oku: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de; birinden kabul olunmuş, diğerinden kabul olunmamıştı. O da: "Seni mutlaka öldüreceğim" dedi. O da: "Allah ancak kendinden korkanlardan kabul buyurur" dedi.

مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِى مَآ اَنَا

ben değilim | beni öldürmek | için | elini | bana | uzatırsan | andolsun | ki eğer | kendinden korkanlardan

بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

alemlerin | Rabbi olan | Allah'tan | korkarım | kuşkusuz ben | seni öldürmem | için | sana | elimi | uzatacak

اِنِّى اُرِيدُ اَنْ تَبُوٓاَ بِاِثْمِى وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ ﴿٢٨﴾

olmanı | senin de günahını | benim de günahımı | yüklenmeni | istiyorum | şüphesiz ben

اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ

süslü gösterdi | zalimlerin | cezası | işte budur | cehennemliklerden

لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

ziyan edenlerden | oldu | o da onu öldürdü | kardeşini | öldürmeyi | nefsi | ona

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِى

gömecek | nasıl | göstermek | için | yeri | eşeliyordu | bir karga | Allah | gönderdi

سَوْٓاَةَ اَخِيهِ قَالَ يٰوَيْلَتٰى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا

şu | gibi | olmaktan | aciz mi kaldım | eyvah | dedi | kardeşinin | cesedini

الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْٓاَةَ اَخِى فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِينَ ﴿٣١﴾

pişmanlardan | oldu | kardeşimin | cesedini | gömeyim | karga

28 – "Andolsun ki eğer beni öldürmek için bana elini uzatırsan, ben de seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Kuşkusuz ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım".

29 – "Şüphesiz ben benim de günahımı, senin de günahını yüklenip de cehennemliklerden olmanı istiyorum. İşte zalimlerin cezası budur".

30 – Böylece nefsi ona kardeşini öldürmeyi süslü gösterdi. O da onu öldürdü. Böylece ziyan edenlerden oldu.

31 – Bunun üzerine Allah teala ona bir karga gönderdi; o yeri eşeliyordu; kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek istiyordu. Bunu görünce: "Eyvah, şu karga gibi olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz mi kaldım?" dedi. Ve pişmanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ

kıyasen öldürürse | kuşkusuz | İsrail | oğullarının | üzerine | yazdık | bundan | dolayı

نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ

insanları öldürmüştür | sanki | yeryüzünde | fesat çıkarmasız | yahut | cana kıymasız | bir cana

جَمِيعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ

andolsun | bütün | insanları | diriltmiştir | sanki | onu diriltirse | kim de | bütün

جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ

ardından | onlardan | çoğu | muhakkak | sonra | apaçık deliller | elçilerimiz | onlara getirdi

ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزَٰٓؤُا الَّذِينَ

32

onların ki | cezası | ancak | aşırı gitmektedirler | yeryüzünde | bunun

يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا

bozgunculuk | yeryüzünde | çıkarıyorlar | ve Resul'ü | ile | Allah | savaşıyorlar

اَنْ يُقَتَّلُوٓا اَوْ يُصَلَّبُوٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ

ayaklarının | ellerinin | kesilmesi | yahut | asılmaları | yahut | öldürülmeleri

32 – İşte bundan dolayı İsrail oğullarına şunu yazdık: "Kuşkusuz kim bir cana kıyma veyahut yeryüzünde bir fesat çıkarma karşılığı olmaksızın bir cana kıyarsa, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de onu diriltirse (ölümden kurtarırsa), sanki bütün insanları diriltmiş gibidir". Andolsun ki elçilerimiz onlara apaçık deliller getirdi. Sonra bunun ardından çokları yeryüzünde aşırı gitmektedirler.

33 – Allah ve Resul'ü ile savaşan ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranların cezası ancak öldürülmeleri yahut asılmaları yahut elleri ve ayaklarının çaprazvari kesilmesi veyahut (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için dünyada rezilliktir. Onlar için ahirette de pek büyük bir azap vardır.

خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى

rezillik(tir) | onlar için | bu | o yerden | sürülmeleri | yahut | çaprazvari

الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۙ ٣٣ اِلَّا الَّذِينَ

33

onlar ki | ancak müstesna | büyük | bir azap | ahirette de | onlar için vardır | dünyada

تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | bilin ki | kendilerini | ele geçirmenizden | önce | tevbe ettiler

رَحِيمٌ ۚ ٣٤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوٓا اِلَيْهِ

34

O'na | arayın | Allah'tan | korkun | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | çok esirgeyicidir

الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٣٥

35

kurtuluşa eresiniz | belki siz | O'nun yolunda | cihat edin | vesile

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا

hepsi | yeryüzün-dedir | o şeyler ki | onların | keşke olsa | kafir oldular | onlar ki | şüphesiz

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

kıyamet | gününün | azabından | onu | feda etmek için | yanında | olsa | bir misli de

مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ٣٦

36

pek acıklı | bir azap | onlar için vardır | onlardan | kabul olunmaz

34 – Ancak kendilerini ele geçirmeden önce tövbe edenler müstesna. Bilin ki şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

35 – Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve O'na (yaklaşmağa) vesile arayın. Allah yolunda cihat edin ki kurtuluşa eresiniz.

36 – Şüphesiz kafir olanların, eğer yeryüzündeki her şey bir misliyle beraber kendilerinin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için feda etmek (fidye vermek) isteseler, onlardan kabul olunmaz. Onlar için pek acıklı bir azap vardır.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا

ondan | çıkacak | halbuki onlar değil | ateşten | çıkmak | isterler

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا

37

kesin | kadın hırsızın | erkek hırsızın | sürekli | bir azap | onlar için vardır

اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِنَ اللهِ وَاللهُ عَزِيزٌ

mutlak galiptir | Allah | Allah'tan | ibret verici bir ceza olarak | yaptılar | o şeye ki | karşılık olarak | ellerini

حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللهَ

38

Allah | şüphesiz | kendini düzeltirse | haksızlığından | sonra | tevbe eder | kim | hikmet sahibidir

يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللهَ

39

Allah | şüphesiz | bilmez misin ki | çok esirgeyicidir | çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | tevbesini | kabul eder

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَغْفِرُ

bağışlar | diler | ona ki | azap eder | ve yerin | göklerin | mülkü | O'nundur

لِمَنْ يَشَآءُ وَاللهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا اَيُّهَا

40

o | ey | kadirdir | şeye | her | Allah | diler | onu ki

37 – Ateşten çıkmak isterler. Fakat ondan çıkamazlar. Onlar için sürekli azap vardır.

38 – Erkek ve kadın hırsızın ellerini yaptıklarına karşılık ve Allah'tan ibret verici bir ceza olmak üzere kesin. Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

39 – Kim haksızlığından sonra tövbe eder ve kendini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

40 – Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğine azap eder ve dilediğini bağışlar. Allah her şeye kadirdir.

الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ

küfre koşarlar onlar ki seni üzmesin peygamber

الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ

kalpleri iman etmedi ağızları ile iman ettik dediler onlardan ki

الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ ۙ

başka topluluğu çok dinlerler yalanı çok dinlerler Yahudi oldular onlardan ki

لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ

derler yerlerinden kelimeleri değiştirirler sana gelmeyen

إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ

kim ki sakının size o verilmezse eğer onu alın şu size verilirse eğer

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ

işte onlar hiç bir şey Allah'tan ona bir şey yapamazsın fitneye düşmesini Allah ister

الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا

dünyada onlar için vardır kalplerini temizlemek Allah istemedi öyle kimselerdir ki

خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

41

büyük bir azap ahirette onlar için vardır rezillik

41 – Ey Peygamber, ağızları ile iman ettik deyip de kalpleri iman etmeyenlerden küfre koşanlar seni üzmesin. Yahudilerden de yalanı çok dinleyen, sana gelmeyen topluluğu çok dinleyenler (onlar adına casusluk edenler) vardır Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler. "Size şu fetva verilirse, alın; eğer size o verilmezse sakının" derler. Allah kimin fitneye düşmesini (sapmasını) isterse, sen ona Allah'tan hiçbir şey yapamazsın. İşte Allah'ın, kalplerini temizlemek istemediği onlardır. Onlar için dünyada rezillik vardır. Onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَاۤؤُكَ فَاحْكُمْ

hüküm ver / sana gelirlerse / eğer / haramı / çok yerler / yalanı / çok dinlerler

بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ

sana asla zarar veremezler / onlardan / yüz çevirirsen / eğer / onlardan / yüz çevir / yahut / aralarında

شَيْـًٔا ۭ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

sever / Allah / çünkü / adaletle / aralarında / hüküm ver / hüküm verirsen / eğer / hiç bir şeyle

الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ

42

Tevrat / halbuki yanlarında-dır / seni hakem tutarlar / nasıl / adalet edenleri

فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ

onlar değiller / bunun / ardından / yüz çevirirler / sonra / Allah'ın / hükmü / onda vardır

بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ

43

hüküm verir / nur / hidayet / onda vardır / Tevrat'ı / indirdik / biz / inanan kimseler

بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ

ilahi alimlerle / Yahudi oldular / onlar için ki / teslim oldular / onlar ki / peygamberler / onunla

42 – Onlar yalanı çok dinler, haramı çok yerler. Eğer sana gelirlerse, aralarında hüküm (karar) ver, yahut onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir şeyle asla zarar veremezler. Eğer hüküm verirsen, aralarında adaletle hüküm (karar) ver. Çünkü Allah adalet edenleri sever.

43 – Yanlarında içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken seni nasıl hakem tutarlar? Sonra da bunun ardından yüz çevirirler. Onlar inanan kimseler değildirler.

وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللهِ وَكَانُوا

ve olmaları | Allah'ın | kitabını | korumakla memur oldukları | nedeniyle | hahamlar

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا

satmayın | benden korkun | insanlardan | artık korkmayın | şahitler | onun üzerinde

بِاٰيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ

Allah | indirdi | o şeyle ki | hükmetmezse | kim | az | pahaya | ayetlerimi

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ

44

onların üzerine | yazdık | kafirlerin | ta kendileridir | işte onlar

فِيهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ

burun | göze | göz | cana | can | şüphesiz | onda

بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوحَ

yaralar da | dişe | diş | kulağa | kulak | buruna

قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهٗ ۚ وَمَنْ

kim | kendisi için | keffarettir | o | bunu | bağışlarsa | kim | karşılıklıdır

لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾

45

zalimlerin | ta kendileridir | işte onlar | Allah | indirdi | o şeyle ki | hükmetmezse

44 – Biz, Tevrat'ı indirdik; onda hidayet ve nur vardır. Allah'a teslim olan peygamberler Yahudiler için onunla hüküm verirler. Bir de İlahi alimlerle hahamlar da, Allah'ın kitabını korumakla memur oldukları ve üzerinde şahit bulundukları için (onlar da Tevratla hüküm verirler). Artık insanlardan korkmayın; benden korkun. Ayetlerimi az pahaya satmayın. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kafirlerin ta kendileridir.

45 – Onların üzerine onda (Tevrat'ta) şunu yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş, yaralar da karşılıklıdır. Kim bunu (kısası) bağışlarsa, o, kendisi için bir keffarettir (bağışlanma sebebidir). Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

önündedir | o şeyi ki | tasdik edici olarak | Meryem oğlu | İsa'yı | arkalarından | gönderdik

مِنَ التَّوْرٰيةِ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۙ وَمُصَدِّقًا

tasdik edici olarak | nur | hidayet | onda vardır | İncil'i | ona verdik | Tevrat'tan

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

46

takva sahipleri için | bir öğüt olmak üzere | bir hidayet | Tevrat'tan | önündedir | o şeyi ki

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ

hükmetmezse | kim | onda | Allah | indirdi | o şeyle ki | İncil | sahipleri | hükmetsin

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

47

sana | indirdik | fasıkların | ta kendileridir | işte onlar | Allah | indirdi | o şeyle ki

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا

bir şahit olarak | kitaptan | önündedir | o şeyi ki | tasdik edici | hak ile | kitabı

عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ

heva ve heveslerine | uyma | Allah | indirdi | o şeyle ki | aralarında | artık sen de hükmet | ona karşı

46 – Arkalarından da Meryem oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı tasdik edici olarak gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur olan, önündeki Tevrat'ı tasdik edici ve takva sahipleri için bir hidayet ve bir öğüt olmak üzere İncil'i verdik.

47 – İncil sahipleri (ona inananlar) Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

bir yol / bir şeriat / içinizden / tayin ettik / herkes için / haktan / sana geldi / o şeyden dönüp

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِىْ مَآ اٰتٰىكُمْ

size verdikleri / sizi denemek için / ancak / bir tek / ümmet / sizi yapardı / Allah dileseydi / eğer

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

size haber verecektir / hepiniz / dönüşünüz / yalnız Allah'adır / hayırlarda / öyleyse yarışın

بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۙ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

48

Allah / indirdi / o şeyle ki / aralarında / hüküm / tartışıyordunuz / onda / ittifak ediyordunuz / o şeyde ki

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah / indirdi / şeylerden ki / bazı / seni alıkoymaları için / onlardan sakın / onların keyiflerine / uyma

اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ

bazı / başlarına getirmek / Allah / istiyor / ancak / bilki / yüz çevirirlerse / eğer / sana

ذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ

49

yoksa hükmünü mü / fasıktırlar / insanların / çağır / şüphesiz / günahlarını

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ۗ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾

50

iyi anlıyorlar / bir topluluk için / hükümce / Allah'tan / daha güzel / kimdir / istiyorlar / mi

48– Sana da kitabı önündeki (kendinden önceki) kitabı tasdik edici olarak ve ona karşı bir şahit olmak üzere hak ile indirdik. Artık sen de Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen haktan dönüp de onların heva ve heveslerine uyma. İçinizden herkes için bir şeriat ve bir yol tayin ettik. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet yapardı. Ancak size verdiklerinde sizi denemek için (böyle yaptı). Öyleyse hayırlarda yarışın. Hepinizin dönüşü yalnız Allah'adır. O zaman tartıştığınız şeyleri size haber verecektir.

49– (Sana da şu talimatı verdik): Onların aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların keyiflerine uyma. Seni Allah'ın sana indirdiği bazı şeylerden alıkoymamaları için onlardan sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki Allah ancak bazı günahlarını başlarına getirmek istiyor. Şüphesiz insanların çoğu gerçek fasıktırlar.

50– Yoksa onlar cahiliyet hükmünü (idaresini) mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir?

حزب ٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

ey o kimseler ki iman ettiler edinmeyin Yahudileri Hıristiyanları dostlar bazıları

أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

dostlarıdır bazılarının kim onları dost edinirse içinizden onlardandır şüphesiz o Allah hidayete erdirmez topluluğunu

الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ

zalimler görürsün onları ki kalplerinde hastalık koşuyorlar onlara derler

نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ

korkuyoruz başımıza gelmesinden bir felaket umulur ki Allah getirir fetih yahut bir iş kendi katından

فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

olurlar o şeye ki gizlediler içlerinde pişman der onlar ki

آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ

iman ettiler bunlar mı onlar ki yemin ettiler Allah'a var güçleri ile şüphesiz onlar sizinledirler boşa gitmiştir

أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ

onların amelleri olmuşlardır ziyan edenlerden ey o kimseler ki iman ettiler kim dönerse içinizden

51 – Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar edinmeyin. Onlar birbirinin dostlarıdır. İçinizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

52 – Kalplerinde hastalık olanların onlara koştuklarını görürsün. "Biz başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz" derler. Umulur ki Allah kendi katından bir fetih veyahut bir iş getirir de içlerinde gizledikleri o şeye pişman olurlar.

53 – (Mü'minler onların bu halini görünce): "Var güçleri ile yemin ederek sizinle beraber olduklarını söyleyenler bunlar mı?" der. Onların amelleri boşa gitmiş; ziyan edenlerden olmuşlardır.

عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

mü'minlere karşı | alçak gönüllü | onlar da onu severler | onları sever | bir topluluk | Allah | getirecek | yakında | dininden

أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ

kınamasından | korkmazlar | Allah | yolunda | cihat ederler | kafirlere karşı | onurlu

لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٥٤ 54

ilmi sonsuzdur | geniş | Allah'ın rahmeti | diler | ona ki | onu verir | Allah'ın | lutfudur | işte bu | kınayanın

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

namazı | dosdoğru kılarlar | onlar ki | iman ettiler | onlar ki | Resul'üdür | Allah'tır | sizin dostunuz | ancak

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ٥٥ 55 وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

onları ki | Resul'ünü | Allah'ı | dost edinirse | kim | ruku ederler | onlar | zekatı | verirler

آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ٥٦ 56 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

edinmeyin | iman ettiler | kimseler | o | ey | galip olanların | ta kendileridir | Allah'ın | partisi | şüphesiz | iman ettiler

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ

kitap | kendilerine verildi | onlardan ki | oyun | eğlence | dininizi | edindiler | onları ki

قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٥٧ 57

inananlar | idiyseniz | eğer | Allah'tan | korkun | dostlar | kafirleri | sizden önce

54 – Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse, Allah yakında kendilerini sevdiği, onların da O'nu sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu bir topluluk getirecek; Allah yolunda cihat ederler. Kınayanın kınamasından korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lutfudur ki dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniş, ilmi sonsuzdur.

55 – Sizin ancak dostunuz Allah'tır, Resul'üdür ve namazı dosdoğru kılan, zekatı veren, ruku eden mü'minlerdir.

56 – Kim Allah'ı, Resul'ünü ve iman edenleri dost edinirse, şüphesiz Allah'ın partisi, galip olanların ta kendileridir.

57 – Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi eğlence ve oyun edinen kimselerle kafirleri dostlar edinmeyin. Eğer inanıyorsanız Allah'tan korkun.

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

Bu topluluktur / onlar / çünkü / oyun / eğlence / onu edinirler / namaza / çağırdığınız / zaman

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

58 / Allah'a iman ettik / diye / ancak / bizden / hoşlanmıyormusunuz / kitap / ehli / ey / de ki / akıllarını çalıştırmazlar

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ

59 / de ki / fasık kimselersiniz / sizin çoğunuz / şüphesiz / daha önce / indirildi / o şeye ki / bize / indirildi / o şeye ki

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

ona / gazap etti / Allah / ona lanet etti / o da / Allah / katında / cezası / bundan / daha kötüsünü / size haber vereyim mi

وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ

daha kötüdür / işte onların / tağuta / ve taptı / domuzlar / maymunlar / onlardan / yaptı

مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَآءُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا

60 / iman ettik / derler / size geldikleri / zaman / yoldan / doğru / daha sapıktır / yeri

وَقَدْ دَّخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

61 / gizliyorlardı / idiler / o şeyi ki / pek iyi bilir / Allah / onunla / çıkmışlar / onlar / küfrle / girmişler / halbuki

58 – Namaza çağırdığınız zaman onu eğlence ve oyun edinirler. Çünkü onlar akıllarını çalıştırmayan bir topluluktur.

59 – De ki: Ey kendilerine kitap verilenler, sırf Allah'a inanmamız, bize indirilene ve daha önce indirilenlere iman etmiş olmamız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Şüphesiz sizin çoğunuz fasık kimselersiniz.

60 – De ki: Size Allah katında cezası bundan kötü olanını haber vereyim mi? O da Allah'ın lanetlediği, kendisine gazap ettiği ve onlardan maymunlar ve domuzlar yaptığı kimselerle tağuta (batıl ilahlara) tapanlardır. İşte onların yeri daha kötüdür ve bunlar doğru yoldan daha sapıktırlar.

61 – Onlar size geldikleri zaman: "İman ettik" derler. Halbuki onlar küfr (inkar)la girmiş ve onunla çıkmışlardır. Allah ise onların gizlediklerini pekiyi bilir.

وَتَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ

haram yemeğe düşmanlığa günaha koştuklarını onlardan çoğunun görürsün

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ

62

hahamlar din adamları men etmeli onları değilmiydi yapıyorlar idiler o şeyler ki gerçekten ne kötüdür

عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

63

yapıyorlar idiler o şey ki ne kötüdür haram yemekten günah söylemekten

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ

bilakis dediler o şeyle ki lanete duçar olsunlar kendilerinin elleri bağlansın bağlıdır Allah'ın eli Yahudiler dediler

يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

onlardan çoğunun andolsun artıracaktır dilerse nasıl harcar açıktır O'nun iki eli de

مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

düşmanlık aralarına saldık ve küfrlerini taşkınlık Rabbinden sana indirildi o şey ki

وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا

onu söndürdü savaş için bir ateş yaksalar ne zaman kıyamet gününe kadar kin

اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

64

bozguncuları sevmez Allah bozgunculuk için yeryüzünde koşarlar Allah

62 – Onlardan çoğunun günaha, düşmanlığa ve haram yemeğe koştuklarını görürsün. Gerçekten yaptıkları şey ne kötüdür!

63 – Din adamları ve hahamlar onları günah söylemekten ve haram yemekten men etmeli değil miydi? Yaptıkları şey ne kötüdür!

64 – Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Kendilerinin elleri bağlansın ve dedikleri yüzünden lanete duçar olsunlar. Bilakis O'nun iki eli de açıktır; istediği gibi harcar. Rabbinden sana indirilen şey, andolsun ki onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrlerini artıracaktır. Biz de aralarına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Ne zaman savaş için bir ateş yaksalar, Allah onu söndürdü. Onlar yeryüzünde bozgunculuk için çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

onların — örterdik — sakınsalardı — iman etseler — kitap — ehli — gerçekten — eğer

وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰ

65

tatbik etselerdi — onlar — eğer — nimet — cennetlerine — onları sokardık

وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ

üstlerinden — yerlerdi — Rablerinden — onlara — indirildi — o şeyi ki — İncil'i

وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَاۤءَ

kötüdür — onlardan — çoklarının — ilimli — bir cemaat — onlardan vardır — ayaklarının — altından

مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

66

sana — indirildi — o şeyi ki — tebliğ et — peygamber — o — ey — yapıyorlar — o şey ki

مِنْ رَّبِّكَ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

insanlardan — koruyacaktır — seni — Allah — O'nun mesajını — iletmedin — yapmazsan — eğer — Rabbinden

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

67

kitap — ehli — ey — de ki — kafirler — topluluğunu — hidayete erdirmez — Allah — şüphesiz

65 – Eğer gerçekten kitap ehli iman etseler ve kötülüklerden sakınsalardı, günahlarını örter ve onları nimet cennetlerine sokardık.

66 – Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirileni (Kur'an'ı) tatbik etselerdi, üstlerinden, ayaklarının altından (yer altı ve yer üstü servetleri) yerlerdi. Onlardan ılımlı bir cemaat vardır. Onlardan çoklarının ise yaptıkları ne kötüdür!

67 – Ey Peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun mesajını iletmedin demektir. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah kafirler topluluğunu hidayete erdirmez.

لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

size indirildi o şeyi ki İncil'i Tevrat'ı tatbik et... ...medikçe hiç birşey değilsiniz

مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

Rabbinden sana indirildi o şey ki onlardan bir çoğunun artıracaktır Rabbi-nizden

طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

68

kafirler topluluğuna öyleyse üzülme inkârlarını taşkınlık

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِـُٔونَ وَالنَّصَارٰى

Hıristiyan-lardan Sabiiler Yahudiler oldular onlar ki iman ettiler onlar ki şüphesiz

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

korku yoktur iyi bir iş işlerse ahiret gününe Allah'a iman eden kim

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ

69

İsrail oğullarından sağlam söz aldık andolsun üzülecekler değil onlar onlara

وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى

hoşlarına gitmiyor o şeyi ki bir peygamber onlara getirdiyse ne zaman peygam-berler onlara gönderdik

اَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

70

öldürüyor-lardı bir kısmını da yalanladılar bir kısmını nefislerinin

68– De ki: Ey kitap ehli, sizler Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an-ı Kerim'i) tatbik etmedikçe hiçbir şeysiniz. Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen (Kur'an), onlardan birçoğunun taşkınlık ve inkarını mutlaka artıracaktır. Öyleyse kafirler topluluğuna üzülme!

69– Şüphesiz mü'minler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan kim Allah'a ve ahiret gününe inanır ve iyi bir iş işlerse, onlara korku yoktur. Onlar üzülmeyecekler de.

70 – Andolsun ki biz İsrail oğullarından sağlam söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Ne zaman onlara bir peygamber hoşlarına gitmeyen bir şey getirdiyse, bir kısmını yalanladılar ve bir kısmını da öldürüyorlardı (öldürdüler).

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ

Allah tövbelerini kabul etti / sonra / sağır oldular / kör oldular / fitne / olmayacak / sandılar

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا

o şeyi ki / hakkıyla görendir / Allah / içlerinden / çokları / sağır oldular / kör oldular / sonra / onların

يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ

71 / odur / Allah / şüphesiz / dediler / onlar ki / kafir oldu / Andolsun ki / yapıyorlar

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِٓي اِسْرَآئِيلَ

İsrail / oğulları / ey / Mesih / dedi / Meryem oğlu / Mesih'tir

اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ

Allah'a / şirk koşarsa / kim / çünkü / sizin de Rabbiniz / benim de Rabbim / Allah'a / ibadet edin

حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

zalimler / yoktur / cehennem- dir / onun yeri / cenneti / ona / Allah / haram etmiştir

مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ

72 / Andolsun ki / yardımcılar / kâfir olmuştur / onlar ki / dediler / şüphesiz / Allah / üçüncüsüdür

71 – Fitne olmayacak sandılar. Kör ve sağır oldular. Sonra Allah tövbelerini kabul etti. Sonra içlerinden çokları yine kör ve sağır oldular. Allah yaptıklarını hakkıyle görmektedir.

72 – Andolsun ki, "Gerçekten Allah, Meryem oğlu (İsa) Mesih'tir" diyenler kafir oldular. Mesih ise: "Ey İsrail oğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü kim Allah'a şirk (ortak) koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram etmiştir. Onun yeri cehennemdir. Zalimler için yardımcılar yoktur" demişti.

ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۭ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا

o şeye ki / son vermezlerse / eğer / bir tek / ilah vardır / ancak / ilah / yoktur / üçün

يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٧٣

73

acıklı / bir azap / içlerinden / kâfir oldular / onlara ki / mutlaka dokunacaktır / diyorlar

اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

çok bağışlayıcı / Allah / O'ndan bağış dileniyorlar mı / Allah'a / tevbe etmiyorlar mı

رَّحِيْمٌ ٧٤ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ

74

geçmiştir / bir peygamberdir / ancak / Meryem oğlu / Mesih / değildir / çok esirgeyicidir

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۭ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ۭ كَانَا يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ

nasıl / bak / yemek / yerler / idiler / çok doğru bir kadındır / anası / peygamberler / ondan önce

نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ٧٥

75

döndürülüyorlar / nasıl / bak / sonra / ayetleri / onlara / açıklıyoruz

قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ

size / sahip değildir / o şeye ki / Allah'ı / bırakıp da / tapıyor musunuz / de ki

ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۭ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ٧٦

76

her şeyi bilendir / hakkıyla işiten / O / Allah / yarar vermeğe / zarar vermeğe

73 – Andolsun ki: Gerçekten Allah üçün üçüncüsüdür, diyenler kafir olmuşlardır. Bir tek Allah'tan başka İlah yoktur. Eğer bu dediklerine son vermezlerse, içlerinden kafir olanlara (küfrlerinde sebat edenlere) mutlaka acıklı bir azap dokunacaktır.

74 – Allah'a tövbe edip ondan günahlarının bağışlanmasını dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

75 – Meryem oğlu (İsa) Mesih sadece bir Peygamberdir. Ondan önce (birçok) peygamberler geçmiştir. Anası da çok doğru bir kadındır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz! Sonra da (haktan) nasıl döndürülüyorlar?

76 – De ki: "Allah'ı bırakıp da size zarar ve yarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Allah, evet O, hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

قُلْ يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

haksız yere | dininizde | aşırı gitmeyin | kitap | ehli | ey | de ki

وَلَا تَتَّبِعُوٓا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا

saptırmışlar | önceden | sapmışlar | bir kavmin ki | heva ve heveslerine | uymayın

كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ

77

onlar ki | lanetlendi | yoldan | doğru | çıkmışlar | çoklarını

كَفَرُوا مِنْ بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيسَى

İsa'nın | Davud'un | dili | ile | İsrail | oğullarından | kâfir oldular

ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

78

sınırı aşıyorlardı | idiler | isyan ettiler | o | şeydendi ki | bu da | Meryem oğlu

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا

idiler | o şey ki | ne kötüdür | yaptıkları | kötülükten | birbirlerini men etmezlerdi | idiler

يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

79

da ki | dostluk kuruyorlar | içlerinden | çoklarını | görürsün | yapıyorlar

77 – De ki: Ey kitap ehli, dininizde haksız yere aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış ve çoklarını saptırmış ve doğru yoldan çıkmış bir kavmin heva ve heveslerine uymayın.

78 – İsrail oğullarından kafir olanlar Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu da isyan edip sınırı aşmalarındandı.

79 – Onlar birbirlerini yaptıkları kötülükten men etmezlerdi. Yaptıkları şey ne kötüdür!

كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ

Allah'ın gazap etmesi nefisleri onlara takdim etti o şey ki ne kötüdür kâfir oldular

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ٨٠ وَلَوْ كَانُوا

80

olsalardı eğer ebedi kalacaklardır onlar azapta onlara

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ

onları edinmezlerdi ona indirildi o şeye ki Peygamber'e Allah'a iman ediyorlar

أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ٨١ لَتَجِدَنَّ

81

görürsün/bulursun fasık kimselerdir içlerinden çokları takat dostlar

أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ

onlar ki Yahudilerle iman ettiler onlara ki düşmanlıkça insanların en şiddetlilerini

أَشْرَكُوا ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ

onlara ki sevgice onların en yakınlarını görürsün/bulursun müşrik oldular

آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ

onların içinde çünkü Hıristiyanlarız biz dediler onları ki iman ettiler

قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٨٢

82

kibirlenmezler de ve onlar rahipler vardır keşişler

80 – İçlerinden çoklarının kafirlerle dostluk kurduklarını görürsün. Nefislerinin onlara takdim ettiği o Allah'ın onlara gazap etmesi ne kötüdür. Onlar azapta ebedi kalacaklardır.

81 – Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat içlerinden çoğu fasık kimselerdir.

82 – İnsanların mü'minlere en şiddetli düşmanlık edenlerinin Yahudilerle müşrikler (putperestler) olduklarını görürsün. Onların mü'minlere sevgi bakımından en yakın olanlarının da: "Biz Hıristiyanlarız" diyenler olduğunu görürsün. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır ve onlar kibirlenmezler de.

وَإِذَا سَمِعُوا مَآ أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا

o şeyden ki | yaşla | dolduğunu | gözlerinin | görürsün | peygambere | indirildi | o şeyi ki | işittikleri | zaman

عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّٰهِدِينَ ﴿٨٣﴾

şahitlerle | beraber | bizi yaz | iman ettik | ey Rabbimiz | derler | haktan | tanıdılar

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۖ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا

bizi katmasını | umuyoruz | haktan | bize geldi | o şeye ki | Allah'a | iman etmeyelim | biz | neden

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّٰلِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثَٰبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا

84

dediler | o şeye ki | Allah | onlara karşılık olarak verdi | iyiler | topluluğuna | Rabbimizin

جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ

mükafat | işte budur | orada | ebedi kalacaklar | ırmaklar | altlarından | akan | cennetler

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ

85

işte onlar | ayetlerimize | inanmadılar | kâfir oldular | onlar ki | iyilerin

أَصْحَٰبُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَٰتِ

86

temizlerini | haram etmeyin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | cehennemin | arkadaşlarıdır

الجزء ٧

83 – Onlar Peygamber'e indirileni işittikleri zaman hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün. "Rabbimiz, iman ettik; artık bizi (hakka) şahitlerle beraber yaz" derler.

84 - "Biz Rabbimizin bizi iyiler topluluğuna katmasını umarken niçin Allah'a ve bize gelen hakka iman etmeyelim?"

85 – Allah da onlara bu dediklerine karşılık olarak altlarından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetler verdi. İyilerin mükafatı işte budur.

86 – Kafir olup ayetlerimize inanmayanlara gelince, işte onlar da cehennemin arkadaşlarıdır.

مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾

87

sının aşanları | sevmez | Allah | şüphesiz | sının aşmayın | size | Allah | helal etti | o şeylerin ki

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ

ki | Allah'tan | korkun | temiz olarak | helal olarak | Allah | size rızk etti | o şeyler-den ki | yeyin

اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ

88

yemin-lerinizdeki | boş ile | Allah | sizi sorumlu tutmaz | inanıyor-sunuz | O'na | siz

وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ

onun kefareti | yeminlerden | azmettiniz | o şeyle ki | sizi sorumlu tutar | ancak

اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ

ailenizi | yedirirsiniz | o şeyin ki | ortasından | yoksulu | on | yedirmektir

اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ

üç | oruç tutmaktır | bunları bulamazsa | kim | bir köle | azat etmektir | yahut | onları giydirmek | yahut

اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ

yemin-lerinizi | muhafaza edin | yemin ettiğiniz | zaman | yemin-lerinizin | keffareti | işte budur | gün

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

89

şükreder-siniz | umulur ki | ayetlerini | size | Allah | açıklıyor | böyle

87 – Ey iman edenler, Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram etmeyin ve sınırı aşmayın. Şüphesiz Allah sınırı aşanları sevmez.

88 – Allah'ın size rızk ettiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. O inandığınız Allah'tan korkun.

89 – Allah sizi boş yere ettiğiniz yeminlerden dolayı sorumlu tutmaz; ancak azmettiğiniz yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Onun kefareti de ailenize yedirdiğinizin ortasından on yoksulu yedirmek yahut onları giydirmek veyahut bir köle azat etmektir. Kim bunları bulamazsa, üç gün oruç tutmaktır. İşte ant içtiğiniz zaman yeminlerinizin kefareti budur. Yeminlerinizi muhafaza edin. Allah ayetlerini size böyle açıklıyor ki şükredesiniz.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

ey | o | kimseler ki | iman ettiler | ancak | içki | kumar | dikili taşlar | fal okları

رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ

pisliktir | işinden | şeytan | bunlardan uzak durun | umulur ki | kurtulursunuz | ancak | ister

الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

şeytan | sokmak | aranıza | düşmanlık | kin | içkide | kumarda

وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

sizi | alıkoymak | zikrinden | Allah'ın | namazdan | mi | siz | mi | vazgeçtiniz

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا

itaat edin | Allah'a | itaat edin | peygambere | sakının | eğer | yüz çevirirseniz | bilin ki | sadece

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

peygamberimize düşen | tebliğ etmektir | açıkça | yoktur | üzerine | onların ki | iman ettiler | yaptılar | iyi işler

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

günah | o şeyde ki | tattılar | takdirde | sakındıkları | iman ettikleri | yaptıktan

90 – Ey iman edenler, ancak içki, kumar, dikili taşlar (putlar) ve fal okları şeytan işinden birer pisliktir. Bunlardan uzak durun ki kurtulasınız.

91 – Ancak şeytan içkide ve kumarda aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz değil mi?

92 – Allah'a da itaat edin, Peygamber'e de itaat edin ve (kötülüklerden) sakının. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ancak Peygamberimize düşen açıkça tebliğ etmektir.

93 – İman edip iyi işler yapanlara (haram kılınmazdan önce) tattıklarından dolayı günah yoktur; sakınıp iman ettikleri ve iyi işler yaptıkları; sonra yine sakınıp iman ettikleri, sonra da sakınıp iyilik ettikleri takdirde. Allah iyilik edenleri sever.

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۚ ٩٣
93

iyilik edenleri | sever | Allah | iyilik ettikleri | sakındıkları | sonra | iman ettikleri | sakındıkları | sonra

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ

elleriniz | ona yetişir | avdan | bir şeyle | Allah | sizi imtihan edecektir | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ

ona vardır | bundan | sonra | aşırı giderse | kim | görmeden | O'ndan korkar | onu ki | Allah | ayırt etmek için | mızrak-larınız

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٩٤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ
94

ihramlı | siz iken | av | öldürmeyin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | pek acıklı | bir azap

وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ

bunu | takdir eder | hayvan-lardan | öldürdü | o şey ki | kadar | bir ceza verir | kasden | içinizden | onu öldürürse | kim

ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًۢا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ

yoksullar | doyurmaktır | bir kefarettir ki | yahut | Kabe'ye | ulaşmış | bir kurban olarak | içinizden | adalet sahibi

اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ

geçti | o şeyi ki | Allah | bağışladı | ettiğinin/işinin | vebalini | ta ki tatsın | oruç | bunun | dengi | yahut

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ ٩٥
95

intikam sahibidir | mutlak galiptir | Allah | ondan | Allah | intikam alır | geriye dönerse | kim de

94 – Ey iman edenler, Allah, görmeksizin kendisinden korkanları ayırt etmek için avdan ellerinizin, mızraklarınızın erişebileceği bir şeyle, andolsun ki, sizi imtihan edecektir. Kim bundan sonra aşırı giderse, ona pek acıklı bir azap vardır.

95 – Ey iman edenler, ihramlı iken av öldürmeyin. Kim içinizden onu kasten öldürürse, öldürdüğü hayvan kadar bir ceza verir. Bunu da içinizden adalet sahibi iki kimse Kabe'ye ulaşmış bir kurban olarak takdir eder. Yahut bir kefarettir ki o da bir yoksul doyurmudur veyahut bunun dengi bir oruçtur. Ta ki ettiğinin vebalini tatsın (çeksin). Allah geçmişi bağışladı. Kim de geriye dönerse Allah ondan intikam alır. Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir (intikam alıcıdır).

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ

haram kılındı / yolculara / size / bir fayda olmak üzere / onu yemek / deniz / avı / size / helal kılındı

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

O'nun huzurunda / ki / Allah'tan / korkun / ihramlı / bulunduğunuz sürece / kara / avı / size

تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا

96

bir dayanak / Haram / Beyt-i / Kabe'yi / Allah / yaptı / toplanacaksınız

لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا

bilmeniz için ki / bu da / tasmalı kurbanlıklar / kurbanlıklar / haram / ay'ı / insanlar için

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

şeyi / her / Allah / şüphesiz / yerdedir / o şeyleri ki / göklerde / o şeyleri ki / bilir / Allah / şüphesiz

عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

97

çok bağışlayıcıdır / Allah / şüphesiz / cezası / şiddetlidir / Allah'ın / şüphesiz / bilin ki / hakkıyla bilendir

رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا

98

o şeyleri ki / bilir / Allah / tebliğden / başka (bir şey) / Peygamber'e / yoktur / çok esirgeyicidir

96 - Deniz avı; size ve yolculara bir fayda olmak üzere helal kılındı. İhramlı bulunduğunuz sürece kara avı size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97 – Allah; Beyt-i Haram'ı, kurbanlıkları ve tasmalı kurbanlıkları insanlar için bir dayanak kıldı. Bu da Allah'ın göklerde ve yerde olanları hakkıyla bildiğini anlamanız içindir.

98 – Bilin ki Allah'ın azabı şiddetlidir ve Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

99 – Peygamber'e tebliğden başka bir şey yoktur. Allah açıkladıklarınızı ve gizlediklerinizi bilir.

تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

temiz murdar ile bir olmaz de ki gizlersiniz o şeyleri ki açıklarsınız

اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

umulur ki selim akıl sahipleri ey Allah'tan öyleyse korkun murdarın çokluğu hoşuna gitse de

تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْئَلُوا عَنْ اَشْيَاءَ اِنْ تُبْدَ

açıklanırsa eğer şeylerden sormayın iman ettiler kimseler ki o ey kurtulursunuz

لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَاِنْ تَسْئَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ

size açıklanır Kur'an indirildiği zaman onlardan sorarsanız eğer sizi üzer size

عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَاَلَهَا

onları sordu gerçekten çok yumuşaktır çok bağışlayıcı Allah onları Allah affetti

قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ

Allah yapmadı inkar edenler onları oldular sonra da sizden önce bir kavim

بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ الَّذِينَ

onlar ki ancak hâm ne vesile ne saibe ne ne bahire

كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

akıl erdiremezler onların çokları yalan Allah'a karşı iftira ederler kâfir oldular

100 – De ki: Murdarla temiz bir olmaz; ister ki murdarın çokluğu hoşuna gitsin. Öyleyse ey selim akıl sahipleri Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz.

101 – Ey iman edenler, size açıklandığı takdirde sizi üzecek olan şeyleri sormayın. Eğer Kur'an indirilirken onlardan sorarsanız size açıklanır. Allah onları affetmiştir. Allah çok bağışlayıcı, çok yumuşaktır.

102- Gerçekten sizden önce bir kavim onları sormuş, sonra da onu inkar etmişlerdi.

103 – Allah; ne bahire ne saibe ne vasile ne de ham diye bir şeyi meşru kılmadı. Ancak kafirler Allah'a karşı yalan iftira ederler. Onların çoğu akıl erdiremezler.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

bize yeter / derler / ve Peygambere / Allah / indirdi / o şeye ki / gelin / onlara / denildiği / zaman

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَآ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَلَا

bir şey / bilmiyorlar / ataları / idiyse / ya / atalarımızı / onun üzerinde / bulduk / o şey ki

يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

104

size zarar vermez / kendinize / siz bakın / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / doğru yola gitmiyorlarsa

مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

idiniz / o şeyleri ki / haber verir size / hepinizin / dönüşü / yalnız Allah'adır / siz doğru yolu bulduğunuz / zaman / saptı / o kimse ki

تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ

105

birinize / çattığı / zaman / aranızda / şahitlik / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / yapıyor (sunuz)

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ

sizden olmayan / iki başka kimse / yahut / içinizden / adalet / sahibi / iki kimse / vasiyet / anında / ölüm

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا

onları alıkorsunuz / ölüm / musibeti / başınıza geldi / yeryüzünde / sefer ettiniz / siz / eğer

104 – Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Peygamber'e gelin" denildiği zaman, "atalarımızı onun üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. Ya ataları bir şey bilmiyor ve doğru yola gitmiyorlarsa!

105 – Ey iman edenler, siz kendinize bakın. Siz doğru yolu bulduğunuz zaman, sapanlar size zarar vermezler. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman yaptıklarınızı size haber verir.

106 – Ey iman edenler, birinize ölüm gelip çattığı zaman vasiyet anında sizden iki adalet sahibi şahitlik etsin yahut yeryüzünde sefer ettiniz de başınıza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan iki başkası şahitlik etsin. Onların şahitliklerinden şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıkoyarsınız; "akraba da olsa ona (yemine) karşı bir bedel almayız, Allah'ın şahitliğini gizlemeyiz. Biz o takdirde günahkarlardan oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهٖ ثَمَنًا

bir bedel / ona karşı / satın almayız / şüphe ederseniz / eğer / Allah'a / yemin ederler / namazdan / sonra

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ

mutlaka / o takdirde / muhakkak biz / Allah'ın / şahitliğini / gizlemeyiz / akraba / olsun / ister ki

الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُوْمَانِ

106 / geçerler / başka iki kişi / bir vebal / hak ettikleri / o ikisinin / fark edilirse / eğer / günahkarlardanız

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمَانِ

yemin ederler / daha yakın iki kişi / onlara / hak terettüp etti / o kimselerden ki / o ikinin yerine

بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ اِنَّآ اِذًا

o takdirde şüphesiz biz / biz (hakkı) çiğnemedik / onların şahitliğinden / daha doğrudur / muhakkak bizim şahitliğimiz / Allah'a ki

لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى

107 / şahitliği / eda etmelerine / daha yakındır / işte bu / zalimlerdeniz

وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَّعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا

korkun / onların yeminlerinden sonra / yeminlerin / reddedilmesinden / korkmalarına / yahut / layık olduğu veçh ile

اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٨﴾

108 / fasıkların / topluluğuna / hidayet etmez / Allah / dinleyin / Allah'tan

107 – Eğer o ikinin bir vebal hak ettikleri fark edilirse, hak terettüp eden ve ölüye daha yakın iki kişi onların yerlerine geçer; "muhakkak bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur. Biz (hakkı) çiğnemedik; aksi takdirde zalimlerden oluruz" diye yemin ederler.

108 – İşte bu, şahitliği layık olduğu vechile eda etmelerine yahut yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkun ve dinleyin. Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ

bilgi(miz) yoktur | derler | size cevap verildi | ne | der | peygam-berleri | Allah | toplar | o günde ki

لَنَآ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ

109

ey İsa | Allah | der | o zaman | gaybleri | çok iyi bilensin | sen | şüphesiz sensin | bizim

مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوحِ

Ruhul | seni destek-lemiştim | hani | annenin üzerindeki | senin üzerindeki | nimetimi | hatırla | Meryem oğlu

الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَاِذْ عَلَّمْتُكَ

sana öğretmiştim | hani | yetişkin iken | beşikte iken | insanlarla | konuşu-yordun | Kuds ile

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَاِذْ تَخْلُقُ

tasar-lıyordun | hani | İncil'i | Tevrat'ı | hikmeti | kitabı

مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا

kuş | oluyordu | ona | üflüyordun | benim iznimle | kuş | şekli gibi | çamurdan

بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى

ölüleri | çıkarıyordun | hani | benim iznimle | abraşı | anadan doğma körü | iyi ediyordun | benim iznimle

109 – O günde ki Allah peygamberleri toplar: "Size ne cevap verildi?" der. Onlar da: "Bizim bilgimiz yok. Şüphesiz sen gaypleri çok iyi bilensin" derler.

110 – O zaman Allah şöyle demişti: "Ey Meryem oğlu İsa, senin ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla; hani seni Ruhu'l-Kuds ile desteklemiştim. Sen beşikte ve yetişkin iken insanlarla konuşuyordun. Hani sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. Hani sen benim iznimle çamurdan kuş şekli gibi bir şey tasarlıyor ve ona üflüyordun; o da benim iznimle kuş oluyordu. Benim iznimle anadan doğma körü ve abraşı iyi ediyordun. Hani benim iznimle ölüleri (kabirlerinden hayata) çıkarıyordun. Hani İsrail oğullarını senden çekmiştim. Hani sen onlara açık mucizeler getirmiştin de onlardan kafirler: "Bu, ancak açık bir büyüdür" demişlerdi.

بِاِذْنِىۖ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِٓى اِسْرَٰٓئِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَٰتِ

açık mucizeler — hani onlara getirmiştin — senden — İsrail — oğullarını — çekmiştim — hani — benim izinimle

فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هَٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾

açık — bir büyü — ancak — bu — değildir — onlardan — kâfir oldular — onlar ki — demişti

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّنَ اَنْ اٰمِنُوا بِى وَبِرَسُولِى قَالُوٓا

demişlerdi — peygamberime — bana — iman edin — diye — Havarilere — vahyetmiştim — hani

اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

Havariler — demişti — o vakit — müslüman-lanz — gerçekten bizler — şahit ol ki — iman ettik

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا

üstümüze — indirmeye — Rabbinin — gücü yeter — mi — Meryem oğlu — İsa — ey

مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

mü'min kimseler — iseniz — eğer — Allah'tan — korkun — demişti — gökten — bir sofra

قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ

bilelim — kalplerimiz — yatışsın — ondan — yemek — istiyoruz — dediler

اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّٰهِدِينَ ﴿١١٣﴾

şahitler — ona — olalım — bize doğru söyledin — gerçekten — ki

111 – Hani Havarilere: "Bana ve peygamberime iman edin" diye vahyetmiştim, onlar da: "İman ettik; şahit ol ki gerçekten bizler Müslümanlarız" demişlerdi.

112 – O vakit Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin üzerimize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: Eğer mü'min kimseler-seniz Allah'tan korkun" demişti.

113 – Onlar da şöyle dediler: ""Biz ondan yemek istiyoruz; kalplerimiz yatışsın; bize doğru söylediğini bilelim ve ona şahitler olalım".

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ تَكُونُ

olsun gökten bir sofra üstümüze indir Rabbimiz Allah'ım Meryem oğlu İsa dedi

لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

114

rızk verenlerin en hayırlısısın sen bize rızk et senden bir mucize sonumuz ilkimiz bayram bizim için

قَالَ اللّٰهُ اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا

bir azapla ki ben ona azap ederim şüphesiz ben içinizden bundan sonra nankörlük ederse artık kim üstünüze indireceğim onu şüphesiz ben Allah dedi

لَآ اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

115

Meryem oğlu İsa ey Allah demişti hatırla dünyalardan hiç bir kimseye ona azap etmem

ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالَ

dedi Allah'tan başka iki tanrı ve anamı beni edinin insanlara dedin sen mi

سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ

şüphesiz onu dedi idiysem eğer hakkım benim yoktur o şeyi ki demeye benim için olmaz seni tenzih ederim

عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ

çok iyi bilensin sen şüphesiz sen senin içinde olanı o şeyi ki ben bilmem benim içimde olanı o şeyi ki sen bilirsin bilmişsindir

114 – Meryem oğlu İsa şöyle dedi: Allah'ım, Rabbimiz, üzerimize gökten bir sofra indir de bizim için, ilkimiz ve sonumuz için bize bir mucize olsun. Bize rızk ver. Sen rızk verenlerin en hayırlısısın".

115 – Allah şöyle dedi: "Şüphesiz ben onu üstünüze indireceğim. Artık kim bundan sonra nankörlük ederse, şüphesiz ben ona dünyalardan hiçbir kimseye etmediğim azabı ederim".

116 – Hatırla, Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara sen mi: "Beni ve anamı Allah'tan başka iki ilah edinin?" dedin, demişti. O da şöyle dedi: "Seni tenzih ederim. Benim için hakkım olmayan bir şey söylemek olmaz. Eğer onu demişsem, sen onu bilmişsindir. Sen benim içimdekini bilirsin; bense senin içindekini bilmem. Şüphesiz sen gaypleri çok iyi bilenin ta kendisisin".

الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي

116

benim de Rabbim / Allah'a / ibadet edin diye / onu / bana emrettin / o şeyi ki / ancak / onlara / ben demedim / gaybları

وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ

sen idin / beni aldın / vakta ki / içlerinde / bulunduğum sürece / bir şahit / üzerlerinde / idim / sizin de Rabbiniz olan

أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

117

şahitsin / şeye / her / sen / üzerlerinde / gözcü / sen

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

mutlak galip / sen / şüphesiz / sen / onlar / bağışlarsan / eğer / senin kullarındır / şüphesiz / onlar / onlara azap edersen / eğer

الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ

118

onlar için vardır / doğrulukları / doğrulara / fayda verir / bir gündür ki / bu / Allah / dedi / hikmet sahibisin

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ

Allah / razı olmuştur / sonsuza dek / orada / sürekli kalırlar / ırmaklar / altlarından / akan / cennetler

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ

119

mülkü / Allah'ındır / büyük / kurtuluştur / işte bu / O'ndan / onlar da razı olmuşlar / onlardan

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

120

kadirdir / şeye / her / O / onlardadır / o şeyler ki / yerin / göklerin

117 – Ben onlara ancak bana: "Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah'a ibadet edin" diye emrettiğin şeyi dedim. Ben içlerinde bulunduğum sürece üzerlerinde bir şahit oldum. Sen beni alınca onların üzerindeki gözcü sen idin. Sen her şeye şahitsin.

118 – Eğer onlara azap edersen, şüphesiz onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz sen mutlak galip, hikmet sahibisin.

119 – Allah dedi: Bu, doğrulara doğruluklarının fayda vereceği bir gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada sürekli olarak sonsuza kadar kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu, büyük kurtuluştur.

120 – Göklerin, yerin ve onlardaki şeylerin mülkü Allah'ındır. O, her şeye kadirdir.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ

sonra aydınlığı karanlıkları var etti yeri gökleri yarattı o ki Allah'a mahsustur övgü

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ

takdir etti sonra çamurdan sizi yarattı ki O denk/eş tutuyorlar Rablerine kâfir oldular onlar ki

أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمٰوَاتِ

göklerde Allah'tır O şüphe ediyorsunuz sizler sonra O'nun yanındadır belli ecel bir ecel

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ

onlara gelmeye dursun kazanıyor-sunuz o şeyi ki bilir açığınızı da gizinizi de bilir yerde

6 – EN'AM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
165 ayettir.

1 – Övgü; gökleri ve yeri yaratan karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Sonra kafirler Rablerine denk (eş) tutuyorlar.

2 – O ki, sizi çamurdan yarattı. Sonra da bir ecel takdir etti. Belli ecel ise O'nun yanındadır. Sonra da siz şüphe ediyorsunuz.

3 – O, göklerde de yerde de Allah'tır. Gizlinizi ve açığınızı bilir. Kazandığınız şeyleri de bilir.

مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٤ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ

4

hakkı yalanladılar gerçekten yüz çevirenler ondan oldular ancak Rablerinin ayetlerinden bir ayet

لَمَّا جَاۤءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ٥ اَلَمْ يَرَوْا

5

görmediler mi alay ediyorlardı onunla idiler o şeyin haberleri gelecektir yakında kendilerine geldiği zaman

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ

size imkan vermedik o şeyi ki yeryüzünde imkan verdik onlara nesiller onlardan önce helak ettik nice

وَاَرْسَلْنَا السَّمَاۤءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمْ

altlarından akan ırmakları yaptık bol bol yağmurlar üzerlerine gökten gönderdik

فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ٦ وَلَوْ

6

eğer başka nesiller arkalarından meydana getirdik günahları ile onları helak ettik

نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ

onlar ki derdi elleriyle ona dokunsalardı kağıt içinde bir kitap sana indirseydik

كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٧ وَقَالُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ

7

ona indirilmeli değil miydi dediler apaçık bir büyüdür ancak bu değildir inkâr ettiler

مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِىَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ٨

8

onlara süre tanınmaz sonra da iş bitirilmiş olurdu bir melek indirsek idik eğer bir melek

4 – Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeye dursun, ancak ondan yüz çevirirler.

5 – Onlar hakkı kendilerine geldiği zaman yalanladılar. Yakında onlara alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir.

6 – Kendilerinden önce nice nesiller helak ettiğimizi görmediler mi? Onlara, size vermediğimiz imkanlar verdik. Gökten üzerlerine bol bol yağmur indirdik ve altlarından ırmaklar akıttık. Onları günahları ile helak ettik ve arkalarından başka nesiller meydana getirdik.

7 – Eğer sana kağıtlar içinde bir kitap indirseydik de elleriyle ona dokunsalardı, yine de kafirler: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" derlerdi.

8 – "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" dediler. Eğer bir melek indirseydik, iş bitirilmiş olur, sonra da onlara süre tanınmazdı.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ

onları | şüpheye düşürürdük | bir adam | elbette onu yapardık | bir melek | onu yapsaydık | eğer

مَا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

9

senden önceki | peygamberlerle | alay edildi | andolsun | şüphe ediyorlar | o şeye ki

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ

10 | de ki

alay ediyorlardı | onunla | idiler | o şey ki | onlarla | alay ettiler | onları ki | kuşattı

سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

11

yalanlayanların | sonu | olmuş | nasıl | bakın | sonra da | yeryüzünde | dolaşın

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ

yazdı | Allah'ındır | de ki | yerde | göklerdedir | o şeyler ki | kimindir | de ki

نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

ona | şüphe yoktur | kıyamet | günde | mutlaka toplayacaktır | rahmeti | kendi üstüne

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ

12

barındı | o şey ki | O'nundur | iman etmezler | onlar | nefislerini | ziyana uğrattılar | onlar

9 – Eğer onu bir melek yapsaydık, elbette onu bir adam yapar ve onları düştükleri şüpheye yine düşürürdük.

10 – Andolsun, senden önce peygamberlerle alay edildi de onlarla alay edenleri dalga geçtikleri şeyler kuşattı.

11 – De ki: Yeryüzünde dolaşın, sonra da yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir bakın.

12 – De ki: Göklerde ve yerde olan şeyler kimindir? De ki: Allah'ındır. O, rahmeti kendi üstüne yazdı. Sizi vukuunda şüphe olmayan kıyamet gününde mutlaka toplayacaktır. Kendilerini ziyan edenler artık iman etmezler.

فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ

13

Allah'tan başkasını mı / de ki / gerçek bilendir / hakkıyla işiten / O / gündüzün / gecenin içinde

أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

yedirilmez / yedirir / O / yerin / göklerin / yaratıcısıdır / dost/tanrı / edineceğim

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

sakın olma / müslüman oldu / o kimsenin ki / ilki / olmakla / emrolundum / şüphesiz ben / de ki

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

14

o günün / azabından / Rabbime / isyan edersem / eğer / korkarım / şüphesiz ben / de ki / şirk koşanlardan olma

عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ

15

işte budur / onu esirgemiştir / gerçekten / o gün / ondan / çevrilirse / kim ki / büyük

الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ

16

onu / kaldıracak yoktur / bir bela / Allah / dokundurursa sana / eğer / apaçık / kurtuluş

إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

17

kadirdir / şeye / her / O / bir hayır / sana dokundurursa / eğer / O / ancak

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

18

her şeyden haberdardır / hikmet sahibidir / O / kullarının / üstünde / güçlüdür / O

13 – Gecenin ve gündüzün içinde barınan şeyler O'nundur. O, hakkıyle işiten, gerçekten bilendir.

14 – De ki: Gökleri ve yeri yaratan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim? O ki yedirir, kendisi yedirilmez. De ki: Şüphesiz ben Müslümanların ilki olmakla emrolundum. Sakın müşriklerden olma.

15 – De ki: Şüphesiz ben, Eğer Rabbime isyan edersem, o büyük günün azabından korkarım.

16 – Kim o gün ondan (azaptan) çevrilirse, (Allah) gerçekten onu esirgemiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

17 – Eğer Allah sana bir bela dokundurursa, O'ndan başka onu kaldıracak yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa, O, her şeye kadirdir.

18– O, kullarının üstünde güçlüdür. O, hikmet sahibi, her şeyden haberdardır.

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِیدٌ بَیْنِی وَبَیْنَكُمْ وَاُوحِیَ اِلَیَّ

bana vahyolundu | sizin aranızda | benimle | şahittir | Allah | de ki | şahitlik bakımından daha büyüktür | şey | hangi | de ki

هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً

ilahlar olduğuna | Allah ile beraber | şüphesiz | şahitlik ediyorsunuz | gerçekten siz mi | ona ulaşanı | o kimseye | de ki | onunla | sizi uyarmam | için | Kur'an | bu

اُخْرٰی قُلْ لَآ اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِی بَرِیٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

ortak koşuyorsunuz | o şeylerden ki | uzağım | şüphesiz ben | bir tek | ilahtır | o | ancak | de ki | ben şahitlik etmem | de ki | başka

اَلَّذِینَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُونَهٗ كَمَا یَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمُ ۘ اَلَّذِینَ ١٩ 19

onlar ki | oğullarını | tanıdıkları | gibi | onu tanırlar | kitap | kendilerine verdik | onlar ki

خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ ٢٠ 20 وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی

uydurdu | ondan ki | daha zalimdir | kim | inanmazlar | onlar | nefislerini | hüsrana uğrattılar

اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ٢١ 21 وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

onları toplayacağımız | günde | zalimler | iflah olmaz | şüphesiz | O'nun ayetlerini | yalanladı | yahut | bir yalan | Allah'a karşı

جَمِیعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِینَ اَشْرَكُوٓا اَیْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِینَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٢٢ 22

iddia ediyordunuz | idiniz | ki | ortaklarınız | nerede | şirk koştular | onlara ki | deriz | sonra | birden

19 – De ki: Şahitlik bakımından daha büyük şey nedir? De ki: Allah benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki onunla sizi ve kendisine ulaşan kimseleri uyarayım. Allah'ın yanında başka ilahlar olduğuna mı şahitlik ediyorsunuz? De ki: Ben şahitlik etmem. O ancak bir tek ilahtır ve ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.

20 – Kendilerine kitap verdiklerimiz (Yahudi ve Hıristiyanlar) onu (Peygamber'i) çocuklarını tanır gibi tanırlar. Nefislerini hüsrana uğratanlar ise inanmazlar.

21 – Allah'a karşı yalan uydurandan yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz zalimler iflah olmazlar.

22 – O günde onların hepsini toplayacak, sonra da şirk koşanlara: "İddia ettiğiniz ortaklarınız nerede?" diyeceğiz.

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

23

şirk koşanlar | biz değildik | Rabbimiz olan | Allah'a and ederiz ki | şöyle demeleri | oldu | ancak | mazeretleri | olmadı | sonra

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

24

uyduruyor- lar | idiler | o şeyler ki | onlardan | saptı | kendilerine karşı | yalan söylediler | nasıl | bak

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ

anlamama- ları için | perdeler | kalplerinin üzerine | koyduk | seni | dinler | kimi | içlerinden

وَفِٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوكَ

sana geldikleri | zaman | nihayet | ona | inanmazlar | mucizeyi | bütün | görseler | eğer | ağırlık (koyduk) | kulaklarına | da

يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ

masallardır | ancak | bu | değildir | kafir oldular | onlar ki | der | seninle tartışırlar

الْاَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُهْلِكُونَ اِلَّآ

25

ancak | helak etmezler | ondan | uzaklaşırlar | ondan | men ederler | onlar | öncekilerin

اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

26

derler | ateşin karşısında | durdurul- dukları | zaman | bir görsen | fark etmiyorlar | kendilerini

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

27

iman edenlerden | olsaydık | Rabbimizin | ayetlerini | yalanlama- saydık | döndürülseydik | keşke biz

23 – Sonra onların mazeretleri sadece: "Allah'a ant ederiz ki, Rabbimiz, bizler şirk koşanlar değildik" demeleri oldu.

24 – Bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve uydurdukları şeyler onlardan nasıl saptı (kayboldu).

25 – İçlerinden kimisi seni dinler. Onu (Kur'an'ı) anlamamaları için onların kalplerinin üzerine perdeler, kulaklarına da ağırlık koyduk. Eğer bütün mucizeyi görseler ona iman etmezler. Nihayet sana geldikleri zaman seninle tartışırlar. O kafirler: "Bu (Kur'an) öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

26 – Onlar (hem insanları) ondan men ederler hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Onlar kendilerinden başkalarını helak etmezler; fakat (bunu) fark etmiyorlar.

27 – Ateşin karşısında durdurulup da: "Keşke biz (dünyaya) döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamayarak iman edenlerden olsaydık!" dediklerini bir görsen!

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا

men olundular | o şeye ki | mutlaka dönerlerdi | geri döndürülselerdi | önceden | gizliyorlar | idiler | o şey ki | kendilerine | göründü | hayır

عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا

28

dünya | hayatımızdır | ancak | bu | değildir | dediler | tam yalancılardır | şüphesiz onlar | ondan

نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا

29

bu | değil mi | dedi | Rablerinin huzurunda | durdurul-dukları | zaman | bir görsen | dirilti-lecekler | biz değiliz

بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

30

inkar ediyor | idiniz | o şeyle ki | azabı | tadın | dedi | Rabbimize andolsun | evet | dediler | hak

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

ansızın | kıyamet | onlara geldiği | zaman | nihayet | Allah'ın huzuruna çıkmayı | yalan saydılar | onlar ki | ziyan etmiştir | gerçekten

قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ

günahlarını | yüklenirler | onlar | onda | kusur ettik | o şeyden dolayı ki | eyvah bize | derler

ظُهُورِهِمْ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ

31

bir oyun | ancak | dünya | hayatı | değildir | taşıyorlar | o şey ki ne kötüdür | haberiniz olsun ki | sırtlarına

28 – Hayır, daha önce gizledikleri şeyler kendilerine görüldü. Eğer onlar (dünyaya) geri döndürülselerdi, men olundukları şeylere geri dönerlerdi. Şüphesiz onlar tam yalancılardır.

29 – Dediler: "Bu, dünya hayatımızdan başkası değildir ve biz diriltilecekler de değiliz".

30 – Rablerinin huzurunda durdurulduklarını bir görsen! (Allah): "Bu, gerçek değil mi?" dedi. Onlar da: "Rabbimize andolsun, evet" derler. O da: "İnkar ettiğinizden dolayı azabı tadın" der.

31 – Allah'ın huzuruna çıkmayı yalan sayanlar gerçekten ziyan etmişlerdir. Nihayet kıyamet onlara ansızın geldiği zaman: "Onda kusur ettiğimizden dolayı eyvah bize!" derler. Onlar günahlarını sırtlarında taşırlar. Haberiniz olsun, taşıdıkları şey ne kötüdür!

وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ

32

biliyoruz ki | pekiyi | hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız | sakınırlar | onlar için ki | daha hayırlıdır | ahiret | elbet yurdu | eğlencedir

اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِى يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِينَ

zalimler | ancak | seni yalanlamıyorlar | gerçekten onlar | derler | o şey ki | elbette seni üzüyor | gerçekten

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ

33

senden önce | peygamberler | yalanlanmıştı | andolsun ki | inkar ediyorlar | Allah'ın | ayetlerini

فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُوذُوا حَتّٰٓى اَتٰيهُمْ نَصْرُنَا وَلَا

yardımımız | onlara geldi | nihayet | eziyete uğradılar | yalanlandılar | o şeye ki | sabrettiler

مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

34

peygamberlerin | haberinden | sana gelmiştir | andolsun ki | Allah'ın | kelimelerini | değiştirecek yoktur

وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِىَ

aramana | güç yetirebilirsen | eğer | onların yüz çevirmeleri | sana | ağır gelmiş | oldu | eğer

نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ وَلَوْ

eğer | bir mucize | onlara getirebilirsen | gökte | bir merdiven | yahut | yerde | bir tünel

شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

35

cahillerden | öyleyse sakın olma | hidayet üzerinde | onları toplardı | Allah | dileseydi

32 – Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Elbette ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı başınıza almayacak mısınız?

33 – Pekiyi biliyoruz ki, gerçekten dedikleri o şey elbette seni üzüyor. Gerçekten onlar seni yalanlamıyorlar, o zalimler ancak Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

34 – Andolsun, senden önceki peygamberler de yalanlanmış; yalanlandıkları o şeye sabretmiş ve eziyete uğramışlardı. Nihayet yardımımız onlara geldi. Allah'ın kelimelerini değiştirecek yoktur. Andolsun, sana peygamberlerin haberinden gelmiştir.

35 – Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, eğer yerde bir tünel yahut gökte bir merdiven arayıp da onlara bir mucize getirebilirsen yap. Eğer Allah dileseydi onları hidayet üzerinde toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma.

اِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللهُ ثُمَّ اِلَيْهِ

ancak uyar, icabet eder, onlar ki dinlerler ölüleri onları diriltir Allah sonra O'na

يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ 36 وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللهَ قَادِرٌ

döndürülürler dediler değil miydi indirilmeli ona bir mucize Rabbinden de ki şüphesiz Allah kadirdir

عَلٰى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ 37 وَمَا مِنْ دَابَّةٍ

indirmeye mucize ancak onların çokları bilmiyorlar yoktur bir hayvan

فِى الْاَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّا اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ

yeryüzünde kuş uçan iki kanadı ile mutlaka ümmetlerdir sizin gibi

مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتَابِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ 38 وَالَّذِينَ

eksik bırakmadık kitapta hiç bir şeyi sonra ancak Rablerine toplanırlar onlar ki

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللهُ

yalanladılar ayetlerimizi sağırdırlar dilsizdirler karanlıklar içinde kimi dilerse Allah

يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ 39 قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ

onu şaşırtır kimi de dilerse getirir onu yola doğru de ki bana haber verin

36 – Ancak dinleyenler (davete) icabet ederler. Ölüleri Allah diriltir. Sonra da O'na döndürülürler.

37 – Dediler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" De ki: Şüphesiz Allah mucize indirmeğe kadirdir; ancak onların çoğu bilmiyorlar.

38 – Yeryüzünde bir hayvan ne de iki kanadıyla uçan bir kuş yoktur ki, mutlaka sizin gibi ümmetlerdir. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra ancak Rablerine toplanacaklar.

39 – Ayetlerimizi yalanlayanlar; karanlıklar içinde sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse, onu şaşırtır, kimi de dilerse, onu doğru yola getirir.

اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ

yalvarırsınız Allah'tan başkasına mı kıyamet size gelse yahut Allah'ın azabı size gelse eğer

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ

40

yalvarırsınız o şeyi ki o da açar yalvarırsınız yalnız O'na hayır doğru kimseler idiyseniz eğer

اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ

41

ümmetlere gönderdik andolsun ki ortak koşuyorsunuz o şeyi ki unutursunuz dilerse eğer O'na

مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٢﴾

42

yalvarırlar olur ki sıkıntılarla şiddetli fakirlikle onları yakaladık senden önce

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ

kalpleri katılaştı fakat yalvarmalılar azabımız onlara geldiği zaman değilmiydi

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوْا

43

unuttular ne zaman ki yapıyorlar idiler o şeyi ki şeytan onlara süsledi

مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا

ferahladılar zaman nihayet şeyin her kapılarını üzerlerine açtık onunla kendilerine hatırlatıldı o şeyi ki

بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿٤٤﴾

44

ümitlerini kesiyorlar onlar birden ansızın onları yakaladık kendilerine verildi o şeyle ki

40– De ki: "Bana haber verin, size Allah'ın azabı gelse yahut kıyamet gelse, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız. Eğer doğru kimselerseniz!

41– Hayır, yalnız O'na yalvarırsınız. O da eğer dilerse, yalvardığınız şeyi açar; siz de ortak koştuklarınızı unutursunuz.

42– Andolsun, senden önce ümmetlere de peygamberler gönderdik. Olur ki yalvarırlar diye onları şiddetli fakirlik ve sıkıntılarla yakaladık.

43– Azabımız geldiği zaman yalvarmalı değiller miydi? Fakat kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yaptıkları şeyi süsledi.

44– Ne zaman ki kendilerine yapılan hatırlatmaları unuttular biz de üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilenlerle ferahlayınca onları ansızın yakaladık. Birden ümitlerini kestiler.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır övgü zulmettiler onlar ki kavmin arkası böylece kesildi

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ

kalplerinizi mühürlerse gözlerinizi kulağınızı Allah alırsa eğer bana haber verin de ki

مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ

sonra ayetleri çeviriyoruz nasıl bak onu getirecek Allah'tan başka o ilah ki kimdir

هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً

46

ansızın Allah'ın azabı size gelirse eğer bana haber verin de ki yüz çeviriyorlar onlar

أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ

47

gönder-meyiz zalim-lerden kavim ancak başkası helâk edilir mi açıkça yahut

الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ

korku yoktur düzeltirse iman eder öyleyse kim uyarıcılar olarak müjdeleyiciler ancak peygamberleri

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ

48

onlara dokunacaktır ayetlerimizi yalanladılar onlar ki üzülecekler onlar değiller onlara

45 – Böylece, zulmeden o kavmin arkası kesildi. Övgü alemlerin Rabbi Allah'ındır.

46 – De ki: Eğer Allah kulağınızı ve gözlerinizi alır ve kalplerinizi mühürlerse, Allah'tan başka size onu getirecek İlah kimdir? Bak, ayetleri nasıl çeviriyoruz. Sonra onlar yüz çeviriyorlar.

47 – De ki: "Bana haber verin, eğer Allah'ın azabı size ansızın yahut açıkça gelirse, zalimler topluluğundan başkası mı helak edilir?

48 – Biz, peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Öyleyse kim iman eder ve (kendini) düzeltirse, onlara korku yoktur. Onlar üzülmezler de.

الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَآ أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ

49

hazineleri yanımda vardır | size | ben demiyorum | de ki | fasıklık yapıyorlar | idiler | o şeyle ki | azap

اللهِ وَلَآ أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا

ancak | ben tabi olmam | bir meleğim | şüphesiz ben | size | demiyorum | gaybi | ben bilmem | Allah'ın

مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا

gören | körle | bir olur | mu | de ki | bana | vahyolunur | o şeye ki

تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ

50

toplanacaklarından | korkarlar | o kimseleri ki | onunla | uyar | hiç düşünmüyor musunuz

رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

51

sakınırlar | umulur ki onlar | ne de bir şefaatçi | ne bir dost | O'ndan başka | onlar için | yoktur | Rablerine

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ

akşam | sabah | Rablerine | dua ederler | onları ki | kovma

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ

yoktur | bir şey | onların hesabından | sana yoktur | cemalini | dileyerek

حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

52

zalimlerden | olursun | onları kovarsında | bir şey | onlara | senin hesabından | da

49 – Ayetlerimizi yalanlayanlara yaptıkları fasıklık yüzünden azap dokunacaktır.

50 – De ki: Size: "Yanımda Allah'ın hazineleri var" demiyorum. Ben gaybi de bilmem. Size, "ben bir meleğim de" demiyorum. Ben ancak bana vahyolunanlara tabi olurum. De ki: "Kör ile gören bir olur mu?" Hiç düşünmüyor musunuz?

51 – Onunla (Kur'an'la) Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları uyar. Onlar için O'ndan başka ne bir dost ne de bir şefaatçi vardır. Belki sakınırlar.

52 – Sabah akşam Rablerine dua ederek cemalini dileyenleri kovma. Onların hesabından sana bir şey yoktur, senin hesabından da onlara bir şey yoktur ki, onları kovup da zalimlerden olasın.

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

onlara Allah lutfetti bunlar mı demeleri için bazıları ile bazılarını denedik böylece

مِنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَآءَكَ

sonra geldiği zaman şükredenleri daha iyi bilen Allah değil mi aramızdan

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى

Rabbiniz yazdı size selam de ki ayetlerimize iman ederler onlar ki

نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ

ardından tevbe ederse sonra bilmeyerek bir kötülük içinizden yaparsa kim şöyleki rahmeti kendi üzerine

وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ

ayetleri açıklıyoruz böylece çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı şüphesiz o ıslah ederse

وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنِّى نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ

onlara ki ibadet etmemden yasaklandım şüphesiz ben de ki günahkarların yolu belli olsun diye

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلْ لَآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ

sapmış olurum muhakkak sizin keyiflerinize tabi olmam de ki Allah'tan başka ibadet ediyorsunuz

53 – Böylece onların bazılarını bazıları ile denedik ki: "Aramızdan Allah'ın onlara lutfettiği bunlar mı?" desinler. Allah şükredenleri daha iyi bilen değil mi?

54 – Ayetlerimize iman edenler sana geldiği zaman de ki: "Selam size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine şöyle yazdı: "İçinizden kim bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra da ardından tövbe eder ve (kendini) ıslah ederse, şüphesiz O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

55 – Böylece ayetleri açıklıyoruz ki, günahkarların yolu belli olsun.

56 – De ki: Şüphesiz ben Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmekten men olundum. De ki: Ben sizin keyiflerinize tabi olmam. O takdirde ben sapmış ve doğru yolu bulanlardan olmamış olurum.

إِذًا وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّى عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى

56

Rabbimden | açık delil üzerindeyim | şüphesiz ben | de ki | doğru yola erenlerden | ben | değilim | o takdirde

وَكَذَّبْتُم بِهِۦ ۚ مَا عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦٓ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا

ancak | hüküm değildir | onu | acele istiyorsunuz | o şey ki | yanımda yoktur | O'nu | siz ise yalanladınız

لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْفَٰصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَّوْ أَنَّ

57

şüphesiz | eğer | de ki | ayırt edenlerin | en hayırlısıdır | O | doğruyu | haber verir | Allah'ındır

عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ

sizin aranızdaki | benimle | iş | elbette biterdi | onu | acele istiyorsunuz | o şey ki | yanımda olsaydı

وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ

58

gaybin | anahtarları | O'nun yanındadır | zalimleri | çok iyi bilir | Allah

لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ

düşmez | denizde | karada | o şeyleri ki | bilir | O | ancak | onları bilmez

مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْأَرْضِ

yerin | karanlıklarında | bir tane yoktur | onu bilir | illaki | bir yaprak

وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

59

apaçık | bir kitaptadır | mutlaka | kuru | ne | yaş | ne

57 – De ki: Şüphesiz ben Rabbimden açık bir delil üzerindeyim; siz ise onu yalanladınız. Acele istediğiniz (azap) yanımda değildir. Hüküm ancak Allah'ındır. Hakkı O haber verir. O, ayırt edenlerin en hayırlısıdır.

58 – De ki: Eğer acele ettiğiniz (azap) yanımda olsa idi, benimle sizin aranızdaki iş bitirilmiş olurdu. Allah zalimleri çok iyi bilir.

59 – Gaybin anahtarları O'nun yanındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanları bilir. Düşen bir yaprağı da bilir. Yerin karanlıkları altındaki bir tane, ne yaş ne kuru ne varsa, mutlaka hepsi apaçık bir kitaptadır.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ

uyandırır sonra gündüzün elde ettiniz ne bilir geceleyin sizi öldürür kimsedir ki o

فِيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

idiniz o şeyi ki size haber verir sonra dönüşünüz ancak O'nadır sonra belli ecel yerine getirilsin onda

تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۚ حَتّٰٓى

60 nihayet bekçi melekler size gönderir kullarının üstünde hükümrandır o yapıyorsunuz

اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوٓا

61 dönürülürler sonra kusur işlemezler onlar elçilerimiz onun ruhunu alır ölüm birinize geldiği zaman zaman

اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ ۚ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾

62 hesap görenlerin en süratlisidir o hüküm O'nundur bilin ki hak Mevlaları olan Allah'a

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا

açık O'na dua edersiniz denizin karanın karanlıklarından kurtarır kim de ki

وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ

63 de ki şükredenlerden mutlaka oluruz bundan bizi kurtarırsa eğer gizli olarak

60 – Gece sizi öldüren ve gündüz ne elde ettiğinizi bilen de O'dur. Sonra sizi onda uyandırır ki belli ecel yerine getirilsin. Sonra dönüşünüz O'nadır. Sonra da yaptıklarınızı size haber verir.

61 – Kullarının üstünde hükümdar O'dur. Üzerinize bekçi (melek)ler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği zaman, elçilerimiz onun ruhunu alır. Onlar kusur işlemezler.

62 – Sonra Hak Mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Bilin ki hüküm O'nundur. O, hesap görenlerin en süratlisidir.

63 – De ki: Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir? O'na açık ve gizli (şöyle) dua edersiniz: Eğer bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden oluruz.

اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ

64

O de ki şirk koşarsınız siz sonra sıkıntıdan da ve her ondan da sizi kurtarır Allah

الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ

altından yahut üstünüzden azap üzerinize göndermeye kadirdir

اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ

bak kiminizin hıncını kiminize tattırmaya gruplara sizi katmaya yahut ayaklarınızın

كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ

65

senin kavmin onu yalanladı anlarlar diye belki ayetleri açıklıyoruz nasıl

وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ

66

karar-laştırılmış bir zamanı haberin vardır her vekil üzerinize ben değilim de ki hak iken o

وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِٓى اٰيَاتِنَا

67

ayetlerimize dalanlar onları ki gördüğün zaman bilirsiniz yakında

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

sana unutturursa eğer başka bir söze dalıncaya kadar onlardan yüz çevir

الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٦٨﴾

68

zalimler topluluğu ile beraber hatırladıktan sonra oturma şeytan

64 – De ki: Sizi ondan ve bütün sıkıntılardan Allah kurtarır. Sonra da O'na şirk koşarsınız.

65 – De ki: O; size üstünüzden yahut ayaklarınızın altından azap göndermeğe yahut sizi gruplara katıp (ayırıp) birbirinize şiddetinizi tattırmağa kadirdir. Bak, belki anlarlar diye ayetleri nasıl açıklıyoruz.

66 – O (Kur'an) hak iken kavmin onu yalanladı. De ki: Ben sizin üzerinize (gönderilmiş) bir vekil değilim.

67 – Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır. Yakında bilirsiniz.

68 – Ayetlerimize dalanları gördüğün zaman başka bir söze dalıncaya kadar onlardan yüz çevir. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra o zalimler topluluğu ile oturma.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ

hatırlatmak vardır | ancak | bir şey | onların hesaplarından | korkarlar | onlar ki | üstüne | yoktur

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا

oyuncak | dinlerini | edindiler | onları ki | bırak | korkarlar | belki

وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا

o şeyle ki | hiç bir nefs | helâke atılmasın | onunla | hatırlat | dünya | hayatı | onları aldattı | eğlence

كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ

bir şefaatçi | ne de | ne bir dost | Allah'tan | başka | onun için | yoktur | kazandı

تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا

o şeyle ki | helâke sürüklendiler | öyle kimselerdir ki | işte onlar | ondan | alınmaz | fidyeyi | her | feda etse

كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

içtiler | o şeyle ki | acıklı | bir azap | kaynar sudan | bir içecek | onlar için vardır | kazandılar

يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا

bize fayda da vermez | o şeylere ki | Allah'ı | bırakıp | tapalım mı | de ki | inkar ediyorlar

69 – (Allah'tan) korkanlar için onların hesabından onlara bir şey yoktur, ancak bir hatırlatma vardır. Belki korkarlar.

70 – Dinlerini oyuncak ve eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak. Onunla (Kur'anla) hatırlat ki hiçbir nefis kazandığı ile helake atılmasın. Onun için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir şefaatçi yoktur. Her fidyeyi verse de ondan alınmaz. İşte onlar kazandıkları ile helake sürüklendiler. Onlar için inkarları yüzünden kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى

şunun gibi ki | Allah'a | bize hidayet ettikten | sonra | ökçeleri-mizin üzerine | geri mi döndürülelim | bize zarar da vermez

اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحَابٌ

arkadaşları | onun vardır | şaşkın bir halde | yeryüzünde | şeytanlar | şaşırttı onu

يَدْعُونَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى

hidayetin | ta kendisidir | Allah'ın | hidayeti | şüphesiz | de ki | bize gel diye | doğru yola | onu çağırıyorlar

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَاَنْ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ

71

namazı | dosdoğru kılın | diye | alemlerin | Rabbine | teslim olmaya | biz emrolunduk

وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ

72

yarattı | ki | o | toplana-caksınız | O'nun huzurunda | öyle kimsedir ki | o | ondan sakının

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ

olur | ol | diyeceği | gün | hak ile | yeri | gökleri

قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ عَالِمُ

bilendir | sura | üfürüleceği | günde | mülk | O'nundur | haktır | O'nun sözü

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

73

her şeyden haberdardır | hikmet sahibidir | o | görüneni | görünmeyeni

71 – De ki: Allah'ı bırakıp da bize fayda ve zarar vermeyen şeylere tapalım da, Allah bize hidayet ettikten sonra ökçelerimizin üstünde geri döndürülelim de şeytanın yeryüzünde şaşkın bir halde şaşırttığı, arkadaşlarının onu çağırıp doğru yola, bize gel dediği kimse gibi mi olalım? De ki: Şüphesiz Allah'ın hidayeti hidayetin ta kendisidir. Biz, alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk.

72 – (Bir de) namazı dosdoğru kılın ve O'ndan korkun (diye emrolunduk). Huzuruna toplanacağınız O'dur.

73 – O ki gökleri ve yeri hak ile yarattı. O günde ki "ol" (dediği) şey olur. Sözü haktır. Sura üfürüleceği gün mülk O'nundur. Görünmeyeni ve görüneni bilendir. O hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنِّى

şüphesiz ben — tanrılar — putları — ediniyor musun — Azer'e — babası — İbrahim — demişti — bir zamanlar

اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ٧٤ وَكَذٰلِكَ نُرِى اِبْرٰهِيمَ

74

İbrahim'e — gösteriyorduk — böylece — apaçık — bir sapıklık içinde — ve kavmini — seni görüyorum

مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ٧٥

75

kesin inananlardan — olması için — ve yerin — göklerin — mülkünü

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبِّى فَلَمَّا اَفَلَ

battı — ne zaman ki — Rabbim — bu — dedi — bir yıldız — gördü — gece — üzerine — çöktü — ne zaman ki

قَالَ لَاۤ اُحِبُّ الْاٰفِلِينَ ٧٦ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ

76

dedi — doğarken — ayı — gördü — ne zaman ki — batanları — ben sevmem — dedi

هٰذَا رَبِّى فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِى رَبِّى لَاَكُونَنَّ مِنَ

mutlaka olacaktım — Rabbim — bana hidayet etmezse — andolsun — eğer — dedi — battı — ne zaman ki — Rabbimdir — bu

الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ٧٧ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّى

77

sapanlar — güruhundan — güneşi — gördü — ne zaman ki — doğarken — dedi — bu — Rabbim

74 – Hani, İbrahim, babası Azer'e: "Putları tanrılar mı ediniyorsun? Şüphesiz ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti.

75 – Böylece İbrahim'e, kesin inananlardan olması için, göklerin ve yerin mülkünü gösteriyorduk.

76 – Üzerine gece bastırınca bir yıldız gördü. "İşte, Rabbim bu" dedi. Yıldız batınca: "Ben batanları sevmem" dedi.

77 – Ay'ı doğarken görünce: "İşte Rabbim bu" dedi. O da batınca: "Andolsun, eğer Rabbim bana hidayet etmezse, mutlaka ben sapanlar güruhundan olurum" dedi.

هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ٧٨
78

şirk koşuyor-sunuz | o şeyler-den ki | uzağım | şüphesiz ben | ey kavmim | dedi | batti | ne zaman ki | daha büyüktür | bu

اِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا

mu-vahhit olarak | yeri | gökleri | yarattı | ona ki | yüzümü | çevirdim | şüphesiz ben

وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ ٧٩ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ۚ قَالَ اَتُحَآجُّوٓنِّى
79

benimle tartışıyor musunuz | dedi | kavmi | tartıştı onunla | şirk koşan-lardan | ben | değilim

فِى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ

dileye | meğer ki | O'na | ortak koşuyor-sunuz | o şeylerden ki | korkmam | o beni doğru yola iletti | halbuki | Allah hakkında

رَبِّى شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٨٠
80

düşünmüyor musunuz | ilimce | şeyi | her | Rabbim | kuşattı | bir şey | Rabbim

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ

şirk koştunuz | siz | siz korkmazken | ortak koştunuz | o şeyler-den ki | korkarım | nasıl

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۗ فَاَىُّ

hangisi | bir delil | size | onunla | indirmedi | o şeyleri ki | Allah'a

الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ ۚ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨١
81

biliyorsunuz | idiyseniz | eğer | güvende olmaya | daha layıktır | iki gruptan

78 – Güneşi doğarken görünce: "İşte Rabbim bu. Bu, daha büyüktür" dedi. O da batınca: "Ey kavmim, şüphesiz ben sizin taptığınız şeylerden uzağım" dedi.

79 – "Şüphesiz ben, bir muvahhit (Allah'ı tek bilen) olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ben şirk koşanlardan değilim".

80 – Kavmi onunla tartıştı. O da: "Bana doğru yolu göstermişken benimle Allah hakkında mı tartışıyorsunuz? Ben ortak koştuğunuz şeylerden korkmuyorum; meğer ki Rabbim bir şey dileye. Rabbim her şeyi ilmi ile kuşatmıştır. Düşünmüyor musunuz?" dedi.

81 – "Sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım ki siz; Allah'ın size hiç delil indirmediği şeyleri Allah'a şirk koştunuz. Eğer biliyorsanız, iki gruptan hangisi güvene daha layıktır?"

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ

ve onlar | emniyet | onlar için vardır | işte onlar | haksızlıkla | imanlarını | karıştırma-dılar | iman ettiler | onlar ki

مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنَاهَآ اِبْرٰهِيمَ عَلٰى قَوْمِهٖ

82

kavmine karşı | İbrahim'e | onları verdik | delilimizi | bu | doğru yolu bulmuş-lardır

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا

83

hibe ettik | hakkıyla bilendir | hikmet sahibidir | Rabbin | şüphesiz | dileriz | kim ki | derecelerle | yükseltiriz

لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ

daha önce | hidayete erdirdik | Nuh'u da | hidayete erdirdik | herbirini | Yakub'u | İshak'ı | ona

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى

Musa'yı | Yusuf'u | Eyyub'u | Süleyman'ı | Davud'u | onun neslinden

وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى

84

Yahya | Zekeriyya | iyilik edenleri | mükafat-landırırız | böyle | ve Harun'u

وَعِيسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ

85

Elyesa'ı | İsmail'i | iyi kimseler-dendir | hepsi | ve İlyas'ı da | İsa

82 – İman edip de imanlarını haksızlıkla karıştırmayanlar için emniyet vardır ve onlar doğru yolu bulmuşlardır.

83 – İşte bu, İbrahim'e kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, hakkıyle bilendir.

84 – O'na İshak'ı ve Yakub'u hibe ettik. Her birini hidayete erdirdik. Daha önce Nuh'u da hidayete erdirdik. Davud, Süleyman, Eyyup, Yusuf, Musa ve Harun da onun neslindendir. Biz iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

85 – Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas'ı da (hidayete erdirdik). Bunların hepsi iyi kimselerdendir.

وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ

86

atalarından | dünyalara | üstün kıldık | her birini | ve Lut'u da | Yunus'u

وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ

yola | onları ilettik | onları seçtik | kardeşlerinden | zürriyetlerinden

مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ

87

diler | kimi ki | onunla | hidayet eden | Allah'ın | hidayetidir | bu | doğru

مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

88

yapıyorlar | idiler | o şey ki | onların | mutlaka boşa giderdi | şirk koşsalardı | eğer | kullarından

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا

bunları inkar ederse | eğer | peygamberlik | hikmet | kitap | kendilerine verdik | onlardır ki | işte bunlar

هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

89

inkar ediciler | onları | değiller | bir kavmi ki | bunlara | vekil kılmışızdır | gerçekten | onlar (Kureyşliler)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ قُلْ لَا

de ki | uy | öyle ise hidayetlerine | Allah | hidayet etti | öyle kimselerdir | ki | işte onlar

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

90

alemler için | öğüttür | başka | o | değildir | bir ücret | bunun için | istemiyorum

86 – İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Her birini dünyalara üstün kıldık.

87 – Atalarından, zürriyetlerinden ve kardeşlerinden de (hidayete erdirdik). Onları seçtik ve onları doğru yola ilettik.

88 – İşte bu, Allah'ın hidayetidir. Onunla kullarından dilediğine hidayet eder. Eğer şirk koşsalardı yaptıkları mutlaka boşa giderdi.

89 – İşte bunlar; kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer onlar (Kureyşliler) bunları inkar ederlerse, gerçekten biz bunu inkar etmeyen bir kavmi vekil kılmışızdır.

90 - İşte onlar Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir; sen de onların hidayetine uy. De ki: Sizden bunun için bir ücret istemiyorum. O, ancak alemler için bir öğüttür.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ

hiçbir şey | bir insana | Allah | indirmedi | dediler | çünkü | kadrini | hakkı ile | Allah'ı | takdir edemediler

قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى

hidayet olarak | nur | Musa | onu | getirdi | ki | kitabı | indirdi | kim | de ki

لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ

size öğretildi | çoğunu | gizliyor-sunuz | onları açıklıyor-sunuz | kağıtlar halinde (defter) | onu yapıyor-sunuz | insanlara

مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ

daldıkları şeyin içinde | onları bırak | sonra | Allah | de | atalarınız | ne de | sizler | bilmediniz | o şey ki

يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ

91

önündedir | o şey ki | tasdik edici | mübarek | onu indirdik | bir kitaptır ki | bu | oynasınlar

وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

ahirete | iman ederler | onlar ki | çevresindeki | kimseleri | Mekke'yi | uyarman için

يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

92

o kimseden ki | daha zalimdir | kim | devam ederler | namazlarına | onlar | ona | inanırlar

91 – Allah'ı hakkı ile takdir edemediler. Çünkü: "Allah bir insana hiçbir şey indirmedi" dediler. De ki: "Musa'nın insanlar için bir nur ve hidayet olarak getirdiği, kağıtlar (tomarlar) haline getirip onları açıkladığınız ve birçoğunu da gizlediğiniz o kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretildi". "Allah" de, sonra da onları daldıkları şeyin içinde bırak oynasınlar.

92 – Bu, önündekini tasdik eden ve Mekke'yi ve çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahirete iman edenler ona inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler.

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ

ve o ki | hiçbir şey | ona | halbuki vahyolunmadı | bana | vahyolundu | dedi | yahut | yalan | Allah'a karşı | uydurdu

قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ

zalimler | o zaman ki | bir görsen | Allah | indirdi | o şey | gibi ki | ben de indireceğim | dedi

فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ

canlarınızı | çıkarın | ellerini | uzatmışlar | melekler | ölüm | sarhoşluğu içinde

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

hak | dışı | Allah'a karşı | diyorsunuz | idiniz | o şeyle ki | hakaret | azabına | çarptırılacaksınız | bugün

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

93

teker teker | bize geldiniz | andolsun ki | kibirleniyorsunuz | O'nun ayetlerinden | idiniz

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ

sırtlarınızın | arkasında | size verdik | o şeyi ki | bıraktınız | defa | ilk | sizi yarattık | o şey gibi ki

وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۭ

ortaktırlar | sizinle | onlar | iddia ettiniz ki | onlar ki | şefaatçilerinizi | sizinle beraber | görmüyoruz

لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

94

iddia ediyorsunuz | idiniz | o şeyler ki | sizden | sapmıştır | aranızdaki (bağ) | koparmıştır | gerçekten

93 – Allah'a karşı yalan uydurandan ve kendisine bir şey vahyedilmediği halde: "Bana vahyedildi; ben de Allah'ın indirdiği gibi indireceğim" diyenden daha zalim kim vardır? Zalimleri ölüm sarhoşlukları içinde, melekler ellerini uzatmışlar: "canlarınızı çıkarın. Bugün Allah'a karşı hak dışı konuştuklarınızdan ve ayetlerinden kibirlendiklerinizden dolayı hakaret azabını tadın!" dediklerini bir görsen!

94 – Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi bize geldiniz ve size verdiklerimizi sırtlarınızın arkasında bıraktınız. Ortaklarınız olduğunu iddia ettiğiniz şefaatçilerinizi de sizinle görmüyoruz. Gerçekten aranızdaki (bağ) kopmuş ve iddia ettiğiniz o şeyler sizden sapıp kaybolmuştur.

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ

ölüyü çıkarandır ölüden diriyi çıkarır çekirdeği tohumu yarandır Allah şüphesiz

مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ

95

geceyi yaptı sabahı yarandır çevriliyorsunuz nasıl da Allah'tır işte bu diriden

سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

96

her şeyi bilenin mutlak galibin takdiridir bunlar hesap için ayı güneşi dinlenme

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ

karanlıklar içinde onlarla yol bulmanız için yıldızları size yaptı ki O

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي

97

ki O bilirler bir topluluk için ki ayetleri açıkladık gerçekten denizin karanın

أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا

açıkladık gerçekten emanet yeri karar yeri bir tek candan sizi yarattı

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

98

anlarlar bir topluluk için ki ayetleri O ki indirdi

95 – Şüphesiz Allah; tohumu ve çekirdeği yarandır. Ölüden diriyi çıkarır; diriden ölüyü çıkarandır. İşte Allah budur; nasıl da çevriliyorsunuz?

96 – Sabahı yarandır. Geceyi dinlenme; güneşi ve ay'ı da hesap için yaptı. İşte bu, mutlak galip ve her şeyi bilenin takdiridir.

97 – O ki, yıldızları karanın ve denizin karanlıkları içinde yol bulmanız için yaptı. Bilen bir topluluk için ayetleri gerçekten açıklamış bulunuyoruz.

98 – O ki, sizi bir candan yarattı. (Sonra sizin için) bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Anlayan bir topluluk için ayetleri gerçekten açıklamış bulunuyoruz

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ

ondan çıkarıyoruz yeşillik ondan çıkardık şeyin her bitkisini onunla çıkardık

حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ

yakın salkımlar tomurcuğundan hurmalardan sırt sırta binmiş daneler

وَجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ

hem benzeyen nar zeytin üzümlerden bahçeler

مُتَشَابِهٍ ۗ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ

ayetler vardır bunda şüphesiz olgunlaşmasına meyve verdiği zaman meyvesine bakın hem benzemeyen

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

99

oysa onları o yarattı cinleri ortaklar Allah'a yaptılar iman ediyorlar bir topluluk için

وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحَانَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا

o şeylerden ki yücedir onu tenzih ederiz bilmeden kızlar oğullar ona uydurdular

يَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ

100

çocuğu O'nun olur nasıl yerin göklerin eşsiz yaratanıdır niteliyorlar

تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

101

hakkıyla bilendir şeyi her o şeyi her o yarattı eşi (zevcesi) onun ki olmadı

99 – O ki, gökten su indirdi. Onunla her şeyin bitkisini çıkardık. Ondan yeşillik çıkardık. Ondan sırt sırta binmiş taneler; hurmadan da tomurcuğundan yakın salkımlar; hem benzeyen hem de benzemeyen üzüm bağları, zeytin ve nar bahçeleri çıkartıyoruz. Meyve verdiği zaman meyvesine ve olgunlaşmasına bakın. Şüphesiz bunda inanan bir topluluk için ayetler vardır.

100 – Cinleri Allah'a ortaklar yaptılar. Oysa onları da O yarattı. Bilmeden O'na oğullar ve kızlar uydurdular. O'nu tenzih ederiz. O, onların niteliklerinden çok yücedir!

101 – Göklerin ve yerin eşsiz yaratanıdır. O'nun çocuğu nasıl olur ki O'nun eşi (zevcesi) yoktur. O her şeyi hakkıyla bilendir.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

o / öyleyse O'na ibadet edin / şeyin / her / yaratıcısı / o vardır / ancak / ilah yoktur / Rabbiniz / Allah / işte budur

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

102

görür / o / gözler / onu görmez / vekildir / şeye / her

الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

103

Rabbinizden / deliller / size geldi / gerçekten / her şeyden haberdardır / lutuf sahibidir / o / gözleri

فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

104

bir bekçi / sizin üzerinizde / ben / değilim / kendi aleyhinedir / kör olursa / kim de / kendi lehine / görürse / artık kim

وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ

açıklayalım / onu / dersini görmüşsün / desinler / ayetleri / açıklıyoruz / bu şekilde

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

105

o / ancak / ilah yoktur / Rabbinden / sana / vahyolundu / o şeye ki / tabi ol / bilirler / bir topluluğa ki

وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوا وَمَا

106

şirk koşardı / Allah / dileseydi / eğer / müşriklerden / yüz çevir

102 – İşte Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. Öyleyse O'na ibadet edin. O her şeye vekildir.

103 – Gözler O'nu görmez; O ise gözleri görür. O lutuf sahibidir, her şeyden haberdardır.

104 – Gerçekten size Rabbinizden deliller geldi. Artık kim görürse, kendi lehine. Kim de kör olursa, kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim.

105 – İşte ayetleri bu şekilde açıklıyoruz ki, dersini görmüşsün desinler ve biz onu bilen bir topluluğa açıklayalım.

106 – Rabbinden sana vahyolunana tabi ol. O'ndan başka İlah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.

جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا

107

bir vekil / üzerlerinde / sen değilsin / bekçi / üzerlerine / seni yapmadık

تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ

tecavüz ederek / Allah'a / sonra söverler / Allah'tan / başka / dua ediyorlar / onlara ki / sövmeyin

عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ

dönüşleri / Rablerinedir / sonra / işlerini / ümmete / her / süsledik / böylece / cahillikle

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

108

olanca / Allah'a / yemin ettiler / yapıyorlar / idiler / o şeyi ki / onlara haber verir

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ

katındadır / ayetler / ancak / de ki / ona / mutlaka inanacaklar / bir ayet / onlara gelirse / eğer / yeminleri / ile

اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

109

inanmazlar / geldiği / zaman / o / bildiriyor / size / ne / Allah

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

ona / iman etmedikleri / gibi / gibi / gözlerini / kalplerini / çeviririz / biz

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

110

şaşkın şaşkın dolaşırlar / taşkınlıkları içinde / onları bırakırız / sefer / ilk

107 – Eğer Allah dileseydi şirk koşmazlardı. Seni onların üzerlerine bekçi yapmadık. Sen onların üzerinde vekil de değilsin.

108 – Onların Allah'tan başka dua ettiklerine sövmeyin ki, sonra tecavüz ederek cahillikle Allah'a söverler. Böylece her ümmete amelini süsledik. Sonra dönüşleri Rablerinedir. O da onlara yaptıklarını haber verir.

109 – Andolsun, eğer kendilerine bir ayet (mucize) gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: Ayetler ancak Allah katındadır. O (ayet) geldiği zaman inanmayacaklarını size ne bildiriyor!

110 – Ona (Kur'an'a) ilk sefer iman etmedikleri gibi kalplerini ve gözlerini çevirir ve onları taşkınlıkları içinde şaşkın şaşkın bocalamağa bırakırız.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا

eğer / gerçekten biz / indirse idik / onlara / melekleri / onlarla konuşsa idi / ölüler / toplasa idik

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلاً مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوٓا اِلآَّ اَنْ يَشَآءَ اللهُ

başlarına / her / şeyi / grup grup / değillerdi / inanacak / meğer ki / dileye / Allah

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

111

fakat / çokları / cahillik ediyorlar / böylece / kıldık / her / peygambere

عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ

düşman / şeytanlarını / insan / ve cin / telkin eder / bazıları / bazılarına

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا

yaldızlı / sözü / için / aldatmak / eğer / dileseydi / Rabbin / bunu yapmazlardı / bırak onları / o şeyi ki

يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ

112

uyduruyorlar / meyletsin / ona / gönülleri / onların ki / inanmazlar / ahirete

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللهِ اَبْتَغِى حَكَمًا

113

قطع

ondan razı olsunlar / irtikâp etsinler / o şeyi ki / onlar / irtikâp ediyorlar / başkasını mı / Allah'tan / arayacağım / hakem olarak

111 – Eğer onlara melekleri indirsek, onlara ölüleri konuştursak ve her şeyi kefiller olarak grup grup toplasa idik, Allah dilemedikçe yine de iman etmezlerdi. Fakat onların çokları cahillik ediyorlar.

112 – Böylece her peygamber için insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunların bazıları bazılarına aldatmak için yaldızlı sözler telkin eder. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Artık onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak.

113 – (Bunu da) ahirete iman etmeyenlerin gönülleri (süslü söze) meyletsin, ondan razı olsunlar ve irtikap ettiklerini irtikap etsinler diye yaparlar.

وَهُوَ الَّذِىٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ

o ki indirdi size kitabı açıklanmış olarak onlar ki onlara verdik

الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ

kitap bilirler ki şüphesiz o indirilmiştir Rabbinden hak ile artık sakın olma

مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا ۚ

şüphe edenlerden tamamlandı sözü Rabbinin doğruluk ve adalet bakımından

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ

O'nun kelimelerini değiştirecek yoktur o hakkıyla işiten her şeyi bilendir eğer itaat edersen çoğuna

مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا

ancak tabi olmazlar Allah yolundan seni saptırırlar yeryüzündeki o kimselerin

الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ

pekiyi bilendir o Rabbin şüphesiz yalan söylüyorlar ancak onlar değiller zanna

مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوْا مِمَّا

o şeyden ki yeyin doğru yolda olanları pekiyi bilir o onun yolundan sapar o kimseyi ki

ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾

inananlar O'nun ayetlerine idiyseniz eğer onun üzerine Allah'ın adı anıldı

114 – Allah'tan başkasını mı hakem olarak arayacağım? O ki size kitabı açıklanmış olarak indirdi. Kendilerine kitap verdiklerimiz şüphesiz onun Rabbinden hak ile indirildiğini bilirler. Artık sakın şüphe edenlerden olma.

115 – Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tamamlandı. O'nun kelimelerini değiştirecek yoktur. O, hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

116 – Eğer yeryüzündekilerin çoğuna itaat edersen, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna tabi olurlar ve onlar sadece yalan söylerler.

117 – Şüphesiz Rabbin kendi yolundan sapanları pekiyi bilir ve O, doğru yolda olanları da pekiyi bilir.

118 – Öyleyse eğer O'nun ayetlerine inanıyorsanız üzerine onun adının anıldığı şeylerden yiyin.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ

size bildirmişken onu üzerine Allah'ın adı anıldı o şeyden ki yemiyor-sunuz size ne oluyor

حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ

gerçekten saptırırlar çokları şüphesiz ona mecbur kaldınız o şeyi ki ancak müstesna size haram etti

بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ١١٩

haddi aşanları pekiyi bilendir o Rabbin şüphesiz bilmeden keyifleri ile

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

cezalana-caklardır günah kazanırlar onlar ki şüphesiz gizlisini günahın açığını bırakın

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ١٢٠ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ

onun üzerine Allah'ın adı anılmadı o şeyden ki yemeyin kazanı-yorlar idiler o şeyle ki

وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ اِلَى اَوْلِيَآئِهِمْ

dostlarına telkin ederler şeytanlar şüphesiz yoldan çıkmadır şüphesiz o

لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ١٢١ اَوَ مَنْ

ki hiç kesinlikle müşriklersiniz şüphesiz siz onlara uyarsanız eğer sizinle mücadele etmek için

119 – Neden üzerine Allah'ın adının anıldığı şeylerden yemiyorsunuz? Halbuki mecbur kalmadıkça size haram ettiğini açıklamıştır. Şüphesiz çokları bilmeden keyiflerine uyarak (insanları) gerçekten saptırırlar. Şüphesiz Rabbin haddi aşanları pekiyi bilendir.

120 – Günahın açığını da gizlisini de bırakın. Şüphesiz günah kazananlar kazandıkları şeyin cezasını çekeceklerdir.

121 – Üzerine Allah'ın adının anılmadığı şeylerden yemeyin. Şüphesiz o, yoldan çıkmadır. Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmek için kendi dostlarına telkin ederler. Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz elbette müşriklersiniz.

كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى

oldu | ölü | biz de onu dirilttik | verdik | ona | bir nur | yürür | onunla

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِى الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا

insanların arasında | o kimse gibi ki | o | karanlıklar içindedir | değildir | çıkacak | ondan

كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ

122

böylece | süslü gösterildi | kafirlere | o şey ki | idiler | yapıyorlar | böylece

جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۗ وَمَا يَمْكُرُونَ

her | kentte | ekabir | günahkarlarını | diye | hile etsinler | orada | hilekarlık edemezler

اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَاءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا

123

ancak | kendilerine | fark etmiyorlar | zaman | onlara geldiği | bir ayet | derler

لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَا اُوتِىَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ

asla iman etmeyiz | ...ne kadar | bize verile... | aynısı | o şeyin ki | verildi | peygamberlerine | Allah'ın | Allah | pekiyi bilir

حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ

nereye | vereceğini | elçiliğini | başlarına gelecektir | onların ki | cürüm işlediler | horluk

عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

124

katında | Allah | bir azap | şiddetli | o şeyle ki | idiler | hile yapıyorlar

122 – Hiç ölü olup da kendisini dirilttiğimiz ve kendisine onunla insanlar arasında yürüyeceği bir nur verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp da hiçbir zaman ondan çıkamayan kimse gibi midir? İşte kafirlere yaptıkları şeyler böyle süslü gösterilmiştir.

123 – İşte böyle, her kentte ekabir günahkarlar yaptık ki orada hile etsinler. Hileyi ancak kendilerine ederler de bunun farkında değiller.

124 – Onlara bir ayet geldiği zaman, "Allah'ın peygamberlerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe asla iman etmeyiz" derler. Allah, elçiliğini kime koyacağını pekiyi bilir. Cürüm işleyenlerin başına yaptıkları hile yüzünden Allah katında bir horluk ve şiddetli bir azap gelecektir.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ

İslam'a göğsünü açar onu hidayete erdirmek Allah dilerse kimi

وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى

çıkıyor sanki sıkıntılı dar onun göğsünü yapar onu saptırmak dilerse kimi de

السَّمَآءِ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾ 125

inanmazlar onlara ki azap/pislik Allah musallat eder böylece göğe

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

bir topluluk için ayetleri açıkladık muhakkak dosdoğru Rabbinin yoludur işte bu

يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ 126 لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا

idiler o şeyle ki dostlarıdır onların O Rablerinin katında selamet yurdu onlar için vardır öğüt alıyorlar

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ 127 وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

çok uğraştınız cin topluluğu ey hepsini onların toplar hatırla o günü ki yapıyorlar

مِنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا

bazımız yararlandı ey Rabbimiz insanlardan dostları dedi insanlarla

125 – Allah kimi dilerse onun göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptırmak dilerse, sanki göğe çıkıyormuş gibi onun göğsünü daraltır. İşte Allah böylece inanmayanların üzerine azap / pislik musallat eder.

126 – İşte Rabbinin dosdoğru yolu budur. Öğüt alacak bir topluluk için ayetleri açıklamış bulunuyoruz.

127 – Onlar için, yaptıklarından dolayı Rableri katında selamet yurdu vardır.

128 – Hatırla o günü ki, (Allah) onların hepsini toplar: Ey cin topluluğu, insanlarla çok uğraştınız, der. Onların insanlardan dostları da: Rabbimiz, bazımız bazımızla yararlandı ve biz bize takdir ettiğin va'demize ulaştık, dedi(ler). O da: Karargahınız ateştir, içinde ebedi kalmak üzere. Ancak Allah'ın dilediklerî hariç. dedi. Şüphesiz Rabbın hikmet sahibidir, hakkıyle bilendir.

بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِىٓ اَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ

karargâhınızdır ateş dedi bize takdir ettin o ki va'demize ulaştık bazımızda

خَالِدِينَ فِيهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ 128

hakkıyla bilendir hikmet sahibidir Rabbin şüphesiz Allah dilediği onlar hariç ancak orada ebedî kalmak üzere

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ 129

kazanıyorlar idiler o şeyle ki bazılarının başına zalimlerin bazılarını geçiririz böylece

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ

anlatıyorlar içinizden peygamberler size gelmedi mi insan cin topluluğu ey

عَلَيْكُمْ اٰيَاتِى وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا

dediler bu gününüz gelip çatacağından sizi uyarıyorlar ayetlerimi size

شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا

şahitlik ettiler dünya hayatı onları aldattı kendimize şahitlik ettik

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ 130 ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ

değildir çünkü kafirler idiler kuşkusuz kendileri kendi aleyhlerine

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ 131

habersizler halkı iken zulm ile kentleri helak edici Rabbin

129 – Böylece kazandıkları yüzünden zalimlerin bazısını bazısının başına geçiririz.

130 – Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi okuyacak ve sizi bugününüze çatacağınızdan korkutacak peygamberler gelmedi mi? Onlar da: Kendi aleyhimize şahitlik ettik, dediler. Dünya hayatı onları aldattı ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

131 – Çünkü Rabbin, halkı gafil olan kentleri zulüm ile helak edecek değildir.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

gafil / Rabbin / değildir / yaptıklar / o şeyler- den ki / dereceleri vardır / herkesin

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ

132

rahmet sahibidir / zengindir / Rabbin / yapıyorlar / o şeyler- den ki

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ

diler / onları ki / sizin ardınızdan / getirir / sizi götürür / dilerse

كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ

133

size va'dediliyor / o şey ki / gerçekten / başka / bir kavmin / neslinden / meydana getirdi / o şey gibi ki

لَآتٍ ۙ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا

134

yapın / kavmim / ey / de ki / engelleyi- ciler / siz / değilsiniz / mutlaka gelecektir

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ

bileceksiniz / ileride / yapıyorum / şüphesiz ben de / elinizden geleni

مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

135

zalimler / iflah olmaz / muhakkak / ahiret yurdunun / iyi sonucu / ona / olacak / kim

132 – Herkesin yaptıkları şeylerden dolayı dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından gafil değildir.

133 – Rabbin zengindir, rahmet sahibidir. Eğer dilerse sizi götürür ve ardınızdan sizi başka bir kavmin neslinden meydana getirdiği gibi dilediklerini getirir.

134 – Gerçekten size va'dedilen mutlaka gelecektir ve siz (bizi) engelleyemezsiniz.

135 – De ki: Ey kavmim, elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de yapıyorum. İleride ahiret yurdunun iyi sonucu kimin olacağını bileceksiniz. Muhakkak zalimler iflah olmazlar.

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ

hayvan-lardan | ekinden | yarattı | o şeyden ki | Allah'a | ayırdılar

نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا

ortak-larımızındır | şu da | kendi iddialarınca | Allah'ındır | bu | dediler | bir pay

فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ

Allah'a | ulaşmaz | ortaklarının | oldu | o şey ki

وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَائِهِمْ سَاۤءَ

ne kötüdür | ortaklarına | ulaşır | o | Allah'ın | oldu | o şey ki

مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ

136

birçok | süsledi | böylece | hüküm veriyorlar | o şey ki

مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَاۤؤُهُمْ

onların ortakları | evlatlarını | öldürmeyi | müşriklere

لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاۤءَ

dileseydi | eğer | dinlerini | onlara | karıştırmak için | onları helak etmek için

اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

137

uduruyorlar | o şeyle ki | onları bırak | onu yapmazlardı | Allah

136 – Allah'a yarattığı ekinden ve hayvanlardan bir pay ayırdılar, kendi iddialarınca, "bu, Allahın, şu da ortaklarımızın, dediler. Ortaklarının olan Allah'a ulaşmaz da, Allah'ın olan ortaklarına ulaşır. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137 – Böylece birçok müşriklere ortakları onları helak etmek ve onlara dinlerini karıştırmak için evlatlarını öldürmeyi süsledi. Eğer Allah dileseydi onu yapmazlardı. Sen de onları uydurdukları o şeyle baş başa bırak.

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ

dediler bunlar davarlar ekinler haramdır onları yiyemez ancak o kimseler ki biz isteriz

بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

kendi zanları ile davarlar haram kılındı sırtları/binmek davarlar anmazlar

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا

adını Allah'ın onların üzerine iftira ederek ona karşı onları cezalandıracaktır o şeyle ki idiler

يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

iftira ediyorlar 138 dediler o şey ki karınlarındadır bu davarların

خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً

helaldir erkeklerimize haram kılınmıştır kadınlarımıza eğer olursa ölü

فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۭ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ

onlar onda ortaktırlar onları cezalandıracaktır vasıflamaları ile şüphesiz o hikmet sahibidir

عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا

hakkıyla bilendir 139 mutlaka ziyan etmiştir onlar ki öldürdüler çocuklarını beyinsizce

138 – Kendi zanları ile şöyle dediler: Bu davarlar ve ekinler yasaktır; onları ancak bizim istediğimiz kimseler yerler. Öyle davarlar da vardır ki sırtları(na binmek) haram edilmiştir. Öyle davarlar da vardır ki O'na iftira ederek onların üzerine Allah'ın adını anmazlar. Allah onlara iftira ettikleri şeyin cezasını verecektir.

139 – Ve şöyle dediler: "Şu davarların karınlarındakiler erkeklerimize helal, kadınlarımıza haramdır". Eğer o, ölü olursa onlar onda ortaktırlar. Allah onları vasıfları (nitelendirmeleri) ile cezalandıracaktır. Şüphesiz O, hikmet sahibi, hakkıyla bilendir.

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ

Allah'a iftira ederek Allah rızk etti onlara o şeyleri ki haram ettiler bilgisizce

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ

140

yarattı ki o hidayeti bulanlar olmadılar sapmışlardır şüphesiz

جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ

ekinleri hurmaları çardaksız çardaklı bahçeler

مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

benzemez birbirine benzer narları zeytinleri ürünleri farklı

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ

günü hakkını verin meyve verdiği zaman meyvesinden yeyin

حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ

141

israf edenleri sevmez çünkü o israf etmeyin hasat

الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا

Allah size rızk etti o şeyden ki yeyin serilenler yük taşıyan hayvanlardan

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

142

apaçık bir düşmandır sizin için çünkü o şeytanın adımlarını izlemeyin

140 – Çocuklarını beyinsizce bilgisizce öldürenler mutlaka ziyan etmiş ve Allah'a iftira ederek Allah'ın verdiği rızkı haram etmişlerdir. Şüphesiz sapmışlar ve hidayeti de bulamamışlardır.

141 – O ki çardaklı çardaksız bahçeler, ürünleri farklı hurmalar ve ekinler ve birbirine benzer ve benzemez zeytinler ve narlar yarattı. Meyve verdiği zaman meyvesinden yiyin. Hasat (devşirme) günü hakkını verin, israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142 – Hayvanlardan yük taşıyacak ve (tüyünden) döşek yapılacak olanları da O yarattı. Allah'ın size rızk ettiği o şeylerden yiyin; şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ

iki keçiden iki koyundan çift sekiz

قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

onu bürüdü yoksa iki dişiyi mi yoksa haram etti iki erkeği mi de ki

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۖ نَبِّئُونِى بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٤٣ 143

doğru kimseler iseniz eğer ilimle bana haber verin iki dişinin rahimleri

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

haram etti iki erkeği mi de ki iki çift sığırdan da iki çift deveden

اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۖ اَمْ كُنْتُمْ

idiniz mi yoksa iki dişinin rahimleri onu bürüdü yoksa iki dişiyi mi yoksa

شُهَدَاءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى

iftira etti o kimseden ki daha zalimdir kim bunu Allah size tavsiye etti zaman şahitler

اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

hidayet etmez Allah şüphesiz bilgisizce insanları saptırmak için yalan Allah'a

143 – (Allah) sekiz çift yarattı: Koyundan iki, keçiden iki. De ki: İki erkeği mi haram etti, yoksa iki dişiyi mi; ya da iki dişinin rahimlerinin bürüdüğünü mü? Eğer doğru kimseler iseniz bana ilimle haber verin.

144 – Deveden iki ve sığırdan da iki (çift yarattı). De ki: İki erkeği mi haram etti, yoksa iki dişiyi mi; ya da iki dişinin rahimlerinin bürüdüğünü mü? Allah bunu size tavsiye ederken orada şahitler mi idiniz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a yalan iftira edenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَآ اَجِدُ فِى مَآ اُوحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا

144

haram edilmiş | bana | vahyolundu | o şeyler içinde ki | bulamıyorum | de ki | zalimler | topluluğuna

عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا

akıcı | kan | yahut | ölü | olması | ancak | onu yer | yiyen bir kimseye

اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ

Allah'tan | başkasına | boğazlanmış | fısk | yahut | pistir | çünkü o | domuz | eti | yahut

بِهٖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ

çok bağışlayıcı | Rabbin | şüphesiz | tecavüz etmeden | saldırmadan | darda kalırsa | kim | onunla

رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ

145

bütün | haram ettik | Yahudi oldular | onların ki | üzerine | çok esirgeyicidir

ذِى ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ

iç yağlarını | onlara | haram ettik | koyundan | sığırdan | tırnaklıları

اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ

karıştı | o şey ki | yahut | bağırsakların | yahut | sırtlarına | yapıştı | o şey ki | ancak

بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

146

doğru söyleyenleriz | biz elbette | zulümlerinden dolayı | onları cezalandırdık | bununla | kemiğe

145 – De ki: Bana vahyedilenler arasında yiyen birine haram edilmiş olarak ancak şunları buluyorum: Ölü yahut akıcı kan veyahut domuz eti – çünkü o, pistir – veyahut da Allah'tan başkası için boğazlanmış bir fısk. Artık kim saldırmadan ve tecavüz etmeden darda kalırsa, şüphesiz Rabbin çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

146 – Yahudilere de bütün tırnaklıları haram ettik. Sığırdan ve koyundan da iç yağlarını (haram ettik). Ancak bu ikinin sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veyahut kemiğe karışan müstesna. Onları zulümlerinden dolayı böyle cezalandırdık. Ve bizler elbette doğrularız.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ

çevrilmez | geniş | rahmet sahibidir | Rabbiniz | de ki | seni yalanlarsa | eğer

بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

147

şirk koştular | onlar ki | diyecekler | günah-karlar | topluluğundan | azabı

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ

hiçbir şeyi | haram da etmezdik | atalarımızda | biz de şirk koşmazdık | Allah | dileseydi | eğer

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ

var mı | de ki | azabımızı | tattılar | nihayet | kendilerinden önce | onlar ki | yalanladı | böylece

عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

zanna | ancak | tabi olmazlar | bize | onu çıkarırsınız | bir bilgi | yanınızda

وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ

148

tam | kanıt | Allah'ındır | de ki | yalan söylüyorsunuz | ancak | siz | değilsiniz

شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ

149

onlar ki | şahitlerinizi | getirin | de ki | hepinizi | doğru yola iletirdi | isteseydi

147 – Eğer seni yalanlarlarsa, de ki: Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. Azabı günahkarlar topluluğundan geri çevrilmez.

148 – Şirk koşanlar şöyle diyecekler: "Eğer Allah dileseydi, ne biz ne de atalarımız şirk koşmaz ne de hiçbir şeyi haram etmezdik". Kendilerinden öncekiler de böyle yalanladılar; sonunda azabımızı tattılar. De ki: Yanınızda bir bilgi var mı; onu bize çıkarasınız? Siz zandan başka bir şeye tabi olmuyorsunuz ve siz ancak yalan söylüyorsunuz.

149 – De ki: Tam kanıt Allah'ındır. Eğer dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ

sen şahitlik etme | şahitlik ederlerse | eğer | bunu | haram etti | Allah | şüphesiz | şahitlik ederler

مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ

onların ki | ayetlerimizi | yalanladılar | onların ki | keyiflerine | uyma | onlarla beraber

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ۚ ﴿١٥٠﴾ 150

denk tutarlar | Rablerine | onlar | ahirete | inanmazlar

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ

O'na | şirk koşmayın | size | Rabbiniz | haram etti | o şeyleri ki | okuyayım | geliniz | de ki

شَيْـًٔا ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

evlatlarınızı | öldürmeyin | iyilik edin | anaya babaya | hiçbir şeyi

مِنْ اِمْلَاقٍ ۗ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

çirkinliklere | yaklaşmayın | onların da | sizin de rızkınızı veririz | biz | fakirlik korkusu ile

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِىْ حَرَّمَ

haram etti | ki | canı | öldürmeyin | görünmeyenine | onlardan | görünenine

اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥١﴾ 151

aklınızı çalıştırırsınız | belki siz | bunu | size tavsiye etti | hak ile | ancak | Allah

150 – De ki: Şüphesiz Allah'ın bunu haram ettiğine dair şahitlik edecek şahitlerinizi getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayanların ve Allah'a denk tuttukları halde ahirete iman etmeyenlerin keyiflerine uyma.

151 – De ki: Gelin size Rabbinizin neleri haram ettiğini okuyayım: O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın, anaya babaya iyilik edin, fakirlik korkusu ile çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızklarını biz veriyoruz. Çirkin şeylerin görünenine ve görünmeyenine yaklaşmayın. Allah'ın haram ettiği canı haksız yere öldürmeyin. Belki aklınızı çalıştırırsınız diye Allah size bunları tavsiye etmiştir.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ

erginliğine varıncaya kadar en güzeldir o o şey ki ancak yetim malına yaklaşmayın

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا

ancak hiç kimseye teklif etmeyiz adaletle tartıyı ölçüyü tam yapın

وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ

Allah'ın sözünü akraba olsa da adil olun söz söylediğiniz zaman gücünün yettiğini

اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا

152

bu şüphesiz öğüt alırsınız umulur ki bunu tavsiye etti işte size yerine getirin

صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

sizi sonra ayırır aykırı yollara tabi olmayın siz de ona tabi olun doğru benim yolumdur

عَنْ سَبِيلِهٖ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا

153

verdik sonra sakınırsınız belki onu vasiyet etti size işte O'nun yolundan

مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي اَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ

şeyi her a-vamak için iyi tatbik etti o kimseye ki tamamlamak için kitabı Musa'ya

152 – Yetim malına, en güzeli dışında, erginliğine varıncaya kadar yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. Biz hiç kimseye gücünün yetmediğini teklif etmeyiz. Söz söylediğiniz zaman adil olun, ister ki akraba olsun. Allah'ın sözünü yerine getirin. İşte Allah size bunları tavsiye etti. Umulur ki öğüt alırsınız.

153 – Bu, benim doğru yolumdur, siz de ona tabi olun; aykırı yollara tabi olmayın ki, sonra sizi O'nun yolundan ayırır. İşte size bunu tavsiye etti. Belki sakınırsınız.

154 – Sonra Musa'ya o kitabı iyilik edene (nimetimizi) tamamlamak ve her şeyi açıklamak için bir hidayet ve rahmet olarak verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına iman ederler.

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا

154

Bu da | iman ederler | Rablerine | kavuşacak-larına | umulur ki onlar | rahmet olarak | bir hidayet

كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

155

esirgene-siniz | ta ki | sakının | ona tabi olun | mübarek | onu indirdik | bir kitaptır

اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَائِفَتَيْنِ

iki zümreye | kitap | indirildi | ancak | demeye-siniz

مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُولُوا

156

deme-meniz için | yahut | gerçekten gafiller | onların okuduk-larından | idik | bizse | bizden önce

لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ

işte | onlardan | daha doğru yolda | mutlaka olurduk | kitap | üzerimize | indirilseydi | gerçekten biz | eğer

جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ

o kim-seden ki | daha zalimdir | kim | bir rahmet | bir hidayet | Rabbinizden | açık bir delil | size gelmiştir

كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ

yüz çeviriyorlar | onları ki | cezalan-dıracağız | onlardan | yüz çevirdi | Allah'ın | ayetlerini | yalanladı

عَنْ اٰيَاتِنَا سُوٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

157

yüz çeviriyorlar | idiler | o şeyle ki | azapla | kötü | ayetleri-mizden

155 – Bu (Kur'an) da indirdiğimiz mübarek bir kitaptır; ona tabi olun ve sakının. Ta ki esirgenesiniz.

156 – (Bu kitabı indirdik ki): "Kitap ancak bizden önceki iki zümreye indirildi. Biz, onların okumalarından gerçekten gafil idik" demeyesiniz.

157 – Yahut: "Eğer bize kitap indirilse idi, mutlaka onlardan daha doğru yolda olurduk" demeyesiniz. İşte size Rabbinizden açık bir delil, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalan sayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirdikleri şeyden dolayı en kötü azapla cezalandıracağız.

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ

bazı gelmesini yahut Rabbinin gelmesini yahut meleklerin kendilerine gelmesini sadece bekliyorlar mı

اٰيٰتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

imanı bir kimseye tayda vermez Rabbinin ayetleri bazı geldiği gün Rabbinin ayetlerinin

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۭ قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا

çünkü biz de bekleyin de ki bir hayır imanında kazandı yahut daha önce iman etti olmadı

مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ

158 değilsin sen fırkalar oldular dinlerini parça parça ettiler onlar ki şüphesiz bekleyeniz

مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ۭ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾

159 yapıyorlardı idiler o şeyi ki onlara haber verir sonra Allah'a kalmıştır onların işi ancak hiçbir şekilde onlardan

مَنْ جَاۗءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَاۗءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى

cezalanmaz kötülükle gelirse kim de katı on ona vardı iyilikle gelirse kim

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى

160 Rabbim hidayet etti şüphesiz beni de ki haksızlığa uğramazlar onlar misli ile ancak

158 – Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi yahut Rabbinin gelmesini mi veyahut Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin bazı ayetleri geldiği gün hiç kimseye, eğer daha önce iman etmemiş veyahut imanında bir hayır kazanmamışsa, imanı fayda vermez. De ki: Bekleyin; çünkü biz de bekliyoruz.

159 – Şüphesiz dinlerini parça parça edenler ve fırkalara ayrılanlardan sen hiçbir şeyde değilsin (onlarla alakan yoktur). Ancak onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra onlara neler yaptıklarını haber verir.

160 – Kim iyilikle gelirse, ona onun on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse, ancak misli ile cezalanır. Onlar haksızlığa uğramazlar.

161 – De ki: Şüphesiz beni Rabbim doğru bir yola, hakka yönelen İbrahim'in dimdik ayakta duran dinine hidayet etti. O, müşriklerden değildi.

162 – De ki: Şüphesiz namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi Allah içindir.

163 – O'nun ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim.

164 – De ki: Allah'tan başka Rab mi arayacağım. O ki her şeyin Rabb'idir. Her nefis ancak kendi aleyhine kazanır. Bir günahkar bir başkasının günahını taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabb'inizedir; ihtilaf ettiğiniz şeyleri size haber verir.

165 – O ki sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve kiminizi kiminizin üstüne derecelerle yükseltti ki verdiklerinde sizi denesin. Şüphesiz Rabbin cezayı çabuk verendir. Şüphesiz O, elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ

1

bundan bir sıkıntı göğsünde olmasın sana indirildi (bu) bir kitaptır Elif. Lâm. Mîm. Sâd

لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا

2

Rabbinizden size indirildi o şeye ki tabi olun mü'minler için bir öğüt onunla uyarman için

تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ

3

kentleri nice öğüt alıyorsunuz ne de az dostlara O'ndan başka tabi olmayın

اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ

4

ri olmadı öğle uykusunda-dırlar onlar yahut geceleyin azabımız onlara geldi helak ettik

حزب ٣

7 – A'RAF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
206 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim. Sad.

2 – Bu, sana indirilen bir kitaptır. Göğsünde ondan bir sıkıntı olmasın. Onunla (insanları) uyarman ve mü'minlere bir öğüt için.

3 – Rabbinizden size indirilene tabi olun. O'ndan başka dostlara tabi olmayın. Ne de az öğüt alıyorsunuz.

4 – Nice kentleri helak ettik de onlara azabımız geceleyin veyahut öğle uykusunda iken geldi.

إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْئَلَنَّ

mutlaka soracağız — zalimler — idik — şüphesiz biz — dediler — ancak — azabımız — onlara geldiği — zaman

الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ

onlara — mutlaka anlatacağız — gönderilen peygamberlere — mutlaka soracağız — kendilerine — peygamber gönderildi — onlara ki

بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ

ağır gelirse — kimin — haktır — o gün — tartı — gaipler — biz değiliz — bilerek

مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

terazileri — hafif gelirse — kimin de — kurtulanların — ta kendileridir — işte onlar — tartıları

فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ٩

inkar ediyorlar — ayetlerimizi — idiler — o şeyle ki — kendilerini — ziyan ettiler — o kimselerdir ki — işte onlar

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا

ne de — az — geçimlikler — orada — size — kıldık — yeryüzüne — sizi yerleştirdik — andolsun

تَشْكُرُونَ ١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

meleklere — dedik — sonra — size şekil verdik — sonra — sizi yarattık — andolsun — şükrediyorsunuz

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١١

secde edenlerden — olmadı — iblis — hariç — secde ettiler — Adem'e — secde edin

5 – Azap onlara geldiği zaman sözleri: "Şüphesiz biz zalimler idik" demekten başka bir şey olmadı.

6 – Mutlaka kendilerine peygamber gönderilenlere de soracağız ve mutlaka gönderilen peygamberlere de soracağız.

7 – Mutlaka onlara bilerek anlatacağız. Bizler gaipler değiliz.

8 – O gün tartı /mizan haktır. Kimin tartıları / mizanları ağır gelirse, işte kurtulanlar onlardır.

9 – Kimin de tartıları / mizanları hafif gelirse, işte ayetlerimizi inkar etmeleri nedeniyle kendilerini ziyan edenler onlardır.

10 – Andolsun, sizi yeryüzüne yerleştirdik ve sizin için orada geçimlikler kıldık (hazırladık). Ne de az şükrediyorsunuz!

11 – Andolsun, sizi yarattık, sonra size şekil verdik. Meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da secde ettiler. Ancak İblis secde edenlerden olmadı.

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِى مِنْ

beni yarattın | ondan | hayırlıyım | ben | dedi | sana emrettiğim | zaman | secde etmekten | men etti | ne | dedi

نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ

12

kibirlenmen | senin için | olmaz | oradan | in | dedi | çamurdan | onu yarattın | ateşten

فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

13 | 14

diriltilecekler | gününe kadar | süre ver | bana | dedi | alçaklardansın | çünkü sen | hemen çık | orada

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِى لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ

15

yolunun başında | onlar için | bende oturacağım | azdırdın | o şeye and içerim ki | dedi | süre verilenlerdensin | şüphesiz sen | dedi

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ

16

arkalarından | önlerinden | onlara geleceğim | sonra | doğru

اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ

17

çık | dedi | şükredenler | çoklarını | bulmazsın | sollarından | sağlarından

مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

18

bütün | sizden | cehennemi | mutlaka dolduracağım | onlardan | sana uyarsa | yemin ederim ki kim | kovulmuş | hor olarak | oradan

12 – (Allah) dedi: "Sana emrettiğim zaman seni secde etmekten ne men etti?" (İblis) dedi: Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.

13 – (Allah) dedi: İn oradan; senin için orada kibirlenmen olmaz. Hemen oradan çık; çünkü sen alçaklardansın.

14 – (İblis) dedi: Bana diriltilecekleri güne kadar süre ver.

15 – (Allah) dedi: Şüphesiz sen süre verilenlerdensin.

16 – (İblis) dedi: Beni azdırdığın şeye ant içerim ki, onlar için elbette doğru yolunun başına oturacağım.

17 – Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından mutlaka geleceğim. Sen de çoklarını şükredenler (olarak) bulmazsın.

18 – (Allah) dedi: Oradan hor ve kovulmuş olarak çık. Yemin ederim ki kim sana uyarsa, cehennemi bütün sizden elbette dolduracağım.

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا

yaklaşmayın istediğiniz yerden yeyin cennete zevcen sen yerleş Adem ey

هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ

19

şeytan o ikisine vesvese verdi zalimlerden sonra olursunuz ağaca şu

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا

Rabbiniz men etmedi ikinizi dedi ayıp yerlerinden onlardan gizli bırakıldı o şeyi ki onlara açığa çıkarmak için

عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾

20

ölümsüzlerden olursunuz diye yahut iki melek olursunuz diye ancak ağaçtan bu

وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢١﴾ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ

21

aldatarak onları düşürdü iyilik isteyenlerdenim sizin için şüphesiz ben onlara yemin etti

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

yapıştırmaya başladılar ayıp yerleri onlara göründü ağaçtan tattılar ne zaman ki

عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا

ikinizi ben sizi men etmedim mi Rableri onlara seslendi cennet yaprak-larından üzerlerine

الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

22

apaçık bir düşmandır sizin için şeytan muhakkak size demedim mi bu ağaçtan

19 – Ey Adem, sen ve zevcen cennete yerleş. İstediğiniz yerden yiyin. Şu ağaca yaklaşmayın; sonra zalimlerden olursunuz.

20 – Şeytan, kapanan ayıp yerlerini açığa çıkarmak için o ikisine vesvese verdi ve: Rabbiniz sizi bu ağaçtan men etmedi ancak iki melek olursunuz yahut ölümsüz olursunuz diye men etti.

21 – Onlara: Ben şüphesiz sizin iyiliğini isteyenlerdenim, diye yemin etti.

22 – Aldatarak onları düşürdü. O ikisi ağaçtan tadınca, onlara ayıp yerleri göründü; üzerlerine cennet yapraklarından yapıştırmaya başladılar. Rabbi onlara: "Ben sizi, ikinizi bu ağaçtan men etmedim mi? ve size: Muhakkak şeytan sizin için apaçık bir düşmandır, demedim mi?"diye seslendi.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ

mutlaka olacağız | bizi acımazsan | bizi bağışlamazsan | eğer | kendimize | yazık ettik | Rabbimiz | dediler

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ

23

yeryüzünde | sizin için vardır | düşman olarak | kiminize | kiminiz | inin | dedi | ziyan edenlerden

مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا

24

oradan | ölürsünüz | orada | yaşarsınız | orada | dedi | bir süreye kadar | istifade etmek | yerleşmek

تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ

25

çirkin yerlerinizi | örtecek | elbise | size | indirdik | Adem | oğulları | ey | çıkarılırsınız

وَرِيْشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

Allah'ın | ayetlerindendir | bunlar | daha hayırlıdır | o | takva | elbisesi | süs elbisesi

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ

26

gibi | şeytan | sizi saptırmasın | Adem | oğulları | ey | iyice düşünürler | umulur ki

اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا

onlara göstermek için | elbiselerini | onlardan | soyarak | cennetten | ebeveyninizi | çıkardığı

23 – İkisi dediler: Ey Rabbimiz, biz kendimize yazık ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, mutlaka ziyan edenlerden olacağız, dediler.

24 – (Allah) dedi: Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde sizin için bir süreye kadar yerleşmek ve istifade etmek var.

25 – (Allah) dedi: Orada yaşarsınız, orada ölürsünüz ve oradan (dirilip kabirlerinizden) çıkarılırsınız.

26 – Ey Adem oğulları, üzerinize çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve bir süs indirdik. Takva elbisesi, o daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki iyi düşünürler.

27 – Ey Adem oğulları, şeytan sizi saptırmasın; nitekim ebeveyninizi de onlara ayıp yerlerini göstermek için onlardan elbiselerini soyarak cennetten çıkarmıştı. Çünkü o ve kabilesinden olanlar sizi onları görmediğiniz yerlerden görürler. Muhakkak biz şeytanları iman etmeyenler için dostlar kıldık.

سَوْاٰتِهِمَا ۗ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا

kıldık / muhakkak biz / siz onları / görmezsiniz / o yerden ki / ve kabilesin- / den olanlar / o / sizi görür / çünkü o / ayıp / yerlerini

الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً

27

çirkin / birşey / yaptıkları / zaman / iman / etmezler / onlara ki / dostlar / şeytanları

قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ

Allah / şüphesiz / de ki / bunu / bize emretti / Allah da / atalarımızı / onun / üzerinde / bulduk / derler

لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ۗ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾

28

bilmiyor / sunuz / o şeyleri ki / Allah'a / söylüyor / musunuz / çirkin / şeyleri / emretmez

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۖ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

secde/ / namazda / her / yüzlerinizi / doğrultun / adaleti / Rabbim / emretti / de ki

وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾

29

O'na / döneceksiniz / sizi başlattı/ / likin yarattı / o şey gibi ki / dini / O'na / halis kılarak / O'na / dua edin

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۗ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ

şeytanları / edindiler / çünkü onlar / sapıklık / onlara / hak oldu / bir / kısmına da / hidayet etti / bir kısmına

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

30

doğru yola / olanlar / kendilerinin / sanıyorlar / Allah'tan / başka / dostlar

28 – Onlar çirkin bir şey yaptıkları zaman: Atalarımızı bunun üzerinde bulduk ve bunu bize Allah emretti, derler. De ki: Şüphesiz Allah çirkin şeyleri emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?

29 – De ki: Rabbim adaleti emretti. Her mescit (namaz)da yüzlerinizi (kıbleye) doğrultun. Dini O'na halis kılarak O'na dua edin. Sizi ilkin başlattığı gibi O'na döneceksiniz.

30 – (Allah) bir kısmına hidayet etti ve bir kısmına da sapıklık hak oldu. Çünkü onlar Allah'tan başka şeytanları dostlar edindiler ve kendilerinin doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

يَا بَنِيٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا

için yeyin mescid her yanında zinetinizi alın Adem oğulları ey

تُسْرِفُوا ۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيٓ

31

o ki Allah'ın ziynetini haram etti kim de ki israf edenleri sevmez çünkü O israf etmeyin

اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا فِي

iman ettiler o kimseler içindir ki onlar de ki rızkları temiz kulları için çıkardı

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

bir topluma ki ayetleri açıklıyoruz böylece kıyamet gününde mahsus olarak dünya hayatında

يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

32

gizli olanını onlardan açık olanını çirkin şeyleri Rabbim haram etti ancak de ki bilirler

وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

bir kanıt ona indirmedi o şeyi ki Allah'a şirk koşmanızı haksız yere saldırıyı günahı

وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ

33

geldiği zaman bir süre ümmet için vardır her bilmiyorsunuz o şeyi ki Allah'a karşı demenizi

31 – Ey Adem oğulları, her mescit yanında ziynetinizi alın. Yiyin, için; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

32 – De ki: Allah'ın, kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızkları kim haram etti? De ki: Onlar kıyamette kendilerine mahsus olmak üzere dünya hayatında iman edenler içindir. İşte bilmeyen bir topluma ayetleri böyle açıklıyoruz.

33 – De ki: Rabbim ancak açık ve gizli çirkin şeyleri, günahı, haksız yere saldırıyı, bir kanıt indirmediği şeyleri Allah'a şirk koşmanızı ve bilmediğiniz şeyleri Allah'a demenizi haram etti.

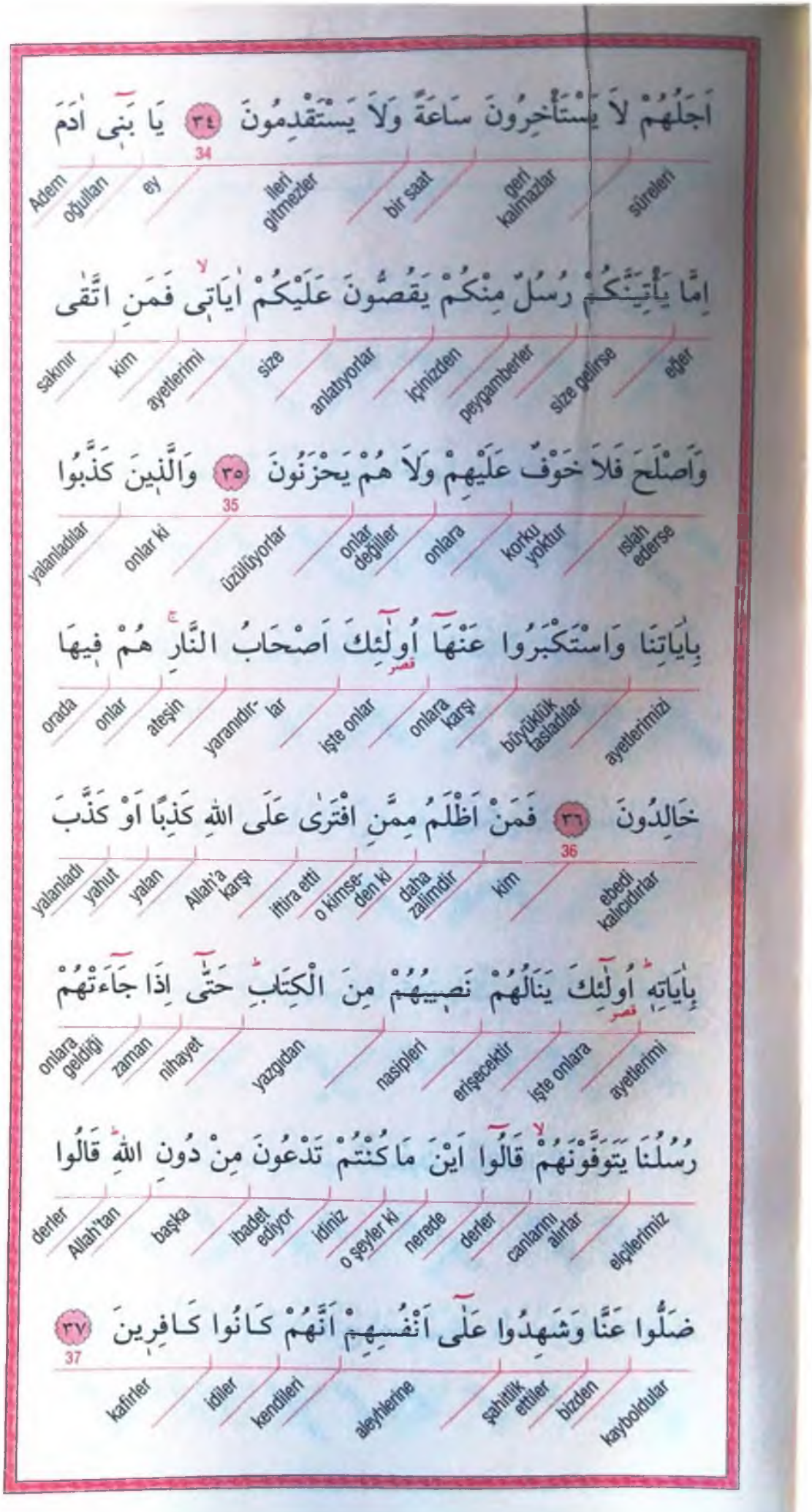

34 – Her ümmet için bir süre (ecel) vardır. Süreleri geldiği zaman ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.

35 – Ey Adem oğulları, eğer size içinizden peygamberler gelir de size ayetlerimi anlatırlarsa, kim sakınır ve ıslah ederse, onlara korku yoktur. Onlar üzülmezler de.

36 – Ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklük taslayanlar, işte onlar ateşin yaranıdır. Onlar orada ebedi kalıcılar.

37 – Öyleyse Allah'a yalan iftira edenden yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? İşte onlara yazgıdan nasipleri erişecektir. Nihayet onlara elçilerimiz geldiği zaman canlarını alırlar. "Allah'tan başka ibadet ettikleriniz nerede?" derler. Onlar da: "Bizden kayboldular" derler ve kafir olduklarına dair aleyhlerine şahitlik ederler.

قَالَ ادْخُلُوا فِيٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِى

insandan cinden sizden önce geçti ümmetlerin arasında girin dedi

النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

orada buluştukları zaman nihayet hemşiresine/ortağına lanet etti bir ümmet girdi ne zaman ki ateşe

جَمِيعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ

onlara var bizi saptırdılar işte bunlar ey Rabbimiz ilklerine sonları der hepsi

عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۭ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

38

bilmezsiniz ancak bir kat vardır herkes için dedi ateşten bir kat azap

وَقَالَتْ اُولٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

bir üstünlük bizim üzerimizde sizin yoktu sonrakilere öncekiler dedi

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا

39

yalanladılar onlar ki şüphesiz kazanıyor-sunuz idiniz o şeyle ki azabı o halde tadın

بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

girmezler gök kapılar onlara açılmaz onlara karşı büyüklük taslıadılar ayetlerimizi

38 – (Allah): Sizden önce cin ve insanlardan geçen ümmetler arasında ateşe girin, dedi. Ne zaman bir ümmet (ateşe) girse, hemşiresine (ortağına) lanet eder. Nihayet hepsi orada buluştukları zaman sonları ilklerine: "Rabbimiz, işte onlar bizi saptırdılar. Sen de onlara ateşten bir kat azap ver" der. (Allah) da: Herkes için bir kat (azap) vardır. Fakat bilmezsiniz, der.

39 – Öncekiler sonrakilere: "Sizin bizim üzerimizde bir üstünlüğünüz yoktu. O halde kazandığınız şeyler yüzünden azabı tadın" der.

40 – Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlara ve onlara karşı büyüklük taslayanlara, gök kapıları açılmaz. Deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. İşte günahkarları böyle cezalandırırız.

الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِى سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُجْرِمِينَ ٤٠
40

günahkarları cezalandırırız işte böyle iğne deliğine deve girinceye dek cennete

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى

cezalandırırız işte böyle örtüler üstlerinden de bir döşek cehennem- den onlar için vardır

الظَّالِمِينَ ٤١ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ
41

yüklemeyiz iyi işler yaptılar iman ettiler onlar ki zalimleri

نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٤٢
42

ebedi kalıcıdırlar orada onlar cennetin arkadaş- larıdır işte onlar gücü yeteceğinden başka hiç kimseye

وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ

ırmaklar altlarından akar kinden göğüsle- rinde o şeyi ki söktük

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَآ

hidayete erecek biz değildik buna kavuşturdu bizi o ki Allah'ındır övgü derler

اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُٓوا

seslenilir onlara gerçeği Rabbimizin elçileri getirdiler andolsun ki Allah bize hidayet etmeseydi

اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣
43

yapıyorsunuz idiniz o şeyle ki mirasçı edildiğiniz cennettir işte bu

41 – Onlar için cehennemden bir döşek, üstlerinden de örtüler (yorganlar) vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırırız.

42 – İman edip iyi şeyler yapanlara gelince, ki biz hiç kimseye gücünün yetmeyeceği şeyi yüklemeyiz, işte onlar cennetin arkadaşlarıdır. Orada ebedi kalacaklar.

43 – Göğüslerindeki kinden ne varsa söktük. Altlarından ırmaklar akar. "Bizi buna kavuşturan Allah'a hamdolsun. Eğer O bize hidayet etmeseydi, biz hidayete erecek değildik. Andolsun, Rabbimizin elçileri bize gerçeği getirmiş" derler. Onlara: "İşte yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet budur!" diye seslenilir.

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا

Rabbimiz bize vaad etti o şeyi ki gerçek bulduk şöyle diye ateş yaranına cennet yaranı seslendi

حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۚ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

bir ünleyici ünler evet dediler hak olarak Rabbiniz vaad etti o şeyi ki bulduunuz mu hak olarak

بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿٤٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ

44

çevirirler onlar ki zalimlerin üzerine Allah'ın laneti diye aralarında

سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۚ﴿٤٥﴾

45

inkar edenlerdir ahireti onlar bir eğrilik ona isterler Allah'ın yolundan

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰهُمْ ۚ

sima-larından her birini tanırlar bir takım adamlar A'raf'ın üzerinde de bir perde vardır ikisinin arasında

وَنَادَوْٓا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ

onlarsa henüz ona girmediler size selam diye cennet yaranına seslenirler

يَطْمَعُوْنَ ۚ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا

46

Rabbimiz derler cehennem yaranına tarafına gözleri çevrildiği zaman umut ediyorlar

44 – Cennet yaranı ateş yaranına seslendi: "Biz, Rabbimizin bize va'dettiğini hak olarak bulduk. Siz de Rabbinizin va'dettiğini hak olarak buldunuz mu?" Onlar da: Evet, dediler. Aralarında bir ünleyici şöyle ünledi: Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

45 – Ki onlar (insanları) Allah'ın yolundan çevirirler ve ona bir eğrilik isterler. Onlar ahireti de inkar ederler.

46 – Aralarında bir perde vardır. A'raf'ın üzerinde de birtakım adamlar vardır; (cennet ve cehennemliklerden) her birini simalarından tanırlar. Cennet yaranına: "Selam size" derler. Ona henüz girmediler, fakat onu umut ediyorlar.

حزب ٤

لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا

47

adamlara — A'raf — yaranları — seslendi — zalimler — topluluğu — ile — beraber — bizi kılma

يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمٰهُمْ قَالُوا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

48

kibirleniyorsunuz — idiniz — o şey de — çokluğunuz — size — fayda vermedi — derler — simalarından — onları tanırlar

اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ

korku yoktur — cennete — girin — rahmete — Allah — onlara erdirmez — yemin ettiniz — onlar ki — bunlar mıdır

عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ

49

yaranlarına — ateş — yaranları — seslendi — üzülüyorsunuz — değilsiniz — siz — size

الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz — derler — Allah — size rızk etti — o şeyden ki — yahut — sudan — bize — akıtın — diye — cennet

حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا

50

bir eğlence — dinlerini — edindiler — onlar ki — kafirlere — bunlar haram etti

وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَآءَ

kavuşmayı — unuttukları gibi — unutacağız onları — bugün — dünya — hayatı — onları aldattı — bir oyun

يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

51

inkar ediyorlar — ayetlerimizi — idiler — o şey gibi ki — şu — günlerine

47 – Gözleri cehennem yaranı tarafına çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğu ile beraber kılma" derler.

48 – A'raf yaranları, simalarından tanıdıkları adamlara seslendiler. "Çokluğunuz ve kibirlenmeniz size fayda vermedi".

49 – "Kendilerini Allah'ın hiçbir rahmete erdirmeyeceğine yemin ettikleriniz bunlar mı?" (Ey cennetlikler), cennete girin. Size korku yoktur. Sizler üzülmeyeceksiniz de.

50 – Ateş yaranları, cennet yaranlarına: "Üzerimize sudan yahut Allah'ın size rızk ettiğinden akıtın, diye seslendi. Onlar da: Allah bu ikisini kafirlere haram etti", dediler.

51 – Ki onlar dinlerini bir eğlence ve bir oyun edindiler. Dünya hayatı onları aldattı. Onlar nasıl bu günlerini unuttular ve ayetlerimizi inkar ettilerse, biz de bugün onları unutacağız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً

rahmet için | hidayet | bilerek | onu açıkladık | bir kitap | biz onlara getirdik | andolsun ki

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ يَوْمَ يَاْتِىْ

52

geldiği | gün ise | onun tevilini | ancak | beklemi-yorlar | iman ediyorlar | bir topluluğa ki

تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

Rabbimizin | peygam-berleri | cidden getirmiş-lerdir | önceden | onu unuttular | onlar ki | der | onun tevili

بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ

başka | amel edelim | döndürülelim de | yahut | bize | şefaat etsinler | şefaatçiler | bizim için | var mı | gerçeği

الَّذِىْ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

idiler | o şeyler ki | onlardan | kayboldu | kendilerine | yazık ettiler | cidden | biz amel ediyor | idik | o şeyden ki

يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

53

yeri | gökleri | yarattı | ki | Allah'tır | Rabbiniz | şüphesiz | uydurur yorlar

فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الَّيْلَ النَّهَارَ

gündüze | geceyi | örter | Arş'a | hükümran oldu | sonra | günde | altı

52 – Andolsun, biz onlara bilerek açıkladığımız ve iman eden bir topluluğa hidayet ve rahmet olan bir kitap getirdik.

53 – Onun tevilini mi bekliyorlar? Onun tevili geldiği gün, onu daha önceden unutanlar: "Rabbimizin peygamberleri gerçeği getirmişlerdir. Bizim için şefaatçiler var mı ki bize şefaat etsin; yahut (dünyaya) döndürülelim de yaptıklarımızdan başka ameller yapalım, der. Bunlar kendilerine yazık etmişlerdir. Uydurdukları şeyler de (putlar) onlardan kaybolmuştur.

يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ

emrine | amade olarak | yıldızları | ayı | güneşi | durmadan | onu arar

اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ

54

Rabbinize | dua edin | alemlerin | Rabbi | Allah | ne yücedir | emretme | yaratma | O'na mahsustur | bilin ki

تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا

55

fesat çıkarmayın | haddi aşanları | sevmez | çünkü O | gizlice | yalvararak

فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللهِ

Allah'ın | rahmeti | çünkü | umarak | korkarak | O'na dua edin | ıslah ettikten | sonra | yeryüzünde

قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ

56

rüzgarları | gönderir | ki | O | iyilik edenlere | yakındır

بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا

ağır | bulutları | yüklendiği | zaman | nihayet | rahmetini | önünde | müjdeci olarak

سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

bütün | onunla | çıkarırız | su | onunla | indiririz | ölü | toprağa | onu göndeririz

الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

57

ibret alırsınız | belki siz | ölüleri | çıkarırız | işte böylede | ürünlerden

54 – Şüphesiz Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra da Arş'e hükümran oldu. Geceyi onu durmadan arayan gündüzün üzerine örter. Güneşi, ayı ve yıldızları da emrine amade olarak (O yarattı). Bilin ki yaratma ve emretme O'nundur. Alemlerin rabbi Allah ne yücedir!

55 – Rabbinize yalvararak ve gizlice dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez.

56 – Islah ettikten sonra yeryüzünde fesat çıkarmayın. O'na korkarak ve umarak dua edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti iyilik edenlere yakındır.

57 – O ki rüzgarları rahmetinin önünde bir müjdeci olarak gönderir. Nihayet ağır bulutları yüklendiği zaman biz onu ölü bir toprağa göndeririz. Onunla su indiririz; onunla bütün ürünlerden çıkarırız. Ölüleri de böyle çıkarırız. Belki ibret alırsınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ

çıkmaz | kötü oldu | o ki | Rabbinin | izni ile | bitkisi | çıkar | güzel | memleketin

إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ 58

şükrederler | bir topluluğa ki | ayetleri | açıklıyoruz | böylece | az ve yararsız | ancak

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

sizin için yoktur | Allah'a | ibadet edin | kavmim | ey | dedi | kendi kavmine | Nuh'u | gönderdik | andolsun

مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ 59

ileri gelenler | dedi | büyük | bir günün | azabından | sizin için | korkarım | şüphesiz ben | ondan başka | bir ilah

مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي 60

bende | yoktur | kavmim | ey | dedi | apaçık | bir sapıklık içinde | seni görüyoruz | şüphesiz biz | kavminden

ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ 61

size tebliğ ediyorum | alemlerin | Rabbinden | bir elçiyim | ancak ben | hiçbir sapıklık

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ 62

sizler bilmiyorsunuz | o şeyi ki | Allah'tan | biliyorum | size | öğüt veriyorum | Rabbimin | mesajlarını

58 – Güzel memleketin (toprağın) bitkisi, Rabbinin izni ile (bol) çıkar. Kötü olanın ise ancak az ve yararsız çıkar. Şükreden bir topluluk için ayetleri böyle açıklıyoruz.

59 – Andolsun Nuh'u kavmine gönderdik. "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir İlah yoktur. Sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum" dedi.

60 – Kavminden ileri gelenler: "Şüphesiz biz elbette seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler.

61 – "Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur. Ancak ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi.

62 – Size Rabbimin mesajlarını tebliğ ediyorum ve size öğüt veriyorum. Sizin bilmediklerinizi Allah'tan biliyorum.

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ

sizi uyarması için | içinizden | bir adama | Rabbinizden | bir öğüt | size geldi | diye | taaccüp mü ettiniz

وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ

63

onlar ki | onu kurtardık | onu yalanladılar | merhamet olunursunuz | belki | sakınmanız için

مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ

çünkü onlar | ayetlerimizi | yalanladılar | onları ki | boğduk | gemide | onunla beraberdir

كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ

64

kavmim | ey | dedi | Hud'u | kardeşleri | Ad'e de | körler | bir kavim | idiler

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ

65

dedi | korkmuyor musunuz | O'ndan başka | bir mabud | sizin için yoktur | Allah'a | ibadet edin

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ

beyinsizlik içinde | seni görüyoruz | şüphesiz biz | kavminden | kafir oldular | onlar ki | ileri gelenler

وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي

66

bende | yoktur | kavmim | ey | dedi | yalancılar- dan | seni elbette zannediyoruz | biz

سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

67

alemlerin | Rabbinden | bir elçiyim | ancak ben | beyinsizlik

63 – İçinizden bir adama sizi uyarması, sakınmanız ve belki merhamet olunursunuz diye Rabbinizden bir öğüt gelmesine taaccüp mü ettiniz?

64 – Derken onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi inkar edenleri de suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavim idiler.

65 – Ad (kavmin)e de kardeşleri Hud'u gönderdik. Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir İlah yoktur. Korkmuyor musunuz?" dedi.

66 – Kavminden ileri gelenler: "Şüphesiz biz elbette seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve biz seni elbette yalancılardan sanıyoruz" dediler.

67 – "Ey kavmim, bende beyinsizlik yoktur. Ben ancak alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ

68

taaccüp mü ettiniz | güvenilir | bir öğütçüyüm | sizin için | ben | Rabbimin | mesajlarını | size tebliğ ediyorum

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا

hatırlayın | sizi uyarması | için | içinizden | bir adamla | Rabbinizden | bir öğüt | size geldi | diye

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ

yaratılışta | size fazla verdi | Nuh | kavmi | ardından | halifeler | o sizi kıldı | ki

بَصْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

69

kurtuluşa erersiniz | belki | Allah'ın | nimetlerini | siz de hatırlayın | kuvvetli boy pos

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ

idi | o şeyleri ki | bırakmamız | için | birtek | Allah'a | ibadet etmemiz | bize geldin mi | dediler

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

70

doğru söyleyenlerden | isen | eğer bizi tehdit ediyorsun | o şeyi ki | öyleyse bize getir | atalarımız | ibadet eder

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي

benimle mücadele mi ediyorsunuz | ve gazap | bir azap | Rabbinizden | size | hak oldu | muhakkak | dedi

68 – "Size Rabbimin mesajlarını tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir öğütçüyüm" dedi.

69 – Sizi uyarmak için içinizden bir adamla Rabbinizden size bir öğüt gelmesine mi taaccüp ettiniz? Hatırlayın ki, sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldı ve size yaratılışta kuvvetçe onlardan fazla verdi. Allah'ın nimetlerini hatırlayın. Belki kurtuluşa erersiniz.

70 – Dediler: "Bize bir tek Allah'a ibadet etmemiz ve atalarımızın ibadet ettiklerini bırakmamız için mi geldin? Öyleyse eğer doğru söyleyenlerden isen tehdit ettiğin şeyi bize getir".

فِىٓ أَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا

onlara Allah indirmedi atalarınız siz onlara ad taktınız bazı isimler hakkında

مِن سُلْطَٰنٍ ۚ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

bekleyenlerdenim sizinle beraber şüphesiz ben de öyleyse bekleyin hiçbir delil

فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ

kökünü kestik bizden bir rahmetle onunla beraber onları ki biz onu da kurtardık

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَمَا كَانُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

inananlar olmadılar ayetlerimizi yalanladılar onların ki

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ

Allah'a ibadet edin kavmim ey dedi Salih'i kardeşleri Semud'a da

مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ

Rabbinizden açık bir mucize gelmiştir size ondan başka bir tanrı sizin için yoktur

هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِىٓ أَرْضِ ٱللَّهِ

Allah'ın arzında yesin bırakın onu bir mucize olarak size Allah'ın dişi devesi işte

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

acıklı bir azap sonra sizi yakalar kötülükle ona dokunmayın

71 – Dedi: "Size Rabbinizden bir azap ve gazap hak oldu. Sizin ve atalarınızın ad taktığınız ve Allah'ın, onlara hiçbir delil indirmediği bazı isimler (putlar) hakkında mı benimle mücadele ediyorsunuz? Bekleyin; şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

72 – Biz de onu ve beraberindekileri bizden bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi inkar edenlerin ve inanmayanların kökünü kestik.

73 – Semud (kavmin)e de kardeşleri Salih'i gönderdik. "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir İlah yoktur. Size Rabbinizden açık bir mucize gelmiştir. İşte size bir mucize olarak Allah'ın dişi devesi! Bırakın onu, Allah'ın arzında yesin. Ona bir kötülükle dokunmayın. Sonra sizi acıklı bir azap yakalar" dedi.

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ

sizi yerleştirdi / Ad'den / sonra / halifeler / sizi yaptı / hatırlayın

فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ

yontarsınız / köşkler / ovalarından / edinirsiniz / yeryüzüne

الْجِبَالَ بُيُوتًا ۚ فَاذْكُرُوٓا اٰلَآءَ اللهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde / taşkınlık yapmayın / Allah'ın / nimetlerini / öyleyse hatırlayın / evler / dağlardan

مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

74

kavminden / büyüklük tasladılar / onlar ki / ileri gelenler / dedi / fesat çıkaranlar olarak

لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا

Salih'in / gerçekten / biliyor musunuz / onlardan / iman etti / o kimseye ki / hor görüldüler / onlara ki

مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ ۚ قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ

75

dedi / inananlarız / onunla / gönderildi / o şeye ki / muhakkak biz / dediler / Rabbinden / gönderilmiş olduğunu

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا بِالَّذِٓى اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

76

inkar edenleriz / ona / iman ettiniz / o şeye ki / şüphesiz biz / büyüklük taslayanlar / onlar ki

74 – Hatırlayın ki Allah sizi Ad (kavmin)den sonra halifeler kılmış ve sizi yeryüzüne yerleştirmişti. Ovalarından köşkler edinir ve dağlardan evler yontarsınız. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın ve yeryüzünde bozgunculuk etmeyin.

75 – Kavminden büyüklük taslayanlar, içlerinden iman eden hor görülenlere: "Salih'in gerçekten Rabbinden gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz?" dedi (ler). Onlar da: "Biz, onunla gönderilen şeylere inanıyoruz" dediler.

76 – Büyüklük taslayanlar: "Biz, sizin iman ettiğiniz şeyleri inkar ediyoruz" dediler.

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ

Salih ey dediler Rablerinin emrinden uzaklaştılar dişi deveyi kestiler

ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ

77

onları yakaladı gönderilenlerden isen eğer bizi tehdit ediyorsun o şeyi ki bize getir

الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ

78

onlardan yüz çevirdi diz üstü çökenler yurtlarında oldular sarsıntı

وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ

öğüt verdim Rabbimin mesajını size tebliğ ettim andolsun ki kavmim ey dedi

لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا

79

Lut da öğütçüleri siz sevmiyorsunuz ancak size

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا

onu sizden önce yapmamıştı çirkin harekete ki varıyorsunuz kavmine demişti hani

مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ

80

erkeklere varıyorsunuz şüphesiz sizler dünyalardan hiçbir kimse

شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاۤءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

81

haddi aşan bir kavim imişsiniz siz meğer kadınları bırakarak şehvetle

77 – Derken o dişi deveyi kestiler ve Rablerinin emrinden uzaklaştılar: "Ey Salih, eğer sen gönderilenlerden isen, tehdit ettiğin şeyi bize getir" dediler.

78 – Bunun üzerine onları o sarsıntı tuttu; yurtlarında diz çökenler (helak olanlar) oldular.

79 – O da onlardan yüz çevirdi: "Ey kavmim, gerçekten size Rabbimin mesajını tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz" dedi.

80 – Lut'u da (gönderdik); hani kavmine: "Sizden önce dünyalardan kimsenin yapmadığı o çirkin harekete mi varıyorsunuz?" demişti.

81 – "Şüphesiz sizler, kadınları bırakarak erkeklere şehvetle varıyorsunuz. Meğer siz haddi aşan bir kavim imişsiniz!"

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ

onları çıkarın | demeleri oldu | ancak | kavminin | cevabı | olmadı

مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ

biz de onu kurtardık | iyice temizlenenler | insanlardır | çünkü onlar | kentinizden

وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَاَمْطَرْنَا

yağdırdık | kalanlardan | oldu | karısı | ancak müstesna | ailesini

عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

günahkarların | akibetleri | oldu | nasıl | bak | bir yağmur | üzerlerine

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

Allah'a | ibadet edin | kavmim | ey | dedi | Şuayb'i | kardeşleri | Medyen'e

مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

Rabbinizden | mucize | gerçekten size geldi | ondan başka | hiçbir ilah | sizin için yoktur

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ

eşyalarını | insanların | kısmayın | tartıyı | ölçüyü | tam yapın

82 – Kavminin cevabı: "Onları kentinizden çıkarın; çünkü onlar iyice temizlenen insanlar!" dediler.

83 – Biz de onu ve ailesini kurtardık, ancak karısı hariç. Çünkü o, (azapta) kalanlardan oldu.

84 – Üzerlerine bir yağmur yağdırdık ki! Bak, günahkarların akibetleri nasıl oldu?

85 – Medyen'e de kardeşleri Şuayb'i (gönderdik). "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka İlah yoktur. Size Rabbinizden bir mucize geldi; ölçüyü, tartıyı tam yapın. İnsanların eşyalarını kısmayın. Islah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. Eğer inanan kimseler iseniz bu, sizin için daha hayırlıdır" dedi.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

daha hayırlıdır | bu | ıslah edilmesinden | sonra | yeryüzünde | bozgunculuk etmeyin

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ ٨٥ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ

85

her | oturmayın | inananlar | iseniz | eğer | sizin için

صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ

iman etti | o kimseyi ki | Allah | yolundan | çevirerek | tehdit ederek | yola

بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا

az | idiniz | hani | hatırlayın | eğriliğini | arayarak | O'na

فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ٨٦

86

bozguncuların | sonucu | oldu | nasıl | bakın | sizi çoğalttı

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ

ben gönderildim | o şeye ki | iman ettilerse | içinizden | bir grup | ise | eğer

بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ

hükmedinceye | kadar | sabredin | iman etmedilerse | bir grup da | onunla

اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٨٧

87

hüküm verenlerin | en hayırlısıdır | O | aramızda | Allah

86 – "O'na (Allah'a) iman edenleri tehdit ederek ve onları Allah'ın yolundan çevirerek her yola oturmayın ve onun eğrilmesini istemeyin. Hatırlayın, hani siz az idiniz de sizi çoğaltmıştı. Bakın, bozguncuların sonu ne oldu!"

87 – Eğer içinizden bir grup bana gönderilenlere iman etti ve bir grup da iman etmedi ise, Allah aramızda hüküm verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ

onlar ki | Şuayb | ey | seni mutlak çıkaracağız | kavminden | büyüklük tasladılar | onlar ki | ileri gelenler | dedi

اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا

iseк | mi | dedi | bizim dinimize | dönersiniz | yahut | kentimizden | seninle | iman ettiler

كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُمْ بَعْدَ

88 | sonra | dininize | dönersek | eğer | yalan | Allah'a karşı | uydurmuşuzdur | gerçekten | istemeyenler

اِذْ نَجّٰيَنَا اللهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِيهَآ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ

dilemesi | hariç | ancak | ona | dönmek | bizim için | olmaz | ondan | Allah | bizi kurtardı

اللهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا

ey Rabbimiz | tevekkül ettik | yalnız Allah'a | ilimce | şeyi | her | Rabbimiz | kaplamıştır | Rabbimiz | Allah'ın

افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

89 | hükmedenlerin | hayırlısısın | sen | hak ile | kavmimizin arasında | aramızda | hükmet

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا

o takdirde | şüphesiz siz | Şuayb'e | uyarsanız | eğer | kavminden | kafir oldular | onlar ki | ileri gelenler | dedi

88 – Kavminden büyüklük taslayanlar: "Ey Şuayb, elbette seni ve seninle beraber iman edenleri mutlaka çıkaracağız yahut dinimize dönersiniz" dedi(ler). O da: İstemesek de mi?" dedi.

89 – "Eğer, Allah bizi ondan kurtardığı halde sizin dininize dönersek, Allah'a yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah dilemedikçe bizim ona dönmemiz (söz konusu) olamaz. Rabbimiz her şeyi ilimce kaplamıştır. Yalnız Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın".

90 – Kavminden kafir olan ileri gelenler: "Eğer Şuayb'e tabi olursanız, şüphesiz siz, o takdirde kesinlikle ziyan edenlersiniz" dediler.

لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

yurtlarında oldular şarsıntı onları tuttu kesinlikle ziyan edenlersiniz

جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ

onlar ki orada ikamet etmemiş gibi oldular Şuayb'i yalanladılar onlar ki diz çökenler

كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ

ey kavmim dedi onlardan yüz çevirdi ziyan edenler onlar oldular Şuayb'i yalanladılar

لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ

üzülürüm nasıl size öğüt verdim Rabbimin mesajlarını size ulaştırdım andolsun

قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا

yakaladık ancak bir peygamber bir kente gönder-medik kafirler topluluğuna

أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا

değiştirdik sonra yalvarırlar belki sıkıntı ile fakirlikle halkını

مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا

atalarımıza dokunmuştu dediler çoğaldılar sonunda iyiliğe kötülüğün yerine

الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

farkında değiller onların ansızın onları biz de yakaladık sevinç keder

91 – Derken onları o sarsıntı tuttu; sabahleyin yurtlarında diz çökenler (helak olanlar) oldular.

92 – Şuayb'i yalanlayan kimseler, hiç orada ikamet etmemiş gibi oldular. Şuayb'i yalanlayanlar ziyan edenlerin ta kendileri oldular.

93- (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim, andolsun, gerçekten ben size Rabbimin mesajlarını ulaştırdım ve size öğüt verdim. Artık kafir bir kavme nasıl üzülürüm!" dedi.

94 – Bir kente hiçbir peygamber göndermedik, ancak onun halkını belki yalvarırlar diye fakirlikle ve sıkıntı ile yakaladık.

95 – Sonra kötülüğün yerine iyilik getirdik. Nihayet çoğaldılar ve: "Atalarımıza keder / yoksulluk ve sevinç dokunmuştu" dediler. Biz de onları farkında olmadan ansızın yakaladık.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ

bereketler onlara kesinlikle açardık sakınsalardı iman etseler kentler halkı gerçekten eğer

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا

ililer o şeyle ki biz de onları yakaladık yalanladılar ancak yerden gökten

يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا

96 geceleyin azabımızın onlara gelmesinden kentler halkı emin mi oldu kazanıyor lardı

وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى

97 kuşluk vakti azabımızın onlara gelmesinden kentler halkı emin mi oldu uyuyorlar onlar iken

وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ

98 Allah'ın tuzağından emin olmaz Allah'ın tuzağından emin mi oldular oynuyorlar onlar iken

اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ

99 yeryüzüne mirasçı oluyorlar o kimselere ki belli olmadı mı ziyan edenler topluluğu ancak

مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى

mühürlerdik günahları yüzünden onlara musibet verirdik biz dileseydik ki onların halkından sonra

96 – Eğer kentler halkı iman etseler ve sakınsalardı, üzerlerine gökten ve yerden kesinlikle bereketler açardık. Ancak onlar yalanladılar; biz de onları kazandıkları şeyle yakaladık.

97 – Kentler halkı azabımızın kendilerine geceleyin uyurlarken gelmesinden emin mi oldular?

98 – Kentler halkı azabımızın kendilerine kuşluk vakti oynarlarken gelmesinden emin mi oldular?

99 – Allah'ın tuzağından emin mi oldular. Allah'ın tuzağından ziyan eden topluluktan başkası emin olmaz.

100 – Yeryüzüne (eski) halkından sonra mirasçı olanlar için belli olmadı mı ki, eğer biz istese idik, onlara günahları yüzünden musibet verirdik. Kalplerinin üzerine mühür basarız da artık onlar işitmezler.

101 – İşte bu kentlerin haberlerinden sana anlatıyoruz. Andolsun, onlara peygamberleri mucizeler getirmişti. Daha önce yalanladıklarına iman edecek değillerdi. İşte Allah kafirlerin kalplerini böyle mühürler.

102 – Çokları için ahde vefa bulamadık. Gerçekten çoklarını fasıklar olarak bulduk.

103 – Sonra arkalarından Musa'yı mucizelerimizle Fir'avn'e ve ileri gelenlerine gönderdik. Onlara (mucizelere) haksızlık ettiler. Bak, bozguncuların sonucu nasıl oldu?

104 – Musa: "Ey Fir'avn, şüphesiz ben, alemlerin Rabbinden bir peygamberim" dedi.

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ اَنْ لَآ اَقُولَ عَلَى اللهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ

bir mucize · size getirdim · hakkı · ancak · Allah'a karşı · dememem · yaraşır

مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِٓي اِسْرَآئِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ

105 · getirdi · isen · eğer · dedi · İsrail oğullarını · benimle · gönder · Rabbinizden

بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا

106 · ne görsünler · asasını · o da attı · doğrular-dan · isen · eğer · onu · getir · bir mucize

هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿١٠٨﴾

108 · 107 · bakanlar için · bembeyaz · o · bir de gördüler ki · elini · çıkardı · apaçık · büyük bir yılan · o

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

109 · bilgili · sihirbazdır · bu · şüphesiz · Fir'avn · kavminde · ileri gelenler · dedi

يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوٓا

110 · dediler · emreder-siniz · ne · toprağınız-dan · sizi çıkarmak · istiyor

اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَاْتُوكَ

111 · sana getirsinler · toplayıcılar · şehirlere · gönder · ve kardeşini · alıkoy onu

105 – Bana Allah'a karşı ancak hakkı söylemek yaraşır. Ben size Rabbinizden bir mucize getirdim; İsrail oğullarını benimle beraber gönder.

106 – (Fir'avn) dedi: Eğer bir mucize getirdi isen, eğer doğrulardan isen onu getir.

107 – O da asasını attı; bir de ne görsünler, o, apaçık büyük bir yılan.

108 – Elini çıkardı; bir de ne görsünler, o, bakanlar için bembeyaz!

109 – Fir'avn'in kavminden ileri gelenler: Şüphesiz bu, elbette bilgili bir sihirbazdır, dediler.

110 – "Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor". (Fir'avn): "Ne emredersiniz?" dedi.

111 – Onlar da: "Onu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar gönder".

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا

112

bize gerçekten var mı dediler Fir'avn'e sihirbazlar geldi bilgili sihirbazlar bütün

لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

113

şüphesiz siz evet dedi galipler biz olursak eğer ücret/ödül

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ

114

biz olmada yahut sen atmada serbestsin/ya Musa ey dediler yakınlaştırılandansınız

نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ

115

gözlerini büyülediler attılar ne zaman ki siz atın dedi atıcılar bizler

النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا

116

vahyettik büyük bir sihir getirdiler onları korkuttular insanların

إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

117

uydurup yorlar o şeyleri ki yutuyor o gördüler ki asanı at diye Musa'ya

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ

118

orada mağlup oldular yapıyorlar idiler o şey ki batıl hak böylece gerçekleşti

وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

119 120

secde edenler olarak sihirbazlar atıldı küçülenlerden olarak döndüler

112 – "Bütün bilgili sihirbazları sana getirsinler" dediler".

113 – Sihirbazlar Fir'avn'e gelip: "Eğer biz galip olursak, gerçekten bize bir ücret / ödül var mı?" dediler.

114 – O da: "Evet, şüphesiz siz (bana) yaklaştırılanlardan olursunuz" dedi.

115 – (sihirbazlar): "Ey Musa, sen mi atarsın, yoksa biz mi atalım?" dediler.

116 – O da: "Siz atın" dedi. Onlar atınca, insanların gözlerini büyülediler / boyadılar ve (ortaya) büyük bir sihir getirdiler.

117 – Musa'ya: "Asanı at" diye vahyettik. Bir de gördüler ki o, onların uydurduklarını yutuyor.

118 – Böylece hak gerçekleşti, yaptıkları da batıl (hiç) oldu.

119 – Orada mağlup oldular ve küçülerek döndüler.

120 – Sihirbazlar secdeye kapandılar.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ

121 122

dediler / iman ettik / Rabbine / alemlerin / Rabbine / Musa'nın / Harun'un / dedi

فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ

Fir'avn / iman ettiniz / ona / önce / ben izin vermeden / size / şüphesiz / bu / tuzaktı / kurduğunuz

فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ لَاُقَطِّعَنَّ ﴿١٢٣﴾

şehirde / çıkarmanız için / oradan / halkını / yakında / bilirsiniz / mutlaka keseceğim

123

اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾

ellerinizi / ayaklarınız / çaprazlama / sonra / sizi / mutlaka asacağım / hepinizi

124

قَالُوٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا

125

dediler / gerçekten biz / Rabbimize / dönenleriz / hoşlanmıyorsun / bizden / ancak / diye / iman ettik

بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا

ayetlerine / Rabbimizin / zaman / bize geldi / ey Rabbimiz / boşalt / üzerimize / sabır / bizi öldür

مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى

126

müslümanlar olarak / dedi / ileri gelenler / kavminden / Fir'avn / bırakacak mısın / Musa'yı

121 – "Biz, alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

122 – "Musa ile Harun'un Rabbine"

123 – Fir'avn: "Ben size izin vermeden ona iman ettiniz. Şüphesiz bu, şehirde halkını ondan çıkarmak için kurduğunuz bir tuzaktır. Yakında bilirsiniz!" dedi.

124 – "Elbette ellerinizi ve ayaklarını çaprazlama keseceğim, sonra da sizi, hepinizi mutlaka asacağım".

125 – "(Sihirbazlar): Gerçekten biz, Rabbimize döneceğiz".

126 – "Senin bizden hoşlanmaman, sadece Rabbimizin bize gelen ayetlerine iman ettiğimiz içindir. Rabbimiz, üzerimize sabır boşalt ve bizi Müslümanlar olarak öldür"

وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ

öldüreceğiz | dedi | Tanrılarını | da | seni bırakması | için | bu toprakta | bozgunculuk etmeleri için | ve kavmini

اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

127

ezicileriz | onların üzerinde | şüphesiz biz | kadınlarını | sağ bırakacağız | oğullarını

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ

yeryüzü | şüphesiz | sabredin | Allah'tan | yardım dileyin | kavmine | Musa | dedi

لِلّٰهِ ۚ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾

128

muttakilerindir | sonuç | kullarından | dilerse | kimi | ona mirasçı kılar | Allah'ındır

قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۭ

bize geldin | o şeyden ki | sonra | bize gelmenden | önce | eziyet çektik | dediler

قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ

bu yerde | sizi geçirmesi | düşmanınız | helak etmesi | Rabbinizden | umulur ki | dedi

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ

129

kıtlıkla | Fir'avn | hanedanını | yakaladık | andolsun ki | amel ediyorsunuz | nasıl | bakar

وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

130

ibret alırlar | belki onlar | ürünlerden | eksikliği ile

127 – Fir'avn'in kavminden ileri gelenler: "Musa'yı ve kavmini, bu toprakta bozgunculuk etmeleri ve seni ve tanrılarını bırakmaları için terk mi edeceksin?" dedi(ler). O da: "Oğullarını öldüreceğiz ve kızlarını sağ bırakacağız. Şüphesiz biz, onların üstünde ezicileriz" dedi.

128 – Musa, kavmine: "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ona kullarından dilediklerini mirasçı kılar. Sonuç müttakilerin" dedi.

129 – Onlar da: "Biz sen bize gelmeden önce de, bize geldikten sonra da eziyet çektik" dediler. O da: "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve sizi bu yerde onların yerine geçirir de nasıl yaptıklarınıza bakar" dedi.

130 – Andolsun, Fir'avn hanedanını, belki ibret alırlar diye kıtlıkla ve ürün eksikliği ile yakaladık.

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

bir kötülük başlarına gelirse eğer bu bize aittir derler iyilik onlara geldiği zaman

يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللهِ وَلٰكِنَّ

takal Allah katındadır uğursuzlukları ancak bilin ki ve beraberindekilere Musa'ya uğursuzluğu yüklerlerdi

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا

131

bizi büyülemek için mucize on getirirsen bize her ne dediler bilmezler çokları

بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ

132

tufan onların üzerine biz de gönderdik inananlar sana biz değiliz onunla

وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ

ayrı ayrı mucizeler olarak kan kurbağalar haşerat çekirge

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ

133

üzerlerine çökünce günahkarlar kavmi oldular kibir tasladılar

الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ

rsan eğer sana söz verdi o şeyle ki Rabbine bizim için dua et Musa ey dediler azap

131 – Onlara iyilik geldiği zaman: "Bu bize aittir" derler. Eğer başlarına bir musibet gelirse, Musa'ya ve yanındakilere uğursuzluk yüklerlerdi. Bilin ki onların uğursuzlukları Allah katındadır; ancak çokları bilmezler.

132 – Dediler: "Bizi büyülemek için bize her ne mucize getirirsen, biz sana inanmayız" dediler.

133 – Biz de onların üzerine tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kanı ayrı ayrı mucizeler olarak gönderdik. Onlar da kibir tasladılar ve günahkar bir kavim oldular.

134 – Üzerlerine azap çökünce: "Ey Musa, Rabbinin sana verdiği söz hürmetine, bizim için dua et. Eğer bizden azabı kaldırırsan, mutlaka sana iman edeceğiz ve mutlaka İsrail oğullarını seninle göndereceğiz" dediler.

عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا

134

ne zaman | İsrail oğullarını | seninle beraber | mutlaka göndereceğiz | sana | mutlaka iman edeceğiz | azabı | bizden

كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

135

yeminlerini bozuyorlar | onlar | birden | ona ulaşacaklar | onlara | bir süreye kadar ki | azabı | onlardan | kaldırdık

فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

yalanladılar | çünkü onlar | denizde | onları boğduk | onlardan | biz de intikam aldık

بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا ٱلْقَوْمَ

136

kavmi | mirasçı kıldık | gafiller | onlardan | oldular | ayetlerimizi

ٱلَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلْأَرْضِ

o yerin | doğusunda | zayıf görülüyorlardı | idi | onlar ki

وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلْحُسْنَىٰ

güzel | Rabbinin | sözü | tamam oldu | oraya | bereket verdik | öyle ki | ve batısında

عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُوا۟ ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ

yapıyor | idi | o şeyi ki | helak ettik | sabrettiler | o şeyle ki | İsrail oğullarına

فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُۥ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

137

yükseltiyorlar | idiler | ve şeyi ki | kavmi | Fir'avn

135 – Onlardan azabı onların ulaşacakları bir süreye kadar kaldırınca, birden yeminlerini bozdular.

136 – Biz de onlardan intikam aldık; ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları nedeniyle onları denizde boğduk.

137 – Zayıf görülen o kavmi de bereket verdiğimiz o yerin doğularına ve batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin İsrail oğullarına güzel kelimeleri (va'di), sabretmeleri yüzünden tamam oldu. Fir'avn ve kavminin yaptıkları ve yükselttikleri şeyleri ise helak ettik.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ

ibadet ediyorlar | bir kavme | geldiler | denizden | İsrail oğullarını | biz geçirdik

أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ

Tanrıların onların olduğu | gibi | bir Tanrı | bize | yap | Musa | ey | dediler | kendilerine ait olan | putlara

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ

138

onun içindeler | onlar | o şey ki | helak olmuştur | bunlar | şüphesiz | cahillik ediyorsunuz | bir kavimsiniz | şüphesiz siz | dedi

وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا

139

Tanrı olarak | arayayım | Allah'tan | başkasını mı | dedi | yapıyorlar | idiler | o şey ki | batıldır

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ

140

hanedanından | sizi kurtarmıştık | hani | alemlerden | sizi üstün kıldı | o ki

فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ

canlı bırakıyorlardı | oğullarınızı | öldürüyorlardı | azabın | kötüsünü | size reva görüyorlardı | Fir'avn

نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

141

büyük | Rabbinizden | bir bela | bunda da vardı | kadınlarınızı

138 – İsrail oğullarını denizden geçirdik. Putlarına ibadet eden bir kavme geldiler. "Ey Musa, Onların Tanrısı gibi bize de bir Tanrı yap" dediler. O da: Şüphesiz siz cahillik eden bir kavimsiniz", dedi.

139 – "Şüphe yok ki bunların içinde bulundukları şey helak olmuştur ve yaptıkları da batıldır".

140 – Dedi: "Allah'tan başkasını mı size bir Tanrı olarak arayayım? O ki sizi alemlere üstün kılmıştır".

141 – Hani, sizi Fir'avn hanedanından kurtarmıştık. Size azabın kötüsünü reva görüyorlardı. Oğullarınızı öldürüyor ve kadınlarınızı canlı bırakıyorlardı. Bunda da Rabbinizden size büyük bir azap vardı.

حزب ٢

وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ

böylece tamam oldu / on ile / onu tamamladık / gece / otuz / Musa ile / sözleştik

مِيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ

Harun'a / kardeşine / Musa / dedi / gece / kırk / Rabbinin / tayin edilen vakti

اخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

142

bozguncuların / yoluna / uyma / ıslah et / kavmimde / halifem ol

وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ

Rabbim / dedi / Rabbi / onunla konuştu / tayin ettiğimiz vakitte / Musa / gelince

اَرِنِٓى اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرٰىنِى وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى

bak / ancak / beni asla göremezsin / dedi / sana / bakayım / bana göster

الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى

tecelli edince / sen de beni görürsün / yerinde / durursa / eğer / dağa

رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ

ayıldı / ne zaman ki / baygın / Musa / düştü / param parça / onu etti / dağa / Rabbi

قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

143

mü'minlerin / ilkiyim / ben / sana / tevbe ettim / seni tenzih ederim / dedi

142 – Musa ile otuz gece sözleştik ve onu on ile tamamladık. Böylece Rabbinin tayin edilen vakti kırk gece olarak tamam oldu. Musa, kardeşi Harun'a: "Kavmimde halifem ol, ıslah et ve bozguncuların yoluna uyma" dedi.

143 – Musa, tayin ettiğimiz vakitte gelip de Rabbi onunla konuşunca: "Rabbim, bana görün; sana bakayım" dedi. O da: "Sen beni asla göremezsin. Ancak dağa bak; eğer yerinde durursa, sen de beni görürsün" dedi. Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti ve Musa baygın düştü. Ayılınca: "Seni tenzih ederim. Sana tövbe ettim ve ben, mü'minlerin ilkiyim" dedi.

قَالَ يَا مُوسَى اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي

kelamımla / mesajlarımla / insanların üzerine / seni seçtim / şüphesiz ben / Musa / ey / dedi

فَخُذْ مَا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ

144

onun için / yazdık / şükredenlerden / ol / sana verdim / o şeyi ki / sen de al

فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا

onları tut / şeyi / her / açıklamak / öğüt olarak / şeyden / her / levhalarda

بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِاَحْسَنِهَا سَاُرِيكُمْ دَارَ

yurdunu / size göstereceğim / en güzelini / alsınlar / kavmine / emret / sıkıca

الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

145

kibir gösterirler / onları ki / ayetlerimden / çevireceğim / fasıkların

الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا

onlara / inanmazlar / mucizeyi / her / görseler / eğer / haksız yere / yeryüzünde

وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَاِنْ يَرَوْا

görseler / eğer / yol / onu tutmazlar / doğru / yolu / görseler / eğer

144 – Dedi: "Ey Musa, şüphesiz ben, seni mesajlarımla ve kelamımla insanların üzerine seçtim. O halde sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol".

145 – Biz onun için levhalarda bir öğüt ve her şey için bir açıklama olmak üzere her şeyden yazdık. "Öyleyse sen de onları sıkıca tut ve kavmine, en güzelini almalarını emret. Size fasıkların yurdunu göstereceğim".

146 – Yeryüzünde haksız yere kibir gösterenlerden ayetlerimi çevireceğim. Eğer bütün ayetleri görseler, onlara iman etmezler. Eğer doğru yolu görseler, onu yol edinmezler. Eğer sapık yolu görseler, onu yol edinirler. Bu böyle; çünkü onlar bizim ayetlerimizi yalanladılar ve onlardan gafil oldular.

سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

ayetlerimizi yalanladılar çünkü onlar bu böyle yol onu tutarlar sapık yolu

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاءِ

146

kavuşmayı ayetlerimizi yalanladılar onlar ki gafiller onlardan oldular

الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا

idiler o şeyle ki ancak cezalandırılmazlar onların amelleri boşa gitmiştir ahirete

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

147

zinet takımlarından ardından Musa'nın kavmi edindi yapıyorlar

عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا

kendileri ile konuşmuyor o görmediler mi böğürtüsü onun vardır heykeli bir buzağı

يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا

148

ne zaman ki zalimler oldular onu edindiler yol onlara göstermiyor

سُقِطَ فِي اَيْدِيهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ

eğer dediler saptılar şüphesiz onlar gördüler elleri düştü/ pişman oldular

يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

149

ziyan edenlerden mutlaka oluruz bizi bağışlamazsa Rabbimiz bize merhamet etmezse

147 – Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanların amelleri boşa gitmiştir. Onlar yaptıklarından başkasının mı cezasını çekecekler?

148 – Musa'nın kavmi onun ardından ziynet takımlarından böğürmesi olan bir buzağı heykeli edindiler. Onun kendileri ile konuşmadığını ve onlara yol göstermediğini görmediler mi? Onu edinmekle zalim oldular.

149 – Buna pişman olup da kendilerinin saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa, mutlaka ziyan edenlerden oluruz" dediler.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِىْ

haleflik ettiniz bana | ne kötü | dedi | üzgün | öfkeli | kavmine | Musa | döndü | ne zaman ki

مِنْۢ بَعْدِىْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ

onu çekerek | kardeşinin | başını | tuttu | levhaları | attı | Rabbinizin | emrini | acele mi ettiniz | arkamdan

اِلَيْهِ ۭ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِىْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِىْ ۡ فَلَا

beni öldüreceklerdi | nerede ise | beni zayıf gördüler | kavim | şüphesiz | ey anamın oğlu | dedi | kendine

تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَاۗءَ وَلَا تَجْعَلْنِىْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٥٠ قَالَ

150

dedi | zalimler | topluluğu ile | beraber | beni bir tutma | düşmanları | bana | güldürme

رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِاَخِىْ وَاَدْخِلْنَا فِىْ رَحْمَتِكَ ۡ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝١٥١

151

merhamet edenlerin | en merhametlisisin | sen | rahmetine | bizi girdir | kardeşimi | beni | bağışla | Rabbim

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ

Rablerinden | bir gazap | onlara erişecektir | buzağıyı | edindiler | onlar ki | şüphesiz

وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِيْنَ ۝١٥٢ وَالَّذِيْنَ

152

onlar ki | iftiracıları | cezalandırırız | böyle | dünya | hayatında | bir horluk

150 – Musa, kavmine öfkeli ve üzgün olarak dönünce: " Arkamdan ne kötü halifelik ettiniz. Rabbinizin emrini acele mi ettiniz?" dedi ve levhaları atarak kardeşinin başından (saçından) tutup kendisine doğru çekti. (kardeşi): "Anamın oğlu, kavim beni zayıf gördüler (horsundular), neredeyse beni öldüreceklerdi. Düşmanları bana güldürme ve beni zalimler kavmi ile bir tutma" dedi.

151 – (Musa): Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin, dedi.

152 – Şüphesiz buzağıyı (Tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir horluk erişecektir. İşte biz, iftiracıları böyle cezalandırırız.

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

bunun ardından | Rabbin | şüphesiz | iman ettiler | arkasından | tevbe ettiler | sonra | kötülükleri | yaptılar

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ

153

öfkesi | Musa'nın | dindi | ne zaman | çok esirgeyicidir | elbette çok bağışlayıcı

أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ

Rablerinden | onlar | şunlardır ki | rahmet | hidayet | bir nüshasında vardır | levhaları | aldı

يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا

154

adam | yetmiş | kavminden | Musa | seçti | korkanlar

لِمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ

onları helak ederdin | istese idin | Rabbim | dedi | sarsıntı | onları tutunca | belli vaktimiz için

مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ

bu | değildir | içimizden | beyinsizler | yaptı | o şeyle ki | bizi helak mi edeceksin | beni de | bundan önce

إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ

sen | dilersin | onu ki | doğru yola iletirsin | dilersin | onu ki | onunla | saptırırsın | imtihanındır | ancak

وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

155

bağışlayanların | en hayırlısısın | sen | bize merhamet et | bizi | bağışla | sahibimizsin

153 – Kötülükleri yapıp da sonra arkasından tövbe ve iman edenler var ya, şüphesiz Rabbin bunların ardından elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

154 – Musa'nın öfkesi dinince, levhaları aldı. Bir nüshasında: "Hidayet ve rahmet Rablerinden korkanlar içindir" yazılı idi.

155 – Musa o belli vaktimiz için kavminden yetmiş adam seçti. Onları sarsıntı tutunca: "Rabbim, eğer isteseydin bunları daha önce helak ederdin. Bizi içimizden beyinsizlerin yaptığı yüzünden mi helak edeceksin? Bu, senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırır ve dilediğini doğru yola iletirsin. Sahibimiz sensin. Bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın" dedi.

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَا

döndük şüphesiz biz | ahirette de | iyilik | dünyada da | bu | bize | yaz

اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۤءُ ۚ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ

kaplamıştır | rahmetim | dilerim | ona ki | ona | dokundu-rurum | azabımı | dedi | sana

كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ

zekatı | verirler | sakınırlar | onlara ki | onu da yazacağım | şeyi | her

وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۚ ١٥٦ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

156

Resul'e | uyarlar | onlar ki | inanırlar | ayetlerimize | onlar | onlar ki

النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهٗ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي

yanlarında | yazılı | onu bulurlar | o ki | ümmi | peygamber

التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰىهُمْ

onları men eder | iyiliği | onlara emreder | İncil'de | Tevrat'ta

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَاۤئِثَ

murdar şeyleri | onlara | haram eder | temiz şeyleri | onlara | helal eder | kötülükten

156 – Bize bu dünyada da iyilik yaz, ahirette de. Şüphesiz biz sana döndük. (Allah) buyurdu: "Azabımı dilediklerime dokundururum. Rahmetim ise her şeyi kaplamıştır. Onu da sakınanlara, zekatı verenlere ve ayetlerime inananlara yazacağım".

157 – Onlar ki ümmi Peygamber Resul'e uyarlar. Onu yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı bulurlar. Kendilerine iyiliği emreder ve onları kötülükten men eder. Onlara temiz şeyleri helal, murdar şeyleri de haram eder. Ağır yüklerini ve üzerlerindeki zincirleri onlardan atar. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve onunla beraber indirilen nura tabi olanlar var ya, işte onlar kurtulanların ta kendileridir.

وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ

üzerlerinde idi o ki zincirleri ağır yüklerini onlardan atar

فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ

nura tabi oldular ona yardım ettiler saygı gösterdiler ona iman ettiler işte onlar ki

الَّذِىْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا

157

o ey de ki kurtulanların ta kendileridir işte onlar onunla beraber indirildi o ki

النَّاسُ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ

mülkü O'nundur o ki hepinize size Allah'ın peygamberiyim şüphesiz ben insanlar

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا

öyleyse iman edin öldürür diriltir o ancak ilah yoktur yerin göklerin

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الَّذِىْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ

Allah'a iman eder o ki ümmi peygamber Resul'üne Allah'a

وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ

158

hidayete erersiniz belki ona tabi olun kelimelerine

قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٩﴾

159

adalet yaparlar onunla da hakka yol gösterirler bir cemaat vardır Musa kavminden

158 – De ki: "Ey insanlar, şüphesiz ben, sizin hepinize gönderilen Allah'ın peygamberiyim. O (Allah) ki göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve Allah ve kelimelerine iman eden o ümmi Peygambere iman edin. Ona tabi olun ki hidayete eresiniz".

159 – Musa'nın kavminden de hakkı gösteren ve onunla adalet yapan bir cemaat vardır.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ۚ وَاَوْحَيْنَآ

vahyettik / ümmet / kabilelere / on iki / onları ayırdık

اِلٰى مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ

taşa / asanı / vur / diye / kavmi / ondan su istediği / zaman / Musa'ya

فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ

insan grup / her / bildi / pınar / on iki / ondan / fışkırdı

مَّشْرَبَهُمْ ۭ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ

kudret helvası / üzerlerine / indirdik / bulutu / üstlerine / gölgelik yaptık / su içecek yerlerini

وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا

bize zulmetmediler / size rızk ettik / o şeyin ki / temizlerinden / yeyin / bildircin

وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ١٦٠ وَاِذْ قِيْلَ

160

denildi / hatırla ki / zulmediyorlar / kendilerine / idiler / ancak

لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ

yerden / ondan / yeyin / kente / şu / yerleşin / onlara

160 – Onları on iki ümmet kabilelere ayırdık. Musa'ya da, kavmi kendisinden su istedikleri zaman, "asanı taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar fışkırdı. Her grup su içecek yerlerini bildi. Bulutu onlara gölgelik yaptık ve üzerlerine kudret helvası ile bıldırcın (eti) indirdik. "Size rızk ettiklerimizin temizlerinden yiyin" dedik. Onlar bize zulmetmediler; ancak kendilerine zulmediyorlardı.

شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

secde ederek | kapıdan | girin | "hitta" | deyin | isterseniz

نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٔاتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

161

iyilik edenlere | artıracağız | hatalarınız | sizin | bağışlayalım

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِى قِيلَ لَهُمْ

kendilerine | denildi | ki | başkasıyla | sözü | içlerinden | zulmettiler | onlar ki | değiştirdi

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا

idiler | o şeyle ki | gökten | azap | üzerlerine | biz de gönderdik

يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِى كَانَتْ

162

idi | o ki | kentten | onları sor | zulmediyorlar

حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ إِذْ يَعْدُونَ فِى السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ

onlara geliyordu | çünkü | cumartesi | haddi aşıyorlardı | hani | deniz | kıyısında

حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ ۙ

tatil yapmadıkları | günde | akın akın | cumartesi/tatil | günlerinde | balıkları

لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

163

fasıklık ediyorlar | idiler | o şeyle ki | onları deneriz | böylece | onlara gelmiyordu

161 – Hatırla o zamanı ki onlara: "Şu kente yerleşin. Ondan istediğiniz yerden yiyin. "Hıtta" (günahımızı affet) deyin, Kapıdan secde ederek girin ki hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere daha fazla vereceğiz" dedik.

162 – İçlerinden zalim olanlar, o sözü kendilerine denenden başkası ile değiştirdiler. Biz de ettikleri zulüm yüzünden üzerlerine gökten bir azap gönderdik.

163 – Onları deniz kıyısındaki o kentten sor. Hani Cumartesi günü haddi aşıyorlardı. Çünkü Cumartesi tatil yaptıkları gün balıkları akın akın geliyor; tatil yapmadıkları günde onlara gelmiyordu. İşte ettikleri fasıklık yüzünden onları böyle deneriz.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ

onlara azap edecektir / yahut / onları helak edecektir / Allah / bir topluma ki / öğüt veriyorsunuz / niçin / içlerinden / bir cemaat / dedi / hani

عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ١٦٤

164

sakınırlar / umulur ki / Rabbinize / özür için / dediler / şiddetli / bir azapla

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْۗءِ

kötülükten / men ediyorlardı / onları ki / kurtardık / onunla / öğütlendiler / o şeyi ki / unuttular / ne zaman ki

وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍۢ بَـِٕيْسٍۢ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ١٦٥

165

fasıklık ediyorlar / idiler / o şeyle ki / şiddetli / bir azapla / zulmettiler / onları ki / yakaladık

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ١٦٦

166

aşağılık / maymunlar / olun / onlara / dedik / ondan / men edildiler / o şeyden ki / kibirlik ettiler / ne zaman ki

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ

onlara reva görür / onları ki / kıyamet / gününe kadar / üzerlerine / mutlaka gönderecektir / Rabbin / bildirdi ki / hani

سُوْۗءَ الْعَذَابِ ۭ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ١٦٧

167

çok esirgeyicidir / pek bağışlayıcıdır / şüphesiz O / cezayı / gerçekten çabuk verendir / Rabbin / şüphesiz / azabın / kötüsünü

164 – Hani, içlerinden bir cemaat: "Allah'ın helak edeceği veyahut şiddetli bir azap edeceği bir topluma niçin öğüt veriyorsunuz?" demişlerdi. Onlar da: Rabbinize özür ve umulur ki sakınmaları için, demişlerdi.

165 – Onlar kendilerine verilen öğüdü unutunca, kötülükten men edenleri kurtardık ve zulmedenleri fasıklıkları yüzünden şiddetli bir azapla yakaladık.

166 – Men edildikleri şeye karşı kibirlik edince, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik.

167 – Hani, Rabbin, andolsun ki onların üzerlerine kıyamet gününe kadar onlara azabın kötüsünü reva görecek kimseleri göndereceğim, diye bildirmişti. Şüphesiz Rabbin cezayı gerçekten çabuk verendir. Şüphesiz O, pek bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ

içlerinden | iyiler vardır | içlerinden | ümmetlere | yeryüzünde | ayırdık onları

دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

belki onlar | kötülüklerle | iyiliklerle | onları denedik | bunun | altında olanlar

يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ

168

alıyorlar | kitaba | mirasçı oldular | kötü bir nesil | artlarından | yerine geçti | dönerler

عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ

onlara gelirse | eğer | yaptıklarımız bağışlanacak | derler | en adi dünyanın | bu | metaını

عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ

kitabın | sözü | onlardan | alınmadı mı | onu alırlar | benzeri | bir meta

لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ

ahiret | yurdu | onda | o şeyi ki | okumamışlar mıydı | hakkı | ancak | Allah'a | dememelerine dair

خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ

169

sımsıkı sarılırlar | onlar ki | akıl etmiyor musunuz | sakınırlar | onlar içinki | daha hayırlıdır

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

170

ıslah edenlerin | mükafatını | zayi etmeyiz | şüphesiz biz | namazı | dosdoğru kılarlar | kitaba

168 – Onları yeryüzünde ümmetlere ayırdık. İçlerinden iyiler de vardır, bunun altında olanlar da vardır. Onları, belki dönerler diye iyiliklerle ve kötülüklerle denedik.

169 – Onların artlarından kitaba mirasçı olan kötü bir nesil geldi. Onlar bu en adi dünyanın metaını alır ve: "Yaptıklarımız bağışlanır" derler. Eğer onlara benzeri bir meta gelirse, onu alırlar. Kendilerinden, Allah'a karşı hak olmayan şeyi söylemeyeceklerine dair kitabın sözü alınmadı mı? Ondaki şeyleri okumamışlar mıydı? Halbuki ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Akıl etmiyorlar mı?

170 – Kitaba sarılıp namazı dosdoğru kılanlara gelince, şüphesiz biz, ıslah edenlerin mükafatını zayi etmeyiz.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُ وَاقِعٌۢ بِهِمْ

üstlerine düşecektir o iyice anladılar ki bir gölgeliktir sanki o üstlerine dağı kaldırmıştık bir zamanlar

خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧١﴾

171

sakınırsınız belki siz onda o şeyi ki hatırlayın kuvvetle size verdik o şeyi ki tutun

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ

onları şahit tutmuştu zürriyetlerini bellerinden Adem oğullarından Rabbin almıştı hani

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۚ شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ

gününde dememeniz için şahit olduk evet dediler Rabbiniz değil miyim kendilerine

الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ

172

şirk koştu ancak dememeniz için yahut habersizler bundan idik gerçekten biz kıyamet

اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا

o şeyle ki bizi helak mi edeceksin onlardan sonra bir nesil biz idik daha önce atalarımız

فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ

173

umulur ki ayetleri açıklıyoruz işte böyle batıla sapanlar yaptı

171 – Hani biz dağı sanki bir gölgelik gibi üstlerine kaldırmıştık da onun üstlerine düşeceğini iyice anlamışlardı. "Size verdiklerimizi kuvvetle tutun ve ondakini hatırlayın. Belki sakınırsınız" (demiştik).

172 – Hani, Rabbin Adem oğullarından, bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutmuş: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da: "Evet, şahit olduk" demişlerdi. (Bunu yapması) kıyamet gününde: "Gerçekten biz bundan gafildik" demeniz içindir.

173 – Yahut: "Sadece atalarımız daha önce şirk koşmuşlardı. Biz de onlardan sonra gelen bir nesil idik. Batıla sapanların yaptıkları yüzünden bizi helak mi edeceksin?" demeniz için.

174 – İşte ayetleri böyle açıklıyoruz, belki dönerler.

يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ

174

sıyrıldı — ayetlerimizi — ona verdik — onun ki — haberini — onlara — oku — dönerler

مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا

175

istese idik — azgınlardan — o da oldu — şeytan — onu peşine taktı — onlardan

لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ

hevesine — uydu — yere — saplandı — ancak o — bunlarla — onu elbette yükseltirdik

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ

bıraksan onu — yahut — solur — ona — saldırsan — köpeğin — hali gibidir — onun hali

يَلْهَث ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ

anlat — ayetlerimizi — yalanladılar — ki — o kavmin — halidir — işte bu — yine solur

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ

176

onlar ki — güruhun — hali — ne kötüdür — iyice düşünürler — belki onlar — kıssayı

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ

177

Allah — hidayet ederse — kimi — zulmediyorlar — idiler — kendilerine de — ayetlerimizi — yalanladılar

فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَن يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

178

ziyan edenlerin — ta kendileridir — işte onlar — saptırırsa — kimi — doğru yolu bulur — o

175 – Onlara, kendisine ayetlerimizi verip de onlardan sıyrılan, şeytanın kendisini peşine taktığı için azgınlardan olan kimsenin haberini anlat.

176 – Eğer istese idik, bunlar (ayetler) vasıtasıyla onu elbette yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı ve keyfine uydu. Onun hali köpeğin hali gibidir; ona saldırsan da solur yahut bıraksan da solur. İşte ayetlerimizi inkar eden o kavmin hali budur. Sen kıssayı anlat, belki iyice düşünürler.

177 – Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden güruhun hali ne kötüdür!

178 – Allah kime hidayet ederse, o, doğru yolu bulur. Kimi de saptırırsa, işte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ

anlamazlar kalpleri onların vardır insanlardan cinden bir çoğunu cehennem için biz yarattık andolsun

بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

işte onlar onlarla işitmezler kulakları onların vardır onlarla görmezler gözleri onların vardır onlarla

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ

179

Allah'ındır gafillerin ta kendileridir işte onlar daha da sapıktırlar onlar hatta hayvanlar gibidir

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ

O'nun isimlerinde saparlar onları ki bırakın onlarla O'na dua edin en güzel isimler

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ

180

hakkı gösterirler bir ümmet vardır yarattık o kimseler-den ki yapıyor-lardı idiler o şeyle ki cezalana-caklar

وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

181

onları yavaş yavaş yakalarız ayetlerimizi yalanladılar onlar ki adalet ederler onunla

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ

182 183

sağlamdır tuzağım şüphesiz onlara süre tanıyorum bilmiyorlar bir yerden ki

179 – Andolsun, gerçekten cinden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri var, onlarla anlamazlar; gözleri var, onlarla görmezler; kulakları var, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da sapıktırlar. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.

180 – En güzel isimler Allah'ındır; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde sapanları bırakın. Onlar yaptıkları o şeyle cezalanacaklar.

181 – Yarattıklarımızdan bir ümmet vardır ki hakkı gösterir ve onunla adalet ederler.

182 – Ayetlerimizi yalanlayanları ise bilmedikleri yerden yavaş yavaş yakalarız.

183 – Ben onlara süre tanıyorum. Şüphesiz benim tuzağım sağlamdır.

يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ١٨٤ اَوَلَمْ
154

apaçık bir uyarıcıdır ancak o değildir herhangi bir delilik arkadaşlarında yoktur düşünmediler mi

يَنْظُرُوا فِى مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ

şeyler Allah yarattığı şeyin ki yeri göklerin mülküne bakmadılar mı

وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ

ondan sonra söze artık hangi ecellerinin yaklaşmış olacağına belki

يُؤْمِنُونَ ١٨٥ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِىَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِى طُغْيَانِهِمْ
185

taşkınlıklarında onları bırakır ona hidayet edecek yoktur Allah saptırırsa kimi iman ederler

يَعْمَهُونَ ١٨٦ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۚ قُلْ اِنَّمَا
186

ancak de ki gerçekleşmesi ne zaman kıyametten sana sorarlar bocalıyorlar

عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّى ۚ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِى السَّمٰوٰتِ

göklere ağır basmıştır o ancak vaktinde onu açıklamaz Rabbimin katındadır onun ilmi

وَالْاَرْضِ ۚ لَا تَاْتِيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا ۗ

onu tam manasıyla bilen sanki sen sana soruyorlar ansızın ancak size gelmez yere

قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ١٨٧
187

bilmezler insanların pekçoğu fakat Allah katındadır onun bilgisi ancak de ki

184 – Arkadaşlarında herhangi bir delilik olmadığını düşünmediler mi? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir.

185 – Göklerin ve yerin mülküne, Allah'ın yarattığı şeylere ve ecellerinin yaklaşmış olacağına bakmadılar mı? Artık ondan (Kur'an'dan) sonra hangi söze iman edecekler?

186 – Allah kimi saptırırsa, ona hidayet edecek yoktur. Onları taşkınlıkları içinde bocalamağa bırakır.

187 – Sana kıyametten, ne zaman gerçekleşeceğinden soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Allah katındadır. Onu vaktinde ancak O açıklar. O, göklere ve yere ağır basmıştır. Size ancak ansızın gelir. Sanki sen onu tam manasıyla biliyormuşsun gibi onu sana soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler.

قُلْ لَآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ وَلَوْ

de ki | sahip değilim | kendim için | ne bir faydaya | ne de | bir zarara | ancak | o şey ki | dilediği | Allah | eğer

كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوٓءُ

kötülük | bana dokunmazdı da | hayrı | çoğaltmak isterdim | gaybi | bilir | olsaydım

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ وَّبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۚ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ

188

sizi yaratan | ki | o | iman ediyorlar | bir kavme | bir müjdeci | bir uyarıcı | sadece | ben | değilim

مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا

ona | alışsın diye | eşini | ondan | yarattı | bir tek | candan

تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا

Rablerine | Allah'a dua ettiler | ağırlaşınca | onunla | geçti | hafif | bir yük | yüklendi | onu bürüyünce

لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا

189

onlara verince | şükredenlerden | mutlaka olacağız | sağlam bir çocuk | bize verirsen | eğer

صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا

o şeylerden ki | Allah | yücedir | onlara verdi | o şeyde ki | ortaklar koşmağa | O'na | başladılar | sağlam bir çocuk

188 – De ki: Allah dilemedikçe ben kendime ne bir fayda ne de bir zarar vermeğe sahip değilim. Eğer ben gaybi bilse idim, mutlaka hayrı çoğaltırdım ve bana kötülük de dokunmazdı. Ben iman edecek bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.

189 – O ki sizi bir tek candan yarattı ve ondan da ona alışsın diye eşini yarattı. Onu bürüyünce hafif bir yük yüklendi de (hamile kaldı da) onunla geçti. Ağırlaşınca, ikisi Rableri Allah'a (şöyle) dua ettiler; eğer bize sağlam bir çocuk verirsen, mutlaka şükredenlerden olacağız.

190 – Onlara sağlam bir çocuk verince, kendilerine verdiği şeyde O'na ortaklar koşmağa başladılar. Allah, onların ortak koştukları şeylerden yücedir!

يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

190 191

ortak koşuyorlar — ortak mı koşuyorlar — o şeyi ki — yaratmaz — hiçbir şey — onlarsa — yaratılıyorlar

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

192

güçleri yetmez — onlara — yardıma — ne de — kendilerine — yardım ederler

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۚ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

eğer — onları çağırırsan — doğru yola — size uymazlar — birdir — sizin için

أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

193

onları çağırdınız mı — yoksa — sizler — susanlar-sınız — şüphesiz — onlar ki — dua edersiniz — başka — Allah'tan

اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

kullardır — sizin gibi — çağırın onları — cevap versinler — size — eğer — iseniz

صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا

194

doğru söyleyenler — var mı onların — ayakları — yürüyorlar — onlarla — yoksa — var mı onların — elleri — tutuyorlar — onlarla

أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

yoksa — gözleri — var mı onların — görüyorlar — onlarla — yoksa — kulakları — var mı onların — işitiyorlar — onlarla

قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

195

de ki — çağırın — ortaklarınızı — sonra — bana tuzak kurun — beni bekletmeyin

191 – Bir şey yaratmayan ve kendileri yaratılanları mı ortak koşuyorlar?

192 – Bunlar ne onlara (tapanlara) yardım edebilirler ne de kendilerine yardım ederler.

193 – Eğer onları doğru yola çağırırsanız, size uymazlar. Onları davet etmeniz de davet etmeyip susmanız da sizin için birdir.

194 – Şüphesiz Allah'tan başka dua ettikleriniz de sizin gibi kullardır. Öyleyse onları çağırın da, eğer doğru söylüyorsanız size cevap versinler.

195 – Onların yürüyecekleri ayakları var mı? Yahut onların tutacakları elleri var mı? Yahut onların görecekleri gözleri var mı? Yahut onların işitecekleri kulakları var mı? De ki: Ortaklarınızı çağırın, sonra da bana tuzak kurun; beni bekletmeyin.

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ١٩٦

salihlere velilik eder o kitabı indirdi o ki Allah'tır benim velim şüphesiz

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا

yardımınıza güçleri yetmez O'ndan başka tapıyorsunuz onlar ki

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٧ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا

197

duymazlar doğru yola onları çağırırsanız eğer yardım ediyorlar kendilerine de değiller

وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٨ خُذِ الْعَفْوَ

198

affı tut görmezler halbuki onlar sana bakıyorlar onları görürsün

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ١٩٩ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ

199

seni dürterse eğer cahillerden yüz çevir iyiliği emret

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠ إِنَّ

200

şüphesiz her şeyi bilendir hakkıyla işiten çünkü o Allah'a sığın bir fit şeytandan bir

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ

onlar hemen iyice düşünürler şeytandan bir fit onlara dokundu zaman sakındılar onlar ki

196 – Şüphesiz benim velim; kitabı indiren Allah'tır. O, Salihlere de velilik eder.

197 – O'ndan başka taptıklarınız, size yardım edemezler, ne de kendilerine yardım ederler.

198 – Eğer onları doğru yola çağırırsanız, duymazlar. Onların sana baktıklarını görürsün, halbuki onlar görmezler.

199 – Sen affı tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.

200 – Eğer seni şeytandan bir fit dürterse, Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, her şeyi bilendir.

201 – Şüphesiz sakınan kimselere şeytandan bir fit / vesvese dokunursa, iyice düşünürler; hemen onlar (gerçeği) görürler.

مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

201 202

görürler / onların kardeşleri / onları çekerler / sapıklığa / sonra / bırakmazlar

وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰى

zaman / onlara getirmediğin / bir mucize / derler / ya / onu sen derleseydin / de ki / ancak / tabi olurum / o şeye ki / vahyedilir

اِلَيَّ مِنْ رَبِّي هٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ

bana / Rabbimden / bu / kanıtlardır / Rabbinizden / hidayet / rahmet / bir toplum için

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا

203

iman ediyorlar / zaman / okunduğu / Kur'an / dinleyin / onu / susun

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ

204

belki / esirgenir-siniz / zikret / Rabbini / içinde

تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

sabah / sözden / açık / altında / korkarak / yalvararak

وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

205

Rabbinin / katında / onlar ki / şüphesiz / gafillerden / olma / akşam

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

206

secde ederler / ona / tesbih ederler onu / ona kulluktan / kibirlenmezler

202 – Onların kardeşleri onları sapıklığa çekerler, sonra da bırakmazlar.

203 – Onlara bir mucize getirmediğin zaman: "Onu (sağdan soldan) derleseydin ya", derler. De ki: Ben ancak bana Rabbimden vahyedilene uyarım. Bu (Kur'an), Rabbinizden kanıtlar ve iman eden bir toplum için de bir hidayet ve bir rahmettir.

204 – Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun; belki esirgenirsiniz.

205 – Rabbini içinden yalvararak, korkarak ve açık yüksek olmayan bir sesle sabah akşam zikret. Gafillerden olma.

206 – Rabbinin katındakiler O'na kulluktan kibirlenmezler, O'nu tesbih ederler ve O'na secde ederler.

سجده

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan korkun Resul'ündür Allah'ın ganimetler de ki ganimet-lerden sana sorarlar

وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

mü'minler iseniz eğer Resul'üne Allah'a itaat edin aranızı düzeltin

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ

okunduğu zaman yürekleri ürperir Allah zikredildiği zaman o kimse-lerdir ki mü'minler ancak

عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ

onlar ki güvenirler Rablerine imanlarını onların artırır ayetleri onlara

8 – ENFAL SURESİ

Medine'de inmiştir.
75 ayettir.

حزب ٤

1 – Sana ganimetler-den sorarlar. De ki: Ganimetler Allah'ın ve Resul'üündür. Allah'tan kor-kun ve aranızı düzeltin. Eğer mü'minler iseniz Allah'a ve Resul'üne itaat edin.

2 – Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah zikredildiği zaman kalp-leri ürperir. Onlara O'nun ayetleri okun-duğu zaman imanlarını artırır ve onlar, Rable-rine güvenirler.

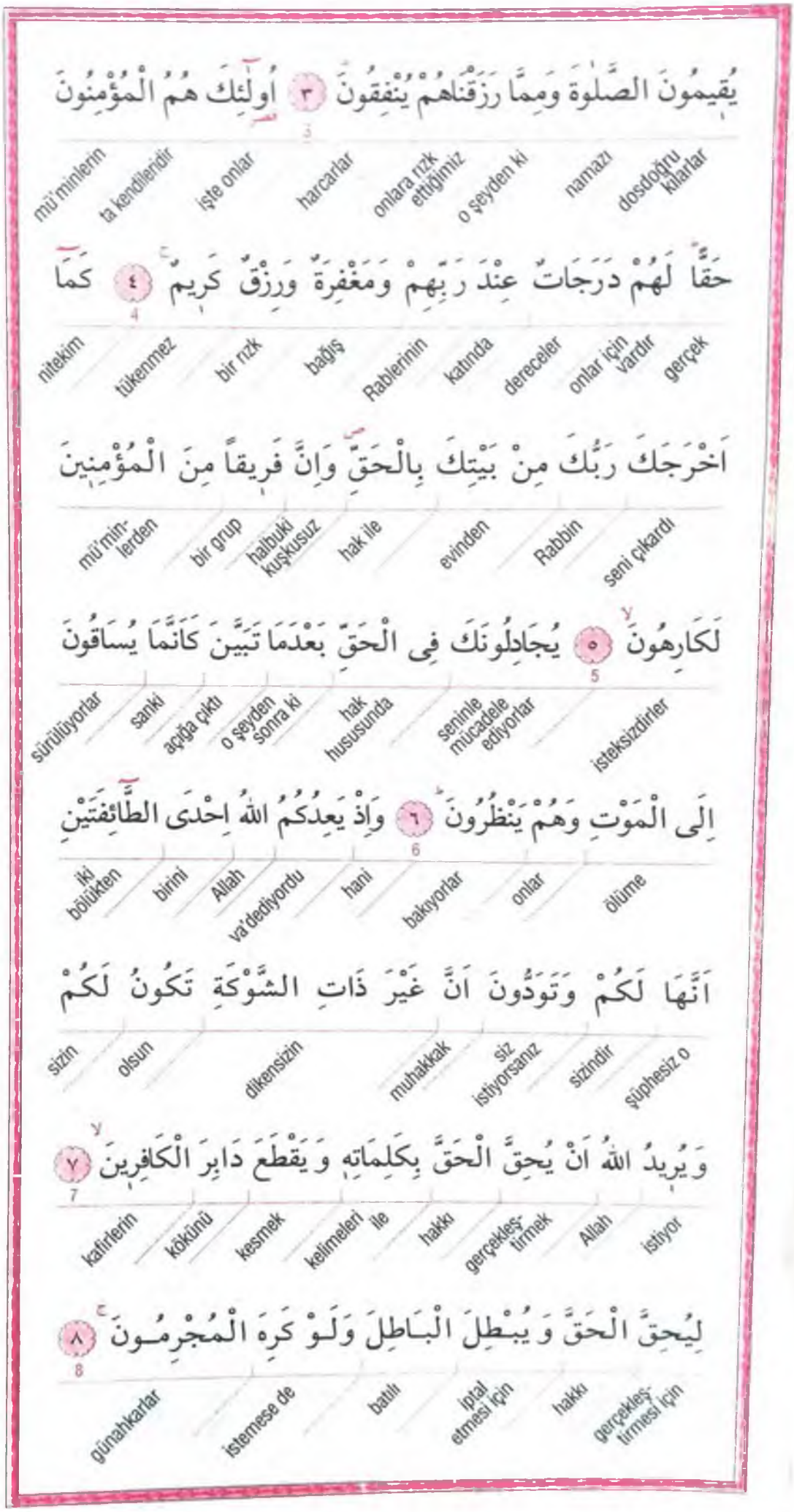

3 – Onlar namazı dosdoğru kılar ve kendilerine rızk ettiğimizden (Allah yolunda) harcarlar.

4 – İşte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için Rableri katında dereceler, bağış ve tükenmez bir rızk vardır.

5 – Nitekim seni Rabbin evinden hak ile (Bedir'e) çıkardığı zaman da (durum böyleydi). Halbuki mü'minlerden bir grup isteksizdiler.

6 – Hak açığa çıktıktan sonra da seninle mücadele ediyorlar. Sanki göz göre göre ölüme sevk ediliyorlar.

7 – Hani, Rabbin sana iki bölükten birinin şüphesiz sizin olacağını va'dediyordu. Siz ise dikensizin (silahsızın) sizin olmasını istiyordunuz. Allah ise kelimeleri ile hakkı gerçekleştirmek ve kafirlerin kökünü kesmek istiyordu.

8 – Ta ki hakkı gerçekleştirsin ve batılı iptal etsin. Günahkarlar istemese de!

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ

bin ile | size yardım edeceğim | muhakkak ben | sizin için | kabul etti | Rabbinizden | yardım istiyorsunuz | hani

مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

9

müjde | ancak | Allah | kılmadı | onu | birbiri ardınca | meleklerden

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

Allah | katından | ancak | zafer yoktur | kalpleriniz | onunla | rahatlasın

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ

10

indiriyordu | kendisinden | bir güven | olarak | uykuyu | size bürüyordu | hatırla ki | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | Allah | şüphesiz

عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ

murdarlığını | sizden | gidermek | için | onunla | sizi temizlemek | için | su | gökten | üzerinize

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

11

ayakları | onunla | sağlamlaştırmak | için | kalplerinizi | kuvvetlendirmek | için | şeytanın

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا

iman ettiler | onlara ki | sebat verin | sizinleyim | şüphesiz ben | meleklere | Rabbin | vahyediyordu | hani

9 – Hani, Rabbinizden yardım istiyordunuz da sizin için, birbiri ardınca size bin melekle yardım edeceğim, diye kabul etmişti.

10 – Allah onu ancak bir müjde ve kalplerinizi rahatlatmak için yapmıştı. Zafer ancak Allah katındandır. Şüphesiz Allah mutlak galip, hikmet sahibidir.

11 – Hatırla ki, kendisinden bir güven olarak size uykuyu bürüyor ve sizi temizlemek, sizden şeytanın murdarlığını gidermek, kalplerinizi kuvvetlendirmek ve onunla ayakları sağlamlaştırmak için gökten üzerinize su indiriyordu.

12 – Hani, Rabbin meleklere, şüphesiz ben sizinleyim; iman edenlere sebat verin. Kafirlerin kalplerine korku salacağım. Boyunların üzerine vurun, vurun onların her parmak uçlarına, diye vahyediyordu.

سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ

üzerine vurun korku kafir oldular onların ki yüreklerine salacağım

الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا

12

karşı geldiler onlar zira parmak uçlarına her onların vurun boyunlarını

اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

ağırdır Allah'ın şüphesiz Resul'üne Allah'a karşı gelirse kim Resul'üne Allah'a

الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

13

kafirlere vardır şüphesiz onu tadın işte cezası

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ

14

onlarla ki karşılaştığınız zaman iman ettiler kimseler ki o ey cehennem azabı

كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

15

o gün onlara dönerse kim arkalar(ınızı) onlara dönmeyin topluca ilerlerken kafir oldular

دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ

uğramıştır gerçekten takıma katılan yahut savaşmak için çekilen hariç arkasını

بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

16

dönüş yeridir ne kötü cehennemdir onun yeri Allah'tan gazaba

13 – Zira onlar Allah'a ve Resul'üne karşı geldiler. Kim Allah'a ve Resul'üne karşı gelirse, şüphesiz Allah'ın cezası ağırdır.

14 – İşte onu tadın. Ve şüphesiz kafirler için cehennem azabı vardır.

15 – Ey iman edenler, kafirlerle topluca ilerlerken karşılaştığınız zaman onlara arkaları(nızı) dönmeyin.

16 – Kim o gün savaşmak için çekilmek veyahut bir takıma katılmak için olmaksızın onlara arkasını dönerse, gerçekten Allah'ın gazabına uğramıştır. Onun yeri cehennemdir. (Orası) ne kötü dönüş yeridir.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ

attığın zaman sen atmadın öldürdü onları Allah ancak onları siz öldürmediniz

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا

güzel bir deneme ile kendinden mü'minleri denemek için attı Allah ancak

اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ

17

tuzağını çürütecektir Allah şüphesiz işte böyle her şeyi bilen hakkıyla işiten Allah şüphesiz

الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوا

18

vaz geçerseniz eğer fetih işte size gelmiştir fetih istiyorsanız eğer kafirlerin

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ

kalabalığınız size fayda vermez biz de döneriz siz dönerseniz eğer sizin için daha hayırlıdır bu

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ﴿١٩﴾ يَا اَيُّهَا

19

o ey mü'minlerle beraberdir Allah şüphesiz çok olsa da hiçbir şeyle

الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ

oysa sizler ondan yüz çevirmeyin Resul'üne Allah'a itaat edin iman ettiler kimseler ki

17 – Onları siz öldürmediniz; onları ancak Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın; ancak Allah attı. (Bunu) da mü'minleri kendinden güzel bir deneme ile denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah hakkıyla işiten, her şeyi bilendir.

18 – İşte böyle. Şüphesiz Allah kafirlerin tuzağını çürütecektir.

19 – Eğer fetih / hüküm istiyorsanız, işte size fetih gelmiştir. Eğer vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Eğer siz dönerseniz biz de döneriz. Kalabalığınız, çok olsa da size hiçbir şekilde fayda vermez. Şüphesiz Allah, mü'minlerle beraberdir.

20 – Ey iman edenler, Allah'a ve Resul'üne itaat edin. (Kur'an'ı) dinlediğiniz halde O'ndan yüz çevirmeyin.

تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا

20

işittik dediler onlar gibi ki olmayın dinliyorsunuz

وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ

21

sağırlar Allah katında hayvanların en kötüsü şüphesiz işitmiyorlar onlarsa

الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا

22

bir hayır onlarda Allah bilseydi eğer akıl etmiyorlar onlar ki dilsizler

لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

23

çevirenlerdir onlar arkalarını dönerlerdi onlara işittirseydi eğer onlara mutlaka işittirirdi

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

çağırdığı zaman Resul'e Allah'a icabet edin iman ettiler kimseler ki o ey

لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ

yalnız O'na şüphesiz kalbi kişi ile arasına girer Allah şüphesiz bilin ki size hayat verecek şeye

تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا

24

zulmettiler onlara ki kesin dokunmaz bir fitneden ki sakının toplanacaksınız

مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

25

azabı çok çetindir Allah'ın şüphesiz bilin ki yalnız içinizden

21 – İşitmedikleri halde, işittik, diyenler gibi olmayın.

22 – Allah katında hayvanların en kötüsü, akıl etmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

23 – Eğer Allah onlarda bir hayır olduğunu bilseydi / görseydi onlara mutlaka işittirirdi. Eğer işittirseydi yine de yüz çevirerek arkalarını dönerlerdi.

24 – Ey iman edenler, sizi size hayat verecek şeye davet ettiği zaman Allah'a ve Resul'e icabet edin. Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Şüphesiz siz yalnız O'na toplanacaksınız.

25 – Bir fitneden sakının ki içinizden yalnız zulmedenlere dokunmaz. Bilin ki Allah'ın azabı çok çetindir.

وَاذْكُرُوٓا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِى ٱلْأَرْضِ تَخَافُونَ

yeryüzünde / acız tanınanlar / az idiniz / siz / o zaman ki / hatırlayın

أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ فَـَٔاوَىٰكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِۦ وَرَزَقَكُم

yerdi / yardımı ile / sizi destekledi / barındırdı / insanların / sizi kapmasından

مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا

iman etmiş / kimseler ki / o / ey / şükredersiniz / umulur ki / temiz şeylerden

لَا تَخُونُوا ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓا أَمَٰنَٰتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

biliyorsunuz / oysa siz / emanetlerinize / hainlik edersiniz / Resul'e / Allah'a / hainlik etmeyin

وَٱعْلَمُوٓا أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ

Allah / şüphesiz / imtihandır / evlatlarınız / mallarınız / ancak / bilin ki

عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِن تَتَّقُوا ٱللَّهَ

Allah'tan / korkarsanız / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / büyük / mükafat / O'nun katındadır

يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

sizi / bağışlar / suçlarınızı / sizin / örter / ayırım gücü / size / verir

26 – Hatırlayın o zamanı ki siz, az idiniz, yeryüzünde acız tanınıyor ve insanların sizi kapmalarından (kaçırmalarından) korkuyordunuz da sizi barındırdı, sizi yardımı ile destekledi ve size temiz şeylerden rızk verdi. Umulur ki şükredersiniz.

27 – Ey iman edenler, Allah'a ve Resul'e hainlik etmeyin ki, bilerek emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.

28 – Bilin ki mallarınız ve evlatlarınız ancak bir imtihandır ve şüphesiz Allah katında büyük bir mükafat vardır.

29 – Ey iman edenler, Allah'tan korkarsanız, size (iyi ile kötüyü) ayırma gücü verir, si-zi(n) suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Allah büyük lutuf sahibidir.

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

kafir oldular | onlar ki | sana | tuzak kuruyordu | hani | büyük | lutuf sahibidir | Allah

لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ

Allah da | kuruyor | onlar tuzak kuruyorlar | seni sürmeleri için | yahut | seni öldürmeleri için | yahut | seni hapsetmeleri için

وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا

ayetlerimiz | onlara | okunduğu | zaman | tuzak kuranların | en hayırlısıdır | Allah

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا اِنْ هٰذَا اِلَّا

ancak | bu | değildir | bunun | gibi | biz de deriz | eğer istersek | işittik | gerçekten | derler

اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ

o | bu | ise | eğer | ey Allah | demişlerdi | hani | öncekilerin | masallarıdır

الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ

gökten | taş | üzerimize | yağdır | senin katından | hak

اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ

oysa sen | onlara azap edecek | Allah | değildir | acıklı | bir azap | bize getir | yahut

فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

istiğfar ediyorlar | oysa onlar | onlara azap edecek | Allah | değildi | içlerindesin

30 – Hani, kafirler seni hapsetmeleri yahut seni öldürmeleri veyahut seni sürmeleri için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31 – Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman: "Gerçekten işittik; eğer istersek biz de bunun gibi (bir söz) söyleriz. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

32 – Hani, şöyle demişlerdi: "Ey Allah; eğer o, senin katından gelmiş bir hak ise, üzerimize gökten taş yağdır yahut bize acıklı bir azap getir."

33 – Sen içlerinde olduğun sürece Allah onlara azap edecek değildir ve onlar istiğfar ettikleri halde de Allah onlara azap edecek değildir.

وَمَا لَهُمْ اَلاَّ يُعَذِّبَهُمُ اللهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ

Mescid-i / çeviriyorlar / oysa onlar / Allah / azap etmesin ki / onlara / neden

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَاءَهُ اِنْ اَوْلِيَاؤُهُ اِلاَّ الْمُتَّقُونَ

müttakiler / ancak / O'nun mütevellileri değiller / O'nun mütevellileri / oysa değiller / Haram'dan

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لاَ يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلاَتُهُمْ

34

namazları / değildir / bilmezler / onların çoğu / fakat

عِنْدَ الْبَيْتِ اِلاَّ مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ

azabı / öyleyse tadın / el çırpmaktan / ıslık çalmaktan / ancak / Beytullah'ın / huzurunda

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

35

harcarlar / kafir oldular / onlar ki / şüphesiz / inkar ediyorsunuz / idiniz / o şeyle ki

اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ

sonra / onu harcayacaklar / Allah / yolundan / çevirmek için / mallarını

تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

kafir oldular / onlar ki / mağlup edilecekler / sonra da / yürek yangısı / onlara / olacak

34 – Allah onlara neden azap etmesin ki onlar, (insanları) Mescid-i Haram'dan çeviriyorlar. Oysa onlar onun mütevellileri değiller. Onun mütevellileri ancak müttakilerdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

35 – Onların Beytullah'ın huzurunda namazları ancak ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan ibarettir. Öyleyse inkarınız yüzünden azabı tadın.

36 – Şüphesiz kafirler mallarını (insanları) Allah yolundan çevirmek için harcarlar. Onu harcayacaklar, sonra da onlara yürek yangısı olacak, daha sonra da mağlup edilecekler. Kafirler cehenneme sürülecekler.

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

cehenneme sürülecekler — Allah'ın ayırması için — murdarı — temizden

وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا

hepsini yığsın — kiminin üzerine — kimini — murdarı — koyması için

فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُل لِّلَّذِينَ

atsın — cehenneme — işte onlar — ta kendileridir — ziyan edenlerin — de — onlara ki

كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ ۖ وَإِن يَعُودُوا

kafir oldular — eğer vazgeçerlerse — bağışlanacak — onların — o şeyleri ki — geçmiştir — eğer dönerlerse

فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ

geçmiştir — kanunu — öncekilerin — savaşın — onlarla — ta ki

لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ

kalmasın — fitne — olsun — dinin — hepsi — Allah'ın — eğer — vazgeçerlerse — şüphesiz — Allah

بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا

o şeyi ki — yapıyorlar — hakkıyla görendir — eğer — yüz çevirirlerse — bilin ki

أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

Allah — şüphesiz — sizin Mevla'nızdır — ne güzel — Mevla'dır — ne güzel — yardımcıdır

37 – Ta ki Allah murdarı temizden ayırsın. Murdarın kimini kiminin üzerine koysun da hepsini yığıp cehenneme atsın. İşte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir.

38 – Kafirlere de ki: Eğer vazgeçerlerse, geçmiş şeyleri (günahları) bağışlanacaktır. Eğer (eski hallerine) dönerlerse, öncekilerin kanunu geçmiştir.

39 – Onlarla savaşın, ta ki fitne kalmasın ve dinin hepsi Allah'ın olsun. Eğer vazgeçerlerse, şüphesiz Allah yaptıklarını hakkıyla görmektedir.

40 – Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah sizin Mevla'nızdır. O ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcıdır.

واعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِ...

beşte biri | Allah'ındır | şüphesiz | bir şeyden | ganimet aldınız | mutlaka bir şey ki | bilin ki

وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

...ularındır | yoksulların | yetimlerin | akrabaların

اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ

...ayrıldığı | gün | kulumuza | indirdik | o şeye ki | Allah'a | iman ettiniz | iseniz | eğer

يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ

siz | hani | kadirdir | şeye | her | Allah | iki ordunun | karşılaştığı | gün

بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ

kervan | uzak | kenarında | onlarsa | yakın | kenarında

اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ

ancak | belirtilen yerde | elbette ihtilaf ederdiniz | sözleşse idiniz | eğer | sizden | aşağıda

لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ

helak oldu | o kimse ki | helâk olsun diye | yapılmış | oldu | bir işi | Allah | yerine getirmek için

41 – Bilin ki, ganimet olarak elde ettiğiniz bir şeyin şüphesiz beşte biri Allah'ın, Resul'ün, akrabaların, yetimlerin, yoksulların ve yolcularındır; eğer Allah'a ve hak ile batılın ayrıldığı gün, iki ordunun karşılaştığı gün kulumuza indirdiğimize iman ettinizse. Allah her şeye kadirdir.

42 – Hani siz (vadinin) yakın kenarında, onlar uzak kenarında idiniz ve kervan da sizden aşağıda idi. Eğer sözleşse idiniz, belirtilen yerde elbette ihtilaf ederdiniz. Ancak Allah (böyle yaptı ki) yapılması gereken bir işi yerine getirsin, helak olan delille helak olsun ve yaşayan da delille yaşasın. Şüphesiz Allah elbette hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ

hakkıyla işitici Allah şüphesiz delilden yaşadı o kimse ki yaşasın delilden

عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ

eğer az rüyanda Allah sana gösteriyordu onları hani her şeyi bilicidir

اَرٰىكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ

iş hakkında elbette çekişirdiniz elbette korkardınız çok gösterseydi onları

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

göğüslerin hakim olanı özünü hakkıyla bilendir çünkü o kurtardı Allah ancak

وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ

sizi de az gösteriyordu az sizin gözünüzde karşılaştığınız zaman onları size gösteriyordu hani

فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ

döndürülür yalnız Allah'a yapılmış oldu bir işi Allah yerine getirmesi için onların gözlerinde

الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا

sebat edin bir toplulukla karşılaştığınız zaman iman ettiler kimseler ki o ey işler

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

felah bulasınız belki çok Allah'ı zikredin

43 – Hani, Allah rüyanda onları sana az gösteriyordu. Eğer çok gösterse idi, elbette korkardınız ve iş hakkında elbette çekişirdiniz. Ancak Allah kurtardı. Çünkü O, göğüslerin özünü (içindekini) hakkıyle bilendir.

44 – Hani, karşılaştığınız zaman onları sizin gözünüzde az gösteriyor ve sizi de onların gözünde az gösteriyordu ki, Allah yapılması gereken bir işi yerine getirsin. İşler yalnız Allah'a döndürülür.

45 – Ey iman edenler, (savaşta düşman) bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok zikredin ki felah bulasınız.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

itaat edin / Allah'a / Resul'üne / çekişmeyin / sonra korkuya kapılırsınız

رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا

rüzgarınız / sabredin / şüphesiz / Allah / beraberdir / sabredenlerle / olmayın

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ

çıktılar / yurtlarından / şımararak / gösteriş yaparak / insanlara / men ederler

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيَّنَ

yolundan / Allah / Allah / o şeyi ki / yapıyorlar / kuşatıcıdır / o zaman / süslemişti

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ

onlara / şeytan / onların amellerini / demişti / yenecek yoktur / sizi / bugün

مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ

insanlardan / ben / şüphesiz / yardımcınızım / sizin / ne zaman ki / birbirini gördü / iki ordu / döndü

عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ

dedi / şüphesiz ben / uzağım / sizden / çünkü ben / görüyorum / o şeyi ki / siz görmüyorsunuz / ökçesi üzerine

46 – Allah'a ve Resul'üne itaat edin, çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız ve rüzgarınız (havanız, gücünüz) gider. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.

47 – Yurtlarından şımararak, insanlara gösteriş ve Allah'ın yolundan çevirmek için çıkanlar gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını kuşatmıştır.

48 – O zaman şeytan onlara amellerini süslemiş ve "bugün insanlardan sizi yenecek yoktur ve ben sizin yardımcınızım," demişti. İki ordu birbirini görünce, ökçesi üzerinde döndü ve "şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, dedi. Allah azabı çetin olandır" dedi.

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
48

diyordu | o zaman | cezası | çetin olandır | Allah | Allah'tan | korkarım | şüphesiz | ben

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ

dinleri | bunları | aldattı | hastalık | kalplerinde vardır | onlar ki | münafıklar

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ
49

görsen | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | Allah | şüphesiz | Allah'a | güvenirse | kim

إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

yüzlerine | vuruyorlar | melekler | kafir oldular | onların ki | canlarını alır | o zaman ki

وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
50

öne sürdü | o şeyledir ki | işte bu | yangın | azabını | tadın | arkalarına

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ آلِ
51

hanedanının | gidişi gibi | kullarına | zulmedici değildir | değildir | Allah | şüphesiz | elleriniz

فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ

yakaladı onları | Allah'ın | ayetlerini | inkar ettiler | onlardan önce | onların ki | Fir'avn

اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾
52

cezası | çetindir | güçlüdür | Allah | şüphesiz | günahları ile | Allah

49 – O zaman münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar: "Bunları dinleri aldattı" diyordu. Kim Allah'a güvenirse, şüphesiz Allah mutlak galip, hikmet sahibidir.

50 – Kafirleri melekler; yüzlerine ve arkalarına vurarak ve: "Yangın azabını tadın" diyerek canlarını aldığı zaman görsen!

51 – İşte bu, ellerinin öne sürdüğü şeydendir ve Allah şüphesiz kullara zulmedici değildir.

52 – (Bunların gidişi) Fir'avn hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibidir. Onlar Allah'ın ayetlerini inkar ettiler; Allah da onları günahları ile yakaladı. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, cezası çetindir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى

bu — şundandır ki — Allah — olmadığı — değiştirici — nimeti — onu lütfettiği — bir topluma

يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٥٣ كَدَاْبِ

değiştirirler — o şeyi ki — kendilerin- dedir — şüphesiz — Allah — işiten — hakkıyla — bilendir — her şeyi — gibi aynı

فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۛ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ

Fir'avn — onlar ki — onlardan öncekilerin — yalanladılar — ayetlerini — Rablerinin — helak ettik onları

بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝٥٤

günahlarıyla — boğduk — hanedanını — Fir'avn — hepsi — idiler — zalimler

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٥

en kötüsü — hayvanların — katında — Allah — onlar ki — kâfir oldular — artık onlar — iman etmezler

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ

sözleştin — onlarla — sonra — bozarlar — sözlerini — her

مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ۝٥٦ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ

onlar ki — ve onlar — sakınmazlar — eğer — onları yakalarsan — savaşta — ürküt

53 – Sebebi şu ki Allah bir topluma luffettiği bir nimeti onlar kendilerindeki o şeyi değiştirmedikçe değiştirmez. Şüphesiz Allah hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

54 – (Bunların gidişi) Fir'avn hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibidir. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de onları günahları ile helak ettik. Fir'avn hanedanını suda boğduk. Hepsi zalim idiler.

55 – Allah katında hayvanların en kötüsü, kafirlerdir. Artık onlar iman etmezler.

56 – Onlar; senin sözleştiğin, sonra da sözlerini her seferinde bozan kimselerdir. Onlar sakınmazlar.

57 – Eğer onları savaşta yakalarsan, onlarla (onlara vereceğin ceza ile) arkalarındakini ürküt; belki ibret alırlar.

بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٥٧ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

57

bir kavmin | korkarsan | eğer | ibret alırlar | belki onlar | arkalarındakileri | onlarla

خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ٥٨

58

hainleri | sevmez | Allah | çünkü | aynı şekilde | onlara | at/bildir | hainliğinden

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ٥٩

59

aciz bırakamazlar | çünkü onlar | geçtiler/kurtuldular | kafir oldular | onlar ki | asla sanmasın

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ

korkutursunuz | atlar | bağlamaktan | kuvvetten | gücünüz yetti | o şeyi ki | onlara | hazırlayın

بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُونَهُمُ

siz onları bilmezsiniz | onlardan başka | diğerlerini | düşmanınız | Allah'ın | düşmanını | onunla

اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ

tam ödenir | Allah | yolunda | birşeyden | harcarsınız | ne ki | onları bilir | Allah

إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٦٠ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا

60

ona | sen de meylet | barışa | meyleder-lerse | eğer | zulmedil-mezsiniz | ve siz | size

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦١

61

herşeyi bilen | hakkıyla işiten | O'dur | şüphesiz o | Allah'a | güven

58 – Eğer bir kavmin hainliğinden korkarsan, onlara (anlaşmayı bozduğunu) aynı şekilde onlara at (bildir). Çünkü Allah hainleri sevmez.

59 – Kafirler geçtiklerini (kurtulduklarını) asla sanmasınlar. Çünkü onlar (bizi) aciz bırakamazlar.

60 – Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve (savaş için) bağlanan atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğerlerini korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız, size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.

61 – Eğer onlar barışa meylederlerse, sen de meylet ve Allah'a güven. Şüphesiz O, hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۗهُوَ الَّذِيْٓ

eğer isterlerse seni aldatmak şüphesiz yeter sana Allah O ki

بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٢ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ۗلَوْ اَنْفَقْتَ مَا

eğer kalplerinin arasını uzlaştırdı mü'minlerle yardımı ile

فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ

uzlaştırdı Allah ancak kalplerinin arasını uzlaştıramazdın hepsini yeryüzünde

اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٦٣ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ

çünkü o mutlak galiptir hikmet sahibidir ey peygamber sana yeter Allah sana tabi oldu o kimseler ki

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٦٤ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ

mü'minler den ey peygamber teşvik et mü'minleri savaşa

اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚوَاِنْ

eğer olursa sizden yirmi kişi sabırlı yenerler iki yüzü eğer

يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

olursa sizden yüz (kişi) yenerler bin kişiyi onlardan ki kafir oldular onlar bir topluluktur

62 – Eğer seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter O ki seni yardımı ile ve mü'minlerle destekledi.

63 – Onların kalplerini uzlaştırdı. Eğer yeryüzündeki şeylerin hepsini verseydin, kalplerini uzlaştıramazdın. Ancak onların aralarını Allah uzlaştırdı. Çünkü O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

64 – Ey o Peygamber, Allah ve sana tabi olan mü'minler sana yeter.

65 – Ey o Peygamber, mü'minleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kafirlerden bin kişiyi yenerler. Çünkü onlar, anlamaz bir topluluktur.

لَا يَفْقَهُونَ ٦٥ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

65

zayıflık sizde vardır şüphesiz bildi sizden Allah hafifletti şimdi anlamazlar

فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ

olursa eğer iki yüz kişiyi yenerler sabırlı yüz (kişi) sizden olursa eğer

مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُوٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِينَ ٦٦

66

sabreden-lerle beraberdir Allah Allah'ın izni ile iki bini yenerler bin kişi sizden

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde (düşmanı) sindirinceye kadar esirler kendisi için olmak bir peygam-ber için olmadı

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۗ وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ

mutlak galiptir Allah ahireti istiyor Allah ise dünya metaını istiyorsunuz

حَكِيمٌ ٦٧ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ

67

o şeydeki size dokunurdu geçti Allah'tan bir yazı olmasaydı hikmet sahibidir

اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٦٨ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا

68

helal olarak ganimet elde ettiniz o şeyden ki artık yeyin büyük bir azap aldınız

طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦٩

69

çok esirgeyicidir çok bağışlayıcıdır Allah şüphesiz Allah'tan korkun hoş olarak

66 – Allah şimdi sizden (yükü) hafifletti ve sizde zayıflık olduğunu bildi. Eğer sizden sabırlı yüz kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izni ile iki bin kişiyi yenerler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67 – Bir peygamber için yeryüzünde düşmanları iyice sindirinceye kadar esirleri olmaz. Sizler dünya metaını istiyorsunuz. Allah ise ahireti istiyor. Allah mutlak galip, hikmet sahibidir.

68 – Eğer Allah'ın geçmiş bir yazısı olmasa idi, aldığınız şeyden (fidyeden) dolayı size elbette büyük bir azap dokunurdu.

69 – Artık elde ettiğiniz ganimetlerden helal hoş olarak yiyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِي قُلُوبِكُمْ

ey – o – peygamber – de – o kimselere ki – ellerinizdedir – esirlerden – eğer – bilirse – Allah – kalplerinizde

خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

bir hayır – size verir – daha hayırlısını – o şeyden ki – alındı – sizden – bağışlar – sizi – Allah – çok bağışlayıcı

رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ

çok esirgeyicidir – eğer – isterlerse – sana hıyanet etmek – hainlik etmişlerdi – Allah'a – daha önce

فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا

sana imkan(zafer) vermişti – onlara karşı – Allah – hakkıyla bilen – hikmet sahibidir – şüphesiz – onlar ki – iman ettiler – hicret ettiler

وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا

cihat ettiler – mallarıyla – canlarıyla – yolunda – Allah – onlar ki – barındırdılar

وَنَصَرُوا اُولٰئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

yardım ettiler – işte onlar – kimileri – dostlarıdır – kimilerinin – onlar ki – iman ettiler

وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوا وَاِنِ

hicret etmediler – sizin için yoktur – velayetlerinden – hiç birşey – ta ki – hicret ederler – eğer

70 – Ey o Peygamber ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah kalplerinizde bir hayır bilirse size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir."

71 – Eğer onlar sana hıyanet etmek isterlerse, daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de sana karşı onlara imkan (zafer) vermişti. Allah hakkıyla bilen, hikmet sahibidir.

72 – Şüphesiz iman edenler, hicret edenler, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenler, (muhacirleri) barındıranlar ve yardım edenler (var ya), işte onların kimileri kimilerinin dostlarıdır. Onlar ki iman edip de hicret etmediler, onlar hicret edinceye kadar sizin onlar için hiçbir velayetiniz yoktur. Eğer sizden yardım isterlerse, size onlara yardım etmek düşer. Ancak sizinle onların arasında antlaşma olan bir kavim müstesna (onlara karşı yardım etmeyin). Allah yaptıklarınızı pekiyi görendir.

اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

sizin aranızda | bir topluluğa ki | ancak | yardım etmek | size düşer | dinde | sizden yardım isterlerse

وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٧٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

kâfir oldular | onlar ki | pekiyi görendir | yapıyorsunuz | o şeyi ki | Allah | antlaşma | onların arasında

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ

yeryüzünde | fitne | olur | eğer bunu yapmazsınız | kimilerinin | velileridir | onların kimileri

وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٣ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

yolunda | cihat ettiler | hicret ettiler | iman ettiler | onlar ki | büyük | bir fesat

اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

onlar için vardır | gerçek | mü'minlerin | ta kendileridir | işte onlar | yardım ettiler | barındırdılar | onlar ki | Allah

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا

hicret ettiler | sonradan | iman ettiler | onlar ki | tükenmez | rızk | bağış

وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

kimileri | akrabalar | sizdendir | işte onlar | sizinle beraber | cihat ettiler

أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧٥

pekiyi bilendir | şeyi | her | Allah | şüphesiz | Allah'ın | kitabında | kimilerine | daha yakındır

73 – Kafirler ise, onların kimileri kimilerinin velileridir. Eğer bunu yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74 – İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihat edenler ve (muhacirleri) barındırıp yardım edenler, işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için bağış ve tükenmez rızk vardır.

75 – Sonradan iman edenler ve sizinle beraber cihad edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar ise Allah'ın kitabında birbirlerine daha yakındırlar. Şüphesiz Allah her şeyi pekiyi bilendir.

سورة التوبة مدنية وهي
مائة وتسع وعشرون اية

حزب ٢

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى الَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

müşriklere antlaştınız onlara ki Resul'ünden Allah'tan ültimatom: dur

فَسِيحُوا فِى الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ

Allah şüphesiz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz şüphesiz siz bilin ki ay dört yeryüzünde dolaşın

مُخْزِى الْكَٰفِرِينَ ﴿٢﴾ وَأَذَٰنٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ

gününde insanlara Resul'ünden Allah'tan duyurudur kafirleri perişan edicidir

الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِىٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُۥ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ

o tevbe ederseniz eğer Resul'ü de müşrikler- den uzaktır Allah şüphesiz hacc-ı ekber

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَٱعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

onları müjdele Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz şüphesiz siz bilin ki yüz çevirirseniz eğer sizin için daha hayırlıdır

9 – TEVBE SURESİ

Medine'de inmiştir. 129 ayettir.

1 – Allah ve Resul'ünden kendileriyle antlaştığınız müşriklere ültimatomdur!

2 – Yeryüzünde dört ay dolaşın. Bilin ki siz, Allah'ı aciz bırakamazsınız. Şüphesiz Allah kafirleri aciz bırakacaktır.

3 – Allah ve Resul'ünden hacc-i ekber günü insanlara duyurudur: Şüphesiz Allah ve Resul'ü müşriklerden uzaktır. Eğer tövbe ederseniz o, sizin için daha hayırlıdır. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki siz Allah'ı aciz bırakamazsınız. Kafirleri acıklı bir azapla müjdele.

كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُّمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ

sonra müşriklerden antlaştınız onlar ki ancak açıklı bir azapla kafir oldular

لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوا اِلَيْهِمْ

onlara tamamlayın hiç kimseye size karşı yardım etmediler hiç birşey size eksik bırakmadılar

عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ

4

aylar geçtiği zaman müttakileri sever Allah şüphesiz sürelerine kadar antlaşmalarını

الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ

hapsedin yakalayın onları onları buldunuz nerede müşrikleri öldürün haram

وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

namazı dosdoğru kılarlarsa tevbe eder eğer geçide her onlar oturun/ tutun

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

5

çok merhametlidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz yollarını açın zekatı verirlerse

وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ

kelamını dinlesin ta ki ona aman ver aman dilerse senden müşriklerden biri eğer

اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

6

bilmezler bir kavimdir onlar çünkü güven duyacağı yere onu ulaştır sonra da Allah'ın

4 – Ancak antlaştığınız, sonra da size karşı hiçbir şeyi eksik bırakmayan ve size karşı hiçbir kimseye yardım etmeyenler müstesna. Onlara antlaşmalarını sürelerine kadar tamamla. Şüphesiz Allah müttakileri sever.

5 – Haram aylar geçince (çıkınca), müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları hapsedin ve bütün geçitlerini tutun. Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar ve zekatı verirlerse, yollarını açın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

6 – Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse, ona aman ver. Ta ki Allah'ın kelamını dinlesin. Sonra da onu güven duyacağı yere ulaştır. Çünkü onlar bilmeyen bir kavimdir.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ

nasıl olur müşrikler için bir antlaşma katında Allah katında

اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا

ancak onlar ki anlaştınız yanında Mescid-i Haram'ın sürece dürüst davrandıkları

لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٧ كَيْفَ

size siz de dürüst davranın onlara şüphesiz Allah sever müttakileri nasıl

وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً

eğer zafer elde ederlerse size karşı gözetmezler sizin hakkınızda ne akrabalık ne de bir vecibe

يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبٰى قُلُوبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ

sizi memnun ederler ağızları ile kabul etmez kalpleri onların çoğu

فَاسِقُونَ ٨ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا

fasıklardır sattılar ayetlerini Allah'ın pahaya az çevirdiler

عَنْ سَبِيلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩ لَا يَرْقُبُونَ

O'nun yolundan hakikaten ne kötüdür o şey ki idiler yapıyorlar gözetmezler

7 – Müşrikler için Allah katında ve Resul'ü katında nasıl bir antlaşma olabilir? Ancak Mescid-i Haram yanında antlaşma yaptıklarınız hariç. Onlar size dürüst davrandıkları sürece siz de onlara dürüst davranın. Şüphesiz Allah müttakileri sever.

8 – Nasıl (antlaşması olabilir ki), eğer size karşı zafer elde ederlerse, sizin hakkınızda ne akrabalık ne de bir vecibe gözetmezler. Sizi ağızlarıyla memnun eder, kalpleri ise bunu kabul etmez. Onların çoğu fasıklardır.

9 – Allah'ın ayetlerini az bir pahaya satıp insanları O'nun yolundan çevirdiler. Hakikaten onların yaptıkları ne kötüdür!

فِى مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ﴿١٠﴾

mütecaviz-lerin ta kendileridir işte onlar bir vecibe ne de akrabalık bir mü'min hakkında

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ

kardeşleriniz zekatı verirlerse namazı dosdoğru kılarlar tevbe ederler eğer

فِى الدِّيْنِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾ وَاِنْ

eğer bilyorlar bir toplum için ki ayetleri açıklıyoruz dinde

نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِى دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا

hemen öldürün dininize dil uzatırlarsa antlaşma-larından sonra yeminlerini bozarlarsa

اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾

vazgeçerler belki onların yeminleri yoktur çünkü küfrün liderlerini

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ

çıkarmayı tasarladılar yeminlerini bozdular bir toplulukla ki savaşmaz mısınız

الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ

Allah onlardan korkacak mısınız sefer ilk size başladılar üstelik onlar peygamberi

اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾

mü'minler iseniz eğer kendisinden korkmanıza daha layık

10 – Bir mü'min hakkında ne akrabalık ne de bir vecibe gözetmezler. İşte onlar mütecavizlerin ta kendileridir.

11 – Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar ve zekatı verirlerse, din kardeşlerinizdir. Bilen bir toplum için ayetleri açıklıyoruz.

12 – Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, küfrün liderleri ile savaşın. Çünkü onların yeminleri yoktur. Belki vazgeçerler.

13 – Yeminlerini bozan ve Peygamber'i çıkarmayı tasarlayan, üstelik sizinle savaşa ilk defa kendileri başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Onlardan korkuyor musunuz? Allah korkulmaya daha layıktır; eğer mü'minlerseniz.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ

onlarla savaşın | onlara azap etsin | Allah | sizin ellerinizle | onları perişan etsin | yardım etsin

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ١٤ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ

14

şifa versin | göğüslerine | bir kavmin | mü'minler | gidersin | kinini

وَيَتُوبُ اللهُ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٥

tevbesini kabul eder | Allah | o kimsenin ki | diler | Allah | hakkıyla bilen | hikmet sahibidir

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ

mı | sandınız | bırakılacağınızı | henüz bilmeden | Allah | onları ki | cihat ettiler | sizden

يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

edinmediler | başka | Allah'tan | ne | Resul'ünden | ne de | mü'minlerden başka | sırdaş

وَاللهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٦ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا

16

Allah | haberdardır | o şeyden ki | yapıyorsunuz | olmadı | müşrikler için | imar etmeleri

مَسَاجِدَ اللهِ شَاهِدِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ

mescitlerini | Allah'ın | şahitlik ederek | nefislerine | inkarla | işte onlar | boşa gitmiştir

14 – Onlarla savaşın ki Allah onlara sızın ellerinizle azap etsin, onlar perişan etsin, onlara karşı size yardım etsin ve mü'min bir kavmin göğüslerine şifa versin (yüreklerini soğutsun).

15 – Kalplerindeki kini gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

16 – Allah henüz içinizden cihat edenleri ve ne Allah'tan ne Resul'ünden ne de mü'minlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri bilmeden bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

17 – Müşrikler için, kafir olduklarına dair şahitlik edip dururlarken Allah'ın mescitlerini imar etmeleri olmaz. İşte onların amelleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedi kalıcıdırlar.

اَعْمَالُهُمْ وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٧ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ

mescitlerini | imar eder | ancak | ebedi kalıcıdırlar | onlar | ateşte | ameller

اللهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ

zekatı | verdi | namazı | dosdoğru kıldı | ahiret | gününe | Allah'a | iman etti | o kimse ki | Allah'ın

يَخْشَ اِلَّا اللهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ١٨
18

doğru yolu bulanlardan | olmaları | işte onların | umulur | Allah'tan | ancak | korkmadı

اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاۤجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ

iman etti | o kimse gibi | Haram'ı | Mescid-i | imar etmeyi | hacılara | su vermeyi | tuttunuz mu

بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِى سَبِيلِ اللهِ ۭ لَا يَسْتَوٗنَ

bir olmazlar | Allah | yolunda | cihat etti | ahiret | gününe | Allah'a

عِنْدَ اللهِ ۭ وَاللهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝ ١٩ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا
19

iman ettiler | onlar ki | zalimler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | Allah | katında

وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِى سَبِيلِ اللهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ

daha büyüktür | canları ile | malları ile | Allah | yolunda | cihat ettiler | hicret ettiler

دَرَجَةً عِنْدَ اللهِ ۭ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاۤئِزُونَ ٢٠
20

başaranların | ta kendileridir | işte onlar | Allah | katında | derece bakımından

18 – Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar ederler. İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

19 – Siz; hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı imar etmeyi Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihat eden kimseler(in ameli) gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında bir olmazlar. Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

20 – İman edenlerin, hicret edenlerin ve Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihat edenlerin, Allah katındaki dereceleri daha büyüktür. Ve işte onlar başaranların ta kendileridir.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ

orada onlar için vardır cennetlerle rıza ile kendinden bir rahmet ile Rableri onları müjdeliyor

مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

büyük bir mükafat O'nun katındadır Allah şüphesiz devamlı orada ebedi kalıcılar tükenmez

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ

kardeşlerinizi babalarınızı edinmeyin iman ettiler kimseler ki o ey

أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ

içinizden onları dost edinirse kim imana küfrü tercih ediyorlarsa eğer dostlar

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

23

babalarınız ise eğer de ki zalimlerin ta kendileridir işte onlar

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

mallar akrabalarınız eşleriniz kardeşleriniz oğullarınız

اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ

meskenler durgunluğundan korkuyorsunuz ticaret ele geçirdiğiniz

21 – Rableri onları kendinden bir rahmet, rıza ve içinde tükenmez nimetler bulunan cennetlerle müjdeliyor.

22 – Orada devamlı olarak ebedi kalacaklardır. Şüphesiz Allah'ın yanında büyük bir mükafat vardır.

23 – Ey o iman edenler, babalarınızı ve kardeşlerinizi, eğer küfrü imana tercih ederlerse, dostlar edinmeyin. İçinizden kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ اللهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِى

cihattan | peygamberinden | Allah'tan | size | daha sevgili | onlardan hoşlanıyorsunuz

سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَأْتِىَ اللهُ بِاَمْرِهٖ وَاللهُ لَا يَهْدِى

hidayet etmez | Allah | emrini | Allah | getirinceye | değin | bekleyin | O'nun yolunda

الْقَوْمَ الْفَاسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللهُ فِى مَوَاطِنَ

yerlerde | Allah | size yardım etmişti | andolsun ki | fasıklar | topluluğuna

كَثِيْرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ

çokluğunuz | şaşırtmıştı | o gün | Huneyn | gününde | birçok

تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا

o şeyle ki | yeryüzü | size | dar gelmişti | hiçbir şeyi | sizden | gidermemişti

رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ اللهُ سَكِيْنَتَهٗ

sükunetini | Allah | indirdi | sonra | yenilerek | arkanızı döndünüz | sonra | geniş oldu

عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا

onları görmediniz | askerler | indirdi | mü'minlere | peygamberine

وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾

kafirlerin | cezası | işte budur | kafir oldular | onlara ki | azap etti

24 – De ki: "Eğer babalarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, ele geçirdiğiniz mallar, durgunluğundan korktuğunuz ticaret ve hoşlandığınız meskenler, size Allah'tan, Resul'ünden ve O'nun yolunda cihattan daha sevgili ise, Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

25 – Andolsun ki Allah, size birçok yerde ve Huneyn (savaşı) gününde yardım etmişti. Hani, çokluğunuz sizi şımartmış, fakat sizden hiçbir şeyi gidermemiş ve yeryüzü bütün genişliği ile size dar gelmişti. Sonra da yenilerek arkanızı dönmüştünüz.

26 – Sonra Allah sükunetini Resul'ünün ve mü'minlerin üzerine indirdi. Görmediğiniz askerler indirdi. Kafirlere de azap etti. İşte kafirlerin cezası budur.

ثُمَّ يَتُوبُ اللهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ

sonra tevbesini kabul eder Allah ardından bunun kimi

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ

çok bağışlayıcıdır çok esirgeyicidir ey o kimseler ki iman ettiler ancak müşrikler

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا

necistir/ pisliktir artık yaklaşmasınlar Mescid-i Haram'a sonra yıllarından bu

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ

eğer korkarsanız fakirlikten yakında eder sizi zengin Allah lutfundan

إِنْ شَاءَ إِنَّ اللهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ

eğer dilerse şüphesiz Allah hakkıyla bilendir hikmet sahibidir savaşın onlarla ki

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ

iman etmiyorlar Allah'a ne gününe ahiret haram etmiyorlar

مَا حَرَّمَ اللهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ

o şeyi ki haram etti Allah Peygamberi din edinmiyorlar dini hak onlardan

27 – Sonra bunun ardından Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

28 – Ey o iman edenler, muşrikler ancak necistir (pistir). Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkarsanız, yakında Allah dilerse sizi lutfundan zengin eder. Şüphesiz Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

29 – Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah ve Resul'ünün haram ettiklerini haram etmeyen ve hak dini din edinmeyen kitap ehli ile, cizyeyi elden ve küçülerek vermedikçe savaşın.

أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

oysa onlar | elden | cizye | vermeye | dek | kitap | kendilerine verildi

صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ

29

dedi | Allah'ın | oğludur | Uzeyr | Yahudiler | dedi | küçük kimselerdir

النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

ağızları ile | sözleridir | Allah'ın | oğludur | Mesih | Hıristiyanlar

يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ

onları kahretsin | daha önce | kafir oldular | onların ki | sözüne | benzetiyorlar

اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ

30

hahamlarını | edindiler | döndürülüyorlar | nasıl da | Allah

وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ

oğlu | Mesih'i de | Allah'tan | başka | tanrılar | rahiplerini

مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا

bir tek | İlah'a | ibadet etmelerine | ancak | oysa emrolunmadılar | Meryem

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

31

şirk koşuyorlar | o şeylerden ki | münezzehtir | O | ancak | İlah yoktur

30 – Yahudiler, "Uzeyr Allah'ın oğludur" dediler, Hıristiyanlar, "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızları ile (geveleyerek) söyledikleri sözlerdir. Daha önceki kafirlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin, (haktan) nasıl da döndürüyorlar?

31 – Hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu İsa'yı Allah'tan başka Tanrılar edindiler. Halbuki sadece bir tek İlah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka İlah yoktur. O, onların koştukları şirkten münezzehtir.

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللهُ

Allah istemiyor ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmelerini istiyorlar

اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٣٢

kafirler hoş görmese de nurunu tamamlamak ancak

هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ

hak din ile hidayetle peygamberini gönderdi ki o

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٣٣

33 müşrikler hoşlanmasa da bütün dinlere onu üstün kılması için

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ

papazlardan hahamlardan çoğu muhakkak iman ettiler kimseler ki o ey

لَيَأْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

çevirirler batılla insanların malarını yerler

عَنْ سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

gümüşü altını yığarlar onlar ki Allah'ın yolundan

32 – Allah'ın nurunu ağızları ile söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlamaktan başka bir şey istemiyor. Kafirler hoş görmese de!

حزب ٣

33 – O ki, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderdi ki, onu bütün dinlerden üstün kılsın. Müşrikler hoşlanmasa da!

34 – Ey o iman edenler, hahamlardan ve papazlardan çoğu, insanların mallarını batılla yer ve insanları Allah'ın yolundan çevirirler. Altını ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanları, onları acıklı bir azapla müjdele.

وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٤

acılı / bir azapla / onları müjdele / Allah / yolunda / onları harcamazlar

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ

alınları / bunlarla / dağlanır / cehennem / ateşinde / bunlar kızdırılır / o gün

وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ

kendiniz için / biriktirdiniz / o şeyi ki / bu / sırtları / yanları

فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ٣٥

biriktiriyor sunuz / idiniz / o şeyi ki / öyleyse tadın

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ

katında / ayların / sayısı / muhakkak

اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

gökleri / yarattı / günde / Allah'ın / kitabında / ay / on iki / Allah

وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا

öyleyse haksızlık etmeyin / doğru / dindir / bu / haram aylardır / dördü / onlardan / yeri

فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا

nasıl ki / topyekün / müşriklerle / savaşın / kendinize / onlarda

يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٣٦

müttakilerle / beraberdir / Allah / şüphesiz / bilin ki / topyekün / sizinle savaşıyorlar

35 – O günde ki onlar cehennem ateşinin içinde kızdırılır ve onlarla alınları, yanları ve sırtları / arkaları dağlanır. Bu, kendiniz için biriktirdiğinizdir. Biriktirdiğiniz şeyleri tadın (denir).

36 – Muhakkak Allah katında ayların sayısı, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı gündeki kitabında on ikidir. Onlardan dördü haram (aylar)dır. İşte doğru din budur. Öyleyse bunlarda kendinize haksızlık etmeyin ve müşriklerle sizinle topyekün savaştıkları gibi siz de onlarla topyekün savaşın. Bilin ki şüphesiz Allah müttakilerle beraberdir.

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِى الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

onlar ki | onunla | saptırılır | küfürde | bir artırmadır | (haram ayı) geciktirmek | ancak

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ

o şeyin ki | sayısını | denkleştir-sinler | bir sene | onu haram ederler | bir sene | onu helal ederler

اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَـٰلِهِمْ

amelleri | kötü | onlara | süslü gösterildi | Allah | haram etti | o şeyi ki | helal etsinler | Allah

وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَـٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَـٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ

kimseler ki | o | ey | kafirler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah

ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ

Allah | yolunda | seferber olun | size | denildiği | zaman | size | ne oluyor | iman ettiler

اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا مِنَ

dünya | hayatına | razı mı oldunuz | yere | ağdınız meylettiniz

الْـَٔاخِرَةِ فَمَا مَتَـٰعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فِى الْـَٔاخِرَةِ

ahiret (in yanın)da | dünya | hayatının | zevki | değildir | ahiretten

37– Haram ayı geciktirmek (yerini değiştirmek) küfürde bir artırmadır ki onunla kafirler saptırılır. Allah'ın haram ettiğinin sayısını denkleştirip de Allah'ın haram ettiğini helal etsinler. Onlara kötü amelleri süslü gösterildi. Allah kafirler topluluğuna hidayet etmez.

38 – Ey o iman edenler, size ne oluyor ki size: "Allah yolunda seferber olun" denildiği zaman yere ağdınız / meylettiniz. Ahirete karşılık dünya hayatına mı razı oldunuz? Dünya zevki ahirete nisbetle pek azdır.

39 – Eğer seferber olmazsanız size acıklı bir azap eder ve sizin yerinize sizden başka bir topluluk getirir. O'na hiçbir şeyle de zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.

40 – Eğer ona (Peygambere) yardım etmezseniz, Allah ona kafirler onu ikinin ikincisi olarak çıkardıkları zaman onlar mağarada iken yardım etmişti. O zaman arkadaşına: "Üzülme, şüphesiz Allah bizimledir" diyordu. Bunun üzerine Allah ona sükunetini indirdi ve onu görmediğiniz askerlerle destekledi. Kafirlerin sözünü alçaltı. Allah'ın sözü ise o, en yüksektir. Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي

cihat edin — mallarınızla — canlarınızla — ağır olarak — hafif olarak — seferber olun

سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١

bilirseniz — eğer — sizin için — daha hayırlıdır — bu — Allah'ın — yolunda

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ

olsa idi — menfaat — yakın — bir sefer — orta — sana elbette uyarlardı — ancak

بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا

uzak geldi — onlara — meşakkatli sefer — yemin edecekler — Allah'a — eğer — gücümüz yetseydi

لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ

çıkardık — sizinle — helak ediyorlar — kendilerini — Allah — biliyor ki — şüphesiz onlar

لَكَاذِبُونَ ٤٢ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ

42

muhakkak yalancılardır — affetsin — Allah — seni — niçin — izin verdin — onlara

يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ٤٣ لَا

43

belli oluncaya kadar — sana — onlar ki — doğru söylediler — sen bilinceye kadar — yalancıları

41 – Hafif ve ağır olarak seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Bu, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

42 – Eğer (davet olundukları şey) yakın bir menfaat ve orta bir sefer olsaydı, elbette sana uyarlardı. Fakat meşakkatli sefer onlara uzak geldi. "Eğer gücümüz yetseydi herhalde sizinle çıkardık" diye yemin edecekler. Kendilerini helak ediyorlar. Allah biliyor ki şüphesiz onlar muhakkak yalancılardır.

43 – Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sana belli oluncaya ve yalancıları da sen bilinceye kadar onlara niçin izin verdin?

يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوا

cihat etmeleri (hususunda) | ahiret | gününe | Allah'a | iman ediyorlar | onlar ki | senden izin istemez

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا

44

ancak | müttakileri | pekiyi bilendir | Allah | canları ile | malları ile

يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

ahiret | gününe | Allah'a | inanmazlar | onlar ki | senden izin ister

وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ

45

eğer | bocalıyorlar | şüpheleri içinde | bu yüzden onlar | kalpleri | şüphe etti

اَرَادُوا الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللهُ انْبِعَاثَهُمْ

davranmalarını | Allah | istemedi | ancak | bir hazırlık | onun için | mutlaka hazırlık yaparlardı | çıkmak | isteselerdi

فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ

46

sizinle | çıksalardı | oturanlar | ile | oturun | denildi | geri koydu

مَا زَادُوكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَلَاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ

sizi düşürmek isteyerek | aranıza | koşarlardı | bozgunu | ancak | artırmazlardı

الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

47

zalimleri | çok iyi bilendir | Allah | onları | dinleyenler | içinizde vardır | fitneye

44 – Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla, canlarıyla cihat etmeleri için senden izin istemez. Allah müttakileri pekiyi bilir.

45 – Senden ancak Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, kalpleri şüphe edip de şüphelerinin içinde bocalayanlar izin isterler.

46 – Eğer (cihada) çıkmak isteselerdi, onun için mutlaka bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah onların davranmalarını istemedi de onları geri koydu ve: "Oturanlarla beraber oturun" denildi!

47 – Eğer sizinle çıksalardı, bozgununuzu artırmaktan başka bir şey yapmazlar ve sizi fitneye düşürmek isteyerek aranıza koşarlardı. İçinizde onları dinleyenler vardır. Allah o zalimleri çok iyi bilir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ

işler | senin için | çevirmişlerdi | bundan önce | fitne | aramışlardı | andolsun ki

جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ٤٨

hoşlanmıyorlar | onlarsa | Allah'ın | emri | üstün geldi | hak | geldi

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ

fitneye | bilin ki | beni fitneye düşürme | bana | izin ver | der | kimi | onlardan

سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٤٩ إِنْ تُصِبْكَ

49

sana gelirse | eğer | kafirleri | gerçekten kuşatmıştır | cehennem | gerçekten | düştüler

حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا

almıştık | gerçekten | derler | bir musibet | sana gelirse | eğer | onları üzer | bir iyilik

أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ٥٠ قُلْ لَنْ

50

de ki | sevinenler | onlar | dönerler | önceden | işimizi/tedbirimizi

يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ

yalnız Allah'a | Mevlâ'mızdır | o | bize | Allah | yazdı | o şey ki | ancak | asla başımıza gelmez

48 – Andolsun, bundan önce de fitne (çıkarmak) istemiş ve senin için (birtakım) işler çevirmişlerdi. Sonunda hak geldi ve onların hoşlanmamasına rağmen Allah'ın emri üstün geldi.

49 – Onlardan kimi: "Bana izin ver; beni fitneye düşürme" der. Bilin ki onlar fitneye düşmüşlerdir ve cehennem kafirleri gerçekten kuşatmıştır.

50 – Eğer sana bir iyilik gelirse, onları üzer. Eğer sana bir musibet gelirse, "biz gerçekten işimizi (tedbirimizi) önceden aldık" derler ve sevinerek döner giderler.

51 – De ki: "Başımıza asla Allah'ın yazdığından başka bir şey gelmez. O; Mevla'mızdır. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler".

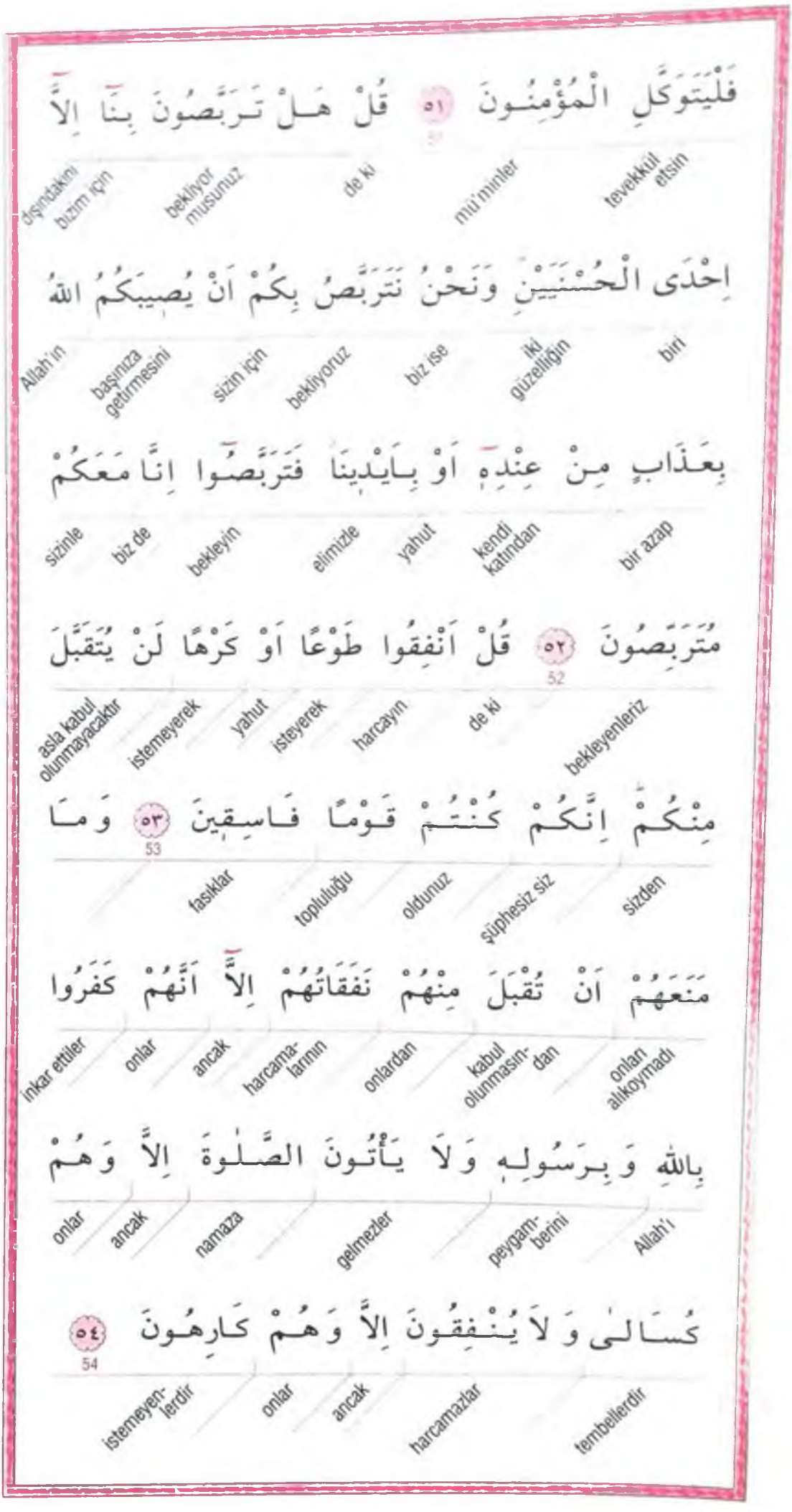

52 – De ki: "Bizim için iki güzellikten birini mi bekliyorsunuz? Bizse Allah'ın, kendi katından yahut bizim elimizle başınıza bir azap getirmesini bekliyoruz. Siz bekleyin; ben de sizinle beraber beklemekteyim".

53 – İster isteyerek ister istemeyerek harcayın; sizden asla kabul olunmayacak. Çünkü siz gerçekten bir fasıklar topluluğu oldunuz.

54 – Harcamalarının kabul olunmasına sadece Allah'ı ve Peygamberini inkar etmeleri, namaza ancak tembel tembel gelmeleri ve harcamayı da ancak istemeyerek yapmaları mani oldu.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا

onlarla onlara azap etmek Allah istiyor ancak ne de evlatları ne malları seni imrendir-mesin

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

kafir idiler oysa onlar canları çıksın dünya hayatında

وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ

bir topluluktur ancak onlar sizden onlar değildir sizdenler şüphesiz onlar Allah'a yemin ederler

يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ 56 لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا

yüzlerini çevirirlerdi sokulacak bir yer ve yahut mağaralar yahut bir sığınak eğer bulurlarsa korkarlar

اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ 57 وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِى الصَّدَقَاتِ

sadakalarda seni ayıplar kimi onlardan koşuyorlar oysa onlar ona

فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ

onlar hemen onlardan eğer verilmezse hoşlanırlar onlardan kendilerine verilirse eğer

يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ 58 وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ

ü Allah nlara o şeye ki razı olsalardı onlar eğer kızarlar

55 – Onların ne malları ne de evlatları seni imrendirmesin. Allah ancak bunların yüzünden onlara dünya hayatında azap etmeyi ve ruhlarının da kafir olarak çıkmasını istiyor.

56 – Sizden olmadıkları halde şüphesiz sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Onlar ancak korkan bir topluluktur.

57 – Eğer bir sığınak yahut mağaralar veyahut sokulacak bir yer bulsalar, elbette koşarak yüzlerini oraya çevirirlerdi.

58 – Onlardan kimi sadakalar hususunda seni ayıplar; eğer onlardan kendilerine verilirse, hoşlanır; eğer onlardan kendilerine verilmezse, hemen kızarlar.

59 – Eğer onlar Allah ve Resul'ünün verdiklerine razı olsalar ve: "Allah bize yeter. Yakında bize Allah da Resul'ü de verecektir. Şüphesiz biz, Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (ne olurdu!)

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ

Resûlü | lûtfundan | Allah | bize yakında verir | Allah | bize yeter | dediler

إِنَّا إِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ

yoksullar | fakirler | sadakalar | ancak | rağbet edicileriz | yalnız Allah'a | şüphesiz biz

وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

kölelere | kalpleri | ısındırılmak istenen | onların üzerinde | çalışanlar

وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ

bir farz olarak | yolculara | Allah | yoluna | borçlulara

اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ

eziyet ederler | o kimseler ki | onlardan | hikmet sahibidir | hakkıyla bilen | Allah | Allah'tan

النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ

inanır | sizin için | hayır | kulağıdır | de ki | bir kulaktır | o | derler | Peygamber

بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

içinizden | iman ettiler | onlara ki | rahmettir | mü'minlere | inanır | Allah'a

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

acıklı | bir azap | onlar için vardır | Allah'ın | Resul'üne | eziyet ederler | onlar ki

60 – Sadakalar Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, yoksullara, onun (sadakanın) üzerinde çalışanlara, kalpleri (İslam'a) ısındırılmak istenenlere, kölelere, borçlulara, Allah yoluna ve yol oğluna (yolda kalanlara) aittir. Allah hakkıyla bilendir, hikmet sahibidir.

61 – Onlardan kimileri de Peygambere eziyet eder ve: "O bir kulaktır" derler. De ki: " O, sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanır. İçinizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resul'üne eziyet edenler için acıklı bir azap vardır.

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ

yemin ederler | Allah'a | sizin için | sizi razı etmek için | Allah | Resul'ü | daha haklıdır

اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهُ

onu razı etmelerine | eğer | iseler | mü'minler | bilmediler mi | şüphesiz

مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا

kim | karşı koyarsa | Allah'a | Resul'üne | şüphesiz | vardır | onun için | ateşi | cehennem | ebedi kalıcı olarak | orada

ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ

bu | perişanlıktır | büyük | endişe eder | münafıklar | indirilmesinden

عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا

üzerlerine | bir sure | onlara haber verir | o şeyi ki | kalplerindedir | deki | alay edin

اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ

şüphesiz | Allah | çıkaracak | o şeyi ki | gocunuyorsunuz | andolsun ki eğer | onlara sorarsan

لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ

mutlaka derler | ancak | biz idik | söze dalıyor | oynuyoruz | de ki | Allah ile mi | ayetleri

62 – Sizi razı etmek için Allah'a yemin ederler. Halbuki Allah ve Resul'ü onu razı etmelerine daha haklıdır; eğer onlar mü'minler iseler.

63 – Bilmedilerdi mi ki, şüphesiz kim Allah'a ve Resul'üne karşı gelirse, şüphesiz onun için içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır. İşte bu, en büyük perişanlıktır.

64 – Münafıklar; kalplerindekini kendilerine haber verecek bir surenin üzerlerine indirilmesinden endişe ederler. De ki: Siz alay edin. Şüphesiz Allah gocunduğunuz şeyi ortaya çıkaracaktır.

65 – Andolsun, eğer onlara (niçin alay ettiklerini) sorsan, mutlaka "Ancak biz söze dalıyor ve oynuyorduk", derler. De ki: "Allah ile mi, ayetleri ile mi, Resul'ü ile mi alay ediyordunuz?"

وَ رَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا

65

özür dilemeyin — alay ediyorsunuz — idiniz — Resul'ü

قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ

içinizden — bir bölüğü — affedersek — eğer — imanınızdan — sonra — kafir oldunuz

نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ

66

münafik erkekler — günahkarlar — idiler — çünkü onlar — bir bölüğe — azap ederiz

وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَ يَنْهَوْنَ

men ederler — kötülüğü — emrederler — bazılarındandır — bazıları — münafik kadınlar

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللهَ فَنَسِيَهُمْ

O da onları unuttu — Allah'ı — unuttular — ellerini — sıkarlar — iyilikten

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللهُ الْمُنَافِقِينَ

67

erkek münafıklara — Allah — va'd etti — fasıkların — ta kendileridir — münafıklar — şüphesiz

وَالْمُنَافِقَاتِ وَ الْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ

O — orada — ebedi kalıcılar — cehennem — ateşini — kafirlere — kadın münafıklara

حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

68

sürekli — bir azap — onlar için vardır — Allah — lanet etti onlara — onlara yeter

66 – Özür dilemeyin; siz gerçekten imanınızdan sonra kafir oldunuz. İçinizden bir bölüğü affedersek, bir bölüğe de günahkarlar oldukları için azap ederiz.

67 – Münafık erkeklerle münafık kadınlar birbirlerindendir. Kötülüğü emreder, iyilikten men eder ve ellerini (cimrilikle) sıkarlar. Kendileri Allah'ı unuttular; Allah da kendilerini unuttu. Şüphesiz münafıklar fasıkların ta kendileridir.

68 – Allah; erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kafirlere içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini va'detti. O, onlara yeter. Allah onlara lanet etti ve onlar için sürekli bir azap vardır.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ اَمْوَالاً

mallarca / daha çok / kuvvetce / sizden / daha yaman / idiler / sizden öncekiler / onlar gibi

وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا

nasibinizle / siz de istifade ettiniz / nasipleri ile / istifade ettiler / evlatça

اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِى

onun gibi ki / daldınız / nasipleri ile / sizden önce / onlar ki / istifade ettiği gibi

خَاضُوا اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ

işte onlar / ahirette / dünyada / ameller / boşa gitmiştir / işte onların / daldılar

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ

69

kavminin / kendilerinden önce / onlarınki / haberi / onlara gelmedi mi / ziyan edenlerin / ta kendileridir

نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ

Medyen / sahiplerinin / İbrahim / kavminin / Semud / Ad / Nuh

وَالْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ

değildi / mucizeler / elçileri / onlara getirdi / mü'tefikelerin

69 – (Ey münafıklar) siz de tıpkı sizden öncekiler gibisiniz. Oysa onlar sizden daha kuvvetli; mal ve evlatları daha çok idi. Onlar nasiplerinden istifade ettiler. Sizden öncekiler nasiplerinden istifade ettikleri gibi siz de nasibinizden istifade ettiniz. Onların (batıla) daldıkları gibi siz de daldınız. İşte onların amelleri dünya ve ahirette boşa gitmiştir. İşte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir.

70 – Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavimlerinin; İbrahim kavminin; Medyen sahiplerinin ve Mü'tefikelerin (Lut kavminin alt üst olan kasabaları) haberi onlara gelmedi mi? Elçileri onlara mucizeler getirdiler. Allah onlara zulmedecek değildi, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

zulm ediyorlardı | kendilerine | idiler | ancak | onlara zulm edecek | Allah

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

emrederler | kimilerinin | dostlardır | kimileri | mü'min kadınlar | mü'min erkekler

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ

namazı | dosdoğru kılarlar | kötülükten | men ederler | iyiliği

وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ

işte onlara | Resul'üne | Allah'a | itaat ederler | zekatı | verirler

سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ

Allah | va'detti | hikmet sahibidir | mutlak galiptir | Allah | şüphesiz | Allah | merhamet edecektir

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ırmaklar | altlarından | akar | cennetler | mü'min kadınlara | mü'min erkeklere

خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنّٰتِ عَدْنٍ

Adn | cennetlerinde | güzel | meskenler | orada | ebedi kalıcılar

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

büyük | kurtuluştur | o | işte bu | en büyüktür | Allah'tan | rıza

71 – Mü'min erkeklerle mü'min kadınların kimileri kimilerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten men ederler. Namazı dosdoğru kılar, zekatı verir ve Allah'a ve Resul'üne itaat ederler. İşte Allah onlara merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

72 – Allah; mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içlerinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetinde güzel meskenler va'detmiştir. Allah'ın rızası ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş budur.

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ

onlara sert davran münafıklarla kafirlerle cihat et peygamber o ey

وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا

73

demediler Allah'a yemin ederler dönüş yeridir ne kötü cehennemdir onların yeri

وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا

yeltendiler İslamlarından sonra kafir oldular küfr kelimesini demişlerdir andolsun ki

بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ

ve Resul'ü Allah onları zengin etti ancak hoşlanmadılar elde edemedikleri şeye

مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ

onlara azap eder eğer yüz çevirirlerse kendileri için hayırlı olur tevbe ederlerse lutfundan

اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde onlara yoktur ahirette dünyada acıklı bir azapla Allah

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا

74

bize versede eğer Allah'a söz vermişti kimi onlardan bir yardımcı ne de ne bir dost

73 – Ey O Peygamber, kafirler ve münafıklarla cihat et ve onlara sert davran. Onların yeri cehennemdir. Orası ne kötü dönüş yeridir!

74 – (O kötü sözü) demediklerine dair yemin ederler. Andolsun ki o küfr kelimesini demişlerdir. İslamlarından sonra kafir oldular. Elde edemedikleri şeye yeltendiler. Onlardan (mü'minlerden) hoşlanmamaları sırf Allah ve Resul'ünün kendilerini (münafıkları) lutfu ile zengin etmelerindendir. Eğer tövbe ederlerse, kendileri için hayırlı olur. Eğer yüz çevirirlerse, Allah onlara dünya ve ahirette acıklı bir azap ile azap eder. Yeryüzünde onlar için ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ

75

ne zaman ki — iyilerden — muhakkak olacağız — mutlak sadaka vereceğiz — lutfundan

اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾

76

yüz çevirenlerdir — oysa onlar — arkalarını döndüler — onunla — cimrilik ettiler — lutfundan — onlara verdi

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا

tutmadılar — o şeyden dolayı ki — huzuruna çıkacaklar — güne — kadar — kalplerinde — bir nifakı — sonuç yaptı

اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا

77

bilmediler mi — yalan söylüyorlar — idiler — o şeyi ki — O'na va'dettiler — o şeyi ki — Allah'a karşı

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ

çok iyi bilendir — Allah — şüphesiz — fısıltılarını — sırlarını — bilir — Allah — şüphesiz

الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

78

mü'minler'den — gönüllülere — dil uzatırlar — onlar ki — gaypleri

فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ

alaya alırlar — güçlerini — ancak — bulamazlar — onlara ki — sadakalarda

مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

79

acıklı — bir azap — onlar için vardır — onları — Allah — alaya aldı — onları

75 – Onlardan kimi: "Eğer Allah bize lutfundan verirse, mutlaka sadaka vereceğiz ve mutlaka iyilerden olacağız" diye Allah'a söz vermişti.

76 – Allah da onlara lutfundan verince, onda cimrilik ettiler ve yüz çevirerek arkalarını döndüler.

77 – O da; Allah'a karşı ettikleri va'di tutmamaları ve yalan söylemeleri yüzünden O'nun huzuruna çıkacakları güne kadar bunu kalplerinde bir nifak yaptı.

78 – Bilmediler mi ki Allah onların sırlarını da fısıltılarını da bilir. Şüphesiz Allah gaypleri çok iyi bilendir.

79 – Onlar ki mü'minlerden gönüllü sadaka verenlerle güçlerinin yeteceğinden fazlasını bulamayanlara dil uzatır ve onlarla alay ederler; işte Allah da onlarla alay etmiştir ve onlar için acıklı bir azap vardır.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لاَ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ

yetmiş onlar için bağışlanma dilesen eğer onlar için bağış dileme yahut onlar için bağışlanma dile

مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ

Resul'ünü Allah'ı inkar ettiler onlar çünkü onları Allah asla bağışlamaz defa

وَاللهُ لاَ يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

80

oturmaları ile geri kalanlar sevindi fasıklar topluluğuna hidayet etmez Allah

خِلاَفَ رَسُولِ اللهِ وَكَرِهُوٓا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

canlarıyla mallarıyla cihat etmekten hoşlanmadılar Resulullah'a muhalefet etmek için

فِى سَبِيلِ اللهِ وَقَالُوا لاَ تَنْفِرُوا فِى الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ

daha cehennem ateşi de ki sıcakta harbe çıkmayın dediler Allah yolunda

حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلاً وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا

81

çok ağlasınlar az öyleyse gülsünler anlarlar olsalardı sıcaktır

جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِنْهُمْ

82

onlardan bir gruba Allah seni döndürürse eğer kazanıyorlar idiler o şeye ki ceza olarak

80 – Onlar için ister bağışlanma dile, ister onlar için bağışlanma dileme. Onlar için yetmiş defa bağışlanma dilesen, Allah onları asla bağışlamaz. Çünkü onlar Allah ve Resul'ünü inkar ettiler. Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

81 – (Savaştan) geri kalanlar; Resulullah'a muhalefet etmek için sevindiler ve mallarıyla canlarıyla Allah yolunda cihat etmekten hoşlanmadılar. "Sıcakta harbe çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır." Bir anlasalardı!

82 – Kazandıklarına ceza olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ

benimle beraber | savaşmayacaksınız | hiç bir zaman | benimle | asla çıkmayacaksınız | de ki | çıkmak için | senden izin isterlerse

عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

geri kalanlarla | beraber | öyleyse oturun | defa | ilk | oturmaya | razı oldunuz | çünkü siz | bir düşmanla

وَلَا تُصَلِّ عَلٰى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ

kabrinin üzerinde | durma | hiçbir zaman | öldü | içlerinden | herhangi birine | namaz kılma

اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا

fasıklar | onlar olarak | öldüler | Resul'ünü | Allah'ı | inkar ettiler | çünkü onlar

تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا

bunlarla | onlara azap etmek | Allah | istiyor | ancak | evlatları | malları | imrendirmesin seni

فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا اُنْزِلَتْ

indirildiği | zaman | kafirler | onlar olarak | canları | çıksın | dünyada

سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ

senden izin ister | Resul'ü | ile | cihat edin | Allah'a | iman edin | diye | bir sure

اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

oturanlar | ile | olalım | bizi bırak | derler | içlerinden | servet | sahipleri

83 – Eğer Allah seni onlardan bir gruba döndürür de (savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse, "benimle asla çıkmayacaksınız ve benimle beraber hiçbir zaman bir düşmanla savaşmayacaksınız. Çünkü siz ilk seferinde oturmaya razı oldunuz. Öyleyse oturanlarla beraber oturun" de.

84 – İçlerinden ölen herhangi birine hiçbir zaman namaz kılma ve kabrinin başında durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Resul'ünü inkar ettiler. Ve onlar fasık olarak öldüler.

85 – Ne malları ne de evlatları seni imrendirmesin. Ancak Allah bunların yüzünden onlara dünyada azap etmeyi ve canlarının da kafirler olarak çıkmasını diler.

86 – "Allah'a iman edin ve Resul'ü ile beraber cihat edin" diye bir sure indiği zaman içlerinden servet sahipleri senden izin isterler ve "bırak bizi, oturanlarla beraber olalım" derler.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ

kalplerine | mühür basıldı | geride kalanlar | ile | olmalarına | razı oldular

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٨٧ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ

87

onunla | iman ettiler | onlar ki | peygamber | ancak | anlamazlar | artık onlar

جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ

hayırlar | onlar için vardır | işte onlar | canları ile | malları ile | cihat ettiler

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨٨ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي

88

akar | cennetler | onlara | Allah | hazırladı | felaha erenlerin | ta kendileridir | işte onlar

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٨٩

89

büyük | kurtuluştur | bu | orada | ebedi kalarak | ırmaklar | altlarından

وَجَاۗءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ

oturdu | kendilerine | izin verilmesi için | bedevilerden | özür dileyenler | geldi

الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۭ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

kafir oldular | onlara ki | çarpacak | Resulüne | Allah'a | yalan söylediler | onlar ki

87 – Geride kalanlarla beraber olmağa razı oldular. Kalpleri mühürlendi; artık anlamazlar.

88 – Ancak Peygamber ve onunla beraber iman edenler; mallarıyla canlarıyla cihat ettiler. İşte hayırlar onlar içindir ve işte onlar felaha erenlerin ta kendileridir.

89 – Allah onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş budur.

90 – Bedevilerden özür dileyenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve Resulüne yalan söyleyenler ise (savaşa gitmeyip) oturdular. İçlerinden kafirleri acıklı bir azap çarpacaktır.

مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى

hastalara ne de zayıflara yoktur acıklı bir azap içlerinden

وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ

Allah'a dürüst davrandıkları zaman zorluk harcaya-caklar o şeyi ki bulamıyorlar onlara ki ne de

وَرَسُولِهٖ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ ۝

çok esirgeyicidir çok bağışlayıcıdır Allah bir yol iyilere karşı yoktur Resul'üne

وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا اَجِدُ

bulamıyo-rum dedin onları bindirmen için sana geldikleri zaman onlara ki ne de

مَا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

yaştan döküyor oysa gözleri döndüler onun üzerine sizi bindireyim o şeyi ki

حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى

üzerine yol ancak harcarlar o şeyi bulamama-larını üzülerek

الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ

ile olmalarına razı oldular zenginler oysa onlar senden izin istiyorlar o kimse-lerin ki

الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

bilmezler artık onlar kalplerine Allah mühür bastı geride kalanlar

91 – Ne zayıflara ne hastalara ne de harcayacak bir şey bulamayanlara, Allah'a ve Resul'üne dürüst davrandıkları takdirde, zorluk yoktur. İyilere karşı da bir yol yoktur. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

92 – Ne de kendilerini bindirmen (binek sağlaman) için sana geldikleri zaman: "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" deyip de harcayacak bir şey bulamadıkları için gözleri yaş dökerek geri dönenler için de yol yoktur.

93 – Yol ancak şunlara karşıdır ki, zengin oldukları halde senden izin isterler. Onlar geride kalanlarla beraber olmaya razı oldular. Allah da onların kalplerine mühür bastı. Artık onlar bilmezler.

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا

özür dilemeyin | de ki | onlara | döndüğünüz | zaman | sizden | özür dilerler

لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ

amelinizi | Allah | görecektir | haberleri-nizden | Allah bize haber verdi | gerçekten | size | asla inanma-yacağız

وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

size haber verecektir | görüneni | gaybi | bilene | döndürü-leceksiniz | sonra | Resul'ü de

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ

94

döndüğünüz | zaman | sizin için | Allah'a | yemin edecekler | yapıyor-sunuz | idiniz | o şeyi ki

اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ

pisliktir | çünkü onlar | onlardan | yüz çevirin | onlardan | vazgeçmeniz için | kendilerine

وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ

95

yemin ederler | kazanıyorlar | idiler | o şeye ki | karşılık olarak | cehen-nemdir | yerleri de

لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى

raz | Allah | şüphesiz | onlardan | razı olursanız | eğer | onlardan | razı olmanız için | size

94 – Onlara döndüğünüz zaman sizden özür dilerler. De ki: "Benden özür dilemeyin. Size asla inanmayacağız. Durumlarınızdan bazılarını gerçekten Allah bize haber verdi. Amelinizi Allah ve Resul'ü görecek, sonra da gaybi ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecek.

95 – Onlara döndüğünüz zaman kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a yemin edecekler. Onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar pisliktir. Yerleri de kazandıkları şeye karşılık olarak cehennemdir.

96 – Onlardan razı olmanız için size yemin ederler. Eğer onlardan siz razı olsanız bile, şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan razı olmaz.

عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا

96

nifakça inkarca daha beterdir bedeviler fasıklar topluluğun- dan

وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَآ اَنْزَلَ اللهُ عَلٰى رَسُولِهٖ

Resul'üne Allah indirdi o şeyin ki sınırlarını bilmemelerine daha layıktır

وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ

97

edinir/sayar kimi bedevi- lerden hikmet sahibidir çok iyi bilendir Allah

مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ

belalar onların üzerine olsun belalar size bekler ceza harcar o şeyi ki

السَّوْءِ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ

98

iman eder kimi bedevi- lerden çok iyi bilendir hakkıyla işiten Allah kötü

بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللهِ

Allah katında yakınlık vesileleri harcar o şeyi ki edinir ahiret gününe Allah'a

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

onları girdirecektir onlar için yakınlıktır şüphesiz onlar bilin ki peygamberin dua vesileleri

اللهُ فِى رَحْمَتِهٖ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

99

çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz rahmetine Allah

97 – Bedeviler; inkar ve nifakça daha beter ve Allah'ın, Resul'üne indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamağa daha layıktırlar. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

98 – Bedevilerden kimi (hak yolunda) harcadığı şeyi bir ceza edinir (sayar) ve size belalar(ın gelmesini) bekler. Kötü belalar onların üzerine olsun. Allah hakkıyle işiten, çok iyi bilendir.

99 – Bedevilerden kimi de Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve harcadığını Allah katında yakınlıklara ve Peygamberin dualarına (vesile) edinir. Bilin ki onlar kendileri için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine girdirecektir. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ

o kimse-lerden ki | ensardan | muhacir-lerden | ilkler | geçenler

اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ

onlara | hazırladı | O'ndan | onlar da razı olmuşlar | onlardan | Allah | razı olmuştur | güzelce | onlara tabi oldular

جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ

kurtuluştur | işte bu | sürekli | orada | kalıcı olarak | ırmaklar | altlarından | akar | cennetler

الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ اَهْلِ

100 | halkından | münafıklar | bedevilerden | çevrenizde | o kimse-lerden ki | büyük

الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ

onlara azap edeceğiz | onları biliriz | biz | sen onları bilmezsin | nifak üzerinde | idman yapmışlar | Medine

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا

101 | itiraf ettiler | diğerleri | büyük | bir azaba | döndürülürler | sonra | iki defa

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ

Allah | umulur ki | bir kötü ile | başka | iyi | ameli | karıştırdılar | günahlarını

100 – Muhacirlerden ve Ensar'dan ilk geçenler (öncüler) ve güzelce onlara tabi olanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Onlara içlerinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş budur.

101 – Çevrenizdeki bedevilerden münafıklar vardır. Medinelilerden de nifak üzerinde idman yapanlar vardır. Sen onları bilmezsin. Biz onları biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da büyük azaba döndürülürler.

102 – Diğerleri de günahlarını itiraf ettiler; iyi ameli başka bir kötü ile karıştırdılar. Umulur ki Allah tövbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

103 – Onların mallarından sadaka al ki onları onunla temizleyip arındırasın. Onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için bir sükunettir. Allah hakkıyle işiten, çok iyi bilendir.

104 – Allah'ın şüphesiz kullarından tövbeyi kabul edeceğini ve sadakaları alacağını bilmediler mi? Şüphesiz Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir.

105 – De ki: "Amelinizi Allah, Resul'ü ve mü'minler görecektir. Gaybi ve görüneni bilene döndürüleceksiniz de size yaptıklarını haber verecektir.

106 – Diğerleri de Allah'ın emrine bırakılmışlardır; ya onlara azap eder yahut tövbelerini kabul eder. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

müminlerin arasını açmak inkar etmek zarar vermek bir mescit edindiler o kimseler ki

وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ

muhakkak yemin edeceklerdir daha önce Resul'ü ile Allah savaştı o kimseyi ki beklemek için

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (١٠٧)

elbette yalancılardır şüphesiz onlar şahitlik eder ki Allah iyilik ancak biz istemedik

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ

daha layıktır günden ilk takva üzerine kuruldu o mescit ki asla orada durma

أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

sever Allah iyice temizlenmelerini severler birtakım erkekler vardır onda orada durmana

الْمُطَّهِّرِينَ (١٠٨) أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ

Allah'tan takva üzerine yapısını kurdu o kimse mi iyice temizlenenleri

وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ

uçurum kenarına yapısını kurdu o kimse mi yoksa daha hayırlıdır rıza

107 – Bir de şöyleleri vardır: Bunlar; zarar vermek, inkar etmek, mü'minlerin arasını açmak ve daha önce Allah ve Resul'ü ile savaşanı beklemek için bir mescit edindiler. Biz, iyilikten başka bir şey istemedik, diye muhakkak yemin edecekler. Allah şahitlik eder ki onlar elbette yalancılardır.

108 – Orada asla durma. İlk gününden takva üzerine kurulan mescit, içinde durmana daha layıktır. Orada iyice temizlenmelerini seven birtakım adamlar vardır. Allah iyice temizlenenleri sever.

هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِىْ نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

topluluğuna hidayet etmez Allah cehennem ateşine onunla sürüklendi yıkılacak

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِىْ بَنَوْا رِيْبَةً فِىْ قُلُوْبِهِمْ

109 kalplerinde bir şüphe kurdular o ki yapıları daima olacaktır zalimler

اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾

110 hikmet sahibidir çok iyi bilendir Allah kalpleri parçalana meğer ki

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ

şüphesiz mallarını canlarını mü'minlerden satın aldı Allah şüphesiz

لَهُمُ الْجَنَّةَ ۗ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ

öldürürler Allah yolunda savaşırlar cennet karşılığında kendilerine

وَيُقْتَلُوْنَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ۗ

Kur'an'da İncil'de Tevrat'ta hak kendi üzerine bir va'd olarak öldürürler

وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ

alışverişinize sevinin Allah'tan sözünü daha çok yerine getirir kim

الَّذِىْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ۗ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾

111 büyük kurtuluştur o işte bu onunla alışveriş ettiniz ki

109 – Yapısını Allah'ın takva ve rızası üzerine kuran mı yoksa yapısını yıkılacak uçurumun kenarına kurup da onunla cehennem ateşine sürüklenen kimse mi daha hayırlıdır? Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

110 – Kurdukları yapı hep kalplerinde bir şüphe olarak kalacaktır; meğer ki kalpleri parçalana. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

111 – Şüphesiz Allah, cennet kendilerinin olmak üzere mü'minlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar; öldürür ve öldürülürler. Bu; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kendi üzerine aldığı bir vaa'ttir. Sözünü Allah'tan daha çok yerine getiren kimdir? Öyleyse yaptığınız alışverişten dolayı sevinin. İşte en büyük kurtuluş budur.

اَلتَّآئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّآئِحُونَ الرَّاكِعُونَ

tevbe edenler | ibadet edenler | hamd edenler | seyahat edenler | ruku edenler

السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

secde edenler | emredenler | iyiliği | men edenler | kötülükten

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ

koruyanlar | sınırlarını | Allah'ın | müjdele | mü'minleri | 112 | olmadı

لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوٓا

peygamber için | onlar ki | iman ettiler | istiğfar etmeleri | müşrikler için | olsalar da

اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

قصر

sahipleri | akrabalık | ardından | o şeyin ki | belli oldu | onlara | onların | yaranı | cehennemin | 113

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ

olmadı | istiğfar etmesi | İbrahim'in | babasına | ancak | ...den

وَعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ

onu vaadetti | ona | ne zaman ki | belli oldu | ona | gerçekten o | mandır | Allah'a | kastı | ...dan

112 – Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat edenler, ruku edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten men edenler ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar (yok mu), işte o mü'minleri müjdele.

113 – Peygamber ve iman edenler için, müşriklerin, cehennem yaranı oldukları kendilerine belli olduktan sonra, akraba da olsalar, onlar için istiğfar etmeleri yoktur.

114 – İbrahim'in, babasına istiğfar etmesi, sadece ona ettiği bir vaa'tten dolayı idi. Onun, Allah'ın düşmanı olduğu kendine belli olunca, ondan uzaklaştı. Gerçekten İbrahim, çok niyaz eden, çok uysaldır.

إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ

114

saptıracak Allah değildir çok uysaldır çok niyaz eder İbrahim gerçekten

قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدٰاهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ

Allah şüphesiz sakınırlar o şeyi ki onlara açıklayana dek onları hidayet ettikten sonra bir kavmi

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

115

göklerin mülkü O'nundur Allah şüphesiz gayet iyi bilendir şeyi her

وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ

ne bir dost Allah'tan başka sizin için yoktur öldürür diriltir yerin

وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ

116

muhacirlere peygambere Allah tevbe bahş etti şüphesiz bir yardımcı ne de

وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

zorluk anında ona tabi oldular onlar ki ensara

مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ

içlerinden bir takımının kalpleri eğrilecekti neredeyse o şey ki sonra

ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

117

çok merhametlidir şefkatli onlara karşı çünkü o tevbelerini kabul etti sonra

115 – Allah bir kavmi hidayet ettikten sonra sakınacakları şeyi kendilerine açıklayana kadar onları saptıracak değildir. Şüphesiz Allah her şeyi gayet iyi bilendir.

116 – Şüphesiz göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

117 – Şüphesiz Allah; Peygambere ve içlerinden bir takımının neredeyse kalplerinin eğrilmesinden sonra zorluk anında (Tebuk seferinde) ona tabi olan Muhacirlerle Ensar'a da tövbe bahş etti. Sonra da tövbelerini kabul etti. Çünkü O, çok şefkatli, çok merhametlidir.

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ

yeryüzü onlara daraldığı zaman nihayet geri bırakıldılar onlar ki üç kişinin de

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا اَنْ لَا مَلْجَاَ

sığınacak yer yoktur ki iyice bildiler vicdanları onları sıkıştırdı geniş oldu o şeyle ki

مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ

o Allah şüphesiz tevbe etmeleri için onlara tevbe nasip etti sonra O'na vardır ancak Allah'tan

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا

118

olun Allah'tan korkun iman ettiler kimseler ki o ey çok esirgeyendir tevbeleri çok kabul eden

مَعَ الصّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

119

o kimseler ki Medine halkı için olmadı doğrularla beraber

حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا

gemeleri Resulullah'tan geri kalmaları bedevilerden çevrelerinde ki

بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهٖ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَاٌ وَلَا

onlar çünkü onun canından canlarını

118 – (Savaştan) geri bırakılan üç kişinin de (tövbesini kabul etti). Nihayet yeryüzü (bütün) genişliği ile başlarına dar geldi, vicdanları da kendilerini sıkıştırdı ve Allah'tan yine kendisinden başka sığınak olmadığını iyice bildiler. Sonra tövbe etmeleri için onlara tövbe nasip etti. Şüphesiz Allah, O, tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir.

119 – Ey o iman edenler, Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.

120 – Medine halkı ve çevrelerindeki bedeviler için, Resulullah'tan geri kalmaları ve canlarını onun canından esirgemeleri (hakkı) yoktur. Çünkü onlara ne bir susuzluk ne bir yorgunluk ne de bir açlık dokunmaz ve kafirleri kızdıracak bir yere ayak basmaz ve düşmandan bir başarı elde etmezler ki ona karşılık kendilerine iyi bir amel yazılmış olmasın. Şüphesiz Allah iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez.

نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

kızdırır | bir yere | ayak basmazlar | Allah | yolunda | bir açlık | ne de | yorgunluk

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ

amel | onunla | onlar için | yazılır | ancak | bir başarı | düşmandan | elde etmezler | kafirleri

صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ

120

harcamazlar | iyilik edenlerin | mükafatını | zayi etmez | Allah | şüphesiz | iyi bir

نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا

ancak | bir dereyi | geçmezler | ne de büyük | ne küçük | bir masraf

كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

121

yapıyorlar | idiler | o şeyin ki | en güzeli ile | Allah | ki onlara mükafatını versin | onlar için | yazılır

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ

her | çıkmalı değil miydi | topyekün | savaşa çıkmaları | mü'minler | olmadı

فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا

uyarmaları için | dinde | ilim öğrenmeleri için | bir grup | içlerinden | kabileden

قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

122

kaçınırlar | belki onlar | kendilerine | döndükleri | zaman | kavimlerini

121 – Küçük veya büyük bir masraf eder ve bir dereyi geçerlerse, mutlaka (bu), onlar için yazılır ki, Allah onları yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandırsın.

122 – Mü'minlerin topyekun savaşa çıkmaları (doğru) olmaz. Her kabileden bir grup; dinde ilim öğrenmek ve kavimlerine döndükleri zaman, belki (yanlışlıklardan) kaçınırlar diye onları uyarmak için (evet o grup) çıkmalı değil miydi?

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

bulsunlar / kafirlerden / size yakindirlar / o kimselerle ki / savasin / iman ettiler / kimseler ki / o / ey

فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ

123

indirildigi / zaman / müttakiler ile / beraberdir / Allah / süphesiz / bilin ki / bir sertlik / sizde

سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيمَانًا فَاَمَّا

gelince / imanca / bu / onu artirdi / hanginiz / der / kimi / içlerinden / bir sure

الَّذِينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا

124

gelince / seviniyorlar / onlar / imanca / onlari artirdi / iman ettiler / onlara ki

الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ

küfürlerine / küfürce / onlari artirdi / hastalik / kalplerinde vardir / onlara ki

وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ

125

denemiyorlar / süphesiz onlar / görmüyorlar mi / kafirler / onlar olarak / öldüler

فِى كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

126

onlar / tevbe etmiyorlar / sonra / iki defa / yahut bir defa / sene / her

123 – Ey o iman eden kimseler, yakınınızdaki kafirlerle savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar (görsünler). Bilin ki şüphesiz Allah müttakilerle beraberdir.

124 – Bir sure indirildiği zaman içlerinden kimi: "Bu, hanginizin imanını artırdı?" der. İman edenlere gelince bu, onların imanını artırdı. Ve onlar (buna) sevinirler.

125 – Kalplerinde hastalık olanlara gelince, onların da küfürlerine ilaveten küfürlerini artırdı. Ve onlar kafirler olarak öldüler.

126 – Onlar, şüphesiz her sene bir veya iki defa denendiklerini görmüyorlar mı? Sonra da tövbe etmiyor ve ibret almıyorlar.

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ هَلْ يَرٰىكُمْ

sizi görüyor mu | kimine | kimileri | bakar | bir sure | indirildiği | zaman

مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

bir kimdir ki | çünkü onlar | kalplerini | Allah | çevirdi | dönerler | sonra | bir kimse

لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ

127

çok ağır gelir | içinizden | bir peygamber | size gelmiştir | andolsun ki | anlamazlar

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ

çok şefkatlidir | mü'minlere | size | çok düşkündür | sıkıntıya düştünüz | o şey ki | ona

رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

128

O | ancak | ilah yoktur | Allah | bana yeter | de ki | yüz çevirirlerse | eğer | çok merhametlidir

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾

129

ulu | Arş'ın | Rabbi'dir | O | güvendim | yalnız O'na

127 – Bir sure indirildiği zaman, birbirlerine bakar: "Sizi bir kimse görüyor mu?" deyip sonra da dönerler (sıvışırlar). Onlar anlamaz bir kavim oldukları için Allah da kalplerini çevirmiştir.

128 – Andolsun, size içinizden bir Peygamber gelmiştir. Sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir. Size gayet düşkündür, mü'minlere de çok şefkatli, çok merhametlidir.

129 – Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter. O'ndan başka İlah yoktur. Yalnız O'na güvendim. O, ulu Arş'in Rabbidir" de.

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

şaşılacak bir şey / insanlar için / oldu mu / hikmetli / kitabın / ayetleridir / işte bunlar / Elif.Lam.Ra

اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا

iman ettiler / onları ki / müjdele / insanları / uyar / diye / içlerinden / bir adama / vahyedişimiz

اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا

bu / şüphesiz / kafirler / dedi / Rablerinin / katında / yüksek makam / onlar için / gerçekten vardır

لَسٰحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

gökleri / yarattı / o ki / Allah'tır / Rabbiniz / şüphesiz / apaçık / elbette sihirbazdır

وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ

işi / idare eder / Arş'a / hükümran oldu / sonra / gün(ler)de / altı / yeri

مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهٖ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

o halde O'na ibadet edin / Rabbiniz / Allah / işte budur / O'nun izninden / sonra / ancak / şefaatçi / yoktur

10 – YUNUS SURESİ

Mekke'de inmiştir.
109 ayettir.

1 – Elif. Lam. Ra. İşte bunlar, hikmetli kitabın ayetleridir.

2 – İçlerinden bir adama, "insanları uyar ve iman edenlere, kendileri için Rablerinin katında yüksek makam olduğunu müjdele" diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu? Kafirler: "Şüphesiz bu, elbette apaçık bir sihirbazdır" dediler.

3 – Şüphesiz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan Allah'tır. Sonra da Arş'e hükümran oldu. İşi idare eder. O'nun izni olmadan hiçbir şefaatçı yoktur. İşte Rabbiniz Allah budur: O'na ibadet edin. Hâlâ ibret almıyor musunuz?

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ

Allah'ın va'di olarak topluca dönüşünüz ancak O'nadır hâlâ ibret almıyor musunuz

حَقًّا اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا

iman ettiler onları ki mükafatlandırması için onu tekrar eder sonra yaratmaya başlar şüphesiz O gerçek

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ

bir içecek onlara vardır kafir oldular onlar ki adaletle iyi ameller işlediler

مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٤ هُوَ الَّذِي

4

ki O inkar ediyorlar idiler o şeyden ki acıklı bir azap kaynar sudan

جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا

bilmeniz için menziller ona takdir etti bir nur ayı bir ziya güneşi yaptı

عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ

açıklıyor hak ile ancak bunu Allah yaratmadı hesabı yılların sayısını

الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٥ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا

5

o şeyde ki gündüzün gece ile arka arkaya gelmesinde şüphesiz biliyorlar bir topluluk için ki ayetleri

خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ٦

6

sakınırlar bir topluluk için ki elbette ayetler yerde göklerde Allah yarattı

4 – Dönüşünüz yalnız O'nadır. (Bu), Allah'ın gerçek bir va'di olarak. Şüphesiz O, yaratmağa başlar, sonra da onu tekrar eder ki, iman edip iyi ameller işleyenleri adaletle mükafatlandırsın. Kafirler için ise kaynar sudan bir içecek ve inkarlarına karşılık da acıklı bir azap vardır.

5 – O ki güneşi ziya, ayı da nur yaptı. Ona menziller (evreler) takdir etti ki, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Allah bunu ancak hak ile yarattı. Bilen bir topluluk için ayetlerini açıklıyor.

6 – Şüphesiz gece ile gündüzün arka arkaya gelmesinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde, sakınan bir topluluk için elbette ayetler / ibretler vardır.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا

huzur bulduklar | dünya | hayatı ile | razı oldular | bize kavuşmayı | ummazlar | onlar ki | şüphesiz

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ٧ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ

varacak yerleri | işte onlar | gafiller | ayetlerimizden | onlar | o kimseler ki | onda

النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

yaptılar | iman ettiler | onlar ki | şüphesiz | kazanıyorlar | idiler | o şeyden ki | ateştir

الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

ırmaklar | altlarından | akar | imanları ile | Rableri | doğru yola iletirler | onları | iyi şeyler

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٩ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ

sağlık dilekleri de | ya Allah | seni tenzih ederiz | orada | duaları | nimet | cennetlerinde

فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٠

âlemlerin | Rabbi | Allah'a | hamd olsun | dualarının | sonu | selamdır | orada

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ

hükmedilirdi | hayrı | acele istemeleri gibi | şerri | insanlara | Allah | acele verse | eğer

7 – Şüphesiz bize kavuşmayı ummayıp dünya hayatına razı olanlar ve onda huzur bulup da ayetlerimizden gafil olanlar var ya,

8 – İşte onların varacakları yer, kazandıkları şeyler yüzünden ateştir.

9 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler yapanları Rableri imanları ile doğru yola iletir. Nimet cennetlerinde altlarından ırmaklar akar.

10 – Orada duaları: "Ya Allah, seni tenzih ederiz"dir. Orada sağlık dilekleri de, selamdır. Dualarının sonu da: "Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun" (demektir).

11 – Eğer Allah, insanlara şerri de hayrı acele istemeleri gibi verseydi, elbette onlara ecelleri hükmedilirdi. Biz, bize kavuşmayı ummayanları taşkınlıkları içinde bocalamağa bırakırız.

12 – İnsana sıkıntı dokunduğu zaman bize yanı üstü yahut otururak veyahut ayakta dua eder. Ondan sıkıntısını açtığımız zaman, kendine dokunan sıkıntıya bizi çağırmamış gibi çeker gider. İşte israfçılara yaptıkları şeyler böyle süslenmiştir.

13 – Andolsun ki, sizden önceki nesilleri zulmettikleri ve peygamberleri mucizelerle geldiği zaman iman etmeyecekleri için helak ettik. Günahkarlar toplumunu işte böyle cezalandırırız.

14 – Sonra sizi onların ardından yeryüzünde halifeler kıldık ki, nasıl yaptığınıza bakalım.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ

ummazlar / onlar ki / der / açık olarak / ayetlerimiz / onlara / okunduğu / zaman

لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۭ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ

benim için / olmaz / de ki / onu değiştir / yahut / bundan / başka / bir Kur'an / getir / bize kavuşmayı

اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَاۗئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ

şüphesiz ben / bana / vahyolunur / o şeye ki / ancak / ben tabi olmam / katından / tarafımdan / onu değiştirmem

اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝١٥

15

de ki / büyük / bir günün / azabından / Rabbime / eğer asi olursam / korkarım

قُلْ

لَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۡ فَقَدْ

gerçekten / onu / bildirmezdi / size / size / onu okumazdım / Allah / dileseydi

لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٦

16

düşünmüyor musunuz / bundan önce / bir ömür / aranızda / kaldım

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ

şüphesiz / ayetlerini / yalanladı / yahut / yalan / Allah'a / uydurdu / ondan ki / daha zalimdir / artık kim

15 – Onlara ayetlerimiz açık olarak okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar: "Bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir" derler. De ki: "Ben onu kendiliğimden değiştiremem. Ben ancak bana vahyolunana tabi olurum. Şüphesiz ben, eğer Rabbime asi olursam, büyük bir günün azabından korkarım".

16 – De ki: "Eğer Allah dilese idi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi de. Gerçekten bundan önce aranızda bir ömür kaldım; düşünmüyor musunuz?

17 – Allah'a yalan uydurandan yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz günahkarlar iflah olmazlar.

18 – Allah'tan başka, kendilerine ne zarar ne de fayda vermeyen şeylere tapıyorlar ve: "Bunlar bizim Allah katında şefaatçilerimiz" diyorlar. De ki: "Allah'a göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi haber veriyorsunuz?" O'nu tenzih ederiz. O, onların şirk koştukları şeylerden yücedir.

19 – İnsanlar ancak bir tek ümmet idilerdi; fakat ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir kelime geçmese idi, mutlaka ihtilaf ettikleri şeylerde aralarında hüküm verilirdi.

20 – Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen de de ki: "Gayb ancak Allah'a aittir. Siz bekleyin. Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِىٓ اٰيَاتِنَا

ayetlerimize | bir hilesi onların vardır | birden | onlara dokundu | sıkıntı | sonra | bir rahmet | insanlara | tattırdığımız | zaman

قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾

21

hile yapıyorsunuz | o şeyi ki | yazıyorlar | elçilerimiz | şüphesiz | hilece | en hızlı olan | Allah'tır | de ki

هُوَ الَّذِىْ يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِ ۚ

gemilerde | olduğunuz zaman | nihayet | denizde | karada | sizi yürütüyor | ki | o

وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ

onlara gelir | şiddetli | bir rüzgar | onlara gelir | onunla | sevindiler | hoş | bir rüzgarla | onları yüzdürdü

الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ

has kılarak | Allah'a | dua ederler | kuşatılmışlar | onlar | sanırlar | taraftan | her | dalga

لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾

22

şükredenlerden | mutlaka oluruz | bundan | bizi kurtarırsan | andolsun eğer | dini | O'na

فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا

ancak | insanlar | o | ey | haksız yere | yeryüzünde | taşkınlık ediyorlar | onlar | birden | onları kurtardı | ne zaman ki

21 – Eğer insanlara kendilerine dokunan sıkıntıdan sonra bir rahmet tattırırsak, birden ayetlerimizde bir hileleri (vardır). De ki: "Allah hilece daha hızlıdır". Şüphesiz elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıyorlar.

22 – O (Allah) ki sizi karada ve denizde yürütüyor. Nihayet gemilerde olduğunuz zaman onları (yolcuları) hoş bir rüzgarla yüzdürüp de buna sevindikleri zaman, onlara şiddetli bir rüzgar gelir ve dalgalar onlara her taraftan hücum eder. Onlar da iyice kuşatıldıklarını sanırlar. İşte o zaman dini O'na has kılarak: "Andolsun, eğer bizi bundan kurtarırsan, mutlaka şükredenlerden oluruz!" diye dua ederler.

بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ

dönüşünüz — yalnız bizedir — sonra — dünya — hayatının — menfaati olarak — kendinizedir — taşkınlığınız

فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ

23

bir su gibidir — dünya — hayatının — hali — ancak — yapıyor-sunuz — idiniz — o şeyleri ki — biz de size haber veririz

اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ

insanlar — yer — o şeyden ki — yerin — bitkisi — onunla — karıştı — gökten — onu indirdik

وَالْاَنْعَامُ ۗ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ

süslendi — takısını — yeryüzü — aldığı — zaman — nihayet — hayvanlar

وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا

geceleyin — emrimiz — ona geldi — buna — muktedirler — kendileri — sahipleri de — zannetti

اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ۭ كَذٰلِكَ

böylece — dün — olmamış — sanki — biçilmiş — onu kıldık — gündüzün — yahut

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى

24

çağırır — Allah — düşünü-yorlar — bir kavim için ki — ayetleri — açıklıyoruz

دَارِ السَّلٰمِ ۭ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

25

doğru — yola — diler — o kimseyi ki — iletir — selamet — yurduna

23 – Onları kurtarınca, hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlık ederler. Ey o insanlar, taşkınlığınız ancak kendinizedir. (Bu da) dünya menfaati gibi (geçici)dir. Sonra dönüşünüz bizedir; biz de size yaptıklarınızı haber veririz.

24 – Dünya hayatının hali gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, onunla insanların ve hayvanların yediğinden bitkiler birbirine karışır. Nihayet yeryüzü ziynetini alıp da süslendiği ve sahiplerinin de buna muktedir olacaklarını zannettikleri zaman, ona emrimiz gece yahut gündüz gelir; biz de onu dün hiç olmamış gibi biçilmiş kılarız. Biz, ayetleri düşünen bir topluluk için işte böyle açıklıyoruz.

25 – Allah selamet yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola iletir.

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا

toz yüzlerini kaplamaz ve fazlası var daha güzeli iyilik ettiler o kimselere var

ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

26

kazandılar o kimselere de vardır ebedi kalıcıdırlar orada onlar cennet yaranıdırlar işte onlar horluk

السَّيِّئَاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ

Allah'tan onlar için yoktur bir aşağılık onları kaplar misliyle kötülüğün karşılığı kötülükler

مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ

işte onlar karanlık geceden parçalar ile yüzleri kaplanmış sanki bir kurtarıcı

اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ

27

deriz sonra hepsini toplarız onları o gün ebedi kalıcıdırlar orada onlar ateşin yaranlandır

لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

dedi aralarını ayırdık ve ortaklarınız siz yerinizden ayrılmayın şirk koşulular onlara ki

شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا

28

bizim aramızda şahit olarak Allah yeter ibadet ediyorsunuz bize siz değildiniz ortakları

26 – İyilik edenler için daha güzeli ve fazlası vardır. Yüzlerini ne toz ne de horluk kaplamaz. İşte onlar cennet yaranıdırlar. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

27 – Kötülükler kazananların cezası misliyle kötülüktür ve onları bir aşağılık (kompleksi) kaplar. Onlar için Allah'tan bir koruyucu yoktur. Yüzleri sanki karanlık gece parçaları ile kaplanmıştır. İşte onlar ateşin yaranlarıdır. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

28 – O gün onların hepsini toplarız, sonra da şirk koşanlara: "Siz ve ortaklarınız yerinizden ayrılmayın" deriz. Böylece aralarını ayırdık. Ortakları: "Siz, bize ibadet etmiyordunuz" derler.

29 – "Allah sizinle bizim aramızda şahit olarak yeter. Şüphesiz biz, sizin ibadetinizden gafiller idik (haberimiz yoktu)".

وَ بَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ

29

nefis her imtihanını verir orada mutlak gafiller sizin ibadetinizden şüphesiz biz idik sizin aranızda

مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

idiler o şey ki onlardan kayboldu gerçek Mevlalar Allah'a döndürüldüler önceden yaptı o şeyin ki

يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ

30

yahut kim yerden gökten size rızk verir kim de ki uyduruyorlar

حزب ٣

يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

ölüyü çıkarıyor ölüden diriyi çıkarıyor kim gözlere kulaklara sahip oluyor

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا

öyleyse de Allah diyecekler işi çeviriyor kim diriden

تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ

31

sonra ne var hak Rabbiniz Allah'tır işte bu korkmuyor musunuz

الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ

32

sabit oldu böylece döndürülüyorsunuz nasıl sapıklıktan başka haktan

كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾

33

iman etmezler onlar fasık oldular onların ki üzerine Rabbinin kelimesi

30 – Orada her nefis önceden yaptığı şeyin imtihanını verir. Mevlaları olan Allah'a döndürüldüler. Uydurdukları şeyler de onlardan kayboldu.

31 – De ki: "Size gökten ve yerden rızk veren kimdir? Yahut kulaklara ve gözlere sahip olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşi kim çeviriyor?" "Allah" diyecekler. De ki: "Korkmuyor musunuz?"

32 – İşte hak Rabbiniz Allah'tır, Haktan sonra da sapıklıktan başka bir şey yoktur. Nasıl da (imandan) döndürülüyorsunuz?

33 – İşte böylece Rabbinin, fasıklara: "Şüphesiz onlar iman etmezler" sözü hak oldu.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللهُ يَبْدَؤُا

başlatır Allah de ki onu tekrarlar sonra da yaratmayı başlatır o kimse ki ortak-larınızdan var mı de ki

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَهْدِي

34

iletir o kimse ki ortak-larınızdan var mı de ki çevriliyor-sunuz nasıl da onu tekrarlar sonra yaratmayı

اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدِي اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ

uyulmaya daha layıktır hakka iletir kimse mi hakka iletir Allah de ki hakka

اَمَّنْ لَا يَهِدِّي اِلَّآ اَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا

35

karar veriyorsunuz nasıl size ne oluyor doğru yola götürülmesi hariç ancak doğru yolu bulamaz yoksa o kimse

يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا اِنَّ اللهَ

Allah şüphesiz hiçbir şeyi haktan kurtarmaz zan şüphesiz zanna ancak onların çoğu tabi olmaz

عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ

36

başka uydurulacak Kur'an bu olmadı yapıyorlar o şeyi ki pekiyi bilendir

اللهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ

şüphe yoktur kitabın açıklamasıdır önündeki o şeyin tasdikidir ancak Allah'tan

34 – De ki: "Ortaklarınızdan yaratmayı başlatan, sonra da onu tekrarlayan var mıdır? De ki: "Allah yaratmayı başlatır, sonra da onu tekrarlar. Nasıl da (doğru yoldan) çevriliyorsunuz?"

35 – De ki: "Ortaklarınızdan hakka ileten var mı? De ki: "Hakka Allah iletir. Hakka ileten kimse mi uyulmağa daha layıktır yoksa doğru yola götürülmedikçe doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl karar veriyorsunuz?"

36 – Onların çoğu zandan başka bir şeye tabi olmaz. Şüphesiz zan, haktan hiçbir şeyi kurtarmaz. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını pekiyi bilendir.

37 – Bu Kur'an, Allah'tan başka biri tarafından uydurulacak bir şey değildir. Ancak o, önündekinin tasdiki ve o kitabın açıklamasıdır. Onda şüphe yoktur. Alemlerin Rabb'indendir.

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيٰهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ

bir sure / siz de getirin / de ki / onu kendisi uydurdu / diyorlar mı / yoksa / alemlerin / Rabbindendir / onda

مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

doğru söyleyenler / iseniz / eğer / Allah'tan / başka / gücünüz yetti / o kimseleri / çağırın / onun gibi

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ

onun tevili/sonucu / henüz gelmedi onlara / bilgisini / kavraya-madılar / o şeyi ki / yalanladılar / hayır

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

sonu / oldu / nasıl / bak / kendilerinden önce / onlar ki / yalanladı / işte böyle

الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ

Rabbin / ona / iman etmez / kimi de / onlardan / ona / iman eder / kimi / onlardan / zalimlerin

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

sizin ameliniz / sizedir / benim amelim / banadır / de ki / seni yalancı çıkarırlarsa / eğer / bozgun-cuları / pekiyi bilendir

أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ

onlardan / siz yapıyorsunuz / o şeyden ki / beriyim / ben de / ben yaparım / o şeyden ki / berisiniz / sizler

مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

akıllarını çalıştırmıyorlar / olsalar da / sağırlara / duyuracaksın / sen mi / seni / dinlerler / kimi

38 – Yoksa , "onu kendisi mi uydurdu?" diyorlar. De ki: "Siz de onunki gibi bir sure getirin ve eğer doğru söylüyorsanız, Allah'tan başka gücünüzün yettiğini çağırın".

39 – Hayır, onlar bilgisini kavrayamadıkları ve kendilerine tevili henüz gelmeyen şeyi yalanladılar. Kendilerinden öncekiler de böyle yalanladılar. Bak, o zalimlerin sonu nasıl oldu?

40 – Onlardan kimi ona (Kur'an'a) iman eder, onlardan kimi de ona iman etmez. Rabbin o bozguncuları pekiyi bilendir.

41 – Eğer seni yalancı çıkarırlarsa, de ki: "Benim amelim bana, sizin ameliniz de size. Siz benim yaptığımdan berisiniz, ben de sizin yaptıklarınızdan beriyim".

42 – Onlardan kimi seni dinlerler. Sağırlara sen mi duyuracaksın? Akıllarını çalıştırmasalar da!

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا

olsalar da — körlere — yol göstereceksin — sen mi — sana — bakar — kimi — onlardan

يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ

kendilerine — insanlar — ancak — hiçbir şeyle — insanlara — zulmetmez — Allah — şüphesiz — görmüyorlar

يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ

gündüzden — bir saat — ancak — kalmadılar — sanki — onları toplar — o gün — zulmederler

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاۤءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا

olmadılar — Allah'la — karşılaşmayı — yalanladılar — onlar ki — ziyan etmiştir — gerçekten — kendi aralarında — tanışıyorlar

مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ

seni öldürürsek — yahut — onlara va'd ediyoruz — o şeyin ki — bir kısmını — sana gösterirsek — eğer — doğru yolu bulanlar

فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ

ümmetin vardır — her — yapıyorlar — o şeye ki — şahittir — Allah — sonra — onların dönüşü — yalnız bizedir

رَسُولٌ فَاِذَا جَاۤءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

zulmedilmezler — ve onlar — adaletle — aralarında — hükm olunur — peygamberleri — geldiği zaman — zaman — bir peygamberi

43 – Onlardan kimi sana bakar. Körlere sen mi yol göstereceksin? Görmüyor olsalar da!

44 – Allah insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar kendilerine zulmederler.

45 – O gün (kıyamet gününde Allah) onları toplar. Sanki (dünyada) gündüzden bir saat kalmışlar gibi. Kendi aralarında tanışırlar. Allahla karşılaşmayı yalanlayan ve doğru yolu bulamayanlar gerçekten ziyan etmişlerdir.

46 – Eğer onlara va'dettiğimizin bir kısmını sana gösterir yahut seni öldürürsek, yalnız bizedir onların dönüşü. Sonra Allah onların yaptıkları şeylere şahittir.

47 – Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri onlara geldiği zaman aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

48 – "Eğer doğru söylüyorsanız bu va'd ne zamandır?" derler.

49 – De ki: "Ben Allah'ın dilediğinin haricinde nefsim için ne bir zarara ne de bir yarara sahip değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman ne bir saat geri kalırlar ne de bir saat öne geçerler.

50 – De ki: "Bana söyleyin; eğer size O'nun azabı geceleyin yahut gündüzün gelirse, günahkarlar bundan ne acele ediyor?

51 – (Bu azap) meydana geldikten sonra mı ona iman ettiniz? Halbuki onu gerçekten acele ediyordunuz!

52 – Sonra o zalimlere: "Sonsuzluk azabını tadın. Kazandığınız şeyden başkası ile mi cezalandırılacaksınız?" denir.

53 – "O (azap) gerçek mi" diye senden haber isterler. De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki şüphesiz o, mutlak bir gerçektir ve siz (Allah'ı) aciz bırakamazsınız".

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا

gizlediler onu mutlaka feda ederdi yeryüzün-dedir o şey ki zulmetti nefis için her muhakkak olsaydı eğer

النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

ve onlar adaletle aralarında hükm olunur azabı gördükleri zaman pişmanlığı

لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَآ اِنَّ

54

gerçekten bilin ki yerdedir göklerdedir o şey ki Allah'ındır muhakkak bilin ki zulmolun-mazlar

وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ

55

öldürür diriltir o bilmiyorlar onların çoğu ancak haktır Allah'ın va'di

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ

56

bir öğüt size gelmiştir muhakkak insanlar o ey döndürüle-ceksiniz yalnız O'na

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

57

mü'minler için bir rahmet bir hidayet göğüsler-dedir o şeye ki bir şifa Rabbinizden

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

o şeyden ki daha hayırlıdır bu sevinsinler onunla rahmeti ile Allah'ın lutfu ile de ki

54 – Eğer zulmeden her nefis yeryüzündeki şeylere sahip olsaydı, (azaptan kurtulmak için) onu mutlaka feda ederdi. Azabı gördükleri zaman pişmanlığı gizlediler. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

55 – Bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa, Allah'ındır. Bilin ki, Allah'ın va'di haktır. Ancak onların çoğu bilmiyorlar.

56 – O, diriltir ve öldürür ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

57 – Ey o insanlar, size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerdekine bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir.

58 – De ki: "Allah'ın lutfu ve rahmeti ile, işte bununla sevinsinler. Bu, onların topladıklarından daha hayırlıdır.

يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ

58

ondan yaptınız rızıktan size Allah indirdi o şeyi ki haber verin de ki topluyorlar

حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

59

iftira ediyorsunuz Allah'a mı yoksa size izin verdi Allah mı de ki helal haram

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet günündeki yalan Allah'a iftira ediyorlar onların ki zannı nedir

اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

60

şükretmezler onların çoğu ancak insanlara lutuf şüphesiz sahibidir Allah şüphesiz

وَمَا تَكُونُ فِى شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ

yapmazsınız Kur'andan ondan okumazsın bir durumda sen olmazsın

مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا

ona giriştiğiniz zaman şahitler üzerinizde idik ancak bir işten

يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ

gökte ne de yerde zerre ağırlığından Rabbinden gizli kalmaz

وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

61

apaçık bir kitaptadır ancak daha büyük ne de ondan daha küçük ne

59 – De ki: "Allah'ın size indirip de sizin de ondan helal ve haram yaptığınız rızktan haber verin". De ki: (buna) Allah mı izin verdi yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60 – Allah'a yalan iftira edenlerin kıyamet günü (hakkında)ki zannı nedir? Şüphesiz Allah insanlara lutuf sahibidir. Ancak onların çoğu şükretmezler.

61 – Hangi durumda olursan, Kur'an'dan ne okursan, ne amel yaparsan, mutlaka siz ona giriştiğiniz zaman biz üzerinizde şahit idik. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca bir şey Rabbinden gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa, mutlaka apaçık bir kitaptadır.

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٢

üzülürler / onlar / ne de / onlara / korku yoktur / Allah'ın / veli kullarına / şüphesiz / haberiniz olsun ki

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٣ لَهُمُ الْبُشْرٰى

63

müjde / onlara vardır / korkuyorlar / oldular / iman ettiler / onlar ki

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ

Allah'ın / kelimeleri / için / değişme / yoktur / ahirette / dünya / hayatında

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٤ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ

64

sözleri / seni üzmesin / büyük / kurtuluştur / o / işte

اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٥ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ

65

Allah'ındır / şüphesiz / bilin ki / kemaliyle bilendir / hakkıyla işiten / o / bütün / Allah'ındır / izzet / şüphesiz

مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ

onlar ki / tabi olmuyor / yerde / kim varsa / göklerde / kim varsa

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ

zanna / ancak / tabi olmuyorlar / ortaklara / Allah'tan / başka / ibadet ediyorlar

62 – Haberiniz olsun ki, Allah'ın veli kullarına korku yoktur. Onlar üzülmezler de.

63 – Onlar ki iman ettiler ve korkuyorlardı.

64 – Onlar için dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın kelimeleri için değişme yoktur. İşte büyük kurtuluş budur.

65 – Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz bütün izzet / kuvvet Allah'ındır. O, hakkıyla işiten, kemaliyle bilendir.

66 – Bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa, Allah'ındır. Allah'tan başkasına ibadet edenler de ortaklara (putlara) tabi olmuyorlar. Onlar ancak zanna tabi oluyorlar ve onlar ancak yalan söylüyorlar.

وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ

66

geceyi size kıldı ki o yalan söylüyorlar ancak değiller onlar

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

elbette deliller bunda şüphesiz aydınlık gündüzü de onda dinlenmeniz için

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ

67

O onu tenzih ederiz çocuk Allah edindi dediler dinlerler bir toplum için

الْغَنِىُّ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ

yanınızda yoktur yerdedir o şey ki göklerde o şey ki O'nundur zengindir

مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

68

bilmiyor sunuz o şeyi ki Allah'a karşı diyor musunuz buna bir delil

قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

69

iflah olmazlar yalan Allah'a uydururlar onlar ki şüphesiz de ki

مَتَاعٌ فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ

tattıracağız onlara sonra dönüşleri yalnız bizedir sonra dünyada bir yararlanmadır

الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

70

inkar ediyorlar idiler o şeyle ki çetin azabı

67 – O (Allah) ki geceyi dinlenmeniz için karanlık, gündüzü de (çalışmanız için) aydınlık kıldı. Şüphesiz bunda dinleyen bir toplum için elbette deliller vardır.

68 – "Allah çocuk edindi" dediler. O'nu tenzih ederiz. O zengindir. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Yanınızda buna bir delil yoktur. Siz Allah'a karşı bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?

69 – De ki: "Şüphesiz Allah'a yalan uyduranlar iflah olmazlar".

70 – (Bu yalanları) dünyada bir yararlanmadır. Sonra da dönüşleri yalnız bizedir. Sonra onlara inkarları yüzünden çetin azabı tattıracağız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

size ağır oldu ise eğer kavmim ey kavmine demişti hani Nuh'un haberini onlara o ki

مَّقَامِىْ وَتَذْكِيْرِىْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا

toplayın güvendim ancak Allah'a Allah'ın ayetlerini hatırlatmam konumum

اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَىَّ

bana hükmünüzü verin sonra gizli size işiniz olmasın sonra ortaklarınızı işinizi

وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا

71

ancak benim ücretim değildir bir ücret sizden istemedim yüz çevirirseniz eğer beni bekletmeyin

عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ

72

biz de onu kurtardık onu yalanladılar müslüman-lardan olmamla ben emrolundum Allah'ın üzerinedir

وَمَنْ مَّعَهٗ فِى الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ

onları ki suya boğduk halifeler onları kıldık gemide yanındaki o kimse-leri de

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا

73

gönderdik sonra uyarılanların sonucu oldu nasıl bak ayetlerimizi yalanladılar

71 – Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine: "Ey kavmim, eğer konumum ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır oldu (geldi) ise, ben ancak Allah'a güvendim. Siz de işinizi ve ortaklarınızı toplayın; sonra işiniz size gizli olmasın (kalmasın); sonra da bana hükmünüzü verin ve beni (hiç) bekletmeyin".

72 – "Eğer yüz çevirirseniz, ben sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim ancak Allah'ın üzerinedir. Ve ben, Müslümanların ilki olmakla emrolundum.

73 – Onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da (suda) boğduk. Bak, uyarılanların sonucu nasıl oldu?

74 – Sonra onun ardından kavimlerine peygamberler gönderdik. Onlara mucizeler getirdiler. Önceden yalanladıklarına iman edecek değillerdi. İşte haddi aşanların kalplerine böyle mühür basarız.

75 – Sonra onların ardından Musa ile Harun'u Fir'avn ve adamlarına mucizelerimizle gönderdik. Onlar da büyüklük tasladılar ve günahkar bir toplum oldular.

76 – Onlara katımızdan hak gelince: "Şüphesiz bu, elbette apaçık bir büyüdür" dediler.

77 – Musa: "Size hak geldiği zaman böyle mi diyorsunuz? Bu sihir mi? Halbuki sihirbazlar iflah olmazlar" dedi.

78 – Onlar da: "Bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden çevirmen ve bu yerde ululuk ikinizin olması için mi geldin? Biz, ikinize de inanacak değiliz" dediler.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ٧٩ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
79
sihirbazlar geldi ne zaman ki bilgili sihirbazı bütün bana getirin Fir'avn dedi

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ٨٠ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
80
dedi attılar ne zaman ki atıcılarsınız sizler o şeyi ki atın Musa onlara dedi

مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
işini düzeltmez Allah şüphesiz onu iptal edecektir Allah şüphesiz sihirdir onu getirdiniz o şey ki Musa

الْمُفْسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٨٢
81 82
günahkarlar hoşlanmasa da kendi sözleri ile hakkı Allah gerçekleştirecek bozguncuların

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
Fir'avn'dan korkarak kavminden genç bir grup ancak Musa'ya iman etmedi

وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ
şüphesiz o o yerde pek üstündü Fir'avn şüphesiz onlara azap etmesinden ileri gelenlerinden

لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ٨٣ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
83
Allah'a iman ettiniz eğer iseniz kavmim ey Musa dedi gerçekten aşırı gidenlerdendi

79 – Fir'avn: "Bütün bilgili sihirbazları bana getirin" dedi.

80 – Sihirbazlar gelince Musa onlara: "Atacaklarınızı atın" dedi.

81 – Onlar da atınca Musa: "Sizin getirdiğiniz şey sihirdir. Şüphesiz Allah onu iptal edecektir. Kuşkusuz Allah bozguncuların işini düzeltmez" dedi.

82 – "Allah hakkı kendi sözleri ile gerçekleştirecek, günahkarlar hoşlanmasa da!"

83 – Musa'ya kendi kavminden ancak genç bir grup Fir'avn'den ve ileri gelenlerinden kendilerine azap etmelerinden korkarak iman etti. Şüphesiz Fir'avn o yerde pek üstündü. Ve şüphesiz o, gerçekten aşırı gidenlerdendi.

فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللهِ

84

yalnız Allah'a | dediler | müslümanlar | eğer idiyseniz | tevekkül edin | yalnız ona

تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۙ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا

85

bizi kurtar | zalimler | güruhuna | fitne konusu | bizi kılma | ey Rabbimiz | tevekkül ettik

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰى

86

Musa'ya | vahyettik | kâfirler | topluluğundan | rahmetinle

وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ

evlerinizi | yapın | evler | Mısır'da | kavminiz için | edinin diye | ve kardeşine

قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَآ

87

ey Rabbimiz | Musa | dedi | inananları | müjdele | namazı | dosdoğru kılın | namazgah

اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِينَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ

dünya | hayatında | mallar | süs ve | adamlarına | Fir'avn'e | verdin | şüphesiz sen

رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

sık | mallarını | sil-süpür | Rabbimiz | yolundan | saptırsınlar diye | ey Rabbimiz

عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

88

acıklı | azabı | görünceye dek | iman etmesinler | kalplerini

84 – Musa: "Ey kavmim, eğer Allah'a iman ettiyseniz, yalnız O'na tevekkül edin, eğer Müslümanlar iseniz" dedi.

85 – Onlar da: "Yalnız Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizi zalimler güruhuna fitne konusu etme!" dediler.

86 – "Bizi rahmetinle kafirler topluluğundan kurtar".

87 – Musa'ya ve kardeşine: "Kavminiz için Mısır'da evler edinin ve evlerinizi kıble yapın. Namazı kılın. (Ey Musa), inananları müjdele!" diye vahyettik.

88 – Musa: Rabbimiz, sen Fir'avn'e ve adamlarına (insanları) senin yolundan saptırsınlar diye dünya hayatında süs ve mallar verdin. Rabbimiz, mallarını silip süpür ve kalplerini sık ki acıklı azabı görünceye kadar iman etmesinler.

قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ

yoluna | sakın uymayın | siz doğru olun | ikinizin duası | kabul olunmuştur | gerçekten | dedi

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ

89

arkalarına düştü | denizden | İsrailoğullarını | geçirdik | bilmezler | onların ki

فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ

dedi | boğulma | ona yetiştiği zaman | zaman | nihayet | saldırmak için | zulmetmek için | ve askerleri | Fir'avn

آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ

ben | İsrailoğulları | ona | iman etti | o ki | ancak | tanrı yoktur | gerçekten | iman ettim

الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

90 | 91

müslümanlardanım | halbuki | şimdi mi | isyan ettin | önce | oldun | bozguncu-lardan

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ۚ وَإِنَّ

gerçekten | bir ibret | arkandaki | o kimselere | olman için | cesedini | kurtaracağız | bugün

كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

92

İsrailoğullarını | yerleştirdik | andolsun ki | gafiller | ayetlerimizden | insanlardan | çoğu

89 – (Allah) dedi: "Gerçekten ikinizin duası kabul olundu. Siz de doğru olun ve bilmeyenlerin yoluna sakın uymayın".

90 – İsrail oğullarını denizden geçirdik; Fir'avn ve askerleri zulmetmek ve saldırmak için arkalarına düştü. Nihayet ona boğulma yetişince: "İman ettim, gerçekten İsrail oğullarının iman ettiğinden başka Tanrı yoktur ve ben Müslümanlardanım" dedi.

91 – "Şimdi mi (iman ediyorsun)? Halbuki önceden isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun!"

92 – Arkandakilere bir ibret olman için bugün cesedini kurtaracağız. Gerçekten insanlardan çoğu ayetlerimizden elbette gafillerdir.

مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى

ta ki | ayrılığa düşmediler | temiz şeylerden | onları rızıklandırdık | doğru | bir yere

جَاۤءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا

idiler | o şeyde ki | kıyamet | gününde | aralarında | hüküm verecektir | Rabbin | şüphesiz | ilim | onlara geldi

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فِى شَكٍّ مِمَّاۤ اَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكَ

93

sana | indirdik | o şeyden ki | şüphede | isen | eğer | ihtilaf ediyorlar | onda

فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ

andolsun ki | senden önce | kitap | okuyorlar | onlara ki | sor

جَاۤءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا

94

şüphecilerden | sakın olma | Rabbinden | hak | sana geldi

تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

95

ziyan edenlerden | sonra olursun | Allah'ın | ayetlerini | yalanladılar | onlardan ki | olma

اِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

96

iman etmezler | Rabbinin | sözü | onlara | hak oldu | onlar ki | şüphesiz

وَلَوْ جَاۤءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٩٧﴾

97

acıklı | azabı | görmelerine | dek | ayet/mucize | her | onlara gelsin | ister ki

93 – Andolsun, İsrail oğullarını doğru bir yere yerleştirdik ve onlara temiz şeylerden rızk verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin ihtilaf ettikleri şeyde onların aralarında kıyamet gününde hüküm verecektir.

94 – Eğer sana indirdiğimiz o şeyden şüphe içinde isen, senden önce kitap okuyanlara sor. Andolsun ki Rabbinden sana hak gelmiştir; sakın şüphecilerden olma!

95 – Sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; sonra ziyan edenlerden olursun.

96 – Şüphesiz kendilerine Rabbinin sözü hak olanlar iman etmezler,

97 – Acıklı azabı görünceye kadar, ister ki kendilerine bütün ayetler gelsin.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا

ne zaman ki | Yunus | kavmi | ancak | imanı | ona fayda verdi | iman etti | bir kent | olsaydı ya

اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

dünya | hayatında | rüsvaylık | azabını | onlardan | kaldırdık | iman ettiler

وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ

98

yeryüzünde | o kimseler ki | mutlaka iman eder di | Rabbin | dileseydi | eğer | bir süreye kadar | onları faydalandırdık

كُلُّهُمْ جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

99

mü'minler | olmalarına | kadar | insanları | zorlayacaksın | sen mi | topyekün | hepsi

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ

pislik | bırakır | Allah'ın | izni ile | ancak | iman etmesi | bir nefis için | olmadı

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

100

yerde | göklerde | ne var | bakın | de ki | akıllarını çalıştırmazlar | onların üzerine ki

وَمَا تُغْنِى الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ

101

iman etmiyorlar | bir topluluğa | uyarıcılar | ayetler | fayda vermez

98 – (Azabımız geldiği zaman) iman etmiş ve bu imanı kendisine fayda vermiş bir tek kent olsaydı ya! Ancak Yunus kavmi bundan müstesna. Onlar iman edince dünya hayatında onlardan rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süreye kadar faydalandırdık.

99 – Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündekilerin hepsi iman ederlerdi. Mü'min olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın?

100 – Allah izin vermedikçe hiçbir nefis iman edemez. Allah aklını çalıştırmayanların üzerine pislik atar.

101 – De ki: "Göklerde ve yerde ne var, bakın". Ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir topluluğa fayda vermez.

يَنْتَظِرُونَ اِلاَّ مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا

bekleyin / de ki / kendilerinden / önce / geçtiler / o / kimselerin ki / günleri / gibisini / ancak / bekliyorlar mı

اِنِّى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

102

iman ettiler / o kimseleri ki / elçilerimizi / kurtarırız / sonra / bekleyen-lerdenim / sizinle beraber / şüphesiz ben de

كَذٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ

103

insanlar / o / ey / de ki / mü'minleri / kurtarırız / üzerimize / bir hak olarak / böylece

اِنْ كُنْتُمْ فِى شَكٍّ مِنْ دِينِى فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

başka / siz ibadet ediyorsunuz / onlara ki / ben ibadet etmem / dinimden / bir şüphe içinde / iseniz / eğer

اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِى يَتَوَفّٰيكُمْ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ

olmam / ben emrolundum / sizin canınızı alır / o ki / Allah'a / ben ibadet ederim / ancak / Allah'tan

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ

104

sakın olma / tevhid / dinine / yüzünü / döndür / diye emrolundum / mü'min-lerden

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ

105

sana fayda vermez / o şeye ki / Allah'tan / başka / dua etme / müşrik-lerden

وَ لَا يَضُرُّكَ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

106

zalimlerdensin / o takdirde / şüphesiz / yaparsan / eğer / sana zarar da vermez

102 – Hep kendilerinden önce geçenlerin günleri gibisini mi bekliyorlar? De ki: Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

103 – Sonra elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız. Üzerimize bir hak olarak mü'minleri kurtarırız.

104 – De ki: Ey insanlar, eğer benim dinimden bir şüphe içinde iseniz, ben sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Ben ancak sizin canınızı alan Allah'a ibadet ederim. Ben mü'minlerden olmakla emrolundum.

105 – (Bana şu da emrolundu): "Yüzünü tevhid dinine döndür ve sakın müşriklerden olma!"

106 – Allah'tan başka, sana fayda vermeyen, zarar da vermeyen şeylere dua etme. Eğer böyle bir şey yaparsan, şüphesiz sen o takdirde zalimlerdensin.

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ

redd- dedecek yoktur | bir hayır | eğer sana isterse | O | ancak | onu | kaldıracak yoktur | bir zarar | Allah | sana dokundu- rursa | eğer

لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ

107

de ki | çok esirgeyicidir | çok bağışlayıcı | O | kullarından | diler | o kimseye ki | onu | isabet ettirir | O'nun lutfunu

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي

bulmuş olur | hemen ancak | doğruyu bulursa | artık kim | Rabbinizden | hak | size geldi | muhakkak | insanlar | o | ey

لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

108

vekil | üzerinize | ben değilim | kendi aleyhine | sapar | hemen ancak | saparsa | kim de | kendisi için

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109

hüküm verenlerin | en hayırlısıdır | O | Allah | hüküm verinceye | kadar | sabret | sana | vahyolunuyor | o şeye ki | sen tabi ol

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

107 – Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, O'ndan başka onu kaldıracak yoktur. Eğer sana bir hayır isterse, O'nun lutfunu reddedecek kimse yoktur. Onu kullarından dilediğine isabet ettirir. O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

108 – De ki: Ey insanlar, muhakkak size Rabbinizden bir hak geldi. Artık kim doğru yolu bulursa, ancak kendisi için bulmuş olur. Kim de saparsa, hemen ancak kendi aleyhine sapar. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim.

109 – Allah hüküm verinceye kadar sana vahyolunana tabi ol. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

11 – HUD SURESİ

Mekke'de inmiştir.
123 ayettir.

1 – Elif. Lam. Ra. Bu, bir kitaptır ki ayetleri hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından sağlamlaştırılmıştır.

2 – Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, diye. Şüphesiz ben O'ndan (gelen) bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.

3 – Rabbinizden bağışlanma dileyin, diye. Sonra da O'na tövbe edin ki sizi belli bir süreye kadar faydalandırsın ve her fazilet sahibine sevabını versin. Eğer yüz çevirirseniz, şüphesiz ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

4 – Dönüşünüz yalnız Allah'adır. O, her şeye kadirdir.

5 – Bilin ki, onlar ondan gizlenmek için göğüslerini kıvırırlar. Bilin ki onlar elbiselerine bürünürlerken onların gizlediklerini de, açıkladıklarını da bilir. Şüphesiz O, göğüslerin özünü pekiyi bilendir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۙ ﴿١﴾ اَلَّا
1
her şeyden haberdar olan / hikmet sahibi / tarafından / açıklanmış / sonra / ayetleri / sağlamlaştırılmış / bu bir kitaptır / Elif.Lam.Ra.

تَعْبُدُوٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
2
Rabbinizden / bağış dileyin diye / bir müjdeciyim / bir uyarıcı / onun tarafından / sizin için / şüphesiz ben / Allah'a / ancak / ibadet etmeyin diye

ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ
her / versin / belli / süreye kadar / güzel / bir fayda ile / sizi faydalandırsın / O'na / tevbe edin / sonra

ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾
3
büyük / bir günün / azabından / sizin için / korkarım / şüphesiz ben / eğer yüz çevirirseniz / sevabını / fazilet sahibine

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُونَ
4
kıvırırlar / şüphesiz onlar / bilin ki / kadirdir / şeye / her / O / dönüşünüz / yalnız Allah'adır

صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ؕ اَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ
bilir / elbiselerine / bürünüyorlar / zaman / bilin ki / O'ndan / gizlemeleri için / göğüslerini

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾
5
göğüslerin / özünü / pekiyi bilendir / çünkü O / açıklarlar / o şeyi ki / gizlerler / o şeyi ki

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا

onun duracak yerini | bilir | onun rızkı | Allah'ın üzerinedir | ancak | yerde | yürüyen bir canlı | yoktur

وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُبِيْنٍ ٦ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ

6

yarattı | ki | O | apaçık | bir kitaptadır | hepsi | emanet edilecek yerini

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ

su üzerinde | O'nun Arş'ı | idi | gün(ler)de | altı | yeri | gökleri

لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ

diriltilmişsiniz | şüphesiz sizler | desen | andolsun ki eğer | amelce | daha güzeldir | hanginiz | sizi denemesi için

مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ٧

7

apaçık | sihir | ancak | bu değildir | kafir oldular | onlar ki | mutlak der | ölümden | sonra

وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ

mutlaka diyecekler | sayılı | süreye kadar | azabı | onlardan | geciktirirsek | andolsun ki eğer

مَا يَحْبِسُهٗ ۗ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ

onları | kuşatmıştır | onlardan | çevrilmiş | değildir | onlara geleceği | gün | bilin ki | onu tutuyor | ne

6 – Yeryüzünde yürüyen hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allah'ın üzerine olmasın. Allah onun duracak yerini de emanet edilecek yerini de bilir. (Bunların) hepsi apaçık bir kitaptadır.

7 – O (Allah) ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Arş'i su üzerinde idi. (Bunu da) hanginizin ameli daha güzeldir sizi denemek için yaptı. Andolsun ki, eğer onlara "Şüphesiz siz ölümden sonra diriltileceksiniz" desen, "kafirler mutlaka: "Bu ancak apaçık bir sihirdir" derler.

8 – Andolsun, eğer azabı onlardan sayılı bir süreye kadar geciktirsek mutlaka, "onu ne tutuyor?" diyecekler. Bilin ki, onlara geldiği zaman onlardan çevrilmiş değildir ve o alay ettikleri şey onları kuşatmıştır.

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا

bizden insana tattırırsak andolsun eğer alay ediyorlar onunla idiler o şey ki

رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ

andolsun ki eğer çok nankördür elbette umudunu kesendir şüphesiz o kendisinden çekip alırsak onu sonra bir rahmet

أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

gitti mutlaka der kendisine dokundu sıkıntıdan sonra nimet ona tattırırsak

السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا

yaptılar sabrettiler onlar ki ancak böbürlenendir şımarıktır şüphesiz o benden kötülükler

الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

büyük bir mükafat bağışlanma onlara vardır işte onlar iyi şeyler

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ

göğsün ona daralıyor sana vahyolunuyor o şeyin ki bazılarını terk edicisin belki sen

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ

bir melek onunla gelseydi yahut bir hazine ona indirilmeli değil miydi demelerinden

إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

vekildir şeye her Allah bir uyarıcısın sen ancak

9 – Andolsun, eğer insana bizden bir rahmet tattırsak, sonra da ondan çekip alsak, şüphesiz o, elbette umudunu kesendir, çok nankördür.

10 – Andolsun ki, eğer ona kendisine dokunan sıkıntıdan sonra nimet tattırsak, mutlaka: "Kötülükler benden gitti" der. Şüphesiz o, şımarıktır, böbürlenendir.

11 – Ancak sabreden ve iyi şeyler yapanlar bundan müstesnadır ki, işte onlara bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

12 – Belki de sen, onların: "Ona bir hazine indirilmeli değil miydi? Yahut onunla beraber bir melek gelmeli değil miydi" demelerinden, sana vahyedilenin bazılarını terk edeceksin ve buna göğsün daralacaktır. Sen ancak bir uyarıcısın. Allah her şeye vekildir.

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَاْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهٖ مُفْتَرَيَاتٍ

uydurulmuş / onun gibi / sure / on / getirin / de ki / onu kendisi uydurdu / diyorlar mı / yoksa

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٣

13

doğru söyleyenler / iseniz / eğer / Allah'tan / başka / gücünüz / yetti / kimi ki / çağırın

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَآ اِلٰهَ

ilah / yoktur / Allah'ın / ilmi ile / indirildi / ancak / bilin ki / size / cevap vermezlerse / eğer

اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٤ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

14

dünya / hayatını / istiyor / ise / kim / müslümanlar / sizler / artık mı / O / ancak

وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ١٥

15

hakları kısılmazlar / orada / ve onlar / orada / amellerini / onlara / tam olarak veririz / süsünü

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ

boşa gitmiştir / ateş / ancak / ahirette / onlar için / yoktur / o kimseler-dir ki / işte onlar

مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٦ اَفَمَنْ كَانَ

16

oldu / o kimse gibi mi / yapıyorlar / idiler / o şeyler ki / hükümsüzdür / orada / yaptılar / o şeyler ki

13 – Yoksa: "Onu (Kur'an'ı) kendisi mi uydurdu?" diyorlar. De ki: Siz de onun gibi uydurulmuş on sure getirin ve, eğer doğru söylüyorsanız Allah'tan başka gücünüzün yettiklerini çağırın.

14 – Eğer sana cevap vermezlerse, bilin ki o, ancak Allah'ın ilmi ile indirilmiştir ve O'ndan başka İlah yoktur. Artık sizler Müslümanlarsınız, değil mi?

15 – Kim dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsa, onlara amellerini tam olarak veririz. Onların orada hakları kısılmaz.

16 – İşte onlar için ahirette ateşten başka bir şey yoktur. Yaptıkları orada boşa gitmiştir ve yaptıkları hükümsüzdür.

عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ

kitabı / ondan önce de / O'ndan / bir şahit / arkasından onu takip ediyor / Rabbinden / bir delil üzerinde

مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ

onu inkar ederse / kim / ona / iman ederler / işte onlar / rahmet olarak / önder/rehber olarak / Musa'nın

مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ

ondan / şüphe içinde / öyleyse olma / ona vadedilen yer / ateştir / hiziplerden

اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾

17

iman etmezler / insanların / çoğu / ancak / Rabbinden / haktır / çünkü o

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ

sunulurlar / işte onlar / yalan / Allah'a / uydurdu / o kimseden ki / daha zalimdir / kim

عَلٰي رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۚ

Rablerine / yalan söylediler / o kimselerdir ki / onlar / şahitler / der / Rablerine

اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

18

Allah'ın / yolundan / alıkorlar / onlar ki / zalimlerin / üzerinedir / Allah / laneti / bilin ki

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

19

inkar edenlerin / ta kendileridir / ahireti / onlar / bir eğrilik / ona ararlar

17 – (Hiç bu); Rabbinden bir delil üzerinde bulunan, onu O'ndan bir şahit takip eden ve ondan önce de Musa'nın kitabı önder ve rahmet olarak (kendisini haber veren) kimse gibi midir? İşte onlar ona iman ederler. Hiziplerden kim onu inkar ederse, ona va'dedilen yer ateştir. Öyleyse ondan şüphe içinde olma. Çünkü o, Rabbinden (gelen) haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

18 – Allah'a yalan uydurandan daha zalim kimdir? İşte onlar Rablerine sunulurlar. Şahitler: "İşte Rablerine yalan söyleyenler bunlardır" der. Bilin ki Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

19 – Onlar ki insanları Allah'ın yolundan çevirirler ve ona bir eğrilik ararlar. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

Allah'tan başka onlar için olmadı yeryüzünde aciz bırakanlar olmadılar işte onlar

مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ

güç yetiriyor değillerdi azap onlar için katlanır dostlar

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

20

ziyan ettiler o kimselerdir ki işte onlar görüyorlar değillerdi dinlemeye

أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ

21

onlar şüphe yok ki uyduruyorlar idiler o şey ki onlardan kayboldu nefislerini

فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

22

yaptılar iman ettiler onlar ki şüphesiz en çok ziyan edenlerin ta kendileridir ahirette

الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا

orada onlar cennet yaranırlar işte onlar Rablerine boyun eğdiler iyi şeyler

خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ

23

işiten gören sağır kör gibi iki grubun hali ebedi kalıcılar

20 – İşte onlar yeryüzünde (bizi) aciz bırakamazlar ve onlar için Allah'tan başka dostlar yoktur. Onların azapları katlanır. Çünkü onlar (hakkı) dinleyemiyor ve (onu) göremiyorlardı.

21 – İşte onlar kendilerini ziyan ettiler ve uydurdukları şeyler de onlardan kaybolup gitti.

22 – Şüphe yok ki onlar ahirette en çok ziyan edenlerin ta kendileridir.

23 – Şüphesiz onlar ki iman ettiler, iyi şeyler yaptılar ve Rablerine boyun eğdiler, işte onlar cennet yaranıdırlar. Onlar orada ebedi kalıcılar.

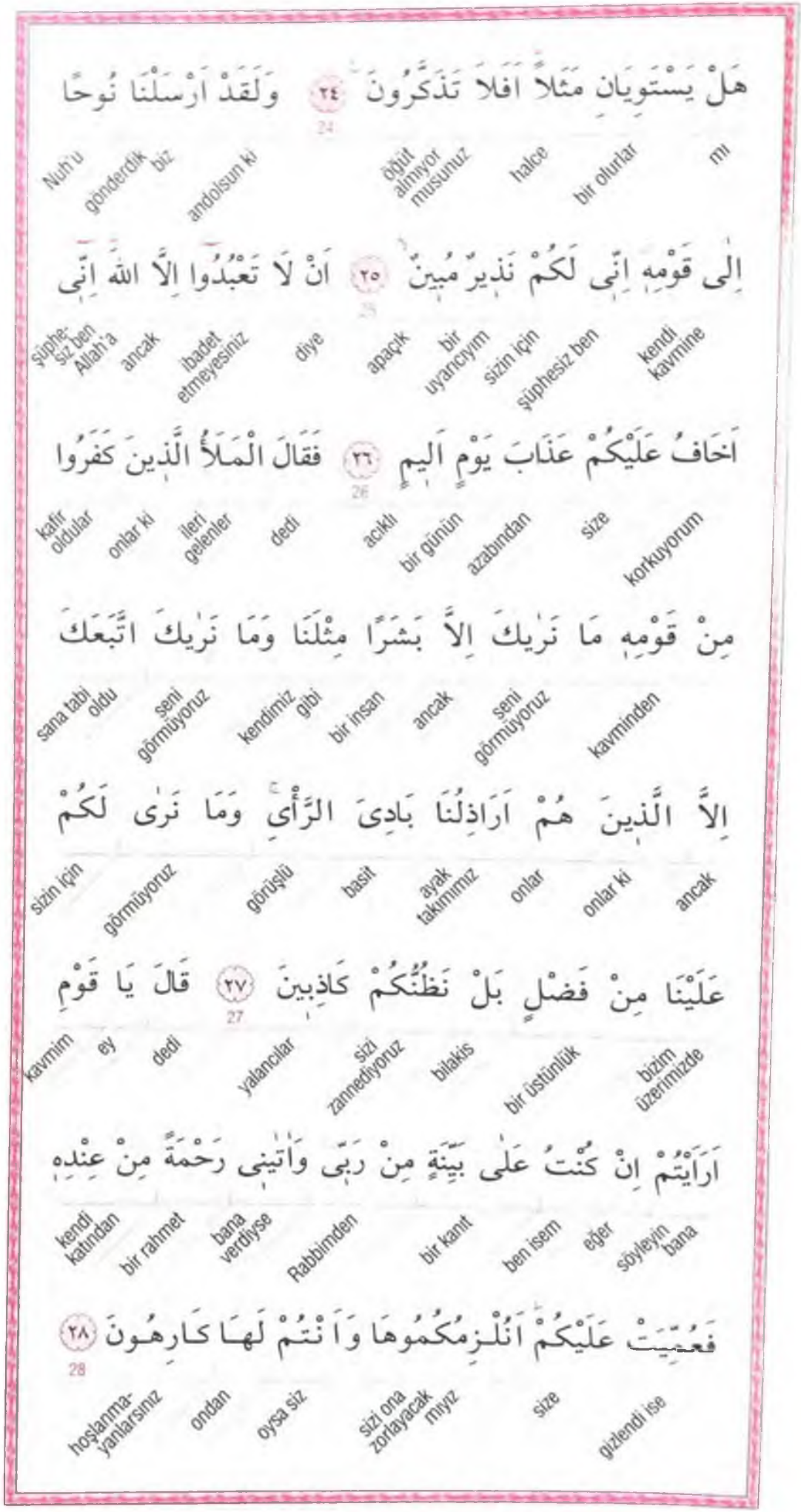

24 – O iki grubun hali kör ve sağırla gören ve işitenin hali gibidir. Bunların hali bir olur mu? Öğüt almıyor musunuz?

25 – Andolsun biz, Nuh'u kavmine gönderdik. "Şüphesiz ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım" (dedi).

26 – "Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz, diye. Şüphesiz ben sizin için acıklı bir günün azabından korkuyorum".

27 – Kavminden ileri gelen kafirler: "Biz seni ancak kendimiz gibi bir insan görüyoruz ve sana ancak basit görüşlü ayak takımımızın tabi olduğunu görüyoruz. Sizin için üzerimizde bir üstünlük görmüyoruz. Bilakis sizi yalancılar zannediyoruz" dediler.

28 – O da: "Ey kavmim, söyleyin bana, ya ben Rabbimden bir kanıt üzerinde isem, bana kendi katından bir rahmet vermiş de bu size gizli kalmışsa? Hoşlanmadığınız halde sizi ona zorlayacak mıyız?"

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا

değilim / Allah'ın üzerinedir / ancak / benim mükafatım / değildir / mal / buna karşı / sizden istemiyorum / kavmim / ey

بِطَارِدِ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا ۚ اِنَّهُمْ مُلٰقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

bir topluluk / sizi görüyorum / ancak ben / Rablerine / kavuşacak-lardır / çünkü onlar / iman ettiler / onları ki / kovacak

تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْ ۚ اَفَلَا

29

ben onları kovarsam / eğer / Allah'tan / bana yardım eder / kim / kavmim / ey / cahillik ediyorsunuz

تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ

30

ben bilmem / Allah'ın / hazineleri / yanımdadır / size / demiyorum / düşün-müyor musunuz

الْغَيْبَ وَلَآ اَقُولُ اِنِّي مَلَكٌ وَلَآ اَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِيٓ

hor görür / onlar için ki / demem / melek / ben / demiyorum / gaybi

اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۖ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيٓ اَنْفُسِهِمْ ۖ اِنِّيٓ

şüphe-siz ben / içlerindeki / o şeyi / daha iyi bilir / Allah / bir hayır / Allah / onlara asla vermeye-cektir / gözleriniz

اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا

31

bizimle uğraşmayı / çok yaptın / bizimle uğraştın / gerçekten / Nuh / ey / dediler / mutlaka zalimler-denim / o takdirde

29 – "Ey kavmim, buna karşı sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretim ancak Allah'ın üzerinedir. Ben, iman edenleri kovacak değilim. Çünkü onlar, Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum".

30 –"Ey kavmim, eğer onları kovarsam, bana Allah'tan kim yardım eder? Hiç düşünmüyor musunuz?"

31 – Ben: "Yanımda Allah'ın hazineleri var, demiyorum. Gaybi de bilmem. Ben meleğim de demiyorum. Gözlerinizin hor gördükleri için: "Allah onlara asla bir hayır vermeyecektir de demem. Onların içlerindekini Allah bilir. Şüphesiz ben, o takdirde elbette zalimlerden olurum".

32 – Onlar da: "Ey Nuh, gerçekten sen bizimle uğraştın, hem de çok uğraştın. Öyleyse, eğer doğru söyleyenlerden isen, ettiğin tehdidi bize getir" dediler.

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْتِيكُمْ

32

size getirir / ancak / dedi / doğru söyleyenlerden / isen / eğer / bizi tehdit ediyorsun / o şeyi ki / bize getir

بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيٓ

33

öğütüm / size fayda vermez / aciz bırakanlar / siz değilsiniz / dilerse / eğer / Allah / onu

اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ

sizi azdırmayı / istiyor / Allah / ise / eğer / size / öğüt vermemi / istersem / eğer

هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ

34

de ki / onu kendisi uydurdu / diyorlar mı / yoksa / döndürüleceksiniz / yalnız O'na / Rabbinizdir / O

اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَامِي وَاَنَا بَرِيٓءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَاُوحِيَ

35

vahyolundu / günah işliyorsunuz / o şeylerden ki / beriyim / ben / günahım / benim üzerinemedir / onu kendim uydurdu isem / eğer

اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ

üzülme / iman etti / gerçekten / o kimseler ki / ancak / kavminden / iman etmeyecektir / şüphesiz / Nuh'a

بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا

36

vahyimizle / gözümüzün önünde / gemiyi / yap / yapıyorlar / idiler / o şeylere ki

وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوٓا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

37

boğulmuşlardır / çünkü onlar / zalim oldular / o kimseler hakkında ki / bana hitap etme

33 – Dedi: "Onu size ancak Allah dilerse getirir. Ve siz O'nu aciz bırakacaklar da değilsiniz".

34 – "Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermek istemem de öğüdüm size fayda vermez. Rabbiniz O'dur ve yalnız O'na döndürüleceksiniz".

35 – Yoksa, "onu (Kur'an'ı) kendisi mi uydurdu?" diyorlar. De ki: "Eğer onu ben uydurdu isem, günahım banadır. Ben sizin işlediğiniz günahlardan beriyim".

36 – Nuh'a şöyle vahyolundu: "Şüphesiz kavminden (şimdiye kadar) gerçek iman edenlerden başkası iman etmeyecektir. Sen onların yaptıklarına üzülme."

37 – "Gemiyi gözümüzün önünde ve vahyimizle yap. Zalimler hakkında bana hitap etme. Çünkü onlar boğulmuşlardır".

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ

dedi | onunla | alay ederlerdi | kavminden | bir cemaat | yanından | geçse | her ne zaman | gemiyi | yapıyordu

اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ

38

ileride | alay ediyorsunuz | o şey gibi | sizinle | alay ederiz | şüphesiz biz de | bizimle | alay ederseniz

تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

bir azap | onun | başına gelecek | perişan edecek | bir azap | ona gelir | kime | bileceksiniz

مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا

39

ona | yükle | dedik | fırın | kaynadı | emrimiz | geldiği | zaman | nihayet | sürekli

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

söz | aleyhinde | geçti | o kimse ki | ancak | aileni de | ikişer | çift | herbirinden

وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا

40

içine | binin | dedi | az kimse | ancak | onunla beraber | iman etmedi | iman etti | o kimseyi ki

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖيهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

41

çok esirgeyicidir | çok bağışlayıcı | Rabbim | şüphesiz | durması | onun akması | Allah'ın | adıyladır

38 – Nuh gemiyi yapıyordu; ne zaman kavminden bir cemaat yanından geçse onunla alay ediyorlardı. O da: "Siz bizimle alay ederseniz, sizin alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay ederiz," dedi.

39 – "İleride kendisini perişan edecek azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına geleceğini (çullanacağını) bileceksiniz!"

40 – Nihayet emrimiz gelip de fırın kaynayınca: "Ona her çiftten ikişer yükle, aileni de; ancak üzerine söz geçen hariç. Bir de iman edenleri" dedik. Onunla beraber ancak az kimse iman etmişti.

حزب ٢

41 – Nuh dedi: "Binin içine. Onun akması da durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbim elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir".

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ

idi | oğluna | Nuh | seslendi | dağlar gibi | dalgaların arasında | onları | götürüyor | o

فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ

42

dedi | kafirler | ile | olma | bizimle beraber | bin | oğulcuğum | ey | ayrı bir yerde

سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ

emninden | bugün | koruyucu yoktur | dedi | sudan | beni korur | bir dağa | sığınacağım

اللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

43

boğulanlardan | oldu | dalga | ikisinin arasına | girdi | esirgedi | o kimse ki | ancak | Allah'ın

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ

çekildi | kes yağmurunu | gök | ey | suyunu | yut | yer | ey | denildi

الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا

uzak olsun | denildi | Cudi'nin | üzerinde | gemi durdu | iş | bitirildi | su

لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي

44

oğlum | şüphesiz | Rabbim | dedi | Rabbine | Nuh | seslendi | zalimler | güruhu için

مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

45

hakimlerin | hakimisin | ve sen | haktır | senin va'din | şüphesiz | ailemdendir

42 – O (gemi), dağlar gibi dalgaların arasında onları götürüyordu. Nuh, ayrı bir yerde duran oğluna: "Oğulcuğum, bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma!" diye seslendi.

43 – Oğlu dedi: "Dağa sığınacağım; beni sudan korur" dedi. Nuh da: "Bugün Allah'ın emrinden koruyacak yoktur, ancak Allah'ın esirgediği müstesna (o korunur)" dedi ve aralarına dalga girdi; o da boğulanlardan oldu.

44 – "Ey yer, (suyunu) yut, ey gök, sen de (yağmurunu) tut / kes, denildi. Su çekildi. İş bitirildi. Gemi Cudi'nin üzerinde durdu. "Zalimler kavmi için uzak olsun!" denildi.

45 – Nuh, Rabbine seslendi: "Rabbim, şüphesiz oğlum benim ailemdendir. Şüphesiz senin va'din haktır. Sen hakimlerin hakimisin!"

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْئَلْنِ

öyleyse bana sorma | uygun | olmayan | bir ameldir | çünkü o | ailenden | değildir | şüphesiz o | Nuh | ey | dedi

مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّيٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٤٦
46

cahillerden | olmandan | seni men ediyorum | şüphesiz ben | bilgi | o hususta | senin için | yok | o şeyi ki

قَالَ رَبِّ اِنِّيٓ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهٖ عِلْمٌ وَاِلَّا

bilgi | o hususta | benim için | yoktur | o şeyi ki | senden istemekten | sana | sığınırım | şüphesiz ben | Rabbim | dedi

تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِيٓ اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٤٧ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ
47

in | Nuh | ey | denildi | ziyan edenlerden | olurum | bana acımazsan | beni | eğer bağışlamazsan

بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَاُمَمٌ

bir takım ümmetler vardır | seninledir | o kimselerden ki | ümmetlere | sana | bereketlerle | bizden | selametle

سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ٤٨ تِلْكَ مِنْ اَنْبَآءِ
48

haberlerindendir | bulanlar | acıklı | bir azap | bizden | onlara dokunacak | sonra | onları yararlandıracağız

الْغَيْبِ نُوحِيهَآ اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

kavmin | ne de | ne sen | onları biliyor | değildin | sana | bunları vahyediyoruz | gayb

46 – (Allah): "Ey Nuh, şüphesiz o, senin ailenden değildir. Çünkü o(nun yaptığı), uygun olmayan bir ameldi. Öyleyse bilgin olmayan şeyde bana (soru) sorma. Cahillerden olmandan seni men ediyorum" dedi.

47 – Nuh: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, ziyan edenlerden olurum!" dedi.

48 – "Ey Nuh, bizden selametle; senin ve seninle beraber olan ümmetlerin üzerine bereketlerle in. Birtakım ümmetler vardır; onları da yararlandıracağım, sonra da onlara bizden acıklı bir azap dokunacaktır", denildi.

49 – Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları önceden ne sen ne de kavmin bilmiyordunuz. Öyleyse sabret. Şüphesiz sonuç müttakilerindir.

مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ٤٩ وَاِلٰى عَادٍ
49
Âd'e müttakilerindir sonuç şüphesiz öyleyse sabret bundan önce

اَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ
O'ndan başka bir tanrı sizin için yoktur Allah'a ibadet edin kavmim ey dedi Hud'u kardeşleri

اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ٥٠ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا
50
bir ücret bunun için sizden istemiyorum kavmim ey iftira edenler ancak sizler değilsiniz

اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ٥١
51
aklınızı çalıştırmıyor musunuz beni yarattı onun ki üzerinedir ancak benim ücretim değildir

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ
yağmur göndersin O'na tevbe edin sonra da Rabbinizden bağışlanma dileyin kavmim ey

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
yüz çevirmeyin gücünüze güç katsın size bol bol üstünüze

مُجْرِمِيْنَ ٥٢ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ
52
biz değiliz bir delil bize getirmedin Hud ey dediler günahkarlar olarak

بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ٥٣
53
inananlar sana biz değiliz senin sözünden tanrılarımızı bırakacak

50 – Ad (kavmine) de kardeşleri Hud'u gönderdik. "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir tanrı yoktur. Siz ancak iftira edenlersiniz!" dedi.

51 – "Ey kavmim, bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak beni Yaradan'ın üzerinedir. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?"

52 – "Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin (istiğfar edin). Sonra da O'na tövbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve gücünüze güç katsın. Günahkarlar olarak yüz çevirmeyin".

53 – Onlar da: "Ey Hud, sen bize bir delil (kanıt) getirmedin. Biz senin sözünden dolayı tanrılarımızı bırakacak değiliz ve sana inanacak da değiliz" dediler.

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ اِنِّٓي اُشْهِدُ اللّٰهَ

Allah'ı şahit tutarım / şüphesiz ben / dedi / kötü / Tanrılarımız / bazı / seni çarpmış / ancak / demeyiz

وَاشْهَدُوٓا اَنِّي بَرِيٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٥٤ مِنْ دُونِهٖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ

54 / sonra / hepiniz / öyleyse bana tuzak kurun / O'ndan başka / şirk koşuyorsunuz / o şeylerden ki / uzağım / şüphesiz ben / siz de şahit olun ki

لَا تُنْظِرُونِ ٥٥ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا

55 / ancak / bir canlı / yoktur / sizin de Rabbiniz / benim de Rabbim / Allah'a / tevekkül ettim / şüphesiz ben / beni bekletmeyin

هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَآ اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٦ فَاِنْ

56 / eğer / doğru / yol üzerindedir / Rabbim / şüphesiz / perçeminden / tutmuştur / O

تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا

bir kavim / Rabbim / yerinize getirir / size / onunla gönderildim ben / o şeyi ki / size tebliğ ettim / gerçekten / yüz çevirirseniz

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهٗ شَيْـًٔا اِنَّ رَبِّي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٥٧

57 / muhafaza edendir / şeyi / her / Rabbim / şüphesiz / hiçbir şeyle / siz de O'na zarar veremezsiniz / sizden başka

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

bizden / bir rahmetle / onunla beraber / iman ettiler / onları ki / Hud'u / kurtardık / emrimiz / geldi / vakta ki

54 – "Seni ancak bazı tanrılarımız çarpmış demekten başka bir şey söylemeyiz". O da: "Şüphesiz ben Allah'ı şahit tutarım. Siz de şahit olun ki ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım" dedi.

55 – "O'ndan başka (ortak koştuklarınızdan). Öyleyse hepiniz bana tuzak kurun. Sonra da beni bekletmeyin".

56 – "Şüphesiz ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah'a tevekkül ettim. Hiçbir canlı yoktur ki O, onların perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbim doğru yoldadır"

57 – "Eğer yüz çevirirseniz, benimle gönderilen şeyi size tebliğ etmiş bulunuyorum. Rabbim sizden başka bir kavmi sizin yerinize getirir; O'na hiçbir şeyle de zarar veremezsiniz. Şüphesiz Rabbim her şeyi muhafaza edendir".

58 – Emrimiz gelince, Hud'u da onunla beraber iman edenleri de bizden bir rahmetle kurtardık ve onları ağır bir azaptan kurtardık.

وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ

58

ayetlerini inkar ettiler Âd işte ağır bir azaptan onları kurtardık

رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوا فِى

59

tabi tutuldular inatçı zorbanın her emrine uydular O'nun elçilerine isyan ettiler Rablerinin

هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا

uzaklık (yazıldı) bilin ki Rablerini inkar ettiler Âd şüphesiz bilin ki kıyamet gününde de lanete dünyada da bu

لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

60

ibadet edin kavmim ey dedi Salih'i kardeşleri Semud'a da Hud kavmi Âd için

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا

orada sizi imara memur etti topraktan meydana getirdi O O'ndan başka tanrı sizin için yoktur Allah'a

فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّى قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يٰصَالِحُ

61

Salih ey dediler kabul edendir yakındır Rabbim şüphesiz O'na tevbe edin sonra da öyleyse O'na istiğfar edin

قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰينَآ اَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ

ibadet eder o şeylere ki ibadet etmemizden bizi men mi ediyorsun bundan önce ümit edilen içimizde idin gerçekten

اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَآ اِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

62

işkillendiren ona bizi çağırıyorsun o şeylerden ki muhakkak şüphe içindeyiz şüphesiz biz atalarımız

59 – İşte Ad budur! Rablerinin ayetlerini inkar ettiler, O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emrine uydular.

60 – Bu dünyada da kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Bilin ki Ad, Rablerini inkar ettiler. Bilin ki, Hud kavmi Ad'e uzaklık (yazıldı)!

61 – Semud (kavmine) de kardeşleri Salih'i (gönderdik). "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka tanrı yoktur. O, sizi yerden (topraktan) meydana getirdi. Sizi orada imara memur etti. Öyleyse O'na istiğfar edin. Sonra da O'na tövbe edin. Şüphesiz Rabbim yakındır, (duaları) kabul edendir".

62 – "Ey Salih, sen bundan önce içimizde ümit beslenen biri idin. Bizi, atalarımızın ibadet ettikleri şeylere ibadetten men mi ediyorsun? Şüphesiz biz, bizi davet ettiğin şeyden işkillendiren bir şüphe içindeyiz" dediler.

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَاٰتٰنِى مِنْهُ

kendisinden / bana verdiyse / Rabbimden / bir kanıt üzerinde / idiysem / eğer / söyleyin bana / kavmim / ey / dedi

رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِى مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيدُوْنَنِى

benim artırmazsınız / O'na asi olursam / eğer / Allah'tan / yardım eder / kim / bir rahmet

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً

63

bir mucize olarak / size / Allah'ın / devesidir / işte / kavmi / ey / zararımdan / başka

فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِىٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ

kötülükle / ona dokunmayın / Allah'ın / arzında / yesin / onu bırakın

فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا

64

faydalanın / dedi / onu kestiler / yakın / bir azap / yoksa sizi yakalar

فِى دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا

65

ne zaman ki / yalanlanmış / değildir / va'ddir / bu / gün / üç / yurdunuzda

جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ

bizden / bir rahmetle / onunla beraber / iman ettiler / onları da / Salih'i / kurtardık / emrimiz / geldi

63 – Dedi: "Ey kavmim, söyleyin bana, ya ben Rabbimden bir kanıt üzerinde isem ve bana kendinden bir rahmet vermiş ise, O'na asi olursam bana Allah'tan kim yardım eder? Siz benim zararımdan başka bir şeyimi artırmıyorsunuz!"

64 – "Ey kavmim, işte size bir mucize olarak Allah'ın devesi! Onu bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülükle dokunmayın; sonra sizi yakın bir azap yakalar"

65 – Derken onu kestiler; o da: "Yurdunuzda üç gün faydalanın (yaşayın). İşte bu, yalanlanmamış bir va'ddir", dedi.

66 – Emrimiz gelince Salih'i de onunla beraber iman edenleri de bizden bir rahmetle (azaptan) ve o günün rezilliğinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin O, çok kuvvetlidir, mutlak galiptir.

67 – O zalimleri o (korkunç) ses yakaladı; yurtlarında diz çökerek kaldılar.

68 – Sanki orada (hiç) ikamet etmemişler gibi. Bilin ki şüphesiz Semud (kavmi) Rablerini inkar ettiler. Bilin ki Semud için uzaklık (yazıldı)!

69 – Andolsun ki elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldiler. "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi. Eğlenmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.

70 – Ellerinin ona uzanmadığını görünce, onlardan hoşlanmadı ve içinde bir korku hissetti. "Korkma; biz, Lut kavmine gönderildik" dediler.

71 – Karısı da ayakta idi; güldü. Biz de onu İshak ile, İshak'ın arkasından da Yakup ile müjdeledik.

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا اِنَّ هٰذَا

dedi eyvah mıyım ben doğuracak oysa ben bir koca karı şu kocam da ihtiyar iken gerçekten bu

لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

72

dediler musun şaşıyor emrinden Allah'ın rahmeti Allah'ın bereketleri şaşılacak bir şeydir

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيمَ

73

ey ev halkı şüphesiz o övgüye layıktır keremi boldur ne zaman ki gitti İbrahim'den sizin üzerinize olsun

الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ

74

korku ona geldi müjde bizimle mücadele etmeye başladı kavmi hakkında Lut gerçekten İbrahim cidden yumuşak huylu

اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا اِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهُ قَدْ جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ

75

çok içli kendini Allah'a veren ey İbrahim vazgeç bundan çünkü gelmiştir emri Rabbinin

وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا

76

şüphesiz onlara onlara gelecektir bir azap reddolunmayan ne zaman ki geldi elçilerimiz

لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

Lut'a üzüldü onların yüzünden daraldı göğüsçe dedi bu bir gündür çetin

72 – (Karısı): "Eyvah, ben bir koca karı, şu kocam da ihtiyar iken ben mi doğuracağım? Şüphesiz bu, şaşılacak bir şeydir!" dedi.

73 – Onlar da: "Allah'ın emrinden mi şaşıyorsun? Ey ev halkı, Allah'ın rahmeti ve bereketi sizin üzerinizdedir. Şüphesiz O, övgüye layıktır, keremi boldur!" dediler.

74 – İbrahim'den korku gidip de ona müjde gelince, Lut kavmi hakkında bizimle tartışmağa başladı.

75 – Gerçekten İbrahim, cidden yumuşak huylu, kendini Allah'a veren çok içli idi.

76 – Ey İbrahim, bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin emri gelmiştir. Onlara reddolunmayan bir azap gelecektir.

77 – Elçilerimiz Lut'a gelince, onların yüzünden üzüldü ve göğsü daraldı. "Bu, çetin bir gündür!" dedi.

وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

yapıyorlar | idiler | daha önce | ona | koşuyorlar | kavmi | ona geldi

السَّيِّاٰتِ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan | korkun | sizin için | daha temizdir | onlar | kızlarımdır | işte | kavmim | ey | dedi | kötü şeyleri

وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوْا لَقَدْ

78

andolsun | dediler | aklı başında | bir adam | içinizde | yok mu | misafirlerimin içinde | beni rezil etmeyin

عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ

79

dedi | biz istiyoruz | o şeyi ki | iyi bilirsin | şüphesiz sen | bir hakkımız | kızlarında | bizim yoktur | bilmişsindir

لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوْا يٰلُوْطُ

80

Lut | ey | dediler | sağlam | bir kaleye | sığınsam | yahut | bir güç | size karşı | benim olsa | keşke

اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ

bölümünde | aileni | yürüt | sana | asla dokunamazlar | Rabbinin | elçileriyiz | biz

مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ۭ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا

ona da dokunacaktır | çünkü | karın hariç | ancak | hiç kimse | içinizden | arkasına bakmasın | geceden

مَآ اَصَابَهُمْ ۭ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۭ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ﴿٨١﴾

81

yakın | sabah da | değil mi | sabahtır | onlara belirlenen vakit | şüphesiz | onlara dokundu | o şey ki

78 – Kavmi ona koşarak geldiler. Daha önce de kötü şeyler yapıyorlardı. "Ey kavmim, işte kızlarım, onlar sizin için daha temizdir. Allah'tan korkun. Beni misafirlerimin içinde rezil etmeyin, içinizde aklı başında bir adam yok mu?" dedi.

79 – Dediler: "Andolsun, gerçekten bilmişsindir ki bizim senin kızlarında bir hakkımız yoktur ve şüphesiz sen, bizim ne istediğimizi iyi bilirsin".

80 – Lut: "Keşke size karşı bir gücüm olsaydı yahut sağlam bir kaleye sığınsaydım!" dedi.

81 – (Elçiler): "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Sana asla dokunamazlar. Sen aileni gecenin bir bölümünde yürüt. İçinizden kimse arkasına bakmasın, ancak karın hariç. Çünkü onlara dokunan ona da dokunacaktır. Onların belirlenen vakitleri sabahtır. Sabah da yakın değil mi?" dediler.

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا

üzerlerine | yağdırdık | altına | üstünü | getirdik | emrimiz | geldi | ne zaman ki

حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ ۙ ٨٢ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ

82

değildir | Rabbinin | katında | damgalanmış | istif edilmiş | pişmiş çamurdan | taş

مِنَ الظّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝ ٨٣ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ

83

dedi | Şuayb'i | kardeşleri | Medyen'e | uzak | zalimlerden

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ وَلَا تَنْقُصُوا

eksik yapmayın | O'ndan başka | bir tanrı | sizin için yoktur | Allah'a | ibadet edin | kavmim | ey

الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنِّيٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

azabından | sizin için | korkuyorum | ben | bir hayır içinde | sizi görüyorum | şüphesiz ben | tartıyı | ölçüyü

يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝ ٨٤ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

84

tartıyı | ölçüyü | tam yapın | kavmim | ey | kuşatıcı | bir günün

بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ

yeryüzünde | fesatlık yapmayın | eşyalarını | halkın | kısmayın | adaletle

82 – Emrimiz gelince, oranın üstünü altına getirdik. Üzerlerine istif edilmiş pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.

حزب ٣

83 – Rabbinin katında damgalanmış (taşlar). O, zalimlerden uzak değildir.

84 – Medyen'e de kardeşleri Şuayb'i (gönderdik). "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir tanrı yoktur. Ölçüyü, tartıyı eksik yapmayın. Şüphesiz ben, sizi bir hayır içinde görüyorum. Ve ben sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum" dedi.

85 – "Ey kavmim, ölçüyü, tartıyı adaletle tam yapın. İnsanların eşyalarını (haklarını) kısmayın. Yeryüzünde bozguncular olarak fesat çıkarmayın".

مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

85

iseniz — eğer — sizin için — daha hayırlıdır — Allah'ın — kalan rızkı — bozguncular olarak

مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ

86

Şuayb — ey — dediler — bekçi — sizin üzerinizde — ben — değilim — mü'minler

اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ

yapmamızı — yahut — atalarımız — ibadet ediyor — o şeyi ki — bırakmamızı — sana emrediyor — namazların — mı

فِيٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۭ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ

87

dedi — aklı başındasın — yumuşak huylu — gerçekten sen — şüphesiz sen — istiyoruz — o şeyi ki — mallarımızda

يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ

kendinden — bana rızk vermişse — Rabbimden — bir belge üzerinde — ben isem — eğer — bana söyleyin — kavmim — ey

رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ

sizi yasaklıyorum — o şeye ki — size muhalefet etmek — ben istemiyorum — güzel — bir rızk

عَنْهُ ۭ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۭ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ

benim muvaffakiyetim değildir — gücüm yettiği kadar — ıslah etmek — ancak — ben istemiyorum — ondan

اِلَّا بِاللّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٨﴾

88

dönüyorum — yalnız O'na — tevekkül ettim — yalnız O'na — Allah iledir — ancak

86 – "Allah'ın kalan rızkı sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'minlerseniz. Ben, sizin üzerinizde bekçi değilim".

87 – Dediler: "Ey Şuayb, atalarımızın ibadet ettiklerini ve mallarımızda istediğimizi yapmayı bırakmamızı sana namazların mı emrediyor? Şüphesiz sen, gerçekten sen yumuşak huylu, aklı başında bir adamsın".

88 – Dedi: "Ey kavmim, söyleyin bana, ya ben, Rabbimden bir belge üzerinde isem ve kendinden bana güzel bir rızk vermişse! Sizi yasakladığım şeylerde size muhalefet etmek istemiyorum. Ben, gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Benim muvaffakiyetim ancak Allah iledir Yalnız O'na tevekkül ettim ve yalnız O'na dönüyorum".

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي اَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا اَصَابَ قَوْمَ

kavmine geldi o şey gibi başınıza getirmesin bana muhalefetiniz size kazandır-masın kavmim ey

نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ٨٩

89

uzak sizden Lut kavmi değildir Salih kavmine veyahut Hud kavmine yahut Nuh

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ٩٠

90

çok sevendir çok esirgeyicidir Rabbim şüphesiz ona tevbe edin sonra Rabbinizden istiğfar edin

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَاِنَّا

şüphesiz biz diyorsun o şeylerin ki çoğunu anlamıyoruz Şuayb ey dediler

لَنَرٰيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْنَا

bize göre sen değilsin mutlaka seni taşla öldürürdük aşiretin olmasaydı zayıf içimizde seni gerçekten görüyoruz

بِعَزِيزٍ ٩١ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَهْطِي اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ

91

O'nu edindiniz Allah'tan size göre daha şereflidir aşiretim mi kavmim ey dedi değerli/biri değilsin

وَرَاۤءَكُمْ ظِهْرِيًّا اِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٩٢

92

kuşatıcıdır yapıyorsunuz o şeyi ki Rabbim şüphesiz atılacak birşey arkanıza

89 – "Ey kavmim, bana muhalefetiniz, başınıza Nuh kavminin yahut Hud kavminin veyahut Salih kavminin başına gelenler gibi bir şey getirmesin. Lut kavmi de size uzak değildir"

90 – "Rabbinizden istiğfar edin, sonra da O'na tövbe edin. Şüphesiz benim Rabbim çok esirgeyicidir, çok sevendir".

91 – Dediler: "Ey Şuayb, senin dediklerinden çoğunu anlamıyoruz. Ve biz, seni içimizde zayıf görüyoruz. Eğer aşiretin olmasa idi, mutlaka seni taşla öldürürdük. Sen bize göre değerli biri değilsin".

92 – Dedi: "Ey kavmim, aşiretim size göre Allah'tan daha mı şereflidir ki, O'nu arkanıza atılacak bir şey edindiniz. Şüphesiz Rabbim yaptıklarınızı kuşatıcıdır".

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّى عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ

bileceksiniz | yakında | yapanım | şüphesiz ben de | durumunuza göre | yapın | kavmim | ey

مَنْ يَّأْتِيهِ عَذَابٌ يُّخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا

bekleyin | yalancıdır | o | onu ki | onu rezil eder | bir azap | ona gelecek | kime

اِنِّى مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِينَ

93

onları da | Şuayb'i de | kurtardık | emrimiz | geldi | ne zaman ki | bekleyenim | sizinle beraber | şüphesiz ben de

اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ

ses | zulmettiler | onları ki | tuttu | bizden | bir rahmetle | onunla beraber | iman ettiler

فَاَصْبَحُوا فِى دِيَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا

94

bilin ki | orada | kalmamışlar gibi | sanki | diz çökenler | yurtlarında | oldular

بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

95

gönderdik | andolsun ki | Semud | uzak oldu | o şey gibi ki | Medyen'e | bir uzaklık

مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ

96

ve ileri gelen adamlarına | Fir'avn'e | apaçık | bir kanıtla | ayetlerimizle | Musa'yı

فَاتَّبَعُوٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

97

doğru | Fir'avn'in | emri | değildir | Fir'avn'in | emrine | uydular

93 – "Ey kavmim, siz durumunuza göre (yapacağınızı) yapın. Şüphesiz ben de yapıyorum. Yakında kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Bekleyin; şüphesiz ben de sizinle beraber bekliyorum".

94 – Emrimiz gelince Şuayb'i de onunla beraber iman edenleri de bizden bir rahmetle kurtardık. Zalimleri ise o ses tuttu; hemen yurtlarında diz çökerek kaldılar.

95 – Sanki orada kalmamışlar gibi. Bilin ki Semud kavmi uzak olduğu gibi Medyen için de bir uzaklık!

96 – Andolsun Musa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla gönderdik.

97 – Fir'avn'e ve ileri gelenlerine. Onlar Fir'avn'in emrine uydular. Fir'avn'in emri ise doğru değildi.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ

o yer / ne kötü / ateşe / artık onları götürmüştür / kıyamet / gününde / kavminin / önüne geçecek

الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ

98

yardım / ne kötü / kıyamet / gününde de / lanete / bunda da / duçar oldular / varılan

الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ

99

ayakta / onlardan kimi / sana / onu anlatıyoruz / kentler / haberlerin-dendir / bunlar / edilen

وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ

100

def etmedi / kendilerine / onlar zulmettiler / ancak / onlara biz zulmetmedik / (kimi) biçilmiş

عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَآءَ

geldiği / zaman / hiçbir şey / Allah'tan / başka / ibadet ediyorlar / ki / tanrılar / onlardan

اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ

101

Rabbinin / yakalayışı / böyledir / ziyandan / başka / onların artırmadılar / Rabbinin / emri

اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُ اَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

102

çok çetindir / acıklıdır / O'nun yakalayışı / şüphesiz / zalimler / onlar / kentleri / yakaladığı / zaman

98 – Kıyamet gününde kavminin başına geçecek. Onları ateşe götürmüştür. Varılan o yer ne kötüdür!

99 – Bu dünyada da kıyamet gününde de lanete duçar oldular. Edilen o yardım ne kötüdür!

100 – Bunlar o kentlerin haberlerindendir; onu sana anlatıyoruz. Onlardan kimi ayakta, kimisi ise biçilmiş.

101 – Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri gelince, Allah'tan başka ibadet ettikleri tanrıları, onlardan hiçbir şeyi defetmedi ve ziyanlarından başka bir şeyi de artırmadı.

102 – Rabbinin zalim kentleri yakaladığı zaman yakalaması işte böyledir. Şüphesiz O'nun yakalaması acıklıdır, çok çetindir.

103 – Şüphesiz bunda ahiret azabından korkan için elbette bir ibret vardır. O, insanların kendisi için toplanmış olduğu bir gündür. O hazır olunan bir gündür.

104 – Biz onu (kıyamet gününü) ancak sayılı bir süre için erteliyoruz.

105 – O gün hiçbir nefis O'nun izni olmadan konuşmaz. Onlardan kimi şaki (bedbaht), kimi ise said (mutlu)dur.

106 – Şakilere gelince, onlar ateşteler. Onların orada bir soluk verme ve soluk almaları vardır ki!

107 – Orada gökler ve yer durdukça ebedi kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği şey müstesna. Şüphesiz Rabbin dilediğini hakkıyle yapandır.

108 – Mutlulara gelince, onlar da cennettedirler. Gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklar. Ancak Rabbinin dilediği şey müstesna. Bu da kesintisiz bir vergi olarak.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ

ibadet ediyor / o şey gibi ki / ancak / ibadet etmiyorlar / onlar / ibadet ediyor / o şeyden ki / şüphede / artık olma

اٰبَآؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ

109

andolsun ki / eksiksiz / hisselerini / onlara vereceğiz / gerçekten biz / önceden / ataları

اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

geçti / bir söz / eğer olmasaydı / onda / ihtilaf edildi / kitabı / Musa'ya / verdik

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ

110

şüphesiz / kuşkuya düşüren / ondan / şüphe içindeler / şüphesiz onlar / aralarında / hüküm verilmiş olurdu / Rabbinden

كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ۚ اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

111

haberdardır / yapıyorlar / o şeyden ki / şüphesiz O / amellerini / Rabbin / andolsun ki mutlaka eksiksiz verecektir / herbirine

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ اِنَّهُ

çünkü O / taşkınlık etmeyin / seninle beraber / tevbe etti / o kimse ki / emrolundun / o şey gibi ki / doğrul

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوٓا اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

112

zulmettiler / o kimselere ki / meyletmeyin / görücüdür / yapıyorsunuz / o şeyi ki

109 – Onların ibadet ettiklerinden şüphe içinde olma. Onlar da ancak önceden atalarının ibadet ettikleri gibi ibadet ediyorlar. Gerçekten biz onlara hisselerini eksiksiz vereceğiz.

110 – Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik de onda ihtilaf edildi. Eğer Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı, aralarında hüküm verilmiş olurdu. Şüphesiz onlar bundan kuşkuya düşüren bir şüphe içindeler.

111 – Şüphesiz Rabbin her birine amellerini mutlaka eksiksiz verecektir. Şüphesiz O, yaptıklarından haberdardır.

112 – O halde sen emrolunduğun gibi doğru ol. Seninle beraber tövbe edenler de (öyle olsunlar). Taşkınlık etmeyin. Çünkü O, yaptıklarınızı görücüdür.

113 – Zalimlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur. Sizin için Allah'tan başka dostlar yoktur. Sonra yardım olunmazsınız.

114 – Namazı gündüzün iki ucunda ve gecenin bir kısmında kıl. Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlar için bir öğüttür.

115 – Sabret. Şüphesiz Allah iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez.

116 – Keşke sizden önceki ümmetlerden fazilet sahipleri olsaydı da (insanları) yeryüzünde fesat çıkarmaktan men etselerdi. Onlardan kurtardıklarımız da pek azdır. Zalimler ise kavuştukları nimetin ardına düştüler ve günahkarlar oldular.

117 – Rabbin, halkı ıslahatçı olan kentleri zulümle helak edecek değildir.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ
118
o kimse ki – ancak – ihtilaf edenler olarak – devam ediyorlar – tek bir ümmet – insanları – kılardı – Rabbin – dileseydi – eğer

رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
cinlerden – cehennemi – mutlaka dolduracağım – Rabbinin – sözü – tamam oldu – onları yarattı – bunun için – Rabbin – merhamet etti

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ
119
onunla – tatmin ediyoruz – o şeyi ki – peygamberlerin – haberlerinden – sana – anlatıyoruz – hepsini – bütün – insanlardan

فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُل
120
de – mü'minler için – hatırlatma – bir öğüt – hak – bunlarda – sana geldi – kalbini

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانتَظِرُوا
121
bekleyin – yapanlarız – şüphesiz biz de – durumunuza göre – yapın – iman etmiyorlar – onlara ki

إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
122
iş – döndürülür – yalnız O'na – yerin – göklerin – gaybi – Allah'ındır – bekleyicileriz – şüphesiz biz de

كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾
123
yapıyorsunuz – o şeyden ki – gafil – Rabbin değildir – O'na – tevekkül et – sen de ona ibadet et – hepsi

118 – Eğer Rabbin dileseydi insanları bir tek ümmet yapardı, (fakat onlar çeşitli dinler üzerinde) ihtilaf ediyorlar.

119 – Ancak Rabbinin merhamet ettiği hariç (onlar ihtilaf etmezler). Allah onları bunun için yaratmıştır. Rabbinin: "Mutlaka cehennemi bütün cin ve insanlardan elbette dolduracağım" sözü tamam oldu.

120 – Peygamberlerin haberlerinden kalbini tatmin edecek şeylerin hepsini sana anlatıyoruz. Bu hususta sana hak ve mü'minler için de bir öğüt ve hatırlatma gelmiştir.

121 – İman etmeyenlere: "Durumunuza göre yapın (yapacağınızı); şüphesiz biz de yapanlarız, de.

122 – "Bekleyin; şüphesiz biz de bekleyenleriz".

123 – Göklerin ve yerin gaybi Allah'ındır. Bütün iş, yalnız O'na döndürülür. Sen de O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin sizin yaptıklarınızdan gafil değildir.

سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا

1

bir Kur'an olarak | onu indirdik | şüphesiz biz | açıklayan | kitabın | ayetleridir | bunlar | Elif.Lam.Ra

عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ

2

o şeyle ki | kıssaların | en güzelini | sana | anlatacağız | biz | anlarsınız | umulur ki | Arapça

اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ

bundan | sen idin | şüphesiz | Kur'an'ı | bu | sana | vahyettik

الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ

3

on bir | gördüm | şüphesiz ben | babacığım | babasını | Yusuf | dedi | bir zaman | mutlaka gafillerden

كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

4

bana secde edenler | onları gördüm | ayı | güneşi | yıldızla

12 – YUSUF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
111 ayettir.

1 – Elif. Lam. Ra. Bunlar (hakikatleri) açıklayan kitabın ayetleridir.

2 – Şüphesiz biz, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki anlayasınız.

3 – Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmekle kıssaların en güzelini sana anlatacağız. Şüphesiz sen bundan önce gafillerden idin (bundan haberdar değildin).

4 – Hani, Yusuf, babasına: "Babacığım, şüphesiz ben on iki yıldızla güneşi ve ayı gördüm, onları bana secde ederlerken gördüm" demişti.

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا

bir tuzak | sana | sonra tuzak kurarlar | kardeşlerine | rüyanı | anlatma | oğulcuğum | ey | dedi

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ٥ وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ

5

seni seçecek | böylece | apaçık | bir düşmandır | insan için | şeytan | şüphesiz

رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ

sana | nimetini | tamamlayacak | rüyaların | tabirini | sana öğretecek | Rabbin

آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

İshak | İbrahim | daha önce | iki atana | onu tamamladı | o şey gibi ki | Yakup | hanedanına

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦ لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ

6

ibretler | var kardeşlerinde | Yusuf'ta | oldu | andolsun ki gerçekten | hikmet sahibidir | ilim sahibidir | Rabbin | şüphesiz

لِّلسَّائِلِينَ ٧ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا

7

babamıza | daha sevgililer | ve kardeşleri | gerçekten Yusuf | dediler | hani | soranlar için

مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٨ اقْتُلُوا يُوسُفَ

8

Yusuf'u | öldürün | apaçık | bir yanlışlık | içinde | babamız | şüphesiz | bir topluluğuz | oysa biz | bizden

5 – Dedi: "Ey oğulcuğum, rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana bir tuzak kurarlar. Şüphesiz şeytan, insan için apaçık bir düşmandır!"

6 – "Böylece Rabbin seni seçecek, sana rüyaların tabirini öğretecek ve nimetini sana ve Yakup hanedanına tamamlayacaktır. Nitekim daha önce de iki atan İbrahim ile İshak'a tamamlamıştı. Şüphesiz Rabbin ilim sahibidir, hikmet sahibidir".

7 – Andolsun, Yusuf'ta ve kardeşlerinde (onları) soranlar için ibretler vardır.

8 – Hani (kardeşleri): "Gerçekten Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa biz, bir topluluğuz. Şüphesiz babamız apaçık bir yanlışlık içindedir"

اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ

ondan sonra / olursunuz / babanızın / teveccühü/ yüzü / size / yalnız kalsın / bir yere / atın onu / yahut

قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَآئِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ

9

Yusuf'u / öldürmeyin / içlerinden / bir sözcü / dedi / iyiler / topluluğu

وَاَلْقُوهُ فِى غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ

iseniz / eğer / kafilenin / biri / onu alsın / kuyunun / dibine / onu atın

فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَآ اَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ

10

Yusuf'u / bize güven miyorsun / sana n'oluyor da / babamız / ey / dediler / yapanlar

وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ

11

oynasın / bol bol yesin / yarın / bizimle beraber / onu gönder / iyi düşünenleriz / onun için / halbuki biz

وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّى لَيَحْزُنُنِىٓ اَنْ تَذْهَبُوا بِهِ

12

onu / götürmeniz / gerçekten üzer / şüphesiz beni / dedi / muhafızlarız / onun için / şüphesiz biz

وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا

13

dediler / gafiller / ondan / siz iken / kurt / onu yemesinden / korkarım

لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

14

ziyan edenleriz / o takdirde / şüphesiz biz / bir topluluk / biz iken / kurt / onu yerse / andolsun ki eğer

9 – "Yusuf'u öldürün yahut onu bir yere atın ki, babanızın yüzü / teveccühü yalnız size kalsın; siz de sonradan iyi bir topluluk olursunuz".

10 – İçlerinden bir sözcü: "Yusuf'u öldürmeyin; onu kuyunun dibine atın; kafilenin biri onu alır. Eğer yapacaksanız" dedi.

11 – Dediler: "Ey babamız, sana ne oluyor da Yusuf'u bize güven miyorsun? Halbuki biz onun iyiliğini düşünenleriz".

12 – "Onu yarın bizimle (kıra) gönder de bol bol yesin ve oynasın. Şüphesiz biz onun için elbette muhafızlarız".

13 – (Yakup) dedi: "Şüphesiz onu götürmeniz beni üzer ve ben siz gafilken onu kurt yemesinden korkarım".

14 – (Kardeşleri): "Andolsun ki, biz bir topluluk iken onu kurt yerse, o takdirde biz, elbette ziyan edenleriz" dediler.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ

vahyettik kuyunun dibine onu atmağa karar verdiler onu götürdüler ne zaman ki

اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾

15

farkında değiller iken onlar bu işlerini andolsun sen onlara haber vereceksin ona

وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا

16

gittik şüphesiz biz babamız ey dediler ağlıyorlar akşamleyin babalarına geldiler

نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ

kurt onu yedi eşyalarımızın yanında Yusuf'u bıraktık yarışıyorduk

اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ

17

gömleğini getirdiler doğru söyleyenler olsak da bize inanacak sen değilsin

بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۚ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۚ

güzel bir sabırdır bir iş nefisleriniz size süsledi hayır dedi yalancı kan ile

وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ

18

bir kafile geldi anlatıyorsunuz o şeye karşı ki yardım istenendir Allah

15 – Onu götürüp de kuyunun dibine atmağa karar verince (bunu gerçekleştirdiler). Biz de ona (Yusuf'a): "Andolsun, bu işlerini farkında değillerken onlara haber vereceksin" diye vahyettik.

16 – Akşamleyin babalarına ağlayarak geldiler.

17 – Dediler: "Ey babamız, biz gittik yarışıyorduk. Yusuf'u eşyalarımızın yanında bıraktık; onu kurt yedi. Biz doğru söylesek de sen bize inanacak değilsin" dediler.

18 – Üzerinde yalan kan bulunan gömleğini getirdiler. "Hayır, dedi, nefisleriniz size bir iş süslemiş. Artık benim işim güzelce sabretmektir. Bu anlattıklarınıza karşı ancak Allah'tan yardım istenir".

فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ

bir çocuk — işte — müjde — hey — dedi — kovasını — sarkıttı — sucularını — gönderdiler

وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ

19

bir fiyata — onu sattılar — yapıyorlar — o şeyi ki — pekiyi bilendir — Allah — ticari meta olarak — onu sakladılar

بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۚ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

20

rağbetsizler — o hususta — idiler — sayılı — birkaç dirheme — düşük

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ

umulur — yerine — değer ver — karısına — Mısır'dan — onu satın aldı — o ki — dedi

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ

Yusuf'u — yerleştirdik — böylece — evlat — onu ediniriz — yahut — bize fayda vermesi

فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ

hakimdir — Allah — rüyaların — tabirini — ona öğretmemiz için — o yere (Mısır toprağına)

عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

21

erişti — ne zaman ki — bilmezler — insanların — pekçoğu — ancak — işine

أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

22

iyilik edenleri — mükafatlandırırız — böyle — ilim — hikmet — ona verdik — güçlü kuvvetli çağına

19 – Bir kervan geldi. Sucularını gönderdiler. Kovasını kuyuya sarkıttı: Hey müjde, işte bir çocuk!" dedi. Onu ticaret malı olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını pekiyi bilendir.

20 – Onu düşük bir fiyata, sayılı birkaç dirheme sattılar. Onda rağbetsiz idiler.

21 – Onu Mısır'dan alan, karısına: "Bunun yerine değer ver (ona iyi bak); umulur ki bize fayda verir yahut onu evlat ediniriz", dedi. Böylece Yusuf'u o yere (Mısır'a) yerleştirdik ki ona rüyaların tabirini öğretelim. Allah işine hakimdir. Ancak insanların çoğu bilmezler.

22 – Yusuf güçlü kuvvetli çağına varınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ

kapıları | sıkıca kapattı | nefsinden | onun evindedir | o(Yusuf) | o kadın ki | ondan murat almak istedi

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ

konumunu | güzel yaptı | benim efendimdir | şüphesiz o | Allah'a | sığınırım | dedi | gel haydi | dedi

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا

23

ona | o da niyet kurdu | ona | niyet kurdu | andolsun ki | zalimler | iflah olmaz | şüphesiz

أَنْ رَأَا بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ

fuhşu | kötülüğü | ondan | çevirelim diye | işte böyle | Rabbinin | delilini | görmese idi

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ

24

yırttı | kapıya | ikisi de koştular | ihlaslı | kullarımız-dandır | çünkü o

قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ

cezası | değildir | dedi | kapının | yanında | efendisini | buldular | arkadan | onun gömleğini

مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالَ ﴿٢٥﴾

25

dedi | acıklı | bir azaptır | yahut | zindana atılmaktır | ancak | kötülük | ailene | istedi | o kimsenin ki

23 – Onun (Yusuf'un), evinde bulunduğu kadın, ondan murat almak istedi, kapıları sıkıca kapattı: "Haydi gel!" dedi. O da: "Allah'a sığınırım! Şüphesiz o, benim efendimdir. Konumumu güzel yaptı (bana iyi baktı). Şüphesiz zalimler iflah olmaz" dedi.

24 – Andolsun, o (kadın) ona (Yusuf'a) niyet kurdu, o da, eğer Rabbinin delilini görmese idi, ona niyet kurmuştu. İşte biz böylece ondan kötülüğü ve fuhşu çevirelim, diye. Çünkü o, ihlaslı kullarımızdandır.

25 – İkisi de kapıya koştular. Kadın, onun gömleğini arkadan yırttı. İkisi kapının yanında kadının efendisi ile karşılaştılar. Kadın: "Ailene kötülük etmek isteyenin cezası, zindana atılmaktan yahut acıklı bir azaptan başkası değildir" dedi.

هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ

ise eğer ailesinden bir şahit şahitlik etti nefsimden murat almak istedi o

قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٢٦
26

yalancılardandır o kadın doğru söylemiştir önden yırtıldı gömleği

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٧
27

doğru söyleyenlerdendir o kadın yalan söylemiştir arkadan yırtıldı gömleği ise eğer

فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ

sizin fendinizdendir şüphesiz bu dedi arkadan yırtılmış gömleğini gördü ne zaman ki

إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ٢٨ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا
28

bundan sen vazgeç ey Yusuf büyüktür sizin fendiniz şüphesiz

وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ٢٩ وَقَالَ
29

dedi günahkarlardan oldun şüphesiz sen günahın için sen de istiğfar et

نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ

nefsinden delikanlısından murat almak istiyor Aziz'in karısı şehirde birtakım kadınlar

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٠
30

apaçık bir sapıklık içinde onu görüyoruz şüphesiz biz sevgice onun yüreğinin zarına işlemiş gerçekten

26 – (Yusuf): "O, benden murat almak istedi" dedi. Kadının ailesinden bir şahit şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğrudur; o (erkek) yalancılardandır".

27 – "Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, o (kadın) yalan söylemiştir; o doğrulardandır" (dedi).

28 – (Züleyha'nın kocası), O'nun (Yusuf'un) gömleğinin arkadan yırtılmış olduğunu görünce, "bu, siz kadınların fendidir. Şüphesiz sizin fendiniz büyüktür" dedi.

29 – "Ey Yusuf, sen bundan vazgeç; (ey Züleyha) sen de günahın için istiğfar et. Şüphesiz sen günahkarlardansın" dedi.

30 – Şehirdeki kadınlar: "Aziz'in karısı, delikanlısının nefsinden murat almak istiyor. Sevgi yüreğinin zarına işlemiş. Şüphesiz biz, onu elbette apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً

birer koltuk | onlar için | hazırladı | onlara | haber gönderdi | dedikodularını | işitti | ne zaman ki

وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا

ne zaman ki | karşılarına | çık | dedi | birer bıçak | onlara | birine | her | verdi

رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا

bu | değildir | Allah için | hâşâ | dedi | ellerini | kestiler | ona büyük değer verdiler | onu gördüler

بَشَرًا اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ

31

kendisi hakkında beni kınadınız | o ki | işte | dedi | çok şerefli | bir melektir | ancak | bu | değildir | bir insan

وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ۭ وَلَىِٕنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ

emr ediyorum | o şeyi ki | yapmazsa | andolsun ki eğer | çekindi | nefsinden | ben ondan murat almak istedim | andolsun ki

لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا

32

o şeyden ki | bana | daha iyidir | zindan | Rabbim | dedi | küçülenlerden | kesinlikle olacaktır | mutlaka zindana atılacak

يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ

olurum | onlara | meylederim | hilelerini | benden | eğer çevirmezsen | ona | beni davet ediyorlar

31 – (Züleyha) onların dedikodularını işitince, onlara haber gönderdi ve onlar için birer koltuk hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Ve: "Yusuf, karşılarına çık!" dedi. Kadınlar onu görünce, ona büyük değer verdiler ve ellerini kesip, "haşa, Allah için, bu, bir insan değildir. Bu, ancak çok şerefli bir melektir" dediler.

32 – "İşte, kendisi hakkında beni kınadığınız (genç) budur! Andolsun, ben onun nefsinden murat almak istedim. Andolsun, eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa, mutlaka zindana atılacak ve küçülenlerden olacaktır!" dedi.

33 – (Yusuf da): "Rabbim, zindan benim için onların beni davet ettikleri şeyden daha iyidir. Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meylederim ve cahillerden olurum" dedi.

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۭ اِنَّهٗ

33

çünkü hilelerini ondan çevirdi Rabbi onun duasını kabul etti cahillerden

هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ

34

deliller gördüler o şeyin ki ardından onların akıllarına geldi sonra hakkıyla bilendir hakkıyla işiten o

لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۭ قَالَ

35

dedi iki genç zindana onunla beraber girdi bir süreye kadar mutlaka onu hapse atacaklar

اَحَدُهُمَآ اِنِّىْٓ اَرٰىنِىْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۭ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّىْٓ اَرٰىنِىْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ

üstünde taşıyorum kendimi görüyorum ben de ötekisi dedi şarap sıkıyorum kendimi görüyorum ben onlardan biri

رَاْسِىْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۭ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ

seni görüyoruz şüphesiz biz tabirini bize haber ver ondan kuşlar yiyor ekmek başımın

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا

36

size haber veririm illa ki onu rızıklanırsınız bir yiyecek size gelmez dedi iyilik edenlerden

بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۭ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِىْ رَبِّىْ ۭ اِنِّىْ تَرَكْتُ مِلَّةَ

dinini bıraktım şüphesiz ben Rabbim bana öğretti o şeylerdendir ki bu siz gelmeden önce yorumunu

قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

37

inkar ediciler onlar ahireti de onlar Allah'a iman etmezler bir kavmin ki

34 – Rabbi de onun duasını kabul edip hilelerini ondan çevirdi. Çünkü O, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

35 – Sonra deliller gördükten sonra akıllarına onu bir süreye kadar zindana atma fikri geldi.

36 – Zindana onunla beraber iki genç girdi. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkarken görüyorum" dedi. Ötekisi de: "Ben de başımın üstünde ekmek taşıdığımı; bundan kuşların yediğini görüyorum. Bize bunların tabirini haber ver. Şüphesiz biz, seni iyilik edenlerden görüyoruz" dedi.

37 - (Yusuf) dedi: "Ne zaman size yiyeceğiniz bir yemek gelirse, mutlaka o gelmeden önce size onun yorumunu (ne olduğunu) haber veririm. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Şüphesiz ben, Allah'a iman etmeyen ve ahireti de inkar eden bir kavmin dinini terk ettim".

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ مَا

Yakub'un İshak İbrahim atalarının dinine uydum

لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا

Allah'ın lutfundandır bu hiçbir şeyi Allah'a şirk koşmak bizim için

وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ

38

arkadaşlarım ey şükretmezler insanların çoğu ancak insanların üzerine

السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

kahredici bir tek Allah mı yoksa daha hayırlıdır dağınıklar tanrılar mı zindan

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَاۗءً سَمَّيْتُمُوْهَآ ﴿٣٩﴾

39

onları ad verdiniz birtakım isimlere ancak O'ndan başka tapmıyorsunuz

اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ

hüküm değildir bir delil onlara Allah indirmedi atalarınız siz

اِلَّا لِلّٰهِ ۭ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ

ancak doğru dindir işte bu ona ancak ibadet etmenizi emretti Allah'ın yalnız

38 – "Ben, atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim için hiçbir şeyi Allah'a şirk koşmamız olmaz. Bu, bizim ve insanların üzerinde Allah'ın lutfundandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler".

39 – "Ey zindan arkadaşlarım, dağınık tanrılar mı daha hayırlıdır, yoksa bir tek kahredici Allah mı?"

40 – "O'ndan başka ancak sizin ve atalarınızın ad verdiği ve haklarında Allah'ın bir delil indirmediği birtakım isimlere tapıyorsunuz. Hüküm yalnız Allah'ındır. Ancak kendisine ibadet etmenizi emretti. İşte dosdoğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler".

41 – "Ey zindan arkadaşlarım, gelelim ikinizden birine; o, efendisine şarap içirecek. Diğerine gelince, o da asılacak. Kuşlar başından yiyecek. Fetva istediğiniz iş hükme bağlanmıştır".

42 – Yusuf, o ikiden kurtulacağını kesin bildiği kimseye: "Efendinin yanında beni yad et" dedi. Şeytan ona bunu efendisine bahsetmeyi unutturdu. Böylece Yusuf zindanda birkaç sene kaldı.

43 – Kral: "Ben (rüyamda) şişman yedi inek görüyorum, onları yedi arık inek yiyor. Yedi de yeşil başak, diğer kuru (yedi) başak görüyorum. Ey ileri gelenler, eğer rüya tabir ediyorsanız, rüyama açıklık getirin" dedi.

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ٤٤

bilenler / düşlerin / tabirini / bizler değiliz / düşlerdir / karışık / dediler

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ

onun yorumunu / size bildirirm / ben / zaman / sonra / hatırladı / o ikisinden / kurtuldu / o / dedi

فَأَرْسِلُونِ ٤٥ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ

45

şişman / ineklerde / yedi / bize açıklama yap / özü sözü doğru / ey / Yusuf / beni gönderin

يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ

dönerim / belki ben / kurular / diğerleri / yeşil / başaklar / yedi / zayıflar / yedi / onları yiyor

إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٦ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا

46

arka arkaya / seneler / yedi / ekersiniz / dedi / bilirler / umulur ki onlar / insanlara

فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ٤٧ ثُمَّ يَأْتِي

47

gelir / sonra / yersiniz / o şeyden ki / az bir miktar / ancak / başağında / onu bırakın / biçtiniz / o şey ki

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا

şeyden ki / azı / ancak / onlara / ekim ettiniz / o şeyi ki / onlar yerler / zor / yedi / bunun / ardından

44 – Onlar da: "Bunlar karışık düşlerdir. Biz, böyle düşlerin tabirini bilmeyiz" dediler.

45 – O ikisinden kurtulan dedi ve bir zaman sonra hatırladı: "Ben size onun yorumunu / tabirini bildireceğim; beni hemen gönderin" dedi.

46 – Ey özü sözü doğru Yusuf, bize yedi zayıf ineğin yediği yedi şişman inek ve yedi kuru başağın yediği diğer yedi yeşil başak hakkında açıklama yap. Belki insanlara dönerim de, umulur ki (tabirini) bilirler" dedi.

47 – O da şöyle dedi: "Yedi yıl arka arkaya (ekin) ekersiniz. Biçtiklerinizi, yiyeceğiniz az bir miktar dışında başağının içinde bırakın".

48 – "Sonra bunun ardından yedi zor / kurak yıl gelir; (tohumluk olarak) sakladığınız az bir miktarın dışında önceden biriktirdiklerini yer bitirir".

تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ

48

insanlar — yağmura kavuşturulur — onda — bir yıl — bunun — ardından — gelir — sonra — saklıyor-sunuz

وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ ۞ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ

49

elçi — ona geldi — ne zaman ki — onu — getirin bana — kral — dedi — sıkarlar — onda

قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ

kestiler — onlar ki — kadınların — durumu — neydi — ona sor — efendine — dön — dedi

أَيْدِيَهُنَّ ۖ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ

50

sorunuz — neydi — dedi — pekiyi bilendir — tuzaklarını — benim efendim — şüphesiz — ellerini

إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ

onda — bilmedik — Allah için — hâşâ — dediler — nefsinden — Yusuf'tan — siz murat istediğiniz — zaman

مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ

ondan — murat almak istedim — ben — hak — meydana çıktı — işte şimdi — Aziz'in — karısı — dedi — herhangi bir kötülük

عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي

51

şüphesiz — ben — (Aziz) bilsin ki — bu — elbette doğru söyleyenler-dendir — gerçekten o — onun nefsinden

لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

52

hainlerin — tuzağını — başarıya ulaştırmaz — Allah — gerçekten — gıyabında — ona hiyanet etmedim

49 – "Sonra bunun ardından bir yıl gelir; insanlar bol yağmura kavuşur ve onda (şarap) sıkar (hayvan sağar)lar".

50 – Kral: "Onu bana getirin" dedi. Elçi ona gelince: "Efendine dön; ona ellerini kesen kadınların durumunu sor, neydi? Şüphesiz efendim onların tuzaklarını pekiyi bilendir" dedi.

51 – (Kral): "Yusuf'un nefsinden murat almak istediğiniz zaman sorunuz neydi?" dedi. Onlar da: "Haşa Allah için, biz onda bir kötülük görmedik" dediler. Aziz'in karısı: "İşte şimdi hak meydana çıktı; onun nefsinden ben murat almak istedim. O, gerçekten doğru söyleyenlerdendir" dedi.

52 – Yusuf da: "Bu, benim ona (Aziz'e) gıyabında hiyanet etmediğimi ve Allah'ın da gerçekten hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını (onun da) bilmesi içindir" dedi.

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِىٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىٓ ۚ إِنَّ

şüphesiz Rabbim merhamet etti bir kimse ki ancak kötülüğü daima emredicidir nefis şüphesiz kendini ben temize çıkarmıyorum

رَبِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ

53

onu gözde yapayım onu bana getirin kral dedi çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı Rabbim

لِنَفْسِى ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

54

güvendesin itibarlısın katımızda bugün şüphesiz sen dedi onunla konuştu ne zaman ki kendime

قَالَ ٱجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ ۖ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ

55

böylece çok iyi bilenim iyi koruyorum çünkü ben bu yerin hazinelerin başına beni getir dedi

مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ

nasip ederiz dilerse nereyi oradan konar o yere Yusuf'u yerleştirdik

بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ

56

ahiretin şüphesiz mükafatı iyilik edenlerin mükafatını zayi etmeyiz dilersek kimi rahmetimizi

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ ۚ وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ

57

Yusuf'un kardeşleri geldi sakınıyorlar idiler iman ettiler o kimseler için ki daha hayırlıdır

53 – "Ben kendimi temize çıkarmıyorum. Şüphesiz nefis daima kötülüğü emreder, ancak Rabbimin merhamet ettiği hariç. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir".

54 – Kral: "Onu bana getirin; onu kendime gözde yapayım" dedi. Onunla konuşunca: "Şüphesiz sen bugün yanımızda itibarlısın, güvendesin" dedi.

55 – (Yusuf): "Beni bu yerin hazinelerinin başına getir. Çünkü ben iyi koruyan, çok iyi bilenim" dedi.

56 – Böylece Yusuf'u o yere yerleştirdik. Nereyi dilerse oraya konar. Rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. İyilik edenlerin mükafatını zayi etmeyiz.

57 – Şüphesiz ahiretin mükafatı iman eden ve sakınınlar için daha hayırlıdır.

فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
58

onların hazırladı | vakta ki | tanıyıcı değillerdir | onu | onlarsa | o onları tanıdı | huzuruna | girdiler

بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي

ben | görmüyor musunuz | babanızdan | kardeşinizi | bana getirin | dedi | zahire yüklerini

أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
59

onu | bana getirmezseniz | eğer | konuk severlerin | en hayırlısıyım | ben | ölçeği | tam yapıyorum

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ
60

babasından | onu isteyeceğiz | dediler | bana da yaklaşmayın | benim yanımda | size | ölçek yok

وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ
61

sermayelerini | koyun | uşaklarına | dedi | yapanlarız | mutlaka biz

فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

belki onlar | ailelerine | döndükleri | zaman | onları tanırlar da | belki onlar | yüklerinin içine

يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
62

bizden alıkonuldu | ey babamız | dediler | babalarına | döndüler | ne zaman ki | geri dönerler

الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾
63

muhafızlarız | onun için | mutlaka biz | ölçek alalım | kardeşimizi | bizimle beraber | gönder | ölçek

58 – Yusuf'un kardeşleri gelip huzuruna girdiler; onları tanıdı. Onlarsa onu tanımadılar.

59 – Onların zahire yüklerini hazırlayınca: "Bana baba bir kardeşinizi de getirin. Görmüyor musunuz, ben size ölçeği tam yapıyorum ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım" dedi.

60 – "Eğer onu bana getirmezseniz, yanımda sizin için ölçek / azık yok ve bana yaklaşmayın" dedi.

61 – (Kardeşleri): "Onu babasından isteyeceğiz. Ve mutlaka yapacağız" dediler.

62 – (Yusuf) uşaklarına: "Sermayelerini yüklerinin içine koyun. Olur ki ailelerine döndükleri zaman onları tanırlar da belki onlar geri dönerler" dedi.

63 – Onlar babalarına dönünce: "Ey babamız, bizden ölçek / zahire alıkonuldu. Onun için kardeşimizi bizimle beraber gönder de ölçekle alalım. Mutlaka biz onun için muhafızlarız" dediler.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ

daha önce | kardeşini | size güvendiğim | gibi | ancak | onu | size güvenir miyim | dedi

فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا ۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا

64

açtılar | ne zaman ki | merhamet edenlerin | en merhametlisidir | O | koruyucu bakımından | daha hayırlıdır | Allah

مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يٰٓاَبَانَا

babamız | ey | dediler | kendilerine | iade edilmiş | sermaye-lerini | buldular | eşyalarını

مَا نَبْغِى ۖ هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ

koruruz | ailemize | zahire getiririz | bize | iade edilmiş | sermayemiz | işte | ne istiyoruz

اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ

65

asla onu göndermeyeceğim | dedi | kolay | bir ölçektir | bu | bir deve | yükü | artırırız | kardeşimizi

مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِى بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۚ

kuşatılasınız | meğer ki | onu | mutlak getirirsiniz | bana | Allah'tan | sağlam bir söz | verirsiniz | ta ki | sizinle beraber

فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

66

vekildir | diyoruz | o şeye ki | Allah | dedi | sözlerini | ona verdiler | ne zaman ki

64 – (Babaları): "Size onu güvenir miyim? Meğer ki daha önce kardeşine güvendiğim gibi ola. Allah koruyucu olarak daha hayırlıdır. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir" dedi.

65 – Eşyalarını açınca, sermayelerinin kendilerine iade edilmiş olduğunu gördüler. "Ey babamız, (daha) ne istiyoruz; işte sermayemiz bize iade edilmiş. Ailemize zahire getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de artırırız. Bu (Kral için) kolay bir ölçektir" dediler.

66 – (Yakup): "Kuşatılma durumu hariç, onu bana geri getireceğinize dair Allah'tan sağlam bir söz vermedikçe onu sizinle asla göndermeyeceğim" dedi. Ona sözlerini verince: "Allah bu dediklerimize vekildir (şahittir)" dedi".

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ

dedi ey oğullarım girmeyin bir kapıdan girin kapılardan ayrı ayrı

وَمَآ اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ

savamam sizden Allah'tan hiçbir şeyi değildir hüküm ancak Allah'ındır

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٦٧

67

güvendim yalnız O'na güvensin yalnız O'na güvenenler

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ

ne zaman ki girdiler yerden emretti onlara babaları değildi savacak onlardan

مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَا وَاِنَّهُ

Allah'tan hiçbir şeyi ancak bir ihtiyacı içinde Yakub'un gidermiş oldu şüphesiz o

لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٦٨

68

gerçekten ilim sahibidir şunun için ki ona öğrettik ancak çoğu insanların bilmezler

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّي

ne zaman ki girdiler Yusuf'un huzuruna çekti kendine kardeşini dedi ben gerçekten

اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٦٩

69

ben senin kardeşinim üzülme o şeye ki idiler yapıyorlar

67 – "Ey oğullarım, (şehre) bir kapıdan girmeyin; ayrı ayrı kapılardan girin. Ben sizden Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi savamam. Hüküm ancak Allah'ındır. Yalnız O'na güvendim ve güvenenler yalnız O'na güvensinler" dedi.

68 – Babalarının dediği yerden girince, bu, onlardan Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi savacak değildi. Ancak Yakub'un içindeki bir ihtiyacı / dileği gidermiş oldu. Şüphesiz o, kendisine öğrettiğimizden dolayı gerçekten ilim sahibi idi. Ancak insanların çoğu bilmezler.

69 – (Kardeşleri) Yusuf'un huzuruna girince, kardeşini kendine çekti: "Gerçekten ben senin kardeşinim; onların yaptıklarından üzülme" dedi.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ

sonra kardeşinin yükünün içine su kabını koydu zahire yüklerini onlara hazırladı ne zaman ki

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا

70

döndüler dedi mutlaka hırsızlarsınız sizler kafile ey bir ünleyici seslendi

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ

71

o kimse için vardır Kralın ölçeğini arıyoruz dediler arıyorsunuz ne onlara

جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ

72

bilmişsinizdir muhakkak Allah'a yemin ederiz ki dediler kefilim ona ben bir deve yükü onu getirdi

مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا

73

dediler hırsızlar bizler değiliz bu toprakta bozgunculuk etmek için biz gelmedik

فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ

74

kim ki onun cezası dediler yalancılar iseniz eğer onun cezası ne nedir

وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

75

zalimleri cezalandırırız böyle onun cezası odur onun yükünde bulundu (kap)

70 – Zahire yüklerini onlara hazırlayınca, su kabını / ölçeği onun yükünün içine koydu. Sonra bir ünleyici: "Ey kafile, sizler mutlaka hırsızlarsınız!" diye seslendi.

71 – Onlar da dönüp: "Ne arıyorsunuz / kaybettiniz?" dediler.

72 – Dediler: Kralın ölçeğini / su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü (zahire) var ve ben buna kefilim".

73 – Dediler: "Allah'a yemin ederiz ki, bizim bu toprakta bozgunculuk için gelmediğimizi bilmişsinizdir. Ve biz hırsızlar değiliz".

74 – Dediler: "Eğer yalancılar iseniz onun cezası nedir?"

75 – Onlar da: Onun cezası; kimin yükünde bulunursa, cezası odur. Biz zalimleri (hırsızları memleketimizde) böyle cezalandırırız" dediler.

فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَآءِ

kabından | onu çıkardı | sonra | kardeşinin | kabından | önce | onların kaplarından | başladı

اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ اَخَاهُ

kardeşini | alacak | değildi | Yusuf'a | hile öğrettik | böylece | kardeşinin

فِى دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ

dileriz | o kimsenin ki | derecelerini | yükseltiriz | Allah'ın | dilemesi | hariç | Kralın | dininde

وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوٓا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ

76

gerçekten | eğer çaldıysa | dediler | daha iyi bilen | ilim sahibinin | her | üstünde vardır

سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فِى نَفْسِهِ وَلَمْ

içinde | Yusuf | onu sakladı | daha önce | onun bir kardeşi | çalmıştı

يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

77

nitelliyorsunuz | o şeyi ki | daha iyi bilir | Allah | yerce | daha kötüsünüz | sizler | dedi | onlara | onu belirtmedi

قَالُوا يَآ اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا

çok | yaşlı | bir babası | onun vardır | gerçekten | Aziz | o | ey | dediler

فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

78

iyilik edenlerden | seni görüyoruz | şüphesiz biz | onun yerine | birimizi | al

76 – Kardeşinin kabından önce onların kaplarından başladı. Sonra da onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz, Yusuf'a hile öğrettik. Yoksa Kralın dininde kardeşini alacak değildi (böyle hüküm yoktu). Ancak Allah'ın dilemesi hariç. Dilediğimiz kimsenin derecelerini artırırız. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen vardır.

77 – Dediler: "Eğer çaldıysa, onun kardeşi de daha önce çalmıştı". Yusuf bunu içinde sakladı / içine attı, onlara belirtmedi. "Sizin yeriniz daha kötüdür. Anlattığınız şeyi Allah daha iyi bilir" dedi.

78 – Onlar: "Ey Aziz, gerçekten onun çok büyük / yaşlı bir babası vardır. Onun yerine birimizi al. Şüphesiz biz seni iyilik edenlerden görüyoruz" dediler.

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ اِنَّا

dedi / korusun / Allah / almamızdan / ancak / onu ki / bulduk / eşyamızı / onun yanında / şüphesiz bizler

اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا

79

o takdirde / gerçekten zalimleriz / ne zaman ki / ümitlerini kestiler / ondan / bir tarafa çekildiler / fısıldaşarak

قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا

dedi / büyükleri / bilmediniz mi / şüphesiz / babanız / almıştı / sizden / sağlam söz

مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ

Allah'tan / daha önce / o şeyi ki / kusur işlediniz / Yusuf hakkında / ben asla ayrılmayacağım / bu yerden

حَتّٰى يَأْذَنَ لِي اَبِي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

80

kadar / izin verinceye / bana / babam / hükmedinceye kadar / Allah / benim için / O / en hayırlısıdır / hüküm verenlerin

اِرْجِعُوا اِلٰى اَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا اَبَانَا اِنَّ ابْنَكَ

siz dönün / babanıza / deyin / ey / babamız / şüphesiz / oğlun

سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ

hırsızlık etti / biz şahitlik etmedik / ancak / o şeye ki / bildik / biz değiliz / gaybın

79 – "Eşyamızı yanında bulduğumuzdan başka birini almaktan Allah korusun! Şüphesiz bizler o zaman gerçekten zalimler oluruz!" dedi.

80 – Ümitlerini kesince bir tarafa çekilip fısıldaşmağa başladılar. Büyükleri: "Bilmediniz ki, şüphesiz babanız sizden Allah adına sağlam bir söz almıştı. Daha önce de Yusuf hakkında kusur işlemiştiniz. Babam bana izin verinceye veyahut Allah benim için hükmedinceye kadar buradan ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır" dedi.

81 – "Babanıza dönün: "Ey babamız, şüphesiz oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize şahitlik ettik. Biz gaybın bekçileri değiliz" deyin.

82 – "İçinde bulunduğumuz köye, aralarında döndüğümüz kervana sor. Gerçekten bizler doğru söyleyenleriz".

83 – (Babaları): "Hayır, nefisleriniz size bir iş süslemiş. Artık (bana) güzelce sabretmek düşer. Allah'tan bana onların hepsini getirmesini umarım. Şüphesiz O, en iyi bilen, hikmet sahibidir" dedi.

84 – (Yakup) onlardan yüz çevirdi: "Ey Yusuf'a duyduğum hüzün (vah yavrum)!" dedi. Üzüntüden gözlerine ak düştü. Artık o yutkunmakta (üzüntüsünü içine atmakta)dır.

85 – Çocukları: "Allah'a yemin ederiz ki, Yusuf Yusuf diye hastalanıp eriyecek yahut helak olacaksın" dediler.

86 – O da: "Ben kederimi ve üzüntümü ancak Allah'a şikayet ediyorum. Allah'tan sizin bilmediklerinizi biliyorum!" dedi.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَايْئَسُوا مِنْ

umudunuzu kesmeyin / kardeşini / Yusuf'u / araştırın / gidin / oğullarım / ey

رَوْحِ اللهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَايْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ 87

inkarcılar / topluluk / ancak / Allah'ın / rahmetinden / umut kesmez / çünkü / Allah'ın / rahmetinden

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا

bize dokundu / Aziz / o / ey / dediler / huzuruna / girdiler / ne zaman ki

وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا

bize / tam ver / değersiz / ticaret malı / getirdik / darlık / ailemize

الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ 88

lutufta bulunanlara / mükafat verir / Allah / şüphesiz / bize / lutufta bulun / ölçeği

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ

siz(ler) / iken / kardeşine / Yusuf'a / yaptınız / o şeyi ki / bildiniz / mi / dedi

جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوسُفُ 89

o / ben / dedi / Yusuf / sen / gerçekten sen misin / dediler / cahiller

87 – "Ey oğullarım, gidin; Yusuf'u ve kardeşini araştırın. Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Çünkü kafir topluluktan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez.".

88 – (Kardeşleri) Yusuf'un huzuruna girince: "Ey Aziz, bize ve ailemize darlık dokundu ve biz, değersiz bir ticaret malı getirdik. Sen bize ölçeği tam ver ve bize lutufta bulun. Şüphesiz Allah lutufta bulunanlara mükafat verir.

89 – O da: Siz cahillerken Yusuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı bildiniz mi" dedi.

وَهٰذَآ اَخِى قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۗ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ

şüphesiz sabrederse sakınır kim şüphesiz bize Allah ihsan etti gerçekten kardeşimdir bu da

اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ

90

üstün kıldı seni gerçekten Allah'a yemin ederiz ki dediler iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez Allah

اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِـِٕيْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ

91

kınama yok dedi suçlular biz idik gerçekten bizden Allah

عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۗ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۗ وَهُوَ اَرْحَمُ

en merhametlisidir o sizi Allah bağışlasın bugün size

الرّٰحِمِيْنَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِىْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِىْ

92

babamın yüzüne onu bırakın şu gömleğimi götürün merhamet edenlerin

يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِىْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ

93

ayrıldı ne zaman ki bütün ailenizi getirin gören olur

الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّىْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ ۗ لَوْلَآ اَنْ

söylemezseniz Yusuf'un kokusunu gerçekten duyuyorum muhakkak ben babaları dedi kervan

تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِىْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٥﴾

94 95

bunak olduğumu gerçekten sen Allah'a yemin ederiz ki dediler eski yanlışlığının içindesin

90– Onlar da: "Gerçekten sen Yusuf musun?" dediler. O da: "Ben Yusuf'um, bu da kardeşimdir. Allah bize ihsan etti. Şüphesiz kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez" dedi.

91 – Dediler: "Allah'a yemin ederiz ki, gerçekten Allah seni bize üstün kıldı ve gerçekten biz suçlular idik".

92– O da: "Bugün size kınama yok. Sizi Allah bağışlasın / affetsin. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir".

93– "Şu gömleğimi götürün; onu babamın yüzünün üstüne bırakın; o zaman görür hale gelir ve bütün ailenizi bana getirin".

94– Kervan (Mısır'dan) ayrılınca babaları: "Muhakkak ben gerçekten Yusuf'un kokusunu duyuyorum; eğer bunak olduğumu söylemezseniz" dedi.

95 – Dediler: "Allah'a yemin ederiz ki, gerçekten sen daha eski yanlışlığının içindesin".

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

dedi | görene | derhal döndü | yüzünün üstüne | onu bıraktı | müjdeci | geldi | ne zaman ki

اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّٓى اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يٰٓاَبَانَا

96

babamız | ey | dediler | sizler bilmiyorsunuz | o şeyleri ki | Allah'tan | biliyorum | şüphesiz ben | size | demedim | mi

اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ اِنَّا كُنَّا خَاطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ

97

sizin için | istiğfar edeceğim | sonra | dedi | günahkârlar | idik | şüphesiz biz | günahlarımıza | bizim için | istiğfar et

رَبِّىٓ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ

98

Yusuf'un huzuruna | girdiler | ne zaman ki | çok esirgeyicidir | çok bağışlayıcı | o | şüphesiz | Rabbime

اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ ﴿٩٩﴾

99

eminler olarak | Allah | dilerse | Mısır'a | girin | dedi | ebeveynini | kendine | çekti

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا

işte bu | baba | ey | dedi | secde edenler olarak | ona | kapandılar | tahta | ebeveynini | çıkardı

تَأْوِيلُ رُءْيَاىَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا ۖ وَقَدْ اَحْسَنَ بِىٓ

bana | ihsan etti | gerçek | Rabbim | kıldı onu | önceden | rüyamın | tabiridir

96 – Müjdeci gelip de onu (gömleği) yüzünün üstüne bırakınca, derhal görür hale geldi. Ben size: "Şüphesiz ben Allah'tan sizin bilmediklerinizi biliyorum, demedim mi?"dedi.

97 – Onlar da: "Ey babamız, bizim için günahlarımıza istiğfar et. Gerçekten biz günahkârlardık" dediler.

98 – O da: "Sizin için Rabbime sonra istiğfar edeceğim. Şüphesiz O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir" dedi.

99 – Yusuf'un huzuruna girince, Yusuf ebeveynini yanına çekti ve: "Allah dilerse Mısır'a emniyet içinde girin" dedi.

100 – Yusuf ebeveynini tahta çıkardı. Hepsi ona secde ettiler. Yusuf: "Babacığım, işte önceden gördüğüm rüyamın tabiri budur. Rabbim onu gerçek kıldı. Bana ihsan etti. Çünkü beni zindandan çıkardı, şeytan aramızı bozduktan sonra kardeşlerimi çölden getirdi. Şüphesiz Rabbim dilediği şeyi lutfeder. Şüphesiz O, hakkıyla bilen, hikmet sahibidir".

اِذْ اَخْرَجَنِى مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ

sonra | çölden | sizi getirdi | zindandan | beni çıkardı | çünkü

نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِى وَبَيْنَ اِخْوَتِى اِنَّ رَبِّى لَطِيفٌ لِمَا

o şeyi ki | lutfedendir | Rabbim | şüphesiz | kardeşlerimin | arasını | benim aramla | şeytan | bozduktan

يَشَآءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِى مِنَ الْمُلْكِ

100

mülkten | bana verdin | gerçekten | Rabbim | hikmet sahibidir | hakkıyla bilen | o şüphesiz | diler

وَعَلَّمْتَنِى مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

yerin | göklerin | ey yaratıcısı | rüyaların | tabirinden | bana öğrettin

اَنْتَ وَلِيِّى فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِى

beni kavuştur | müslüman olarak | canımı al | ahirette | dünyada | velimsin | sen

بِالصّٰلِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ ۚ

101

sana | onu vahyediyoruz | gayb | haberlerinden | bunlar | salihlere

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

102

tuzak kuruyorlar | onlar iken | işlerine | karar verdikleri zaman | yanlarında | sen değildin

وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

103

mü'miniler | ne kadar çaba göstersen de | insanların | çoğu değildir

101 – "Rabbim, bana mülk verdin ve bana rüyaların tabirini öğrettin. Ey göklerin ve yerin Yaratıcısı, benim dünyada ve ahirette velim / sahibim sensin. Canımı Müslüman olarak al ve beni salihlere kavuştur".

102 – Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Sen onlar (kardeşleri) işlerine karar verip tuzak kuralarken yanlarında değildin.

103 – Ne kadar çaba göstersen de insanların çoğu mü'minler değildir.

وَمَا تَسْئَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلاَّ ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ١٠٤

alemler için / bir öğüt / ancak / o / değildir / bir ücret / buna karşı / onlardan istemiyorsun

وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ

olarak / üzerinden / geçiyorlar / yerde / göklerde / ayet / nice

عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٥ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللهِ اِلاَّ وَهُمْ

105

onlar / ancak / Allah'a / onların çoğu / iman etmez / yüz çevirenler / ondan

مُشْرِكُونَ ١٠٦ اَفَاَمِنُوٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللهِ

106

Allah'ın / azabından / kaplayan bir felaket / kendilerine gelmesinden / emin mi oldular / müşrikler

اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لاَ يَشْعُرُونَ ١٠٧ قُلْ هٰذِهِ

107

bu / de ki / fark etmiyorlar / onlar iken / ansızın / kıyametin / onlara gelmesinden / yahut

سَبِيلِى اَدْعُو اِلَى اللهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِى وَسُبْحَانَ

tenzih ederim / bana tabi oldu / o kimse ki / ben / basiretle / Allah'a / davet ediyorum / benim yolumdur

اللهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٠٨ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

108

senden önce / göndermedik / müşriklerden / ben değilim / Allah'ı

104 – Sen onlardan buna karşı bir ücret istemiyorsun. O, alemler için ancak bir öğüttür.

105 – Göklerde ve yerde nice ayet vardır ki üzerinden yüz çevirerek geçerler.

106 – Onların çoğu Allah'a iman etmezler. Onlar ancak müşriklerdir.

107 – Onlar farkında olmadan Allah'ın azabından kaplayıcı bir felaket gelmesinden yahut kıyametin ansızın gelmesinden emin mi oldular?

108 – De ki: Benim yolum budur; Allah'a basiretle davet ediyorum. Ben de... Bana tabi olanlar da... Ben müşriklerden değilim.

إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

ancak erkekler birtakım vahy ediyoruz onlara halkından kentler dolaşmadılar mı

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ

yeryüzünde görsünler nasıl oldu akibeti onların ki önce kendilerinden

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ

nihayet aklınızı çalıştırmıyor musunuz sakındılar o kimseler için ki daha hayırlıdır ahiret gerçekten yurdu

إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ

onlara geldi yalanlandılar gerçekten onlar iyice bildiler ki peygamberler ümitlerini kesti olduğu zaman

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

günahkarlar topluluğundan azabımız geri çevrilmez diliyoruz o kimse ki kurtarıldı yardımımız

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ

olmadı akl-ı selim sahipleri için ibret onların kıssalarında oldu andolsun ki gerçekten

حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ

açıklamasıdır önündeki o şeyin ki tasdikidir ancak uydurulan bir söz

كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

iman ediyorlar bir topluluk için ki bir rahmettir bir rehberdir şeyin her

109 – Senden önce ancak kentler halkından birtakım erkekleri (peygamber olarak) gönderdik. Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin akibeti nasıl oldu, görsünler? Gerçekten ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?

110 – Nihayet peygamberler ümitlerini kesip de yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman, onlara yardımımız gelir. Dilediklerimiz kurtarılır. Azabımız günahkarlar topluluğundan geri çevrilmez.

111 – Andolsun, onların kıssalarında akl-ı selim sahipleri için ibret vardır. Bu (Kur'an) uydurulacak bir söz değildir, ancak önündekinin tasdiki, her şeyin açıklaması, iman eden bir topluluk için de bir rehber ve bir rahmettir.

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ

ancak gerçektir Rabbinden sana indirildi o şey ki kitabın ayetleridir bunlar Elif. Lam. Mim. Ra.

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

onlar görüyorsunuz direksiz gökleri yükseltti o ki Allah iman etmezler insanlar çoğu

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى

belli bir süreye kadar akar her biri ayı güneşi boyun eğdirdi Arş'e hükümran oldu sonra

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي

ki o kesin inanırsınız Rabbinize kavuşmaya belki siz ayetleri açıklar işi idare eder

13 – RA'D SURESİ

Mekke'de yahut Medine'de inmiştir. 43 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim. Ra. Bunlar kitabın ayetleridir. Rabbinden sana indirilen gerçektir. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

2 – Allah O'dur ki gökleri gördüğünüz gibi direksiz yarattı. Sonra da Arş'e hükümran oldu. Güneşi ve ayı boyun eğdirdi. Her biri belli bir süreye kadar akar. İşi idare eder, ayetleri açıklar. Belki Rabbinize kavuşacağınıza kesin inanırsınız.

مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ

kıldı | meyvelerin | hepsinden | ırmaklar | sabit dağlar | onda | koydu | yeri | döşedi

فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ

bir toplu-luk için | deliller | vardır | bunda | şüphesiz | gündüze | geceyi | bürür | ikişer | iki çift | orada

يَتَفَكَّرُونَ ٣ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجٰوِرٰتٌ وَجَنّٰتٌ مِنْ اَعْنَابٍ

3

bağlardan | bahçeler | komşular | kıtalar | yerde | düşünü-yorlar

وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَاۤءٍ وَاحِدٍ ۫ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا

bazısını | üstün kılıyoruz | bir | su ile | sulanır | çatalsız | çatallı | hurmalıklar | ekinler

عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ۭ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٤

4

akıllarını çalıştırırlar | bir topluluk için ki | deliller | bunda vardır | şüphesiz | meyveler-inde | bazısına

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ

bir yaratılışta | gerçekten biz mi | toprak | olduğumuz | zaman mı | sözleri | şaşılacak şeydir | eğer şaşıyorsan

جَدِيدٍ ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ الْاَغْلٰلُ

demir halkalar | işte onlar | Rablerini | inkar ettiler | öyle kimseler-dir ki | işte onlar | yeni

فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ٥

5

ebedi kalıcılar | orada | onlar | ateşin | yaranlardır | işte onlar | boyunlarında-dırlar

3 – O ki yeri döşedi, onda sabit dağlar ve ırmaklar koydu. Orada meyvelerin hepsinden ikişer çift yarattı. Geceyi gündüze bürür. Şüphesiz bunda düşünen bir topluluk için deliller vardır.

4 – Yerde komşu kıtalar; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, hepsi bir su ile sulanır. Meyvelerinde bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette deliller vardır.

5 – Eğer şaşıyorsan, şaşılacak şey, onların: "Toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" sözleridir. İşte onlar Rablerini inkar edenlerdir. İşte onların boyunlarında demirden halkalar vardır. İşte onlar ateşin yaranıdır. Onlar orada ebedi kalıcılar.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ

senden acele ile istiyorlar | kötülüğü | önce | iyilikten | gerçekten | geçmiştir | önce

الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ

ibretli cezalar | şüphesiz | Rabbin | gerçekten sahibidir | mağfiret | insanlar için | zulümlerine karşılık

رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ٦ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا

Rabbin | çetin olandır | gerçekten | cezası | der | onlar ki | kafir oldular

اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٧

ya | indirilseydi | ona | bir mucize | Rabbinden | ancak | sen | uyarıcısın | her | vardır | kavim için | bir yol gösterici

اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ

Allah | bilir | o şeyi ki | taşır | her | dişi | o şeyi ki | eksiltir | rahimler | o şeyi ki | artırır

وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ٨ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

her | şey | O'nun yanında | ölçü iledir | bilendir | görünmeyeni | görüneni

الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٩ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ

büyüktür | yücedir | birdir | içinizden | o kimse ki | gizledi | sözü | o kimse ki | açıkladı | onu

6 – Senden kötülüğü iyilikten önce istiyorlar. Halbuki kendilerinden önce ibretli cezalar geçmiştir. Şüphesiz Rabbin zulümlerine karşılık insanlar için mağfiret sahibidir. Şüphesiz Rabbin gerçekten cezası çetin olandır.

7 – Kafirler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavim için bir yol gösterici vardır.

8 – Allah; her dişinin taşıdığını, rahimlerin neyi eksilttiğini ve neyi artırdığını bilir. Her şey O'nun yanında bir ölçü iledir.

9 – Görünmeyeni ve görüneni bilendir, büyüktür, yücedir.

10 – İçinizden sözü gizleyen de onu açıklayan da, gece gizlenen de gündüz yoluna giden de (O'nca) birdir.

وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ

O'nun vardır | gündüz | yoluna giden | gece | gizlenen | o | o kimse ki

مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

Allah'ın | emrinden | onu korurlar | arkasından | önünden | takipçileri

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا

zaman | kendilerin-dedir | o şeyi ki | değiştirin-ceye | kadar | bir kavimdekini | o şeyi ki | değiştirmez | Allah | şüphesiz

أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

O'ndan başka | onlar için yoktur | onu | geri çevirme yoktur | bir kötülük | bir topluma | Allah | istediği

مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا

11

ümit için | korku için | şimşeği | size gösterir | ki | o | bir yardımcı

وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

12

O'nun hamdi ile | gök gürültüsü | tesbih eder | ağır | bulutlar | peyda eder

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا

onunla | çarpar | yıldırımları | gönderir | korkusundan | melekler de

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

13

kuvveti | çetin olandır | oysa O | Allah hakkında | mücadele ediyorlar | halbuki onlar | diler | o kimseyi ki

11 – Onun (insanın) önünden ve arkasından takipçileri vardır. Onu Allah'ın emrinden korurlar. Şüphesiz Allah, bir kavimdeki şeyi (nimeti) kendilerindeki şeyi (güzel hali) değiştirinceye değiştirmez. Allah bir topluma bir kötülük istediği zaman, onu geri çevirme yoktur. Onların O'ndan başka bir yardımcısı yoktur.

12 – O (Allah) ki size şimşeği korku ve ümit vermek için gösterir ve ağır bulutlar peyda eder.

13 – Gök gürültüsü O'nun Hamdi ile tesbih eder, melekler de O'nun korkusundan. Yıldırımlar gönderir de onunla dilediği kimseyi çarpar. Onlar Allah hakkında mücadele ediyorlar. Oysa O, kuvveti çetin olandır.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ

ancak hiçbir şeyle onlara cevap vermezler O'ndan başka ibadet ederler onlar ki hak davet O'nundur

كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۚ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ

kafirlerin duası değildir ona ulaşacak o halbuki değildir ağzına ulaşması için suya iki avucunu

إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا

ister yerde göklerde o kimse ki secde eder Allah'a sapıklık içindedir ancak

وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ

göklerin Rabbidir kim de ki akşam sabah gölgeleri de istemez

وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ

kendilerine sahip olmuyorlar dostlar O'ndan başka edindiniz mi de ki Allah'tır de ki yerin

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي

bir olur mu yahut gören kör ile bir olur mu de ki bir zarara ne de bir yarara

الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ

benzer geldi onunki gibi yarattılar ortaklar Allah'a kıldılar mı yoksa nur karanlık ile

14 – Hak davet O'nundur. O'ndan başka ibadet ettikleri şeyler, onlara hiçbir şeyle cevap vermezler. Ancak suyun, ağzına ulaşması için (uzaktan) iki avucunu açana suyun cevap vermesi gibi cevap verirler ki, o (su) ona asla ulaşmaz. Kafirlerin duası ancak sapıklık içindedir.

15 – Göklerde ve yerde kim varsa (onlar) ve gölgeleri, ister istemez O'na sabah akşam secde eder.

16 – De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" "Allah" de. De ki: "O'ndan başka kendi nefislerine ne yarar ne de zarar verme imkanına sahip olmayan dostlar mı edindiniz? De ki: "Körle gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla nur bir olur mu? Yoksa Allah'a O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar koştular da yaratma onlara benzer mi geldi? De ki: "Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, tektir, kahhardır.

الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

16

kahhardır | tektir | O | şeyin | her | yaratıcısı | Allah'tır | de ki | onlara | yaratma

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا

köpük | sel | yüklendi | onun kadar | dereler | aktı | su | gökten | indirdi

رَّابِيًا ۭ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاۗءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ

bir köpük | eşya | yahut | süs | aramak için | ateşte | üzerine | yakıyorlar | o şeyden de | üste çıkan

مِّثْلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۭ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاۗءً ۚ

atılmış olarak | gider | köpük | ama | batılı | hakkı | Allah | örneklendirir | işte böyle | onun gibi

وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۭ ﴿١٧﴾

17

misalleri | Allah | açıklar | böylece | yerde | kalır | insanlara | fayda verir | o şey ki | ama

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ۭ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ

gerçekten | eğer | O'na | icabet etmediler | o kimseler ki | en güzeli | Rablerine | icabet ettiler | vardır o kimselere ki

لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ

işte onlar | ona | feda ederlerdi | onunla beraber | bir o kadarı da | tamamı | yeryüzündedir | o şeyler ki | kendilerinin | olsaydı

لَهُمْ سُوْۗءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

18

yataktır | ne kötü | cehennemdir | barınakları onların | hesabın | kötüsü | onlar içindir

17 – (Allah) gökten su indirdi de dereler onun kadar aktı. Sel üste çıkan bir köpük yüklendi. Süs yahut eşya aramak / yapmak için ateş yakarak erittikleri şeyde de onun gibi bir köpük vardır. İşte Allah hakkı ve batılı böyle örneklendirir. Köpüğe gelince atılarak gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince yerde kalır. Allah misalleri böyle açıklar.

18 – Rablerine icabet eden kimseler için en güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler de, eğer yeryüzündeki şeyler ve bir o kadarı kendilerinin olsa, (azaptan kurtulmak için) onu feda ederlerdi. İşte onlar için hesabın kötüsü vardır. Onların barınakları cehennemdir. O ne kötü yataktır!

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

öğüt alır | ancak | körüdür | o kimse gibimi ki | haktır | Rabbinden | sana | indirildi | gerçekten o şey ki | bilir | o kimse mi

أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾

19 20

antlaşmayı | bozmazlar | Allah'ın | sözünü | yerine getirirler | onlar ki | akl-ı selim | sahipleri

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

Rablerinden | korkarlar | ulaştırılmasını | onun | Allah | emretti | o şeyi ki | ulaştırırlar | onlar ki

وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ

21

Rablerinin | rızasını/yüzünü | isteyerek | sabrettiler | onlar ki | hesaptan | kötü | endişe ederler

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ

savarlar | ve açık | gizli | kendilerine rızk ettik | o şeyden ki | harcadılar | namazı | doğdoğru kıldılar

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

22

Adn | cennetleri | bu yurdun | sonucu | onlar için vardır | işte onlar | kötülüğü | iyilikle

يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ

melekler de | zürriyetlerinden | zevcelerinden | atalarından | salih oldu | ve o kimse de | onlara girecekler

حزب ٣

19 – Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, kör gibi midir? Ancak akl-ı selim sahipleri öğüt alırlar.

20 – (Akl-ı selim sahipleri) o kimselerdir ki Allah'ın sözünü yerine getirirler ve antlaşmayı bozmazlar.

21 – Onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar (sıla-i rahm ederler), Rablerinden korkarlar ve kötü hesaptan endişe ederler.

22 – Onlar Rablerinin yüzünü / rızasını isteyerek sabrettiler. Namazı dosdoğru kıldılar ve kendilerine rızk ettiğimiz şeylerden gizli ve açık harcadılar. Onlar kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar için bu yurdun (iyi bir) sonucu vardır.

23 – (Yani) Adn cennetleri. Onlar da atalarından, zevcelerinden ve zürriyetlerinden salih olanlar da girerler. Melekler yanlarına her kapıdan girerler.

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

23

ne güzel / sabrettiniz / o şeyle ki / size / selam / kapıdan / her / yanlarına / girerler

عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ

24

kesinleş-mesinin / ardından / Allah'ın / sözünü / bozarlar / onlar ki / yurdun / sonu

وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ

işte onlar / yeryüzünde / bozgun-culuk ederler / ulaştırıl-masını / onun / Allah / emretti / o şeyi ki / koparırlar

لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

25

diler / o kimseye ki / rızkı / genişletir / Allah / yurdun / kötüsü / onlara vardır / lanet / onlara vardır

وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا

ancak / ahirette / dünya / hayatı değildir / dünya / hayatı ile / sevindiler / daraltır

مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللهَ

26

Allah / şüphesiz / de ki / Rabbinden / bir ayet / ona / indirilmeli değil miydi / kafir oldular / onlar ki / der / bir geçimliktir

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ

27

huzur bulur / iman ettiler / onlar ki / döndü / o kimseyi ki / kendine / hidayet eder / diler / o kimseyi ki / saptırır

قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللهِ أَلَا بِذِكْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

28

kalpler / huzur bulur / Allah'ın / zikri ile / bilin ki / Allah'ın / zikri ile / kalpleri

24 – "Sabrettiğiniz şeylerden dolayı selam sizel Yurdun sonu ne güzell" derler.

25 – Onlar ki Allah'ın sözünü kesinleştikten sonra bozarlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi (akrabalık bağını) koparırlar ve yeryüzünde bozgunculuk ederler, işte onlar, onlar için lanet vardır ve yurdun kötüsü vardır.

26 – Allah dilediği kimse için rızkı genişletir ve daraltır. Onlar dünya hayatı ile sevindiler. Halbuki dünya hayatı ahirete nisbetle ancak bir geçimliktir.

27 – Kafirler: "Ona Rabbinden bir ayet / mucize indirilmeli değil miydi" derler. De ki: Şüphesiz Allah dilediği kimseyi saptırır ve döneni de kendine hidayet eder.

28 – Onlar iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikri ile huzur bulanlardır. Bilin ki kalpler Allah'ın zikri ile huzur bulur.

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾

gidilecek yer | güzel | onlara | hoşluk | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler | o kimseler

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِىٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ

onlara | okuman için | ümmetlerin | kendisinden önce | gerçekten geçmiş | bir ümmete | seni gönderdik | böylece

الَّذِىٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّى لَآ اِلٰهَ اِلَّا

ancak tanrı yoktur | benim Rabbimdir | O | de ki | Rahman'ı | inkar ediyorlar | onlarsa | sana | vahyettik | o şeyi ki

هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ

30

yürütülse | bir Kur'an ki | gerçekten | eğer | dönüşüm | yalnız O'nadır | tevekkül ettim | yalnız O'na | O

بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِلّٰهِ

Allah'ındır | hayır | ölüler | onunla konuşturulsa | yahut | yer | onunla parçalansa | yahut | dağlar | onunla

الْاَمْرُ جَمِيعًا اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ لَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى

hidayet ederdi | Allah | dileseydi | ki | iman ettiler | onlar ki | bilmedi mi | bütün | emir

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا

o şeyle ki | başlarına gelecek | kafir oldular | onlara ki | sürüp gidecek | bütün | insanlara

29 – Onlar o kimselerdir ki, iman ettiler ve iyi şeyler yaptılar. Hoşluk ve gidilecek güzel yer onların!

30 – Bunun gibi seni de kendinden önce nice ümmetlerin geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlarsa Rahman'ı inkar ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir. O'ndan başka tanrı yoktur. Yalnız O'na tevekkül ettim ve yalnız O'nadır dönüşüm".

31 – Eğer gerçekten bir Kur'an ki onunla dağlar yürütülse yahut onunla yer parçalansa yahut onunla ölüler konuşturulsa idi, (yine de iman etmezlerdi). Hayır, bütün emir Allah'ındır. İman edenler bilmediler mi ki, eğer Allah dileseydi, bütün insanlara mutlaka hidayet ederdi. Kafirlere (gelince), hep yaptıkları şeylerden dolayı Allah'ın va'di gelinceye kadar ya başlarına bir bela gelecek yahutta yurtlarının yakınına konacaktır. Şüphesiz Allah va'dinden caymaz.

صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ط

Allah'ın va'di gelene kadar ta yurtlarının yakınına konacak yahut bir bela yaptıklarından

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ع ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

31

senden önce peygamberlerle alay edildi andolsun ki va'dinden caymaz Allah şüphesiz

فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ

32

kimse mi cezam oldu nasıl onları yakaladım sonra kafir oldular onlara ki ben de mühlet verdim

هُوَ قَائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ع وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ط

onların adlarını verin de ki ortaklar Allah'a kıldılar kazandı o şeyle ki nefsin üzerinde her durandır o

اَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ط بَلْ زُيِّنَ

süslü gösterildi hayır sözden dışla mı yoksa yerde bilmiyor o şeyi ki O'na haber mi veriyorsunuz yoksa

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ط وَمَنْ يُضْلِلِ

saptırırsa kimi yoldan çevrildiler tuzakları kafir oldular onlara ki

اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

33

dünya hayatında bir azap onlar için vardır bir yol gösterici onun için yoktur Allah

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ج وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

34

bir koruyucu Allah'tan onlar için yoktur daha çetindir ahiretin gerçekten azabı

32 – Andolsun, senden önceki peygamberlerle alay edildi; ben de kafirlere mühlet verdim, sonra da onları yakaladım. Cezam nasıl oldu?

33 – Kazandığı şeyle her nefsin üzerinde duran (Allah, böyle olmayan putlar) gibi midir? Onlar Allah'a ortak kıldılar / koştular. De ki: "Onların adlarını verin". Yoksa yerde bilmediğini O'na haber mi veriyorsunuz? Hayır, siz dış sözle (batıl zan ile onlara ortaklar diyorsunuz). Hayır, kafirlere tuzakları süslü gösterildi ve yoldan çevrildiler. Allah kimi saptırırsa, onun için bir yol gösterici yoktur.

34 – Onlar için dünya hayatında bir azap vardır. Gerçekten ahiretin azabı daha çetindir. Onlar için Allah'tan bir koruyucu da yoktur.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ

devamlıdır yemişleri ırmaklar altlarından akar müttakilere va'dolundu o ki cennetin hali

وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

35

ateştir kafirlerin akibeti sakındılar onların ki akibeti işte budur gölgeleri de

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ

sana indirildi o şeyle ki seviniler kitabı onlara verdik onlar ki

الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ

şirk koşmamamla Allah'a ibadet etmemle emrolundum ancak de ki bir kısmını inkar eder öyle kimse vardır ki hiziplerden

بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ

36

Arapça bir hüküm olarak onu indirdik böylece dönüşüm yalnız O'nadır dua ederim yalnız O'na O'na

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ

senin için yoktur ilimden sana geldi o şeyden ki sonra onların keyflerine uyarsan andolsun ki eğer

مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ

37

senden önce peygamberler gönderdik andolsun bir koruyucu ne de ne bir dost Allah'tan

35 – Müttakilere va'dolunan cennetin hali şudur: Altlarından ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgesi devamlıdır. İşte sakınanların akibeti budur. Kafirlerin akibeti ise ateştir.

36 – Kendilerine kitap verdiklerimiz sana indirilen şeyle sevinirler. Hiziplerden kimi de onun bir kısmını inkar eder. De ki: "Ben ancak Allah'a ibadet edip O'na şirk koşmamamla emrolundum. Yalnız O'na dua ederim. Dönüşüm de yalnız O'nadır.

37 – Böylece onu Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, eğer sana ilim geldikten sonra onların keyflerine uyarsan, senin için Allah'tan ne bir dost ne de bir koruyucu yoktur.

وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ

bir mucize getirmek | bir peygamber için | olmadı | zürriyet | zevceler | onlar için | kıldık

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاۤءُ وَيُثْبِتُ

38

yerinde bırakır | diler | o şeyi ki | Allah | siler | bir yazısı vardır | ecelin | her | Allah'ın | izni ile | ancak

وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ

39

onları tehdit ediyoruz | o şeyin ki | bazısını | sana gösterirsek | eğer | kitap | ana | O'nun yanındadır

اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

40

hesap da | yalnız bizedir | tebliğdir | sana düşen | ancak | seni öldürürsek | yahut

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ

hükmeder | Allah | uçlarından | onu eksiltiyoruz | o toprağa | geliyoruz | biz | görmediler mi

لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۭ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ

41

hesabı | çabuk görendir | O | hükmünü | takipçi yoktur

مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ۭ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ

kazanır | o şeyi ki | bilir | bütün | tuzak | Allah'ındır | kendilerinden önce | onlar ki | tuzak kurmuştu

كُلُّ نَفْسٍ ۭ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

42

yurdun | sonu | kimindir | kafirler | yakında bilecek | nefis | her

38 – Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik ve onlar için zevceler ve zürriyet kıldık. Bir peygamber için Allah'ın izni olmadan bir mucize getirmek olmaz. Her ecelin bir yazgısı vardır.

39 – Allah dilediği şeyi siler de yerinde bırakır da. Ana kitap O'nun yanındadır.

40 – Onları tehdit ettiğimiz şeyin bazısını sana gösterirsek yahut seni öldürürsek, ancak sana tebliğ düşer, bize de hesap düşer.

41 – O toprağa gelip de onu uçlarından eksiltiğimizi görmediler mi? Allah hükmeder, hükmünün takipçisi yoktur. O, hesabı çabuk görendir.

42 – Kendilerinden öncekiler de tuzak kurdular. Bütün tuzak Allah'ındır. Her nefsin ne kazandığını bilir. Kafirler de yurdun sonu kimindir yakında bilecek.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلاً قُلْ كَفٰى بِاللهِ

Allah yeter de ki gönderilmiş sen değilsin kafir oldular onlar ki der

شَهِيدًا بَيْنِى وَ بَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

kitap bilgisi onda vardır o kimse ki sizin aranızda benim aramda şahit olarak

سُورَةُ إِبْرٰهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى

karanlıklardan insanları çıkarman için sana onu indirdik bu kitaptır Elif. Lam.Ra.

النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اَللهِ الَّذِى

ki Allah övgüye layık mutlak galip yoluna Rablerinin izni ile aydınlığa

43 – Kafirler: "Sen gönderilmiş peygamber değilsin" derler. De ki: Sizinle benim aramda şahit olarak Allah ile kendisinde kitap bilgisi olan kimse yeter".

14 – İBRAHİM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
52 ayettir.

1 – Elif. Lam. Ra. Bu, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa, O mutlak galip, övgüye layık (Allah)ın yoluna çıkarmak için sana indirdiğimiz kitaptır.

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ

bir azaptan / o kafirlere / vay / yerde / göklerde / o şeyler ki / O'nundur

شَدِيدٍ ۲ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ

ahirete / dünya / hayatını / tercih ederler / onlar ki / şiddetli

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ اُولٰٓئِكَ فِي ضَلٰلٍ

sapıklık içindedir / işte onlar / bir eğrilik / onda ararlar / Allah'ın / yolundan / çevirirler

بَعِيدٍ ۳ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ

kavminin / dili ile / ancak / bir peygamber / gönder-medik / uzak

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَآءُ ۗ وَهُوَ

o / diler / o kimseyi ki / hidayete erdirir / diler / o kimseyi ki / Allah / saptırır / onlara / açıklaması için

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٤ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَآ

ayetleri-mizle / Musa'yı / gönderdik / andolsun ki / hikmet sahibidir / mutlak galiptir

اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰمِ

günlerini / onlara hatırlat / aydınlığa / karanlık-lardan / kavmini / çıkar / diye

اللّٰهِ ۗ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٥

çok şükreden / çok sabreden / her / gerçek ibretler / bunda vardır / şüphesiz / Allah'ın

2 – O Allah ki göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı vay o kafirlere!

3 – Onlar ki dünya hayatını ahirete tercih ederler, (insanları) Allah'ın yolundan çevirirler ve onda bir eğrilik ararlar. İşte onlar uzak bir sapıklık içindedir.

4 – Biz her peygamberi ancak kavminin dili ile gönderdik ki, onlara (Allah'ın emirlerini) açıklasın. Böylece Allah dilediği kimseyi saptırır ve dilediği kimseyi de hidayete erdirir. O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

5 – Musa'yı, kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat, diye ayetlerimizle gönderdik. Şüphesiz bunda her çok sabreden, çok şükreden için gerçek ibretler vardır.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰيكُمْ

kurtarmıştı / çünkü / size olan / Allah'ın / nimetini / hatırlayın / kavmine / Musa / demişti / hani

مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ

kesiyorlar / azabın / kötüsünü / size reva görüyorlar / Fir'avn / hanedanından

اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفٖى ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ

bir imtihan / bunda vardır / kadınlarınızı / sağ bırakıyorlar / oğullarınızı

مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ع ٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

6

şükrederseniz / andolsun eğer / Rabbiniz / bildirdi / hatırlayın / büyük / Rabbinizden

لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖى لَشَدٖيدٌ ٧ وَقَالَ

7

dedi / pek çetindir / azabım / şüphesiz / andolsun nankörlük ederseniz / mutlaka artırırım

مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا ۙ فَاِنَّ اللهَ

Allah / şüphesiz / bütün / yeryüzünde / o kimseler ki / siz / nankörlük ederseniz / Musa

لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ ٨ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

8

[illegible] / [illegible]ann / haberi / size gelmedi mi / övgüye layıktır / zengindir

6 – Hani Musa, kavmine şöyle demişti: Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Çünkü sizi Fir'avn hanedanından kurtarmıştı. Size azabın kötüsünü reva görüyor; oğullarınızı kesiyor ve kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bunda da Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı".

7 – Hatırlayın, Rabbiniz şöyle bildirmişti: "Andolsun, eğer şükrederseniz (nimetimi) mutlaka artırırım. Andolsun, eğer nankörlük ederseniz şüphesiz azabım pek çetindir".

8 – Musa şöyle dedi: "Eğer siz ve bütün yeryüzündekiler nankörlük ederseniz, şüphesiz Allah zengindir, övgüye layıktır".

قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ

onları bilmez / arkalarından / onların ki / Semud / Âd / Nuh / kavmi

إِلَّا اللَّهُ ۖ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ

ellerini / götürdüler / açık kanıtlar / peygamberleri / onlara getirdi / Allah / ancak

فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا

şüphesiz biz / onunla / gönderdiniz / o şeyi ki / inkar ettik / şüphesiz / dediler / ağızlarına

لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ

9

peygamberleri / dedi / kuşku verici / ona / bizi davet ediyorsunuz / o şeyden ki / gerçek bir şüphedeyiz

أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ

bağışlaması için / sizi çağırıyor / yerin / göklerin / yaratıcısı / şüphe / Allah'ta / mi var

لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ قَالُوا

dediler / belli / bir süreye / kadar / sizi ertelemesi için / günahlarınızdan / sizin

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۚ تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ

idi / o şeyden ki / bizi çevirmek / istiyorsunuz / bizim gibi / bir insan / ancak / siz değilsiniz

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

10 — قصر

açık / bir kanıt / öyleyse getirin bize / atalarımız / ibadet ediyor

9 – Sizden öncekilerin, Nuh, Ad, Semud kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin – ki onları ancak Allah bilir – haberi size gelmedi mi? Peygamberleri onlara açık kanıtlar getirdiler; onlar da ellerini ağızlarına götürüp: "Şüphesiz biz sizinle gönderilen o şeyi inkar ettik ve şüphesizi biz, bizi davet ettiğiniz o şeyden kuşku verici bir şüphe içindeyiz" dediler.

10 – Peygamberleri de onlara: "Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah'ta şüphe mi var? O sizi günahlarınızı bağışlamak ve sizi belli bir süreye kadar ertelemek için çağırıyor" dediler. Onlar da: "Siz ancak bizim gibi bir insansınız. Bizi atalarımızın ibadet ettikleri şeyden çevirmek istiyorsunuz. Öyleyse bize açık bir kanıt getirin" dediler.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

Allah ancak sizin gibi bir insan ancak biz değiliz peygamberleri onlara dedi

يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۖ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ

bir kanıt size getirmemiz bizim için olmadı kullarından diler o kimseye ki ihsan eder

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۖ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ

11

bize ne oluyor ki mü'minler tevekkül etsin yalnız Allah'a Allah'ın izni ile ancak

اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ

mutlaka sabredeceğiz yollarımızı bize göstermiştir Allah'a tevekkül etmeyelim

عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾

12

tevekkül edenler tevekkül etsin yalnız Allah'a bize eziyet ettiniz o şeye ki

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ

toprağımızdan mutlaka sizi çıkaracağız peygamberlerine kafir oldular onlar ki dedi

اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۚ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ

mutlaka helak edeceğiz Rableri onlara bunun üzerine vahyetti dinimize behemehal döneceksiniz yahut

11 – Peygamberleri de onlara: "Biz ancak sizin gibi bir insanız; ancak Allah kullarından dilediğine ihsan eder. Allah'ın izni olmadan size bir kanıt getirmemiz söz konusu değildir. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler" dediler.

12 – Biz neden Allah'a tevekkül etmeyelim ki, O bize yollarımızı göstermiştir? Bize ettiğiniz eziyetlere mutlaka sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler".

13 – Kafirler peygamberlerine şöyle dediler: "Ya sizi toprağımızdan mutlaka çıkaracağız yahutta dinimize dönersiniz". Bunun üzerine Rableri de onlara: "Zalimleri mutlaka helak edeceğiz" diye vahyetti.

14 – "Elbette sizi onlardan sonra o toprağa yerleştireceğiz. Bu, huzurumda durmaktan korkanlar ve tehdidimden korkanlar içindir".

15 – (Peygamberler) fetih istediler. Her inatçı zorba da perişan oldu.

16 – Onun arkasında da cehenneme var. İrinli bir sudan içirilirler.

17 – Onu yutmağa çalışır, fakat neredeyse boğazından geçiremez. Ölüm ona her yerden / taraftan gelir de o ölmez. Onun arkasında da ağır bir azap vardır.

18 – Rablerini inkar edenlerin hali şöyledir: Onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu bir kül gibidir. Kazandıkları şeyden hiçbir şeye güç yetiremezler. İşte uzak sapıklık budur.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

sizi götürür | dilerse | hak ile | yeri | gökleri | yarattı | Allah | şüphesiz | görmedin | mi

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا

19 20

çıktılar | zor | Allah'a | bu değildir | yeni | halk | getirir

لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ

size | idik | şüphesiz biz | büyüklük taslıdılar | onlara ki | zayıflar | dedi | hepsi | Allah'ın karşısına

تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا

dediler | bir şeyi | Allah'ın | azabından | bizden | def edenler | siz | mi | tabi olanlar

لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا

sabır mı ettik | yoksa | sızlandık mı | bize | birdir | biz de size hidayet ederdik | Allah | hidayet etseydi bize | eğer

مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ

21

Allah şüphesiz | iş | bitirildi | ne zaman ki | şeytan | dedi | bir sığınak | bizim için yoktur

وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ

size caydım | ben de size va'dettim | hak | va'di | size va'detti

19 – Görmedin mi, Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Dilerse sizi götürür ve yeni bir halk getirir.

20 – Bu da Allah'a zor değildir.

21 – Hepsi Allah'ın karşısına çıktılar. Zayıflar büyüklük taslayanlara: "Şüphesiz biz size tabi idik. Şimdi bizden Allah'ın azabından (az) bir şeyi def edebilir misiniz?" dediler. Onlar da: "Eğer Allah bize hidayet etse idi, elbette biz de size hidayet ederdik. Artık sızlansak da sabretsek de bizim için birdir. Bizim için bir sığınak da yoktur" dediler.

22 – Şeytan, iş bitirildiği zaman şöyle dedi: "Şüphesiz Allah size hak va'detti, ben de size va'dettim; size karşı va'dimden caydım. Benim sizin üzerinizde bir yetkim yoktu; ancak sizi davet ettim; siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın; kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Şüphesiz ben, daha önce beni (Allah'a) ortak koşmanızı inkar ettim. Şüphesiz zalimler için acıklı bir azap vardır".

23 – İman edip iyi şeyler yapanlar ise, içlerinde ebedi kalmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetlere Rablerinin izni ile girdirildi. Orada sağlık dilekleri selamdır.

24 – Görmedin mi, Allah nasıl bir misal getirdi? Güzel söz; kökü sağlam / yerde, dalı gökte hoş bir ağaç gibidir.

تُؤْتِىٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ

misaller Allah getirir Rabbinin izni ile zaman her meyvesini verir

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

25

bir ağaç gibidir kötü bir kelimenin hali öğüt alırlar belki insanlara

خَبِيثَةٍ ِۨاجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ

26

sabit kılar sebat onun için yoktur toprağın üzerinden koparıldı kötü

اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

dünya hayatında sabit sözle iman ettiler o kimseleri ki Allah

وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾

27

diler o şeyi ki Allah yapar zalimleri Allah saptırır ahirette

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ

kavimlerini kondurdular küfürle Allah'ın nimetini değiştirdiler o kimseleri ki görmedin mi

دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾

28 29

karargahtır ne kötü oraya girecekler cehenneme helak yurduna

25 – Meyvesini Rabbinin izni ile her zaman verir. Allah, belki öğüt alırlar diye misaller getirir.

26 – Kötü ağacın hali de, toprağın üzerinden koparılan, sebatı olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27 – Allah; iman edenleri dünya hayatında ve ahirette sabit sözle sabit kılar. Allah zalimleri saptırır ve Allah dilediğini yapar.

28 – Şunları görmedin mi, Allah'ın nimetini küfrle değiştirdiler ve kavimlerini helak yurduna kondurdular?

29 – Yani girecekleri cehenneme (kondurdular). Orası ne kötü karargahtır!

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ

şüphesiz / zevklenin / deki / yolundan / saptırmak için / eşler / Allah'a / tuttular

مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ

30

namazı / dosdoğru kılsınlar / iman ettiler / ki / kullarıma / de / ateşedir / dönüşünüz

وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ

gelmeden / önce / açık / gizli / rızk ettik / o şeyler- den ki / harcasınlar

يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

31

gökleri / yarattı / O'dur ki / Allah / dostluk / ne de / onda alışveriş / vardır / ne / bir gün

وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ

onunla / çıkardı / su / gökten / indirdi / yeri

الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ

denizde / akması için / gemileri / size / ram etti / size / rızk olarak / ürünler

بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ

32

güneşi / size / ram etti / nehirleri / size / ram etti / emri ile

وَالْقَمَرَ دَاۤئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ ﴿٣٣﴾

33

gündüzü / geceyi / size / ram etti / sürekli olarak / ayı

30 – (İnsanları) O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler tuttular. De ki: " (Biraz) zevklenin. Şüphesiz dönüşünüz ateşedir".

31 – İman eden kullarıma de ki: Namazı kılsınlar ve içinde ne bir alışveriş ne de dostluk olmayan gün gelmeden önce kendilerine verdiğimiz rızklardan gizli ve açık harcasınlar (infak etsinler).

32– Allah O'dur ki gökleri ve yeri yarattı, gökten su indirdi. Onunla size rızk olarak çeşitli ürünler çıkardı. Emri ile denizde akması için gemileri size ram etti ve nehirleri de size ram etti.

33 – Güneşi ve ayı sürekli olarak size ram etti. Geceyi ve gündüzü size ram etti.

وَاٰتٰىكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ ۗ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا

sayamazsınız | Allah'ın | nimetini | sayarsanız | eğer | onu istediniz | o şeyin ki | hepsinden | size verdi

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ

34

kıl | Rabbim | İbrahim | dedi | hatırla o zamanı ki | çok nankördür | çok zalimdir | insan | şüphesiz

هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِى وَبَنِىَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

35

putlara | ibadet etmemizden | oğullarımı da | beni uzaklaştır | emniyetli | şehri | bu

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِى فَاِنَّهُ مِنِّى

bendendir | şüphesiz o | bana tabi olursa | artık kim | insanlardan | çoğunu | saptırdılar | kuşkusuz onlar | Rabbim

وَمَنْ عَصَانِى فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا اِنِّى

36

şüphesiz ben | ey Rabbimiz | çok esirgeyicisin | çok bağışlayıcı | şüphesiz sen | bana asi olursa | kim de

اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِى بِوَادٍ غَيْرِ ذِى زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ

kutsal | Evinin | yanında | ekinsiz | bir vadiye | zürriyetimden bazısını | yerleştirdim

رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِى

meyletdiyor | insanlardan | gönülleri | artık sen de kıl | namazı | dosdoğru kılsınlar diye | Rabbimiz

34 – (Allah) size her istediğinizden verdi. Eğer Allah'ın nimetlerini sayarsanız sayamazsınız / bitiremezsiniz. Şüphesiz insan çok zalimdir, çok nankördür.

35 – Hatırla o zamanı ki İbrahim: "Rabbim, bu şehri emniyetli kıl ve beni de oğullarımı da putlara ibadet etmemizden uzaklaştır" demişti.

36 – "Rabbim, onlar insanlardan çoğunu saptırdılar. Artık kim bana tabi olursa, şüphesiz o, bendendir. Kim de bana asi olursa, şüphesiz sen çok bağışlayıcı, çok esirgeyicisin".

37 – "Ey Rabbimiz, şüphesiz ben, zürriyetimden bazısını kutsal evinin yanında ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz, namazı dosdoğru kılsınlar diye. Artık sen de insanların gönüllerini onlara meylettir ve onlara meyvelerden rızk ver; belki onlar şükrederler".

اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا

37

ey Rabbimiz | şükrederler | belki onlar | meyveler- den | onlara rızk et | onlar

اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

hiçbir şey | Allah'a | gizli kalmaz | açıklarız | o şeyi ki | gizleriz | o şeyi ki | bilirsin | şüphesiz | sen

فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۤءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي

38

bana | bağışladı | ki | Allah'a | hamd olsun | gökte | ne de | yerde

عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاۤءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ

39

Rabbim | duayı | elbette işitendir | Rabbim | şüphesiz | İshak'ı | İsmail'i | ihtiyarlığa rağmen

اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاۤءِ ﴿٤٠﴾

40

duamı | kabul et | ey Rabbimiz | zürriyetim- den de | namazı | dosdoğru kılan | beni yap

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ

kurulur | o günde | mü'minleri | anamı babamı | beni | bağışla | ey Rabbimiz

الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ ۗ

41

zalimler | yapar | o şeyler- den ki | gafil | Allah'ı | sakın zannetme | hesap

اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ

42

gözler | onda | belerir | bir güne ki | erteliyor onları | ancak

38 – "Rabbimiz, şüphesiz sen bizim gizlediğimizi ve açıkladığımızı bilirsin. Ne yerde ne gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz".

39 – "Bana ihtiyarlığıma rağmen İsmail'i ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamdolsun. Şüphesiz Rabbim elbette duayı işitendir".

40 – "Rabbim, beni namazı dosdoğru kılan eyle, zürriyetimden de. Ve duamı kabul et".

41 – "Rabbimiz, beni, anamı babamı ve mü'minleri hesabın kurulduğu gün bağışla".

42 – Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıkları şeylerden gafil zannetme. Onları ancak gözlerin belereceği güne erteliyor.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

gönülleri ise | gözleri | kendilerine | dönmez | başlarını | kaldırarak | koşarak

هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ

43

azap | onlara gelir | bir günden | insanları | uyar | boştur

فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

yakın | bir süreye | kadar | bizi ertele | ey Rabbimiz | zulmettiler | onlar ki | der

نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ

önceden | yemin ettiniz | değil mi idiniz | peygamberlere | tabi olalım | davetine | icabet edelim

مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

44

kendilerine | zulmettiler | onların ki | yerlerine | yerleştiniz | zeval | size yoktur

وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

45

misaller | sizlere | getirdik | onlara | yaptık | nasıl | sizin için | meydana çıktı

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ

tuzakları | Allah'ın | katındadır | tuzaklarını | tuzak kurdular | gerçekten

43 – Başlarını kaldırarak koşacaklar, gözleri kendilerine dönmez. Gönülleri de boştur.

44 – İnsanları kendilerine azabın geleceği bir günden uyar. Zalimler: "Rabbimiz, bizi yakın bir süreye ertele de davetine icabet edelim ve peygamberlere tabi olalım" derler. Halbuki önceden "size zeval yoktur" diye yemin etmiştiniz.

45 – Sizler kendilerine zulmeden kimselerin yerlerine yerleştiniz. Onlara nasıl yaptığımız sizin için meydana çıktı ve size misaller getirdik.

46 – Onlar gerçekten tuzaklarını kurdular. Tuzakları Allah'ın yanındadır. Her ne kadar ondan dağlar kayacak olsa da.

كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللهَ

46

Allah'ı | öyleyse sakın zannetme | dağlar | ondan | kayacak | tuzakları | ise de

مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

47

intikam sahibidir | mutlak galiptir | Allah | şüphesiz | peygamberlerine | va'dinde | durmayan

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا

huzuruna çıkarlar | gökler de | yerle | başka | yer | değiştirilir | o gün

لِلهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ

48

bağlılar | o gün | günahkarlar | görürsün | kahredici | bir tek | Allah'ın

فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى

49

kaplar | katrandan | gömlekleri | bukağılara

وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللهَ

50

Allah | şüphesiz | kazandı | o şeyi ki | nefse | her | Allah | cezasını versin diye | ateş | yüzlerini

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

51

bilsinler ki | onunla | uyarılsınlar | diye | insanlara | bir tebliğdir | bu | hesabı | çabuk görendir

أَنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

52

akl-ı selim | sahipleri | öğüt alsınlar diye | bir tek | ilahtır | o | ancak

47 – Öyleyse sakın Allah'ın, peygamberlerine va'dinden cayacağını zannetme. Şüphesiz Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir.

48 – O gün yer başka yerle değiştirilir, gökler de. Kahredici bir tek Allah'ın huzuruna çıkarlar.

49 – O gün günahkarların bukağılara bağlandıklarını görürsün.

50 – Gömlekleri katrandan. Yüzlerini ateş kaplar.

51 – Allah her nefse kazandığının cezasını versin diye. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

52 – Bu, insanlara bir tebliğdir, uyarılmaları için ve bilsinler ki O, bir tek Allah'tır. Ve akl-ı selim sahipleri öğüt alsınlar diye.

سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ١ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ

1

kafir oldular | onlar ki | temenni edecek | zaman zaman | açıklayıcı | Ku'an'in | kitabın | ayetleridir | bunlar | Elif. Lam. Ra

كَانُوا مُسْلِمِينَ ٢ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ

2

emel | onları oyalasın | zevklen-sinler | yesinler | bırak onları | müslü-manlar | olsalardı

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٣ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ٤

3 4

belli | bir yazısı | onun vardır | illa | hiçbir kenti | helak etmedik | bilecekler | sonra

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ٥ وَقَالُوا يَآ اَيُّهَا الَّذِي

5

kimse ki | o | Ey | dediler | gecikmezler | de | ecelini | hiçbir ümmet | geçemez

15 – HİCR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
99 ayettir.

1 – Elif. Lam. Ra. Bunlar kitabın ve açıklayıcı Kur'an'ın ayetleridir.

الجزء ١٤

2 – Kafirler zaman zaman Müslüman olsalardı, diye temenni edecek.

3 – Bırak onları, yesinler, emel onları oyalasın. Sonra bilecekler.

4 – Hiçbir kenti helak etmedik, illa ki onların belli bir yazısı vardır.

5 – Hiçbir ümmet ecelini geçmez, gecikmezler de.

نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ٦ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ

6

eğer isen | melekleri | bize getirsen | ya | gerçekten delisin | şüphesiz sen | zikir | üzerine | indirildi

مِنَ الصّٰدِقِينَ ٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوٓا اِذًا مُنْظَرِينَ

7

mühlet verilenler | o takdirde | olmazlar | hak ile | ancak | melekleri | indirmeyiz | doğrular- dan

٨ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٩ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

8 9

gönderdik | andolsun | mutlaka koruyanlarız | onu | elbette biz | zikri/Kur'an'ı | indirdik | biz | gerçekten biz

مِنْ قَبْلِكَ فِى شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ١٠ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ

10

bir peygamber | gelmeye dursun onlara | evvelki | ümmetler içinde | senden önce

اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ١١ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٢

11 12

günahkar- ların | kalplerine | onu da sokarız | bunun gibi | alay ediyorlar | onunla | idiler | illa

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا

13

açsak da | eğer | öncekilerin | kanunu | oysa geçmiştir | ona | iman etmezler

عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٤ لَقَالُوٓا

14

mutlaka derlerdi | yükseli- yorlar | ondan | başlasalar | gökten | bir kapı | üzerlerine

اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ١٥

15

büyülenmişler | bir topluluğuz | biz | hayır | gözlerimiz | bağlandı | ancak

6 – Dediler: "Ey O kendisine zikir / Kur'an indirilen, şüphesiz sen gerçekten delisin".

7 – "Eğer doğrulardan isen, bize melekleri getirsen, ya!"

8 – Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O takdirde onlara mühlet verilmez.

9 – Gerçekten zikri / Kur'an'ı biz, evet biz indirdik ve elbette onu mutlaka biz koruyacağız.

10 – Andolsun, senden önce de evvelki ümmetlerin içinde (peygamberler) gönderdik.

11 – Onlara bir peygamber gelmeye dursun, illa onunla alay ederlerdi.

12 – Bunun gibi, onu da (o alay etmeyi de) günahkarların kalplerine sokarız.

13 – Ona iman etmezler. Halbuki öncekilerin kanunu geçmiştir.

14 – Eğer üzerlerine gökten bir kapı açsak da ondan çıkmağa başlasalar,

15 – Mutlaka: "Ancak gözlerimiz bağlandı. Hayır, biz büyülenmiş bir topluluğuz" derlerdi.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا

16

onları koruduk — bakanlar için — onları süsledik — burçlar — gökte — yarattık — andolsun ki

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ

17

ateş parçası — hemen izledi onu — kulak — hırsızlık etti — o ki — ancak — kovulmuş — şeytandan — her

مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا

18

onda — bitirdik — sabit dağlar — ona — attık — döşedik — yeryüzünü — apaçık

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ

19

o kimse için — geçimlikler — orada — sizin için — yarattık — ölçülü — şeyden — her

لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا

20

onun hazineleri — bizim yanımızdadır — ancak — hiçbir şey — yoktur — rızk verenler — onun için — değilsiniz

نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا

21

indirdik — aşılayıcılar olarak — rüzgarları — gönderdik — belli — miktar ile — ancak — onu indirmeyiz

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

22

depolayanlar — onu — oysa değilsiniz siz — onu size içirdik — su — gökten

16 – Andolsun, gökte burçlar yarattık ve onları bakanlar için süsledik.

17 – Onları kovulmuş / taşlanmış her şeytandan koruduk.

18 – Ancak kulak hırsızlığı eden müstesnadır ki, hemen onu apaçık bir ateş parçası / topu izler.

19 – Yeri de döşedik, ona sabit dağlar attık ve onda ölçülü her şeyden bitirdik.

20 – Orada sizin için ve rızklarını vermediğiniz kimseler için geçimlikler yarattık.

21 – Hiçbir şey yoktur ki, onun hazineleri / depoları yanımızda olmasın. Biz onu ancak belli miktarla indiririz.

22 – Rüzgarları aşılayıcı olarak gönderdik. Gökten de su indirdik; onu size içiriyoruz. Halbuki siz onu depolayanlar değilsiniz.

وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ

23

öne geçenleri / bildik / andolsun / mirasçılarız / bizler / öldürürüz / diriltiriz / gerçekten biz / şüphesiz biz

مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ

24

o / Rabbin / şüphesiz / geri kalanları / bildik / gerçekten / içinizden

يَحْشُرُهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ

25

kuru balçıktan / insanı / yarattık / andolsun / her şeyi bilendir / hikmet sahibidir / şüphesiz O / onları toplayacaktır

مِنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾

26 / 27

dumansız/zehirli / ateşten / daha önce / onu yarattık / cinleri de / kokuşmuş / siyah çamurdan

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ

kuru balçıktan / bir insan / yaratacağım / şüphesiz ben / meleklere / Rabbin / dedi / hani

مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٢٨﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ

28

kendi ruhumdan / ona / üfledim / onu tesviye ettiğim zaman / kokuşmuş / siyah çamurdan

فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿٣٠﴾

29 / 30

toptan / hepsi / meleklerin / secde etti / secde edenler olarak / ona / kapanın

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٣١﴾

31

secde edenlerle beraber / olmaktan / çekindi / İblis / hariç

23 – Şüphesiz biz, gerçekten biz diriltir ve öldürürüz. Mirasçılar da biziz.

24 – Andolsun, gerçekten içinizden öne geçenleri de bilmiş durumdayız, andolsun, gerçekten geri kalanları da bilmiş durumdayız.

25 – Şüphesiz, onları toplayacak olan Rabbindir. Şüphesiz O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

26 – Andolsun, biz insanı kuru balçıktan, kokuşmuş / şekillenmiş siyah çamurdan yarattık.

27 – Cinleri de daha önce dumansız zehirli ateşten yarattık.

28 – Hani Rabbin meleklere: "Şüphesiz ben, kuru balçıktan, kokuşmuş / şekillenmiş siyah çamurdan bir insan yaratacağım" demişti.

29 – "Onu tesviye ettiğim ve ona ruhumdan üfürdüğüm zaman ona secdeye kapanın".

30 – Bütün melekler ona toptan secde ettiler.

31 – İblis hariç. O, secde edenlerle beraber olmaktan çekindi.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ

32

olmadım dedi secde edenler ile olmaktan ne engelledi seni İblis ey dedi

لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

33

kokuşmuş siyaha çamurdan kuru balçıktan onu yarattın bir insana secde edeyim

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى

34

kadar lanet senin üzerinedir gerçekten kovulmuşsun çünkü sen oradan öyleyse çık dedi

يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

35 36

şüphesiz sen dedi diriltilecekler gününe kadar bana süre ver Rabbim dedi ceza gününe

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا

37 38

o şeye yemin ederim ki Rabbim dedi belli vaktin gününe kadar süre verilenlerdensin

أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

39

hepsini azdıracağım onların yeryüzünde onlara mutlaka süsleyeceğim sen beni azdırdın

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ

40

bana hak olan bir yoldur bu dedi ihlasa erdirilmişler onların içinden kulların ancak

32 – (Cenab-ı Allah): "Ey İblis, neden secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33 – (O da): Ben kuru balçıktan, kokuşmuş / şekillenmiş siyah çamurdan yarattığın bir insana secde edecek değilim" dedi.

34 – "Çık oradan; çünkü sen kovulmuşsun" dedi.

35 – "Gerçekten ceza gününe kadar lanet senin üzerinedir".

36 – O da: "Rabbim, diriltilecekleri güne kadar bana süre ver" dedi.

37 – O da: "Şüphesiz sen süre verilenlerdensin" dedi.

38 – "Belli vaktin gününe kadar".

39 – Dedi: "Rabbim, beni azdırdığın şeye yemin ederim ki, mutlaka onlara yeryüzünde (günahı) süsleyeceğim ve onların hepsini azdıracağım".

40 – "Ancak onlardan ihlaslı kulların hariç".

41 – Dedi: "Bu, bana hak (layık) olan doğru bir yoldur".

42 – "Şüphesiz, benim kullarımın üzerinde bir yetkin yoktur. Ancak azgınlardan sana tabi olanlar hariç".

43 – "Şüphesiz cehennem elbette hepsinin buluşma yeridir".

44 – "Onun yedi kapısı vardır. Her kapı için onlardan ayrılmış bir bölük vardır.

45 – "Şüphesiz sakınanlar cennetlerde ve pınar başlarındadır".

46 – "Oraya korkusuzca girin".

47 – Biz onların göğüslerindeki kini sökmüşüzdür, karşılıklı tahtlar üzerinde kardeşler olarak.

48 – Orada onlara bir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkacak da değiller.

49 – Kullarıma haber ver ki, şüphesiz ben, evet ben çok bağışlayanım, çok esirgeyenim.

50 – Ve şüphesiz benim azabım, o çok acıklı azaptır.

51 – Onlara İbrahim'in misafirlerinden haber ver.

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۟ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
52
dediler | korkanlarız | sizden | şüphesiz biz | dedi | selam | dediler | onun huzuruna | girdiler | hani

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونِي عَلٰى
53
beni müjdeledi-niz mi | dedi | çok bilgili | bir oğulla | seni müjdeliyoruz | şüphesiz biz | korkma

اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ
54
artık olma | hak ile | seni müjdeledik | dediler | müjdeliyor-sunuz | ne ile | ihtiyarlık | dokunmuş iken bana

مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّونَ ﴿٥٦﴾
55
56
sapıklar | ancak Rabbinin | rahmetinden | umut keser | kim | dedi | umut kesenlerden

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَآ اِلٰى
57
gönderildik | biz | dediler | elçiler | ey | işiniz/ sorunuz | ne | dedi

قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّآ اٰلَ لُوطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾
58
59
hepsini | onları kurtarıcılarız | şüphesiz biz | Lut | ailesi | ancak | günah-karlar | topluluğuna

اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۙ قَدَّرْنَا ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوطِ
60
Lut | ailesine | geldi | ne zaman ki | gerçekten kalacaklar-dandır | şüphesiz o | takdir ettik | karısı | hariç

52 – Hani, onun huzuruna girmişler de: "Selam" demişlerdi. O da: "Şüphesiz biz, sizden korkuyoruz" demişti.

53 – "Korkma, dediler, şüphesiz biz seni çok bilgili bir oğulla müjdeliyoruz".

54 – Dedi: "Bana ihtiyarlık dokunmuşken mi beni müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdeliyorsunuz?"

55 – Dediler: "Seni hak ile müjdeliyoruz. Artık sen de umut kesenlerden olma!"

56 – Dedi: "Sapıklardan başka kim Rabbinin rahmetinden ümit keser?"

57 – Dedi: "Ey elçiler, işiniz / mesele nedir?"

58 – Dediler: "Şüphesiz biz, günahkarlar topluluğuna gönderildik".

59 – "Ancak Lut ailesi hariç. Şüphesiz biz onların hepsini kurtaracağız"

60 – "Ancak karısı hariç. Onun şüphesiz geride kalacaklardan olduğunu takdir ettik".

61 – Elçiler Lut ailesine gelince,

62 – Lut: "Şüphesiz sizler tanınmamış bir topluluksunuz" dedi.

63 – Dediler: "Hayır, biz sana onların şüphe ettikleri şeyi (azabı) getirdik".

64 – "Sana hakkı getirdik. Şüphesiz biz, doğru söylüyoruz".

65 – "Aileni gecenin bir kısmında yürüt. Sen de arkalarını izle. İçinizden kimse arkasına bakmasın. Emrolunduğunuz yere gidin"

66 – Ona, şu emri vahyettik ki, şüphesiz onların arkası, sabaha çıkarlarken kesilmiş (olacak)tır.

67 – Şehir halkı sevinerek geldiler.

68 – (Lut) dedi: "Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Beni rezil etmeyin!"

69 – "Allah'tan korkun, beni hor düşürmeyin!"

70 – Dediler: "Seni alemlerden men etmedik mi?"(kimsenin işine karışma, demedik mi?)

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِي

71

şüphesiz onlar | hayatına andolsun ki | yapanlar | iseniz | eğer | benim kızlarımdır | bunlar | dedi

سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا

73 | 72

üstünü | getirdik | işrak vaktine girerlerken | ses | derken | onları yakaladı | bocalıyorlar | sarhoşlukları içinde

سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

74

açık deliller | burda vardır | şüphesiz | ateşte pişmiş çamurdan | taş | üzerlerine | yağdırdık | altına

لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

77 | 76 | 75

mü'minler için | ibret vardır | bunda | şüphesiz | açık | yol üzerindedir | şüphesiz o | ferasetli olanlar için

وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا

78

bu ikisi | onlardan | intikam aldık | gerçek zalimler | Eyke | halkı | idi | şüphesiz

لَبِاِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ

80 | 79

onlara verdik | peygamberleri | Hicr | halkı | yalanladı | Andolsun ki | açık | yol üzerindedir

اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

81

dağlardan | yontuyorlardı | idiler | yüz çevirenler | onlardan | oldular | ayetlerimizi

71 – (Lut) dedi: İşte bunlar, benim kızlarım, eğer bir şey yapacaksanız?"

72 – Hayatına andolsun ki, şüphesiz onlar sarhoşlukları içinde bocalıyorlar.

73 – Onları işrak vaktinde (güneş doğarken) o ses tuttu.

74 – Oranın üstünü altına getirdik ve üzerilerine ateşte pişmiş çamurdan taş yağdırdık.

75 – Şüphesiz bunda ferasetli olanlar için açık deliller vardır.

76 – Şüphesiz o, açık yol üzerindedir.

77 – Şüphesiz bunda mü'minler için ibret vardır.

78 – Şüphesiz Eyke halkı geçekten zalimlerdi.

79 – Biz de onlardan intikam aldık. Bu ikisi (Lut köyleri ve Eyke) açık yol üzerindedir.

80 – Andolsun, Hicr halkı da peygamberleri yalanladı.

81 – Onlara ayetlerimizi verdik; onlarsa ondan yüz çeviriyorlardı.

بُيُوتًا اٰمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا

82 83

evler güvenliler onları yakaladı ses sabaha girerlerken

اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

84

savmadı onlardan o şeyler ki idiler kazanıyorlar biz yaratmadık gökleri

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ السَّاعَةَ

yeri o şeyleri ki ikisinin arasında ancak hak ile şüphesiz kıyamet

لَاٰتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ

85

muhakkak gelecektir yüz çevir yüz çevirmekle güzel şüphesiz Rabbin o her şeyi yaratan

الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنَ

86

her şeyi bilendir andolsun ki sana verdik yedi tekrarlanan Kur'an-ı

الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا

87

azim sakın dikme gözlerini o şeylere ki yararlandırdık onunla sınıfları

مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ

88

de mü'minlere kanadını indir onlara üzülme onlardan

اِنِّٓي اَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

89 90

şüphesiz ben ben uyarıcıyım apaçık indirdik o şey gibi ki paylaşanlara

82 – Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı.

83 – Sabaha girerlerken kendilerini o ses yakaladı.

84 – Kazandıkları şeyler onlardan (hiçbir azabı) savmadı.

85 – Gökleri, yeri ve ikisinin arasındaki şeyleri ancak hak ile yarattık. Şüphesiz kıyamet muhakkak gelecektir. Onlardan güzelce yüz çevir.

86 – Şüphesiz Rabbin O her şeyi yaratan, her şeyi bilendir.

87 – Andolsun, sana yedi tekrarlanan (ayet)i (Fatihayı) ve Kur'an-ı Azim'i verdik.

88 – Onlardan bazı sınıfları yararlandırdığımız şeylere sakın göz dikme ve onlara üzülme. Mü'minlere kanadını ger.

89 – De ki: "Şüphesiz ben apaçık uyarıcıyım".

90 – Paylaşanlara (azabı) indirdiğimiz gibi.

اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

91 92

parça parça Kur'an'ı yaptılar onlar ki — Rabbine andolsun ki mutlak soracağız onlara topuna

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ

93

yapıyorlar idiler o şeyler-den ki — başlarını ağrıt/açıkla o şeyle ki emroluyor-sun yüz çevir

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ اَلَّذِينَ يَجْعَلُونَ

94 95

müşrikler-den şüphesiz biz sana yeteriz alay edenlere karşı onlar ki kılıyorlar

مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيقُ

96

Allah'la beraber bir ilah başka ileride bilecekler andolsun biliyoruz ki gerçekten daralıyor

صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

97

o şeylerle ki diyorlar hemen tesbih hamdi ile Rabbinin göğsün

مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

98 99

secde edenlerden ibadet et Rabbine değin gelene yakin/ölüm

91 – Onlar ki Kur'an'ı parça parça yaptılar.

92 – Rabbine andolsun ki, onların hepsine soracağız.

93 – Yaptıkları şeyleri.

94 – Emrolunduğun şeyle başlarını ağrıt (onu açıkla). Müşriklerden yüz çevir.

95 – Alay edenlere karşı gerçekten biz sana yeteriz.

96 – Onlar ki Allahla beraber başka bir İlah kılıyorlar; ileride bilecekler.

97 – Andolsun, onların dediklerinden göğsünün daraldığını biliyoruz.

98 – Hemen Rabbinin Hamdi ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

99 – Sana yakin / ölüm gelinceye kadar ibadet et.

16 – NAHL SURESİ

Mekke'de nazil olmuştur. 128 ayettir.

1 – Allah'ın emri geldi; artık onu acele istemeyin. O, onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir.

2 – Kendi emrinden melekleri Ruh ile kullarından dilediğine indirir, şöyle uyarın diye: Gerçek şu ki, benden başka İlah yok; öyleyse benden korkun.

3 – Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Onların ortak koştukları şeylerden yücedir.

4 – İnsanı meniden yarattı. Bir de bakarsın o, apaçık bir hasımdır.

5 – Hayvanları da (O) yarattı. Onlarda sizin için ısındıracak şeyler ve faydalar vardır. Onlardan yersiniz de.

6 – Onları akşamleyin (otlaktan) getirir ve sabahleyin salıverirken onlarda sizin için süs vardır.

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ

1

indirir | şirk koşuyorlar | o şeylerden ki | yücedir | o münezzehtir | artık onu acele istemeyin | Allah'ın | emri | geldi

الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا

uyarın diye | kullarından | diler | o kimsenin ki | üzerine | emrinden | Ruh ile | melekleri

أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ

2 — قصر

hak ile | yeri | gökleri | yarattı | öyleyse benden korkun | Ben ancak | İlah yoktur | gerçek şu ki

تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ

3

hasımdır | o | bakarsın | meniden | insanı | yarattı | ortak koşuyorlar | o şeylerden ki | yücedir

مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا

4

onlardan | faydalar | ısınacak şeyler | onlarda | sizin için vardır | onları da yarattı | hayvanları da | apaçık

تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

6 — 5

sabah salıveriyorsunuz | zaman | akşam getiriyorsunuz | zaman | süs | onlarda | sizin için vardır | yersiniz

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ

canların yarısıyla ancak ona yetişenler siz olmadınız memlekete yüklerinizi taşır

اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝٧ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ

7

merkepleri de katırları atları merhamet lidir elbette çok şefkatlidir Rabbiniz şüphesiz

لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٨ وَعَلَى اللّٰهِ

8

Allah'ın üzerinedir bilmezsiniz o şeyleri ki yaratır süs için onlara binmeniz için

قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدٰيكُمْ

sizi hidayete erdirirdi dileseydi eğer sapıktır onlardan bazısı yolun doğrusunu açıklamak

اَجْمَعِينَ ۝٩ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ

9

sizin için su gökten indirdi öyle kimsedir ki o hepinizi

مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝١٠

10

otlatırsınız onda ağaç ondan içecek onda

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ

bağlar hurmalıklar zeytin ekin onunla sizin için bitirir

7 – Yüklerinizi yarı canınız çıkmadan ulaşamayacağınız memlekete taşır. Şüphesiz Rabbiniz elbette çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

8 – Atları, katırları ve merkepleri de, binmeniz ve süs için (yarattı). Daha bilmediklerinizi de yaratır.

9 – Yolun doğrusu Allah'ın üzerinedir. Onlardan bazısı sapıktır. Allah dileseydi elbette hepinizi hidayete erdirirdi.

10 – (Allah) O'dur ki, gökten sizin için su indirdi. İçecek ondan ve (hayvanları) otlatacağınız ağaç / bitki de ondandır.

11 – Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, bağlar ve her türlü meyvelerden bitirir. Şüphesiz bunda düşünen bir topluluk için elbette bir ibret vardır.

وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

11

düşünüyorlar | bir topluluk için | elbette ibret | bunda vardır | şüphesiz | meyve-lerden | bütün

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ

güneşi | gündüzü | geceyi | size | ram etti

وَالْقَمَرَ ۗ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

elbette ibretler | bunda vardır | şüphesiz | emri ile | boyun eğdirilmiş-lerdir | yıldızlar | ayı

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ۙ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ

12

yeryüzünde | sizin için | yarattı | o şeyleri de | akıllarını çalıştırıyorlar | bir topluluk için

مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

13

öğüt alıyorlar | bir toplum için | elbette bir ibret | bunda vardır | şüphesiz | renkleri | farklı olarak

وَهُوَ الَّذِى سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا

taze | et | ondan | yemeniz için | denizi | ram etti | ki | o

وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ

gemileri | görürsün | onu giyersiniz | zinet | ondan | çıkarmanız için

مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

14

şükredersiniz | olur ki | lutfundan | aramanız için | onda | yararlar

12 – Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı size ram etti. Yıldızlar da O'nun emri ile boyun eğdirilmiştir. Şüphesiz bunda akıllarını çalıştıran bir topluluk için elbette ibretler vardır.

13 – Sizin için yeryüzünde renkleri farklı olarak yarattığı şeyleri de (boyun eğdirdi). Şüphesiz bunda öğüt alan bir toplum için elbette bir ibret vardır.

14 – O ki ondan taze et yemeniz ve ondan giyeceğiniz bir ziynet çıkarmanız için denizi de ram etti. Orada gemilerin suyu yararak gittiğini görürsün ki, bu(nu) lutfundan aramanız ve belki şükredersiniz diye (yaptı).

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ

umulur ki | yollar | ırmaklar | sizi | sarsmayın diye | sabit dağlar | yere | diktibıraktı

تَهْتَدُونَ ١٥ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦ اَفَمَنْ

15 16

mi o kimse | yollarını bulurlar | onlar | yıldızlarla | işaretler | doğruyu bulursunuz

يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ

17

nimetini | sayarsanız | eğer | düşünmüyor musunuz | yaratmaz | o kimse gibi mi | yaratır

اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

18

bilir | Allah | çok esirgeyicidir | elbette çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | onları bitiremezsiniz | Allah'ın

مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

19

Allah'tan | başka | ibadet ediyorlar | onlar ki | açıklıyorsunuz | o şeyleri ki | gizliyorsunuz | o şeyleri ki

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ٢٠ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاءٍ وَمَا

20

diriler | değil | ölüler | yaratılıyorlar | oysa onlar | hiçbir şey | yaratamazlar

يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٢١ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ

21

onlar ki | bir tek | İlahtır | İlahınız | diriltilecekler | ne zaman | şuurunda değiller

15 – Sizi sarsmasın diye yere sabit dağlar, (bundan başka) ırmaklar ve yollar koydu. Umulur ki doğruyu bulursunuz.

16 – (Daha nice) işaretler (koydu). Onlar yıldızlarla da yollarını bulurlar.

17 – Hiç yaratan yaratmayan gibi midir? Düşünmüyor musunuz?

18 – Allah'ın nimetlerini sayarsanız, bitiremezsiniz. Şüphesiz Allah elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

19 – Allah, gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilir.

20 – Allah'tan başka ibadet ettikleri nesneler, hiçbir şey yaratamazlar, kendileri yaratılmışlardır.

21 – Ölüdürler, diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerinin şuurunda da değiller.

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾
22
kibir taslayanlardır | ve onlar | inkarcıdır | kalpleri | ahirete | iman etmezler

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
sevmez | şüphesiz O | açıklıyorlar | o şeyleri ki | gizliyorlar | o şeyleri ki | bilir | Allah | gerçekten | şüphe yoktur

الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا
23
derler | Rabbiniz | indirdi | ne | onlara | denildiği | zaman | kibir taslayanlar

اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
24
tam olarak | kendi günahlarını | taşımaları için | öncekilerin | masalları

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اَلَا
bilin ki | bilgisizce | onları saptırıyorlar | onların ki | günahlarından | kıyamet | gününde

سَآءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى
25
geldi | kendilerinden önce | onlar ki | tuzak kurdu | gerçekten | taşıyorlar | o şeyler ki | ne kötüdür

اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
tavan | üzerlerine | çöktü | temellerden | binalarına | Allah

مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
26
bilmiyorlar | o yerden ki | azap | onlara geldi | üstlerinden

22 – İlahınız bir tek İlahtır. Ahirete iman etmeyenler (var ya), onların kalpleri inkarcıdır ve onlar kibir taslayanlardır.

23 – Şüphe yok ki Allah, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilir. Şüphesiz O, kibir taslayanları sevmez.

24 – Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman: "Öncekilerin masalları" derler.

25 – Kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak, bilgisizce saptırdıklarının da günahlarından (bir kısmını) taşımaları için. Bilin ki, o taşıdıkları şey ne kötüdür!

26 – Kendilerinden öncekiler de tuzak kurdular. Allah da binalarına temellerden geldi; üstlerindeki tavan üzerlerine çöktü. Azap onlara bilmedikleri yerden geldi.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

idiniz | onlar ki | ortaklarım | nerede | der | rezil eder | kıyamet | gününde | sonra

تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ

bugün | rezillik | gerçek | ilim | kendilerine verildi | onlar ki | dedi | onlar hakkında | muhalefet ediyorsunuz

وَالسُّوٓءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ٢٧ الَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ

27

zulmedi-ciler olarak | melekler | canlarını alır | onlar ki | kafirlerin | üzerinedir | kötülük

اَنْفُسِهِمْ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوٓءٍ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

çok iyi bilendir | Allah | şüphesiz | hayır | kötülük | yapıyoruz | biz değildik | teslimiyeti | bıraktılar | nefislerine

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٨ فَادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

28

orada | ebedi kalıcılar olarak | cehennemin | kapılarından | girin | yapıyor-sunuz | idiniz | o şeyi ki

فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ٢٩ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ

29

indirdi | ne | korundular | o kimselere ki | denildi | büyüklük taslayanların | barınağı | gerçekten ne kötüdür

رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

iyilik | dünyada | bu | iyilik ettiler | o kimselere vardır | "hayır" | dediler | Rabbiniz

27 – Sonra kıyamet günü onları rezil eder ve: "Onlar hakkında muhalefet ettiğiniz ortaklarım nerede?" der. Kendilerine ilim verilenler: "Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kafirlerin üzerinedir" derler.

28 – Onlar ki melekler onların canlarını nefislerine (inkarla) zulmedenler olarak alır. "Biz bir kötülük yapmıyorduk" diyerek teslimiyeti (Allah'a) bırakırlar. Hayır, şüphesiz Allah sizin ne yaptığınızı çok iyi bilendir.

29 – Orada ebedi kalıcılar olarak girin cehennem kapılarından. Büyüklük taslayanların barınağı ne kötüdür!

30 – Korunanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildi. Onlar da: "Hayır (indirdi)" dediler. Bu dünyada iyilik edenler için iyilik vardır. Şüphesiz ahiret yurdu daha hayırlıdır. Müttakilerin yurdu ne güzeldir!

وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

30

Adn cennetleridir müttakilerin yurdu hakikat ne güzeldir daha hayırlıdır ahiret şüphesiz yurdu

يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاۤؤُنَ

diliyorlar o şeyler ki orada onlara vardır ırmaklar altlarından akar oraya girerler

كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

31

melekler onların canlarını alır onlar ki müttakileri Allah mükafatlandırır böylece

طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

32

yapıyor-sunuz idiniz o şeyle ki cennete girin size selam derler tertemiz

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ

emri gelmesinden yahut melekler onlara gelmesinden başka bekliyorlar mı

رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ

onlara zulmetmedi kendilerinden önce onlar ki yaptı böyle Rabbinin

اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ

33

kötülükleri onlara çattı zulmediyorlar kendi nefislerine idiler ancak Allah

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

34

alay ediyorlar onunla idiler o şeyler ki onları kuşattı yaptılar o şeylerin ki

31 – Yani Adn cennetleri. Oraya girerler. Altlarından ırmaklar akar. Onlar için orada diledikleri her şey vardır. Allah müttakileri böyle mükafatlandırır.

32 – Onlar ki, melekler onların canlarını tertemiz olarak alır. "Selam size. Yaptıklarınıza karşılık girin cennete" derler.

33 – Kafirler başka değil kendilerine meleklerin gelmesini yahut Rabbinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Kendilerinden öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi. Ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

34 – Bu nedenle onlara yaptıkları şeylerin kötülükleri çattı ve onları alay ettikleri şeyler kuşattı.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَىْءٍ

bir şeye | O'ndan başka | tapmazdık | Allah | dileseydi | eğer | şirk koştular | onlar ki | dedi

نَحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَىْءٍ كَذٰلِكَ فَعَلَ

yaptı | böyle | hiçbir şeyi | onu bırakıp | haram etmezdik | atalarımız | ne de | ne biz

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

35

apaçık | tebliğden | başka | peygamber-lere | var mı | kendilerinden önce | onlar ki

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولاً اَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاجْتَنِبُوا

uzak durun | Allah'a | ibadet edin | diye | bir peygamber | ümmete | her | gönderdik | andolsun gerçekten

الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

ona | hak oldu | kimine de | onlardan | Allah | hidayet etti | kimine | onlardan | taguttardan

الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

sonu | oldu | nasıl | görün | yeryüzünde | öyleyse dolaşın | sapıklık

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللهَ لَا يَهْدِى

36

hidayet etmez | Allah | şüphesiz | hidayetlerine | ne kadar hırs göstersen | yalanlayan-ların

35 – Şirk koşanlar: "Eğer Allah dileseydi, O'ndan başka hiçbir şeye ne biz ne de atalarımız tapmaz; O'nu bırakıp hiçbir şeyi de haram etmezdik" dediler. Kendilerinden öncekiler de böyle yaptılar. Peygamberlere apaçık tebliğden başka şey var mıdır?

36 – Her ümmete: "Allah'a ibadet edin ve tağuttan sakının" diye bir peygamber gönderdik. Onlardan kimine Allah hidayet etti. Kimine de sapıklık hak oldu. Öyleyse yeryüzünde dolaşın; yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün!

37 – Onların hidayetlerine ne kadar hırs göstersen de, şüphesiz Allah saptırdığı kimseye hidayet etmez ve onlar için yardımcılar da yoktur.

مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ
37

var / Allah'a / yemin ettiler / yardımcılar / onlar için / yoktur / saptırır / o kimseye ki

أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ

ancak / hak / üzerine / bir va'd olarak / hayır / ölüyor / o kimseyi ki / Allah / diriltmez / yeminleri ile

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ
38

tartışıyorlar / o şeyi ki / onlara / açıklaması için / bilmezler / insanların / çoğu

فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا
39

ancak / yalancılar / idiler / şüphesiz onlar / kafir oldular / onlar ki / bilsin diye / onda

قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾
40

o da oluverir / ol / onun için / demeyiz / onu irade ettiğimiz / zaman / bir şeye / sözümüz

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

mutlaka onları yerleştireceğiz / zulme uğradılar / o şeyden ki / sonra / Allah uğrunda / hicret ettiler / onlar ki

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
41

biliyorlar / olsalardı / keşke / daha büyüktür / ahiret / gerçekten mükafatı / güzelce / dünyada

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾
42

tevekkül ediyorlar / Rablerine / sabrettiler / onlardır ki

38 – Var yeminleri ile, Allah ölüleri diriltmez diye yemin ettiler. Hayır, bu O'nun üzerinde hak bir va'ttir. Ancak insanların çoğu bilmezler.

39 – (diriltir ki) Onlara ihtilaf ettikleri şeyi açıklasın ve kafirler de şüphesiz kendilerinin yalancılar olduklarını bilsinler, diye.

40 – Bizim irade ettiğimiz bir şeye sözümüz ancak ona, "ol" dememizdir ki, o da derhal oluverir.

41 – Zulme uğradıktan sonra Allah uğrunda hicret eden kimseleri, mutlaka onları dünyada güzelce yerleştireceğiz. Gerçekten ahiretin mükafatı daha büyüktür, keşke bilselerdi!

42 – Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ

ehline | öyleyse sorun | onlara | vahyediyoruz | erkekler | ancak | senden önce | gönder-medik

الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ

43

indirdik | kitaplarla | açık kanıtlarla | bilmiyor-sunuz | iseniz | eğer | zikir

اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

44

düşünüyorlar | umulur ki | onlara | indirildi | o şeyi ki | insanlara | açıklaman | için | zikri | sana

اَفَاَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ

yere | onları | Allah'ın | batırma-sından | kötülükleri | tuzak kurdular | onlar ki | emin mi oldu

اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ

45

kendileri yakalamasından | yahut | fark etmiyorlar | o yerden ki | azabın | onlara gelmesinden | yahut

فِى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ۗ فَاِنَّ

46

şüphesiz | korku üzerinde | onları yakalama-sından | yahut | aciz bırakanlar | onlar | artık değiller | dolaşmala-rından

رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ

47

bir şeyden | Allah | yarattı | o şeye ki | bakmadılar mı | çok esirgeyendir | hakikaten çok şefkatlidir | Rabbin

43 – Senden önce ancak kendilerine vahyettiğimiz erkekleri (peygamber olarak) gönderdik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline (bilenlere) sorun.

44 – (O peygamberleri) açık kanıtlarla ve kitaplarla (gönderdik). Sana zikri (Kur'an'ı) indirdik ki insanlara kendilerine indirileni açıklayasın. Umulur ki düşünürler.

45 – Kötülük tuzakları kuranlar Allah'ın, kendilerini yere batırmasından yahut azabın kendilerine fark etmedikleri yerden gelmesinden emin mi oldular?

46 – Yahut onları dolaşırken yakalamasından (emin mi oldular?). Artık onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değiller.

47 – Yahut onları korku üzerinde yakalamasından (emin mi oldular?). Şüphesiz Rabbin hakikaten çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir.

48 – Allah'ın yarattığı şeylere bakmadılar mı ki, onların gölgeleri sağdan ve soldan hor olarak Allah'a secde ederek döner.

49 – Göklerde ve yerde ne kadar canlı varsa ve melekler varsa, Allah'a secde eder. Onlar büyüklenmezler.

50 – Üstlerindeki Rablerinden korkarlar. Ve emrolundukları şeyi yaparlar.

51 – Allah dedi: "İki İlah edinmeyin. O sadece bir tek İlahtır. Öyleyse yalnız benden korkun".

52 – Göklerde ve yerde ne varsa, O'nundur. Din de daima O'nundur. Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53 – Sizde olan nimet Allah'tandır. Sonra size sıkıntı dokunduğu zaman yalnız O'na feryat edersiniz.

54 – Sonra o sıkıntıyı sizden açtığı (defettiği) zaman, hemen içinizden bir grup Rablerine şirk koşarlar.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ

hayvanlardan / yerdedir / o şeyler ki / göklerdedir / o şeyler ki / secde eder / Allah'a

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ

49

üstlerinden / Rablerinden / korkanlar / büyüklen-mezler / onlar / melekler

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ

50

iki / ilahlar / edinmeyin / Allah / dedi / emrolunurlar / o şeyi ki / yaparlar

اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

51

yerdedir / göklerdedir / o şeyler ki / O'nundur / korkun / öyleyse yalnız benden / bir tek / İlahtır / o / ancak

وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ۗ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ

52

nimetten / sizdedir / o şey ki / korkuyor-sunuz / Allah'tan / başkasın-dan mı / daima / din/itaat / O'nundur

فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ۚ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ

53

açtığı / zaman / sonra / feryad edersiniz / yalnız ona / sıkıntı / dokunduğu / zaman / sonra / Allah'tandır

الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

54

şirk koşarlar / Rablerine / içinizden / bir grup / hemen / sizden / sıkıntıyı

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٥٥ وَيَجْعَلُوْنَ
55

ayırırlar bilirsiniz yakında öyleyse faydalanın onlara verdik o şeyi ki inkar etmeleri için

لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ

idiniz o şeyden ki mutlaka sorulacaksınız Allah'a yemin olsun ki kendilerine rızk ettik o şeylerden ki hisse bilmezler o şeylere ki

تَفْتَرُوْنَ ۝٥٦ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ۝٥٧
56 57

candan istiyorlar o şeyleri ki kendilerine isnad ederler hâşâ O münezzehtir kızları Allah'a isnad ederler iftira ediyorsunuz

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ

O simsiyah yüzü olur dişi ile onlardan biri müjdelendiği zaman

كَظِيْمٌ ۝٥٨ يَتَوٰرٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْۗءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰي هُوْنٍ
58

zilletle onu tutacak mı onunla müjdelendi o şeyin kötülüğünden toplumdan gizlenir öfke doludur

اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝٥٩ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
59

iman etmiyorlar o kimseler için hüküm veriyorlar o şey ki ne kötüdür bilin ki toprağa gömecek mi onu yoksa

بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦٠
60

hikmet sahibidir mutlak galiptir O en yüce misal vardır Allah için ise kötü misal vardır ahirete

55 – Kendilerine verdiklerimizi inkar etmek için. Öyleyse (bir süre) faydalanın; yakında bilirsiniz.

56 – Kendilerine rızk ettiğimiz şeylerden bilmeyenlere (putlara) hisse ayırırlar. Allah'a yemin olsun ki ettiğiniz iftiralardan mutlaka sorulacaksınız.

57 – Allah'a kızları isnat ederler. Hâşâ, O münezzehtir. Candan istedikleri şeyi (oğlan çocuğunu) da kendilerine isnat ederler.

58 – Onlardan biri dişi (kız çocuğu) ile müjdelendiği zaman, öfke dolu olarak yüzü simsiyah kesilir.

59 – Verilen kötü müjde dolayısıyla toplumdan ayrılır. Onu (doğan çocuğu) zilletle tutacak mı yoksa onu toprağa mı gömecek? Bilin ki, hüküm verdikleri şey ne kötüdür!

60 – Ahirete iman etmeyenler için kötü misal vardır. En yüce misal ise Allah'ındır. O, mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ

ancak | bir canlı | yeryüzünde | bırakmazdı | zulümleri | ile | insanları | Allah | sorumlu tutsaydı | eğer

يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُوْنَ سَاعَةً

bir saat | geri kalmazlar | ecelleri | geldiği zaman | zaman | belli | bir süreye | kadar | tehir ediyor | onları

وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ

61

niteler | hoşlanmazlar | o şeyi ki | Allah'a | isnad ederler | ileri gitmezler

اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ

onlar | ateş | onlara vardır | gerçekten | şüphesiz | en güzeli | onlarındır | muhakkak | yalan | dilleri

مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ

62

onlara | süsledi | senden önce | ümmetlere | gönderdik | gerçekten | Allah'a andolsun ki | öncülerdir

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾

63

pek acıklı | bir azap | onlara vardır | bugün | onların velisidir | artık o | amellerini | şeytan

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا

ihtilaf ettiler | o şeyi ki | onlara | açıklaman | için | ancak | kitabı | sana | indirmedik

فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

64

inanıyorlar | bir kavme | rahmet için | hidayet için | onda

61 – Eğer Allah insanları zulümleri sebebiyle (hemen) sorumlu tutsaydı. Yeryüzünde bir canlı bırakmazdı. Ancak onları belli bir süreye kadar tehir ediyor. Ecelleri geldiği zaman bir saat geri kalmazlar, ileri de gitmezler.

62 – Hoşlanmadıkları şeyleri Allah'a nisbet ederler. Dilleri de, şüphesiz en güzeli kendilerinin diye yalan söyler. Şüphesiz, onlar için ateş vardır ve şüphesiz onlar öncülerdir.

63 – Allah'a andolsun ki senden önceki ümmetlere de (peygamberler) gönderdik de şeytan onlara amellerini süsledi. Artık o, bugün onların velisidir. Ve onlar için pek acıklı bir azap vardır.

64 – Kitabı sana başka değil ancak ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavim için de hidayet ve rahmet için indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

bunda vardır şüphesiz ölümünden sonra yeryüzünü onunla diriltti su gökten indirdi Allah

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيْكُمْ مِّمَّا

65

o şeyden ki size içiriyoruz ibret hayvanlarda sizin için vardır şüphesiz dinleyen bir toplum için bir ibret

فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾

66

içenler için boğazdan kolay geçen halis süt kan fışkı ile arasından karınlarındaki

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا

güzel bir rızk içki ondan edinirsiniz üzümlerden hurma ağaçlarının meyvelerinden

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ

67

edin diye bal arısına Rabbin vahyetti akıllarını çalıştırıyorlar bir toplum için mutlaka bir ayet bunda vardır şüphesiz

مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ

68

bütün ye sonra çardak kuruyorlar o şeylerden ağaçlardan evler dağlardan

الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ

şerbet karınlarından çıkar kolaylaştırılmış Rabbinin yollarına git meyvelerden

65 – Allah, gökten su indirdi de onunla ölümünden sonra yeryüzünü diriltti. Şüphesiz bunda dinleyen bir kavim için elbette bir ibret vardır.

66 – Şüphesiz sizin için hayvanlarda da elbette bir ibret vardır. Size onun karnındakinden fışkı ile kan arasından içenlerin boğazından kolay geçen halis süt içiriyoruz.

67 – Hurmanın ve üzümlerin meyvelerinden, ondan içki ve güzel bir rızk edinirsiniz. Şüphesiz bunda aklını çalıştıran bir kavim için mutlaka bir ayet (ibret) vardır.

68 – Rabbin arıya, "dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurduğu çardaklardan evler edin", diye vahyetti.

69 – "Sonra bütün meyvelerden ye; Rabbinin yoluna kolaylaştırılmış olarak git".Onların karınlarından renkleri farklı bir şerbet çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir kavim için elbette bir ayet vardır.

مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٦٩
69
düşünür yorlar | bir toplum için | bir ayet | bunda vardır | şüphesiz | insanlar için | şifa | onda vardır | renkleri | farklı

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰى اَرْذَلِ الْعُمُرِ
ömrün | en reziline | döndürülür | kimi | içinizden | sizi öldürür | sonra | sizi yarattı | Allah

لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ٧٠ وَاللّٰهُ
70
Allah | gücü yetendir | herşeyi bilendir | Allah | şüphesiz | bir şey | ilimden | sonra | bilmemesi | için

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
onlar ki | değildir | rızkta | bazınıza | bazınızı | üstün kıldı

فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
onlar | sağ elleri | sahip oldu | o kimse-lere ki | rızklarını | vericiler | üstün kılındılar

فِيهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ٧١ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
71
sizin için | yarattı | Allah | inkar ediyorlar | Allah'ın | nimetini mi | eşitler | onda

اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
size rızk etti | torunlar | oğullar | eşlerinizden | sizin için | yarattı | eşler | kendiniz-den

مِنَ الطَّيِّبَاتِ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٧٢
72
nankörlük ediyorlar | onlar | Allah'ın | nimetine | mi | iman ediyorlar | batıla mı | temiz şeylerden

70 – Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürür. İçinizden kimi ömrün en reziline döndürülür ki, ilminden sonra bir şey bilmesin. Şüphesiz Allah her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

71 – Allah rızkta bazınızı bazınıza üstün kıldı. Üstün kılınanlar sağ ellerinin sahip oldukları-na (kölelerine) rızklarını verici değiller. Onlar onda eşittirler. Allah'ın nimetini mi inkar ediyorlar?

72 – Allah size kendinizden eşler yarattı ve eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı / verdi. Size temiz şeylerden rızk etti. Batıla iman edip Allah'ın nimetini mi inkar ediyorlar?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ مَا لاَ يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ

göklerden | bir rızka | onlar için | sahip değildir | o şeye ki | Allah'tan | başka | ibadet ediyorlar

وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَلاَ يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلاَ تَضْرِبُوا لِلهِ الْاَمْثَالَ

73

benzerler | Allah'a | öyleyse getirmeyin | güç de yetiremezler | hiçbir şeye | yerden

اِنَّ اللهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً

74

bir misal | Allah | verdi | bilmezsiniz | sizse | bilir | Allah | şüphesiz

عَبْدًا مَمْلُوكًا لاَ يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا

güzel | bir rızk | bizden | ona rızk verdik | şu kimseyi ki | hiçbir şeye | gücü yetmez | mülk altında | kul

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ اَلْحَمْدُ لِلهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ

onların çoğu | hayır | Allah'ındır | övgü | eşit olurlar mı | açık | gizli | ondan | harcar | o

لاَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللهُ مَثَلاً رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَا

75

onlardan biri | iki adamı | misal | Allah | verdi | bilmezler

اَبْكَمُ لاَ يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُ اَيْنَمَا

nereye | efendisine | yüktür | o | hiçbir şeye | gücü yetmez | dilsizdir

73 – Allah'tan başka kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka, hiçbir şeye sahip olmayan ve güç yetiremeyen şeylere ibadet ediyorlar.

74 – Allah'a misaller getirmeyin. Şüphesiz Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75 – Allah; hiçbir şeye gücü yetmeyen köle bir kul ile kendisine bizden güzel bir rızk verdiğimiz; onun da ondan gizli ve açık harcadığı bir kimseyi misal verdi. Hiç bunlar eşit olur mu? Övgü Allah'ındır. Hayır, onların çoğu bilmezler.

76 – Allah iki adamı misal verdi: Birisi dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez ve o, efendisine yüktür. Onu nereye gönderse, hayır getirmez. Bununla, adaleti emreden ve doğru yolda olan eşit olur mu?

يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ

emrediyor / o kimse ki / o / eşit olur mu / hayır / getirmez / gönderse / onu

بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَ لِلّٰهِ غَيْبُ

76

gaybi / Allah'a aittir / doğru / bir yol üzerindedir / o / adaleti

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

göz / kırpma gibidir / ancak / kıyametin / işi / değildir / yerin / göklerin

اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ

77

sizi çıkardı / Allah / kadirdir / şeye / her / Allah / çünkü / daha yakındır / o / yahut

مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ

size / verdi / hiçbir şey / bilmiyor-sunuz / analarınızın / karınların-dan

السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

78

şükreder-siniz / belki siz / gönüller / gözler / kulaklar

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِى جَوِّ السَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ

tutmuyor onları / göğün / boşluğunda / amade kılınmışlar / kuşlara / bakmadılar / mı

اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

79

iman ediyorlar / bir toplum / için / gerçekten ibretler / bunda / şüphesiz / Allah / ancak

77 – Göklerin ve yerin gaybi Allah'a aittir. Kıyametin işi ancak göz kırpma gibidir yahut o, daha yakındır. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

78 – Allah sizi analarınızın karınlarından hiçbir şey bilmez olarak çıkardı. Size kulaklar, gözler ve gönüller verdi, belki siz şükredersiniz.

79 – Göğün boşluğunda amade kılınmış kuşlara bakmadılar mı? Onları ancak Allah tutuyor. Şüphesiz bunda iman eden bir toplum için gerçekten ibretler vardır.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ

sizin için kıldı dinlenme yeri evlerinizden sizin için kıldı Allah

جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ

gününde göçünüz gününde hafif bulursunuz onları evler hayvan derilerinden

اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا

döşemelikler kullarından yapağılarından yünlerinden ikametiniz

وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا

80

gölgeler yarattı o şeylerden ki sizin için kıldı Allah bir zamana kadar kullanılacak birşey

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ

sıcaktan sizi korur gömlekler sizin için kıldı barınaklar dağlardan sizin için kıldı

وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

umulur ki size nimetini tamamlıyor böylece savaşınızdan sizi korur gömlekler

تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

81 82

teslimiyet gösterirsiniz eğer yüz çevirirlerse ancak sana tebliğ düşer apaçık

80 – Allah size evlerinizden dinlenme yeri kıldı ve sizin için hayvan derilerinden göç gününüzde ve ikamet gününüzde hafif bulacağınız evler kıldı. Onların yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından da döşemelikler ve bir zamana kadar kullanılacak şey verdi.

81 – Allah sizin için, yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Sizin için dağlardan barınaklar kıldı. Sizin için sizi sıcaktan koruyacak gömlekler ve sizi savaşınızdan koruyacak gömlekler kıldı. Allah size nimetlerini böylece tamamlar, umulur ki teslimiyet gösterirsiniz.

82 – Eğer yüz çevirirseniz, sana ancak apaçık tebliğ etmek düşer.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

kafirlerdir | onların çoğu | onu inkar ederler | sonra | Allah'ın | nimetini | bilirler

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

kafir oldular | o kimse-lere ki | izin verilmez | sonra | bir şahit | ümmetten | her | göndereceğiz | hatırla o günü ki

وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

azabı | zalim oldular | onlar ki | gördüğü | zaman | rızalık istenile-cekler | onlardan | ne de

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ

onlar ki | gördüğü | zaman | süre verilecekler | ne de onlara | onlardan | hafifletil-meyecek

أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا

ortaklarımızdır | bunlar | ey Rabbimiz | derler | ortaklarını | şirk koştular

الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

şüphesiz sizler | şu sözü | onlara | onlar da attılar | senden başka | ibadet ediyoruz | biz idik | ki onlar

لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَأَلْقَوْا إِلَى اللهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ

teslimiyeti | o gün | Allah'a | bıraktılar | gerçekten yalancılar-sınız

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

uyduruyorlar | idiler | o şeyler ki | onlardan | kayboldu

83 – Allah'ın nimetini bilirler, sonra da onu inkar ederler. Onların çoğu kafirlerdir.

84 – Hatırla o günü ki, her ümmetten bir şahit göndereceğiz. Sonra kafirlere izin verilmez ve onlardan rızalık istenilmez.

85 – Zalimler azabı gördükleri zaman onlardan hafifletilmeyecek de onlara süre verilmeyecek de.

86 – Şirk koşanlar ortaklarını (putları) gördükleri zaman: "Ey Rabbimiz, bunlar bizim senden başka ibadet ettiğimiz ortaklarımızdır" derler; onlar da şu sözü atarlar: "Şüphesiz sizler elbette yalancılarsınız".

87– Ogün teslimiyeti Allah'a bıraktılar. Uydurdukları şeyler de (putlar da) onlardan kayboldu.

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا

azabı onlara artırdık Allah'ın yolundan çevirdiler kafir oldular onlar ki

فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

göndereceğiz hatırla o günü ki bozgunculuk ediyorlar idiler o şeyle ki azab üstüne

فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ

seni de getirdik kendilerinden üzerlerine bir şahit ümmete her

شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا

açıklama için kitabı sana indirdik onların üzerine bir şahit

لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

müslümanlara müjde için rahmet için hidayet için şeyi her

إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ

akrabalara vermeyi iyiliği adaleti emreder Allah şüphesiz

وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ

belki size öğüt verir taşkınlığı kötülüğü hayırsızlığı men eder

88 – Onlar ki kafir oldular ve (insanları) Allah'ın yolundan çevirdiler. Biz de ettikleri bozgunculuk yüzünden onların azap üstüne azaplarını artırdık.

89 – Hatırla o günü ki her ümmetten üzerlerine kendilerinden bir şahit göndereceğiz ve seni de onların üzerine şahit getirdik. Sana kitabı her şeyi açıklamak, Müslümanlar için de hidayet, rahmet ve müjde için indirdik.

90 – Şüphesiz Allah adaleti, iyiliği ve akrabalara vermeyi emreder ve hayasızlığı, kötülüğü ve taşkınlığı men eder. Belki öğüt alırsınız diye size öğüt verir.

حزب ٤

91 – Anlaştığınız zaman Allah'ın sözünü yerine getirin. Yeminleri sağlamlaştırdıktan sonra bozmayın. Oysa Allah'ı üzerinize kefil kıldınız. Şüphesiz Allah yaptığınız şeyleri bilir.

92 – Kuvvetle (sağlamaca) eğirdiğini çözüntü halinde bozan (kadın) gibi olmayın. Bir topluluk bir topluluktan (malca) daha çok olsun diye yeminlerinizi aranızda bir hile / fesat (konusu) ediniyorsunuz. Allah ancak onunla sizi sınıyor. Ve ihtilaf ettiğiniz şeyi kıyamet gününde size elbette açıklayacak.

93– Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Ancak dilediğini saptırır ve dilediğini hidayete erdirir. Yaptıklarınızdan mutlaka sorulacaksınız.

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ

sonra ayak sonra kayar aranızda fesat mevzuu yeminlerinizi edinmeyin

ثُبُوْتِهَا وَتَذُوْقُوا السُّوْٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ

sizin için vardır Allah'ın yolundan çevirdiniz o şeyle ki kötülüğü tadarsınız sebatından

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ اِنَّمَا

94 gerçekten o şey ki az bir pahaya Allah'ın sözünü satmayın büyük bir azap

عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ

95 yanınızdadır o şey ki bilirseniz iseniz eğer sizin için daha hayırlıdır o Allah katındadır

يَنْفَدُ ۭ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۭ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا اَجْرَهُمْ

mükafatlarını sabrettiler o kimselere ki elbette kesinlikle vereceğiz bakidir Allah katındadır o şey ki biter/tükenir

بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى

96 dişiden yahut erkekten iyi birşey yaparsa kim yapıyorlar idiler o şeyin ki en güzeli ile

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ

mükafatlarını muhakkak vereceğiz onlara hoş bir hayat elbette ona yaşatacağız mü'min o olarak

94 – Yeminlerinizi aranızda fesat mevzuu edinmeyin; sonra sebatından sonra ayaklar kayar ve Allah'ın yolundan çevirdiğiniz için kötülüğü / azabı tadarsınız. Ve sizin için büyük bir azap vardır.

95 – Allah'ın sözünü az bir pahaya satmayın. Gerçekten Allah katındaki şey, eğer bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

96 – Sizin yanınızdaki biter, Allah'ın yanındaki ise bakidir. Sabredenlere mükafatlarını yaptıklarının en güzeli ile vereceğiz.

97 – Erkekten veya kadından kim mü'min olarak iyi bir şey yaparsa, ona elbette hoş bir hayat yaşatacağız ve onlara mükafatlarını yaptıklarının en güzeli ile vereceğiz.

98 – Kur'an okuduğun zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın (euzu çek).

99 – Gerçek şu ki onun iman edenler ve Rablerine güvenenler üzerinde bir gücü yoktur.

100 – Onun gücü ancak onu veli edinenler ve onu (Allah'a) şirk koşanlar üzerinedir.

101 – Eğer biz bir ayetin yerine başka bir ayeti değiştirirsek – ki Allah indirdiği şeyi daha iyi bilendir – "Sen ancak bir iftiracısın" derler. Hayır onların çoğu bilmezler.

102 – De ki: "Onu Kutsal Ruh, iman edenleri sağlamlaştırmak ve Müslümanlara da hidayet ve müjde olmak için hak ile indirdi".

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِى

dili | bir beşer | ona öğretiyor | ancak | diyorlar | şüphesiz onlar | biliyoruz | andolsun ki

يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ مُبِينٌ ١٠٣

apaçık | Arapça | bir dildir | bu ise | yabancıdır | ona | nisbet ediyorlar

اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ

Allah | hidayet etmez onlara | Allah'ın | ayetlerine | iman etmezler | onlar ki | şüphesiz

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ١٠٤ اِنَّمَا يَفْتَرِى الْكَذِبَ الَّذِينَ

104

onlar ki | yalanı | uydurur | ancak | acıklı | bir azap | onlar için vardır

لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ١٠٥

105

yalancıların | ta kendileridir | işte onlar | Allah'ın | ayetlerine | iman etmezler

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ

kalbi ise | zorlandı | o kimse ki | ancak | imanından | sonra | Allah'ı | inkar ederse | kim

مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا

göğüs | küfre | açarsa | kim | fakat | imanla | rahattır

103 – Andolsun ki onların: "Ona ancak bir beşer öğretiyor" dediklerini biliyoruz. Ona nisbet ettiklerinin dili yabancı, bu ise apaçık Arapça bir dildir.

104 – Şüphesiz Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler var ya, Allah onlara hidayet etmez ve onlar için acıklı bir azap vardır.

105 – Yalanı ancak Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler uydurur. İşte onlar yalancıların ta kendileridir.

106 – Kim imanından sonra Allah'ı inkar eder, ancak bundan zorlandığı halde kalbi imanla rahat olan müstesnadır, fakat (zorlama karşısında) küfre göğüs açarsa, işte onlara Allah'tan bir gazap vardır. Ve onlar için büyük bir azap vardır.

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٦
106
büyük / bir azap / onlar için vardır / Allah'tan / bir gazap / onların üzerinedir

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ
ahirete / dünya / hayatını / tercih ettiler / onlar / çünkü

وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ١٠٧
107
kafirler / kavmine / hidayet etmez / Allah / şüphesiz

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ
kulaklarının / kalplerinin / üzerine / Allah / mühür basmıştır / o kimseler-dir ki / işte onlar

وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ١٠٨
108
gafillerin / ta kendileridir / işte onlar / gözlerinin

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ١٠٩ ثُمَّ اِنَّ
109
gerçekten / sonra / ziyan edenlerin / ta kendileridir / ahirette / gerçekten onlar / şüphe yoktur

رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
cihat ettiler / sonra / işkence gördüler / o şeyin ki / ardından / hicret ettiler / onlar için ki / Rabbin

وَصَبَرُوٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٠
110
çok esirgeyicidir / elbette çok bağışlayıcıdır / bunun ardından / Rabbin / şüphesiz / sabrettiler

107 – Çünkü onlar dünya hayatını ahirete tercih ettiler. Şüphesiz Allah kafirler kavmine hidayet etmez.

108 – İşte Allah onların kalplerine, kulaklarına ve gözlerine mühür basmıştır. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.

109 – Şüphe yoktur ki gerçekten onlar ahirette ziyan edenlerin ta kendileridir.

110 – Sonra gerçekten Rabbin işkence gördükten sonra hicret edenler, sonra da cihat ve sabredenler için, şüphesiz Rabbin bunun ardından elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا

o şey ki / nefse / her / verilir / kendinden / mücadele eder / nefis / her / gelir / o gün

عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً

111 / bir kenti / misal / Allah / verdi/ getirdi / zulmedil- mezler / onlar / yaptı

كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ

yerden / her / bol bol / rızkı / ona geliyordu / huzurlu / güvenli / idi

فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

korku / açlık / elbisesini / Allah / ona tattırdı / Allah'ın / nimetlerine / nankörlük etti

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ

112 / içlerinden / bir peygamber / onlara geldi / andolsun ki / yapıyorlar / idiler / o şeyle ki

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا

113 / artık yeyin / zalimler / iken onlar / azap / derken onları yakaladı / onu yalanladılar

مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

Allah'ın / nimetine / şükredin / hoş olarak / helal / Allah / size rızk etti / o şeyden ki

111 – O gün her nefis gelir kendisi için mücadele eder. Her nefse yaptığı tam verilir ve onlara zulmedilmez.

112 – Allah bir kenti misal verdi: Bu güvenli, huzurlu idi. Ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Derken Allah'ın nimetlerine nankörlük etti; Allah da ona (halkının) yaptıkları yüzünden açlık ve korku elbisesini tattırdı / giydirdi.

113 – Andolsun ki, onlara içlerinden bir peygamber geldi de onu yalanladılar. Derken o zalimleri azap yakaladı.

114 – Allah'ın size rızk ettiği şeyden helal u hoş olarak yiyin ve eğer O'na ibadet ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin.

إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ

ölüyü / size / haram etti / ancak / ibadet ediyorsunuz / O'na / iseniz / eğer

وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ اللهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ

dertte kalırsa / artık kim / onunla / Allah'tan başkasına / kesildi / o şeyi ki / domuz / etini / kanı

بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

niteliyor / o şey için ki / demeyin / çok esirgeyicidir / çok bağışlayıcıdır / Allah / şüphesiz / haddi aşmadan / saldırmadan

أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللهِ

Allah / uydurmanız için / haramdır / bu / helaldir / şu / yalanı / dilleriniz

الْكَذِبَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

iflah olmazlar / yalanı / Allah'a / uyduruyorlar / onlar ki / şüphesiz / yalanı

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ

onların ki / üzerine / acıklı / bir azap / onlar için vardır / az bir / menfaattir

هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا

önceden / sana / anlattık / o şeyi ki / haram ettik / Yahudi oldular

ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

zulmediyorlar / kendilerine / onlar idiler / fakat / biz onlara zulmetmedik

115 – (Allah) size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasına kesileni haram etti. Kim darda kalırsa, saldırmadan, haddi aşmadan (ondan yiyebilir). Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

116 – Dillerinizin niteleyiği şeyler için Allah'a yalan uydurmak üzere: "Bu helaldir, bu haramdır" demeyin. Şüphesiz Allah'a yalan uyduranlar iflah olmazlar.

117 – Bu az bir menfaattir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

118 – Yahudilere de daha önce sana anlattıklarımızı haram ettik. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ

ardından tevbe ettiler sonra bilmeden kötülük yaptılar onlar için ki Rabbin şüphesiz sonra

ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوٓا۟ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ 119

çok esirgeyicidir elbette çok bağışlayıcı bundan sonra Rabbin şüphesiz ıslah ettiler bunun

اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ 120

müşriklerden değildi muvahhit Allah'a itaatkâr bir ümmet idi İbrahim şüphesiz

شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ

bir yola iletti onu seçti O'nun nimetlerine şükreden

مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ 121 وَاٰتَيْنَاهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ

ahirette şüphesiz o iyilik dünyada ona verdik dosdoğru

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ 122 ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ

İbrahim'in dinine tabi ol diye sana vahyettik sonra elbette salihlerdendir

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ 123 اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى

cumartesi tatili kılındı ancak müşriklerden olmadı bir muvahhit olarak

119 – Sonra Rabbin bilmeden kötülük işleyenler, sonra da bunun ardından tövbe edip (nefislerini) ıslah edenler için, şüphesiz Rabbin bundan sonra elbette çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

120 – Şüphesiz İbrahim Allah'a itaatkar muvahhit bir ümmet idi, müşriklerden değildi.

121 – O'nun nimetlerine şükreden (biri) idi. Onu seçti ve onu doğru yola iletti.

122 – Ona dünyada iyilik verdik. Şüphesiz o, ahirette de elbette iyilerdendir.

123 – Sonra sana: "Bir muvahhit olarak İbrahim dinine tabi ol. O, müşriklerden değildi" diye vahyettik.

124 – Cumartesi tatili ancak o hususta ihtilaf edenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin kıyamet gününde onların ihtilaf ettikleri şeyde mutlaka hükmedecektir.

125 – Rabbinin yoluna hikmet ile güzel öğüt ile davet et ve onlarla en güzeli ile tartış. Şüphesiz Rabbin kendi yolundan sapanı en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126 – Eğer (birilerini) cezalandırırsanız, cezalandırıldığınız şeyin misli ile cezalandırın. Eğer sabrederseniz şüphesiz o, sabredenler için daha hayırlıdır.

127 – Sabret. Sabrın ancak Allah(ın tevfiki) iledir. Onlara üzülme ve kurdukları tuzaktan dolayı sıkıntıda olma.

128 – Şüphesiz Allah, (kendinden) korkanlar ve iyilik edenlerle beraberdir.

سُورَةُ الْإِسْرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاحِدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى

Mescid-i Haram'dan | geceleyin | kulunu | yürüttü | o Allah ki | münezzehtir

الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ۚ إِنَّهُ

şüphesiz | ayetlerimizden | ona göstermemiz için | çevresini | bereketlendirdik | o | Mescid-i Aksa'ya

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

1 | onu kıldık | kitabı | Musa'ya | verdik | herşeyi görendir | hakkıyla işiten | O

هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ۖ ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ

2 | ey soyu | bir vekil | benden başka | tutmayın diye | İsrail oğullarına | bir rehber

مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ

3 | hükmettik | çok şükreden | bir kul | idi | şüphesiz O | Nuh ile beraber | taşıdık | o kimselerin ki

الجزء ١٥

17 – İSRA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
111 ayettir.

1 – Kulunu geceleyin Mescid-i Haram'dan, kendisine ayetlerimizden göstermek için, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüten Allah münezzehtir. Şüphesiz O, hakkıyle işiten, her şeyi görendir.

2 – Musa'ya o kitabı verdik ve onu, "benden başka bir vekil edinmeyin" diye İsrail oğullarına bir rehber kıldık.

3 – Ey Nuh ile taşıdığımız kimselerin soyu, şüphesiz o, çok şükreden bir kul idi.

بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَّتَيۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ

mutlaka taşkınlık yapacaksınız | iki defa | yeryüzünde | muhakkak fesat çıkaracaksınız | kitapta | İsrail oğullarına

عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثۡنَا عَلَيۡكُمۡ

4

üzerinize | gönderdik | o ikiden birincisinin | va'desi | geldiği | zaman | büyük | bir taşkınlıkla

عِبَادٗا لَّنَآ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ فَجَاسُواْ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِۚ وَكَانَ

idi | evlerin | arasında | araştırdılar | çetin | bir kuvvet | sahibi | bize ait | kullar

وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ٥ ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَمۡدَدۡنَٰكُم

5

size imdat ettik | onlara karşı | devlet ve galebe | size | verdik | sonra | yerine getirilmiş | bir va'd

بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا ٦ إِنۡ

6

eğer | sayıca | daha çok | sizi kıldık | oğullarla | mallarla

أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡ وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ فَإِذَا جَآءَ

geldiği | zaman | yine kendiniz | içindir | kötülük ederseniz | eğer | kendiniz için | etmişsinizdir | iyilik ederseniz

وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُۥٓـُٔواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ كَمَا

gibi | Mescid'e | girsinler diye | yüzlerinizi | kötülesinler diye | ötekinin | va'desi

دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ٧

7

bir helakla | galebe ettiler | o şeyi ki | helak etsinler diye | sefer | ilk | ona girdikleri

4 – Kitapta İsrail oğullarına şöyle hükmettik: "Elbette yeryüzünde iki defa fesat çıkaracak ve mutlaka büyük bir taşkınlıkla taşkınlık edeceksiniz".

5 – O ikiden birincisinin va'desi gediği zaman üzerinize çetin bir kuvvet sahibi kullarımızı gönderdik de evlerin arasında (sizi) araştırdılar. Bu da yerine getirilmiş bir va'd idi.

6 – Sonra onlara karşı size devlet verdik ve size mallarla oğullarla imdat ettik. Sizi sayıca daha çok kıldık.

7 – Eğer iyilik ederseniz kendiniz için iyilik etmiş ve eğer kötülük ederseniz yine kendiniz için etmiş olursunuz. Ötekisinin va'desi gelince, yüzlerinizi kötülesin, ilk sefer girdikleri gibi Mescid'e girsinler ve galebe ittiklerini bir helak ile helak etsinler, diye (başınıza yine düşman musallat ettik).

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ

kafirlere / cehennemi / kıldık / biz de döneriz / eğer siz dönerseniz / size merhamet etmesi / Rabbinizin / umulur

حَصِيْرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِىْ لِلَّتِىْ هِىَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

müjdeler / en doğrudur / o / o şeye ki / iletir / Kur'an / bu / şüphesiz / zindan

الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿٩﴾ وَّاَنَّ

şüphesiz / büyük / bir mükâfat / onlar için vardır / mutlaka / iyi şeyler / yaparlar / onlar ki / mü'minleri

الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ

dua eder / acıklı / bir azap / onlar için / hazırladık / ahirete / iman etmezler / onlar ki

الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا

kıldık / pek aceleci / insan / oldu / hayra / duası gibi / şerre / insan

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

gösterici / gündüzün / ayetini / kıldık / gecenin / ayetini / sildik / iki ayet (nişanı) / gündüzü / geceyi

لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ

hesabı / yılların / sayısını / bilmeniz için / Rabbinizden / lutuf / aramanız için

8 – Rabbinizin size merhamet etmesi umulur. Eğer (tekrar bozgunculuğa) dönerseniz biz de (cezalandırmağa) döneriz. Cehennemi kafirler için bir zindan kıldık.

9 – Şüphesiz bu Kur'an, en doğru şeye (yola) iletir. İyi işler yapan mü'minlere de kendileri için mutlaka büyük bir mükafat olduğunu müjdeler.

10 – Şüphesiz ahirete iman etmeyenler için de acıklı bir azap hazırladık.

11 – İnsan hayra duası gibi şerre de dua eder. İnsan pek acelecidir.

12 – Gece ile gündüzü iki ayet kıldık. Gecenin ayetini sildik, gündüzün ayetini de Rabbinizden lutuf aramanız ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için gösterici / aydınlık kıldık. Her şeyi bir açıklama ile açıklad ık.

وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ

12

her | şeyi | onu açıkladık | bir açıklama ile | her | insana | ona astık | amelini

فِى عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ اِقْرَأْ

13

boynuna | çıkaracağız | onun için | gününde | kıyamet | bir kitap | onunla karşılaşır | açılmış olarak | oku

كِتَابَكَ ۖ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۖ ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا

14

kitabını | yeter | nefsin sana | bugün | sana | hesap görücü olarak | kim | doğru yolu buldu ise | ancak

يَهْتَدِى لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

bulur | kendi nefsi için | kim de | saparsa | ancak | sapar | kendi aleyhine | yüklenmez | hiçbir günahkar

وِزْرَ اُخْرٰى ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَاِذَا اَرَدْنَا

15

günahını | başkasının | biz değiliz | azap ediciler | kadar | göndermemize | bir peygamber | zaman | istediğimiz

اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا

helak etmemizi | bir kenti | emrederiz | varlıkla şımaranlarına | onlar da fasıklık ederler | orada | böylece hak olur | ona

الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ

16

söz | biz de onu helak ederiz | bir helakle | nice | helak ettik | nesiller | sonra

نُوحٍ ۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

17

Nuh'tan | yeter | Rabbin | günahlarını | kullarının | bilici olarak | görücü olarak

13 – Her insanın amelini / fermanını boynuna astık. Kıyamet günü de onun için açılmış olarak karşılaşacağı bir kitap çıkaracağız.

14 – Kitabını oku. Bugün nefsin sana hesap görücü olarak yeter.

15 – Kim doğru yolu buldu ise ancak kendi nefsi için bulur. Kim de saparsa, ancak kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar başkasının günahını yüklenmez. Biz bir peygamber gönderinceye kadar azap ediciler değiliz.

16 – Bir kenti helak etmek istediğimiz zaman, varlıkla şımaranlarına emrederiz de orada fasıklık ederler; böylece ona söz / azap hak olur. Artık biz onu bir helak ile helak ederiz.

17 – Nuh'tan sonra nice nesiller helak ettik. Rabbin kullarının günahlarını bilici ve görücü olarak yeter.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ

isteriz / o kimseye ki / dileriz / o şeyi ki / orada / ona / çabucak veririz / dünyayı / istiyor / ise / kim

ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ

18

kim de / kovulmuş olarak / kınanmış olarak / ona girer / cehennemi / ona / kılarız / sonra

اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ

oldu / işte onlar / mü'min / o olarak / onun çalışmasını / onun için / çalışırsa / ahireti / isterse

سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَاۤءِ وَهٰٓؤُلَاۤءِ مِنْ عَطَاۤءِ

19

vergisinden / bunlara da / onlara da / veririz / herbirine / makbul / gayretleri

رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاۤءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا

20

üstün kıldık / nasıl / bak / men edilmiş / Rabbinin / vergisi / olmadı / Rabbinin

بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

21

üstün kılma bakımından / daha büyüktür / dereceleri / daha büyüktür / gerçekten ahiretin / bazılarına / bazılarını

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾

22

kendi başına bırakılmış olarak / kınanmış olarak / sonra oturursun / başka / bir ilah / Allah'la beraber / kılma

18 – Kim dünyayı istese, istediğimiz kimse için ona orada dilediğimizi çabucak veririz. Sonra da ona cehennemi kılarız / belirleriz. Ona kınanmış, kovulmuş olarak girer.

19 – Kim de mü'min olarak ahireti ister ve ona çalışmasını çalışırsa, işte onların gayretleri makbuldur.

20 – Her birine, onlara da bunlara da Rabbinin vergisinden veririz. Rabbinin vergisi menedilmiş değildir.

21 – Bak, onların bazılarını bazılarına nasıl üstün kıldık? Gerçekten ahiretin dereceleri daha büyüktür ve üstün kılma bakımından da daha büyüktür.

22 – Allahla beraber başka bir İlah kılma. Sonra kınanmış, kendi başına bırakılmış olarak oturursun.

23 – Rabbin: "Kendisinden başkasına ibadet etmeyin, anaya babaya iyilik edin" diye hükmetti. Eğer bunlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılığa erişirse, onlara "of" deme. Onları azarlama. Onlara yumuşak söz söyle.

24 – Onlara acımaktan tevazu kanadını indir. "Rabbim, beni çocukken nasıl büyüttülerse, sen de onlara öyle merhamet et!" de.

25 – Rabbiniz nefislerinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz iyi kimseler olursanız, şüphesiz O, kendine dönenler için çok bağışlayıcıdır.

26 – Akrabaya, yoksula, yolda kalana hakkını ver, saçıp savurma.

27 – Şüphesiz saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri oldular. Şeytan da Rabbine çok nankör oldu.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا

onu umuyorsun / Rabbinden / bir rahmeti / aramak için / onlardan / yüz çevirirsen / eğer

فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ

28

boynuna / bağlanmış / elini / kılma / yumuşak / bir söz / onlara / de

وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ

29

genişletir / Rabbin / şüphesiz / eli boş olarak / kınanmış olarak / sonra oturursun / açmakla / tamamen / onu açma da

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا

30

iyi gören / haberdar / kullarına / oldu / çünkü O / daraltır / diler / o kimse için ki / rızkı

تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ

onları öldürmek / şüphesiz / size de / onlara rızk veriyoruz / biz / fakirlik / korkusu ile / çocuklarınızı / öldürmeyin

كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَآءَ

31

kötü oldu / bir edepsizlik / oldu / çünkü o / zinaya / yaklaşmayın / büyük / bir günah / oldu

سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ

32

öldürülürse / kim / hakkı ile / ancak / Allah / haram etti / o ki / canı / öldürmeyin / yolca

28 – Eğer Rabbinden umduğun bir rahmet aramak için onlardan yüz çevirirsen, onlara yumuşak / kolay söz söyle.

29 – Elini boynuna bağlanmış kılma, onu tamamen de açma; sonra kınanmış, eli boş kalmış olarak otursun.

30 – Şüphesiz Rabbin dilediği kimse için rızkı genişletir de daraltır da. Çünkü O, kullarından haberdar ve onları iyi görendir.

31 – Çocuklarınızı fakirlik korkusu ile öldürmeyin. Onlara da size de biz rızk veriyoruz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir günahtır.

32 – Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, bir edepsizliktir, kötü bir yoldur.

مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِّي الْقَتْلِ ۖ اِنَّهٗ

Çünkü o | öldürmede | artık ileri gitmesin | bir yetki | velisi için | vermişizdir | gerçekten | mazlum olarak

كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ

33

en güzeldir | o | o şeyle ki | ancak | yetim | malına | yaklaşmayın | yardımlanmış | oldu

حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٤﴾

34

sorumlu | oldu | söz | çünkü | sözü | yerine getirin | rüşdüne | erişinceye | kadar

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۚ

doğru | terazi ile | tartın | ölçtüğünüz | zaman | ölçüyü | tam yapın

ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۚ

35

bilgi | o hususta | senin için | olmadığı | o şeyin ki | arkasına düşme | sonuç itibarı ile | daha güzeldir | daha hayırlıdır | bu

اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٦﴾

36

sorumlu | ondan | oldu | onların | hepsi | gönül | göz | kulak | şüphesiz

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ

asla yetişemezsin | yeri | asla delemezsin | şüphesiz | şımararak | yeryüzünde | yürüme

الْجِبَالَ طُوْلًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ﴿٣٨﴾

37 38

sevilmeyen | Rabbinin | katında | kötüsü | oldu | bunların | bütün | yükseklikçe | dağlara

33 – Allah'ın haram ettiği canı haksız yere öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse, velisine gerçekten bir yetki vermişizdir. Artık o da öldürmede ileri gitmesin. Çünkü o, yardımlanmıştır.

34 – Yetim malına ancak en güzel şeyle yaklaşın, rüşdüne erişinceye kadar. Sözü yerine getirin. Çünkü söz sorumludur.

35 – Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlıdır ve sonuç itibarı ile daha güzeldir.

36 – Bilgin olmayan şeyin arkasına düşme. Şüphesiz kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

37 – Yeryüzünde şımararak yürüme. Şüphesiz sen yeri asla delemezsin ve yükseklikçe dağlara asla ulaşamazsın.

38 – Bütün bu (anlatılan yirmi beş maddenin) kötüsü Rabbinin katında sevilmeyen şeylerdir.

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۭ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

başka bir ilah Allah'la beraber kılma hikmetten Rabbin sana vahyetti o şeylerden ki bunlar

فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۝٣٩ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ

39

kendisi edindi oğlanları Rabbiniz size seçti mi kovulmuş olarak kınanmış olarak cehenneme sonra atılırsın

مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝٤٠ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ

40

açıkladık andolsun gerçekten büyük bir söz gerçekten söylüyorsunuz şüphesiz siz dişiler meleklerden

هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۭ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝٤١ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ

41

O'nunla beraber olsaydı eğer de ki nefretini ancak bu onların artırmıyor öğüt alsınlar diye Kur'an'da bu

اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۝٤٢ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى

42

yücedir o münezzehtir bir yol Arş'ın sahibine mutlaka ararlardı o zaman diyorlar o şey gibi ki ilahlar

عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ

43

yer yedi gökler onu tesbih eder büyük bir yücelikle diyorlar o şeyden ki

وَمَنْ فِيْهِنَّ ۭ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ۭ اِنَّهٗ

onların tesbihlerini siz anlamazsınız ancak hamdi ile tesbih eder ancak hiçbir yoktur onlardadır o kimseler ki

39 – Bunlar Rabbinin sana vahyettiği hikmettendir. Allahla beraber başka bir İlah kılma. Sonra cehenneme kınanmış, kovulmuş olarak atılırsın.

40 – Rabbiniz oğlanları size seçti de kendisi meleklerden dişiler mi edindi? Şüphesiz siz büyük bir söz söylüyorsunuz.

41 – Andolsun, gerçekten bu Kur'an'da (misal ve tehditleri) açıkladık ki öğüt alsınlar. Bu onların ancak nefretini artırdı.

42 – De ki: "Eğer O'nunla beraber onların dediği gibi İlahlar olsa idi, o zaman mutlaka Arş'in sahibine bir yol ararlardı.

43 – O, onların dediklerinden münezzehtir, onların dediklerinden büyük bir yücelikle yücedir.

44 – Yedi (kat) gökler, yer ve onlardakiler O'nu tesbih eder. O'nu Hamdi ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak onların tesbihlerini anlamazsınız. Şüphesiz O, çok yumuşak, çok bağışlayıcıdır.

كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ

44

senin aranla | kılanz | Kur'an'ı | okuduğun | zaman | çok bağışlayıcı | çok yumuşak | oldu

وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

45

kalplerinin üzerine | kıldık | örtücü | bir perde | ahirete | iman etmezler | onların ki | arasına

أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

Rabbini | zikrettiğin | zaman | ağırlık | kulaklarına | onu anlamamaları için | örtüler

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ

46

dinliyorlar | o şeyi ki | en iyi bileniz | biz | ürkerek | arkalarına | dönerler | tek başına | Kur'an'da

بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ

siz tabi olmuyorsunuz | zalimler | der | iken | fısıldaşanlar | onlar | zaman | seni | dinliyorlar | iken | onu

إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

47

misaller | sana | getirdiler | nasıl | bak | büyülenmiş | bir adama | ancak

فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا

48

olduğumuz zaman mı | dediler | yol (bulmaya) | artık güç yetiremezler | böylece saptılar

عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

49

yeni | bir yaratma ile | diriltilmişler | gerçekten biz mi | toztoprak | kemikler

45 – Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanların arasına örtücü bir perde çekeriz.

46 – Onu anlamamaları için kalplerinin üzerine örtüler çeker, kulaklarına da ağırlık (koyarız). Rabbini Kur'an'da tek başına zikrettiğin zaman ürkerek arkalarını dönerler.

47 – Biz onların seni dinlerlerken neyi (ne maksatla) dinleyeceklerini, fısıldaşarak zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına tabi olmuyorsunuz" diyeceğini en iyi bileniz.

48 – Bak, sana nasıl misaller getirdiler de böylece saptılar. Artık bir yol bulmağa güç yetiremezler.

49 – Dediler: "Biz kemikler ve toz toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratma ile diriltilmiş olacağız?

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ

göğüsleri- nizde | büyüyor | o şeyden ki | bir mahluk | yahut | demir | yahut | taşlar | olun | de ki

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ

sallayacaklar | defa | ilk | sizi yarattı | o ki | de ki | döndürecek | bizi | kim | diyecekler

اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

yakın | olması | umulur | de ki | o | ne zaman | diyecekler | başlarını | sana

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا

ancak | eğleşmediniz | zannede- ceksiniz | hamd ile O'na | ona icabet edeceksiniz | sizi çağıracağı | gün

قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ

şeytan | şüphesiz | en güzeldir | o | o şeyi ki | söylesinler | kullarıma | de | pek az

يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾

apaçık | bir düşman | insan için | oldu | şeytan | zira | aralarını | bozar

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ

size azap eder | dilerse | yahut | size merhamet eder | dilerse | sizi | pekiyi bilir | Rabbiniz

حزب ٢

50 – De ki: "Taş yahut demir olun".

51 – "Yahut göğüslerinizde büyüyen şeylerden bir mahluk olun". O zaman: "Bizi kim döndürecek?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan" (döndürecek). Sana başlarını sallayacak ve: "O (dirilme) ne zaman diyecekler? De ki: "Yakın olması umulur (muhtemeldir)".

52 – Sizi çağıracağı gün Hamdi ile O'na icabet edeceksiniz. Orada pek az kaldığınızı zannedeceksiniz.

53 – Kullarıma söyle: (Kafirlere) en güzeli ne ise onu söylesinler. Şüphesiz şeytan aralarını bozar. Zira şeytan insan için apaçık bir düşmandır.

54 – Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size merhamet eder yahut dilerse size azap eder. Seni onların üzerine vekil göndermedik.

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ٥٤ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ
54
o kimseleri ki | pekiyi bilendir | Rabbin | vekil | onların üzerine | seni göndermedik

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ
bazısının üzerine | peygamberlerin | bazısını | biz üstün kılmışızdır | andolsun | yerde | göklerde

وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوراً ٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهٖ فَلاَ
55
O'ndan başka | iddia ettiniz | onları ki | çağırın | de ki | Zebur'u | Davud'a | verdik

يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلاَ تَحْوِيلاً ٥٦ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
نصر
56
o kimseleri ki | işte onlar | ne de değiştirmeye | sizden | sıkıntıyı | def etmeğe | sahip değiller

يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
umuyorlar | daha yakın olacak | hangileri | vesile | Rablerine | arıyorlar | tapıyorlar

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوراً ٥٧ وَاِنْ
57
yoktur | korkulan | idi | Rabbinin | azabı | şüphesiz | azabından | korkuyorlar | rahmetini

مِنْ قَرْيَةٍ اِلاَّ نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا
onu azap edicileri | yahut | kıyamet | gününden | önce | onun helak edicileriyiz | biz | ancak | bir kent

عَذَاباً شَدِيداً كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُوراً ٥٨
58
yazılmış | kitapta | bu | oldu | şiddetli | bir azapla

55 – Rabbin göklerde ve yerde olan kimseleri pekiyi bilir. Andolsun, biz peygamberlerin bazısını bazısının üzerine üstün kıldık. Davud'a da Zebur'u verdik.

56 – De ki: "O'ndan başka iddia ettiklerinizi çağırın. Sizden ne sıkıntıyı defetmeğe ne de değiştirmeğe sahip değiller.

57 – İşte onların taptıkları da, Rablerine hangisi daha yakın olacak diye vesile arıyorlar, rahmetini umuyor ve azabından korkuyorlar. Şüphesiz Rabbinin azabından korkulur.

58 – Hiçbir kent yoktur ki biz onu kıyamet gününden önce helak etmeyelim yahut ona şiddetli bir azapla azap etmeyelim. Bu, kitapta yazılmıştır.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ

evvelkilerin / onları / yalanlaması / ancak / mucizeler / göndermemizden / bizi men etmedi

وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ

mucizeleri / biz göndermeyiz / ona / zulmettiler / açık olarak / dişi deveyi / Semud'a / verdik

اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا

59

insanları / kuşatmıştır / Rabbin / şüphesiz / sana / demiştik / hani / korkutmak için / ancak

جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ

ağacı / insanları / sınamak için / ancak / sana gösterdik / ki / rüyayı / kılmadık

الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا

bir taşkınlık / ancak / bu onlara artırmıyor / onları korkutuyoruz / Kur'an'da / lanet edilen

كَبِيْرًا ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا

60

onlar da secde etmişlerdi / Adem'e / secde edin / meleklere / demiştik / hatırla ki / büyük

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَءَيْتَكَ

61

görüyor musun / dedi / çamur olarak / yarattın / o kimseye ki / secde eder miyim / dedi / İblis / hariç

59 – Bizi mucizeler göndermekten evvelkilerin onları yalanlamalarından başka bir şey men etmedi. Semud'a da o dişi deveyi açık (bir mucize) olarak verdik de ona zulmettiler. Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60 – Hani biz sana: "Şüphesiz Rabbin insanları kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı da Kur'an'da lanet edilen ağacı da ancak insanlar için bir sınama kıldık. Biz onları korkutuyoruz da bu, onların ancak büyük bir taşkınlığını artırıyor.

61 – Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik de İblis hariç secde etmişlerdi. "Çamurdan yarattığına secde eder miyim?" dedi.

هٰذَا الَّذِی كَرَّمْتَ عَلَیَّ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ

mutlaka köklerini sökeceğim | kıyamet | gününe | gerçekten eğer beni ertelersen | bana | şerefli kıldın | ki | şana

ذُرِّیَّتَهٗۤ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

62

onlardan | senin ardına düşerse | kim | git | dedi | pek azı | ancak | soyunun

فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ

63

yerinden oynat | eksiksiz | bir ceza | sizin cezanızdır | cehennem | şüphesiz

مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَیْهِمْ بِخَیْلِكَ وَرَجِلِكَ

yayalarınla | atlılarınla | onlara | yaygara çıkar | sesinle | onlardan | gücün yetti | o kimseyi ki

وَشَارِكْهُمْ فِی الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ وَمَا یَعِدُهُمُ

onlara va'detmez | onlara va'dlerde bulun | çocuklarda | mallarda | onlara ortak ol

الشَّیْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ

64

onların üzerinde | senin için | yoktur | kullarım | şüphesiz | aldatma | ancak | şeytan

سُلْطٰنٌ ؕ وَكَفٰی بِرَبِّكَ وَكِیْلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِیْ یُزْجِیْ لَكُمُ الْفُلْكَ

65

gemileri | sizin için | yürütüyor | odur ki | Rabbiniz | vekil olarak | Rabbin | yeter | bir güç

فِی الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِیْمًا ﴿٦٦﴾

66

çok merhametli | size | oldu | şüphesiz o | lutfundan | arayasınız diye | denizde

62 – Dedi: "Benden şerefli kıldığın şunu görüyor musun? Gerçekten eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, zürriyetinin, pek azı hariç, mutlaka köklerini sökeceğim".

63 – (Allah) dedi: "Git, artık onlardan kim senin ardına düşerse, şüphesiz cehennem sizin eksiksiz cezanızdır".

64 – "Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat. Atlılarınla ve yayalarınla onlara yaygara çıkar. Mallarda ve evlatlarda onlara ortak ol. Onlara va'tte bulun". Şeytan onlara aldatmacadan başka bir va'tte bulunmaz.

65 – Şüphesiz, benim kullarımın üzerinde senin bir gücün yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

66 – Rabbiniz O'dur ki, lutfundan arayasınız diye sizin için gemileri denizde yürütür. Şüphesiz O, size çok merhametlidir.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا

ne zaman ki | O | ancak | yalvarırsınız | o kimseler ki | uzaklaşır | denizde | sıkıntı | size dokunduğu | zaman

نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ٦٧

67

çok nankör | insan | oldu | yüz çevirdiniz | karaya | kurtardı sizi

اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

üzerinize | göndermesinden | yahut | kara | tarafından | sizi | batırmasından | emin mi oldunuz

حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ وَكِيْلًا ٦٨

68

sizi döndürmesinden | emin mi oldunuz | yoksa | bir vekil | sizin için | bulamazsınız | sonra | taş fırlatan fırtına

اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ

فِيْهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا

o şeyle ki | sizi boğmasından | rüzgardan | şiddetli | üzerinize | göndermesinden | başka | bir defa | oraya

كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ٦٩

69

şerefli kıldık | andolsun ki | bir öc alıcı | onunla | bize karşı | sizin için | bulamazsınız | sonra | inkar ettiniz

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا

بَنِىْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ

temiz şeylerden | onlara rızık verdik | denizde | karada | onları taşıdık | Adem | oğullarını

67 – Size denizde sıkıntı dokunduğu zaman O'ndan başta yalvardıklarınız uzaklaşır. Sizi (kurtarıp) karaya çıkardığı zaman yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.

68 – Sizi kara tarafından yere batırmasından yahut üzerinize taş yağdıran fırtına göndermesinden emin mi oldunuz? Sonra sizin için bir vekil bulamazsınız.

69 – Yoksa sizi bir defa daha oraya döndürüp üzerinize şiddetli fırtına göndererek inkarınız yüzünden sizi suda boğmasından emin mi oldunuz? Sonra sizin için bize karşı onun öcünü alan bulamazsınız.

70 – Andolsun, Âdem oğullarını şerefli kıldık (eşref-i mahlukat), onları karada ve denizde taşıdık, onlara temiz şeylerden rızık verdik ve onları yarattıklarımızdan birçoğunun üzerine gerçekten üstün kıldık.

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً ۝٧٠ يَوْمَ نَدْعُوا

70

çağıracağız / hatırla o günü ki / bir üstünlükle / yarattık / o kimseler- den ki / çoğu / üzerine / onları üstün kıldık

كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ اُوتِىَ كِتَابَهٗ بِيَمِينِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ

okurlar / işte onlar / sağından / kitabı / verilirse / kime / önderleri ile / insanları / bütün

كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلاً ۝٧١ وَمَنْ كَانَ فِى هٰذِهٖٓ

71

bunda / olursa / kim / hurma çekirdeğinin ipliği/kıl kadar / haksızlığa uğratılmazlar / kitaplarını

اَعْمٰى فَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيلاً ۝٧٢ وَاِنْ كَادُوا

72

nerede ise / yolca / daha sapıktır / kördür / ahirette de / o / kör

لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِىٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ

başkasını / bize / iftira etmen için / sana / vahyettik / o şeyden ki / seni kaydıracaklar

وَاِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلاً ۝٧٣ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ

73

neredeyse / andolsun ki / eğer sana sebat vermeseydik / can dostu / elbette seni edinirlerdi / o zaman

تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلاً ۝٧٤ اِذًا لَّاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ

74

hayatın / katını / gerçekten sana tattırırdık / o zaman / az / birşey / onlara / meyledecektin

وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝٧٥

75

bir yardımcı / bize karşı / senin için / bulamazdın / sonra / ölümün / katını

71 – Hatırla o günü ki, bütün insanları önderleri ile çağıracağız. Artık kime kitabı sağından verilirse, işte onlar, kitaplarını okurlar ve hurma çekirdeğinin ipliği kadar haksızlığa uğratılmazlar.

72 – Kim bunda (bu dünyada) kör olursa o, ahirette de kördür ve yolca daha sapıktır.

73 – Neredeyse bize başkasını iftira etmen için sana vahyettiğimiz şeyden seni kaydıracaklardı. O zaman elbette seni can dostu edinirlerdi.

74 – Eğer sana sebat vermese idik, gerçekten andolsun ki onlara az bir şey meyledecektin.

75 – O zaman gerçekten sana hayat (azabın)ın bir katını ve ölüm(azabın)ın bir katını tattırırdık. Sonra da senin için bize karşı bir yardımcı bulamazdın.

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا

oradan / seni çıkarmak için / bu yerden / seni koparacaklardı / neredeyse

وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا

76

gönderdik / o kimselerin ki / kanunu gibi / pek az / ancak / senin ardından / kalmazlar / o takdirde

قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ

77

namazı / doğdoğru / kıl / bir değişiklik / kanunumuz / için / bulamazsın / peygamberlerimizden / senden önce

لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ

tecrin / namazı / şüphesiz / sabah / okumasını/namazını da / gecenin / kararmasına / kadar / güneşin / zevalinden

كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى

78

umulur / senin için / nafile olarak / onunla/Kur'anla / teheccüd kıl / geceden / şahitli / oldu

اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ

79

girmekle / beni girdir / Rabbim / de ki / övülen / bir makama / Rabbinin / seni göndermesi

صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

güç / kendi katından / bana / ver / doğru / çıkmakla / beni çıkar / doğru

76 – Seni oradan çıkarmak için neredeyse seni bu yerden koparacaklardı. O takdirde senin arkandan kendileri de pek az kalırlardı.

77 – Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizdeki kanun gibi. Kanunumuz için bir değişiklik bulamazsın.

78 – Güneşin zevalinden gecenin karanlığına kadar namaz kıl ve sabah okumasını / namazını da. Şüphesiz sabah namazı / okuması şahitli olmuştur.

79 – Geceden de onunla (Kur'anla) teheccüd kıl. Rabbinin seni övülen makama göndermesi umulur.

80 – De ki: "Rabbim, beni doğru girmekle girdir ve doğru çıkmakla çıkar. Bana kendi katından yardıma mazhar olmuş bir güç ver.

81 – De ki: "Hak geldi, batıl zail oldu. Şüphesiz batıl zail olmağa mahkumdur.

82 – Biz Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz. O, zalimlerin ziyanından başka bir şeyi artırmaz.

83 – İnsana nimet verdiğimiz zaman (şükürden) yüz çevirir ve yan çizer. Ona şer dokundu mu pek umutsuz olur.

84 – De ki: "Herkes kendi karakterine göre davranır. Rabbiniz kimin daha doğru yolda olduğunu pekiyi bilir.

85 – Sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh Rabbimin emrindendir. (O hususta size) ilimden pek az bir şey verilmiştir.

86 – Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiğimiz şeyi muhakkak gideririz, sonra da o yüzden bize karşı bir vekil bulamazsın.

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ
87
andolsun ki eğer / de ki / büyük / senin üzerinde / oldu / onun lutfu / şüphesiz / Rabbinden / bir rahmet / ancak

اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
Kur'an'ın / bu / benzerini / getirmeleri için / cinler / insanlar / toplansa

لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾
88
arkadaş yardımcı / bazılarına / bazıları / olsa da / benzerini / getiremezler

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى
kabul etmedi / misalden / her türlü / Kur'an'da / bu / insanlar için / evirip çevirdik / andolsun ki

اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى
89
ta ki / sana / asla iman etmeyeceğiz / dediler / kafirliği / ancak / insanların / çoğu

تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوعًا ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ
90
hurmalıklardan / bir bahçen / senin / olsun / yahut / bir pınar / yerden / bizim için / fışkırtasın

وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ
91
göğü / düşüresin / yahut / fışkırtarak / aralarından / ırmaklar / akıtasın / üzümlüklerden

87 – Ancak Rabbinden bir rahmet hariç (o sayede senden gitmemiştir). Şüphesiz O'nun senin üzerindeki lutfu büyüktür.

88 – De ki: "Andolsun, eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın benzerini getirmek için toplansalar, birbirlerine yardımcı / arka da olsalar, onun benzerini getirmezler.

89 – Andolsun, bu Kur'an'da her türlü misalden getirdik. İnsanların çoğu ise kafirlikten başka bir şeyi kabul etmediler.

90 – Dediler: "Sana asla iman etmeyeceğiz, ta ki bize yerden bir pınar fışkırtasın".

91 – "Yahut senin hurmalıklardan ve üzüm(lük)lerden (bağlardan) bir bahçen olsun da aralarından ırmaklar fışkırttıkça fışkırtasın"

كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

92

karşımıza melekleri Allah'ı getiresin yahut parça parça üzerimize iddia ettiğin o şey gibi ki

اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ۭ وَلَنْ نُّؤْمِنَ

asla iman edecek değiliz göğe çıkasın yahut altından bir ev senin için olsun yahut

لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۭ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ

Rabbimi tenzih ederim de ki onu okuruz bir kitap üzerimize indiresin ta ki çıkmana

كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا

93

iman etmelerinden insanları men etmedi elçi bir insan ancak oldun mu

اِذْ جَاۗءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾

94

peygamber bir insanı Allah gönderdi mi demeleri ancak hidayet onlara geldiği zaman

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا

mutlaka indirirdik sakin sakin yürüyorlar melekler yeryüzünde olsaydı eğer de ki

عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا

95

şahit olarak Allah yeter de ki elçi olarak bir melek gökten üzerlerine

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾

96

çok iyi gören çok iyi haberdar kullarına oldu çünkü o sizin aranızda benim aramda

92 – "Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşüresin veyahut Allah'ı ve melekleri karşımıza / açıkça getiresin".

93 – "Yahut senin altından bir evin olsun veyahut göğe çıkasın. Zaten okuyacağımız bir kitap getirmeden de çıkmana da asla inanacak değiliz". De ki: "Rabbimi tenzih ederim, ben elçi bir insandan başkası mıyım?"

94 – İnsanları kendilerine hidayet geldiği zaman iman etmelerinden ancak: "Allah bir insanı mı peygamber olarak gönderdi?" demeleri men etti.

95 – De ki: "Eğer yeryüzünde sakin sakin yürüyen melekler olsaydı, mutlaka üzerlerine gökten bir meleği elçi olarak indirirdik".

96 – De ki: "Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından çok iyi haberdardır, çok iyi görendir".

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ

O'ndan başka | dostlar | onlar için | sen asla bulamazsın | saptırırsa | kimi de | doğru yolu bulmuştur | işte o | Allah hidayet ederse | kime

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰي وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا

dilsizler olarak | körler olarak | yüzleri | üzerine | kıyamet | gününde | biz onları haşredeceğiz

وَصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٧﴾

alevce | onlara artırırız | ateşi yavaşlarsa | her ne zaman | cehennemdir | varacakları yer | sağırlar olarak

ذٰلِكَ جَزَاۗؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا

kemikler | olduğumuz zaman mı | dediler | ayetlerimizi | inkar ettiler | çünkü onlar | onların cezasıdır | işte bu

وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | görmediler | mi | yeni | bir yaratılışla | diriltilenler | gerçekten biz mi | toz toprak

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓي اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ

kildi | kendi gibilerini | yaratmaya | kadirdir | yeni | gökleri | yarattı | o ki

لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٩٩﴾

kahirliğe | ancak | zalimler | direttı | onda | şüphe yoktur | bir ecel | onlar için

97 – Allah kime hidayet ederse o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, sen onlar için O'ndan başka asla dostlar bulamazsın. Biz onları kıyamet gününde yüzleri üstü körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir. Her ne zaman ateşi yavaşlarsa, biz onun alevini artırırız.

98 – Bu böyledir. Çünkü onlar ayetlerimizi inkar ettiler. "Kemikler ve toz toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi, yeni bir yaratılışla dirileceğiz?" dediler.

99 – Görmediler mi ki, şüphesiz gökleri ve yeri yaratan Allah kendileri gibisini yaratmağa kadirdir. Onlar için onda şüphe olmayan bir ecel kıldı. Fakat zalimler ise ancak kahirlikte direttiler.

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّى اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ

korkusu ile | elbette tutardınız | o zaman | Rabbimin | rahmetinin | hazinelerine | sahip olsanız | sizler | eğer | de ki

الْاِنْفَاقِ ۚ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى

100

Musa'ya | verdik | andolsun ki | çok cimri | insan | oldu | harcama

تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ

ona | demişti | onlara gelmişti | hani | İsrail oğullarına | işte sor | apaçık | mucizeler | dokuz

فِرْعَوْنُ اِنِّى لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ

101

bildin | andolsun ki | dedi | büyülenmiş | Musa | ey | seni zannediyorum | şüphesiz ben | Fir'avn

مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ وَاِنِّى

şüphesiz ben de | ibretler olarak | yerin | göklerin | Rabbi | ancak | bunları | indirmedi

لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ

102

o yerden | onları koparmak | böylece istedi | helak olmuş | Fir'avn | ey | seni zannediyorum

فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ

103

İsrail oğullarına | ondan sonra | dedik | hepsini | yanındadır | kimseleri ki | biz de onu suda boğduk

اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

104

bir anda | sizi | getiririz | ahiretin | va'di | geldiği | zaman | bu yere | yerleşik

100 – De ki: "Eğer Rabbimin hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman harcama korkusu ile (elinizi) elbette sıkı tutardınız". İnsan çok cimridir.

101 – Andolsun, Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik; işte İsrail oğullarına sor. Hani onlara gelmişti de Fir'avn ona: "Ey Musa, şüphesiz ben seni büyülenmiş zannediyorum" demişti.

102 – O da: "Andolsun, bildin ki bunları ancak göklerin ve yerin Rabbi ibretler olarak indirdi. Ben de, ey Fir'avn, seni helak olmuş zannediyorum", dedi.

103 – Fir'avn onları o yerden koparmak istedi; biz de onu ve yanındakilerin hepsini suda boğduk.

104 – Ondan sonra İsrail oğullarına: "Bu yere yerleşin; ahiretin va'di geldiği zaman sizi bir arada getiririz" dedik.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا

müjdeci olarak · ancak · seni göndermedik · indi · hak ile · indirdik · hak ile

وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ

105

ağır ağır · insanlara · onu okuyasın · ayırdık ki · Kur'an olarak · uyarıcı olarak

وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

106

kendilerine verildi · onlar ki · şüphesiz · iman etmeyin · yahut · ona · iman edin · de ki · azar azar indirmekle · biz onu indirdik

الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَّيَقُوْلُوْنَ

107

derler · secde edenler olarak · çeneleri üstü · kapanırlar · onlara · okunduğu · zaman · ondan önce · ilim

سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ

108

ağlarlar · çeneleri üstü · kapanırlar · muhakkak yerine getirilmiş · Rabbimizin · va'di · oldu şüphesiz · Rabbimizi · tenzih ederiz

وَيَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا

109

derseniz · hangisini · Rahman · deyin · ister Allah deyin · yakarın · de ki · derin saygıyı · onlar artırır

فَلَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

ara · onu · kısma da · namazında · sesini yükseltme · en güzel · isimler · O'nundur

CÜZ 15, SÛRE 17 584

105 – Biz onu (Kur'an'ı) hak ile indirdik, o da hak ile indi. Seni ancak insanlara müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106 – Onu bir Kur'an olarak (ayet ayet) ayırdık ki onu insanlara ağır ağır okuyasın ve biz onu azar azar indirmekle indirdik.

107 – De ki: "Ona ister iman edin ister iman etmeyin. Şüphesiz kendilerine ondan önce ilim verilenler, kendilerine okunduğu zaman, çeneleri üstü secdeye kapanırlar.

سجدة

108 – "Rabbimizi tenzih ederiz. Şüphesiz Rabbimizin va'di muhakkak yerine getirilmiştir" derler.

109 – Çeneleri üstü kapanır ağlarlar. Bu, onların derin saygısını artırır.

110 – De ki: İster Allah deyin yakarın yahut ister Rahman deyin. Hangisini derseniz, en güzel isimler O'nundur. Namazında sesini yükseltme, onu kısma da. Bunun arasında bir yol ara.

بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلاً ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

110

arasında bunun bir yol de ki Allah'a hamd olsun ki edinmedi çocuk olmadı onun için

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

111

mülkte ortak olmadı O'nun için bir yardımcı zilletten dolayı O'nu tekbir et bir tekbirle

111 – De ki: "O Allah'a hamdolsun ki çocuk edinmedi, O'nun mülkte ortağı olmadı ve zilletten dolayı bir yardımcısı da olmadı. O'nu bir tekbirle tekbir et.

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَعَشْرُ آيَاتٍ

18 – KEHF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
110 ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا

1

hamd olsun Allah'a ki indirdi kuluna kitabı kılmadı onun için bir eğrilik dosdoğru olarak

1 – Hamdolsun O Allah'a ki kuluna kitabı indirdi ve onun için bir eğrilik kılmadı.

لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ

iyi ameller işleyen onlar ki mü'minleri müjdelemesi için kendi katından şiddetli bir azap ile uyarması için

اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَاكِثِينَ فِيهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

2 3 4

güzel bir mükafat muhakkak onlar için yardır ebedi orada kalıcılar olarak onları uyarmak için dediler Allah evlat edindi

2 – Dosdoğru olarak (indirdi) ki, kendi katından şiddetli bir azapla korkutsun ve iyi ameller işleyenler için, muhakkak onlara güzel bir mükafat olduğunu müjdelemek için.

3 – Onun içinde ebedi kalıcılar olarak.

4 – "Allah evlat edindi" diyenleri uyarmak için.

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ

çıkıyor | söz yönünden | büyük oldu | atalarının da | bilgisi | bu hususta | onların yoktur

مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ

kendini | helak edicisin | belki de sen | yalan | ancak | demiyorlar | ağızlarından

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ۝٦ اِنَّا جَعَلْنَا

kıldık | gerçekten biz | üzülerek | söze | bu | iman etmezlerse | eğer | arkalarından

مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧

amel yönünden | daha güzeldir | hangileri | onları deneyelim diye | onun için süs | yeryüzünde | o şeyleri ki

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ؕ ۝٨ اَمْ حَسِبْتَ

zannettin | mi | kupkuru | bir toprak | üzerinde | o şeyleri ki | cidden kılıcılarız | gerçekten biz

اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝٩

şaşılacak | ayetlerimizden | idiler | Rakim | mağara | arkadaşlarının | şüphesiz

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا

bize ver | ey Rabbimiz | demişlerdi | mağaraya | o gençler | sığınmıştı | hatırla ki

5 – Ne onların ne de atalarının bu hususta bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne büyüktür! Onlar ancak yalan söylüyorlar.

6 – Belki de sen, bu söze (Kur'an'a) iman etmiyorlar diye arkalarından üzülerek kendini helak edeceksin!

7 – Şüphesiz biz, yeryüzündeki şeyleri onların (insanların) hangısı amel yönünden daha güzeldirler deneyelim diye bir süs kıldık.

8 – Gerçekten biz, onun üzerindekini cidden kupkuru bir toprak kılacağız.

9 – Yoksa sen, Mağara ve Rakım arkadaşlarının ayetlerimizden şaşılacak olduklarını mı zannettin?

10 – Hatırla ki o gençler, mağaraya sığınmış da: "Rabbimiz, bize kendi katından bir rahmet ver ve bize işimizden bir doğruluk hazırla" demişlerdi.

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ

10

kulaklarının üzerine biz de vurduk doğruluk işimizden bize hazırla bir rahmet kendi katından

فِى الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ الْحِزْبَيْنِ

11

iki hizipten hangisi bilelim diye uyandırdık onları sonra nice sayılı yıllar mağarada

اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوٓا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّهُمْ

12

şüphesiz onlar doğru olarak onların haberlerini sana anlatıyoruz biz süre bakımından eğlendiler o şeyi ki daha iyi sayandır

فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ

13

kalplerine bağladık hidayetçe biz de artırdık onları Rablerine iman ettiler gençlerdir

اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا

asla demeyiz yerin göklerin Rabbidir bizim Rabbimiz demişlerdi kalkmışlar hani

مِنْ دُونِهٖٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا

14

kavmimiz şunlar saçma söz o zaman demiş oluruz gerçekten ilah O'ndan başkasına

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً ۗ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ

açık bir delil onlara getirselerdi ya ilahlar O'ndan başka edindiler

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۗ ﴿١٥﴾

15

yalan Allah'a karşı uydurdu o kimseden ki daha zalimdir kim

11 – Biz de mağarada nice yıllar kulaklarının üzerine vurduk (onları uyuttuk).

12 – Sonra, iki hizipten hangisi eğlendikleri süre bakımından daha iyi sayandır bilelim, diye onları uyandırdık.

13 – Biz sana onların haberini doğru olarak anlatıyoruz. Şüphesiz onlar Rablerine iman eden gençlerdir. Biz de onların hidayetlerini artırdık.

14 – Kalplerini bağladık (güçlendirdik). Hani, kalkmışlar: "Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. O'ndan başkasına asla İlah demeyiz. O zaman gerçekten saçma bir söz söylemiş oluruz", demişlerdi.

15 – "Şunlar ki kavmimizdir, O'ndan başka İlahlar edindiler. Onlara açık bir delil getirselerdi, ya! Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir?"

وَ اِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ

mağaraya sığının Allah'tan başka taptıkları o şeylerden ki onlardan ayrıldınız madem ki

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ﴿١٦﴾

16

bir fayda işinizden size hazırlasın rahmetinden Rabbiniz size genişçe versin

وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ

sağ tarafına mağaralarından meylediyor doğduğu zaman güneşi görürsün

وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ

onun geniş yerinde onlarsa sol tarafını onların makasılıyor battığı zaman

ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُّضْلِلْ

saptırırsa kimi de doğru yolu bulmuştur o Allah hidayet ederse kime Allah'ın ayetlerindendir işte bu

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ

17

oysa onlar uyanıklar onları zannedersin yol gösteren bir dost onun için asla bulamazsın

رُقُوْدٌ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ

köpekleri sol yanına sağ yanına onları çeviriyoruz uyuyorlardır

16 – Madem ki onlardan ve Allah'tan başka taptıkları şeylerden ayrıldınız, öyleyse mağaraya sığının; Rabbiniz size rahmetinden genişçe versin ve size işinizden bir fayda hazırlasın".

17 – Güneşi doğduğu zaman görürsün ki, mağaralarından sağ tarafa meylediyor. Battığı zaman da onları sol taraftan makaslıyor. Onlarsa onun genişçe bir yerindedirler. İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah kime hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, onun için asla yol gösteren bir dost bulamazsın.

بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

muhakkak arkanı dönerdin | onlara | varsaydın | eğer | eşiğe/geniş yere | kollarını | yaymıştır

مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ

18

onları uyandırdık | böylece | korkuca | onlardan | dolardın | kaçarak | onlardan

لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا لَبِثْنَا

kaldık | dediler | kaldınız | ne kadar | içlerinden | bir sözcü | dedi | aralarında | sormaları | için

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا

gönderin | kaldınız | o şeyi ki | daha iyi bilir | Rabbiniz | dediler | günün | bir kısmı | yahut | bir gün

أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ

daha temizdir | hangisi | baksın | şehre | şu | gümüş paranızla | birinizi

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

sezdirmesin | dikkat etsin | ondan | bir rızk | size getirsin | yiyecek bakımından

بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ

19

sizi taşla öldürürler | sizden | haberdar olurlarsa | eğer | çünkü onlar | kimseye | sizi

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

20

asla | o zaman | iflah olmazsınız | kendi dinlerine | döndürürler | sizi | yahut

18 – Onları uyanıklar zannedersin, halbuki onlar uyuyorlar. Onları sağ yanlarına ve sol yanlarına çeviriyoruz. Köpekleri de kollarını eşiğe / geniş yere yaymıştır. Eğer onlara varsaydın muhakkak kaçarak onlardan arkanı dönerdin ve için korku dolardı.

19 – Böylece onları aralarında sormaları için uyandırdık. İçlerinden bir sözcü: "Ne kadar kaldınız?" dedi. Onlar da: "Bir gün yahut bir kısmı" dediler. Dediler: "Rabbiniz ne kadar kaldığınızı daha iyi bilir. Birinizi şu gümüş paranızla şehre gönderin de hangi yiyecek daha temiz ise baksın, ondan size bir rızk getirsin. Dikkat etsin ve sakın sizi kimseye sezdirmesin".

20 – "Çünkü onlar sizden haberdar olurlarsa, sizi taşla öldürürler yahut sizi kendi dinlerine döndürürler. O zaman da asla iflah olmazsınız!"

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ

şüphesiz haktır Allah'ın va'di şüphesiz bilsinler ki onları fark ettirdik böylece

السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا

dediler işlerini aralarında çekişiyorlar o zaman onda kuşku yoktur kıyamet

ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا

hakim oldular onlar ki dedi onları daha iyi bilir Rableri bir bina onların üzerine yapın

عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ

21

diyecekler bir mescit onların üzerine mutlaka edineceğiz işlerine

ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ

köpekleridir altıncıları beştirler diyecekler köpekleridir dördüncüleri üçtürler

رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَّبِّى

Rabbim de ki köpekleridir sekizincileri yedidir diyecekler gaybe karanlığa taş atarak

اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۬ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً

bir mücadele ancak onlar hakkında öyleyse mücadele etme pek az ancak onları bilmez sayılarını daha iyi bilir

21 – Böylece onları fark ettirdik ki, şüphesiz Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve kıyamette de şüphe olmadığını bilsinler. O zaman işlerini aralarında çekişiyorlardı; "üzerlerine bir yapı yapın. Rableri onları daha iyi bilir" dediler. İşlerine hakim olanlar: "Üzerlerine mutlaka bir mescit edineceğiz" dediler.

22 – "Üçtürler, dördüncüleri köpeklerdir beştirler, altıncıları köpekleridir" diyecekler, karanlığa / gaybe taş atarak. Yedidirler, sekizincileri köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim onların sayısını daha iyi bilir". Onları ancak pek azı bilir. Öyleyse onlarla zahiri bir mücadele dışında mücadele etme ve onlar hakkında onlardan hiç kimseden fetva isteme.

ظَاهِرًا ۖ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ

22

sakın deme | hiç kimseden | onlardan | onlar hakkında | fetva isteme | zahiri

لِشَايْءٍ اِنِّى فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ

23

Allah | dileye | meğer ki | yarın | bunu | yapanım | gerçekten ben | hiçbir şey için

وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّى لِاَقْرَبَ

daha yakınını | Rabbimin | bana göstermesi | umulur | de | unuttuğun | zaman | Rabbini | zikret

مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِى كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ

24

seneler | yüz | üç | mağaralarında | kaldılar | doğrulukça | bundan

وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ

25

| göklerin | gaybi | O'nundur | kaldılar | o şeyi ki | daha iyi bilendir | Allah | de ki | dokuz | artırdılar | artı

وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ

hiçbir dost | ondan başka | onların yoktur | ne kadar iyi işitendir | O ne kadar iyi görendir | yerin

وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ

26

kitabından | sana | vahyolundu | o şeyi ki | oku | hiç kimseyi | hükmüne | ortak etmez

رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

27

bir sığınak | O'ndan başka | asla bulamazsın | onun sözlerini | değiştirecek yoktur | Rabbinin

23 – Hiçbir şey için: "Gerçekten ben yarın bunu yapacağım" deme.

24 – Meğer ki Allah dileye (İnşaallah de). (İnşaallahı) unuttuğun zaman Rabbini hatırla ve "umulur ki Rabbim bana doğruya bundan daha yakınını gösterir" de.

25 – Mağaralarında üç yüz yıl, artı dokuz yıl kaldılar.

26 – De ki: "Rabbim ne kadar kaldıklarını daha iyi bilir". Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O ne kadar iyi gören ve ne kadar iyi işitendir! Onların O'ndan başka hiçbir dostu yoktur ve hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.

27 – Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku. O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka asla bir sığınak bulamazsın.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ

akşam sabah Rablerine dua ediyorlar şu kimse-lerle ki beraber kendi tut

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ

hayatının süsünü istiyorsun onlardan gözlerini çevirme yüzünü istiyorlar

الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ

keyfine uydu zikrimizden kalbini gafil kıldık o kimseye ki itaat etme dünya

وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ

28

iman etsin dilerse kim Rabbiniz-dendir hak de ki ifrat işi oldu

وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ

onları kuşattı bir ateş zalimler için hazırladık gerçekten biz inkar etsin dilerse kim

سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ بِئْسَ

ne kötü yüzleri kavurur erimiş maden gibidir bir su ile ki yardım edilirler yardım isterlerse eğer duvarları

الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

29

iyi şeyler yaptılar iman ettiler onlar ki şüphesiz yaslanacak yer ne kötü içecektir

28 – Kendini sabah akşam rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle beraber tut (hapset). Dünya hayatının süsünü isteyerek gözünü onlardan çevirme / ayırma. Kalbini zikrimizden gafil kıldığımız, keyfine uyan ve işi ifrat olan kimseye uyma.

29 – De ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin". Gerçekten biz zalimler için bir ateş hazırladık ki duvarları onları kuşatmıştır. Eğer yardım isterlerse erimiş maden gibi, yüzleri kavuran bir suyla onlara yardım edilir. Ne kötü içecek ve ne kötü yaslanacak yer.

30 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler yapanların, gerçekten biz, güzel amel edenin mükafatını zayi etmeyiz.

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۚ ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ

30

Adn cennetleri onlarındır işte onlar ameli güzel yaptı o kimsenin ki mükafatını zayi etmeyiz gerçekten biz

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

altından bilezikilerden orada bezendirilirler ırmaklar altlarından akar

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

orada yaslananlar olarak kalın dibadan ince dibadan yeşil elbiseler giyerler

عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ نِعْمَ الثَّوَابُ ۚ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۚ ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا

31

misal onlara getir yaslanacak yer ne güzel sevap ne güzel tahtlara

رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ

hurma ağaçları ile onları kuşattık üzüm bağlarından iki bahçe onlardan birine verdik iki adamı

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۚ ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ

32

ondan kısmadı meyvelerini verdi bahçelerin her ikisi bir ekinlik aralarına yapmıştık

شَيْئًا ۙ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ

33

dedi meyveleri de onun için oldu bir ırmak aralarından fışkırttık hiçbir şeyi

لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

34

adamca daha güçlüyüm malca senden daha çoğum ben onunla konuşuyor iken o arkadaşına

حزب ٤

31 – İşte onlar için altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenir; ince dibadan ve kalın dibadan yeşil elbiseler giyerler. Orada tahtlara kurulmuş olarak (kurulurlar). Ne güzel sevap ve ne güzel yaslanacak yer!

32 – Onlara iki adamın misalini getir: Birisine üzüm bağlarından iki bahçe verdik. O ikisini hurma ağaçları ile kuşattık ve aralarına da bir ekinlik yaptık (koyduk).

33 – Bahçelerin her ikisi de meyvelerini verdi ve ondan hiçbir şeyi kısmadı. Aralarından da bir ırmak akıttık.

34 – Onun meyveleri de vardı. Onunla konuştuğu arkadaşına: "Ben malca senden daha çoğum, adamca da senden daha güçlüyüm" dedi.

وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ۙ ٣٥

ebediyyen bunun yok olacağını zannetmi-yorum dedi nefsine zulmeder o iken bahçesine girdi

وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّىْ لَاَجِدَنَّ

mutlaka bulacağım Rabbime döndürü-lürsem andolsun ki eğer kopacağını kıyametin zannetmi-yorum

خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ٣٦ قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ

inkar mi ettin onunla konuşuyor iken o arkadaşı ona dedi gidecek yer ondan daha hayırlısını

بِالَّذِىْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ۙ ٣٧ لٰكِنَّا

ancak ben bir adam olarak tesviye etti seni sonra meniden sonra topraktan seni yarattı O'na ki

هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ٣٨ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ

bahçene girdiğin zaman ...meli değil miydin hiç kimseyi Rabbime şirk koşmam Rabbimdir Allah o

قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ

senden daha az beni beni görüyorsan eğer Allah ile ancak kuvvet yoktur maşallah demeli

مَالًا وَّوَلَدًا ۚ ٣٩ فَعَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا

onun üzerine göndermesi senin bahçenden daha hayırlısını bana vermesi Rabbimden umulur evlatça malca

35 – Nefsine zulmeder bir vaziyette bahçesine girdi: "Bunun ebediyyen yok olacağını zannetmiyorum" dedi.

36 – "Kıyametin de kopacağını zannetmiyorum. Andolsun, eğer Rabbime döndürülürsem, mutlaka bundan daha hayırlı gidecek yer bulacağım".

37 – Onunla konuşan arkadaşı dedi: "Seni topraktan, sonra meniden yaratan, sonra da seni bir adam (insan) olarak tesviye eden Rabbini mi inkar ettin?"

38 – "Ancak ben, O Allah benim Rabbimdir. Rabbime hiç kimseyi şirk koşmam".

39 – "Bahçene girdiğin zaman: "Maşallah (Allah'ın dediği olur), kuvvet ancak Allah iledir. Eğer beni mal ve evlatça senden daha az görüyorsan",

حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا

40

suyunun olması yahut kaypak bir toprak olması gökten yıldırımlar

غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ

41

oldu ürünü kuşatıldı aramağa ona güç yetiremezsin dibe çekilen

يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

diyor çardakları üzerine çökmüş o uğrunda masraf etti o şeye ki avuçlarını çeviriyor

يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ

42

ona yardım ediyorlar bir cemaat onun için olmadı hiçbir kimseyi Rabbime şirk koşmaya idim keşke ben

دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ

43

hak olan Allah'ındır yetki orada intikam alıcı olmadı Allah'tan başka

هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

44

dünya hayatının misalini onlara ver sonuçça daha hayırlıdır sevapça daha hayırlıdır o

كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ

derken oldu yerin bitkisi onunla karıştı gökten onu indirdik bir su gibi

هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

45

muktedir şeye her Allah oldu rüzgarlar onu savuruyor kuru çöp

40 – "Umulur ki Rabbim bana senin bahçenden daha hayırlısını verir ve onun üzerine gökten yıldırımlar gönderir de kaypak bir toprak haline gelir".

41 – "Yahut suyu dibe çekilir de onu aramağa asla güç yetiremezsin".

42 – Ürünü kuşatıldı; sabahleyin ellerini masraf ettiği şeye çeviriyor (oğuşturuyor)du. O (bahçe) ise çatıları üzerine çökmüştü, (kendisi de): "Keşke hiçbir kimseyi Rabbime şirk koşmaya idim!" diyordu.

43 – Ona Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir cemaat yoktu ve intikam alacak durumda değildi.

44 – Orada yetki hak olan Allah'ındır. O, sevapça da daha hayırlıdır, sonuçça da daha hayırlıdır.

45 – Onlara misal ver ki, dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir. Onunla yenn bitkiler birbirine karıştı da derken rüzgarların savurduğu kuru çer çöp oldu. Allah her şeye muktedirdir.

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

daha hayırlıdır | iyi ameller | baki kalıcılar | dünya | hayatının | süsüdür | oğullar | mal

عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى

46

görürsün | dağları | yürütürüz | hatırla o günü ki | umutça | daha hayırlıdır | sevapça | Rabbinin | katında

الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا

47

arz edilmişlerdir | hiçbirini | onlardan | bırakmamışızdır | onları toplamışızdır | açık olarak | yer yüzünü

عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ

deta | ilk | sizi yarattık | o şey gibi | bize geldiniz | andolsun ki | saflar halinde | Rabbine

بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى

48

görürsün | kitap | konulmuştur | tayin edilmiş bir zaman | sizin için | asla kılmayacağımız | siz iddia ettiniz | hayır

الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ

kitaba | bu | ne oluyor | eyvah bize | derler | içinde | o şeyden ki | korkanlar | günahkarların

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا

yaptıklar | o şeyleri ki | bulmuşlardır | onları saymış | illaki | büyük | ne de | ne küçük | bırakmıyor

46 – Mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür. Baki kalıcı iyi ameller ise Rabbinin katında sevapça da daha hayırlıdır, umutça da daha hayırlıdır.

47 – Hatırla o günü ki, biz dağları yürütürüz. Yeryüzünü açık olarak görürsün. Onları toplamış; içlerinden hiçbirini bırakmamışızdır.

48 – Rabbine saflar halinde arz edilmişlerdir. Andolsun ki, sizi ilk yarattığımız gibi bize geldiniz. Hayır, sizin için tayin edilmiş bir zaman yer kılmayacağımızı iddia ettiniz.

49 – Kitap konulmuştur. Günahkarların ondaki şeylerden korktuklarını görürsün. "Eyvah bize, bu kitaba ne oluyor da, küçük büyük bırakmamış, illa ki onları saymış!" derler. Yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا

49

secde edin / meleklere / demiştik / hani / hiç kimseye / Rabbin / zulmetmez / hazır

لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا إِلَّآ إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ

onu edinmiyor musunuz / Rabbinin / emrinden / çıktı / cinden / oldu / İblis / ancak hemen secde etmişlerdi / Adem'e

وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌۢ ۚ بِئْسَ لِلظَّٰلِمِينَ

zalimler için / ne kötü / düşmandır / sizin için / halbuki onlar / benden başka / dostlar / zürriyetini

بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَّآ أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ

50

yaratılışına / ne / yerin / göklerin / yaratılışına / onları şahit tutmadım / tramp olarak

أَنفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ

51

der / hatırla o günü ki / yardımcı / saptıranları / edinen / ben olmadım / kendilerinin

نَادُوا۟ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟

cevap vermemiş lerdir / onları çağırmışlardır / iddia ettiniz / onlar ki / ortaklarım / çağırın

لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَ ٱلْمُجْرِمُونَ ٱلنَّارَ

52

ateşi / günahkarlar / görmüşlerdir / tehlikeli uçurum / aralarında / kılmışızdır / kendilerine

فَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مُّوَٰقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا۟ عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

53

sarılacak yer / ondan / bulamamış lardır / onu düşücülerdir / kendileri / kesin olacaklarını

50 – Hani, Rabbin meleklere, "Adem'e secde edin" demişti de, İblis hariç secde etmişlerdi. O, cinden olup Rabbinin emrinden çıktı. O'nu ve zürriyetini benden başka dostlar mı ediniyorsunuz? Oysa o, sizin için bir düşmandır. Bu trampa, zalimler için ne kötüdür!

51 – Onları ne göklerin ve yerin yaratılışına ne de kendilerinin yaratılışına şahit tutmadım. Ben, saptıranları yardımcı da tutmadım.

52 – Hatırla o günü ki, (Allah): "İddia ettiğiniz ortaklarımı çağırın" der. Onlara cevap vermediler ve aralarına tehlikeli bir uçurum kılmışızdır.

53 – Günahkarlar ateşi görüp içine kesin düşeceklerini ve ondan sayuşacak bir yer bulamayacaklarını bilmişlerdir.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ

oldu misalden her insanlar için Kur'an'da bu açıkladık andolsun ki

الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوٓا

54

iman etmelerinden insanları men etmedi tartışmaca şey en çok insan

اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ

kanunu onlara gelmesi ancak Rablerinden istiğfar etmelerinden hidayet onlara geldiği zaman

الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ

55

peygamberleri göndermeyiz göz göre göre azabın onlara gelmesi yahut öncekilerin

اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ

batılla kafir oldular onlar ki mücadele eder uyarıcılar olarak müjdeciler olarak ancak

لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيَاتِىْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

56

alay uyarıldılar o şeyi ki ayetlerimi edindiler hakkı onunla iptal etmeleri için

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِىَ

unuttu onlardan yüz çevirdi Rabbinin ayetleri ile öğütlendi o kimseden ki daha zalimdir kim

54 – Andolsun ki, bu Kur'an'da insanlar için her misalden açıkladık. İnsan en çok tartışan varlıktır.

55 – İnsanları kendilerine hidayet geldiği zaman iman etmekten ve Rablerine istiğfar etmekten ancak onlara öncekilerin kanununun gelmesi yahut onlara göz göre göre azabın gelmesi men etti .

56 – Biz peygamberleri ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kafirler batılla (batıl argümanlarla) mücadele ederler ki onunla hakkı iptal etsinler. Onlar ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyleri alay konusu edindiler.

مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۖ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

onu anlamala-rından | örtüler | kalplerinin üzerine | kıldık | gerçekten biz | elleri | önceden gönderdi | o şeyi ki

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا

o takdirde | yol bulamazlar | doğru yola | onları çağırırsan | eğer | ağırlık | kulaklarına | da

أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا

57

o şeyle ki | eğer onları sorumlu tutsaydı | rahmet sahibidir | çok bağışlayıcı | Rabbin | ebediyyen

كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ

ona karşı | asla bulamazlar | belli bir zaman | onlar için vardır | hayır | azabı | onlara | mutlaka acele ederdi | kazandılar

مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا

58

kıldık | haksızlık ettiler | ne zaman ki | onları helak ettik | kentler | işte bu | bir sığınak

لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ

59

değin | durmadan yürüyeceğim | genç adamına | Musa | demişti | hani | belli bir zaman | onları helak için

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ

60

birleştiği | yere | vardılar | ne zaman ki | uzun süre | geçireceğim | yahut | iki denizin | birleştiği | yere | ulaşmarına

بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

61

bir deliğe | denizde | yolunu | tuttu | balıklarını | unuttular | aralarının

57 – Kendisine Rabbinin ayetleri ile öğüt verilip de ondan yüz çeviren ve iki elinin önceden gönderdiği şeyleri inkar edenden daha zalim kim vardır? Gerçekten biz, onu (Kur'an'ı) anlamalarından (yani anlamadıkları için) kalplerinin üzerine örtüler çektik, kulaklarına da ağırlık (koyduk). Eğer onları doğru yola çağırırsan, o zaman ona ebediyen yol bulamazlar.

58 – Rabbin çok bağışlayıcı, rahmet sahibidir. Eğer onları kazandıkları şeylerle sorumlu tutsaydı, mutlaka onlara acele azap ederdi. Hayır, onlar için belirli bir zaman vardır ki ona karşı asla bir sığınak bulamazlar.

59 – İşte bunlar haksızlık ettikleri zaman helak ettiğimiz kentlerdir. Onları helak için belli bir zaman kıldık (tayin ettik).

60 – Hani, Musa, genç adamına: "İki denizin birleştiği yere varıncaya değin durmadan yürüyeceğim yahut uzun süreler geçireceğim" demiştı.

61 – İkisinin birleştiği yere varınca, balıklarını unuttular. O da denizde bir deliğe doğru yolunu tuttu.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا

bu yolculuğumuzdan | karşılaştık | andolsun ki | sabah yemeğimizi | bize getir | genç adamına | dedi | geçtiler | ne zaman ki

نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ

62

unuttum | şüphesiz ben | kayaya | sığındığımız | zaman | gördün mü | dedi | bir yorgunlukla

الْحُوْتَ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ

yolunu | tuttu | onu söylememi | şeytan | ancak | onu bana unutturmadı | balığı

فِى الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا

63

izlerinin üzerine | geri döndüler | arıyoruz | idik | o şeydir ki | işte o | dedi | şaşılacak şekilde | denizde

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا

64

katımızdan | bir rahmet | ona verdik | kullarımızdan | bir kul | buldular | izleyerek

وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ

65

sana tabi olayım | mı | Musa | ona | dedi | bir ilim | yanımızdan | ona öğrettik

تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

66 | 67

sabra | benimle beraber | güç yetiremezsin | şüphesiz sen | dedi | yol gösteren bir bilgi | sana öğretildi | o şeyden ki | bana öğretmen için

62 – (Orayı) geçtikleri zaman genç adamına: "Sabah yemeğimizi getir. Andolsun, bu yolculuğumuzdan bir yorgunlukla karşılaştık" dedi.

63 – O da: "Gördün mü, biz kayaya sığındığımız zaman şüphesiz ben balığı unuttum. Onu söylememi bana ancak şeytan unutturdu. O, şaşılacak şekilde denizde yolunu tuttu" dedi.

64 – O da: "Aradığımız şey oydu" dedi; hemen izlerini takip ederek geri döndüler.

65 – Orada kullarımızdan kendisine katımızdan bir rahmet verdiğimiz ve ona yanımızdan bir ilim öğrettiğimiz bir kul buldular.

66 – Musa ona: "Sana öğretilen yol gösteren bilgiden bana da öğretmen için sana tabi olayım mı?" dedi.

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِيٓ اِنْ

68

beni bulacaksın | dedi | haberce | ona | kuşatmadın | o şeye ki | sabredersin | nasıl

شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا

69

bana tabi olursan | eğer | dedi | hiçbir emre | sana | isyan etmeyeceğim | sabreden | inşaallah

قف

تَسْـَٔلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا ع

70

ikisi gittiler | bir anlatma | ondan | sana | ben başlatayım | ta ki | hiçbir şeyden | bana sorma

حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ط قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ج

içindekileri | boğman için | onu deldin mi | dedi | onu deldi | gemiye | bindikleri | zaman | nihayet

لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ

71

benimle | asla güç yetiremezsin | muhakkak sen | demedim mi | dedi | kötü | bir şey | gerçekten | andolsun

صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ

72

işimden | bana yükleme | unuttum | o şeyle ki | bana çıkışma | dedi | sabretmeye

ط

عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا ق حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ز قَالَ اَقَتَلْتَ

73

öldürdün | mü | dedi | tutup onu öldürdü | bir oğlan çocuğu ile | karşılaştıkları | zaman | nihayet | gittiler | zorluk

نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ ط لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

74

kötü | bir şey | yaptın | andolsun ki | can karşılığı olmaksızın | temiz | bir canı

67 – O da: "Şüphesiz sen benimle beraber sabretmeğe güç yetiremezsin" dedi.

68 – "Haberce kavramadığın şeye nasıl sabredersin?"

69 – O da: "İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın ve senin hiçbir emrine isyan etmeyeceğim" dedi.

70 – Dedi: "Eğer bana tabi olursan, sana anlatmağa başlayıncaya kadar bana hiçbir şey sorma".

71 – İkisi gittiler. Nihayet gemiye bindikleri zaman onu deldi. Musa: "İçindekileri boğman için mi onu deldin? Andolsun, sen kötü bir şey yaptın!" dedi.

72 – O da: "Benimle beraber sabretmeğe güç yetiremezsin, demedim mi?" dedi.

73 – (Musa): "Unuttuğum için bana çıkışma ve işimden bana zorluk yükleme" dedi.

74 – Gittiler. Nihayet bir oğlan çocuğuna rastladılar; onu öldürdü. (Musa): "Tertemiz bir canı can karşılığı olmaksızın mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir şey yaptın" dedi.

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ
75
sana sorarsam / eğer / dedi / sabra / benimle / güç yetiremezsin / muhakkak / sen / sana / -mi / dedi

عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾
bir özre / benim tarafımdan / mutlaka erdin / benimle arkadaşlık etme / bundan sonra / bir şeyden

فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا
çekindiler / halkından / yiyecek istediler / bir kent / halkına / geldikleri / zaman / nihayet / gittiler

اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ
dedi / onu doğrulttu / yıkılmak / istiyor / bir duvar / orada / buldular / onları misafir etmekten

لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي
77
aramla / ayrılığıdır / işte bu / dedi / bir ücret / buna karşı / mutlaka alırdın / istese idin / eğer

وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ
78
gemiye / gelince / sabra / ona / güç yetiremedin / o şeyin ki / iç yüzünü / sana haber vereceğim / senin aranın

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا
onu kusurlu kılmamı / ben istedim / denizde / çalışıyorlar / yoksulların / idi

الجزء ١٦

75 – Sana: "Benimle sabretmeğe gücün yetmez, demedim mi?" dedi.

76 – Dedi: "Eğer sana bundan sonra bir şey sorarsam, benimle arkadaşlık etme. Mutlaka benim tarafımdan bir özre erdin (mazursun)".

77 – İkisi gittiler. Nihayet bir kent halkına gelip halkından yiyecek istediler. Onlar da o ikisini misafir etmekten çekindiler. İkisi orada yıkılmak isteyen (yıkılmak üzere olan) bir duvar buldular. (Hızır) onu doğrulttu. (Musa): "Eğer isteseydin buna karşı mutlaka bir ücret alırdın" dedi.

78 – Dedi: "İşte bu, benim aramla senin aranın ayrılığı (anı)dır. Sabretmeğe güç yetiremediğin şeylerin iç yüzünü sana anlatacağım" dedi.

79 – Gemiye gelince: "O, denizde çalışan yoksullarındı. Ben onu kusurlu kılmak istedim. Arkalarında / önlerinde bütün gemileri zorla alan bir kral vardı" dedi.

وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ

79

oğlan çocuğuna / gelince / zorla / gemiyi / her / alıyor / bir kral / arkalarında / vardı

فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا

bir taşkınlık / onlara yüklemesinden / biz korktuk / iki mü'min / ebeveyni / idi

وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَآ أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَأَقْرَبَ

80

daha yakın / temizlikçe / ondan / daha hayırlısını / Rablerinin / onlara değiştirmesini / biz de istedik / ve küfr

رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

81

şehirde / iki yetim / oğlan çocuğunun / idi / duvara / gelince / merhametçe

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَآ

erişmelerini / Rabbin / istedi / iyi kimse / babaları / idi / onlara ait / bir define / altında / vardı

أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ

ben bunu yapmadım / Rabbinden / bir rahmet olarak / definelerini / çıkarmalarını / rüştlerine

عَنْ أَمْرِي ذٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

82

sabra / ona karşı / güç yetiremedin / o şeyin ki / yorumudur / işte bu / kendi işimden

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

83

bir haber / ondan / size / okuyacağım / de ki / Zülkarneyn'den / sana sorarlar

80 – Oğlan çocuğuna gelince: Onun ebeveyni mü'min kimselerdi. Onlara bir taşkınlık ve küfr yüklemesinden korktuk.

81 – Rableri onun yerine kendilerine temizlikçe ondan daha hayırlı ve merhametçe ondan daha yakın birini vermesini istedik.

82 – Duvara gelince: Şehirde yetim iki oğlan çocuğunun idi. Altında da onlara ait bir define vardı ve babaları salih bir kimse idi. Rabbin kendinden bir rahmet olarak onların rüştlerine ermelerini ve definelerini çıkarmalarını istedi. Ben bunları kendi işimden (kafamdan) yapmadım. İşte onlara karşı sabra güç yetiremediğin şeylerin yorumları budur.

83 – Sana Zülkarneyn'den sorarlar. De ki: "Size ondan bir haber okuyacağım".

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

84

sebebe / o da uydu / bir sebep / şeyden / her / ona verdik / yeryüzünde / ona imkan verdik / gerçekten biz

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ﴿٨٥﴾

85

kara balçıklı / bir pınarda / batıyor / onu buldu / güneşin / battığı yere / ulaştığı / zaman / nihayet

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ

azap etmende / ya / Zülkarneyn / ey / dedik / bir kavim / onun yanında / buldu

وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ

86

ona azap edeceğiz / ileride / zulmetti / o kimseye ki / gelince / dedi / güzelliği / onlar hususunda / tutmanda / yahutta

ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ

87

yaptı / iman etti / kim ki / amma / kötü / bir azapla / o da ona azap eder / Rabbine / döndürülür / sonra

صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ

88

izledi / sonra / kolayı / emrimizden / ona / diyeceğiz / en güzel / bir mükafat ona vardır / iyi şey

سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ

89

bir kavmin üzerine / doğuyor / onu buldu / güneşin / doğduğu / ulaştığı / zaman / nihayet / bir sebep

84 – Gerçekten biz ona yeryüzünde imkan verdik ve ona her şeyden bir sebep verdik.

85 – O da sebebe uydu / sarıldı.

86 – Nihayet güneşin battığı yere ulaşınca, onun kara balçıklı bir pınarda battığını buldu. Yanında da bir kavim buldu. Dedik: "Ey Zülkarneyn, ya azap etmende yahutta onlar hususunda güzelliği tutmanda (serbestsin)".

87 – Dedi: "Zulmedene gelince İleride ona azap edeceğiz. Sonra da Rabbine döndürülür; o da ona kötü bir azapla azap eder".

88 – Amma kim de iman eder ve iyi bir şey yaparsa, onun için en güzel bir mükafat vardır ve ona işimizden kolayı diyeceğiz.

89 – Sonra bir sebep izledi.

لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ٩٠ كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ

90

yanında / o şeyi ki / gerçekten kuşatmıştık / işte böyle / bir örtü / ona karşı / onlar için / kılmadık

خُبْرًا ٩١ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ٩٢ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ

92 — 91

buldu / iki setin / arasına / ulaştığı / zaman / nihayet / bir sebep / izledi / sonra / bilgice

مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا ۙ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ٩٣ قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ

93

Zülkarneyn / ey / dediler / hiç bir söz / anlıyorlar / olmaya yazdılar / bir kavim / onların önünde

اِنَّ يَاْجُوجَ وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى

mali yardım / sana / kılalım mı / mı / bu yerde / bozguncu-lardır / Me'cuc / Ye'cuc / gerçekten

اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ٩٤ قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَاَعِينُونِى

94

siz bana yardım edin / daha hayırlıdır / Rabbim / o hususta / bana imkan / verdi / o şey ki / dedi / bir set / onların arasında / bizim aramızda / yapmam için

بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۙ ٩٥ اٰتُونِى زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى

95

düzleyince / zaman / sonunda / demir / kütleleri / bana getirin / bir engel / onların arasında / sizin aramızda / yapayım / beden gücü ile

بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُونِٓى اُفْرِغْ عَلَيْهِ

üzerine / dökeyim / bana getirin / dedi / ateş / kıldığı / zaman / nihayet / körükleyin / dedi / iki dağın / arasını

قِطْرًا ٩٦ فَمَا اسْطَاعُوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ٩٧

96 — 97

delmeğe / onu / güç yetiremediler / üzerine çıkmağa / güç yetiremediler / erimiş bakır

90 – Nihayet güneşin doğduğu yere gelince: Onun bir kavmin üstüne doğduğunu buldu ki onlara ona karşı bir örtü kılmadık.

91 – İşte böyle. Gerçekten onun yanındakini bilgice kuşatmıştık.

92 – Sonra bir sebep izledi.

93 – Nihayet iki setin arasına ulaştığı zaman onların önünde bir kavim buldu ki, neredeyse söz anlamıyorlardı.

94 – Dediler: "Ey Zülkarneyn, gerçekten Ye'cuc ile Me'cuc, bu yerde bozguncudurlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman için sana mali yardım kılalım mı?"

95 – Dedi: "Rabbimin o hususta bana verdiği imkan daha hayırlıdır. Siz bana beden gücü ile yardım edin de sizinle onların arasına bir engel koyayım".

96 – "Bana demir kütleleri getirin". Nihayet iki dağın arasını düzleyince, körükleyin, dedi. Nihayet onu ateş haline getirince: "Bana getirin, üzerine erimiş bakır dökeyim" dedi.

97 – Artık üzerine çıkmağa da onu delmeğe de güç yetiremediler.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي

Rabbimin va'di oldu dümdüz onu kılar Rabbimin va'di geldiği zaman Rabbimden bir rahmettir bu dedi

حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

98 sura üfürüldü bazılarında dalgalanıyor o gün onların bazılarını bıraktık hak

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

99 100 sunmakla kafirlere o gün cehennemi sunduk toplamakla onları topladık

اَلَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

dinlemeğe dayanamazlardı idiler zikrimden perde içinde gözleri idi onlar ki

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا ﴿١٠١﴾

101 hazırladık şüphesiz bizler dostlar beni bırakıp kullarımı edineceklerini kafir oldular onlar ki zannetti mi

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

102 103 amellerce en çok ziyan edenleri size haber verelim mi de ki konak kafirlere cehennemi

اَلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

104 işçe güzel yapıyorlar şüphesiz kendileri sanıyorlar oysa onlar dünya hayatında çalışmaları saptı onlardır ki

98 – Dedi: "Bu Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman onu dümdüz kılar. Rabbimin va'di haktır".

99 – Onların bazılarını bazılarının içinde dalgalanmağa bıraktık. Sura üfürüldü, onları toplamakla topladık.

100 – O gün cehennemi kafirlere sunmakla sunduk.

101 – Onlar ki onların gözleri zikrimden (Kur'an'dan) perde içinde idi ve onlar onu dinlemeğe dayanamazlardı.

102 – Kafirler beni bırakıp kullarımı dostlar edineceklerini mi zannettiler? Şüphesiz biz cehennemi kafirler için bir konak olarak hazırladık.

103 – De ki: "Size amellerce en çok ziyan edenleri haber verelim mi?"

104 – Onlar ki çalışmaları dünya hayatında saptı, onlarsa kendilerinin güzel iş yaptıklarını sanıyorlar.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا

ameller boşa gitmiştir ona kavuşmayı Rablerinin ayetlerini inkar ettiler o kimse-lerdir ki işte onlar

نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا

105

edindiler inkar ettiler o şeyle ki cehennemdir onların cezası işte terazi kıyamet gününde onlar için kurmayız

آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

106

iyi ameller yaptılar iman ettiler onlar ki şüphesiz bir eğlence peygamber-lerimi ayetlerimi

كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ

107

istemezler orada ebedi kalıcılardır konak Firdevs cennetleri onlar için oldu

عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ

108

deniz mutlaka tükenirdi Rabbimin kelimeleri için mürekkep deniz olsa idi eğer de ki ayrılmak ondan

قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

109

ilave o kadar getirsek dahi Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

umuyor ise artık kim bir tek ilahtır ilahınız ancak bana vahyolunuyor sizin gibi bir beşerim ben ancak de ki

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

110

hiçbir kimseyi Rabbinin ibadetine ortak koşmasın iyi amel yapsın Rabbine kavuşmayı

105 – İşte onlar Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar ettiler de amelleri boşa gitti. Biz de kıyamet gününde onlar için terazi / ölçü kurmayız.

106 – İşte inkar ettikleri, ayetlerimi ve peygamberlerimi bir eğlence edindikleri için onların cezası cehennemdir.

107 – Şüphesiz iman edip iyi ameller yapanlar için de Firdevs cennetleri bir konak olmuştur.

108 – Orada ebedi kalacaklar ve ondan ayrılmak istemeyeceklerdir.

109 – De ki: "Eğer deniz Rabbimin kelimeleri(ni yazmak) için mürekkep olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden deniz mutlaka tükenirdi, bir o kadar ilave getirsek de".

110 – De ki: "Ben ancak sizin gibi bir beşerim. Ancak bana, Rabbinizin bir tek İlah olduğu vahyolunuyor. Artık kim Rabbine kavuşmak isterse, iyi amel etsin ve Rabbinin ibadetine hiçbir kimseyi ortak koşmasın".

SATIR ARASI

KELİME KELİME

KUR'AN-I KERİM MEALİ

2. CİLT

Hazırlayan:
Doç. Dr. Abdülvehhab Öztürk

KAHRAMAN YAYINLARI

سورة مريم مكية وهي
ثمان وتسعون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً

1 2

bir nida ile Rabbine seslenmişti | hani | Zekeriyya'yı | kulu | Rabbinin | rahmetini | bu anışıdır | Kâf.Ha.Ya. Ayn.Sad

خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ شَيْبًا

3

ak saç yönünden | baş(ım) | tutuştu | benden | kemik | zayıfladı | şüphesiz ben | Rabbim | demişti | gizli

وَلَمْ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّى خِفْتُ ٱلْمَوَٰلِىَ

4

yerime geçeceklerden | korktum | gerçekten ben | bedbaht | Rabbim | sana dua etmekle | olmadım

مِن وَرَآئِى وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

5

bir dost (oğul) | kendi tarafından | bana | artık bağışla | kısır | karım | oldu | arkamdan

19 – MERYEM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
98 ayettir.

1 – Kaf. Ha. Ya. Ayn. Sad.

2 – Bu, Rabbinin, kulu Zekeriyya'yı anışıdır.

3 – Hani, Rabbine, gizli bir nida ile seslenmişti.

4 – Demişti. "Rabbim, şüphesiz ben, benim kemiklerim zayıfladı, başım ak saçlarla tutuştu (saçım ağardı). Ben sana dua etmekle hiç bedbaht olmadım".

5 – "Gerçekten ben, arkamdan yerime geçeceklerden korktum. Karım da kısır oldu. Artık bana kendi tarafından bir dost (oğul) ver".

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ٦

6

razi Rabbim onu kıl Yakup hanedanından mirasçı olur bana mirasçı olur

يَا زَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ ۟ اسْمُهٗ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ

onun için kılmadık Yahya adı bir oğlan çocuğu ile seni müjdeliyoruz şüphesiz biz Zekeriyya ey

مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ٧ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ

7

karım oldu oğlan çocuğum benim olur nasıl Rabbim dedi bir adaş önceden

عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ٨ قَالَ كَذٰلِكَ

8

öyledir dedi son sınıra ihtiyarlıktan ulaştım gerçekten kısır

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ

sen değildin önceden seni yaratmıştım gerçekten çok kolaydır bana o Rabbin dedi

شَيْـًٔا ٩ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ

9

konuşmamandır senin işaretin dedi bir işaret bana kıl Rabbim dedi hiçbir şey

النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ١٠ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ

10

mescitten kavmine çıktı sağlamken gece üç insanlarla

فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ١١

11

akşam sabah tesbih diye onlara işaret etti

6 – "Bana mirasçı olacak ve Yakup hanedanına mirasçı olacak (bir oğul). Rabbim, onu razı kıl".

7 – "Ey Zekeriyya, şüphesiz biz, seni Yahya adında bir oğlan çocuğu ile müjdeliyoruz ki, daha önceden ona adaş kılmadık"

8 – Dedi: "Rabbim, benim nasıl bir oğlan çocuğum olur ki, karım kısırdır, ben de ihtiyarlığın son sınırına ulaştım".

9 – Dedi: "Öyledir", Rabbin dedi: "O bana kolaydır. Ben seni daha önce sen hiçbir şey değilken yarattım".

10 – Dedi: "Rabbim, bana bir işaret kıl (ver). Dedi: "Senin işaretin sağlamken insanlarla üç gece (gün) konuşamamandır".

11 – Mihraptan kavmine çıktı; onlara: "Sabah akşam (Allah'ı) tesbih edin" diye işaret etti.

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ١٢
12
çocukken hikmet ona verdik kuvvetle kitabı tut Yahya ey

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ١٣ وَّبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
13
değildi ebeveynine itaatkâr çok muttaki idi temizlik katımızdan şefkat

جَبَّارًا عَصِيًّا ١٤ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ
14
ölür gün doğduğu gün ona selam olsun asi zorba

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ١٥ ع وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ
15
ayrılmıştı hani Meryem'i kitapta an canlı olarak dirilitilir o gün

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ١٦ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
16
bir perde önlerinden edindi doğuda bir yere ailesinden

فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ١٧ قَالَتْ
17
dedi düzgün bir insan suretine onun için büründü ruhumuzu ona biz de göndermiştik

اِنِّىٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ١٨ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا
18
ben ancak dedi çekinen isen eğer senden Rahman'a sığınırım gerçekten ben

12 – "Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut" dedik. Ona çocukken hikmet verdik.

13 – Katımızdan bir şefkat ve temizlik verdik. O, çok müttaki idi.

14 – Ebeveynine itaatkar idi. Zorba ve asi değildi.

15 – Ona selam olsun doğduğu gün, öleceği gün ve canlı olarak dirileceği gün.

16 – Kitapta Meryem'i de an. Hani, ailesinden doğu tarafında bir yere ayrılmıştı.

17 – Önlerinden bir perde edindi; biz de ona Ruhumuzu gönderdik; o da onun için düzgün bir insan suretine büründü.

18 – Dedi: "Senden Rahman'a sığınırım, eğer çekinen biri isen".

رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى

19

nasıl dedi pak bir oğlan çocuğu sana bağışlamam için Rabbinin elçisiyim

يَكُونُ لِى غُلٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

20

iffetsiz ben değilim bir insan halbuki bana dokunmadı oğlum benim olur

قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً

bir işaret ve bunu kılmamız için çok kolaydır bana bu Rabbin dedi öyledir dedi

لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ

21

ona hamile kaldı hükme bağlanmış bir emir oldu bizden bir rahmet insanlara

فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ

22

kütüğüne doğum sancısı onu getirdi uzak bir yere onunla ayrıldı

النَّخْلَةِ قَالَتْ يٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

23

unutulan bir şey olaydım bundan önce öleydim keşke dedi hurma

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

24

bir su arkı senin altında Rabbin kıldı gerçekten üzülme diye altından ona seslendi

وَهُزِّىٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

25

devşirilmiş taze hurma üzerine dökülsün hurma kütüğünü kendine salla

19 – Dedi: "Ben ancak Rabbinin bir elçisiyim; sana pak bir oğlan çocuğu bağışlamam için".

20 – Dedi: "Benim nasıl oğlum olur ki, bana bir insan dokunmadı ve ben iffetsiz de değilim".

21 – "Öyledir", Rabbin dedi: "O, bana kolaydır. Onu insanlara bir işaret ve bizden bir rahmet kılmamız için. Zaten hükme bağlanmış bir emir oldu".

22 – Ona hamile kalıp onunla uzak bir yere ayrıldı.

23 – Doğum sancısı onu hurma kütüğüne getirdi. "Keşke bundan önce ölseydim ve unutulan bir şey olsaydım!" dedi.

24 – Ona altından seslendi: "Üzülme, Rabbin senin altında bir su arkı kıldı" diye.

25 – "Hurma kütüğünü kendine doğru salla; üzerine devşirilmiş taze hurma dökülsün".

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي

de bir kimseyi insanlardan görürsen eğer göz/gözün aydın ol iç ye

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ۚ ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِ

26

onu getirdi bir insanla bugün asla konuşmayacağım oruç Rahman'a adadım ben

قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ

27

kız kardeşi ey büyük bir şey getirdin andolsun gerçekten Meryem ey dediler onu taşıyarak kavmine

هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

28

iffetsiz anan da değildi kötü bir adam senin baban değildi Harun'un

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ

29

dedi bir çocuk beşikte oldu o kimse ile ki konuşuruz nasıl dediler ona burun üzerine işaret etti

إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا

30

mübarek beni kıldı bir peygamber beni kıldı kitabı bana verdi Allah'ın kuluyum şüphesiz ben

أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا

31

itaatkar (kıldı) hayatta olduğum sürece zekatı namazı bana tavsiye etti olursam nerede

26 – "Ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan bir kimseyi görürsen: "Ben Rahman'a oruç adadım; bugün kimse ile asla konuşmayacağım" de.

27 – (Meryem) onu taşıyarak kavmine getirdi. "Ey Meryem, andolsun, gerçekten sen büyük bir şey getirdin" dediler.

28 – "Ey Harun'un kız kardeşi, baban kötü bir adam değildi, annen de iffetsiz bir kadın değildi".

29 – Meryem ona işaret etti. Onlar da: "Beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.

30 – (İsa) dedi: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana kitap verdi ve beni peygamber kıldı".

31 – "Beni nerede olursam mübarek kıldı ve bana hayatta olduğum sürece namazı ve zekatı tavsiye etti".

بِوَالِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ

32

gün bana selam bir bedbaht bir zorba beni kılmadı anama

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ

33

oğlu İsa işte budur canlı olarak dirileceğim gün öleceğim gün doğduğum

مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ

34

edinmek Allah için olmadı şüphe ediyorlar onda ki Hak sözü Meryem

مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

35

o da oluverir ol ona der ancak bir şeye hükmettiği zaman O'nu tenzih ederiz bir evlat

وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

36

doğru yoldur işte bu öyleyse O'na ibadet edin sizin de Rabbinizdir benim de Rabbimdir Allah şüphesiz

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

kafir oldular onlara ki yazıklar olsun aralarından hizipler ihtilaf etti

مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۚ

37

bize gelecekler günde ne de iyi görecekler ne de iyi işitecekler büyük günde hazır olmaktan

لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

38

apaçık sapıklıktadır bugün zalimler ancak

32 – "Anama itaatkar (kıldı). Beni bir zorba, bir bedbaht kılmadı".

33 – "Selam olsun bana, doğduğum gün, öleceğim gün ve canlı olarak dirileceğim gün".

34 – İşte Meryem oğlu İsa budur, şüphe ettikleri hak sözünce.

35 – Allah için bir evlat edinmek olmadı. O bir şeye hükmettiği zaman, ancak ona, "ol" der; o da oluverir.

حزب ٢

36 – Şüphesiz Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir; öyleyse O'na ibadet edin. İşte doğru yol budur.

37 – Aralarından hizipler ihtilaf ettiler. Kafirlere büyük günde hazır olacakları için yazıklar olsun!

38 – Bize gelecekleri gün ne iyi işitecek ve ne iyi görecekler! Ancak zalimler bugün apaçık bir sapıklıktalar.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا

onlar gafletteder oysa onlar iş bitirildiği zaman hasret günü onları ikaz et

يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ٤٠

döndürülürler yalnız bize üzerinde o kimselere ki yeryüzüne mirasçı olacağız biz şüphesiz biz iman etmezler

39

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٤١

bir peygamber çok doğru idi çünkü o İbrahim'i kitapta an

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي

det etmez görmez işitmez o şeye ki tapıyorsun niçin babacığım ey babasına demişti hani

عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

sana gelmedi o şey ki ilimden bana geldi muhakkak gerçekten ben babacığım ey hiçbir şey senden

42

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ

şeytana tapma babacığım ey düz bir yola seni götüreyim bana tabi ol da

43

إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ

sana dokunmasından korkuyorum şüphesiz ben babacığım ey asi Rahman'a oldu şeytan çünkü

44

39 – Sen onları iş bitirildiği zaman hasret günü ile korkut. Oysa onlar gafletteler ve onlar iman etmezler.

40 – Şüphesiz biz yeryüzüne ve üzerindeki kimselere mirasçı olacağız. Yalnız bize döndürülürler.

41 – Kitapta İbrahim'i de yad et. Çünkü o, çok doğru idi, bir peygamber idi.

42 – Hani, babasına: "Ey babacığım, işitmeyen, görmeyen ve senden hiçbir şeyi def etmeyen şeylere niçin tapıyorsun?" demişti.

43 – "Ey babacığım, gerçekten bana, sana gelmeyen ilim geldi. Bana tabi ol da seni düz bir yola götüreyim".

44 – "Ey babacığım, şeytana tapma; çünkü şeytan Rahman'a asi oldu".

عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ

45

sen yüz çeviren misin dedi dost şeytana sonra olursun Rahman'dan bir azap

عَنْ اٰلِهَتِي يَا اِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ

46

dedi uzun/bir süre beni bırak mutlaka seni taşa tutarım vazgeç mezsen andolsun ki İbrahim ey benim tanrılarım- dan

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

47

lutufkârdır bana oldu çünkü O Rabbimden senin için istiğfar edeceğim sana selam

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّي عَسٰى اَلَّا اَكُونَ

olmamam umulur Rabbime dua ediyorum Allah'tan başka tapıyorsunuz o şeylerden ki ayrılıyorum sizden

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

48

Allah'tan başka tapıyorlar o şeylerden ki onlardan ayrıldı ne zaman ki bedbaht Rabbime dua etmekle

وَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا

49

bağışladık peygamber yaptık her birini Yakub'u İshak'ı ona bağışladık

لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ

50

an çok yüce doğruluk dilini onlar için kıldık rahmetimizden onlara

فِي الْكِتَابِ مُوسٰى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

51

bir peygamber idi gönderilmiş idi samimi idi çünkü o Musa'yı kitapta

45 – Ey babacığım, şüphesiz ben, sana Rahman'dan bir azap dokunup da şeytana dost olmandan korkuyorum".

46 – (Babası) dedi: "Ey İbrahim, benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Andolsun, eğer vazgeçmezsen seni mutlaka taşa tutarım. Beni uzun bir süre bırak".

47 – (İbrahim) dedi: "Selam sana". Senin için Rabbimden istiğfar edeceğim. Çünkü O, bana lutufkardır".

48 – "Sizden de Allah'tan başka taptıklarınızdan da ayrılıyor ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime dua etmekle bedbaht olmam".

49 – Onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından ayrılınca, ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Her birini peygamber yaptık.

50 – Onlara rahmetimizden bağışladık ve onlara çok yüce doğruluk dili (iyi bir ad) bıraktık.

51 – Kitapta Musa'yı da an. Çünkü o, samimi idi ve gönderilmişti, bir peygamberdi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
52
ona bağışladık yalvarıcı olarak onu yaklaştırdık sağ Tur'un tarafından seslendik ona

مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ اِنَّهُ كَانَ
53
idi çünkü o İsmail'i kitapta an peygamber olarak Harun'u kardeşi rahmetimizden

صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ
54
namazı ailesine emrederdi idi bir peygamber gönderilmiş idi va'dine sadık

وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيسَ
55
İdris'i kitapta an razı kılınmış Rabbinin yanında idi zekatı

اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ
56 57
işte bunlar çok yüksek bir yere onu kaldırdık bir peygamber çok doğru idi çünkü o

الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
taşıdık o kimselerden Adem neslinden peygamberlerden onlara Allah nimet verdi o kimselerdir ki

مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
seçtik hidayet o kimselerden ki İsrail İbrahim neslinden Nuh ile beraber

52 – Ona Tur'un sağ tarafından seslendik ve onu yalvarıcı olarak kendimize yaklaştırdık.

53 – Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u peygamber olarak bağışladık.

54 – Kitapta İsmail'i de an. Çünkü o, va'dine sadık idi, gönderilmiş bir peygamber idi.

55 – Ailesine namazı ve zekatı emrederdi. Rabbinin yanında razı kılınmış idi.

56 – Kitapta İdris'i de an. Çünkü o, çok doğru idi, bir peygamber idi.

57 – Onu çok yüksek bir yere kaldırdık.

58 – İşte bunlar; onlara Allah'ın nimet verdiği kimselerdendir; Adem'in neslinden, Nuh ile beraber (gemide) taşıdığımız kimselerden; İbrahim ve İsrail neslinden; hidayet ettiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman secdeye kapanır ve ağlarlardı.

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ

arkalarından geldi | ağlayanlar olarak | secde edenler olarak | kapanırlar | Rahman'ın | ayetleri | onlara | okunduğu | zaman

مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ

ileride | şehvetlere | uydular | namazı | zayi ettiler | kötü bir nesil | onlardan sonra

يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ

59

gireceklerdir | işte onlar | iyi amel | yaptı | iman etti | tevbe etti | kim | ancak | gayya'ya | düşecekler

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ

60

kullarına | Rahman | va'detti | onlar ki | Adn | cennetlerine | hiç bir şekilde | haksızlığa uğratılmayacaklar | cennete

بِالْغَيْبِ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا وَلَهُمْ

61

onların vardır | selam | ancak | boş bir söz | orada | işitmezler | yerine getirilmiş | O'nun va'di | oldu | şu bir gerçektir ki | gıyapta

رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا

62

kullarımız | dan | miras vereceğiz | ki | o cennet | işte budur | akşam | sabah | orada | rızkları

مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا

63

önümüzde | o şey ki O'nundur | Rabbinin | emri ile | ancak | biz inmeyiz | takva sahibi | oldu | o kimseye ki

وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

64

unutkan | senin Rabbin | olmadı | bunların arasında | o şey ki | arkamızda | o şey ki

59 – Onlardan sonra arkalarından namazı zayi eden ve şehvetlerine uyan kötü bir nesil geldi. İleride gayyaya düşecekler.

60 – Ancak tövbe edip iyi amel yapanlar hariç. İşte onlar cennete girecekler. Hiçbir şekilde haksızlığa da uğratılmayacaklar.

61 – Rahman'ın gıyapta kullarına va'dettiği Adn cennetlerine. Şu bir gerçektir ki O'nun va'di yerine getirilmiştir.

62 – Orada boş bir laf işitmezler, ancak selam. Onların orada sabah akşam rızkları vardır.

63 – İşte kullarımızdan takva sahibi olanlara miras vereceğimiz cennet budur.

64 – Biz (elçiler) ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunların arasındaki şeyler O'nundur. Rabbin unutkan olmadı.

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ

ibadetine sabır göster öyle ise O'na et ibadet ikisinin arasındadır o şeylerin ki yerin göklerin o Rabbidir

هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ

65 gerçekten sonra öldüğümüz zaman mı insan der bir adaş O'nun için biliyor musun

اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ

66 değil idi önceden onu yarattık gerçekten biz insan düşünmez mi diri olarak çıkartılacağım

شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ

67 çevresinde onları hazır edeceğiz sonra şeytanları da mutlaka onları toplayacağız Rabbine andolsun ki hiçbir şey

جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى

68 daha çetindir hangisi bölükten her elbette çıkaracağız sonra dizleri üstü cehennemin

الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ

69 70 yoktur girip yanmaya ona daha layıktır onlar onları ki daha iyi bileniz elbette sonra cüret bakımından Rahman'a

مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ

71 onları ki kurtaracağız sonra yerine getirilmiş bir şeydir lazım kıldığı Rabbinin üzerine oldu ona uğrayıcıdır ancak içinizden

65 – O, göklerle yerin ve ikisinin arasındakilerin Rabbidir. Öyleyse O'na ibadet et ve ibadetine sabır göster. O'nun için bir adaş biliyor musun?

66 – İnsan: "Öldüğüm zaman mı, gerçekten sonra ben (kabirden) çıkarılacağım?" der.

67 – İnsan düşünmez mi ki, gerçekten biz onu daha önce yarattık ve kendisi hiçbir şey değildi.

68 – Rabbine andolsun ki, mutlaka onları da şeytanları da toplayacağız, sonra da onları cehennemin çevresinde diz çökmüş vaziyette hazır edeceğiz.

69 – Sonra her bölükten hangisi Rahman'a karşı daha cüretli ise onları elbette çıkaracağız.

70 – Sonra elbette biz ona girip yanmağa daha layık olanları pekiyi bileniz.

71 – İçinizde ona (cehenneme) uğramayacak yoktur. Bu, Rabbinin, üzerine lazım kıldığı, yerine getirilmiş bir şeydir.

اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظّٰلِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ

onlara okunduğu zaman dizi üstü orada zalimleri bırakacağız sakındılar

اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَىُّ الْفَرِيقَيْنِ

iki gruptan hangisi iman ettiler o kimselere ki kafir oldular o kimseler ki dedi açık açık ayetlerimiz

72 – Sonra sakınanları kurtaracağız ve zalimleri orada diz üstü bırakacağız.

خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

onlardan helak ettik nice meclisce daha güzeldir konumca daha hayırlıdır

73 – Onlara Allah'ın ayetleri açık açık okunduğu zaman kafirler, iman edenlere: "İki gruptan konumu daha hayırlı ve meclisi daha güzel olan hangisidir?" der.

مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِى الضَّلَالَةِ

sapıklıkta ise kim de ki görüntüce malca daha güzeldir onlar nesil

74 – Onlardan önce nice nesiller helak ettik ki onlar, malca da görünüşçe de daha güzeldiler.

فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ

azap ya va'd olunuyorlar o şeyi ki gördükleri zaman nihayet uzatmakla Rahman onun için uzatsın/ mühlet versin

75 – De ki: "Kim sapıklıkta ise, Rahman onun için uzatsın / mühlet versin. Nihayet azap yahut kıyametten kendilerine va'dedileni gördükleri zaman, yerce kim daha kötü ve askerce kim daha zayıf imiş bileceklerdir".

وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ

daha zayıftır yerce daha kötüdür o kim bileceklerdir kıyamet veyahut

جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ

baki kalan hidayeti doğru yolu buldular onlara ki Allah artırır askerce

76 – Allah doğru yolu bulanların hidayetini artırır. Baki kalan iyi şeyler, Rabbinin katında sevapça da daha hayırlıdır, sonuçça da daha hayırlıdır.

الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

sonuçça daha hayırlıdır sevapça Rabbinin katında daha hayırlıdır iyi şeyler

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

evlattan maldan mutlaka bana verilecektir dedi ayetlerimizi inkar etti o kimseyi ki gördün mü

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ

yazacağız hayır bir söz Rahman'ın katından aldı mı yoksa gaybi gördü mü

مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا

bize gelecek diyor o şeye ki biz varis olacağız uzatmakla azaptan onun için uzatacağız diyor o şeyi ki

فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

güç kendilerine olmaları için tanrılar Allah'tan başka edindiler tek başına

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

zıt onlara karşı olacaklardır ibadetlerini inkar edeceklerdir hayır

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾

kışkırtmakla onları kışkırtıyor kafirlerin üzerine şeytanları gönderdik şüphesiz biz görmedin mi

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ

süreceğiz günde saymakla onlar için sayıyoruz ancak onlara karşı öyleyse acele etme

77 – Ayetlerimizi inkar edip de: "Mutlaka bana mal ve evlat verilecektir" diyeni gördün mü?

78 – Gaybi mi gördü yoksa Rahman'ın katından bir söz mü aldı?

79 – Hayır. Dediğini yazacağız ve onun için azaptan uzatmakla uzatacağız.

80 – Dediğine biz varis olacağız. O da bize tek başına gelecektir.

81 – Kendilerine güç olsun diye Allah'tan başka tanrılar edindiler.

82 – Hayır. İbadetlerini inkar edecekler ve onlara karşı zıt / düşman olacaklar.

83 – Görmedin mi, şüphesiz biz, şeytanları kafirlerin üzerine gönderdik de onları kışkırtmakla kışkırtıyorlar.

84 – Onlara karşı acele etme. Ancak biz onları saymakla sayıyoruz.

الْمُتَّقِينَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ اِلٰى جَهَنَّمَ
85

müttakileri | Rahman'a | binitli olarak | sevk edeceğiz | günahkarları | cehenneme

وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
86

susuz | sahip olamazlar | şefaate | ancak | o kimse ki | oldu | katından | Rahman'ın

عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ
87 88

bir söz | dediler | edindi | Rahman | evlat | andolsun ki | geldiniz

شَيْئًا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ
89

şeye | çok kötü | neredeyse | gökler | parçalanacak | ondan | çatlayacak | yer

وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا
90 91

dağlar | gürültü ile | diye | iddia ettiler | Rahman'a | evlat

يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
92

devrilecek | yaraşmaz | Rahman'a | edinmek | evlat | değildir | hepsi | o kimselerin ki | göklerde

وَالْاَرْضِ اِلَّا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ
93

yerde | ancak | gelicidir | Rahman'a | kul olarak | andolsun ki | o onları tesbit etmiş

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾
94 95

saymıştır | onları | saymakla | onların hepsi | ona gelicidir | gününde | kıyamet | tek başına

85 – O günde ki, müttakileri Rahman'a binitli olarak süreceğiz.

86 – Günahkarları da cehenneme susuz sevk edeceğiz.

87 – Şefaate sahip olamazlar; ancak Rahman'ın katından bir söz alan kimse hariç (o şefaat eder).

88 – "Rahman evlat edindi" dediler.

89 – Andolsun, çok kötü bir şeye geldiniz.

90 – Neredeyse ondan gökler parçalanacak, yer çatlayacak ve dağlar gürültü ile devrilecek.

91 – Rahman'a evlat iddia ettiler, diye.

92 – Rahman'a evlat edinmek yaraşmaz.

93 – Göklerde ve yerdekilerin hepsi mutlaka Rahman'a kul olarak gelecektir.

94 – Andolsun ki, onları tesbit etmiş ve onları saymakla saymıştır.

95 – Hepsi O'na kıyamet gününde tek başına gelecektir.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَاِنَّمَا
96

ancak bir sevgi Rahman onlar için kılacaktır iyi şeyler yaptılar iman ettiler onlar ki şüphesiz

يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
97

nice inatçı bir kavmi onunla uyarasın diye müttakileri onunla müjdeleyesin diye senin diline onu kolaylaştırdık

اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ ۗ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾
96

gizli bir ses onlar için işitiyor musun yahut hiçbirini onlardan hissediyor musun nesilleri onlardan önce helak ettik

96 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler yapanlar (var ya), Rahman olan için (kalplerde) bir sevgi kılacaktır.

97 – O'nu (Kur'an'ı) diline kolaylaştırdık ki onunla müttakileri müjdeleyesin ve onunla inatçı bir kavmi uyarasın.

98 – Onlardan önce nice nesiller helak ettik. Onlardan hiçbirini hissediyor veyahut onlar için gizli bir ses işitiyor musun?

20 – TÂ HÂ SÛRESİ

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

Mekke'de inmiştir.
135 ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ
1 2

o kimse ki şeye ki öğüt vermek için ancak bedbaht olman için Kur'an'ı sana indirmedik Ta Ha

1 – Ta. Ha.

2 – Kur'an'ı sana bedbaht olasın diye indirmedik.

يَخْشٰى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾

yüksek göklerı yerı yarattı o kimseden kı azar azar indirilmiştir korkuyor

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا

o şeyler kı göklerde o şeyler kı O'nundur istiva etti Arş'in üzerine Rahman

فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ

sözü açık söylesen eğer nemlı toprağın altında o şeyler kı ikisinin arasında o şeyler kı yerde

فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ

isimler O'nundur O ancak ilah yoktur Allah O'dur kı daha gizlıyı de gizlıyı de bilir şüphesiz O

الْحُسْنٰى ﴿٨﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿٩﴾ اِذْ رَاَا نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ

ailesine demişti bir ateş görmüştü hanı Musa'nın haberi sana geldi mi en güzel

امْكُثُوْٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّٓى اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ

bulurum yahut bir kor ondan size getirırım belkı ben bir ateş gördüm şüphesiz ben durun

عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِىَ يَا مُوْسٰٓى ﴿١١﴾ اِنِّٓى اَنَا

evet ben şüphesiz ben Musa ey seslenildi ona geldi vakta kı bir yol gösterıcı ateşin üzerinde

رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

Tuva Kutsal vadidesin çünkü sen ayakkabılarını çıkar senin Rabbinim

3 – Ancak korkan kımse için öğüt vermek için.

4 – Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından azar azar indirilmiştir.

5 – Rahman Arş'i istiva etti.

6 – Göklerdeki, yerdeki, ikisinin arasındaki ve nemli toprağın altındaki şeyler O'nundur.

7 – Eğer sözü açık söylersen, şüphesiz O, gizliyi de daha gizliyi de bilir.

8 – Allah O'dur ki O'ndan başka İlah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

9 – Sana Musa'nın haberi geldi mi?

10 – Hani, bir ateş görmüştü de ailesine: "Durun, şüphesiz ben bir ateş gördüm. Belki size ondan bir kor getirir yahut ateş üzerinde bir yol gösterici bulurum" demişti.

11 – Ona geldiği vakit: "Ey Musa!" diye seslenildi.

12 – "Şüphesiz ben senin Rabbinim; ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen kutsal Tuva vadisindesin".

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا

13

ben ancak ilah yoktur Allah'ım ben şüphesiz ben vahyoluyor o şeyi ki dinle seni seçtim ben

فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ

14

neredeyse gelicidir kıyamet şüphesiz beni hatırlamak için namazı dosdoğru kıl sende bana ibadet et

اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا

15

ondan öyleyse seni çevirmesin seni çalışıyor o şeyle ki nefis her cezalansın diye onu gizliyorum

مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ

16

sağ elindeki o nedir sonra helak olursun keyfine uydu ona iman etmez o kimse ki

يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى

17

onunla silkerim ona dayanırım asamdır o dedi Musa ey

غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا

18 19

onu bıraktı Musa ey bırak onu dedi başka ihtiyaçlarım onda benim vardır koyunlarıma

فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا

20

haline biz onu döndüreceğiz korkma tut onu dedi koşuyor bir yılandır o baktı ki

CÜZ 16, SÛRE 20 20

13 – "Ben seni seçtim; sen de vahyolunanı dinle".

14 – "Şüphesiz ben Allah'ım. Benden başka İlah yoktur. Sen de bana ibadet et ve beni anmak için namazı dosdoğru kıl".

15 – "Şüphesiz kıyamet gelecektir. Onu neredeyse saklıyorum ki, herkes çalıştığı / kazandığı şey ile cezalandırılsın.

16 – "Ona iman etmeyen ve keyfine uyan kimse seni ondan çevirmesin. Sonra helak olursun".

17 – "Ey Musa, o sağ elindeki nedir?"

18 – (Musa) dedi: "O, asamdır. Ona yaslanırım ve onunla koyunlarıma yaprak silkerim. Benim onda başka ihtiyaçlarım da var".

19 – Dedi: "Bırak, onu ey Musa!"

20 – Onu bıraktı; baktı ki o, koşan bir yılandır.

21 – Dedi: "Tut onu. Korkma. Biz onu ilk haline döndüreceğiz".

الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
21
olmadan bembeyaz çıksın koynuna elini sok ilk

سُوٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى
22 23
git büyük ayetlerimizden sana gösterelim diye başka bir mucize olarak bir kötülük

فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِى صَدْرِى ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِى
24 25
bana kolaylaştır göğsümü bana aç Rabbim dedi azgınlaştı çünkü o Fir'avn'e

اَمْرِى ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِى ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِى ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِى
26 27 28
bana ver sözümü anlasınlar dilimden düğümü çöz işimi

وَزِيرًا مِنْ اَهْلِى ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِى ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِى ﴿٣١﴾
29 30 31
belimi onunla berkit kardeşim Harun'u ailemden bir vezir

وَاَشْرِكْهُ فِى اَمْرِى ﴿٣٢﴾ كَىْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ
32 33
zikredelim seni çokça tesbih edelim seni ta ki işime onu ortak et

كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُوتِيتَ سُؤْلَكَ
34 35
isteğin sana verilmiştir gerçekten dedi gören bizi idin şüphe yok ki sen çokça

يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ﴿٣٧﴾
36 37
başka bir defa sana lutfetmiştik andolsun ki Musa ey

22 – "Elini koynuna sok da bir kötülük (hastalık) olmadan başka bir mucize olarak bembeyaz çıksın".

23 – "Sana en büyük ayetlerimizden (birini) gösterelim diye".

24 – "Fir'avn'e git; çünkü o, azgınlaştı".

25 – (Musa) dedi: "Rabbim, bana göğsümü aç",

26 – "İşimi bana kolaylaştır".

27 – "Dilimden düğümü çöz ki".

28 – "Sözümü anlasınlar".

29 – "Bana ailemden bir vezir ver".

30 – "Kardeşim Harun'u".

31 – "Onunla belimi berkit".

32 – "Onu işime ortak et ki",

33 – "Seni çokça tesbih edelim".

34 – "Seni çokça zikredelim".

35 – "Şüphe yok sen bizi gören idin"

36 – Dedi: "Ey Musa, gerçekten isteğin sana verilmiştir".

37 – "Andolsun ki sana başka bir defa daha lutfetmiştik".

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰٓى ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفِيهِ فِى التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ

onu at tabuta onu koy diye vahyolunuyor o şeyi ki annene vahyetmiştik hani

فِى الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِى وَعَدُوٌّ لَهُ

ona bir düşman bana bir düşman onu alsın sahile deniz onu atsın denize

وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّى وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِى ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشِٓى

yürüyor hani gözümün önünde yapılasın benden bir sevgi sana bırakmıştım

اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ

annene böylece seni döndürdük ona kefil olacak o kimseyi ki size göstere-yim mi diyordu kız kardeşin

كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ

kederden biz de kurtarmıştık bir adam sen öldürmüştün üzülmesin gözü aydın olsun için

وَفَتَنّٰكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى

üzerine gelmiştin sonra Medyen halkı arasında yıllarca kalmıştın deneme ile seni denemiştik

قَدَرٍ يٰمُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِى ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ

kardeşin sen git kendim için seni yapmıştım Musa ey bir takdir

38 – "Hani, annene vahyolunanı vahyetmiştik".

39 – "Onu tabuta koy; onu denize at; deniz de onu sahile atsın da onu benim de düşmanın, onun da düşmanı alsın. Sana benden bir sevgi bıraktım ve gözümün önünde yapılasın (büyütülesin) diye.

40 – "Hani, kız kardeşin yürüyor: "Ona kefil olacak birini size göstereyim mi?" diyordu. Seni annene döndürdük ki gözü aydın olsun ve üzülmesin. Sen bir adam / nefis öldürmüştün. Biz de seni sıkıntıdan kurtarmış ve bir deneme ile denemiştik. Medyen halkı arasında yıllarca kalmıştın. Sonra bir takdir üzerine gelmiştin, ey Musa".

41 – "Seni kendim için yaptım".

42 – "Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin, zikrimde gevşeklik etmeyin".

43 – "İkiniz de Fir'avn'e gidin; çünkü o, azdı".

44 – "Ona yumuşak söz söyleyin, belki o öğüt alır yahut korkar".

45 – İkisi dediler: "Ey Rabbimiz, onun bize hemen kötü bir şey yapmasından yahut taşkınlık etmesinden korkuyoruz".

46 – Dedi: "Korkmayın; şüphesiz ben sizinleyim, işitir ve görürüm"

47 – "Hemen ona gidin; ona: "Biz Rabbinin sana elçileriyiz; İsrail oğullarını bizimle gönder, onlara işkence etme. Sana Rabbinden bir mucize getirdik. Doğruya uyana selam olsun" deyin.

48 – "Gerçekten bize vahyolundu ki, şüphesiz azap, yalanlayan ve sırt çevirenin üzerinedir".

49 – (Fir'avn) dedi: "Sizin Rabbiniz kim, ey Musa?"

50 – Dedi: "Rabbimiz Odur ki her şeye yaratılışını verdi, sonra da yol gösterdi".

51 – Dedi: "İlk nesillerin hali nedir?"

بِاٰيٰتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٤٣﴾

42 43

mucizelerimle gevşeklik etmeyin zikrimde ikiniz gidin Fir'avn'e çünkü o azdı

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ

44

ikiniz söyleyin ona söz yumuşak belki o öğüt alır yahut korkar dediler Rabbimiz ey

اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ

45

biz korkuyoruz hemen kötü bir şey yapmasından bize yahut taşkınlık etmesinden dedi korkmayın şüphesiz ben

مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ

46

biz gerçekten iki elçisiyiz Rabbinin gönder görürüm işitirim sizinleyim hemen ona gidin deyin

مَعَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۗ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلٰمُ

bizimle İsrail oğullarını onlara işkence etme sana bir mucize getirdik Rabbinden selam olsun

عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ

47

o kimseye ki uydu doğruya şüphesiz biz gerçekten vahyolundu bize şüphesiz azap o kimseyedir ki yalanladı

وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ

48 49

sırt çevirdi dedi kimdir Rabbiniz ey Musa dedi Rabbimiz o ki verdi her

شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿٥١﴾

50 51

şeye yaratılışını sonra yol gösterdi dedi nedir hali nesillerin ilk

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّى فِى كِتَابٍ ۖ لَا يَضِلُّ رَبِّى وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

52

unutmaz — Rabbim — şaşmaz — bir kitapta — Rabbimin — yanında — onların ilmi — dedi

اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

yollar — orada — sizin için — açtı — bir beşik — yeri — size — kıldı — O ki

وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾

53

çeşitli — bitkiden — çiftler — onunla — çıkardık — su — gökten — indirdi

كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِاُولِى النُّهٰى ۗ ﴿٥٤﴾

54

akıl — sahipleri için — ibretler — bunda — şüphesiz — hayvanlarınızı — otlatın — yiyin

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾

55

başka — bir defa — sizi çıkaracağız — ondan — döndüreceğiz — ona — sizi yarattık — ondan

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا

56

bizi çıkarman için — bize geldin mi — dedi — diretti — yalanladı — hepsini — ayetlerimizi — ona gösterdik — andolsun ki

مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهٖ فَاجْعَلْ

57

kıl — aynısını — bir sihir — mutlaka biz de sana getireceğiz — Musa — ey — sihirle — yerimizden

52 – Dedi: "Onların ilmi Rabbimin yanında bir kitaptadır. Rabbim şaşmaz da unutmaz da".

53 – "O ki, yeri size bir beşik kıldı. Size orada yollar açtı. Gökten su indirdi. Onunla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık".

54 – Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ibretler vardır.

55 – Sizi ondan yarattık. Ona döndüreceğiz ve sizi başka bir defa ondan çıkaracağız.

56 – Andolsun, biz ona bütün ayetlerimizi gösterdik; o ise yalanladı ve diretti.

57 – (Fir'avn) dedi: "Bizi sihrinle yerimizden çıkarman için mı geldin, ey Musa!"

بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ٥٨
58

orta bir yerde sen ne de biz onu şaşırmayalım biz belli bir vakit senin arana bizim aramıza

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ٥٩
59

kuşluk vakti insanların toplanmasıdır süs günüdür sizin belli vaktiniz dedi

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٦٠ قَالَ لَهُمْ مُوسَى
60

Musa onlara dedi geldi sonra tuzağını topladı Fir'avn döndü

وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ

azapla sonra sizi helak eder yalan Allah'a iftira etmeyin yazıklar olsun size

وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ٦١ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا
61

gizlediler aralarında işlerini tartıştılar iftira etti o kimse ki ziyan etmiştir gerçekten

النَّجْوَى ٦٢ قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
62

sizi çıkarmalarını istiyorlar iki sihirbazdır bu ikisi şüphesiz dediler fiskosu

مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ٦٣ فَأَجْمِعُوا
63

birleştirin en ideal yolunuzu gidermelerini sihirleri ile toprağınızdan

كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ٦٤
64

üstün geldi o kimse ki bugün iflah oldu gerçekten saf saf gelin sonra hilenizi

58 – "Biz de sana mutlaka aynı sihri getireceğiz. Bizim aramızla senin aranda bizim de senin de şaşırmayacağımız orta bir yerde belli bir vakit kıl / tesbit et".

59 – (Musa) dedi: "Sizin belli vaktiniz süs (bayram) günü ve insanların kuşluk vaktinde toplanmasıdır".

60 – Fir'avn dönüp tuzağını topladı, sonra da geldi.

61 – Musa onlara: "Yazıklar olsun size, Allah'a yalan iftira etmeyin; sonra sizi bir azapla helak eder. İftira eden gerçekten ziyan etmiştir" dedi.

62 – (Sihirbazlar) işlerini kendi aralarında tartıştılar. Fiskosu gizlediler.

63 – Dediler: "Şüphesiz bunlar iki sihirbazdırlar; sihirleri ile sizi toprağınızdan çıkarmak ve en ideal yolunuzu gidermek (ortadan kaldırmak) istiyorlar".

64 – "Hilenizi toplayın, sonra da saf saf gelin. Bugün üstün gelen gerçekten iflah olmuştur".

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا

65

siz atın hayır dedi attı o kimsenin ki ilki olalım yahut sen at ya Musa ey dediler

فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ

66

hissetti koşuyor onlar sihirlerinden kendisine görünüyor sopaları ipleri bir de ne görsün

فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي

67 68

o şeyi ki at en üstünsün sen şüphesiz sen korkma dedik Musa bir korku içinde

يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ

sihirbaz felah bulmaz sihirbaz hilesidir yaptılar gerçekten o şey ki yaptılar o şeyleri ki yutsun sağ elindedir

حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

69 70

Musa'nın Harun'un Rabbine iman ettik dediler secde edenler olarak sihirbazlar atıldı gelse nereye

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

sihir size öğretti ki muhakkak sizin büyüğünüzdür şüphesiz o size ben izin vermeden önce ona iman ettiniz dedi

فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ

hurma kütüklerine mutlaka sizi asacağım çaprazdan ayaklarınız ellerinizi mutlaka keseceğim

65 – Dediler: "Ey Musa, sen mi atacaksın, yoksa ilk atan biz mi olalım?"

66 – Dedi: "Hayır, siz atın". Bir de ne görsün, ipleri ve sopaları sihirlerinden ona (Musa'ya) koşuyor gibi görünüyor.

67 – Musa içinde bir korku hissetti.

68 – "Korkma; şüphesiz sen, evet sen en üstünsün" dedik.

69 – "Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutsun. Onların yaptıkları ancak sihirbaz hilesidir. Sihirbaz da nereye gelse / gitse felah bulmaz".

70 – sihirbazlar secdeye kapandılar. "Biz, Harun ile Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

71 – (Fir'avn) dedi: Ona ben size izin vermeden iman ettiniz. Şüphesiz o, muhakkak size sihri öğreten büyüğünüzdür. Ellerinizi ve ayaklarınızı mutlaka çaprazdan keseceğim ve sizi elbette hurma kütüklerine mutlaka asacağım. Hangimizin azapça daha çetin ve daha sürekli olduğunu elbette bileceksiniz".

72 – Dediler: "Seni bize gelen açık delillere ve bızı yaratana asla tercih etmeyeceğiz. Neye hükmedeceksin hükmet. Sen ancak bu dünya hayatına hükmedersin".

73 – "Muhakkak biz Rabbimize iman ettik ki günahlarımızı ve bızı zorladığın o sihri bağışlasın. Allah daha hayırlı ve daha süreklidir".

74 – "Gerçek şu ki, kim Rabbine günahkar olarak gelirse, şüphesiz onun için cehennem vardır; orada ölmez de yaşamaz da".

75 – "Kim de ona gerçekten iyi ameller yapmış bir mü'min olarak gelirse, işte onlar için en yüksek dereceler vardır".

76 – "Altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları Adn cennetleri. İşte arınan kimsenin mükafatı budur.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى الْبَحْرِ

denizde bir yol onlar için aç kullarımı geceleyin yürüt diye Musa'ya vahyettik andolsun ki gerçekten

يَبَسًا لَا تَخٰفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهٖ

askerleri ile Fir'avn onları takip etti endişe etmeden yetişilmek sizin korkmadan kuru

فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾

doğru yola iletmedi kendi kavmini Fir'avn saptırdı onları kapladı o şey ki denizden onları kapladı

يٰبَنِٓى اِسْرَآءِيلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ

tarafını sizinle va'dleştik düşmanınızdan sizi kurtardık gerçekten İsrail oğulları ey

الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ

yiyin bıldırcın eti kudret helvası üzerinize indirdik sağ Tur'un

طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى وَمَنْ

kim ki gazabım üzerinize sonra vacip olur bu hususta taşkınlık etmeyin size rızk ettik o şeyin ki temizlerinden

يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّى لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ

iman etti tevbe etti o kimse için ki gerçekten çok bağışlayanım şüphesiz ben uçurumdan yuvarlanmıştır gerçekten gazabım üzerine vacip olur

77 – Andolsun, gerçekten Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yürüt. Yetişilmekten korkmadan ve endişe etmeden onlar için denizde kuru bir yol vur / aç" diye vahyettik.

78 – Fir'avn askerleri ile onları takip etti de denizden onları kaplayan kapladı.

79 – Fir'avn kavmini saptırdı, doğru yola iletmedi.

80 – Ey İsrail oğulları, gerçekten sizi düşmanınızdan kurtardık ve sizinle Tur'un sağ tarafını va'tleştik. Üzerinize kudret helvası ile bıldırcın eti indirdik.

81 – Size rızk ettiklerimizin temizlerinden yiyin, onda taşkınlık etmeyin ki, sonra üzerinize gazabım vacip olur. Kime de gazabım vacip olursa, gerçekten uçurumdan yuvarlanmıştır.

حزب ٤

وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ٨٢ وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ٨٣

Musa ey kavminden seni acele ettirdi ne doğru yolu buldu sonra da iyi amel işledi

قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِى وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ٨٤

razı olasın Rabbim sana acele ettim ki izim üzere işte onlar onlar dedi

قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ٨٥

Samiri onları azdırdı senden sonra kavmini denedik gerçekten şüphesiz biz dedi

فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ

size va'detmedi mi kavmim ey dedi üzgün olarak öfkeli olarak kavmine Musa hemen döndü

رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ

istediniz mi yoksa zaman üzerinize uzadı mı güzel bir va'd Rabbiniz

اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِى ٨٦

va'dimden caydınız Rabbinizden bir gazap üzerinize vacip olmasını

قَالُوا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا

ağırlıklar yüklendik ancak biz kendi isteğimizle va'dinden caymadık dediler

مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ٨٧

Samiri'de attı böylece onları attık kavmin süsünden

84 – Şüphesiz ben, tövbe eden, iyi amel işleyen, sonra da doğru yolu bulan için gerçekten çok bağışlayanım.

85 – "Ey Musa, seni kavminden acele ettiren nedir?"

86 – (Musa) dedi: "Onlar, işte onlar izim üzereler. Acele ettim ki Rabbim, benden razı olasın".

85 – Dedi: "Şüphesiz biz, senden sonra kavmini gerçekten denedik ve Samiri onları azdırdı".

86 – Musa kavmine öfkeli, üzgün vaziyette döndü. "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir va'd etmedi mi? Üzerinizden uzun zaman mı geçti yahut üzerinize Rabbinizden bir gazap vacip olsun istediniz de va'dimden caydınız mı?" dedi.

87 – Onlar da: "Biz kendi isteğimizle va'dinden caymadık. Ancak kavmin süsünden ağırlıklar yüklendik; onları da ateşe attık (erittik). Samiri de böylece attı" dediler.

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ

sizin tanrınız / işte bu / dediler / böğürmesi / onun var / heykeli / bir buzağı / onlara / çıkardı

وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا

88

bir söz / kendilerine / döndür-müyor / görmüyor-larını ki / unuttu / Musa'nın / tanrısı

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ

89

daha önceden / Harun / onlara / demişti / andolsun ki gerçekten / yarara / ne de / ne zarara / onlara / sahip değildir

يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا

itaat edin / bana tabi olun / Rahman'dır / Rabbiniz / şüphesiz / bununla / denendiniz / ancak / kavmim / ey

اَمْرِيْ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا

90

bize / dönünceye / kadar / ibadet için durmaktan / onun üzerinde / ayrılma-yacağız / dediler / emrime

مُوْسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا

91 92

bana / saptılar / onları gördüğün / zaman / men etti seni / ne / Harun / ey / dedi / Musa

تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ

93

ne / sakalımdan / tutma / ey anamın oğlu / dedi / emrime / karşı mı geldin / tabi olmaktan

88 – Onlara böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Onlar da: "İşte sizin de Musa'nın da tanrısı budur; (Musa) unuttu" dediler.

89– Kendilerine bir söz döndürmediğini ve kendilerine ne bir zarar ne de bir yarar vermediğini görmüyorlar mı?

90 – Andolsun, gerçekten onlara daha önce Harun: "Ey kavmim, ancak siz onunla denendiniz. Şüphesiz Rabbiniz Rahman'dır; bana tabi olun ve emrime itaat edin" demişti.

91 – Onlar da: "Musa bize dönünceye kadar onun üzerinde ibadet için durmaktan ayrılmayacağız" dediler.

92 – (Musa) "Ey Harun, saptıklarını görünce seni ne men etti?"

93 – "Bana tabi olmandan, Emrime karşı mı geldin?"

وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ

İsrail oğullarının | arasını | ayırdın | demenden | korktum | gerçekten ben | başımdan | ne de

تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾

94 | Samiri | ey | meselen | nedir | dedi | sözümü | gözetmedin

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ

elçinin | izinden | bir avuç | aldım | onu | onlar görmediler | o şeyi ki | ben gördüm | dedi

فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ

96 | git | dedi | nefsim | bana | süsledi/hoş gösterdi | böyle | onu attım

فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا

teşbit edilmiş bir süre | senin için vardır | şüphesiz | dokunma yoktur | demen | hayatta | senin için vardır | şüphesiz

لَنْ تُخْلَفَهُ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

kapanan | üzerine | sürekli oldun | ki | tanrına | bak | senden asla cayılmayacak

لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ اللَّهُ

97 | Allah'tır | ilahınız | ancak | savurmakla | denize | onu savuracağız | sonra | onu kesinlikle yakacağız

الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

98 | ilimce | şeyi | her | kuşatmıştır | o | ancak | ilah yoktur | ki

94 – Dedi: "Ey anamın oğlu, ne sakalımdan ne de başımdan tutma. Gerçekten ben: "İsrail oğullarının arasını açtın; sözümü gözetmedin" demenden korktum".

95 – (Musa): "Ey Samiri, senin meselen nedir?" dedi.

96 – Dedi: "Ben onların görmediğini gördüm; elçinin izinden bir avuç (toprak) aldım; onu (erimiş ziynet eşyalarının içine) attım. Nefsim bana böyle süslü gösterdi".

97 – (Musa) dedi: "Git, şüphesiz senin için hayatta: "Bana dokunma yoktur" demen vardır (sen aforoz edildin). Şüphesiz senin için tesbit edilmiş bir süre (azap) da vardır ki senden asla cayılmayacak. Üzerine kapandığın tanrına bak, onu kesinlikle yakacağız, sonra da onu denize savurmakla savuracağız".

98 – "İlahınız ancak Allah'tır ki O'ndan başka İlah yoktur. İlmi her şeyi kuşatmıştır".

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ

sana verdik gerçekten geçti gerçekten o şeyin ki haberlerinden sana anlatacağız bunun gibi

لَّدُنَّا ذِكْرًا ۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۙ ﴿١٠٠﴾

99 100

ağır bir günah yükü kıyamet gününde taşır şüphesiz o ondan yüz çevirirse kim bir zikir yanımızdan

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ

101

sura üflenir o gün yükçe kıyamet gününde onlar için ne kötüdür orada ebedi kalıcılar olarak

وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَىِٕذٍ زُرْقًا ۚ ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ

102

kalmadınız kendi aralarında gizli konuşurlar gök gözlü olarak o gün günahkarları toplayacağız

اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً

103

yolca en doğru olanları diyecek o zaman derler o şeyi ki pekiyi biliriz biz on(gün) ancak

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ۚ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا

104

onları savuracak di dağlardan sana sorarlar bir gün ancak kalmadınız

رَبِّيْ نَسْفًا ۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاۗعًا صَفْصَفًا ۙ ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا

105 106

ne bir eğrilik orada göremezsin dümdüz bir ova olarak bırakacak onları savurmakla Rabbim

99 – Bunun gibi sana geçmiş haberlerden anlatacağız. Gerçekten sana yanımızdan bir zikir verdik.

100 – Kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz o, kıyamet gününde ağır bir günah yükü taşır.

101 – Orada ebedi kalıcılar olarak. Bu, onlar için kıyamet gününde ne kötü yüktür!

102 – O gün sura üfürülür ve biz, günahkarları (mahşerde) gök gözlü olarak toplayacağız.

103 – Kendi aralarında gizli konuşurlar: "(Dünyada)" ancak on (gün) kaldınız" (derler).

104 – Yolca en doğru olanları: "Ancak bir gün kaldınız" derken ne dediklerini pekiyi biliriz.

105 – Sana dağlardan sorarlar. De ki: "Rabbim onları savurmakla savuracak".

106 – "Onları dümdüz bir ova olarak bırakacak".

107 – "Orada ne bir eğrilik ne de bir yokuş göremezsin".

108 – O gün kendisi için hiçbir eğrilik olmayan davetçiye tabi olurlar. Sesler Rahman için kısılmıştır. Artık ancak bir fısıltı duyarsın.

109 – O gün şefaat fayda vermez; ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözce ondan razı olduğu kimse hariç (onun şefaati fayda verir).

110 – Önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlarsa onu ilimce kavrayamazlar.

111 – Yüzler gerçek hayat sahibi, her şeyi ayakta tutan (Allah) için eğilmiştir. Haksızlık taşıyan kimse perişan olmuştur.

112 – Kim mü'min olduğu halde iyi şeylerden amel ederse, haksızlıktan da korkmaz, eksiltilmekten de.

113 – (Önceki kitapları indirdiğimiz) gibi onu da Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditten evirip çevirdik, belki onlar korkarlar yahut onlar için bir ibret meydana getirir.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ

önceden Kur'an'ı acele etme hak padişah Allah'ın şanı yücedir

اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۚ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ

114

emrettik andolsun ki gerçekten ilimce beni artır Rabbim de vahyedilmesi sana bitirilmeden

اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ

115

meleklere demiştik hani bir azim onun için bulamadık unuttu önceden Adem'e

اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ

116

şüphesiz Adem ey biz de demiştik diretmiştir İblis ancak secde etmişlerdi Adem'e secde edin

هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾

117

sonra bedbaht olursun cennetten sakın ikinizi çıkarmasın eşin için senin için düşmandır bu

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا

118

susamazsın ve sen çıplak kalmaman orada açıkmaman senin için vardır şüphesiz

فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ

119

Adem ey dedi şeytan ona vesvese verdi güneşte de kalmazsın (kuşluk) orada

114 – Hak Padişah Allah'ın şanı yücedir. Kur'an'ın sana vahyedilmesi bitirilmeden önce acele etme. "Rabbim, ilmimi artır" de.

115 – Andolsun ki, gerçekten Adem'e daha önce emrettik de unuttu; onun için bir azim bulamadık.

116 – Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik de İblis hariç secde etmişlerdi. O ise diretmişti.

117 – "Ey Adem, şüphesiz bu, senin ve eşin için düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursunuz" demiştik.

118 – "Şüphesiz senin için orada acıkmaman ve çıplak kalmaman vardır".

119 – "Ve sen orada susamayacak ve güneşte kalmayacaksın"

120 – Şeytan ona vesvese verdi ve: "Ey Adem, sana ölümsüzlük ağacını ve yıpranmayan mülkü göstereyim mi?" dedi.

121 – İkisi de ondan yediler; ayıp yerleri onlara göründü. Üzerlerine cennet yapraklarından yamamağa başladılar. Adem Rabbine asi oldu ve saptı.

122 – Sonra Rabbi onu seçti; tövbesini kabul etti ve onu doğru yola iletti.

123 – Dedi: "İkiniz, kiminiz kiminize düşman olarak hepiniz oradan inin. Eğer size benden bir hidayet gelir de, kim hidayetime tabi olursa, artık sapmaz da bedbaht olmaz da".

124 – "Kim de zikrimden yüz çevirirse, şüphesiz onun için dar bir geçimlik vardır ve onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz".

125 – Dedi: "Rabbim, beni niçin kör olarak haşrettin; halbuki ben görür idim?"

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
126
sen unutulacaksın | bu gün de | işte | sen de onları unuttun | ayetlerimiz | sana geldi | işte böyle | dedi

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
ahiretin | gerçekten azabı | Rabbinin | ayetlerine | iman etmedi | israf etti | o kimseyi ki | cezalandırırız | böyle

اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُوْنِ
127
nesillerden | kendilerinden | önce | helak ettik | nice | onları | hidayet etmedi mi? | daha süreklidir | daha çetin

يَمْشُوْنَ فِى مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا
128
eğer olmasaydı | salim akıl | sahipleri | için | gerçekten ibretler | bunda vardır | şüphesiz | yurtlarında | yürüyorlar

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ
129
öyleyse sabret | belli | bir süre | lazım | helak olurdu | Rabbinden | geçti | bir kelime

عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
önce | güneşin | doğmasından | önce | Rabbinin | hamdi ile | tesbih et | diyorlar | o şeye ki

غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۤئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾
130
razı olursun | belki | gündüzün | taraflarında | tesbih et | gecenin | saatlerinden | batmasından

126 – Dedi: "İşte böyle; sana ayetlerim geldi; sen de onları unuttun. İşte bugün de sen unutulacaksın".

127 – İsraf edip (sınırı aşan) ve Rabbinin ayetlerine iman etmeyeni böyle cezalandırırız. ahiretin azabı ise daha çetin ve daha süreklidir.

128 – Kendilerinden önce nice nesilleri - ki şimdi onların yurtlarında yürüyorlar - helak etmemiz onları hidayet etmedi mi? Şüphesiz bunda akl-ı selim sahipleri için gerçekten ibretler vardır.

129 – Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve belli bir süre olmasaydı, (helak) onlar için lazım (kaçınılmaz) olurdu.

130 – Öyleyse dediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce ve batmasından önce Rabbini Hamdi ile tesbih et. Gece saatlerinde ve gündüzün taraflarında da tesbih et. Belki razı olursun.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ

hayatının süsünü onlardan bazı sınıfları onunla yararlandırdığımız o şeye gözlerini sakın dikme

ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ

131

ailene emret daha süreklidir daha hayırlıdır Rabbinin rızkı onda onları deneyelim diye dünya

بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ

sana rızk veririz biz bir rızk senden istemiyoruz onun üzerinde sen de sabret namazı

وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ

132

Rabbinden bir mucize bize getirse ya dediler takvanındır sonuç

تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم

133

onları helak etseydik gerçekten biz eğer ilk suhuflarda o şeyin delili onlara gelmedi mi

بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

biz de tabi olsaydık bir peygamber bize gönderseydin ya Rabbimiz muhakkak derlerdi bundan önce bir azapla

ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ

134

siz de bekleyin bekleyicidir herkes de rezil olmamızdan hor olmamızdan önce ayetlerine

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

135

doğru yolu buldu kim doğru yolun sahipleri kim yakında bileceksiniz

131 – Onları denemek için onlardan bazı sınıfları yararlandırdığımız şeye, dünya hayatının süsüne sakın göz dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir.

132 – Ailene namazı emret, sen de onun üzerinde sabret. Senden rızk istemiyoruz. Biz sana rızk veriyoruz. Sonuç takvanındır.

133 – "Bize Rabbinden bir mucize getirseydi, ya!" dediler. Onlara ilk suhuflardaki şeyin delili gelmedi mi?

134 – Eğer gerçekten biz onları bundan önce bir azapla helak etse idik, muhakkak: "Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de, hor ve rezil olmadan önce ayetlerine tabi olsaydık" derlerdi.

135 – De ki: "Herkes beklemektedir; siz de bekleyin. Doğru yolun sahipleri kimmiş ve doğru yolu bulan kimmiş yakında bileceksiniz".

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۚ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ
onlara gelmez / yüz çeviriciler / gaflet içinde / oysa onlar / hesapları / insanlar için / yaklaştı

مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۙ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً
alay ederek / oynuyorlar / oysa onlar / onu dinlerler / ancak / yeni / Rablerinden / bir zikirden

قُلُوبُهُمْ ۗ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۖ اَلَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ هَلْ هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۚ
sizin gibi / bir beşer / başka / bu / mu / zulmettiler / onlar ki / fısıltıyı / gizlediler / kalpleri

اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّى يَعْلَمُ الْقَوْلَ
sözü / bilir / Rabbim / dedi / görüyorsunuz / oysa siz / büyüye / gelecek misiniz

21 – ENBİYA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
112 ayettir.

1 – İnsanlar için hesapları yaklaştı. Oysa onlar gaflet içinde yüz çeviriciler.

2 – Onlara Rablerinden yeni bir zikir gelmeyedursun, ancak onu oynayarak dinlerler.

3 – Kalpleri alay ederek. Zalimler fısıltıyı gizlediler. "Bu, sizin gibi beşerden başka biri midir? Göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (dediler)

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٤ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ

karışık dediler hayır her şeyi bilendir hakkıyla işiten O yerde gökte

أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ

gönderildi o şey gibi bir mucize bize getirsin bir şairdir O hayır onu kendi uydurdu hayır rüyalar

الْأَوَّلُونَ ٥ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ

onlar mı biz onu helak ettik bir kent onlardan önce iman etmedi öncekiler

يُؤْمِنُونَ ٦ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا

sorun onlara vahyediyoruz bazı erkekler ancak senden önce göndermedik iman edecekler

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا

ceset onları kılmadık bilmiyorsunuz iseniz eğer zikir ehline

لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ

onlara sadık olduk sonra ölümsüzler olmadılar da yemek yemiyorlar

الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ٩ لَقَدْ

andolsun gerçekten aşırıları helak ettik dileriz o kimseleri onları kurtardık va'de

أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠

aklınızı kullanmıyor musunuz sizin zikriniz onda vardır bir kitap size indirdik

4 – (Peygamber) dedi: "Rabbim gökte ve yerde sözü bilir. O, hakkıyla işiten, her şeyi bilendir".

5 – (Onlar şöyle) dediler: "Hayır, bunlar karışık rüyalardır. Hayır, onu kendi uydurdu. Hayır, o, bir şairdir. Öncekilere gönderildiği gibi bize de bir mucize getirsin!"

6 – Kendilerinden önce helak ettiğimiz hiçbir kent iman etmedi; onlar mı iman edecekler?

7– Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz bazı erkekleri gönderdik. Eğer bilmiyorsanız zikir ehline sorun.

8 – Onları yemek yemeyen cesetler kılmadık. Ölümsüzler de olmadılar.

9 – Sonra onlara ettiğimiz va'de sadık olup onları ve dilediklerimizi kurtardık. Aşırıları da helak ettik.

10 – Andolsun, gerçekten size içinde zikriniz bulunan bir kitap indirdik. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا

bir kavim / ondan sonra / meydana getirdik / zalim / idi / kentten / kırdık / nice

اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّآ اَحَسُّوا بَأْسَنَآ اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

11 / 12

kaçıyorlar / ondan / onlar / birden / azabımızı / hissettiler / ne zaman ki / başkaları

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ

belki / yurtlarınıza / onda / refaha kavuşturuldunuz / o şeye ki / geri dönün / kaçmayın

تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ

13 / 14

bu / hep oldu / zalimler / idik / gerçekten biz / eyvahlar bize / dediler / sorgulanırsınız

دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ

15

göğü / biz yaratmadık / sönmüşler / biçilmiş / onları kıldık / nihayet / dualarının

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا

16

bir eğlence / edinmek / isteseydik / eğer / oyuncular olarak / ikisi arasında / o şeyi ki / yeri

لَا تَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّآ اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى

17

hakkı / biz atarız / hayır / yapıcılar / olsaydık / eğer / yanımızdan / mutlaka onu edinirdik

11 – Nice zalim kentleri kırdık. Onlardan sonra da başka bir kavim meydana getirdik.

12 – Azabımızı hissedince, birden onlar ondan kaçıyorlar.

13 – Kaçmayın, refaha kavuşturulduğunuz şeylere ve yurtlarınıza geri dönün. Belki sorgulanırsınız!

14 – Dediler: "Eyvah bize, gerçekten biz zalimler idik!"

15 – Duaları hep bu oldu. Nihayet onları biçilmiş(ler), sönmüşler kıldık.

16 – Göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri oyuncular olarak (oynamak için) yaratmadık.

17 – Eğer biz bir eğlence edinmek istese idik, eğer yapacak olsaydık, muhakkak onu yanımızdan edinirdik.

الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
18

niteliyor-sunuz | o şeyden ki | yazıklar | size olsun | zail olmuştur | o | bakarsın | onun beynini parçalar | batılın üzerine

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

büyüksün-mezler | O'nun yanındadır | o kimseler ki | yerdedir | göklerdedir | o kimseler ki | O'nundur

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
19

gündüz | gece | tesbih ederler | yorulmazlar | O'nun ibadetinden

لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
20 21

diriltecekler | onlar mı | yerden | tanrılar | edindiler | yoksa | gevşemezler

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا

o şey-den ki | Arş'ın | Rabbi | Allah | münezzehtir | ikisi de bozulurlardı | Allah'tan başka | tanrılar | o ikisinde | olsaydı | eğer

يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمِ اتَّخَذُوا
22 23

edindiler | mi | yoksa | sorulurlar | oysa onlar | yapıyor | o şeyden ki | sorulmaz | niteliyorlar

مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ

zikridir | benimledir | o kimselerin ki | zikridir | bu | delilinizi | getirin | de ki | tanrılar | ondan başka

مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾
24

yüz çevirenlerdir | işte onlar | hakkı | bilmezler | onların çoğu | hayır | benden önce | o kimselerin ki

18 – Hayır, biz hakkı batılın üzerine atarız da onun beynini parçalar. Bakarsın o, zail olmuştur. Nitelediğiniz şeylerden dolayı yazıklar olsun size!

19 – Göklerde ve yerde olan kimseler O'nundur. O'nun yanındakiler O'na ibadetten büyüksünmezler de yorulmazlar da.

20 – Gece gündüz tesbih ederler, gevşemezler.

21 – Yoksa onlar yerden tanrılar edindiler de (ölüleri) onlar mı diriltecekler?

22 – Eğer o ikisinde (yerde ve gökte) Allah'tan başka tanrılar olsaydı, ikisi de bozulurdu. Arş'in Rabbi Allah, onların nitelediklerı şeylerde münezzehtir.

23 – O yaptığından sorulmaz; onlar sorulurlar.

24 – O'ndan başka tanrılar mı edindiler? De ki: "Delilinizi getirin". Bu, benimle beraber olanların ve benden öncekilerin zikridir. Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler. İşte onlar yüz çevirenlerdir.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِيٓ اِلَيْهِ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا

ben — ancak — ilah yoktur — gerçek şu ki — ona — vahyediyoruz — ancak — peygamberden — senden önce — göndermedik

فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۜ بَلْ عِبَادٌ

kullardır — hayır — hâşâ — evlat — Rahman — edindi — dediler — 25 — bana ibadet edin

مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

ikram olunmuşlar — 26 — onu geçemezler — sözle — onlar — O'nun emri ile — hareket ederler — 27

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ ۙ اِلَّا

bilir — o şeyi ki — önlerindedir — o şeyi ki — arkalarındadır — şefaat edemezler — ancak

لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ

rızasına erdi — onlar — O'nun korkusundan — titreyenlerdir — 28 — kim — derse — onlardan

اِنِّٓي اِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

o kimseye ki — gerçekten ben — tanrıyım — O'ndan başka — işte onu — cezalandırırız — cehennemle — bunun gibi — cezalandırırız — zalimleri — 29

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا

görmedi mi — onlar ki — kafir oldular — gerçekten — gökler — yer — ikisi de idiler — bitişik

25 – Senden önce bir peygamber göndermedik, ancak ona: "Gerçek şu ki, benden başka İlah yoktur; bana ibadet edin" diye ona vahyediyoruz.

26 – Onlar: "Allah evlat edindi" dediler. Hâşâ. Hayır, onlar (evlat dedikleri) ikram olunmuş kullardır.

27 – Sözle On'u(n önüne) geçemezler. Onlar O'nun emri ile hareket ederler.

28 – Onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Ancak O'nun rızasına erene şefaat ederler. Onlar O'nun korkusundan titrerler.

29 – Onlardan kim: "Gerçekten ben O'ndan başka tanrıyım" derse, işte onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

30 – Kafirler görmediler mi ki, göklerle yer, ikisi de bitişik idiler de, biz onları ayırdık. Her canlıyı da sudan yarattık. Halâ iman etmiyorlar mı?

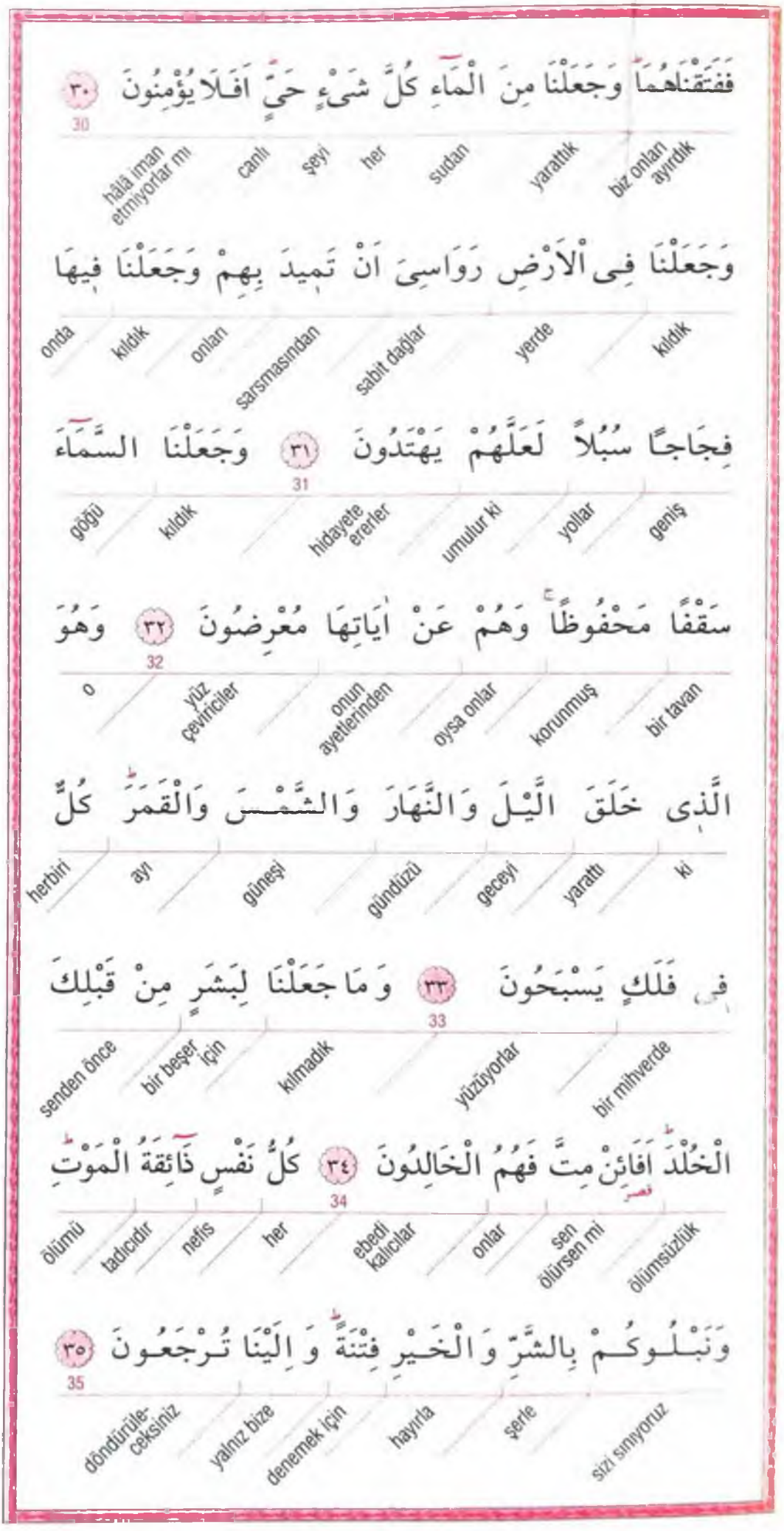

31 – Yerde onları sarsmasın diye sabit dağlar kıldık. Onda geniş yollar kıldık. Umulur ki onlar hidayete ererler.

32 – Göğü de korunmuş bir tavan kıldık. Oysa onlar onun ayetlerinden yüz çeviriciler.

33 – O (Allah) ki gece ile gündüzü ve güneşle ayı yarattı. Her biri bir mihverde (yörüngede) yüzüyorlar.

34 – Senden önce hiçbir beşer için ölümsüzlük kılmadık. Sen ölürsün de onlar mı ebedi kalacaklar?

35 – Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi denemek için şer ve hayırla sınıyoruz. Yalnız bize döndürüleceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا

alay | ancak | seni edinmezler | kafir oldular | onlar ki | seni gördüğü | zaman

اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ

Rahman'ın | zikrini | oysa onlar | tanrılarınızı | diline dolıyor | o ki | bu mu

هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۭ سَاُرِيْكُمْ اٰيٰتِيْ

36

ayetlerimi | size göstereceğim | aceleden | insan | yaratıldı | inkar edenlerdir | onlar

فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ

37

iseniz | eğer | va'd | bu | ne zaman | derler | beni sıkıştırmayın

صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ

38

def edemezler | zamanı | kafir oldular | onlar ki | bilselerdi | eğer | doğrucular

عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

39

yardım edilirler | ne de onlar | arkalarından | ateşi | yüzlerinden

بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا

onu geri çevirmeğe | güç yetiremezler | şaşırtır onları | ansızın | onlara gelir | bilakis

36 – Kafirler seni gördükleri zaman, ancak alay edinirler. "Tanrılarınızı diline dolayan bu mu?" derler. Oysa onlar Rahman'ın zikrini inkar edenlerdir.

37 – İnsan aceleden yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim; beni sıkıştırmayın.

38 – "Eğer doğru kimseler iseniz, bu va'd ne zaman?" derler.

39 – Eğer kafirler ateşi ne yüzlerinden ne de arkalarından defedemeyecekleri ve ne de yardım olunmayacakları zamanı bilselerdi (böyle demezlerdi).

40 – Bilakis (kıyamet) onlara ansızın gelir; onları şaşırtır. Onu reddetmeğe güç yetiremezler, onlara mühlet de verilmez.

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

40

senden önce | peygamberlerle | alay edildi | andolsun ki gerçekten | mühlet verilir | ne de onlara

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

41

alay ediyorlar | onunla | idiler | o şey ki | onlarla | alay ettiler | onları ki | kuşattı

قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ

Rahman'dan | gündüz | gece | sizi koruyor | kim | de ki

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ

42

tanrılar | onların var mı | yoksa | yüz çevirenlerdir | Rablerinin | zikrinden | onlar | hayır

تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ

kendilerine | yardıma | güç yetiremezler | bizden başka | onları müdafaa eden

وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ

43

atalarını | onları | faydalandırdık | doğrusu | korunurlar | bizden | ne de onlar

حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ

o yere | geliyoruz | gerçekten biz | görmüyorlar mı | ömür | onların üzerine | uzadı | nihayet

نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

44

galipler | onlar mı | uçlarından | onu eksiltiyoruz

41 – Andolsun, gerçekten senden önceki peygamberlerle alay edildi de, alay ettikleri şeyler onlarla alay edenleri kuşattı.

42 – De ki: "Sizi gece gündüz Rahman'(ın azabın)dan koruyan kimdir?" Hayır, onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirenlerdir.

43 – Yoksa onların bizden başka onları müdafaa eden tanrıları mı var? Onlar ne kendilerine yardım edebilirler ne de bizden korunurlar.

44 – Doğrusu, biz onları ve atalarını faydalandırdık. Nihayet onların üzerine ömür uzadı. Bizim o yere gelip onu uçlarından eksiltiğimizi görmüyorlar mı? Galipler onlar mı?

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا

o zaman ki | çağrıyı | sağırlar | duymaz | vahy ile | sizi uyarıyorum | ancak | de ki

يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ

45

mutlaka diyecekler | Rabbinin | azabından | az birşey | onlara dokunursa | andolsun ki | eğer | uyarılıyorlar

يَا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ

46

günü için | doğru | teraziler | koyarız | zalimler | idik | şüphesiz biz | eyvah bize

الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ؕ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

tanesi | kadar | olursa | eğer | hiç bir şeyle | hiçbir nefis | haksızlığa uğratılmayacak | kıyamet

مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

47

verdik | andolsun ki gerçekten | hesaba çekenler olarak | biz yeteriz | onu | getiririz | bir hardal

مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾

48

muttakiler için | bir öğüt | bir ziya | Furkan'ı | Harun'a | Musa'ya

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿٤٩﴾

49

titreyenler | kıyametten | olarak onlar | gıyaben | Rablerinden | korkarlar | onlar ki

45 – De ki: "Sizi ancak vahiy ile uyarıyorum". Sağırlar uyarıldıkları zaman çağrıyı duymazlar.

46 – Andolsun ki eğer, onlara Rabbinin azabından az bir şey dokunsa, mutlaka: "Eyvah bize, şüphesiz biz zalimler idik" diyecekler.

47 – Kıyamet günü için doğru teraziler koyarız. Hiçbir nefis hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacak. Eğer (o şey) bir hardal tanesi kadar olsa, biz onu getiririz. Hesaba çekenler olarak biz yeteriz.

48 – Andolsun ki gerçekten biz Musa ile Harun'a Furkan'ı (Tevrat'ı) müttakiler için de bir ziya ve bir öğüt verdik.

49 – Onlar ki Rablerinden gıyaben korkarlar. Onlar kıyametten de titrerler.

50 – Bu, indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Siz onu inkarcılar mısınız?

51 – Andolsun, gerçekten İbrahim'e daha önceden hidayetini verdik ve biz onu bilenler idik.

52 – O zaman, babasına ve kavmine: "Üzerine kapandığınız bu heykeller nedir?" demişti.

53 – Onlar da: "Biz atalarımızı bunlara ibadet edenler olarak bulduk" dediler.

54 – Dedi: "Gerçekten siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içinde idiniz".

55 – Dediler: "Bize gerçeği mi getirdin, yoksa sen (bizimle) oynayanlardan mısın?"

56 – Dedi: "Hayır, sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki onları yaratmıştır. Ben de buna şahitlerdenim".

57 – "Arkanızı dönüp gittikten sonra mutlaka putlarınızı elbette kıracağım!"

وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ اَنْزَلْنٰهُ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝٥٠ وَلَقَدْ
50
andolsun gerçekten | inkarcılar | onu | siz mi | onu indirdik | mübarek | bir zikirdir | bu

اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ۝٥١ اِذْ قَالَ
51
demişti | o zaman | bilenler | onu | idik biz | önceden | hidayetini | İbrahim'e | verdik

لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ۝٥٢
52
kapananlar | onların üzerine | siz | ki | heykeller | bu | ne | kavmine | babasına

قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ۝٥٣ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
53
idiniz | andolsun gerçekten | dedi | ibadet edenler | bunlara | atalarımızı | bulduk | dediler

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٥٤ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
54
sen | yoksa | gerçeği | bize getirdin mi | dediler | apaçık | bir sapıklık içinde | atalarının | siz

مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ۝٥٥ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
55
yerin | göklerin | Rabbidir | Rabbiniz | hayır | dedi | oynayanlardan

الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝٥٦ وَتَاللّٰهِ
56
Allah'a yemin ederim ki | şahitlerdenim | buna | ben | onları yarattı | o ki

لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ۝٥٧
57
gidenler olarak | arkanızı dönmenizden | sonra | putlarınıza | mutlaka tuzak kuracağım

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٥٨
58
dönerler ona belki onların büyüğünü ancak paramparça onları kıldı

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ٥٩ قَالُوا
59
dediler mutlaka zalimlerdendir gerçekten o tanrılarımıza bunu yaptı kim dediler

سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ٦٠ قَالُوا
60
dediler İbrahim O'na deniliyor onları diline dolayan bir genç işittik

فَأْتُوا بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ٦١ قَالُوا
61
dediler şahitlik ederler belki onlar insanların gözleri önüne onu getirin

ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٰٓاِبْرٰهِيمُ ٦٢ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
62
onu yaptı hayır dedi İbrahim ey tanrılarımıza bunu yaptın sen mi

كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَاسْئَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ٦٣ فَرَجَعُوٓا
63
döndüler konuşuyorlar iseler eğer onlara sorun şu büyükleri

اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ٦٤ ثُمَّ
64
sonra zalimlersiniz siz şüphesiz siz dediler kendilerine

58 – İbrahim, belki ona dönerler diye, büyüğü hariç, onları paramparça etti.

59 – Dediler: "Tanrılarımıza bunu kim yaptı? Gerçekten o, mutlaka zalimlerdendir".

60 – Dediler: "Onları diline dolayan bir delikanlı işittik; ona İbrahim deniliyor".

61 – Dediler: "Onu halkın gözünün önüne getirin. Belki onlar şahitlik ederler".

62 – Dediler: "Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın, ey İbrahim?"

63 – Dedi: "Hayır, onu şu büyükleri yaptı. Eğer konuşurlarsa onlara sorun".

64 – Kendi nefislerine / vicdanlarına döndüler. "Şüphesiz sizler, evet sizler zalimlersiniz" dediler.

نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ٦٥ قَالَ
65
dedi | konuşu-yorlar | bunlar | değildir | bildin | andolsun gerçekten | başlarının üzerine | ters döndürül-düler

أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ٦٦
66
size zarar da vermez | hiç bir şeyle | size fayda vermez | o şeye ki | Allah'tan | başka | tapıyor musunuz

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٧
67
aklınızı çalıştırmıyor musunuz | Allah'tan | başka | tapıyorsunuz | ve o şeylere ki | size | öf

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ٦٨
68
yapanlar | iseniz | eğer | tanrılarınıza | yardım edin | onu yakın | dediler

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ٦٩ وَأَرَادُوا
69
istediler | İbrahim'e | selamet | soğuk | ol | ateş | ey | dedik

بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ٧٠ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
70
Lut'u | onu kurtardık | en çok ziyan edenler | biz de kıldık onları | tuzak kurmak | ona

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ٧١ وَوَهَبْنَا
71
bağışladık | alemler için | ona | bereket verdik | ki | o yere

لَهُ إِسْحَاقَ ۖ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ٧٢
72
salihler | kıldık | herbirini | üstelik | Yakub'u | İshak'ı | ona

65 – Sonra başlarının üzerine ters döndürüldüler (küfre döndüler): "Andolsun, gerçekten bunların konuşmadıklarını bilmişsindir" dediler.

66 – Dedi: "Allah'tan başka size hiçbir şeyle yardım etmeyen ve size zarar vermeyen şeylere mi tapıyorsunuz?"

67 – "Öf, size de Allah'tan başka taptıklarınıza da. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?"

68 – Dediler: "Onu yakın ve tanrılarınıza yardım edin; eğer yapanlar iseniz".

69 – Biz de dedik: "Ey ateş, İbrahim'e soğuk ve selamet ol!"

70 – Ona tuzak kurmak istediler; biz de onları en çok ziyan edenler kıldık.

71 – Onu da Lut'u da alemler için bereket verdiğimiz o yere (çıkarıp) kurtardık.

72 – Ona İshak'ı bağışladık, Yakub'u da üstelik. Her birini Salihler kıldık.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ

hayırlar / yapmayı / onlara / vahyettik / emrimizle / yol gösteriyorlar / imamlar / onları kıldık

وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوا لَنَا عٰبِدِينَ ﴿٧٣﴾ 73

ibadet edenler / bize / idiler / zekat / vermeyi / namaz / kılmayı

وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى

ki / kentten / onu kurtardık / ilim / hikmet / ona verdik / Lut'a da

كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ 74

fasıklar / kötü / bir kavim / idiler / şüphesiz / kötü şeyleri / yapıyor / idi

وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَا ۗ اِنَّهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۚ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا 75

Nuhu da hatırla / salihler- dendir / çünkü o / rahmetimizin içine / onu girdirdik

اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

sıkıntıdan / ailesini / onu kurtarmıştık / ona / icabet etmiştik / daha önce / seslenmişti / hani

الْعَظِيمِ ۚ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا ۗ 76

ayetlerimizi / yalanladılar / onlar ki / kavimden / ona yardım etmiştik / o büyük

73 – Onları emrimizle yol gösteren imamlar yaptık ve onlara hayırlar yapmayı, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Bize ibadet edenler idiler.

74 – Lut'a da hikmet ve ilim verdik; onu kötü şeyler yapan o kentten kurtardık. Şüphesiz onlar kötü bir fasıklar kavmi idiler.

75 – Onu rahmetimize girdirdik. Çünkü o, salihlerdendir.

76 – Nuh'u da hatırla. Hani, daha önce seslenmişti de biz de ona icabet etmiş; onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77 – Ona ayetlerimizi yalanlayan kavimden yardım etmiştik. Şüphesiz onlar kötü bir kavim idiler. Biz de onların hepsini boğduk.

78 – Davud'u ve Süleyman'ı da an. Hani, ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Çünkü onda kavmin koyunları geceleyin yayılmıştı. Biz de onların hükümlerine şahitler idik.

79 – Onu Süleyman'a anlatmıştık. Her ikisine de hüküm ve ilim verdik. Davud'a onunla beraber tesbih etmeleri için dağları ve kuşları ram ettik. Biz yapanlar idik.

80 – Ona sizin için, sizi şiddetli savaşınızdan koruması için elbise (zırh) yapmayı öğrettik. Siz, şükredenler siz misiniz?

81 – Süleyman'a da rüzgarı, kasırgayı (ram ettik). Onun emri ile orada bereket verdiğimiz o yere akardı. Biz her şeyi bilenleriz.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ

77

Davud'u da an | hepsini | biz de onları boğduk | kötü | kavim | idiler | şüphesiz onlar

وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ

kavmin | koyunları | onda | geceleyin yayılmıştı | çünkü | ekin hakkında | hüküm veriyorlardı | hani | Süleyman'ı da

وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا

78

her ikisine de | Süleyman'a | onu anlatmıştık | şahitler | onların hükümlerine | biz idik

آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ

kuşları | tesbih ediyorlardı | dağları | Davud | ile | ram ettik | ilim | hüküm | verdik

وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ

79

sizin için | elbise | yapmayı | ona öğrettik | yapanlar | biz idik

لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

80

şükredenler | siz | misiniz | şiddetli savaşınızdan | sizi korunması için

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ

o yere | emri ile | akıyor | kasırgayı | rüzgarı | Süleyman'a da (ram ettik)

الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

81

bilenler | şeyi | her | biz idik | orada | bereket verdik | ki

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ

başka iş yaparlar onun için dalarlar kimi şeytanlar dan

ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۙ ٨٢ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ

82

Rabbine seslenmişti hani Eyyub'u da an gözcüler onlar için idik bundan

أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ ٨٣ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

83

ona icabet ettik merhamet edenlerin en merhametlisisin sen ise dert bana dokundu şüphesiz

فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ

onların bir misli de ailesini ona verdik dertten onda o şeyi ki açtık

مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ٨٤

84

ibadet edenler için bir hatıra katımızdan bir rahmet için onlarla beraber

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ ٨٥

85

sabredenlerden herbiri Zülkifl'i İdris'i İsmail'i de an

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٦

86

iyi kimselerden hakikaten onlar rahmetimize onları girdirdik

82 – Şeytanlardan kimi onun için (denize) dalar ve bundan başka işler yaparlardı. Biz onlar için gözcüler idik.

83 – Eyyub'u da an. Hani, Rabbine: "Şüphesiz, bana dert dokundu, sen merhamet edenlerin en merhametlisisin" diye seslenmişti.

84 – Biz de ona icabet edip ondaki sıkıntıyı açtık ve ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir hatıra olmak üzere ailesi ile onların bir mislini de verdik.

85 – İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de an. Her biri salihlerdendir.

86 – Onları rahmetimize girdirdik. Hakikaten onlar iyilerdendir.

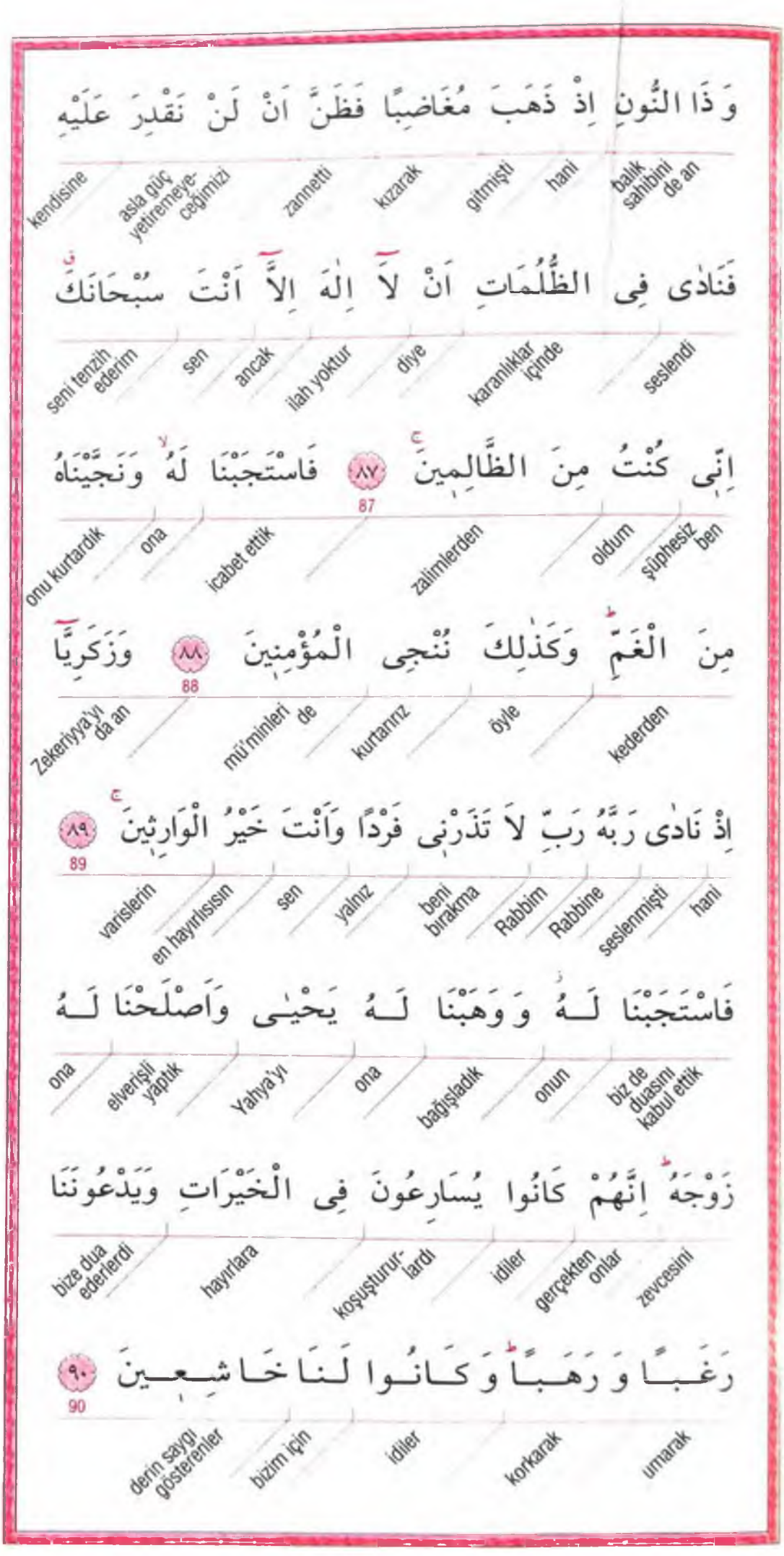

87 – Balık sahibini (Yunus'u) da an. Hani öfke ile gitmiş; kendisine güç yetiremeyeceğimizi zannetmişti. Karanlıklar içinde: "Senden başka İlah yoktur. Seni tenzih ederim. Şüphesiz ben zalimlerden oldum" diye seslendi.

88 – Biz de ona icabet ettik ve onu kederden kurtardık. Mü'minleri de öyle kurtarırız.

89 – Zekeriyya'yı da an. Hani, Rabbine: "Rabbim, beni yalnız bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın!" diye seslenmişti.

90 – Biz de onun duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı bağışladık. Ona zevcesini (doğurmağa) elverişli hale getirdik. Gerçekten onlar hayırlara koşarlar ve bize umarak ve korkarak dua ederlerdi. Bizim için derin saygı gösterirlerdi.

وَالَّتِي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا

ruhumuzdan / ona / üfürdük / namusunu / korudu / o ki

وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ

91

sizin dininizdir / bu / gerçekten / alemlere / bir ibret / oğlunu / onu kıldık

اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوٓا

92

paramparça ettiler / öyleyse bana ibadet edin / Rabbinizim / ben (kasr) / bir tek / din olarak

اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ

93

işlerde / artık kim / dönücüler / yalnız bize / hepsi / aralarında / işlerini

الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ وَاِنَّا لَهُ

onun için / şüphesiz biz / çalışması için / inkar yoktur / mü'min / o olarak / iyi şeylerden

كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَآ اَنَّهُمْ لَا

94

şüphesiz onlar / onu helak ettik / bir memlekete / haramdır / yazıcılarız

يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ

95

onlar / Me'cuc / Ye'cuc / açıldığı / zaman / nihayet / dönmezler

91 – (Kitapta Meryem'i de an). O ki namusunu korudu; biz de ona ruhumuzdan üfürdük. Onu ve oğlunu alemler için bir ibret kıldık.

92 – Gerçekten bu, bir tek din olarak sizin dininizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.

93 – İşlerini (dinlerini) aralarında paramparça ettiler. Hepsi bize dönücüler.

94 – Artık kim mü'min olarak iyi şeylerden yaparsa, onun çalışması için inkar yoktur. Şüphesiz biz onun için yazıcılarız.

95 – Helak ettiğimiz bir memlekete, onların (mahşere) dönmemeleri haramdır.

مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ

96

her — tepeden — saldırırlar — yaklaştı — va'd — gerçek

فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي

biz idik — gerçekten — eyvah bize — kafir oldular — onların ki — gözleri — belermiş — bakarsın ki

غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ

97

şüphesiz sizler — zalimler — idik — hatta — bundan — gaflette

وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا

ona — siz — cehennem — yakıtı — Allah'tan — başka — tapıyorsunuz — o şeyler ki

وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا ۖ

98

oraya varmazlardı — mabutlar — onlar — olsa idi — eğer — varıcılarsınız

وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

99

solumaları — orada — onların var — ebedi kalıcılar — orada — hepsi

وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ

100

geçti — onlar ki — şüphesiz — işitmezler — orada — onlar

لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

101

uzaklaştırılmışlardır — ondan — onlar — en güzel — bizden — onlar için

96 – Nihayet Ye'cuc ve Me'cuc (seddi) açıldığı zaman onlar her tepeden saldırırlar.

97 – Gerçek va'd yaklaştı. Bakarsın ki kafirlerin gözleri belermiş. "Eyvah bize, biz bundan gaflette idik, hatta zalimler idik (diyecekler).

98 – Şüphesiz sizler ve Allah'tan başka taptığınız şeyler, cehennemin yakıtısınız. Sizler ona varıcılarsınız.

99 – Eğer onlar mabutlar olsalardı, oraya varmazlardı. Hepsi orada ebedi kalıcılar.

100 – Onların orada bir solumaları vardır! Onlar orada işitmezler.

101 – Şüphesiz bizden onlar için en güzel / mutluluk geçenler, işte onlar ondan (cehennemden) uzaklaştırılmışlardır.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

102

ebedi kalıcılar | canları | çekti | o şeyde-dirler ki | onlar | gizli sesini | duymazlar

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا

bu | melekler | onları karşılar | en büyük | korku | onları üzmez

يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ

103

göğü | düreceğiz | hatırla o günü | va'dolunu-yorsunuz | idiniz | ki | sizin gününüz

كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا

bir va'd olarak | onu tekrar edeceğiz | yaratmaya | ilk | başladık | o şey gibi ki | kitapların | sayfasını | dürmesi gibi

عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ

104

sonra | Zebur'da | yazdık | andolsun gerçekten | yapanlar | olduk | şüphesiz biz | üzerimize

الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

105

salihler | kullarım | ona mirasçı olacaktır | yere | şüphesiz | zikirden

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

106

ancak | seni göndermedik | ibadet edenler | bir kavim için | bildiri | bunda | şüphesiz

102 – Onun gizli sesini (uğultusunu) duymazlar. Onlar canlarının çektiği şeyde (nimetlerde) ebedi kalıcılar.

103 – En büyük korku onları üzmez. Melekler onları karşılar: "Bu, size va'dedilen gününüzdür" derler.

104 – Hatırla o günü ki göğü, kitapların sayfasını dürer gibi düreceğiz. İlk yaratmağa başladığımız gibi, onu tekrar edeceğiz. Üzerimize bir va'd olarak. Şüphesiz biz yapanlarız.

105 – Andolsun, gerçekten Zikir'den (Tevrat, Levh-i Mahfuz'dan) sonra Zebur'da: "Şüphesiz yeryüzüne salih kullarım mirasçı olacaktır" diye yazmışızdır.

106 – Şüphesiz bunda ibadet eden bir kavim için elbette bildiri vardır.

رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ

107

ilahtır | sizin ilahınız | sadece | bana | vahyolunuyor | ancak | de ki | alemlere | rahmet için

وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ

108

size bildirdim | de ki | yüz çevirirlerse | eğer | müslümanlar | sizler | mi | bir tek

عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ

109

bilir | şüphesiz O | tehdid olunuyor-sunuz | o şey ki | uzak mı | yoksa | yakın mı | bilmiyorum | eşit olarak

الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ

110

belki O | bilmiyorum | gizliyorsunuz | o şeyi ki | bilir | sözden | açığı

فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُم

111

hükmet | Rabbim | dedi | bir zamana kadar | faydalan-madır | sizin için | bir denemedir

بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

112

niteliyorsunuz | o şeye ki | yardım istenendir | Rahman'dır | Rabbimiz | hak ile

107 – Seni ancak alemlere rahmet için gönderdik.

108 – De ki: "Ancak bana sadece İlahınızın bir tek İlah olduğu vahyolunuyor. Artık sizler Müslümanlar mısınız?"

109 – Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "Ben size eşit olarak bildirdim. Size va'dolunanın yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmiyorum".

110 –Şüphesiz O, sözden açığı da bilir, gizlediklerinizi de bilir.

111 – Bilmiyorum; belki de o (size bildirdiğim şey) sizin için bir deneme ve bir zamana kadar bir faydalanmadır.

112 – Dedi: "Rabbim, hak ile hükmet. Rabbimiz Rahman'dır. Nitelediğiniz şeylere karşı yardım istenendir."

سورة الحج مدنية وهي
ثمان وسبعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ١

büyük bir şeydir kıyametin depremi şüphesiz Rabbinizden korkun insanlar o ey

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ

emzirdi o şeyden ki emzikli kadın her gaflet eder/unutur onu görüyorsunuz o günde

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى

sarhoşlar insanları görürsün yükünü yük sahibi her bırakır

وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ٢ وَمِنَ النَّاسِ

2

insanlardan pek çetindir Allah'ın azabı ancak sarhoşlar onlar halbuki değiller

مَنْ يُجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ٣

3

azgın şeytana her uyar bilgisizce Allah hakkında mücadele eder kimi

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى

onu götürür onu saptırır şüphesiz o onu dost edinirse kim gerçek şu ki onun üzerine yazıldı

حزب ٣

22 – HAC SURESİ

Mekke'de inmiştir.
78 ayettir.

1 – Ey insanlar, Rabbinizden korkun. Şüphesiz kıyametin depremi büyük bir şeydir.

2 – Onu gördüğünüz gün her emzikli kadın emzirdiğinden gaflet eder ve her yüklü yükünü bırakır. İnsanları sarhoşlar görürsün, halbuki onlar sarhoşlar değil. Ancak Allah'ın azabı pek çetindir.

3 – İnsanlardan kimi Allah hakkında bilgisizce mücadele eder ve her azgın şeytana uyar.

4 – Onun üzerine şöyle yazıldı: "Gerçekten kim onu dost edinirse, şüphesiz o, onu saptırır ve onu alevli ateşin azabına götürür.

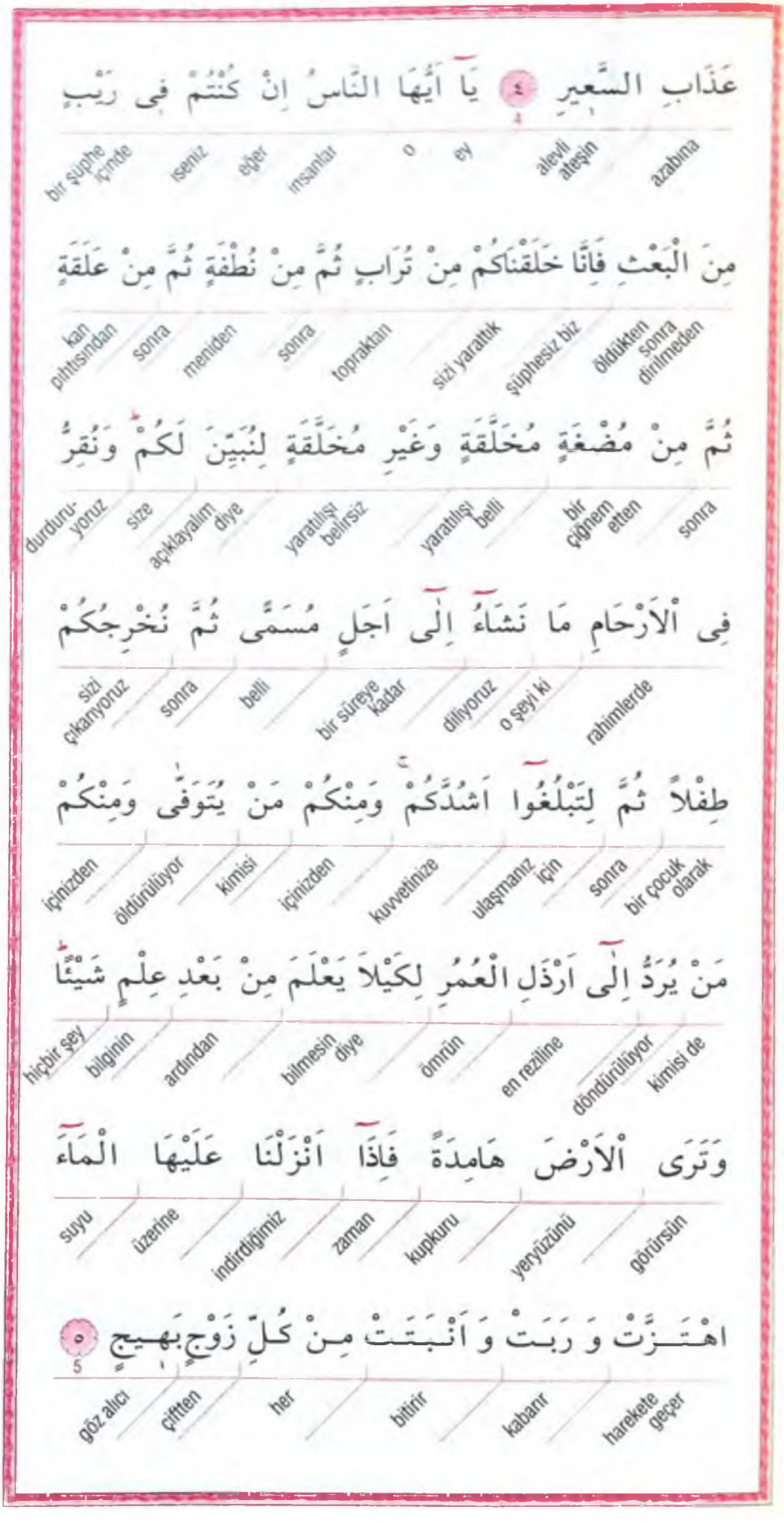

5 – Ey insanlar, eğer öldükten sonra dirilmeden bir şüphe içinde iseniz, şüphesiz biz sizi topraktan, sonra meniden, sonra kan pıhtısından, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir çiğnem etten yarattık ki, size (üstün kudretimizi) açıklayalım, diye. Dilediğimiz şeyi rahimlerde belli bir süreye kadar durduruyoruz. Sonra da sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz. Sonra da kuvvetinize ulaşmanız için (sizi yaşatıyoruz). İçinizden kimi öldürülüyor, içinizden kimi de ömrün en reziline döndürülüyor ki, bilginin ardından hiçbir şey bilmesin. Yeryüzünü kupkuru görürsün. Üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçer kabarır ve her göz alıcı çiftten bitirir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِى الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

şeye her şüphesiz O ölüleri diriltir şüphesiz O haktır O Allah şüphesiz sebebi şu ki

قَدِيرٌ ۙ٦ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِى

6 o kimseleri diriltir Allah şüphesiz onda şüphe yoktur gelicidir kıyamet gerçekten kadirdir

الْقُبُورِ ۙ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى

7 kabirlerde insanlardan kimi mücadele eder Allah hakkında bilgisizce rehbersiz

وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيرٍ ۙ٨ ثَانِىَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ لَهٗ فِى

8 kitapsız aydınlatıcı bükerek yanını saptırmak için yolundan Allah'ın ona vardır

الدُّنْيَا خِزْىٌ وَّنُذِيقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۙ٩

9 yangın azabını kıyamet gününde ona tattıracağız rezillik dünyada

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝١٠ وَمِنَ النَّاسِ

10 insanlardan kullara zulmedici değildir Allah şüphesiz ellerin öne sürdü o şey iledir ki bu da

مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرٌ ۨ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ

ona dokunursa eğer onunla huzura erer hayır ona dokunursa eğer bir kıyıdan Allah'a ibadet eder kimi

6 – Sebebi şu ki, şüphesiz Allah O haktır. Şüphesiz O, ölüleri diriltir. Şüphesiz O, her şeye kadirdir.

7– Gerçekten kıyamet gelicidir, onda şüphe yoktur. Şüphesiz Allah kabirlerde olan kimseleri diriltir.

8 – İnsanlardan kimi Allah hakkında bilgisizce, rehbersiz ve aydınlatıcı kitapsız mücadele eder.

9 – (İnsanları) Allah'ın yolundan saptırmak için yanını bükerek. Onun için dünyada rezillik vardır ve ona kıyamette yangın azabını tattıracağız.

10 – Bu da iki elinin öne sürdükleri o şey sebebiyledir. Şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir.

فِتْنَةٌ ۖ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ

o işte ahireti de dünyayı da ziyan etti yüzü üstü döner bir fitne

الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ

11 ona fayda vermez o şeye ki kendine zarar vermez o şeye ki Allah'tan başka ibadet eder apaçık ziyandır

ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ

12 yararından daha yakındır zaran o kimseye ki ibadet eder derin sapıklıktır o işte

لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ

13 onları girdirir Allah şüphesiz arkadaş ne kötü yardımcı ne kötü

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

ırmaklar altlarından akan cennetlere iyi şeyler yaptılar iman ettiler

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

14 Allah asla ona yardım etmeyecektir şöyle ki zannediyor idiyse kim ister o şeyi ki yapar Allah şüphesiz

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ

göğe bir ip uzatsın ahirette dünyada

ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

15 kızdırıyor o şeyi ki hilesi gerçekten giderecek mi baksın kessin sonra

11 – İnsanlardan kimi de Allah'a bir kıyıdan ibadet eder. Eğer ona bir hayır dokunursa, onunla huzur bulur. Eğer ona bir fitne dokunursa, yüzü üstü döner. Dünyayı da ahireti de ziyan etti. İşte o apaçık ziyandadır.

12 – Allah'tan başka, kendisine ne zarar ne de fayda vermeyen şeye ibadet eder. İşte o derin sapıklıktır.

13 – Zararı yararından daha yakın olana ibadet eder. Ne kötü yardımcı ve ne kötü arkadaş!

14 – Şüphesiz Allah; iman edip iyi şeyler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere girdirir. Şüphesiz Allah istediğini yapar.

15 – Kim Allah'ın kendisine dünya ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa, göğe bir ip uzatsın, sonra da kessin de hilesi kendini kızdıran şeyi gerçekten giderecek mi, baksın?

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِى مَنْ يُرِيدُ ١٦
16

diler / o kimseye ki / hidayet eder / Allah / şüphesiz / açık / ayetler olarak / onu indirdik / bunun gibi

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصّٰبِـُٔونَ

Sabiler / Yahudi olanlar / onlar ki / iman ettiler / onlar ki / şüphesiz

وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ اَشْرَكُوٓا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

aralarında / hüküm verecektir / Allah / şüphesiz / müşrik oldular / onlar ki / Mecusiler / Hıristiyanlar

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ١٧ اَلَمْ تَرَ
17

görmedin mi / şahittir / şeye / her / Allah / şüphesiz / kıyamet / günü

اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ

güneş / yerde / o kimse ki / göklerde / o kimse ki / ona / secde ediyor / Allah / şüphesiz

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ

bir çoğu / hayvanlar / ağaçlar / dağlar / yıldızlar / ay

مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا

Allah / hor ederse / kimi / azap / ona / hak oldu / çoğuna da / insanlardan

16– Bunun gibi onu da açık ayetler olarak indirdik. Şüphesiz Allah dilediği kimseye hidayet eder.

17 – Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Sabiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve müşrikler, şüphesiz Allah kıyamet gününde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah her şeye şahittir.

سجدة

18 – Görmedin mi göklerde ve yerde kim varsa, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu şüphesiz Allah'a secde ederler. Çoğuna da azap hak oldu. Allah kimi hor ederse, onun için bir şereflendiren yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ

18

iki hasımdır / işte bu iki / diller / o şeyi ki / yapar / Allah / şüphesiz / bir şeref-lendiren / onun için yoktur

اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ

ateşler / elbiseler / onlara / kesildi / kafir oldular / onlar ki / Rableri hususunda / dava ettiler

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ

19

karınlarındadır / o şey ki / onunla / eritilir / kaynar su / başlarının / üstünden / dökülür

وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا

20 — 21

isteseler / her ne zaman / demirden / topuzlar/ kamçılar / onlara vardır / deriler

أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

22

yangın / azabını / tadın / oraya / iade edilirler / ızdıraptan / oradan / çıkmalarını

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

iyi ameller / işlediler / iman ettiler / o kimseleri ki / girdirir / Allah / şüphesiz

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

bileziklerden / orada / bezenirler / ırmaklar / altlarından / akar / bahçelere

مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

23

ipektir / orada / elbiseler / inci / altından

19 – İşte bu ikisi, Rableri hususunda dava ettiler: Kafirler için onlara ateşten elbiseler kesilmiştir. Başlarının üzerinden kaynar su dökülür.

20 – Onunla karınlarındaki şeyler ve derileri eritilir.

21 – Onlar için demirden topuzlar / kamçılar vardır.

22 – Her ne zaman ızdıraptan oradan çıkmak isteseler, oraya iade edilirler ve onlara: "Yangın azabını tadın" denilir.

23 – Şüphesiz Allah iman edip iyi ameller işleyenleri altlarından ırmaklar akan cennetlere girdirir. Orada altından bilezikler ve incilerle bezenirler. Orada elbiseleri de ipektir.

وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

24

övülen yoluna iletilirler sözden en güzele iletilirler

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

Allah'ın yolundan çevirirler kafir oldular onlar ki şüphesiz

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِى جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ۨ الْعَاكِفُ

yerli eşit insanlar için onu kıldık ki Haram'dan Mescid-i

فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ

ona tattırırız zulüm ile doğrudan sapmak orada isterse kim taşralı onda

عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ ع وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

25

Beyt'in yerini ibrahim'e hazırlamıştık hatırla o zamanı ki acıklı azaptan

اَنْ لَا تُشْرِكْ بِى شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَالْقَآئِمِينَ

kıyam edenler tavaf edenler için Evimi temizle hiçbir şeyi bana şirk koşma diye

وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ

26

sana gelsinler hacca insanlara ilan et secde edenler ruku edenler

24 – Sözden en güzele iletilirler ve övülen (Allah'ın) yoluna iletilirler.

25 – Şüphesiz kafir olup da insanları Allah'ın yolundan ve kendisini yerli ve taşralı insanlar için eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan çevirenler (Allah'ın azabına duçar olacaklardır). Kim orada zulüm ile doğrudan sapmak isterse, ona acıklı azaptan tattırırız.

26 – Hatırla o zamanı ki İbrahim'e Beyt'in yerini hazırlamıştık, bana hiçbir şeyi şirk koşma ve Evimi tavaf edenler, kıyam edenler, ruku edenler ve secde edenler için temizle diye.

27 – Haccı insanlara ilan et; yaya olarak ve her uzak yoldan gelen her arık develer üzerinde sana gelsinler.

28 – Kendi yararlarına şahit olsunlar ve belli günlerde Allah'ın adını kendilerine rızk ettiği dilsiz hayvanların üzerine ansınlar. Onlardan yiyin, fakir yoksula da yedirin.

29 – Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Eski Ev'i (Kabe'yi) tavaf etsinler.

30 – İşte böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygı gösterirse, o Rabbinin yanında onun için daha hayırlıdır. Hayvanlar size helal kılındı, ancak size okunanlar hariç. Pislikten yani putlardan sakının ve yalan sözden çekinin.

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ

gökten düşmüştür sanki Allah'a şirk koşarsa kim O'na müşrikler olmayarak Allah için muvahhitler olarak

فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِىْ بِهِ الرِّيحُ فِىْ مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ

31

kim durum böyle uzak bir yere rüzgar onu sürüklüyor yahut kuş onu kapıyor

يُعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ

32

sizin için vardır kalplerin takvasından şüphesiz bu Allah'ın sembollerine saygı gösterirse

فِيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

33

eski evedir kesilecekleri yer sonra belli bir süreye kadar menfaatler onlarda

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ

onlara rızk etti o şeylere ki Allah'ın adını ansınlar diye kurban ibadeti kıldık ümmete her

مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ وَبَشِّرِ

müjdele teslim olun O'na bir tek ilahtır işte ilahınız hayvanlardan dilsiz

الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

34

sabredenleri kalpleri ürperir Allah anıldığı zaman onlar ki mütevazi olanları

31 – Allah'a şirk koşmayan muvahhitler olarak. Kim Allah'a şirk koşarsa, sanki gökten düşmüş de onu kuş kapmış yahut rüzgar onu uzak bir yere atmış gibi olur.

32 – İşte böyle. Kim Allah'ın sembollerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvasındandır.

33 – Onlarda sizin için belli bir süreye kadar menfaatler vardır. Sonra kesilecekleri yer Eski Ev'e (Kabe'ye')dir.

34 – Her ümmete kurban ibadeti kıldık ki, Allah'ın adını kendilerine rızk ettiği dilsiz hayvanların üzerine ansınlar. İşte İlah'ınız bir tek İlah'tır; O'na teslim olun. Mütevazi olanları müjdele.

عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِى الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

35

harcarlar | onlara rızk ettik | o şeylerden ki | namazı | dosdoğru kılanları | başlarına geldi | o şeye ki

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ

hayır | onlarda | sizin için vardır | Allah'ın | sembol-lerinden | sizin için | onları kıldık | develeri

فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا

yiyin | yanları | düştüğü | zaman | üç ayakları üzerinde durarken | onların üzerine | Allah'ın | adını | anın

مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ

umulur ki | size | onları ram ettik | böylece | açgözlüye | kanaatkar fakire | yedirin | onlardan

تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ

36

O'na ulaşır | fakat | kanları | ne de | etleri | Allah'a | asla ulaşmaz | şükreder-siniz

التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا

o şeye ki | Allah'ı | tekbir etmeniz için | size | onları ram etti | böylece | sizden | takva

هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ

37

onları ki | savunur | Allah | şüphesiz | iyilik edenleri | müjdele | size gösterdi

اٰمَنُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

38

çok nankörü | çok haini | her | sevmez | Allah | çünkü | iman ettiler

35 – (O mütevazılar) onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. Başlarına gelen musibetlere sabredenleri, namazı dosdoğru kılanları ve kendilerine rızk ettiklerimizden (Allah yolunda) harcayanları da (müjdele).

36 – Develeri de sizin için Allah'ın sembollerinden kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Onlar üç ayakları üzerinde dururken Allah'ın adını onlara anın. Yanları (yere) düştüğü zaman onlardan yiyin ve kanaatkar fakire, aç gözlü dilenciye de yedirin. Onları size böyle ram ettik, umulur ki şükredersiniz.

37 – Onların ne etleri ne de kanları Allah'a asla ulaşmaz; fakat O'na sizden takva ulaşır. Onları size böyle ram etti ki, size gösterdiği şeye karşı Allah'ı tekbir edesiniz. İyilik edenleri müjdele.

حزب ٤

38 – Şüphesiz Allah İman edenleri savunur. Şüphesiz Allah her çok hainı, çok nankörü sevmez.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

onlara yardım etmeğe | Allah | şüphesiz | zulmedildiler | şu sebeple ki onlar | kendileri ile savaş ediliyor | o kimseler ki | izin verildi

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا

39

ancak | haksız yere | yurtlarından | çıkarıldılar | onlar ki | elbette kadirdir

أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ

bazıları ile | bazılarını | insanları | Allah'ın | savması | olmasaydı | Allah'tır | Rabbimiz | demelerinden

لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا

oralarda | zikredildiği | mescitler | havralar | kiliseler | manastırlar | mutlaka yıkılırdı

اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

gerçekten çok güçlüdür | Allah | şüphesiz | kendisine yardım eder | o kimseye ki | Allah | mutlaka yardım edecektir | çokça | Allah'ın | adı

عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

40

namazı | dosdoğru kılarlar | yeryüzünde | onlara imkan verirsek | eğer | onlar ki | mutlaka galiptir

وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ

Allah'ındır | kötülükten | men ederler | iyiliği | emrederler | zekatı | verirler

39 – Kendileri ile savaşılanlara uğradıkları zulüm yüzünden (düşmanla savaşma) izn verildi. Şüphesiz Allah elbette onlara yardıma kadirdir.

40 – Onlar ki yurtlarından sadece, "Rabbımız Allah'tır" demelerinden ötürü haksız yere çıkarıldılar. Eğer Allah'ın bazı insanları bazıları ile savması olmasa idi, mutlaka manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adının çokça zikredildiği mescitler yıkılırdı. Allah kendine yardım edenlere mutlaka yardım edecektir. Şüphesiz Allah gerçekten çok güçlüdür, mutlak galiptir.

41 – Onlar ki yeryüzünde kendilerine imkan verirsek, namazı dosdoğru kılar, zekatı verir ve iyiliği emreder, kötülükten men ederler. İşlerin sonu Allah'ındır

عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٤١﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

41

onlardan önce | yalanlamıştı | gerçekten | seni yalanlıyorlarsa | eğer | işlerin | sonucu

قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

42 43

Lut | kavmi | İbrahim | kavmi | Semud | Âd | Nuh | kavmi

وَاَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ

kafirlere | ben de süre vermiştim | Musa | yalanlanmıştı | Medyen | halkı

ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

44

kent | nice | inkarım | oldu | nasıl | onları yakalamıştım | sonra da

اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَ بِئْرٍ

kuyu | tavanlarının | üzerine | düşmüştür | o | zalim | iken o | biz onları helak ettik

مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ

45

kendi-lerinin | böylece olsun | yeryüzünde | dolaşmadılar | mı | yüksek | nice saray | terk edilmiş

قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى

kör olmaz | gerçek şu ki | onlarla | dinliyorlar | kulaklar | yahut | onlarla | düşünüyorlar | kalpler

الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

46

göğüslerdeki | ki | kalpler | kör olur | fakat | gözler

42 – Eğer seni yalanlıyorlarsa gerçekten onlardan önce Nuh, Ad ve Semud kavimleri de yalanlamışlardı.

43 – İbrahim kavmi de, Lut kavmi de.

44 – Medyen halkı da. Musa da yalanlanmıştı. Ben de kafirlere süre vermiş, sonra da onları yakalamıştım. İnkarım nasıl oldu?

45 – Nice zalim kentleri helak ettik. Onlar şimdi tavanlarının üzerine düşmüştür. Nice terk edilmiş kuyuları ve nice yüksek sarayları da (bomboş bıraktık).

46 – Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, onlarla düşünecekleri kalpleri olsun yahut onlarla dinleyecekleri kulakları olsun. Gerçek şu ki gözler kör olmaz, fakat göğüslerdeki kalpler kör olur.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ ۟ وَاِنَّ يَوْمًا

bir gün şüphesiz va'dinden Allah asla caymaz azabı senden acele ile isterler

عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

47

kentten nice sayıyorsunuz o şeylerden ki yıl bin gibidir Rabbinin yanında

اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

48

dönüş yalnız banadır onu yakaladım sonra zalimdir oysa o ona süre tanıdım

قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ

49

onlar ki apaçık bir uyarıcıyım sizin için ben ancak insanlar o ey de ki

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

50

tükenmez bir rızk bir bağışlanma onlar için vardır iyi şeyler yaptılar iman ettiler

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

51

cehennemin yaranlarıdır işte onlar aciz bırakıcılar olarak ayetlerimize koştular onlar ki

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ اِلَّا اِذَا

zaman ancak bir peygamber ne de ne bir elçi senden önce göndermedik

47 – Senden azabı acele isterler. Allah va'dinden asla caymaz. Şüphesiz Rabbinin yanında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48 – Nice zalim kentlere süre tanıdım, sonra da onları yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

49 – De ki: "Ey insanlar, ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım".

50 – İman edip iyi şeyler yapanlar var ya, onlar için bir bağışlanma ve tükenmez bir rızk vardır.

51 – Bizi ayetlerimizde aciz bırakmak için koşanlar var ya, işte onlar da cehennemin yaranlarıdır.

تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِىٓ اُمْنِيَّتِهٖ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى الشَّيْطَانُ

şeytan atar o şeyi ki Allah iptal eder onun temennisinin içine şeytan atar bir temenni ettiği

ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ٥٢ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِى

52

atar o şeyi ki kılması için hikmet sahibidir pekiyi bilen Allah kendi ayetlerini Allah sağlamlaştırır sonra

الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ

kalpleri katı olanlar için hastalık kalplerinde vardır o kimseler için fitne şeytan

وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِىْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ٥٣ وَّلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

53

kendilerine verildi onlar ki bilsin uzak gerçekten bir muhalefette zalimler şüphesiz

الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ

ona yatışsın ona iman etsinler Rabbinden haktır şüphesiz o ilim

قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ٥٤

54

doğru yola iman ettiler onları ki iletecidir Allah şüphesiz kalpleri

وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ

onlara gelinceye kadar ondan bir şüphe içinde kafir oldular onlar ki kalır

السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ٥٥

55

kısır bir günün azabı onlara gelinceye yahut ansızın kıyamet saati

52 – Senden önce ne bir elçi ne de bir peygamber göndermedik, ancak bir şey temenni ettiği zaman şeytan onun temennisinin içine (bir fitne) atar. Allah da şeytanın attığını iptal eder, sonra da Allah ayetlerini sağlamlaştırır. Allah pekiyi bilen, hikmet sahibidir.

53 – (Allah bunu) şeytanın attığını, kalplerinde hastalık bulunanlar ve kalpleri katı olanlar için fitne kılması için (yapar). Şüphesiz zalimler gerçekten, uzak / derin bir muhalefettedirler.

54 – (Bir de) kendilerine kitap verilenler, şüphesiz onun Rabbinden (gelen) hak olduğunu bilsinler de ona iman etsinler ve kalpleri ona yatışsın. Şüphesiz Allah iman edenleri elbette doğru yola iletecektir.

55 – Kafirler ise kıyamet kendilerine ansızın gelinceye kadar yahut kısır bir günün azabı kendilerine gelinceye kadar hep ondan bir şüphe içinde kalırlar.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

مُهِينٌ ٥٧ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوا

اَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ

لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ٥٩ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

56 – O gün mülk Allah'ındır. Onların aralarında hükmeder. İman edip iyi şeyler yapanlar Naim cennetlerindedir.

57 – Kafir olup ayetlerimizi yalanlayanlar ise işte onlar için nor edici bir azap vardır.

58 – Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenlere Allah elbette güzel bir rızık verecektir. Şüphesiz Allah gerçekten O rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59 – Onları elbette razı olacakları bir yere girdirecektir. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, pek yumuşaktır.

مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ

فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ

بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ ٱلْأَرْضُ

مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ

وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

60– Durum boyle Kim cezalandığı şey kadar ceza verir de sonra uzerine saldırılırsa, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Şuphesiz Allah elbette affedici, çok bağışlayıcıdır

61– Bu boyledir; çünku Allah geceyı gündüzün ıçine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar ve şuphesız Allah hakkıyle ışiten, hakkıyle görendir

62– Bu boyledir; çünkü Allah hakkın ta kendisidir ve O'ndan başka ibadet ettikleri şeyler de batılın ta kendisidir Şüphesız Allah pek yücedir, pek büyüktür.

63 – Görmedin mi, Allah gökten su indirdi de yeryüzü onunla yemyeşil oluyor. Şüphesiz Allah çok latiftir, her şeyden haberdardır.

64 – Göklerdeki ve yerdeki şeyler O'nundur. Şüphesiz Allah gerçekten zengindir, övgüye layıktır.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِى

akıyor / gemileri / yerde / o şeyleri ki / size / ram etti / Allah / şüphesiz / görmedin mi

فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا

ancak / yerin üzerine / düşmekten / göğü / tutuyor / emri ile / denizde

بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِىْ

65

ki / o / çok merhametlidir / elbette çok şefkatli / insana / Allah / şüphesiz / izni ile

اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾

66

gerçekten çok nankördür / insan / şüphesiz / sizi diriltecektir / sonra / sizi öldürecek / sonra / sizi diriltti

لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ

artık seninle sakın çekişmesinler / onunla amel edenlerdir / onlar / bir şeriat / kıldık / ümmet için / her

فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾

67

doğru / bir hidayet / gerçekten üzeresin / şüphesiz sen / Rabbine / sen davet et / bu işte

وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ

68

hüküm verecek / Allah / yapıyorsunuz / o şeyleri ki / daha iyi bilendir / Allah / de ki / seninle mücadele ederlerse / eğer

65 – Görmedin mi, şüphesiz Allah yerde olan şeyleri ve denizde emri ile akan gemileri size ram etti. İzni ile olması hariç, göğü yerin üzerine düşmekten O tutar. Şüphesiz Allah elbette çok şefkatli, çok merhametlidir.

66 – O ki sizi diriltti. Sonra sizi öldürür, sonra (yine) diriltir. Şüphesiz insan gerçekten çok nankördür.

67 – Her ümmet için onunla amel edecekleri bir şeriat kıldık. Artık sakın seninle bu işte çekişmesinler. Rabbine davet et. Şüphesiz sen, gerçekten doğru bir hidayet üzerindesin.

68 – Eğer seninle mücadele ederlerse, de ki: "Allah yaptıklarınızı daha iyi bilendir".

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ

69

bilmedin mi | ihtilaf ediyorsunuz | onda | idiniz | o şeyde ki | kıyamet | günü | aranızda

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتَابٍ اِنَّ

şüphesiz | bir kitaptadır | bu | şüphesiz | yerde | gökte | o şeyleri ki | bilir | Allah | şüphesiz

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ

70

o şeye ki | Allah'tan | başka | tapıyorlar | çok kolaydır | Allah'a | bu

يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ

zalimler için | yoktur | bir bilgi | o hususta | onlar için | yoktur | ve o şeye ki | bir delil | ona | indirmedi

مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي

71

bilirsin | açık açık | ayetlerimiz | onlara | okunduğu | zaman | hiçbir yardımcı

وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ

onlara ki | saldıracaklar | neredeyse | hoşnutsuzluk | kafir oldular | onların ki | yüzlerinde

يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمُ النَّارُ

ateş | bundan | daha kötüsünü | size haber vereyim mi | de ki | ayetlerimizi | kendilerine | okuyorlar

وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

72

dönüş yeridir | ne kötü | kafir oldular | onlara ki | Allah | va'detti onu

69 – Allah ihtilaf ettiğiniz şeylerde kıyamet gününde aranızda hüküm verecek.

70 – Bilmedin mi ki şüphesiz Allah gökte ve yerde olanları bilir. Şüphesiz bu, bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah'a çok kolaydır.

71 – Onlar, Allah'tan başka ona bir delil indirmediği ve o hususta onların bilgisi olmadığı şeylere tapıyorlar. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

72 – Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman kafirlerin yüzlerinde hoşnutsuzluk bilirsin / görürsün. Neredeyse onlara ayetlerimizi okuyanların üzerine saldıracaklar. De ki: "Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş! Allah onu kafirlere va'detti. Ne kötü dönüş yeridir.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ

ey / o / insanlar / getirildi / bir misal / dinleyin / onu / şüphesiz / onlar ki / ibadet ediyorsunuz

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ

başka / Allah'tan / asla yaratamazlar / bir sinek / ister ki / toplansınlar / bunun için / eğer / onlardan kaparsa

الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾

sinek / bir şey / onu kurtaramazlar / ondan / aciz oldu / isteyen de / istenen de

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ

takdir edemediler / Allah'ı / gerçek / kadri ile / şüphesiz / Allah / elbette çok güçlüdür / mutlak galiptir / Allah

يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

seçer / meleklerden / elçiler / insanlardan / Allah / şüphesiz / hakkıyla işiten / kemaliyle görendir

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

bilir / o şeyleri ki / önlerinde / o şeyleri ki / arkalarındadır / yalnız Allah'a / döndürülür

الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

işler / o / ey / kimseler ki / iman ettiler / rüku edin / secde edin / ibadet edin

73 – Ey o insanlar, bir misal getirildi; onu dinleyin: Şüphesiz Allah'tan başka ibadet ettikleriniz, asla bir sinek (bile) yaratamazlar, bunun için toplansalar da. Eğer sinek onlardan bir şey kaparsa, onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de zayıf, istenen de.

74 – Allah'ı hakkı ile takdir edemediler. Şüphesiz Allah elbette çok güçlüdür, mutlak galiptir.

75 – Allah, meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Şüphesiz Allah hakkıyle işiten, kemaliyle bilendir.

76 – Onların önlerindekini ve arkalarındakını bilir. İşler yalnız Allah'a döndürülür.

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٧٧ وَجَاهِدُوا فِي اللهِ

77

Allah uğrunda | cihad edin | muradınıza eresiniz | umulur ki siz | hayır | işleyin | Rabbinize

حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ

dinde | üzerinize | kılmadı | sizi seçti | O | cihadının | hakkı ile

مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ اَبِيكُمْ اِبْرٰهِيمَ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ

daha önce | müslümanlar | size ad verdi | O | İbrahim'in | babanız | dini gibi | bir zorluk

وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ

şahitler | siz de olasınız diye | size | şahit | peygamber | olsun diye | bunda da

عَلَى النَّاسِ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللهِ

Allah'a | sarılın | zekatı | verin | namazı | öyleyse dosdoğru kılın | insanlara

هُوَ مَوْلٰىكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ٧٨

78

yardımcı | ne güzel | Mevla | ne güzel | sizin Mevlâ'nızdır | O

77 - Ey o iman edenler, ruku edin, secde edin ve Rabbinize ibadet edin. Hayır işleyin ki muradınıza eresiniz.

78 – Allah uğrunda hakkı ile cihad edin. Sizi O seçti. Dinde üzerinize bir zorluk kılmadı. Atanız İbrahim'in dini gibi. Size önceden o Müslümanlar adını verdi. Bunda da Peygamber size şahit olsun; siz de insanlara şahit olasınız, diye. Öyleyse namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın. O, sizin Mevla'nızdır. Ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcı!

سورة المؤمنون مكية وهي
مائة وثمانى عشرة اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢ وَالَّذِينَ هُمْ

1 2

gerçekten kurtuluşa erdi mü'miner o kimseler ki onlar namazlarında mütevazi dırlar o kimseler ki onlar

عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝٣ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۝٤

3 4

boş şeylerden yüz çevirenlerdir o kimseler ki onlar zekatı yapanlardır

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝٥ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

5

o kimseler ki onlar namuslarını koruyanlardır ancak zevcelerine yahut sahip oldu sağ elleri

فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝٦ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

6

değiller kınananlar kim isterse ötesinde bunun işte onlar ta kendileridir çünkü onlar

الْعَادُونَ ۝٧ وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝٨

7 8

o kimseler ki onlar emanetlerine sözlerine riayet edenlerdir müteca vizlerin

وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١٠

9 10

o kimseler ki onlar namazlarına devam ederler işte onlar ta kendileridir mirasçıların

23 – MÜ'MİNUN SURESİ

Mekke'de inmiştir. 118 ayettir.

الجزء ١٨

1 – Gerçekten mü'minler kurtuluşa erdi.

2 – Onlar ki namazlarında mütevazıdırlar.

3 – Onlar ki boş şeylerden yüz çevirenlerdir.

4 – Onlar ki zekatı yapanlar / verenlerdir.

5 – Onlar ki namuslarını koruyanlardır.

6 – Ancak zevcelerine yahut sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (olması hariç). Çünkü onlar (bundan) kınanmazlar.

7 – Artık kim bunun ötesini isterse, işte onlar mütecavizlerin ta kendileridir.

8 – Onlar ki emanetlerine ve sözlerine riayet ederler.

9 – Onlar ki namazlarına devam ederler.

10 – İşte onlar mirasçıların ta kendileridir

11 – Onlar ki Firdevs'e mirasçı olurlar. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

12 – Andolsun, gerçekten insanı çamurdan bir hulasadan (özden) yarattık.

13 – Sonra onu çok sağlam bir karargahta bir meni kıldık.

14 – Sonra o meniyi kan pıhtısı yarattık; derken kan pıhtısını bir çiğnem et; derken bir çiğnem eti kemikler yarattık (yaptık). Kemiklere de et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratılışla inşa ettik. Yaratanların en güzeli Allah çok yücedir!

15 – Sonra şüphesiz siz bunun ardından mutlaka öleceksiniz.

16 – Sonra şüphesiz siz kıyamet gününde diriltileceksiniz.

17 – Andolsun, gerçekten üstünüzde yedi yollar yarattık. Biz mahluktan gafiller değiliz.

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا عَلٰى

şüphesiz biz / yere / yerleştirdik / ölçü ile / su / gökten / indirdik

ذَهَابٍۭ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ۚ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ

hurmalıklardan / bahçeler / onunla / sizin için / yetiştirdik / gerçekten güç yetirenleriz / onu / gidermeye

وَّاَعْنَابٍ ۗ لَّكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ

çıkar / bir ağaç / yersiniz / onlardan / birçok / meyveler / orada / sizin için vardır / bağlardan

مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ

sizin için vardır / şüphesiz / yiyenler için / bir katık ile / yağ ile / bitiyor / Tur-i Sina'dan

فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ

birçok / yararlar / onlarda / sizin için vardır / karınlarında / o şeyden ki / size içiriyoruz / gerçekten bir ibret / hayvanlarda

وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۚ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

gönderdik / andolsun gerçekten / taşınırsınız / gemilerin üzerinde / onların üzerinde / yersiniz de / onlardan

نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ

O'ndan başka / bir ilah / sizin için / yoktur / Allah'a / ibadet edin / kavmim / ey / dedi / kavmine / Nuh'u

18 – Gökten ölçü ile su indirdik de onu yere yerleştirdik. Şüphesiz biz onu gidermeğe gerçekten güç yetirenleriz.

19 – Onunla size hurmalıklardan ve bağlardan bahçeler yetiştirdik. Onlarda sizin için birçok meyveler vardır ve onlardan yersiniz de.

20 – Ve Tur-ı Sina'dan çıkan; yağı ile ve yiyenler için bir katıkla biten bir ağaç (yetiştirdik).

21 – Şüphesiz sizin için hayvanlarda gerçekten bir ibret vardır. Size karınlarında olan şeyden (sütten) içiriyoruz. Sizin için onlarda daha birçok yararlar vardır ve onlardan yersiniz de.

22 – Onların üzerinde ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.

23 – Andolsun, gerçekten Nuh'u kavmine gönderdik: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir İlah yoktur. Korkmuyor musunuz?" dedi.

أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا

23

bu değildir / onun kavminden / kâfir oldular / onlar ki / ileri gelenler / dedi / korkmuyor musunuz

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ

elbette indirirdi / Allah / dileseydi / eğer / size karşı / üstün olmak / istiyor / sizin gibi / bir insan / ancak

مَلَائِكَةً ۖ مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

24

bir adam / ancak / o / değildir / öncekiler / atalarımızda / bunu / işitmedik / melekler

بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا

25

o şeyden dolayı ki / bana yardım et / Rabbim / dedi / bir zamana / kadar / onu / gözetim altında tutun / bir delilik / onda vardır

كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

26

gözümüzün önünde / gemiyi / yap / diye / ona / biz de vahyettik / beni yalanladılar

وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا

ona / girdir / fırın / kaynadığı / emrimiz / geldiği / zaman / vahyimizle

مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

söz / onun üzerine / geçti / o kimse ki / ancak / aileni de / iki / çiftten / her

مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

27

boğulmuşlardır / şüphesiz onlar / zulmettiler / o kimseler hakkında / bana hitap etme / onlardan

24 – Kavminin kafirlerinden ileri gelenler: "Bu da ancak sizin gibi bir insandır: size karşı üstün olmak istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbette melekler indirirdi. Biz bunu önceki atalarımızda işitmedik" dediler.

25 – "O, ancak kendisinde delilik olan bir adamdır. Onu bir zamana kadar gözetim altında tutun".

26 – (Nuh) dedi: "Rabbim, beni yalanlamalarından dolayı bana yardım et".

27 – Biz de ona: "Gemiyi gözümüzün önünde yap. Emrimiz gelip de fırın kaynadığı zaman ona her çiftten ikiyi ve aileni de girdir; ancak onlardan hakkında söz geçen hariç. Zalimler hakkında bana hitap etme. Şüphesiz onlar boğulmuşlardır.

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى
ki Allah'a hamdolsun de geminin üzerine seninledir o kimseler ki sen kurulduğun zaman

نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِى مُنْزَلاً
28
inecek bir yere beni indir Rabbim de zalimler kavminden bizi kurtardı

مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا
29
biz idik gerçekten ibretler bunda vardır şüphesiz indirenlerin en hayırlısısın sen mübarek

لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا فِيهِمْ
30 31
onların içinden gönderdik başkalar bir nesil onların ardından meydana getirdik sonra elbette imtihana çekenler

رَسُولاً مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلاَ تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
32
korkmuyor musunuz O'ndan başka bir ilah sizin için yoktur Allah'a ibadet edin diye kendilerinden bir peygamber

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ
ahireti kavuşmayı yalanladılar kafir oldular onlar ki kavminden ileri gelenler dedi

وَاَتْرَفْنَاهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا اِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا
0 şeyden ki yiyor sizin gibi bir insan ancak bu değildir dünya hayatında onları refaha kavuşturduk

28 – "Sen, yanındakilerle beraber gemiye kurulduğun zaman: "Bizi zalimler kavminden kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

29 – "Rabbim, beni inecek mübarek bir yere indir. Sen indirenlerin en hayırlısısın" de.

30 – Şüphesiz bunda ibretler vardır. Gerçekten biz, elbette imtihana çekenleriz.

31 – Sonra onların ardından başka nesil(ler) meydana getirdik.

32 – Onlara kendilerinden: "Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir İlah yoktur. Korkmuyor musunuz?" diyen bir peygamber gönderdik.

33 – Kavminden kafir olup da ahireti yalanlayan ve kendilerini dünya hayatında refaha kavuşturduğumuz ileri gelenler: "Bu da ancak sizin gibi bir insandır; sizin yediklerinizden yiyor ve sizin içtiklerinizden içiyor", dedi(ler).

34 – "Andolsun, eğer sizin gibi bir insana boyun eğerseniz, şüphesiz siz o takdirde mutlaka ziyan edenlersiniz".

35 – "Size: Şüphesiz öldüğünüz, toprak ve kemikler olduğunuz zaman, muhakkak sizler çıkarılacaksınız, diye mi va'dediyor?"

36 – "Va'dolunduğunuz o şey ne uzak ne uzak!"

37 – "O, dünya hayatımızdan başkası değildir. Ölürüz, diriliriz. Biz yeniden diriltilmişler değiliz".

38 – "O, ancak Allah'a karşı yalan uyduran bir adamdır. Biz ona inananlar değiliz".

39 – (Nuh) dedi: "Rabbim, beni yalanladıkları o şey sebebiyle bana yardım et".

40 – (Rabbi) dedi: "Az bir zaman sonra mutlaka pişmanlar olacaklar".

41 – Derken onları o ses hak / adalet ile yakaladı. Biz de onları bir selinti kıldık. Zalimler kavmi için artık uzaklık (uzak olsunlar!).

42 – Sonra onların ardından başka başka nesiller meydana getirdik.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا

43

elçilerimizi gönderdik sonra geri de kalmazlar ecelini hiçbir ümmet geçemez

تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا

bazılarının bazılarını derken arkasına düşürdük onu yalanladılar peygamberi bir ümmete geldi ne zaman arka arkaya

وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا

44

gönderdik sonra iman etmezler o kavim için artık uzaklık hikayeler onları kıldık

مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ

45

Fir'avn'e apaçık bir delille ayetlerimizle Harun'u kardeşi Musa'yı

وَمَلَائِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ

46

iman mı edeceğiz dediler mütekebbirler bir kavim idiler büyüklük tasladılar ileri gelenlerine

لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا

47

oldular o ikisini yalanladılar kulluk edenler bize oysa kavimleri bizim gibi iki insana

مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

48 49

helak edilenlerden andolsun gerçekten verdik Musa'ya kitabı belki onlar doğru yolu bulurlar

43 – Hiçbir ümmet ecelini geçemez de geri kalamazlar da.

44 – Sonra elçilerimizi arka arkaya gönderdik. Bir ümmete ne zaman elçisi gelse, onu yalanladılar. Biz de bazılarını bazılarının arkasına düşürdük ve onları hikayeler / masallar kıldık. İman etmeyen kavim için artık uzaklık (uzak olsunlar)!

45 – Sonra Musa ile Harun'u ayetlerimizle ve apaçık delille gönderdik.

46 – Fir'avn'e ve ileri gelenlerine. Onlar da büyüklük tasladılar ve mütekebbir bir kavim oldular.

47 – "Bizim gibi iki insana mı iman edeceğiz? Oysa kavimleri bize kulluk ediyorlar?" dediler.

48 – O ikisini yalanladılar, o nedenle helak edilenlerden oldular.

49 – Gerçekten andolsun, belki doğru yolu bulurlar diye, Musa'ya o kitabı verdik.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ

düz | sahip | bir tepeye | onları barındırdık | bir ibret | anasını | Meryem oğlunu | kıldık

وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا

50

iyi şeyi | yapın | temiz şeylerden | yeyin | peygamberler | o | ey | akar suya

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

51

ben | bir tek | ümmet olarak | sizin ümmetinizdir | bu | gerçekten | çok iyi bilenim | yapıyorsunuz | o şeyi ki | şüphesiz ben

رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا

52

o şeyle ki | fırka | her fırkalara ayrılarak | aralarında | işlerini | parçaladılar | benden korkun | sizin Rabbinizim

لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا

53 | 54

ancak | sanıyorlar mı | bir süreye | kadar | dalgınlıkları içinde | artık bırak onları | sevinenler | yanlarında

نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

55 | 56

onlar farkına varmıyorlar | hayır | hayırlarda | onlar için | koşturuyoruz | oğullardan | maldan | onu | onlara veriyoruz

إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُم

57

onlar | o kimseler ki | titreyenlerdir | Rablerinin | korkusundan | onlar | o kimseler ki | şüphesiz

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

58 | 59

şirk koşmazlar | Rablerine | onlar | o kimseler ki | inanırlar | Rablerinin | ayetlerine

50 – Meryem oğlunu ve anasını bir ibret kıldık ve o ikisini düz ve akar suya sahip bir tepeye barındırdık yerleştirdik.

51 – Ey o peygamberler, temiz şeylerden yiyin ve iyi şey yapın. Şüphesiz ben yaptıklarınızı çok iyi bilenim.

52 – Gerçekten bu, sizin bir tek ummetinizdir. Ben de Rabbinizim. Benden korkun.

53 – İşlerini (dinlerini) aralarında fırkalara ayrılarak parçaladılar. Her fırka kendi yanlarındaki ile sevinmektedir.

54 – Onları bir süreye kadar dalgınlıkları içinde bırak.

55 – Kendilerine verdiğimiz malı ve oğulları sanıyorlar mı ki,

56 – Onlar için hayırlarda koşturuyoruz? Hayır, onlar farkına varmıyorlar.

57 – Şüphesiz onlar ki Rablerinin korkusundan titrerler,

58 – Onlar ki Rablerinin ayetlerine inanırlar,

59 – Onlar ki Rablerine şirk koşmazlar,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُونَ ٦٠
60
dönenler Rablerine çünkü onlar titreyerek onların kalpleri verdiler o şeyi ki verirler o kimseler ki

اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ٦١ وَلَا نُكَلِّفُ
61
teklif etmeyiz önde gidenlerdir onun için onlar hayırlara koşuşurlar işte onlar

نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٦٢
62
zulme uğratılmazlar onlar hakkı konuşuyor bir kitap yanımızda vardır gücünün yettiğini ancak hiç kimseye

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ٦٣
63
yapanlardır onun için onlar bundan başka ameller onlar için vardır bundan dalgınlıktadır onların kalpleri hayır

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ٦٤
64
sızlanıyorlar onlar bir bakarsın azapla refah içinde olanları yakaladığımız zaman nihayet

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُونَ ٦٥ قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِى تُتْلٰى
65
okunuyor ayetlerim idi gerçekten yardım olunmazsınız bizden çünkü sizler bugün sızlanmayın

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ٦٦ مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا
66
gece konuşarak onunla kibir taslayarak olarak gerisin geri dönüyordunuz ökçelerinizin üzerine idiniz size

60 – Onlar ki verdiklerini, Rablerine dönecekleri için kalpleri titreyerek verirler,

61 – İşte onlar hayırlara koşuşurlar ve onlar onun için önde giderler.

62 – Hiç kimseye gücünün yetmeyeceğini teklif etmeyiz. Yanımızda hakkı konuşan bir kitap vardır. Onlar zulme uğratılmazlar.

63 – Hayır, onların kalpleri bundan dalgınlıktadır. Onların bundan başka yaptıkları ameller vardır.

64 – Nihayet onların refah içinde olanlarını yakaladığımız zaman, bir bakarsın onlar sızlanıyorlar.

65 – Bugün sızlanmayın. Çünkü sizler bizden yardım olunmazsınız.

66 – Gerçekten size ayetlerim okunurdu da ökçelerinizin üzerinde döner idiniz.

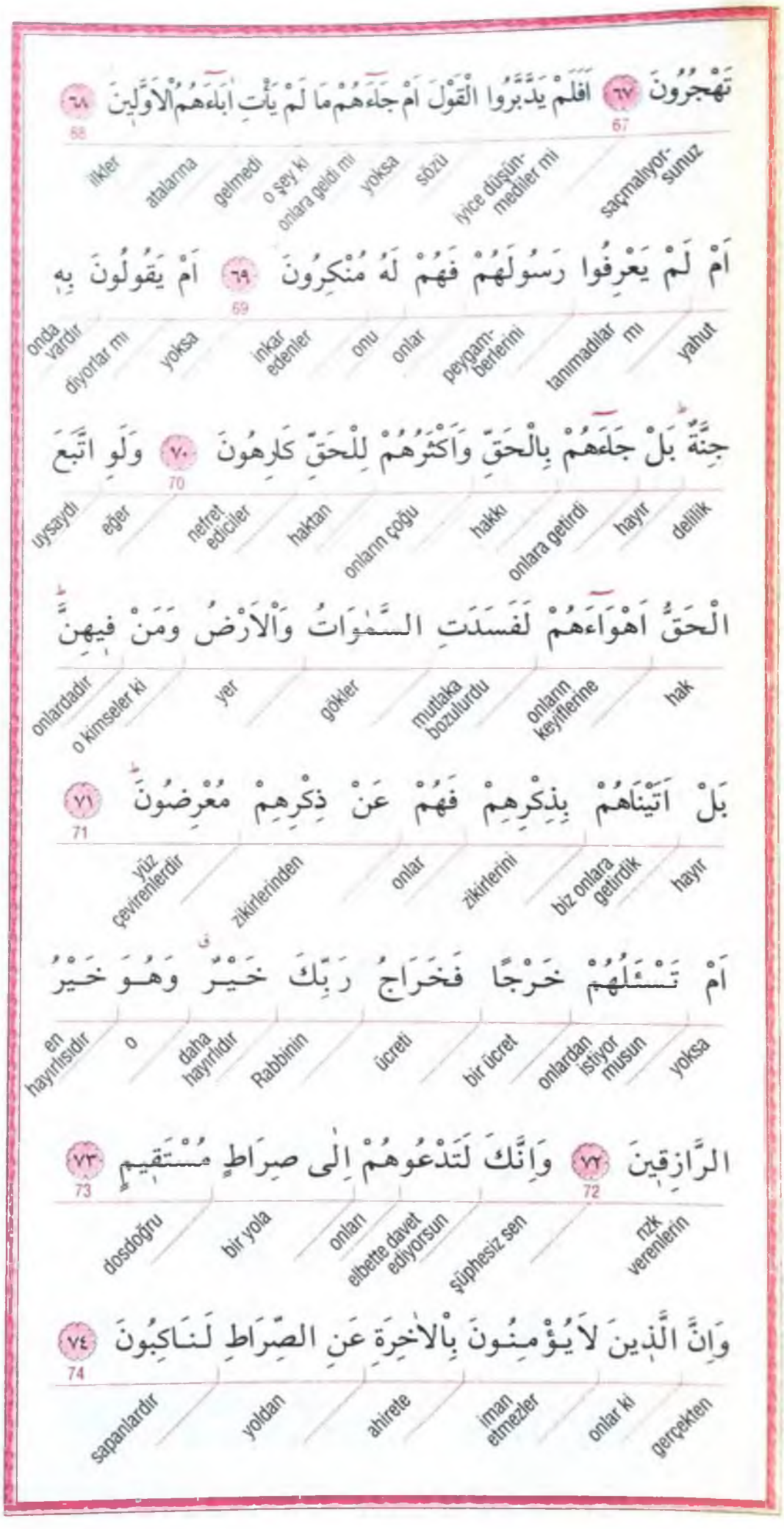

67 – Ona karşı kibir taslayarak, gece konuşup saçmalayarak.

68 – Bu sözü iyice düşünmediler mi? Yoksa ilk atalarına gelmeyen şey kendilerine mi geldi?

69 – Yoksa peygamberlerini tanımadılar da onu inkar mı ediyorlar?

70 – Yoksa: "Onda delilik mi var" diyorlar? Hayır, onlara hakkı getirdi. Onların çoğu haktan nefret ediyorlar.

71 – Eğer hak onların keyiflerine uysaydı, göklerle yer ve onlardakiler mutlaka bozulurdu. Hayır, biz onlara zikirlerini / şereflerini getirdik. Onlar ise zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72 – Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ücreti daha hayırlıdır. O, rızk verenlerin en hayırlısıdır.

73 – Şüphesiz sen onları elbette doğru bir yola davet ediyorsun.

74 – Gerçekten ahirete iman etmeyenler elbette doğru yoldan sapıyorlar.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

bocalayanlar olarak | taşkınlıklarında | devam ederlerdi | sıkıntıyı | onlarda | o şeyi ki | açsak | onlara acısak da | eğer

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا ٧٥ 75

Rablerine | yine baş eğmediler | azapla | onları yakaladık | andolsun ki gerçekten

يَتَضَرَّعُونَ ٧٦ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ 76

azap | sahibi | bir kapı | üzerlerine | açtığımız | zaman | nihayet | yalvarmıyorlar da

شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٧ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ 77

yarattı | ki | O | umut kesenlerdir | onda | onlar | birden | şiddetli

لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٧٨ 78

şükrediyorsunuz | ne de az | gönüller | gözler | kulaklar | sizin için

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٧٩ وَهُوَ الَّذِي 79

ki | O | toplanacaksınız | yalnız O'na | yeryüzünde | yaratıp türetti sizi | ki | O

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٨٠ 80

aklınızı çalıştırmıyor musunuz | gündüzün | gecenin | arka arkaya gelmesi | O'na aittir | öldürür | can verir

حزب ٢

75 – Eğer onlara acıyıp da onlardaki sıkıntıyı açsaydık, elbette bocalayarak taşkınlıklarında devam ederlerdi.

76 – Andolsun, gerçekten onları azapla yakaladık; yine de Rablerine boyun eğmediler, yalvarmıyorlar da.

77 – Nihayet üzerlerine şiddetli azap sahibi bir kapı açtığımız zaman, birden ondan umutlarını keserler.

78 – O (Allah) ki size kulaklar, gözler ve gönüller yarattı. Ne de az şükrediyorsunuz!

79 – O ki sizi yeryüzünde yaratıp türetti ve yalnız O'na toplanacaksınız.

80 – O ki can verir ve öldürür. Gece ile gündüzün arka arkaya gelmesi O'na aittir. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ٨١ قَالُوٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

81

hayır dediler gibi o şey dedi evvelkiler dediler zaman mı oldugumuz

تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٨٢ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا

82

toprak kemikler biz mi gerçekten andolsun biz va dolundu biz ataların

مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ٨٣ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ

83

önceden değildir bu ancak masalları öncekilerin de ki kimin yer

وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٤ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٨٥

84 85

o kimseler ki ondadır eğer iseniz biliyorsunuz diyecekler Allah'ın de ibret almıyor musunuz

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٨٦

86

de kimdir Rabbi göklerin yedi Rabbi Arş'ın ulu

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٧ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ

87

diyecekler Allah'ın de korkmuyor musunuz de kimdir O'nun elinde

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ

mülkü her şeyin O ki himaye eder himaye edilmez kendisi eğer iseniz

تَعْلَمُونَ ٨٨ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ٨٩

88 89

biliyorsunuz diyecekler Allah'ın de nasıl büyüleniyorsunuz

81 – Hayır, onlar da evvelkiler gibi dediler.

82 – "Oldugumuz ve toprak ve kemikler oldugumuz zaman mı, gerçekten biz mi dirilteleceğiz?" dediler.

83 – "Andolsun, gerçekten bu, bize ve daha önce atalarımıza da va dolundu. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

84 – De ki: "Eğer biliyorsanız, yer ve ondakiler kimindir?"

85 – "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "İbret almıyor musunuz?"

86 – De ki: "Yedi (kat) göklerin ve ulu Arş'in Rabbi kimdir?"

87 – "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Korkmuyor musunuz?"

88 – De ki: "Eğer biliyorsanız, her şeyin mülkü elinde olan ve himaye eden, kendisi himaye edilmeyen kimdir?"

89 – "Allah'tır" diyecekler. De ki: "Nasıl da büyüleniyorsunuz?"

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ
90
Allah edinmedi muhakkak yalancılardır gerçekten onlar hakkı onlara getirdik hayır

وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
gerçekten üste çıkardı yarattı o şeyle ki ilah her mutlaka giderdi olsaydı bir ilah O'nunla beraber olmadı evlat

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
91
görünmeyeni bilen niteliyorlar o şeylerden ki Allah münezzehtir bazılarının bazıları

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّى
92
bana gösterirsen eğer Rabbim de şirk koşuyorlar o şeylerden ki yücedir görüneni

مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾
93 94
zalimler kavminin içinde beni kılma Rabbim va'dolunuyorlar o şeyi ki

وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ
95
o o şeyle ki defet mutlaka gücü yetenler onlara va'dediyoruz o şeyi ki sana göstermeğe şüphesiz biz

اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ
96
sana sığınırım Rabbim de niteliyorlar o şeyi ki çok iyi biliriz biz kötülüğü en güzeldir

90 – Hayır, biz onlara hakkı getirdik. Gerçekten onlar muhakkak yalancılardır.

91 – Allah evlat edinmedi ve O'nunla beraber bir İlah olmadı. Olsaydı muhakkak her İlah yarattığı ile gider ve gerçekten bazıları bazılarının üstüne çıkardı. Allah onların niteledikleri şeylerden münezzehtir.

92 – Görünmeyeni ve görüneni bilendir. Şirk koştukları şeylerden yücedir.

93 – De ki: "Rabbim, eğer va'dolunanı bana gösterirsen",

94 – "Rabbim, beni zalimler kavminin içinde kılma".

95 – Şüphesiz biz onlara va'dettiğimizi sana göstermeğe mutlaka gücü yetenleriz.

96 – Kötülüğü en güzel ile defet. Biz onların niteledikleri şeyi çok iyi biliriz.

مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

şeytanların dürtüklemelerinden — sana sığınırım — Rabbim — bana sokulmalarından

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

nihayet — zaman — geldiği — birilerine — ölüm — der — Rabbim — beni geri döndürün

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

olur ki ben — yaparım — iyi bir şey — o şeyde ki — bıraktım — hayır — bu — bir sözdür — o — onu söyleyen

وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

sura — üfürüldüğü — zaman — dirilttikleri — gününe — kadar — bir engel — önlerinde

فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ

artık kimin — birbirlerini sormazlar da — o gün — aralarında — artık hiç yoktur soylar

ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ

hafif gelirse — kimin de — kurtulanların — ta kendileridir — işte onlar — tartıları — ağır gelirse

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

cehennemde — kendilerini — ziyan ettiler — o kimselerdir ki — işte onlar — tartıları

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

ebedi kalıcıdırlar — yalar — yüzlerini — ateş — onlar — orada — sırıtanlar

97 – De ki: "Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım"

98 – De ki: "Rabbim, bana sokulmalarından sana sığınırım".

99 – Nihayet onlardan birilerine ölüm geldiği zaman: "Rabbim, beni geri döndür" der.

100 – "Olur ki ben bıraktığım şeyde iyi bir şey yaparım". Hayır, bu, onun söylediği (boş) bir sözdür. Ötelerinde diriltilecekleri güne kadar bir engel var.

101 – Sura üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soy yoktur, birbirlerini soramazlar da.

102 – Artık kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtulanların ta kendileridir.

103 – kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar kendilerini ziyan etmişlerdir. Cehennemde ebedi kalıcıdırlar.

104 – Ateş yüzlerini yalar. Onlarsa orada sırıtırlar.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٠٥
105
yalanlıyor-sunuz | onları | siz idiniz | size | okunuyor | ayetlerim | değil miydi

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ١٠٦ رَبَّنَا
106
Rabbimiz | sapıklar | bir kavim | biz idik | bedbahtlığımız | bizi | yendi | Rabbimiz | dediler

اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ١٠٧ قَالَ اخْسَـُٔوا فِيهَا وَلَا
107
orada | sinin | dedi | zalimleriz | gerçekten bizler | dönersek | eğer | buradan | çıkar bizi

تُكَلِّمُونِ ١٠٨ اِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
108
bizi | bağışla | iman ettik | Rabbimiz | diyorlar | kullarımdan | bir grup | idi | çünkü | benimle konuşmayın

وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ١٠٩ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
109
sizi unutturdular | ta ki | eğlence | onları edindiniz | merhamet edenlerin | en hayırlısın | sen | bize merhamet et

ذِكْرِى وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ١١٠ اِنِّى جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا اَنَّهُمْ
110
şüphesiz onlar | sabrettiler | o şeyle ki | bugün | onları mükafatlandırdım | şüphesiz ben | gülüyorsunuz | onlara | idiniz | benim zikrimi

هُمُ الْفَآئِزُونَ ١١١ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ١١٢ قَالُوا
111 112
dediler | seneler | sayısınca | yerde | kaldınız | ne kadar | dedi | murattarına erenler | ta kendileridir

105 – (Onlara:) "Size ayetlerim okunmuyor muydu ki onları yalanlıyordunuz?" (denir).

106 – Derler: "Rabbimiz, bedbahtlığımız bizi yendi ve biz bir sapıklar kavmi idik".

107 – "Rabbimiz, bizi buradan çıkar; eğer (yine küfre) dönersek, gerçekten zalimleriz".

108 – Dedi: "Sinin orada. Benimle konuşmayın!"

109 – "Çünkü kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik; bizi bağışla, bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın" diyorlardı da,

110 – "Onları eğlence edindiniz; ta ki size zikrimi unutturdular. Siz de onlara gülerdiniz".

111 – "Şüphesiz ben de bugün onları sabrettikleri o şeyle mükafatlandırdım. Şüphesiz onlar muratlarına erenlerin ta kendileridir.

112 – Dedi: "Yerde seneler sayısınca ne kadar kaldınız?"

لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا

az ancak kalmadınız dedi sayanlara sor bir günün bir kısmı yahut bir gün kaldık

لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا

boş yere sizi yarattık ancak sandınız mı biliyorsunuz olsaydınız gerçekten siz eğer

وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿١١٥﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

ancak ilah yoktur gerçek padişah Allah çok yücedir döndürülmeyeceksiniz bize gerçekten siz

هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ

başka bir ilaha Allah'la beraber dua ederse kim ihtişamlı Arş'ın Rabbidir O

لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

ilah olmaz şüphesiz Rabbinin yanındadır onun hesabı ancak onun hakkında onun için delil yoktur

الْكٰفِرُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٨﴾

kafirler de Rabbim bağışla merhamet et sensin en hayırlısı merhamet edenlerin

سورة النور مدنية وهي
اربع وستون اية

113 – Dediler: "Bir gün yahut bir kısmı; sayanlara sor".

114 – Dedi: "Eğer gerçekten biliyor olsaydınız, ancak pek az kaldınız".

115 – "Sizi ancak boş yere yarattığımızı ve gerçekten bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116 – Gerçek Padişah Allah çok yücedir. O'ndan başka İlah yoktur. İhtişamlı Arş'in Rabbidir.

117 – Kim Allahla beraber kendisi için delil olmayan başka bir İlaha dua ederse, onun hesabı ancak Rabbinin yanındadır. Şüphesiz kafirler iflah olmazlar.

118 – De ki: "Rabbim, bağışla, merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın".

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَآ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١

1

öğüt alırsınız | belki | açık açık | ayetler | onda | indirdik | farz ettik | onu indirdik | bu suredir

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِى فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

sizi tutmasın | değnek (vuruş) | yüz | onlardan | birine | her | vurun | zina eden erkek | zina eden kadın

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلْيَشْهَدْ

şahit olsun | ahiret | gününe | Allah'a | iman ediyorsunuz | iseniz | eğer | Allah'ın | dininde | bir acıma | onlarda

عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢ اَلزَّانِى لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً

2

müşrik kadını | yahut zina eden kadını | ancak | nikahlamaz | zina eden erkek | mü'minlerden | bir grup | cezalarına

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ٣

3

mü'minlerin | üzerine | bu | haram kılındı | bir müşrik | yahut | zina eden erkek | ancak | onu nikahlamaz | zina eden kadın

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ

seksen | onlara vurun | şahitler | dört | getirmediler | sonra | namuslu kadınlara | iftira atarlar | o kimseler ki

24 – NUR SURESİ

Medine'de inmiştir.
64 ayettir.

1 – Bu bir suredir; onu indirdik ve onu farz ettik. Belki öğüt alırsınız diye onda açık açık ayetler indirdik.

2 – Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'ın dininde onlara karşı sizi bir acıma tutmasın, eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Cezalarına mü'minlerden bir grup şahit olsun.

3 – Zina eden erkek ancak zina eden veya müşrik kadınla nikahlanır. Zina eden kadını da ancak zina eden erkek yahut müşrik bir erkek nikahlar. Bu mü'minlere haram kılınmıştır.

4 – Namuslu kadınlara iftira edip de sonra dört şahit getirmeyenlere, onlara seksen değnek vurun ve onların şahitliklerini ebedî kabul etmeyin. İşte onlar fasıkların ta kendileridir.

جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ

o kimseler ki / ancak / tasiklarin / ta kendileridir / onlar / ebedi / şahitlik / onlar için / kabul etmeyin / değnek

تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

iftira atarlar / o kimseler ki / çok esirgeyici / çok bağışlayıcı / Allah / şüphesiz / islah ettiler / bunun / ardından / tevbe ettiler

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ

onlardan birinin / şahitliği / kendileri / ancak / şahitler / onlar için / olmadı / eşlerine

أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٦ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ

muhakkak / beşincisi / gerçekten doğru söyleyenlerdir / şüphesiz o / Allah'a / şahitliklerdir / dört

لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٧ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا

ondan / defeder / yalancılardan / ise / eğer / onun üzerinedir / Allah'ın / laneti

الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٨

muhakkak yalancılardandır / gerçekten o / Allah'a / şahitlikler / dört / şahitlik etmesi / cezayı

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩ وَلَوْلَا

eğer olmasaydı / doğru söyleyenlerden / ise / eğer / onun üzerinedir / Allah'ın / gazabı / muhakkak / beşincisi

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠

hikmet sahibi / tevbeleri çok kabul eden / Allah / muhakkak / rahmeti / üzerinizde / Allah'ın / lutfu

5 – Ancak bunun ardından tövbe edip (hallerini) ıslah edenler mustesna Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

6 – Eşlerine iftira atıp da kendilerinden başka şahitleri olmayanlar (ise), onlardan birinin şahitliği, şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna dair Allah'a dört şahitliktir.

7 – Beşincisi de, eğer yalancılardan ise, muhakkak Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasıdır.

8 – Kocasının gerçekten yalancılardan olduğuna dair Allah'a dört şahitlik etmesi, ondan (kadından) cezayı defeder.

9 – Beşincisi de, eğer kocası doğru ise, Allah'ın gazabının kendi (kadının) üzerine olmasıdır.

10 – Eğer üzerinizde Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı ve Allah, tevbeleri çok kabul eden ve hikmet sahibi olmasaydı (haliniz nice olurdu?)

اِنَّ الَّذِينَ جَآءُو بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۟ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ ۟ بَلْ هُوَ

o bilakis / sizin için / bir şer / onu sanmayın / içinizden / bir zümredir / iftirayı / getirdiler / onlar ki / şüphesiz

خَيْرٌ لَكُمْ ۟ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلّٰى كِبْرَهُ

buyuğunu üstlendi / o kimse ki / günahtan / kazandı / o şey ki / onlardan / herkes için vardır / sizin için / bir hayırdır

مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

11

mü'min erkekler / zannetti / onu işittiğiniz / zaman / değil miydi / büyük / bir azap / onun için vardır / onlardan

وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَقَالُوا هٰذَآ اِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَآءُو

12

getirdiler / getirmeliler / değil miydi / apaçık / bir iftiradır / bu / dediler / bir hayır / içlerinde / mü'min kadınlar

عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah / katında / işte onlar / şahitler / getirmedilerse / şahitler / dört / ona

هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا

13

dünyada / rahmeti / üzerinizde / Allah'ın / lutfu / eğer olmasaydı / yalancıların / ta kendileridir

وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَآ اَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ

14

onu dolu-yorsunuz / çünkü / büyük / bir azap / içine / daldınız / o şeyden dolayı / mutlaka size dokunurdu / ahirette

11 – Şüphesiz o iftirayı getirenler (atanlar), içinizden bir zümredir. Onu sizin için bir şer sanmayın. Bilakis o, sizin için bir hayırdır. Onlardan herkes için günahtan kazandığı vardır. Onlardan büyüğünü üstlenen için de ona büyük bir azap vardır.

12 – Onu işittiğiniz zaman mü'min erkekler ve mü'min kadınlar içlerinde bir hayır zannedip, "bu, gerçekten apaçık bir iftiradır" demeli değiller miydi?

13 – Ona dört şahit getirmeli değiller miydi? Getirmedilerse, işte onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir.

14 – Eğer dünya ve ahirette üzerinizde Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu şeyde size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ

onu sanıyorsunuz | hiçbir bilgi | o hususta | sizin için | yoktur | o şeyi ki | ağızlarınızla | konuşuyor sunuz | dillerinize

هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا

15

dediniz/ demeli | onu işittiğiniz | zaman | değil miydi | büyüktür | Allah | katında | halbuki o | basit

يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

16

büyük | bir bühtandır | bu | seni tenzih ederiz | bunu | konuşmamız | bizim için | olmaz

يَعِظُكُمُ اللهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ

17

açıklıyor | mü'minler | iseniz | eğer | ebediyyen | bunun gibi şeye | dönmenizi | Allah | öğüt veriyor/ yasaklıyor | size

اللهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ اَنْ تَشِيعَ

18

yayılmasını | seviyorlar | o kimseler ki | şüphesiz | hikmet sahibidir | hakkıyla bilendir | Allah | ayetleri | size | Allah

الْفَاحِشَةُ فِى الَّذِينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ فِى الدُّنْيَا

dünyada | acıklı | bir azap | onlar için vardır | iman ettiler | o kimselerin arasında | çirkin şeylerin

وَالْاٰخِرَةِ وَاللهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

19

lutfu | olmasaydı | bilmezsiniz | siz | bilir | Allah | ahirette

اللهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

20

çok merhametlidir | çok şefkatli | Allah | şüphesiz | rahmeti | üzerinizde | Allah'ın

15 – Çünkü siz onu dillerinize doluyor ve o hususta hiç bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla konuşuyorsunuz ve onu basit sanıyorsunuz. Halbuki o, Allah katında büyüktür.

16 – Onu işittiğiniz zaman: "Bizim için bunu konuşmak olmaz. Seni tenzih ederiz. Bu, büyük bir bühtandır" demeli değil miydiniz?

17 – Eğer mü'minler iseniz, Allah size böyle bir şeye ebediyen dönmenizden size öğüt veriyor / yasaklıyor.

18 – Allah size ayetlerini açıklıyor. Allah hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

19 – Şüphesiz iman edenler arasında çirkin şeylerin yayılmasını sevenler var ya, onlar için dünya ve ahirette acıklı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20 – Eğer üzerinizde Allah'ın lutuf ve rahmeti olmasaydı, şüphesiz Allah çok şefkatli, çok merhametli olmasaydı (haliniz nice olurdu?)

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ؕ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

Ey o kimseler ki iman ettiler izlemeyin adımlarını şeytanın kim izlerse adımlarını

الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللهِ

şeytanın şüphesiz o emreder çirkin şeyleri kötü olmasaydı lutfu Allah'ın

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَلٰكِنَّ اللهَ

üzerinizde rahatı temizlenmezdi içinizden hiçbir kimse ebediyyen ancak Allah

يُزَكِّي مَنْ يَشَٓاءُ ؕ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ

temize çıkarır o kimseyi ki diler Allah hakkıyla işiten kemaliyle bilendir yemin etmesin sahipleri fazilet

مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ

içinizden bolluk/servet vermemelerine sahiplerine akrabalık yoksullara hicret edenlere yolunda

اللهِ ص وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ؕ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَكُمْ ؕ وَاللهُ غَفُورٌ

Allah affetsinler vazgeçsinler istemez misiniz bağışlamasını Allah'ın sizi Allah çok bağışlayıcı

رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا

çok esirgeyicidir şüphesiz o kimseler ki iftira atıyorlar namuslu kadınlara birşeyden habersiz kadınlara mü'min kadınlara lanet edildiler

21 – Ey o iman edenler, şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, şüphesiz o, çirkin ve kötü şeyleri emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın lutfu ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimseyi ebediyen temizlemezdi. Ancak Allah dilediği kimseyi temizler. Allah hakkıyle işiten, kemaliyle bilendir.

22 – İçinizden fazilet ve bolluk sahibi olanlar; akrabalara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermemelerine yemin etmesinler. Affetsinler, vazgeçsinler. Allah'ın, sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

aleylerine şahitlik eder o günde büyük bir azap onlar için vardır ahirette dünyada

اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ

o gün yapıyorlar idiler o şeyleri ki ayakları elleri dilleri

يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

apaçık haktır o Allah şüphesiz bilecekler hak olan cezalarını Allah eksiksiz verecektir onlara

اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ

temiz kadınlar kötü kadınlara kötü erkekler kötü erkeklere kötü kadınlar

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ

diyorlar o şeylerden münezzehtirler işte onlar temiz kadınlara temiz erkekler temiz erkeklere

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

iman ettiler kimseler ki o ey bol bir rızk bir bağışlanma onlar için vardır

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى

selam vermenize durumu öğrenmenize değin evlerinizden başka evlere girmeyin

اَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

iyice düşünürsünüz belki sizin için daha hayırlıdır işte bu halkına

23 – Şüphesiz bir şeyden habersiz namuslu mü'min kadınlara iftira atanlar, dünyada ve ahirette lanet edilmişlerdir. Onlar için büyük bir azap vardır.

24 – O günde dilleri, elleri ve ayakları yaptıkları şeylere dair aleyhlerine şahitlik edecektir.

25 – O gün Allah onlara hak ettikleri cezalarını verecektir ve şüphesiz Allah'ın apaçık hak olduğunu bileceklerdir.

26 – Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara, temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler temiz kadınlara (yakışır). İşte onlar (başkalarının) dediklerinden münezzehtirler. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızk vardır.

27 – Ey o iman edenler, evlerinizden başka evlere, durumu öğrenince ve halkına selam verinceye kadar girmeyin. İşte bu, sizin için daha hayırlıdır. Belki iyice düşünürsünüz.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ

eğer size izin verilene değin onlara girmeyin bir kimse orada bulmazsanız eğer

قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

yapıyorsunuz o şeyi ki Allah sizin için daha temizdir o dönün dönün size denilirse

عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ

28

oturulmayan evlere girmenizde günah üzerinize yoktur hakkıyla bilendir

فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ

29

de gizliyorsunuz o şeyi ki açıklıyorsunuz o şeyi ki bilir Allah sizin için eşya orada vardır

لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذٰلِكَ

bu namuslarını muhafaza etsinler gözlerinden kapatsınlar mü'min erkeklere

اَزْكٰى لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ

30

mü'min kadınlara de yapıyorlar o şeyden ki haberdardır Allah şüphesiz onlar için daha temizdir

يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ

göstermesinler namuslarını muhafaza etsinler gözlerinden kapatsınlar

28 – Eğer orada bir kimse bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, "Dönün" derlerse, dönün. Bu, sizin için daha temizdir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

29 – Oturulmayan ve içinde eşyanız bulunan evlere girmenizde size bir günah yoktur. Allah açıkladığınızı da gizlediklerinizi de bilir.

30 – Mü'min erkeklere söyle gözlerini kapatsın ve namuslarını muhafaza etsinler. Bu, onlar için daha temizdir. Şüphesiz Allah onların yaptıklarından haberdardır.

زِينَتَهُنَّ اِلاَّ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ

yakalarının üzerine / başörtülerini / vursunlar / onlardan / göründü / o şey ki / ancak / zinetlerini

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلاَّ لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَائِهِنَّ اَوْ اٰبَاءِ

babalarına / yahut / babalarına / yahut / kocalarına / ancak / zinetlerini / göstermesinler

بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِى

oğullarına / yahut / kardeşlerine / yahut / kocalarının / oğullarına / yahut / oğullarına / yahut / kocalarının

اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ

sahip oldu / o şeye ki / yahut / kadınlarına / yahut / kız kardeşlerinin / oğullarına / yahut / kardeşlerinin

اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ

erkeklerden / kadına muhtaç olmayan / uyuntulara / yahut / sağ elleri

اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا

kadınların / avret yerlerini / fark etmediler / onlar ki / çocuklara / yahut

يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا

tevbe edin / zinetlerinden / gizliyorlar / o şeylerin ki / bilinmesi için / ayaklarını / vurmasınlar

اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

31

muradınıza nail olursunuz / belki siz / mü'minler / ey / hep birlikte / Allah'a

31 – Mü'min kadınlara da söyle gözlerini kapatsın, namuslarını muhafaza etsin ve ziynetlerini, görünen kısmı hariç, göstermesinler. Başörtülerini yakalarının üzerine vursunlar. Ziynetlerini de göstermesinler; ancak şunlar hariç: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut kardeşlerinin oğulları yahut kız kardeşlerinin oğulları yahut kadınları (hemcinsleri) yahut sağ ellerinin sahip oldukları (köleleri) yahut erkeklerden kadınlara ihtiyacı olmayan uyuntular veyahut kadınların avret yerlerini fark etmeyen çocuklar. Gizledikleri ziynetleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey mü'minler, hep birlikte Allah'a tövbe edin, belki muradınıza erersiniz.

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْ اِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ

fakirler olurlarsa eğer cariyeleri-nizden kölelerinizden iyileri içinizden bekarları evlendirin

يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ

32

iffetini korusun hakkıyla bilendir geniştir Allah lutfundan Allah zengin eder onları

الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَالَّذِينَ

o kimseler ki lutfundan Allah onları zengin edene değin nikahı bulamıyorlar o kimseler ki

يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا

bir hayır onlarda bilirseniz eğer onlarla yazışın sağ elleriniz sahip oldu o şeylerden ki yazışmak istiyorlar

وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذِي اٰتٰاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ

fuhşa genç cariyelerinizi zorlamayın size verdi O ki Allah'ın malından verin onlara

اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ

onları zorlarsa kim dünya hayatının metaını istemeniz için namuslarını korumak isterlerse eğer

فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا

33

indirdik andolsun gerçekten çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı onları zorlamanın ardından Allah şüphesiz

32 – İçinizden bekarları, köle ve cariyelerinizden iyileri evlendirin. Eğer fakir olurlarsa, Allah onları lutfundan zengin eder. Allah geniştir, hakkıyle bilendir.

33 – Evlenme imkanı bulamayanlar, Allah'ın, kendilerini lutfundan zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Sağ ellerinizin sahip oldukları kölelerden (azat olmak için) yazışmak isteyenlerle, eğer onlarda bir hayır olduğunu bilirseniz, onlarla yazışın. Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Genç cariyelerinizi, eğer namuslarını korumak isterlerse, dünya hayatının metaını istemeniz için fuhşa zorlamayın. Kim onları zorlarsa, şüphesiz Allah, onları zorlamanın ardından (o cariyeleri) çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً

bir öğüt | sizden önce | geçtiler | o kimseler- den ki | bir misal | apaçık | ayetler | size

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ

34 | O'nun nurunun | misali | yerin | göklerin | nurudur | Allah | müttakiler için

كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِىْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا

sanki o | cam | cam (fanus) içindedir | o kandil | kandil | onda vardır | duvarda oyuk gibi

كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا

ne doğulu | zeytin | mübarek | bir ağaçtan | yakılır | inci gibi | bir yıldız

غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِىْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّوْرٌ عَلٰى

üstüne | nur | ateş | ona değmesin | ister ki | ışık veriyor | yağı | neredeyse | ne de batılı

نُوْرٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ

insanlar için | misaller | Allah | getirir | diler | o kimseyi ki | nuruna | Allah | hidayet eder | nur

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾ فِىْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ

35 | yüceltilmesine | Allah | izin verdi | evlerde | çok iyi bilendir | şeyi | her | Allah

وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾

36 | akşam | sabah | orada | O'nu | tesbih eder | adının | oralarda | zikredilmesine

34 – Andolsun, gerçekten size apaçık ayetler ve sizden önce geçenlerden bir misal ve müttakiler için bir öğüt indirdik.

35 – Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde kandil bulunan duvarda bir oyuk (çıralık) gibidir. O kandil de cam (fanus) içindedir. Cam da sanki inci gibi (parlayan) bir yıldızdır. (O kandil), ne doğulu ne de batılı olmayan, yağı, neredeyse ateş dokunmadan yanacak mübarek bir zeytin ağacından yakılır. Nur üstüne nur. Allah dilediği kimseyi nuruna hidayet eder. Allah insanlara misaller verir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.

36 – (O kandil) öyle evlerde yakılır ki Allah, onların yüceltilmesine izin vermiştir. Orada ismi anılır. O'nu orada sabah akşam tesbih eder.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ وَإِيتَاءِ

vermekten namazı doğru kılmaktan dosdoğru Allah'ı zikretmekten alış veriş ne de ticaret onları alıkoymaz birtakım adamlar

الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

37

gözler kalpler onda döner bir günden ki korkarlar zekatı

لِيَجْزِيَهُمُ اللهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللهُ يَرْزُقُ

rızıklandırır Allah lutfundan onlara fazla vermesi için yaptılar o şeyin ki en güzeli ile Allah onları ödüllendirmesi için

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

38

serap gibidir onların amelleri kafir oldular o kimseler ki hesapsız diler o kimseyi ki

بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَاءً حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ

bulur bir şey olarak onu bulamaz ona geldiği zaman nihayet su susayan zanneder onu düz yerdeki

اللهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ

39

karanlıklar gibidir yahut hesabı çabuk görendir Allah hesabını ona eksiksiz öder onun yanında Allah'ı

فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ

karanlıklar bir bulut üstünden bir dalga üstünden bir dalga onu kaplıyor derin bir denizde

37 – Birtakım adamlar ki onları ne ticaret ne de alışveriş Allah'ın zikrinden, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekatı vermekten alıkoymaz. Öyle bir günden korkarlar ki onda gözler ve kalpler döner.

38 – (Bu da) Allah'ın onları, yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandırması ve onlara lutfundan fazla vermesi içindir. Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır.

39 – Kafirlerin amelleri düz bir yerdeki serap gibidir. Susuz (kimse) onu su zanneder. Nihayet ona geldiği zaman onun bir şey olmadığını görür. Allah'ı onun (amelinin) yanında bulur. Allah hesabı çabuk görendir.

بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ يَرَىٰهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ

Allah vermezse kime onu göremez neredeyse elini çıkardığı zaman bazılarının üstünde bazıları

لَهُۥ نُورًا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِى

40

o kimse ki O'nu tesbih eder Allah şüphesiz görmedin mi bir nur onun için yoktur nur onda

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلطَّيْرُ صَٰٓفَّٰتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسْبِيحَهُۥ ۗ

tesbihini duasını bilmiştir gerçekten herbiri kanat açanlar kuşlar yerde göklerde

وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ

41

yerin göklerin mülkü Allah'ındır yapıyorlar o şeyleri ki pekiyi bilendir Allah

وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزْجِى سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُۥ

42

arasını birleştiriyor sonra bulutu sürüyor Allah şüphesiz görmedin mi dönüş yalnız Allah'adır

ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ رُكَامًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ ۚ وَيُنَزِّلُ

indiriyor arasından çıkıyor yağmuru görürsün bir yığın onu kılıyor sonra

مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِنۢ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَيَصْرِفُهُۥ

onu çeviriyor diliyor o kimseyi ki onunla vuruyor doludan ondaki dağlardan gökten

عَن مَّن يَشَآءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٣﴾

43

gözleri giderecek şimşeğinin parıltısı neredeyse diliyor o kimseden ki

40 – Yahut (onların amelleri) derin bir denizde karanlıklar gibidir ki, onu bir dalga kaplar, üstünden bir dalga, üstünden de bir bulut kaplar. Birbiri üstünde karanlıklar. Elini çıkardığı zaman onu neredeyse göremez. Allah kime nur vermezse, onun nuru yoktur.

41 – Görmedin mi, Allah'ı göklerde ve yerde olan kimseler ve kanat açan kuşlar tesbih eder. Her biri gerçekten duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah onların yaptıklarını pekiyi bilendir.

42 – Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dönüş yalnız Allaha'dır.

43 – Görmedin mi, Allah bulutu sürüyor, sonra arasını birleştiriyor, sonra da onu bir yığın kılıyor. Arasından yağmurun çıktığını görürsün. (Allah) gökten dağlar (gibi bulutlar)dan dolu indiriyor da onunla dilediği kimseyi vuruyor ve onu dilediği kimseden de çeviriyor. Şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri giderecek / alacak!

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

gözlerin sahipleri için gerçekten ibret vardır bunda şüphesiz gündüzü geceyi Allah çeviriyor

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِى عَلٰى بَطْنِهٖ وَمِنْهُمْ

onlardan karnı üzeri yürür kimi onlardan sudan hayvanı her yarattı Allah

مَّنْ يَّمْشِى عَلٰى رِجْلَيْنِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِى عَلٰٓى اَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz diler o şeyi ki Allah yaratır dört (ayak) üzere yürür kimi onlardan iki ayak üzere yürür kimi

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِى

iletir Allah açık açık ayetler indirdik andolsun gerçekten kadirdir şeye her

مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

Allah'a iman ettik derler dosdoğru yola diler o kimseye ki

وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَآ

bunun ardından içlerinden bir zümre yüz çevirir sonra itaat ettik peygambere

اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُوٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ

hüküm vermesi için peygamberine Allah'a çağırıldıkları zaman mü'minler onlar değiller

44 – Allah geceyi ve gündüzü çeviriyor. Şüphesiz bunda göz sahipleri için gerçekten ibret vardır.

45 – Allah her hayvanı sudan yarattı. Onlardan kimi karnı üzeri yürür. Onlardan kimi de iki ayak üzere yürür. Onlardan kimi de dört (ayak) üzere yürür. Dilediği şeyi yaratır. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

46 – Andolsun, gerçekten size açık açık ayetler indirdik. Allah dilediği kimseyi dosdoğru yola iletir.

47 – (Münafıklar): "Allah'a ve Peygamberе iman ve itaat ettik" derler. Sonra bunun ardından içlerinden bir zümre yüz çevirir. Onlar mü'minler değiller.

48 – (Peygamber) aralarında hüküm vermesi için (münafıklar) Allah'a ve Peygamberine çağırıldıkları zaman, bir bakarsın içlerinden bir zümre yüz çevirenlerdir.

49 – Eğer hak onların olursa, ona koşa koşa gelirler.

50 – Kalplerinde hastalık mı var yoksa Allah ve Resul'ünün kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar. Hayır, asıl zalimler onlardır.

51 – Mü'minlerin (Peygamber) aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resul'üne çağırıldıkları zaman ancak sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleri oldu. İşte asıl felah bulanlar onlardır.

52 – Kim Allah'a ve Resul'üne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'ndan çekinirse, işte asıl kurtuluşa erenler onlardır.

53 – Olanca yeminleri ile Allah'a yemin ettiler ki, "eğer sen onlara (cihadı) emredersen, mutlaka çıkacaklardır". De ki: "Yemin etmeyin. Normal şekilde itaat (sizin için daha hayırlıdır). Şüphesiz Allah yaptıklarınız şeyden haberdardır".

بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ

48

ona gelirler hak onların olursa eğer yüz çevirenlerdir onlardan bir zümre bir bakarsın aralarında

مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ

49

haksızlık edeceğinden korkuyorlar mı yoksa şüphe mi ettiler yoksa hastalık var kalplerinde mi koşa koşa

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ

50

oldu ancak zalimler onlardır onlar hayır Resul'ünün kendilerine Allah'ın

قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا

demeleri aralarında hüküm vermesi için Resul'üne Allah'a çağırıldıkları zaman mü'minlerin sözü

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ

51

Allah'a itaat ederse kim felaha erenler onlardır işte onlar itaat ettik işittik

وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

52

kurtuluşa erenler onlardır işte onlar O'ndan çekinirse Allah'tan korkarsa Resul'üne

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُلْ لَا تُقْسِمُوا

yemin etmeyin de mutlaka çıkacaklardır sen onlara emredersen eğer yeminleri ile olanca Allah'a yemin ettiler ki

طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

53

yapıyorsunuz o şeyden ki haberdardır Allah şüphesiz normal şekilde itaat

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

yüklettildi / o şey ki / düşen / ancak / yüz çevirirlerse / eğer / Peygambere / itaat edin / Allah'a / itaat edin / de ki

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا

ancak / Peygamberin / üzerine / yoktur / hidayete erersiniz / ona itaat ederseniz / eğer / yüklettildiniz / o şey ki / size düşen de

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا

54 / yaptılar / içinizden / iman ettiler / o kimselere ki / Allah / va'detti / açıkça / tebliğ

الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

kendilerinden / onları / yerine geçirdi / o şey gibi / yeryüzünde / mutlaka yerine geçirecek onları / iyi şeyler

وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ

korkularının / ardından / mutlaka değiştirecektir onları / onlar için / beğendi / ki / dinlerini / onlar için / elbette yerleştirecek

اَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ

bunun / ardından / nankörlük ederse / kim / hiçbirşeyi / bana / şirk koşmazlar / bana ibadet ederler / güvenliğe

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

55 / fasıklar / onlardır / işte onlar / zekatı / verin / namazı / doğruyu / kılın

54 – De ki: "Allah'a da itaat edin, Peygambere de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, ancak ona düşen yüklendiğidir, size düşen de yüklendiğinizdir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayete erersiniz. Peygamberin üzerine düşen ancak açıkça tebliğdir.

55 – Allah içinizden iman edip iyi şeyler yapanlara va'detti ki, mutlaka yeryüzünde onları (kafirlerin) yerine geçirecektir, kendilerinden öncekileri geçirdiği gibi. Elbette onlar için beğendiği dinlerini yerleştirecek ve onları mutlaka korkularının ardından güvenliğe değiştirecek / kavuşturacaktır. Bana ibadet edersiniz ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazsınız. Kim bunun ardından nankörlük ederse, işte asıl fasıklar onlardır.

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٥٦ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

56

onları ki | sakın sanma | merhamet olunursunuz | umulurki siz | Peygambere | itaat edin

كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٥٧

57

varış yeridir | ne kötü | ateştir | varacakları yer | yeryüzünde | bizi aciz bırakanlar | kafir oldular

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

sağ elleriniz | sahip oldu | onlar ki | sizden izin istesin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ

sabah | namazından | önce | defalar | üç | sizden | erginliğe | varmadılar | onlar ki

وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ

namazının | ardından | öğle sıcağından | elbiselerinizi | koyuyorsunuz | zaman

الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ

onlara | ne de | size | yoktur | sizin için | mahremlerdir | (bunlar) üç | yatsı

جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

bazınızın | üzerine | bazınız | üzerinize | çokça dolaşanlar | bunlardan sonra | günah

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٨

58

hikmet sahibidir | hakkıyle bilendir | Allah | ayetleri | size | Allah | açıklıyor | işte böyle

56 – Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin. Umulur ki merhamet olunursunuz.

57 – Sakın kafirlerin yeryüzünde bizi aciz bırakacaklarını sanma. Onların varacakları yer ateştir. Orası ne kötü varış yeridir.

58 – Ey o iman edenler, sağ ellerinizin sahip oldukları ile sizden erginliğe varmayanlar üç defa izin istesinler: Sabah namazından önce, öğle sıcağından elbiselerinizi çıkardığınız zaman ve yatsı namazından sonra. (Bunlar) üç mahrem (vakit)lerdir. Bunlardan sonra size de onlara da günah yoktur. Onlar sizi dolaşırlar, bazınız bazılarını. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklıyor. Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا

o şey gibi / izin istesinler / erginliğe / sizden / çocuklar / ulaştıkları / zaman

اسْتَاْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ

ayetlerini / size / Allah / açıklıyor / işte böyle / kendilerinden önce / onlar / izin istedi

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاۤءِ الّٰتِى

59

onlar ki / kadınlardan / oturanlar / hikmet sahibidir / hakkıyle bilen / Allah

لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ

bırakmalarında / günah / onların üzerine / yoktur / evlenme / beklemiyorlar

ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۭ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ

iffetlerini korumaları / süsü / teşhire çalışmayanlar olarak / elbiselerini

خَيْرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى

60

köre / yoktur / hakkıyla bilendir / hakkıyla işiten / Allah / onlar için / daha hayırlıdır

حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ

zorluk / hastaya da yoktur / zorluk / topala da yoktur / zorluk

59 – Sizden çocuklar erginliğe ulaştıkları zaman, kendilerinden öncekiler izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. Allah size ayetlerini böyle açıklıyor. Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

60 – Oturan (hayızdan, nifastan kesilmiş) evlenme beklemeyen kadınların süs ile teşhire çalışmaksızın (dış) elbiselerini bırakmalarında çıkarmalarında onlara günah yoktur. İffetlerini korumaları onlar için daha hayırlıdır. Allah hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ

evlerinden yahut evlerinizden yemenizde kendinize de yoktur

اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ

evlerinden yahut erkek kardeşlerinizin evlerinden yahut annelerinizin evlerinden yahut babalarınızın

اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمّٰتِكُمْ

halalarınızın evlerinden yahut amcalarınızın evlerinden yahut kız kardeşlerinizin

اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ

sahip oldunuz o şeylerin ki yahut teyzelerinizin evlerinden yahut dayılarınızın evlerinden yahut

مَفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا

yemenizde günah size yoktur dostunuzun yahut anahtarlarına

جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰٓى

selam verin evlere girdiğiniz zaman zaman ayrı ayrı yahut topluca

اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً

pek hoş mübarek ve Allah katından bir selamla kendinize

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

61

aklınızı çalıştırırsınız belki siz ayetleri size Allah açıklıyor işte böyle

61 – Köre zorluk yoktur, topala zorluk yoktur, hastaya zorluk yoktur. Evlerinizden yahut babalarınızın evlerinden yahut annelerinizin evlerinden yahut kardeşlerinizin evlerinden yahut kız kardeşlerinizin evlerinden yahut amcalarınızın evlerinden yahut halalarınızın evlerinden yahut dayılarınızın evlerinden yahut teyzelerinizin evlerinden yahut anahtarlarına sahip olduğunuz evlerden yahut dostunuzun evlerinden yemenizde size günah yoktur. Topluca yahut ayrı ayrı yemenizde size günah yoktur. Evlere girdiğiniz zaman Allah katından mübarek, hoş bir selamla kendinize selam verin. Allah size ayetleri böyle açıklıyor. Belki siz aklınızı çalıştırırsınız.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِذَا كَانُوا مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ

bir iş üzerinde onunla beraber oldukları zaman Resul'üne Allah'a iman ettiler o kimseler-dir ki mü'minler ancak

جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُ ۭ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ اُولٰٓئِكَ

işte onlar senden izin isterler onlar ki şüphesiz ondan izin isterler ta ki gitmezler içtimai

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ

izin ver işleri için bazı senden izin istedikleri zaman Resul'üne Allah'a iman ederler öyle kimselerdir ki

لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ٦٢

62

çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı Allah şüphesiz Allah'tan onlar için bağışlanma dile onlardan istedin o kimseye ki

لَا تَجْعَلُوْا دُعَاۗءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاۗءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۭ

kiminizi kiminizin çağırması gibi kendi aranızda Peygamberi çağırmayı kılmayın

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ

muhalefet ediyorlar o kimseler ki sakınsın saklanarak içinizden sıvışıyorlar o kimseleri ki Allah biliyor gerçekten

عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٦٣ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ

63

Allah'ındır şüphesiz bilin ki acıklı bir azap başlarına gelmesinden yahut bir fitne başlarına gelmesinden onun emrine

62 – Mü'minler ancak Allah'a ve Resul'üne iman eden kimselerdir. Onunla beraber ictimai bir iş üzerinde oldukları zaman ondan izin almadan gitmezler. Şüphesiz senden izin isteyenler, işte onlar Allah'a ve Resul'üne iman eden kimselerdir. Senden bazı işleri için izin istedikleri zaman, onlardan istediğine izin ver. Onlar için Allah'tan bağış dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

63 – Peygamberi çağırmayı kendi aranızda kiminizin kiminizi çağırması gibi kılmayın. Gerçekten Allah içinizden saklanarak sıvışanları biliyor. Onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir fitne gelmesinden yahut başlarına acıklı bir azap gelmesinden sakınsınlar

مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ

o şeyler ki · göklerde · yerde · gerçekten · biliyor · o şeyi ki · siz · onun üzerindesiniz · günde

يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤

döndürülüyorlar · O'na · onlara haber verecektir · o şeyi ki · yaptılar · Allah · her · şeyi · pekâlâ bilendir

سورة الفرقان مكية وهو
سبع وسبعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

64 – Bilin ki, şüphesiz göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Gerçekten neyin üzerinde olduğunuzu biliyor. O'na döndürüldükleri gün yaptıklarını onlara haber verecektir. Allah her şeyi pekâlâ bilendir.

25 – FURKAN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
77 ayettir.

تَبَارَكَ الَّذِى نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ١

pek yücedir · O ki · indirdi · Furkan'ı · kuluna · olması için · alemlere · bir uyarıcı

اَلَّذِى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

O ki · O'nundur · mülkü · göklerin · yerin · edinmedi · çocuk · olmadı · O'nun için

شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ٢

bir ortak · mülkte · yarattı · her · şeyi · mukadderatını takdir etti · takdir etmekle

1 – Alemlere bir uyarıcı olması için kuluna Furk'an'ı indiren Allah pek yücedir!

2 – O ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Evlat edinmedi. Mülkte ortağı yoktur. Her şeyi yaratıp takdir etmekle (iyice) takdir etti.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ

yaratılıyorlar onlarsa bir şey yaratmıyorlar ilahlar O'ndan başka edindiler

وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ

sahip değiller bir yarara ne de ne bir zarara kendileri için sahip değiller

مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ٣ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

3

kafir oldular onlar ki dedi öldükten sonra diriltmeğe ne de diriltmeğe ne de öldürmeğe

اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ

başkalar bir kavim bunun üzerinde ona yardım etti onu uydurdu bir iftiradır ancak bu değildir

فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ۚ ٤ وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا

4

onu yazdırdı öncekilerin masallarıdır dediler bir yalan bir zulüm getirdiler gerçekten

فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ٥ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ

5

gizliyi bilir o ki onu indirdi de akşam sabah ona okunuyor o

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ٦ وَقَالُوْا

6

dediler çok esirgeyici çok bağışlayıcı oldu şüphesiz O yerde göklerde

3 – O'ndan başka bir şey yaratmayan, kendileri yaratılan; kendileri için ne zarara ne de bir yarara sahip olmayan; ne öldürmeğe ne diriltmeğe ne de öldükten sonra diriltmeğe sahip olmayan şeyleri İlahlar edindiler.

4 – Kafirler: "Bu (Kur'an), ancak onun uydurduğu ve ona başka bir kavmin yardım ettiği bir iftiradır" dediler. Böylece gerçekten bir zulüm ve haksızlık getirdiler.

5 – "Öncekilerin masalıdır, onu yazdırdı. O, ona sabah akşam okunuyor" dediler.

6 – De ki: "Onu göklerde ve yerde gizliyi bilen (Allah) indirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir".

مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ

sokaklarda dolaşıyor yemek yiyor peygamberin bu nesi var

لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ۝٧ أَوْ يُلْقَىٰ

atılmalı idi yahut bir uyarıcı onunla beraber olurdu bir melek ona indirilmeli değil miydi

إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ

dedi ondan yer bir bahçesi onun olmalı yahut bir hazine ona

الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝٨ انْظُرْ كَيْفَ

nasıl bak büyülenmiş bir adama ancak siz tabi olmuyorsunuz zalimler

ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝٩

bir yola artık güç yetiremezler böylece sapıttılar misaller sana getirdiler

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي

akar cennetler bundan daha hayırlısını senin için kılar dilerse eğer O ki pek yücedir

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ۝١٠ بَلْ كَذَّبُوا

yalanladılar hayır saraylar sana kılar ırmaklar altlarından

بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝١١

çılgın ateş kıyamet saatini yalanladı o kimseye ki biz de hazırladık kıyamet saatini

7 – Dediler: "Bu Peygamberin nesi var ki, yemek yiyor ve sokaklarda dolaşıyor? Ona yanında onunla beraber bir uyarıcı olması için bir melek indirilmeli değil miydi?"

8 – "Yahut ona bir hazine atılmalı yahut ondan yiyeceği bir bahçesi olmalı değil miydi?" O zalimler: "Siz ancak büyülenmiş birine tabi oluyorsunuz!" dediler.

9 – Bak, sana nasıl misaller getirdiler; böylece sapıttılar; artık doğru bir yola güç getiremezler.

10 – O (Allah) pek yücedir ki, dilerse sana bundan daha hayırlısını, altlarından ırmaklar akan cennetler kılar ve sana saraylar kılar.

11 – Hayır, onlar kıyameti yalanladılar. Biz de kıyameti yalanlayanlara çılgın bir ateş hazırladık ki,

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
12

bir uğultu / bir öfkelenme / onun için / duyarlar / uzak / bir yerden / onları gördüğü / zaman

وَإِذَآ أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ

orada / çağırırlar / elleri boyunlarına bağlı olarak / dar / bir yere / ondan / atıldıkları / zaman

ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
13

helak / çağırın / bir / helak / bugün / çağırmayın / helak diye

كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
14

müttakilere / va'dolundu / o ki / ölümsüzlük / cenneti mi / yoksa / daha hayırlıdır / bu mu / de ki / çok

كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
15

dilerler / o şey ki / orada / onlar için vardır / bir varış yeri / bir mükafat / onlar için / oldu

خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
16

onları toplar / günde / sorumlu / bir va'd / Rabbinin / üzerine / oldu / ebedi kalıcılar olarak

وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي

kullarımı / saptırdınız / siz mi / der / Allah'tan / başka / tapıyorlar / o şeyleri

12 – Onları uzaktan gördüğü zaman onlar, onun için bir öfkelenme ve uğultu duyarlar.

13 – Elleri kelepçeli olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman orada "helak! / ölüm!" diye çağırırlar.

14 – Bir helak / ölüm çağırmayın, çok ölüm / helak çağırın.

15 – De ki: "Bu mu daha hayırlıdır yoksa müttakilere va'dolunan ölümsüzlük cenneti mi?" O onlar için bir mükafat ve bir varış yeri oldu.

16 – Onlar için orada ne dilerlerse vardır. Orada ebedi kalıcılar. Bu, Rabbinin üzerine sorumlu bir va'd oldu.

17 – Onları ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri topladığı gün: "Kullarımı sizi mi saptırdınız yoksa onlar mı yolu saptırdılar?" der.

18 – Onlar da: "Seni tenzih ederiz. Senden başka dostlar edinmek bizim için olmaz (yaraşmaz). Ancak sen onları ve atalarını yararlandırdın, ta ki zikri unuttular ve helak olan bir kavim oldular" dediler.

19 – (Allah Teala): "İşte gerçekten (yalancı mabutlar) sizi, dediğiniz şeyde yalanladılar. Artık ne (azabı sizden) çevirmeğe ne de yardıma güç yetiremezsiniz. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azap tattırırız".

20 – Senden önce ancak gerçekten yemek yiyen ve sokaklarda gezen peygamberler gönderdik. Kiminizi kiminize bir fitne / deneme kıldık; "(birbirinize) sabredecek misiniz?" diye. Rabbin hakkıyle görendir.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ

melekler üzerimize indirilmeli değil miydi bize kavuşmayı ummazlar onlar ki dedi

أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

21

büyük bir azgınlıkla azgınlaştılar içlerin de kibir tasladılar andolsun gerçekten Rabbimizi görmeli değil miydik yahut

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ

derler günahkarlar için o gün müjde yoktur melekleri görecekler hatırla o günü ki

حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً

22

toz onu kıldık amelden yaptılar o şeye ki vardık yasaklanmış yasak

مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ

23

daha güzeldir kalacak yer bakımından daha hayırlıdır o gün cennet yaranlan saçılmış

مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

24 25

indirilmekle melekler indirildi bulutla gök parçalanır hatırla o günü ki dinlenme yeri bakımından

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ

kafirlere bir gün oldu Rahman'ındır gerçek o gün mülk

الجزء ١٩

21 – Bize kavuşmayı ummayanlar: "Üzerimize melekler indirilmeli yahut Rabbimizi görmeli değil miydik?" dediler. Andolsun, gerçekten içlerinde kibir tasladılar ve büyük bir azgınlıkla azdılar.

22 – Melekleri görecekleri gün, o gün günahkarlar için müjde yoktur. (Melekler: Size müjde) "yasaklamıştır, yasak!" derler.

23 – Onların yaptıkları amele vardık, onu saçılmış / dağılmış toz yaptık.

24 – Cennet yaranları o gün kalacak yer bakımından daha hayırlı ve dinlenecek yer bakımından daha güzeldir.

25 – Hatırla o günü ki, gök bulutla yarılır ve melekler bir indirilmekle indirilir.

26 – O gün gerçek mülk Rahman'ındır. O gün kafirlere zor oldu.

27 – O günde zalim, ellerini ısırır ve: "Keşke ben Peygamberle beraber bir yol tutsa idim!" der.

28 – "Eyvah bana, keşke ben falancayı dost edinmese idim!"

29 – "Andolsun, gerçekten zikir bana geldikten sonra beni (ondan) şaşırttı. Şeytan insanı yardımsız bırakandır".

30 – Peygamber: "Ya Rabbi, şüphesiz kavmim bu Kur'an'ı terk edilmiş bir şey edindiler" dedi.

31 – İşte böyle, her peygamber için günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeter!

32 – Kafirler: "Kur'an ona bir seferde toptan indirilmeli değil miydi?" dediler. İşte böyle (yaptık ki) onunla gönlünü kuvvetlendirelim, diye. Ve onu tane tane okumakla okuduk.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٣
33
tefsirce daha güzelini hakkı sana getiririz ancak bir misal sana getirmezler

اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
yerce daha kötüdür işte onlar cehenneme yüzleri üstü haşrolunurlar onlar ki

وَاَضَلُّ سَبِيلًا ٣٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا
34
kıldık kitabı Musa'ya verdik andolsun gerçekten yolca daha şaşkındır

مَعَهُ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ٣٥ فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ
35
ki onlar o kavme ikiniz gidin dedik vezir Harun'u kardeşi onunla beraber

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ٣٦ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا
36
yalanladılar ne zaman ki Nuh hatırla kavmini helak etme ile onları helak ettik ayetlerimizi yalanladılar

الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا
hazırladık bir ibret insanlara onları kıldık onları suda boğduk peygamberleri

لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَا وَاَصْحَابَ الرَّسِّ
37
Ress halkını Semud'u Âd'ı hatırla acıklı bir azap zalimler için

33 – Sana bir misal getirmezler ki, ancak biz sana hakkı ve tefsirce en güzelini getiririz.

34 – Onlar ki yüzleri üstü haşrolunurlar, işte onlar yerce daha kötü ve yolca daha sapıktır.

35 – Andolsun, Musa'ya o kitabı verdik ve kardeşi Harun'u da yanında vezir kıldık.

36 – "Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin" dedik. Onları helak etmekle helak ettik.

37 – Nuh kavmini de hatırla. Peygamberleri yalanladıkları zaman onları suda boğduk ve onları insanlar için bir ibret kıldık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ

ona getirdik herbirine çok bunun arasında nesilleri

الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى

geldiler andolsun gerçekten kırıp geçirmekle kırıp geçirdik herbirini misaller

الْقَرْيَةِ الَّتِى اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا

onu görüyorlar değiller miydi kötü yağmuruna yağmura tutuldular ki o kente

بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ

seni edinmezler seni gördükleri zaman dirilmeyi ummuyorlar idiler hayır

اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِى بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ

nerede ise şüphesiz peygamber olarak Allah gönderdi o ki bu mu bir eğlence ancak

لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

bilecekler ileride onların üzerinde biz sabrettik olmasaydık tanrıları-mızdan gerçekten bizi saptıracaktı

حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ

edindi o kimseyi ki gördün mü yolca daha sapıktır kim azabı görürler zaman

اِلٰهَهُ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

vekil onun üzerinde olacaksın sen mi arzusunu tanrısı

38 – Ad'i, Semud'u, Ress halkını ve bunların arasındaki birçok nesilleri de hatırla.

39 – Her birine misaller getirdik ve her birini kırıp geçirmekle kırıp geçirdik.

40 – Andolsun, gerçekten (Mekkeliler) kötü yağmura, (taş) yağmuruna tutulan o kente geldiler. Onu görmediler miydi? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlar idi.

41 – Seni gördükleri zaman seni ancak bir eğlence edinirler: "Allah'ın peygamber olarak gönderdiği bu mu?" (derler).

42 – "Eğer onların üzerinde sabretmeseydik, neredeyse bizi tanrılarımızdan saptıracaktı". İleride azabı gördükleri zaman yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler.

43 – Arzusunu tanrısı edineni gördün mü? Onun üzerine sen mi vekil olacaksın?

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ

hayvanlar gibi ancak onlar değiller akıl çalıştırıyorlar yahut işitiyorlar onların çoğu gerçekten sanıyor musun yoksa

بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ

dileseydi eğer gölgeyi uzattı nasıl Rabbine bakmadın mı yolca daha sapıktır onlar hatta

لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ

onu çektik sonra delil ona güneşi kıldık sonra durgun elbette onu kılardı

إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ

uykuyu da örtü geceyi sizin için kıldı ki O azar azar çekmekle kendimize

سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا

müjdeciler olarak rüzgarları gönderdi ki O dağılma zamanı gündüzü kıldı dinlenme

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

temizleyici su gökten indirdik rahmetinin önünde/iki eli arasında

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ

insanlara hayvanlara yarattık o şeylere ki onu içirtmemiz için ölü bir beldeyi onunla diriltmemiz için

44 – Yoksa gerçekten çoklarının işiteceklerini yahut akıllarını çalıştıracaklarını mı sanıyorsun? Onlar ancak hayvanlar gibidirler, hatta onlar yolca daha sapıktırlar.

45 – Rabbine bakmadın mı, gölgeyi nasıl uzattı? Eğer dileseydi onu elbette durgun kılardı. Sonra güneşi ona delil kıldık.

46 – Sonra onu azar azar kendimize çektik.

47 – O ki geceyi size örtü, uykuyu dinlenme kıldı ve gündüzü de dağılma zamanı kıldı.

48 – O ki rüzgarı rahmetinin önünde müjdeciler kıldı. Gökten de temizleyici su indirdik.

49 – Onunla ölü bir beldeyi diriltmemiz ve yarattığımız hayvanlara ve birçok insanlara içirtmemiz için.

كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ

49

kabul etmedi — ibret almaları için — aralarında — onu çevirdik — andolsun gerçekten — birçok

أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا

50

elbette gönderirdik — dileseydik — eğer — nankörlüğü — ancak — insanların — pek çoğu

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُم

51

onlara karşı cihad et — kafirlere — öyleyse itaat etme — bir uyarıcı — kente — her

بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

52

iki denizi — salıverdi — ki — O — büyük — bir cihatla — onunla

هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا

aralarında — kıldı — acı — tuzludur — bu — çok tatlı — tatlıdır — bu

بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا

53

bir insan — sudan — yarattı — ki — O — yasaklanmış — bir yasak — bir engel

فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ

54

başka — tapıyorlar — (herşeye) kadir — Rabbin — oldu — sop — soy — onu kıldı

اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

55

yardımcı — Rabbinin aleyhine — kafir — oldu — onlara zarar da vermez — onlara fayda vermez — o şeylere ki — Allah'tan

50 – Andolsun, gerçekten onu (suyu) ibret almaları için aralarında çevirdik. Fakat insanların pek çoğu nankörlükten başka bir şeyi kabul etmedi.

51 – Eğer dileseydik her kente elbette bir uyarıcı gönderirdik.

52 – Öyleyse kafirlere itaat etme ve onunla (Kur'anla) onlara karşı büyük bir cihatla cihat et.

53 – O ki iki denizi salıverdi; bu tatlıdır, bu da tuzlu acıdır. Aralarına bir engel ve yasaklanmış bir yasak kıldı.

54 – O ki sudan bir insan yarattı; onu bir soy sop kıldı. Rabbin her şeye kadirdir.

55 – Allah'tan başka, kendilerine fayda vermeyen, zarar da vermeyen şeylere tapıyorlar. Kafir Rabbinin aleyhine yardımcı oldu.

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ اَسْئَلُكُمْ

56

sizden istemiyorum | de ki | uyarıcı | müjdeci | ancak | seni gönder-medik

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلاَّ مَنْ شَآءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلاً ﴿٥٧﴾

bir yol | Rabbine | edinmek | diledi | o kimse ki | ancak | bir ücret | buna karşılık

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لاَ يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ وَكَفٰى بِهٖ

o yeter | onun hamdi ile | tesbih et | ölmez | o ki | gerçek hayat sahibine | güven

بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

58

yeri | gökleri | yarattı | o ki | haberdar olarak | kullarının | günahlarına

وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ فَاسْئَلْ بِهٖ

bunu | sor | Rahman'dır | Arş'a | hükümran oldu | sonra | günde | altı | ikisinin arasında | o şeyleri ki

خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ

59

Rahman | nedir | derler | Rahman'a | secde edin | onlara | denildiği | zaman | bir bilene

اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذِى جَعَلَ

60

kıldı | o ki | pek yücedir | kaçma yönünden | onların artırır | bize emrediyorsun | o şeye ki | secde mi edeceğiz

56 – Seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57 – De ki: 'Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum, ancak Rabbine karşı bir yol edinmek isteyen müstesnadır (onu bundan men etmem)".

58 – Ölmeyen gerçek hayat sahibine tevekkül et ve O'nun hamdi ile tesbih et. O'nun kullarının günahlarından haberdar olması yeter.

59 – O ki gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı gün(ler)de yarattı, sonra da Arş'e hükümran oldu. Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.

60 – Onlara: "Rahman'a secde edin" denildiği zaman: "Rahman nedir? Bize emrettiğine secde mi edeceğiz?" derler. Bu da onların kaçmalarını artırır.

فِى السَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ٦١
61

nur saçan / bir ay / bir kandil / onlarda / kıldı / burçlar / gökte

وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ

istedi / yahut / iyici düşünmek / istedi / o kimse için ki / art arda / gündüzü / geceyi / kıldı / ki / o

شُكُورًا ٦٢ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ
62

yeryüzünde / yürürler / o kimseler-dir ki / Rahman'ın / kulları / şükretmek

هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ٦٣ وَالَّذِينَ
63

o kimseler ki / selam / derler / cahiller / onlara hitap ettiği / zaman / vakarla

يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ٦٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ
64

çevir / ey Rabbimiz / derler / o kimseler-dir ki / ayakta durarak / secde ederek / Rablerine / gecelerler

عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۖ ٦٥
65

ayrılmaz / oldu / onun azab / şüphesiz / cehennem / azabını / bizden

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٦٦ وَالَّذِينَ اِذَآ اَنْفَقُوا
66

harcadıkları / zaman / o kimseler-dir ki / ikametgah olarak / karargah olarak / ne kötüdür / şüphesiz o

لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ٦٧
67

ortalama / bunun / arasında / oldu / sıkmazlar da / israf etmezler

61 – Gökte burçlar kılan ve onda bir kandil, bir de nur saçan ay kılan (Allah) pek yücedir!

62 – O ki, iyice düşünmek isteyen yahut şükretmek isteyen için geceyi ve gündüzü art arda kıldı.

63 – Rahman'ın kulları o kimselerdir ki, yeryüzünde vakarla yürürler ve cahiller onlara hitap ettiği zaman: "Selam!" derler.

64 – (onlar) o kimselerdir ki, Rablerine secde ederek ve ayakta durarak gecelerler.

65 – (Onlar) o kimselerdir ki: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden çevir. Şüphesiz onun azabı ayrılmaz" derler.

66 – "Şüphesiz o, karargah olarak da ikametgah olarak da ne kötüdür!"

67 – (Onlar) o kimselerdir ki, harcadıkları zaman israf da etmezler, sıkmazlar da. Bunun arasında ortalama olur.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

haram etti ki cana kıymazlar başka bir ilaha Allah'la beraber tapmazlar o kimseler ki

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ

68

onun için katlanır ceza ile karşılaşır bunu yaparsa kim zina etmezler hak ile ancak Allah

الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا

69

bir amel işlerse iman eder tevbe eder kim ancak hor olarak onda ebedi kalır kıyamet gününde azap

صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

çok bağışlayıcı Allah oldu iyiliklere kötülüklerini Allah çevirir işte onlar iyi

رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

70

Allah'a döner şüphesiz o iyi bir amel işlerse tevbe eder kim çok esirgeyici

مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ

71

boş şeylere uğradıkları zaman yalancı şahitlik etmezler o kimseler ki bir dönüşle

مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

72

Rablerinin ayetleri ile hatırlatıldıkları zaman o kimseler ki onurlan ile çeker giderler

68 – (Onlar) o kimselerdir ki Allah'la beraber başka bir İlaha tapmazlar. Allah'ın haram ettiği cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Kim bunu yaparsa, ceza ile karşılaşır.

69 – Ona kıyamet gününde azap katlanır ve içinde hor olarak ebedi kalır.

70 – Ancak tövbe eden, iman eden ve iyi bir amel eden(ler) müstesnadır ki, işte Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

71 – Kim tövbe eder iyi bir amel işlerse, şüphesiz o, bir dönüşle Allah'a döner.

72 – (Onlar) o kimselerdir ki, yalancı şahitliği etmezler. Boş şeylere uğradıkları zaman onurla çeker giderler.

لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

73

Rabbimiz | derler | o kimseler ki | körler olarak | sağırlar olarak | üzerine | kapanmazlar

هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا

bizi kil | gözler | aydınlığı | soylarımızdan | eşlerimizden | bize | bağışla

لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا

74

o şeyle ki | oda ile | mükafatlandırılırlar | işte onlar | önder | müttakilere

صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا

75

orada | ebedi kalıcılar olarak | selamla | esenlikle | orada | karşılanırlar | sabrettiler

حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي

76

Rabbim | size | değer vermez | de ki | ikametgah olarak | karargah olarak | ne güzeldir

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

77

gerekli (azap) | olacaktır | ileride | yalanladınız | gerçekten | duanız | olmasa

73 – (Onlar) o kimselerdir ki, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman üzerine sağırlar ve körler olarak kapanmazlar.

74 – (Onlar) o kimselerdir ki: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soylarımızdan gözler aydınlığı bağışla. Bizi müttakilere önder kıl" derler.

75 – İşte onlar sabrettikleri şeylere karşılık oda (yüksek derece) ile mükafatlandırılırlar ve orada esenlikle ve selamla karşılanırlar.

76 – Orada ebedi kalıcılar olarak. (Orası) karargah olarak da ikametgah olarak da ne güzeldir!

77 – De ki: "Eğer duanız olmasa Rabbim size değer vermez. Gerçekten yalanladınız; ileride (azap) gerekli olacaktır.

سورة الشعراء مكية وهي
مائتان وسبع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طٰسٓمٓ ١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا

1 2

canına kıyansın belki sen apaçık kitabın ayetleridir bunlar Ta. Sin. Mim

يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ٣ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ

3

hemen olur bir mucize gökten üzerlerine indiririz dilersek eğer mü'minler olmuyorlar diye

اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ٤ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا

4

ancak yeni Rahman'dan bir zikir onlara gelmez eğilenler ona boyunlar

كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ٥ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا

5

o şeyin ki haberleri onlara gelecek yalanladılar gerçekten yüz çevirenler ondan olurlar

كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ٦ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

6

çiftten her onda bitirdik ne kadar yere bakmadılar mı alay ediyorlar onunla idiler

كَرِيْمٍ ٧ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٨ وَاِنَّ

7 8

gerçekten iman ediciler onların çoğu olmadı gerçek bir ibret bunda vardır şüphesiz değerli

26 – ŞUARA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
227 ayettir.

حزب ٢

1 – Ta. Sin. Mim.

2 – Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

3 – Belki sen, mü'minler olmuyorlar (iman etmiyorlar) diye canına kıyacaksın!

4 – Eğer dilersek üzerlerine gökten bir mucize indiririz de hemen ona boyunları bükülür.

5 – Onlara ne zaman Rahman'dan yeni bir zikir gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6 – Gerçekten yalanladılar; onlara alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir.

7 – Yere bakmadılar mı, onda değerli / güzel her çiftten ne kadar bitirdik?

8 – Şüphesiz bunda gerçek bir ibret vardır. Onların çoğu iman ediciler değiller.

9 – Gerçekten Rabbin, elbette O, mutlak galiptir, çok esirgeyendir.

10 – Hatırla o zamanı ki Rabbin, Musa'ya: "O zalimler kavmine git" diye seslendi.

11 – "Fir'avn kavmine. artık (korkup) Sakınmayacaklar mı?"

12 – (Musa) dedi: "Rabbim, şüphesiz ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum".

13 – "Göğsüm daralıyor, dilim dönmüyor; Harun'a (peygamberlik) gönder".

14 – "Onların benim üzerimde bir suç (davaları) var; beni öldürmelerinden korkuyorum!"

15 – Dedi: "Hayır, ikiniz ayetlerimle gidin. Şüphesiz biz sizinleyiz, dinleyenleriz".

16 – "Fir'avn'e gidin: "Gerçekten biz, alemlerin Rabbinin elçisiyiz" deyin.

17 – "İsrail oğullarını bizimle gönder" diye (elçileriz).

18 – Dedi: "Seni çocukken içimizde büyütmedik ki? Aramızda ömründen yıllarca kalmadın mı?"

19 – "O yaptığın fi'lini de yaptın. Sen nankörlerdensin".

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّآلِّينَ ٢٠ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا
20
zaman sizden kaçtım bilmeyenlerden ben o zaman ben onu yaptım dedi

خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢١ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
21
bir nimettir o mürsellerden beni kıldı bir hüküm Rabbim bana bahsetti sizden korktuğum

تَمُنُّهَا عَلَىَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ ٢٢ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
22
Rabbi nedir Fir'avn dedi İsrail oğullarını köle yapmandır onu başıma kakıyorsun

الْعَالَمِينَ ٢٣ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِنْ كُنْتُمْ
23
iseniz eğer ikisi arasında o şeylerin ki yerin göklerin Rabbidir dedi alemlerin

مُوقِنِينَ ٢٤ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ٢٥ قَالَ رَبُّكُمْ
24 25
sizin de Rabbiniz dedi duymuyor musunuz etrafındaki o kimselere dedi kesin bilgiye sahipler

وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ٢٦ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِى اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
26
size gönderildi ki elçiniz kuşkusuz dedi ilkler atalarınızın Rabbi

لَمَجْنُونٌ ٢٧ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِنْ كُنْتُمْ
27
iseniz eğer ikisi arasındaki o şeylerin batının doğunun Rabbidir dedi gerçekten delidir

20 – (Musa) dedi: "Ben onu yaptım, ben o zaman bilmiyordum".

21 – "Sizden korkunca kaçtım; Rabbim bana hüküm / ilim verdi ve beni mürsellerden kıldı".

22 – "O başıma kaktığın nimet, İsrail oğullarını köle yapmandır".

23 – Fir'avn dedi: "Alemlerin Rabbi de nedir?"

24 – Dedi: Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir, eğer kesin bilgiye sahip iseniz".

25 – (Fir'avn) etrafındakilere: "Duymuyor musunuz?" dedi.

26 – (Musa) dedi: "O, sizin de Rabbiniz ve ilk atalarınızın da Rabbidir".

27 – (Fir'avn) dedi: "Kuşkusuz size gönderilen elçiniz, gerçekten delidir".

28 – (Musa) dedi: "O, doğunun, batının ve ikisi arasındakilerin Rabbidir, eğer aklınızı çalıştırıyorsanız".

29 – (Fir'avn) dedi: "Andolsun, eğer benden başka bir tanrı edinirsen, mutlaka seni zindana atılanlardan kılarım".

30 – (Musa) dedi: "Sana apaçık bir şey (bir kanıt) getirsem de mi?"

31 – Dedi: "Getir onu, eğer doğru söyleyenlerden isen".

32 – (Musa) asasını attı; bir de baktılar ki o, apaçık bir ejderha!

33 – Elini (koltuğunun altından) çekti; bir de baktılar ki o, görenler için bembeyaz!

34 – (Fir'avn) çevresindekilere: "Şüphesiz bu, elbette çok bilgili bir sihirbazdır" dedi.

35 – "Büyüsü ile sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor, ne emredersiniz?"

36 – Dediler: "Onu ve kardeşini beklet, şehirlere toplayıcılar gönder".

37 – "Sana çok bilgili bütün sihirbazları getirsinler".

38 – Sihirbazlar belli günün belli vaktinde toplatıldı.

39 – İnsanlara / halka: "Toplandınız mı?" denildi.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا
40
dediler sihirbazlar geldi ne zaman ki galip gelenler onlar olurlarsa eğer sihirbazlara tabi oluruz umulur ki

لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
41
şüphesiz sizler evet dedi galip gelenler biz biz olursak eğer bir ücret bize gerçekten varmı Fir'avn'e

اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا
42 43
attılar atıcılarsınız sizler o şeyleri ki atın Musa onlara dedi gerçekten yaklaştırılmış olanlardansınız o takdirde

حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقَى
44
attı galipleriz elbette biz gerçekten biz Fir'avn'in şerefine dediler sopalarını iplerini

مُوسَى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾
45 46
secde ediciler olarak sihirbazlar atıldı uyduruyorlar o şeyleri ki yutuyor o bir de ne görsünler asasını Musa

قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ
47 48
iman ettiniz dedi Harun'un Musa'nın Rabbine alemlerin Rabbine biz iman ettik dediler

لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ
o halde yakında büyücülüğü size öğretti ki sizin büyüğünüzdür şüphesiz o size izin vermemden önce ona

40 – "Belki biz sihirbazlara tabi oluruz, eğer onlar galip olurlarsa".

41 – Sihirbazlar gelince, Fir'avn'e: "Gerçekten bize bir ücret var mı, eğer biz galip olursak?" dediler.

42 – Dedi: "Evet, şüphesiz sizler, o takdirde gerçekten yaklaştırılmış olanlardansınız".

43 – Musa onlara: "Atacağınız şeyleri atın" dedi.

44 – Onlar da iplerini ve sopalarını attılar ve "Fir'avn'in şerefine, gerçekten biz, elbette galipleriz" dediler.

45 – Musa da asasını attı; bir de ne görsünler, o, onların uydurdukları şeyleri yutuyor!

46 – Bunun üzerine sihirbazlar secdeye atıldılar / kapandılar.

47 – "Biz, alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

48 – "Musa ile Harun'un Rabbine".

49 – (Fir'avn) dedi: "Ben size izin vermeden ona iman ettiniz. Şüphesiz o, size büyücülüğü öğreten büyüğünüzdür; o halde yakında bileceksiniz. Elbette ellerinizi ve ayaklarınızı kuşkusuz çaprazdan keseceğim ve hepinizi elbette asacağım!"

50 – Onlar da: "Zararı yok, şüphesiz biz, Rabbimize döneceğiz" dediler.

51 – "Şüphesiz biz, inananların ilki olduğumuz için, Rabbimizin, günahlarımızı bağışlamasını umuyoruz".

52 – Musa'ya. "Kullarımı gece yürüt; şüphesiz siz takip edileceksiniz" diye vahyettik.

53 – Fir'avn şehirlere toplayıcılar gönderdi.

54 – "Şüphesiz bunlar, az bir topluluktur".

55 – "Şüphesiz onlar bizi kızdırıyorlar".

56 – "Şüphesiz biz, elbette müteyakkız (uyanık) bir topluluğuz".

57 – Böylece onları bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

58 – Hazinelerden ve şerefli makamdan.

59 – İşte böyle. Onları İsrail oğullarına miras kıldık.

60 – Onları sabaha girerlerken takip ettiler.

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا اِنَّ
61

şüphesiz hayır dedi yetişilenler-deniz gerçekten biz Musa'nın adamları dedi iki topluluk birbirini gördü ne zaman ki

مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
62

asanı vur diye Musa'ya vahyettik bana doğru yolu gösterecektir Rabbim benimledir

الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا
63

yaklaştırdık büyük dağ gibi parçası her oldu ayrıldı denize

ثَمَّ الْاٰخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهُ اَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
64 65

boğduk sonra hepsini onunla o kimseleri ki Musa'yı kurtardık ötekilerini oraya

الْاٰخَرِينَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾
66 67

mü'minler onların çoğu olmadı elbette bir ibret bunda vardır şüphesiz ötekilerini

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾
68 69

İbrahim'in haberini onlara oku çok esirgeyicidir mutlak galip gerçekten O Rabbin şüphesiz

اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا
70

putlara tapıyoruz dediler tapıyorsunuz neye kavmine babasına demişti hani

61 – İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları: "Gerçekten bize yetiştiler" dediler.

62 – (Musa): "Hayır, şüphesiz Rabbim benimledir; bana doğru yolu gösterecektir" dedi.

63 – Musa'ya: "Asanı denize vur" diye vahyettik. Deniz birden ayrıldı; her parçası büyük dağ gibi oldu.

64 – Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

65 – Musa'yı da yanındakilerin hepsini de kurtardık.

66 – Sonra ötekilerini boğduk.

67 – Şüphesiz bunda elbette bir ibret vardır. Onların çoğu mümin olmadı.

68 – Şüphesiz Rabbin gerçekten mutlak galip, çok esirgeyicidir.

69 – Onlara İbrahim'in haberini oku.

70 – Hani, babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demişti.

71 – Onlar da: "Putlara tapıyor; onlara ibadete devam ediyoruz" dediler.

72 – Dedi: "Çağırdığınız zaman sizi duyuyorlar mı?"

73 – "Yahut size yarar veya zarar verebiliyorlar mı?"

74 – Dediler: "Hayır, biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk".

75 – Dedi: "İbadet ettiğiniz şeyleri gördünüz mü?"

76 – "Siz ve önceki atalarınız",

77 – "Şüphesiz onlar benim düşmanımdır; ancak alemlerin Rabbi hariç".

78 – "O ki, beni yarattı; beni doğru yola O iletir".

79 – "O ki, bana O yedirir ve içirir".

80 – "Hasta olduğum zaman bana O şifa verir".

81 – "O ki, beni öldürür, sonra da beni diriltir".

82 – "O ki, ceza gününde günahımı bağışlamasını umuyorum".

83 – "Rabbim, bana hüküm / ilim bağışla ve beni iyilere kavuşturl"

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
84
kıl bana dil doğru sonrakiler arasında beni kıl mirasçılarından

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
85 86
Naim babamı bağışla çünkü o yolunu şaşıranlardandır beni rüsvay etme

يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
87 88
diriltiliyorlar o günde fayda vermez ne mal ne de oğullar ancak kim geldi Allah'a kalb ile

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾
89 90 91
selim cennet müttakilere yaklaştırıldı cehennem azgınlar için açığa çıkarılmıştır

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ
92
onlara nerede o şeyler ki idiniz ibadet ediyorsunuz başka Allah'tan mı size yardım ediyorlar mı denilmiştir

أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ
93 94
yahut kendilerine yardım ediyorlar mı artık yüzleri koyun atılmışlardır içine onlar azgınlar orduları da

إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي
95 96
iblis hepsi dediler onlar iken orada çekişiyorlar Allah'a yemin ederiz ki gerçekten biz apaçık bir sapıklık içinde idik

84 – "Bana sonrakiler arasından doğru dil (iyi şöhret) ver".

85 – "Beni Naim cennetinin mirasçılarından kıl".

86 – "Babamı bağışla; çünkü o, yolunu şaşıranlardandır".

87 – "İnsanların diriltilecekleri günde beni rüsvay etme".

88 – "O günde mal da oğullar da fayda vermez".

89 – "Ancak Allah'a selim (temiz) kalp ile gelen (hanç)".

90 – Cennet müttakilere yaklaştırıldı.

91 – Cehennem azgınlar için açığa çıkarıldı.

92 – Onlara: "İbadet ettikleriniz nerede?" denildi.

93 – "Allah'tan başka. Size yardım ediyorlar mı yahut kendilerine yardım ediyorlar mı?"

94 – Artık onlar da azgınlar da onun içine yüzleri koyun atılmışlardır.

95 – İblisin bütün orduları da.

96 – Orada çekişirlerken dediler:

97 – "Allah'a yemin ederiz ki, gerçekten biz apaçık bir sapıklık içinde idik".

حزب ٣

98 – "Çünkü sizi alemlerin Rabbi ile eşit tutardık".

99 – "Bizi ancak o günahkarlar saptırdı".

100 – "artık bizim için şefaatçiler yok".

101 – "Ne de sıcak bir dost".

102 – "Keşke bizim için dünyaya bir dönüş olsa da, biz de inananlardan olsa idik!"

103 – Şüphesiz bunda elbette bir ibret vardır. Onların çoğu mü'minler olmadı.

104 – Şüphesiz Rabbin elbette O, mutlak galip, çok esirgeyicidir.

105 – Nuh kavmi de peygamberleri yalanladı.

106 – Hani, onlara kardeşleri Nuh, "korkmaz mısınız?" demişti.

107 – "Şüphesiz ben sizin için güvenilir bir elçiyim".

108 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

109 – "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbinin üzerinedir".

110 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

111 – Onlar da. "Sana bayağılar tabi olmuşken sana iman mı edelim?" dediler.

ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾

97 98 99

apaçık bir sapıklık | çünkü sizi eşit tutardık | Rabbi ile alemlerin | bizi saptırmadı ancak | o günahkarlar

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً

100 101

artık bizim için şefaatçiler yok | ne de bir dost sıcak | keşke olsa bizim için gerçekten bir dönüş

فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

102

biz de olsaydık inananlardan | şüphesiz bunda vardır elbette bir ibret | olmadı onların çoğu

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ

103 104

mü'minler | şüphesiz Rabbin | elbette O mutlak galip çok esirgeyicidir | yalanladı kavmi Nuh

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ

105 106

peygamberleri | hani demişti onlara kardeşleri Nuh | korkmaz mısınız | şüphesiz ben sizin için elçiyim

اَمِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

107 108

güvenilir | korkun Allah'tan bana itaat edin | sizden istemiyorum buna karşı

مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

109

bir ücret | değildir benim ücretim ancak | üzerinedir Rabbinin | alemlerin korkun | Allah'tan

وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١١﴾

110 111

bana itaat edin | dediler sana iman mı edeceğiz | oysa tabi oldu sana bayağılar

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي

Rabbimin üzerine ancak hesapları değildir yapıyorlar diler o şeye ki bilgim yoktur dedi

لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ

bir uyarıcı ancak ben değilim mü'minleri kovucu ben değildim bilirseniz eğer

مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

apaçık dediler gerçekten eğer vazgeçmezsen ey Nuh mutlaka olursun taşlananlardan

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي

Rabbim dedi kavmim şüphesiz beni yalanladılar artık aç benim aramla onların arasında bir açma ile beni kurtar

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

benimle beraber o kimseleri mü'minlerden biz de onu kurtardık onunla beraber o kimseleri de gemide yüklü

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

sonra boğduk onların ardından kalanları şüphesiz bunda vardır gerçekten bir ibret olmadı

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

onların çoğu inananlar şüphesiz Rabbin elbette O mutlak galiptir çok esirgeyicidir

112 – Dedi: "Onların ne yaptıkları hakkında bilgim yoktur".

113 – "Onların hesabı ancak Rabbımın üzerinedir, eğer bilirseniz".

114 – "Ben mü'minleri kovacak değilim".

115 – "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım".

116 – Dediler: "Ey Nuh, eğer vazgeçmezsen, mutlaka taşlananlardan olursun".

117 – Dedi: "Rabbim, şüphesiz kavmim beni yalanladılar".

118 – "Artık benimle onların arasını bir açma ile aç; beni de benimle beraber olan mü'minleri de kurtar".

119 – Biz de onu da onunla beraber yüklü gemide olanları da kurtardık.

120 – Sonra da kalanları boğduk.

121 – Şüphesiz bunda elbette bir ibret vardır. Onların çoğu mü'minler olmadı.

122 – Şüphesiz Rabbin elbette O, mutlak galip, çok esirgeyendir.

123 – Ad (kavmi) elçileri yalanladı.

124 – Hani, kardeşleri Hud onlara: "Korkmaz mısınız?" demişti.

125 – "Şüphesiz ben sizin için güvenilir bir elçiyim".

126 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

127 – "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbinin üzerinedir".

128 – "Her yüksek tepeye bir işaret / alamet yapıyor eğleniyor musunuz?"

129 – "Sanki ölmeyecek gibi yapılar yapıyorsunuz".

130 – "Yakaladığınız zaman zorbalar olarak (zorbaca) yakalıyorsunuz".

131 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

132 – "Size bildiğiniz o şeyle yardım edenden korkun".

133 – "Size hayvanlarla ve oğullarla yardım etti".

134 – "Bahçeler ve pınarlarla".

135 – "Şüphesiz ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum".

136 – (Kavmi) dediler: "Bize va'z (öğüt) etsen de va'z edenlerden olmasan da birdir".

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

123 elçileri Ad yalanladı — 124 kardeşleri Hud onlara demişti hani korkmaz mısınız

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا

125 bir elçiyim sizin için şüphesiz ben — 126 Allah'tan korkun bana itaat edin

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ

127 değildir benim ücretim ancak alemlerin Rabbinin üzerinedir — yapıyor musunuz

بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

128 her yüksek yere bir işaret eğleniyorsunuz — 129 yapılar sanki siz ölmeyeceksiniz

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾

130 zaman yakaladığınız zorbalar olarak tutuyorsunuz — 131 Allah'tan korkun bana itaat edin

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

132 O'ndan ki korkun size yardım etti o şeyle ki biliyorsunuz — 133 size yardım etti davarlarla oğullarla

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

134 bahçeler pınarlarla — 135 şüphesiz ben sizin için korkuyorum azabından günün büyük

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

136 dediler bize va'z etsen de yahut olmasan da va'z edenlerden birdir

اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِينَ ١٣٧ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٨
137 138
azap görenler / biz değiliz / öncekilerin / ahlakı / ancak / bu / değildir

فَكَذَّبُوهُ فَاَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
onların çoğu / olmadı / gerçekten bir ibret / bunda vardır / şüphesiz / biz de onları helak ettik / böylece onu yalanladılar

مُؤْمِنِينَ ١٣٩ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٤٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
139 140
Semud / yalanladı / çok esirgeyicidir / mutlak galip / elbette o / Rabbin / şüphesiz / inananlar

الْمُرْسَلِينَ ١٤١ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢ اِنِّى لَكُمْ
141 142
sizin için / şüphesiz ben / korkmaz mısınız / Salih / kardeşleri / onlara / demişti / hani / elçileri

رَسُولٌ اَمِينٌ ١٤٣ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ١٤٤ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
143 144
buna karşı / sizden istemiyorum / bana itaat edin / Allah'tan / korkun / güvenilir / bir elçiyim

مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٤٥ اَتُتْرَكُونَ فِى مَا هٰهُنَآ
145
burada / o şeylerin içinde / bırakılacak mısınız / alemlerin / Rabbinin / üzerinedir / ancak / benim ücretim / değildir / bir ücret

اٰمِنِينَ ١٤٦ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٤٧ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ١٤٨
146 147 148
yumaşak / tomurcukları / hurmalıklarda / ekinlerde / pınarlarda / bahçelerde / eminler olarak

137 – "Bu, ancak öncekilerin ahlakıdır"

138 – "Biz azap görecekler değiliz"

139 – Böylece onu yalanladılar, biz de onları helak ettik. Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır. Onların çoğu inananlar olmadı.

140 – Şüphesiz Rabbin elbette O, mutlak galip, çok esirgeyicidir.

141 – Semud (kavmi) elçileri yalanladı.

142 – Hani, kardeşleri Salih onlara: "Korkmaz mısınız?" demişti.

143 – "Şüphesiz ben, sizin için güvenilir bir elçiyim".

144 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

145 – "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbi üzerinedir".

146 – "Burada güven için bırakılacak mısınız?"

147 – "Bahçelerde ve pınarlarda".

148 – "Ekinlerde ve tomurcukları yumuşak hurmalıklarda".

149 – "Dağlardan şımararak evler yontuyorsunuz".

150 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

151 – "Aşırıların emrine itaat etmeyin".

152 – "Onlar ki yeryüzünde bozgunculuk ediyorlar, ıslahat yapmıyorlar".

153 – Dediler: "Sen ancak büyülenmişlerdensin".

154 – "Sen ancak bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, bir mucize getir".

155 – Dedi: "İşte bu bir dişi deve; onun bir su içme nöbeti var, sizin de belli bir günün su içme nöbeti var".

156 – "Ona kötülükle dokunmayın; sonra sizi büyük bir günün azabı yakalar".

157 – Derken onu kestiler; pişman oldular.

158 – Onları o azap tuttu. Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır. Onların çoğu inananlar olmadı.

159 – Şüphesiz Rabbin, elbette O, mutlak galip, çok esirgeyicidir.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ ِۨالْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ 160 اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ

Lut kardeşleri onlara demişti hani elçileri Lut kavmi yalanladı

اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ 161 اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ 162 فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ 163

korkmuyor musunuz şüphesiz ben sizin için bir elçiyim güvenilir korkun Allah'tan edin bana itaat

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ 164 اَتَاْتُونَ

sizden istemiyorum buna karşılık bir ücret değildir benim ücretim ancak üzerine Rabbinin alemlerin geliyor musunuz

الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ 165 وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ

erkeklere alemlerden bırakıyorsunuz o şeyi ki yarattı sizin için Rabbiniz eşlerinizden

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ 166 قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

siz bir kavimsiniz haddi aşanlar dediler andolsun eğer vazgeçmezsen ey Lut mutlaka olacaksın çıkarılanlardan

قَالَ اِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ 168 رَبِّ نَجِّنِي وَاَهْلِي مِمَّا ﴿١٦٧﴾ 167

dedi şüphesiz ben sizin yaptığınıza kızanlardanım Rabbim beni kurtar ailemi de o şeyden ki

يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ 169 فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ 170 اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ 171

yapıyorlar onu da kurtardık ailesini de toptan ancak yaşlı bir kadın geride kalanların içinde

CÜZ 19, SÛRE 26 142

160 – Lut kavmi elçileri yalanladı.

161 – Hani, onlara kardeşleri Lut: "Korkmaz mısınız?" demişti.

162 – "Şüphesiz ben sizin için güvenilir bir elçiyim".

163 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

164 – "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbi üzerinedir".

165 – "Alemlerden / insanlardan erkeklere mi geliyorsunuz?"

166 – "Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir kavimsiniz".

167 – Dediler: "Andolsun, ey Lut, eğer vazgeçmezsen, mutlaka çıkarılanlardan olacaksın".

168 – Dedi: "Şüphesiz ben sizin yaptığınıza kızanlardanım".

169 – "Rabbim, beni ve ailemi onların yaptıkları şeyden kurtar".

170 – Biz de onu ve tüm ailesini kurtardık.

171 – Ancak geride kalanlardan yaşlı bir kadın hariç.

172 – Sonra diğerlerini helak ettik.

173 – Üzerilerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür!

174 – Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır. Onların çoğu inananlar olmadı.

175 – Şüphesiz Rabbin, elbette O, mutlak galip, çok esirgeyicidir.

176 – Eyke halkı da elçileri yalanladı.

177 – Hani, onlara kardeşleri Şuayb: "Korkmaz mısınız?" demişti.

178 – "Şüphesiz ben sizin için güvenilir bir elçiyim".

179 – "Allah'tan korkun ve bana itaat edin".

180 – "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak alemlerin Rabbinin üzerinedir".

181 – "Ölçüyü tam yapın, eksiltenlerden olmayın".

182 – "Doğru terazi ile tartın".

183 – "İnsanların eşyalarını kısmayın ve yeryüzünde fesatçılar olarak bozgunculuk yapmayın".

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ۚ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ

172

yağmuru / ne kötüdür / bir yağmur / üzerlerine / yağdırdık / diğerlerini / helak ettik / sonra

الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

173 174

inananlar / onların çoğu / olmadı / gerçekten bir ibret / bunda vardır / şüphesiz / uyanlanların

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصْحَابُ لْئَيْكَةِ

175

Eyke / halkı / yalanladı / çok esirgeyicidir / mutlak galiptir / elbette O / Rabbin / şüphesiz

الْمُرْسَلِينَ ۚ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۚ ﴿١٧٧﴾ اِنِّى

176 177

şüphesiz ben / korkmaz mısınız / Şuayb / onlara / demişti / hani / elçileri

لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۙ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۚ ﴿١٧٩﴾ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ

178 179

ona karşı / sizden istemiyorum / bana itaat edin / Allah'tan / korkun / güvenilir / bir elçiyim / sizin için

مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا

180

ölçüyü / tam yapın / alemlerin / Rabbinin / üzerine / ancak / benim ücretim / değildir / bir ücret

تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۚ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ﴿١٨٢﴾

181 182

doğru / terazi ile / tartın / eksiltenlerden / olmayın

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۚ ﴿١٨٣﴾

183

fesatçılar olarak / yeryüzünde / bozgunculuk yapmayın / eşyalarını / insanların / kısmayın

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا

184

ancak dediler öncekiler nesilleri sizi yarattı O'ndan ki korkun

أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

185

bizim gibi bir insan ancak sen değilsin büyülenmişlerden sen

وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

186

gökten bir parça üzerimize düşür elbette yalancılardan seni zannediyoruz gerçekten

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

187 188

yapıyorsunuz o şeyi ki pekiyi bilendir Rabbim dedi doğru söyleyenlerden isen eğer

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ

bir günün azabı idi gerçekten o gölge günün azabı onları tuttu onu yalanladılar

عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

189 190

mü'minler onların çoğu olmadı gerçekten bir ibret bunda vardır şüphesiz büyük

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

191 192

alemlerin Rabbinin indirmesidir gerçekten o çok esirgeyendir mutlak galip elbette O Rabbin şüphesiz

184 – "Sizi de önceki nesilleri de yaratandan korkun".

185 – Dediler: "Sen ancak büyülenmişlerdensin".

186 – "Sen ancak bizim gibi bir insansın. Gerçekten seni elbette yalancılardan zannediyoruz".

187 – "Eğer doğru söyleyenlerden isen üzerimize gökten bir parça düşür".

188 – Dedi: "Rabbim yaptıklarınızı pekiyi bilendir".

189 – Onu yalanladılar; onları gölge / kara bulut gününün azabı tuttu. Gerçekten o, büyük bir günün azabı idi.

190 – Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır. Onların çoğu mü'minler olmadı.

191 – Şüphesiz Rabbin, elbette O, mutlak galiptir, çok esirgeyicidir.

192 – Gerçekten o (Kur'an) alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193 – Onu güvenilir Ruh / Cebrail indirdi.

194 – Senin kalbine, uyarıcılardan olman için.

195 – Açık Arapça bir dille.

196 – Şüphesiz o, öncekilerin kitaplarındadır.

197 – Onu İsrail oğulları bilginlerinin bilmesi onlar için bir delil olmadı mı?

198 – Eğer onu Arapça bilmeyen bazılarına indirseydik de,

199 – Onu kendilerine okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.

200 – Böylece onu günahkarların kalplerine soktuk.

201 – Acıklı azabı görmedikçe ona iman etmezler.

202 – Azap onlara farkında olmadan ansızın gelir.

203 – "Bize süre verilir mi?" derler.

204 – Azabımızı mı acele istiyorlar?

205 – Gördün mü, onları yıllarca yararlandırsak da,

206 – Onlara sonra gelseydi, yine de tehdit edildikleri şeye inanmazlardı.

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا

207

onun için vardır ancak | bir kentten | helak etmedik | faydalanıyorlar | idiler | o şey ki | onlardan | savar | ne

مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾

208 209 210

uyarıcılar | öğüt vermek için | biz olmadık | zalimler | indirmedi | onu | şeytanlar

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾

211 212

yaraşmaz da | onlara | güçleri yetmez de | çünkü onlar | dinlemekten | elbette azledilmişler

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ

213

öyleyse dua etme | beraber | Allah ile | bir ilaha | başka | sonra olursun | azap edilenlerden | uyar | akrabalarını

الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ

214 215

en yakınlar | indir | kanadını | o kimseye ki | sana tabi oldu | mü'minlerden | eğer

عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾

216 217

sana karşı gelirlerse | de | şüphesiz ben | uzağım | o şeyden ki | yapıyorsunuz | tevekkül et | mutlak galibe | çok esirgeyene

اَلَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ

218 219

o zat ki | seni görür | zaman | kalkıyorsun | dolaşmanı | secde edenler arasında | şüphesiz o | o

207 – Faydalandıkları şey onlardan ne savar?

208 – Bir kenti helak ettiysek, mutlaka onların uyarıcıları vardı.

209 – Öğüt vermek için. Biz zalimler olmadık.

210 – Onu şeytanlar indirmedi.

211 – Onlara yaraşmaz da. Buna güçleri yetemez de.

212 – Çünkü onlar dinlemekten elbette azledilmişlerdir.

213 – Öyleyse Allahla beraber başka bir İlaha dua etme; sonra azap edilenlerden olursun.

214 – En yakın akrabalarını uyar.

215 – Sana tabi olan mü'minlere kanadını indir.

216 – Eğer sana karşı gelirlerse, "ben yaptığınız şeylerden uzağım" de.

217 – Mutlak galip, çok esirgeyene tevekkül et.

218 – O zat seni kalktığın zaman görür.

219 – Secde edenler arasında dolaşmanı da.

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢٢٠ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ٢٢١ تَنَزَّلُ

220 221

hakkıyle işiten | hakkıyle bilendir | mi | size haber vereyim | üzerine | kimin | iner | şeytanlar | iner

عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٢٢٢ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ٢٢٣ وَالشُّعَرَاءُ

222 223

her | çok iftiracının | günahkar | verirler | kulak | onların çoğu | yalancılar | şairler

يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ٢٢٤ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ٢٢٥

224 225

üzerine | onlara tabi olur | azgınlar | mi | görmedin | onlar | gerçekten | her | derede | başı boş dolaşırlar

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ٢٢٦ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

226

onlar | gerçekten | derler | o şeyi ki | yapmıyorlar | ancak | o kimseler ki | iman ettiler | yaptılar

الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا

iyi şeyler | zikrettiler | Allah'ı | çokça | intikam aldılar | ardından | o şeyin ki | zulmolundular

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ٢٢٧

227

bilecek | onlar ki | zulmettiler | dönüş yerine hangi | dönecekler

220 – Şüphesiz O, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

221 – Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222 – Her günahkar, çok iftiracının üzerine inerler.

223 – (onlar şeytanlara) kulak verirler. Onların çoğu yalancılar.

224 – Şairlere de azgınlar tabi olur.

225 – Görmedin mi onlar her derede başı boş dolaşırlar.

226 – Ve gerçekten onlar, yapmadıklarını söylerler.

227 – Ancak iman edip iyi şeyler yapanlar, Allah'ı çokça zikredip zulme uğradıktan sonra intikam alanlar hariç. Zulmedenler hangi dönüş yerine döneceklerini bilecekler.

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۙ ١ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۙ ٢

1 2

Ta. Sin bunlar ayetlerdir Kur'an'ın kitabın apaçık rehberdir müjdedir için mü'minler

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ

onlar ahirete onlar zekatı verirler namazı dosdoğru kılarlar onlar ki

يُوقِنُونَ ٣ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ

3

artık onlar amellerini onlara süsledik ahirete inanmazlar onlar ki şüphesiz kesin inanırlar

يَعْمَهُونَ ٤ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ

4

onlar ahirette onlar azabın kötüsü onlar için vardır o kimseler-dir ki işte onlar bocalarlar

الْاَخْسَرُونَ ٥ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ اِذْ

5 6

hani herşeyi bilen hikmet sahibi tarafından Kur'an sana veriliyor şüphesiz sen en çok ziyan edenlerdir

قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا ۖ سَاٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيكُمْ بِشِهَابٍ

alev getireceğim yahut bir haber ondan size getireceğim bir ateş fark ettim şüphesiz ben ailesine Musa dedi

27 – NEML SURESİ

Mekke'de inmiştir.
93 ayettir.

حزب ٤

1 – Ta. Sin. Bunlar Kur'an'ın ve apaçık kitabın ayetleridir.

2 – Mü'minler için müjde ve rehberdir.

3 – Onlar ki namazı dosdoğru kılar ve zekatı verirler. Onlar ahirete de kesin inanırlar.

4 – Şüphesiz ahirete iman etmeyenler (var ya), onlara amellerini süsledik. Artık onlar bocalarlar.

5 – İşte onlar o kimselerdir ki, onlar için azabın kötüsü vardır ve onlar, ahirette, (evet) onlar en çok ziyan edenlerdir.

6 – Şüphesiz sen, Kur'an sana hikmet sahibi, her şeyi bilen (Allah) tarafından veriliyor.

7 – Hani Musa, ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm. Size ondan bir haber getireceğim yahut size korlu alev / meşale getireceğim. Belki ısınırsınız" demişti.

قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ

ateşte / o kimse ki / bereketlendi / diye / seslenildi / ona geldi / ne zaman ki / ısınırsınız / belki siz / korkulu/meşale

وَمَنْ حَوْلَهَا ۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى اِنَّهُ اَنَا اللّٰهُ

Allah'ım / ben / gerçek şu / Musa / ey / alemlerin / Rabbi / Allah / münezzehtir / çevresinde / o kimse ki

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَ ۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَلّٰى

kaçtı / küçük bir yılan / sanki o / hareket ediyor / onu gördü / ne zaman ki / asanı / at / hikmet sahibi / mutlak galip

مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

peygamberler / huzurumda / korkmaz / şüphesiz ben / korkma / Musa / ey / geri dönmedi / arkasını dönerek

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوٓءٍ فَاِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

çok esirgeyiciyim / çok bağışlayıcı / şüphesiz ben / kötülükten / sonra / güzelliğe / değiştirirse / sonra / zulmeder / kim / ancak

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ فِي تِسْعِ اٰيَاتٍ

mucizede / dokuz / bir kötülük / olmadan / bembeyaz / çıksın / yakana / elini / sok

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا

ne zaman ki / fasıklar / kavmi / oldular / şüphesiz onlar / kavmine / Fir'avn'e

جَآءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

apaçık / bir sihirdir / bu / dediler / açık/görünerek / mucizelerimiz / onlara geldi

8 – Oraya geldiği zaman: "Ateşte olan da çevresinde olan da bereketlendi. Alemlerin Rabbi Allah münezzehtir!" diye seslenildi.

9 – "Ey Musa, gerçek şu ki ben, mutlak galip, hikmet sahibi Allah'ım".

10 – "Asanı at". Musa onun küçük bir yılan gibi hareket ettiğini gördüğü zaman, arkasını dönerek kaçtı, geri dönmedi. "Ey Musa, şüphesiz ben, peygamberler benim huzurumda korkmazlar".

11 – "Ancak kim zulmeder, sonra da kötülükten sonra (onu) güzelliğe değiştirirse, şüphesiz ben çok bağışlayıcı, çok esirgeyiciyim".

12 – "Elini yakana sok, Fir'avn'e ve kavmine dokuz mucize içerisinde, bir kötülük (hastalık) olmadan bembeyaz çıksın. Şüphesiz onlar bir fasıklar kavmi oldular".

13 – Ayetlerimiz onlara açık vaziyette gelince: "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ

nasıl bak böbürlenerek haksızlık ederek vicdanları oysa kesin inandı onlar onları inkar ettiler

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ

14 ilim Süleyman'a Davud'a verdik andolsun gerçekten bozguncuların sonu oldu

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

15 mü'min kullarından birçoğu üzerine bizi üstün kıldı ki Allah'a hamd olsun ikisi dediler

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ

dilini biz öğretildik insanlar o ey dedi Davud'a Süleyman mirasçı oldu

الطَّيْرِ وَاُوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ۖ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

16 apaçık lutuftur gerçekten o bu şüphesiz şeyden her biz verildik kuş

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ

artık onlar kuşlardan insanlardan cinden orduları Süleyman için toplandı

يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يٰٓاَيُّهَا

17 o ey bir karınca dedi karınca deresine geldikleri zaman nihayet sevk oluyorlar

14 – Onları, vicdanları kesin inandığı halde, haksızlık ederek ve böbürlenerek inkar ettiler. Bak, bozguncuların sonu nasıl oldu?

15 – Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. "Bizi, mü'min kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun" dediler.

16 – Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve: "Ey insanlar, bize kuşdili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Şüphesiz bu, gerçekten apaçık bir lutuftur" dedi.

17 – Süleyman için cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı. Artık onlar sevk olunuyorlar.

النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهٗ ۙ وَهُمْ

olarak / onlar / ordulan / Süleyman / sakın sizi kırmasın / yuvalarınıza / girin / karıncalar

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ

18

Rabbim / dedi / sözünden / gülerek / tebessüm etti / fark etmiyorlar

اَوْزِعْنِٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓى اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ

ebeveynime / bana / ihsan ettin / ki / nimetine / şükretmemi / bana ilham et

اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

19

iyiler / kullarının arasında / rahmetinle / girdir beni / ondan razı olursun / iyi / amel etmemi

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ

oldu mu / yoksa / Hüdhüd'ü / göremiyorum / neyim var / dedi / kuşları / teftiş etti

مِنَ الْغَآئِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيدًا اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ

20

mutlaka onu boğazlayacağım / yahut / şiddetli / bir işkence ile / mutlaka ona işkence edeceğim / kayıplardan

اَوْ لَيَاْتِيَنِّى بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ اَحَطْتُ

21

kavradım / dedi / uzun/uzak / olmayan / durdu / açık / bir kanıt / mutlaka getirir bana / yahutta

بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

22

kesin / bir haber / Saba'dan / sana getirdim / onu / kavramadın / sen / o şeyi ki

18 – Nihayet Karınca Vadisi'ne gelince, bir karınca: "Ey o karıncalar, yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmadan sizi kırmasınlar" dedi.

19 – (Süleyman) onun sözünden gülerek tebessüm etti ve: "Rabbim, bana ve ebeveynime ihsan ettiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın iyi amel etmemi bana ilham et. Ve beni rahmetinle iyi kullarının arasında girdir" dedi.

20 – Kuşları teftiş etti: Hüdhüd'ü niçin göremiyorum, kayıplara mı karıştı?" dedi.

21 – "Ona mutlaka şiddetli bir işkence edeceğim yahut onu mutlaka boğazlayacağım yahutta mutlaka bana açık bir kanıt getirir!"

22 – Az durdu, (Hüdhüd): "Senin kavramadığın bir şeyi kavradım ve sana Saba (ülkesin)den kesin bir haber getirdim" dedi.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ

bir tahtı / onun var / şeyden / her / verildi / onlara kraliçelik yapıyor / bir kadın / buldum / gerçekten / ben

عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

23 / büyük / onu buldum / kavmini / secde ediyorlar / güneşe / başka / Allah'tan

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

24 / onlara / süsledi / şeytan / amellerini / onları çevirdi / yoldan / onlar / doğruyu bulamıyorlar

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

için / secde etmemeleri / Allah'a / ki / çıkarır / gizliyi / göklerde / yerde / bilir

مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

25 / o şeyi ki gizliyorsunuz / o şeyi ki açıklıyorsunuz / Allah / ilah yoktur / ancak / o / Rabbidir / Arş'ın

الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ

26 / ulu / dedi / bakacağız / doğru mu söyledin / yoksa / oldun mu / yalancılardan / 27 / götür

بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

28 / mektubumu / şu / onu bırak / onlara / sonra / geri çekil / onlardan / bak / ne / cevap veriyorlar

23 – "Gerçekten ben, onlara Kraliçelik eden bir kadın buldum. Ona her şeyden verilmiş. Onun büyük de bir tahtı var!"

24 – "Onu ve kavmini Allah'tan başka güneşe secde ederlerken buldum. Şeytan ona amellerini süsleyip onları yoldan çevirmiş, Artık onlar doğru yolu bulamazlar".

سجده

25 – "(Bunu); göklerde ve yerde gizliyi çıkaran, gizlediklerini ve açıkladıklarını bilen Allah'a secde etmemek için (yapıyorlar).

26 – Allah, kendisinden başka İlah yoktur. Ulu Arş'in Rabbidir.

27 – Dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun, bakacağız?"

28 – "Şu mektubumu götür; onu onlara bırak. Sonra geri çekil, bak ne cevap verecekler?".

قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهُ

29

şüphesiz o | Süleyman'dan | şüphesiz o | değerli | bir mektup | bana | bırakıldı | şüphesiz ben | ileri gelenler | o | ey | dedi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَاْتُونِي

30

bana gelin | bana | baş kaldırmayın | Rahim | Rahman | Allah'ın | adı ile

مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُونِي فِيٓ اَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً

31

kesip atan | ben olmadım | işimde | bana görüş bildirin | ileri gelenler | o | ey | dedi | müslümanlar olarak

اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ اُولُوا قُوَّةٍ وَاُولُوا بَاْسٍ

32

savaş | sahipleriyiz | kuvvet | sahipleriyiz | biz | dediler | yanımda hazır bulunursunuz | ta ki | bir şi

شَدِيدٍ وَالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَاْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ

33

dedi | emredeceksin | ne | bak | sendedir | emir | çetin

اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً اَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوٓا اَعِزَّةَ

şereflilerini | kılarlar | orayı fesada verirler | bir kente | girdikleri | zaman | krallar | şüphesiz

اَهْلِهَآ اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّي مُرْسِلَةٌ

34

göndericiyim | gerçekten ben | yaparlar | böyle | şerefsizler | halkının

اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

35

elçiler | dönecek | ne ile | bakacağım | hediye | onlara

29 – (Kraliçe Belkıs) dedi: "Ey o ileri gelenler, Şüphesiz bana değerli bir mektup bırakıldı".

30 – "Şüphesiz o, Süleyman'dan (geliyor) ve şüphesiz o: "Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla:"

31 – "Bana baş kaldırmayın ve bana Müslümanlar olarak gelin".

32 – Dedi: "Ey o ileri gelenler, bu işimde bana görüş bildirin. Siz yanımda bulunmadan ben bir işi kesip atmam".

33 – Dediler: "Biz kuvvetli ve çetin savaşçı kimseleriz. Emir senindir. Bak, ne emredeceksin?"

34 – Dedi: "Krallar bir kente girdikleri zaman orayı fesada verirler ve halkının şereflilerini şerefsizler ederler ve böyle yaparlar".

35 – "Gerçekten ben, onlara bir hediye göndereceğim. Bakacağım elçiler ne ile dönecekler?"

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ بَلْ

hayır | size verdi | o şeyden ki daha hayırlıdır | Allah | bana verdi | o şey ki | mal ile | bana yardım mi ediyorsunuz | dedi | Süleyman'a | geldi | ne zaman ki

اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ

36

onların | güçleri yoktur | ordularla | andolsun onlara mutlaka varacağız | onlara | dön | seviniyor-sunuz | hediyenizle | siz

بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا

37

ileri gelenler | o | ey | dedi | küçüklerdir | oysa onlar | horlar olarak | oradan | onları mutlaka çıkarırız | onlara

اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ

38

cinlerden | bir ifrit | dedi | müslümanlar olarak | bana gelmelerinden | önce | onun tahtını | bana getirir | hanginiz

اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾

39

güvenilir | elbette güçlü | ona karşı | şüphesiz | makamından | kalkmandan | önce | onu sana getirirm onu | ben

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ

sana | dönmeden | önce | onu sana getirirm | ben | kitaptan | bilgi | yanında var | o kimse ki | dedi

طَرْفُكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ

beni denemesi | için | Rabbimin | lutfundan | bu | dedi | yanında | durur | onu gördü | ne zaman ki | gözün

36 – Elçi Süleyman'a gelince, (Süleyman): "Bana mal ile mi yardım ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır. Hayır, siz hediyenizle seviniyorsunuz".

37 – "Dön onlara. Andolsun, onlara mutlaka bir ordu ile geleceğiz ki, onların ona karşı (koymağa) güçleri yoktur. Onları mutlaka oradan hor olarak küçülerek çıkaracağız".

38 – (Süleyman) dedi: "Ey o ileri gelenler, o bana Müslüman olarak gelmeden önce onun tahtını bana kim getirir?"

39 – Cinlerden bir ifrit: "Onu sana makamından kalkmadan önce getiririm. Benim buna gücüm yeter ve şüphesiz ben elbette güvenilir biriyim" dedi.

40 – Yanında kitaptan bir bilgi olan (birisi): "Ben onu sana gözün sana dönmeden (göz açıp yummadan) getiririm" dedi. (Süleyman) onu yanında durur görünce. "Bu, Rabbimin lutfundandır. Şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim, diye beni denemesi için. Kim şükrederse, ancak nefsi için şükreder. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz Rabbim zengindir, kerem sahibidir" dedi.

أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ

şüphesiz nankörlük ederse / kim / nefsi için / şükreder / ancak / şükrederse / kim / nankörlük mü edeceğim / yoksa / şükür mü edeceğim

رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا۟ لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِىٓ أَمْ تَكُونُ

40

olacak mı / yoksa / doğruyu bulacak mı / bakalım / tahtını / ona / tanınmaz hale getirin / dedi / kerem sahibidir / zenginidir / Rabbim

مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ

41

dedi / tahtın / böyleymiydi / denildi / geldi / ne zaman ki / doğruyu bulamayanlar / onlardan

كَأَنَّهُۥ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا

42

onu çevirdi / müslümanlar / biz olduk / bundan önce / bilgi / bize verildi / odur / sanki o

مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَٰفِرِينَ ﴿٤٣﴾

43

kafirler / kavminden / idi / şüphesiz o / Allah'tan / başka / tapıyor / idi / o şey ki

قِيلَ لَهَا ٱدْخُلِى ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ

açtı / derin su / zannetti / onu gördü / ne zaman ki / köşke / gir / ona / denildi

عَن سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ

Rabbim / dedi / sırçadan / düzletilmiş / avludur/köşktür / şüphesiz o / dedi / iki bacağından

إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

44

alemlerin / Rabbi / Allah'a / Süleyman / ile / teslim oldum / kendime / zulmettim / şüphesiz ben

41 – "Ona tahtını tanınmaz hale getirin; bakalım, doğruyu bulacak mı yoksa doğruyu bulamayacaklardan mı olacak?"

42 – (Kraliçe) gelince, ona: "Senin tahtın da böyle mi?" denildi. O da: "Sanki o. Bize bundan önce bilgi verildi ve biz Müslüman olduk" dedi.

43 – Allah'tan başka taptığı şeyler onu (hak dinden) çevirdi. Şüphesiz o, kafirler kavminden idi.

44 – Ona: "Köşke / avluya gir" denildi. Onu görünce derin su zannetti ve iki bacağından (biraz) açtı. (Süleyman): "O, dümdüz sırçadan avludur" dedi. O da: "Şüphesiz ben kendime zulmettim ve Süleymanla beraber alemlerin Rabbine teslim oldum" dedi.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا

birden Allah'a ibadet edin diye Salih'i kardeşleri Semud'e gönderdik andolsun gerçekten

هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ

45

acele istiyorsunuz niçin kavmim o dedi çekişiyorlar iki gruptular onlar

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

46

merhamet edilirsiniz umulur ki siz Allah'a istiğfaretmeli değil misiniz iyilikten önce kötülüğü

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah'ın katında uğursuz-luğunuz dedi seninle o kimselerin yüzünden senin yüzünden uğursuzluğa uğradık dediler

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِى الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ

47

dokuz şehirde vardı deneniyor-sunuz bir kavim siz bilakis

رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا

48

yemin edin dediler ıslahat yapmıyorlardı yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlardı adam

بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

şahit olmadık velisine muhakkak diyeceğiz sonra ailesine gece ona elbette baskın yapacağız Allah'a

45 – Andolsun, Semud (kavmin)e de kardeşleri Salih'i, Allah'a ibadet edin diye gönderdik. Birden onlar birbiriyle çekişen iki gruba ayrıldılar.

46 – Dedi: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülüğü acele istiyorsunuz? Allah'a istiğfar etsenize! Belki merhamet olunursunuz!"

47 – Dediler: "Senin ve seninle beraber olanların yüzünden uğursuzluğa uğradık". Dedi: "Uğursuzluğunuz Allah'ın katındadır. Bilakis siz denenen bir kavimsiniz".

48 – Şehirde dokuz adam vardı, yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, ıslahat yapmıyorlardı.

49 – Dediler: "Allah'a yemin edin, gece ona ve ailesine elbette baskın yapacağız, sonra da velisine: "Biz, ailesinin helakine şahit olmadık ve biz şüphesiz elbette doğru söylüyoruz" deriz.

مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ٤٩ وَمَكَرُوْا مَكْرًا

49

bir tuzak | tuzak kurdular | elbette doğru söyleyenler | şüphesiz biz | ailesinin | helakine

وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ٥٠ فَانْظُرْ

50

bak | farkına varmıyorlar | iken onlar | bir tuzak | biz de kurduk

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ

kavimlerini de | onları helak ettik | şüphesiz biz | tuzaklarının | sonucu | oldu | nasıl

اَجْمَعِيْنَ ٥١ فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوْا ۭ اِنَّ فِيْ

51

şüphesiz | zulmettiler | o şeyden ki | çökmüş olarak | evleri | işte | toptan

ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ٥٢ وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

52

iman ettiler | onları ki | kurtardık | biliyorlar | bir kavim için | gerçekten bir ibret | bunda var

وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ٥٣ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ

53

geliyor musunuz | kavmine | demişti | hani | Lut'u hatırla | sakınıyorlar | idiler

الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ٥٤ اَىِٕنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ

54

erkeklere | geliyorsunuz | gerçekten siz mi | görüyorsunuz | oysa siz | o çirkin harekete

شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاۗءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ٥٥

55

cahillik ediyorsunuz | bir kavim | siz | hayır | kadınlardan | başka | şehvetle

50 – Onlar bir tuzak kurdular, biz de onlar farkında değillerken bir tuzak kurduk.

51 – Bak, tuzaklarının sonucu nasıl oldu? Şüphesiz biz onları da kavimlerini de toptan helak ettik.

52 – İşte zulümleri yüzünden çökmüş evleri. Şüphesiz bunda bilen bir kavim için gerçekten bir ibret vardır.

53 – İman edip sakınanları kurtardık.

54 – Lut'u da hatırla. Hani, kavmine: "Göz göre göre o çirkin harekete mi geliyorsunuz?" demişti.

55 – "Gerçekten siz mi, kadınlardan başka erkeklere geliyorsunuz? Hayır, siz cahillik eden bir kavimsiniz".

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوٓا اَخْرِجُوٓا اٰلَ لُوطٍ

Lut hanedanını çıkarın demeleri ancak kavminin cevabı olmadı

مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

56

biz de onu kurtardık pisliklerden kaçınıyorlar birtakım insanlardır şüphesiz onlar kentinizden

وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا

57

yağdırdık geride kalanlardan onu takdir ettik karısı hariç ancak ailesini de

عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ

58

hamd olsun de ki uyarılanların yağmuru ne kötü bir yağmur üzerlerine

لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۭ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا

yoksa o şeyler mi daha hayırlıdır Allah mı seçti onları ki kullarının üzerine selam olsun Allah'a

يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ

59

indirdi yeri gökleri yarattı yoksa o kimse mi şirk koşuyorlar

لَكُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَاۗىِٕقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ

güzellik sahibi bahçeler onunla biz de bitirdik su gökten size

الجزء ٢٠

56 – Kavminin cevabı, ancak: "Lut hanedanını kentinizden çıkarın. Şüphesiz onlar, birtakım pislikten kaçınan insanlardır!" demeleri oldu.

57 – Biz de onu ve ailesini kurtardık; ancak karısı hariç. Onun geride kalanlardan (olmasını) takdir ettik.

58 – Üzerlerine bir yağmur gönderdik. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür!

59 – De ki: "Hamdolsun Allah'a ve selam olsun Allah'ın seçtiği kulların üzerine. Allah mı daha hayırlıdır yoksa şirk koştukları şeyler mi?"

60 – (Onlar mı daha hayırlıdır) yoksa gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indiren mi? Biz o su ile güzelliklere sahip bahçeler yarattık ki sizin için onun ağacını bitirmek bile mümkün değildir. Allahla beraber İlah var mı? Hayır, onlar bir topluluktur ki (haktan) sapıyorlar.

مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ

onlar / hayır / Allah ile / beraber / ilah var mı / ağacını / bitirmek / sizin için / olmadı

قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ

60

kıldı / bir karargah / yeri / kıldı / yoksa o kimse ki / sapıyorlar / bir topluluk

خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ

iki denizin / arasında / kıldı / sabit dağlar / onun için / kıldı / ırmaklar / arasında

حَاجِزًا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ

61

yoksa o kimse mi / bilmezler / onların çoğu / hayır / Allah ile / beraber / ilah var mı / bir engel

يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ

sizleri kılar / kötülüğü / açar / ona dua ettiği / zaman / darda kalana / icabet eder

خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ

62

yoksa o kimse mi / düşünüyor-sunuz / ne de az / Allah ile / beraber / ilah var mı / yeryüzünün / halifeleri

يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ

müjdeciler / rüzgarları / gönderir / o kimse ki / denizin / karanın / karanlıkla-rında / size doğru yolu gösterir

يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

63

şirk koşuyorlar / o şeylerden ki / Allah / pek yücedir / Allah ile / beraber / ilah var mı / rahmetinin / önünde

61 – (Onlar mı hayırlı) yoksa yeri bir karargah kılan, arasında ırmaklar akıtan, onun için sabit dağlar koyan ve iki denizin arasına bir engel kılan (çeken Allah) mı? Allahla beraber İlah var mı? Hayır, onların çoğu bilmezler.

62 – (Onlar mı hayırlı) yoksa darda kalana dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açan (defeden) ve yeryüzünde sizleri halifeler kılan mı? Allahla beraber İlah var mıdır? Hayır, ne de az düşünüyorsunuz!

63 – (Onlar mı hayırlı) yoksa karanın ve denizin karanlıklarında size doğru yolu gösteren ve rüzgarları rahmetinin önünde müjdeciler olarak gönderen mi? Allahla beraber İlah var mı? Hayır, Allah onların şirk koştuğu şeylerden pek yücedir!

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

yerden gökten size rızk veriyor o kimse ki tekrar ediyor onu sonra yaratmağa başlar yoksa o kimse mi

ءَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦٤ قُلْ

64

de ki doğru söyleyenler iseniz eğer kanıtınızı getirin de ki Allah ile beraber ilah mı var

لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ

fark etmiyorlar Allah ancak bilir gaybi yerde göklerde o kimse ki bilmez

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٦٥ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

65

süphe içindedir onlar hayır ahirette ilimleri sona erdi hayır diriltilecekler ne zaman

مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ٦٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا

66

bir toprak olduğumuz zaman mı kafir oldular onlar ki dedi körlerdir ondan onlar hayır ondan

وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ٦٧ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

67

atalarımız biz bununla tehdit edildik andolsun gerçekten elbette çıkarılanlar gerçekten biz mi atalarımız

مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٦٨ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

68

yeryüzünde gezin de ki öncekilerin masalları ancak bu değildir önceden

64 – (Onlar mı hayırlı) yoksa yaratmayı başlatıp sonra onu tekrar eden ve size gökten ve yerden rızk veren mi? Allahla beraber İlah var mı? De ki: Eğer doğru söylüyorsanız, getirin kanıtınızı!

65 – De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybi bilmez. Onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

66 – Hayır, ilimleri ahirette sona erdi. Hayır, onlar ondan şüphe içindedirler. Hayır, onlar ondan körlerdir.

67 – Kafirler: "Bizler ve atalarımız toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten bizler mi elbette (kabirlerden) çıkarılacağız?

68 – "Andolsun, gerçekten biz ve atalarımız önceden bununla tehdit edildik. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir".

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا
69

onlara üzülme günahkarların akıbeti oldu nasıl bakın

تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
70

va'd bu ne zaman derler tuzak kuruyorlar o şeyden ki sıkıntı içinde olma

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ
71

bazısı sizin peşinize düştü olması umulur de ki doğru söyleyenler iseniz eğer

الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
72

insanlara karşı lutuf gerçekten sahibidir Rabbin şüphesiz acele istiyorsunuz o şeyin ki

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
73

gizler o şeyi ki elbette bilir Rabbin şüphesiz şükretmezler onların çoğu fakat

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ
74

gökte gaip/kayıp yoktur açıklıyorlar o şeyi ki göğüsleri

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ
75

anlatıyor Kur'an bu şüphesiz apaçık bir kitaptadır ancak yerde

عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
76

ihtilaf ediyorlar onda onlar o şeyin ki çoğunu İsrail oğullarına

69 – De ki: "Yeryüzünde gezin de, günahkarların âkibeti nasıl oldu, bakın!"

70 – Onlara üzülme ve kurdukları tuzaklardan da sıkıntı içinde olma!

71 – "Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu va'd (azap) ne zaman?" derler.

72 – De ki: "Acele ettiğiniz bazı şeylerin arkanıza düşmesi umulur".

73 – Şüphesiz Rabbin gerçekten insanlara karşı lutuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

74 – Şüphesiz Rabbin, (onların) göğüslerinin gizlediğini ve (onların) açıkladıklarını elbette bilir.

75 – Gökte ve yerde ne gaip varsa, mutlaka apaçık bir kitaptadır.

76 – Şüphesiz bu Kur'an, İsrail oğullarına ihtilaf ettikleri şeyin çoğunu anlatmaktadır.

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ ع

77

o hükmünü aralarında yerine getirecek Rabbin şüphesiz mü'minler için bir rahmettir elbette bir rehberdir gerçekten o

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ ع

78 79

şüphesiz sen apaçık hak üzerindesin şüphesiz sen Allah'a öyleyse tevekkül herşeyi bilendir mutlak galiptir

لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

80

arkalarını dönerek kaçtıkları zaman çağrıyı sağırlara duyuramazsın ölülere duyuramazsın

وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم

işte onlardır ayetlerimize iman eder o kimseye ki ancak sen duyuramazsın sapıklıklarından körleri hidayet edici sen değilsin

مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ

81

yerden bir hayvan onlar için çıkarırız aleyhlerine o söz gerçekleştiği zaman müslüman olanlar

تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ ع

82

hatırla o günü ki kesin inanmıyorlar ayetlerimize idiler insanlar şüphesiz onlara konuşur

نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ

onlar ayetlerimizi yalanlar o kimseler-den ki bir cemaat ümmetten her toplayacağız

77 – Gerçekten o, mü'minler için elbette bir rehber ve bir rahmettir.

78 – Şüphesiz Rabbin, aralarındaki hükmünü yerine getirecektir. O, mutlak galip, her şeyi bilendir.

79 – Öyleyse Allah'a tevekkül et. Şüphesiz sen apaçık hak üzerindesin.

80 – Şüphesiz sen ölülere duyuramazsın, sağırlara da arkalarını dönüp kaçtıkları zaman çağrıyı duyuramazsın.

81 – Sen körleri sapıklıklarından hidayet edici değilsin. Sen ancak ayetlerimize iman edene duyurursun. İşte Müslümanlar onlardır.

82 – O söz aleyhlerine gerçekleştiği zaman onlar için yerden bir hayvan çıkarırız ki, şüphesiz insanların, ayetlerimize kesin inanmadıklarını onlara konuşur.

83 – Hatırla o günü ki her ümmetten ayetlerimizi yalanlayan bir cemaat toplayacağız; artık onlar sevk olunurlar.

يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَـٰتِى وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا

83

onlar — kavramadığınız halde — ayetlerimi — yalanladınız mı — der — geldikleri — zaman — nihayet — sevk olunurlar

عِلْمًا أَمَّا ذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا

84

zulmettiler — o şeyle ki — onlara — o söz — gerçekleşti — yapıyorsunuz — idiniz — ne yoksa — ilimce

فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ

85

içinde — dinlenmeleri için — geceyi — kıldık — gerçekten — görmediler mi — konuşmazlar — artık onlar

وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

86

inanıyorlar — bir toplum için — gerçekten ibretler — bunda vardır — şüphesiz — aydınlatıcı — gündüzü de

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى

o kimseler ki — göklerde — o kimseler ki — dehşete kapılmış — sura — üflenir — hatırla o günü de

ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى

87

görürsün — hor ve hakir olarak — ona gelmişlerdir — hepsi — Allah — diledi — o kimse ki — ancak — yerde

ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ ۚ صُنْعَ ٱللَّهِ

Allah'ın — işi — bulutun — geçmesi gibi — geçer — oysa onlar — donuk — onları zannedersin — dağları

ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

88

yapıyorsunuz — o şeyden ki — haberdardır — şüphesiz o — şeyi — her — sağlam yaptı — o ki

84 – Nihayet (hesap yerine) geldikleri zaman (Allah teala der): "Onları ilimce kavramadığınız halde ayetlerimi yalanladınız mı yoksa ne yapıyordunuz?"

85 – Ettikleri zulüm yüzünden o söz (azap) onlara gerçekleşti. Artık onlar konuşmazlar.

86 – Görmediler mi biz, geceyi dinlenmeleri için (karanlık), gündüzü de (çalışmaları için) aydınlatıcı kıldık. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için gerçekten ibretler vardır.

87 – Hatırla o günü ki, sura üfürülür, göklerde ve yerde olan (herkes) dehşete kapılır, ancak Allah'ın dilediği kimse hariç. Hepsi O'na hor ve hakir olarak gelirler.

88 – Dağları görür, onları donuk sanırsın; oysa onlar bulutun geçmesi gibi geçer. (Bu), her şeyi sağlam yapan Allah'ın işidir. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan haberdardır.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾
89
emindirler | o gün | korkudan | onlar | ondan | daha hayırlısı | onun için vardır | iyilikle | gelirse | kim

وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِى النَّارِ ۭ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا
ancak | cezalanmaz-sınız | ateşe | onların yüzleri | atılır | kötülükle | gelirse | kim de

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِىْ
90
ki | şehrin | bu | Rabbine | ibadet etmemi | emrolundum | ancak | yapıyorsunuz | idiniz | o şeyi ki

حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىْءٍ ۡ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾ وَاَنْ
91
müslüman-lardan | olmamı | emrolundum | şey | her | O'nundur | onu haram etti

اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ
saparsa | kim de | kendisi için | bulur | ancak | doğru yolu bulursa | artık kim | Kur'anı | okumamı

فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ
92
size gösterecek | Allah'a | hamdolsun | de ki | uyarıcılar-danım | ben | ancak | de ki

اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾
93
yapıyorsunuz | o şeylerden ki | gafil | Rabbin değildir | siz de onları tanıyacaksınız | ayetlerini

89 – Kim iyilikle gelirse, onun için ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan emindirler.

90 – Kim kötülükle gelirse, onların yüzü ateşe atılır. (Onlara): "Ancak yaptıklarınızla cezalanıyorsunuz" (denir).

91 – De ki: "Ben ancak haram ettiği (kutsal kıldığı) şu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, her şey O'nundur. Ve ben, Müslümanlardan olmamla emrolundum".

92 – "Kur'an'ı okumamla (emrolundum). Artık kim doğru yolu bulursa, ancak kendisi için bulur. Kim de saparsa, de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım".

93 – De ki: "Allah'a hamdolsun, size ayetlerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir".

28 – KASAS SURESİ

Mekke'de inmiştir.
88 ayettir.

1 – Ta. Sin. Mim.

2 – Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

3 – Sana Musa ile Fir'avn'in haberinden (bir kısmını), iman eden bir toplum için, hak ile okuyacağız.

4 – Şüphesiz Fir'avn o yerde büyüklendi, halkını fırkalara ayırdı ve onlardan bir grubu zayıflatıyor, oğullarını kesiyor ve kadınlarını sağ bırakıyordu. Gerçekten o, bozguncu-lardandı.

5 – Biz de yeryüzünde za'fa uğratılanlara lutfetmek, onları liderler kılmak ve onları mirasçılar kılmak istiyorduk.

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ
قصر 1 2
haberinden sana okuyacağız apaçık kitabın ayetleridir bunlar Ta. Sin. Mim

مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ
3
o yerde büyüklendi Fir'avn şüphesiz iman ederler bir toplum için hak ile Fir'avn'in Musa'nın

وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي
sağ bırakıyor oğlanlarını kesiyor onlardan bir grubu zayıflatıyor fırkalar halkını kıldı

نِسَآءَهُمْ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
4
o kimselerin ki üzerine lutfedelim biz istiyoruz bozguncu-lardan idi gerçekten o kadınlarını

اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾
5
mirasçılar onları kılalım liderler onları kılalım yeryüzünde za'fa uğratıldılar

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

ordularına Haman'a Fir'avn'e gösterelim o yerde onlara imkan verelim

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اُمِّ مُوسٰى

Musa'nın anasına vahyettik sakınıyorlar idiler o şeyi ki onlardan

اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِى

korkma denize onu at onun adına korktuğun zaman onu emzir diye

وَلَا تَحْزَنِى اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧

peygamber-lerden onu kılıcılarız sana onu döndür-rücüleriz gerçekten biz üzülme

فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

bir keder bir düşman onlara olması için hanedanı Fir'avn onu buldu/oldu

اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨

günahkarlar idiler orduları Haman Fir'avn şüphesiz

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِى وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ

onu öldürmeyin ve senin için benim göz o aydınlığıdır Fir'avn'in karısı dedi

6 – O yerde onlara imkan verelim; Fir'avn'e, Haman'a ve ordularına onlardan sakındıklarını gösterelim.

7 – Musa'nın annesine: "Onu emzir; onun adına korktuğun zaman onu denize at. Korkma, üzülme. Gerçekten biz onu sana döndüreceğiz ve onu peygamberlerden kılacağız" diye vahyettik.

8 – Onu Fir'avn hanedanı buldu ki onlara bir düşman ve bir keder olsun. Şüphesiz Fir'avn, Haman ve orduları günahkarlar idiler.

9 – Fir'avn'in karısı. "Benim için de senin için de göz aydınlığı! Onu öldürmeyin. Bize yarar vermesi yahut onu evlat edinmemiz umulur" dedi. Onlar (başlarına geleceği) bilmiyorlardı.

عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾

9

tarkında değiller | onlarsa | evlat | onu edinmemiz | yahut | bize yarar vermesi | umulur

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ۭ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْلَآ اَنْ رَّبَطْنَا

bağ vurmasaydık | onu | açıklayacaktı | neredeyse | şüphesiz | bomboş | Musa'nın | anasının | gönlü | sabahladı

عَلٰي قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ

10

kızkardeşine | dedi | inananlardan | olması için | kalbine

قُصِّيْهِ ۡ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۙ ﴿١١﴾

11

fark etmiyorlar | onlarsa | uzaktan | onu | gördü | onu izle

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ

size göstereyim mi | dedi | önceden | emzirenleri | ona | haram ettik

عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ﴿١٢﴾

12

iyi niyetliler | onun için | onlar | sizin için | ona kefil olurlar | bir ev | halkını

فَرَدَدْنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ

şüphesiz | bilsin ki | üzülmesin | gözü | aydın olsun diye | annesine | böylece iade ettik | onu

وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾

13

bilmezler | onların çoğu | ancak | haktır | Allah'ın | va'di

10– Musa'nın annesinin gönlü (başka şeylerden) bomboş sabahladı; eğer inananlardan olması için kalbine bağ vurmasaydık (sükunet vermeseydik) neredeyse onu açıklayacaktı.

حزب ٢

11– Kız kardeşine: "Onu izle" dedi. Onu uzaktan gördü. Onlarsa fark etmiyorlardı.

12 – (Anasına) dönmeden önce ona (Musa'ya) emziren kadınları haram ettik. (Kız kardeşi): "Sizin için ona kefil olacak (bakacak) bir ev halkını göstereyim mi? Onlar onun için iyi niyetliler" dedi.

13– Böylece onu annesine döndürdük ki gözü aydın olsun, üzülmesin ve şüphesiz Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilsin. Ancak onların çoğu bilmezler.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي

mükafatlandırırız | böylece | ilim | hikmet | ona verdik | oturaklaştı | erginliğine | erişti | ne zaman ki

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰي حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ

14

buldu | halkından | gaflet | zamanında | o şehre | girdi | iyilik edenleri

فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۡ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ

düşmanından | şu da | kendi tarafından | şu | dövüşüyorlar | iki adam | orada

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَي الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى

Musa | ona yumruk vurdu | düşmanından | onun ki | üzerine | kendi tarafından | o ki | ondan yardım istedi

فَقَضٰى عَلَيْهِ ۭ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾

15

apaçık | saptıran | düşmandır | şüphesiz o | şeytanın | işinden | bu | dedi | işini bitirdi

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهٗ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ

çok bağışlayıcı | o | çünkü | onu | oda bağışladı | beni | bağışla | kendime | zulmettim | şüphesiz ben | Rabbim | dedi

الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾

16 17

suçlulara | arka | asla olmayacağım | bana | ihsan ettin | o şey hakkı için | Rabbim | dedi | çok esirgeyicidir

14 – (Musa) erginlik (çağı)na eriştiği zaman ona hikmet ve ilim verdik. Biz iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

15 – Halkının gafil olduğu zamanda şehre girdi. Orada iki adamı dövüşüyorlarken buldu. Şu kendi tarafından, şu da düşmanından idi. Kendi tarafından olan düşmanına karşı onda yardım istedi. Musa ona bir yumruk vurdu; işini bitirdi. (Bu), şeytanın işindendir. Şüphesiz o, apaçık saptırandır, dedi.

16 – "Rabbim, ben kendime zulmettim; beni bağışla" dedi. O da onu bağışladı. Çünkü O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

17 – "Rabbim, bana ihsan ettiğin şey hakkı için, suçlulara asla arka olmayacağım!" dedi.

فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهُ

kendisinden yardım isteyen | o ki | bir de baktı | bekleyerek | korkarak | şehirde | sabahladı

بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ؕ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

18

apaçık | elbette bir azgın | şüphesiz sen | Musa | ona | dedi | kendisine sesleniyor | dün

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوسٰٓى اَتُرِيدُ

istiyor musun | Musa | ey | dedi | ikisine | düşmandır | o | onu ki | tutmak | istedi | ne zaman ki

اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيدُ اِلَّآ اَنْ تَكُونَ

olmanı | ancak | sen istemiyorsun | dün | bir canı | öldürdün | o şey gibi | beni öldürmeni

جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ رَجُلٌ

19

bir adam | geldi | ıslah edicilerden | olmak | sen istemiyorsun | yeryüzünde | bir zorba

مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى ۖ قَالَ يٰمُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُونَ بِكَ

senin-le ilgili | istişare ediyorlar | ileri gelenler | şüphesiz | Musa | ey | dedi | koşuyorken | şehrin | en uzak yerinden

لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا

20

oradan | çıktı | öğüt veren-lerdenim | sana | şüphesiz ben | çık | seni öldür-mek için

خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٢١﴾

21

zalimler | topluluğundan | beni kurtar | Rabbim | dedi | bekleyerek | korkarak

18 – Şehirde bekleyerek korkarak sabahladı. Bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen, kendisine sesleniyor. Musa ona: "Şüphesiz sen elbette apaçık bir azgınsın" dedi.

19 – İkisinin de düşmanı olanı tutmak isteyince: "Ey Musa, dün bir adam öldürdüğün gibi (bugün de) beni mi öldürmek istiyorsun? Sen başka değil, yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun ve ıslahatçılardan olmak istemiyorsun!" dedi.

20 – Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: "Ey Musa, şüphesiz ileri gelenler, seni öldürmek için seninle ilgili istişare ediyorlar. Çık, şüphesiz ben sana öğüt verenlerdenim" dedi.

21 – Oradan korkarak bekleyerek çıktı. "Rabbim, beni zalimler topluluğundan kurtar" dedi.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيٓ اَنْ يَهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾
22
yolun doğrusuna beni iletmesi Rabbimden umulur dedi Medyen tarafına yöneldi ne zaman ki

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
suluyorlar insanlardan bir cemaat üzerinde buldu Medyen suyuna vardı ne zaman ki

وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا
dediler neniz var dedi men ediyorlar iki kadın onların gerisinde buldu

لَا نَسْقِي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾
23
büyük ihtiyar babamız çobanlar çekile ta ki sulamayız

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّي لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ
bana indirdin o şeye ki şüphesiz ben Rabbim dedi gölgeye çekildi sonra onlar için suladı

مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ
24
utanarak yürüyor iken ikisinden biri ona geldi muhtacım hayırdan

قَالَتْ اِنَّ اَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا
ne zaman ki bizim için suladın o şeyin ki ücretini sana ödemek için seni çağırıyor babam şüphesiz dedi

22 – (Musa) Medyen tarafına yönelince: "Rabbimin beni doğru yola iletmesini umarım" dedi.

23 – Medyen suyuna varınca, onun üzerinde (davarlarını) sulayan bir cemaat buldu ve onların gerisinde de davarlarını (sudan) men eden iki kadın buldu. Onlara: "Neyiniz var?" dedi. Onlar da: "Çobanlar çekilmedikçe biz davarlarımızı sulamayız. Babamız da büyük bir ihtiyar" dediler.

24 – Onların davarlarını suladı, sonra da gölgeye çekildi: "Rabbim, şüphesiz ben, bana indirdiğin hayırdan muhtacım (başıma gelenlerden dolayı muhtaç düştüm)" dedi.

25 – İki kadından birisi yürüyorken utanarak ona geldi: "Şüphesiz babam, bizim için suladığının ücreti için seni çağırıyor" dedi. (Musa) ona gelip de hikayeyi anlatınca: "Korkma, o zalimler kavminden kurtuldun" dedi.

26 – İki kadından biri: "Baba, onu işçi tut. Şüphesiz işçi tuttuğun kimselerin en hayırlısı güçlü ve güvenilir olanıdır" dedi.

27 – O da: "Bana sekiz sene işçilik etmen karşılığında şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on'a tamamlarsan, o da sendendir. Sana zorluk vermek istemiyorum. İnşaallah beni iyilerden bulacaksın" dedi.

28 – O da: "Bu, benimle senin arandadır. İki süreden hangisini tamamlarsam, bana tecavüz yoktur. Allah dediklerimize vekildir" dedi.

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ

tarafından / fark etti / ailesiyle / yürüdü / süreyi / Musa / bitirdi / ne zaman ki

الطُّورِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّٓى اٰتِيكُمْ

size getiririm / umarım ki / ben / bir ateş / hissettim / şüphesiz ben / bekleyin / ailesine / dedi / bir ateş / Tur

مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّآ

29

ne zaman ki / ısınırsınız / belki siz / ateşten / bir kor / yahud / bir haber / ondan

اَتٰيهَا نُودِىَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ

mübarek / yerde / sağ / derenin / kenarından / seslenildi / ona geldi

مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنِّٓى اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

30

alemlerin / Rabbi / Allah'ım / ben / şüphesiz ben / Musa / ey / diye / ağaçtan

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ

arkasını dönerek / kaçtı / küçük bir yılan / sanki o / hareket ediyor / onu gördü / ne zamanki / asanı / at / diye

يُعَقِّبْ ۚ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِينَ ﴿٣١﴾

31

eminlerdensin / çünkü sen / korkma / dön / Musa / ey / geri dönmedi

29 – Musa süreyi bitirip de ailesi ile gece yürüyünce, Tur tarafından bir ateş gördü. Ailesine: "Bekleyin, şüphesiz ben bir ateş gördüm. Umarım ki size ondan bir haber yahut ateşten bir kor getiririm de belki ısınırsınız" dedi.

30 – Musa ona gelince, derenin sağ kenarından mübarek bir yerde ağaçtan: "ey Musa, şüphesiz ben, evet ben alemlerin Rabbi Allah'ım" diye seslenildi.

31 – "Asanı at". Musa onun küçük bir yılan gibi hareket ettiğini görünce arkasını dönerek kaçtı, geri dönmedi. "Ey Musa, dön, korkma. Şüphesiz sen eminlerdensin".

اُسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَاضْمُمْ

yapıştır | kötülüksüz | bembeyaz | çıkacaktır | koynuna | elini | sok

اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ

Rabbindir | iki delildir | işte bu ikisi sana | korkudan | kanadını | sana

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهٖ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

32

dedi | fasıklar | bir topluluk | oldular | çünkü onlar | ileri gelenlerine | Fir'avne

رَبِّ اِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

33

beni öldürmelerinden | korkuyorum | bir can | onlardan | öldürdüm | şüphesiz ben | Rabbim

وَاَخِى هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ

benimle | onu gönder | dilce | benden | daha düzgündür | o | Harun | kardeşim

رِدْءًا يُصَدِّقُنِى ۖ اِنِّى اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ

34

takviye edeceğiz | dedi | beni yalanlamalarından | korkuyorum | şüphesiz ben | beni tasdik eder | yardımcı olarak

عَضُدَكَ بِاَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ

ulaşamayacaklar | bir delil | ikiniz için | kılacağız | kardeşinle | pazunu

اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

35

galiplersiniz | ikinize tabi olan | o kimseler ki | ikiniz | ayetlerimiz sayesinde | ikinize

32 – "Elini koynuna sok, kötülüksüz (hastalıksız) bembeyaz çıkacaktır. Kanadını korkudan sana yapıştır. İşte bu ikisi (asa ile el) sana Rabbinden Fir'avn'e ve ileri gelenlerine iki delildir. Çünkü onlar bir fasıklar topluluğu oldular".

33 – Dedi: "Rabbim, ben onlardan bir can (adam) öldürdüm; beni öldürmelerinden korkuyorum" dedi.

34 – "Kardeşim Harun o, dilce benden daha düzgündür; onu benimle beraber beni tasdik eden yardımcı olarak gönder. Şüphesiz ben, beni yalanlamalarından korkuyorum" dedi.

35 – (Rabbi) dedi: "Senin pazunu kardeşinle takviye edeceğiz (elini kuvvetlendireceğiz) ve size bir delil kılacağız da size ayetlerimiz sayesinde ulaşamayacaklar. İkiniz ve size tabi olanlar galiplersiniz".

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا

ancak bu değildir dediler açık açık ayetlerimizi Musa onlara getirdi vakta ki

سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِىٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

36

öncekilerin atalarımızda bunu işitmedik uydurulmuş sihir

وَقَالَ مُوسٰى رَبِّىٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ

o kimseyi ki yanından hidayet getirdi o kimseyi ki daha iyi bilendir Rabbim Musa dedi

تَكُونُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾

37

zalimler iflah olmaz şüphesiz yurdun akıbeti onun olur

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِى ۚ

benden başka bir tanrıdan sizin için bilmedim ileri gelenler o ey Fir'avn dedi

فَاَوْقِدْ لِى يٰهَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِى صَرْحًا لَعَلِّىٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى

çıkarım belki bir kule benim için yap çamurun üzerine Haman ey benim için haydi ateş yak

اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّى لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ

38

büyüklük taslad yalancılardan onu mutlaka zannediyorum gerçekten ben Musa'nın Tanrısına

36 – Musa onlara açık açık ayetlerimizi getirince: "Bu, uydurulmuş bir sihirden başkası değildir ve biz önceki atalarımızda böyle bir şey işitmedik" dediler.

37 – Musa dedi: "Rabbim, yanından hidayeti getiren kimseyi ve yurdun akibeti kimin olduğu kimseyi daha iyi bilendir. Şüphesiz zalimler iflah olmaz" dedi.

38 – Fir'avn dedi: "Ey ileri gelenler, ben sizin için benden başka bir tanrı bilmedim. Ey Haman, sen benim için çamurun üzerine ateş yak (tuğla dök); bana bir kule yap. Belki Musa'nın tanrısına çıkarım. Şüphesiz ben elbette onu yalancılardan zannediyorum" dedi.

هُوَ وَجُنُودُهُ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا

o | askerleri | yeryüzünde | haksız yere | zannettiler | onlar | gerçekten | bize

لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ ۖ

39 | dönmeye-cekler | biz de onu yakaladık | askerlerini | onları attık | denize

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

40 | bak | nasıl | oldu | sonu | zalimlerin

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ

kıyamet | günü | ateşe | davet ediyorlar | liderler | onları yaptık

لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتْبَعْنَٰهُمْ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ

41 | yardım olunmazlar | arkalarına taktık | bu | dünyada | lanet

وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى

42 | çirkinler-dendir | onlar | kıyamet | gününde | Musa'ya | verdik | andolsun gerçekten

ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ

kitabı | sonra | o şeyden | helak ettik | nesilleri | evvelki

بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

43 | öğüt alırlar | belki onlar | bir rahmet | bir hidayet | insanlar için | basiretler olması için

39 – O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve bize dönmeyeceklerini zannettiler.

40 – Biz de onu ve askerlerini yakalayıp onları denize attık. Bak, zalimlerin sonu nasıl oldu!

41 – Onları ateşe (cehenneme) çağıran liderler yaptık. Kıyamet gününde yardım olunmazlar.

42 – Bu dünyada da arkalarına lanet taktık. Kıyamet gününde de onlar çirkinlerdendir.

43 – Andolsun, gerçekten Musa'ya evvelki nesilleri helak ettikten sonra insanlar için basiretler, bir hidayet ve bir rahmet (olması) için o kitabı verdik. Belki öğüt alırlar.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ وَمَا

o emri / Musa'ya / verdik / zaman / batı / tarafında / sen değildin

كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ

uzadı / nesiller / meydana getirdik / fakat / şahitlerden / değildin

عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ

onlara / okuyorsun / Medyen / halkı arasında / ikamet eden / değildin / ömür / üzerlerine

اٰيَاتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ

tarafında / değildin / gönderiçiler / idik / fakat biz / ayetlerimizi

الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

bir kavmi / uyarman için / Rabbinden / bir rahmet olarak / ancak / nida ettiğimiz / zaman / Tur

مَآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَآ

olmasaydı / iyice düşünürler / belki onlar / senden önce / bir uyarıcı / onlara gelmedi

اَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَآ

ne olurdu / Rabbimiz / demeleri / elleri / öne sürdü / o şeyle ki / bir musibet / başlarına geldiği zaman

44 – Biz Musa'ya o emri verirken sen (Tur'un) batı tarafında değildin ve şahitlerden de değildin.

45 – Ancak biz nesiller meydana getirdik de üzerlerine ömür uzadı (aradan çok zaman geçti). Sen Medyen halkı arasında ikamet edip onlara ayetlerimizi okumuyordun. Fakat biz (sana eskilerin haberlerini), göndericiler idik (bunları vahiyden öğrendin).

46 – Biz nida ettiğimiz zaman sen Tur tarafında değildin. Ancak (seni) Rabbinden bir rahmet olarak senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmeyen bir kavmi uyarman için (gönderdik). Belki öğüt alırlar.

47 – Ellerinin öne sürdüğü şey yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman: "Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de ayetlerine tabi olsaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (onlara azap ederdik).

48 – Onlara katımızdan hak gelince: "Bize de Musa'ya verilenin benzeri verilmeli değil miydi?" dediler. Daha önceden Musa'ya verileni inkar etmemişler miydi? "İki sihir birbirine destek oldu" dediler. "Biz hepsini inkar ediyoruz" dediler.

49 – De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız Allah katından ikisinden daha doğru bir kitap getirin de ona tabi olayım".

50 – Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar ancak keyiflerine tabi oluyorlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan keyfine tabi olandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥١ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ

51

onlara verdik / onlar ki / öğüt alırlar / belki onlar / sözü / onlara / ulaştırdık / andolsun gerçekten

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ٥٢ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا

52

iman ettik derler / onlara / okunduğu / zaman / inanırlar / ona / onlar / bundan önce / kitabı

بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ ٥٣ اُولٰٓئِكَ

53

işte onlar / müslümanlar / bundan önce / idik / gerçekten biz / Rabbimizden / haktır / şüphesiz o / ona

يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا

o şeyden ki / kötülüğü / iyilikle / defederler / sabrettiler / o şeyle ki / iki defa / onlara mükafatları / verirler

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٥٤ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ

54

ondan / yüz çevirirler / boş söz / işittikleri / zaman / harcarlar / onlara rızk verdik

وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي

biz istemiyoruz / size / selam / amellerimiz / sizedir / bizim amellerimiz / bize / derler

الْجَاهِلِينَ ٥٥ اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي

55

hidayete erdirir / Allah / ancak / sevdin / o kimseyi ki / hidayete erdiremezsin / şüphesiz sen / cahilleri

51 – Andolsun, gerçekten onlara sözü ulaştırdık, belki öğüt alırlar.

52 – Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar.

53 – Onlara (Kur'an) okunduğu zaman: "Ona iman ettik. Şüphesiz o, Rabbinden (gelen) haktır. Gerçekten biz bundan önce Müslümanlar idik" derler.

54 – İşte onlara sabrettikleri o şey yüzünden mükafatları iki defa verilir, onlar kötülüğü iyilikle defeder ve onlara rızk ettiğimiz şeyden (Allah yolunda) harcarlar.

55 – Boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirir ve: "Bizim amelimiz bize, sizin ameliniz de sizedir. Selam size. Cahilleri istemiyoruz" derler.

مَنْ يَشَآءُ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى

56

doğru yola / tabi olursak / eğer / dediler / hidayete erenleri / en iyi bilendir / O / diler / o kimseyi ki

مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ۚ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ

oraya / toplanıyor / güvenli / bir hareme / onları / yerleştirmedik mi / toprağımız- dan / kapılırız / seninle beraber

ثَمَرَاتُ كُلِّ شَىْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

57

bilmezler / onların çoğu / fakat / katımızdan / bir rızk olarak / şeyin / her / ürünleri

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ

işte / geçiminden / şımardı / kentler / helak ettik / nice

مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا

biz olduk / pek az / ancak / onlardan sonra / oturulmadı / meskenleri

نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى

58

kentleri / helak edici / Rabbin / olmadı / mirasçılar / biz

حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓى اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ۚ وَمَا

ayetlerimizi / onlara / okur / bir peygamber / ana merkezine / gönderir / ta ki

كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

59

zalimlerdir / onların halkı / ancak / kentlerin / helak edicileri / biz olmadık

56 – Şüphesiz sen sevdiğin kimseyi hidayete erdiremezsin. Ancak Allah dilediğini hidayete erdirir. O, hidayete erenleri en iyi bilendir.

57 – Dediler: "Eğer biz seninle beraber doğru yola tabi olursak toprağımızdan kapılırız" (bizi kaçırırlar) dediler. Onları katımızdan bir rızk olarak her şeyin ürünleri oraya toplandığı güvenilir bir Harem'e yerleştirmedik mi? Ancak çokları bilmezler.

58 – Geçiminden şımaran nice kentler helak ettik. İşte meskenleri, onlardan sonra oturulmadı, ancak pek az (süre meskun oldu). Mirasçılar biz olduk biz.

59 – Rabbin ana merkezine onlara ayetlerimizi okuyan bir peygamber göndermedikçe kentleri helak edici değildir. Biz halkı zalim olmayan kentleri helak ediciler değiliz.

وَمَآ اُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا

o şey ki | süsüdür | dünya | hayatının | metaıdır | bir şeyden | verildiniz | o şey ki

عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ۗ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ ٦٠ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا

60

bir va'd | ona va'dettik | kimse mi | aklınızı çalıştırmıyor musunuz | daha kalıcıdır | daha hayırlıdır | Allah'ın | katında

حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ

sonra | dünya | hayatının | geçici zevk ile | faydalandırdık | kimse gibi mi | ona kavuşucudur | o | güzel

هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٦١ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ

61

ortaklarım | nerede | der | onlara nida eder | günde | huzura getirilenler- den | kıyamet | gününde | o

الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٢ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا

62

Rabbimiz | söz | onlara | hak oldu | onlar ki | dedi | iddia ediyorsunuz | idiniz | onlar ki

هٰٓؤُلَاۤءِ الَّذِينَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوٓا

قصر

değillerdi onlar | sana | beri olduk | azdık | o şey gibi | onları azdırdık | azdırdık | o kimseler ki | işte bunlar

اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ٦٣ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاۤءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ

63

onları çağırdılar | ortaklarınızı | çağırın | denildi | ibadet ediyorlar | bize

60 – Size verilen şey, dünya hayatının metaı ve onun süsüdür. Allah'ın katındaki daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Aklınızı çalıştırmıyor musunuz?

61 – Kendisine güzel bir va'd ettiğimiz ve ona da kavuşan kimse, kendisini dünya hayatının geçici metaı ile faydalandırdığımız, sonra da o, kıyamet gününde huzura getirilenlerden olan kimse gibi midir?

62 – O günde ki onlara nida edip: "İddia ettiğiniz ortaklarım (putlar) nerede?" der.

63 – Onlara söz (azap) hak olanlar: "Rabbimiz, işte bunlar azdırdıklarımızdır. Biz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan beri olduk, (sana) döndük. Onlar bize ibadet etmiyorlardı" dediler.

يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ٦٤
64
doğruyu buluyorlar / olsalardı / keşke onlar / azabı / gördüler / onlara / cevap vermediler

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ
65
onlara / artık kör olmuştur / peygamberlere / cevap verdiniz / ne / der / onlara seslenir / günde

الْاَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ٦٦ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
66
iman eder / tevbe eder / kim / amma / birbirini sormazlar / onlar / o gün / haberler

وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ٦٧ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ
67
yaratır / Rabbin / muradına erenlerden / olması / umulur / iyi amel / işlerse

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى
pek yücedir / Allah / münezzehtir / seçim / onlar için / olmadı / seçer / diler / o şeyi ki

عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٨ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
68
o şeyi ki / göğüsleri / gizler / o şeyi ki / bir / Rabbin / şirk koşuyorlar / o şeylerden ki

يُعْلِنُونَ ٦٩ وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰى
69
önünde / hamd / O'nundur / O / ancak / ilah yoktur / Allah'tır / O / açıklıyorlar

وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٧٠
70
döndürüleceksiniz / yalnız O'na / hüküm / O'nundur / sonunda

64 – "Ortaklarınızı çağırın" denildi; onlar da çağırdılar. Onlara cevap vermediler ve azabı gördüler. Keşke onlar doğru yolda olsalardı!

65 – Onlara seslendiği günde: "Peygamberlere ne cevap verdiniz?" der.

66 – O gün artık haberler onlara kör olmuştur. Onlar birbirini sormazlar.

67 – Amma kim tövbe ve iman eder, iyi amel işlerse, onların muradına erenlerden olması umulur.

68 – Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Onlar için seçim yoktur. Allah onların şirk koştukları şeyden münezzeh ve pek yücedir!

69 – Rabbin onların kalplerinin gizlediğini ve onların açıkladıklarını bilir.

70 – O Allah'tır. O'ndan başka İlah yoktur. Önünde sonunda hamd (övgü) O'nundur. Hüküm de O'nundur ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

kıyamet gününe kadar sürekli geceyi üzerinize Allah kılarsa eğer bana haberin verin de ki

مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ

71

bana haber verin de ki dinlemeyecek misiniz ışık size getirecek Allah'tan başka ilah kimdir

اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ

ilah kimdir kıyamet gününe kadar sürekli gündüzü üzerinize Allah kılarsa eğer

غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ

72

görmeyecek misiniz içinde dinleneceksiniz gece size getirecek Allah'tan başka

رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا

aramanız için içinde dinlenmeniz için gündüzü geceyi sizin için kıldı rahmetinden

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

73

onlara seslenir hatırla o günü şükreder siniz belki siz lutfundan

فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا

74

çıkardık iddia ediyorsunuz idiniz onlar ki ortaklarım nerede der

71 – De ki: "Bana haber verin, eğer Allah geceyi kıyamet gününe kadar üzerinize sürekli kılarsa, size Allah'tan başka ışık getirecek İlah kimdir? Dinlemeyecek misiniz?"

72 – De ki: "Bana haber verin, eğer Allah gündüzü üzerinize kıyamet gününe kadar sürekli kılsa, size Allah'tan başka dinleneceğiniz geceyi getirecek İlah kimdir? Görmeyecek misiniz?"

73 – O, rahmetinden geceyi ve gündüzü sizin için içinde dinlenmeniz ve lutfundan aramanız için kıldı. Belki şükredersiniz.

74 – Hatırla o günü ki, onlara seslenip: "İddia ettiğiniz ortaklarım nerede?" der.

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوٓا
bildiler / kesin delilinizi / getirin / dedik / bir şahit / ümmetten / her
أَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ع ٧٥ إِنَّ
75
şüphesiz / uyduruyorlar / idiler / o şey ki / onlardan / saptı / Allah'ındır / hak / gerçekten
قَٰرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ص وَءَاتَيْنَٰهُ مِنَ الْكُنُوزِ
hazinelerden / ona verdik / onlara karşı / azgınlık etti / Musa / kavminden / idi / Karun
مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِالْعُصْبَةِ أُو۟لِى الْقُوَّةِ ق إِذْ قَالَ
نصر
demişti / hani / kuvvete / sahip / topluluğa / ağır gelirdi / anahtarları / gerçekten / o kadar ki
لَهُۥ قَوْمُهُۥ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ٧٦
76
şımarmayı / sevmez / Allah / şüphesiz / şımarma / kavmi / ona
وَٱبْتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ
nasibini / unutma / ahiret / yurdunu / Allah / sana verdi / o şeyde ki / ara
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
arama / sana / Allah / ihsan etti / o şey gibi ki / iyilik et / dünyadan
ٱلْفَسَادَ فِى ٱلْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ٧٧
77
fesatçıları / sevmez / Allah / şüphesiz / yeryüzünde / fesat

75 – Her ümmetten bir şahit çıkarıp: "Kesin delilinizi getirin" dedik. Onlar da gerçekten hak Allah'ın olduğunu bildiler. Uydurdukları şeyler (putlar) da onlardan saptı.

76 – Şüphesiz Karun, Musa kavminden idi; onlara karşı azgınlık etti. Ona o kadar hazineler verdik ki gerçekten anahtarları(nı taşımak) kuvvetli topluluğa ağır gelirdi. Hani, kavmi ona. "Şımarma, şüphesiz Allah şımaranları sevmez" demişti.

77 – "Allah'ın sana verdiklerinde ahiret yurdunu ara. Dünyadan nasibini de unutma. Allah sana ihsan ettiği gibi sen de ihsan et. Yeryüzünde fesat arama. Şüphesiz Allah fesatçıları sevmez".

قَالَ اِنَّمَآ اُوتِيتُهُۥ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىٓ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ

helak etmiştir / Allah / şüphesiz / bilmedi mi / bendeki / ilim / sayesinde / o bana verildi / ancak / dedi

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًا

toplumca / sayıca / daha çoktur / kuvvetçe / kendisinden / çetindir / o / o kimseyi ki / nesillerden / kendinden önce

وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ٧٨ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ

78

zinetinin içinde / kavmin karşısına / derken çıktı / suçlular / günahlarından / sorulmaz

قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوتِىَ

verildi / o şeyin aynısı / bizim de olsa / keşke / dünya / hayatını / isterler / onlar ki / dedi

قَارُونُ اِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ٧٩ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ

79

ilim / verildi kendilerine / onlar ki / dedi / büyük / bir şansa / gerçekten sahiptir / şüphesiz o / Karun'a

وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقّٰىهَآ

ona kavuşturulmaz / iyi amel / işledi / iman etti / o kimseye ki / daha hayırlıdır / Allah'ın / sevabı / yazıklar olsun size

اِلَّا الصّٰبِرُونَ ٨٠ فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ

80

onun için / olmadı / yere / konutunu da / onu da / geçirdik / sabredenler / ancak

78 – (Karun): "Bu, bana bendeki ilim sayesinde verildi!" dedi. Allah'ın, kendisinden önceki nesillerden kendisinden kuvvetçe daha çetin ve malca daha çok olan kimseleri helak ettiğini bilmedi mi?

79 – (Karun) ziynetinin içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler: "Keşke bizim de Karun'a verilen gibi (malımız) olsaydı. Şüphesiz o, gerçekten büyük bir şansa sahiptir!" dediler.

80 – Kendilerine ilim verilenler ise. "Yazıklar olsun size, iman eden ve iyi amel işleyen için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur" dediler.

مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ٨١
81

öç alanlardan / olmadı / Allah'tan / başka / ona yardım edecekler / bir grup

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللهَ

Allah / vay, demek ki / diyorlar / dün / onun yerinde olmayı / temenni ettiler / onlar ki / oldu

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ

lutfetti / şu ki / olmasaydı / daraltıyor / kullarından / diliyor / o kimseye ki / rızk / genişletiyor

اللهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ٨٢
82

kafirler / iflah olmazmış / vay, demek ki / bizi de / elbette yere geçirirdi / bize / Allah

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي

ne böbürlenme / istemezler / o kimselere ki / biz onu veririz / ahiret / yurdu / işte

الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ٨٣ مَنْ جَاءَ
83

gelirse / kim / takva sahiplerinindir / akibet / bozgunculuk / ne de / yeryüzünde

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

cezalanmaz / kötülükle / gelirse / kim de / ondan / daha hayırlısı / onun vardır / iyilikle

الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٨٤
84

yapıyorlar / idiler / o şeyi ki / ancak / kötülükleri / yaptılar / onlar ki

81 – Biz de onu ve konutunu yere geçirdik. Ona Allah'tan başka yardım edecek bir grup olmadı. Öç alanlardan da olmadı.

82 – Dün onun yerinde olmayı temenni edenler: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletir ve daraltırmış! Eğer Allah bize lutfetmese idi, elbette bizi de yere geçirirdi. Vay, demek ki, kafirler iflah olmazmış!"

83 – İşte ahiret yurdu, biz onu yeryüzünde ne büyüklük ne de fesat istemeyenlere veririz. Akibet takva sahiplerinindir.

84 – Kim iyilikle gelirse, onun için ondan daha hayırlısı vardır. Kim de kötülükle gelirse, kötülükleri yapanlar ancak yaptıkları ile cezalanırlar.

اِنَّ الَّذِىْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ قُلْ رَّبِّىْ

Rabbim de dönülecek yere elbette seni döndürücüdür Kur'an'ı sana farz etti o zat ki şüphesiz

اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ

85

sen değildin apaçık sapıklık içindedir o o kimseyi ki hidayetle geldi o kimseyi ki daha iyi bilendir

تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا

Rabbinden bir rahmet olarak ancak kitap sana indirileceğini umuyorsun

تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

86

Allah'ın ayetlerinden seni asla çevirmesinler kafirlere arka çıkan öyleyse asla olma

بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ

sakın olma Rabbine davet et sana indirilmesinin ardından

الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

87

O ancak ilah yoktur başka bir ilaha Allah ile beraber tapma müşriklerden

كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٨﴾

88

döndürüleceksiniz yalnız O'na hüküm O'nundur O'nun zatı ancak yok olucudur şey her

85 – Şüphesiz Kur'an'ı sana farz eden, elbette seni dönülecek yere döndürecektir. De ki: "Rabbim hidayetle geleni ve apaçık sapıklıkta olanı daha iyi bilendir".

86 – Sana kitap indirileceğini ummuyordun, ancak Rabbinden bir rahmet olarak (indirildi). Öyleyse kafirlere asla arka çıkan olma!

87 – Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra seni onlardan asla çevirmesinler. Rabbine davet et ve müşriklerden olma.

88 – Allah'la beraber başka bir İlaha tapma. O'ndan başka İlah yoktur. O'nun zatı dışında her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

سُورَةُ الْعَنكَبُوت مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُوٓا اَنْ يَقُولُوٓا اٰمَنَّا وَهُمْ
1

oysa onlar | iman ettik | demelerinden | bırakılmalarını | insanlar | zan mı etti | Elif. Lam. Mim

لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ
2

Allah | mutlaka bilecektir | kendilerinden önce | onları ki | imtihan ettik | andolsun gerçekten | imtihan edilmeyecekler

الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
3

onlar ki | zannetti | mi | yalancıları | mutlaka bilecektir | sadık oldular | onları ki

يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَاۤءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
4

umar | ise | kim | hükmediyorlar | o şey ki | ne kötü | bizi geçeceklerini | kötülükleri | yapıyorlar

لِقَاۤءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ
5

cihad ederse | kim | ve bilendir | herşeyi işiten | o | elbette gelecektir | Allah'ın tayin ettiği vakit | şüphesiz | Allah'a | kavuşmayı

فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾
6

alemlerden | elbette müstağnidir | Allah | şüphesiz | kendisi için | cihad eder | ancak

29 – ANKEBUT SURESİ

Mekke'de inmiştir.
69 ayettir.

حزب ٤

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – İnsanlar: "İman ettik" demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannettiler?

3 – Andolsun, gerçekten kendilerinden öncekileri imtihan ettik. Allah sadık olanları da mutlaka bilecek ve yalancı olanları da mutlaka bilecektir.

4 – Kötülükleri yapanlar bizi geçeceklerini mi zannettiler? Ne kötü hükmediyorlar!

5 – Kim Allah'a kavuşmayı umarsa, şüphesiz Allah'ın (tayin ettiği) vakit elbette gelecektir. O, her şeyi işiten ve bilendir.

6 – Kim cihat ederse, ancak kendisi için cihat eder. Şüphesiz Allah elbette alemlerden mustağnıdır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

kötülüklerini | onların | mutlaka örteceğiz | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler | onlar ki

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ٧ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ

7

insana | tavsiye ettik | yapıyorlar | idiler | o şeyin ki | en güzeli ile | elbette mükafatlandıracağız | onları

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۜ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا

bir bilgi | o hususta | senin için | yoktur | o şeyi ki | bana | şirk koşman için | o ikisi seninle uğraşırlarsa | eğer | iyilik etmesini | ana babasına

تُطِعْهُمَا ۜ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨ وَالَّذِينَ

8

o kimseler ki | yapıyorsunuz | idiniz | o şeyi ki | size haber vereceğim | dönüşünüz | yalnız banadır | o ikisine itaat etme

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحِينَ ٩ وَمِنَ

9

iyilerin arasına | mutlaka onları girdireceğiz | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler

النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِىَ فِى اللّٰهِ جَعَلَ

sayar | Allah uğrunda | eziyet görünce | zaman | Allah'a | iman ettik | der | kimi | insanlardan

فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۜ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ

Rabbinden | bir yardım | gelirse | andolsun eğer | Allah'ın | azabı gibi | insanların | işkencesini

7 – İman edip iyi şeyler yapanların kötülüklerini mutlaka örteceğiz ve onları yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandıracağız.

8 – İnsana ana babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Eğer o ikisi bilgin olmadığı şeyi bana şirk koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz yalnız banadır. Yaptıklarınızı size haber vereceğim.

9 – İman edip iyi şeyler yapanları mutlaka iyilerin arasına girdireceğiz.

10 – İnsanlardan kimi: "Allah'a iman ettik" der. Allah uğrunda eziyet görünce, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi sayar. Andolsun, eğer Rabbinden bir yardım gelirse, elbette "Şüphesiz biz de sizinle idik" derler. Allah, alemlerin göğüslerindekini daha iyi bilen değil midir?

لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۭ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُوْرِ

göğüslerinde | o şeyi ki | daha iyi bilen | Allah'a | değil mi | sizinle | idik | şüphesiz biz | elbette derler

الْعٰلَمِيْنَ ۝١٠ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۝١١

10 | 11

alemlerin | mutlaka bilir | Allah | o kimseleri ki | iman ettiler | elbette bilir | münafıkları

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا

dedi | onlar ki | kafir oldular | onlara ki | iman ettiler | tabi olun | yolumuza

وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ۭ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ

taşıyalım | günahlarınızı | onlar | oysa değiller | taşıyıcılar | onların günahlarından | hiç birşey

اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝١٢ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ

12

şüphesiz onlar | elbette yalancılardır | kendi yüklerini | elbette taşıyacaklar | nice yükler

اَثْقَالِهِمْ ۡ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝١٣

13

yükleri ile | elbette sorulacaklar | gününde | kıyamet | o şeyden ki | idiler | uyduruyorlar

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا

andolsun | gönderdik | Nuh'u | kavmine | kaldı | aralarında | bin | yıl | ancak

خَمْسِيْنَ عَامًا ۭ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝١٤

14

elli | yıl hariç | onları yakaladı | tufan | onlar iken | zalimler

11 – Allah iman edenleri de mutlaka bilir ve münafıkları da mutlaka bilir.

12 – Kafirler, iman edenlere: "Yolumuza uyun; günahlarınızı taşıyalım" derler. Oysa onlar onların günahlarından hiçbir şey taşıyacak değiller. Şüphesiz onlar elbette yalancılardır.

13 – Kendi yüklerini de kendi yükleri ile beraber nice yükler de taşıyacaklar. Kıyamet gününde uydurdukları şeylerden elbette sorulacaklardır.

14 – Andolsun, Nuh'u kavmine gönderdik. Aralarında elli sene hariç, bin yıl kaldı. Onlar zalimler iken onları tufan yakaladı.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِلْعٰلَمِينَ ﴿١٥﴾
15

alemlere / bir ibret / bunu kıldık / gemi / arkadaşlarını / biz de onu kurtardık

وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

daha hayırlıdır / bu / O'ndan korkun / Allah'a / ibadet edin / kavmine / demişti / hani / İbrahim'i de hatırla

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
16

Allah'tan / başka / tapıyorsunuz / ancak / biliyorsunuz / iseniz / eğer / sizin için

اَوْثٰنًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Allah'tan / başka / ibadet ediyorsunuz / onlar ki / şüphesiz / yalan / uyduruyorsunuz / putlara

لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ

O'na ibadet edin / rızkı / Allah / katında / öyleyse arayın / rızk vermeğe / size / sahip değiller

وَاشْكُرُوا لَهُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ
17

yalanlamıştı / gerçekten / yalanlarsanız / eğer / döndürüleceksiniz / yalnız O'na / O'na / şükredin

اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾
18

açıkça / tebliğ / ancak / peygambere / yoktur / sizden önce / ümmetler

15 – Onu da gemi arkadaşlarını da kurtardık ve bunu alemlere bir ibret kıldık.

16 – İbrahim'i de hatırla, hani, kavmine: "Allah'a ibadet edin ve O'ndan korkun. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır", demişti.

17 – "Siz ancak putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Şüphesiz Allah'tan başka ibadet ettiklerniz sizin için rızk vermeğe sahip değiller. Öyleyse rızkı Allah katında arayın ve O'na ibadet edin. O'na şükredin. Yalnız O'na döndürüleceksiniz".

18 – Eğer yalanlarsanız, gerçekten sizden önceki ümmetler de yalanladılar. Peygamberе apaçık tebliğden başka bir şey yoktur.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى

göre / bu / şüphesiz / onu tekrar ediyor / sonra / yaratmayı / Allah / başlatıyor / nasıl / görmediler mi

اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ

19

yaratmağa / başladı / nasıl / bakın / yeryüzünde / gezin / de ki / kolaydır / Allah'a

ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

şeye / her / Allah / şüphesiz / ahiret / oluşumu / meydana getirir / Allah / sonra

قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

20 — 21

kadirdir / azap eder / kime / diler / merhamet eder / o kimseye ki / diler / yalnız O'na / döndürüleceksiniz

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

gökte / ne / yeryüzünde / aciz bırakanlar / siz / değilsiniz

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

22

bir yardımcı / ne de / bir dost / Allah'tan / başka / sizin için / yoktur

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا

ümit kestiler / işte onlar / O'na kavuşmayı / Allah'ın / ayetlerini / inkar ettiler / onlar ki

مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

23

acıklı / bir azap / onlara vardır / işte onlar / benim rahmetimden

19 – Görmüyorlar mı Allah, yaratmayı nasıl başlatıyor, sonra da onu tekrar ediyor. Şüphesiz bu, Allah'a kolaydır.

20 – De ki: "Yeryüzünde gezin de bakın Allah yaratmayı nasıl başlatmış görün. Sonra Allah ahiret oluşumunu yaratır. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

21 – (Allah) dilediğine azap eder, dilediğine de merhamet eder. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.

22 – Siz ne yeryüzünde ne de gökte (bizi) aciz bakacak değilsiniz. Sizin için Allah'tan başta ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

23 – Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar rahmetimden ümit kesmişlerdir. İşte onlar için acıklı bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ

onu öldürün / demeleri / ancak / kavminin / cevabı / olmadı

اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

elbette ibretler / bunda vardır / şüphesiz / ateşten / Allah / kurtardı onu / onu yakın / yahut

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

24 / Allah'tan / başka / edindiniz / ancak / dedi / inanıyorlar / bir toplum için

اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ

gününde / sonra / dünya / hayatında / aranızda / sevgi için / putlar

الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ

kiminiz / lanet eder / kiminizi / kiminiz / inkar eder / kıyamet

بَعْضًا وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

25 / yardım ediciler / sizin yoktur / ateştir / barınacağınız yer / kiminize

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ

şüphesiz O / Rabbime / hicret edenim / şüphesiz ben / dedi / Lut / ona / iman etti

24 – Kavminin cevabı ancak: "Onu öldürün yahut onu yakın" demeleri oldu. Allah da onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda inanan bir kavim için elbette ibretler vardır.

25 – (İbrahim) dedi: "Siz ancak dünya hayatında aranızda sevgi için Allah'tan başka bir takım putlar edindiniz. Sonra kıyamet gününde kiminiz kiminizi inkar edecek ve kiminiz kiminize lanet edecek. Barınacağınız yer cehennemdir. Ve sizin için yardımcılar yoktur".

26 – Ona Lut iman etti. (İbrahim): "Ben Rabbime hicret ediyorum. Şüphesiz O, mutlak galip, hikmet sahibidir" dedi.

27 – Ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Onun soyuna peygamberlik ve kitap tahsis ettik. Ona mükafatını dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette elbette iyilerdendir.

28 – Lut'u da hatırla. Hani kavmine: "Şüphesiz siz elbette o çirkinliğe geliyorsunuz ki onda sizi alemlerden hiçbir kimse geçmemiştir".

29 – "Gerçekten siz mi erkeklere geliyor, yol kesiyor ve meclisinizde o kötüye geliyorsunuz?" Kavminin cevabı ancak: "Eğer doğru söyleyenlerden isen bize Allah'ın azabını getir" demeleri oldu.

30 – (Lut) dedi: "Rabbim, bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et".

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا اِنَّا مُهْلِكُوا

helak edicileriz / şüphesiz biz / dediler / müjde ile / İbrahim'e / elçilerimiz / geldi / ne zaman ki

اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝٣١ قَالَ اِنَّ

31

gerçekten / dedi / zalimler / idiler / onun halkı / şüphesiz / kentin / şu / halkını

فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ

ailesini de / elbette mutlaka onu kurtaracağız / ondadır / o kimseyi ki / pekiyi biliriz / biz / dediler / Lut / onda vardır

اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٣٢ وَلَمَّا اَنْ جَاءَتْ

32

geldi / ne zaman ki / geride kalanlardan / oldu / karısı / ancak

رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا

dediler / kolca/göğüsçe / onlar için / daraldı / onlar için / tasalandı / Lut'a / elçilerimiz

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ

karın / ancak / aileni de / seni kurtarıcılarız / gerçekten biz / üzülme / korkma

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٣٣ اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰى اَهْلِ

33

halkı / üzerine / indiricileriz / şüphesiz biz / geride kalanlardan / oldu

31 – Elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman: "Şüphesiz biz, şu kent halkını helak edeceğiz. Şüphesiz onun halkı zalimler idiler" dediler.

32 – (İbrahim) dedi: "Gerçekten orada Lut vardır". Onlar da: "Orada kimlerin olduğunu biz daha iyi biliriz. Onu ve ailesini mutlaka kurtaracağız, ancak karısı hariç. O, geride (azapta) kalanlardan oldu" dediler.

33 – Elçilerimiz Lut'a gelince: onlar için tasalandı ve onlar için göğsü daraldı: "Korkma, üzülme; gerçekten biz seni ve aileni kurtaracağız, ancak karın hariç. O, geride (azapta) kalanlardan oldu" dediler.

هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٣٤
34

tasik oluyorlar | idiler | o şeyle ki | gökten | bir azap | kentin | bu

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٣٥
35

akıllarını çalıştırıyorlar | bir topluluk için | apaçık | bir ibret | ondan | bıraktık | andolsun gerçekten

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ

kavmim | ey | dedi | Şuayb'i | kardeşleri | Medyen'e (gönderdik)

اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde | bozgunculuk yapmayın | ahiret | gününü | umun | Allah'a | ibadet edin

مُفْسِدِيْنَ ٣٦ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا
36

oldular | sarsıntı | onları yakaladı | derken onu yalanladılar | fesatçılar olarak

فِىْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ٣٧ وَعَادًا وَّثَمُوْدَا وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ
37

sizin için | meydana çıkmıştır | gerçekten | Semud'u da | Ad'i | diz çökenler | yurtlarında

مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ

amellerini | şeytan | onlara | süsledi | meskenlerinden

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ٣٨
38

bakıp görenler | oysa idiler | yoldan | onları çevirdi

34 – "Şüphesiz biz, bu kent halkının üzerine, ettikleri fasıklık yüzünden gökten bir azap indireceğiz".

35 – Andolsun, ondan geriye, aklını çalıştıracak bir topluluk için apaçık bir ibret bıraktık.

36 – Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'i (gönderdik). "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, ahiret gününü umun ve yeryüzünde fesatçılar olarak bozgunculuk etmeyin" dedi.

37 – Derken onu yalanladılar (ona inanmadılar); onları sarsıntı tuttu; yurtlarında diz çökerek kaldılar (öldüler).

38 – Ad ve Semud (kavimlerini) de (helak ettik). Sizin için onların meskenleri meydana çıkmıştır. Şeytan onlara amellerini süsledi; onları yoldan çevirdi, oysa onlar bakıp görenler (basiretli kimseler) idiler.

وَقَـٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ

Musa onlara geldi andolsun gerçekten Haman'ı da Fir'avn'i Karun'u

بِالْبَيِّنَـٰتِ فَاسْتَكْبَرُوا۟ فِى الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَـٰبِقِينَ ۚ ٣٩

39

geçenler olmadılar yeryüzünde büyüklük tasladılar mucizelerle

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا

gönderdik kimine onlardan günahı ile yakaladık işte herbirini

عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُم

onlardan korkunç ses onu yakaladı kimini onlardan taş üzerine

مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ

olmadı suda boğduk kimini de onlardan yere onu geçirdik kimini

ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٤٠

40

zulmediyorlar kendilerine idiler ancak onlara zulmedecek Allah

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ

misali gibidir dostlar Allah'tan başka edindiler onların ki misali

39 – Karun'u, Fir'avn'i ve Haman'ı da (helak ettik). Andolsun, gerçekten Musa onlara mucizelerle geldi; onlarsa yeryüzünde büyüklük tasladılar ve bizi geçenler (azabımızdan kurtulanlar) olmadılar.

40 – İşte onlardan her birini günahı ile yakaladık. Onlardan kiminin üzerine taş (yağmuru) gönderdik, kimilerini korkunç ses yakaladı, onlardan kimilerini yere geçirdik ve onlardan kimilerini suda boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41 – Allah'tan başka dostlar edinenlerin misali, bir ev (ağ) edinen örümceğin misali gibidir. Şüphesiz evlerin en çürüğü elbette örümceğin evidir, eğer biliyor olsalardı.

الْعَنْكَبُوتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ

elbette evidir | evlerin | en çürüğü | şüphesiz | bir ev/ağ | edindi | örümceğin

الْعَنْكَبُوتِ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ

tapıyorlar | o şeyi ki | bilir | Allah | şüphesiz | biliyorlar | olsalardı | eğer | örümceğin

مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ

işte | hikmet sahibi | mutlak galip | O | bir şeyden | kendisinden başka

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

alimler | ancak | onları anlamaz | insanlara | bunları veriyoruz | misaller

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ

bunda var | şüphesiz | hak ile | yeri | gökleri | Allah | yarattı

لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَآ اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

kitaptan | sana | vahyolundu | o şeyi ki | oku | inananlar için | gerçekten bir ibret

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ۖ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ

kötü şeyden | edepsizlikten | alıkor | namaz | şüphesiz | namazı | doğru kıl

وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

yapıyorsunuz | o şeyi ki | bilir | Allah | en büyüktür | Allah'ı | elbette zikretmek

42 – Şüphesiz Allah, kendisinden başka taptıkları şeyleri bilir. O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

43 – İşte bu misalleri insanlara veriyoruz. Onları ancak alimler anlarlar.

44 – Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı. Şüphesiz bunda inananlar için gerçekten bir ibret vardır.

45 – Sana kitaptan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz namaz edepsizlikten ve kötülükten alıkoyar. Elbette Allah'ı zikretmek en büyüktür. Allah yaptıklarınızı bilir.

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ اِلَّا

ancak | en güzeldir | o | o şeyle ki | ancak | ehl-i kitap ile | mücadele etmeyin

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا

bize | indirildi | o şeye ki | iman ettik | deyin | onlardan | zalim oldular | onlar ki

وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ

ona | biz | bir tektir | sizin ilahınız | bizim ilahımız | size | indirildi

مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ

46

onlar ki | kitabı | sana | indirdik | işte böyle | teslim olanlarız

اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ

ona | iman eder | kimi | bunlardan | ona | iman ederler | kitabı | onlara verdik

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ

47

sen değildin | kafirler | ancak | ayetlerimizi | inkar etmez

تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِينِكَ اِذًا لَارْتَابَ

elbette şüphe ederdi | aksi takdirde | sağınla | onu yazmıyorsun | kitaptan | bundan önce | okuyorsun

46 – Kitap ehli ile ancak en güzel şeyle mücadele edin. Ancak onlardan zalimler (sizinle savaşanlar) hariç. "Biz, bize indirilene ve size indirilene iman ettik. Bizim İlahımız ve sizin İlahınız bir tektir. Biz O'na teslim olanlarız" deyin.

47 – İşte böyle, sana da bu kitabı indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz buna iman ederler. Bunlardan (Mekkelilerden) de ona iman eden vardır. Ayetlerimizi ancak kafirler inkar ederler.

48 – Sen bundan önce kitaptan okumaz ve onu sağ elinle de yazmazdın. Eğer öyle olsa idi, elbette batılcılar şüphe ederlerdi.

الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِى صُدُورِ الَّذِينَ اُوتُوا

48

kendilerine verildi — onların ki — sinelerinde — apaçık — ayetlerdir — o — hayır — batılcılar

الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا

49

dediler — zalimler — ancak — ayetlerimizi — inkar etmez — ilim

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهٖ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ

katındadır — ayetler — ancak — de ki — Rabbinden — mucizeler — üzerine — indirilmeli — değil miydi

اللّٰهِ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا

50

indirdik — gerçekten biz — onlara yetmedi mi — apaçık — bir uyarıcıyım — ben — ancak — Allah

عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً

elbette bir rahmet — bunda var — şüphesiz — onlara — okunuyor — kitabı — sana

وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ

51

sizin aranızda — benim aramla — Allah — yeter — de ki — inanıyorlar — toplum için — bir öğüt

شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

iman ettiler — onlar ki — yerde — göklerde — o şeyi ki — bilir — şahit olarak

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

52

ziyan edenlerin — ta kendileridir — işte onlar — Allah'ı — inkar ettiler — batıla

49 – Hayır, o (Kur'an), kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi de ancak zalimler inkar ederler.

50 – (Kafirler): "Ona Rabbinden mucizeler indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: "Ancak mucizeler Allah katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım".

51 – Gerçekten onlara okunan o kitabı sana indirmemiz onlara yetmedi mi? Şüphesiz bunda inanan bir toplum için elbette bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52 – De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla iman edenler, işte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir".

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ

azap · mutlaka gelirdi onlara · belli · bir süre · olmasaydı · azabı · senden acele istiyorlar

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

53

azabı · senden acele istiyorlar · fark etmiyorlar · onlar iken · ansızın · elbette gelecektir onlara

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ

54

azap · kaplayacak onları · o günde · kafirleri · elbette kuşatıcıdır · cehennem · şüphesiz

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

55

yapıyor-sunuz · idiniz · o şeyi ki · tadın · diyecek · ayaklarının · altından · üstlerinden

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ

56

her · ibadet edin · sadece bana · geniştir · arzım · şüphesiz · iman ettiler · onlar ki · ey kullarım

نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

57

yaptılar · iman ettiler · onlar ki · döndürüleceksiniz · yalnız bize · sonra · ölümü · tadıcıdır · nefis

الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

ırmaklar · altlarından · akar · odalara · cennetten · mutlaka onları yerleştireceğiz · iyi şeyler

53 – Senden azabı acele istiyorlar. Eğer belli bir süre olmasaydı, azap onlara mutlaka gelirdi. Onlar farkında olmadan azap onlara elbette ansızın gelecektir.

54 – Senden azabı acele istiyorlar. Şüphesiz cehennem kafirleri elbette kuşatıcıdır.

55 – O günde ki azap onları üstlerinden ve ayaklarının altından kaplayacak. (Azap meleği): "Yaptıklarınızı tadın" diyecek.

56 - Ey iman eden kullarım, şüphesiz arzım geniştir; öyleyse sadece bana ibadet edin.

57 – Her nefis ölümü tadıcıdır. Sonra da yalnız bize döndürüleceksiniz.

58 – İman edip iyi şeyler yapanları, mutlaka altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalıcılar olarak cennetlere yerleştireceğiz. Çalışanların mükafatı ne güzeldir!

59 – Onlar ki sabrettiler ve Rablerine tevekkül ederler.

60 – Nice canlı vardır ki rızkını taşımaz; onlara da size de Allah rızk veriyor. O, hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

61 – Andolsun, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı; güneşi ve ay'ı size kim ram etti?" diye sorsan, elbette, "Allah" derler. Öyleyse (tevhitten) nasıl da döndürülüyorlar!

62 – Allah, kullarından dilediğine rızkı genişletir de kısar da. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyle bilendir.

63 – Andolsun, eğer onlara: "Gökten kim su indirdi de onunla ölümünden sonra yeri dirilttti?" diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. Hayır, onların çoğu aklını kullanmazlar.

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۭ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ

ahiret yurdu gerçekten bir oyun bir eğlence ancak dünya hayatı bu değildir

لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ٦٤ فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ

64

Allah'a yalvarırlar gemiye bindikleri zaman biliyorlar olsalardı hayatın elbette ta kendisidir

مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ٦٥

65

şirk koşuyorlar onlar bakarsın karaya onları çıkardı ne zaman ki dini O'na has kılarak

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۣ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ٦٦

66

bilirler yakında zevklensinler kendilerine verdik o şeyi ki inkar etmeleri için

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۭ

çevrelerinden insanlar kaçırılıyor güvenli bir Harem kıldık gerçekten biz görmediler mi

اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ٦٧ وَمَنْ اَظْلَمُ

67

daha zalimdir kim inkar ediyorlar Allah'ın nimetini inanıyorlar batıla mı

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهٗ ۭ اَلَيْسَ

yok mu kendine geldiğinde hakkı yalanladı yahut yalan Allah'a karşı uydurdu o kimseden

64 – Bu dünya hayatı bir eğlence ve bir oyundan başka bir şey değildir. Gerçekten ahiret yurdu, elbette o, hayatın ta kendisidir, biliyor olsalardı!

65 – Gemiye bindikleri zaman, dini O'na has kılarak Allah'a yalvarırlar. Onları karaya çıkarınca, bakarsın, onlar şirk koşuyorlar.

66 – Kendilerine verdiklerimizi inkar etmeleri ve zevklenmeleri için. Yakında bilirler.

67 – Görmediler mi, kendileri için güvenilir bir Harem kıldık. İnsanlar etraflarından kaçırılıyor. Batıla inanıp da Allah'ın nimetini mi inkar ediyorlar?

68 – Allah'a yalan uydurandan yahut kendisine gelen hakkı yalanlayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kafirler için barınak yok mu?

فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا

68

بزim uğrumuzda | cihad ettiler | onlar ki | kafirlere | barınak | cehennemde

لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

69

iyilik edenlerle | elbette beraberdir | Allah | şüphesiz | yollarımızı | elbette göstereceğiz onlara

69 – Bizim uğrumuzda cihat edenlere, elbette yollarımızı göstereceğiz. Şüphesiz Allah elbette iyilik edenlerle beraberdir.

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

30 – RUM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
60 ayettir.

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

1 2

galip gelecekler dir | mağlubiyetlerinin | ardından | oysa onlar | yerde | en yakın | Rum | mağlup oldu | Elif. Lam. Mim

فِي بِضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ

3

sevinecek | o gün | sonunda da | önünde de | emir | Allah'ındır | yıllarda | birkaç

الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ ۚ يَنصُرُ مَن يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

4 5

çok esirgeyicidir | mutlak galip | o | diler kime | yardım eder | Allah'ın | yardımı ile | mü'minler

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – Rumlar mağlup oldu.

3 – En yakın yerde. Oysa onlar mağlubiyetlerinin ardından galip geleceklerdir.

4 – Birkaç yıl içerisinde. Emir önünde de sonunda da Allah'ındır. O gün mü'minler sevinecekler.

5 – Allah'ın yardımı ile. Allah dilediğine yardım eder. O, mutlak galip, çok esirgeyicidir.

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ٦

bilmezler / insanların / çoğu / fakat / va'dinden / Allah / caymaz / Allah'ın / va'di

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ٧

gafillerdir / onlar / ahiretten / oysa onlar / dünya / hayatından / dışını / bilirler

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

yeri / gökleri / Allah / yaratmadı / içlerinde / düşünmediler mi

وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ

kavuşmayı / insanlardan / çoğu / şüphesiz / belli / bir süre ile / hak ile / ancak / ikisinin arasındakileri

رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ٨ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

bakmadılar mı / yeryüzünde / gezmediler mi / mutlak inkar ediciler / Rablerine

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

kuvvetçe / kendilerinden / daha çetin / idiler / kendilerinden önce / onların ki / akıbeti / oldu / nasıl

وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ

onlara getirmişti / onlar imar ettiler / o şeyden ki / daha çok / imar etmişler / yeri / kazmışlar

6 – Allah'ın va'di olarak. Allah va'dinden caymaz. Ancak insanların çoğu bilmezler.

7 – Onlar dünya hayatının dışını bilirler. Oysa onlar ahiretten gafildirler.

8 – Kendi içlerinde düşünmediler mi ki Allah, gökleri, yeri ve ikisinin arasındaki şeyleri ancak hak ile ve belli bir süre ile yaratmıştır. Şüphesiz insanların çoğu Rablerine kavuşmayı mutlaka inkar ediciler.

9 – Yeryüzünde gezip bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin akibeti nasıl oldu? Onlar kuvvetçe kendilerinden daha çetin idiler. Yeri kazdılar ve onu kendilerinin imar ettiklerinden daha çok imar ettiler. Peygamberleri onlara açık deliller getirmişti. Allah onlara zulmedecek değildi, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı.

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

kendilerine | idiler | fakat | onlara zulmedecek | Allah | değildi | açık deliller | peygamberleri

يَظْلِمُونَ ۝٩ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ

9

pek fena | kötülük ettiler | onların ki | akıbeti | oldu | sonra | zulmediyorlar

أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ۝١٠ ع

مد

10

alay ediyorlar | onlarla | idiler | Allah | ayetlerini | yalanladıkları | için

اللَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝١١ وَيَوْمَ

11

günde | döndürülürsünüz | O'na | sonra | onu tekrar eder | sonra | yaratmağa | başlar | Allah

تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝١٢ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ

12

onlar için | olmadı | suçlular | ümitsizlikten susacaktır | kıyamet | kopacağı

شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ۝١٣

نصر

13

inkar ediciler | ortaklarını | oldular | şefaatçiler | ortaklarından

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ۝١٤ فَأَمَّا الَّذِينَ

14

onlara ki | gelince | ayrılırlar | o gün | kıyametin | kopacağı | günde

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۝١٥

15

mesrur olurlar | bir bahçede | onlar | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler

10 – Sonra kötülük edenlerin akibeti, Allah'ın ayetlerini yalanladıkları ve onlarla alay ettikleri için pek fena oldu.

11 – Allah yaratmağa başlar, sonra da onu tekrar eder. Sonra yalnız O'na döndürüleceksiniz.

12 – Kıyamet kopacağı gün suçlular ümitsizlikten susacaklar.

13 – Onların Allah'tan başka ortaklarından şefaatçileri olmadı. Onlar ortaklarını inkar ediciler oldular.

14 – Kıyametin kopacağı gün, o gün ayrılırlar:

15 – İman edip iyi şeyler yapanlara gelince, işte onlar, bir bahçede mesrur olurlar.

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاۤئِ الْاٰخِرَةِ

ahirete kavuşmayı ayetlerimizi yalanladılar kafir oldular onlara ki gelince

فَاُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ

16 zaman Allah'ı tesbih edin hazır edilmişlerdir azapta işte onlar

تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

17 yerde göklerde hamd O'nundur sabahlıyorsunuz zaman akşamlıyorsunuz

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ

18 çıkarır ölüden diriyi çıkarır öğleye giriyorsunuz zaman gündüzün sonunda

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

19 çıkarılırsınız siz de böyle ölümünden sonra yeri diriltir diriden ölüyü

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ

beşersiniz siz birden sonra topraktan sizi yaratması O'nun delillerinden

تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ

20 kendinizden sizin için yaratması O'nun delillerinden dağılıyorsunuz

16 – Kafir olup ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar da azapta hazır edilmişlerdir.

17 – Akşamladığınız ve sabahladığınız zaman Allah'ı tesbih edin.

18 – Göklerde ve yerde hamd O'nundur. Gündüzün sonunda ve öğleye girdiğiniz zaman da (onu tesbih edin).

19 – Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkartır. Yeri ölümünden sonra diriltir. (Siz de böyle kabirlerden) çıkarılırsınız.

20 – Sizi topraktan yaratması O'nun delillerindendir. Sonra birden siz (yeryüzüne dağılan) beşersiniz.

أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوٓا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً

merhamet sevgi aranıza kılması kendilerine ısınasınız diye eşler

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِ

21

O'nun delillerinden iyice düşünüyorlar bir toplum için gerçekten ibretler vardır bunda vardır şüphesiz

خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ

renklerinizin dillerinizin değişik olması yeri gökleri yaratması

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّلْعَٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِ

22

O'nun delillerinden alimler için gerçekten ibretler bunda vardır şüphesiz

مَنَامُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ

قصر

bunda var şüphesiz lutfundan aramanız gündüz gece uyumanız

لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ

23

şimşeği size gösteriyor O'nun delillerinden işitiyorlar bir toplum için gerçekten ibretler

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ بِهِ ٱلْأَرْضَ

yeri onunla diriltiyor su gökten indiriyor umut için korku için

بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

24

akıllarını çalıştırıyorlar bir toplum için gerçekten ibretler bunda var şüphesiz ölümünden sonra

21 – O'nun delillerinden (biri de) size kendilerine ısınasınız diye kendinizden eşler yaratması ve aranıza sevgi ve merhamet koymasıdır. Şüphesiz bunda iyice düşünen bir toplum için gerçekten ibretler vardır.

22 – O'nun delillerinden (biri de) gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda alimler için gerçekten ibretler vardır.

23 – O'nun delillerinden (biri de) gece ve gündüz uyumanız ve lutfundan aramanızdır. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için gerçekten ibretler vardır.

24 – O'nun delillerinden (olarak) size korku ve ümit (vermek) için şimşeği gösterir ve gökten su indirip onunla ölümünden sonra yeri diriltir. Şüphesiz bunda aklını çalıştıran bir toplum için gerçekten ibretler vardır.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ

¶ sizi çağırdığı / zaman / sonra / O'nun emri ile / yerin / göğün / durması / O'nun delillerinden

دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ

25

göklerde / o kimseler ki / O'nundur / çıkarsınız / siz / hemen / yerden / bir davetle

وَالْاَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهٗ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يَبْدَؤُا الْخَلْقَ

26

yaratmağa / başlar / ki / O / boyun eğiciler / O'na / hepsi / yerde

ثُمَّ يُعِيدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِى السَّمٰوٰتِ

göklerde / en yüce / misal / O'nundur / ona / pek kolaydır / bu da / tekrar eder onu / sonra

وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا

27

bir misal / size / getirdi / hikmet sahibi / mutlak galip / O / yerde

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِى مَا

o şeyde ki / ortaklar / sağ elleriniz / sahip oldu / o şeylerden ki / sizin için / var mı / kendizinden

رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۖ

kendinizden / korktuğunuz / gibi / onlardan korkarsınız / eşitsiniz / onda / siz / size rızk ettik

25 – O'nun delillerinden (biri de) göğün ve yerin O'nun emri ile durmasıdır. Sonra sizi bir davetle çağırdığı zaman hemen yerden çıkarsınız.

26 – Göklerde ve yerde kimler varsa, hepsi O'na boyun eğiciler.

27 – O ki yaratmağa başlar ve onu tekrar eder. O, O'na pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O mutlak galip, hikmet sahibidir.

28 – Size kendinizden bir misal getirdi: Sizin sağ ellerinizin sahip olduklarından size verdiğimiz rızkta kendileri ile eşit olduğunuz ve kendinizden korktuğunuz gibi onlardan da korktuğunuz ortaklarınız var mı? İşte akıllarını çalıştıran bir toplum için ayetleri böyle açıklıyoruz.

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ

28

onlar ki / uydu / hayır / akıllarını çalıştırmıyorlar / bir toplum / için / ayetleri / açıklıyoruz / işte böyle

ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ

Allah / saptırdı / o kimseyi ki / hidayet eder / kim / bilgisizce / keyiflerine / zulmettiler

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ

29

muvahhid olarak / dine / yüzünü / çevir / yardımcılardan / onlar için yoktur

فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ

Allah'ın yaratması için / değişiklik / onu üzerinde / insanları / yarattı / ki / Allah'ın / fıtratına

ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٣٠﴾

30

bilmezler / insanların / çoğu / ancak / doğru / din / budur

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا

olmayın / namazı / dosdoğru kılın / O'ndan korkun / O'na / yönelerek

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا

31

oldular / dinlerini / darma dağınık ettiler / onlardan ki / müşriklerden

شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾

32

şımarıklardır / yanlarındadır / o şeyle ki / zümre / her / fırka fırka

29 – Hayır, zalimler bilgisizce keyiflerine uydular. Artık Allah'ın saptırdığını kim hidayet eder? Onlar için yardımcılar yoktur.

30 – Yüzünü bir muvahhit olarak dine çevir. Allah'ın, insanları onun üzerine yarattığı fıtratına. Allah'ın yaratması için değişiklik yoktur. İşte doğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.

حزب ٢

31 – (Yüzünüzü dine çevirin) O'na yönelerek. O'ndan korkun ve namazı kılın. Müşriklerden olmayın.

32 – Onlar (o müşrikler) ki dinlerini darmadağın ettiler ve fırka fırka oldular. Her zümre yanlarındaki şeyle şımarmaktadır.

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ

onlara tattırdığı zaman sonra O'na dönerek Rablerine dua ederler bir zarar insanlara dokunduğu zaman

مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۙ ٣٣ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ

33

o şeye nankörlük etmeleri için şirk koşuyorlar Rablerine onlardan bir grup bir bakarsın bir rahmet kendinden

اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ٣٤ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ

34

o kesin bir delil onlara indirdik mi bileceksiniz yakında zevklenin onlara verdik

يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ٣٥ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً

35

bir rahmet insanlara tattırdığımız zaman şirk koşuyorlar onunla iddiler o şeyi ki konuşuyor

فَرِحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ

onlar hemen elleri öne sürdü o şeyle ki bir kötülük eğer başlarına gelirse onunla şımarırlar

يَقْنَطُوْنَ ٣٦ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ

36

daraltır diler o kimse için rızkı genişletir Allah şüphesiz görmediler mi ümitlerini keserler

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ٣٧ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ

37

hakkını akrabaya ver iman ediyorlar bir toplum için elbette ibretler vardır bunda şüphesiz

33 – İnsana bir zarar dokunduğu zaman Rablerine dönerek O'na dua ederler. Sonra kendinden onlara bir rahmet tattırdığı zaman, bir bakarsın onlardan bir grup Rablerine şirk koşuyorlar.

34 – Onlara verdiğimiz şeye nankörlük etmeleri için. Hele zevklenin. Yakında bileceksiniz.

35 – Yoksa biz onlara kesin bir delil indirdik de şirk koştukları şeyi o mu söylüyor?

36 – İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman onunla şımarırlar. Eğer ellerinin öne sürdüğü şey sebebiyle başlarına bir kötülük gelirse, hemen onlar ümitlerini keserler.

37 – Görmediler mi ki şüphesiz Allah dilediği kimse için rızkı genişletir ve daraltır. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için elbette ibretler vardır.

وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۖ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ

isterler | şunlar için ki | daha hayırlıdır | bu | yolda kalana/yol oğluna | yoksula

وَجْهَ اللَّهِ ۖ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رِّبًا

38

faizden | verdiniz | o şey ki | umduklarına nail olanların | ta kendileridir | işte onlar | Allah'ın | cemalini

لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا۟ عِندَ اللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ

zekattan | verdiniz | o şey ki | Allah | katında | artmaz | insanların | mallarında | artsın diye

تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِى

39

o zat ki | Allah | katlayanlar | ta kendileridir | işte onlar | Allah'ın | cemalini | istiyorsunuz

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن

var mı | sizi diriltecek | sonra | sizi öldürecek | sonra | size rızk verdi | sonra | sizi yarattı

شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۗ سُبْحَانَهُ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا

o şeylerden ki | pek yücedir | O münezzehtir | bir şey | bunlardan | yapar | o kimse ki | ortaklarınızdan

يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى

40

elleri | kazandı | o şeyle ki | denizde | karada | bozukluk | göründü | şirk koşuyorlar

النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

41

dönerler | belki onlar | yaptılar | o şeyin ki | bir kısmını | onlara tattırması | için | insanların

38 – Öyleyse akrabaya, yoksula ve yol oğluna (yolda kalana) hakkını ver. Bu, Allah'ın cemalini isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar umduklarına nail olanların ta kendileridir.

39 – İnsanların mallarında artsın diye verdiğiniz faiz, Allah katında artmaz. Allah'ın cemalini isteyerek verdiğiniz zekat ise, işte mükafatlarını katlayanlar (onu verenlerin) ta kendileridir.

40 – Allah O (Zat) ki sizi yarattı, sonra size rızk verdi. Sonra sizi öldürecek, sonra da sizi diriltecektir. Ortaklarınızdan bunlardan hiçbirini yapan var mı? O münezzehtir ve onların şirk koştukları şeyden pek yücedir.

41 – İnsanların elleriyle kazandıkları şeyler yüzünden karada ve denizde bozukluk görüldü ki, yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın. Belki onlar dönerler.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ

önceden onların ki akıbeti oldu nasıl bakın yeryüzünde gezin de ki

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ

42

önce dosdoğru dine yüzünü çevir müşrikler onların çoğu idi

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ

43

inkar ederse kim bölük bölük olacaklar o gün Allah'tan onun için dönüş yoktur o gün gelmesin- den

فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ

44

onları mükafatlan- dırması için hazırlık yaparlar kendi nefisleri için iyi bir şey yaparsa kim de inkarı kendi aleyhinedir

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

45

kafirleri sevmez çünkü o lutfundan iyi şeyler yaptılar iman ettiler

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

rahmetinden size tattırması içinde müjdeciler olarak rüzgarları göndermesi delillerin- dendir

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

46

şükredersiniz belki lutfundan aramanız için onun emri ile gemiler akması için

42 – De ki. "Yeryüzünde gezin de öncekilerin akıbeti nasıl olmuş görün! Onların çokları müşrikler idiler.

43 – O gün gelmeden önce yüzünü o dosdoğru dine çevir. Allah'tan onu döndürecek yoktur. O gün bölük bölük olacaklar.

44 – Kim inkar ederse, inkarı kendi aleyhinedir. Kim de iyi bir şey yaparsa, kendileri için hazırlık yaparlar.

45 – (bölük bölük olacaklar) iman edip O'nun lutfundan iyi şeyler yapanları mükâfatlandırması için. Çünkü O, kafirleri sevmez.

46 – O'nun delillerinden biri de rüzgarları müjdeciler olarak göndermesidir. Bir de rahmetinden size tattırmak için, gemilerin O'nun emriyle akması için ve O'nun lutfundan aramanız için. Belki şükredersiniz.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآؤُهُمْ

onlara getirdiler — kavimlerine — peygamberler — senden önce — gönderdik — andolsun, gerçekten

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ

yardım etmek — üzerimize — bir hak — oldu — suç işlediler — onlardan ki — biz de intikam aldık — açık deliller

الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ

47

onu yayar — bulutu — kaldırır — rüzgarları — gönderir — o zattır ki — Allah — mü'minlere

فِى السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ

arasından — çıkar — yağmuru — görürsün — parça parça — onu kılar — dilerse — nasıl — gökte

فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٨﴾

48

seviniyorlar — onlar — birden — kullarından — diler — o kimseyi ki — onu — nasip ettiği — zaman

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ﴿٤٩﴾

49

gerçekten ümit kesenler — daha önce — üzerlerine — indirilmeden — önce — idiler — oysa onlar

فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْىِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ

ölümünden — sonra — yeri — diriltiyor — nasıl — Allah'ın — rahmetinin — eserlerine — bak

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْىِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾

50

kadirdir — şeye — her — o — ölüleri — elbette diriltici — o — şüphesiz

47 – Andolsun, senden önce kendi kavimlerine peygamberler gönderdik. Onlara açık deliller getirdiler; biz de suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek üzerimize hak oldu.

48 – Allah O (Zattır) ki, rüzgarları gönderir de bulutu kaldırır, onu gökte nasıl dilerse öyle yayar. Onu parça parça eder. Yağmurun onun arasından çıktığını görürsün. Onu kullarından dilediğine nasip ettiği zaman, birden onlar sevinirler.

49 – Oysa onlar daha önce üzerlerine indirilmeden önce gerçekten ümit kesenler idiler.

50 – Allah'ın rahmetinin eserlerine bak, yeri ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphesiz O, elbette ölüleri de diriltici dir. O, her şeye kadirdir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ ٥١

51

nankörlük ediyorlar | ardından | mutlaka devam ederlerdi | sararmış | onu görseler | bir rüzgar | göndersek de | andolsun | eğer

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا

zaman | daveti | sağırlara | duyuramazsın | ölülere | duyuramazsın | şüphesiz sen

وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ٥٢ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْىِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ

52

sapıklıklarından | körleri | doğru yola iletici | sen değilsin | arkalarını dönerek | gittikleri

اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٥٣ اَللّٰهُ الَّذِى

53

O zat ki | Allah | teslim olanlar | olarak onlar | ayetlerimize | iman eder | o kimseye ki | ancak | sen duyuramazsın

خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ

kıldı | sonra | kuvvet | zayıflığın | ardından | kıldı | sonra | zayıflıktan | sizi yarattı

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ٥٤

54

üstün kudret sahibidir | hakkıyla bilen | O | diler | o şeyi ki | yaratır | ihtiyarlık | zayıflık | kuvvetin | ardından

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ

başka | kalmadılar | günahkarlar | yemin eder | kıyametin | kopacağı | gün

51 – Andolsun, eğer bir rüzgar göndersek de onu (bitkiyi) sararmış görseler, mutlaka ondan sonra nankörlük etmeğe devam ederlerdi.

52 – Şüphesiz sen ölülere duyuramazsın. Sağırlara da arkalarını dönüp gittikleri zaman daveti duyuramazsın.

53 – Sen körleri sapıklıklarından doğru yola iletici değilsin. Sen ancak ayetlerimize iman edip de teslim olanlara duyurabilirsin.

54 – Allah O (zattır) ki sizi zayıflıktan yarattı, sonra zayıflığın ardından kuvvet verdi, sonra kuvvetin ardından da zayıflık ve ihtiyarlık verdi. O, dilediğini yaratır. O, hakkıyla bilen, üstün kudret sahibidir.

55 – Kıyametin kopacağı gün günahkarlar, (kabirlerinde) bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. İşte (haktan) böyle döndürülüyorlardı.

سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ

55

ilim — kendilerine verildi — onlar ki — dedi — döndürülür-yordular — idiler — işte böyle — bir saatten

وَالْاِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَابِ اللهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا يَوْمُ

günüdür — işte bu — yeniden dirilme — gününe — kadar — Allah'ın — kitabında — kaldınız — andolsun gerçekten — iman

الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ

56

o gün — bilmiyor-sunuz — idiniz — ancak siz — yeniden dirilme

لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

57

mazeret de istemme-yecekler — ne de onlar — mazeretleri — zalim oldular — onlara ki — fayda vermez

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ

onlara getirsen — andolsun eğer — misalden — her — Kur'an'da — bu — insanlara — getirdik — andolsun gerçekten

بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

58

batılcılar — ancak — sizler değilsiniz — kafir oldular — onlar ki — mutlaka der — bir ayet

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ

59

şüphesiz — sabret — bilmezler — onların ki — kalplerinin — üzerine — Allah — mühür basar — işte böyle

وَعْدَ اللهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

60

kesin inanmazlar — onlar ki — sakın seni hafife almasın — haktır — Allah'ın — va'di

56 – Kendilerine ilim ve iman verilenler: "Andolsun ki, Allah'ın kitabında yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu da yeniden dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyor idiniz" derler.

57 – O gün zalimlere mazeretleri fayda vermez, onlardan mazeret (beyan etmeleri) de istenmeyecektir.

58 – Andolsun, gerçekten biz insanlar için bu Kur'an'da her misalden getirdik. Andolsun, eğer onlara bir ayet getirsen, kafirler mutlaka: "Siz ancak batılcılarsınız" derler.

59 – İşte Allah, bilmeyenlerin kalplerine böyle mühür basar.

60 – Sabret. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Kesin inanmayanlar sakın seni hafife almasın.

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعٌ وَثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ٢ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ٣

1 2 3

Elif. Lam. Mim | işte bunlar | ayetleridir | kitabın | hikmetli | bir hidayet olarak | bir rahmet olarak | iyi davranan lar için

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ٤

4

o kimseler ki | dosdoğru kılarlar | namazı | verirler | zekatı | onlar | ahirete | onlar | kesin inanırlar

أُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥ وَمِنَ النَّاسِ

5

işte onlar | üzeredirler | bir hidayet | Rablerinden | işte onlar | ta kendileridir | muradına erenler | insanlardan

مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا

kimi | satın alır | eğlencesini | sözün | saptırmak için | yolundan | Allah | bilgisizce | onu edinmek için

31 – LOKMAN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
34 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – İşte bunlar, hikmetli kitabın ayetleridir.

3 – İyi davrananlar için bir hidayet ve bir rehber olarak.

4 – (İyi davrananlar) onlar ki namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de kesin inanırlar.

5 – İşte onlar Rablerinden bir hidayet üzerindedirler. Ve işte onlar muratlarına erenlerin ta kendileridir.

6 – İnsanlardan kimi sözün eğlencesini (insanları) bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu (o yolu) alay edinmek için satın alır. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٦ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ

6

yüz çevirir / ayetlerimiz / ona / okunduğu / zaman / aşağılayıcı / bir azap / onlar için vardır / işte onlar / alay

مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ

bir azapla / sen de onu müjdele / bir ağırlık / iki kulağında var / sanki / onu işitmedi / sanki / büyüklenerek

أَلِيمٍ ٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ٨

7 8

Naim / cennetleri / onlar için vardır / iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler / onlar ki / şüphesiz / acıklı

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٩ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

9

gökleri / yarattı / hikmet sahibidir / mutlak galiptir / O / gerçek / Allah'ın / va'di'dir / orada / ebedi kalarak

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ

yaydı / sizi / sarsar diye / sabit dağlar / yere / dikti / onları görürsünüz / direksiz

فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا

orada / bitirdik / su / gökten / indirdik / canlıdan / her / onda

مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ١٠ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ

10

yarattı / ne / bana gösterin / Allah'ın / yaratmasıdır / işte bunlar / güzel / çiftten / her

الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ١١

11

apaçık / bir sapıklıkta / zalimler / hayır / O'ndan başka / onlar ki

7 – Ona ayetlerimiz okunduğu zaman büyüklenerek yüz çevirir; sanki onu işitmemiş gibi, sanki iki kulağında ağırlık varmış gibi. Sen de onu acıklı bir azap ile müjdele.

8 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler yapanlar için Naim cennetleri vardır.

9 – Orada ebedi kalarak. Allah'ın bir gerçek va'di olarak. O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

10 – Gökleri ve yeri direksiz yarattı, onu görüyorsunuz. Sizi sarsar diye yere sabit dağlar attı ve onda her canlıdan yaydı. Gökten su indirdik de orada her güzel çiftten yarattık.

11 – İşte bunlar Allah'ın yaratmasıdır. Siz de bana O'ndan başkalarının ne yarattığını gösterin. Hayır, zalimler apaçık bir sapıklıktadırlar.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ

şükreder ancak şükrederse kim Allah'a şükret diye hikmet Lokman'a verdik andolsun gerçekten

لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ

oğluna Lokman demişti hani övgüye layıktır çok zengindir Allah şüphesiz nankörlük ederse kimde kendi için

وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾

büyük elbette bir zulümdür şirk şüphesiz Allah'a şirk koşma oğulcuğum ey öğüt veriyor o iken

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى

üstüne za'f anası onu taşıdı ebeveynini insana biz tavsiye ettik

وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ

yalnız banadır ebeveynine bana şükret iki yıldadır sütten kesilmesi za'f

الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ

bilgi o hususta senin için yoktur o şeyi ki bana şirk koşmana ikisi seni zorlarlarsa eğer dönüş

فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ

yoluna uy iyi dünyada onlarla geçin onlara itaat etme

12 – Andolsun, gerçekten biz, Lokman'a, Allah'a şükret, diye hikmet verdik. Kim şükrederse, ancak kendi için şükreder. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz Allah çok zengindir, övgüye layıktır.

13 – Hani, Lokman, oğluna, öğüt vererek: "Ey oğulcuğum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk elbette büyük bir zulümdür!" demişti.

14 – Biz insana anasını babasını tavsiye ettik. Anası onu za'f üstüne za'fla taşıdı. Sütten kesilmesi de iki yıldadır. Ona: "Bana da ebeveynine de şükret. Dönüş yalnız banadır" (dedik).

15 – Eğer o ikisi, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana şirk koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana dönenlerin yoluna uy. Sonra da dönüşünüz yalnız banadır. Ben de size yaptıklarınızı haber veririm.

مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ١٥ 15

yapıyorsunuz / idiniz / o şeyi ki / size haber veririm / dönüşünüz / yalnız banadır / sonra / bana / döndü / o kimsenin ki

يَا بُنَيَّ اِنَّهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ

bir kaya içinde / olsa / hardal / tanesi / kadar / olsa / gerçekten o / oğulcuğum / ey

اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ

latiftir / Allah / şüphesiz / Allah / onu / getirir / yerde / veyahut / göklerde / yahut

خَبِيْرٌ ١٦ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ 16

kötülükten / menet / iyiliği / emret / namazı / dosdoğru kıl / oğulcuğum / ey / herşeyden haberdardır

وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ١٧ وَلَا 17

işlerdendir / azmedilmeğe değer / bu / şüphesiz / başına geldi / o şeye ki / sabret

تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

Allah / şüphesiz / şımarık / yeryüzünde / yürüme / insanlardan / yanağını / çevirme

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ١٨ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ 18

alçalt / yürüyüşünde / mutedil ol / öğüneni / kendini beğeneni / her / sevmez

مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ١٩ 19

merkebin / elbette sesidir / seslerin / en kötüsü / çünkü / sesini

16 – Ey oğulcuğum, gerçekten o (iyilik), bir hardal tanesi kadar olsa da bir kaya içinde olsa yahut göklerde yahut yerde olsa, Allah onu getirir. Şüphesiz Allah latiftir, her şeyden haberdardır.

17 – Ey oğulcuğum, namazı dosdoğru kıl, iyiliği emret ve kötülükten men et. Başına gelene sabret. Şüphesiz bu, azmedilmeğe değer işlerdendir.

18 – İnsanlara yanağını çevirme, yeryüzünde şımarık yürüme. Şüphesiz Allah her kendini beğeneni, öğüneni sevmez.

19 – Yürüyüşünde mutedil ol. Sesini kıs. Çünkü seslerin en kötüsü elbette merkebin sesidir.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

yerde | o şeyleri ki | göklerde | o şeyleri ki | sizin | emrinize verdi | Allah | gerçekten | görmediler | mi

وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ

tartışır | kimi var ki | insanlardan | ve gizli olarak | açık | nimetlerini | size | bol bol verdi

فِي اللهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

20

onlara | denildiği | zaman | aydınlatıcı | kitabı olmadan | rehberi olmadan | bilgisi olmadan | Allah hakkında

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوَلَوْ

atalarımızı | onun üzerinde | bulduk | o şeye ki | biz tabi oluruz | hayır | derler | Allah | indirdi | o şeye ki | tabi olun

كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ

21

teslim ederse | kim | yalınlı ateşin | azabına | onları çağırıyor | şeytan | ya idiyse

وَجْهَهُ إِلَى اللهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ

en sağlam | kulpa | sarılmıştır | gerçekten | iyilik edici | olarak o | Allah'a | yüzünü

وَإِلَى اللهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا

22

yalnız bizedir | onun inkarı | seni üzmesin | inkar ederse | kim | işlerin | sonu | yalnız Allah'adır

20 – Görmediler mi ki, Allah göklerde ve yerde ne varsa, hepsini sizin emrinize verdi. Size açık ve gizli olarak nimetlerini bol bol verdi. İnsanlardan kimi ne bilgisi ne rehberi ve ne de aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allah hakkında tartışır.

21 – Onlara: "Allah'ın indirdiğine tabi olun" denildiği zaman: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeylere tabi oluruz" derler. Ya şeytan onları yalınlı ateşin azabına çağırıyor idiyse!

حزب ٣

22 – Kim iyilik eden olarak yüzünü / kendini Allah'a teslim ederse, en sağlam kulpa sarılmıştır. İşlerin sonu yalnız Allah'a (dayanır).

مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾
23
göğüslerin / sahibini / hakkıyla bilendir / Allah / şüphesiz / yaptıklar / o şeyleri ki / biz onlara haber vereceğiz / onların dönüşü

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ
24
andolsun eğer / ağır / bir azaba / onları mecbur ederiz / sonra / az bir şey / onları yararlandırırız

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ
deki / Allah / mutlaka derler / yeri / gökleri / yarattı / kim / onlara sorarsan

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ
25
şüphesiz / yerde / göklerde / o şeyler ki / Allah'ındır / bilmezler / onların çoğu / hayır / Allah'a / hamdolsun

اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ
26
ağaçlardan / yerdedir / o şeyler ki / gerçekten / eğer olsa / övgüye / layık / gerçek zengin / O'dur / Allah

أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ
tükenmez / deniz / yedi / ardından / ona yardım eder / deniz de / kalemler

كَلِمَاتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا
27
ne de / sizin yaratılmanız değildir / hikmet sahibidir / mutlak galiptir / Allah / şüphesiz / Allah'ın / sözleri

بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾
28
hakkıyla görendir / hakkıyla işiten / Allah / şüphesiz / bir tek / nefis gibidir / ancak / diriltilmeniz

23 – Kim inkar ederse, onun inkarı seni üzmesin. Dönüşünüz yalnız banadır; onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Şüphesiz Allah göğüslerin sahibini (kalplerde olanı) hakkıyle bilendir.

24 – Onları az bir şey yararlandırırız, sonra da onları ağır bir azaba mecbur ederiz.

25 – Andolsun, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, mutlaka: "Allah" derler. De ki: "Allah'a hamdolsun" Hayır, onların çoğu bilmezler.

26 – Göklerde ve yerdeki şeylerin hepsi Allah'ındır. Şüphesiz Allah, gerçek zengin, övgüye layık olandır.

27 – Eğer yerdeki ağaçlar kalem olsa, deniz de, arkasından yedi deniz, ona yardım etse (hepsi mürekkep olsa), Allah'ın sözleri bitmez. Şüphesiz Allah mutlak galip, hikmet sahibidir.

28 – Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak bir tek nefis gibidir. Şüphesiz Allah hakkıyle işiten, hakkıyle görendir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

güneşi amade etti geceye gündüzü sokuyor gündüze geceyi sokuyor Allah şüphesiz görmedin mi

وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٢٩

29

hakkıyla bilendir yapıyorsunuz o şeyleri ki Allah şüphesiz belli bir süreye kadar akar herbiri ayı

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz batıldır O'ndan başka tapıyorlar o şey ki şüphesiz gerçek O'dur Allah çünkü bu böyledir

هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٣٠ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ

30

Allah'ın lutfu ile denizde akar gemiler gerçekten görmedin mi çok büyük pek yüce O'dur

لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣١ وَاِذَا

31

zaman çok şükreden için çok sabreden her gerçekten ibretler bunda vardır şüphesiz delillerinden size göstermesi için

غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا

ne zaman ki dini O'na has kılarak Allah'a yalvarırlar gölgeler gibi bir dalga kapladığı

نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ

gaddar her ancak ayetlerimizi inkar etmez orta yolu tutandır içlerinden kimi karaya kurtardı onları

29 – Görmedin mi Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneşi ve ay'ı (size) ram etti. Her biri belli bir süreye kadar akar. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

30 – Bu böyledir. Çünkü Allah O, gerçek haktır. O'ndan başka taptıkları şeyler batıldır. Şüphesiz Allah, O, pek yüce, çok büyüktür.

31 – Görmedin mi, gerçekten gemiler denizde Allah'ın lutfu ile akar; size delillerinden göstermesi için. Şüphesiz bunda her çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ibretler vardır.

32 – Onları gölgeler gibi bir dalga kapladığı zaman, dini O'na has kılarak Allah'a yalvarırlar. Onları karaya çıkarınca / kurtarınca, içlerinden kimi orta yolu tutandır. Ayetlerimizi ancak her gaddar, nankör inkar eder.

كَفُورٍ ﴿٣٣﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا

32

o günden ki | çekinin | Rabbinizden | korkun | insanlar | o | ey | nankör

لَا يَجْزِى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ ۫ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا ؕ

hiç bir şeyle | babasından | fayda vericidir | o | ne bir çocuk | çocuğundan | bir baba | fayda vermez

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ

sakın sizi aldatmasın | dünya | hayatı | sakın sizi aldatmasın | haktır | Allah'ın | va'di | şüphesiz

بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ

33

yağmuru | indirir | kıyametin | bilgisi | O'nun katındadır | Allah'ın | şüphesiz | aldatıcı şeytan | Allah'a karşı

وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ ؕ وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ؕ

yarın | kazanacak | ne | hiç kimse | bilmez | rahimlerdeki | o şeyleri | bilir

وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ ۢ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾

34

her şeyden haberdar | hakkıyla bilen | Allah | şüphesiz | ölecektir | yerde | hangi | hiç kimse | bilmez

33 – Ey o insanlar, Rabbinizden korkun. O günden çekinin ki, bir baba çocuğuna fayda vermez, çocuğu da babasına hiçbir şeyle fayda vermez. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Öyleyse dünya hayatı sakın sizi aldatmasın, Allah'a karşı aldatıcı şeytan da aldatmasın!

34 – Şüphesiz Allah, kıyametin bilgisi O'nun katındadır. Yağmuru indirir. Rahimlerdekini bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Şüphesiz Allah hakkıyle bilendir, her şeyden haberdardır.

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ
ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تَنزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢

2 — alemlerin / Rabbindendir / onda / şüphe yoktur / kitabın / indirilmesi / 1 — Elif. Lam. Mim

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا

bir toplumu / uyarman için / Rabbinden / haktır / o / hayır / kendi uydurdu / diyorlar mı / yoksa

أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

3 — yarattı / o zat ki / Allah / doğru yolu bulurlar / umulur ki onlar / senden önce / bir uyarıcı / onlara gelmedi

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ

hükümran oldu / sonra / günde / altı / ikisi arasında / o şeyleri ki / yeri / gökleri

عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤

4 — iyice düşünmeyecek misiniz / bir şefaatçi / ne de / bir dost / O'ndan başka / sizin için yoktur / Arş'a

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ

O'na / yükselir / sonra / yere / gökten / işi / idare eder

32 – SECDE SURESİ

Mekke'de inmiştir.
30 ayettir.

1 – Elif. Lam. Mim.

2 – Kitabın indirilmesi – ki onda şüphe yoktur – alemlerin Rabbindendir.

3 – Yoksa, "onu kendi mi uydurdu?" diyorlar. Hayır, o Rabbinden (gelen) haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için. Umulur ki doğru yolu bulurlar.

4 – Allah (O zat) ki, gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yarattı. Sonra da Arş'e hükümran oldu. Sizin için O'ndan başka ne bir dost ne de bir şefaatçi yoktur. İyice düşünmeyecek misiniz?

5 – İşi gökten yere (O) idare eder. Sonra (o iş), süresi sizin saydıklarınızdan bin sene olan bir günde O'na yükselir.

6 – İşte O (Yaratıcı) görünmeyeni ve görüneni bilen, mutlak galip, çok merhametlidir.

7 – O ki yarattığı her şeyi güzel yaptı ve insanı yaratmağa çamurdan başladı.

8 – Sonra onun zürriyetini kıymetsiz bir sudan bir özden kıldı / yarattı.

9 – Sonra onu düzeltti ve ona ruhundan üfürdü ve size kulaklar, gözler ve gönüller verdi. Ne de az şükrediyorsunuz!

10 – Dediler: "Yerde kaybolduğumuz zaman mı, gerçek biz mi, elbette yeni bir yaratılışta olacağız?" Evet onlar, Rablerine kavuşmayı inkar edicilerdir.

11 – De ki: "Sizin canınızı, size görevlendirilen ölüm meleği alır. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz".

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا

Rabbimiz Rablerinin yanında başlarını eğiciler günahkarlar zaman bir görsen

اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

12

kesin inananlarız gerçekten biz iyi iş yapalım bizi geri gönder duyduk gördük

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّى

benden sözü hak oldu ancak hidayetini nefse her gerçekten verirdik isteseydik eğer

لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا

13

o şeyle o halde tadın bütün insanlardan cinlerden cehennemi mutlaka dolduracağım

نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا اِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

azabını tadın sizi unuttuk gerçekten biz bu gününüze kavuşmayı unuttunuz

الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذِينَ اِذَا

14

zaman onlar ki ayetlerimize iman ancak yapıyorsunuz idiniz o şeyle ki ölümsüzlük

ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ

olarak onlar Rablerinin hamdi ile tesbih ederler secde ederek kapanırlar bunlarla öğüt verildikleri zaman

12 – Günahkarları Rablerinin huzurunda başlarını eğmiş bir vaziyette dururken bir görsen! "Rabbimiz, gördük ve duyduk. Bizi (dünyaya) geri gönder de iyi iş yapalım. Gerçekten biz kesin inananlarız" derler.

13 – Eğer isteseydik, her nefse hidayetini verirdik. Ancak: "Cehennemi bütün cinlerden ve insanlardan mutlaka dolduracağım" diye benden söz hak (sadır) olmuştur.

14 – (Cehennem bekçileri onlara): "Bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuzdan dolayı (azabı) tadın. Gerçekten biz de sizi unuttuk. Yaptığınız şeylerden dolayı ölümsüzlük azabını tadın" (derler).

15 – Ayetlerimize ancak onlar kendilerine bunlarla öğüt verildiği zaman secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve kibirlenmeyenler iman ederler.

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ

15

dua ederler | yataklardan | yanları | uzaklaşır | kibirlenmi-yorlar

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ

16

bilmez | harcarlar | onlara rızk ettik | o şeyden ki | umarak | korkarak | Rablerine

نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

17

yapıyorlar | idiler | o şeye ki | mükafat olarak | gözlerin | aydınlığından | kendileri için | saklandı | ne | hiçbir kimse

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا

18

amma | bir olmazlar | fasık | oldu | kimse gibi mi | mü'min | oldu | kimse mi

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا

o şeye karşılık | konak olarak | Me'va | cennetleri | onlar için vardır | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler | onlar ki

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ

19

ateştir | onların barınağı | fasık oldular | onlar ki | amma | yapıyorlar | idiler

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ

onlara | denir | oraya | iade edilirler | oradan | çıkmalarını | isterlerse | her ne zaman

ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

20

yalanlıyor-sunuz | onu | idiniz | o ki | ateşin | azabını | tadın

16 – (gece namazı için) yanları yataklardan uzaklaşır, Rablerine korkarak ve umarak dua ederler ve kendilerine rızk ettiğimiz şeylerden (Allah yolunda) harcarlar.

17 – Hiçbir kimse, yaptıklarına mükafat olarak kendilerine ne gibi göz aydınlığı saklandığını bilmez.

18 – Hiç mü'min olan kimse fasık olan gibi midir? Bir olmazlar.

19 – Amma iman edip iyi şeyler yapanlar için, yaptıklarına karşılık konak olarak Me'va cenneti vardır.

20 – Amma fasıkların barınağı ise ateştir. Her ne zaman ondan çıkmak isteseler oraya iade edilirler. Onlara: "Yalanladığınız ateş azabını tadın!" denir.

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

belki onlar | en büyük | azaptan | önce | en yakın | azaptan | onlara elbette tattıracağız

يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۚ إِنَّا

21

şüphesiz biz | onlardan | yüz çevirdi | sonra | Rabbinin | ayetleri ile | öğüt verildi | o kimseden ki | daha zalimdir | kim | dönerler

مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ

22

artık olma | kitabı | Musa'ya | verdik | andolsun gerçekten | intikam alıcılarız | günahkarlardan

فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ

23

onlardan | kıldık | İsrail oğulları için | bir rehber | onu kıldık | O'na kavuşmaktan | şüphe içinde

أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ

24

şüphesiz | kesin inanıyorlar | ayetlerimize | idiler | sabrettikleri | zaman | emrimizle | yol gösterirler | liderler

رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

25

ihtilaf ediyorlar | onda | idiler | o şeyde ki | kıyamet | gününde | aralarında | hüküm verecek | O | Rabbin

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ

nesillerden | kendilerinden önce | helak ettik | nice | kendilerini | hidayete sevk etmedi mi

21 – Andolsun, onlara en büyük azaptan önce en yakın azabı mutlaka tattıracağız ki, belki onlar dönerler.

22 – Kendisine Rabbinin ayetleri ile öğüt verilip de sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? Şüphesiz biz, günahkarlardan intikam alacağız.

23 – Andolsun, gerçekten Musa'ya o kitabı verdik; ona kavuşmaktan şüphe içinde olma. Onu İsrail oğulları için bir rehber kıldık.

24 – Onlardan sabrettikleri zaman emrimizle yol gösteren liderler kıldık / çıkardık. Onlar ayetlerimize kesin inanıyorlardı.

25 – Rabbin, işte O, onların ihtilaf ettikleri şeyde kıyamet gününde aralarında hüküm verecektir

يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

26

hâlâ duymu-yorlar mı | elbette ibretler | bunda vardır | şüphesiz | yurtlarında | yürüyorlar

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ

çıkarıyoruz | kupkuru | yere | suyu | gönderiyoruz | gerçekten biz | görmediler mi

بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

27

hâlâ görmü-yorlar mı | kendileri de | davarları | ondan | yiyor | ekin | onunla

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

28

doğru söyleyenler | iseniz | eğer | fetih | bu | ne zaman | diyorlar

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

ne de onlara | imanları | kafir oldular | onlara ki | fayda vermez | fetih | günü | de ki

يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

29 30

bekleyenlerdir | şüphesiz onlar | bekle | onlardan | artık yüz çevir | bakılmaz

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

26 – (Şu olay) onları hidayete sevk etmedi mi ki, biz kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik. Şimdi onların yurtlarında yürüyorlar / dolaşıyorlar. Şüphesiz bunda elbette ibretler vardır. Hâlâ duymuyorlar mı?

27 – Görmediler mi, gerçekten biz, suyu kupkuru yere gönderiyoruz da onunla ekin çıkarıyoruz; ondan da hayvanları ve kendileri yiyor. Hâlâ görmüyorlar mı?

28 – "Eğer doğru söylüyorsanız bu fetih ne zaman?" derler.

29 – De ki: "Fetih günü kafirlere imanları fayda vermez ve onlar(ın yüzlerin)e bakılmaz da".

30 – Artık onlardan yüz çevir ve bekle. Şüphesiz onlar da bekliyorlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ

münafıklara kafirlere itaat etme Allah'tan kork peygamber o ey

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝١ وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ

sana vahyolunuyor o şeye tabi ol hikmet sahibi her şeyi bilen oldu Allah şüphesiz

مِنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝٢ۙ وَّتَوَكَّلْ

tevekkül et haberdar yapıyorsunuz o şeyleri ki oldu Allah şüphesiz Rabbinden

عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝٣ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ

iki kalp bir adam için Allah kılmadı vekil olarak Allah yeter Allah'a

فِىْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰۗـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ

onlardan zıhar yapıyorsunuz onlar ki eşlerinizi kılmadı içinde

اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاۗءَكُمْ اَبْنَاۗءَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ

sizin sözünüzdür bu oğullarınız evlatlıklarınızı da kılmadı anneleriniz

حزب ٤

33 – AHZAB SURESİ

Medine'de inmiştir. 73 ayettir.

1 – Ey o Peygamber, Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

2 – Rabbinden sana vahyolunana tabi ol. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

3 – Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4 – Allah hiçbir adamın içinde iki kalp kılmamış; zıhar yaptığınız eşlerinizi de anneleriniz yapmamış ve evlatlıklarınızı da oğullarınız kılmamıştır. Bu, sizin ağızlarınızdaki (boş) bir sözünüzdür. Allah hakkı söyler. O, (doğru) yolu gösterir.

بِاَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيلَ ﴿٤﴾

4

yolu gösterir O hakkı söyler Allah ağızlarınız-daki

اُدْعُوهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُوٓا

bilmezseniz eğer Allah katında daha adildir bu babalarına nisbetle onları çağırın

اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۖ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

günah size yoktur dostlarınızdır dinde kardeşleri-nizdir babalarını

فِيمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ

Allah oldu kalpleriniz kasdetti o şey ki ancak onda hata ettiniz o şeyde ki

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ اَلنَّبِىُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ

5

eşleri de nefislerinden mü'minlere daha yakındır peygamber çok esirgeyicidir çok bağışlayıcı

اُمَّهَاتُهُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِى كِتَابِ

kitabında kimilerine daha yakındır kimileri akrabalar da onların analarıdır

اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوٓا اِلٰٓى اَوْلِيَآئِكُمْ

dostlarınıza yapmanız ancak muhacir-lerden mü'min-lerden Allah'ın

مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

6

satır satır yazılmış kitapta bu oldu bir iyilik

5 – Onları (evlatlıklarınızı) babalarına nisbetle çağırın. Bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmezseniz, dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ettiğiniz şeyde size günah yoktur. Ancak kalplerinizin kasdettiği şeyler(de günah vardır). Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

6 – Peygamber, mü'minlere nefislerinden daha yakındır, eşleri de onların analarıdır. Akrabalar da Allah'ın kitabında birbirlerine mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız (serbesttir). Bu, kitapta satır satır yazılmıştır.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ

İbrahim'den Nuh'tan senden sözlerini peygamber-lerden almıştık hani

وَمُوسٰى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝٧

ağır bir söz onlardan aldık Meryem oğlu İsa'dan Musa'dan

لِيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ۝٨

acıklı bir azap kafirler için hazırladı doğruluklarından doğrulara sorması için

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَاۤءَتْكُمْ جُنُودٌ

ordular size gelmişti hani üzerinizdeki Allah'ın nimetini hatırlayın iman ettiler kimseler ki o ey

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

yapıyorsunuz o şeyi ki Allah oldu onlar görmüyor-sunuz ordular bir rüzgar üzerlerine gönder-miştik

بَصِيرًا ۝٩ اِذْ جَاۤءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ

kaymıştı o zaman sizden aşağıdan üstünüzden size gelmişlerdi hani görücü

الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ۝١٠

çeşitli zanlar Allah'a zannediyor-dunuz gırtlaklara yürekler gelmişti gözler

7 – Hani, peygamberlerden, senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan sözlerini almıştık. Ve onlardan ağır bir söz almıştık.

8 – Doğrulara doğruluklarından sorması için. Allah kafirler için acıklı bir azap hazırlamıştır.

9 – Ey o iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani, size ordular gelmişti de biz de üzerlerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

10 – Hani, size üstünüzden ve aşağınızdan gelmişlerdi de o zaman gözler kaymış ve yürekler gırtlaklara gelmişti. Siz Allah'a çeşitli zanlar ediyordunuz.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ

11

diyordu | o vakit | şiddetli | bir sarsıntı ile | sarsıldılar | mü'minler | denendi | işte orada

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ

Resul'ü | Allah | bize va'detmedi | hastalık | kalplerinde vardır | onlar ki | münafıklar

إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ

12

durmak | yok | Medine | halkı | ey | onlardan | bir grup | demişti | o zaman | aldatmaca | ancak

لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ

gerçekten | diyorlardı | Peygamberden | onlardan | bir bölük | izin istiyordu | geri dönün | sizin için

بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ

13

eğer | kaçmak | ancak | istemiyorlardı | açık | halbuki onlar değildi | açıktır | evlerimiz

دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا

bunu getirirlerdi | fitne çıkarmaları | onlardan istenseydi | sonra | çevrelerinden | üzerlerine | girilseydi

تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ

14

Allah'a | söz verdiler | idiler | andolsun gerçekten | pek az | ancak | orada | geri kalmazlardı

مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

15

mes'ul | Allah'ın | sözü | oldu | arkalarını | dönmeyecekler | önceden

11 – İşte orada mü'minler denendi ve şiddetli bir sarsıntı ile sarsıldılar.

12 – O vakit münafıklarla kalplerinde hastalık olanlar: "Allah ve Resul'ü bize ancak aldatmaca va'detmişler" diyorlardı.

13 – O zaman onlardan bir grup: "Ey Medine halkı, sizin için durmak yok; geri dönün!" demişti. Onlardan bir bölük de Peygamberden: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diyerek izin istiyordu. Halbuki onlar açık değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14 – Eğer üzerlerine çevrelerinden girilse, sonra da onlardan fitne çıkarmaları istense, elbette bunu getirirler ve orada da ancak pek az kalırlardı.

15 – Andolsun, gerçekten daha önce arkalarını dönmeyeceklerine dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'ın sözü ise mesuldür (sorumluluğu muciptir).

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا تُمَتَّعُونَ

faydalana-mazsınız / o takdirde / öldürülmekten / yahut / ölümden / eğer kaçarsanız / kaçmak / size asla fayda vermeyecektir / de ki

اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا

16

bir kötülük / size / eğer isterse / Allah'tan / sizi koruyacak / o ki / kim / de ki / pekaz / ancak

اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۜ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا

bir dost / Allah'tan / başka / kendileri için / bulamazlar / rahmet / size / isterse / yahut

وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِينَ

17

diyenleri / içinizden / engelle-yenleri / Allah / biliyor / muhakkak / bir yardımcı / ne de

لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُونَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيلًا ۖ ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ

18

size karşı / pek cimriler olarak / pek az / ancak / savaşa / gelmezler / bize / gelin / kardeşle-rime

فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي

o kimse / gibi / gözleri / dönerek / sana / bakıyorlar / onları görürsün / korku / geldiği / zaman

يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ

sivri / dillerle / sizi incitirler / korku / gittiği / zaman / ölümden / bayılan

16 – De ki: "Eğer ölümden yahut öldürülmekten kaçarsanız, kaçmak size asla fayda vermeyecektir. O takdirde ancak pek az faydalanacaksınız".

17 – De ki: "Sizi Allah'tan kim koruyacak, eğer size bir kötülük etmek isterse, yahut size rahmet etmek isterse?" Kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulamazlar.

18 – Allah içinizden (insanları) engelleyenleri ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri muhakkak biliyor. Onlar savaşa ancak pek az gelirler / yanaşırlar.

19 – Size karşı pek cimriler olarak. Korku geldiği zaman onların sana ölümden bayılan gibi gözleri dönerek baktıklarını görürsün. Korku gidince de sizi sivri dilleriyle incitirler. Hayra karşı pek cimriler olarak. İşte onlar iman etmediler; Allah da onların amellerini boşa çıkardı. Bu da Allah'a kolaydır.

أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ

oldu | amellerini | Allah | boşa çıkardı | iman etmediler | işte onlar | hayra | karşı | pek cimriler | olarak

ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ

19

gitmediler | düşman birliklerini | zannederler | kolay | Allah | göre | bu

وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ

bedeviler içinde | çölde bulunsunlar da | onlar | keşke | isterler | o birlikler | gelirse | eğer

يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ ۚ

20

pekaz | ancak | savaşmaz-lardı | içinizde | olsalardı | eğer | haberleri-nizi | sorsunlar

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا

umar | oldu | o kimse için | güzel | örnek | Allah'ın | Resul'ünde | sizin için | oldu | andolsun | gerçekten

اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۚ وَلَمَّا رَأَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

21

mü'minler | gördü | ne zaman ki | çokça | Allah'ı | zikretti | ahiret | gününü | Allah'ı

الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ

Allah | doğru söyledi | ve Resul'ü | Allah | bize va'detti | o şeydir ki | bu | dediler | o birlikleri

وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ ۚ

22

teslimiyetçe | imanca | ancak | onları | bu artırmadı | ve Resul'ü

20 – Düşman birliklerini gitmediler zannederler. O birlikler gelirse, isterler ki bedeviler içinde çölde bulunsunlar da haberlerinizi sorsunlar. Eğer içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı.

21 – Andolsun, gerçekten sizin için; Allah'ı ve ahiret gününü umup Allah'ı çok zikredenler için, Allah'ın Resul'ünde güzel örnek vardır.

22 – Mü'minler o birlikleri görünce: "İşte bu, Allah ve Resul'ünün bize va'dettiği şeydir. Allah ve Resul'ü doğru söyledi" dediler ve bu, onların ancak iman ve teslimiyetlerini artırdı.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ

diye kimse ki | onlardan vardır | onun üzerinde | Allah'a | söz verdiler | o şeye ki | sadık kaldılar | birtakım erkekler | mü'minler-den vardır

قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝٢٣ لِيَجْزِيَ اللهُ

23

Allah | mükafatlan-dırsın | bir değiştirmekle | değiştir-mediler | bekliyor | kimisi de | onlardan | adağını | ödedi

الصّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِينَ اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوبَ

tevbelerini kabul etsin | yahut | dilerse | münafıklara | azap etsin diye | doğruluk-ları ile | doğruları

عَلَيْهِمْ ۚ اِنَّ اللهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٢٤ وَرَدَّ اللهُ

24

Allah | geri çevirdi | çok esirgeyici | çok bağışlayıcı | oldu | Allah | şüphesiz | onların

الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ

mü'minlere | Allah | yetti | bir hayır | elde etmediler | öfkeleri ile | kafir oldular | onları ki

الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝٢٥ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ

25

onlara arka çıktılar | onları ki | indirdi | mutlak galip | pek güçlü | Allah | oldu | savaşta

مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

korku | yüreklerine | düşürdü | kalelerinden | kitap | ehlinden

23 – Mü'minlerden birtakım erkekler vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. Onlardan kimi adağını ödedi; kimi de beklemektedir. (Verdikleri sözü) asla değiştirmediler.

24 – Allah doğruları doğrulukları ile mükafatlandırsın yahut dilerse münafıklara azap etsin yahut tövbelerini kabul etsin diye. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

25 – Allah, kafirleri bir hayır elde etmeden öfkeleri ile geri çevirdi. Allah savaşta mü'minlere yetti. Allah pek güçlü, mutlak galiptir.

26 – Onlara arka çıkan kitap ehlini de kalelerinden indirdi ve kalplerine korku düşürdü. Bir kısmını öldürüyor ve bir kısmını esir alıyorsunuz.

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ

26

yurtlarına | yerlerine | sizi mirasçı etti | bir kısmını | esir alıyorsunuz | öldürüyorsunuz | bir kısmını

وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

şeye | her | Allah | oldu | oraya ayak basmadınız | yere | mallarına

قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ

27

istiyorsunuz | idiyseniz | eğer | eşlerine | de | peygamber | o | ey | kadir

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ

sizi salıvereyim | boşanma bedellerini vereyim | gelin | süsünü | dünya | hayatını

سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ

28

yurdunu | Resul'ünü | Allah'ı | istiyorsunuz | idiyseniz | eğer | güzel | bir salıverme ile

الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

29

büyük | bir mükafat | içinizden | iyilik edenlere | hazırladı | Allah | şüphesiz | ahiret

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ

katlanır | apaçık | bir edepsizlik | sizden | yaparsa | kim | peygamberin | hanımları | ey

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

30

kolay | Allah'a | göre | bu | oldu | iki kat | azap | onun için

27 – Yerlerine, yurtlarına, mallarına ve oraya ayak basmadığınız yere sizi mirasçı etti. Allah her şeye kadirdir.

28 – Ey o Peygamber, eşlerine de: "Eğer siz dünya hayatını ve süsünü istiyor idiyseniz, gelin, size boşanma bedellerini vereyim ve sizi güzelce salıvereyim".

29 – "Eğer Allah'ı, Resul'ünü ve ahiret yurdunu istiyor idiyseniz, şüphesiz Allah içinizden iyilik edenlere büyük bir mükafat hazırlamıştır".

30 – Ey Peygamberin hanımları, sizden kim apaçık bir edepsizlik yaparsa, onun azabı iki kat katlanır. Bu da Allah'a kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا

ona veririz | iyi iş | yaparsa | Resul'üne | Allah'a | sizden | itaat eder | kim

اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ

31

hanımlar | ey | hoş | bir rızk | ona | hazırladık | iki defa | mükafatını

النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

yumuşak söylemeyin | sakınırsanız | eğer | kadınlardan | herhangi biri gibi | siz değilsiniz | peygamberin

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

32

iyi | bir söz | söyleyin | hastalık | kalbinde vardır | o kimse ki | sonra umut eder | sözü

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ

cahiliye | açılması gibi | açılmayın | evlerinizde | oturun

الْأُولَىٰ وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ

Allah'a | itaat edin | zekatı | verin | namazı | dosdoğru kılın | ilk

وَرَسُولَهُ ۚ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ

ey halkı | kiri | sizden | gidermek | Allah | istiyor | ancak | Resul'üne

31 – Sizden kim Allah'a ve Resul'üne itaat eder ve iyi iş yaparsa, ona mükafatını iki defa / kat veririz. Ve onun için hoş bir rızk hazırladık.

32 – Ey Peygamberin hanımları, sizler sakınırsanız, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Öyleyse sözü yumuşak söylemeyin; sonra kalbinde hastalık olan umut eder. Ve iyi bir söz söyleyin (normal konuşun).

33 – Evlerinizde oturun ve ilk cahiliyet açılması gibi açılmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve Resul'üne itaat edin. Allah ancak sizden, ey ehl-i beyt (Peygamberin ev halkı), kiri gidermek ve sizi tertemiz etmek istiyor.

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ

33

evlerinizde | okunuyor | o şeyi ki | hatırlayın | bir temiz-leme ile | sizi temiz-lemek | ev

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

34

herşeyden haberdar | lutuf sahibi | oldu | Allah | şüphesiz | hikmetten | Allah | ayetlerinden

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

mü'min kadınlar | mü'min erkekler | müslüman kadınlar | müslüman erkekler | şüphesiz

وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

sadık kadınlar | sadık erkekler | itaat eden kadınlar | itaat eden erkekler

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

mütevazı kadınlar | mütevazı erkekler | sabırlı kadınlar | sabırlı erkekler

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ

oruç tutan kadınlar | oruç tutan erkekler | sadaka veren kadınlar | sadaka veren erkekler

وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا

çokça | Allah'ı | zikreden erkekler | muhafaza eden kadınlar | namuslarını | muhafaza eden erkekler

وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

35

büyük | bir mükafat | bir bağış | onlar için | Allah | hazırladı | zikreden kadınlar

34 – Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah lutuf sahibi, her şeyden haberdardır.

35 – Şüphesiz müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, sadık erkekler ve sadık kadınlar, sabırlı erkekler ve sabırlı kadınlar, mütevazı erkekler ve mütevazı kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, namuslarını muhafaza eden erkekler ve muhafaza eden kadınlar ve Allah'ı çokça zikreden erkekler ve zikreden kadınlar, (işte) onlar için Allah bir bağış ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ

olmadı / bir şeye / Resul'ü / Allah / karar verdiği / zaman / mü'min bir kadın için / ne de / mü'min bir erkek için / olmadı

لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَقَدْ ضَلَّ

sapmıştır / gerçekten / Resul'üne / Allah'a / isyan ederse / kim / işlerinden / seçim / onlar için

ضَلٰلًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

36

ona / sen de nimet verdin / ona / Allah / nimet verdi / o kimseye ki / sen diyordun / hatırla o zamanı ki / apaçık / bir sapmakla

اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ

Allah / o şeyi ki / içinde / gizliyordun / Allah'tan / kork / eşini / üzerinde / tut

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ۗ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِنْهَا

o kadından / Zeyd / bitirdi / ne zaman ki / ondan korkmana / en haklıdır / Allah / insanlardan / korkuyordun / onun açıklayıcısıdır

وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ اَزْوَاجِ

eşlerinde / bir sıkıntı / mü'minlerin / olmaması / için / onu sana zevce kıldık / ihtiyacını

اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

37

yapılmış / Allah'a / emri / oldu / ihtiyacı / onlardan / bitirdikleri / zaman / evlatlıklarının

36 – Allah ve Resul'ü bir şeye karar verdiği zaman, ne mü'min bir erkek ne de mü'min bir kadın için, onlar için işlerinde seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resul'üne isyan ederse, gerçekten apaçık bir sapıklıkla sapmıştır.

37 – Hatırla o zamanı ki sen, Allah'ın nimet verdiği ve senin de nimet verdiğin o kimseye (Zeyd'e): "Eşini üzerinde (nikahında) tut ve Allah'tan kork" diyordun. İçinde bir şey gizliyordun ki Allah onu açığa çıkaracaktı ve insanlardan korkuyordun. Oysa korkmana en haklı olan Allah'tır. Zeyd ondan (kadından) ihtiyacını bitirince (onu boşayınca), onu sana zevce kıldık ki, evlatlıkları onlardan (kadınlarından) ihtiyaçlarını bitirdikleri zaman mü'minlerin üzerine (onları nikahlamada) bir sıkıntı olmasın. Allah'ın emri yapılmış / yerine getirilmiştir.

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللهُ لَهُ سُنَّةَ اللهِ فِي الَّذِينَ

şunlarda ki | Allah'ın | sünneti gibi | ona | Allah | farz kıldı | o şeyde ki | bir zorluk | peygamberin | üzerine | olmadı

خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ

38

tebliğ edenler | onlar ki | yerine getirilmiş | kader | Allah | emri | oldu | önceden | geçtiler

رِسَالَاتِ اللهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللهَ وَكَفَى بِاللهِ

Allah | yetti | Allah'tan | başka | kimseden | korkmazlar | O'ndan korkarlar | Allah'ın | mesajlarını

حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَٰكِنْ رَسُولَ

39

Resul'ü | ancak | erkeklerinizden | bir kimsenin | babası | Muhammed | olmadı | hesap görücü olarak

اللهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

40

hakkıyla bilen | şeyi | her | Allah | oldu | peygamberlerin | sonuncusu | Allah'ın

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ

41

O'nu tesbih edin | çok | zikretmekle | Allah'ı | zikredin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ

42

sizi çıkarmak için | melekleri de | size | rahmet eder | ki | O | akşam | sabah

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

43

çok esirgeyici | mü'minlere | oldu | nura | karanlıklardan

38 – Allah'ın ona farz kıldığı şeylerde Peygamberin üzerine bir zorluk yoktur; tıpkı Allah'ın önceden geçenlerdeki sünneti gibi. Allah'ın emri yerine getirilmiş bir kaderdir.

39 – O (Peygamberler) ki, Allah'ın mesajlarını tebliğ ederler ve O'ndan korkarlar. Allah'tan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40 –Muhammed, erkeklerinizden bir kimsenin babası değildir, ancak Allah'ın Resul'ü ve peygamberlerin sonuncusudur Allah her şeyi hakkıyle bilendir.

41 – Ey o iman edenler, Allah'ı çok zikredin.

42 – O'nu sabah akşam tesbih edin.

43 – O ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet eder, melekleri de. O, mü'minleri çok esirgeyicidir.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا اَيُّهَا

44

o ey kıymetli bir mükafat onlar için hazırladı selamdır O'na kavuştukları günde esenlik dilekleri

النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا اِلَى

45

bir davetçi bir uyarıcı olarak bir müjdeci bir şahit seni gönderdik gerçekten biz peygamber

اللهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ

46

onlar için vardır gerçekten mü'minleri müjdele nur saçan bir kandil olarak izni ile Allah'a

مِنَ اللهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

47

münafıklara kafirlere itaat etme büyük bir lutuf Allah'tan

وَدَعْ اَذٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ ۚ وَكَفٰى بِاللهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَا اَيُّهَا

48

o ey vekil olarak Allah yetti Allah'a tevekkül et eziyetlerini bırak

الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ

önce onları boşadığınız sonra mü'min kadınları nikahladığınız zaman iman ettiler kimseler ki

اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۚ فَمَتِّعُوهُنَّ

onları faydalandırın onu sayıyorsunuz bir iddetten onların üzerinde sizin için yoktur onlara dokunmadan

44 – O'na kavuştukları gün esenlik dilekleri, selamdır. Ve onlara kıymetli bir mükafat hazırlamıştır.

45 – Ey O Peygamber, gerçekten biz seni bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46 – Allah'ın izni ile O'na bir davetçi ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.

47 – Mü'minleri, gerçekten kendilerine Allah'tan büyük bir lutuf olduğunu müjdele.

48 – Kafirlere ve münafıklara itaat etme. Eziyetlerini bırak (aldırış etme) ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49 – Ey o iman edenler. mü'min kadınları nikahlayıp sonra da onları kendilerine dokunmadan bıraktığınız zaman. sizin için onların üzerinde sayacağınız bir iddet yoktur. Onları faydalandırın ve onları güzel bir şekilde salıvenn.

وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ

49

sana helal kıldık gerçekten biz peygamber o ey güzel bir salıvermekle salıverin onları

أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا

o şeylerden ki sağ elin sahip oldu o şeyleri ki ücretlerini verdin onlar ki eşlerini

أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ

kızlarını halalarının kızlarını amcanın kızlarını sana Allah ganimet verdi

خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً

bir kadını da seninle beraber hicret ettiler onlar ki teyzelerinin kızlarını dayının

مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

onu nikahlamak peygamber isterse eğer peygambere kendini bağışlarsa eğer mü'min

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

farz kıldık o şeyi ki bildik gerçekten mü'minlere değil sana has olarak

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ

olmaması için sağ elleri sahip oldu o şey hakkında zevceleri hakkında onlara

عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

50

çok esirgeyici çok bağışlayıcı Allah oldu bir zorluk sana

50 – Ey O Peygamber, biz sana ücretlerini / mehirlerini verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdiği şeylerden sağ elinin sahip olduğu cariyelerini ve amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını, seninle beraber hicret eden teyzelerinin kızlarını ve bir kadın kendini Peygambere bağışlar da Peygamber de onu nikahlamak isterse, onu da, diğer mü'minlere değil, sana has olarak helal kıldık. Zevceleri ve sağ ellerinin sahip olduğu şeyler hakkında onlara farz kıldığımız şeyleri gerçekten bilmiş bulunuyoruz. Ta ki sana bir zorluk olmasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

تُرْجِى مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ

istersen kimi dilersin o kimseyi ki yanına alırsın onlardan dilersin o kimseyi ki geri bırakırsın

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۖ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ

gözlerinin aydın olmasına daha yakındır bu sana günah yoktur uzaklaştırdın o kimselerden

وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى

o şeyi ki bilir Allah hepsine onlara verdin o şeye ki razı olmalarına üzülmemelerine

قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ

51

kadınlar sana helal olmaz yumuşaktır hakkıyla bilen Allah oldu kalplerinizde

مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ

güzellikleri hoşuna gitse de eşlerden onları değiştirmen ne de bundan sonra

اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾

52

gözetleyici şeye her Allah oldu sağ elin sahip oldu o şey ki ancak

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِىِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ

size izin verilmesi ancak peygamberin evlerine girmeyin iman ettiler kimseler ki o ey

51 – Onlardan dilediğini geri bırakır ve dilediğini yanına alırsın. Uzaklaştırmak istediğinde de sana günah yoktur. Bu, (kadınların) gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve hepsine verdiklerine razı olmaları için daha yakındır. Allah kalplerinizdekini bilir. Allah hakkıyle bilendir, yumuşaktır.

52 – Bundan sonra sana ne kadınlar ne de güzellikleri hoşuna gitse de onları değiştirmen (boşayıp yerine başkasını alman) sana helal değildir. Ancak sağ elinin sahip olduğu cariyeler hariç. Allah her şeyi gözetleyendir.

إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا

zaman girin davet edildiğiniz zaman fakat pişmesini beklemek sizin yemeğe

طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ

bu şüphesiz konuşmağa dalmak sizin dağılın yediğiniz

كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي

utanmaz Allah'sa sizden utanıyordu peygambere eziyet veriyordu idi

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

perdenin arkasından onlardan isteyin bir şey onlardan istediğiniz zaman haktan

ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

sizin için olmadı onların kalpleri için sizin kalpleriniz için daha temizdir bu

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ

ondan sonra eşlerini nikahlamanız Resulullah'a eziyet etmeniz

أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ٥٣ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا

53

herhangi bir şeyi açıklarsanız pek büyük Allah katında oldu bu şüphesiz ebediyyen

أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٥٤

54

hakkıyla bilen şeyi her oldu Allah şüphesiz onu gizlerseniz yahut

53 – Ey iman edenler, Peygamberin evlerine girmeyin; ancak pişmesini beklemeksizin size yemeğe izin verilmesi hariç. Fakat davet edildiğiniz zaman girin. Yemeğinizi yediğiniz zaman, konuşmağa dalmaksızın dağılın. Şüphesiz bu, Peygambere eziyet veriyordu; sizden utanıyordu Allah ise haktan utanmaz. Onlardan (Peygamberin hanımlarından) bir şey istediğiniz zaman onlardan perdenin arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de onların kalpleri için de daha temizdir. Sizin için ne Resulullah'a eziyet etmeniz ne de ondan sonra eşlerini nikah etmeniz ebediyyen caiz değildir. Şüphesiz bu, Allah katında pek büyük bir şeydir.

54 – Eğer bir şeyi açıklar veya onu gizlerseniz, şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا

ne kardeşlerinde ne ne oğullarında babalarında onların üzerinde günah yoktur

أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا

ne de kadınlarında ne kızkardeşlerinin oğullarında ne kardeşlerinin oğullarında

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

şeye her oldu Allah şüphesiz Allah'tan korkun sağ elleri sahip oldu o şeyde ki

شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا

55 şahit Allah şüphesiz melekleri salat ederler peygambere ey o

الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ

56 onlar ki şüphesiz selam etmekle selam verin ona siz de salat edin iman ettiler kimseler ki

يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ

hazırladı ahirette dünyada Allah onlara lanet etti Resul'üne Allah'a eziyet ederler

لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

57 aşağılayıcı bir azap onlara mü'min kadınlara mü'min erkeklere eziyet ederler onlar ki

55 – Kadınların üzerinde ne babalarında ne oğullarında ne kardeşlerinde ne kardeşlerinin oğullarında ne kız kardeşlerinin oğullarında ne kadınlarında (hemcinslerinde) ne de sağ ellerinin sahip olduğu şeylerde (kölelerde) günah yoktur. (Ey kadınlar), Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah her şeye şahittir.

حزب ٢

56 – Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey o iman edenler, siz de ona salat edin ve selam etmekle selam edin.

57 – Şüphesiz Allah'a ve Resul'üne eziyet edenlere Allah dünyada da ahirette de lanet etmiş ve onlar için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾

58

apaçık | bir günah | bir iftira | yüklendiler | gerçekten | kazandılar | o şey ki | olmadan

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

mü'minlerin | kadınlarına | kızlarına | eşlerine | de | peygamber | o | ey

يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا

tanınmalarına | daha yakındır | bu | dışarı elbiselerinden | üzerlerine | yaklaştırsınlar

يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ

59

son vermezse | andolsun | eğer | çok esirgeyici | pek bağışlayıcı | Allah | oldu | rahatsız edilmemelerine

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ

Medine'de | kötü haber yayanlar | hastalık | kalplerinde vardır | o kimseler ki | münafıklar

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

60

pek az | ancak | orada | komşu olamazlar | sana | sonra | onlara | elbette seni musallat ederiz

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ

61

Allah'ın | kanunu gibi | öldürülmekle | öldürürler | yakalanırlar | bulunurlarsa | nerede | lanetlenmiş olarak

فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

62

bir değişiklik | Allah'ın | kanunu için | asla bulamazsın | daha önce | geçtiler | o kimseler hakkında ki

58 – Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, bir şey kazanmadıkları / yapmadıkları halde eziyet edenler, gerçekten bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59 – Ey O Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle, dışarı elbiselerini üzerlerine yaklaştırsınlar. Bu, tanınıp rahatsız edilmemelerine daha yakındır. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

60 – Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık olanlar ve Medine'de kötü haber yayanlar (bu davranışlarına) son vermezlerse, elbette seni onlara musallat ederiz. Sonra da orada sana pek az komşu olurlar.

61 – Lanetlenmiş olarak. Nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve öldürülmekle (fena şekilde) öldürülürler.

62 – Allah'ın daha önce geçen kimseler hakkındaki kanunu gibi. Allah'ın kanunu için asla bir değişiklik bulamazsın.

يَسْئَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ

sana bildirecek / hangi şey / Allah / katındadır / onun bilgisi / ancak / de ki / kıyametten / insanlar / sana sorar

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ

63

hazırladı / kafirlere / lanet etti / Allah / şüphesiz / yakın / olur / kıyamet / belki

لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

64 65

bir yardımcı / ne de / ne bir dost / bulamazlar / ebedi / orada / sürekli kalıcılar / alevli ateş / onlara

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ

Allah'a / itaat etseydik / keşke biz / derler / ateşte / yüzleri / çevrilir / günde

وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

66

büyüklerimize / efendilerimize / itaat ettik / şüphesiz biz / ey Rabbimiz / dediler / Peygamber / itaat etseydik

فَاَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ

67

onlara lanet et / azaptan / iki kat / onlara ver / Rabbimiz / yoldan / bizi saptırdılar

لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى

68

Musa'ya / eziyet ettiler / onlar gibi ki / olmayın / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / büyük / bir lanetle

63 – İnsanlar sana kıyametten sorarlar. De ki: "Onun bilgisi Allah katındadır. Ne biliyorsun, belki kıyamet yakındır!

64 – Şüphesiz Allah kafirlere lanet etti ve onlara alevli ateş hazırladı.

65 – Orada ebedi kalıcılar olarak. Ne bir dost ne de bir yardımcı bulamazlar.

66 – O günde ki yüzleri ateşte çevrilir. "Keşke biz Allah'a itaat etseydik ve Resul'e itaat etseydik!" derler.

67 – Dediler: "Ey Rabbimiz. Şüphesiz biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik; bizi yoldan saptırdılar.

68 – "Rabbimiz, onlara azaptan iki kat ver ve onlara büyük bir lanetle lanet et!"

69 – Ey o iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; Allah onu onların dediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında yüzü olan (itibarlı) biri idi.

فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا ؕ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ

69

kimseler ki | o | ey | yüzü olan biri | Allah | katında | idi | dediler | o şeyden ki | Allah | onu temize çıkardı

اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۙ ﴿٧٠﴾ يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ

70

amellerinizi | sizin | düzeltsin | doğru | söz | söyleyin | Allah'tan | korkun | iman ettiler

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

bir kurtuluşla kurtulmuştur | gerçekten | Resul'üne | Allah'a | itaat ederse | kim | günahlarınızı | sizin | bağışlasın

عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

71

yere | göklere | emaneti | teklif ettik | gerçekten biz | büyük

وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

onu yüklendi | ondan | korktular | onu taşımaktan | çekindiler | dağlara

الْاِنْسَانُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ۙ ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ

72

münafık erkekleri | Allah | ta ki azap etsin | pek cahil | pek zalim | oldu | şüphesiz o | insan

وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى

Allah | tevbesini kabul etsin | müşrik kadınları | müşrik erkekleri | münafık kadınları

الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

73

çok esirgeyici | çok bağışlayıcı | Allah | oldu | mü'min kadınların | mü'min erkeklerin

70 – Ey o iman edenler, Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

71 – Amellerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse, gerçekten büyük bir kurtuluşla kurtulmuş demektir.

72 – Gerçekten biz, emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onu taşımaktan çekindiler ve ondan korktular. Onu insan yüklendi. Şüphesiz o, pek zalim, pek cahildir.

73 – Ta ki münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap etsin ve Allah mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tövbesini kabul etsin. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

سُورَةُ سَبَإٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ

ahirette övgü O'nundur yerde o şeyler ki göklerde o şeyler ki kendisinindir O ki Allah'a mahsustur övgü

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

1

iner o şeyi ki ondan çıkar o şeyi ki yere girer o şeyi ki bilir her şeyden haberdardır hikmet sahibidir o

مِنَ السَّمَاۤءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

2

o kimseler ki dedi çok bağışlayıcıdır çok esirgeyicidir o ona çıkar o şeyi ki gökten

كَفَرُوا لَا تَاْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتَاْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ

görünmeyeni bilen elbette size gelecektir Rabbime yemin ederim ki hayır de ki kıyamet bize gelmez kafir oldular

34 – SEBE' SURESİ

Mekke'de inmiştir.
54 ayettir.

1 – Övgü Allah'a mahsustur. O ki göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Ahirette de övgü O'nundur. O, hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.

2 – Yere gireni, yerden çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. O, çok esirgeyicidir, çok bağışlayıcıdır.

3 – Kafirler: "Bize kıyamet gelmez" dediler. De ki: "Hayır, görünmeyeni bilen Rabbime yemin ederim ki size elbette gelecektir. Ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığı(nda bir şey) O'ndan kaçmaz. Ne bundan küçük ne de bundan büyük varsa, ancak apaçık bir kitaptadır.

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ

daha küçük | ne | yerde | ne | göklerde | bir zerre | ağırlığı | O'ndan | kaçmaz

مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٣ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ

3

onları ki | mükafatlandırması için | apaçık | bir kitaptadır | ancak | daha büyük | ne de | bundan

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝٤

4

hoş | bir rızk | bir bağış | onlara vardır | işte onlar | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ

murdardan | bir azap | onlar için vardır | işte onlar | bizi aciz bırakacaklarını sanarak | ayetlerimize | koştular | onlar ki

اَلِيْمٌ ۝٥ وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

5

sana | indirildi | o şeyi ki | ilim | kendilerine verildi | onlar ki | görür | pek acıklı

مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝٦

6

övgüye layık | mutlak galibin | yoluna | iletti | hak olduğunu | onun | Rabbinden

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰي رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا

zaman | size haber veriyor | bir adamı | size gösterelim | mi | kafir oldular | onlar ki | dedi

مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝٧

7

yeni | elbette bir yaratılışta | şüphesiz siz | parçalanmakta | tamamen | parçalandığınız

4 – İman edip iyi şeyler yapanları mükafatlandırması için. İşte onlar için bir bağış ve hoş bir rızk vardır.

5 – Bizi aciz bırakacaklarını sanarak ayetlerimize koşanlar (saldıranlar var ya), işte onlar için pek acıklı murdar bir azap vardır.

6 – Kendilerine ilim verilenler, sana indirilen şeyin, onun, Rabbinden bir hak olduğunu ve mutlak galip, övgüye layık (Allah)ın yoluna ilettiğini görürler.

7 – Kafirler: "Size bir adam gösterelim mi ki, tamamen parçalandığınız zaman şüphesiz sizin yeni bir yaratılışta olacağınızı size haber veriyor" dediler.

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

ahirete / inanmazlar / onlar ki / hayır / bir delilik / onda vardır / yoksa / bir yalan / Allah'a / karşı / uydurdu mu

فِى الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ

8

o şeye ki / bakmadılar / mı / uzak/derin / sapıklıktadır / azaptadır

اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ

geçiririz / dilersek / eğer / yerden / gökten / arkalarında / o şeye ki / önlerinde

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

bunda var / şüphesiz / gökten / parçalar / üzerlerine / düşürürüz / yahut / yere / onları

لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ؕ

9

lutuf / bizden / Davud'a / verdik / andolsun gerçekten / Allah'a dönen / kul için / her / elbet bir ibret

يٰجِبَالُ اَوِّبِىْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ

10

yap diye / demiri / ona / yumuşattık / ey kuşlar / onunla beraber / tekrarlayın / dağlar / ey

سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِى السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yapıyorsunuz / o şeyi ki / şüphesiz ben / iyi şey / yapın / dokumada / ölç / bol zırhlar

8 – "Allah'a karşı yalan mı uydurdu yoksa onda delilik mi var". Hayır, ahirete inanmayanlar azapta ve uzak / derin bir sapıklıktalar.

9 – Önlerindeki ve arkalarındaki göğe ve yere bakmadılar mı? Eğer dilersek onları yere geçiririz yahut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şüphesiz bunda Allah'a dönen her kul için elbette bir ibret vardır.

10 – Andolsun, gerçekten Davud'a bizden bir lutuf verdik. "Ey dağlar ve kuşlar, onunla beraber (tesbihi) tekrarlayın" dedik. Ona demiri yumuşattık.

11 – "Bol bol zırhlar yap ve dokumada ölç(yü gözet). (Ey Davud hanedanı), İyi şeyler yapın. Şüphesiz ben yaptıklarınızı görmekteyim.

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ

bir aydır / akşam dönüşü / bir aydır / onun sabah gidişi / rüzgarı / Süleyman'a da / çok iyi gördüren

وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ

izni ile / onun önünde / çalışır / kimisi / cinlerden / erimiş bakır / pınarını / onun için / akıttık

رَبِّهٖ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

alevli ateşin / azabından / ona tattırırız / emrimizden / onlardan / saparsa / kim / Rabbinin

﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَآءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ

tabaklardan / heykellerden / kalelerden / diliyor / o şeyi ki / onun için / yaparlardı

كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۖ اِعْمَلُوٓا اٰلَ دَاوُدَ شُكْرًا ۖ وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ

kullarımdan / pek azdır / şükür için / Davud / ey hanedanı / çalışın / sabit(ler) / kazanlardan / havuzlar gibi

الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ

ölümünü / onlara göstermedi / ölümü / ona / hükmettik / ne zaman ki / şükredenler

اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ

cinler / bildi / devrildi / ne zaman ki / asasını / yiyor / ağaç kurdu / ancak

اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

aşağılayıcı / azabın içinde / durmazlardı / gaybi / biliyorlar / eğer olsalardı / şöyle ki

12 – Süleyman'a da rüzgarı (müsahhar kıldık). Onun sabah gidişi bir aydır, akşam dönüşü de bir aydır. Onun için erimiş bakır pınarını akıttık. Cinlerden kimi de, Rabbisinin izni ile önünde çalışır. Onlardan kim emrimizden saparsa, ona alevli ateş azabını tattırırız.

13 – Onun için kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi / kayık tabaklardan ve sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud hanedanı, şükür için çalışın! Kullarımdan şükredenler azdır.

14 – Ona ölümü hükmettiğimiz zaman, onun ölümünü onlara ancak asasını yiyen ağaç kurdu gösterdi. Ne zaman ki düştü, cinler bildiler ki, eğer gaybi bilselerdi, o aşağılayıcı azabın içinde durmazlardı.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا

yiyin soldan sağdan iki bahçe bir ibret yurtlarında Saba için oldu andolsun gerçekten

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾
15

bağışlayıcı bir Rab hoş bir ülke O'na şükredin Rabbinizin rızkından

فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ

iki bahçelerini onlara değiştirdik Arim selini üzerlerine biz de gönderdik yüz çevirdiler

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
16

ve az Arabistan kirazı bir şey de acı ılgınlı ekşi yemişlere sahipler iki bahçe ile

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۚ وَهَلْ نُجَازِيٓ اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا
17

kıldık nankörden başka biz cezalandırır mıyız kafir oldular o şeyle ki onları cezalandırdık işte

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا

takdir ettik sırt sırta kentler onlara bereket verdik ki kentlerin arasında onları arası ile

فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا
18

dediler güvende olarak günlerce gecelerce oralarda yürüyün yürümeyi oralarda

15 – Andolsun, gerçekten Sebe' (kavmi) için yurtlarında bir ibret vardı: Sağdan ve soldan iki bahçe. (Onlara): "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Hoş bir ülke ve çok bağışlayıcı bir Rab" denilmişti.

16 – Yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçelerini ekşi yemişli, acı ılgınlı ve az bir şey de Arabistan kirazından (olmak üzere) iki bahçe ile değiştirdik.

17 – İşte onları kafir oldukları şey yüzünden cezalandırdık. Biz nankörden başkasını cezalandırır mıyız?

18 – Onlarla bereket verdiğimiz kentlerin arasında sırt sırta kentler kıldık ve oralarda (eşit mesafelerde) yürümeyi takdir ettik ve: "Orada gecelerce ve gündüzlerce güvende olarak yürüyün" dedik.

رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ

masallar / biz de onları kıldık / kendilerine / zulmettiler / seferlerimizin / arasını / uzaklaştır / Rabbimiz

وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ 19

çok şükreden / çok sabreden / için her / gerçekten ibretler / bunda vardır / şüphesiz / parçalanmakta / büsbütün / parçaladık onları

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا

bir grup / ancak / ona tabi oldular / zannını / iblis / onlara / doğruladı / andolsun gerçekten

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ 20

bilelim diye / ancak / bir gücü / onların üzerinde / onun / halbuki yoktu / mü'minlerden

مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ

her / üzerinde / Rabbin / şüphededir / ondan / o / o kimseden ki / ahirete / iman eder / o kimseyi ki

شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ 21

Allah'tan / başka / iddia ettiniz / onları ki / çağırın / de ki / gözetleyicidir / şeyin

لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ

yerde / ne de / göklerde / zerre / ağırlığınca / sahip olmazlar

وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ 22

bir arka çıkan / onlardan / O'nun için / yoktur / bir ortaklık / bu ikisinde / onlar için / yoktur

19 – Onlarsa: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır" deyip kendilerine zulmettiler. Biz de onları masallara çevirdik ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda her çok sabreden ve çok şükreden için gerçekten ibretler vardır.

20 – Andolsun, gerçekten İblis onlara zannını doğruladı da mü'minlerden bir grup hariç, ona tabi oldular.

21 – Halbuki onun kendileri üzerinde bir gücü yoktu, ancak bunu ahirete iman edenle ondan şüphe içinde olanı bilmemiz için (yaptık). Rabbin her şeyi gözetleyicidir.

22 – De ki: "Allah'tan başka iddia ettiklerinizi çağırın; onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığına sahip olmazlar. Onlar için bu ikisinde bir ortaklık yoktur ve O'nun için de onlardan bir arka çıkan yoktur.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ۜ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ

kalplerinden / korku giderildiği / zaman / nihayet / ona / izin verdi / o kimseye ki / ancak / O'nun yanında / şefaat / fayda vermez

قَالُوا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

23

çok büyüktür / pek yücedir / o / gerçeği / derler / Rabbiniz / dedi / ne / derler

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّآ

gerçekten biz / Allah / de ki / yerden / göklerden / size rızk veriyor / kim / de ki

اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ

24

sorulmazsınız / de ki / apaçık / sapıklık içinde / yahut / doğru yol / elbette üzerindeyiz / siz / yahut

عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا

25

Rabbimiz / aramızı / toplar / de ki / yapıyorsunuz / o şeyden ki / biz de sorulmayız / günah işledik / o şeyden ki

ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۚ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُونِىَ

26

bana gösterin / de ki / her şeyi bilendir / açandır / o / hak ile / aramızı / açar/ayırır / sonra

الَّذِينَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ

mutlak / Allah'tır / o / bilakis / hayır / ortaklar / O'na / kattınız / o kimseleri ki

حزب ٣

23 – O'nun huzurunda şefaat ancak izin verdiğine fayda verir. Nihayet kalplerinden korku giderildiği zaman: "Rabbiniz ne dedi?" derler. Onlar da: "Gerçeği söyledi" (izin verdi) derler. O, pek yücedir, çok büyüktür.

24 – De ki: "Size gökler-den ve yerden rızk veren kimdir?" De ki: "Allah'tır. Biz yahut siz doğru yol üzerindeyiz yahut apaçık bir sapıklık içindeyiz".

25 – De ki: "Siz, bizim işlediğimiz günahtan sorulmazsınız, biz de sizin yaptıklarınızdan sorulmayız".

26 – De ki: "Rabbimiz aramızı birleştirir. Sonra aramızı hak ile açar. O, açan / hükmedendir, her şeyi bilendir".

27 – De ki: "Ona kattığınız ortakları bana gösterin". Hayır, bilakis O, mutlak galip hikmet sahibi Allah'tır.

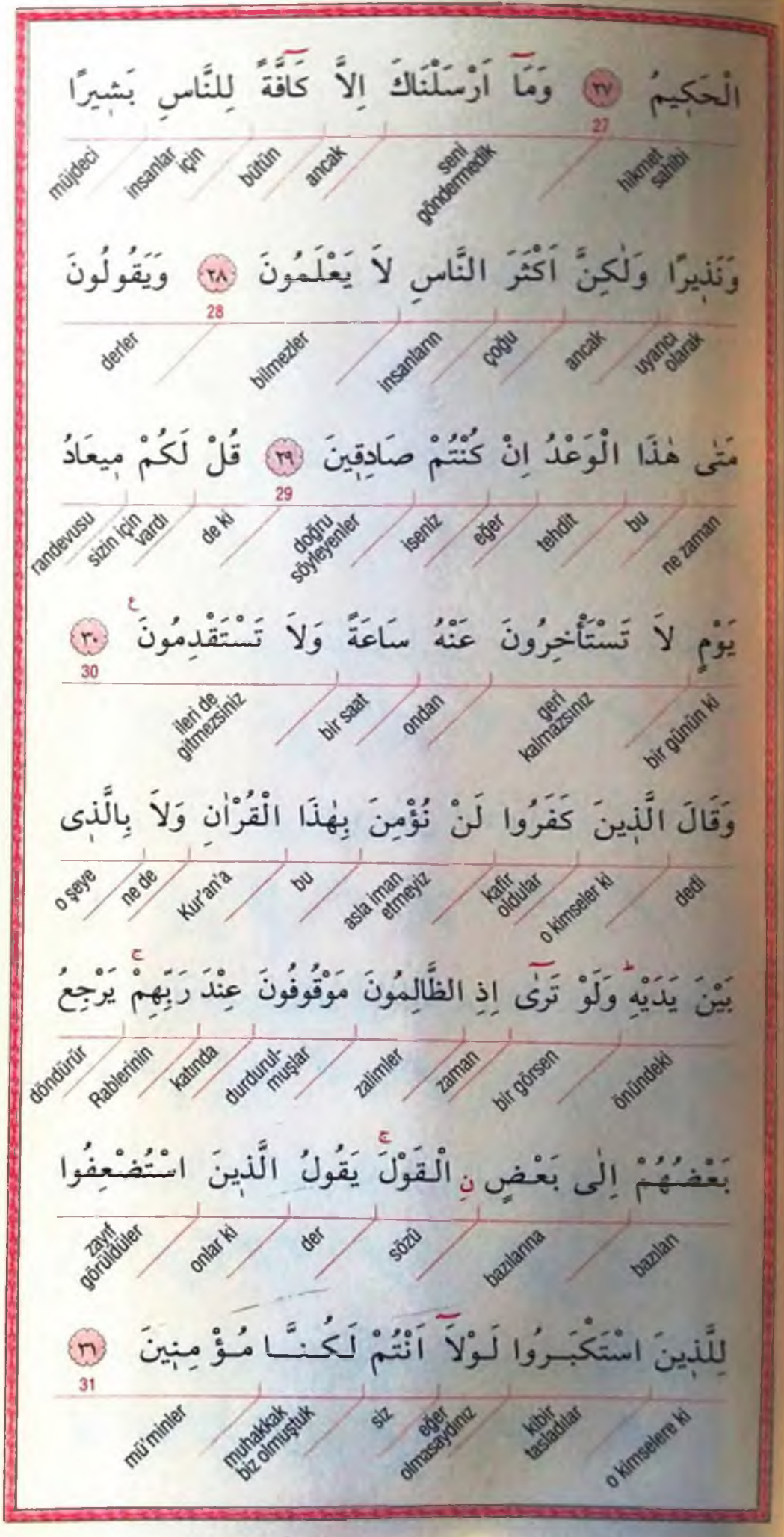

28 – Seni ancak bütün insanlar için müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

29 – "Eğer doğru söyleyenler iseniz bu tehdit ne zamandır?" derler.

30 – De ki: "Sizin için bir günün randevusu vardır ki, ondan ne bir saat geri kalırsınız ne de bir saat ileri gidersiniz".

31 – Kafirler: "Biz ne bu Kur'an'a ne de onun önündekine (Tevrat ve İncil'e) asla iman etmeyiz" dediler. O zalimleri Rablerinin katında durdurulmuşken bir görsen! Bazıları bazılarına sözü döndürürler (söz atarlar). Zayıf görülenler kibir taslayanlara: "Eğer siz olmasa idiniz muhakkak biz mü'minler olmuştuk" derler.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ

sizi çevirdik / biz mi / zayıf görüldüler / o kimselere ki / büyüklük tasladılar / o kimseler ki / dedi

عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ٣٢ وَقَالَ الَّذِينَ

32

o kimseler ki / dedi / suçlular / siz idiniz / hayır / size geldi / sonra / doğru yoldan

اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

gündüzün / gecenin / hilesi / hayır / büyüklük tasladılar / o kimselere ki / zayıf görüldüler

اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ

pişmanlığı / gizlediler / eşler / O'na / kılmamızı / Allah'ı / inkar etmemizi / bize emredi-yordunuz / çünkü

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِى اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ

kafir oldular / o kimselerin ki / boyunlarına / tasmalar / kıldık / azabı / gördükleri / zaman

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٣ وَمَا اَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ

33

bir uyarıcı / bir kente / göndermedik / yapıyorlar / idiler / o şeyden / başka / cezalanıyorlar / mı

اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا ۙ اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ٣٤ وَقَالُوا نَحْنُ

34

biz / dediler / inkar edenleriniz / onunla / gönderildiniz / o şeyi ki / şüphesiz biz / varlıkla şımaranları / dedi / ancak

32 – Kibir taslayanlar da zayıf görülenlere: "Size doğru yol geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz suçlular idiniz!" derler.

33 – Zayıf görülenler de büyüklük taslayanlara: "Hayır, (yaptığınız) gece gündüz hile idi; çünkü bize Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrederdiniz" derler. Azabı görünce pişmanlığı gizlediler / açığa çıkardılar. Kafirlerin boyunlarına tasmalar geçirdik. Onlar yaptıklarından başka bir şeyle mi cezalanıyorlar?!

34 – Bir kente bir uyarıcı göndermedik, ancak oranın varlıkla şımaranları: "Şüphesiz biz sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz" dediler.

اَكْثَرُ اَمْوَالاً وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٥﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ

35

bollaştırır Rabbim şüphesiz de ki azap edilenler biz değiliz evlatlarca mallarca daha çoğuz

الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾

36

bilmezler insanların çoğu fakat daraltır diler o kimseye ki rızkı

وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى

yaklaştırmakla yanımıza sizi yaklaştırır o şey ki evladınız ne de mallarınız değildir

اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ

kat kat mükafat onlara vardır işte onlar iyi bir şey yaparsa iman eder kim ancak

بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ

37

koşarlar o kimseler ki güvenlidirler odalarda onlar yaptılar o şeyle ki

اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ

38

Rabbim şüphesiz de ki celbedilmişlerdir azaba işte onlar bizi aciz bırakanlar olarak ayetlerimize

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ

harcarsanız ne ona daraltır kullarından diler o kimseye ki rızkı bollaştırır

مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

39

rızk verenlerin hayırlısıdır O ivazını verir O şey

35 – "Biz malca da evlatça da sizden daha çoğuz ve biz azap edileceklerden de değiliz" dediler.

36 – De ki: "Şüphesiz Rabbim dilediği kimseye rızkı bollaştırır ve daraltır. Fakat insanların çoğu bilmezler".

37 – Ne mallarınız ne de evlatlarınız sizi bize yaklaştıracak değildir. Ancak iman edip iyi şey yapan müstesnadır ki, işte onlar için yaptıklarına karşılık iki kat mükafat vardır. Ve onlar odalarda güvendedirler.

38 – Bizi aciz bırakmak için ayetlerimize koşanlar (saldıranlar) ise, işte onlar da azaba celbedilmişlerdir.

39 – De ki: "Rabbim kullarından dilediğine rızkı bollaştırır ve ona daraltır. (Hayırda) ne harcarsanız onun ivazını verir. O, rızk verenlerin en hayırlısıdır.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ

size / bunlar mı / meleklere / diyecek / sonra / hepsini / onları toplayacak / hatırla o günü ki

كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوا

idiler onlar bilakis / onlar değil / bizim sahibimizsin / sen / seni tenzih ederiz / derler / tapıyorlar / idiler

40

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ

kiminiz / sahip olmaz / bugün / inananlar / onlara / onların çoğu / cinlere / tapıyorlar

41

لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي

ki / cehennem / azabını / tadın / zulmettiler / o kimselere ki / deriz / zarar vermeğe / ne de / fayda vermeğe / kiminize

كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا

dediler ki / açık açık / ayetlerimiz / onlara / okunduğu / zaman / inkar ediyorsunuz / onu / idiniz

42

مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُكُمْ ۚ

atalarınız / tapıyor / idi / o şeyden ki / sizi çevirmek / istiyor / bir adam / ancak / bu / değildir

وَقَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا

an / hak için / kafir oldular / seler ki / dedi / uydurulmuş / bir yalan / ancak / bu / değildir / dediler

40 – Hatırla o günü ki (Allah) onların hepsini toplar, sonra da meleklere: "Size tapanlar bunlar mı?" der.

41 – Onlar da: "Seni tenzih ederiz, bizim sahibimiz sensin. Bilakis onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çoğu onlara inanıyorlardı" derler.

42 – Bugün kiminiz kiminize ne fayda ne de zarar vermeğe sahip değilsiniz. Zalimlere: "İnkar ettiğiniz cehennem azabını tadın" deriz.

43 – Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman: "Bu, ancak sizi atalarınızın taptığı şeylerden çevirmek isteyen bir adamdır" dediler. "Bu, ancak uydurulmuş bir yalandır" dediler. Kafirler kendilerine gelen hak için: "Bu, ancak apaçık bir sihirdir" dediler.

44– Biz onlara okuyacakları kitaplar göndermedik ve biz onlara senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

45 – Kendilerinden öncekiler de yalanladılar. Bunlar onlara verdiklerimizin onda birine ulaşamadıkları halde elçilerimizi yalanladılar. Benim reddim (beni inkar etme) nasıl oldu?

46 – De ki: "Size bir öğüt veriyorum; Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkmanızı, sonra da arkadaşınızda bir delilik olmadığını; onun ancak sizin için çetin bir azabın önünde bir uyarıcı olduğunu (bilmenizi öğüt veriyorum).

47– De ki: "Ben sizden bir ücret istedi isem o, sizin olsun. Benim ücretim ancak Allah'ın üzerinedir. O, her şeye şahittir.

48 – De ki: "Rabbim gerçeği atar / indirir. Gaybleri çok iyi bilendir.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ

saparım ancak eğer ben saparsam de ki tekrar da edemez batıl başlatamaz hak geldi de ki

عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ

görsen çok yakındır hakkıyla işiten şüphesiz O Rabbim bana vahyediyor o şey sebebiyle ki eğer doğru yolu bulursam kendi aleyhime

إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ

nerede ona iman ettik dediler yakın bir yerden yakalanırlar kaçış yoktur telaşlandıkları zaman

لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

atıyorlar daha önce onu oysa inkar etmişlerdi uzak bir yerden almak onlar için

بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

¿uluyorlar o şeyin ki arasına onların aralarına engel olundu uzak bir yerden gaybe

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

kuşku verici şüphe içinde idiler çünkü onlar önceden benzerlerine yapıldı o şey gibi ki

49 – De ki: "Hak geldi. Batıl ise (yaratmayı) başlatamaz da tekrar edemez de".

50 – De ki: "Eğer ben saparsam ancak kendi aleyhime saparım. Eğer doğru yolu bulursam, Rabbimin bana vahyettiği şey ile (onun sayesinde)dir. Şüphesiz O, hakkıyle işitendir, çok yakındır.

51 – Onları telaşlandıkları zaman görsen! Artık kaçış yoktur; yakın bir yerden yakalanırlar.

52 – "Ona iman ettik" dediler. Uzak bir yerden onu (imanı) nereden alacaklar!?

53 – Halbuki onu daha önce inkar etmişlerdi. Uzak bir yerden gaybe atıyorlar.

54 – Onlarla arzuladıkları şeyin arasına engel konuldu; nitekim daha önce benzerlerine aynı şey yapılmıştı. Çünkü onlar kuşku verici bir şüphe içinde idiler.

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِٓى اَجْنِحَةٍ
(قصر)

kanatlar sahipleri elçiler melekleri kılan yerin göklerin yaratan Allah'adır övgü

مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

şeye her Allah şüphesiz diler o şeyi ki mahlukta artırır dörder üçer ikişer

قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَّا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

1

onu tutucu yoktur rahmetten insanlara Allah açarsa neyi kadirdir

وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

2

hikmet sahibidir mutlak galiptir o ondan sonra onu gönderici yoktur tutarsa neyi

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ

size rızk verir Allah'tan başka bir yaratıcı var mı üzerinizdeki Allah'ın nimetini hatırlayın insanlar o ey

مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

3

çevriliyor sunuz nasıl da o ancak ilah yoktur yerden gökten

35 – FATIR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
45 ayettir.

1 – Övgü; gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı kılan Allah'adır. Mahlukta dilediği şeyi artırır. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

2 – Allah insanlara rahmetten neyi açarsa, onu tutucu yoktur. Neyi de tutarsa, onu gönderici yoktur. O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

3 – Ey o insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size gökten ve yerden rızk verecek bir yaratıcı var mıdır? O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl da çevriliyorsunuz?

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ٤

işler döndürülür yalnız Allah'a senden önce peygamberler yalanlanmıştır gerçekten seni yalanlıyorlarsa eğer

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَلَا

dünya hayatı artık sizi aldatmasın haktır Allah'ın va'di şüphesiz insanlar o ey

يَغُرَّنَّكُمْ بِاللهِ الْغَرُورُ ٥ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

5

ancak düşman siz de onu edinin düşmandır sizin için şeytan şüphesiz o çok aldatıcı Allah ile sakın sizi aldatmasın

يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ٦ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ

6

bir azap onlar için vardır kafir oldular o kimseler ki çılgın ateş halkından olmaları için partisini çağırır

شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

bir mükafat bağışlanma onlar için vardır iyi şeyler yaptılar iman ettiler o kimseler ki çetin

كَبِيرٌ ٧ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللهَ يُضِلُّ

7

saptırır Allah şüphesiz güzel o da gördü onu ameli kötü onu süslü gösterildi ya o kimse büyük

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ

hasret(ler) onlara nefsin öyleyse gitmesin diler o kimseyi ki doğru yola iletir diler o kimseyi ki

4 – Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önce peygamberler de yalanlanmıştır. İşler yalnız Allah'a döndürülür.

5 – Ey o insanlar, şüphesiz Allah'ın va'di haktır; artık dünya hayatı sizi aldatmasın ve o çok aldatıcı (şeytan) da sakın sizi aldatmasın.

6 – Şüphesiz şeytan sizin için düşmandır; onu düşman edinin. Kendi partisini ancak çılgın ateşin halkından olmaları için çağırır.

7 – O kafirler için çetin bir azap vardır. İman edip iyi şeyler yapanlar için de, bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

8 – Ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse (Allah'ın hidayet ettiği kimse gibi midir)? Şüphesiz Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Öyleyse nefsin onlara hasret gitmesin (onlara üzülme). Şüphesiz Allah yaptıklarını bilir.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ

8

savuruyor rüzgarlar gönderdi o zattır ki Allah yapıyorlar o şeyi ki pekiyi bilendir Allah şüphesiz

سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ

işte böyledir ölümünden sonra yeri onunla dirilttik ölü beldeye biz de onu sürdük bulutu

النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ

9

yükselir yalnız O'na bütün şeref Allah'ındır şeref istiyor ise ise kim dirilme de

الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ

kötülükleri tuzak kurarlar o kimseler ki onu yükseltir iyi amel hoş kelimeler

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ

10

sizi yarattı Allah mahvolur o onların tuzağı ise çetin bir azap onlar için vardır

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ

gebe kalmaz çiftler sizi kıldı sonra meniden sonra topraktan

مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ

eksiltilmez ömrü uzatılmıştan ömrü uzatılmaz O'nun ilmi ile ancak doğurmaz bir dişi

مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

11

kolaydır Allah'a bu şüphesiz bir kitaptadır ancak ömründen

9 – Allah O (Zattır) ki rüzgarları gönderir; onlar da bulutu savurur. Biz de onu ölü bir beldeye sürdük de onunla ölümünden sonra yeri dirilttik. İşte dirilme de böyledir.

10– Kim şeref istiyorsa, bütün şeref Allah'ındır. Hoş söz yalnız O'na yükselir. Onu da iyi amel yükseltir. Kötülükleri tuzak kuranlar için çetin bir azap vardır. Onların tuzağı mahvolur!

11 – Allah sizi topraktan, sonra da meniden yarattı. Sonra sizi çiftler kıldı. Bir dişi ancak onun ilmi ile gebe kalır ve doğurur. Ömrü uzatılanın ömrünün uzatılması ve onun ömründen eksiltilmesi ancak bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah'a kolaydır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُ

içimi boğazdan kolay geçer susuzluğu keser tatlıdır şu iki deniz bir olmaz

وَهٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ

çıkarırsınız taze et yersiniz her birinden acı tuzlu şu da

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا

aramanız için yararlar onda gemileri görürsün giyersiniz bir süs

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

12

gündüze geceyi sokar şükredersiniz belki siz lutfundan

وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ

bir süre için akıyor her biri aya güneşe boyun eğdirdi geceye gündüzü sokar

مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

ondan başka tapıyorsunuz onlar ki mülk O'nundur Rabbiniz Allah'tır işte bu belli

مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ

13

çağırmanızı duymazlar onlara seslenirseniz çekirdeğin zarına sahip olmazlar

12 – iki deniz (bol su) bir olmaz; şu tatlıdır ve susuzluğu keser, içimi boğazdan kolay geçer. Şu da tuzlu ve acıdır. Her birinden taze et yer ve giyeceğiniz bir süs çıkarırsınız. O'nun lutfundan aramanız için gemilerin onda suyu yardıklarını görürsün. Belki şükredersiniz.

13 – Geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye sokar. Güneşi ve ay'ı boyun eğdirdi. Her biri belli bir süre için akıyor. İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk yalnız O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız bir çekirdeğin zarına sahip değiller.

14 – Eğer onlara seslenirseniz, çağırmanızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet gününde şirkinizi inkar ederler. (Dünya ve ahireti) sana her şeyden haberdar (Allah) gibi (kimse) haber vermez.

15 – Ey o insanlar, sizler Allah'a muhtaçlarsınız. Allah ise O, çok zengin, övgüye layıktır.

16 – Eğer dilerse sizi götürür, yeni bir mahluk getirir.

17 – Bu da Allah'a güç değildir.

18 – Hiçbir günahkar başkasının günahını çekmez. Eğer ağır yüklü biri onu taşımağa çağırırsa, ondan hiçbir şey yüklenilmez, akraba olsa da. Sen ancak görmeden Rablerinden korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim temizlenirse, ancak kendisi için temizlenir. Dönüş yalnız Allah'adır.

وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۖ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ

inkar ederler — kıyamet — günü — size — cevap veremezler — duysalar da

بِشِرْكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

14

insanlar — o — ey — herşeyden haberdar — gibi — sana haber veremez — şirkinizi

أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

15

övgüye layıktır — çok zengin — o — Allah ise — Allah'a — muhtaçlarsınız — sizler

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

16

Allah'a — bu — değildir — yeni — bir mahluk — getirir — sizi götürür — dilerse — eğer

بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ

17

ağır yüklü — çağırırsa — eğer — başkasını — günahını — bir günahkar — taşımaz — güç

إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ إِنَّمَا تُنْذِرُ

uyarırsın — ancak — akrabalık — sahibi — olsa da — hiçbir şey — ondan — yüklenilmez — onu taşımağa

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ

kim — namazı — kılanlar — görmeden — Rablerinden — korkarlar — o kimseler-leri ki

تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

18

dönüş — yalnız Allah'adır — kendisi için — temizlenir — ancak — temizlenirse

وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۙ ﴿٢٠﴾
19 20

bir olmaz körle gören ne de karanlıklarla ne de ışık

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا
21

ne de dirilerle bir olmaz sıcak ne de gölge ile ne de

الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِى

o kimseye ki duyurucu sen değilsin diler o kimseye ki duyurur Allah şüphesiz ölüler

الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
22 23

bir müjdeci hak ile seni gönderdik şüphesiz biz bir uyarıcı ancak sen değilsin mezarlarda

وَنَذِيرًا ؕ وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ
24

seni yalanlıyorlarsa eğer bir uyarıcı içinde geçti ancak bir ümmet yoktur bir uyarıcı

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

mucizelerle peygamberleri onlara geldi kendilerinden önce o kimseler ki yalanladı gerçekten

وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
25

kafir oldular onları ki adım sonra nur saçan kitapla suhuflarla

19 – Körle gören bir olmaz.

20 – Karanlıklarla, ışık da.

21 – Gölge ile sıcak da.

22 – Dirilerle ölüler de bir olmaz. Şüphesiz Allah dilediğine duyurur. Sen mezarlardakine duyuracak değilsin.

23 – Sen ancak bir uyarıcısın.

24 – Şüphesiz biz seni hak ile bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. İçinde uyarıcı geçmeyen hiçbir ümmet yoktur.

25 – Eğer seni yalanlıyorlarsa, gerçekten kendilerinden öncekiler de yalanladı. Peygamberleri onlara mucizelerle, suhuflarla ve nur saçan kitaplarla geldiler.

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً

26

su / gökten / indirdi / Allah / şüphesiz / görmedin / mi / benim reddim / oldu / nasıl

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ؕ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ

yollar / dağlardan / renkleri / farklı / ürünler / onu / çıkardık

بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

27

insanlardan / siyah / kuzguni / renkleri / değişik / kırmızı / beyaz

وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى

korkar / ancak / böyle / renkleri / farklı / hayvanlardan / sürünenlerden

اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

28

o kimseler ki / şüphesiz / çok bağışlayıcıdır / mutlak galiptir / Allah / şüphesiz / alimler / kulları içinden / Allah'tan

يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا

o şeyden ki / harcadılar / namazı / dosdoğru kıldılar / Allah'ın / kitabını / okurlar

رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ

29

onlara tastamam ödemesi için / asla revaçtan düşmeyecek / bir ticaret / umarlar / açık / gizli / onlara rızk verdik

اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣٠﴾

30

çok karşılık verendir / çok bağışlayan / şüphesiz O / lutfundan / onlara fazla vermesi için / mükafatlarını

26 – Sonra da ben kafirleri yakaladım. Benim reddim (beni reddetmek) nasıl oldu (gör)!

27 – Görmedin mi, Allah gökten su indirdi. Biz de onunla renkleri farklı ürünler çıkardık. Dağlardan da renkleri değişik, beyaz, kırmızı ve kuzguni siyah yollar (yaptık).

28 – İnsanlardan, sürünenlerden ve hayvanlardan da renkleri farklı olanlar vardır. Kulları içinden Allah'tan ancak alimler korkarlar. Şüphesiz Allah mutlak galip, çok bağışlayıcıdır.

29 – Şüphesiz Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızk ettiğimiz şeylerden gizli ve açık harcayanlar, asla revaçtan düşmeyecek bir ticaret umarlar.

30 – (Bu da) onlara mükafatlarını tastamam ödemesi ve onlara lutfundan fazla vermesi içindir. Şüphesiz O, çok bağışlayan ve çok karşılık verendir.

وَالَّذِىٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا

o şeyi ki | tasdik edici olarak | gerçektir | o | kitaptan | sana | vahyettik | o şeyi ki

بَيْنَ يَدَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ۝٣١ ثُمَّ اَوْرَثْنَا

mirasçı kıldık | sonra | çok iyi görendir | gerçekten haberdardır | kullarından | Allah | şüphesiz | önünde

الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ

nefsine | zulmedici | içlerinden kimi | kullarımız | dan | seçtik | o kimseleri ki | kitaba

وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ

Allah'ın | izni ile | hayırlarda | öncüdür | içlerinden kimi de | orta yoldadır | içlerinden kimi de

ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ۭ ۝٣٢ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا

onlara girerler | Adn | cennetleridir | büyük | lutuftur | o | işte bu

يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ

eri | inciden | altından | bileziklerden | orada | süslendirirler

فِيْهَا حَرِيْرٌ ۝٣٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ

üzüntüyü | bizden | rdi | O ki | Allah'a | hamd olsun | dediler | ipektir | orada

31 – Sana kitaptan vahyettiğimiz o şey, önündekini tasdik edici olarak gerçektir. Şüphesiz Allah kullarından gerçekten haberdardır, her şeyi çok iyi görendir.

32 – Sonra kitaba seçtiğimiz kullarımızdan bazılarını mirasçı kıldık. İçlerinden kimi nefsine zulmedici, içlerinden kimi orta yolda, içlerinden kimi de Allah'ın izni ile hayırlarda öncüdür. İşte bu, büyük lutuftur.

33 – (O lutuf) Adn cennetleridir ki, onlara girerler, orada altından ve inciden bileziklerle süslendirilirler. Orada elbiseleri ipektir.

34 – "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamdolsun. Şüphesiz Rabbimiz elbette çok bağışlayıcı, çok karşılık verendir" derler.

إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ

34

ikamet yurduna bizi kondurdu O ki çok karşılık verendir elbette çok bağışlayıcıdır Rabbimiz şüphesiz

مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

35

usanç orada bize dokunmaz ne yorgunluk orada bize dokunmaz lutfundan

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ

hafifletilmez ölsünler onlara ki hüküm verilmez cehennem ateşi onlar için vardır kafir oldular o kimseler ki

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ

36

onlar küfürde ileri gideni her mükafatlandırırız işte böyle onun azabından onlardan

يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا

idik ondan ki başka iyi şey yapalım bizi çıkar Rabbimiz orada feryad ederler

نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ

o uyarıcı size geldi düşündü o kimse ki onda iyice düşünür o kadar size ömür vermedik mi yapıyor

فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ

37

gaybini bilendir Allah şüphesiz hiçbir yardımcı zalimler için yoktur yoktur öyleyse tadın

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

38

göğüslerin sahibini/özünü çok iyi bilendir çünkü O yerin göklerin

35 – "O (Allah) ki bizi lutfundan ikamet yurduna kondurdu. Orada bize bir yorgunluk dokunmaz ve orada bize bir usanç dokunmaz".

36 – Kafirler için cehennem ateşi vardır. Onlara hüküm verilmez ki ölsünler. Orada onun azabından da hafifletilmez. İşte biz, bütün küfürde ileri gidenleri böyle cezalandırırız.

37 – Onlar orada feryat ederler: "Rabbimiz, bizi çıkar da yaptığımızdan başka iyi şey yapalım!" (derler). Size düşünenin iyice düşüneceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarıcı gelmedi mi? Tadın (azabı)! Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

38 – Şüphesiz Allah göklerin ve yerin gaybini bilendir. Çünkü O, göğüslerin sahibini (özünü) çok iyi bilendir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ

O ki sizi yeryüzünde halifeler kıldı. Artık kim küfrederse küfrü kendi aleyhinedir

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ

kafirlere küfürleri Rableri katında ancak gazabı artırır

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ

39 – Kafirlerin küfrü ancak ziyanı artırır. De ki: Allah'tan başka taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana gösterin; yerden ne yarattılar? Yoksa onların göklerde ortaklığı mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de onlar ondan dolayı bir delil üzerindeler mi? Hayır, zalimler birbirine ancak aldatmaca va'dediyorlar.

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ

الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ

40 – Şüphesiz Allah yeri ve gökleri zeval bulmalarından tutuyor. Eğer zeval bulurlarsa, O'ndan sonra onları hiçbir kimse tutamaz. Gerçekten O, çok yumuşak, çok bağışlayıcıdır.

وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

41

bir uyarıcı / onlara gelirse / andolsun eğer / yeminlerinin / var gücüyle / Allah'a / yemin ettiler / çok bağışlayıcı / çok yumuşak / oldu / gerçekten O

لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

bir uyarıcı / onlara geldi / ne zaman ki / ümmetlerin / herhangi biriden / daha doğru yolda / elbette mutlaka olacaklardır

مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا

42

kötü / tuzak kurmak için / yeryüzünde / kibir taslamak / kaçmalarını / ancak / onların artırmadı

يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ

öncekilerin / kanununu / ancak / bekliyorlar / mı / sahibini / ancak / kötü / tuzak kurmak / kuşatmaz

تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

43

bir döneklik / Allah'ın / kanunu için / asla bulamazsın / bir değişiklik / Allah'ın / kanunu için / asla bulamazsın

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

onların ki / sonu / oldu / nasıl / baksınlar / yeryüzünde / gezmediler / mi

مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ

herhangi bir şey / O'nu aciz kılacak / Allah / olmadı / kuvvetçe / kendilerinden / daha çetin / onlar idiler / kendilerinden önce

فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

44

her şeye gücü yeten / hakkıyla bilen / oldu / şüphesiz O / yerde / ne de / göklerde

42– Onlar yeminlerinin var gücü ile (şöyle) yemin ettiler: "Andolsun, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, elbette herhangi bir ümmetten mutlaka daha doğru yolda olacaklar". Onlara bir uyarıcı gelince, bu, onların ancak kaçmalarını artırdı.

43– Yeryüzünde kibir taslamak ve kötü tuzak kurmak için. Kötü tuzak ise ancak sahibini kuşatır. Onlar ancak öncekilerin kanununu mu bekliyorlar? Sen Allah'ın kanunu için asla bir değişiklik bulamazsın. Allah'ın kanunu için asla bir döneklik bulamazsın.

44– Yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl oldu görsünler? Onlar kendilerinden daha kuvvetli idiler. Ne göklerde ne de yerde hiçbir şey Allah'ı aciz kılacak değildir. Şüphesiz O, hakkıyla bilen, her şeye gücü yetendir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلٰكِنْ

takat bir canlı sırtında (yerin) bırakmazdı kazandılar o şeyle ki insanları Allah sorumlu tutacak olsa eğer

يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

45

hakkıyla gören kullarını oldu Allah şüphesiz ecelleri geldiği zaman belli bir süreye kadar onları erteliyor

45 – Eğer Allah insanları kazandıkları şeyle sorumlu tutsa idi, onun sırtında (yeryüzünde) bir canlı bırakmazdı. Ancak onları belli bir süreye erteliyor. Ecelleri geldiği zaman, şüphesiz Allah kullarını hakkıyle görendir.

سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَلٰثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

36 – YASİN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
83 ayettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلٰى

1 2 3

Ya. Sin. andolsun Kur'an'a hikmet dolu gerçekten sen elbette gönderilenlerdensin üzerinde

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

4 5

bir yol doğru indirmesi mutlak galip çok esirgeyici uyarman için bir toplumu

1 – Ya. Sin.

2 – Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki,

3 – Gerçekten sen elbette gönderilenlerdensin.

4 – Doğru bir yol üzerindesin.

5 – (Bu Kur'an) mutlak galip, çok esirgeyen (Allah)ın indirmesidir.

مَآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَٰفِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰ

6

üzerine | o söz | hak oldu | andolsun gerçekten | gafiller | bu yüzden onlar | ataları | uyarılmadı

أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ

7

boyunlarına | koldık | gerçekten biz | iman etmezler | artık onlar | çoklarının

أَغْلَٰلًا فَهِىَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ

8

çektik | başları yukarı kalkmışlar | bu yüzden onlar | çenelere kadar | onlar | demir halkalar

أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ

artık onlar | onları sardık | bir set | arkalarından | bir set | önlerinden

لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

9

uyarmamışsın onları | yahut | uyarmış mısın onları | onlara | birdir | görmezler

لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ ۖ

10

görmeden | Rahman'dan | korktu | zikre | tabi oldu | o kimseyi ki | uyarırsın | ancak | iman etmezler

فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟

11

önden gönderdiler | o şeyi ki | yazarız | ölüleri | diriltiriz | biz | gerçekten biz | değerli | bir mükafat | bir bağışlanma ile | öyle ise müjdele onu

وَءَاثَٰرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

12

apaçık | bir asılda | saydık | şeyi | her | eserlerini

6 – Ataları uyarılmayan; bu yüzden gafil (kalan) bir kavmi uyarman için.

7 – Andolsun, gerçekten söz (azap) çoklarına hak oldu; artık onlar iman etmezler.

8 – Gerçekten biz, onların boyunlarına tasmalar geçirdik; onlar çenelere kadar indiği için; başları yukarı kalkmıştır.

9 – Onların önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları sardık; artık onlar görmezler.

10 – Onları uyarsan da uyarmasan da birdir; iman etmezler.

11 – Sen ancak zikre (Kur'an'a) tabi olan ve görmeden Rahman'dan korkanı uyarırsın. Öyle ise onu bir bağışlanma ve değerli bir mükafat ile müjdele.

12 – Gerçekten biz ölüleri diriltiriz; önden gönderdiklerini ve eserlerini yazarız. Biz her şeyi apaçık bir asılda (Levh-i Mahfuz'da) saydık (tesbit ettik).

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
13

elçiler ona gelmişti hani o kent halkını misal onlara getir

13 – Onlara o kent halkını misal getir. Hani ona elçiler gelmişti.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا

gerçekten biz dediler bir üçüncü ile biz de takviye ettik o ikisini yalanladılar iki onlara göndermiştik o zaman

14 – O zaman biz onlara iki (elçi) gönderdik; o ikisini bir üçüncü ile takviye ettik. "Gerçekten biz size gönderildik" dediler.

إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا
14

bizim gibi bir insan ancak siz değilsiniz dediler gönderilenler size

15 – Onlar (kent halkı) da: "Siz ancak bizim gibi bir insansınız. Rahman hiçbir şey indirmemiştir, siz de ancak yalan söylüyorsunuz" dediler.

أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
15

gerçekten biz bilir Rabbimiz dediler yalan söylüyorsunuz ancak değilsiniz hiçbir şey Rahman indirmedi

16 – (Elçiler de): "Rabbimiz bilir ki, gerçekten biz, size elbette gönderildik" dediler.

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا
16 17

dediler apaçık tebliğ ancak bize yoktur elbette gönderilmişler size

17 – "Bize ancak apaçık tebliğ etmek düşer".

إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ

elbette size dokunur mutlaka sizi taşlarız vazgeçmeseniz andolsun eğer sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık gerçekten biz

18 – Dediler: "Gerçekten biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Andolsun, eğer (bundan) vazgeçmezseniz, mutlaka sizi taşlarız ve elbette size bizden acıklı bir azap dokunur".

مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
18

size öğüt verildi diye mi sizinledir uğursuzluğunuz dediler acıklı bir azap bizden

19 – Dediler: "Uğursuzluğunuz sizinledir; size öğüt verildi diye mi (inkar ediyorsunuz)? Hayır, siz aşırı giden bir kavimsiniz".

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَى الْمَدِينَةِ

19

şehrin / en ucundan / geldi / aşırı gidenler / bir toplum / siz / hayır

رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اِتَّبِعُوا

20

tabi olun / elçilere / tabi olun / kavmim / ey / dedi / koşuyor / bir adam

مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ

21

kulluk etmeyeceğim / bana ki / ne oluyor / doğru yoldalar / oysa onlar / bir ücret / sizden istemiyor / o kimseye ki

الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً

22

tanrılar / O'ndan başka / edinir miyim / döndürüleceksiniz / yalnız O'na / beni yarattı / O'na ki

اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا

hiçbir şeyi / onların şefaatleri / benden / savmaz / bir zarar vermek / Rahman / bana isterse / eğer

وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيٓ اِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيٓ اٰمَنْتُ

23 24

iman ettim / şüphesiz ben / apaçık / sapıklık içindeyim / elbette / o takdirde / gerçekten ben / beni kurtaramazlar da

بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

25

kavmim / halkım / keşke / ah / dedi / cennete / gir / denildi / beni dinleyin / Rabbinize

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

26 27

ikram görenlerden / beni kıldı / Rabbim / beni / bağışladı / ne ile / bilseler

20 – Şehrin en ucundan bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere tabi olun" dedi.

21 – "Sizden bir ücret istemeyen ve doğru yolda olanlara tabi olun".

22 – "Ben, neden beni yaratana kulluk etmeyeceğim? Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz!"

23 – "O'ndan başka tanrılar edinir miyim? Eğer Rahman bana bir zarar vermek isterse, onların şefaati benden hiçbir şeyi savamaz ve beni kurtaramazlar".

24 – "Gerçekten ben, o takdirde elbette apaçık bir sapıklık içindeyim".

25 – "Şüphesiz ben, sizin Rabbinize iman ettim; beni dinleyin!"

26 – (Ona): "Cennete gir!" denildi. (O da): "Keşke kavmim bilselerdi!" dedi.

27 – "Rabbim beni ne ile bağışladı ve beni ikram görenlerden eyledi".

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا

biz olmadık | gökten | hiçbir ordu | onun ardından | kavmine | indirmedik

مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُوْنَ ﴿٢٩﴾

28 | 29

sönenlerdir | onlar | birden | tek | bir haykırma | ancak | değildi | indirenler

يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ

onunla | idiler | ancak | bir elçiden | onlara gelmez | kulların | üzerinde | hasret | ey

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ

30

gerçekten onlar | nesillerden | onlardan önce | helak ettik | nice | görmediler mi | alay ediyorlar

اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٢﴾

31 | 32

hazır edilmişler | katımıza | toptan | ancak | hepsi | değil | dönmüyorlar | kendilerine

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا

çıkardık | biz onu dirilttik | ölü | yer | onlar için | bir ibrettir

مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ

33

bahçeler | onda | kıldık | yiyorlar | ondan | tane | ondan

28 – Onun ardından kavmine gökten hiçbir ordu indirmedik. Biz indirenler olmadık.

29 – O ancak bir tek haykırma idi; birden onlar sönenlerdir (söndüler).

30 – Ey kulların üzerindeki hasret (gel artık, gelme zamanındır)! Ne zaman onlara bir elçi gelse, mutlaka onunla alay ederlerdi.

31 – Onlardan önce nice nesilleri helak ettiğimizi, gerçekten onların, kendilerine dönmediklerini görmediler mi?

32 – Hepsi mutlaka katımıza hazır edilmişlerdir.

33 – Ölü yer onlar için bir ibrettir. Biz onu dirilttik ve ondan tane çıkardık; ondan yiyorlar.

مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا

34

yemeleri için — pınarlardan — onda — fışkırttık — bağlardan — hurmalıklardan

مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِى

35

o zat ki — münezzehtir — şükretmeyecekler mi — elleri — onu yapmadı — meyvesinden

خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا

o şeyden ki — nefislerinden — yer — bitiriyor — o şeyden ki — bütün — çiftleri — yarattı

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ

36

onlar — birden — gündüzü — ondan — soyarız — gece — onlar için — bir ibrettir — bilmiyorlar

مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ

37

bu — kendi — karargahı için — akar — güneş — karanlığa girerler

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى

38

sonunda — menziller — ona takdir ettik — aya da — her şeyi bilenin — mutlak galibin — takdiridir

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِى لَهَا اَنْ تُدْرِكَ

39

yetişmesi — ona — yaraşır — güneş değildir — eski — hurma salkımının çöpü — döner

الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

40

yüzerler — bir yörüngede — hepsi — gündüzün — geçicisi — gece de değildir — aya

34 – Onda hurmalıklardan ve bağlardan bahçeler kıldık ve onda pınarlar akıttık.

35 – Meyvesinden ve ellerinin yapmadığı şeylerden yemeleri için şükretmeyecekler mi?

36 – Yerin bitirdiğinden, kendi nefislerinden ve bilmedikleri şeylerden bütün çiftler yaratan O zat münezzehtir.

37 – Gece onlar için bir ibrettir; ondan gündüzü soyarız; birden onlar karanlığa girerler.

38 – Güneş de kendi karargahı için akar. Bu, mutlak galip, her şeyi bilenin takdiridir.

39 – Ay'a da menziller takdir ettik. Sonunda eski hurma salkımının çöpü gibi döner.

40 – Güneşin aya yetişmesi yaraşmaz; gece de gündüzü geçmez. Hepsi bir yörüngede yüzerler.

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
41
yarattık | dolu | gemide | zürriyetlerini | taşıdık | gerçekten biz | onlar için | bir delildir

لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
42
onlar için | ne vardır bir yardımcı | onları suda boğarız | dilersek | eğer | binerler | o şeyler ki | benzerinden | onlar için

وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
43 44
zaman | bir süreye | kadar | bir faydalandırma | bizden | bir rahmet | ancak | kurtarılırlar | onlar | ne de

قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾
45
merhamet edilirsiniz | belki | arkanızda | o şeyden ki | önünüzde | o şeyden ki | korkun | onlara | denildiği

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
ondan | idiler | ancak | Rablerinin | ayetlerinden | bir ayet | onlara gelmez

مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
46
onlar ki | dedi | Allah | size rızk etti | o şeyden ki | harcayın | onlara | denildiği | zaman | yüz çevirenler

كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ
siz | değilsiniz | ona yedirir | Allah | dilerse | eğer | o kimseye ki | biz mi yedireceğiz | iman ettiler | onlara ki | kafir oldular

41 – Zürriyetlerini dolu gemide (Nuh'un gemisinde) taşımamız gerçekten onlar için bir delildir.

42 – Onlar için onun benzerinden binecekler de yarattık.

43 – Eğer istersek onları suda boğarız da onlar için ne bir yardımcı vardır ne de onlar kurtarılırlar.

44 – Ancak bizden bir rahmet ve bir süreye kadar faydalandırma hariç.

45 – Onlara: "Önünüzdeki şeyden (dünya azabından) ve arkanızdaki şeyden (ahiret azabından) sakının ki, merhamet edilesiniz" denildiği zaman (yüz çevirirler).

46 – Onlara ne zaman Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47 – Onlara: "Allah'ın size rızk ettiği şeylerden hayra harcayın" denildiği zaman, kafirler, iman edenlere: "Allah'ın dileseydi yedireceği kimseye mi yedireceğiz? Siz ancak apaçık bir sapıklıktasınız!" derler.

إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

47

iseniz eğer tehdit bu ne zaman derler apaçık bir sapıklıkta ancak

صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ

48

iken onlar onları tutar tek bir haykırma ancak beklemiyorlar doğru söyleyenler

يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ

49

ailelerine ne de bir vasiyete güçleri yetmez çekişiyorlarken

يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ

50

kabirlerden onlar birden sura üfürüldü dönerler

رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا

51

uyuduğumuz yerden kaldırdı bizi kim eyvah bize dediler koşuyorlar Rablerine

هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا

52

ancak değildi peygamberler doğru söyledi Rahman va'detti o şeydir ki bu

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ

53

bugün hazır edilmişler katımızda hepsi onlar birden tek bir haykırma

لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

54

yapıyorsunuz idiniz o şeyi ki ancak karşılık görmezsiniz hiçbir şeyle hiç kimseye haksızlık edilmez

48 – "Eğer doğru söylüyorsanız bu tehdit ne zaman (gerçekleşecek?)" derler.

49 – Onlar sadece çekişip dururlarken kendilerini yakalayacak olan tek bir haykırmayı bekliyorlar.

50 – O zaman ne bir tavsiyeye güçleri yeter ne de ailelerine dönebilirler.

51 – Sura üfürüldü; birden onlar kabirlerden (kalkmışlar) Rablerine koşuyorlar.

52 – "Eyvah bize, bizi uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? Bu, Rahman'ın va'dettiği ve peygamberlerin doğru söylediği şeydir!" derler.

53 – O sadece tek bir haykırma idi; birden hepsi katımızda hazır edilmişlerdir.

54 – Bugün hiçbir kimseye hiçbir şeyle haksızlık edilmez. Siz de ancak yaptığınız şeyle karşılık görürsünüz.

اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فٰكِهُونَ ٥٥ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ

55

eşleri onlar neşeliler meşguliyet içinde bugün cennet yaranları şüphesiz

فِى ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ٥٦ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ

56

onlara var meyve orada onlara var yaslananlar koltuklara üzerinde gölgelerde

مَا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلٰمٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ٥٨ وَامْتَازُوا

57 58

ayrılın çok merhametli Rab'den sözlü olarak selam istiyorlar o şey ki

الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ٥٩ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِىٓ اٰدَمَ اَنْ لَا

59

diye Adem oğulları ey size tavsiye etmedin mi günahkarlar ey bugün

تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٦٠ وَاَنِ اعْبُدُونِى

60

bana ibadet edin diye apaçık bir düşman sizin için çünkü o şeytana tapmayın

هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦١ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

61

çok halkı içinizden azdırdı andolsun gerçekten doğru yol işte budur

اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٢ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٦٣

62 63

aklınızı kullanmıyorsunuz olmadınız mı tehdit ediliyorsunuz idiniz o ki cehennem işte bu

55 – Şüphesiz bugün cennet yaranları meşguliyet içinde neşelidirler.

56 – Onlar ve eşleri gölgelerde, koltuklara yaslanmışlar.

57 – Onlar için orada meyve ve istedikleri (her) şey vardır.

58 – Çok merhametli Rabden selam sözü vardır.

59 – "Ey günahkarlar, bugün ayrılın!" (der).

60 – Ey Adem oğulları, size şeytana tapmayın; çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır, diye tavsiye etmedim mi?

61 – Bana ibadet edin. İşte doğru yol budur, diye.

62 – Andolsun, gerçekten (şeytan) içinizden çok halkı azdırdı. Aklınızı kullanmıyor mu idiniz?

63 – İşte bu, tehdit edildiğiniz o cehennemdir.

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰى

64

üzerine mühür basarız | bugün | inkar ediyorsunuz | idiniz | o şeyle ki | bugün | girin ona

اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

idiler | o şeyi ki | ayakları | şahitlik eder | elleri | bize söyler | ağızlarının

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

65

koşuşurlardı | gözlerini | silme kör ederdik | dilersek | eğer | kazanıyorlar

الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

66

elbette şekillerini değiştirirdik | dilersek | eğer | görecekler | nasıl | yola

عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

67

geri de dönmezler | geçip gitmeğe | güç yetiremezlerdi | oldukları yerde

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

68

biz ona öğretmedik | akıllarını çalıştırmıyorlar mı | yaratılışta | baş aşağı ederiz | ona uzun ömür verirsek | kim ki

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾

69

apaçık | bir Kur'an | bir zikir | ancak | o değildir | ona | yaraşmaz da | şiir

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

70

kafirlere | üzerine | o söz | hak olsun | diri | oldu | o kimseyi ki | uyarması için

64 – İnkar ettiğiniz şey yüzünden bugün girin oraya!

65 – Bugün ağızlarının üzerine mühür basarız; kazandıkları şeyi bize elleri söyler, ayakları da şahitlik eder.

66 – Eğer dileseydik gözlerini silme kör ederdik de yola koşuşurlardı; nasıl göreceklerdi!

67 – Eğer dileseydik onların oldukları yerde elbette şekillerini değiştirirdik de geçip gidemezlerdi de geri dönemezlerdi de.

68 – Kime uzun ömür verirsek, onu yaratılışta baş aşağı ederiz. Akıllarını çalıştırmıyorlar mı?

69 – Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; ona yaraşmaz da. O, ancak bir zikir ve apaçık bir Kur'an'dır.

70 – Diri olan kimseyi uyarması ve kafirlere de o söz (azap) hak olması için.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ٧١
71

sahipler onlara artık onlar hayvanlar ellerimiz yaptı o şeylerden ki onlar için yarattık gerçekten biz görmediler mi

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ٧٢ وَلَهُمْ
72

onlar için vardır yiyorlar onlardan binitleri onlardan kendilerine boyun eğdirdik onları

فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٧٣ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
73

Allah'tan başka edindiler hala şükretmezler mi içecekler birçok menfaatler onlarda

آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ٧٤ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
74

askerler onlar için oysa onlar kendilerine yardıma güç yetiremezler yardım edilirler belki kendileri tanrılar

مُحْضَرُونَ ٧٥ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٦
75 76

açıklıyorlar o şeyi ki gizliyorlar o şeyi ki biliriz şüphesiz biz onların dediği seni üzmesin hazırlanmışlar

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
hasımdır o birden meniden onu yarattık gerçekten biz insan görmedi mi

مُبِينٌ ٧٧ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
77

kemikleri diriltecek kim dedi yaratılışını unuttu bir misal bize getirdi apaçık

71 – Onlar görmediler mi ki, gerçekten biz onlar için ellerimizin yaptığından hayvanlar yarattık; onlar onlara sahiptirler.

72 – Onları kendilerine boyun eğdirdik. Binitleri onlardan ve onlardan yiyorlar da.

73 – Kendileri için onlarda birçok menfaatler ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

74 – Allahtan başka tanrılar edindiler; belki yardım edilirler (diye).

75 – Kendilerine yardıma güç yetiremezler. Oysa onlar onlar için hazırlanmış (hazırolda duran) askerlerdir.

76 – Onların dediği seni üzmesin. Şüphesiz biz onların gizlediklerini de açıkladıklarını da biliriz.

77 – İnsan görmedi mi, gerçekten biz onu meniden yarattık; birden o, apaçık bir hasımdır.

78 – Bize bir misal getirdi ve yaratılışını unuttu: "Çürümüş kemikleri kim diriltir?" dedi.

وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ

78

her | O | defa | ilk | onları var etti | O zat ki | onları diriltecek | de ki | çürümüş | ki onlar

خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ

79

siz | birden | ateş | yeşil | ağaçtan | sizin için | kıldı | o ki | hakkıyla bilendir | mahluku

مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ

80

kadir | yeri | gökleri | yarattı | o ki | değil mi | tutuşturuyor sunuz | ondan

عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا

81

ancak | hakkıyla bilen | çok yaratıcı | o | evet | kendi gibileri | yaratmağa

أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ

82

münezzehtir | o da oluverir | ol | ona | demesi | bir şeyi | istediği | zaman | emri

الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

83

döndürüleceksiniz | yalnız O'na | şeyin | her | hakimiyeti | O'nun elindedir | o zat ki

79– De ki: "Onu ilk defa var eden diriltir. O, her mahluku hakkıyla bilendir.

80 – O ki, size yeşil ağaçtan ateş kıldı; birden siz onu tutuşturuyorsunuz.

81 – Gökleri ve yeri yaratan, kendi gibilerini yaratmağa kadir değil mi? Evet, o, çok yaratıcı, hakkıyla bilendir.

82 – O'nun emri ancak bir şey istediği zaman ona "ol" demektir. O da oluverir.

83 – Her şeyin hakimiyeti kendi elinde olan O Zat, münezzehtir. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.

سورة الصافات مكية وهي
مائة وإحدى وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ

andolsun saf tutanlara | saf tutmakla | sürenlere | sürmekle | okuyanlara | zikir | gerçekten

إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾

ilahınız | elbet birdir | Rabbi | göklerin | yerin | o şeylerin ki | ikisi arasında | Rabbidir | doğuların

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ

gerçekten biz | süsledik | göğünü | dünya | bir süsle | yıldızlarla | korumak için | her | şeytandan

مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا

inatçı | kulak veremezler | o heyete | en yüce | atılırlar | her | taraftan | korunmak için

وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ

onlar için vardır | bir azap | devamlı | ancak | kim | kaparsa | bir kapış | onu takip eder | bir alev

ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَم مَّنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّن طِينٍ

delici | onlara sor | onlar mı | daha kuvvetli | yaratılışça | yoksa | o kimse ki | biz yarattık | gerçekten biz | yarattık | onları | çamurdan

37 – SAFFAT SURESİ

Mekke'de inmiştir.
182 ayettir.

1 – Andolsun, saf tutmakla tutanlara,

2 – Sürmekle sürenlere,

3 – Zikir okuyanlara ki,

4 – Gerçekten İlahınız elbette birdir.

5 – Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin ve doğuların Rabbidir.

6 – Gerçekten biz, dünya göğünü bir süsle, yıldızlarla süsledik.

7 – İnatçı her şeytandan korumak için.

8 – O en yüce heyete kulak veremezler ve her taraftan atılırlar.

9 – Kovulmakla onlar için devamlı bir azap vardır.

10 – Ancak bir kapış kapan hariç. Onu da delici bir alev takip eder.

11 – Onlara sor: Yaratılışta onlar mı daha kuvvetli yoksa yarattıklarımız mı? Gerçekten biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık.

12 – Hayır, sen hayrette kaldın, onlarsa alay ediyorlar.

13 – Öğüt verildikleri zaman öğüt almazlar.

14 – Bir mucize gördükleri zaman maskaraya alırlar.

15 – "Bu, ancak apaçık bir büyüdür" dediler.

16 – "Öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuz zaman mı, gerçekten bizler mi muhakkak diriltileceğiz?"

17 – "Önceki atalarımız da mı?"

18 – De ki: "Evet, siz küçülerek (hor ve hakir olarak dirileceksiniz).

19 – O ancak bir tek sestir; birden onlar bakacaklar.

20 – "Eyvah bize, bu ceza günüdür!" derler.

حزب ٢

21 – (Evet) bu, yalanladığınız ayrım günüdür.

22 – O zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını toplayın.

23 – Allah'tan başka. Onları cehennem yoluna götürün.

24 – Onları durdurun. Çünkü onlar sorguya çekilecekler.

لَازِبٍ ١١ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ١٢ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ١٣ وَإِذَا

11 12 13

yapışkan hayır hayrette kaldın onlarsa alay ediyorlar zaman öğüt verildikleri öğüt almazlar zaman

رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ١٤ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١٥

14 15

gördükleri bir mucize maskaraya alırlar dediler değildir bu ancak büyüdür apaçık

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ١٦ أَوَآبَاؤُنَا

16

zaman mı olduğumuz toprak kemikler gerçekten biz mi muhakkak diriltilenler da mı atalarımız

الْأَوَّلُونَ ١٧ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ١٨ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

17 18

öncekiler de evet siz küçülenler ancak o ses birtek

فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ١٩ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ٢٠ هَٰذَا

19 20

birden onlar bakacaklar dediler eyvah bize bu günüdür ceza bu

يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢١ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا

21

ayrım o ki idiniz onu yalanlıyorsunuz toplayın onları ki zulmettiler günüdür

وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ٢٢ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ

22

eşlerini o şeyleri ki idiler tapıyorlar başka Allah'tan onları götürün

إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ٢٣ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ٢٤

23 24

yoluna cehennem durdurun onları çünkü onlar sorumlular

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

25 26

kimileri döndü teslim olanlar bugün onlar hayır yardımlaşmıyorsunuz size ne oluyor

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

27 28

sağdan bize geliyorsunuz idiniz gerçekten siz dediler birbirlerine soruyorlar kimilerine

قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ

29

bir yetki sizin üzerinizde bizim için olmadı iman edenler siz değildiniz hayır dediler

بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾

30 31

elbette tadıcılar şüphesiz biz Rabbimizin sözü bize hak oldu taşkınlar bir topluluk idiniz bilakis

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

32 33

ortaklar azapta o gün şüphesiz onlar azgınlar idik gerçekten biz sizi azdırdık

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ

34

ilah yoktur kendilerine denildiği zaman idiler çünkü onlar suçlulara yaparız böyle şüphesiz biz

إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ

35

bir şair için tanrılarımız elbette bırakacaklar gerçekten biz mi diyorlar büyüklük taslıyorlar Allah ancak

25 – Size ne oluyor da yardımlaşmıyorsunuz?

26 – Hayır, onlar bugün teslim olanlardır.

27 – Kimileri kimilerine döndü; birbirlerine soruyorlar.

28 – Dediler: "Gerçekten siz, bize sağdan gelirdiniz".

29 – Dediler: "Hayır, siz iman edenler değildiniz".

30 – "Bizim sizin üzerinizde bir yetkimiz yoktu; bilakis siz bir taşkınlar toplumu idiniz".

31 – "Böylece üzerimize Rabbimizin sözü hak oldu. Şüphesiz biz azabı elbette tadıcılarız".

32 – "Sizi azdırdık; çünkü gerçekten biz azgınlar idik".

33 – Şüphesiz onlar azapta ortaktırlar.

34 – Şüphesiz biz, suçlulara böyle yaparız.

35 – Çünkü onlar, kendilerine: "Lailahe illallah (Allah'tan başka İlah yoktur) denildiği zaman, büyüklük taslarlardı.

36 – "Gerçekten biz, deli bir şair için tanrılarımızı bırakacak mıyız?" derlerdi.

مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ

36 37

deli — hayır — getirdi — hakkı — tasdik etti — peygamberleri — şüphesiz siz — elbette tadanlar — azabı

الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ

38 39

acıklı — cezalandırılmazsınız — o şeyi ki — idiniz — yapıyor sunuz — ancak — kulları — Allah'ın

الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ

40 41

ihlaslı — işte onlar — onlar için var — bir rızk — bilinen — meyveler — onlar

مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

42 43 44

ikram edilmişler — cennetlerinde — Naim — üzerinde — koltuklar — karşılıklı

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾

45 46

dolaşılır — üzerlerinde — kadehle — kaynaktan — bembeyaz — lezzetli — içenler için

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

47 48

yoktur — onda — başağrısı — ne de — onlar — ondan — sarhoş olurlar — yanlarında — dikenler — gözlerini — iri gözlüler

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

49

sanki onlar — yumurta — saklı — döndü — kimileri — kimilerine

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

50 51

birbirlerine soruyorlar — dedi — bir sözcü — onlardan — şüphesiz — vardı — benim — bir arkadaş

37 – Hayır, onlara hakkı getirdi ve peygamberleri tasdik etti.

38 – Şüphesiz siz, acıklı azabı elbette tadacaksınız.

39 – Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

40 – Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç ki,

41 – İşte onlar, evet onlar için bilinen bir rızk vardır.

42 – Meyveler (vardır). Onlar ikram edilmişlerdir.

43 – Naim cennetlerinde.

44 – Karşılıklı koltuklar üzerinde.

45 – Üzerlerinde (etraflarında) kaynaktan doldurulmuş kadehle dolaşılır.

46 – Bembeyaz, içenler için lezzetli.

47 – Onda ne baş ağrısı vardır ne de ondan sarhoş olurlar.

48 – Yanlarında gözlerini (kocalarına) diken iri (ceylan) gözlü (dilber)ler vardır.

49 – Sanki onlar saklı yumurtalardır.

50 – Kimileri kimilerine döndü; birbirlerine soruyorlar.

51 – Onlardan bir sözcü: "Şüphesiz benim bir arkadaşım vardı" dedi.

يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
52
kemikler toprak olduğumuz öldüğümüz zaman mı kesinlikle tasdik edenlerden gerçekten sen de mi derdi

ءَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي
53 54
onu gördü derken baktı iyice bakanlar siz mi dedi elbette cezalanacağız gerçekten biz mi

سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾
55 56
ortasında cehennemin dedi Allah'a andolsun ki neredeyse gerçekten muhakkak helak edecektin

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾
57 58
olmasaydı nimeti Rabbimin mutlaka olacaktım celbedilmişlerden biz değilmiş miyiz ölenler

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ
59
ancak ölümümüz ilk biz değilmiş miyiz azap görenler gerçekten bu elbette odur kurtuluş

الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا
60 61
büyük gibisi için bunun çalışsın çalışanlar bu mu daha hayırlıdır ikramca

أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
62 63
yoksa ağacı mı zakkum gerçekten biz onu kıldık bir fitne zalimler için şüphesiz o bir ağaçtır

52 – "Gerçekten sende mi (öldükten sonra dirilmeyi) kesinlikle tasdik ederlerdensin?" derdi.

53 – "Öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi elbette cezalanacağız?"

54 – Dedi: "İyice bakar mısınız?"

55 – Baktı; onu cehennemin ortasında gördü.

56 – "Allah'a andolsun ki, gerçekten neredeyse beni helak edecektin!" dedi.

57 – "Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, mutlaka (cehenneme) celbedilenlerden olacaktım".

58 – "Biz ölecek değilmiş miyiz?"

59 – "Ancak ilk ölümümüz hariç. Biz azap görmeyecekmiş miyiz?"

60 – Gerçekten bu, elbette büyük kurtuluştur.

61 – Çalışanlar bunun gibisi için çalışsınlar.

62 – İkramca bu mu hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?

63 – Gerçekten biz onu zalimler için bir fitne kıldık.

تَخْرُجُ فِيٓ اَصْلِ الْجَحِيمِ ٦٤ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ

64

başları sanki o tomurcuğu cehennemin dibinde çıkan

الشَّيَاطِينِ ٦٥ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٦

66 65

karınları ondan dolduranlar ondan elbette yiyenler şüphesiz onlar şeytanların

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٧ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى

67

elbette gidecekleri yer sonra kaynar sudan elbette bir karışım onun üzerine onlar için var gerçekten sonra

الْجَحِيمِ ٦٨ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ٦٩ فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ

69 68

izlerinden onlar da sapıklar atalarını buldular şüphesiz onlar cehenneme

يُهْرَعُونَ ٧٠ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ٧١ وَلَقَدْ

71 70

andolsun gerçekten evvelkilerin çoğu onlardan önce sapıttı andolsun gerçekten soluk soluğa koşuyorlar

اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ٧٢ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣

73 72

uyarılanların sonucu oldu nasıl bak uyarıcılar onlara gönderdik

اِلَّا عِبَادَ اللهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٤ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ

74

elbette ne güzel Nuh bize seslendi andolsun gerçekten ihlaslı Allah'ın kulları ancak

الْمُجِيبُونَ ٧٥ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٧٦

76 75

o büyük sıkıntıdan ailesini de onu kurtardık cevap verenler

64 – Şüphesiz o, cehennemin dibinden çıkan bir ağaçtır.

65 – Tomurcuğu sanki şeytanın başlarıdır.

66 – Şüphesiz onlar elbette ondan yiyecek, ondan karınlarını doyuracaklar.

67 – Sonra gerçekten onlar için onun üzerine elbette kaynar sudan bir karışım vardır.

68 – Sonra gerçekten onların gideceği yer, elbette cehennemdir.

69 – Şüphesiz onlar atalarını sapıklar (olarak) buldular.

70 – Onlar da izlerinden soluk soluğa koşuyorlar.

71 – Andolsun, gerçekten onlardan önce evvelkilerin çoğu sapıttı.

72 – Andolsun, gerçekten onlara uyarıcılar gönderdik.

73 – Bak, uyarılanların sonucu nasıl oldu?

74 – Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç.

75 – Andolsun, gerçekten Nuh bize seslendi. Biz ne güzel cevap verenleriz!

76 – Onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan kurtardık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

77 — sonrakiler içinde / üzerine / bıraktık / kalıcılar / onları / onun zürriyetini / kıldık

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ

79 — gerçekten o / iyi davrananları / mükafatlandırırız / böyle / şüphesiz biz / alemlerde / Nuh'a / selam

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ

81 — onun taraftarından / şüphesiz / ötekilerini / suda boğduk / sonra / mü'minler / kullarımız- dan

لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

83 — elbette İbrahim / hani / gelmişti / Rabbine / kalp ile / sağlam / hani / babasına / kavmine

مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا

85 — neye / tapıyorsunuz / yalan için mi / tanrılar / başka / Allah'tan / istiyorsunuz / ne

ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

87 — zanniniz / Rabbine / alemlerin / baktı / bir bakış / yıldızlara / dedi / gerçekten ben / hastayım

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

90 — yüzlerini çevirdiler / ondan / arkalarını dönerek / gizlice döndü / tanrılarına / dedi / yemez misiniz

77 – Onun zürriyetini, onları kalıcılar kıldık.

78 – Sonrakiler içinde ona (iyi bir ad) bıraktık.

79 – Alemler içinde Nuh'a selam olsun.

80 – Şüphesiz biz iyi davrananları böyle mükafatlandırırız.

81 – Gerçekten o, mü'min kullarımızdandı.

82 – Sonra ötekilerini suda boğduk.

83 – İbrahim de elbette onun taraftarındandır.

84 – Hani, Rabbine sağlam (temiz) bir kalp ile gelmişti.

85 – Hani, babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demişti.

86 – Yalan için mi, Allah'tan başka tanrılar istiyorsunuz?

87 – Alemlerin Rabbine zanniniz ne?"

88 – Yıldızlara bir bakış baktı:

89 – "Gerçekten ben hastayım" dedi.

90 – Arkalarını dönerek ondan yüz çevirdiler.

91 – Tanrılarına gizlice döndü, "yemez misiniz?" dedi.

92– "Neden konuşmuyorsunuz?"

93– Sağ eli ile vurmak için üzerlerine gizlice yürüdü.

94– Koşarak ona yöneldiler.

95– Yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" dedi.

96 – "Sizi de yaptıklarınızı da Allah yarattı".

97– "Onun için bir bina yapın" dediler ve onu alevli ateşe attılar.

98– Ona tuzak kurmak istediler; biz de onları en aşağılar kıldık.

99– "Ben Rabbime gidiyorum; O beni doğru yola iletecektir" dedi.

100– Rabbim, bana iyilerden bir (çocuk) bağışla.

101 – Biz de onu uslu bir erkek çocuğu ile müjdeledik.

102 – Çocuk onunla koşmağa başlayınca: "Ey oğulcuğum, gerçekten ben rüyamda seni boğazladığımı görüyorum; bak, ne görüyorsun (sene ne diyorsun)?" dedi. O da: "Ey babacığım, emrolunduğun şeyi yap; inşallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا

92 93

neden siz / konuşmuyor-sunuz / gizlice yürüdü / üzerlerine / vurmak için / sağı ile / yöneldiler

إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ

94 95

ona / koşuyorlar / dedi / tapıyor musunuz / o şeylere ki / yontuyor-sunuz / Allah / sizi yarattı

وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

96 97

o şeyleri de / yapıyorsunuz / dediler / yapın / onun için / bir bina / onu atın / alevli ateşe

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي

98

ona / istediler / tuzak kurmak / biz de onları kıldık / en aşağılar / dedi / şüphesiz ben / gidiciyim / Rabbime

سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ

99 100

beni doğru yola iletecektir / Rabbim / bağışla / bana / iyilerden / onu müjdeledik / erkek çocuğu ile

حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ

101

uslu / ne zaman ki / yetişti / onunla beraber / koşmağa / dedi / ey / oğulcuğum / gerçekten ben / görüyorum / rüyada

أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ

yap / babacığım / ey / dedi / görüyorsun / ne / bak / seni boğazlıyorum / gerçekten ben

مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

102

o şeyi ki / emrolunursun / beni bulacaksın / inşallah / sabreden-lerden

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾

103 ne zaman ki ikisi teslim oldular onu yatırdı alnı üzerine — 104 ey İbrahim ona seslendik diye

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

105 gerçekten rüyayı yerine getirdin şüphesiz biz böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾

106 bu şüphesiz gerçekten odur imtihandır apaçık — 107 ona fidye verdik bir kurbanlık büyük

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ

108 ona sonrakiler arasında biraktık — 109 İbrahim'e selam böyle

نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنٰهُ

110 mükafatlandırırız iyilik edenleri — 111 gerçekten o kullarımızdan mü'minler onu müjdeledik

بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ

112 iyilerden bir peygamber olarak İshak'la ona bereket verdik İshak'a

ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى

113 ikisinin neslinden iyi davranan zulmeden nefsine apaçık andolsun gerçekten lutfettik

103 – İkisi de teslim olup da onu alnı üzerine yatırınca:

104 – Ona: "Ey İbrahim!" diye seslendik.

105 – "Rüyayı yerine getirdin. Şüphesiz biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız!"

106 – Şüphesiz bu, gerçekten apaçık imtihandır.

107 – Ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108 – Ona sonrakiler arasında (iyi bir ad) bıraktık.

109 – İbrahim'e selam olsun.

110 – Biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

111 – Gerçekten o, mü'min kullarımızdandır.

112 – Onu iyilerden bir peygamber olarak İshakla müjdeledik.

113 – Ona da İshak'a da bereket verdik. İkisinin neslinden iyi davranan da nefsine apaçık zulmeden de vardır.

114 – Andolsun, gerçekten Musa ve Harun'a da lutfettik.

115– Onları ve kavimlerini büyük sıkıntıdan kurtardık.

116 – Onlara yardım ettik; onlar da galipler oldular.

117 – Onlara (hakikatleri) apaçık gösteren o kitabı verdik.

118– Onları doğru yola ilettik.

119– Sonrakiler arasında onlara (iyi bir ad) bıraktık.

120– Musa ile Harun'a selam olsun.

121 – Gerçekten biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

122 – Şüphesiz onlar mü'min kullarımızdandır.

123 – Gerçekten İlyas da elbette gönderilenlerdendir.

124 – Hani, kavmine: "Korkmaz mısınız?" demişti.

125 – Yaratanların en güzelini bırakıp Ba'l'e mi tapıyorsunuz?"

126 – Rabbiniz ve ilk atalarınızın Rabbi Allah'ı (bırakıp).

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾
127
onu yalanladılar — şüphesiz onlar — elbette celb edilenler

اِلَّا عِبَادَ اللهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
128
ancak — kulları — Allah'ın — ihlaslı

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾
129
bıraktık — ona — sonrakiler arasında

سَلَامٌ عَلٰى اِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾
130
selam — üzerine — İlyas'ların

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾
131
şüphesiz — böyle — mükafatlandırırız — iyilik edenleri

اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
132
şüphesiz o — kullarımızdan — mü'minler

وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾
133
gerçekten — Lut da — peygamberlerden — elbette

اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
134
hani — onu kurtarmıştık — ailesini de — toptan

اِلَّا عَجُوزًا فِى الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾
135
ancak — bir kocakarı — kalanlar içinde

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾
136
sonra — helak ettik — diğerlerini

وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾
137
şüphesiz siz — elbette uğruyorsunuz — onlara — sabahleyin

وَبِالَّيْلِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
138
gece — akıllanmayacak mısınız

وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾
139
gerçekten — Yunus — peygamberlerden — elbette

اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
140
hani — kaçmıştı — gemiye — dolu

127 – Onu yalanladılar; şüphesiz onlar elbette (cehenneme) celp edilecekler.

128 – Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç.

129 – Sonrakiler arasında ona (iyi bir ad) bıraktık.

130 – İlyaslara selam olsun.

131 – Şüphesiz biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

132 – Şüphesiz o, mü'min kullarımızdandır.

133 – Gerçekten Lut da elbette peygamberlerdendir.

134 – Hani, onu ve tüm ailesini kurtarmıştık.

135 – Ancak kalanlar içinde bir koca karı hariç.

136 – Sonra diğerlerini helak ettik.

137 – Şüphesiz sizler sabahleyin elbette onlara uğruyorsunuz.

138 – Gece de. Akıllanmayacak mısınız?

139 – Yunus da elbette peygamberlerdendir.

140 – Hani, dolu gemiye kaçmıştı.

141 – Kur'a çekti; kaybedenlerden oldu.

142 – Onu balık yuttu; o, kendini kınıyordu.

143 – Eğer tesbih edenlerden olmasa idi,

144 – Elbette onun karnında (ölülerin) diriltileceği güne kadar kalırdı.

145 – Biz de onu hasta bir vaziyette açık alana attık.

146 – Üzerine kabak (türün)den bir ağaç bitirdik.

147 – Onu yüz bin veyahut daha çok kişiye gönderdik.

حزب ٣

148 – Ona iman ettiler; biz de onları bir süreye kadar faydalandırdık.

149 – Onlara sor; kızlar Rabbinin de oğullar onların mı?

150 – Yoksa biz melekleri dişiler olarak yarattık da onlar şahitler mi?

151 – Bilin ki, gerçekten onlar yalanlarından diyorlar:

152 – "Allah doğurdu". Gerçekten onlar elbette yalancılar.

153 – Kızları oğlanların üzerine mi seçti?

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
141
balık — onu yuttu — kaybedenlerden — oldu — kur'a çekti

وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ
142 — 143
onun karnında — elbette kalırdı — tesbih edenlerden — oldu gerçekten o — olmasaydı — kınayan — iken o

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
144 — 145
bitirdik — hasta — o iken — açık alana — onu attık — diriltilecekler — gününe — kadar

عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ
146
bine — yüz — onu gönderdik — kabaktan — bir ağaç — üzerine

أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ
147 — 148
Rabbinin midir — onlardan sor — bir süreye — kadar — onları — faydalandırdık — iman ettiler — artıyorlar — yahut

الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا
149
dişiler olarak — melekleri — yarattık — yoksa — oğullar — onlarındır — kızlar

وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ اللَّهُ
150 — 151
Allah — doğurdu — elbette diyorlar — yalanlarından — gerçekten onlar — bilin ki — şahitler — onlar

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
152 — 153
oğlanların — üzerine — kızları — seçti mi — elbette yalancılar — gerçekten onlar

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ 154
hüküm veriyorsunuz — nasıl — size ne oluyor

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ 155
hiç düşünmüyor musunuz

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
kanıt — sizin var mı — yoksa

مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ 156
açık

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ 157
kitabınızı — eğer — iseniz — doğru söyleyenler

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ
O'nun arasında — uydurdular

وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ 158
bir soy — cinlerin — arasında — andolsun gerçekten — bildi — cinler — şüphesiz kendileri — elbette hazır edilmişler

سُبْحَانَ اللَّهِ
Allah — münezzehtir

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ 159
niteliyorlar — o şeylerden ki

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ 160
ihlaslı — Allah'ın — kulları — ancak

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ 161
tapıyorsunuz — o şeyler ki — şüphesiz siz

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ 162
yoldan çıkaranlar — O'na karşı — değilsiniz

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ 163
cehenneme — giren — o — o kimse — ancak

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ
onun var — ancak — bizden — yoktur

مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ 164
bilinen — bir makamı

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ 165
saf tutanlar — elbette bizler — gerçekten — bizler

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ 166
tesbih edenler — elbette biz — gerçekten — biz

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ 167
elbette derlerdi — idiler — gerçekten

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ 168
bir zikir — yanımızda — olsaydı — gerçekten — eğer — öncekilerden

لَكُنَّا
elbette — olurduk

154 – Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

155 – Hiç düşünmüyor musunuz?

156 – Yoksa açık kanıtınız mı var?

157 – Eğer doğru söylüyorsanız, kitabınızı getirin.

158 – O'nunla (Allah'la) cinler arasında bir soy uydurdular. Andolsun, gerçekten cinler şüphesiz kendilerinin de (cehenneme) celp edileceklerini bildiler.

159 – Allah, onların niteledikleri şeyden münezzehtir.

160 – Ancak Allah'ın ihlaslı kulları hariç.

161 – Şüphesiz siz ve taptıklarınız,

162 – O'na karşı (insanları) yoldan çıkaranlar değilsiniz (bir şey yapamazsınız).

163 – Ancak cehenneme girecek olan müstesna.

164 – Bizden kim varsa, mutlaka onun bilinen bir makamı vardır.

165 – Gerçekten bizler elbette saf tutanlarız.

166 – Gerçekten bizler elbette tesbih edenleriz.

167 – Gerçekten elbette derlerdi:

168 – "Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir olsaydı",

سورة ص مكية وهي
ثمان وثمانون آية

169 – "Elbette Allah'ın ihlaslı kulları olurduk".

170 – O'nu (Kur'an'ı) inkar ettiler; ileride bilecekler.

171 – Andolsun, gerçekten gönderilen kullarımız için sözümüz geçti:

172 – "Şüphesiz onlar gerçekten onlar, yardım edilmişlerdir".

173 – Gerçekten bizim ordumuz, onlara galiplerdir.

174 – Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175 – Onları gör; ileride görecekler.

176 – Azabımızı mı acele istiyorlar?

177 – Meydanlarına inince, uyarılanların sabahı ne kötüdür!

178 – Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

179 – Onları gör; ileride görecekler.

180 – Senin Rabbin, galipliğin Rabbi onların niteledikleri şeyden münezzehtir.

181 – Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun.

182 – Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

بسم الله الرحمن الرحيم

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ۝١ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝٢
2 1

anlaşmazlıkta gururda kafir oldular o kimseler ki hayır zikir sahibi andolsun o Kur'an'a ki Sad

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝٣ وَعَجِبُوٓا
3

şaşılar kaçma zamanı halbuki değildi feryad ettiler nesiller onlardan önce helak ettik nice

اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَٰفِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝٤
4

çok yalancı bir sihirbaz bu kafirler dedi içlerinden bir uyarıcı kendilerine gelmesinden

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ
5 قصر

ileri gelenler gittiler şaşılacak bir şeydir bu gerçekten tek bir tanrı tanrıları kıldı mı

اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُرَادُ ۝٦
6

istenen elbette bir şeydir bu şüphesiz tanrılarınız üzerinde diretin yürüyün diye içlerinden

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝٧ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ
7

onun üzerine indirildi mi bir uydurma ancak bu değildir öteki dinde bunu duymadık

CÜZ: 23. SÛRE: 38 300

38 – SAD SURESİ

Mekke'de inmiştir.
88 ayettir.

1 – Sad. Zikir sahibi Kur'an'a andolsun.

2 – Hayır, kafirler bir gurur ve anlaşmazlık içindedir.

3 – Onlardan önce nice nesiller helak ettik de feryat ettiler. Halbuki kaçma zamanı değildi.

4 – İçlerinden kendilerine bir uyarıcı gelmesine şaştılar. Kafirler: "Bu, çok yalancı bir sihirbaz" dediler.

5 – "Tanrıları bir tek tanrı mı kıldı? Gerçekten bu, şaşılacak bir şeydir!"

6 – İçlerinden ileri gelenler gittiler; yürüyün, tanrılarınızın üzerinde diretin. Şüphesiz bu, elbette istenen bir şeydir", diye.

7 – "Bunu öteki dinde görmedik. Bu, ancak uydurma bir şeydir!

الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۖ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۖ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾
8
azabımı henüz tatmadılar hayır zikrimden şüphede onlar hayır aramızdan zikir

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُم مُّلْكُ
9
mülkü onların mı çok bağışlayan çok güçlü Rabbinin rahmetinin hazineleri yanlarında mı

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُندٌ
10
bir ordu sebeplerin içinde öyleyse yükselsinler ikisi arasındakilerin o şeyler ki yerin göklerin

مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
11
Nuh kavmi onlardan önce yalanladı gruplardan yenilmiş şurada herhangi

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
12
halkı Lut kavmi Semud kazıklı(lar) sahibi Fir'avn Ad

لْئَيْكَةِ ۖ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
13
hak oldu peygamberleri yalanladı ancak hepsi değil o gruplar işte onlar Eyke

عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٥﴾
14 15
iki sağım aralığı onun yok tek bir haykırışı ancak onlar bekliyor azabım

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾
16
hesap gününden önce amel defterimizi bize acele ver ey Rabbimiz dediler

8 – "Aramızdan zikir ona mı indirildi?" Hayır, onlar zikrimden şüphededir. Hayır, azabımı henüz tatmadılar.

9 – Yoksa çok güçlü, çok bağışlayan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mı?

10 – Yoksa Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin mülkü onların mı? Öyleyse sebeplerin içinde (göğe) yükselsinler.

11 – Orada (seni inkarda) gruplardan yenilmiş herhangi bir ordu!

12 – Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklı Fir'avn de (peygamberleri) yalanladılar.

13 – Semud, Lut kavmi ve Eyke halkı. İşte o gruplar;

14 – Hepsi peygamberleri yalanladılar; azabım (onlara) hak oldu.

15 – Bunlar, ancak iki sağım aralığı kadar sürmeyecek tek bir haykırışı bekliyorlar.

16 – "Rabbimiz, amel defterimizi hesap gününden önce acele ver" dediler.

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾

17

dönendir — gerçekten o — kuvvet sahibi — Davud'u — kulumuz — an — diyorlar — o şeye ki — sabret

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ

18

topluca — kuşları da — kuşlukta — akşam — tesbih ediyorlar — onunla — dağları — ram ettik — gerçekten biz

كُلٌّ لَّهٗ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

20 — 19

sözün — ayrımını — hikmeti — ona verdik — mülkünü — sağlamlaştırdık — çok dönen — O'na — hepsi

وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى

21

karşısına girmişlerdi — hani — mihraba tırmanmışlardı — hani — hasımların — haberi — sana geldi — mi

دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمَانِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ

hüküm ver — kimimize — kimimiz — tecavüz etti — iki hasım — korkma — dediler — onlardan — telaşlandı — Davud'un

بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَآ

22

şu — şüphesiz — yolun — doğrusunu — bize göster — aşırı gitme — hak ile — aramızda

اَخِي لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُونَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا

onu bana ver — dedi — tek — bir dişi koyun — benim var — dişi koyunu — doksan — dokuz — onun var — kardeşimdir

17 – Dediklerine sabret. Kuvvet sahibi kulumuz Davud'u an. Gerçekten o, (Allah'a) dönendir.

18 – Geçekten dağları ona ram ettik; onunla sabah ve kuşluk tesbih ediyorlardı.

19 – Topluca kuşları da. Hepsi ona (Davud'a) dönücü idi.

20 – Onun mülkünü sağlamlaştırdık ve ona hikmeti ve sözün ayrımını verdik.

21 – Hasımların haberi sana geldi mi? Hani mihraba tırmanmışlardı.

22 – Hani, Davud'un karşısına girmişlerdi (çıkmışlardı) da onlardan korkmuştu. "Korkma, biz birbirine tecavüz (haksızlık) eden iki hasımız; aramızda hak ile hüküm ver, aşırı gitme ve bizi yolun doğrusuna ilet" dediler.

23 – "Şüphesiz şu, benim kardeşimdir; onun doksan dokuz dişi koyunu var, benim de tek bir dişi koyunum var. Onu da bana ver, dedi ve beni konuşmada mağlup etti".

وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ

23

koyununu — istemekle — sana haksızlık etmiş — andolsun gerçekten — dedi — konuşmada — beni mağlup etti

نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ

o kimseler ki — ancak — bazılarına — bazıları — elbette haksızlık eder — ortaklardan — bir çoğu — şüphesiz — koyunlarına

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ

onu imtihan ettik — ancak — Davud — zannetti — onlar — pek azdır — iyi şeyler — yaptılar — iman ettiler

فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ

24

bunu — ona — biz de bağışladık — döndü — ruku ederek — kapandı — Rabbine — istiğfar etti

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ

25

seni kıldık — şüphesiz biz — Davud — ey — dönüş — güzelliği — gerçekten yakınlık — yanımızda — onun için var — gerçekten

خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

uyma — hak ile — insanların — arasında — sen hükmet — yeryüzünde — halife

الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ

yolundan — saparlar — onlar ki — şüphesiz — Allah'ın — yolundan — sonra saptırır seni — hevese

اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

26

hesap — gününü — unuttular — o şeyle ki — şiddetli — bir azap — onlara vardır — Allah'ın

24 – (Davud) dedi: "Andolsun, gerçekten senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlık etti. Şüphesiz ortaklar elbette bazıları bazılarına haksızlık eder. Ancak iman edip iyi şeyler yapanlar müstesnadır ki, bunlar da pek azdır". Davud, onu imtihan ettiğimizi zannetti, Rabbine istiğfar etti ve ruku ederek (Rabbine) döndü.

25 – Biz de onun bu hareketini bağışladık. Gerçekten onun için yanımızda yakınlık ve dönüş güzelliği (dönecek güzel bir yer) var.

26 – Ey Davud, şüphesiz biz seni yeryüzünde halife kıldık; sen de insanların arasında hak ile hükmet hevese uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unuttuklarından dolayı şiddetli bir azap vardır.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۭ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ

onların ki / zannıdır / bu / boşuna / ikisinin arasında / o şeyleri ki / yeri / göğü / yaratmadık

كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ۝٢٧ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

27

iman ettiler / onları ki / kılar mıyız / ateşten dolayı / kafir oldular / onlara ki / yazıklar olsun / kafir oldular

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ۝٢٨

28

kötüler gibi / takva sahiplerini / kılar mıyız / yeryüzünde / bozguncular gibi / iyi şeyler / yaptılar

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا

sahipleri / öğüt alsınlar diye / ayetlerini / iyice düşünsünler diye / mübarek / sana / onu indirdik / kitaptır

الْاَلْبَابِ ۝٢٩ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۭ ۝٣٠

29 / 30

saf akıllar / bağışladık / Davud'a / Süleyman'ı / ne güzel / kul / gerçekten o / çok dönen

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۙ ۝٣١ فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ

31

hani / arz edildi / ona / akşam üzeri / safin atlar / koşu(atları) / dedi / gerçekten ben / istedim

حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٣٢ رُدُّوْهَا عَلَيَّ ۭ

32

sevgisini / hayır / zikrinden / Rabbimin / nihayet / kayboldu / perde ile / onları çevirin / bana

CÜZ: 23, SÜRE: 38 304

27 – Biz göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, kafirlerin zannıdır. Kafirlere ateşten dolayı yazıklar olsun!

28 – Biz iman edip iyi şeyler yapanları yeryüzünde bozguncular gibi kılar mıyız yahut takva sahiplerini kötüler gibi kılar mıyız?

29 – (Bu), ayetlerini iyice düşünsünler ve saf akıl sahipleri de öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

30 – Davud'a Süleyman'ı bağışladık. (Süleyman) ne güzel kuldu! Gerçekten o, (Allah'a) çok dönendi.

31 – Hani, ona akşam üzeri safin (bir ayağını tırnağı üstüne dikip üç ayağının üzerine duran) koşu atları arz edilmişti de:

32 – "Gerçekten ben, hayır (at) sevgisini Rabbimin zikrinden istedim" demişti. Nihayet (atlar) perde ile kayboldu.

فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ

33

Süleyman'ı | denedik | andolsun gerçekten | boyunları | bacakları | sıvazlamağa | başladı

وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي

34

bana | lutfet | beni | bağışla | Rabbim | dedi | döndü | sonra | bir ceset | tahtının | üzerine | attık

مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ ع

35

rüzgarı | ona | ram ettik | çok lutufkarsın | sen | şüphesiz sen | benden sonra | bir kimseye | layık olmayan | bir mülk

تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ لا

37 | 36

dalgıcı | yapıcıyı | her | şeytanlar da | istediği | yere | yumuşakça | emri ile | akıyor

وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ

38

artık ver | vergimiz | bu | zincirlere | bağlanmışlar | başkalarını

أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ ع

40 | 39

dönüş | güzelliği | elbette bir yakınlık | yanımızda | onun var | gerçekten | hesapsız | tut | yahut

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ

şeytan | bana dokundurdu | şüphesiz ben | Rabbine | seslendi | hani | Eyyub'u | kulumuz | an

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ ع

42 | 41

içecek | soğuk | bir yıkanacak | işte | ayağını | vur | azap | bir yorgunluk

33 – "Onları bana çevirin". Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamağa başladı.

34 – Andolsun, gerçekten Süleyman'ı denedik ve tahtının üstüne bir ceset attık. Sonra da (tahtına) geri döndü.

35 – "Rabbim, beni bağışla. Bana öyle bir mülk lutfet ki benden sonra kimseye layık olmasın. Şüphesiz sen, evet sen, çok lutufkarsın!" dedi.

36 – Ona rüzgarı ram ettik (emrine verdik). İstediği yere emri ile yumuşakça akıp giderdi.

37 – Şeytanları, her yapıcı (bina ustası) ve dalgıcı da.

38 – Zincirlere bağlanmış başkalarını da.

39 – Bu vergimizdir; artık (ister) ver yahut hesapsız tut" (dedik).

40 – Gerçekten onun için yanımızda elbette bir yakınlık ve dönüş güzelliği vardır.

41 – Kulumuz Eyyub'u da an. Hani, Rabbine: "Şüphesiz bana şeytan bir yorgunluk ve bir azap dokundurdu" diye seslenmişti.

42 – "Ayağını yere vur; işte yıkanacak ve içecek soğuk bir (su, dedik).

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٤٣﴾
43

saf akıllar sahipleri için öğüt olarak bizden bir rahmet olarak onlarla beraber bir mislini onların ailesini ona bağışladık

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ

sabırlı onu bulduk gerçekten biz yeminini bozma onunla vur bir demet eline al

نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ
44

İshak İbrahim kullarımızı an çok yönelen gerçekten o kul ne güzel

وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
45

hatırlama bir hasletle halis kıldık onları gerçekten biz gözler eller sahipleri Yakup

ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ
46 47

İsmail'i hatırla hayırlılar elbette seçilmiş lerden katımızda gerçekten onlar yurdu

وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَٰذَا ذِكْرٌ ۗ وَإِنَّ
48

gerçekten bir zikirdir bu iyilerden hepsi Zülkifl'i Elyesa'i

لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾
49 50

kapılar onlar için açılmış Adn cennetleri dönüş elbette güzeli muttakilere vardır

43 – Ona bizden bir rahmet ve saf akıl sahipleri için bir öğüt olmak üzere ailesini de onlarla beraber bir mislini de bağışladık.

44 – "Eline bir demet sap al; onunla (karına) vur ve yeminini bozma" (dedik). Gerçekten biz onu sabırlı bulduk. (O) ne güzel kuldu! Gerçekten o, (Rabbine) çok yönelen idi.

45 – Eller ve gözler sahipleri kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u an.

46 – Gerçekten biz onları yurdu hatırlama hasletiyle halis kıldık.

47 – Gerçekten onlar elbette seçilmiş hayırlı kimselerdendir.

48 – İsmail, Elyesa ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de iyilerdendir.

49 – Bu bir zikirdir. Gerçekten müttakiler için elbette dönüş güzelliği (dönecek güzel yer) vardır:

50 – Kapıları onlar için açılmış Adn cennetleri (vardır).

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَـٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِندَهُمْ

yanlarında içecek birçok meyve orada isterler orada yaslanacaklar

قَـٰصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَـٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

hesap günü için va'dolunuyorsunuz o şey ki bu yaşıtlar gözü dikenler

إِنَّ هَـٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَـٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّـٰغِينَ لَشَرَّ

elbette kötüsü taşkınlar için şüphesiz bu tükenme onun için yoktur elbette rızkımız bu şüphesiz

مَـَٔابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَـٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ

onu tatsınlar bu döşek ne kötü ona girerler cehennem gidecek yerin

حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هَـٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ

giren grup bu çiftler o şekilden daha başka irin kaynar su

مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ

siz hayır dediler cehenneme girenler çünkü onlar onlara hoşgeldin yok sizinle beraber

لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا

dediler karargah ne kötü bize onu siz takdim ettiniz siz size hoşgeldin yok

رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَـٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

ateşte bir kat azapça onu artır bunu bize takdim etti ise kim ey Rabbimiz

51 – Orada (koltuklara) yaslanırlar. Orada birçok meyve ve içecek isterler.

52 – Yanlarında gözlerini (kocalarına) diken yaşıt (cennet kadınları) vardır.

حزب ٤

53 – Bu, hesap günü için size va'dolunan şeydir.

54 – Şüphesiz bu bizim rızkımızdır ki onun için tükenme (diye bir şey) yoktur.

55 – Bu (mü'minler içindir). Taşkınlar için elbette gidecek yerin kötüsü vardır:

56 – Cehennem. Ona girerler. Ne kötü döşektir!

57 – Bu (azabı), evet onu tatsınlar (ki o) kaynar su ve irindir.

58 – Daha o şekilden çift çift başka vardır.

59 – Bu, sizinle giren bir gruptur. Onlara hoş geldin yoktur. Çünkü onlar cehenneme girecekler.

60 – Dediler: "Hayır. Asıl size hoş geldin yok. Onu bize siz takdim ettiniz. O, ne kötü karargahtır!"

61 – Dediler: "Ey Rabbimiz, bize bunu kim takdim etti ise onun azabını ateşte bir kat artır!"

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا

62

dediler | bize ne oluyor | görmüyoruz | idik birtakım adamları | onları sayardık | şerlilerden | almış mıydık onları alaya

أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾

63 64

yoksa | kaydı mı | onlardan | gözler | şüphesiz | bu | bir gerçektir | çekişmesi | halkının | ateş

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ

65

de ki | ben | bir uyarıcı | yoktur | bir tanrı | ancak | Allah | tek | galip | Rabbi

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

66 67

göklerin | yerin | o şeylerin ikisi arasındaki | çok güçlü | çok bağışlayan | de | bu | bir haber | büyük

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ

68

siz | ondan | yüz çevirenler | olmadı | benim için | bir bilgi | kurulda | en yüksek | iken

يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ

69 70

çekişiyorlar | vahyolunmuyor | bana | sadece | ancak | ben | bir uyarıcı | apaçık | hani | demişti | Rabbin

لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

71

meleklere | şüphesiz ben | yaratan | bir insan | çamurdan | zaman | düzenlediğim | üfürdüğüm | ona

62 – Dediler: "Kendilerini şerlilerden saydığımız birtakım adamları neden görmüyoruz?"

63 – "Onları alaya almış mıydık yoksa gözler onlardan kaydı mı?"

64 – Şüphesiz cehennem halkının bu çekişmesi elbette bir gerçektir.

65 – De ki: "Ben ancak bir uyarıcıyım. Tek ve galip Allah'tan başka bir Tanrı yoktur".

66 – "Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin Rabbi, çok güçlü, çok bağışlayıcıdır".

67 – De ki: "Bu, büyük bir haberdir".

68 – "Sizse ondan yüz çevirenlersiniz".

69 – "En yüksek kuruldakiler çekişirlerken benim onlar hakkında bir bilgim yoktur".

70 – "Bana ancak benim apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunuyor".

71 – Hani, Rabbin meleklere: "Şüphesiz ben çamurdan bir insan yaratacağım" demişti.

مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

73 72

toptan hepsi melekler secde etti secde edenler olarak ona kapanın ruhumdan

اِلَّآ اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَآ اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ

74

seni men etti ne iblis ey dedi kafirlerden oldu büyüklük tasladı iblis ancak

اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

75

yücelenlerden oldun mu yoksa kibir mi tasladın iki elimle yarattım o şeye ki secde etmenden

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

76

çamurdan onu yarattın ateşten beni yarattın ondan daha hayırlı ben dedi

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَّاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلٰى

77

kadar lanetim senin üzerine şüphesiz kovulan çünkü sen oradan çık dedi

يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

78 79

diriltilecekler gününe kadar bana süre ver Rabbim dedi ceza gününe

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ

80 81

dedi bilinen vaktin gününe kadar süre verilenlerden şüphesiz sen dedi

فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

82 83

ihlaslı onlardan kulların ancak hepsini mutlak onları azdıracağım senin gücüne andolsun

72 – "Onu düzenleyip de ona ruhumdan üfürdüğüm zaman ona secdeye kapanın".

73 – Bütün melekler toptan secde ettiler.

74 – Ancak İblis büyüklük tasladı. Kafirlerden oldu.

75 – "Ey İblis, iki elimle yarattığım şeye secde etmekten seni ne men etti? Kibir mi tasladın yoksa yücelenlerden mi oldun?"

76 – Dedi: "Ben ondan daha hayırlıyım; beni ateşten yarattın; onu ise çamurdan yarattın".

77 – Dedi: "Çık oradan; çünkü sen kovuldun!"

78 – "Şüphesiz ceza gününe kadar lanetim senin üzerinedir".

79 – Dedi: "Rabbim, diriltilecekleri güne kadar bana süre ver".

80 – Dedi: "Şüphesiz sen süre verilenlerdensin".

81 – "Bilinen vaktin gününe kadar".

82 – Dedi: "Senin gücüne andolsun ki, mutlaka onların hepsini azdıracağım".

83 – "Ancak onlardan ihlaslı kulların hariç".

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

dedi | bir gerçek | gerçeği | söylerim | elbette kesinlikle dolduracağım | cehennemi | senden | o kimselerden | sana uydu | onlardan

أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

hepsinden | de | sizden istemiyorum | buna karşı | bir ücret | ben değilim | zorlanan-lardan

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

değildir | ancak | öğüt | alemler için | elbette kesinlikle bileceksiniz | onun haberini | sonra | bir zaman

سورة الزمر مكية وهي خمس وسبعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

kitabı | sana | indirdik | şüphesiz biz | hikmet sahibi | mutlak galip | Allah'tan | kitabın | indirilmesi

CUZ 23 SURE 38-39 310

84 – Dedi: "İşte bu gerçek. Ben de gerçeği söylerim".

85 – "Cehennemi senden ve onların içinden sana tabi olanlardan elbette kesinlikle dolduracağım".

86 – De ki: "Sizden buna karşı bir ücret istemiyorum. Ve ben zorlananlardan (zorakı davranan lardan) değilim.

87 – O (Kur'an) ancak alemler için bir öğüttür.

88 – Onun haberini elbette bir zaman sonra kesinlikle bileceksiniz".

39 – ZÜMER SURESİ

Mekke'de inmiştir. 75 ayettir.

1 – Kitabın indirilmesi mutlak galip, hikmet sahibi Allah'tandır.

بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۲ اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ

halis / din / Allah'ındır / bilin ki / dini / O'na / halis kılarak / Allah'a / ibadet et / sen de

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ

bizi yaklaştırmaları için / ancak / biz onlara tapmıyoruz / dostlar / O'ndan başka / edindiler / o kimseler / ki

اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

Allah / şüphesiz / ihtilaf ediyorlar / onda / onlar / o şey hakkında / aralarında / hükmeder / Allah / şüphesiz / bir yaklaşma ile / Allah'a

لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ۳ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ

edinmek / Allah / isteseydi / eğer / gerçek kafir / yalancı / o / o kimseye ki / hidayet etmez

وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ

birdir / Allah / o / o münezzehtir / diler / o şeyi ki / yaratıyor / o şeylerden ki / elbette seçerdi / evlat

الْقَهَّارُ ۴ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ

geceyi / sarar / hak ile / yeri / gökleri / yarattı / galip

عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ

ayı / güneşi / ram etti / gecenin / üzerine / gündüzü / sarar / gündüzün / üzerine

كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۵

çok bağışlayıcı / mutlak galip / O / bilin ki / belli / bir süre için / akar / herbiri

2 – Şüphesiz biz kitabı sana hak ile indirdik; sen de dini O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

3 – Bilin ki halis din Allah'ındır. O'ndan başka dostlar edinenler: " Biz onlara (putlara) ancak bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye tapıyoruz" derler. Şüphesiz Allah ihtilaf ettikleri şeyde aralarında hükmeder. Şüphesiz Allah yalancı, gerçek kafire hidayet etmez.

4 – Eğer Allah evlat edinmek isteseydi, yarattığı şeylerden dilediğini elbette seçerdi. O, münezzehtir. O; bir ve galip Allah'tır.

5 – Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine sarar, gündüzü de gecenin üzerine sarar. Güneşi ve ayı ram etti (hizmetinize verdi). Her biri belli bir süre için akar. Bilin ki O, mutlak galip, çok bağışlayıcıdır.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ

indirdi eşini ondan kıldı sonra tek bir nefisten sizi yarattı

مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ

bir yaratma ile analarınızın karınlarında yaratıyor sizi çiftler sekiz hayvanlardan

بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا

yaratma ilâh yoktur mülk O'nundur Rabbiniz Allah işte üç karanlıklarda bir yaratmanın ardından

هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ٦ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا

6 sizden müstağnidir Allah şüphesiz küfrederseniz eğer çevriliyorsunuz nasıl da o

يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

bir günahkar taşımaz sizin için buna razı olur şükredeseniz eğer küfre kullar için razı olmaz

وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

idiniz o şeyi ki size haber verir dönüşünüz Rabbinizedir sonra başkasının günahını

تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٧ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ

7 insana dokunduğu zaman göğüslerin sahibini hakkıyla bilendir şüphesiz o yapıyorsunuz

6 – Sizi tek bir nefisten yarattı. Sonra da ondan eşini kıldı (meydana getirdi). Sizin için hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi analarınızın karınlarında üç karanlık içinde bir yaratmanın ardından bir yaratma ile yaratıyor. İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Nasıl da çevriliyorsunuz!

7 – Eğer küfrederseniz şüphesiz Allah sizden müstağnidir. Kulları için küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Bir günahkar başkasının günahını taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Size yaptıklarınızı haber verir. Şüphesiz O, göğüslerin sahibini (içindekileri) hakkıyle bilendir.

ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ

unutur / kendinden / bir nimet / verirse / zaman / sonra / O'na / yönelerek / Rabbine / dua eder / bir zarar

مَا كَانَ يَدْعُوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهٖ

yolundan / saptırmak / için / eşler / Allah'a / koşar / önceden / O'na / dua ediyor / idi / o şeyi ki

قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ

ibadet eden / o / kimse mi / ateş / halklarından / şüphesiz sen / biraz / küfrünle / faydalan / de

اٰنَاۤءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهٖ

Rabbinin / rahmetini / umuyor / ahiretten / sakınıyor / kıyamda durarak / secde ederek / gece / saatlerinde

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

öğüt alır / ancak / bilmiyorlar / o kimseler ki / biliyorlar / o kimseler ki / bir olur / mu / de ki

اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ

Rabbinizden / korkun / iman ettiler / onlar ki / kullarım / ey / de ki / saf akılların / sahipleri

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ اللّٰهِ

Allah'ın / yeri / iyilik vardır / dünyada / bu / iyilik ettiler / o kimseler / için

وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

hesapsız / mükafatları / sabredenlere / bol bol verilir / ancak / geniştir

8 – İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman O'na yönelerek Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verirse, önceden ettiği duayı unutur. Yolundan saptırmak için Allah'a eşler kılar (şirk koşar). De ki: "Küfrünle biraz faydalan. Şüphesiz sen ateş halkındansın (cehennemliksin).

9 – Gece saatlerinde secde ederek, kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini uman kimse (O'na asi olan kimse gibi midir?) De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak saf akıl sahipleri öğüt alır".

10 – De ki: "Ey iman edenler, Rabbinizden korkun. Bu dünyada iyilik edenler için iyilik vardır. Allah'ın yeri geniştir. Ancak sabredenlere mükafatları hesapsız bol bol verilir".

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

için / emrolundum / dini / O'na / has kılarak / Allah'a / ibadet etmeme / emrolundum / şüphesiz ben / de ki

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

bir günün / azabından / Rabbim'e / isyan edersem / eğer / korkarım / şüphesiz ben / de ki / müslümanların / ilk

عَظِيمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ

istediniz / o şeye ki / öyleyse ibadet edin / dinimi / O'na / has kılarak / ibadet ederim / Allah'a / de ki / büyük

مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ

gününde / ailelerini / kendi nefislerini / ziyan ettiler / o kimselerdir ki / ziyan edenler / şüphesiz / de ki / O'ndan başka

الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ

ateşten / gölgeler / üstlerinden / onlar için vardır / apaçık / ziyan / odur / bu / bilin ki / kıyamet

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾

benden korkun / kullarım / ey / kullarını / onunla / Allah / korkutuyor / işte bu / gölgeler / altlarından

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

müjde / onlar için vardır / Allah'a / döndüler / ona ibadet etmelerinden / tağuttan / uzak durdular / o kimseler ki

11 – De ki: "Şüphesiz ben, dini O'na has kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum".

12 – "Müslümanların ilki olmakla emrolundum".

13 – De ki: "Şüphesiz ben eğer Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım!"

14 – De ki: "Dinimi O'na has kılarak Allah'a ibadet ederim".

15 – Öyleyse siz de O'ndan başka istediğinize ibadet edin. De ki: "Şüphesiz ziyan edenler, kıyamet gününde kendi nefislerini ve ailelerini ziyan edenlerdir. Bilin ki bu apaçık bir ziyandır".

16 – Onlar için üstlerinden ateşten gölgeler ve altlarından gölgeler vardır. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım, benden korkun!

17 – Tağuttan, ona ibadet etmekten uzak durup da Allah'a dönenler için müjde vardır. Öyleyse kullarımı müjdele

فَبَشِّرْ عِبَادِ ۙ ﴿١٧﴾ 17 اَلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُ ؕ

en güzeline / tabi olurlar / sözü / dinlerler / o kimseler ki / kullarımı / öyleyse müjdele

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ هَدٰيهُمُ اللهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ 18 اَفَمَنْ

o kimseyi mi / saf akılların / sahipleri / ta kendileridir / işte onlar / Allah / hidayet etti onlara / o kimseler ki / işte onlar

حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِى النَّارِ ۚ ﴿١٩﴾ 19 لٰكِنِ

fakat / ateşte / o kimseyi ki / kurtaracaksın / sen mi / azap / sözü / ona / hak oldu

الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِى

akar / yapılmış / odalar / üstlerinden / odalar / onlara vardır / Rablerinden / korktular / o kimseler ki

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ؕ وَعْدَ اللهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ 20 اَلَمْ تَرَ

görmedin mi / sözünden / Allah / caymaz / Allah'ın / va'di / ırmaklar / altlarından

اَنَّ اللهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ

çıkarır / sonra / yerdeki / pınarlara / soktu onu / su / gökten / indirdi / Allah / şüphesiz

بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

sonra / sapsarı / onu görürsün / kurur / sonra / renkleri / farklı / ekin / onunla

يَجْعَلُهُ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ ﴿٢١﴾ 21

saf akılların / sahipleri için / elbette bir öğüt / bunda var / şüphesiz / bir kırıntı / onu kılar

18 – Onlar ki sözü dinleyip en güzeline tabi olurlar. İşte onlar Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir ve işte onlar saf akılların sahipleridir.

19 – Üzerine azap sözü hak olan kimseyi mi, ateşteki kimseyi mi kurtaracaksın?

20 – Ancak Rablerinden korkanlar için odalar, üstlerinden yapılmış ve altlarından ırmaklar akan odalar vardır. Allah'ın va'di olarak. Allah sözünden caymaz.

21 – Görmedin mi Allah gökten su indirdi de onu yerdeki pınarlara soktu. Sonra onunla renkleri farklı ekinler çıkarıyor. Sonra kurur; onu sapsarı görürsün. Sonra onu bir kırıntı kılar. Şüphesiz bunda saf akıl sahipleri için elbette bir öğüt vardır.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ

Vay Rabbinden bir nur üzeredir işte o İslama göğsünü Allah açtı o kimse mi

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ أُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٢ اَللّٰهُ

Allah apaçık bir sapıklık içinde işte onlar Allah'ın zikrinden kalpleri katılaşan

نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ

ondan ürperir ikişerli ahenktar bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi

جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلٰى

kalpleri derileri yumuşar sonra Rablerinden korkarlar onların ki derileri

ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ

Allah saptırırsa kimi diler o kimseye ki onunla hidayet eder Allah'ın hidayetidir işte bu Allah'ın zikrine

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٢٣ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

23 kıyamet gününde azabın kötüsünden yüzü ile sakınıyor o kimse mi bir yol gösterici onun için yoktur

وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٢٤ كَذَّبَ الَّذِينَ

24 o kimseler ki yalanladı kazanıyorsunuz idiniz o şeyi ki tadın zalimlere denildi

22 – Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı ve onun Rabbinden bir nur üzerinde olan kimse (kalbi mühürlenen kimse gibi midir?) Vay, kalpleri Allah'ın zikrinden katılaşanlara! İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedir.

23 – Allah sözün en güzelini ahenktar ikişerli bir kitap olarak indirdi. Ondan Rablerinden korkanların derileri ürperir. Sonra derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah'ın, dilediğine hidayet ettiği hidayettir. Allah kimi saptırırsa, onun için bir yol gösterici yoktur.

24 – Kıyamet gününde kötü azaptan yüzü ile sakınan (cennete emniyetle giren gibi midir?) Zalimlere: "Kazandığınız şeyi tadın" denilir.

مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ

25

Allah tattırdı onlara | tark etmiyorlar | yerden | azap | onlara geldi | kendilerinden | önce

الْخِزْيَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

26

biliyorlar | olsalardı | daha büyüktür | ahiretin | gerçekten azabı | dünya | hayatında | rezilliği

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

misalden | her | Kur'an'da | bu | insanlara | verdik | andolsun gerçekten

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِى عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ

27

belki onlar | eğriliği | olmayan | Arapça | bir Kur'an olarak | öğüt alırlar | belki onlar

يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ

28

çekişenler | ortaklar | onda | bir adamı | bir misal | Allah | verdi | sakınırlar

وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ

doğrusu | Allah'a | hamdolsun | misalce | bir olurlar | mı | bir adama | özgü | bir adamı da

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾

29 | 30

ölecekler | şüphesiz onlar | öleceksin | şüphesiz sen | bilmezler | onların çoğu

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾

31

duruşacaksınız | Rabbinizin | huzurunda | kıyamet | gününde | gerçekten siz | sonra

25 – Kendilerinden öncekiler de yalanladılar da azap onlara fark etmedikleri yerden geldi.

26 – Allah onlara dünya hayatında rezilliği tattırdı. Gerçekten ahiretin azabı daha büyüktür, biliyor olsalardı!

27 – Andolsun, gerçekten bu Kur'an'da insanlara, belki öğüt alırlar diye her (çeşit) misalden verdik.

28 – Arapça, eğriliği olmayan bir Kur'an olarak. Belki sakınırlar.

29 – Allah onda çekişen ortaklar olan bir adamla bir adama özgü olan adamı misal verdi. Bu ikisi misalce bir olurlar mı? Allah'a hamdolsun. Doğrusu onların çoğu bilmezler.

30 – Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da ölecekler.

31 – Sonra gerçekten siz kıyamet gününde Rabbinizin huzurunda duruşacaksınız.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَاءَهُ

kim daha zalimdir o kimseden ki yalan söyledi karşı Allah'a yalanladı doğruyu zaman

اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ٣٢ 32 وَالَّذِى جَاءَ

yok mu cehennemde yer kafirler için o kimse ki

بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ اُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٣٣ 33 لَهُمْ مَا

doğruyu tasdik etti onu işte onlar ta kendileridir müttakilerin onlar için vardır

يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰؤُا الْمُحْسِنِينَ ٣٤ 34 لِيُكَفِّرَ اللهُ

dilerler katında Rablerinin işte bu mükafatı iyilik edenlerin örtsün diye Allah

عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِى عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِى

onlardan en kötüsünü o şeyin ki yaptılar onlara ödesin mükafatlarını en güzeli ile o şeyin ki

كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٥ 35 اَلَيْسَ اللهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ

idiler yapıyorlar değil mi Alah yeter kuluna seni korkutuyorlar

بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٦ 36

o kimselerle O'ndan başka kimi saptırırsa Allah yoktur onun için bir yol gösterici

32 – Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiği zaman doğruyu yalanlayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kafirler için yer yok mu?

33 – Doğruyu getiren ve onu tasdik eden var ya, işte onlar müttakilerin ta kendileridir.

34 – Onlar için Rablerinin katında her istedikleri vardır. İşte iyilik edenlerin mükafatı budur.

35 – Allah onların yaptıklarının en kötüsünü örtsün ve onlara mükafatlarını da yaptıklarının en güzeli ile ödesin diye.

36 – Allah kuluna yeter değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla (putlarla) korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa, onun için bir yol gösterici yoktur.

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ

mutlak galip / Allah / değil mi / bir saptırıcı / onun için / yoktur / Allah / hidayet ederse / kime de

ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

yeri / gökleri / yarattı / kim / onlara sorarsan / andolsun / eğer / intikam / sahibi

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ۗ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ

eğer / Allah'tan / başka / tapıyorsunuz / o şeyleri ki / gördünüz mü / de ki / Allah / elbette derler

اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِى

bana dilerse / yahut / O'nun zararını / açanlar / onlar / mı / bir zarar / Allah / bana isterse

بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ ۗ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ

Allah / bana yeter / de ki / rahmetini / tutanlar / onlar / mı / bir rahmet

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى

göre / çalışın / kavmim / ey / de ki / tevekkül edenler / tevekkül eder / yalnız O'na

مَكَانَتِكُمْ اِنِّى عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ

ona gelecek / kime / bileceksiniz / ileride / çalışanım / şüphesiz ben / durumunuza

عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

sürekli / bir azap / üzerine / inecek / onu perişan eder / bir azap

37 – Allah kime hidayet ederse, onun için de bir saptırıcı yoktur. Allah mutlak galip, intikam sahibi (alıcı) değil mi?

38 – Andolsun, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" derler. De ki: "Allah'tan başka taptıklarınızı gördünüz mü, eğer Allah bana bir zarar vermek isterse, onlar O'nun zararını açarlar mı yahut bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun rahmetini tutarlar mı?" De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler yalnız O'na tevekkül etsinler".

39 – De ki: "Ey kavmim, durumunuza göre amel edin. Şüphesiz ben de ediyorum. İleride bileceksiniz.

40 – Kendisini perişan eden azap kime gelecek ve sürekli azap kimin üzerine inecek?

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ

kendi yararına doğru yolu seçerse artık kim hak ile insanlar için o kitabı sana indirdik şüphesiz biz

وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

41

bir vekil onların üzerinde sen değilsin kendi zararına sapar ancak saparsa kim de

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى لَمْ تَمُتْ فِى

ölmedi o ki ölümü zamanında canları alır Allah

مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ

diğerini salıverir ölümü ona hükmetti onu ki tutar uykusunda

إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

42

iyice düşünüyorlar bir toplum için elbette deliller bunda vardır şüphesiz belli bir süreye kadar

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا

hiçbir şeye sahip olmuyorlar olsalarda mı de ki şefaatçiler Allah'tan başka edindiler mi yoksa

وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ

43 mülkü O'nun hepsi şefaat Allah'ın de ki akıllarını çalıştırmıyorlar

41 – Şüphesiz biz sana kitabı insanlar için hak ile indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse, kendi yararınadır. Kim de saparsa, ancak kendi zararına sapar. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin.

42 – Allah canları ölürken alır, ölmeyeni de uykusunda alır. Ölümüne hükmettiğini tutar ve diğerini belli bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz bunda iyice düşünen bir toplum için elbette deliller vardır.

43 – Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler. De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmuyor ve akıllarını çalıştırmıyorlar olsalar da mı?"

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ

44

Allah / anıldığı / zaman / döndürüleceksiniz / ona / sonra / yerin / göklerin

وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

ahirete / iman etmezler / onların ki / kalpleri / tiksinir / tek başına

وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٥﴾

45

neşelenirler / onlar / birden / O'ndan başka / onlar ki / anıldığı / zaman

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ

görünmeyeni / bilen / yeri / gökleri / yaratan / Allah'ım / de ki

وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِىْ مَا كَانُوْا فِيْهِ

onda / idiler / o şeyde ki / kullarının / arasında / hüküm verirsin / sen / görüneni

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا

46

hepsi / yerde / o şeyler ki / zulmettiler / o kimseler için / gerçekten / eğer / ihtilaf ediyorlar

وَمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet / gününde / azabın / kötülüğünden / onu / mutlaka fidye verirlerdi / onunla beraber / bir misli

وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿٤٧﴾

47

hesap ediyorlar / değil idiler / o şey ki / Allah'tan / onlar için / göründü

44 – De ki: "Şefaatin hepsi Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra ona döndürüleceksiniz".

45 – Allah tek başına anıldığı zaman, ahirete iman etmeyenlerin kalpleri tiksinir. O'ndan başkaları (putlar) anıldığı zaman, onlar birden neşelenirler.

46 – De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görünmeyeni ve görüneni bilen Allah'ım, ihtilaf ettikleri şeylerde kullarının arasında sen hüküm verirsin".

47 – Eğer yerdeki her şey ve onunla beraber bir misli zalimlerin olsaydı, kıyamet gününde kötü azaptan (kurtulmak için) mutlaka onu fidye verirlerdi. Onlara Allah'tan hesap etmedikleri şeyler göründü.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

onunla | idiler | o şey ki | onları | kuşattı | kazandılar | o şeyin ki | kötülükleri | onlara | göründü

يَسْتَهْزِؤُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ

48

ona verdiğimiz | zaman | sonra | dua eder | bize | bir zarar | insana | dokunduğu | zaman | alay ediyorlar

نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

onların çoğu | fakat | bir imtihandır | o | hayır | bir bilgi | sayesinde | bu bana verildi | ancak | der | bizden | bir nimet

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ

49

onlardan | defetmedi | kendilerinden | önce | onlar ki | bunu dedi | gerçekten | bilmezler

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا

50

o şeyin ki | kötülükleri | başlarına | geldi | kazanıyorlar | idiler | o şey ki

كَسَبُوا ۚ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ

onlara dokunacaktır | bunlardan | zulmettiler | onlar ki | kazandılar

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۚ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا

51

bilmediler mi | aciz bırakanlar | onlar değiller | kazandılar | o şeylerin ki | kötülükleri

48 – Onlara kazandıkları şeylerin kötülükleri göründü ve alay ettikleri şeyler onları kuşattı.

49 – İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize dua eder. Sonra ona bizden bir nimet verdiğimiz zaman: "Bu bana bilgim sayesinde verildi" der. Hayır, o bir imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

50 – Bunu kendilerinden öncekiler de demişlerdi de kazandıkları şeyler onlardan hiçbir şeyi defetmemişti.

51 – Kazandıkları şeylerin kötülükleri başlarına geldi. Bunlardan (bunların içinden) zalim olanlara da yaptıklarının kötülükleri dokunacaktır ve onlar (bizi) aciz bırakamazlar.

اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

elbette ibretler | bunda var | gerçekten | daraltır | diler | o kimseye ki | rızkı | genişletir | Allah | şüphesiz

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِىَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ

52

nefislerine karşı | aşırı gittiler | onlar ki | kullarım | ey | de ki | iman ediyorlar | bir toplum | için

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ

bütün | günahları | bağışlar | Allah | şüphesiz | Allah'ın | rahmetinden | ümit kesmeyin

اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيبُوٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ

53

ona | teslim olun | Rabbinize | dönün | çok esirgeyici | çok bağışlayıcı | O'dur | çünkü O

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوٓا

54

tabi olun | yardım olunmazsınız | sonra | azap | size gelmesinden | öncesinden

اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ

azap | size gelmesinden | öncesinden | Rabbinizden | size | indirildi | o şeyin ki | en güzeline

بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى

55

üzerine | eyvah başıma | bir nefsin | demesinden | farkında değilsiniz | oysa siz | ansızın

مَا فَرَّطْتُ فِى جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

56

alay edenlerden | elbet | ben idim | gerçekten | Allah | yanında | kusur ettim | o şeyin ki

52 – Bilmediler mi ki Allah, dilediğine rızkı genişletir ve daraltır. Gerçekten bunda iman eden bir toplum için elbette ibretler vardır.

53 – De ki: "Ey nefislerine karşı israf eden kullarım, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

54 – "Rabbinize dönün ve size azap gelmeden önce O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

55 – Farkında olmadan ve size azap ansızın gelmeden önce size Rabbinizden indirilenin en güzeline tabi olun.

56 – Bir nefsin: "Allah'ın yanında ettiğim kusurdan dolayı eyvah başıma. Gerçekten ben alay edenlerdendim" demesinden önce (çalışın).

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ٥٧ أَوْ تَقُولَ

yahut müttaki-lerden elbette olurdum bana hidayet etseydi Allah gerçekten eğer demesinden yahut

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٥٨

iyilik edenlerden olurdum bir dönüş benim için olsa gerçekten keşke azabı gördüğü zaman

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ

oldun büyüklük tasladın onları yalanladın ayetlerim sana geldi gerçekten hayır

مِنَ الْكَافِرِينَ ٥٩ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى

59

karşı yalan söyledikleri onları ki görürsün kıyamet gününde kafirlerden

اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

yer cehennemde yok mu kapkaradır yüzleri Allah'a

لِلْمُتَكَبِّرِينَ ٦٠ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا

60

muratlarına nail olmaları ile sakındılar o kimseleri ki Allah kurtarır kibirliler için

يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦١ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

61

şeyin her yaratıcısı Allah üzülürler onlar ne de kötülük onlara dokunmaz

57 – Yahut: "Eğer Allah bana hidayet etseydi, elbette müttakilerden olurdum" demesinden önce (çalışın).

58 – Yahut: "Azabı gördüğü zaman: "Keşke benim için bir dönüş olsaydı, ben de iyilik edenlerden olurdum" demesinden önce (çalışın).

59 – (Ona Allah tarafından): "Hayır, gerçekten sana ayetlerim geldi; sen de onları yalanladın, büyüklük tasladın ve kafirlerden oldun!" (denir).

60 – Allah'a karşı yalan söyleyenlerin kıyamet gününde yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Kibirliler için cehennemde yer yok mudur?

61 – Allah; sakınanları muratlarına nail olmaları ile kurtarır, onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülmezler de.

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط

62

yerin / göklerin / anahtarları / O'nundur / vekildir / şeyin / her / üzerinde / O

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ ع

63

ziyan edenlerin / ta kendileridir / işte onlar / Allah'ın / ayetlerini / inkar ettiler / o kimseler ki

قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوٓنِّٓى اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ

64

andolsun gerçekten / cahiller / ey o / ibadet edeyim / bana emrediyorsunuz / Allah'tan / başkasına mı / de ki

اُوحِىَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ ج

elbette boşa gider / şirk koşarsan / andolsun eğer / senden önce / o kimselere ki / sana / vahyolundu

عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ

65

ol / ibadet et / ancak Allah'a / hayır / ziyan edenlerden / elbette olursun / amelin

مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ق وَالْاَرْضُ

66

şükredenlerden / takdir edemediler / Allah'ı / hakkı ile / takdir / oysa yer

جَمِيعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ

tamam ile / onun avucudur / gününde / kıyamet / gökler / dürülmüştür

بِيَمِينِهٖ ط سُبْحَانَهٗ وَتَعٰالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

67

sağıyla / o münezzehtir / yücedir / o şeyden ki / şirk koşuyorlar

62– Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeyin üzerinde vekildir.

63– Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, işte onlar ziyan edenlerin ta kendileridir.

64– De ki: "Ey cahiller, bana Allah'tan başkasına mı ibadet etmemi emrediyorsunuz?"

65– Andolsun, gerçekten sana ve senden öncekilere şöyle vahyedilmiştir: "Andolsun, eğer şirk koşarsan, amelin elbette boşa gider ve sen de elbette ziyan edenlerden olursun".

66– Hayır, Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol.

67– Allah'ı hakkı ile takdir edemediler. Yer, kıyamet gününde O'nun avucudur (avucundadır). Gökler ise sağı ile dürülmüştür. O münezzehtir ve şirk koştukları şeylerden yücedir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ

yerde / o kimseler ki / göklerde / o kimseler ki / öldü / sura / üfürüldü

اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ ع
68

bakıyorlar / ayakta / onlar / birden / bir başka / ona / üfürüldü / sonra / Allah / diledi / o kimseler ki / ancak

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيْٓءَ

getirildi / kitap / konuldu / Rabbinin / nuru ile / yer / parladı

بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
69

zulmedilmezler / onlar / hak ile / aralarında / hükmedildi / şahitler / peygamberler

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ ع
70

yapıyorlar / o şeyi ki / pekiyi bilen / O / yaptı / o şey ki / nefse / her / tam verildi

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوهَا

oraya geldikleri / zaman / nihayet / bölük bölük / cehenneme / kafir oldular / o kimseler ki / sürüldü

فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

için sizden / elçiler / size gelmedi mi / bekçileri / onlara / der / kapıları / açılır

68 – Sura üfürüldü; göklerde ve yerde kim varsa öldü, ancak Allah'ın diledikleri hariç. Sonra ona bir defa daha üfürüldü; birden onlar ayakta (etraflarına) bakıyorlar.

69 – Yer Rabbinin nuru ile parladı, kitap (amel defteri) konuldu; peygamberler ve şahitler getirildi. Aralarında hak ile hükmedildi. Onlar zulmedilmezler.

70 – Her nefse yaptığı tam verildi. O, onların yaptıklarını pekiyi bilendir.

71 – Kafirler cehenneme bölük bölük sürüldü. Nihayet ona geldikleri zaman kapıları açıldı. Onun bekçileri onlara: "Size içinizden Rabbinizin ayetlerini okuyacak ve sizi bugününüze kavuşmaktan uyaracak elçiler gelmedi mi?" dediler. Onlar da: "Evet (geldi), ancak azap sözü kafirlere hak oldu" dediler.

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا

bu | gününüze | kavuşmaktan | sizi uyarıyorlar | Rabbinizin | ayetlerini | size | okuyorlar

قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ٧١

71

kafirlere | azap | sözü | hak oldu | fakat | evet | dediler

قِيلَ ادْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى

yeri | ne kötü | orada | ebedi kalıcılar olarak | cehennemin | kapılarından | girin | denildi

الْمُتَكَبِّرِينَ ٧٢ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

72

bölük bölük | cennete | Rablerinden | korktular | o kimseler ki | sürüldü | kibirlilerin

حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ

selam | bekçileri | onlara | der | kapıları | açılmış | ona geldikleri | zaman | nihayet

عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ٧٣ وَقَالُوا الْحَمْدُ

73

hamdolsun | dediler | ebedi kalıcılar olarak | girin oraya | temizlendiniz | size

لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّأُ

konarız | bu yere | bizi mirasçı kıldı | va'dine | doğru oldu | ki | Allah'a

مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ٧٤

74

çalışanların | mükafat | ne güzel | dilersek | nereye | cennetten

72 – "Girin cehennem kapılarından, orada ebedi kalıcılar olarak. Kibirlilerin yeri ne kötüdür!" denildi.

73 – Rablerinden korkanlar da cennete bölük bölük sürüldüler. Nihayet ona geldikleri zaman, zaten kapıları da açılmış, bekçileri onlara: "Selam size! Temizlendiniz. Ebedi kalıcılar olarak girin oraya" dediler.

74 – Onlar da: "Hamdolsun O Allah'a ki, bize va'dini doğruladı ve bizi bu yere mirasçı kıldı. Cennetten dilediğimiz yere konarız. Çalışanların mükafatı ne güzel!" dediler.

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

Rablerini Hamdi ile tesbih ediyorlar Arş'ın çevresinden kuşatanlar melekten görürsün

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ٧٥

alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun denildi hak ile aralarında hükm olundu

75 – Meleklerin Arş'in etrafını kuşattıktlarını görürsün. Rablerinin Hamdi ile tesbih ederler. Aralarında hak ile hükmolundu. "Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!" denildi.

سورة المؤمن مكية وهي
خمس وثمانون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ

Ha. Mim indirilmesi kitabın Allah'tan mutlak galip hakkıyla bilen bağışlayan günahı

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ

kabul eden tevbeyi çetin azabı sahibi lutuf ilah yoktur ancak O

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣ مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ

dönüş yalnız O'nadır ayetlerinde mücadele etmez ancak Allah'ın o kimseler ki kafir oldular seni aldatmasın

حزب ٢

40 – MÜ'MİN (ĞAFİR) SURESİ

Mekke'de inmiştir. 85 ayettir.

1 – Ha. Mim.

2 – Kitabın indirilmesi mutlak galip, hakkıyla bilen Allah'tandır.

3 – Günahı bağışlayan, tövbeyi kabul eden, azabı çetin ve lutuf sahibi. O'ndan başka İlah yoktur. Dönüş yalnız O'nadır.

تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

4

hizipler Nuh kavmi onlardan önce yalanladı ülkede dolaşmaları

مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا

mücadele ettiler onu yakalamaları için Peygamberlerine ümmet her kasdetti onlardan sonraki

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ

oldu nasıl ben de onları yakaladım hakkı onu kaydırmaları için batılla

عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

5

kafir oldular o kimselere ki Rabbinin sözü hak oldu böylece azabım

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ

6

onun çevresinde o kimseler ki Arş'ı taşırlar onlar ki cehennemin halkları gerçekten onlar

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

bağış dilerler O'na iman ederler Rablerinin hamdi ile tesbih ederler

لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

öyleyse bağışla ilim ve rahmetçe şeyi her şeyi kapladın Rabbimiz iman ettiler o kimseler için ki

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

7

cehennem azabından onları korur senin yoluna uydular tevbe ettiler o kimseleri ki

4 – Allah'ın ayetlerinde ancak kafirler mücadele ederler. Onların ülkede dolaşmaları seni aldatmasın.

5 – Onlardan önce Nuh kavmi, onlardan sonra da hizipler yalanladı. Her ümmet onu yakalamak için peygamberine kasdetti ve hakkı kaydırmak için batılla (batıl sebeplerle) mücadele ettiler. Ben de onları yakaladım. Azabım nasıl oldu?

6 – Böylece Rabbinin kafirlere: "Gerçekten onlar cehennemin halklarıdır" sözü hak oldu.

7 – Arş'i taşıyanlarla onun çevresinde Rablerini Hamdi ile tesbih edenler, O'na iman edenler ve iman edenler için bağış dileyenler: "Rabbimiz, sen her şeyi rahmet ve ilimle kapladın; tövbe edenleri ve senin yoluna uyanları bağışla. Onları cehennem azabından koru!" derler.

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ ِالَّتِى وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ

salih oldu / o kimseleri ki / onlara va'dettin / ki / Adn / cennetlerine / onları girdir / Rabbimiz

مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ٨

8

hikmet sahibi / mutlak galip / sen / şüphesiz sen / nesillerinden / zevcelerinden / atalarından

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ

onu esirgemişsindir / gerçekten / o gün / kötülüklerden / korursan / kimi / kötülüklerden / onları koru

وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ٩ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ

9

seslenilirler / kafir oldular / o kimseler ki / şüphesiz / en büyük / kurtuluş / o / işte bu

لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ

imana / çağrılıyorsunuz / çünkü / kendinize / sizin hıncınızdan / daha büyüktür / Allah'ın / elbette hıncı

فَتَكْفُرُونَ ١٠ قَالُوا رَبَّنَا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ

10

iki kere / bizi dirilttin / iki kere / bizi öldürdün / ey Rabbimiz / dediler / küfrediyorsunuz

فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ١١

11

yol / çıkmağa / var mı / günahlarımızı / itiraf ettik

8 – "Rabbimiz, onları ve atalarından, zevcelerinden ve nesillerinden salih olanları kendilerine va'dettiğin Adn cennetlerine girdir. Şüphesiz sen, evet sen, mutlak galip, hikmet sahibisin"

9 – "Onları kötülüklerden koru. Sen o gün kimi kötülüklerden korursan, onu esirgemişsindir. İşte bu, en büyük kurtuluştur!"

10 – Şüphesiz kafirlere: "Elbette Allah'ın hıncı sizin kendinize olan hıncınızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana çağrılırdınız da küfrederdiniz" diye seslenilir.

11 – (Onlar da): "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve bizi iki kere dirilttin. Günahlarımızı itiraf ettik; çıkış için bir yol var mı?" dediler.

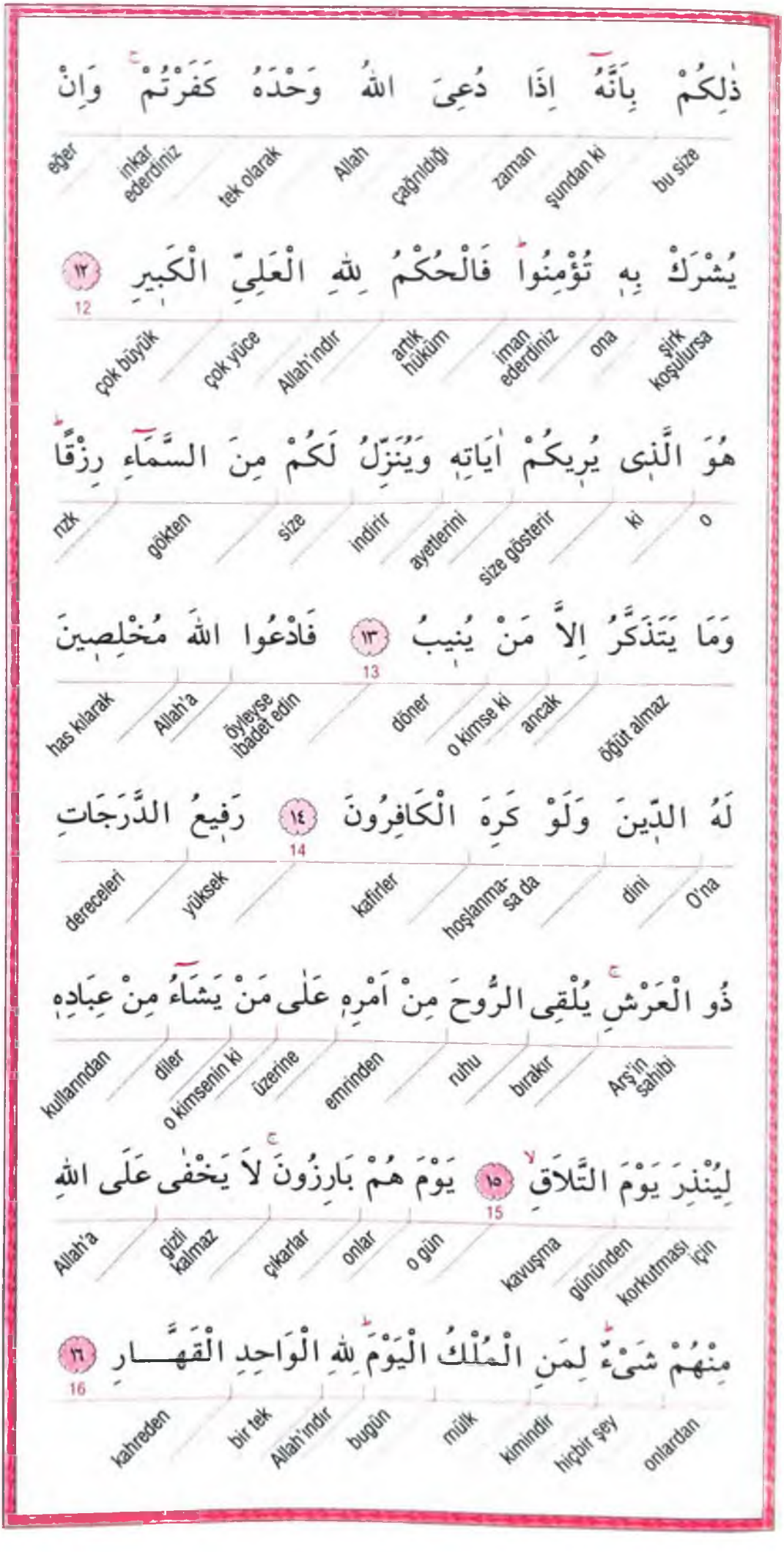

12 – Bu size şundan ki, Allah tek başına çağrıldığı zaman inkar ederdiniz. O'na şirk koşulduğu zaman iman ederdiniz. Artık hüküm; çok yüce, çok büyük Allah'ındır.

13 – O ki size ayetlerini gösterir ve size gökten rızk indirir. Ancak (O'na) dönen kimse öğüt alır.

14 – Öyleyse dini O'na has kılarak Allah'a ibadet edin. Kafirler hoşlanmasa da!

15 – (O'nun) dereceleri yüksektir, Arş'in sahibidir. Ruhu emri ile kullarından dilediğinin üzerine bırakır, kavuşma gününden korkutmak için.

16 – O gün (kabirlerinden) çıkarlar. Onlardan Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. "Bugün mülk kimindir?" (denir). Bir tek, kahreden Allah'ındır (cevabı verilir).

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ

çabuk olandır — Allah — şüphesiz — bugün — haksızlık yok — kazandı — o şeyle ki — nefis — her — cezalanır — bugün

الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى

17

yanında — yürekler — zamandan — o yakın — günden — onları uyar — hesabı

الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۚ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۚ ﴿١٨﴾

18

itaat edilen — şefaatçi — ne de — sıcak bir dost — zalimler için — yoktur — gamla dolu olarak — gırtlakların

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ

19

Allah — göğüsler — saklar — o şeyi ki — gözlerin — hainini — bilir

يَقْضِى بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ بِشَىْءٍ ۗ

hiçbir şeyle — hükmetmezler — O'ndan başka — taparlar — onlar ki — hak ile — hükmeder

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَ لَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ

20

yerinde — gezmediler mi — hakkıyla gören — hakkıyla işiten — O'dur — Allah — şüphesiz

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

kendilerinden önce — idiler — onların ki — sonucu — oldu — nasıl — görsünler

17 – Bugün her nefis kazandığı şeyle cezalanır. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir.

18 – Onları o yakın günden uyar; o zaman kalpler gamla dolu olarak gırtlakların yanındadır (yürekler ağza gelir). Zalimler için ne sıcak bir dost ne de itaat edilen bir şefaatçi yoktur.

19 – Gözlerin hainini ve göğüslerin sakladığını bilir.

20 – Allah hak ile hükmeder. O'dan başka taptıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Şüphesiz Allah, O hakkıyle işiten, hakkıyle görendir.

21 – Yeryüzünde gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş görsünler? Onlar kuvvetçe ve yeryüzünde eserlerce kendilerinden daha çetin idiler. Yine de Allah onları günahları ile yakaladı. Onlar için Allah'tan bir koruyan olmadı.

كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ

onları yakaladı | yeryüzünde | eserlerce | kuvvetçe | kendilerinden | daha çetin | onlar | idiler

اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

21

şundan ki onlar | bu | bir koruyan | Allah'tan | onlar için | olmadı | günahları ile | Allah

كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ

onları yakaladı | inkar ettiler | mucizelerle | peygamberleri | onlara gelirdi | idi

اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى

22

Musa'yı | gönderdik | andolsun gerçekten | azabı | şiddetli | çok güçlü | çünkü o | Allah

بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ

23

Karun'a | Haman'a | Fir'avn'e | apaçık | delille | mucizeleri-mizle

فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاۤءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا

24

katımızdan | hakkı | onlara getirdi | ne zaman ki | çok yalancı | bir sihirbaz | dediler

قَالُوا اقْتُلُوٓا اَبْنَاۤءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا

diri bırakın | onunla beraber | iman ettiler | onların ki | oğullarını | öldürün | dediler

نِسَاۤءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِى ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

25

bir sapıklık içinde | ancak | kafirlerin | tuzağı | değildir | kadınlarını

22 – Bu, şundandır ki, onlara peygamberleri mucizelerle gelirdi; onlar ise inkar ettiler. Allah da onları yakaladı. Çünkü O, çok güçlüdür, azabı şiddetlidir.

23 – Andolsun, gerçekten Musa'yı ayetlerimiz ve apaçık delille gönderdik.

24 – Fir'avn'e, Haman'a ve Karun'a. Çok yalancı bir sihirbazdır, dediler.

25 – Onlara katımızdan hakkı getirince: "Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün ve kadınlarını diri bırakın" dediler. Kafirlerin tuzağı ancak bir sapıklık içindedir (hedefine ulaşmaz).

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّيٓ اَخَافُ

korkuyorum çünkü ben Rabbine dua etsin Musa'yı öldüreyim bırakın beni Fir'avn dedi

اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ

26

dedi fesat yeryüzünde çıkarmasından yahut dininizi değiştirmesinden

مُوسٰٓى اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ

gününe iman etmiyor kibirliden her Rabbinize Rabbim'e sığındım şüphesiz ben Musa

الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ

27

imanını saklıyor Fir'avn hanedanından mü'min bir adam dedi hesap

اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

mucizeler getirmiştir gerçekten Allah'dır Rabbim demisinden bir adamı öldürücek misiniz

مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا

doğru ise eğer yalanı üzerinedir yalancı ise eğer Rabbinizden

يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

haddi aşan o o kimseye ki hidayet etmez Allah şüphesiz sizi tehdit ediyor o şeyin ki bazısı size çarpar

26 – Fir'avn dedi: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim; Rabbine dua etsin. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum".

27 – Musa dedi: "Şüphesiz ben, hesap gününe iman etmeyen her kibirliden benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığındım".

28 – Fir'avn hanedanından (olup da) imanını saklayan bir adam şöyle dedi: "Rabbim Allah'tır" dedi diye bir adamı öldürmek mi istiyorsunuz? O ki size Rabbinizden mucizeler getirdi. Eğer yalancı ise yalanı kendi üzerinedir. Eğer doğru ise sizi tehdit ettiklerinin bazısı size çarpar. Şüphesiz Allah haddi aşan, çok yalancıya hidayet etmez".

كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ

28

çok yalancı — ey — kavmim — sizindir — mülk — bugün — galipler olarak — yeryüzünde

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا

kim — eder yardım — bize — azabından — Allah'ın — eğer — bize gelirse — dedi — Fir'avn — gösteriyorum — size — ancak

مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي

29

o şeyi ki — görüyorum — sizi — iletmiyorum — ancak — yoluna — doğruluk — dedi — o kimse ki

آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾

30

iman etti — ey — kavmim — şüphesiz ben — korkuyorum — sizin için — gibisinden — günü — hiziplerin

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ

gibi — gidişi — kavminin — Nuh — Ad — Semud — onlar ki — sonra — onlardan

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ

31

değildir — Allah — istiyor — zulüm — kullara — ey — kavmim — ben — şüphesiz — korkuyorum

عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ ۚ مَا لَكُمْ

32

gününden — çağrışma — o günde — kaçarsınız — dönerek — arkanızı — yoktur — sizin için

مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

33

Allah'tan — bir koruyucu — kimi — şaşırtırsa — Allah — yoktur — onun için — bir yol gösterici

29 – "Ey kavmim (halkım), bugün mülk, yeryüzünde galipler olarak sizindir. Eğer bize gelirse, Allah'ın azabından bize kim yardım eder?" Fir'avn dedi: "Size ancak kendi gördüğümü gösteriyorum. Sizi ancak doğruluk yoluna (doğru yola) iletiyorum".

30 – İman eden o kimse dedi: "Ey kavmim, şüphesiz ben, sizin için hiziplerin günü gibisinden korkuyorum"

31 – "Nuh, Ad, Semud ve onlardan sonraki kavimlerin (cezası) gibisinden (korkuyorum). Allah kullara zulüm isteyecek değildir".

32 – "Ey kavmim, sizin için çağrışma gününden korkuyorum".

33 –"O günde arkanızı dönerek kaçarsınız. Sizin için Allah'tan bir koruyucu yoktur. Allah kimi şaşırtırsa, onun için bir yol gösterici yoktur."

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ

şüphede / devam etmiştiniz / açık delillerle / önceden / Yusuf / size gelmişti / andolsun gerçekten

مِمَّا جَآءَكُمْ بِهِۦ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ ٱللَّهُ مِنْ بَعْدِهِۦ

ondan sonra / Allah / asla göndermez / dediniz / olduğu / zaman / nihayet / onu / size getirdi / o şeyden ki

رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾
34

şüpheci / aşırı giden / o / o kimseyi ki / Allah / şaşırtır / işte böyle / bir peygamber

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ

kendilerine geldi / delilsiz / Allah'ın / ayetlerinde / mücadele ederler / o kimseler ki

كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ

işte böyle / iman ettiler / o kimselerin / yanında / Allah'ın / katında / buğzca / büyük oldu

يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
35

Fir'avn / dedi / zorba / kibirli / kalbini / her / Allah / mühürler

يَٰهَٰمَٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَٰبَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَٰبَ
36

sebeplerine / sebeplere / yetişirim / belki ben / yüksek kule / benim için / yap / Haman / ey

34 – "Andolsun, Yusuf size önceden açık delillerle geldi; siz onun getirdiğinden hala şüphedesiniz. Nihayet helak olduğu zaman: "Allah ondan sonra asla bir peygamber göndermez" dediniz. İşte Allah aşırı giden şüpheciyi böyle şaşırtır".

35 – O kimseler ki kendilerine gelen delil olmadan Allah'ın ayetlerinde mücadele ederler. (Bu), Allah katında ve iman edenler yanında büyük buğza sebeptir. İşte Allah her kibirli zorbanın kalbini böyle mühürler".

36 – Fir'avn dedi: "Ey Haman, bana yüksek bir kule yap; belki ben sebeplere yetişirim",

السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّى لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ

bir yalancı — elbette zannediyorum — onu — gerçekten ben — Musa'nın — tanrısına — çıkarım — göklerin

وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ

yoldan — çevrildi — ameli — kötü — Fir'avn'e — süslendi — işte böyle

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِىْ تَبَابٍ ع ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِىْٓ اٰمَنَ

37

iman etti — o kimse ki — dedi — hüsranda — ancak — Fir'avn'in — tuzağı — değildir

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ع ﴿٣٨﴾ يٰقَوْمِ

38

kavmim — ey — doğruluğun — yolunu — size göstereyim — bana uyun — halkım — ey

اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ز وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ

yurdu — o — ahiret — şüphesiz — geçici bir fayda — dünya — hayatı — bu — ancak

الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ج

39

misli ile — ancak — cezalanmaz — bir kötülük — yaparsa — kim — karar

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ قصر

işte onlar — mü'min — olarak o — dişiden — yahut — erkekten — iyi birşey — yaparsa — kim

يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

40

hesapsız — orada — rızıklanırlar — cennete — girerler

37 – "Göklerin sebeplerine. Musa'nın tanrısına çıkarım. Gerçekten ben onu elbette bir yalancı zannediyorum". İşte böylece Fir'avn'e kötü ameli süslendi ve yoldan çevrildi. Fir'avn'in tuzağı ancak hüsrandadır.

38 – İman eden kimse: "Ey kavmim, bana tabi olun; size doğruluğun yolunu (doğru yolu) göstereyim" dedi.

39 – "Ey kavmim, bu dünya hayatı ancak geçici bir faydadır. Şüphesiz ahiret o, karar yurdudur".

40 – "Kim bir kötülük yaparsa, ancak misli ile cezalanır. Kim de erkek yahut dişiden, mü'min olarak iyi bir şey yaparsa, işte onlar, cennete girerler, orada hesapsız rızıklanırlar".

وَيٰقَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾
41

ateşe | siz beni davet ediyorsunuz | kurtuluşa | sizi davet ediyorum | ben | neden | halkım | ey

تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِي بِهٖ عِلْمٌ

bilgim | o hususta | benim | yoktur | o şeyi ki | O'na | şirk koşmam | için | Allah'ı | inkar etmem için | beni davete

وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ
42

beni çağırıyorsunuz | o şey ki | gerçekten | şüphesiz | çok bağışlayana | mutlak galibe | sizi davet ediyorum | bense

اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ

dönüşümüz | gerçekten | ahirete | ne de | dünyada | daveti | onun | yoktur | ona

اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٣﴾
43

ateşin | yaranları | onlar | aşırılar | gerçekten | Allah'adır

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيٓ اِلَى اللّٰهِ

Allah'a | işimi | ısmarlıyorum | size | diyorum | o şeyi ki | hatırlayacaksınız

اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا
44

o şeyin ki | kötülüklerinden | Allah | böylece korudu onu | kulları | çok iyi görendir | Allah | şüphesiz

41 – "Ey halkım, neden ben sizi kurtuluşa davet ediyorum da siz beni ateşe davet ediyorsunuz?"

42 – "Beni Allah'ı inkar etmem ve O'na bilgim olmayan şeyi şirk koşmam için davet ediyorsunuz. Ben ise sizi mutlak galip, çok bağışlayan (Allah)a davet ediyorum".

43 – "Şüphesiz, beni davet ettiğiniz şey için ne dünyada ne de ahirette davet (yetkisi) yoktur. Gerçekten dönüşümüz Allah'adır ve gerçekten aşırılar, onlar ateşin yaranıdırlar".

44 – "Size dediklerimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a ısmarlıyorum. Şüphesiz Allah kulları çok iyi görendir".

مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ۚ ﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ

45

o da ateş / azabın / kötüsü / Fir'avn / hanedanını / kuşattı / tuzak kurdular

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ

kıyamet / koptuğu / günde / akşam / sabah / ona / sunulurlar

اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَاۤجُّونَ فِى النَّارِ

46

ateşte / tartışırlar / hatırla o zamanı ki / azabın / en çetinine / Fir'avn / hanedanını / sokun

فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ

size / idik / gerçekten biz / kibir taslıdılar / şunlara ki / zayıflar / der

تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

47

ateşten / bir parça / bizden / savanlar / siz / mı / tabiler

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ

Allah / şüphesiz / içindeyiz / hepimiz / gerçekten biz / kibir taslıdılar / onlar ki / dedi

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ لِخَزَنَةِ

48

bekçilerine / ateşte / onlar ki / dedi / kulların / arasında / hüküm verdi / gerçekten

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

49

azaptan / bir gün / bizden / hafifletsin / Rabbinize / yalvarın / cehennemin

45 – Allah da onu kurdukları tuzağın kötülüklerinden korudu. Fir'avn hanedanını da azabın kötüsü kuşattı.

46 – O da ateş. Ona sabah akşam sunulurlar. Kıyamet koptuğu gün, "Fir'avn ailesini azabın en çetinine sokun" (denecek).

47 – Hatırla o zamanı ki ateşte tartışırlar. Zayıflar, kibir taslayanlara: "Gerçekten biz, size tabi idik. Bizden ateşten bir parça savar mısınız?" derler.

48 – Kibir taslayanlar da: "Gerçekten biz, hepimiz (ateşin) içindeyiz. Şüphesiz Allah kulların arasında gerçekten hüküm verdi" dediler.

49 – Ateştekiler, cehennemin bekçilerine: "Rabbinize yalvarın, bizden azabı bir gün hafifletsen!" derler.

قَالُوٓا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ

evet | dediler | mucizeler | peygamberleriniz | size getiriyordu | değil miydi | dediler

قَالُوا فَادْعُوا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكَافِرِينَ اِلَّا فِى ضَلَالٍ ٥٠

50

hüsranda | ancak | kafirlerin | duası | değildir | siz yalvarın | dediler

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

dünya | hayatında | iman ettiler | onlara ki | peygamberlerimize | elbette yardım edeceğiz | gerçekten biz

وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ٥١ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ

51

zalimlere | fayda vermez | o günde | şahitler | durduğu | günde

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ٥٢

52

yurdun | en kötüsü | onlar için var | lanet | onlar için var | mazeretleri

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِٓى اِسْرَٰٓئِيلَ

İsrail oğullarını | mirasçı kıldık | o kılavuzu | Musa'ya | verdik | andolsun gerçekten

الْكِتَابَ ٥٣ هُدًى وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ٥٤ فَاصْبِرْ

53 | 54

öyleyse sabret | saf akılların | sahiplerine | öğüt olmak için | rehber olmak için | o kitaba

50 – Onlar da: "Size peygamberleriniz mucizeler getirmediler miydi?" dediler. Onlar da: "Evet," dediler. Onlar da: "Siz yalvarın. Kafirlerin duası ancak hüsrandadır!" dediler.

51 – Gerçekten biz, peygamberlerimize de iman edenlere de dünya hayatında da şahitlerin durduğu günde de elbette yardım edeceğiz.

52 – O günde zalimlere mazeretleri fayda vermez. Onlar için lanet vardır, onlar için yurdun en kötüsü vardır.

53 – Andolsun, gerçekten Musa'ya o kılavuzu verdik ve İsrail oğullarını o kitaba mirasçı kıldık.

54 – Rehber olmak ve saf akıl sahiplerine öğüt olmak için.

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

hamdi ile / tesbih et / günahın için / istiğfar et / haktır / Allah'ın / va'di / şüphesiz

رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِى اٰيَاتِ

55

ayetlerinde / tartışıyorlar / onlar ki / şüphesiz / sabahleyin / akşam üzeri / Rabbinin

اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فِى صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ

bir kibir / ancak / göğüslerinde / değildir / kendilerine geldi / delilsiz / Allah'ın

مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

hakkıyla işiten / O / çünkü O / Allah'a / sığın / ona yetişenler / onlar / değil

الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ

56

daha büyüktür / yerin / göklerin / elbette yaratılışı / çok iyi gören

خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

57

bilmezler / insanların / çoğu / ancak / insanların / yaratılışından

وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

yaptılar / iman ettiler / o kimseler ki / gören / kör ile / bir olmaz

الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِىءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

58

düşünüyorsunuz / ne de az / kötülük yapan / iyi şeyler

55 – Sabret. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Günahın için istiğfar et. Rabbinin Hamdi ile akşam üzeri ve sabahleyin tesbih et.

56 – Allah'ın ayetlerinde kendilerine gelen bir delil olmadan tartışanlar (var ya), onların göğüslerinde ancak bir kibir vardır ki ona asla yetişemezler. Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyle işiten, çok iyi görendir.

57 – Elbette göklerin ve yerin yaratılışı insanların yaratılışından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler.

58 – Kör ile gören, iman edip iyi şeyler yapanlarla kötülük yapan bir olmaz. Ne de az düşünüyorsunuz!

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

insanların çoğu fakat onda şüphe yok elbette gelicidir kıyamet şüphesiz

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ

59 şüphesiz size icabet edeyim dua edin bana Rabbiniz dedi iman etmezler

الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ ع

60 horlanarak cehenneme girecekler ibadetimden büyüksünüyorlar o kimseler ki

اَللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

gündüzü de onda dinlenmeniz için geceyi size kıldı o zattır ki Allah

مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

çoğu ancak insanlara lutuf elbette sahibidir Allah gerçekten aydınlatıcı

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ

61 her yaratıcısı Rabbiniz Allah işte sizin şükretmezler insanların

شَىْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ

62 çevrilir işte böyle çevriliyorsunuz nasıl O ancak ilah yoktur şeyin

59 – Şüphesiz kıyamet elbette gelicidir, onda şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

60 – Rabbiniz dedi: Bana dua edin, size icabet edeyim. Şüphesiz benim ibadetimden büyüksünenler, cehenneme hor olarak girecekler.

61 – Allaha O zattır ki geceyi onda dinlenmeniz için, gündüzü de aydınlatıcı olarak yarattı. Gerçekten Allah insanlara elbette lutuf sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmezler.

62 – İşte Rabbiniz Allah her şeyin yaratıcısıdır. O'ndan başka İlah yoktur. Nasıl da çevriliyorsunuz!

الَّذِينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اَللهُ الَّذِى جَعَلَ

63

kıldı / O ki / Allah / inkar ediyorlar / Allah'ın / ayetlerini / idiler / onlar ki

لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّ السَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ

size suret verdi / bir bina / göğü / bir karargah / yeri / size

فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمُ اللهُ

Allah / işte budur / temiz şeylerden / rızk etti size / suretlerinizi / güzelleştirdi

رَبُّكُمْ فَتَبٰرَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَىُّ

64

dini / O / alemlerin / Rabbi / Allah / yücedir / Rabbiniz

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

Rabbi / Allah'a / hamd olsun / dini / O'na / has kılarak / O'na ibadet edin / O / ancak / ilah yoktur

الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنِّى نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ

65

onlara ki / ibadet etmemden / men edildim / gerçekten ben / de / alemlerin

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ لَمَّا جَآءَنِىَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَّبِّى

Rabbimden / açık deliller / bana geldiği / zaman / Allah'tan / başka / tapıyorsunuz

وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

66

alemlerin / Rabbine / teslim olmamı / emrolundum

63 – Allah'ın ayetlerini inkar edenler işte böyle çevrilirler.

64 – Allah O'dur ki yeri sizin için bir karargah, göğü de bir bina kıldı. Size suret verdi; suretlerinizi güzelleştirdi. Size temiz şeylerden rızk verdi. İşte Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah yücedir!

65 – O diridir. O'ndan başka İlah yoktur. Dini O'na has kılarak O'na ibadet edin. Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun.

66 – De ki: "Gerçekten ben, bana Rabbimden açık deliller geldiği zaman sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmekten men edildim ve alemlerin Rabbi Allah'a teslim olmakla emrolundum".

هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

o ki / sizi yarattı / topraktan / sonra / meniden / sonra / kan pıhtısından

ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا

sonra / sizi çıkarıyor / bir çocuk olarak / sonra / yetişmeniz için / güçlü çağınıza / sonra / olmanız için

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا اَجَلاً مُسَمًّى

ihtiyarlar / içinizden / kimi / öldürülür / önceden / yetişmeniz için / bir ecele / belli

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِى يُحْيِ وَيُمِيتُ فَاِذَا قَضٰى

umulur ki / aklınızı çalıştırırsınız / o / ki / diriltir / öldürür / zaman / hükmettiği

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

bir şeye / ancak / der / ona / ol / o da oluverir / mi / görmedin / şu kimseleri ki

يُجَادِلُونَ فِى اٰيَاتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ

tartışıyorlar / ayetlerinde / Allah'ın / nasıl / çevriliyorlar / o kimseler ki / yalanladılar / kitabı

وَبِمَا اَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلاَلُ

o şeyi ki / gönderdik / onunla / elçilerimizi / yakında / bilirler / zaman / demir halkalar

67 – O ki sizi topraktan, sonra meniden, sonra kan pıhtısından yarattı. Sonra da sizi bir çocuk olarak çıkarıyor. Sonra güçlü çağınıza yetişmeniz, sonra da ihtiyarlar olmanız için. İçinizden kimi önceden öldürülür ve belli bir ecele yetişmeniz için. Umulur ki aklınızı çalıştırırsınız.

68 – O ki diriltir ve öldürür. Bir şeye hükmettiği zaman ona ancak, "ol" der; o da oluverir.

69 – Allah'ın ayetlerinde tartışanları görmedin mi, nasıl da çevriliyorlar?

70 – Onlar ki kitabı ve elçilerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanladılar. Yakında bilirler.

فِيٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُوْنَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ

71

ateşte sonra kaynar suda sürüklenirler zincirler boyunlarında

يُسْجَرُوْنَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُوْنِ

72 73

başka şirk koşuyor-sunuz idiniz o şey ki nerede onlara denildi sonra yakılırlar

اللّٰهِ ۭ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا ۭ

hiçbir şeye önceden tapıyoruz biz değildik daha doğrusu bizden kayboldular dediler Allah'tan

كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

74

idiniz o şeyle ki işte bu size kafirleri Allah şaşırtır işte böyle

تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ﴿٧٥﴾

75

şımarıyor-sunuz idiniz o şeyle ki haksız yere yeryüzünde neşeleniyor-sunuz

اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ فَبِئْسَ مَثْوَى

yeri ne kötü orada ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin

الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ

76

bir kısmını sana gösterirsek eğer haktır Allah'ın va'di şüphesiz sabret müstekbirlerin

الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٧﴾

77

döndürülürler yalnız bize seni öldürürsek yahut onları tehdit ediyorum o şeyin

71 – O zaman boyunlarında demir halkalar ve zincirler sürüklenirler,

72 – Kaynar suda. Sonra da ateşte yakılırlar.

73 – Sonra onlara: "Şirk koştuğunuz şeyler nerede?" denildi.

74 – "Allah'tan başka". Onlar da: "Bizden kayboldular. Daha doğrusu, biz önceden hiçbir şeye tapmıyorduk" dediler. İşte Allah kafirleri böyle şaşırtır.

75 – Bu size, yeryüzünde haksız yere neşeleniyor olmanızdan ve şımarıyor olmanızdan dolayıdır!

76 – Girin cehennemin kapılarından, orada ebedi kalıcılar olarak. Mütekebbirlerin yeri ne kötüdür!

77 – Sabret. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Eğer sana onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını gösterirsek (bu olabilir), yahut seni öldürürsek, (o zaman da) yalnız bize döndürülürler.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا

anlattık kimini onlardan senden önce peygamberler gönderdik andolsun gerçekten

عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

bir peygamber için olmadı sana anlatmadık kimini onlardan sana

اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلاَّ بِاِذْنِ اللهِ ۚ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ

hak ile hükmolunur Allah'ın emri geldiği zaman Allah'ın izni ile ancak bir ayet getirmek

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

78

sizin için yarattı O'dur ki Allah batılcılar orada ziyan eder

الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

79

faydalar onlarda sizin için vardır yersiniz onlardan onlardan binmeniz için hayvanları

وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

gemilerin üzerinde onların üzerinde göğüslerinizde bir ihtiyaca üzerlerinde ulaşmanız için

تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ ۖ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

80 81

taşınırsınız size gösteriyor ayetlerini hangi ayetlerini Allah'ın inkar edersiniz

78 – Andolsun, gerçekten senden önce peygamberler gönderdik; onlardan kimini sana anlattık, onlardan kimini de sana anlatmadık. Allah'ın izni olmadan bir peygamber bir ayet getiremez. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hükmolunur. Orada batılcılar ziyan ederler.

79 – Allah O'dur ki hayvanları onlardan bazılarına binmeniz için yarattı. Onlardan bazılarını da yersiniz.

80 – Onlarda sizin için faydalar vardır. Onların üzerinde göğüslerinizdeki bir ihtiyaca ulaşmanız için. Onların ve gemilerin üzerinde de taşınırsınız.

81 – Size ayetlerini gösteriyor. Artık Allah'ın hangi ayetlerini inkar edersiniz?

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

o kimselerin | sonu | oldu | nasıl | baksınlar | yeryüzünde | gezmediler | mi

مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا

eserlerce | kuvvetçe | daha çetin | kendilerinden | daha çok | idiler | kendilerinden önce

فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

82

onlara getirdi | ne zaman ki | kazanıyorlar | idiler | o şey ki | onlara | fayda vermedi | yeryüzünde

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم

onları | kuşattı | ilimden | yanlarında | o şeye ki | sevindiler | mucizeler | peygamberleri

مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا

83

dediler | şiddetli azabımız | gördüler | ne zaman ki | alay ediyorlar | onunla | idiler | o şeyler ki

آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ

84

şirk koşanlar | O'na | idik | o şeyi ki | inkar ettik | bir tek | Allah'a | iman ettik

يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي

ki | Allah'ın | adeti | şiddetli azabımızı | gördükleri | zaman | imanları | onlara fayda verir | olmadı

قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

85

kafirler | orada | ziyan etti | kullarında | geçti | gerçekten

82 – Yeryüzünde gezmediler mi ki, baksınlar da kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş, görsünler. Onlar kendilerinden daha çok idiler. Kuvvetçe ve yeryüzünde eserlerce de daha çetin idiler de kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

83 – Peygamberleri onlara mucizeler getirince, yanlarındaki ilimden (alay ederek) sevindiler. Alay ettikleri şey de onları kuşattı.

84 – Şiddetli azabımızı görünce: "Bir tek Allah'a iman ettik ve şirk koştuğumuz şeyleri de inkar ettik" dediler.

85 – Şiddetli azabımızı görünce imanları onlara fayda vermedi. Allah'ın, geçmiş kulları arasındaki adeti üzere. Kafirler orada ziyan ettiler.

سُورَةُ سَجْدَةَ أَوْ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

1 2

Ha.Mim / indirme / Rahman'dan / Rahimden / kitap / ayetleri açıklanmış / Arapça bir Kur'an olarak

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾

3 4

bir toplum için / biliyorlar / müjdeci olarak / uyarıcı olarak / yüz çevirdi / onların çoğu / artık onlar / dinlemezler

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا

dediler / kalplerimiz / örtüler içindedir / o şeyden ki / bizi çağırıyorsunuz / ona / kulaklarımızda / ağırlık / bizim aramızda

وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ

5

senin aranda / perde / sen çalış / şüphesiz biz de / çalışanlar / de / ancak / ben / bir insan / sizin gibi / bana vahyolunuyor

41 – FUSSİLET SURESİ

Mekke'de inmiştir.
54 ayettir.

1 – Ha. Mim.

2 – Rahman ve Rahim'den indirilen

حزب ٤

3 – Bir kitaptır. Ayetleri, bilen bir toplum için Arapça bir Kur'an olarak açıklanmıştır.

4 – (O Kur'an) müjdeci ve uyarıcı olarak. Onların çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler.

5 – "Kalplerimiz sizin bizi çağırdığınız şeyden örtüler içindedir, kulaklarımızda da ağırlık var. Seninle bizim aramızda bir perde vardır. Sen çalış, biz de çalışanlarız!" dediler.

أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَٱسْتَقِيمُوٓا۟ إِلَيْهِ وَٱسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ٦

6

müşriklerin / vay başına gelenlere / O'ndan mağfiret dileyin / ona / yönelin / bir tek / İlahtır / İlahınız / ancak

ٱلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ٧

7

inkar edenler / onlar / ahireti / onlar / zekatı / vermezler / o kimseler ki

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ ٨ قُلْ أَئِنَّكُمْ

8

gerçekten siz mi / de / kesilmemiş / bir mükafat / onlar için vardır / iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler / o kimseler ki / şüphesiz

لَتَكْفُرُونَ بِٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ

eşler/benzerler / O'na / kiliyorsunuz / iki günde / yeri / yarattı / O'nu ki / inkar ediyorsunuz

ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا وَبَٰرَكَ

9

bereket verdi / üstünden / sabit dağlar / onda / kıldı / alemlerin / Rabbidir / işte o

فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ۖ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِينَ ١٠

10

soranlar için / eşit olarak / günlerde / dört / azıklarını / onda / takdir etti / ona

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ

yere / ona / dedi / dumandır / ki o / göğe / yöneldi

ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۖ قَالَتَآ أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ١١

11

isteyenler olarak / geldik / ikisi dedi / istemeyerek / yahut / isteyerek / ikiniz gelin

6 – De ki: "Ben ancak sizin gibi bir insanım. Bana ancak, İlahınızın bir tek İlah olduğu vahyolunuyor. O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay müşriklerin başına gelenlere!"

7 – Onlar ki zekatı vermezler ve onlar ahireti de inkar edenler.

8 – Şüphesiz iman edip iyi şeyler yapanlar için, kesilmeyen bir mükafat vardır.

9 – De ki: "Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı mı inkar ediyor ve O'na eşler koşuyorsunuz? İşte O, alemlerin Rabbidir".

10 – Onda, üstünden sabit dağlar kıldı (koydu), ona bereket verdi. Onda azıklarını da dört günde takdir etti; soranlar için eşit olarak.

11 – Sonra duman halindeki göğe yöneldi; ona ve yere: "İsteyerek yahut istemeyerek gelin!" dedi. Onlar da: "İsteyerek geldik" dediler.

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِي كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا

susledik emrini göğe her vahyetti iki günde gökler yedi onları bitirdi

السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ۚ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

12

her şeyi bilenin mutlak galibin takdiri bu onları koruduk kandillerle dünya göğünü

فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

13

Semud'un Ad'in yıldırımı gibi bir yıldırımdan sizi uyardım de yüz çevirirlerse eğer

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوا

ibadet etmeyin arkalarından önlerinden elçiler onlara gelmişti hani

اِلَّا اللّٰهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهِ

onunla gönderildiniz o şeyi ki gerçekten biz melekler mutlaka indirirdi Rabbimiz dileseydi eğer dediler Allah'a ancak

كٰفِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

14

haksız yere yeryüzünde büyüklük tasladılar Ad'e gelince inkar edenler

وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ

o onları yarattı ki Allah şüphesiz -ler mi kuvvetçe bizden daha çetin kim dediler

12 – Onları iki günde yedi gökler olarak bitirdi. Her göğe emrini vahyetti. Dünya göğünü kandillerle süsledik ve onları koruduk. Bu, mutlak galip, her şeyi bilen (Allah')ın takdiridir.

13 – Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "Ben sizi Ad ve Semud'un yıldırımı gibi bir yıldırımdan uyardım.

14 – Hani, onlara elçileri: "Ancak Allah'a ibadet edin" diye önlerinden ve arkalarından gelmişti. Onlar da: "Rabbimiz isteseydi, elbette melekler indirirdi. Gerçekten biz sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz" dediler.

15 – Ad'e gelince: Yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve "Kuvvetçe bizden daha çetin kimdir?" dediler. Onları yaratan Allah'ın kuvvetçe kendilerinden daha çetin olduğunu görmediler mi? Onlarsa ayetlerimizi inkar ediyorlardı.

16 – Biz de onların üzerlerine uğursuz günlerde dondurucu bir rüzgar gönderdik ki, onlara dünya hayatında rezillik azabını tattıralım diye. Elbette ahiret azabı daha rezil edicidir. Onlar yardımlanmazlar da.

17 – Semud'a gelince: Onlara doğru yolu gösterdik; onlarsa körlüğü hidayete tercih ettiler. Onları kazandıkları şey yüzünden hakaret azabının yıldırımı yakaladı.

18 – İman edenleri ise kurtardık. Onlar (Allah'tan) çekiniyorlardı.

19 – Hatırla o günü ki, Allah'ın düşmanları ateşe sürülür. Onlar sevk ediliyorlar.

20 – Nihayet ona geldikleri zaman kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları şeylere karşı aleyhlerine şahitlik eder.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللهُ الَّذِى اَنْ

Allah bizi konuşturdu dediler aleyhimize şahitlik ettiniz niçin derilerine dediler

كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

döndürülürsünüz yalnız O'na defa ilk sizi yarattı o şeyi her

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا اَبْصَارُكُمْ وَلَا

gözleriniz ne de kulaklarınız aleyhinize şahitlik etmesinden saklanıyordunuz siz değildiniz

جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ٢٢

yapıyorsunuz o şeylerden çoğunu bilmez Allah şüphesiz sanmıştınız ancak derileriniz

وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ

siz de oldunuz helak etti sizi Rabbinize zannettiniz ki sizin zannınızdır işte bu

الْخَاسِرِينَ ٢٣ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا

23

rıza talep ederlerse eğer onların durağı ateş dayanabilirlerse eğer ziyan edenlerden

فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ٢٤ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ

24

o şeyi ki onlara süslediler arkadaşlar onlara musallat ettik hoş görülenlerden onlar değildir

21 – Derilerine. "Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?" dediler. Onlar da: "Bizi her şeyi konuşturan Allah konuşturdu" dediler. Sizi ilk defa yaratan O'dur ve yalnız O'na döndürülürsünüz.

22 – Ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin ne de derilerinizin aleyhinizde şahitlik edeceğinden saklanmıyordunuz. Ancak Allah'ın, yaptıklarınızdan çoğunu bilmeyeceğini sanmıştınız.

23 – İşte Rabbinize olan bu zannınızdır ki sizi helak etti; siz de ziyan edenlerden oldunuz.

24 – Eğer sabrederlerse, ateş onların durağıdır. Eğer rıza talep ederlerse, onlar hoş görülmezler.

25 – Onlara arkadaşlar musallat ettik; onlar da kendilerine önlerindekini ve arkalarındakini süslediler ve kendilerinden önce geçen cin ve insan ümmetlerinin içinde onlara da söz (azap) hak oldu. Çünkü onlar ziyan edenler idiler.

26 – Kafirler: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, onda gürültü edin, belki galip gelirsiniz" dediler.

27 – Biz de kafirlere elbette şiddetli bir azap tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsü ile elbette cezalandıracağız.

28 – İşte bu, Allah'ın düşmanlarının cezası ateştir. Onlar için orada ayetlerimizi inkar etmelerine ceza olarak ölümsüzlük yurdu vardır.

29 – Kafirler: "Rabbimiz, bizi saptıran cin ve insanları bize göster de en aşağılardan olmaları için onları ayaklarımızın altına alalım" dediler.

اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ

gerçekten o kimseler ki dediler Rabbimiz Allah sonra dosdoğru oldular

عَلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا

melekler üzerlerine korkmayın diye üzülmeyin sevinin

بِالْجَنَّةِ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَاؤُكُمْ فِى الْحَيٰوةِ

cennetle o ki idiniz tehdit ediliyorsunuz biz sizin dostlarınız hayatında

الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِى اَنْفُسُكُمْ

dünya ahirette sizin için var orada o şey ki çeker canlarınız

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

sizin için var orada o şey ki istiyorsunuz bir ziyafet olarak çok bağışlayandan çok esirgeyenden

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا اِلَى اللهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ

kim daha güzel sözce o kimseden çağırdı Allah'a yaptı iyi şey dedi

اِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ

şüphesiz ben müslümanlardan bir olmaz iyilik ne de kötülük

30 – Gerçekten "Rabbimiz Allah'dır" deyip de sonra doğru olanların üzerine melekler iner, "korkmayın, üzülmeyin, size va'dolunan cennetle sevinin" derler.

31 - Biz sizin dünya hayatında da ahirette de dostlarınınız. Sizin için orada canınızın çektiği her şey ve sizin için orada istediğiniz her şey vardır".

32 – "Çok bağışlayıcı, çok esirgeyici (Allah)tan bir ziyafet olarak".

33 – Allah'a çağıran, iyi şey yapan ve: "Şüphesiz ben Müslümanlardanım" diyenden sözü daha güzel kimdir?

اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ

sanki o | düşmanlık | onun arasında da vardır | senin arasında | o kimse ki | o zaman | en güzeldir | o | o şeyle ki | sav

وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰىهَآ

34

bunlar verilmez | sabrettiler | o kimselere ki | ancak | bunlar verilmez | sıcak | bir dosttur

اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ

35

şeytandan | kesin dürterse seni | eğer | büyük | nasip | sahip | ancak

نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ

36

O'nun delillerinden | kemaliyle bilen | hakkıyla işiten | O | çünkü o | Allah'a | sığın | bir dürtme

الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا

ne de | güneşe | secde etmeyin | ay | güneş | gündüz | gece

لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ

O'na | iseniz | eğer | onları yarattı | O ki | Allah'a | secde edin | aya

تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

37

Rabbinin | yanında | o kimseler | büyüklenirlerse | eğer | ibadet ediyorsunuz

يُسَبِّحُونَ لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

38

usanmazlar | onlar | gündüz | gece | O'na | tesbih ederler

34 – İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü) en güzeli ile sav; o zaman seninle kendisi arasında düşmanlık olan, sanki sıcak bir dost olur.

35 – Bunlar ancak sabredenlere verilir. Bunlar ancak büyük bir nasibe sahip olana verilir.

36 – Eğer seni şeytandan kesin bir dürtme dürterse, Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, kemaliyle bilendir.

37 – O'nun delillerinden biri de gece ile gündüz ve güneşle aydır. Ne güneşe ne de aya secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin, eğer O'na ibadet ediyorsanız.

38 – Eğer büyüklenirlerse, Rabbinin yanındakiler O'nu gece gündüz tesbih ederler ve onlar usanmazlar da.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ

hareketa geçer suyu üzerine indirdiğimiz zaman boyun büken yeri görürsün şüphesiz sen O'nun delillerinden

وَرَبَتْ ۭ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۭ اِنَّهٗ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٣٩

kadir şeye her çünkü O ölüleri elbette diriltir onu dirilttiği o ki şüphesiz kabarır

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۭ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ

ateşe atılıyor o kimse mi bize gizli kalmazlar ayetlerimizde saparlar o kimseler ki şüphesiz

خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yapıyorsunuz o şeyi ki çünkü o istediniz o şeyi ki yapın kıyamet gününde güvenle geliyor o kimse mi yoksa daha hayırlı

بَصِيْرٌ ۝٤٠ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ

elbette bir kitap gerçekten o kendilerine geldiği zaman zikri inkar ettiler o kimseler ki şüphesiz görendir

عَزِيْزٌ ۝٤١ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۭ تَنْزِيْلٌ

indirilmiş arkasından ne de önünden batıl ona gelmez güçlü

مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ۝٤٢ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ

peygamberler için denmiştir gerçekten o şey ki ancak senin için denmiyor övgüyle layıktan hikmet sahibinden

39 – O'nun delillerinden olarak görürsün ki, yer boyun bükmüştür. O-nun üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır. Şüphesiz onu diriltен elbette ölüleri de diriltir. Çünkü O, her şeye kadirdir.

40 – Şüphesiz ayetlerimizde sapanlar bize gizli kalmazlar. Ateşe atılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet gününde güvenle gelen mi? İstediğinizi yapın. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir.

41 - Şüphesiz kendilerine gelen zikri inkar edenleri (cezalandıracağız). Gerçekten o, elbette güçlü bir kitaptır.

42 – Batıl ona ne önünden ne de arkasından gelemez. Hikmet sahibi, övgüye layık (Allah)tan indirilmiştir.

مِنْ قَبْلِكَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ

43

eğer / acıklı / azabın / sahibidir / bağışlama / elbette sahibidir / Rabbin / şüphesiz / senden önce

جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ

Arap / yabancı mı / ayetleri / açıklanmış olmak / değilmiydi / mutlak derlerdi / yabancı / bir Kur'an / onu kılsaydık

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَآءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

iman etmezler / o kimseler ki / şifa / hidayet / iman ettiler / o kimseler için ki / o / de ki

فِىٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ

bir yerden / seslenilirler / işte onlar / körlük / onlara karşı / o / ağırlık / kulaklarında

بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ

44

onda / ihtilaf edildi / kitabı / Musa'ya / verdik / andolsun gerçekten / uzak

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ

gerçekten onlar / aralarında / elbette hüküm verilirdi / Rabbinden / geçti / bir söz / olmasaydı

لَفِى شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

45

kendi lehine / iyi bir şey / yaparsa / kim / kuşku verici / ondan / elbette şüphede

وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

46

kullanna / zulmedici / Rabbin / değildir / kendi aleyhinedir / kötülük ederse / kim

43 – Sana da ancak gerçekten senden önceki peygamberlere denen şey deniyor. Şüphesiz Rabbin elbette bağışlama sahibidir ve acıklı azap sahibidir.

44 – Eğer biz onu yabancı (dilde) bir Kur'an kılsaydık, mutlaka: "Ayetleri açıklanmalı değil miydi? Yabancı mıdır, Arapça mıdır?" derlerdi. De ki: "O, iman edenler için hidayet ve şifadır". İman etmeyenlerin ise kulaklarında ağırlık vardır. O, onlara karşı körlüktür (onu anlamazlar). İşte onlara uzak bir yerden seslenilir (seslenilen şeyi de anlamazlar).

45 – Andolsun, gerçekten Musa'ya o kitabı verdik de onda ihtilaf edildi. Eğer Rabbinden geçen bir söz olmasa idi, elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten onlar ondan elbette kuşku verici bir şüphe içindeler.

46 – Kim iyi bir şey yaparsa, kendi lehinedir. Kim de kötülük ederse, kendi aleyhinedir. Rabbin kullarına zulmedici değildir.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا

...ndan | meyvelerden | çıkmaz | kıyametin | ilmi | döndürülür | yalnız O'na

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

...ara seslenir | günde | O'nun ilmi ile | ancak | doğurmaz | dişiden | gebe kalmaz

اَيْنَ شُرَكَآئِىْ ۙ قَالُوٓا اٰذَنَّاكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۚ ﴿٤٧﴾ 47 وَضَلَّ

kayboldu | hiçbir şahit | bizden yok | sana bildirdik | dediler | benim ortaklarım | nerede

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾ 48

kaçış yeri | onlar için yoktur | iyice anladılar | önceden | tapıyorlar | idiler | o şey ki | onlardan

لَا يَسْئَمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۫ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسٌ

hemen ümidini keser | şer | ona dokunursa | eğer | hayır | istemekten | insan | usanmaz

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ 49 وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ

sıkıntının | ardından | bizden | bir rahmet | ona tattırırsak | andolsun eğer | bunu açığa vuran

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِىْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَلَئِنْ

andolsun eğer | kopar | kıyameti | ...netmem | benimdir | bu | elbette der | kendisine dokundu

47 – Kıyametin ilmi yalnız O'na döndürülür. Kapçıklarından çıkan meyveler ve bir dişinin gebe kalması hep O'nun ilmi iledir. "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği günde, onlar da: "Sana bildirdik, içimizden hiçbir şahit yok" dediler.

48 – Daha önceden taptıkları şeyler onlardan kayboldu. Kaçış yeri olmadığını iyice anladılar.

49 – İnsan hayır istemekten usanmaz. Eğer ona şer dokunursa, hemen ümidini keser, bunu açığa vurur.

50 – Andolsun, eğer ona, kendisine dokunan sıkıntıdan sonra bizden bir rahmet tattırırsak, elbette: "Bu benimdir. Kıyametin kopacağını da sanmam. Andolsun, eğer Rabbime döndürülürsem, gerçekten O'nun yanında benim için elbette en güzeli var" der. Elbette biz kafirlere yaptıklarını habere vereceğiz ve onlara ağır bir azaptan elbette tattıracağız.

رُجِعْتُ اِلٰى رَبِّىٓ اِنَّ لِى عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ

o kimselere ki | elbette biz haber vereceğiz | elbette en güzeli | O'nun katında | benim için var | gerçekten | Rabbime | döndürülürsem

كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٠ 50

ağır | bir azaptan | elbette onlara tattıracağız | yaptılar | o şeyi ki | kafir oldular

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ

ona dokunduğu | zaman | yanıyla | uzaklaşır | yüz çevirir | insana | nimet verdiğimiz | zaman

الشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ ٥١ 51 قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ

ise | eğer | gördünüz mü | de ki | pek geniş | duanın | sahibidir | kötülük

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ٥٢ 52

uzak | muhalefet içinde | o | o kimseden | daha sapık | kim | inkar ettiniz | sonra | Allah | katından

سَنُرِيهِمْ اٰيَاتِنَا فِى الْاٰفَاقِ وَفِٓى اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ

meydana çıksın | ta ki | nefislerinde | ufuklarda | ayetlerimizi | onlara göstereceğiz

لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ٥٣ 53

şahit | şeye | her | şüphesiz O | Rabbin | yetmedi mi | haktır | o gerçekten | onlar için

اَلَآ اِنَّهُمْ فِى مِرْيَةٍ مِنْ لِقَآءِ رَبِّهِمْ اَلَآ اِنَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُحِيطٌ ٥٤ 54

kuşatan | şeyi | her | şüphesiz O | bilin ki | Rablerine | kavuşmaktan | bir şüphede | gerçekten onlar | bilin ki

51 – İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve yan çizer. Ona kötülük dokunduğu zaman pek geniş duanın sahibidir (uzun uzadıya dua eder).

52 – De ki: "Gördünüz mü, eğer o (Kur'an), Allah katından ise sonra siz de onu inkar ettiniz ise, uzak bir muhalefet içinde olandan daha sapık kimdir?"

53 – Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve nefislerinde göstereceğiz ki onlar için onun gerçekten hak olduğu meydana çıksın. Rabbinin, şüphesiz O'nun her şeye şahit olması yetmez mi?

54 – Bilin ki, onlar Rablerine kavuşmaktan bir şüphe içindeler. Bilin ki, şüphesiz O, her şeyi kuşatandır.

سورة الشورى مكية وهي
ثلث وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللهُ

Allah senden önce o kimselere sana vahyeder işte böyle Ayn. Sin. Kaf Ha. Mim

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ

çok yüce o yerde o şeyler ki göklerde o şeyler ki O'nundur hikmet sahibi mutlak galip

الْعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

melekler üstlerinden çatlayacak gökler neredeyse çok ulu

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَآ إِنَّ اللهَ هُوَ

o Allah şüphesiz bilin yerde o kimseye ki bağış dilerler Rablerinin hamdi ile tesbih ederler

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَآءَ اللهُ حَفِيظٌ

gözetleyicidir Allah dostlar O'ndan başka edindiler o kimseler ki çok esirgeyen çok bağışlayan

42 – ŞURA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
53 ayettir.

1 – Ha. Mim.

2 – Ayn. Sin. Kaf.

3 – İşte mutlak galip, hikmet sahibi Allah sana ve senden öncekilere böyle vahyeder.

4 – Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, çok yüce, çok uludur.

5 – Neredeyse üstlerindeki gök çatlayacak. Melekler Rablerinin Hamdi ile tesbih eder ve yerdekilere bağış dilerler. Bilin ki şüphesiz Allah, O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

6 – O'ndan başka dostlar edindikleri şeylere (gelince), Allah onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

عَلَيْهِمْ ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا

6

bir Kur'an — sana — vahyettik — işte böyle — vekil — onların üzerinde — sen değilsin — üzerlerinde

عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ؕ

onda — şüphe yok — toplanma — gününden — uyarman için — çevresinde — o kimseleri — kentlerin — anasını — uyarman için — Arapça

فَرِيقٌ فِى الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِى السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً

7

bir ümmet — onları yapardı — Allah dileseydi — eğer — alevli ateşte — bir grup — cennette — bir grup

وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُمْ

onların yoktur — zalimlerin — rahmetine — diler — o kimseyi ki — girdirir — fakat — tek

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ

8

dostlar — O'ndan başka — edindiler mi — yoksa — bir yardımcı — ne de — bir dost

فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِىُّ وَهُوَ يُحْىِ الْمَوْتٰى ۖ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

şeye — her — O — ölüleri — diriltir — O — dosttur — O — Allah

قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَىْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ

9

Allah'a — onun hükmü — bir şeyden — onda — ihtilaf ettiniz — o şey ki — kadirdir

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿١٠﴾

10

dönerim — yalnız O'na — güvendim — yalnız O'na — Rabbim — Allah'tır — işte

7 – İşte böyle, sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki kentlerin anasını (Mekke'yi) ve çevresindekileri uyarasın ve onda şüphe olmayan toplanma gününden uyarasın. Bir grup cennette ve bir grup alevli ateştedir.

8 – Eğer Allah dileseydi onları tek bir ümmet yapardı. Fakat dilediğini rahmetine girdirir. Zalimler için ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

9 – Yoksa O'ndan başka dostlar mı edindiler? Asıl dost Allah'tır. O, diriltir ve öldürür. O, her şeye kadirdir.

10 – İhtilaf ettiğiniz her şeyin hükmü Allah'adır. İşte Rabbim Allah budur. Yalnız O'na tevekkül ettim ve yalnız O'na dönerim.

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

eşler | kendinizden | sizin için | kıldı | yerin | göklerin | yaratıcısı

وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

O | hiçbir şey | O'nun gibi | yoktur | onda | üretiyor sizi | eşler | hayvanlardan

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ

11

genişletir | yerin | göklerin | anahtarları | O'nun | herşeyi görendir | hakkıyla işiten

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ

12

siza | şeriat yaptı | çok iyi bilen | şeyi | her | çünkü o | daraltır | diler | o kimse için | rızkı

مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا

o şeyi ki | sana | vahyettik | o şeyi ki | Nuh'a | onu | tavsiye etti | o şeyi ki | dinden

وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا

dini | doğru tutun | diye | İsa'ya | Musa'ya | İbrahim'e | onu | tavsiye ettik

تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِي

seçer | Allah | ona | onları çağırıyorsunuz | o şey ki | müşriklere | ağır geldi | onda | tefrikaya düşmeyin

11 – Göklerin ve yerin yaratıcısı. Size kendinizden eşler kıldı, hayvanlardan da (erkek ve dişi) eşler kıldı. Sizi onda üretiyor. O'nun gibisi yoktur. O, hakkıyle işiten, her şeyi görendir.

12 – Göklerin ve yerin anahtarı O'nundur. Rızkı dilediği kimse için genişletir ve daraltır. Çünkü O, her şeyi çok iyi bilendir.

13 – Dinden Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi; İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi size şeriat yaptı ki, dini doğru tutun ve onda tefrikaya düşmeyin, diye. Senin ona davet ettiğin şey müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini kendine seçer ve (taatine) dönenı kendine ıletir.

اِلَيْهِ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوْٓا

13

ayrılığa düşmediler | döner | o kimseyi ki | kendine | iletir | diler | o kimseyi ki | kendine

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۤءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

geçti | bir söz | olmasaydı | aralarında | ihtirastan dolayı | ilim | onlara geldi | o şeyin ki | ardından | ancak

مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا

mirasçı kılındılar | o kimseler ki | gerçekten | aralarında | elbette hüküm verilirdi | belli | bir süreye kadar | Rabbinden

الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ

14

davet et | işte bunun için | kuşku verici | ondan | elbette şüphe içinde | onlardan sonra | kitaba

وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۗءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ

o şeye | iman ettim | de | onların keyiflerine | uyma | emrolundun | o şey gibi | doğru ol

اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ رَبُّنَا

bizim Rabbimiz | Allah | aranızda | adalet etmemle | emrolundum | kitaptan | Allah | indirdi

وَرَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا

bizim aramızda | hiçbir düşmanlık | yoktur | amelleriniz | sizedir | amellerimiz | bizedir | sizin Rabbiniz

وَبَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾

15

dönüş | yalnız O'nadır | aramızı | birleştirir | Allah | sizin aranızda

14 – Onlar ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki ihtirastan dolayı ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden belli bir süreye kadar bir söz geçmiş olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten onlardan sonra kitaba mirasçı kılınanlar elbette ondan kuşku verici bir şüphe içindedirler.

15 – İşte bunun için davet et ve emrolunduğun gibi doğru ol. Onların keyflerine uyma. "Allah'ın kitaptan indirdiğine iman ettim. Aranızda adalet etmekle emrolundum" de. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Bizimle sizin aranızda hiçbir düşmanlık yoktur. Allah (kıyamet gününde) aramızı birleştirir (hükmünü verir). Dönüş yalnız O'nadır.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ

geçersizdir | delilleri | onun için | kabul edildi | o şeyin | ardından | Allah'ta | tartışıyorlar | o kimseler ki

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

zorlu | bir azap | onlara var | bir gazap | onların üzerinedir | Rablerinin | katında

اَللهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ

ne biliyorsun | teraziyi | hak ile | kitabı | indirdi | o ki | Allah

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا

17

ona | iman etmezler | o kimseler ki | o | acele ister | yakındır | kıyamet | belki

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَا

bilin ki | haktır | gerçekten o | bilirler | ondan | korkanlar | iman ettiler | o kimseler ki

اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللهُ

18

Allah | uzak | elbette bir sapıklıkta | kıyamet hakkında | tartışıyorlar | o kimseler ki | gerçekten

لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

19

mutlak galip | çok güçlü | o | diler | o kimseye ki | rızk verir | kullarına | lutufkardır

16 – Allah'ın dini hakkında, kabul edilen şeyden (peygambere imandan) sonra tartışan kimselerin delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde gazap vardır ve onlar için zorlu bir azap vardır.

17 – Allah O'dur ki kitabı ve teraziyi hak ile indirdi. Ne biliyorsun, belki kıyamet yakındır!

18 – Ona iman etmeyenler onu acele isterler. İman edenler ise ondan korkarlar ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Bilin ki, gerçekten kıyamet hakkında tartışanlar elbette (haktan) uzak bir sapıklıktalar.

19 – Allah kullarına lutufkardır. Dilediğine rızk verir. O, çok güçlü, mutlak galiptir.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِى حَرْثِهِ وَمَنْ

kim ekininde onun için artırırız ahiretin ekinini ister ise kim

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِى ٱلْاٰخِرَةِ

ahirette onun için yoktur ondan ona veririz dünyanın ekinini ister ise

مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ

o şeyi ki dinden onlar için şeriat yaptılar ortakları onların var mı yoksa hiçbir nasip

يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ

aralarında elbette hüküm verilirdi ayrım sözü olmasaydı Allah onu izin vermedi

وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ

korkanlar zalimleri görürsün acıklı bir azap onlara vardır zalimlere şüphesiz

مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

yaptılar iman ettiler o kimseler ki onlara gerçekleşen o kazandılar o şeyden ki

الصّٰلِحٰتِ فِى رَوْضَاتِ الْجَنّٰتِ ۖ لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ

diliyorlar o şey onlar için var cennetlerin bahçelerinde iyi şeyler

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

büyük lutuf o işte Rablerinin katında

20 – Kim ahiret ekinini isterse, ekininde onun için artırırız. Kim de dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz ve onun için ahirette hiçbir nasip yoktur.

21 – Yoksa onların ortakları var da dinden Allah'ın izin vermediği şeyi onlar için şeriat mi yaptılar? Eğer (cezanın ahirette olacağına dair) ayrım sözü olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz zalimlere, onlar için acıklı bir azap vardır.

22 – Zalimlerin kazandıkları şeylerden korktuklarını görürsün. O ise onlara gerçekleşecektir. İman edip iyi şeyler yapanlar cennet bahçelerindedir. Onlar için Rableri katında diledikleri (her) şey vardır. İşte büyük lutuf budur.

ذٰلِكَ الَّذِى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler | onlar ki | kullarını | Allah | müjdeliyor | o şey ki | işte bu

قُلْ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ

kazanırsa | kim | akrabalıkta | sevgi | ancak | bir ücret | bunun için | sizden istemiyorum | de ki

حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ

23 | yoksa | şükrü kabul edendir | çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | güzellikçe | onda | onun için | artırırız | bir iyilik

يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ

imha eder | kalbinin | üzerine | mühür vurur | Allah | dilerse | eğer | yalan | Allah'a | karşı | uydurdu | diyorlar mı

اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

24 | göğüslerin | sahibini | çok iyi bilendir | şüphesiz O | kelimeleriyle | hakkı | gerçekleştirir | batılı | Allah

وَهُوَ الَّذِى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ

kötülüklerden | affeder | kullarından | tevbeyi | kabul eder | ki | O

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

25 | iyi şeyler | yaptılar | iman ettiler | o kimselere ki | cevap verir | yapıyorsunuz | o şeyi ki | bilir

23 – İşte bu, Allah'ın, iman edip iyi şeyler yapan kullarını müjdelediği şeydir. De ki: "Sizden akrabalıkta sevgiden başka bir şey istemiyorum". Kim bir iyilik kazanırsa, onun için onda bir güzellik artırırız. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, şükrü kabul edendir.

24 – Yoksa: "Allah'a karşı yalan mı uydurdu" diyorlar? Eğer Allah dilerse, kalbinin üzerine mühür vurur. Allah batılı imha eder ve hakkı (gökten indirdiği) kelimeleriyle gerçekleştirir. Şüphesiz O, göğüslerin sahibini (içindekini) çok iyi bilendir.

25 – O ki, kullarından tövbeyi kabul eder, kötülüklerden affeder ve yaptıklarınızı bilir.

وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ

26

eğer — çok çetin — bir azap — onlara var — kafirler — lutfundan — onlara artırır

بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ

miktarla — indirir — ancak — yeryüzünde — elbette azarlardı — kulları için — rızkı — Allah — genişletseydi

مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ

27

yağmuru — indirir — ki — O — çok iyi gören — haberdar — kullarına — şüphesiz o — diler — o şeyi

مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ

28

övgüye layık — gerçek dost — O — rahmetini — yayar — ümit kestiler — o şeyin ki — ardından

آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ

O — canlılardan — ikisinde — yaydı — o şeyleri — yeri — gökleri — yaratması — onun delillerinden

عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا

29

o şeyledir — bir musibetten — başınıza geldi — o şey ki — kadir — diler — zaman — onları toplamağa

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ

30

aciz bırakanlar — siz değilsiniz — çoklarından — affeder — elleriniz — kazandı

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

31

bir yardımcı — ne de — bir dost — Allah'tan — başka — sizin için — yoktur — yeryüzünde

26 – İman edip iyi şeyler yapanlara cevap verir ve onlara lutfundan artırır. Kafirler için çok çetin bir azap vardır.

27 – Eğer Allah kulları için rızkı genişletse idi, elbette yeryüzünde azarlardı. Ancak dilediği miktarda indirir. Şüphesiz O, kullarından haberdar, çok iyi görendir.

28 – O ki, yağmuru (kullar) ümit kestikten sonra indirir ve rahmetini yayar. O, gerçek dost, övgüye layıktır.

29 – Gökleri, yeri ve bu ikisinde yaydığı canlıları yaratması, O'nun (varlık) delillerindendir. O, dilediği zaman onları toplamağa kadirdir.

30 – Başınıza gelen bir musibet ellerinizin kazandığı şeyledir. Çoklarından da affeder.

31 – Sizler yeryüzünde (bizi) aciz bırakacaklar değilsiniz. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ

durdurur dilerse eğer dağlar gibi denizde gemiler delillerinden

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

çok şükreden çok sabreden her elbette ibretler bunda var gerçekten sırtında duranlar olurlar

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِىٓ

mücadele ederler onları ki bilmesi için çoğundan affeder kazandıkları o şeyle onları helak eder yahut

اٰيٰتِنَا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

dünya hayatının geçimliği bir şeyden size verildi o şey ki kaçacak yer onlar için yoktur ayetlerimizde

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٣٦﴾

tevekkül ederler Rablerine iman ettiler onlar için daha kalıcı daha hayırlı Allah katında o şey ki

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا

kızdıkları zaman çirkin şeylerden günahın büyüklerinden kaçınırlar o kimseler ki

هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ

işleri de namazı kılarlar Rablerine icabet ederler ve onlar için bağışlarlar onlar

حزب ٢

32 – Denizde dağlar gibi gemiler de O'nun delillerindendir.

33 – Eğer dilerse, rüzgarı durdurur da onun sırtında dura kalırlar. Gerçekten bunda her çok sabreden, çok şükreden için elbette ibretler vardır.

34 – Yahut onları kazandıkları o şeyle helak eder ve çoğundan da affeder.

35 – (Onları suda boğar) ki ayetlerimizde mücadele edenler kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

36 – Size verilen şey, dünya hayatının geçimliğidir. Allah'ın katındaki ise iman eden ve Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37 – Büyük günahlardan sakınanlar ve kızdıkları zaman bağışlayanlar için (daha hayırlı dır).

38 – Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri aralarında danışma ile olanlar ve kendilerine rızk ettiğimiz şeylerden (hak yolunda) harcayanlar için (daha hayırlıdır).

شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ

38

başlarına geldiği zaman ve onlar için ki harcarlar onlara rızk ettik o şeyden ki aralarında danışma iledir

الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ

39

kim benzeri bir kötülüktür bir kötülüğün cezası intikam alırlar onlar zulüm

عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

40

zalimleri sevmez şüphesiz O Allah'ın üzerine onun mükafatı düzeltirse affeder

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

41

bir yol aleyhlerine yoktur işte onlar haksızlığının ardından intikam alırsa elbette kim

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ

yeryüzünde taşkınlık ederler insanlara zulmederler o kimselerin aleyhlerine yol ancak

بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ

42

şüphesiz bağışlarsa sabreder elbette kim çok acıklı bir azap onlar için var işte onlar haksız yere

ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

43

ondan sonra bir dost onun için yoktur Allah şaşırtırsa kimi işlerin elbette azme değerlerinden bu

وَتَرَى الظّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

44

bir yol dönmeğe var mı derler azabı gördükleri zaman zalimleri görürsün

39 – Başlarına bir zulüm geldiği zaman intikam alanlar için (daha hayırlıdır).

40 – Bir kötülüğün cezası benzeri bir kötülüktür. Kim affeder ve düzeltirse, onun mükafatı Allah'ın üzerinedir. Şüphesiz O, zalimleri sevmez.

41 – Elbette kim haksızlığının ardından intikam alırsa, işte onların aleyhine bir yol yoktur.

42 – Yol ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlerin aleyhinedir. İşte onlar için çok acıklı bir azap vardır.

43 – Elbette kim sabreder ve bağışlarsa, şüphesiz bu, elbette azme değer işlerdendir.

44 – Allah kimi şaşırtırsa, onun için ondan sonra bir dost yoktur. Zalimlerin, azabı gördükleri zaman (dünyaya): "Dönmeğe bir yol var mı?" dediklerini görürsün.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ

bakarlar | zilletten | başları eğik olarak | ona | sunulurlar | onları görürsün

مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا

ziyan ettiler | o kimseler ki | ziyan edenler | gerçekten | iman ettiler | onlar ki | dedi | gizli | bakıştan

اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِينَ فِى عَذَابٍ

bir azapta | zalimler | gerçekten | bilin ki | kıyamet | gününde | ailelerini | kendilerini

مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

45

Allah'tan | başka | onlara yardım ederler | dostlar | onlar için | olmadı | sürekli

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ

46

Rabbinize | icabet edin | hiçbir yol | onun için | yoktur | Allah | şaşırtırsa | kimi

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِىَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ

bir sığınak | sizin için | yoktur | Allah'tan | onun için | dönüş yoktur | bir gün | gelmesinden | önce

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ

47

seni göndermedik | yüz çevirirse | eğer | inkar | sizin için | yoktur | o gün

45 – Onların zilletten başları eğik olarak ona (ateşe) sunulduklarını görürsün. Sana gizli bakıştan bakarlar (gizli gizil bakarlar). İman edenler: "Gerçekten ziyan edenler; kıyamet gününde kendilerini ve ailelerini ziyan edenlerdedir" dediler. Bilin ki, gerçekten zalimler sürekli bir azaptalar.

46- Onlar için Allah'tan başka kendilerine yardım edecek dostlar yoktur. Allah kimi şaşırtırsa, onun için hiçbir yol yoktur.

47 – Onun için Allah'tan dönüş olmayan bir gün gelmeden önce Rabbinize icabet edin. O gün sizin için bir sığınak yoktur ve sizin için bir inkar yoktur.

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ

insana tattırdığımız zaman zaman gerçekten biz tebliğ ancak senin üzerine yoktur bekçi onların üzerine

مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

öne sürdü o şeyle ki bir kötülük başlarına gelirse eğer ona sevinir bir rahmet bizden

أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

48

yerin göklerin mülkü Allah'ındır çok nankördür insan gerçekten elleri

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ

diler o kimseye ki bağışlar dişiler diler o kimseye ki bağışlar diler o şeyi ki yaratır

الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ

49

diler kimi kılar dişiler olarak erkekler olarak onları çift yapar yahut erkekler

عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ

50

bir insan için olmadı her şeye gücü yeter hakkıyla bilen şüphesiz O kısır

يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ

فيسمع

göndermesi yahut perde arkasından yahut vahy olarak ancak Allah'ın onunla konuşması

رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

51

hikmet sahibi pek yüce şüphesiz O diler o şeyi ki izni ile vahyeder bir elçi

48 – Eğer yüz çevirirlerse, seni onların üzerine bekçi göndermedik. Senin üzerine ancak tebliğ vardır. Gerçekten biz insana bizden bir rahmet tattırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer ellerinin öne sürdüğü şeyle başlarına bir kötülük gelirse, gerçekten insan çok nankördür.

49 – Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediği şeyi yaratır. Dilediği kimseye dişiler bağışlar ve dilediği kimseye erkekler bağışlar.

50 – Yahut onları erkekler ve dişiler olarak çift yapar ve dilediğini de kısır kılar. Şüphesiz O, hakkıyla bilen, her şeye gücü yetendir.

51 – Bir insan için, vahiy yahut perde arkasından olmak veyahut bir elçi gönderip de izni ile dilediğini vahyetmek dışında Allah'ın onunla konuşması olmadı. Şüphesiz O, pek yüce, hikmet sahibidir.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا ۭ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ

kitap nedir biliyor değildin emrimizden bir ruh sana vahyettik bunun gibi

وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِنَا ۭ

kullarımızdan dileriz o kimseyi ki onunla hidayet ederiz bir nur onu kıldık fakat iman ne de

وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٢ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ

52

O'nundur o ki Allah'ın yoluna doğru bir yola elbette götürürsün şüphesiz sen

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ۝٥٣

53

işler varır Allah'a bilin ki yerde o şeyler ki göklerde o şeyler ki

52 – Bunun gibi sana da emrimizden bir ruh (Kur'an) vahyettik. Sen kitap nedir ne de iman nedir bilmezdin. Ancak onu bir nur kıldık. Onula kullarımızdan dilediğimize hidayet ederiz. Şüphesiz sen, elbette doğru bir yola götürürsün.

53 – Göklerde ve yerde olan şeylerin mülkü kendinin olan Allah'ın yoluna. Bilin ki, işler yalnız Allah'a varır.

سورة الزخرف مكية وهي
تسع وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

43 – ZUHRUF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
89 ayettir.

حٰمٓ ۝١ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝٢ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

belki siz Arapça bir Kur'an onu kıldık gerçekten biz apaçık andolsun kitaba Ha. Mim.

1 – Ha. Mim.

2 – Apaçık kitaba andolsun.

3 – Gerçekten biz onu Arapça bir Kur'an kıldık. Belki anlarsınız.

تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ

anlarsınız | şüphesiz o | anasında | kitabın | huzurumuzda | elbette pek yüce | hikmet dolu | vaz mı geçeceğiz

عَنكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا

sizden | uyarmaktan | geri durarak | diye | oldunuz | bir toplum | aşırı gidenler | nice | gönderdik

مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ

peygamberden | öncekilerde | onlara gelmiyor | bir peygamber | ancak | idiler | onunla

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ

alay ediyorlar | helak ettik | daha çetini | onlardan | kuvvetçe | geçti | misali

الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

öncekilerin | eğer andolsun | onlara sorsan | kim | yarattı | gökleri | yeri

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

elbette derler | onları yarattı | mutlak galip | herşeyi bilen | o ki | kıldı | sizin

الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

yeryüzünü | bir beşik | kıldı | sizin için | onda | yollar | belki siz | doğru yola

4 – Şüphesiz o, huzurumuzda ana kitapta elbette pek yüce, hikmet doludur.

5 – Sizler aşırı giden bir toplum oldunuz diye geri durarak sizi uyarmaktan vaz mı geçeceğiz?

6 – Öncekilerde ne kadar peygamberler gönderdik.

7 - Onlara bir peygamber geldiği zaman mutlaka onunla alay ederlerdi.

8 – Kuvvetçe onlardan daha çetinini helak ettik. Öncekilerin misali geçti.

9 – Andolsun, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Onları mutlak galip, her şeyi bilen (Allah) yarattı" derler.

10 – O ki yeri sizin için bir beşik kıldı ve size orada yollar kıldı (açtı). Belki doğru yola gidersiniz.

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا

O ki indirdi gökten su bir ölçü ile dirilttik onunla bir beldeyi

كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

işte böyle çıkarılırsınız 11 o ki yarattı çiftleri bütün yaptı

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ

sizin için gemilerden hayvanlardan o şey ki biniyorsunuz 12 kurulmanız için

ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ

sırtlarına hatırlamanız için nimetini Rabbinizin zaman kurulduğunuz üzerine demeniz için münezzehtir

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

o zat ram etti bize bunu değildik biz ona güç yetirenler 13 gerçekten biz Rabbimize

لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ

elbette dönenler 14 kıldılar O'na kullarından bir parça şüphesiz insan

لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ

elbette pek nankör apaçık 15 yoksa edindi mi yarattığından kızlar beğenip seçti size

11 – O ki, gökten bir ölçü ile su indirdi de, onunla ölü bir beldeyi dirilttik. (Kabirlerden de) işte böyle çıkarılırsınız.

12 – O ki, bütün çiftleri yarattı. Sizin için gemilerden ve hayvanlardan binecek şeyler yaptı.

13 – Sırtlarına kurulmanız ve üzerlerine kurulduğunuz zaman sonra Rabbinizin nimetini hatırlayıp: "Bunu bize ram eden (emrimize veren) Allah münezzehtir. Yoksa biz ona güç yetiremezdik" demeniz için.

14 – "Gerçekten biz Rabbimize elbette döneceğiz" (demeniz için).

15 – O'na kullarından bir parça kıldılar (melekler Allah'ın kızlarıdır, dediler). Şüphesiz insan elbette apaçık pek nankördür.

16 – Yarattıklarından kızlar edindi de size oğlanları mı beğenip seçti?

بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ

16

oğlanlan — zaman — müjdelendiği — onların biri — o şeyle ki — getirdi — Rahman için — misal — olur

وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَمَن يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ

17

yüzü — kapkara — olarak o — yutkunan — o kimseyi mi — yetiştiriliyor — süs içinde — oysa o

فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ

18

tartışmada — açıklayıcı değil — kıldılar — melekleri — o kimseler ki — onlar

عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا ۚ أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ

kulları — Rahman'ın — dişiler — şahit mi oldular — onların yaratılışına — yazılacak

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُم ۗ

19

şahitlikleri — sorulacaklar — dediler — eğer — dileseydi — Rahman — biz onlara ibadet etmezdik

مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ

10

bu hususta — hiçbir bilgi — değil — onlar — ancak — yalan söylüyorlar — yoksa — onlara verdik mi

كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا

21

bir kitap — bundan önce — onlar — ona — sarılanlar — hayır — dediler — gerçekten biz — bulduk

آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

22

atalarımızı — üzerinde — bir din — gerçekten biz — üzerine — izlerinin — doğru yolu bulanlar

17 – Onlardan biri, Rahman için misal getirdiği şeyle (kız çocuğu ile) müjdelendiği zaman yüzü kapkara olur ve (öfkesini) yutkunur.

18 – Süs içinde yetiştirilip de tartışmada maksadını açıklayamayanı mı (Allah'a nisbet ediyorlar)?

19 – Rahman'ın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Onların yaratılışına şahit mi oldular. Şahitlikleri yazılacak ve sorulacaklar.

20 – "Eğer Rahman dileseydi, biz onlara ibadet etmezdik" dediler. Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar.

21 – Yoksa biz onlara bundan önce bir kitap verdik de onlar ona mı sarılıyorlar?

22 – Hayır: "Biz ataları-mızı bir din üzerinde bulduk ve gerçekten biz izlerinin üzerinde doğru yoldayız" dediler.

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ اِنَّا

varlıkla şımaranlar — dedi — ancak — bir uyarıcı — bir kentte — senden önce — göndermedik — bunun gibi

وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اَوَلَوْ

23

dedi — uyanlar — izlerine — gerçekten — bir din — üzerinde — atalarımızı — bulduk

جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ

o şeyi ki — gerçekten biz — dediler — atalarınızı — üzerinde — buldunuz — o şeyden ki — daha doğrusunu — size getirsem de mi

اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

24

oldu — nasıl — bak — onlardan — intikam aldık — inkar edenler — onunla — gönderildiniz

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِى بَرَآءٌ

25

uzak — gerçekten ben — kavmine — babasına — İbrahim — demişti — hani — yalanlayanların — sonucu

مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

26 — 27

beni doğru yola iletecek — şüphesiz o — beni yarattı — o ki — ancak — tapıyorsunuz — o şeylerden

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

28

dönerler — belki onlar — neslinde — kalıcı — bir kelime — onu kıldı

23 – Böylece senden önce ne zaman bir kente bir uyarıcı göndersek, mutlaka varlıkla şımaranları: "Gerçekten biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk ve gerçekten biz onların izlerine uyuyoruz" dediler.

24 – (O peygamber): "Size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirsem de mi?" dedi. Onlar da: "Gerçekten biz sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz" dediler.

25 – Biz de onlardan intikam aldık. Bak, yalanlayanların sonucu nasıl oldu?

26 – Hani, İbrahim, babasına ve kavmine: "Gerçekten ben, sizin taptıklarınızdan uzağım" demişti.

27 – "Ancak beni yaratan hariç. Şüphesiz O, beni doğru yola iletecektir".

28 – Allah da onu (kelime-i tevhidi) neslinde kalıcı bir kelime kıldı. Belki dönerler.

بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾

29

apaçık elçi hak onlara gelinceye değin atalarını onları yararlan-dırdım daha doğrusu

وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا

30

dediler inkar edenler onu gerçekten biz bir sihir bu dediler hak geldi onlara ne zaman ki

لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿٣١﴾

31

büyük iki kentten bir adamın üzerine Kur'an bu indirilmeli değil mi

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَةَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ

geçimlik-lerini aralarında taksim ettik biz Rabbinin rahmetini taksim ediyorlar onlar mı

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ

edinsin diye dereceler bakımından bazılarının üzerine kimilerini yükselttik dünya hayatında

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٣٢﴾

32

topluyorlar o şeylerden daha hayırlı Rabbinin rahmeti işçi kimilerini kimileri

وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ

inkar eden o kimse için kılardık tek bir millet insanların olması olmasaydı

بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ﴿٣٣﴾

33

çıkıyorlar üzerinde merdivenler gümüşten tavanlar evleri için Rahman'ı

29 – Daha doğrusu, ben onları ve atalarını onlara hak ve apaçık bir elçi gelinceye kadar yararlandırdım.

30 – Onlara hak gelince: "Bu bir sihirdir ve gerçekten biz onu inkar ediyoruz" dediler.

31 – "Bu Kur'an iki kentten büyük bir adama indirilmeli değil miydi?" dediler.

32 – Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar. Dünya hayatında geçimliklerini aralarında biz taksim ettik. Kimilerini kimilerinin üzerine yükselttik ki, kimileri kimilerini işçi edinsinler. Rabbinin rahmeti onların topladıklarından daha hayırlıdır.

33 – Eğer insanlar tek bir ümmet olmasa idi, Rahman'ı inkar edenlerin evleri için gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkacakları merdivenler kılardık.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا

süs/altın | yaslanıyorlar | üzerine | koltuklar | kapılar | evleri için

وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

Rabbinin katında | ahiret | dünya hayatının | metaıdır | ancak | bunlar | hepsi | değil

لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا فَهُوَ

artık o | bir şeytanı | ona musallat ederiz | Rahman'ın | zikrinden | kim görmezden gelirse | müttakiler içindir

لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ

onlar sanarlar | yoldan | elbette onları çevirirler | gerçekten onlar | arkadaş | onun için

اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ

senin aranda | benim aramla | keşke olsaydı | der | bize geldiği | zaman | nihayet | doğru yoldalar | şüphesiz kendileri

بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ

zulmettiniz | çünkü | bugün | size asla fayda vermeyecek | arkadaş | ne kötü | iki doğunun | uzaklığı

اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ

sağırlara | duyuracaksın | sen mi | ortaklar | azapta | muhakkak siz

34 – Evleri için kapılar ve yaslanacakları koltuklar.

35 – Ve süs / altın... Bunların hepsi ancak dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise Rabbinin katında müttakiler içindir.

حزب ٣

36 – Kim Rahman'ın zikrini görmezden gelirse, ona bir şeytan musallat ederiz. O artık onun için arkadaştır.

37 – Gerçekten onlar (şeytanlar, zikri görmezden gelenleri) elbette yoldan çeviriyorlar ve kendilennin doğru yolda olduklarını sanıyorlar

38 – Nihayet bize geldiği zaman: "Keşke benimle senin aranda iki doğu uzaklığı olsaydı (Sen) ne kötü arkadaşsın!" der

39 – (Bu temennıniz) bugün size asla fayda vermeyecektir Çunku siz zulmettiniz Muhakkak siz azapta ortaksınız

اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ

40

seni kesinlikle götürürsek | eğer | apaçık | sapıklıkta | idi | o kimseye | körlere | yol göstereceksin | yahut

فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِى وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا

41

şüphesiz biz | onlara va'dettik | o şeyi ki | sana kesinlikle gösterirsek | yahut | intikam alanlar | onlardan | şüphesiz biz

عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى اُوحِىَ اِلَيْكَ

42

sana | vahyolundu | o şeye ki | öyleyse sarıl | güç yetirenler | üzerlerine

اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ

43

ileride | kavmin için | senin için | elbette bir şeref | şüphesiz o | doğru | bir yol | üzere | şüphesiz sen

تُسْئَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْئَلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجَعَلْنَا

44

kıldık mı | peygamberlerimizden | senden önce | gönderdik | o kimseye ki | sor | sorulursunuz

مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى

45

Musa'yı | gönderdik | andolsun gerçekten | tapılıyorlar | tanrılar | Rahman'dan | başka

بِاٰيَاتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ اِنِّى رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

46

alemlerin | Rabbinin | elçisiyim | şüphesiz ben | dedi | ileri gelenlerine | Fir'avn'e | mucizelerimizle

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

47

gülüyorlar | onlara | onlar | birden | mucizelerimizle | onlara geldi | ne zaman ki

40 – Sen mi sağırlara duyuracaksın yahut körlere ve apaçık sapıklıkta olana yol göstereceksin?

41 – Eğer seni kesinlikle götürürsek, şüphesiz biz, onlardan intikam alırız.

42 – Yahut onlara va'dettiğimizi sana kesinlikle gösterirsek, şüphesiz biz onlara güç yetirenleriz (onlara gücümüz yeter).

43 – Öyleyse sana vahyolunana sarıl. Şüphesiz sen doğru bir yol üzerindesin.

44 – Şüphesiz o, senin ve kavmin için elbette bir şereftir. İleride sorulacaksınız.

45 – Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor. Allah'tan başka tapılacak tanrılar kıldık mı?

46 – Andolsun, Musa'yı mucizelerimizle Fir'avn'e ve ileri gelenlerine gönderdik de: "Şüphesiz ben alemlerin Rabbinin elçisiyim" dedi.

47 – Onlara mucizelerimizle gelince, birden onlar onlara gülüyorlar.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ

onları yakaladık | hemşiresinden | daha büyüktür | o | ancak | bir mucizeden | onlara göstermiyoruz

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا اَيُّهَ السَّاحِرُ

sihirbaz | o | ey | dediler | dönerler | belki onlar | azapla

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

elbette doğru yolu bulanlar | şüphesiz bizler | senin yanında | va'detti | o şey sebebi ile | Rabbine | bizim için | dua et

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾

bozuyorlar | onlar | birden | azabı | onlardan | açtık | ne zaman ki

وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ

Mısır | mülkü | benim | değil mi | kavmim | ey | dedi | kavminin içinde | Fir'avn | seslendi

وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا

şundan | daha hayırlı | ben | yoksa | görmüyor musunuz | altımdan | akıyor | nehirler | bu

الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ

bilezikler | üzerine | atıldı | değil miydi | açıklayan | neredeyse | hordur | o | ki

48 – Onlara ne zaman bir mucize göstersek, mutlaka o, kardeşinden (bir öncekinden) daha büyüktür. Onları belki dönerler diye azapla yakaladık.

49 – "Ey sihirbaz, Rabbine senin yanında va'dettiği şey sebebiyle dua et; şüphesiz biz elbette doğru yolu bulacağız" dediler.

50 – Onlardan azabı kaldırınca, birden onlar (verdikleri sözü) bozuyorlar.

51 – Fir'avn kavminin içinde seslendi: "Ey kavmim, Mısır mülkü benim değil mi? Bu ırmaklar benim altımdan akıyor, görmüyor musunuz?" dedi.

52 – "Yoksa ben o hordan ve neredeyse maksadını açıklayamayandan daha hayırlı değil miyim?"

مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ

böylece küçümsedi | birbiri ardınca | melekler | onunla | geldi | yahut | altından

قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

fasıklar | bir topluluk | idiler | çünkü onlar | ona itaat ettiler | kavmini

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

hepsini | onları suda boğduk | onlardan | intikam aldık | bizi öfkelendirdiler | ne zaman ki

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ

Meryem oğlu | getirilince | ne zaman ki | sonrakiler için | bir misal | bir geçmiş | onları kıldık

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوٓا ءَ ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ

o mu | yoksa | daha hayırlıdır | tanrılarımız mı | dediler | gülüyorlar | bundan | kavmin | birden | bir misal

مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا

ancak | o | değildir | azılı düşman | bir topluluk | onlar | daha doğrusu | tartışma için | ancak | sana | bunu getirmediler

عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ

dileseydik | eğer | İsrail oğullarına | bir örnek | onu kıldık | ona | nimet verdik | kul

لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

halef olurlar | yeryüzünde | melekler | sizden | elbette kılardık

– "Üzerine altından bilezikler atılmalı değil miydi yahut onunla melekler birbiri ardınca gelmeli değil miydi?"

– Böylece kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar bir fasıklar topluluğu idiler

– Onlar bizi öfkelendirince onlardan intikam aldık; hepsini suda boğduk.

56 – Onları sonrakiler için bir geçmiş ve bir misal kıldık.

57 – Meryem oğlu (İsa) misal getirilince, kavmin birden ondan gülüyorlar.

58 – "Bizim tanrılarımız mı daha hayırlı yoksa o mu?" dediler. Bunu da sana sadece tartışma için misal getirdiler. Daha doğrusu onlar azılı düşman bir topluluktur.

59 – O, başka değil, kendisine nimet verdiğimiz ve onu İsrail oğullarına bir örnek kıldığımız bir kuldur.

60 – Eğer dileseydik, sizden (bedel) yeryüzünde elbette melekler kılardık da size halef olurlardı.

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ

budur | işte bu | bana tabi olun | onda | artık şüphe etmeyin | kıyamet için | elbet ilimdir | gerçekten o

مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ

61

için | çünkü o | şeytan | sizi çevirmesin | doğru

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ

62

dedi | mucizelerle | İsa | geldi | ne zaman ki | apaçık | bir düşman

قَدْ جِئْتُكُم بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ

onda | ihtilaf ediyorsunuz | o şeyin ki | bir kısmını | size | açıklamam | için | hikmetle | size geldim | gerçekten

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ

63

O'na ibadet edin | sizin de Rabbiniz | Rabbim | O | Allah | şüphesiz | bana itaat edin | Allah'tan | korkun

هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ

64

hizipler | ihtilaf etti | dosdoğru | yol | budur

مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

65

acıklı | günün | azabından | zulmedenler | o kimselere ki | yazıklar olsun | aralarından

61 – Gerçekten o (İsa), kıyamet için ilimdir (alamettir); öyleyse artık onda şüphe etmeyin ve bana tabi olun. İşte bu doğru yoldur.

62 – Sakın şeytan sizi çevirmesin. Çünkü o, sizin için apaçık düşmandır.

63 – İsa mucizelerle gelince: "Gerçekten size hikmetle ve ihtilaf ettiğiniz bazı şeyleri size açıklamam için geldim. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin", dedi.

64 – "Şüphesiz O Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir; O'na ibadet edin. İşte dosdoğru yol budur".

65 – Aralarından hizipler ihtilaf ettiler. Zalimlere acıklı günün azabından yazıklar olsun.

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلاَّ السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ

onlar ansızın kendilerine gelmesinden kıyametin başka bekliyorlar mi

لاَ يَشْعُرُونَ ٦٦ اَلْاَخِلاَّءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلاَّ

66 ancak düşman kimilerine kimileri o gün can dostları fark etmiyorlar

الْمُتَّقِينَ ٦٧ يَا عِبَادِ لاَ خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلاَ اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٦٨

67 müttakiler ey kullarım yoktur korku size bugün ne de siz üzülürsünüz 65

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٦٩ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ

69 o kimseler ki iman ettiler ayetlerimize oldular müslümanlar girin cennete siz

وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ

70 eşleriniz neşelendirilir-yorsunuz dolaşılır etraflarında tepsilerle altından bardaklarla

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٧١

71 onlarda o şey onu çeker canlar zevk alır gözler sizler orada ebedi kalanlar

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٧٢

72 işte bu cennet o ki onla mirasçı kılındınız o şeyle idiniz yapıyorsunuz

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُونَ ٧٣

73 sizin için orada meyve pek çok ondan yersiniz

66 – Onlar kıyametin kendilerine farkında olmadan ansızın gelmesini mi bekliyorlar?

67 – Can dostları o gün kimileri kimilerine düşmandır; ancak müttakiler hariç.

68 – Ey kullarım, bugün size korku yoktur. Sizler üzülmezsiniz de.

69 – (Kullarım) o kimseler ki ayetlerime iman ettiler ve Müslümanlar oldular.

70 – Cennete siz ve eşleriniz neşelenerek girin.

71 – Etraflarında altından tepsilerle ve bardaklarla dolaşılır. Orada canların çektiği ve gözlerin zevk aldığı şeyler vardır. Ve sizler orada ebedi kalacaksınız.

72 – İşte bu, yaptıklarınıza karşılık ona mirasçı kılındığınız cennettir.

73 – Sizin için orada pek çok meyve vardır, onlardan yersiniz.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ

74

onlardan gevşetilmez ebedi kalıcılar cehennem azabında günahkarlar şüphesiz

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

75

zalimler onlar idiler ancak onlara zulmetmedik umudunu yitirenler onda

وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾

77

kalıcılar şüphesiz siz dedi Rabbin bizi öldürsün Malik ey seslendiler

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا

78

gerçekten biz bir iş mi kararlaştırdılar yoksa hoşlanmayanlar haktan çoğunuz fakat hakkı size getirdik andolsun gerçekten

مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا

79

elçilerimiz hayır fısıltılarını sırlarını duymayız gerçekten biz sanıyorlar mı yoksa kararlaştıranlar

لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾

80 81

ibadet edenlerin ilki ben bir evlat Rahman için olsaydı eğer de ki yazıyorlar yanlarında

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ

82

onları öyleyse bırak nitelediklerinden Arş'ın Rabbi yerin göklerin Rabbi münezzehtir

74 – Şüphesiz günahkarlar cehennem azabında ebedi kalıcılardır.

75 – Onlardan gevşetilmez. Onlar orada umutlarını kesmişlerdir.

76 – Onlara biz zulmetmedik; ancak onlar kendileri zalimler idiler.

77 – "Ey Malik, Rabbin bizi öldürsün!" diye seslendiler. O da: "Şüphesiz sizler kalıcılarsınız" dedi.

78 – Andolsun, gerçekten size hakkı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz.

79 – Yoksa bir iş mi kararlaştırdılar? Gerçekten kararlaştıranlar bizleriz.

80 – Yoksa gerçekten sırlarını ve fısıltılarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, yanlarındaki elçilerimiz yazıyorlar.

81 – De ki: "Eğer Rahman için bir evlat varsa, (ona) ibadet edenlerin ilki benim".

82 – Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi onların niteledikleri şeyden münezzehtir.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي

83

ki O tehdit ediliyorlar o ki günlerine kavuşuncaya dek oynasınlar dalsınlar

فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

84

herşeyi bilen hikmet sahibidir O ilahtır yerde ilahtır gökte

وَتَبٰرَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ

O'nun yanında ikisi arasında o şeylerin yerin göklerin mülkü O'nun O ki yüce

عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

85

ibadet ediyorlar onlar ki sahip değil döndürüleceksiniz yalnız O'na kıyametin ilmi

مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

86

biliyorlar oysa onlar hakka şahitlik ederse kim ancak şefaate O'ndan başka

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

87

çevriliyorlar nasıl da Allah elbette derler onları yarattı kim onlara sorarsan andolsun eğer

وَقِيلِهِ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

88

iman etmezler bir kavim bunlar gerçekten ya Rabbi demesinin (ilmi)

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

89

bilecekler ileride selam de onlardan öyleyse yüz çevir

83 – Öyleyse bırak onları, tehdit edildikleri günlerine kavuşuncaya kadar (batıla) dalsınlar ve oynasınlar.

84 – O ki, gökte de İlahtır, yerde de İlahtır. O, hikmet sahibi, her şeyi bilendir.

85 – Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü kendinin olan (Allah) yücedir. Kıyametin ilmi O'nun yanındadır ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

86 – O'ndan başka ibadet ettikleri şeyler şefaate sahip değiller. Ancak bildikleri halde hakka şahitlik edenler hariç.

87 – Andolsun, eğer onlara: "Kendilerini kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Allah" derler. Nasıl da (ibadetten) çevriliyorlar?

88 – Onun: "Ya Rabbi, gerçekten onlar iman etmez bir kavimdir" demesinin (ilmi de O'nun yanındadır).

89 – Öyleyse onlardan yüz çevir ve: "Selam" de. İleride bilecekler.

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ

1 2

mübarek / bir gecede / onu indirdik / gerçekten biz / açıklayan / kitaba andolsun / Ha. Mim

اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا

3 4

katımızdan / bir emirle / hikmetli / iş / her / ayrılır / onda / uyarıcılar / idik / şüphesiz biz

اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

5 6

her şeyi bilen / hakkıyla işiten / O / şüphesiz / Rabbinden / bir rahmet olarak / göndericiler / idik / gerçekten biz

رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

7

kesin inananlar / iseniz / eğer / ikisinin arasında / o şeylerin / yerin / göklerin / Rabbi

44 – DUHAN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
59 ayettir.

1 – Ha. Mim.

2 – Açıklayan kitaba andolsun.

3 – Gerçekten biz onu mübarek bir gecede indirdik. Şüphesiz biz uyarıcılar idik.

4 – Onda hikmetli her iş ayrılır.

5 – Katımızdan bir emirle. Gerçekten biz göndericileriz.

6 – Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O, hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

7 – Göklerin, yerin ve ikisinin arasındaki şeylerin Rabbi. Eğer kesin inananlar iseniz

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ

8

onlar hayır öncekiler atalarınızın Rabbi sizin Rabbiniz öldürür diriltir O ancak İlah yoktur

فِى شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَٱرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِى ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٍ

9

bir dumanla gök gelir o günü gözetle oynuyorlar şüphe içinde

مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى ٱلنَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَّبَّنَا ٱكْشِفْ

10 11

aç ey Rabbimiz acıklı bir azap bu insanları bürür apaçık

عَنَّا ٱلْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ

12

bir elçi onlara geldi gerçekten öğüt almak onlar için nerede iman edenler gerçekten biz azabı bizden

مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾

13 14

bir deli bir öğretilmiş dediler ondan yüz çevirdiler sonra apaçık

إِنَّا كَاشِفُوا ٱلْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ

15

tutup yakalarız gün dönenler şüphesiz siz biraz azabı açanlar şüphesiz biz

ٱلْبَطْشَةَ ٱلْكُبْرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ

16

Fir'avn kavmini kendilerinden önce denedik andolsun gerçekten intikam alanlar gerçekten biz en büyük tutma ile

وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَدُّوٓا إِلَىَّ عِبَادَ ٱللَّهِ إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

17 18

değerli bir elçi onlara geldi diye teslim edin Allah'ın kullarını bana çünkü ben sizin için bir elçi güvenilir

8 – O'ndan başka İlah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz ve sizden öncekilerin de Rabbidir.

9 – Hayır, onlar şüphe içinde oynuyorlar.

10 – Gözetle; o günü ki gök apaçık bir dumanla gelir.

11 – İnsanları bürür. Bu, acıklı bir azaptır.

12 – "Rabbimiz, azabı bizden aç / kaldır. Gerçekten biz iman edenleriz" (derler).

13 – Onlar için öğüt almak nerede! Oysa onlara apaçık bir elçi geldi.

14 – Sonra ondan yüz çevirdiler ve "bir öğretilmiş, bir delidir" dediler.

15 – Şüphesiz biz, azabı biraz açacağız / kaldıracağız; şüphesiz siz tekrar (küfre) döneceksiniz.

16 – En büyük tutma ile tutup yakaladığımız gün, gerçekten biz intikam alanlarız.

17 – Andolsun, gerçekten kendilerinden önce Fir'avn kavmini denedik. Onlara değerli bir elçi geldi.

18 – "Allah'ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben sizin için güvenilir bir elçiyim" diye.

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنِّيٓ اٰتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ١٩

apaçık · bir kanıt · size getiriyorum · şüphesiz ben · Allah'a · karşı · böbürlenmeyin diye

وَاِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ٢٠ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي ٢٠

iman etmezseniz · eğer · beni taşlamanızdan · Rabbinize · Rabbime · sığındım · gerçekten ben

فَاعْتَزِلُونِ ٢١ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ٢٢ فَاَسْرِ ٢٢

yürüt · günahkarlar · bir kavim · bunlar · gerçekten · Rabbine · dua etti · benden uzaklaşın

بِعِبَادِي لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ٢٣ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ ٢٣

çünkü onlar · açık · denizi · bırak · takip edilenler · şüphesiz siz · geceleyin · kullarımı

جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ٢٤ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُونٍ ٢٥

pınarlardan · bahçelerden · bıraktılar · nice · suya boğulanlar · bir ordu

وَّزُرُوعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيمٍ ٢٦ وَّنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فٰكِهِينَ ٢٧

sefa sürenler · içinde · idiler · nimetten · güzel · meclisten · ekinlerden

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ ٢٨ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ ٢٨

gök · onlara · ağlamadı · başkaları · bir kavme · bunları miras bıraktık · işte böyle

19 – "Allah'a karşı böbürlenmeyin. Şüphesiz ben size apaçık bir kanıt getiriyorum" diye.

20 – "Gerçekten ben beni taşlamanızdan benim de Rabbime, sizin de Rabbinize sığındım" (dedi).

21 – "Eğer bana iman etmezseniz, benden uzaklaşın".

22 – Böylece Rabbine: "Gerçekten bunlar bir günahkarlar kavmidir" diye dua etti.

23 – (Rabbi): "Kullarımı geceleyin yürüt; şüphesiz siz takip edileceksiniz" (dedi).

24 – "Denizi açık bırak. Çünkü onlar suya boğulan bir ordudur".

25 – Nice bahçeler ve pınarlar bıraktılar.

26 – Ekinler ve güzel meclisler.

27 – İçinde sefa sürdükleri nimetler.

28 – İşte böyle. Bunları başka bir kavme miras bıraktık.

29 – Onlara gök de yer de ağlamadı ve onlara mühlet de verilmedi.

30 – Andolsun, gerçekten İsrail oğullarını aşağılayıcı azaptan kurtardık,

31 – Fir'avn'den. Gerçekten o, aşırı gidenlerden bir mütekebbir idi.

32 – Andolsun, gerçekten onları bir bilgi üzerine (bilerek) alemlerin üzerine seçmiştik.

33 – Onlara içinde apaçık bir imtihan olan ayetlerden vermiştik.

34 – Gerçekten bunlar elbette diyorlar:

35 – "Bu, bizim ancak ilk ölümümüzdür ve biz yeniden diriltilecekler değiliz".

36 – "Eğer doğru söyleyenler iseniz atalarımızı getirin".

37 – Onlar mı daha hayırlı yoksa Tübba' kavmi ve onlardan öncekiler mi? Onları helak ettik. Çünkü onlar suçlular idiler.

38 – Gökleri, yeri ve aralarındakini oyuncular olarak (oynamak için) yaratmadık.

39 – Biz o ikisini ancak hak ile yarattık. Fakat onların çoğu bilmezler.

وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِى اِسْرَآئِيلَ

29

İsrail oğullarını | kurtardık | andolsun gerçekten | mühlet verilenler | olmadılar | yer

مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

30 31

aşın gidenlerden | bir mütekebbir | idi | gerçekten o | Fir'avn'dan | aşağılayıcı | azaptan

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ

32

mucizelerden | onlara | vermiştik | alemlerin | üzerine | bir bilgi | üzerine | onları | seçmiştik | andolsun gerçekten

مَا فِيهِ بَلٰٓؤٌا مُبِينٌ ﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِىَ اِلَّا مَوْتَتُنَا

33 34

ölümümüz | ancak | o | değildir | elbette diyorlar | şunlar | gerçekten | açık | bir imtihan | onda | o şeyi

الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

35 36

doğru söyleyenler | iseniz | eğer | atalarımızı | getirin | yeniden diriltilenler | değiliz biz | ilk

اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ

çünkü | onlar | onları | helak ettik | kendilerinden | önce | o kimseler ki | Tübba' | kavmi mi | yoksa | daha hayırlı | onlar mı

كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

37

aralarında | o şeyleri | yeri | gökleri | yaratmadık | suçlular | idiler

لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

38 39

bilmezler | onların | çoğu | fakat | hak ile | ancak | o ikisini | yaratmadık | oyuncular olarak

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي

hepsinin onların belli vaktidir ayrım günü şüphesiz o günde

عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ

ancak yardım olunurlar onlar ne de hiçbir şey dosttan

هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ

o mutlak galip çok esirgeyici gerçekten ağacı zakkum yiyeceğidir günahkarın

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ

erimiş maden gibi kaynar karınlarda kaynaması gibi sıcak suyun tutun onu

فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ

sürükleyin onu cehennemin ortasına dökün sonra başının üstüne azabından

الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم

kaynar su tat çünkü sen pek izzetli çok şereflisin gerçekten bu o şey sizin

بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ

onda şüphe ediyorsunuz gerçekten sakınanlar bir yerde emniyetli cennetlerde

40 – Şüphesiz ayrım günü onların hepsinin belli vaktidir.

41 – O günde dost dosttan hiçbir şey defedemez ne de onlar yardım olunurlar.

42 – Ancak Allah'ın merhamet ettiği müstesna. Şüphesiz O, O mutlak galip, çok esirgeyicidir.

43 – Gerçekten Zakkum ağacı,

44 – Günahkarın yiyeceğidir.

45 – Erimiş maden gibi karınlarda kaynar.

46 – Sıcak suyun kaynaması gibi.

47 – "Tutun onu; ta cehennemin ortasına sürükleyin onu" (denir).

48 – "Sonra başının üstüne kaynar su azabından dökün".

49 – "Tat (azabı); çünkü sen, (evet) sen, pek izzetli, çok şereflisin!"

50 – "Gerçekten bu, sizin şüphe ettiğiniz şeydir".

51 – "Gerçekten sakınanlar emniyetli bir yerdedir".

وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

52 53

pınarlarda giyerler ince ipekten kalın ipekten karşı karşıya

كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا

54

işte böyle onları eş yaptık hurilere iri gözlü isterler orada

بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ

55

her meyveyi emniyet içinde ölümü tatmazlar orada ancak ölüm

الْاُولٰى وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ

56

ilk onları korumuş azabından cehennem bir lutuf olarak Rabbinden

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

57

işte odur kurtuluş büyük ancak kolaylaştırdık diline

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

58 59

belki onlar öğüt alırlar bekle çünkü onlar da bekleyenler

52 – "Cennetlerde, pınar (baş)larında".

53 – "İnce ve kalın ipekten giyerler, karşı karşıya (oturarak)".

54 – İşte böyle. Onları iri gözlü hurilere eş yaptık.

55 – Orada her meyveyi emniyet içinde isterler.

56 – Orada ölümü tatmazlar, ancak ilk ölüm hariç. (Allah) onları cehennem azabından korumuştur.

57 – Rabbinden bir lutuf olarak. İşte büyük kurtuluş odur.

58 – Ancak onu (Kur'an'ı) senin diline kolaylaştırdık, belki onlar öğüt alırlar.

59 – Bekle; çünkü onlar da beklemekteler.

سورة الجاثية مكية وهي
سبع وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَٰبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَ

göklerde gerçekten hikmet sahibi çok güçlü Allah'tan kitabın indiriliş Ha Mim

لَّآيَٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٌ لِّقَوْمٍ

deliller canlıdan yayıyor o şeyde yaratılışınızda inananlar için elbette deliller

يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَٰفِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَآءِ مِن

gökten Allah indirdi o şeyde gündüzün gecenin ard arda gelmesinde kesin inanıyorlar

رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَٰحِ ءَايَٰتٌ لِّقَوْمٍ

bir toplum için ibretler rüzgarları çevirmesinde ölümünden sonra yeri onunla diriltti rızktan

يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ ءَايَٰتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ

Allah'tan sonra söze artık hangi hak ile sana onları okuyoruz Allah'ın ayetleridir işte bunlar akıllarını çalıştırıyorlar

وَءَايَٰتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ ءَايَٰتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ

okunur Allah'ın ayetlerini işitir çok günahkarın çok yalancının her vay haline iman edecekler ayetlerimden

45 – CASİYE SURESİ

Mekke'de inmiştir
37 ayettir

1 – Ha Mim

2 – Kitabın indirilmesi çok güçlü, hikmet sahibi Allah'tandır.

3 – Gerçekten göklerde ve yerde inananlar için elbette deliller vardır.

4 – Sizin ve yaydığı hayvanların yaratılışında da kesin inanan bir toplum için deliller vardır.

5 – Gece ile gündüzün art arda gelmesinde, Allah'ın gökten indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltiği suda ve rüzgarları çevirmesinde akıllarını çalıştıran bir toplum için ibretler vardır.

6 – İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; onları sana hak ile okuyoruz. Allah'tan ve ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7 – Her çok yalancının, çok günahkarın vay haline!

عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ٨

8

acıklı | bir azapla | işte müjdele onu | onları işitmemiş gibi | sanki | büyüklük taslayarak | ısrar eder | sonra | ona

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْـًٔا ِ اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝ ٩

9

alçaltıcı | bir azap | onlar için var | işte onlar | eğlence | onu edinir | bir şey | ayetlerimizden | bildiği | zaman

مِنْ وَّرَاۗىِٕهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا شَيْـًٔا وَّلَا

ne de | hiçbir şey | kazandılar | o şey | onlar | gidermez | cehennem | arkalarından

مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَاۗءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۭ ١٠ هٰذَا

10

işte bu | büyük | bir azap | onlar için var | dostlar | Allah'tan | başka | edindiler | o şey

هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۚ ١١

11

acı verici | çok şiddetli | bir azap | onlar için var | Rablerinin | ayetlerini | inkar ettiler | o kimseler ki | hidayettir

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا

arayasınız | diye | emri ile | onda | gemiler | aksın diye | denizi | size | ram etti | ki | Allah

مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۚ ١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

12

o şeyi | göklerde | o şeyi | size | ram etti | şükredersiniz | belki | lutfundan

فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ١٣

13

iyi düşünüyorlar | bir toplum için | elbette ibretler | bunda | gerçekten | kendinden | hepsini | yerde

8 – Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini işitir, sonra da onları işitmemiş gibi büyüklük taslayarak ısrar eder. İşte onu acıklı bir azapla müjdele.

9 – Ayetlerimizden bir şey bildiği zaman onu eğlence edinir. İşte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

10 – Arkalarından da cehennem. Ne kazandıkları şeyler ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar, onlardan hiçbir şey gidermez. Onlar için büyük bir azap vardır.

11 – İşte bu hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkar edenler için çok şiddetli acı verici bir azap vardır.

12 – Allah O'dur ki denizi size ram etti ki onda gemiler emri ile aksın ve O'nun lutfundan arayasınız. Belki şükredersiniz.

13 – Göklerde ve yerde ne varsa, hepsini kendinden size ram etti. Şüphesiz bunda iyi düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

قُلْ لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ

de | iman ettiler | bağışlasınlar | o kimseleri ki | ummuyorlar | günlerini | Allah'ın

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ

14

o kimselere ki | idiler | kazanıyorlar | o şeyle | bir toplumu | kim | yaparsa | iyi birşey | kendi lehinedir

وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

15

kötülük ederse | kendi aleyhinedir | sonra | Rabbinize | döndürüleceksiniz | kim

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ

andolsun gerçekten | verdik | İsrail oğullarına | kitabı | hükmü | peygamberliği | onlara rızk ettik

مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ

16

temiz şeylerden | onları üstün kıldık | alemlere | onlara verdik | açık deliller

مِنَ الْاَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوٓا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

işten | ihtilaf etmediler | ancak | ardından | o şeyin | kendilerine geldi | ilim | ihtirastan dolayı | aralarında

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

17

Rabbin | hüküm verir | aralarında | kıyamet | o şeyde ki | idiler | onda | ihtilaf ediyorlar | şüphesiz

14 – İman edenlere söyle, Allah'ın günlerini ummayan kimseleri bağışlasınlar ki, Allah bir toplumu kazandıkları şeyle mükafatlandırsın.

15 – Kim iyi bir şey yaparsa, kendi lehinedir. Kim de kötülük ederse, kendi aleyhinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

16 – Andolsun, gerçekten İsrail oğullarına kitabı, hükmü ve peygamberliği verdik; onlara temiz şeylerden rızk ettik ve onları alemlere üstün kıldık.

17 – Onlara işten (din işlerinden) açık deliller verdik. Onlarsa ancak kendilerine ilim geldikten sonra sırf aralarındaki ihtirastan dolayı ihtilaf ettiler. Şüphesiz Rabbin ihtilaf ettikleri şeyde kıyamet gününde aralarında hüküm verir.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

keyflerine | uyma | ona uy | işleri | bir şeriat | üzerinde | seni kıldık | sonra

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

hiç birşey | Allah'tan | senden | savamazlar | gerçekten onlar | bilmeyen | o kimselerin

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

takva sahiplerinin | dostudur | Allah | kimilerinin | dostlardır | kimileri | zalimler | gerçekten

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

kesin inanıyorlar | bir toplum için | bir rahmet | bir rehber | insanlar için | basiretler | bu

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا

iman ettiler | şunlar gibi | onları | kılacağımızı | kötülükleri | kazandılar | o kimseleri ki | zan mı etti | yoksa

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ

ne kötü | ölümleri | dirimleri | eşit | iyi şeyler | yaptılar

مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

hak ile | yeri | gökleri | Allah | yarattı | hükmediyorlar | o şey

وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

zulmedilmezler | onlar | kazandığı | o şeyle | nefis | her | cezalansın diye

18 – Sonra seni de işten (din işinden) bir şeriat üzerinde kıldık; sen de ona uy ve bilmeyenlerin keyflerine uyma.

19 – Gerçekten onlar senden Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi savamazlar. Gerçekten zalimler birbirlerinin dostlarıdır. Allah da takva sahiplerinin dostudur.

20 – İşte bu; insanlar için basiretlerdir; kesin inanan bir toplum için de bir rehber ve bir rahmettir.

21 – Kötülükleri kazananlar; kendilerini dirimleri ve ölümleri eşit olmak üzere iman edip iyi şeyler yapanlar gibi kılacağımızı mı zannettiler? Ne kötü hükmediyorlar!

22 – Allah gökleri ve yeri hak ile yarattı; (bir de) her nefis kazandığı şeyle cezalansın diye. Onlar zulmedilmezler de.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَوٰىهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ

kulağının üzerine mühür vurdu bilerek Allah onu şaşırttı keyfini tanrısı edindi o kimseyi gördün mü

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا

Allah'tan sonra hidayet eder ona artık kim perde gözünün üzerine kıldı kalbinin

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

23

bizi helak etmez diriliriz ölürüz dünya hayatımız ancak bu değildir dediler öğüt almıyor musunuz

إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلٰى

24

okunduğu zaman zannediyorlar ancak onlar değil bilgiden bu hususta onlar için yoktur zaman ancak

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ

eğer atalarımızı getirin demeleri ancak delilleri olmadı apaçıklar ayetlerimiz onlara

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلٰى

25

sizi toplar sonra sizi öldürür sonra sizi diriltir Allah de ki doğru söyleyenler iseniz

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ

26

Allah'ın bilmezler insanların çoğu fakat onda şüphe yok kıyamet gününe

23 – Keyfini tanrısı edineni gördün mü? Allah onu bilerek şaşırttı, kulağının ve kalbinin üzerine mühür vurdu. Gözünün üzerine de perde çekti. Artık ona Allah'tan sonra kim hidayet eder? Öğüt almıyor musunuz?

24 – Hayat ancak dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz, diriliriz. Bizi ancak zaman helak eder, dediler. Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zannediyorlar.

25 – Onlara ayetlerimiz apaçık okunduğu zaman delilleri, sadece "Eğer doğru söylüyorsanız bize atalarımızı getirin" demeleri oldu.

26 – De ki: "Sizi Allah diriltir, sonra da öldürür. Sonra da sizi onda şüphe olmayan kıyamet gününde toplar. Ancak insanların çoğu bilmezler.

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾

27

batılcılar / ziyan eder / o gün / kıyamet / koptuğu / günde / yerin / göklerin / mülkü

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۛ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ؕ اَلْيَوْمَ

bugün / kitabına / çağrılır / ümmet / her / diz çökmüş / ümmeti / her / görürsün

تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ اِنَّا كُنَّا

28

idik / gerçekten biz / hakkı / size karşı / konuşur / kitabımızdır / bu / yapıyorsunuz / idiniz / o şeyi / cezalandırılırsınız

نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

29

iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler / o kimselere / gelince / yapıyorsunuz / idiniz / o şeyi / kaydediyoruz

فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

30

o kimselere / gelince / apaçık / kurtuluş / o / işte bu / rahmetine / Rableri / onları sokacak

كَفَرُوْا ۟ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

bir toplum / oldunuz / büyüklük taslad ınız / size / okunuyor / ayetlerim / değil miydi / kafir oldular

مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا

31

onda / şüphe yoktur / kıyamet / hak / Allah'ın / va'di / gerçekten / denildiği / zaman / suçlular

قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

32

kesin inananlar / biz / değiliz / bir zan / ancak / biz zannetmiyoruz / kıyamet / nedir / bilmiyoruz / dediniz

27 – Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet koptuğu günde, o gün batılcılar ziyan ederler.

28 – Her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet kitabına çağrılır. "Bugün ancak yaptıklarınızla cezalandırılırsınız" (denir).

29 – İşte bu kitabımız, size karşı hakkı konuşur. Gerçekten biz yaptıklarınızı kaydediyor idik.

30 – İman edip iyi şeyler yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine sokacak. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31 – Kafirlere gelince: "Sizlere ayetlerim okunmuyor mu idi de büyüklük tasladınız ve bir günahkarlar toplumu oldunuz?" (denir).

32 – "Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Kıyamette şüphe yoktur" denildiği zaman: "Biz bilmiyoruz, kıyamet nedir? Biz ancak zannediyoruz. Biz kesin inananlar değiliz" dediniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
33

alay ediyorlar | onunla | idiler | o şey | onları | kuşattı | yaptılar | o şeyin | kötülükleri | onlar için | göründü

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

bu | gününüze | kavuşmayı | siz unuttunuz | o şey gibi | sizi unutacağız | bugün | denildi

وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ
34

çünkü siz | işte bu size | yardımcılar | sizin için | yoktur | ateştir | barınağınız

اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ

işte bugün | dünya | hayatı | sizi aldattı | eğlence | Allah'ın | ayetlerini | edindiniz

لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ
35

hamd | Allah'ındır | özür talep edilirler | onlardan | ne de | oradan | çıkarılmazlar

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
36

O'nundur | alemlerin | Rabbi | yerin | Rabbi | göklerin | Rabbi

الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾
37

hikmet sahibi | mutlak galip | o | yerde | göklerde | büyüklük

33 – Yaptıkları şeyin kötülükleri onlara göründü ve alay ettikleri şeyler onları kuşattı.

34 – "Siz bugününüze kavuşmayı nasıl unuttunuzsa, biz de bugün sizi unutacağız. Barınağınız ateştir. Sizin için yardımcılar da yoktur" denildi.

35 – İşte bu size, çünkü siz Allah'ın ayetlerini eğlence edindiniz ve dünya hayatı sizi aldattı. İşte bugün oradan çıkarılmazlar ve onlardan özür talep edilmez.

36 – Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır.

37 – Göklerde ve yerde büyüklük yalnız O'nundur. O mutlak galip, hikmet sahibidir.

سورة الاحقاف مكية وهي
خمس وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

46 – AHKAF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
35 ayettir.

1 – Ha. Mim.

2 – Kitabın indirilişi mutlak galip, hikmet sahibi Allah'tandır.

3 – Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile belli bir süre ile yarattık. Kafirler ise uyarıldıkları şeyden yüz çeviriyorlar.

4 – De ki: "Gördünüz mü, Allah'tan başka taptığınız şeyler yerden ne yarattı? Yoksa onların göklerde ortaklığı mı var? Bana bundan önce bir kitap yahut ilimden bir kalıntı getirin, eğer doğru söylüyorsanız".

5 – Allah'tan başka kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek kimseye (putlara) ibadet edenden daha sapık kim vardır? Onlarsa ibadetlerinden gafiller.

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ

Ha. Mim — indirilişi — kitabın — Allah'tan — mutlak galip — hikmet sahibi — yaratmadık — gökleri — yeri

وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّآ أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

ikisi arasındakileri — ancak — hak ile — bir süre ile — belli — onlar ki — kafir oldular — o şeyden — uyarıldılar — yüz çevirenler

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ ۖ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

de ki — gördünüz mü — o şeyler — tapıyorsunuz — başka — Allah'tan — bana gösterin — ne — yarattılar — yerden

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمٰوٰتِ ۖ ائْتُونِى بِكِتٰبٍ مِّن قَبْلِ هٰذَآ أَوْ أَثٰرَةٍ مِّنْ

onların var mı — bir ortaklığı — göklerde — bana getirin — bir kitap — öncesinden — bunun — yahut — bir kalıntı

عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللّٰهِ

ilimden — eğer — iseniz — doğru söyleyenler — kim — daha sapık — o kimseden — ibadet eder — başka — Allah'tan

مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غٰفِلُونَ ﴿٥﴾

o kimse ki — cevap vermez — kendisine — kadar — gününe — kıyamet — onlarsa — onların ibadetlerinden — gafiller

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ٦

inkar edenler | onların ibadetlerini | onlar da olurlar | düşmanlar | onlara | olurlar | insanlar | toplatıldığı | zaman

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ

kendilerine geldiği | zaman | hakkı | inkar ettiler | o kimseler ki | der | açık açık | ayetlerimiz | onlara | okunduğu | zaman

هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ٧ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا

onu ben uydurduysam | eğer | de ki | onu kendisi uydurdu | diyorlar mı | yoksa | apaçık | bir sihirdir | bu

تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا

şahit olarak | o | yeter | içine | dalıyorsunuz | o şeyi | pekiyi bilen | O | hiçbir şeye | Allah'tan | benim için | siz sahip olamazsınız

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ٨ قُلْ مَا كُنْتُ

ben değilim | de ki | çok esirgeyen | çok bağışlayan | O | sizin aranızda | benim aramda

بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا

o şeye | ancak | ben uymuyorum | size | ne de | bana | yapılacağını | ne | bilmiyorum | peygamberlerden | örneği olmayan

يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ

ise | eğer | gördünüz mü | de ki | apaçık | bir uyarıcı | ancak | ben | değilim | bana | vahyedilir

6 – İnsanlar (kıyamette) toplatıldıkları zaman onlar (putlar) onlara düşman olurlar ve onların ibadetlerini inkar ederler.

7 – Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman, kendilerine gelen hakkı inkar edenler: "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

8 – Yoksa, "onu kendisi mi uydurdu?" diyorlar. De ki. "Eğer onu ben uydurdu isem, bana Allah'tan hiçbir şey yapmağa sahip olamazsınız. O, sizin içine daldığınız şeyi pekiyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir".

9 – De ki: "Ben peygamberlerden örneği olmayan biri değilim. Ne bana ne de size ne yapılacağını bilmiyorum. Ben ancak bana vahyedilene uyarım. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım".

عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ عَلٰى

İsrail oğullarından | bir şahit | şahitlik ettiyse | onu | siz de inkar ettiniz | Allah | katından

مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠ ع

10

zalimler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | şüphesiz | siz de kibir taslandınızsa | o iman ettiyse | onun benzerine

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ

madem ki | onda | bizi geçmezlerdi | bir hayır | olsa idi | eğer | iman ettiler | o kimselere ki | kafir oldular | o kimseler ki | dedi

لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ۝١١ وَمِنْ قَبْلِهٖ

11

ondan önce | eski | bir yalandır | bu | diyecekler | onu | rehber almadılar

كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا

bir dille | tasdik edici | bir kitaptır | bu da | bir rahmet olarak | bir önder olarak | Musa'nın | kitabı

عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۠ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝١٢ اِنَّ الَّذِيْنَ

12

o kimseler ki | şüphesiz | iyilik edenlere | müjde olmak için | zulmettiler | o kimseleri ki | uyarmak | için | Arapça

قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝١٣ ج

13

üzülecekler | onlar | ne de | onlara | korku yoktur | doğru oldular | sonra | Allah'tır | Rabbimiz | dediler

اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٤ ج قصر

14

yapıyorlar | idiler | o şeye | bir mükafat olarak | orada | ebedi kalıcılar olarak | cennetin | yaranıdırlar | işte onlar

10 – De ki: "Eğer (Kuran) Allah katından ise, siz de onu inkar ettiniz, İsrail oğullarından bir şahit de onun benzerine şahitlik edip iman ettiyse, siz de kibir tasladınızsa, (zalim olmaz mısınız?) Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez".

11 – Kafirler iman edenlere: "Eğer (iman) bir hayır olsa idi, bizi geçemezdiniz" dediler. Madem ki onu rehber almadılar, "bu, eski bir yalandır" diyecekler.

12 – Ondan önce de Musa'nın kitabı bir önder ve bir rahmet olarak vardı. Bu da Arapça bir dille (onu) tasdik edici bir kitaptır. Zalimleri uyarmak ve iyilik edenlere müjde olmak için (gönderilmiştir).

13 – Şüphesiz: "Rabbimiz Allah'tır" deyip de sonra da dosdoğru olanlara korku yoktur. Onlar üzülmeyecekler de.

14 – İşte onlar cennet yaranlarıdır. Yaptıklarına bir mükafat olarak orada ebedi kalırlar.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ؕ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا

zahmetle onu doğurdu zahmetle anası taşıdı onu iyilik yapmasını ana babasını insana biz tavsiye ettik

وَحَمْلُهٗ وَفِصَالُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ

kırka yetişince olgunluğuna yetiştiği zaman nihayet o ayca otuzdur sütten kesilmesi onun taşınması

سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِٓىْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓىْ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى

bana ihsan ettin o ki nimetine şükretmemi bana ilham et Rabbim dedi yılca

وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِىْ فِىْ ذُرِّيَّتِىْ ۚ اِنِّىْ تُبْتُ

döndüm şüphesiz soyumda benim için düzelt ondan razı olursun iyi amel yapmamı ebeveynime

اِلَيْكَ وَاِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ

15 قصر

en güzelini onlardan kabul ederiz o kimseler ki işte onlar müslüman-lardan şüphesiz ben sana

مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِىْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ؕ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِىْ

o ki doğruluğun va'di olarak cennetin yaranları içinde kötülükle-rinden geçeriz yaptılar o şeyin ki

كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِىْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِىْٓ

16

beni tehdit mi ediyorsunuz size üf ebeveynine dedi o kimse ki va'd olunu-yorlar idiler

15 – İnsana ana babasına iyilik yapmasını tavsiye ettik. Anası onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet olgunluğuna yetişip de kırk yaşına erişince: "Rabbim, bana ve ebeveynime ihsan ettiğin nimetine şükretmemi ve razı olacağın iyi amel yapmamı bana ilham et ve benim için soyumu düzelt. Şüphesiz ben sana döndüm ve şüphesiz ben Müslümanlardanım" dedi.

16 – İşte onlar o kimselerdir ki yaptıklarının en güzelini kabul ederiz ve kötülüklerinden geçeriz, cennet yaranları içinde. Kendilerine edilen doğruluk va'di olarak.

أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ

yazık sana / Allah'a / yalvarıyorlar / o ikisi / benden önce / nesiller / geçmiştir / halbuki / çıkarılmamla

آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

17

öncekilerin / masalları / ancak / bu / değildir / o da der / haktır / Allah'ın / va'di / şüphesiz / iman et

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

geçti / gerçekten / ümmetlerde / söz / üzerlerine / hak oldu / o kimseler / işte onlar

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

18

ziyan edenler / idiler / şüphesiz bunlar / insanlardan / cinlerden / kendilerinden önce

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ

onlar / amellerini / onlara tastamam ödesin diye / yaptılar / o şeylerden / dereceler / herbiri için

لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۖ أَذْهَبْتُمْ

19

giderdiniz / ateşe / kafir oldular / o kimseler ki / sunulur / günde / zulme uğratılmazlar

طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

aşağılık / azabı ile / cezalanacaksınız / bugün / onlarla / sefa sürdünüz / dünya / hayatınızda / zevklerinizi

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

20

fasıklık ediyorsunuz / idiniz / o şeyle / haksız yere / yeryüzünde / büyüklük taslıyorsunuz / idiniz / o şeyle

17 – O kimse ki ebeveynine: "Öf size, beni (kabirden) çıkarılmamla mı tehdit ediyorsunuz? Halbuki benden önce nesiller geçmiştir" dedi. O ikisi de Allah'a yalvararak: "Yazık sana, iman et. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır!" (dediler). O ise: "Bu, öncekilerin masallarından başkası değildir!" der.

18 – İşte onlar o kimselerdir ki, kendilerinden önce geçen cin ve insan ümmetlerinin içinde onlara söz (azap) hak oldu. Şüphesiz onlar, ziyan edenler oldular.

19 – Her biri için yaptıkları şeylerden dereceler vardır. Bir de (bu), onlar zulme uğratılmadan onlara amellerini tastamam ödemesi içindir.

20 – Kafirler ateşe sunuldukları gün, (onlara): "Zevklerinizi dünya hayatınızda giderdiniz ve onlarla sefa sürdünüz. İşte bugün yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve fasıklık etmenizden dolayı aşağılık azabı ile cezalanacaksınız!" (denir).

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ۘ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

uyarıcılar | gerçekten geçmişti | Ahkaf'ta | kavmini | uyarmıştı | hani | Ad'in | kardeşini | hatırla

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۗ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

sizin için | korkuyorum | gerçekten ben | Allah'tan | başkasına | ibadet etmeyin | diye | arkasından | önünden

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ

21

tanrıları-mızdan | bizi çevirmen için | bize geldin mi | dediler | büyük | bir günün | azabından

فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ

22

o bilgi | ancak | dedi | doğru söyleyen-lerden | isen | eğer | bizi tehdit ediyorsun | o şeyi | öyleyse bize getir

عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

bir kavim | sizi görüyorum | ancak ben | onunla | gönderildim | o şeyi | size tebliğ ediyorum | Allah'ın | katında

تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا

23

bu | dediler | vadilerinin | karşısında | geniş bir bulut halinde | onu gördüler | ne zaman ki | cahillik ediyorsunuz

عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۭ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۭ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ ﴿٢٤﴾

24

açıklı | bir azap | içinde var | bir rüzgar | onu | acele istediniz | o şey | o | hayır | bize yağmur yağdıran | bir bulut

21 – Ad'in kardeşini (Hud'u) da hatırla, hani, Ahkaf'ta kavmini uyarmıştı. Onun önünden ve arkasından uyarıcılar gerçekten geçmişti. "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum" diye (uyarmıştı).

22 – Onlar dediler. "Bizi tanrılarımızdan çevirmen için mi bize geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen bize ettiğin tehdidi getir" dediler.

23 – Dedi: "O bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben size benimle gönderilen şeyi tebliğ ediyorum. Ancak ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum".

24 – Onu (azabı) vadilerinin karşısında geniş (yayvan) bir bulut halinde görünce "İşte, bize yağmur yağdıracak bir bulut!" dediler. Hayır, o, sizin acele istediğiniz şeydir. İçinde acıklı bir azap bulunan bir rüzgardır!

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي

cezalandırırız / işte böyle / yurtları / ancak / görünmüyor / derken oldular / Rabbinin / emri ile / şeyi / her / helak eder

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا

25

kıldık / onda / size imkan vermedik / o şeyde / onlara imkanlar verdik / andolsun gerçekten / suçlular / toplumunu

لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا

ne de / kulakları / onlardan / savmadı / gönüller / gözler / kulaklar / onlar için

أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ

ayetlerini / inkar ediyorlar / idiler / çünkü / hiç bir şey / gönülleri / ne de / gözleri

اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

26

helak ettik / andolsun gerçekten / alay ediyorlar / onunla / idiler / o şey / onları / kuşattı / Allah'ın

مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾

27

dönerler / belki onlar / ayetleri / tekrar ettik / kentlerden / etrafınızda / o şeyi

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا

kayboldular / bilakis / tanrılar / yaklaştırmak / için / Allah / başka / edindiler / o kimseler / onlara yardım etti / değil miydi

عَنْهُمْ ۚ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

28

uyduruyorlar / idiler / o şey ki / yalanları / işte bu / onlardan

25 – Her şeyi Rabbinin emri ile helak eder. Derken sabahleyin yurtları dışında hiçbir şey görünmüyordu. İşte biz suçlular toplumunu böyle cezalandırırız!

26 – Andolsun, gerçekten onları sizi yerleştirdiğimiz yere yerleştirmiştik. Onlara kulaklar, gözler ve gönüller verdik. Ne kulakları ne gözleri ne de gönülleri onlardan hiçbir şey savmadı. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay ettikleri şeyler onları kuşattı.

27 – Andolsun, gerçekten etrafınızdaki kentlerden helak ettik. Belki dönerler diye ayetleri tekrar ettik.

28 – Kendilerini Allah'a yaklaştırmak için tanrılar edindikleri (putlar) onlara yardım etmeli değil miydi? Bilakis onlar onlardan kayboldular. İşte bu, onların yalanları ve uydurdukları şeylerdir.

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا

dediler / ona hazır oldular / ne zaman ki / Kur'an'ı / dinliyorlar / cinlerden / bir grup / sana / çevirmiştik / hatırla o zamanı

اَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَآ اِنَّا

29

gerçekten biz / kavmimiz / ey / dediler / uyarıcılar olarak / kavimlerine / döndüler / bitirildi / ne zaman ki / susun

سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِٓي اِلَى الْحَقِّ

hakka / iletiyor / önündeki / o şeyi / tasdik edici olarak / Musa'dan / sonra / indirildi / bir kitap / dinledik

وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَآ اَجِيبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ

30

bağışlasın / ona / iman edin / Allah'ın / davetçisine / icabet edin / kavmimiz / ey / doğru / bir yola

لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ

31

Allah'ın / davetçisine / icabet etmezse / kim / acıklı / bir azaptan / sizi korusun / günahlarınızdan / sizin için

فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ۭ اُولٰٓئِكَ

işte onlar / dostlar / O'ndan başka / onun için / yoktur / yeryüzünde / aciz bırakan / değildir

فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

32

yeri / gökleri / yarattı / o ki / Allah / şüphesiz / görmediler mi / apaçık / sapıklıkta

29 – Hatırla o zamanı ki, cinlerden bir grubu Kur'an'ı dinlemek üzere sana çevirmiştik. Ona hazır olunca: "Susun!" dediler. İş bitirilince, uyarıcılar olarak kavimlerine döndüler.

30 – "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra, önündekini tasdik edici, hakka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik" dediler.

31 – "Ey kavmimiz, Allah'ın davetçisine icabet edin ve O'na iman edin ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun".

32 – Kim Allah'ın davetçisine icabet etmezse, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakamaz. Onun için O'ndan başka dostlar yoktur. İşte onlar apaçık sapıklıktalar.

وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰٓ اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ

her / şüphesiz / evet / ölüleri / diriltmeğe / kadir / onları yaratmakla / yorulmadı

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا

33

bu / değil mi / ateşe / kafir oldular / o kimseler ki / arz olunur / günde / kadirdir / şeye

بِالْحَقِّۜ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

idiniz / o şeyle / azabı / öyleyse tadın / dedi / Rabbimize and içeriz / evet / dediler / gerçek

تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا

34

peygamberlerden / azim / sahipleri / sabretti / o şey gibi / sen de sabret / inkar ediyorsunuz

تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً

bir saat / ancak / kalmadılar / tehdit ediliyorlar / o şeyi / görüyorlar / günde / sanki onlar / onlar için / acele etme

مِّنْ نَّهَارٍۜ بَلٰغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾

35

fasıklar / kavmi / ancak / helak edilir / mi / bir tebliğ / gündüzden

سُوْرَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

33 – Görmediler mi, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmayan Allah, ölüleri diriltmeğe kadir değil mi? Evet, şüphesiz O, her şeye kadirdir.

34 – Kafirler ateşe arz olundukları gün, (onlara): "Bu gerçek değil mi?" (denir). Onlar da: "Evet, Rabbimize ant içeriz" derler. O da: "İnkar ettiğiniz şeyle azabı tadın" der.

35 – Azim sahibi peygamberler sabrettiği gibi sen de sabret. Onlar için acele etme. Sanki onlar tehdit edildikleri şeyi gördükleri gün (dünyada) gündüzden ancak bir saat kalmış gibi (olurlar). Fasıklar kavminden başkası mı helak edilir?

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ١ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

1

iman ettiler | o kimseler ki | amellerini | boşa çıkardı | Allah'ın | yolundan | çevirdiler | kafir oldular | o kimseler ki

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ

örttü | Rablerinden | haktır | ki o | Muhammed'e | indirildi | o şeye | inandılar | iyi şeyler | yaptılar

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ٢ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا

2

uydular | kafir oldular | onlar ki | şu sebepledir ki | bu | durumlarını | düzeltti | kötülüklerini | onların

الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللهُ

Allah | getirir | böylece | Rablerinden | hakka | uydular | iman ettiler | onlar ki | gerçekten | batıla

لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ٣ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰٓى

3

nihayet | boyunlarına | vurmakla | kafir oldular | o kimselere | karşılaştığınız | zaman | misallerini | insanlar için

اِذَآ اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَآءً

fidye almak | ya da | sonra | lutfetmek | ya | bağı | bağlayın | onları kırıp geçirdiğiniz | zaman

حزب ٢

47 – MUHAMMED SURESİ

Medine'de inmiştir. 38 ayettir.

1 – Kafir olup (başkalarını) Allah'ın yolundan çevirenler (var ya, Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

2 – İman edip iyi şeyler yapanlar ve Muhammed'e Rabbinden indirilen hakka iman edenler (var ya, Allah) onların da kötülüklerini örttü ve durumlarını düzeltti.

3 – Bu, şu sebepledir ki kafirler batıla uydular; gerçekten iman edenler de Rablerinden (gelen) hakka uydular. İşte Allah insanlar için böyle misaller getirir.

4 – Kafirlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları kırıp geçirdiğiniz zaman bağı bağlayın (onları esir alın). (Ondan sonra) ya lutfetmek (serbest bırakmak) ya da fidye almak (vardır).

Ta ki savaş ağırlıklarını bırakır. Durum bu. Eğer Allah dilerse elbette onlardan intikam alır. Ancak kiminizi kiminizle denemek için (böyle yapıyor). Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacak.

5 – Onlara hidayet edecek ve durumlarını düzeltecek.

6 – Onları kendilerine tarif ettiği cennete girdirecek.

7 – Ey o iman edenler, eğer Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlamlaştırır.

8 – Kafirler ise, beter olsunlar! (Allah) onların amellerini boşa çıkardı.

9 – Bunun sebebi şudur; çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmadılar; O da onların amellerini boşa çıkardı.

10 – Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki baksınlar; kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Allah onları imha etti. Kafirler için de benzerleri vardır.

11 – Bunun sebebi şudur; çünkü Allah iman edenlerin Mevla'sıdır. Gerçekten kafirlerin Mevla'sı yoktur.

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akar cennetlere iyi şeyler yaptılar iman ettiler onları girdirir Allah şüphesiz

الْاَنْهٰرُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعٰمُ

hayvanlar yer o şey gibi yerler zevklenirler kafir oldular o kimseler ki ırmaklar

وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي اَخْرَجَتْكَ ۚ

12

seni çıkardı o ki senin kentinden kuvvetçe daha çetin o kentten nice onlar için yer ateş

اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ

13

ona süslü gösterildi kimse gibi mi Rabbinden bir delil üzere oldu kimse mi onlar için artık yardımcı yok helak ettik onları

سُوٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوٓا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا

14

onda müttakiler va'dolundu o ki cennetin misali keyflerine uydular ameli kötü

اَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ

şaraptan ırmaklar tadı değişmedi sütten ırmaklar bozulmamış sudan ırmaklar

لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِينَ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ

meyvelerden her orada onlar için var süzme baldan ırmaklar içenler için lezzetli

12 – Şüphesiz Allah iman edip iyi şeyler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere girdirir. Kafirler ise zevklenirler ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların yeri de ateştir.

13 – Seni çıkaran kentinden daha kuvvetli nice kentleri helak ettik. Artık onlar için yardımcı yoktur.

14 – Rabbinden bir delil üzerinde olan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilen ve keyiflerine uyan kimseler gibi midir?

15 – Müttakilere va'dolunan cennetin misali (şöyledir): Onda bozulmamış sudan ırmaklar, tadı değişmemiş sütten ırmaklar, içenler için lezzetli şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Onlar için orada her türlü meyvelerden ve Rablerinden bir bağış vardır. (Bu), ateşte ebedi kalıp da kaynar su içirilen; dolayısıyla bağırsaklarını doğradığı kimse gibi midir?

وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ؕ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً

su / içirildiler / ateşte / ebedi kalıcı / o / kimse gibi mi / Rablerinden / bir bağış

حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ حَتّٰى اِذَا

15

zaman / nihayet / seni / dinler / kimisi / onlardan / bağırsaklarını / doğradı / kaynar

خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا

az önce / dedi / ne / ilme / verilmişler / o kimselere / derler / yanından / çıktıkları

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

16

keyiflerine / uymuşlar / kalplerinin / üzerine / Allah / mühür bastı / o kimseler ki / işte onlar

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٧﴾

17

takvalarını / onlara verdi / hidayetçe / onları artırdı / hidayete erdiler / o kimseler ki

فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اَشْرَاطُهَا فَاَنّٰى

nerede / alametleri / gelmiştir / gerçekten / ansızın / kendilerine gelmesini / kıyameti / ancak / bekliyorlar / mi

لَهُمْ اِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ

18

bağış dile / Allah / ancak / ilah yoktur / gerçek şu ki / bil / öğütleri / onlara geldiği / zaman / onlar için

لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

19

barındığınız yeri / dolaştığınız yeri / bilir / Allah / kadın mü'minler için / erkek mü'minler için / günahın için

16 – Onlardan kimisi seni dinler. Nihayet yanından çıktıkları zaman, ilim verilenlere: "Az önce ne dedi?" derler. İşte onlar, Allah'ın, kalplerine mühür bastığı ve keyiflerine uyan kimselerdir.

17 – Hidayete erenlerin ise hidayetlerini artırdı ve onlara takvalarını verdi.

18 – Onlar ancak kıyametin kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar? Gerçekten onun alametleri gelmiştir. Onlara geldiği zaman onlar için öğütleri nerede?

19 – Bil, gerçek şu ki, Allah'tan başka İlah yoktur. Günahın için, erkek mü'minler için ve kadın mü'minler için bağış dile. Allah sizin dolaştığınız yeri de barındığınız yeri de bilir

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ

bir / indirildiği / zaman / bir sure / indirilmeli / değil miydi / iman ettiler / o kimseler ki / der

مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

hastalık / kalplerinde / o kimseleri / görürsün / savaş / onda / zikredildi / muhkem

يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢٠﴾

20

başlarına gelsin / ölümden / bayılmışın / bakması gibi / sana / bakıyorlar

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ

Allah'a / doğru olsalardı / eğer / iş / kesinleşince / zaman / güzel / söz / itaat

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا

21

bozgunculuk etmeniz / geri dönerseniz / umulur mu sizden / onlar için / hayırlı / elbette olurdu

فِى الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ

22

o kimseler / işte onlar / rahimlerinizi / kesmeniz / yeryüzünde

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ

23

iyice düşünmüyorlar mı / gözlerini / kör etti / onları sağır etti / Allah / lanet etti onlar

20 – İman edenler: "Bir sure indirilmeli değil miydi?" derler. Muhkem bir sure indirilir ve onda da savaş zikredilirse, kalplerinde hastalık olanların, sana ölüm korkusu ile bayılanın bakması gibi bakarlar. Ölüm başlarına gelsin!

21 – (Onların vazifesi) itaatti ve güzel sözdü. İş kesinleştiği zaman, eğer Allah'a karşı doğru olsalardı, elbette onlar için hayırlı olurdu.

22 – Umulur mu sizden, geri dönerseniz yeryüzünde bozgunculuk edip rahim (akrabalık bağlarını) kesmeniz?

23 – İşte onlar o kimselerdir ki, Allah onlara lanet etmiş, onları sağır etmiş ve gözlerini kör etmiştir.

الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى

24

üzerine | geri döndüler | o kimseler ki | şüphesiz | kilitleri mi var | kalplerin üzerinde | yoksa | Kur'an'ı

اَدْبَارِهِمْ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ

onlara | süsledi | şeytan | doğru yol | onlar için | belli oldu | o şeyin ki | ardından | arkaları

وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا

25

hoşlanmadılar | o kimselere | dediler | çünkü onlar | bunun sebebi şudur | onlara | süre tanıdı

مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ فِىْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

26

gizlemelerini | bilir | Allah | işte | bazı | sizlere itaat edeceğiz | Allah | indirdi | o şeyden

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ

yüzlerine | vuruyorlar | melekler | canlarını aldığı | zaman | nasıl

وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا

27

hoşlanmadılar | Allah'ı | kızdırdı | o şeye | uydular | çünkü onlar | bunun sebebi şudur | arkalarına

رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ

28

o kimseler ki | zan mı etti | yoksa | amellerini | o da boşa çıkardı | O'nun rızasından

فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

29

kinlerini | Allah | asla çıkarmayacak | hastalık | kalplerinde

24 – Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?

25 – Şüphesiz o kimseler ki, kendileri için doğru yol belli olduktan sonra arkaları üzerine / geriye döndüler, işte şeytan onlara (amellerini) süslü gösterdi ve onlara süre tanıdı (boş hülyalara saldı).

26 – Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: "Bazı işte size itaat edeceğiz" dediler. Allah onların gizlemelerini bilir.

27 – Melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak canlarını aldığı zaman nasıl olur?

28 – Bunun sebebi şudur: Çünkü onlar Allah'ı kızdıran o şeye uydular ve O'nun rızasından hoşlanmadılar. O da onların amellerini boşa çıkardı.

29 – Kalplerinde hastalık olanlar, Allah'ın onların kinlerini asla (açığa) çıkarmayacağını mı zannettiler?

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِى لَحْنِ

üslubundan / onları mutlaka tanırsın / simalarından / sen de onları tanırsın / sana onları elbette gösteririz / dilersek / eğer

الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ

30

mücahitleri / bilinceye / dek / sizi elbette deneyeceğiz / amellerinizi / bilir / Allah / sözün

مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا۟

31

inkar ettiler / o kimseler ki / şüphesiz / haberlerinizi / açığa çıkarıncaya / sabredenleri / içinizden

وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَآقُّوا۟ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

belli oldu / o şeyin / ardından / peygambere / muhalefet ettiler / Allah'ın / yolundan / çevirdiler

لَهُمُ ٱلْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۚ وَسَيُحْبِطُ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٣٢﴾

32

amellerini / boşa çıkaracak / hiçbir şekilde / Allah'a / asla zarar veremezler / doğru yol / onlar için

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوٓا۟

iptal etmeyin / peygambere / itaat edin / Allah'a / itaat edin / iman ettiler / kimseler / o / ey

أَعْمَٰلَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

33

Allah'ın / yolundan / çevirdiler / inkar ettiler / o kimseler ki / şüphesiz / amellerinizi

30 – Eğer dilersek elbette onları sana gösteririz; sen de onları simalarından tanırsın. Onları mutlaka sözün üslubundan tanırsın. Allah amellerinizi bilir.

31 – İçinizden mücahitleri ve sabredenleri bilinceye kadar sizi elbette deneyeceğiz ve haberlerinizi açığa çıkaracağız.

32 – Şüphesiz inkar edip (başkalarını) Allah'ın yolundan çevirip de kendileri için doğru yol belli olduktan sonra Peygambere muhalefet edenler, Allah'a asla hiçbir şekilde zarar veremezler ve Allah onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33 – Ey o iman eden kimseler, Allah'a itaat edin ve Peygambere itaat edin, amellerinizi iptal etmeyin.

ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوٓا

34

davet etmeyin / onun için gevşemeyin / onları / Allah / asla bağışlamayacak / kafirler / olarak onlar / öldüler / sonra

اِلَى السَّلْمِ ۖ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۗ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾

35

amellerinizi / asla eksiltmeyecek / sizinledir / Allah / en üstünler / siz iken / barışa

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا

sakınırsanız / iman eder / eğer / bir eğlence / bir oyun / dünya / hayatı / ancak

يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا

36

sizden onları ister de / eğer / mallarınızı / sizden istemez / mükafatlarınızı / size verir

فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ

37

onlar ki / siz / işte / kinlerinizi / çıkarır / cimrilik edersiniz / size ısrar ederse

تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا

ancak / cimrilik ederse / kim de / cimrilik ediyor / kimi / içinden / Allah / yolunda / harcamanız / için / davet ediliyorsunuz

يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا

yüz çevirirseniz / eğer / fakirler / siz / çok zengin / Allah / kendinden / cimrilik eder

يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

38

sizin gibi / olmazlar / sonra / sizden başka / bir kavimle / değiştirir

34 – Şüphesiz inkar edip (başkalarını) Allah'ın yolundan çevirip de sonra kafirler olarak ölenleri, onları Allah asla bağışlamayacak.

35 – Onun için gevşeyip de siz en üstün iken barışa davet etmeyin. Allah sizinledir. Amellerinizi asla eksiltmeyecek.

36 – Dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Eğer iman eder ve sakınırsanız, size mükafatlarınızı verir ve sizden mallarınızı istemez.

37 – Eğer sizden onları ister, size ısrar ederse, cimrilik edersiniz ve kinlerinizi (açığa) çıkarır.

38 – İşte siz o kimselersiniz ki, Allah yolunda harcamak için davet ediliyorsunuz. İçinizden kimi cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, ancak kendinden cimrilik eder. Allah çok zengindir, siz ise fakirlersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, sizi sizden başka bir kavimle değiştirir, sonra da sizin gibi olmazlar.

سورة الفتح مدنية وهي
تسع وعشرون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۙ (١) لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ

1

geri kaldı | o şeyi ki | günahından | geçti | o şeyi ki | Allah | senin | bağışlasın | diye | apaçık | bir fetih | sana | açtık | gerçekten biz

وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۙ (٢) وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا

2

bir yardımla | Allah | sana yardım etsin | doğru | bir yola | seni iletsin | sana | nimetini | tamamlasın | diye

عَزِيزًا (٣) هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا

3

imanca | artmaları için | mü'minlerin | kalplerine | huzur | indirdi | ki | O | çok güçlü

مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۙ (٤)

4

hikmet sahibi | hakkıyla bilen | Allah | oldu | yerin | göklerin | orduları | Allah'ındır | imanlarıyla

48 – FETİH SURESİ

Medine'de inmiştir.
29 ayettir.

1 – Gerçekten sana apaçık bir fetih açtık,

2 – Ki Allah senin geçmiş ve geri kalan (gelecek) günahlarını bağışlasın, sana nimetini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletsin.

3 – Ve Allah sana çok güçlü bir yardımla yardım etsin.

4 – O (Allah) ki imanlarıyla beraber imanları artsın diye mü'minlerin kalplerine huzur indirdi. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah hakkıyla bilen, hikmet sahibidir.

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

ebedi kalıcılar olarak / ırmaklar / altlarından / akar / cennetlere / mü'min kadınları / mü'min erkekleri / girdirsin diye

فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۙ ٥

5

büyük / bir başarı / Allah / katında / bu / oldu / kötülüklerini / onların / örtsün diye / orada

وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

müşrik kadınlara / müşrik erkeklere / münafık kadınlara / münafık erkeklere / azap etsin diye

الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ

Allah / gazap etti / kötülük / çemberi / üzerlerine olsun / kötü / zan / Allah'a / zanda bulunanlar

عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٦

6

varılacak yer / ne kötü / cehennemi / onlara / hazırladı / lanet etti onlara / onlara

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧

7

hikmet sahibi / çok güçlü / Allah / oldu / yerin / göklerin / orduları / Allah'ın

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۙ ٨

8

Allah'a / iman etmeniz için / bir uyarıcı / bir müjdeci / bir şahit / seni gönderdik / gerçekten biz

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٩

9

akşam / sabah / O'nu tesbih etmeniz için / ona saygı göstermeniz için / ona yardım etmeniz için / Resul'üne

5 – Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları altlarından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere girdirsin ve onların kötülüklerini örtsün, diye. Bu, Allah katında büyük bir başarı oldu.

6 – Allah'a kötü zanda bulunan münafık erkekler ve münafık kadınlara, müşrik erkekler ve müşrik kadınlara azap etsin, diye. Kötülük çemberi üzerlerine olsun! Allah onlara gazap ve lanet etti. Onlara cehennemi hazırladı. Ne kötü varacak yerdir!

7 – Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah çok güçlü, hikmet sahibidir.

8 – Gerçekten biz seni bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik,

9 – Allah'a ve Resul'üne iman etmeniz, ona yardım etmeniz ve ona saygı göstermeniz için. Ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için.

اِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ ۜ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ

bozarsa — artık kim — ellerinin — üstünde — Allah'ın — eli — Allah'a — biat ediyorlar — ancak — sana biat ediyorlar — o kimseler ki — şüphesiz

فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ

Allah'a — onun üzerine — söz verdi — o şeye — vefa gösterirse — kim de — kendi aleyhine — bozar — ancak

فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ۞ ١٠ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ

10

bedevilerden — geride bırakılanlar — sana — diyecek — büyük — bir mükafat — ona verecektir

شَغَلَتْنَآ اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ

derler — bizim için — istiğfar et — ailelerimiz — mallarımız — bizi meşgul etti

بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا

bir şeye — Allah'tan — sizin için — sahip olur — artık kim — de — kalplerinde — yoktur — o şeyi — dilleriyle

اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

yapıyorsunuz — o şeye — Allah — oldu — hayır — bir yarar — size — isterse — yahut — bir zarar — size — isterse — eğer

خَبِيرًا ۞ ١١ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ

11

mü'minler — peygamber — asla dönmeyecek — ki — sandınız — doğrusu — haberdar

10 – Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat ediyorlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Artık kim (biati) bozarsa, ancak kendi aleyhine bozar. Kim de Allah'a söz verdiği şey üzerinde vefa gösterirse, ona büyük bir mükafat verecektir.

11 – Geri bırakılan bedeviler sana: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti; bizim için bağış dile" diyecekler. Kalplerinde olmayan şeyi dilleri ile derler. De ki: "Eğer Allah size bir zarar isterse yahut bir yarar isterse, size Allah'tan kim bir şeye sahip olur? Hayır, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ

zannettiniz / kalplerinizde / bu / süslendirildi / ebediyyen / ailelerine

ظَنَّ السَّوْءِ ۚ وَكُنتُمْ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ بِاللَّهِ

12

Allah'a / iman etmezse / kim / helak olanlar / bir topluluk / oldunuz / kötü / zan

وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

13

mülkü / Allah'ın / alevli bir ateş / kafirlere / hazırladık / şüphesiz biz / peygamberine

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَكَانَ

oldu / diler / o kimseye / azap eder / diler / o kimseyi / bağışlar / yerin / göklerin

ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ ٱلْمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقْتُمْ

14

gittiğiniz / zaman / geri bırakılanlar / diyecek / çok esirgeyici / çok bağışlayıcı / Allah

إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا

değiştirmelerini / istiyorlar / size tabi olalım / bırakın bizi / onları almak için / ganimetlere

كَلَٰمَ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ

diyecekler / önceden / Allah / buyurdu / böyle / asla bize tabi olmayacaksınız / de / Allah'ın / sözünü

بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

15

pek az / ancak / anlamıyorlar / idiler / hayır / bizi çekemiyorsunuz / hayır

12 – Doğrusu, Peygamber ve mü'minler ebediyen ailelerine dönmeyecek sandınız ve bu, kalplerinizde süslendirildi. Kötü zannettiniz (kötü düşündünüz) ve helak olan bir topluluk oldunuz.

13 – Kim Allah'a ve Peygamberine iman etmezse, şüphesiz biz, kafirler için alevli bir ateş hazırladık.

14 – Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.

15 – Geri bırakılanlar, ganimetlere gittiğiniz zaman: "Bizi bırakın size tabi olalım" derler. Allah'ın sözünü değiştirmelerini isterler. De ki: "Bize asla tabi olmayacaksınız. Allah önceden böyle söyledi". Sana: "Hayır, bizi çekemiyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir.

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِى بَأْسٍ شَدِيدٍ
قصر
çetin kuvvetin sahipleri bir topluluğa çağrılacaksınız bedevilerden geri bırakılanlar için de

تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ ۚ فَاِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ
güzel bir mükafat Allah size verir itaat ederseniz eğer müslüman olurlar yahut onlarla savaşırsınız

وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
16
yoktur acıklı bir azapla size azap eder önceden yüz çevirdiniz o şey gibi yüz çevirirseniz eğer

عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ
zorluk hastaya ne de zorluk topala ne zorluk köre

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ
ırmaklar altlarından akar cennetlere onu sokar Resul'üne Allah'a itaat ederse kim

وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ
17
mü'minler- den Allah razı olmuştur andolsun gerçekten acıklı bir azapla ona azap eder yüz çevirirse kim

اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ
kuvve-i maneviye indirdi kalplerinde o şeyi bildi de o ağacın altında sana biad ediyorlar zaman

16 – Geri bırakılan bedevilere de ki: "Çetin kuvvet sahibi bir topluluğa davet edileceksiniz, onlarla savaşırsınız yahut Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir. Eğer daha önce yüz çevirdiğiniz gibi yüz çevirirseniz, size acıklı bir azapla azap eder".

17 – Köre zorluk yoktur, topala zorluk yoktur, hastaya zorluk yoktur. Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse, onu altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim yüz çevirirse, ona acıklı bir azapla azap eder.

عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا

18

onları alacaklar — pek çok — ganimetlerle — yakın — bir fetihle — onları mükafatlandırdı — üzerlerine

وَكَانَ اللهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً

19

pek çok — ganimetler — Allah — va'detti — hikmet sahibi — mutlak galip — Allah — oldu

تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ

sizden — insanların — ellerini — çekti — bunu — size — peşin verdi — onları alacaksınız

وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

20

doğru — bir yola — iletsin sizi — mü'minler için — bir alamet — olması için

وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللهُ بِهَا وَكَانَ اللهُ

Allah — oldu — onu — Allah — kuşattı — gerçekten — ona — güç yetiremediniz — başka (ganimetler)

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا

21

mutlaka dönerlerdi — kafir oldular — o kimseler — sizinle savaşsalardı — eğer — kadir — şey — her

الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللهِ

22

Allah'ın — adeti — bir yardımcı — ne de — bir dost — bulamazlar — sonra — arkalarını

الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

23

bir değişiklik — Allah'ın — adeti için — asla bulamazsın — önceden — geçmiştir — gerçekten — o ki

18 – Andolsun, gerçekten Allah sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur. Onların kalplerindekini bildi de üzerlerine kuvve-i maneviye indirdi ve onları yakın bir fetihle mükafatlandırdı.

19 – Ve alacakları pek çok ganimetlerle. Allah mutlak galip, hikmet sahibidir.

20 – Allah size alacağınız pek çok ganimetler va'detti de size bunu peşin verdi ve insanların ellerini sizden çekti. (Bunu da) mü'minler için bir alamet olması ve sizi doğru bir yola iletmesi için yaptı.

21 – Ve henüz güç yetiremediğiniz, Allah'ın ise onu kuşattığı başka (ganimetler). Allah her şeye kadirdir.

22 – Eğer kafirler sizinle savaşsalardı, mutlaka arkalarını dönerler, sonra da ne bir dost ne de bir yardımcı bulamazlardı.

23 – Allah'ın önceden geçmiş adeti olarak. Sen Allah'ın adeti için asla bir değişiklik bulamazsın.

وَهُوَ الَّذِى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ

karnında onlardan ellerinizi sizden onların ellerini çekti ki O

مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yapıyorsunuz o şeyi ki Allah oldu onlara sizi muzaffer kıldıktan sonra Mekke'nin

بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ

24

kurbanlığı Haram'dan Mescid-i sizi çevirdiler kafir oldular o kimseler ki onlar hakkıyla gören

مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۭ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَاۗءٌ

kadınlar mü'minler bir takım erkekler eğer olmasaydı yerine ulaşmasından hapsedilerek

مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَــــُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ

bir vebal onlardan başınıza gelmesi onları çiğnemeniz onları bilmediniz mü'mineler

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا

mutlaka azap ederdik ayrılsalardı eğer diler o kimseyi rahmetine Allah sokması için bilmeden

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

25

kafir oldular o kimseler ki kıldığı zaman acıklı bir azapla onlardan kafir oldular o kimseleri

24 – O ki, Mekke'nin karnında / göbeğinde sizi onlara muzaffer kıldıktan sonra onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekti. Allah yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

25 – Onlar o kimselerdir ki, kafir oldular ve sizi Mescid-i Haram'dan, kurbanlığı da hapsedilerek yerine varmaktan çevirdiler. Eğer kendilerini tanımadığınız mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilmeden çiğneyip de o yüzden başınıza bir vebal gelecek olmasaydı, (size fetih için izin verirdi. İzin verilmemesi) Allah'ın, dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer ayrılsalardı, onlardan kafirlere acıklı bir azapla azap ederdik.

فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ

huzurunu Allah indirdi cahiliyetin taassubunu taassubunu kalplerine

عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا

idiler takva sözüne onları zorladı mü'minlerin üzerine Resulü'nün üzerine

أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ

26

andolsun gerçekten hakkıyla bilen şeyi her Allah oldu ehil ona daha haklı

صَدَقَ اللهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

Haram'a Mescid-i muhakkak gireceksiniz hak ile rüyayı Resul'üne Allah tasdik etti

إِنْ شَاءَ اللهُ آمِنِينَ ۙ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ ۙ

kısaltanlar başlarınızı tıraş edenler güvenliler olarak Allah dilerse eğer

لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ

bunun öncesinden kıldı bilmediniz o şeyi ki bildi de korkmuyor-sunuz

فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

27

din ile hidayetle peygamberini gönderdi ki o yakın bir fetih

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

28

şahit olarak Allah yetti bütün dinin üzerine onu galip kılması için hak

26 – O zaman kafirler kalplerine taassubu, cahiliyet taassubunu yerleştirmiş, Allah da huzurunu Resul'ünün ve mü'minlerin üzerine indirmiş ve onları takva kelimesine zorlamıştı. Onlar da buna daha haklı ve ehil / layık idiler. Allah her şeyi hakkıyle bilendir.

27 – Andolsun, gerçekten Allah, Resul'üne gördüğü rüyayı hak ile tasdik etti. Eğer Allah dilerse, muhakkak Mescid-i Haram'a başlarınızı tıraş ederek ve kısaltarak korkmadan güvenle gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bildi de bunun ötesinden yakın bir fetih kıldı.

28 – O ki Resul'ünü hidayetle ve hak din ile gönderdi ki onu (hak dini) bütün dinlerin üzerine galip kılsın. Allah şahit olarak yeter.

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ

pek merhametliler / kafirlere / pek çetinler / onunladır / o kimseler ki / Allah'ın / Resul'ü / Muhammed

بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا

rıza / Allah'tan / bir lutuf / ararlar / secde edenler / ruku edenler / onları görürsün / kendi aralarında

سِيْمَاهُمْ فِىْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ۚ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰىةِ

Tevrat'ta / onların misali / işte bu / secde / izinden / yüzlerinde / nişanları

وَمَثَلُهُمْ فِى الْاِنْجِيْلِ ۛ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى

dikildi / kalınlaştı / onu güçlendirdi / filizini / çıkardı / bir ekin gibi / İncil'de / onların misali

عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ ۗ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

o kimseler ki / Allah / va'detti / kafirleri / onlarla / kızdırması / için / çiftçilerin / hoşuna gider / gövdesi üzerine

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٢٩﴾

büyük / bir mükafat / bir bağış / onlardan / iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler

29 – Muhammed Allah'ın Resul'üdür. Onun yanındakiler kafirlere karşı pek çetinler, kendi aralarında pek merhametliler. Onların ruku ve secde ettiklerini görürsün. Allah'tan lutuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secde izinden nişanları vardır. İşte bu, onların Tevrat'taki misalidir. Onların İncil'deki misali de şöyledir: (Onlar) filizini çıkarıp da onu güçlendiren, kalınlaşıp gövdesi üzerine dikilen, çiftçilerin hoşuna giden bir ekin gibidir. (Onların buna benzetilmesi) onlarla kafirleri kızdırması içindir. Allah onlardan iman edip iyi şeyler yapanlara bir bağış ve büyük bir mükafat va'detmiştir.

سورة الحجرات مدنية
وهي ثماني عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا

korkun / Resul'ünün / Allah'ın / önüne / geçmeyin / iman ettiler / kimseler ki / o / ey

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا

yükseltmeyin / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / herşeyi bilen / hakkıyla işiten / Allah / şüphesiz / Allah'tan

أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ

kiminizin / bağırması gibi / sözle / ona / bağırmayın / peygamberin / sesinin / üstüne / seslerinizi

لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ

o kimseler ki / şüphesiz / fark etmiyorsunuz / siz / amelleriniz / boşa gitmesin diye / kiminize

يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ

Allah / imtihan etti / o kimseler ki / işte onlar / Allah'ın / Resul'ünün / yanında / seslerini / kısarlar

قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

büyük / bir mükafat / bir bağış / onlara var / takva için / kalplerini

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

akıl etmezler / onların çoğu / odaların / arkasından / sana seslenıyorlar / o kimseler ki / şüphesiz

49 – HUCURAT SURESİ

Medine'de inmiştir.
18 ayettir.

1 – Ey o iman edenler, Allah'ın ve Resul'ünün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah hakkıyle işiten, her şeyi bilendir.

2 – Ey o iman edenler, seslerinizi Peygamberin sesinin üzerine yükseltmeyin. Kiminizin kiminize bağırması gibi ona sözle bağırmayın. Sonra farkında olmadan amelleriniz boşa gider.

3 – Şüphesiz Allah'ın Resul'ünün yanında seslerini kısanlar (var ya), işte Allah onların kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir bağış ve büyük bir mükafat vardır.

4 – Şüphesiz sana odaların arkasından seslenenlerin çoğu akıl etmez kimselerdir.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللّٰهُ

Allah / onlar için / daha hayırlı / elbette olurdu / onlara / sen çıkıncaya / kadar / sabretselerdi / gerçekten onlar / eğer

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌ ۢبِنَبَاٍ

5

bir haber / bir fasık / size getirirse / eğer / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / çok esirgeyici / çok bağışlayıcı

فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًاۢ بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ۝٦

6

pişmanlar / yaptınız / o şeye ki / olursunuz / bilmeden / bir topluluğa / saldırmanızdan / araştırın

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۗ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ

elbette sıkıntıya düşersiniz / işten / çoğunda / size itaat ederse / eğer / Allah'ın / Resul'ü / içinizde / şüphesiz / bilin

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ

kötü gösterdi / kalplerinizde / onu süsledi / imanı / size / sevdirdi / Allah / fakat

اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۝٧

7

doğru yolda olanlar / ta kendileri / işte onlar / isyankarlığı / fasıklığı / kafirliği / size

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٨ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ

8

iki topluluk / eğer / hikmet sahibi / hakkıyla bilen / Allah / bir nimet / Allah'tan / bir lutuf olarak

5 – Eğer onlar senin onlara çıkmana kadar sabretselerdi, elbette onlar için daha hayırlı olurdu. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

6 – Ey o iman edenler, eğer size bir fasık bir haber getirirse, araştırın; sonra bir topluma bilmeden sataşırsınız da yaptığınıza pişman olursunuz.

7 – Bilin ki, içinizde Allah'ın Resul'ü vardır. Eğer birçok işte size itaat ederse, elbette sıkıntıya düşersiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi ve onu kalplerinizde süsledi. Size küfrü, fasıklığı ve isyanı kötü gösterdi. İşte onlar doğru yolda olanlardır.

8 – Allah'tan bir lutuf ve nimet olarak. Allah hakkıyla bilen, hikmet sahibidir.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۚ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى

üzerine / ikisinden biri / saldırırsa / eğer / aralarını / düzeltin / savaşırlarsa / mü'minlerden

الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا

düzeltin / dönerse / eğer / Allah'ın / emrine / dönünceye / kadar / saldırıyor / onunla ki / savaşın / diğerinin

بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

adilleri / sever / Allah / çünkü / adil olun / adaletle / aralarını

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

umulur ki siz / Allah'tan / korkun / kardeşlerinizin / aralarını / bulun / kardeştir / mü'minler / ancak

تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا

olmaları / umulur / bir topluluktan / bir topluluk / alay etmesin / iman ettiler / kimseler ki / o / ey / esirgenirsiniz

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۖ

kendilerinden / daha hayırlı / olmaları / umulur / kadınlardan / kadınlar / ne de / kendilerinden / daha hayırlı

وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ

fasıklık / ad / ne kötü / lakaplarla / çağırmayın / kendinizi / kötülemeyin

بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

zalimlerin / ta kendileridir / işte onlar / tevbe etmezse / kim / imandan / sonra

9 – Eğer mü'minlerden iki topluluk savaşırlarsa, aralarını düzeltin. Eğer ikisinden biri diğerine saldırırsa, saldıran Allah'ın emrine dönünceye kadar onunla savaşın. Eğer dönerse, aralarını adaletle düzeltin ve adil olun. Şüphesiz Allah adilleri sever.

10 – Mü'minler ancak kardeştir. Kardeşlerinizin aralarını bulun. Allah'tan korkun. Umulur ki esirgenirsiniz.

11 – Ey o iman edenler, bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, kendilerinden daha hayırlı olmaları umulur. Kadınlar da kadınlarla alay etmesinler; kendilerinden daha hayırlı olmaları umulur. Kendinizi kötülemeyin ve lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü addır. Kim tövbe etmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ ۖ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا

günahtır zannın bazısı çünkü zandan birçok sakının iman ettiler kimseler ki o ey

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۚ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ

etini yemekten biriniz hoşlanır mı kiminizi kiminiz gıybet etmesin kusur araştırmayın

اَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

12

çok esirgeyen tevbeleri çok kabul eden Allah şüphesiz Allah'tan korkun işte ondan tiksindiniz ölü iken kardeşinin

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا

milletler sizi kıldık dişiden bir erkekten sizi yarattık gerçekten biz insanlar o ey

وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

hakkıyla bilen Allah şüphesiz en korkanınız Allah katında en değerliniz şüphesiz tanışmanız için kabileler

خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُوا

13

deyin ancak iman etmediniz de iman ettik bedeviler dedi her şeyden haberdar

اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ

Allah'a itaat ederseniz eğer kalplerinize iman henüz girmedi müslüman olduk

12 – Ey o iman edenler, zannın birçoğundan sakının. Çünkü zannın bazısı günahtır. Kusur araştırmayın. Kiminiz kiminizi gıybet etmesin. Biriniz kardeşinin ölü iken etini yemekten hoşlanır mı? İşte ondan tiksindiniz! Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir.

13 – Ey o insanlar, gerçekten biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık. Tanışmanız için sizi milletler ve kabileler kıldık. Şüphesiz Allah katında en değerliniz (O'ndan) en korkanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyle bilendir, her şeyden haberdardır.

14 – Bedeviler: "İman ettik" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, ancak "Müslüman olduk" deyin. İman kalplerinize henüz girmedi. Eğer Allah'a ve Peygamberine itaat ederseniz, amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

çok bağışlayıcı | Allah | şüphesiz | hiçbir şey | amellerinizden | sizden eksiltmez | peygamberine

رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

14

Resul'üne | Allah'a | iman ettiler | o kimseler ki | mü'minler | ancak | çok esirgeyici

ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ

Allah | yolunda | canları ile | malları ile | cihat ettiler | şüphe etmediler | sonra

اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ وَاللّٰهُ

15

oysa Allah | dininizi | Allah'a | siz mi öğretiyorsunuz | de ki | doğrular | ta kendileri | işte onlar

يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

16

bilen | şeyi | her | Allah | yerde | o şeyi ki | göklerde | o şeyi ki | bilir

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوا ؕ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَىَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ

lutufta bulunur | Allah | bilakis | müslümanlığınızı | başıma | kakmayın | de | müslüman olmalarını | başına | kakıyorlar

عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاِيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

17

bilir | Allah | şüphesiz | doğrular | iseniz | eğer | imana | sizi iletmekle | size

غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

18

yapıyorsunuz | o şeyi ki | hakkıyla gören | Allah | yerin | göklerin | gaybini

15 – Mü'minler ancak Allah'a ve Resul'üne iman eden, sonra da şüphe etmeyen ve malları ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenlerdir. İşte onlar doğruların ta kendileridir.

16 – De ki: "Allah'a dininizi siz mi öğretiyorsunuz? Allah göklerde ve yerde olanı bilir. Allah her şeyi bilendir.

17 – Müslüman olmalarını başına kakıyorlar. De ki: "Müslümanlığınızı başıma kakmayın. Bilakis Allah sizi imana iletmekle size lutufta bulunur; eğer doğru kimseler iseniz!

18 – Şüphesiz Allah göklerin ve yerin gaybini bilir. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ ۚ ١ بَلْ عَجِبُوٓا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ

kafirler dedi içlerinden bir uyarıcı kendilerine gelmesine şaştılar bilakis o şerefli andolsun Kur'an'a Kaf.

هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۚ ٢ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣

çok uzak bir dönüş bu toprak olduğumuz öldüğümüz zaman mı şaşılacak bir şeydir bu

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا

zaman hakkı yalanladılar bilakis tesbit eden bir kitap yanımızda onlardan yer eksiltiyor o şeyi ki bildik gerçekten

جَٓاءَهُمْ فَهُمْ فِيٓ اَمْرٍ مَرِيجٍ ٥ اَفَلَمْ يَنْظُرُوٓا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا

onu bina ettik nasıl üstlerindeki göğe bakmadılar mı karışık bir durumda artık onlar kendilerine geldi

CÜZ: 26, SÛRE: 50 430

50 – KAF SURESİ

Mekke'de inmiştir.
45 ayettir.

1 – Kaf. O şerefli Kur'an'a andolsun.

2 – Bilakis onlar içlerinden kendilerine bir uyarıcı gelmesine şaştılar. Kafirler: "Bu, şaşılacak bir şeydir" dediler.

3 – "Öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (tekrar hayata döneceğiz)? Bu, çok uzak bir dönüştür".

حزب ٤

4 – Yerin onlardan ne eksiltiğini gerçekten bildik. Yanımızda tesbit eden bir kitap vardır.

5 – Bilakis kendilerine geldiği zaman hakkı yalanladılar. Artık onlar karışık bir durumdadırlar.

6 – Üstlerindeki göğe bakmadılar mı? Onu nasıl bina ettik ve süsledik. Onun yarıkları /çatlakları yoktur.

وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ

6

sabit dağlar | ona | bıraktık | onu uzattık | yeri | yarıkları | onun yok | onu süsledik

وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٧ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ٨

8 | 7

dönen | kulun | her | ibret için | gözünü açmak için | göz alıcı | sınıftan | her | onda | bitirdik

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ

hububat | bahçeler | onunla | bitirdik | mübarek | su | gökten | indirdik

الْحَصِيدِ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ١٠ رِزْقًا لِلْعِبَادِ

9 | 10

kullara | rızk için | dizilmiş | tomurcuk | onların var | yüksekler | hurma ağaçlar | hasat edilen

وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

11

Nuh | kavmi | onlardan önce | yalanladı | çıkış | işte böyledir | ölü | yeri | onunla | diriltik

وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ١٣

12 | 13

Lut'un | kardeşleri | Fir'avn | Ad | Semud | Ress | halkı

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ١٤

14

tehdidim | hak oldu | peygamber- | leri | yalanladı | hepsi | Tubba' | kavmi | Eyke | halkı

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥

15

yeni | yaratmadan | şüphe içinde | onlar | hayır | ilk | yaratmada | acziyet mi gösterdik

7 – Yeri de uzattık ve ona sabit dağlar bıraktık. Onda her göz alıcı çiftten bitirdik.

8 – (Allah'a) dönen her kulun gözünü açmak ve ibret için.

9 – Gökten mübarek bir su indirdik de onunla bahçeler ve hasat edilen hububat bitirdik.

10 – Dizilmiş tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları (bitirdik).

11 – Kullara rızk için. Ve onunla ölü yeri diriltik. (Kabirden) çıkış da böyledir.

12 – Onlardan önce Nuh kavmi, Res halkı ve Semud (kavmi) yalanladı.

13 – Ad (kavmi), Fir'avn ve Lut'un kardeşleri.

14 – Eyke halkı ve Tübba' kavmi. Hepsi peygamberleri yalanladı; tehdidim de hak oldu.

15 – Biz ilk yaratmadan acziyet mi gösterdik? Hayır, onlar yeni yaratmadan şüphe içindeler.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ

daha yakın / biz / nefsi / ona / vesvese verir / o şeyi ki / biliriz / insanı / biz yarattık / andolsun gerçekten

اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ

16

soldan / sağdan / iki alıcı / alır / hatırla o zaman / şahdamarından / den / ona

قَعِيْدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ

17 / 18

sarhoşluğu / geldi / hazır / bir gözcü / onun yanında / illa ki / bir sözden / telaffuz etmez / oturan

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ

19

günü / işte bu / Sur'a / üfürüldü / kaçıyor / ondan / idin sen / o şey ki / işte bu / gerçekle / ölüm

الْوَعِيْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ

20 / 21

idin / andolsun gerçekten / bir şahit / bir sürücü / onunla beraber / nefis / her / geldi / tehdidin

فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٢﴾

22

çok keskin / bugün / gözün / perdeni / senden / açtık / bundan / gafletten

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٤﴾

23 / 24

inatçı / azılı kafiri / her / cehenneme / ikiniz atınız / hazır / benim yanımda / o şey ki / bu / yoldaşı / dedi

16 – Andolsun, gerçekten biz insanı yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.

17 – Hatırla o zamanı ki sağdan ve soldan oturan iki alıcı vardır.

18 – Bir söz telaffuz ederse, mutlaka yanında hazır bir gözcü vardır.

19 – Ölüm sarhoşluğu gerçek olarak geldi. İşte senin kaçtığın şey budur.

20 – Sura üfürüldü. İşte bu, tehdit günüdür.

21 – Her nefis yanında bir sürücü ve bir şahitle geldi.

22 – Andolsun, gerçekten sen bundan gaflet içinde idin. Senden perdeni açtık; bugün gözün çok keskindir.

23 – Yoldaşı (olan melek): "Bu, yanımda hazır olan şeydir" dedi.

24 – İkiniz, her azılı, inatçı kafiri cehenneme atın.

25 – Hayrı engelleyen, mütecaviz, şüpheciyi.

26 – O ki Allah'la beraber başka bir İlah kıldı / kabul etti. İkiniz onu çok çetin azabın içine atın.

27 – Yoldaşı (şeytan): "Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Ancak o uzak / derin bir sapıklık içinde idi" dedi.

28 – (Allah Teala): "Huzurumda çekişmeyin. Ben size tehdidi takdim etmiştim" dedi.

29 – "Benim huzurumda söz değiştirilmez. Ve ben kullara zulümkar değilim"

30 –O günde ki cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O da: "Fazlası var mı?" der.

31 – Cennet, uzak olmayarak müttakiler için yaklaştırılmış.

32 – (Onlara): "Bu, sizden (Allah'a) her dönen, (hududunu) muhafaza eden için va'dolunan şeydir" (denir).

33 – Rahman'dan gıyaben korkan ve (O'na) yönelen bir kalp ile gelen kimse (için).

34 – (Onlara): "Oraya selametle girin. İşte bu, ebedilik günüdür" (denir).

35 – Onlar için orada her istedikleri vardır. Yanımızda fazlası vardır.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا

delik deşik ettiler | kuvvetçe | kendilerinden | daha çetin | onlar | nesillerden | onlardan önce | helak ettik | nice

فِى الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ

bir kalp | onun için | oldu | o kimse için | elbette öğüt | bunda var | gerçekten | kaçacak yer | var mı | ülkede

اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا

o şeyleri ki | yeri | gökleri | yarattık | andolsun gerçekten | huzuru kalp içinde | o olarak | kulak | verdi | yahut

بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ

derler | o şeylere ki | sabret | yorgunluk | bize dokunmadı | günlerde | altı | aralarında

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ

geceden de | batmasından | önce | güneşin | doğmasından | önce | Rabbinin | hamdi ile | tesbih et

فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ

bir yerden | seslenici | seslenir | günde | dinle | secdelerin | arkalarından | O'nu tesbih et

قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ

biz | şüphesiz biz | çıkış | günü | işte bu | hak ile | o sesi | duyarlar | o günde | yakın

36 – Onlardan önce kendilerinden kuvvetçe daha çetin nice nesiller helak ettik. Onlar ülkeyi delik deşik ettiler, kaçacak yer var mı? (diye).

37 – Gerçekten bunda kalbi olan yahut huzur-ı kalp içinde kulak veren için elbette öğüt vardır.

38 – Andolsun, gerçekten biz gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri altı günde yarattık. Bize yorgunluk da dokunmadı.

39 – Onların dediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce ve batmasından önce Rabbini Hamdi ile tesbih et.

40 – Geceden de secdelerin arkasından da O'nu tesbih et.

41 – Dinle, o günde ki seslenici yakın bir yerden seslenir.

42 – O günde o sesi hak ile / gerçekten duyarlar. İşte bu, çıkış günüdür.

نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا

43

hızla | onlardan | yer | yarılır | o günde | dönüş | yalnız bizedir | öldürürüz | diriltiriz

ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَآ أَنتَ

44

sen değilsin | derler | o şeyi ki | pekiyi biliriz | biz | kolaydır | bize göre | bir haşirdir | işte bu

عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِٱلْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

45

tehdidimden | korkar | o kimseye ki | Kur'an ile | öğüt ver | bir zorba | onların üzerinde

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَٱلْحَٰمِلَٰتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَٱلْجَٰرِيَٰتِ يُسْرًا ﴿٣﴾ فَٱلْمُقَسِّمَٰتِ

1 2 3

andolsun savurdukça savuranlara | taşıyanlara | yük | akanlara | kolayca | taksim edenlere

أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٌ ﴿٦﴾

4 5 6

işi | gerçekten o şey ki | va'dolunuyorsunuz | elbette doğrudur | şüphesiz | ceza | elbette gerçekleşecek

43 – Şüphesiz biz, evet biz, diriltir ve öldürürüz. Dönüş yalnız bizedir.

44 – O günde ki yer onlardan hızla yarılır. İşte bu, bize göre kolay bir haşirdir.

45 – Biz, onların dediğini pekiyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin. Öyleyse tehdidimden korkana Kur'anla öğüt ver.

51 – ZARİYAT SURESİ

Mekke'de inmiştir.
60 ayettir.

1 – Andolsun, savurdukça savuranlara,

2 – Yük taşıyanlara,

3 – Kolayca akanlara,

4 – İşi taksim edenlere,

5 – Ki, gerçekten size va'dolunan şey elbette doğrudur.

6 – Şüphesiz ceza elbette gerçekleşecek.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ٧ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ٨ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ٩

döndürüldü o kimse ki ondan döndürülür farklı elbette sözde gerçekten siz çizgiler sahibi andolsun göğe

قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ١٠ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ١١ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ

günü ne zaman sorarlar gafiller sapıklıkta onlar o kimseler ki o yalancılar kahrolsun

الدِّينِ ١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي

o şey ki bu yakılmanızı tadın yakılırlar ateş üzerinde onlar o günde ceza

كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٤ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٥ آخِذِينَ

alıcılar olarak pınarlarda bahçelerde müttakiler şüphesiz acele istiyorsunuz onu idiniz

مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ١٦ كَانُوا قَلِيلًا

pek az idiler iyilik edenler bundan önce idiler şüphesiz onlar Rableri onlara verdi o şeyi

مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ١٧ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ١٨ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ

bir hak mallarında var istiğfar ederler onlar seherlerde uyurlar geceden

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ١٩ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ٢٠ وَفِي أَنْفُسِكُمْ

nefislerinizde de kesin inananlar için ibretler yeryüzünde yoksul dilenci için

7 – Çizgili yollara sahip göğe andolsun ki,

8 – Gerçekten siz, elbette farklı söz (görüş) tesiniz.

9 – Döndürülen ondan döndürülür.

10 – O yalancılar kahrolsun.

11 – O kimseler ki onlar, sapıklık içinde gafillerdir.

12 – "Ceza günü ne zaman?" diye sorarlar.

13 – O günde onlar ateş üzerinde yakılırlar.

14 – (Onlara): "Yakılmanızı tadın. Bu, acele istediğiniz şeydir" denir.

15 – Şüphesiz müttakiler cennetlerde ve pınarlardadır.

16 – Rablerinin kendilerine verdiğini alıcılar olarak. Şüphesiz onlar bundan önce iyilik edenler idiler.

17 – Gece pek az uyurlardı.

18 – Seherlerde onlar istiğfar ederlerdi.

19 – Onların mallarında dilenci ve yoksul için bir hak vardır.

20 – Yeryüzünde kesin inananlar için ibretler vardır.

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ

21 22

görmüyor musunuz | gökte | rızkınız | o şey ki | va'dolunuyorsunuz | Rabbi hakkı için

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ

23

göğün | yerin | şüphesiz o | elbette gerçektir | gibi | o şey | hakikaten siz | konuşuyorsunuz | mi | sana geldi

حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا

24

haberi | misafirlerinin | İbrahim'in | saygı değer | hani | girmişlerdi | yanına | demişlerdi | selam

قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

25 26

dedi | selam | bir topluluk | tanınmamışlar | hemen sıvıştı | ailesine | getirdi | bir dana | semiz

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ

27

onlardan | hissetti | yemez misiniz | dedi | onlara | onu yaklaştırdı

خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ

28

birden geldi | bilgili | bir oğulla | onu müjdelediler | korkma | dediler | bir korku

امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

29

kısır | bir kocakarı | dedi | yüzünü | tokatladı | bir çığlık içinde | karısı

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

30

herşeyi bilen | hikmet sahibi | O'dur | çünkü o | Rabbin | dedi | böyle | dediler

21 – Nefislerinizde de; görmüyor musunuz?

22 – Gökte rızkınız ve size va'dolunan şey vardır.

23 – Göğün ve yerin Rabbi hakkı için, şüphesiz o, konuştuğunuz şey gibi elbette gerçektir.

24 – Sana İbrahim'in saygı değer misafirlerinin haberi geldi mi?

25 – Hani, yanına girmişler: "Selam" demişlerdi. O da. "Selam. Tanınmamış bir topluluk(sunuz, sizi tanıyamadım) demişti.

26 – Hemen ailesine sıvıştı; semiz bir dana (kızartması) getirdi.

27 – Onu onlara yaklaştırdı: "Yemez misiniz?" dedi.

28 – Onlardan bir korku hissetti. "Korkma" dediler ve onu bilgili (akıllı) bir oğulla müjdelediler.

29 – Karısı çığlık içinde gelip yüzünü tokatladı: "(Ben) kısır bir karıyım" dedi.

30 – Onlar da: "Öyledir, Rabbin, dedi. Çünkü O, hikmet sahibi, her şeyi bilendir" dediler.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

suçlular bir kavme gönderildik gerçekten biz dediler elçiler ey meseleniz nedir dedi

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

aşırı giden-ler için Rabbinin katında işaretlenmiş çamurdan taş üzerlerine göndere-lim diye

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ

bir ev başka orada bulamadık mü'min-lerden orada idi o kimseyi derken çıkardık

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾

acıklı azaptan korkuyorlar o kimseler için bir işaret orada bıraktık müslüman-lardan

وَفِي مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ

erkanı ile yüz çevirdi açık bir delille Fir'avn'e onu gönder-miştik hani Musa'da da

وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ

denize onları attık ordularını da biz onu yakaladık deli yahut sihirbaz dedi

وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

o kısır rüzgarı üzerlerine göndermiştik hani Ad'de de kınayan o

31 – Dedi: "Meseleniz nedir, ey elçiler?"

32 – Dediler: "Gerçekten biz, bir suçlular kavmine gönderildik".

33 – "Onların üzerlerine çamurdan taş gönderelim, diye".

34 – "Rabbinin katında aşırı gidenler için işaretlenmiş (taşlar)".

35 – Derken orada mü'minlerden kim varsa, hepsini çıkardık.

36 – Orada Müslümanlardan bir evden başkasını bulamadık.

37 – Orada acıklı azaptan korkanlar için bir işaret bıraktık.

38 – Musa'da da (bir işaret bıraktık). Hani, onu açık bir delille Fir'avn'a göndermiştik.

39 – (Fir'avn) erkanı ile yüz çevirdi ve: "(Bu), bir sihirbaz yahut delidir" dedi.

40 – Biz de onu ve ordularını yakalayıp onları denize attık. O ise kendini kınıyordu.

41 – Ad (kavmin)de de (bir işaret bıraktık). Hani, onların üzerlerine de o kısır rüzgarı göndermiştik.

42 – Üzerinden geçtiği her şeyi mutlaka çürümüş gibi bırakıyordu.

43 – Semud'da da (bir işaret bıraktık). Hani, onlara: "Bir süreye kadar istifade edin" denilmişti.

44 – Onlar Rablerinin emrine baş kaldırdılar da onları bakarlarken yıldırım yakaladı.

45 – Kalkmağa güç yetiremediler ve öç alanlar da olmadılar.

46 – Nuh kavmini de daha önceden (helak ettik). Çünkü onlar bir fasıklar kavmi idiler.

47 – Göğü kuvvetle bina ettik ve gerçekten biz, elbette genişletenleriz.

48 – Yeri, onu da döşedik; biz ne güzel döşeyenleriz.

49 – Her şeyden iki çift yarattık, umulur ki iyice düşünürsünüz.

50 – Allah'a koşun. Şüphesiz ben sizin için O'ndan apaçık bir uyarıcıyım.

51 – Allah ile başka bir İlah kılmayın. Şüphesiz ben sizin için O'ndan apaçık bir uyarıcıyım.

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ٥٢

bir deli yahut bir sihirbaz dediler ancak bir peygamber kendilerinden önce o kimselere ki gelmedi işte böyle

اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ٥٣ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ

sen değilsin onlardan yüz çevir azgın bir topluluk onlar hayır bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler

بِمَلُوْمٍ ٥٤ وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ٥٥ وَمَا خَلَقْتُ

ben yaratmadım mü'minlere tayda verir öğüt zira öğüt ver kınanmış

الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ٥٦ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ

ben istemiyorum bir rızk onlardan ben istemiyorum bana ibadet etmeleri için ancak insanları cinleri

اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ٥٧ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ٥٨

sağlam kuvvet sahibi rızkı veren O'dur Allah şüphesiz bana yedirmelerini

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ٥٩

öyle beni aceleye getirmesinler arkadaşlarının hissesi gibi bir hisse zulmettiler o kimseler için ki şüphesiz

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ٦٠

va'dolunuyorlar o ki günlerinden dolayı kafir oldular şu kimselere ki vay

52 – İşte böyle. Kendilerinden öncekilere de bir peygamber gelse, mutlaka: "Bir sihirbaz yahut bir deli" dediler.

53 – Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler? Hayır, onlar azgın bir topluluktur.

54 – Onlardan yüz çevir. Sen kınanmış değilsin.

55 – Öğüt ver; zira öğüt mü'minlere fayda verir.

56 – Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım.

57 – Ben onlardan bir rızk istemiyorum ve onlardan beni yedirmelerini de istemiyorum.

58 – Şüphesiz Allah; rızk veren, sağlam kuvvet sahibi O'dur.

59 – Şüphesiz zalimler için arkadaşlarının (azap) hissesi gibi bir hisse vardır. Öyleyse beni aceleye getirmesinler.

60 – Vay kafirlere, kendilerine va'dolunan günlerinden dolayı!

52 – TUR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
49 ayettir.

1 – Andolsun, Tur'a,

2 – Satır satır yazılmış kitaba,

3 – Yayılmış ince bir deriye (yazılmış),

4 – Beyt-i Mamur'a,

5 – Yükseltilmiş tavana,

6 – Kaynatılmış denize,

7 – Ki, şüphesiz Rabbinin azabı elbette vaki olacaktır.

8 – Onun için bir önleyici yoktur.

9 – O günde ki gök bir çalkalanmakla çalkalanır.

10 – Dağlar bir yürümekle yürür.

11 – O gün vay yalanlayanlara!

12 – O kimseler ki onlar, daldıkları şeyde oynuyorlar.

13 – O gün cehenneme bir itilmekle itilirler.

14 – "İşte yalanladığınız ateş budur" denir.

سورة الطور مكية وهي
تسع وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالطُّورِ ١ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ٢ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ٤

4 3 2 1

Beyt-i Mamur'a | yayılmış | ince bir deriye | satır satır yazılmış | kitaba | andolsun Tur'a

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ٦ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ٧ مَا لَهُ

7 6 5

onun için yoktur | elbette vaki olacaktır | Rabbinin azabı | şüphesiz | kaynatılmış | denize | yükseltilmiş | tavana

مِنْ دَافِعٍ ٨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ١٠ فَوَيْلٌ

10 9 8

vay | bir yürümekle | dağlar | yürür | bir çalkalanmakla | gök | çalkanır | o günde | bir önleyici

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١١ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ١٢ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَى

12 11

itilirler | o gün | oynuyorlar | daldıkları şeyde | onlar | o kimseler ki | yalanlayanlara | o gün

نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ١٣ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٤

14 13

yalanlıyorsunuz | onu | idiniz | o ki | ateştir | işte bu | bir itilme ile | cehennem | ateşine

أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا

15

sabretmeyin / ister / sabredin / girin oraya / görmüyor musunuz / siz / yoksa / bu / sihir mi

سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

16

müttakiler / şüphesiz / yapıyorsunuz / idiniz / o şeyi / cezalandırılıyorsunuz / ancak / size / birdir

فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ

17

onları korudu / Rableri / onlara verdi / o şeyle ki / zevk sürenler / nimetlerde / cennetlerde

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ

18

idiniz / o şeyle ki / afiyetle / için / yiyin / cehennem / azabından / Rableri

تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ

19

onları / eş yaptık / sıra sıra dizilmiş / koltukların / üzerine / yaslananlar olarak / yapıyorsunuz

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ

20

imanla / zürriyetleri / onlara tabi oldu / iman ettiler / o kimseler ki / iri gözlü / hurilere

أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

hiçbir şey / amel / onların / eksiltmedik / zürriyetlerini / onlara / kattık

15 – "Bu sihir midir yoksa siz görmüyor musunuz?"

16 – "Girin oraya; ister sabredin ister sabretmeyin; size birdir. Ancak yaptığınız şeyle cezalandırılıyorsunuz!"

17 – Şüphesiz müttakiler cennetlerde ve nimetlerdedir.

18 – Rablerinin kendilerine verdiği ile zevk sürerek. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

19 – Yiyin, için; yaptığınız şeylerle afiyetle.

20 – Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanarak. Onları iri gözlü hurilere eş yaptık.

21 – İman edip de zürriyetleri kendilerine imanla tabi olanlara zürriyetlerini de onlara kattık. Onların amellerinden hiçbir şey eksiltmedik. Her kişi kazandığı şeye karşılık rehindir.

كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ

21

el — meyve — onlara — bol bol verdik — bir rehindir — kazandı — o şeyle ki — kişi — her

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23 — 22

günaha sokma — ne de — onda — boş laf — yoktur — bir bardak — orada — kapışırlar — canları çekiyor — o şeylerden

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

24

saklı — bir inci — sanki onlar — kendilerinin — uşaklar — etraflarında — dolaşır

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ

25

bundan önce — idik — gerçekten biz — dediler — soruştururlar — kimilerine — kimileri — yöneldi

فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾

26 — 27

insanın içine işleyen — azabından — bizi korudu — bize — Allah — lutfetti — korkanlar — ailemizin içinde

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا

28

sen öğüt ver — çok esirgeyici — ihsanı bol — o — şüphesiz O'na ibadet ediyoruz — bundan önce — idik — şüphesiz biz

أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ

29

şair — diyorlar mı — yoksa — bir deli — ne de — bir kahin — Rabbinin — nimeti sayesinde — sen değilsin

نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

30 — 31

bekleyenlerden — sizinle beraber — şüphesiz ben de — bekleyin — de — zamanın — hadiselerini — ona — bekliyoruz

22 – Onlara canlarının çektiği meyve ve etten bol bol verdik.

23 – Orada bir bardak kapışırlar ki onda ne boş laf ne de günaha sokma yoktur.

24 – Etraflarında saklı inciler gibi uşakları dolaşır.

25 – Kimileri kimilerine döndü, soruşturuyorlar;

26 – Dediler: "Gerçekten biz bundan önce ailemizin içinde korkardık".

27 – "Allah bize lutfetti ve bizi insanın içine işleyen o azaptan korudu".

28 – "Şüphesiz biz bundan önce O'na ibadet ediyorduk. Şüphesiz O, ihsanı bol, çok esirgeyendir".

29 – Sen öğüt ver; sen Rabbinin nimeti sayesinde ne bir kahinsin ne de bir deli.

30 – Yoksa: "Şairdir; ona zamanın hadiselerini mi bekliyoruz?" diyorlar.

31 – De ki: "Bekleyin; şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۚ ٣٢ 32

azgınlar / bir topluluk / onlar / yoksa / bunu / akılları / onlara / emir mi ediyor / yoksa

اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ٣٣ 33 فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ اِنْ كَانُوا

iseler / eğer / onun gibi / bir söz / öyleyse getirsinler / inanmıyorlar / hayır / onu kendi uydurdu / diyorlar mı / yoksa

صَادِقِينَ ؕ ٣٤ 34 اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ؕ ٣٥ 35 اَمْ خَلَقُوا

yarattılar mı / yoksa / yaratıcılar / onlar mı / yahut / bir şeysiz mi / yaratıldılar mı / yoksa / doğru söyleyenler

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ؕ ٣٦ 36 اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ

onlar mı / yoksa / Rabbinin / hazineleri / onların yanında mı / yoksa / kesin inanmıyorlar / hayır / yeri / gökleri

الْمُصَيْطِرُونَ ؕ ٣٧ 37 اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ

bir kanıt / dinleyicileri / getirsin / onda / dinliyorlar / merdiveni / onların var mı / yoksa / zorbalar

مُبِينٍ ؕ ٣٨ 38 اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ؕ ٣٩ 39 اَمْ تَسْئَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ

onlar / bir ücret / onlardan istiyor musun / yoksa / oğlanlar / sizin / kızlar / O'nun mu / yoksa / açık

مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ؕ ٤٠ 40 اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ؕ ٤١ 41 اَمْ يُرِيدُونَ

ar mı / yoksa / yazıyorlar / onlar / gayb / onların yanında mı / yoksa / ağır yük altında kalanlar / borçtan

32 – Yoksa onlara bunu akılları mı emrediyor yoksa onlar bir azgınlar toplumu mudurlar?

33 – Yoksa: "Onu kendi uydurdu" mu, diyorlar? Hayır, onlar inanmıyorlar.

34 – Öyleyse onun gibi bir söz getirsinler, eğer doğru söyleyenler iseler.

35 – Yoksa bir şeysiz (yaratıcısız) mı yaratıldılar? Yoksa yaratanlar onlar mı?

36 – Yoksa gökleri ve yeri kendileri mi yarattılar? Hayır, onlar kesin şekilde inanmıyorlar.

37 – Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa onlar zorbalar mı?

38 – Yoksa onların çıkıp dinleyecekleri merdiveni mi var? Öyleyse dinleyicileri açık bir kanıt getirsin.

39 – Yoksa kızlar O'nun da oğullar sizin mi?

40 – Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da ağır borç yükü altında mı kalmışlar?

41 – Yoksa gayb onların yanında da onlar mı (ona bakarak mı) yazıyorlar?

كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

o şeylerden Allah münezzehtir Allah'tan başka bir ilah onlar için var mı yoksa tuzağa düşenler onlar kafir oldular o kimseler ki tuzak kurmak

يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ

bir bulut derler düşmekte gökten bir parça görseler eğer şirk koşuyorlar

مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ

o günde çarpılırlar onda o ki günlerine kavuşmalarına kadar onları bırak kümelenmiş

لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ

o kimseler için gerçekten yardım edilirler onlar ne de hiçbir şeyi tuzaklan onlardan savmaz

ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

bilmezler onların çoğu fakat bundan önce bir azap var zulmettiler

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ

zaman Rabbinin hamdi ile tesbih et gözlerimizdesin çünkü sen Rabbinin hükmüne sabret

تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

yıldızların batmasından sonra O'nu tesbih et geceden kalkacağın

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اثْنَتَانِ وَسِتُّونَ آيَةً

42 – Yoksa tuzak kurmak mı istiyorlar? Asıl kafirler tuzağa düşenlerdir.

43 – Yoksa onların Allah'tan başka bir İlahı mı var? Allah onların şirk koştukları şeyden münezzehtir.

44 – Eğer gökten bir parça düştüğünü görseler: "Üst üste yığılmış bir bulut" derler.

45 – Bırak onları, ta çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar.

46 – O günde tuzakları onlardan bir şey savmaz ne de onlara yardım edilir.

47 – Gerçekten zalimler için bundan başka azap vardır. Fakat onların çoğu bilmezler.

48 – Rabbinin hükmüne sabret: Çünkü sen gözlerimizdesin. Kalkacağın zaman Rabbini Hamdi ile tesbih et.

49 – Geceden ve yıldızların batmasından sonra O'nu tesbih et.

بسم الله الرحمن الرحيم

53 – NECM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
62 ayettir.

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ٢ وَمَا يَنطِقُ عَنِ

1 – Andolsun, yıldıza battığı zaman,

2 – Arkadaşınız sapmadı, azmadı da.

3 – Keyfinden konuşmaz.

الْهَوَىٰ ٣ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ٥ ذُو مِرَّةٍ

4 – O ancak (kendisine) vahyolunan bir vahiydir.

5 – Ona çetin güçleri olan öğretti.

6 – Akl-ı selim sahibi. Dikeldi,

فَاسْتَوَىٰ ٦ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ٨ فَكَانَ

7 – O en yüksek ufukta idi.

8 – Sonra yaklaşıp sarktı.

9 – İki yay kadar yahut daha yakın oldu.

قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ٩ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ١٠ مَا كَذَبَ

10 – Kuluna vahyettiğini vahyetti.

11 – Gönül gördüğünü yalanlamadı.

12 – Gördüğü şey üzerinde onunla mücadele mi ediyorsunuz?

13 – Andolsun, gerçekten onu diğer bir defa daha gördü.

14 – Sidretü'l – Müntehâ'nın yanında.

15 – Onun yanında Me'va cenneti vardır.

الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ١١ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ١٢ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ١٣

عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ ١٤ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ١٥ إِذْ يَغْشَى

السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ

16 17

delillerinden / gördü / andolsun gerçekten / aşmadı / göz / kaymadı / bürüyor / o şey ki / Sidre'yi

رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰى ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾

18 19 20

diğer / üçüncüsünü / Menat'ı / Uzza'yı / Lat'ı / gördünüz mü / en büyük / Rabbinin

اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى ﴿٢٢﴾

21 22

insafsız / bir taksim / o zaman / bu / dişi / O'nun / erkek / sizin mi

اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah / indirmedi / atalarınız / siz / onları siz taktınız / birtakım isimler / ancak / onlar / değildir

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ

andolsun gerçekten / nefisler / heveslenir / o şeye / zanna / ancak / tabi olmuyorlar / bir kanıt / onlara

جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ

23 24

Allah'ındır / arzuladı / o şey ki / insan için var mı / yoksa / rehber / Rablerinden / onlara geldi

الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ

25

şefaatleri / sağlamaz / göklerde / melek / nice / ilk de / son da

شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

26

razı olur / diler / o kimse için / Allah / izin vermesinin / ardından / ancak / hiçbir şey

16 – O zaman Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17 – Göz kaymadı da aşmadı da.

18 – Andolsun, gerçekten Rabbinin en büyük delillerinden gördü.

19 – Lat ve Uzza'yı gördünüz mü?

20 – Diğer üçüncü Menat'ı.

21 – Erkek sizin de dişi O'nun mu?

22 – O zaman bu, insafsız bir taksimdir.

23 – Onlar (putlar) ancak sizin ve atalarınızın taktığı, onlara bir kanıt indirmediği birtakım isimlerdir. Onlar ancak zanna ve nefislerin heves ettiği şeye tabi oluyorlar. Andolsun, gerçekten onlara Rablerinden rehber geldi.

24 – Yoksa insan için arzuladığı şey mi vardır?

25 – Son da ilk de Allah'ındır.

26 – Göklerde ve yerde nice melek vardır ki şefaatleri hiçbir şey sağlamaz, ancak Allah'ın, dilediğine ve razı olduğuna izin vermesinden sonra.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾

dişi / isimlendirmesi / meleklere / kesin isim verirler / ahirete / inanmazlar / o kimseler ki / şüphesiz

وَمَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي

zan / şüphesiz / zanna / ancak / tabi olmazlar / bir bilgi / bu hususta / onlar için / yoktur

مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا

28

istemedi / zikrimizden / arka döndü / o kimseden / yüz çevir / hiçbir şeyi / haktan

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن

29

o kimseyi en iyi bilen / O'dur / Rabbin / şüphesiz / ilimden / ulaşacakları yer / işte bu / dünya / hayatını

ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

30

göklerde / o şey ki / Allah'ın / doğru yolu buldu / o kimseyi / pekiyi bilen / o / kendi yolundan / saptı

وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

iyilik ettiler / o kimseleri / mükafatlandırması için / yaptıkları / o şeyle / kötülük ettiler / o kimseleri / cezalandırması için / yerde / o şey ki

بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ

31

küçük günahlar / ancak / çirkin şeylerden / günahın / büyüklerinden / kaçınırlar / o kimseler ki / en güzelle

27 – Şüphesiz ahirete inanmayanlar, meleklere kesin dişi isimleri verirler.

28 – Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Ancak zanna tabi olurlar. Şüphesiz zan da haktan hiçbir şeyi fayda vermez.

29 – Zikrimize arka dönen ve ancak dünya hayatını isteyenden yüz çevir.

حزب ٢

30 – İşte onların ilimden ulaşacakları budur. Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur. O, doğru yolu bulanı da pekiyi bilendir.

31 – Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. (Bu da) kötülük edenleri yaptıkları ile cezalandırması ve iyilik edenleri de en güzelle mükafatlandırması içindir.

إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ

yerden — sizi meydana getirdi — zaman — sizi — çok iyi bilen — O — bağışlaması — geniş olan — Rabbin — şüphesiz

وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ

pekiyi bilen — O — kendinizi — öyle ise temize çıkarmayın — analarınızın — karınlarında — döller — sizi — zaman

بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾

34 — elini sıkı tuttu — az — verdi — 33 — yüz çevirdi — o kimseyi — 32 — gördün mü — sakındı — o kimseyi ki

أَعِندَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

36 — Musa'nın — sahifelerinde — 35 — o şeyden ki — haberdar edilmedi mi — yoksa — görüyor — O — gaybin — bilgisi — onun yanında mı

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَن

38 — başkasının — yükünü — 37 — bir günahkar — taşımaz — tastamam yaptı — o ki — İbrahim'in

لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ

40 — sonra — görülür — 39 — sonra — çalışması — şüphesiz — çalıştı — o şey ki — ancak — insan için — yoktur

يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ

42 — gerçekten O — son gidiş — 41 — Rabbine — gerçekten — en mükemmel — ödülle — onunla ödüllendirilir

هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

44 — diriltti — öldürdü — O'dur — 43 — gerçekten O — ağlattı — güldürdü — O'dur

32 – (İyilik edenler) o kimselerdir ki, küçük günahlar müstesna, büyük günahlardan ve çirkin (fahiş) şeylerden kaçınırlar. Şüphesiz Rabbinin bağışlaması geniştir. O; sizi yerden meydana getirdiği zaman da analarınızın karınlarında döller iken de sizi çok iyi bilendir. Öyle ise kendinizi temize çıkarmayın. O sakınanı pekiyi bilendir.

33 – Yüz çeviren kimseyi gördün mü?

34 – Az verip elini sıkı tutanı.

35 – Gaybin ilmi onun yanında mı?

36 – Yoksa Musa'nın sahifelerindekinden haberdar edilmedi mi?

37 – (Görevini) tastamam yapan İbrahim'in (sahifelerindekinden) de.

38 – Bir günahkar başkasının yükünü taşımaz, diye.

39 – İnsan için çalıştığından başkası yok, diye.

40 – Şüphesiz onun çalışması sonra (ahirette) görülür.

41 – Sonra da onunla, en mükemmel ödülle ödüllendirilir.

42 – Gerçekten son gidiş Rabbinedir.

43 – Gerçekten O, güldürdü ve ağlattı.

44 – Gerçekten O, öldürdü ve diriltti.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا

meniden | dişi | erkek | iki çifti | yarattı | gerçekten O

تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

döküldüğü günde | gerçekten | O'nun üzerinedir | diriltme | öteki | gerçekten O | zengin etti | sermaye sahibi kıldı

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

Rabbi | O'dur | Şi'ra yıldızının | gerçekten O | helak etti | Ad'i | birinci

وَثَمُودَا فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ

Semud'u | geriye bırakmadı | kavmini | Nuh | önceden | çünkü onlar | idiler | onlar | daha zalim

وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾

daha azgın | Mü'tefike'yi | yere çarptı | onlara giydirdi | o şeyi ki | giydirdi

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾

artık hangisinde | nimetlerinde | Rabbinin | kuşkuya düşüyorsun | bu | bir uyarıcı | uyarıcılardan | ilk

أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

yaklaştı | yaklaşan | yok | için | başka | Allah'tan | açığa çıkaracak

45 – Gerçekten iki çifti, erkek ile dişiyi o yarattı.

46 – Meniden, (rahme) döküldüğü zaman.

47 – Gerçekten öteki diriltme de O'nun üzerinedir.

48 – Gerçekten O, zengin ve fakir etti.

49 – Gerçekten O, O'dur Şi'ra yıldızının Rabbi.

50 – Gerçekten O, birinci Ad'i helak etti.

51 – Semud'u da; geriye bırakmadı.

52 – Daha önceden Nuh kavmini de. Çünkü onlar daha zalim ve daha azgın idiler.

53 – Mü'tefike'yi yere çaktı.

54 – Onlara giydirdiğini giydirdi.

55 – Artık Rabbinin hangi nimetlerinde kuşkuya düşüyorsun?

56 – Bu, ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57 – Yaklaşan (kıyamet) yaklaştı.

58 – Onun için Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

أَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

59 60

ağlamıyor- sunuz | gülüyorsunuz | şaşıyorsunuz | bu sözden mi

وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

61 62

ibadet edin | Allah'a | haydi secde edin | oyuna düşkün gafiller | siz

سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا

1

derler | yüz çevirirler | bir mucize görürlerse | eğer | ay | ikiye ayrıldı | kıyamet | yaklaştı

سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

2 3

bir sonu- ca varır | iş | oysa her | keyflerine | uydular | yalanladılar | sürekli | bir büyü

وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ

4

tam | o bir hikmet | vaz geçirme | onda var | o şey ki | haberlerden | onlara geldi | andolsun gerçekten

فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

5 6

hoşa gitmeyen | bir şeye | çağırıcı | çağırır | o günde | onlardan | öyleyse yüz çevir | uyarıcılar | fayda vermiyor

59 – Bu sözden (Kur'an'dan) mı şaşıyorsunuz?

60 – Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz!

61 – Siz oyuna düşkün gafiller.

62 – Allah'a secde ve ibadet edin.

54 – KAMER SURESİ

Mekke'de inmiştir.
55 ayettir.

1 – Kıyamet yaklaştı ve ay ikiye ayrıldı.

2 – Eğer bir mucize görürlerse, yüz çevirirler ve: "Sürekli bir büyüdür" derler.

3 – Yalanladılar ve keyiflerine uydular. Her iş bir sonuca varır.

4 – Andolsun, gerçekten onlara haberlerden öyle şey geldi ki onda vaz geçirme vardır.

5 – O tam bir hikmettir. Uyarıcılar fayda vermiyor.

6 – Öyleyse onlardan yüz çevir, o günde ki davetçi hoşa gitmeyen bir şeye çağırır.

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ٧

yayılan çekirgeler sanki onlar kabirlerden çıkarlar gözleri yere bakarak

مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٨ كَذَّبَتْ

yalanladı zor bir gün bu kafirler der davetçiye koşarak

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ٩ فَدَعَا

dua etti men edildi deli dediler kulumuzu yalanladılar Nuh kavmı onlardan önce

رَبَّهُ اَنِّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ١٠ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ١١

10 11

şarıl şarıl dökülen su ile göğün kapılarını biz de açtık intikamımı al mağlup şüphesiz ben Rabbine

وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٢ وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى

12

üzerine onu yükledik takdir edilmiş gerçekten emir üzerinde su birleşti pınarlar halinde yeri fışkırttık

ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ١٣ تَجْرِى بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ١٤ وَلَقَدْ

13 14

andolsun gerçekten inkar edildi idi o kimse için ki bir mükafat olarak gözlerimizin önünde akıyor mıhların tahtaların sahibi

تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٥ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ١٦ وَلَقَدْ

15 16

andolsun gerçekten uyarılarım azabım olmuştu nasıl ibret alan var mı bir ibret olarak onu bıraktık

7 – Gözleri yere bakarak. Kabirlerden sanki yayılan çekirgeler gibi çıkarlar.

8 – Davetçiye koşarak. Kafirler: "Bu, zor bir gün" derler.

9 – Onlardan önce Nuh kavmı kulumuzu yalanladılar: "Deli" dediler ve men edildi.

10 – O da Rabbine dua etti: "Şüphesiz ben mağlubum; bana yardım et" diye.

11 – Biz de göğün kapılarını şarıl şarıl dökülen su ile açtık.

12 – Yeri de pınarlar halinde fışkırttık da su gerçekten takdir edilen emir üzerine birleşti.

13 – Onu tahtaların ve mıhların sahibine (gemiye) yükledik.

14 – İnkar edilen kimse için gözlerimizin önünde akıyordu.

15 – Andolsun, gerçekten onu bir ibret olarak bıraktık; ibret alan var mı?

16 – Azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ

17

olmuştu | nasıl | Âd | yalanladı | öğüt alan | var mı | düşünmek için | Kur'an'ı | kolaylaştırdık

عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ

18

uğursuz | bir günde | gürültülü | bir rüzgar | üzerlerine | gönderdik | şüphesiz | uyarılarım | azabım

مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ

19 | 20

nasıl | kökünden koparılmış | hurma | kütükleri | sanki onlar | insanları | çekip alıyor | sürekli

كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ

21

var mı | düşünmek için | Kur'an'ı | kolaylaştırdık | andolsun gerçekten | uyarılarım | azabım | olmuştu

مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا

22 | 23

tek | içimizden | bir adama mı | dediler | uyarıcıları | Semud | yalanladı | öğüt alan

نَّتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ

24

ona | vahy | bırakıldı mı | delilik | elbette sapıklıkta | bu durumda | gerçekten biz | ona tabi olacağız

مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾

25 | 26

şımarık | çok yalancı | kim | yarın | bilecekler | şımarık | çok yalancı | o | hayır | aramızdan

اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

27

sabret | onları gözetle | onları | imtihan için | dişi deveyi | gönderenler | gerçekten biz

17– Andolsun, gerçekten Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık; öğüt alan var mı?

18– Âd (kavmi) de yalanladı; azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

19– Şüphesiz üzerlerine uğursuz sürekli bir günde gürültülü bir rüzgar gönderdik.

20– İnsanları sanki kökünden koparılmış hurma kütükleri gibi çekip alıyordu.

21– Azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

22– Andolsun, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık; öğüt alan var mı?

23- Semud (kavmi) de uyarıcıları yalanladı:

24– "İçimizden tek bir adama mı, ona mı tabi olacağız? Gerçekten biz bu durumda elbette sapıklık ve delilikteyiz!" dediler.

25– "Vahiy aramızdan ona mı indirildi? Hayır, o, çok yalancı, şımarıktır" dediler.

26– Yarın bileceklerdir, kim yalancı, şımarıkmış?

27– Gerçekten biz dişi deveyi onları imtihan için gönderenleriz; onları gözetle ve sabret.

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ

arkadaşlarına seslendiler gelişledir içme hakkı her aralarında bölünmüş su gerçekten onlara haber ver

فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

üzerlerine gönderdik gerçekten biz uyarılarım azabım oldu nasıl kesti sarıldı

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

düşünmek için Kur'an'ı kolaylaştırdık andolsun ağılcının kuru otu gibi oldular tek bir ses

فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

üzerlerine gönderdik gerçekten biz uyarıcıları Lut kavmi yalanladı öğüt alan var mı

حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن

o kimseyi ki mükafatlandırırız işte böyle katımızdan bir nimet olarak seher vakti onları kurtardık Lut ailesi ancak taş yağdıran fırtına

شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

uyarısını yalanladılar sert tutuşumuzdan onları uyardı andolsun gerçekten şükretti

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

uyarımı azabımı tadın gözlerini silme kör ettik misafirlerinden ondan murat almak istediler andolsun gerçekten

28 – Suyun gerçekten aralarında taksim edilmiş olduğunu haber ver. Her içme hakkı gelişledir.

29 –Arkadaşlarına seslendiler; o da (kılıca) sarıldı, (deveyi) kesti.

30 – Azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

31 – Gerçekten biz üzerlerine tek bir ses gönderdik; ağılcının kuru otu gibi oldular.

32 – Andolsun, gerçekten Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık; öğüt alan var mı?

33 – Lut kavmi uyarıcıları yalanladı.

34 – Gerçekten biz üzerlerine taş yağdıran fırtına gönderdik, ancak Lut ailesi hariç. Onları seher vakti kurtardık.

35 – Katımızdan bir nimet olarak. İşte biz şükreden kimseyi böyle mükafatlandırırız.

36 – Andolsun, onları sert tutuşumuzdan / pençemizden uyardı; onlarsa uyarımı yalanladılar.

37 – Andolsun, gerçekten onun misafirlerinden murat almak istediler; biz de gözlerini silme kör ettik. "Azabımı ve uyarımı tadın" (dedik).

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي

38

azabımı / tadın / sürekli / bir azap / erkenden / onları sabahleyin bastırdı / andolsun gerçekten

وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

39 — 40

öğüt alan / var mı / düşünmek için / Kur'an'ı / kolaylaştırdık / andolsun gerçekten / uyarımı

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ

41

onları / biz de yakaladık / hepsini / ayetlerimizi / yalanladılar / uyarılar / Fir'avn / hanedanına / geldi / andolsun gerçekten

أَخَذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ

42

bunlardan / daha hayırlı / kafirleriniz mi / muktedir / pek güçlünün / yakalaması ile

أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

43 — 44

intikam alan / bir topluluk / biz / diyorlar mı / yoksa / kitaplarda / bir berat / sizin için / var mı / yoksa

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

45

belirtilen zamanları / kıyamet / doğrusu / arkalarını / dönecekler / o topluluk / mağlup edilecek

وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ

46 — 47

sürükleniriler / o günde / çılgın ateşlerde / bir sapıklıkta / suçlular / şüphesiz / daha acı / daha belalı / kıyamet ise

فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

48 — 49

bir takdir ile / onu yarattık / şeyi / her / gerçekten biz / cehennemin / dokunuşunu / tadın / yüzleri / üstü / ateşte

38– Andolsun, gerçekten onları sabahleyin sürekli bir azap bastırdı.

39– "Azabımı ve uyarımı tadın" (dedik).

40– Andolsun, gerçekten Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık; öğüt alan var mı?

41– Andolsun, gerçekten Fir'avn hanedanına uyarılar geldi.

42 – Ayetlerimizin hepsini yalanladılar; biz de onları muktedir pek güçlünün yakalaması ile yakaladık.

43 – Sizin kafirleriniz bunlardan daha mı hayırlı yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

44 – Yoksa: "Biz intikam alan bir topluluğuz" mu diyorlar?

45 – O topluluk mağlup edilecek ve arkalarını dönecekler.

46 – Doğrusu, onların belirtilen zamanı (onlara verilen randevu) kıyamettir. Kıyamet de daha belalı ve daha acıdır.

47 – Şüphesiz suçlular bir sapıklıkta ve çılgın ateşlerdedir.

48 – O günde ateşte yüzleri üstü sürükleniriler, (onlara): "Cehennemin dokunuşunu tadın" (denir).

49 – Gerçekten biz her şeyi bir takdir ile yarattık.

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ

helak ettik | andolsun gerçekten | gözü | kırpma gibi | bir tek | ancak | emrimiz | değildir

اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِى الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

kitaplarda | onu yaptılar | şey ki | her | öğüt alan | var mı | benzerlerinizi

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ

cennetlerde | takva sahipleri | gerçekten | yazılmıştır | büyük | küçük | her

وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

kudretli | azametli hükümdarın | huzurunda | doğruluk | meclisinde | ırmaklarda

سورة الرحمن مكية او مدنية وهي
ثمان وسبعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ

öğretti ona | insanı | yarattı | Kur'an'ı | öğretti | Rahman

50 – Bizim emrimiz ancak bir tek göz kırpması gibidir.

51 – Andolsun, gerçekten benzerlerinizi helak ettik, öğüt alan var mı?

52 – Yaptıkları her şey kitaplardadır.

53 – Her küçük ve büyük yazılmıştır.

54 – Gerçekten takva sahipleri cennetlerde ve ırmaklardadır.

55 – Kudretli azametli hükümdarın doğruluk meclisinde.

55 – RAHMAN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
78 ayettir.

1 – Rahman,

2 – Kur'an'ı öğretti.

3 – İnsanı yarattı.

4 – Ona konuşmayı öğretti.

5 – Güneş ile ay hesapladır.

6 – Sapsız bitkiler ve ağaçlar secde ederler.

7 – Göğü yükseltti ve teraziyi koydu.

8 – Tartıda taşkınlık etmeyin, diye.

9 – Tartıyı adaletle tutun, tartıları eksik yapmayın.

10 – Yeri mahlukat için alçalttı.

11 – Onda meyve ve tomurcuklara sahip hurma ağaçları vardır.

12 – Ekin yaprağına sahip taneler ve kokulu bitkiler.

13 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

14 – İnsanı saksı gibi kuru balçıktan yarattı.

15 – Cinleri yalından, ateşten yarattı.

16 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۚ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
17 18
yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini iki batının Rabbi iki doğunun Rabbi

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۙ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۚ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
19 20
o halde hangisini tecavüz etmezler bir engel aralarında birleşiyorlar iki denizi salıverdi

اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۚ ﴿٢٢﴾
21 22
mercan inci ikisinden çıkar yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
23
denizde inşa edilmişler akanlar O'nun yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini

كَالْاَعْلَامِ ۚ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۚ ﴿٢٦﴾
24 25 26
fanidir onun üzerinde o kimse ki hepsi yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini dağlar gibi

وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۚ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
27 28
yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisinin ikram celal sahibi Rabbinin yüzü baki kalır

يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ۚ ﴿٢٩﴾
29
bir durumdadır o gün her yerde göklerde o kimse ki O'ndan ister

17 – İki doğunun ve iki batının Rabbidir.

18 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

19 – Birleşen iki denizi salıverdi;

20 – Aralarında bir engel vardır; tecavüz etmezler.

21 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

22 - İkisinden inci ve mercan çıkar.

23 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

24 – Denizde dağlar gibi inşa edilmiş akan (gemi)ler O'nundur.

25 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

26 – Onun (yerin) üzerindeki her şey fanidir.

27 – (Ancak) celal ve ikram sahibi Rabbinin yüzü (zatı) baki kalır.

28 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

29 – Göklerde ve yerde olan kimse O'ndan ister. O her gün (başka) bir durumdadır.

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ

30 31

o halde hangisini | iki ağırlıklar | ey | sizin için | boş kalacağız | yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin | o halde hangisini

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ

32

güç yetirebilirseniz | eğer | insan | cin | topluluğu | ey | yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin

اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا تَنْفُذُوْنَ

çıkamazsınız | haydi çıkın | yerin | göklerin | bucaklarından | çıkmanıza

اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ

33 34

gönderilir | yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin | o halde hangisini | bir güçle | ancak

عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ

35

o halde hangisini | yardımlaşamazsınız | duman | ateşten | bir yalın | üzerinize

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

36

bir gül | olduğu | gök | yarıldığı | zaman | yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin

كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ

37 38

işte o gün | yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin | o halde hangisini | kırmızı sahtiyan gibi

لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

39 40

yalanlarsınız | Rabbinizin | nimetlerinin | o halde hangisini | bir cin | ne de | ne bir insan | günahından | sorulmaz

30 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

31 – Ey iki ağırlık (cinler ve insanlar), sizin (hesabınızı görmek) için boş kalacağız.

32 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

33 – Ey cin ve insan topluluğu, eğer göklerin ve yerin bucaklarından çıkmağa güç yetirebilirseniz, haydi çıkın. Ancak bir güçle çıkarsınız.

34 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

35 – Üzerinize ateşten bir yalın ve duman gönderilir de yardımlaşamazsınız.

36 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

37 – Gök yarılıp da kırmızı sahtiyan gibi bir gül olduğu zaman,

38 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

39 – İşte o gün ne bir insan ne de bir cin günahından sorulmaz.

40 – O halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ

41 – Suçlular simalarından tanınır; perçemlerden ve ayaklardan tutulur.

42 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

43 – İşte bu, suçluların yalanladığı cehennemdir.

44 – Onunla çok sıcak (kaynar) su arasında dolaşırlar.

45 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

46 – Rabbinin makamından korkan için iki cennet vardır.

47 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

48 – Dalların sahibi (dallı budaklı iki cennet).

49 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

50 – O ikisinde akan iki pınar vardır.

51 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

52 – O ikisinde her meyveden iki çift vardır.

53 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

54 – Astarları kalın atlastan döşeklere yaslanmış olarak. İki cennetin devşirilmiş meyveleri yakındır.

55 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

56 – Onlarda gözlerini (kocalarına) diken, kendilerinden önce onlara ne insanların ne de cinlerin dokunmadığı kadınlar vardır.

57 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

58 – Sanki onlar yakut ve mercanlar.

59 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

60 – İyiliğin mükafatı yine iyilikten başka mıdır?

61 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

62 – O ikiden başka iki cennet (daha) vardır.

63 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

64 – Koyu yeşildirler.

65 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

66 – O ikisinde fışkıran iki pınar vardır.

67 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ 54
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

astarları kalın atlastan devşirilmiş meyveleri iki cennetin yakındır o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ 55
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

yalanlarsınız onlarda diken kadınlar gözü onlara dokunmadı ne insanlar kendilerinden önce

وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ 56
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ 57
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ

ne de cinler o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin yalanlarsınız sanki onlar yakut

وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ 58
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ 59

mercan o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin yalanlarsınız

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ 60
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

mi mükafatı iyiliğin başka iyilik o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin

تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ 61
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ 62
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

yalanlarsınız bu ikiden başka iki cennet var o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ 63
مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ 64
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ 65

yalanlarsınız koyu yeşildirler o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin yalanlarsınız

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ 66
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ 67

o ikisinde var iki pınar fışkıranlar o halde hangisini nimetlerinin Rabbinizin yalanlarsınız

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

68 69

yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini nar hurma meyve ikisinde var

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ

70 71

hûriler yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini güzeller hayırlar onlarda var

مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

72 73

onlara dokunmadı yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini çadırlarda hapsolunmuşlar

إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

74 75

yalanlarsınız Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini cinler ne de kendilerinden önce insanlar

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

76

Rabbinizin nimetlerinin o halde hangisini güzeller döşemelere yeşiller yüksek döşeklere üzerine yaslanmışlar

تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

77 78

yalanlarsınız yücedir adı Rabbinin sahibi celal ikram

68 – İkisinde meyve, hurma ve nar vardır.

69 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

70 – Onlarda hayırlı güzel (kadın)lar vardır.

71 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

72 – Çadırlarda hapsolunmuş huriler.

73 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

74 – Onlara kendilerinden önce ne insanlar ne de cinler dokunmamıştır.

75 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

76 – Yeşil yüksek döşeklere ve güzel döşemelere yaslanarak.

77 – O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?

78 – Celal ve ikram sahibi Rabbinin adı yücedir!

سورة الواقعة مكية وهي
ست وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝١ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝٢ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۝٣

1 o olacak / olduğu / zaman — 2 bir yalanlayıcı / olması için / yoktur — 3 alçaltıcı / yükseltici

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝٤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝٥ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْبَثًّا ۝٦

4 yer / sarsılmakla / sarsıldığı / zaman — 5 dağlar / parçalandığı / parçalanmakla / olduğu — 6 toz / dağılmış

وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝٧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝٨

7 siz / üç / çiftler / olduğunuz — 8 sağın / sahipleri / ne / sağın / sahipleridir

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝٩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝١٠

9 solun / sahipleri / ne / solun / sahipleridir — 10 öne geçenler / öne geçenlerdir

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝١١ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝١٢ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ وَقَلِيلٌ

11 işte onlar / yaklaştırılanlardır / cennetlerinde / Naim — 12 pek çok / öncekilerden — 13 pek az

مِّنَ الْآخِرِينَ ۝١٤ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝١٥ مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝١٦

14 sonrakilerden — 15 altın ve cevahirle süslü tahtların / üzerindedirler — 16 karşı karşıya / üzerlerine / yaslanmışlar

56 – VAKIA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
96 ayettir.

1 – O olacak olduğu zaman,

2 – Ki onun olması için bir yalanlayıcı yoktur.

3 – Alçaltıcı, yükselticidir.

4 – Yer sarsılmakla sarsıldığı zaman,

5 – Dağlar parçalanmakla parçalandığı zaman,

6 – Dağılmış toz olduğu (zaman),

7 – Siz üç çift olduğunuz zaman,

8 – Sağın sahipleri, nedir sağın sahipleri?

9 – Solun sahipleri, nedir solun sahipleri?

10 – Öne geçenler öne geçenlerdir.

11 – İşte onlar yaklaştırılanlardır.

12 – Naim cennetlerinde.

13 – Öncekilerden pek çok.

14 – Sonrakilerden pek az.

15 – Altın ve cevahirle süslü tahtların üzerinde.

16 – Karşılıklı üzerlerine yaslanmışlar.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ
17
bardakla ibriklerle testilerle ölümsüzler gençler etraflarında dolaşır

مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
18 19
kaynaktan başağrısına tutulmazlar sarhoş da olmazlar meyve ile o şeyden ki seçiyorlar

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
21 22
eti ile kuş o şeyden ki canlan çekiyor huriler iri gözlü timsali gibi inci

الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
23 24
saklı o şeye ki mükafat olarak yapıyorlar orada boş laf ne de

تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
25 26 27
günaha sokma ancak bir söz selam selam sahiplen sağın ne sahiplerdir sağın

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ
28 29 30
kirazlarda dikensiz muzda istifli gölgede uzamış suda

مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ
31 32 33
daima akan meyvede pek çok kesilmemiş yasaklanmamış döşeklerde

17 – Etraflarında ölümsüz gençler dolaşır.

18 – Testilerle ibriklerle ve kaynaktan (doldurulmuş) bardakla.

19 – Ondan baş ağrısına tutulmazlar, sarhoş da olmazlar.

20 – Seçtikleri meyvelerle.

21 – Canlarının çektiği kuş eti ile.

22 – Ve iri gözlü huriler.

23 – Saklı inci timsali gibi.

24 – Yaptıklarına mükafat olarak.

25 – Orada ne boş laf ne de günaha sokma duymazlar.

26 – Ancak bir söz: Selam selam!

27 – Sağın sahipleri, nedir sağın sahipleri?

28 – Dikensiz kirazlarda,

29 – İstifli muzda,

30 – Uzamış gölgede,

31 – Daima akan suda,

32 – Pek çok meyvede,

33 – Kesilmemiş, yasaklanmamış,

34 – Yükseltilmiş döşeklerde.

35 – Gerçekten biz onları yeniden yarattık.

36 – Onları bakireler kıldık.

37 – Kocalarına düşkünler, yaşıtlar.

38 – Sağın sahipleri için.

39 – Öncekilerden pek çok.

40 – Sonrakilerden de pek çok.

41 – Solun sahipleri, nedir solun sahipleri?

42 – Sam rüzgarında, kaynar suda.

43 – Kapkara dumandan gölgede.

44 – Serin değil, hoş değil.

45 – Çünkü onlar bundan önce nimetle şımaranlar idiler.

46 – Büyük günah üzerinde ısrar ederlerdi.

47 – "Öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi elbette dirilenler?" derlerdi.

48 – Önceki atalarımız mı?

49 – De ki: "Şüphesiz öncekiler ve sonrakiler",

50 – Elbette belli bir günün belli vaktinde toplatılmışlar.

مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

34 35 36 37

yükseltilmiş / gerçekten biz / yarattık / onları / yeniden yaratmakta / kıldık / onları / bakireler / kocalarına düşkünler / yaşıtlar

لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

38 39 40

sağın / sahipleri için / pek çok / öncekilerden / pek çok / sonrakilerden

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

41 42

solun / sahipleridir / ne / solun / sahipleri / kaynar suda / sam rüzgarında

وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

43 44

gölgede / kapkara dumandan / değil / serin / değil / hoş / çünkü onlar / idiler / önce

ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

45 46

bundan / nimetle şımarıanlar / idiler / ısrar ederlerdi / üzerinde / günah / büyük

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

47

idiler / derlerdi / zaman mı / öldüğümüz / olduğumuz / bir toprak / kemikler / gerçekten biz mi / elbette dirilenler

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

48 49

mı / atalarımız / öncekiler / de ki / şüphesiz / öncekiler / sonrakiler

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

50

elbette toplatılmışlar / belli vaktine / bir günün / belli

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ
51
mutlaka yiyenler | yalanla-yanlar | sapıklar | ey | şüphesiz siz | sonra

مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ
52 53
içenler | karınları | ondan | dolduranlar | zakkumdan | bir ağaçtan

عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
54 55 56
ceza | günü | onların ikramı | işte bu | susuz develerin içmesi gibi | içenler | kaynar sudan | üstüne

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾
57 58
meni atıyorsunuz | o şeyi ki | gördünüz mü | tasdik edenler | değilmisiniz | sizi | yarattık | biz

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
59
ölümü | aranızda | takdir ettik | biz | yaratanlar | biz miyiz | yoksa | onu yaratıyorsunuz | siz mi

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا
60
o şeyde | sizi yeniden yaratmamızdan | benzerlerinizi | değiştirmemizden | geçilenler | biz | değiliz

تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُم
61 62
gördünüz mü | düşünmeli değil misiniz | ilk | yaratmayı | bildiniz | andolsun gerçekten | bilmiyorsunuz

51 – Sonra sizler, ey sapıklar, yalanlayanlar,

52 – Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyecek.

53 – Ondan karınları(nızı) dolduracaksınız.

54 – Üstüne kaynar sudan içeceksiniz.

55 – Susuz develerin içmesi gibi içeceksiniz.

56 – İşte bu, ceza günü onların ikramıdır!

57 – Biz, sizi yarattık; tasdik etmeli değil misiniz?

58 – Akıttığınız meniyi gördünüz mü?

59 – Onu yaratanlar siz misiniz yoksa yaratanlar biz miyiz?

60 – Biz aranızda ölümü takdir ettik ve biz geçilenler (aciz olanlar) değiliz,

61 – (Sizi) benzerlerinizle değiştirmekten ve sizi bilmediğiniz şeyde yeniden yaratmaktan.

62 – Andolsun, gerçekten ilk yaratmayı bildiniz, düşünmeli değil misiniz?

63 – Ektiğiniz şeyi gördünüz mü?

64 – Onu siz mi ekiyorsunuz, yoksa ekenler biz miyiz?

65 – Eğer dilersek, onu elbette kırıntı yaparız da şaşardınız.

66 – "Gerçekten biz elbette borçlananlarız" (derdiniz).

67 – "Daha doğrusu: "Biz mahrumlarız".

68 – İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

69 – Onu buluttan siz mi indirdiniz yoksa indirenler biz miyiz?

70 – Eğer dilersek, onu tuzlu yaparız. Şükretmeli değil misiniz?

71 – Çaktığınız ateşi gördünüz mü?

72 – Onun ağacını siz mi yaptınız yoksa yapanlar biz miyiz?

73 – Biz onu (cehennem ateşi için) bir hatırlatma ve yolcular için bir yararlanma kıldık.

74 – Öyleyse ulu Rabbinin adını tesbih et.

75 – Hayır, yıldızların düştükleri yere yemin ederim,

76 – Gerçekten bu, eğer bilirseniz, elbette büyük bir yemindir.

مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَآءُ
63 64
dilersek / eğer / ekenler / biz miyiz / yoksa / onu ekiyorsunuz / siz mi / ekiyorsunuz / o şeyi ki

لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ
65 66
daha doğrusu / elbette borçlananlar / gerçekten biz / şaşarsınız / olursunuz / kırıntı / onu / elbette kılarız

نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ
67 68
siz mi / içiyorsunuz / o ki / suyu / gördünüz mü / mahrum kalanlar / biz

اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا
69
tuzlu su / onu kılarız / dilersek / eğer / indirenler / biz mi / yoksa / buluttan / onu / indirdiniz

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ
70 71
yaptınız / siz mi / çakıyorsunuz / o ki / ateşi / gördünüz mü / şükretmeli değil misiniz

شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا
72
bir yararlanma / bir hatırlatma / onu kıldık / biz / yapanlar / biz miyiz / yoksa / ağacını

لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ
73 74
yemin ederim / hayır / ulu / Rabbinin / adını / öyleyse tesbih et / yolcular için

بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
75 76
büyük / bilirseniz / eğer / elbette bir yemin / gerçekten bu / yıldızların / düştükleri yerlere

اِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ٧٧ فِى كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٧٨ لَا يَمَسُّهُ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٧٩

77 78 79

iyice annanlar / ancak / ona el süremez / saklı / bir kitapta / Kerimdir / elbette Kur'an-ı / şüphesiz o

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٠ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ اَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ٨١

80 81

küçümseyenler / siz / bu sözü mü / alemlerin / Rabbinden / indirilme

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوْلَا اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ٨٣

82 83

boğaza / geldiği / zaman / değil mi / yalanlıyorsunuz / muhakkak sizler / rızkınızı / kılıyorsunuz

وَاَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ٨٤ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ

84

ancak / sizden / ona / daha yakınız / bizse / bakarsınız / o zaman / ki siz

لَا تُبْصِرُونَ ٨٥ فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ٨٦ تَرْجِعُونَهَا

85 86

onu geri döndürmeli (değil misiniz) / cezalandırılmayanlar / iseniz / eğer / değil mi / görmezsiniz

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٨٧ فَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ

87 88

güzel rızk / rahatlık / yaklaştırılanlardan / ise / eğer / şimdi / doğru söyleyenler / iseniz / eğer

وَجَنَّةُ نَعِيمٍ ٨٩ وَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٠ فَسَلَامٌ لَكَ

89 90

sana / selam / sağın / sahiplerinden / ise / eğer / ama / Naim / cenneti

77 – Şüphesiz o elbette Kur'an-ı Kerim'dir.

78 – Saklı bir kitapta.

79 – Ona ancak iyice temizlenenler el sürer.

80 – Alemlerin Rabbinden indirilme.

81 – Bu sözü mü siz küçümsüyorsunuz?

82 – Rızkınızı (nasibinizi) muhakkak onu yalanlamak mı kılıyorsunuz?

83 – Can boğaza dayandığı zaman değil mi?

84 – O zaman siz bakarsınız.

85 – Biz ona sizden daha yakınız, ancak siz görmezsiniz.

86 – Eğer cezalandırılmıyorsanız, değil mi?

87 – Eğer doğru söylüyorsanız, onu geri döndürmeli (değil misiniz?)

88 – Şimdi, eğer o yaklaştırılanlardan ise,

89 – Rahatlık, güzel koku ve Naim cenneti.

90 – Ama eğer sağın sahiplerinden ise,

مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ

91

yalanlayanlardan ise eğer ama sağın sahiplerinden

ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ

94 93 92

elbette O bu şüphesiz cehenneme atış kaynar sudan ikram sapıklardan

حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

96 95

ulu Rabbinin adını öyleyse tesbih et kesin bilginin gerçeği

91 – Selam sana, sağın sahiplerinden.

92 – Ama eğer yalanlayanlardan, sapıklardan ise,

93 – Kaynar sudan bir ikram.

94 – Cehenneme atış.

95 – Şüphesiz bu, elbette kesin bilginin gerçeğidir.

96 – Öyleyse ulu Rabbinin adını tesbih et.

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُۥ مُلْكُ

1

mülkü O'nundur hikmet sahibi mutlak galip O yerde göklerde o şeyler ki Allah'ı tesbih etti

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ ٱلْأَوَّلُ

2

ilktir O kadirdir şeye her O öldürür diriltir yerin göklerin

وَٱلْآخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

3

bilen şeyi her O görünmeyen görünen sondur

57 – HADİD SURESİ

Medine'de inmiştir. 29 ayettir.

1 – Göklerde ve yerde kim varsa, hepsi Allah'ı tesbih etti. O mutlak galip hikmet sahibidir.

2 – Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, her şeye kadirdir.

3 – O; ilktir, sondur, görünendir, görünmeyendir. O, her şeyi hakkıyle bilendir.

هُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

O ki yarattı gökleri yeri altı günlerde sonra kuruldu

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ

Arş üzerine bilir o şeyi ki girer yere o şeyi ki çıkar ondan o şeyi ki iner gökten

وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

o şeyi ki çıkar ona o sizinle nerede olsanız Allah o şeyi ki yapıyorsunuz gören

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ

O'nun mülkü göklerin yerin Allah'a döndürülür işler sokar geceyi

فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

gündüze sokar gündüzü geceye O hakkıyla bilen sahibini göğüslerin

اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ

iman edin Allah'a peygamberine harcayın o şeyden ki sizi kıldı vekalet verilenler onda o kimseler ki

اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

iman ettiler sizden harcadılar onlara var bir mükafat büyük ne oluyor size iman etmiyorsunuz Allah'a

4 – O ki gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş'in üzerine kuruldu. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. O, nerede olursanız sizinledir. Allah yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

5 – Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. İşler yalnız Allah'a döndürülür.

6 – Geceyi gündüze sokar, gündüzü geceye sokar. O, göğüslerin sahibini (içini) bilir.

7 – Allah'a ve Peygamberine iman edin ve size vekalet verilen şeylerden harcayın. Sizden iman edip harcayanlar için büyük bir mükafat vardır.

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

iseniz / eğer / kesin sözünüzü / almıştı / gerçekten / Rabbinize / iman etmeniz için / sizi / davet ediyor / oysa peygamber

مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

8

sizi çıkarması için / apaçık / ayetler / kuluna / indiriyor / ki / O / inananlar

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ

9

size / ne oluyor / çok merhametli / elbette çok şefkatli / size / Allah / şüphesiz / aydınlığa / karanlıklardan

أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

yerin / göklerin / mirası / Allah'ındır / Allah / yolunda / harcamıyorsunuz

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ

daha büyüktür / işte onlar / savaştı / fetih / öncesinden / harcadı / o kimse ki / içinizden / bir olmaz

دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ

Allah / va'detti / herbirine / savaştılar / sonradan / harcadılar / o kimselerden / derece itibarı ile

الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ

10

Allah'a / ödünç verir / o ki / kimdir / haberdardır / yapıyorsunuz / o şeyi ki / Allah / en güzelini

قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

11

çok değerli / bir mükafat / ona var / onun için / onu katlayıversin / güzel / bir ödünç

8 – Size ne oluyor da iman etmiyorsunuz, Peygamber sizi Rabbinize iman etmeniz için davet ediyor. Oysa sizden gerçekten sözünüzü almıştı, eğer mü'minler iseniz.

9 – O ki, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiriyor. Şüphesiz Allah size elbette çok şefkatli, çok merhametlidir.

10 – Size ne oluyor da Allah yolunda harcamıyorsunuz? Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden fetihten önce harcayıp da savaşanlar bir değildir. İşte onlar sonradan harcayıp da savaşanlardan derece itibarı ile daha büyüktür. Gerçi Allah her birine en güzelini va'detmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

11 – Kim Allah'a güzel bir ödünç verir ki, Allah ona katlayıversin. Onun için çok değerli bir mükafat vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم

sağlarında | önlerinde | nurları | koşar | mü'min kadınları | mü'min erkekleri | görürsün | o gün de

بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ

işte bu | orada | ebedi kalacaklar | ırmaklar | altlarından | akar | cennetler | bugün | müjdeniz

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

12

kadın münafıklar | erkek münafıklar | der | o günde | büyük | kurtuluş | O

لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

arkanıza | dönün | denildi | nurunuzdan | alalım | bizi bekleyin | iman ettiler | o kimselere ki

فَالْتَمِسُوا نُورًا ۚ فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ ۖ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ

rahmet | onda | onun içi | bir kapısı | onun var | bir sur | aralarına | vuruldu | nur | arayın

وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ

13

evet | dediler | sizinle | biz değil miydik | onlara | seslenirler | azap | tarafından | onun dışı

وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ

sizi aldattı | şüphe ettiniz | beklediniz | kendinizi | yaktınız | ancak siz

12 – O günde mü'min erkekleri ve mü'min kadınları görürsün ki, nurları önlerinde ve sağlarında koşmaktadır. Bugün müjdeniz, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir, içlerinde ebedi kalıcılar olarak. İşte büyük kurtuluş budur.

13 – O günde erkek münafıklar ve kadın münafıklar, iman edenlere: "Bizi bekleyin de nurunuzdan alalım" derler. (Onlara): "Arkanıza dönün de nur arayın" denir. Aralarına kapısı olan bir sur vurulur. Onun içinde rahmet, dış tarafında da azap vardır.

14 – Onlara: "Biz de sizinle değil miydik?" (diye) seslenirler. "Evet, ancak siz kendinizi yaktınız, beklediniz, şüphe ettiniz ve kuruntular sizi aldattı. Nihayet Allah'ın emri geldi ve sizi çok aldatan (şeytan) aldattı" derler.

15 – "Bugün ne sizden ne de kafirlerden fidye alınmaz. Barınağınız ateştir. Size yaraşan odur. Ne kötü varış yeridir!"

16 – İman eden kimseler için, kalplerinin Allah'ın zikrine ve Hak'tan inene saygı duyacağı ve önceden kendilerine kitap verilip de üzerlerinden uzun zaman geçtiği için kalpleri katılaşanlar gibi olmayacakları vakit gelmedi mi? Onlardan çoğu fasıklardır.

17 – Bilin ki Allah yeri ölümünden sonra diriltir. Size ayetleri gerçekten açıkladık. Umulur ki aklınızı çalıştırırsınız.

18 – Gerçekten sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir ödünç verenler için (ödünçleri) katlanır ve onlar için pek güzel bir mükafat vardır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ

sıddıklar onlar işte onlar peygamberlerine Allah'a iman ettiler o kimseler ki

وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ

o kimseler ki nurları mükafatları onların var Rablerinin katında şehitler

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ

hayatı ancak bilin ki cehennemin yaranıdırlar işte onlar ayetlerimizi yalanladılar inkar ettiler

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ

mallarda çokluk yarışı aranızda bir övünme bir süs bir eğlence bir oyun dünya

وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰىهُ

onu görürsün kurur sonra bitkisi çiftçilerin hoşuna gitti bir yağmur misali gibi çocuklarda

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

çetin bir azap ahirette de bir kırıntı olur sonra sapsarı kesilmiş

وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ

meta ancak dünya hayatı değildir hoşnutluk Allah'tan bir bağış

19 – Allah'a ve peygamberlerine iman edenler (yok mu), işte onlar Rablerinin katında sıddıklar ve şehitlerdir. Onlar için mükafatları ve nurları vardır. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar (var ya), işte onlar cehennemin yaranıdırlar.

20 – Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, aranızda övünme ve mallarda ve çocuklarda çokluk yarışıdır. (Bunlar) bitkisi çiftçinin hoşuna giden bir yağmur misali gibidir. Sonra o bitki kurur, onu sararmış görürsün. Sonra da bir kırıntı olur. Ahirette (dünyayı tercih edenler için) çetin bir azap var ve (dünyayı tercih etmeyenler için) de Allah'tan bir bağış ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı ancak aldanma metaıdır.

الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ

20

eni gibi | onun eni | cennete | Rabbinizden | bir mağfirete | koşuşun | aldanma

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ

işte bu | peygamberlerine | Allah'a | iman edenler | o kimseler için | hazırlandı | yerin | göğün

فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

21

büyük | lutuf | sahibi | Allah | dilediği | o kimseye | onu verir | Allah'ın | lutfu

مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا

ancak | nefislerinizde | ne de | yerde | herhangi bir musibet | başımıza gelmedi

فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا

22

pek kolay | Allah'a | göre | bu | şüphesiz | onu yaratmamızdan | öncesinden | bir kitapta

تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

sevmez | Allah | size verdi | o şeye ki | sevinmeniz için | kaçırdınız | o şeye ki | üzülmemeniz için

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ

23

insanlara | emrederler | cimrilik ederler | o kimseler ki | çok övünen | kendini beğenen | her

بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

24

övgüye layık | zengindir | O | Allah | şüphesiz | yüz çevirirse | kim | cimriliği

21 – Rabbinizden bir mağfirete ve eni göğün ve yerin eni gibi geniş olan ve Allah'a ve peygamberlerine iman edenler için hazırlanan cennete koşuşun. İşte bu, Allah'ın lutfudur; onu dilediğine verir. Allah büyük lutuf sahibidir.

22 – Yerde ve nefislerinizde başınıza gelen herhangi bir musibet, mutlaka onu yaratmamızdan önce bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah'a pek kolaydır.

23 – (Allah bunu haber verdi) ki kaçırdığınıza üzülmeyesiniz ve size verdiğine de sevinmeyesiniz. Allah her kendini beğeneni, çok övüneni sevmez.

24 – Onlar ki cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse, şüphesiz Allah, O zengindir, övgüye layıktır.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

kitabı | onlarla beraber | indirdik | kesin delillerle | peygamberlerimizi | gönderdik | andolsun gerçekten

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ

onda var | demiri | indirdik | adaleti | insanlar | ayakta tutsun diye | teraziyi

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ

peygamberlerine | yardım ediyor kendisine | Allah | bilsin diye | insanlar için | faydalar | çetin | sertlik

بِالْغَيْبِ اِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا

25

Nuh'u | gönderdik | andolsun gerçekten | mutlak galip | pek güçlü | Allah | şüphesiz | gıyapta

وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ

doğru yolda onlar | onlardan kimi | kitap | peygamberlik | soylarında | kıldık | İbrahim'i

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا

26

arkasından gönderdik | peygamberlerimizi | izleri | üzerinde | gönderdik | sonra | fasıklar | onlardan | çoğu

بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ الَّذِينَ

o kimselerin ki | kalplerine | kıldık | İncil'i | ona verdik | Meryem | oğlu | İsa'yı

25 – Andolsun, gerçekten peygamberlerimizi kesin delillerle gönderdik ve onlarla beraber kitabı ve teraziyi indirdi ki insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye. Demiri de indirdik; onda çetin bir sertlik ve insanlar için faydalar vardır. Ve Allah gıyapta kendisine ve peygamberlerine kim yardım ediyor bilsin diye. Şüphesiz Allah pek güçlüdür, mutlak galiptir.

26 – Andolsun, gerçekten Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik ve soylarına peygamberlik ve kitap verdik. Onlardan kimi doğru yoldadır. Onlardan çoğu da fasıklardır

27 – Sonra da arkalarından peygamberlerimizi gönderdik. Arkasından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona İncil'i verdik. Ona tabi olanların kalplerine bir şefkat ve bir rahmet koyduk. Ruhbanlığı ise onu kendileri icat ettiler. Onu üzerlerine biz yazmadık, ancak Allah'ın rızasını aramak için. Ona da hakkı ile riayet etmediler. Onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. Onlardan çoğu da fasıklardır.

28 – Ey o iman edenler, Allah'tan korkun ve Peygamberine iman edin ki, size rahmetinden iki pay versin, size onunla yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

29 – Ehli kitap Allah'ın lutfundan hiçbir şeye güçlerinin yetmeyeceğini ve lutfun Allah'ın elinde olduğunu; onu dilediğine vereceğini bilsinler. Allah büyük lutuf sahibidir.

سورة المجادلة مدنية
وهي اثنتان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ

Allah — Allah'a — şikayet ediyor — kocası hakkında — seninle mücadele ediyor — o kadının — sözünü — Allah — duydu — gerçekten

يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ

kadınlarından — içinizden — zıhar yapıyorlar — o kimseler ki — herşeyi görendir — hakkıyla işiten — Allah — çünkü — karşılıklı konuşmanızı — işitiyor

مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا

hoşa gitmeyen — elbette derler — gerçekten onlar — onları — doğurdular — onlar ki — ancak — onların — anaları — değildir — kendilerinin — anaları — onlar değildir

مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

zıhar yapıyorlar — o kimseler ki — çok bağışlayıcı — elbette çok affedici — Allah — şüphesiz — yalan — sözden

الجزء ٢٨

58 – MÜCADELE SURESİ

Medine'de inmiştir.
22 ayettir.

1 – Gerçekten Allah kocası hakkında seninle mücadele eden ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü duydu. Allah karşılıklı konuşmanızı işitiyor. Çünkü Allah hakkıyle işiten, her şeyi görendir.

2 – O kimseler ki kadınlarından zıhar yapıyorlar, o kadınlar onların anaları değildir. Onların anaları ancak onları doğuran kadınlardır. Gerçekten onlar hoşa gitmeyen ve yalan bir söz diyorlar. Şüphesiz Allah elbette çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

مِنْ نِسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَآسَّا ذٰلِكُمْ

işte siz | temas etmelerinin | öncesinden | bir köle | azat etmek | dediler | o şeye ki | dönüyorlar | sonra | kadınlarından

تُوعَظُونَ بِهِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

3

iki ay | oruç | bulamazsa | artık kim | haberdardır | yapıyorsunuz | o şeyi ki | Allah | bununla | öğüt veriliyorsunuz

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَآسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ

altmış | yedirmek | buna gücü yetmezse | kim de | temas etmelerinden | öncesinden | arka arkaya

مِسْكِينًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ

Allah'ın | hudutları | işte bunlar | peygamberine | Allah'a | iman etmeniz için | işte bu | takiri

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

4

peygamberine | Allah'a | muhalefet ediyorlar | o kimseler ki | şüphesiz | pek acıklı | bir azap | kafirler için

كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

açık açık | ayetler | indirdik | gerçekten | kendilerinden önce | o kimseler ki | perişan edildi | o şey gibi | perişan edildiler

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ

5

onlara haber verecek | hepsini | Allah | diriltecek | o günde ki | aşağılayıcı | bir azap | kafirler için

بِمَا عَمِلُوا اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

6

hakkıyla şahittir | şeye | her | Allah | onu | unuttular | Allah | onu | saydı | yaptılar | o şeyi ki

3 – Kadınlarından zıhar edip de sonra dediklerine dönenler, temaslarından önce bir köle azat (ederler). İşte size verilen öğüt budur. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Zıhar, kadının sırtını anasının sırtına (zahrına) benzeterek bir boşama çeşitidir. Abdülvehhab Öztürk).

4 – Artık kim bunu bulamazsa, temas etmelerinden önce arka arkaya iki ay oruç tutar. Kimin de buna gücü yetmezse, altmış fakiri doyurur. İşte bu, Allah'a ve Resul'üne iman etmeniz içindir. İşte bunlar Allah'ın hudutlarıdır. Kafirler için pek acıklı bir azap vardır.

5 – O kimseler ki Allah'a ve Resul'üne muhalefet ediyorlar, kendilerinden öncekiler perişan edildiği gibi onlar da perişan edildiler. Gerçekten açık açık ayetler indirdik. Kafirler için aşağılayıcı bir azap vardır.

6 – O günde ki Allah onların hepsini diriltecek de onlara yaptıklarını soracaktır. Allah onu saydı (zaptetti), onlarsa onu unuttular. Allah her şeye hakkıyla şahittir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ

Allah şüphesiz görmedin mi bilir o şeyi ki göklerde o şeyi ki yerde olmaz fısıltı

اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ

o ancak dördüncüleri ne beşin ancak O altıncıları ne daha az

وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ne de daha çok ancak O onlarla nerede olurlarsa sonra onlara haber verir o şeyi ki yaptılar gününde

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ

Allah şüphesiz her şeyi pekiyi bilen görmedin mi o kimseleri ki yasaklandılar fısıltıdan sonra

يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ

dönüyorlar o şeye ki yasaklandılar ondan fısıldaşıyorlar günahla düşmanlıkla isyanla

الرَّسُوْلِ وَاِذَا جَآؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُوْلُوْنَ

peygambere zaman geldikleri sana selamlarlar seni o şeyle ki seni selamlamadı seni selamlamadı Allah derler

فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا

içlerinden değil miydi etmeli bize azap Allah o şeyle ki diyoruz yeter onlara cehennem girecekler oraya

7 – Görmedin mi, Allah göklerde ve yerde ne varsa, bilir. Üç kişinin fısıltısı olsa, mutlaka O, dördüncüleridir. Beş kişinin olsa, mutlaka O, altıncılarıdır. Bundan daha az ve daha çok da olsa, mutlaka O, nerede olsalar, onlarla beraberdir. Sonra da onlara yaptıklarını kıyamet gününde haber verir. Şüphesiz Allah her şeyi pekiyi bilendir.

8 – Fısıltı etmekten yasaklanıp da sonra yasaklandıkları şeye geri dönenleri ve günahla düşmanlıkla ve Peygambere isyanla fısıldaşanları görmedin mi? Sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamlamadığı şeyle selamlarlar ve içlerinden: "Dediğimiz şeyle Allah bize azap etmeli değil miydi?" derler. Cehennem onlara yeter. Oraya girecekler. Orası ne kötü dönüş yeridir!

فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا

gizli konuşmayın | gizli konuştuğunuz | zaman | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | dönüş yeri | ne kötü

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ

takva ile | iyilikle | gizli konuşun | peygambere | isyanla | düşmanlıkla | günahla

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ

şeytandan | fısıltı | ancak | toplanacaksınız | O'na | o ki | Allah'tan | korkun

لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

Allah'ın | izni ile | ancak | hiçbir şeyle | onlara | zarar verici | değildir | iman ettiler | o kimseleri ki | üzmesi için

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

iman ettiler | kimseler ki | o | ey | mü'minler | tevekkül etsin | Allah'a

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا

zaman | size | Allah | genişlik versin | genişleyin | meclislerde | genişleyin | size | denildiği | zaman

قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ

o kimseleri ki | içinizden | iman ettiler | o kimseleri ki | Allah | yükseltir | hemen kalkın | kalkın | denildiği

أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

haberdar | yapıyorsunuz | o şeyi ki | Allah | derecelerle | ilim | kendilerine verildi

9 – Ey o iman eden kimseler, gizli konuştuğunuz zaman günahla düşmanlıkla ve Peygambere isyanla gizli konuşmayın; iyilikle ve takva ile gizli konuşun. Kendisine toplanacağınız Allah'tan korkun.

10 – Fısıltı ancak, iman edenleri üzmesi için şeytandandır. Allah'ın izni olmadan onlara hiçbir şeyle zarar veremez. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

11 – Ey o iman edenler, size: "Meclislerde genişleyin" denildiği zaman, genişleyin ki, Allah da size genişlik versin. Size: "Kalkın" denildiği zaman, hemen kalkın. Allah içinizden iman edenleri yükseltir. Kendilerine ilim verilenleri ise derecelerle (yükseltir). Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْ

ey o kimseler ki iman ettiler zaman gizli konuştuğunuz peygamberle takdim edin

صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

bir sadaka bu daha hayırlı sizin için daha temiz eğer bulamazsanız şüphesiz Allah çok bağışlayıcı

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا

korktunuz mu takdim etmekten gizli konuşmanızdan önce sadakalar madem ki

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

tevbe bahşetti Allah size öyleyse dosdoğru kılın namazı verin zekat ilaat edin

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

peygamberine Allah haberdar o şeyden ki yapıyorsunuz mi görmedin o kimseleri dost edindiler bir kavmi

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ

gazap etti Allah onlara değil onlar sizden ne de onlardan yemin ediyorlar üzerine yalan oysa onlar

يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

biliyorlar hazırladı Allah onlar için bir azap çetin gerçekten ne kötü o şey ki idiler yapıyorlar

12 – Ey o iman eden kimseler. Peygamberle gizli konuştuğunuz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bulamazsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

13 – Gizli konuşmanızdan önce sadakalar takdim etmekten korktunuz mu? Madem ki yapmadınız, Allah da size tövbe bahşetti, öyleyse namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve Resul'üne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

14 – Allah'ın gazap ettiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar; ne sizden ne de onlardandır. Onlar bilerek yalan üzerine yemin ederler.

15 – Allah onlar için çetin bir azap hazırladı. Gerçekten onların yaptıkları ne kötüdür!

اتَّخَذُوٓا أَيْمَٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ

bir azap / onlar için / Allah'ın / yolundan / çevirdiler / kalkan / yeminlerini / edindiler

مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۖ

16

hiçbir şey / Allah'tan / evlatları / ne de / malları / onlardan / asla savmaz / alçaltıcı

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا

17

toptan / Allah / onları diriltecek / hatırla o günü / ebediler / orada / onlar / ateşin / arkadaşları / işte onlar

فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ

şüphesiz onlar / bilin ki / bir şey / üzerinde / kendilerini / gerçekten / sanıyorlar / size / yemin ederler / o şey gibi / O'na / yemin edecekler

هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ

18

zikrini / onlara / unutturdu / şeytan / onlara / hakim oldu / yalancıların / ta kendileridir

ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَٰنِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

19

ziyan edenlerin / ta kendisidir / şeytanın / partisi / gerçekten / bilin ki / şeytanın / partisi / işte onlar / Allah'ın

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

20

alçaklar arasında / işte onlar / peygamberine / Allah'a / muhalefet ederler / o kimseler ki / şüphesiz

كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

21

mutlak galip / çok güçlü / Allah / şüphesiz / peygamberlerim / ben / elbette galip olacağım / Allah / yazdı

16 – Yeminlerini kalkan edinip (insanları) Allah'ın yolundan çevirdiler. Artık onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

17 – Ne malları ne de evlatları onlardan Allah'tan hiçbir şey savmaz. İşte onlar ateşin arkadaşlarıdır. Onlar orada ebedidirler.

18 – Hatırla o günü ki Allah onları toptan diriltecek; size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler. Kendilerinin bir şey üzerinde (bir şey) olduklarını sanıyorlar. Bilin ki gerçekten onlar, yalancıların ta kendileridir.

19 – Şeytan onlara hakim oldu da onlara Allah'ın zikrini unutturdu. İşte onlar şeytanın partisidir. Bilin ki şeytanın partisi, ziyan edenlerin ta kendisidir.

20 – Şüphesiz Allah'a ve Peygamberine muhalefet edenler, işte onlar alçakların arasındalar.

21 – Allah: "Elbette ben ve Peygamberim galip olacağız" diye yazdı. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, mutlak galiptir.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللهَ

muhalefet / o kimseye / sevgi besliyorlar / ahiret / gününe / Allah'a / iman ediyorlar / bir topluluğu / bulamazsın

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا اٰبَاءَهُمْ اَوْ اَبْنَاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ

akrabaları / yahut / kardeşleri / yahut / oğulları / yahut / babaları / olsalar da / peygamberine

اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ۜ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

cennetlere / onları / sokacak / kendinden / bir ruh ile / onları / destekledi / imanı / kalplerine / yazdı / işte onlar

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۜ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

razı oldular / onlardan / Allah / razı oldu / orada / ebedi kalanlar / ırmaklar / altlarından / akar

عَنْهُ ۜ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللهِ ۜ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾ 22

muratlarına erenler / onlar / Allah'ın / partisi / şüphesiz / bilin ki / Allah'ın / partisi / işte onlar / O'ndan

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

22 – Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir kavmi, Allah'a ve Peygamberine muhalefet eden kimselere sevgi besler bulamazsın; ister ki babaları yahut oğulları yahut kardeşleri veyahut akrabaları olsunlar. İşte Allah onların kalplerine imanı yazdı ve onları kendinden bir ruh ile destekledi. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalıcılar olarak. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı oldular. İşte onlar Allah'ın partisi. Bilin ki şüphesiz Allah'ın partisi, onlar muratlarına erenlerdir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ

O hikmet sahibi mutlak galip O yerde o şeyler ki göklerde o şeyler ki Allah'ı tesbih etti

الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ

ilki için yurtlarından kitap ehlinden kafir oldular o kimseleri ki çıkardı öyle ki

الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ

kaleleri onları koruyor şüphesiz onlar zannettiler çıkacaklarını zannetmediniz sürgünün

مِنَ اللّٰهِ فَأَتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

kalplerine saldı hesap etmediler bir yerden Allah onlara geldi Allah'tan

الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا

ibret alın mü'minlerin elleriyle elleriyle evlerini harap ediyorlar korku

يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

o sürgünü onların üzerine Allah yazmış olmasaydı basiretler sahipleri Ey

لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

ateş azabı ahirette onlara var dünyada onlara mutlaka azap ederdi

59 – HAŞR SURESİ

Medine'de inmiştir.
24 ayettir.

1 – Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbih etti. O, mutlak galip, hikmet sahibidir.

2 – O ki, kitap ehlinden kafirleri, ilk sürgün için yurtlarından çıkardı. Çıkacaklarını zannetmediniz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını zannettiler. Allah onlara hesap etmedikleri yerden geldi ve kalplerine korku saldı. Evlerini kendi elleri ve mü'minlerin elleriyle harap ediyorlar. Ey basiret sahipleri, ibret alın.

3 – Eğer Allah onların üzerine sürgünü yazmasa idi, mutlaka onlara dünyada azap ederdi. Onlar için ahirette ateş azabı vardır.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz Allah'a karşı gelirse kim peygamberine Allah'a karşı geldiler çünkü onlar sebebi şudur

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً

4 Ukabi onları bıraktınız yahut hurma ağacından kesmediniz azabı çetindir

عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ۝٥ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى

5 Allah ganimet verdi o şey ki fasıkları perişan etmesi için Allah'ın izniyledir kökleri üzerine

رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ

Allah ancak deveden ne de ne attan üzerine sürmediniz onlardan peygamberine

يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٦

6 kadirdir şeye her Allah diler o kimselerin üzerine peygamberlerini musallat eder

مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ

peygamber Allah'a kentler halkından peygamberine Allah ganimet verdi o şey ki

وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ

olmaması için yol oğlunadır yoksullara yetimlere akrabalık sahiplerine

4 – Sebebi şudur; çünkü onlar Allah'a ve Peygamberine karşı geldiler. Kim Allah'a karşı gelirse, şüphesiz Allah azabı çetin olandır.

5 – Hurma ağacından ne kestiniz yahut kökleri üzerine dikili bıraktınızsa, (hepsi) Allah'ın izni iledir. (Bir de bu), fasıkları perişan etmesi içindir.

6 – Allah'ın, onlardan Peygamberine ganimet verdiği şeylere ne at ne de deve sürmediniz. Ancak Allah, Peygamberini dilediğinin üzerine musallat eder. Allah her şeye kadirdir.

7 – Allah'ın, kentler halkından Peygamberine ganimet olarak verdiği şeyler; Allah'a, Peygambere, akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalanlara aittir; ta ki (bu) içinizden zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın. Peygamber size ne verdi ise, onu alın; sizi neden men etti ise, ona da son verin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, azabı çetin olandır.

دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا

ne onu alın peygamber size verdi ne içinizden zenginlerin arasında dolaşan bir şey

نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۘ ﴿٧﴾ 7

azabı çetindir Allah şüphesiz Allah'tan korkun son verin ondan sizi men etti

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ

istiyorlar mallarından yurtlarından çıkarıldılar o kimseler ki hicret edenler fakirler için

فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ اُولٰٓئِكَ قصر

işte onlar peygamberine Allah'a yardım ediyorlar bir rıza Allah'tan bir lutuf

هُمُ الصَّادِقُونَ ۚ ﴿٨﴾ 8 وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيمَانَ

imana o yurda yerleştiler o kimseler için ki sadıklar onlardır

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ

göğüslerinde bulmazlar kendilerine hicret etti o kimseyi ki severler onlardan önce

حَاجَةً مِمَّا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ

kendilerinde olsa da nefislerine tercih ederler verildiler o şeyden ki ihtiyaç

خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ قصر هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ ﴿٩﴾ 9

murada erenler onlar işte onlar nefsinin cimriliğinden korunursa kim ihtiyaç

8 – (Bunlar) yurtlarından ve mallarından çıkarılan fakir muhacirler içindir de. Onlar Allah'tan bir lutuf ve rıza istiyorlar. Allah'a ve Peygamberine yardım ediyorlar. İşte onlar, sadıkların ta kendileridir.

9 – Onlardan önce o yurda ve imana yerleşenler de (Ensar da), kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilenlerden içlerinde bir ihtiyaç bulmazlar / duymazlar. Kendilerinde ihtiyaç olsa da onları kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar, murada erenlerin ta kendileridir.

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا

ve yeğlerimizi bizi bağışla ey Rabbimiz derler kendilerinden sonra geldiler o kimseler ki

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ

o kimseler için ki kin kalplerimize kılma imanla bizi geçtiler onlar ki

اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ 10 اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا

münafık oldular o kimseleri ki görmedin mi çok merhametli çok şefkatli şüphesiz sen Rabbimiz iman ettiler

يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ

çıkarılırsanız andolsun eğer kitap ehlinden kafir oldular onlar ki kardeşlerine derler

لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ

size elbette yardım ederiz sizinle savaş edilirse eğer ebediyyen hiçbir kimseye hakkınızda itaat etmeyiz sizinle elbette çıkarız

وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ 11 لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ

çıkmazlar çıkarılırlarsa andolsun eğer elbette yalancılar şüphesiz onlar şahitlik eder Allah

مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ

mutlaka dönerler onlara yardım ederlerse andolsun eğer onlara yardım etmezler savaşılırsa eğer onlarla

10 – Kendilerinden sonra gelenler de: "Ey Rabbimiz, bizi ve imanda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla. İman edenler için kalplerimizde kin kılma / bırakma. Şüphesiz sen çok şefkatli, çok merhametlisin" derler.

11 – Münafıkları görmedin mi, kitap ehlinden kafir kardeşlerine: "Andolsun, eğer siz çıkarılırsanız, elbette biz de sizinle beraber çıkarız, sizin hakkınızda hiçbir kimseye ebediyen itaat etmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa, elbette size yardım ederiz" derler. Allah şahitlik eder ki, onlar elbette yalancılardır.

12 – Andolsun, eğer çıkarılırlarsa, onlarla beraber çıkmazlar, eğer savaşılırsa, onlara yardım etmezler. Andolsun, eğer yardım ederlerse de mutlaka arkalarını dönerler. Sonra da yardım olunmazlar.

13 – Muhakkak siz onların göğüslerinde korkuca Allah'tan daha şiddetlisiniz (sizden Allah'tan daha çok korkarlar). Bunun sebebi şudur; çünkü onlar bir anlamazlar topluluğudur.

14 – Sizinle topluca savaşmazlar, ancak tahkim edilmiş köylerde yahut duvarların arkalarından savaşırlar. Savaşları kendi aralarında şiddetlidir. Onları toplu / birlik sanırsın, oysa kalpleri dağınıktır. Bunun sebebi şudur; çünkü onlar bir akıl etmezler topluluğudur.

15 – Onların hali kendilerine yakın (az önce), işlerinin vahim cezasını tadanların hali gibidir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

16 – Şeytanın durumu gibi; hani insana: "Kâfir ol" demişti. O da kâfir olunca: "Şüphesiz ben, senden uzağım. Şüphesiz ben alemlerin Rabbi Allah'tan korkarım" demişti.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا

oldu akıbeti ikisinin ikisi gerçekten ateşte ebedi kalıcılar orada işte bu cezası

الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ

zalimlerin ey o kimseler ki iman ettiler korkun Allah'tan baksın kişi ne önden gönderdi

لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

yarın için korkun Allah'tan şüphesiz Allah haberdar o şeyden yapıyorsunuz olmayın o kimseler gibi

نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

unuttular Allah'ı unutturdu onlara nefislerini işte onlar onlar fasıklar

لَا يَسْتَوِٓى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ

bir olmaz yaranları cehennemin yaranları cennetin yaranları cennetin onlardır

الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا

kurtulanlar eğer indirseydik bu Kur'an'ı üzerine bir dağ elbette görürdün onu baş eğmiş

مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ

parçalanmış korkusundan Allah'ın bu misaller veririz insanlara

17 – İkisinin akıbeti, onların ebedi kalıcılar olarak cehennemde kalmaları oldu. İşte zalimlerin cezası budur!

18 – Ey o iman eden kimseler, Allah'tan korkun. Her nefis yarın için önden ne göndermişse ona baksın. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

19 – Allah'ı unutup da Allah'ın da kendilerine nefislerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar, evet onlar fasıklardır.

20 – Cehennemin yaranları ile cennetin yaranları bir olmaz. Cennetin yaranları kurtulanlardır.

21 – Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, elbette onu Allah'ın korkusundan baş eğmiş, parçalanmış olarak görürdün. İşte bu misalleri insanlara veriyoruz, belki düşünürler.

لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللهُ الَّذِي لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ

21

görünmeyeni bilen O ancak İlah yoktur öyle Allah O düşünürler onlar belki

وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللهُ الَّذِي لَآ إِلٰهَ إِلَّا

22

ancak İlah yoktur öyle Allah O çok merhametli çok esirgeyen O görüneni

هُوَ ۚ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

istediğini yaptıran mutlak galip hıfz eden emniyet veren esenlik veren kutsal mülkün sahibi O

الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللهُ

23

Allah O ortak koşuyorlar o şeylerden Allah münezzeh en büyük

الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ

O'nu tesbih eder en güzel isimler O'nundur suret veren var eden yaratan

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

24

hikmet sahibi mutlak galip O yerde göklerde o şeyler ki

سورة الممتحنة مدنية وهي ثلاث عشرة آية

22 – Allah O Zattır ki, O'ndan başka İlah yoktur. Görünmeyeni ve görüneni bilendir. O çok esirgeyen, çok merhametlidir.

23 – Allah O'dur ki, O'ndan başka İlah yoktur. Mülkün sahibidir, kutsaldır, esenlik verendir, emniyet verendir, hıfz edendir, mutlak galiptir, istediğini yaptırandır ve en büyüktür. Allah onların şirk koştukları şeyden münezzehtir.

24 – Allah O'dur ki, yaratandır, var edendir ve suret (şekil) verendir. En güzel isimler O'nundur. Görklerdeki ve yerdeki her şey O'nu tesbih eder. O mutlak galip, hikmet sahibidir.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ اِلَيْهِمْ

ey o kimseler ki iman ettiler edinmeyin düşmanımı düşmanınızı dostlar ulaştırırsınız onlara

بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ

sevgi oysa gerçekten inkar ettiler o şeyi ki geldi size haktan çıkarıyorlar peygamberi sizi

تُؤْمِنُوا بِاللهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِى سَبِيلِى وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِى

iman ettiğiniz için Allah'a Rabbiniz eğer iseniz çıktınız cihad için yolumda aramak için rızamı

تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اَخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ

sakliyorsunuz onlara sevgi ben pekiyi bilen o şeyi gizlediniz o şeyi açıkladınız kim

يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١ اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ

yaparsa bunu sizden gerçekten sapmıştır doğru yolu eğer ele geçirirlerse sizi olurlar size

اَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ

düşmanlar uzatırlar size ellerini dillerini kötülükle isterler keşke

60 – MÜMTEHİNE SURESİ

Medine'de inmiştir.
13 ayettir.

1 – Ey o iman eden kimseler, benim düşmanımı, sizin de düşmanınızı kendilerine sevgi ulaştırdığınız dostlar edinmeyin. Oysa onlar size gelen hakkı inkar ettiler. Peygamberi ve sizi Rabbiniz Allah'a iman ettiğiniz için (yurtlarınızdan) çıkarıyorlar. Eğer benim yolumda cihat etmek ve benim rızamı aramak için çıktınız ise (onları dostlar edinmeyin). (İçinizde) onlara sevgi saklıyorsunuz. Ben sizin gizlediğinizi de açıkladığınızı da pekiyi bilenim. Kim sizden bunu yaparsa, gerçekten doğru yoldan sapmıştır.

2 – Eğer sizi ele geçirirlerse, size düşmanlar olurlar ve size ellerini ve dillerini kötülükle uzatırlar ve kafir olmanızı isterler.

تَكْفُرُونَ ۚ ﴿٣﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ يَفْصِلُ

kafir olsanız | 2 | asla fayda vermez | size | akrabalarınız | ne de | evlatlarınız | kıyamet gününde | hüküm verir

بَيْنَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

aranızda | Allah | o şeyi | yapıyorsunuz | pekala gören | gerçekten | oldu | sizin için | bir örnek | güzel

3

فِىٓ اِبْرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا

o şeylerden | sizden | uzaklar | gerçekten biz | kavimlerine | demişlerdi | hani | onunla beraber | o kimselerde | İbrahim'de

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ

kin | düşmanlık | aramızda | aramızda | göründü | sizi | inkar ettik | Allah'tan | başka | tapıyorsunuz

اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ

mutlaka | istiğfar edeceğim | babasına | İbrahim'in | sözü | ancak | bir tek | Allah'a | iman etmenize | kadar | sürekli

لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ۖ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا

tevekkül ettik | ancak sana | Rabbimiz | hiç bir şeyden | Allah'tan | senin için | sahip değilim | senin için

وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ

o kimseler için ki | fitne sebebi | bizi kılma | ey Rabbimiz | son varış | yalnız sana | yöneldik | yalnız sana

4

كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

hikmet sahibi | mutlak galip | sen | şüphesiz sen | Rabbimiz | bizi | bağışla | kafir oldular

5

3 – Ne akrabalarınız ne de evlatlarınız size asla fayda vermez. (Allah) kıyamet gününde aranızda hüküm verir. Allah yaptıklarınızı pek âlâ görendir.

4 – Gerçekten İbrahim'de ve onunla beraber iman eden kimselerde sizin için güzel bir örnek vardır. Hani, kavimlerine: "Gerçekten biz sizden de Allah'tan başka taptıklarınızdan da uzağız. Sizi inkar ettik. Bizimle sizin aranızda bir tek Allah'a iman etmenize kadar düşmanlık ve kin göründü" demişlerdi. Ancak İbrahim'in, babasına: "Mutlaka senin için istiğfar edeceğim. Senin için Allah'tan hiçbir şeye sahip değilim" sözü hariç. "Rabbimiz, ancak sana tevekkül ettik ve yalnız sana yöneldik ve son varış yalnız sanadır".

5 – "Ey Rabbimiz, bizi kafirler için fitne sebebi kılma. Bizi bağışla, Rabbimiz. Şüphesiz sen mutlak galip, hikmet sahibisin".

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

ahiret gününü Allah'ı umuyor idi o kimse için güzel bir örnek onlarda sizin için oldu andolsun gerçekten

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٦ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

6

aranızda kılması Allah umulur övgüye layık zengin O Allah şüphesiz yüz çevirirse kim

وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧

7

çok esirgeyici çok bağışlayıcı Allah hakkıyla kadir Allah bir dostluk onlardan düşmanlık ettiniz o kimselerin ki arasında

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ

sizi çıkarmadılar dinde sizinle savaşmadılar o kimselerden Allah sizi men etmez

مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٨

8

adil davrananları sever Allah şüphesiz onlara adil davranmanızdan onlara iyilik etmenizden yurtlarınızdan

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

yurtlarınızdan sizi çıkardılar dinde sizinle savaştılar şu kimselerden Allah sizi men eder ancak

وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٩

9

zalimler onlardır işte onlar onlara dostluk ederse kim onlara dostluk etmenizden çıkarılmanıza arka çıktılar

6 – Andolsun, gerçekten sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar için onlarda güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse, şüphesiz Allah, O zengindir, övgüye layıktır.

7 – Umulur ki Allah sizinle onlardan düşmanlık ettiğiniz kimseler arasında bir dostluk kılar. Allah hakkıyla kadirdir. Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

8 – Allah sizi sizinle dinde savaşmayanlara ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik etmenizden ve onlara adil davranmanızdan men etmez. Şüphesiz Allah adil davrananları sever.

9 – Allah sizi ancak dinde sizinle savaşanlara, sizi yurtlarınızdan çıkaranlara ve çıkarılmanız için arka çıkanlara, onlara dostluk etmenizi men eder. Kim onlarla dostluk ederse, işte onlar, evet onlar, zalimlerdir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ

onları sınayın hicret ederek mü'min kadınlar size geldiği zaman iman edenler kimseler ki o ey

اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ

onları geri döndürmeyin mü'minler olarak onları bilirseniz eğer imanlarını pekiyi bilen Allah

إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ

onlara verin onlara helal olurlar ne de onlar helal onlar ne kafirlere

مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

ücretlerini onlara verdiğiniz zaman onları nikahlarınızda size günah yoktur harcadılar o şeyi ki

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا

onlar da istesinler harcadınız o şeyi ki isteyin kafir kadınların bağlarını tutmayın

مَا أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠

10

hikmet sahibi hakkıyla bilen Allah aranızda hükmeder Allah'ın hükmü bu harcadılar o şeyi ki

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

gitti o kimselere ki verin çarpışır ganimet elde ederseniz kafirlere eşlerinizden bir şey sizden kaçarsa eğer

أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ١١

11

inananlar O'na siz o ki Allah'tan korkun harcadılar o şeyin ki gibisi eşleri

10 – Ey o iman edenler, eğer mü'min kadınlar hicret ederek size gelirlerse, onları sınayın. Allah onların imanlarını pekiyi bilendir. Eğer onların mü'minler olduklarını bilirseniz, onları kafirlere geri döndürmeyin. Ne onlar (kadınlar) onlara helaldir ne de onlar (erkekler) onlara helaldir. Onlara harcadıklarını verin. Onlara (o kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz zaman onları nikahlamanızda size günah yoktur. Kafir kadınların bağlarını tutmayın. Harcadığınızı isteyin, onlar da harcadıklarını istesinler. İşte Allah'ın hükmü budur. Allah aranızda hükmeder. Allah hakkıyla bilen, hikmet sahibidir.

11 – Eğer eşlerinizden bir şey sizden kafirlere kaçar da çarpışır ganimet elde ederseniz, eşleri gidenlere harcadıkları kadar verin. İnandığınız Allah'tan korkun.

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ

ey o peygamber zaman geldiği sana mü'min kadınlar sana biat ediyorlar üzerine şirk koşmamaları

بِاللهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا

Allah'a hiçbir şeyi hırsızlık etmemeleri zina etmemeleri öldürmemeleri çocuklarını

يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ

sana karşı gelmemeleri ayakları elleri arasında onu uydururlar bir iftira getirmemeleri

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللهَ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢

iyilikte biatlaş onlarla mağfiret dile onlar için Allah'tan şüphesiz Allah çok bağışlayıcı çok esirgeyici

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ

ey o kimseler ki iman ettiler dost olmayın bir topluluğa gazap etti Allah onlara

قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ١٣

gerçekten ümitlerini kesmişler ahiretten o şey gibi ümit kesti kafirler sahiplerinden kabirlerin

12 – Ey O Peygamber, mü'min kadınlar; Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık etmemek, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında uydurdukları bir iftira getirmemek ve iyilikte sana karşı gelmemek üzere sana gelirlerse, onlara biat et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

13 – Ey o iman eden kimseler; Allah'ın gazap ettiği bir topluluğu dost edinmeyin. Gerçekten onlar, kafirler nasıl kabirlerdekinden ümitlerini kesmişlerse, onlar da ahiretten ümit kesmişlerdir.

61 – SAF SURESİ

Medine'de inmiştir. 14 ayettir.

1– Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etti. O mutlak galip, hikmet sahibidir.

2 – Ey o iman edenler, neden yapmadığınız şeyleri söylüyorsunuz?

3 – Yapmadığınız şeyleri söylemek, Allah katında buğuzca büyüktür (büyük buğzu, kini muciptir).

4 – Şüphesiz Allah, kendi yolunda saflar halinde kenetlenmiş bir yapı gibi savaşanları sever.

5 – Hani, Musa kavmine: "Ey kavmim, niçin bana eziyet ediyorsunuz, oysa benim size gönderilen Allah'ın elçisi olduğumu biliyorsunuz?" demişti. Onlar eğrilince, Allah da onların kalplerini eğriltti. Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

1

hikmet sahibi | mutlak galip | o | yerde | o şey ki | göklerde | o şey ki | Allah'ı | tesbih etti

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا

2

buğuzca | büyük oldu | yapmıyor-sunuz | o şeyi | söylüyorsunuz | niçin | iman ettiler | kimseler ki | o | ey

عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ

3

o kimseleri | sever | Allah | şüphesiz | yapmıyor-sunuz | o şeyi | söylemeniz | Allah'ın | katında

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ

4

demişti | hani | kenetlenmiş | bir yapı | sanki onlar | saflar halinde | kendi yolunda | savaşırlar

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ

size | Allah'ın | elçisi | gerçekten ben | biliyorsunuz | oysa gerçekten | bana | eziyet ediyorsunuz | niçin | kavmim | ey | kavmine | Musa

فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

5

fasıklar | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | kalplerini | Allah | eğriltti | eğrildiler | ne zaman ki

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا

tasdik edici olarak | size | Allah'ın | elçisi | şüphesiz ben | İsrail | oğulları | ey | Meryem | oğlu | İsa | demişti | bir zaman

لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

onlara | geldi | ne zaman ki | Ahmed | adı | benden sonra | gelecek | bir elçiyi | müjdeleyici | olarak | Tevrat'tan | önümde

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ٦ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

Allah'a | karşı | uydurdu | o kimseden | daha zalimdir | kim | açık | bir sihir | bu | dediler | delillerle

6

الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٧

zalimler | topluluğuna | hidayet etmez | Allah | İslam'a | davet ediliyor | O | yalan

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

kafirler | istemese de | nurunu | tamamlayan | Allah | ağızları ile | Allah'ın | nurunu | söndürmek | istiyorlar

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى ٨

8

عَلَى | üzerine | onu | üstün kılması için | hak | din ile | hidayetle | peygamberini | gönderdi | O ki

الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ

9

size | göstereyim | mi | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | müşrikler | istemese de | bütün | dinin

6 – Bir zaman Meryem oğlu İsa: "Ey İsrail oğulları, şüphesiz ben size, önümdeki Tevrat'ı tasdik edici ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak gönderilen Allah'ın elçisiyim" demişti. (Ahmed) onlara delillerle gelince: "Bu, açık bir sihirdir" dediler.

7 – İslam'a davet edilirken Allah'a yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez.

8 – Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyle söndürmek istiyorlar; oysa Allah, kafirler istemese de nurunu tamamlayacaktır.

9 – O ki, Peygamberini hidayetle ve hak din ile gönderdi ki, onu bütün dinlere üstün kılsın, müşrikler istemese de.

عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

10

peygamberine | Allah'a | iman edersiniz | acıklı | bir azaptan | sizi kurtarır | bir ticaret

وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

iseniz | eğer | sizin için | daha hayırlıdır | işte bu | canlarınızla | mallarınızla | Allah | yolunda | cihat edersiniz

تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

11

altından | akar | cennetlere | sizi | girdirsin | günahlarınızı | sizin | bağışlasın | bilyorsunuz

الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنّٰتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

12

büyük | başarı | işte bu | Adn | cennetlerinde | pek hoş | meskenlere | ırmaklar

وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يٰاَيُّهَا

13

o | ey | mü'minlere | müjdele | yakın | fetih | Allah'tan | yardım | onu | seversiniz | başka bir

الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ

kim | Havarilere | Meryem | oğlu | İsa | dedi | o şey gibi | Allah'ın | yardımcıları | olun | iman ettiler | kimseler ki

اَنْصَارِي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي

oğullarından | bir grup | iman etti | Allah'ın | yardımcıları | biz | Havariler | dedi | Allah'a | benim yardımcılarım

اِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

14

galipler | oldular | düşmanlarına | karşı | iman ettiler | o kimseleri ki | biz destekledik | bir grup | inkar etti | İsrail

10 – Ey o iman edenler, sizi acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

11 – Allah'a ve Peygamberine iman edersiniz ve Allah yolunda mallarınızla canlarınızla cihat edersiniz. İşte bu, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

12 – (Böyle yapın ki) günahlarınızı bağışlasın ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerinde pek hoş meskenlere girdirsin. İşte büyük başarı budur.

13 – Ve size seveceğiniz başka bir (nimet daha versin): Allah'tan yardım ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele.

14 – Ey o iman eden kimseler, Allah'ın yardımcıları olun; nitekim Meryem oğlu İsa, Havarilere: Benim (Allah'a giden yolda) yardımcılarım kimdir?" demişti. Havariler de: "Allah'ın yardımcıları biziz" demişlerdi. Bunun üzerine İsrail oğullarından bir grup iman etti, bir grup da inkar etti. Biz de iman edenleri, düşmanlarına karşı destekledik. Onlar da galipler oldular.

سورة الجمعة مدنية وهي
احدى عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ

mutlak galip kutsal mülk sahibi yerde o şeyler ki göklerde o şeyler ki Allah'ı tesbih eder

الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

onlara okur kendilerinden bir peygamber ümmiler içinde gönderdi O ki O hikmet sahibi

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

önceden idiler oysa gerçekten hikmeti kitabı onlara öğretir onları temizler ayetlerini

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

mutlak galip O kendilerine henüz yetişmediler kendilerinden başkalarına apaçık elbette sapıklıkta

62 – CUMA SURESİ

Medine'de inmiştir.
11 ayettir.

1 – Göklerde ve yerde olan şeyler; mülk sahibi, kutsal, mutlak galip ve hikmet sahibi Allah'ı tesbih eder.

2 – O ki, ümmilerin içinde kendilerinden, onlara ayetlerini okuyacak, onları temizleyecek ve onlara kitabı ve hikmeti öğretecek bir Peygamber gönderdi. Gerçi onlar önceden elbette apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3 – Onlardan başka henüz kendilerine yetişmeyenlere de (böyle yapar). O (Allah) mutlak galip, hikmet sahibidir.

4 – Bu, Allah'ın lutfudur; dilediğine verir. Allah büyük lutuf sahibidir.

5 – Tevrat'ı yüklenip de sonra onu taşımayanlar, koca kitaplar taşıyan eşeğin misaline benzerler. Allah'ın ayetlerini yalanlayan o kavmin misali ne kötüdür!

6 – De ki: "Ey o Yahudi olanlar, eğer siz, insanlardan başka Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, eğer doğru söylüyorsanız, ölümü temenni edin.

7 – Ellerinin öne sürdüğü şeyler sebebiyle onu asla temenni etmezler. Allah zalimleri hakkıyle bilendir.

8 – De ki: "Şüphesiz, ondan kaçtığınız ölüm şüphesiz size ulaşacaktır. Sonra da görünmeyeni ve görüneni bilene döndürülürsünüz; o da size yaptıklarınızı haber verecektir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى

koşun Cuma gününden namaz için çağrıldığı zaman iman ettiler kimseler ki o ey

ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٩ فَاِذَا

zaman biliyorsunuz iseniz eğer sizin için daha hayırlıdır bu alışverişi bırakın Allah'ın zikrine

قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ

Allah'ın lutfundan arayın yeryüzüne dağılın namaz eda edilince

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١٠ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً

bir ticaret gördükleri zaman felaha erersiniz belki siz çokça Allah'ı zikredin

اَوْ لَهْوَا ِ انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَاۗىِٕمًا ۭ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ

Allah'ın katında o şey ki de ki ayakta seni bırakırlar ona dağılırlar bir eğlence yahut

خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝١١

rızk verenlerin en hayırlısı Allah ticaretten eğlenceden hayırlıdır

سورة المنافقون مدنية
وهي احدى عشرة اية

9 – Ey o iman edenler, Cuma günü namaza çağrıldığı zaman Allah'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın. Bu, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

10 – Namaz eda edilince, yeryüzüne dağılın, Allah'ın lutfundan arayın ve Allah'ı çokça zikredin. Umulur ki felaha erersiniz.

11 – Onlar bir ticaret yahut bir eğlence gördükleri zaman, ona dağılırlar ve seni ayakta bırakırlar. De ki: "Allah'ın katındaki şey, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. Allah rızk verenlerin en hayırlısıdır".

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

63 – MÜNAFIKUN SURESİ

Medine'de inmiştir
11 ayettir

1 – Münafıklar sana geldikleri zaman "Şahitlik ederiz ki, sen şüphesiz elbette Allah'ın Peygamberisin" derler. Allah da şahitlik eder ki şüphesiz sen elbette O'nun Peygamberisin. Allah şahitlik eder ki, şüphesiz münafıklar, elbette yalancılardır.

2 – Onlar, yeminlerini bir kalkan edindiler de (insanları) Allah'ın yolundan çevirdiler. Şüphesiz onlar ne kötü şey yapıyorlar!

3 – Sebebi şu: çünkü onlar iman ettiler, sonra da kafir oldular. Bu yüzden Allah kalplerini mühürledi. Artık onlar anlamazlar.

4 – Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Eğer konuşurlarsa, sözlerini dinlersin. Sanki onlar giydirilmiş kütüklerdir. Her sesi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır; onlardan sakın. Allah onları kahretsin; nasıl da (haktan) çeviriliyorlar?

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

Allah'ın / Allah'ın / elbette peygamberi / sen / şüphesiz / şahitlik ederiz / derler / münafıklar / sana / geldiği / zaman

يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهٗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَكٰذِبُونَ ﴿١﴾

1

elbette yalancılar / münafıklar / şüphesiz / şahitlik eder / Allah / elbette O'nun peygamberi / şüphesiz sen / bilir

اِتَّخَذُوٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا

idiler / o şey / ne kötü / onlar / şüphesiz / Allah'ın / yolundan / çevirdiler / bir kalkan / yeminlerini / edindiler

يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

2

artık / onlar / kalplerinin / üzerine / mühür basıldı / kafir oldular / sonra / iman ettiler / onlar / çünkü / sebebi şu / yapıyorlar

لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ

3

dinlersin / konuşurlarsa / eğer / kalıpları / senin / hoşuna gider / onları / gördüğün / zaman / anlamazlar

لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ

onlar / aleyhlerine / sesi / her / sanırlar / giydirilmiş / kütükler / onlar / sanki / sözlerini

الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

4

çevriliyorlar / nasıl / Allah / onları / kahretsin / onlardan / sakın / düşman

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللهِ لَوَّوْا رُؤُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ

onları görürsün · başlarını · bükerler · Allah'ın · peygamberi · size · istiğfar etsin · gelin · onlara · denildiği · zaman

يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٥ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ

onlara · istiğfar etsen de · onlara · birdir · kibir taslayanlar · onlar · yüz çevirirler

أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

toplu-luğuna · hidayet etmez · Allah · şüphesiz · onları · Allah · asla bağışlamaz · onlara · istiğfar etmesen de · yahut

الْفَاسِقِينَ ٦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ

peygam-berinin · yanında · o kimselere · harcamayın · derler · o kimseler ki · onlar · fasıklar

اللهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

yerin · göklerin · hazineleri · Allah'ın · dağılsınlar · ta ki · Allah

وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ٧ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا

dönersek · andolsun eğer · derler · anlamazlar · münafıklar · fakat

إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلهِ الْعِزَّةُ

şeref · Allah'ın · en şerefsizleri · oradan · en şerefliler · elbette çıkaracaktır · Medine'ye

5 – Onlara: "Gelin, Allah'ın Peygamberi size istiğfar etsin" denildiği zaman, başlarını bükerler ve onların kibir taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

6 – Onlar için istiğfar etsen de yahut istiğfar etmesen de birdir: Allah onları asla bağışlamaz. Şüphesiz Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

7 – Onlar öyle kimselerdir ki: "Peygamberin yanındakilere harcamayın ki etrafından dağılsınlar" derler. Göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar anlamazlar.

8 – Derler ki: "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, en şerefliler en şerefsizleri oradan elbette çıkaracaktır". Şeref; Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmezler.

وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٨

bilmezler | münafıklar | ancak | mü'minlerin | peygamberinin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ

evlatlarınız | ne de | mallarınız | sizi | oyalamasın | iman ettiler | kimseler | o | ey

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٩

ziyan edenler | onlardır | işte onlar | bunu | yaparsa | kim | Allah'ın | zikrinden

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا

keşke | Rabbim | sonra der | ölüm | birinize | gelmesi | öncesinden | size | rızk ettik | o şeyden | harcayın

أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠

iyilerden | olsaydım | sadaka verseydim | yakın | bir süreye | kadar | beni | geri bıraksaydın

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١١

yapıyorsunuz | o şeylerden | haberdar | Allah | eceli | geldiği | zaman | bir nefsi | Allah | asla geri bırakmaz

9 – Ey o iman edenler, ne mallarınız ne de evlatlarınız sizi Allah'ın zikrinden oyalamasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar, ziyan edenlerin ta kendileridir.

10 – Birinize ölüm gelip de: "Rabbim, keşke beni yakın bir süreye kadar geri bıraksan da sadaka versem ve iyilerden olsam" demesinden önce size rızk ettiğimiz şeylerden (Allah yolunda) harcayın.

11 – Allah, bir nefsi, eceli geldiği zaman asla geri bırakmaz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

O hamd O'nun mülk O'nun yerde o şeyler göklerde o şeyler Allah'ı tesbih eder

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ

kafir sizden var sizi yarattı o ki O kadirdir şeye her

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

gökleri yarattı hakkıyla gören yapıyorsunuz o şeyleri Allah mü'min sizden var

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

dönüş yalnız O'na suretlerinizi güzel yaptı size suret verdi hak ile yeri

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ

açıklıyorsunuz o şeyi ki gizliyorsunuz o şeyi ki bilir yerde göklerde o şeyi ki bilir

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

kafir oldular o kimselerin haberi size gelmedi mi göğüslerin özünü hakkıyla bilen Allah

64 – TEĞABÜN SURESİ

Medine'de inmiştir. 18 ayettir.

1 – Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd de O'nundur. O her şeye kadirdir.

2 – O ki sizi yarattı; sizden kafir de var, sizden mü'min de var. Allah yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

3 – Gökleri ve yeri hak ile yarattı ve size suret verdi, suretlerinizi güzel yaptı. Dönüş yalnız O'nadır.

4 – Göklerdeki ve yerdeki şeyleri bilir. Gizlediklerinizi de bilir, açıkladıklarınızı da. Allah göğüslerin özünü hakkıyle bilendir.

مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٥ ذٰلِكَ بِأَنَّهُ

çünkü sebebi şudur acıklı bir azap onlar için var işlerinin vebalini tattılar önceden

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا

kafir oldular bize hidayet edecekler insan mı dediler kanıtlarla peygamberleri onlara geliı idi

وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝٦ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ

kafir oldular o kimseler iddia etti övgüye layık çok zengin Allah Allah ıştığına gösterdi yüz çevirdiler

يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلٰى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذٰلِكَ

bu yaptınız o şeyden elbette haberdar edileceksiniz sonra elbette mutlak diriltileceksiniz Rabbim hakkı için hayır de asla diriltil-meyeceklerini

عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝٧ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ

indirdik o ki nura peygamberine Allah'a öyleyse iman edin çok kolay Allah'a

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٨ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۚ

aldanma günü işte bu toplantı günü için sizi toplar o günde ki haberdar yapıyorsunuz o şeyi Allah

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

akar cennetlere onu sokar kötülüklerini ondan örter iyi bir şey yaparsa Allah'a iman ederse kim

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝٩

büyük kurtuluş işte bu sürekli orada ebedi kalıcılar ırmaklar altlarından

5 – Onceden kafir olanların haberi size gelmedi mi? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onlar için acıklı bir azap vardır.

6 – Sebebi şudur, çünkü onlara peygamberleri kanıtlarla geldiler; onlar da: "Bizi bir insan mı hidayet edecek?" dediler ve yüz çevirdiler. Allah da onlardan istiğna gösterdi. Allah çok zengindir, övgüye layıktır.

7 – Kafirler asla diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hayır, Rabbim hakkı için, elbette muhakkak diriltileceksiniz, sonra da elbette yaptıklarınızdan haberdar edileceksiniz. Bu da Allah'a çok kolaydır.

8 – Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz nura iman edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

9 – O günde ki sizi toplantı günü için toplar. İşte bu, aldanma günüdür. Kim Allah'a iman eder ve iyi şey yaparsa, onun kötülüklerini örter ve onu altlarından ırmaklar akan cennetlere, orada ebedi kalıcılar olarak sokar. İşte bu büyük kurtuluştur.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

ebedi kalıcılar ateşin arkadaşlar işte onlar ayetlerimizi yalanladılar inkar ettiler o kimseler ki

فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ

10

hiçbir musibet çatmadı varış yeri ne kötü orada

اِلَّا بِاِذْنِ اللهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

şeyi her Allah kalbine hidayet eder Allah'a iman ederse kim Allah'ın izni ile ancak

عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيعُوا اللهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ

11

yüz çevirirseniz eğer peygambere itaat edin Allah'a itaat edin hakkıyla bilen

فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اَللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

12

O ancak İlah yok Allah apaçık tebliğ peygamberimize ancak

وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

13

iman ettiler kimseler ki o ey mü'minler tevekkül etsin Allah'a

اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ

eğer onlardan sakının sizin için düşman evlatlarınızdan eşlerinizden şüphesiz

10 – O kimseler ki inkar ettiler ve ayetlerimizi yalanladılar, işte onlar, orada ebedi kalıcılar olarak ateşin arkadaşlarıdır. Orası ne kötü varış yeridir.

11 – Hiçbir musibet Allah'ın izni olmadan çatmaz. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbine hidayet eder. Allah her şeyi hakkıyle bilendir.

12 – Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, ancak Peygamberimize apaçık tebliğ vardır.

13 – Allah O'dur ki O'ndan başka İlah yoktur. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14 – Ey o iman eden kimseler, şüphesiz eşlerinizden ve evlatlarınızdan size düşman vardır; onlardan sakının. Eğer affeder, kusurlarını görmez ve bağışlarsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
14
çok esirgeyen / çok bağışlayan / Allah / şüphesiz / bağışlar'sanız / kusurlarını görmezseniz / affederseniz

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾
15
büyük / bir mükafat / O'nun yanında / Allah / bir imtihan / evlatlarınız / mallarınız / ancak

فَاتَّقُوا اللهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
hayırlı olur / harcayın / itaat edin / dinleyin / gücünüz yettiği kadar / Allah'tan / öyleyse korkun

لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تُقْرِضُوا
16
ödünç verirseniz / eğer / muratlarına erenler / onlar / işte onlar / nefsinin aşırı cimriliğinden / korunursa / kim / sizin için

اللهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللهُ شَكُورٌ
şükrü kabul eden / Allah / sizi / bağışlar / sizin için / onu / katlar / güzel / bir ödünç / Allah'a

حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾
17 18
hikmet sahibi / mutlak galip / görüneni / görünmeyeni / bilen / yumuşak

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

15 – Mallarınız ve evlatlarınız ancak bir imtihandır. Büyük mükafat Allah'ın yanındadır.

16 – Öyleyse gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun. Dinleyin ve itaat edin. Harcayın, sizin için hayırlı olur. Kim nefsinin aşırı cimriliğinden korunursa, işte onlar muratlarına erenlerdir.

17 – Eğer Allah'a güzel bir ödünç verirseniz, onu sizin için katlar ve sizi bağışlar. Allah şükrü kabul edendir, çok yumuşaktır.

18 – Görünmeyeni ve görüneni bilendir, mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

onların iddetleri için | onları | boşayın | kadınları | boşadığınız | zaman | peygamber | o | ey

وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ

onları | çıkarmayın | Rabbiniz | Allah'tan | korkun | o iddeti | sayın

مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّا اَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ

bunlar | apaçık | çirkin bir hareket | getirmeleri | ancak | çıkmasınlar | evlerinden

حُدُودُ اللهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي

bilemezsin | kendine | haksızlık etmiştir | gerçekten | Allah'ın | sınırlarını | aşarsa | kim | Allah'ın | sınırları

لَعَلَّ اللهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ

sürelerine | vardıkları | zaman | bir iş | bundan | sonra | meydana getirir | Allah | belki

فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا

şahit tutun | iyilikle | onlardan | ayrılın | yahut | iyilikle | onları | tutun

65 – TALAK SURESİ

Medine'de inmiştir.
12 ayettir.

1 – Ey O Peygamber, kadınları boşadığınız zaman onları iddetleri için boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın. Onlar da, apaçık çirkin bir hareket getirmedikçe, çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, gerçekten kendine haksızlık etmiştir. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra (yeni) bir iş meydana getirir.

ذَوَىْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۭ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهٖ

bununla öğüt veriliyor | işte bu | Allah için | şahitliği | yerine getirin | içinizden | adalet | iki sahibini

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ

kılar | Allah'tan | korkarsa | kim | ahiret | gününe | Allah'a | iman ediyor | idi | o kimse ki

لَّهٗ مَخْرَجًا ۙ ٢ وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۭ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى

2

tevekkül edersе | kim | ummaz | yerden | ona | rızk verir | bir çıkış yeri | onun için

اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۭ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ٣

3

bir süre | şey için | her | Allah | kılmıştır | gerçekten | emrini | yerine getiren | Allah | şüphesiz | ona | yeter | O | Allah'a

وَالّٰۗـِٔيْ يَىِٕسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَاۗىِٕكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ

üç | onların | iddeti | şüphe edersenіz | eğer | kadınları-nızdan | hayızdan | ümit kestiler | onlar ki

اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰۗـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ۭ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۭ

yüklerini | bırakmaları | onların | süresi | yüklerin | sahipleri | hayız görmediler | onlar ki | aydır

وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ٤ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ۭ

4

size | onu | indirdi | Allah'ın | emri | işte bu | bir kolaylık | işinden | onun için | kılar | Allah'tan | korkarsa | kim

وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ٥

5

bir mükafat | onun için | büyütür | kötülüklerini | ondan | örter | Allah'tan | korkarsa | kim

2 – Onlar sürelerine vardıkları zaman onları iyilikle tutun yahut onlardan iyilikle ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kimseyi şahit tutun. Namazı dosdoğru kılın. İşte Allah'a ve ahiret gününe iman edene bu öğüt veriliyor. Kim Allah'tan korkarsa, ona bir çıkış yeri kılar / gösterir.

3 – Ve ona ummadığı yerden rızk verir. Kim Allah'a tevekkül ederse, O ona yeter. Şüphesiz Allah emrini yerine getirir. Gerçekten Allah her şey için bir süre kılmıştır.

4 – Kadınlarınızdan hayızdan kesilenlerin ve hayız görmeyenlerin iddeti, üç aydır. Yüklü kadınların iddetleri de yüklerini bırakmalarıdır. Kim Allah'tan korkarsa, ona işinden bir kolaylık kılar / sağlar.

5 – İşte bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkarsa, onun kötülüklerini örter ve mükafatını büyütür.

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

dar etmek için / onlara / zarar vermeyin / bulabildiğinizden / oturdunuz / yerde / onları / oturtun

عَلَيْهِنَّ ۚ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ

eğer / yüklerini / bırakıyorlar / kadar / onlara / nafaka verin / yük / sahipleri / iseler / eğer / üzerlerine

اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ ۚ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَاِنْ

eğer / güzelce / aranızda / istişare edin / onların / ücretlerini / onlara / verin / sizin için / emzirirlerse

تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ اُخْرٰى ۗ ﴿٦﴾ 6 لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهٖ ۗ وَمَنْ قُدِرَ

daraltılmışsa / kim / bolluğundan / bolluk / sahibi / nafaka versin / bir başkası / onun için / emzirir / anlaşmakta / zorluk çekerseniz

عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۗ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَا اٰتٰىهَا ۗ

ona / verdi / o şeyi / ancak / hiçbir nefse / Allah / yüklemez / Allah / ona / verdi / o şeyden / nafaka versin / rızkı / ona

سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ 7 وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا

Rabbinin / emrinden / isyan etti / kentten / nice / bir kolaylık / zorluktan / sonra / Allah / kılacak

وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ 8

feci / bir azapla / onlara / azap ettik / çetin / bir hesaba / onları / hesaba çektik / peygamberlerinin

6 – Onları bulabildiğinizden sizin oturduğunuz yerde oturtun. Onlara baskı yapmak için zarar vermeyin. Eğer yük sahipleri (gebe) olurlarsa, yüklerini bırakıncaya kadar onlara nafaka verin. Eğer sizin için emzirirlerse, onlara ücretlerini verin. Aranızda istişare edin. Eğer anlaşmakta zorluk çekerseniz, onu bir başkası emzirir.

7 – Bolluk sahibi bolluğundan nafaka versin. Kimin de rızkı daraltılmışsa, o da Allah'ın verdiğinden nafaka versin. Allah bir kimseye ancak verdiğini yükler. Allah zorluktan sonra bir kolaylık kılacaktır.

8 – Nice kentler Rabbinin ve peygamberlerinin emrine isyan ettiler de biz de onları çetin bir hesaba çektik ve onlara feci bir azapla azap ettik.

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا

9

bir azap / onlar için / Allah / hazırladı / hüsran / işinin / sonucu / oldu / işinin / vebalini / böylece tattı

شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah / indirdi / gerçekten / iman ettiler / o kimseler ki / saf akıllar / sahipleri / ey / Allah'tan / öyleyse korkun / çetin

اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ

10

çıkarması / için / açık açık / Allah'ın / ayetlerini / size / okuyor / bir peygamber / bir zikir / size

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْ

iman ederse / kim / aydınlığa / karanlıklardan / iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler / o kimseleri

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

sürekli kalıcılar / ırmaklar / altlarından / akar / cennetlere / onu / sokar / iyi bir şey / yaparsa / Allah'a

فِيْهَآ اَبَدًا ۭ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ

11

yedi / yarattı / O ki / Allah / bir rızk / ona / Allah / ihsan etmiştir / gerçekten / ebediyyen / orada

سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۭ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

Allah / şüphesiz / bilmeniz için / aralarında / emir / iner / o kadarını / yerden / gökler

عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

12

ilimce / şeyi / her / kuşatmıştır / gerçekten / Allah / şüphesiz / kadirdir / şeye / her

9 – Böylece işinin vebalini çekti ve işinin sonucu hüsran oldu.

10 – Allah onlar için çetin bir azap hazırladı. Ey o iman eden saf akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Allah size gerçekten bir zikir indirdi.

11 – Bir de iman edip iyi şeyler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarması için size Allah'ın açık açık ayetlerini okuyan bir Peygamber (gönderdi). Kim Allah'a iman eder ve iyi şey yaparsa, onu içinde ebediyen kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah ona gerçekten bir rızk ihsan etmiştir.

12 – Allah O Zattır ki, yedi gökler ve yerden de o kadarını yarattı. Emir onların aralarında iner ki, şüphesiz Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve gerçekten Allah'ın her şeyi ilmi ile kuşattığını bilesiniz.

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ وَاللّٰهُ

ey – O – peygamber – niçin – haram ediyorsun – o şeyi – helal etti – Allah – sana – arıyorsun – rızasını – eşlerinin – Allah

غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ

çok bağışlayan – çok esirgeyen – gerçekten – farz kıldı – Allah – sizin için – çözmeyi – yeminlerinizi – Allah – yardımcınız

وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪ حَد۪يثًا فَلَمَّا

O – herşeyi bilen – hikmet sahibi – hani – sır vermişti – peygamber – birine – eşlerinden – bir söz – ne zaman ki

نَبَّاَتْ بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا

ona haber verdi – ona – açığa çıkardı – onu – Allah – ona – bildirdi – bir kısmını – vazgeçti – bir kısmından – ne zaman ki

نَبَّاَهَا بِه۪ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَا قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾

onu haber verdi – ona – dedi – kim – sana haber verdi – bunu – dedi – bana haber verdi – herşeyi bilen – herşeyden haberdar

66 – TAHRİM SURESİ

Medine'de inmiştir.
12 ayettir.

1 – Ey O Peygamber, niçin eşlerinin rızasını aramak için Allah'ın sana helal ettiğini kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

2 – Gerçekten Allah size yeminlerinizi çözmeyi farz kıldı. Allah yardımcınızdır. O, her şeyi bilen, hikmet sahibidir.

3 – Hani, Peygamber bazı eşlerine bir söz sır vermişti. Kadın ona haber verip de Allah da onu açığa çıkarınca, bir kısmını bildirdi, bir kısmından da vaz geçti. Peygamber ona bildirince, kadın: "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. O da: "Bana her şeyi bilen, her şeyden haberdar olan (Allah) haber verdi" dedi.

إِنْ تَتُوبَآ إِلَى اللهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللهَ

Allah şüphesiz | ona karşı | yardımlar şirsanız | eğer | ikinizin kalpleri | kaymıştır | gerçekten | Allah | ikiniz tevbe ederseniz | eğer

هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ

bundan | sonra | melekler | mü'minlerin | iyisi | Cebrail | onun yardımcısı | O'dur

ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُۥٓ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ

4

sizden | hayırlı | eşler | ona | bedel vermesi | sizi | boşarsa | eğer | Rabbi | umulur ki | yardımcı

مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ

dullar olarak | oruç tutan kadınlar | ibadet eden kadınlar | tevbe eden kadınlar | divan duran kadınlar | mü'min kadınlar | müslüman kadınlar

وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوٓا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

5

bir ateşten | ailenizi | kendinizi | koruyun | iman ettiler | kimseler ki | o | ey | bakireler olarak

وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

sert | katı | melekler | üzerinde | taşlar | insanlar | onun yakıtı

لَّا يَعْصُونَ اللهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَآ أَيُّهَا

6

o | ey | emrolunuyorlar | o şeyi | yaparlar | onlara | emretti | o şeyi ki | Allah'a | isyan etmezler

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

7

yapıyorsunuz | idiniz | o şeyi | cezalandırıyorsunuz | ancak | bugün | özür dilemeyin | kafir oldular | kimseler ki

4 – Eğer ikiniz Allah'a tövbe ederseniz (ne âlâ), zaten kalpleriniz kaymıştır. Eğer ona karşı yardımlaşırsanız, şüphesiz onun yardımcısı Allah'tır, Cebrail'dir ve mü'minlerin iyileridir. Bundan sonra da melekler yardımcıdır.

5 – Eğer sizi boşarsa, ona sizden bedel dullar ve yetimler olarak Müslüman kadınlar, mü'min kadınlar, divan duran kadınlar, tövbe eden kadınlar, ibadet eden kadınlar, oruç tutan kadınlar vermesi umulur.

6 – Ey o iman edenler, kendinizi ve ailenizi öyle bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun üzerinde sert, katı melekler vardır ki, onlara emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmezler ve kendilerine emrolunanı yaparlar.

7 – Ey o kafirler, bugün özür dilemeyin. Ancak yaptığınız şeylerle cezalanıyorsunuz.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا

samimi bir tevbe ile Allah'a tevbe edin iman ettiler kimseler ki o ey

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

sizi girdirmesi kötülüklerinizi sizden örtmesi Rabbiniz umulur

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللهُ النَّبِيَّ

peygamberi Allah perişan etmez o günde ırmaklar altlarından akar cennetlere

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

sağlarında önlerinde koşar nurlar onunla iman ettiler o kimseleri

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ

her şüphesiz sen bizi bağışla nurumuzu bizim için tamamla Rabbimiz derler

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

münafıklara kafirlere cihad et peygamber o ey kadirsin şeye

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

varış yeri ne kötü cehennem barınakları onlara sert davran

8 – Ey o iman eden kimseler, Allah'a samimi bir tövbe ile tövbe edin. Rabbinizin kötülüklerinizi örtmesi ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere girdirmesi umulur. O günde ki Allah Peygamberi ve onunla beraber iman edenleri perişan etmez. Nurları önlerinde ve sağlarında koşar. "Rabbimiz, nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz sen her şeye kadirsin" derler.

9 – Ey O Peygamber, kafirler ve münafıklarla cihat et, onlara sert davran. Onların barınakları cehennemdir. O ne kötü varış yeridir!

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ

karısını Nuh'un karısını kafir olanlar o kimselere için misal Allah verdi

لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

o ikisine ikisi hıyanet ettiler iki iyi kullarımızdan iki kulun altında ikisi idiler Lut'un

فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ

ateşe ikiniz girin denildi hiçbir şeyi Allah'tan o ikisinden ikisi savmadılar

مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ

10

karısını iman edenler o kimselere misal Allah verdi girenler ile

فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي

beni kurtar cennette bir ev yanında benim için yap Rabbim demişti hani Fir'avn'in

مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ

11

kızı Meryem'i zalimler kavminden beni kurtar işinden Fir'avn'den

عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ

doğruladı ruhumuzdan ona biz de üfledik namusunu korudu o ki İmran

بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

12

divan duranlardan idi kitaplarını Rabbinin sözlerini

10 – Allah kafirler için Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi: Bu ikisi kullarımızdan iki iyi kimsenin (nikahları) altında idi. (Onlara) hıyanet ettiler de hıyanetleri onlardan Allah'tan hiçbir şeyi savmadı. Onlara: "Ateşe, girenlerle beraber girin!" denildi.

11 – Allah iman edenler için de Fir'avn'in karısını misal verdi: Hani: "Rabbim, benim için kendi katında, cennette bir ev yap ve beni Fir'avn'den ve işinden kurtar ve beni zalimler kavminden kurtar" demişti.

12 – Ve İmran kızı Meryem'i (misal verdi). O ki, namusunu korudu; biz de ona ruhumuzdan üfledik. Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti, divan duranlardan oldu.

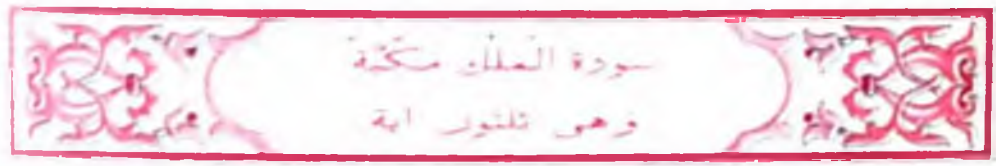
سورة الملك مكية
وهي ثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَارَكَ الَّذِى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۙ ﴿١﴾ اَلَّذِى خَلَقَ الْمَوْتَ

ölümü yarattı O ki kadırdır şeye her O mülk O'nun elinde o kimse ki ne yücedir

وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۙ ﴿٢﴾

çok bağışlayıcı mutlak galip O amelce daha güzeldir hanginiz sizi denemesi için dirimi

اَلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰى فِى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ؕ فَارْجِعِ

çevir düzensizlik Rahman'ın yaratmasında göremezsin birbiri üstünde gökler yedi yarattı O ki

الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ

göz sana dönecek iki defa gözü çevir sonra bir çatlak görecek misin gözü

67 – MÜLK SURESİ

Mekke'de inmiştir.
30 ayettir.

1 – Mülk elinde olan (Allah) ne yücedir! O her şeye kadırdır.

2 – O ki, hanginiz amelce daha güzeldir, diye denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O mutlak galip, çok bağışlayıcıdır.

3 – O ki, yedi göğü birbiri üstüne yarattı. Rahman'ın yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü çevir bak, bir çatlak görecek misin?

4 – Sonra gözünü iki kere daha çevir; göz sana hor ve bitkin olarak dönecek.

خَٰسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلْنَٰهَا

onları kıldık kandillerle dünya göğünü süsledik andolsun gerçekten bitkin o hor

رُجُومًا لِّلشَّيَٰطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ٥ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ

Rablerini inkar ettiler o kimseler için çılgın ateş azabı onlar için hazırladık şeytanlar için atış taneleri

عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ٦ إِذَآ أُلْقُوا۟ فِيهَا سَمِعُوا۟ لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ٧

kaynıyor o soluma onun için işitirler oraya atıldıkları zaman varılacak yer ne kötü cehennem azab

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلْغَيْظِ كُلَّمَآ أُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ

size gelmedi mi bekçileri onlara sorar bir bölük ona atılsa her ne zaman öfkesinden çatlayacak neredeyse

نَذِيرٌ ٨ قَالُوا۟ بَلَىٰ قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ

hiçbir şey Allah indirmedi dedik yalanladık bir uyarıcı bize geldi gerçekten evet dediler bir uyarıcı

إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ كَبِيرٍ ٩ وَقَالُوا۟ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

olmazdık anlıyoruz yahut dinliyoruz olsa idik eğer dediler büyük bir sapıklıkta ancak siz değilsiniz

فِىٓ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١٠ فَٱعْتَرَفُوا۟ بِذَنۢبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١١

çılgın ateş arkadaşları için uzak olsun günahlarını itiraf ettiler çılgın ateşin arkadaşları içinde

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٢

büyük bir mükafat bağış onlara var gıyaben Rablerinden korkarlar o kimseler ki şüphesiz

5– Andolsun, gerçekten dünya göğünü kandillerle süsledik ve onları şeytanlar için atış taneleri kıldık ve onlar için çılgın ateş azabını hazırladık.

6– Rablerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü varılacak yerdir.

7– Oraya atıldıkları zaman onun için soluma (sesi) duyarlar, o ise kaynıyor.

8– Neredeyse öfkesinden çatlayacak. Her ne zaman oraya bir bölük atılırsa, bekçileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorar.

9– (Onlar da): "Evet, gerçekten bize bir uyarıcı geldi; bizse yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmedi. Siz ancak büyük bir sapıklıktasınız" dedik, derler.

10– Dediler: "Eğer dinliyor yahut anlıyor olsaydık, çılgın ateşin arkadaşları içinde olmazdık".

11– Böylece günahlarını itiraf ettiler. Çılgın ateşin arkadaşları (rahmetten) uzak olsunlar.

12– Şüphesiz Rablerinden gıyaben korkanlar için bir bağış ve büyük bir mükafat vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ
13

bilmez mi | göğüslerin | özünü | pekiyi bilen | şüphesiz O | onu | açığa vurun | yahut | sözünüzü | gizleyin

مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
14

yeryüzünü | sizin için | kıldı | ki | O | her şeyden haberdar | içyüzü bilen | O | yarattı | o kimse ki

ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ۭ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾
15

dönüş | yalnız O'na | rızkından | yeyin | omuzlarında | yürüyün | hor

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ﴿١٦﴾
16

sallanıyor | o | bir de | yere | sizi | batırmasından | gökte | o kimseden | emin mi oldunuz

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۭ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ﴿١٧﴾
17

uyarım | nasıl | bileceksiniz | taş yağdıran rüzgar | üzerinize | göndermesinden | gökte | o kimseden | emin mi oldunuz | yoksa

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
18

bakmadılar | mı | tepkim | oldu | nasıl | kendilerinden | önce | o kimseler | yalanladı | andolsun gerçekten

اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰۗفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ۭ اِنَّهٗ
şüphesiz O | Rahman | ancak | onları | tutmuyor | kapatıyorlar | açarak kanatlarını | üstlerinde | kuşlara

13 – Sözünüzü ister gizleyin, onu ister açıklayın; şüphesiz O, göğüslerin özünü pekiyi bilendir.

14 – Yaratan bilmez mi? O iç yüzü bilen, her şeyden haberdar olandır.

15 – O ki, yeryüzünü sizin için hor kıldı; onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Dönüş yalnız O'nadır.

16 – Göktekinden, sizi yere batırmasından emin mi oldunuz? Bir de o sallanıyor.

17 – Yoksa göktekinden, üzerinize taş yağmuru göndermesinden emin mi oldunuz? Uyarım nasılmış bileceksiniz!

18 – Andolsun, gerçekten kendilerinden öncekiler de yalanladılar. Tepkim nasıl oldu?

19 – Üstlerinde kanat açarak ve kapatarak uçan kuşlara bakmadılar mı? Onları ancak Rahman tutuyor. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla görendir.

20 – Yoksa size Allah'tan başka yardım edecek ordunuz şunlar mıdır? Kafirler ancak bir aldanma içindedir.

21 – Yoksa rızkını sizden kestiği takdirde size rızk verecek olan şunlar mıdır? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette ısrar ettiler.

22 – Yüzü üstü düşerek yürüyen mi daha doğru yoldadır yoksa dosdoğru yolda dümdüz yürüyen mi?

23 – De ki: "O'dur ki sizi meydana getirdi ve size kulaklar, gözler ve gönüller verdi. Ne de az şükrediyorsunuz!

24 – De ki: "O'dur ki sizi yeryüzünde yarattı ve yalnız O'na toplanacaksınız".

25 – Diyorlar ki: "Eğer doğru söylüyorsanız bu va'd ne zamandır?"

26 – De ki: "O bilgi ancak Allah'ın yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım".

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى

denilir kafir oldular o kimselerin ki yüzleri kötüleşir yakın onu gördüler ne zaman ki

كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ٢٧ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ

benimle o kimseleri Allah beni helak ederse eğer gördünüz mü de iddia ediyorsunuz onu idiniz

اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ

Rahman o de acıklı azaptan kafirleri kurtarır artık kim bize merhamet ederse yahut

اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٩

apaçık bir sapıklıkta o kim bileceksiniz güvendik yalnız O'na ona iman ettik

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَـاءٍ مَعِينٍ ٣٠

akar su size getirir kim çekilen suyunuz olursa eğer gördünüz mü de ki

سورة القلم مكية وهى
اثنتان وخمسون اية

27 – Onu yakın gördükleri zaman kafirlerin yüzü kötüleşir ve: "İşte iddia ettiğiniz şey budur" denir.

28 – De ki: "Gördünüz mü, eğer Allah beni ve yanımdakileri helak eder yahut bize merhamet ederse, kafirleri acıklı azaptan kim kurtarır?"

29 – De ki: "O Rahman'dır, O'na iman ettik ve yalnız O'na güvendik. Kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu bileceksiniz".

30 – De ki: "Gördünüz mü, eğer suyunuz çekilse, size akarsuyu kim getirir?"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

68 – KALEM SURESİ

Mekke'de inmiştir.
52 ayettir.

1 – Nun. Andolsun, kaleme ve yazdıkları şeye,

2 – Ki sen, Rabbinin nimeti sayesinde deli değilsin.

3 – Şüphesiz senin için elbette kesilmeyen bir mükafat vardır.

4 – Şüphesiz sen, elbette büyük bir ahlak üzerindesin.

5 – Sen de göreceksin, onlar da görecekler,

6 – Delilik hanginizde imiş?

7 – Şüphesiz Rabbin O, yolundan sapanı pekala bilendir ve O, doğru yolda olanı pekiyi bilendir.

8 – Öyleyse yalanlayanlara itaat etme.

9 – İsterler ki sen yağ yaksan da onlar da yağ yaksalar.

10 – İtaat etme her çok yemin edene, aşağılık kimseye,

11 – Daima ayıplayana, hep gammazlıkla gezene,

12 – Hayra hep engel olana, mütecavize, çok günahkara,

13 – (Bütün) bunlardan sonra kaba, kulağı kesiğe.

14 – Mal ve oğullar sahibi oldu, diye,

15 – Ona ayetlerimiz okunduğu zaman: "Öncekilerin masalları" der.

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ

1 2

senin için var şüphesiz — deli — Rabbin — nimeti sayesinde — sen değilsin — yazıyorlar — o şeye ki — andolsun — kaleme — Nun

لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

3 4 5

elbette bir mükafat — kesilmeyen — şüphesiz — sen — elbette üzerinde — bir ahlak — büyük — göreceksin — görecekler

بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ

6

hanginizde — delilik — şüphesiz — Rabbin — O — pekala bilen — o kimseyi — saptı — yolundan

وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ

7 8

O — pekiyi bilen — doğru yolda olanları — öyle ise itaat etme — yalanlar yanlara — arzu ettiler — yağ yaksan da

فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

9 10 11

yağ yaksalar — itaat etme — her — çok yemin edene — aşağılık kimseye — daima ayıplayana — hep gezene — gammazlıkla

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ

12 13

hep engel olan — hayra — mütecaviz — çok günahkara — kaba — sonra — bundan — kulağı kesiğe — diye — oldu

ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

14 15

sahibi — mal — oğulları — zaman — okunduğu — ona — ayetlerimiz — dedi — masalları — öncekilerin

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
16

yemin etmişlerdi · hani · bahçe · sahiplerini · denedik · o şey gibi · onları · denedik · gerçekten · burnunun · üzerine · damga basacağız

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ
17 18

iken onlar · Rabbinden · bir dolaşıcı · üzerinde · dolaştı · istisna etmiyorlar · sabahleyin · onu · elbette kesecekler

نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَى
19 20 21

üzerine · çıkın · diye · sabahleyin · seslendiler · koyu karanlık gece gibi · oldu · uyuyorlar

حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا
22 23

diye · fısıldaşıyorlar · onlar · gittiler · kesenler · iseniz · eğer · ekininiz

يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا
24 25

onu gördüler · ne zaman ki · güçleri yetenler · engellemeye · erkenden gittiler · bir yoksul · üzerinize · bugün · ona · sakın girmesin

قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ
26 27

size · demedim mi · ortancaları · dedi · mahrumlar · biz · hayır · elbette şaşıranlar · muhakkak biz · dediler

لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
28 29

kimileri · yöneldi · zalimler · olduk gerçekten · Rabbimizi · tesbih ederiz · dediler · tesbih ediyorsunuz · değil miydiniz

16 – Burnunun üzerine damga vuracağız.

17 – Gerçekten onları denedik; bahçe sahiplerini denediğimiz gibi. Hani, "Onu sabahleyin elbette keseceklerine (devşireceklerine) yemin etmişlerdi.

18 – İstisna etmiyorlar (İnşallah demiyorlardı).

19 – Onlar uyurlarken üzerine Rabbinden bir dolaşıcı dolaştı;

20 – Koyu karanlık gece gibi oldu.

21 – Sabahleyin seslendiler:

22 – Ekininize çıkın, eğer kesecekseniz, diye.

23 – Fısıldaşarak gittiler.

24 – "Bugün üzerinize bir yoksul sakın girmesin" diye.

25 – Engellemeğe güçleri yetermiş gibi erkenden gittiler.

26 – Onu görünce: "Muhakkak biz elbette şaşırdık (yanlış geldik)" dediler.

27 – "Hayır, biz mahrumlarız".

28 – Ortancaları: "Tesbih etmeli değil miydiniz demedim mi?" dedi.

29 – Dediler: "Rabbimizi tenzih ederiz, gerçekten biz zalimler olduk".

بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ

30 31

kimilerine | kınıyorlar | dediler | eyvah bize | gerçekten biz olduk | azgınlar | umulur | Rabbimiz

يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ

32

yönelenler | Rabbimize | şüphesiz biz | ondan daha hayırlısını | bize | yerine vermesi | işte böyledir | azapda | elbette azabı

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ

33

ahiretin | daha büyüktür | keşke | olsalardı | bilseler | şüphesiz | müttakiler için | Rablerinin katında | cennetleri

النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ

34 35 36

Naim | kılar mıyız | müslümanları | suçlular gibi | size ne oluyor | nasıl | hükmediyorsunuz | yoksa

لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ

37 38

sizin için var mı | onda bir kitap | okuyorsunuz | sizin gerçekten | onda | o şey | seçiyorsunuz | yoksa

أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ

39

yeminler | üzerimizde ulaşan | gününe kıyamet | sizin gerçekten | o şey | hükmediyorsunuz | onlara sor | hangileri

بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا

40

buna | kefil | yoksa onların var mı | ortaklan | öyleyse getirsinler | ortaklarını | eğer | iseler

صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

41 42

doğrular | o günde | açılır | bacaktan | davet edilirler | secdeye | güç yetiremezler

30 – Kimileri kimilerine dönüp kınamağa başladılar.

31 – Dediler: "Eyvah bize, gerçekten biz azgınlar olduk".

32 – "Rabbimizin bunun yerine bize daha hayırlısını vermesi umulur. Şüphesiz biz Rabbimize yönelenleriz".

33 – İşte azap böyledir. Elbette ahiret azabı daha büyüktür, keşke bilselerdi!

34 – Şüphesiz müttakiler için Rablerinin katında Naim cennetleri vardır.

35 – Biz Müslümanları suçlular gibi kılar mıyız?

36 – Size ne oluyor? Nasıl hükmediyorsunuz?

37 – Yoksa sizin kitabınız var da onda ders mi okuyorsunuz?

38 – Gerçekten sizin için onda seçeceğiniz şeyler mi var?

39 – Yoksa sizin bizim üzerimizde kıyamet gününe ulaşan, gerçekten hükmettiklerinizin sizin olduğuna dair yeminler mi var?

40 – Sor onlara: "Buna hangileri kefildir?"

41 – Yoksa onların ortakları mı var? Öyleyse, eğer doğrular iseler, ortaklarını getirsinler.

42 – O günde bacaktan açılır ve secdeye davet edilirler de güç yetiremezler.

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ

secdeye davet ediliyorlar idiler gerçekten zillet onları bürüyor gözleri yerde

وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

43

onları derece derece yaklaştıracağız sözü bu yalanlıyor o kimseyi beni bırak sağlamlar iken onlar

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِي لَهُمْ ۖ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

44 45

sağlamdır tuzağım şüphesiz onlara süre veriyorum bilmiyorlar yerden

اَمْ تَسْئَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ

46

gayb yanlarında mı yoksa ağırlık altında kalmışlar borçtan onlar bir ücret onlardan istiyorsun yoksa

فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ

47

balık sahibi gibi olma Rabbinin hükmüne öyleyse sabret yazıyorlar onlar

اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ۖ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ

48

elbette atılırdı Rabbinden bir nimet ona yetişmesi olmasaydı gam dolu olarak o seslenmişti hani

بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

49 50

iyilerden onu kıldı Rabbi onu seçti yerilmiş olarak o boş yere

43 – Gözleri yerde, onları zillet bürür. Onlar sağlamken secdeye davet ediliyorlardı.

44 – Bırak beni, bu sözü yalanlayanla baş başa. Biz onları bilmedikleri yerden derece derece azaba yaklaştıracağız.

45 – Ben onlara süre veriyorum. Şüphesiz benim tuzağım sağlamdır.

46 – Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır borç altında mı kalmışlar?

47 – Yoksa gayb onların yanında da ondan mı yazıyorlar?

48 – Öyleyse Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma. Hani, gamla dolu olarak seslenmişti.

49 – Eğer ona Rabbinden bir nimet yetişmese idi, elbette boş alana yerilmiş olarak atılırdı.

50 – Böylece Rabbi onu seçti; onu iyilerden kıldı.

51 – Kafirler, Bu zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman neredeyse seni elbette kaydıracaklardı. "Gerçekten o, elbette delidir" diyorlar.

52 – Oysa o, alemler için ancak bir öğütür.

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا

işittikleri zaman gözleri ile seni elbette kaydıracaklar kafir oldular o kimseler-ler nerede ise

الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

51 52

alemler için bir öğüt ancak o değil elbette bir deli gerçekten o derler zikri

69 – HÂKKA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
52 ayettir.

سورة الحاقة مكية وهي
اثنتان وخمسون اية

1 – O hak olan,

2 – Nedir o hak olan?

3 – Sana hak olanın ne olduğunu ne bildirdi?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ

1 2 3

Ad Semud yalanladı o hak olan nedir sana bildirdi ne o hak olan nedir o hak olan

حزب ٢

4 – Semud ve Ad (kavimleri) kıyameti yalanladılar.

5 – Semud'a gelince, o azgın sesle helak edildiler.

6 – Ad'e gelince, onlar da gürültülü, azgın bir rüzgarla helak edildiler.

7 – Onu yedi gece sekiz gün üzerlerine kahırla saldı. O kavmi onda çarpılmış görürsün, sanki onlar içi boş hurma kütükleri gibidirler.

8 – Onlar için bir kalıntı görüyor musun?

بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ

4 5

bir rüzgarla helak edildiler Ad'e gelince o azgınla helak edildiler Semud'a gelince kıyameti

صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى

6

görürsün arka arkaya günler sekiz geceler yedi üzerlerine onu kahırla saldı azgın gürültülü

الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

7 8

bir kalıntı onlar için görüyor musun içi boş hurma kütükleri sanki onlar çarpılmış onda o kavmi

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ٩ فَعَصَوْا

isyan ettiler / yanlışlarla / Mu'tefikeler / ondan önce / o kimseler / Fir'avn / geldi

رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ

elçisine / Rabbinin / yakaladı / onları / bir yakalama / artan / gerçekten biz / zaman / azgınlaştığı / su / taşıdık / sizi

فِي الْجَارِيَةِ ١١ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٢ فَإِذَا

akan gemide / için / onu / kılmamız / size / bir öğüt / onu / kavrasın diye / kulaklar / kavrayıcı / zaman

نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً

sura / üfürüldüğü / bir üfürme / tek / yüklenildiği / yer / dağlar / bir ufalanma ufaltıldıkları

وَاحِدَةً ١٤ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ

tek / işte o gün / olmuştur / olan / yarılmış / gök / artık o

يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٦ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

o gün / sarkan / zayıflayıp / melek / etrafında / taşır / Arş'ını / Rabbinin / üstlerinde

يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٧ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ١٨ فَأَمَّا مَنْ

o gün / sekiz / o gün / sunulursunuz / gizli kalmaz / sizden / hiçbir sır / gelince / o kimse

9 – Fir'avn, ondan öncekiler ve Mu'tefikeler yanlışlarla geldiler

10 – Rablerinin elçisine isyan ettiler. O da onları şiddeti (gittikçe) artan bir yakalama ile yakaladı.

11 – Gerçekten biz, su azgınlaştığı zaman sizi akan gemide taşıdık.

12 – Onu size bir öğüt kılmamız için ve kavrayan kulaklar kavrasın, diye.

13 – Sura tek bir üfürme ile üfürüldüğü zaman,

14 – Yer ve dağlar yüklenilip de tek bir ufalanma ile ufaltıldıkları zaman,

15 – İşte o gün olan olmuştur.

16 – Gök yarılmış, artık o, o gün zayıflayıp sarkmıştır.

17 – Melekler etrafında. Rabbinin Arş'ını o gün üstlerinde sekiz (melek) taşır.

18 – O gün sunulursunuz, sizden hiçbir sır gizli kalmaz.

19 – Kitabı sağından verilene gelince: "Alın kitabımı okuyun!" der.

20 – "Gerçekten ben hesabımla karşılaşacağımı anlamıştım".

21 – Artık o, hoşnut bir yaşamda

22 – Yüksek bir cennette

23 – Devşirilecek meyveleri yakın.

24 – Yiyin, için afiyetle, geçen günlerde önceden gönderdiklerinizle.

25 – Kitabı solundan verilene gelince: "Keşke, kitabım bana verilmeseydi!" der.

26 – "Hesabım nedir bilmeseydim".

27 – "Ah keşke, (dünyadaki ölüm) işi bitiren olsaydı!".

28 – "Malım bana fayda vermedi".

29 – "Gücüm benden yok oldu".

30 – (Cehennem bekçilerine denir): "Onu tutun, bağlayın",

31 – "Sonra onu cehenneme atın".

32 – "Sonra yetmiş arşın bir zincire onu sokun / vurun onu".

33 – "Çünkü o, ulu Allah'a inanmazdı".

34 – Yoksulu yedirmeğe teşvik etmezdi.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا
35 36
irinden ancak bir yiyecek ne sıcak bir dost burada bugün onun için yoktur

يَأْكُلُهُ اِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
37 38
görmüyorsunuz o şeye görüyorsunuz o şeye ki yemin ederim hayır günahkarlar ancak onu yemez

اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
40 41
iman ediyorsunuz ne de az bir şair sözü o değildir saygı değer bir elçinin elbette sözü gerçekten o

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾
42 43
alemlerin Rabbinden indirilme düşünüyorsunuz ne de az bir kahin sözü değil

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
44 45
elbette keserdik sonra sağı ondan mutlaka yakalardık sözleri bazı bize karşı uydursaydı eğer

مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ
46 47
elbette bir öğüt gerçekten o men edenler ondan bir kimse sizden yoktur kalp damarını ondan

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
48 49
karşı elbette bir hasret gerçekten o yalanlayanlar sizden şüphesiz elbette biliyoruz gerçekten biz müttakiler için

35 – "Onun için yoktur ne sıcak bir dost".

36 – Ne de bir yiyecek, ancak irinden".

37 – "Onu ancak günahkarlar yer".

38 – Hayır, gördüklerinize yemin ederim.

39 – Görmediklerinize de.

40 – Gerçekten o saygı değer bir elçinin sözüdür.

41 – O bir şair sözü değildir. Ne de az iman ediyorsunuz!

42 – Bir kahin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz!

43 – Alemlerin Rabbinden indirilmedir.

44 – Eğer bize karşı bazı sözler söylese idi,

45 – Mutlaka ondan sağını (sağ elini) alırdık.

46 – Sonra elbette ondan kalp damarını keserdik.

47 – İçinizden ondan men edenler de yoktur.

48 – Gerçekten o, müttakiler için elbette bir öğüttür.

49 – Gerçekten biz şüphesiz sizden yalanlayanlar olduğunu biliyoruz.

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

50 51 52

kafirlere | kuşkusuz | elbette gerçeği | kesin bilginin | öyleyse tesbih et | adını | Rabbinin | ulu

50 – Gerçekten o, elbette kafirler için bir hasrettir.

51 – Kuşkusuz o, elbette kesin bilginin gerçeğidir.

52 – Öyleyse, ulu rabbinin adını tesbih et.

سورة المعارج مكية
وهي أربع وأربعون آية

70 – MEARİC SURESİ

Mekke'de inmiştir.
44 ayettir.

بسم الله الرحمن الرحيم

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

1 2 3

sordu | bir soran | azabı | inecek | kafirler için | yoktur | onun için | önleyici | Allah'tan | sahibi | merdivenlerin

1 – Bir soran inecek azabı sordu.

2 – Kafirler için onu önleyici yoktur.

3 – Merdivenlerin sahibi Allah'tan.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

4

melekler | ruh | O'na | bir günde | oldu | süresi | elli | bin | yıl

4 – Melekler ve ruh O'na süresi elli bin sene olan bir günde çıkarlar.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ

5 6 7

güzel | bir sabırla | öyleyse sabret | onlar | gerçekten | görürler | onu | uzak | bir görürüz | yakın | o günde | olur

5 – Öyleyse güzel bir sabırla sabret.

6 – Gerçekten onlar onu (o azabı) uzak görüyorlar.

7 – Bizse onu yakın görüyoruz.

السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

8 9 10

gök | erimiş maden gibi | olur | dağlar | boyalı yün gibi | sormaz | dost | dostu

8 – O günde ki gök erimiş maden gibi olur.

9 – Dağlar boyalı yün gibi olur.

10 – Dost dostu sormaz.

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ١١
oğullarını o günün azabından feda etse keşke suçlu arzular onlara gösterilirler

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُئْوِيهِ ١٣ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
sonra hepsini yeryüzünde o kimseyi onu barındırıyor o ki aşiretini kardeşini yastık arkadaşını

يُنْجِيهِ ١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ١٥ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ١٦ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ١٧
yüz çevirdi arka döndü kimseyi çağırır baş derisini soyan halis alevdir şüphesiz o hayır kendisini kurtarsın

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ١٨ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ٢٠
feryat eden şer kendisine dokunduğu zaman hırslı yaratıldı insan şüphesiz kap içinde sakladı topladı

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ٢١ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ٢٢ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ٢٣
devamlılar namazlarına onlar o kimseler ki namaz kılanlar ancak çok cimri hayır kendisine dokunduğu zaman

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ٢٤ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ٢٥ وَالَّذِينَ
o kimseler ki mahrum dilenen için belli bir hak mallarında var o kimseler ki

يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ٢٦ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ٢٧
korkarlar Rablerinin azabından onlar o kimseler ki ceza gününü tasdik ederler

11 – Onlara gösterilirler. Suçlu o günün azabından (kurtulmak için) oğullarını feda etmek ister.

12 – Yastık arkadaşını ve kardeşini.

13 – Kendini barındıran aşiretini.

14 – Yeryüzündeki herkesi. Sonra da kendisini kurtarsın (ister).

15 – Hayır, şüphesiz o, halis alevdir.

16 – Baş derisini soyan.

17 – Arkasını dönüp yüz çevireni çağırır.

18 – Toplayıp kap içinde saklayanı.

19 – Şüphesiz insan hırslı yaratıldı;

20 – Kendisine şer dokunduğu zaman feryat eden,

21 – Kendisine hayır dokunduğu zaman çok cimri,

22 – Ancak namaz kılanlar müstesna.

23 – Onlar ki namazlarına devam ederler.

24 – Onlar ki mallarında belli bir hak vardır;

25 – Dilenci ve mahrum için.

26 – Onlar ki ceza gününü tasdik ederler.

27 – Onlar ki Rablerinin azabından korkarlar.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ

28

namuslarını onlar o kimseler garantili değildir Rablerinin azabı gerçekten

حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ

29

değil çünkü onlar sağ elleri sahip oldu o şeye ki yahut eşlerine karşı ancak koruyanlar

مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

30 31

haddi aşanlar ta kendileri işte onlar bunun ötesini ararsa kim kınanmışlar

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ

32

şahitliklerini onlar o kimseler ki riayet edenler sözlerine emanetlerine onlar o kimseler ki

قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ

33 34

işte onlar muhafaza ederler namazlarını onlar o kimseler ki yerine getirenler

فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

35 36

devamlı bakanlar sana doğru kafir oldular o kimselere ki ne oluyor ikram edilenler cennetlerde

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ

37

girdirilmeyi onlardan kişi her umuyor mu bölük bölük soldan sağdan

جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

38 39

biliyorlar o şeyden ki onları yarattık gerçekten biz hayır Naim cennetine

28 – Gerçekten Rablerinin azabı garantili değildir.

29 – Onlar ki namuslarını korurlar.

30 – Ancak eşlerine yahut sağ ellerinin sahip olduğu cariyelerine; çünkü onlar (bundan) kınanmazlar.

31 – Kim bunun ötesini ararsa, işte onlar haddi aşanlardır.

32 – Onlar ki emanetlerine ve sözlerine riayet ederler.

33 – Onlar ki şahitliklerini yerine getirirler.

34 – Onlar ki namazlarını muhafaza ederler.

35 – İşte onlar cennetlerde ikram edilenlerdir.

36 – Kafirlere ne oluyor da sana doğru devamlı bakıyorlar?

37 – Sağdan ve soldan bölük bölük.

38 – Onlardan her kişi Naim cennetine girdirilmesini mi umuyor?

39 – Hayır, gerçekten biz onları bildikleri şeyden yarattık.

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ ٱلْمَشَٰرِقِ وَٱلْمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ

40

onların yerine getirmeğe elbette kadirler gerçekten biz batıların ki doğuların Rabbine and içerim yine hayır

خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ

41

değil oynasınlar dalsınlar onları öyleyse bırak geçilenler biz değiliz kendilerinden daha hayırlısını

يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ

42

kabirlerden çıkarlar o günde tehdit ediliyorlar o ki günlerine kavuşmalarına

سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ

43

gözleri yerde koşuyorlar dikili şeylere sanki onlar hızlıca

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

44

tehdit ediliyorlar idiler o ki o gün işte bu bir horluk onları bürür

40 – Yine hayır, doğuların ve batıların Rabbine ant içerim ki, biz elbette kadirleriz,

41 – Onların yerine kendilerinden daha hayırlısını getirmeğe. Biz geçilenler de değiliz.

42 – Öyleyse bırak onları, dalsınlar ve oynasınlar, tehdit edildikleri günlerine kavuşmalarına dek.

43 – O günde kabirlerden hızlıca çıkarlar, sanki dikili şeye (hedefe) hızla koşuyorlar gibi.

44 – Gözleri yerde, onları bir horluk bürümüş olarak. İşte bu, tehdit edildikleri gündür.

سورة نوح مكية وهي
ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

71 – NUH SURESİ

Mekke'de inmiştir.
28 ayettir.

1 – Gerçekten biz Nuh'u kavmine gönderdik, kavmini kendilerine acıklı bir azap gelmeden önce uyar, diye.

2 – (Nuh) dedi: "Ey kavmim, gerçekten ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım".

3 – "Allah'a ibadet edin, O'ndan sakının. Bana itaat edin" diye.

4 – "Sizin için günahlarınızdan bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin. Şüphesiz Allah'ın süresi, geldiği zaman, ertelenmez, eğer bilseydiniz".

5 – Dedi: "Rabbim, gerçekten ben kavmimi gece gündüz davet ettim".

6 – "Davetim onların ancak kaçmalarını artırdı".

7 – Gerçekten ben onları, senin onları bağışlaman için ne zaman davet etti isem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler. Direttiler ve büyüklük taslamakla büyüklük tasladılar.

8 – "Sonra gerçekten ben onları açıkça davet ettim".

9 – "Sonra gerçekten ben onlara açıkladım ve gizlemekle gizli söyledim",

10 – Dedim: "Rabbinize istiğfar edin. Çünkü O, çok bağışlayandır".

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١

1 — acıklı bir azap onlara gelmesinden öncesinden kavmini uyar diye kavmine Nuh'u gönderdik gerçekten biz

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣

2 — bana itaat edin O'ndan sakının Allah'a ibadet edin diye apaçık bir uyarıcı sizin için gerçek ben kavmim ey dedi

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا

geldiği zaman Allah'ın süresi şüphesiz belli bir süreye kadar sizi ertelesin sizi günahlarınızdan sizin için bağışlasın

يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ٥

4 — gündüz gece kavmimi davet ettim gerçek ben Rabbim dedi biliyorsunuz olsaydınız keşke ertelenmez

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ٦ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

6 — onları bağışlaman için onları davet ettiysem ne zaman gerçekten ben bir kaçış ancak davetim onlara artırmadı

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

büyüklük tasladılar direttiler elbiselerine büründüler kulaklarına parmaklarını tıkadılar

اسْتِكْبَارًا ۚ ٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ

7 — onlara açıkladım gerçekten ben sonra açıkça onları davet ettim gerçekten ben sonra büyüklük taslamakla

وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ١٠

9 — çok bağışlayan oldu çünkü O Rabbinize istiğfar edin dedim gizlemekle onlara gizli söyledim

10

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل

11

kılsın oğullarla mallarla size yardım etsin bol bol üzerinize göğü göndersin

لَّكُمْ جَنَّٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا ﴿١٢﴾ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

12 13

vakar Allah için ummuyor sunuz size ne oluyor ırmaklar sizin için kılsın bahçeler sizin için

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

14 15

kat kat gökler yedi Allah yarattı nasıl görmediniz mi aşama aşama sizi yarattı gerçekten

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنۢبَتَكُم

16

bitirdi Allah bir lamba güneşi kıldı bir nur onlarda ayı kıldı

مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ

17 18

Allah bir çıkarışla sizi çıkaracak oraya sizi geri gönderecek sonra bitirmekle yerden

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

19 20

geniş yollara ondan gitmeniz için bir döşek yeri sizin için kıldı

قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ

çocuğu mali onu artırmadı o kimseye ki uydular bana isyan ettiler gerçekten onlar Rabbim Nuh dedi

11 – "Üzerinize göğü(n yağmurunu) bol bol göndersin".

12 – "Size mallarla ve oğullarla yardım etsin; sizin için bahçeler kılsın; sizin için ırmaklar kılsın".

13 – "Size ne oluyor da Allah için vakar ummuyorsunuz?"

14 – "O ki sizi gerçekten aşama aşama yarattı".

15 – Görmedin mi, Allah yedi gökleri kat kat nasıl yarattı?

16 – Onlarda ay'ı bir nur, güneşi de bir lamba kıldı.

17 – Allah sizi yerden bitirmekle bitirdi.

18 – Sonra sizi oraya geri gönderecek ve sizi bir çıkarışla çıkaracak.

19 – Allah yeri sizin için bir döşek kıldı.

20 – Ondan geniş yollara gitmeniz için.

21 – Nuh dedi: "Rabbim, gerçekten onlar, bana isyan ettiler ve malı ve çocuğu ancak zararını artıran o kimseye uydular".

إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ

21 22

ancak zarar | tuzak kurdular | bir tuzak | çok büyük | dediler | bırakmayın

آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

23

tanrılarınızı | bırakmayın | Vedd'i | ne | Suva'ı | ne | Yağus'u | Yauk'u | Nesr'i

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ

24

gerçekten | saptırdılar | bir çokların | artırma | zalimleri | ancak | sapıklıkça | günahlarından

أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

25

boğuldular | sokuldular | bir ateşe | bulamadılar | kendileri için | başka | Allah'tan | yardımcılar

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

26

dedi | Nuh | Rabbim | bırakma | yeryüzünde | kafirlerden | yurt tutan

إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا

şüphesiz | sen | eğer | bırakırsan | onları | saptırırlar | kullarını | doğurmazlar | ancak | ahlaksız

كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

27

kızıl kafir | Rabbim | bağışla | beni | anamı babamı | o kimseyi | girdi | evime | mü'min olarak

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

28

mü'min erkekleri | mü'min kadınları | artırma | zalimleri | ancak | helakça

22 – "Çok büyük bir tuzak kurdular".

23 – Dediler: "Tanrılarınızı bırakmayın; ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yağus'u, ne Yauk'u ne de Nesr'i bırakmayın".

24 – "Gerçekten çoklarını saptırdılar. Zalimlerin sapıklığından başka bir şeylerini artırma!"

25 – "Günahlarından suya boğuldular, ateşe sokuldular. Kendileri için Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar".

26 – Nuh dedi: "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt tutan bırakma!"

27 – "Şüphesiz sen eğer onları bırakırsan, kullarını saptırırlar; ancak ahlaksız ve kızıl kafir doğururlar".

28 – "Rabbim, beni, anamı babamı ve mü'min olarak evime gireni, mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bağışla! Zalimlerin de ancak helakini artırl

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ١

acayip bir Kur'an dinledik gerçekten biz dediler cinlerden bir bölük dinledi gerçek şu bana vahyolundu de ki

يَهْدِي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ٢ وَاَنَّهُ تَعَالٰى

pek yüce gerçek şu hiç kimseyi Rabbimize asla ortak etmeyeceğiz ona biz de iman ettik doğruya götürüyor

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ٣ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا

beyinsizimiz söyler idi gerçek şu bir evlat ne de ne bir eş edinmedi Rabbimizin büyüklüğü

عَلَى اللهِ شَطَطًا ٤ وَاَنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللهِ

Allah'a karşı cinlerin insanların asla demeyeceğini zannetmiştik gerçekten biz saçma Allah'a karşı

كَذِبًا ٥ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ

cinlerden bir takım erkeklere sığınıyorlar insanlardan bir takım erkekler idi gerçek şu yalan

72 – CIN SURESI

Mekke'de inmiştir.
28 ayettir.

– De ki: "Gerçekten bana vahyolundu ki, cinlerden bir bölük: "Gerçekten biz acayip bir Kur'an işittik" dediler.

– "Doğruya götürüyor; biz de ona iman ettik. Rabbimize hiç kimseyi asla ortak koşmayacağız".

– "Gerçek şu ki, Rabbimizin büyüklüğü pek yücedir. Ne bir eş ne de bir evlat edinmedi".

– "Gerçek şu ki, beyinsizimiz, Allah'a karşı saçma söylerdi".

– "Gerçekten biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan demeyeceğini zannetmiştik".

– "Gerçek şu ki, insanlardan birtakım erkekler cinlerden birtakım erkeklere sığınıyorlar; onların taşkınlıklarını artırıyorlardı".

فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ

Allah asla diriltmeyeceğini siz zannettiniz o şey gibi zannettiler onlar gerçekten taşkınlıkça onları artırmıştı

أَحَدًا ۝٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا

kuvvetli bekçilerce doldurulmuş onu bulduk göğe dokunduk gerçekten biz hiç kimseyi

وَشُهُبًا ۝٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ

şimdi dinlerse artık kim dinlemek için oturacak yerlere ondan oturur idik gerçekten biz alevlerce

يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي

o kimseye istendi şer mi bilmiyoruz gerçekten biz gözetleyen bir alev kendisi için bulur

الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ

iyiler bizden gerçekten biz bir hayır Rabbleri onlara istedi mi yoksa yeryüzünde

وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ۝١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَّنْ نُعْجِزَ

aciz bırakamayacağımızı anladık gerçekten biz çeşitli mezhepler biz idik bunun aşağısında bizden

اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ

o hidayeti işittiğimiz zaman gerçekten biz kaçmakla onu aciz bırakamayacağımızı yeryüzünde Allah'ı

آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝١٣

haksızlıktan ne de eksiklikten korkmaz Rabbine iman ederse artık kim ona iman ettik

7 – "Gerçek şu ki, onlar da sizin gibi. Allah'ın hiç kimseyi asla diriltmeyeceğini zannettiler".

8 – "Gerçek şu ki, biz göğe dokunduk; onun kuvvetli bekçilerle ve alevlerle doldurulmuş olduğunu gördük".

9 – "Gerçek şu ki, biz dinlemek için ondan oturacak yerlere oturur idik. Artık şimdi kim dinlerse, kendisi için gözetleyen bir alev bulur".

10 – "Gerçekten biz bilmiyoruz; yeryüzündekilere şer mi istendi yoksa Rabbi onlara bir hayır mı istedi?"

11 – "Gerçekten bizden iyiler de vardır ve bizden bunun aşağısında olanlar da vardır. Biz çeşitli mezheplere ayrılmıştık".

12 – "Gerçekten biz yeryüzünde Allah'ı aciz bırakamayacağımızı ve kaçmakla onu yine aciz bırakamayacağımızı anladık".

13 – "Gerçekten biz o hidayeti işittiğimiz zaman, ona iman ettik. Artık kim Rabbine iman ederse, eksiklikten de haksızlıktan da korkmaz".

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ

işte onlar | müslüman olursa | artık kim | zulmedenler | içimizden | müslümanlar | içimizden | gerçek biz

تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

odun | cehenneme | oldular | zulmedenlere | gelince | doğruyu | araştırdılar

وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

bol | bir su | onlara | mutlaka içirirdik | yolda | dosdoğru gitselerdi | eğer | şöyle ki

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

çetin | bir azaba | onu | sokar | Rabbinin | zikrinden | yan çizerse | kim | bunda | onları denememiz | için

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ

kalktığı | zaman | gerçek şu | hiçbir kimseye | Allah | beraber | ibadet etmeyin | Allah'ındır | mescitler | gerçekten

عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي

Rabbime | dua ederim | ancak | de ki | keçeler | üzerinde | oluyorlar | nerede iseler | ona | dua ediyor | Allah'ın | kulu

وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

bir hayra | ne de | bir zarara | sizin için | sahip değilim | şüphesiz ben | de | hiç kimseyi | O'na | şirk koşmam

14 – "Gerçekten içimizden Müslümanlar da vardır ve içimizden zulmedenler de vardır. Artık kim Müslüman olursa, işte onlar, doğruyu araştırdılar".

15 – "Zulmedenlere gelince, onlar cehenneme odun oldular".

16 – "Şöyle ki eğer onlar yolda dosdoğru gitselerdi, mutlaka onlara bol bir su içirirdik".

17 – "Onları bunda denememiz için. Kim de Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, onu çetin bir azaba sokar".

18 – Gerçekten mescitler Allah'ındır. Artık Allah'la beraber hiçbir kimseye ibadet etmeyin.

19 – Gerçek şu ki, Allah'ın kulu O'na dua etmek için kalktığı zaman neredeyse üzerinde keçeler gibi olacaklardı (üzerine çullanacaklardı).

20 – De ki: "Ancak ben Rabbime dua derim ve O'na hiç kimseyi şirk koşmam".

21 – De ki: "Şüphesiz ben sizin için ne bir zarara ne de bir hayra sahip değilim".

قُلْ اِنِّى لَنْ يُجِيرَنِى مِنَ اللهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ۙ ٢٢ 22

bir sığınak / O'ndan başka / asla bulamam / hiçbir kimse / Allah'tan / beni / asla kurtaramaz / şüphesiz ben / de ki

اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللهِ وَرِسَالَاتِهٖ ؕ وَمَنْ يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ

onun için var / şüphesiz / peygamberine / Allah'a / isyan ederse / kim / mesajlarına / Allah'tan / bir tebliğ / ancak

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ؕ ٢٣ 23 حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ

tehdit ediliyorlar / o şeyi / gördükleri / zaman / nihayet / ebediyyen / orada / sürekli kalıcılar / cehennem / ateşi

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ٢٤ 24 قُلْ اِنْ اَدْرِى

bilmiyorum / de ki / sayıca / daha az / yardımcı bakımından / daha zayıf / kim / bilecekler

اَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّى اَمَدًا ٢٥ 25 عَالِمُ الْغَيْبِ

gaybi / bilen / bir süre / Rabbim / onun için / kılacak mı / yoksa / tehdit ediliyor / sunuz / o şey / yakın / mı

فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ۙ ٢٦ 26 اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ

çünkü O / bir elçiden / beğenirse / kimi / ancak / kimseyi / gaybine / muttali kılmaz

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ۙ ٢٧ 27 لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا

tebliğ etmişler / gerçekten / bilmesi için / gözetleyiciler / arkasına / önüne / dizer

رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ٢٨ 28

saymakla / şeyi / her / saymıştır / yanlarında / o şeyi / kuşatmıştır / Rablerinin / mesajlarını

22 – De ki: "Şüphesiz ben, beni Allah'tan hiçbir kimse asla kurtaramaz ve ben asla O'ndan başka bir sığınak bulamam".

23 – "Ancak Allah'tan ve mesajlarından bir tebliğ (ederim). Kim Allah'a ve Peygamberine isyan ederse, şüphesiz onun için, içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır".

24 – Nihayet tehdit edildikleri şeyi gördükleri zaman, kimin yardımcı bakımından daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bilecekler.

25 – De ki: "Bilmiyorum, tehdit edildiğiniz şey yakın mı yoksa Rabbim onun için bir süre kılacak mı?

26 – (Rabbim) gaybi bilendir; gaybine kimseyi muttali kılmaz.

27 – Ancak beğendiği bir elçi müstesna. Çünkü O, onun önüne ve arkasına gözetleyiciler dizer.

28 – Bilsin ki Rablerinin mesajlarını gerçekten tebliğ etmişler. O da onların yanındakini kuşatmış ve her şeyi saymakla saymıştır.

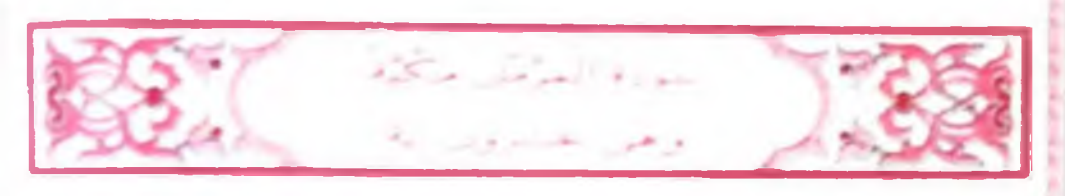

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ١ قُمِ الَّيْلَ اِلاَّ قَلِيلاً ٢ نِصْفَهُ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلاً ٣

ey o bürünen kalk gece ancak birazı yarısını yahut ondan eksilt biraz

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلاً ٤ اِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلاً

yahut artır üzerine oku ağır ağır Kur'an'ı okumakla gerçekten biz birakacağız üzerine bir söz

ثَقِيلاً ٥ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِىَ اَشَدُّ وَطْئاً وَاَقْوَمُ قِيلاً ٦ اِنَّ لَكَ

ağır gerçekten kalkması gecenin o daha ağır oturaklılıkça daha sağlam sözce gerçekten senin için var

فِى النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلاً ٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلاً ٨

gündüz bir yüzme uzun an adını Rabbinin çekil O'na çekilmekle

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لاَ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلاً ٩

Rabbi doğunun batının İlah yoktur ancak O edin onu vekil

73 – MÜZZEMMİL SURESİ

Mekke'de inmiştir. 20 ayettir.

1 – Ey o (elbisesine) bürünen.

2 – Gece kalk, ancak birazı hariç.

3 – Yarısını yahut ondan biraz eksilt.

4 – Yahut üzerine artır ve Kur'an'ı ağır okumakla tane tane oku.

5 – Gerçekten biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.

6 – Gerçekten gece kalkması o, oturaklılıkça daha ağır ve sözce de daha sağlamdır.

7 – Gerçekten senin için gündüz (olayların içinde) uzun bir yüzme vardır.

8 – Rabbinin adını an ve O'na çekilmekle çekil.

9 – Doğunun ve batının Rabbi. O'ndan başka İlah yoktur. O'nu vekil edin.

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

10

yalanlayanları | bırak beni | güzelce | ayrılmakla | onlardan | ayrıl | diyorlar | o şeye | sabret

أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

11 12

yakıcı bir ateş | bukağılar | yanımızda | gerçekten | biraz | onlara süre tanı | nimet | sahipleri

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ

13

dağlar | yer | sarsılır | o gün | acıklı | bir azap | boğaza tıkanma | sahip | yiyecek

وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا

14

bir peygamber | size | gönderdik | gerçekten biz | kayan | bir kum yığını | dağlar | oldu

شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ

15

karşı geldi | bir peygamber | Fir'avn'e | gönderdik | o şey gibi | üzerinize | şahit

فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ

16

eğer korunacaksınız | nasıl | çetin | bir yakalamakla | onu biz de yakaladık | O peygambere | Fir'avn

كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ

17

oldu | onunla | yarılmış | gök | ihtiyar | çocukları | kılacak | bir günden | inkar ederseniz

وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

18 19

bir yol | Rabbine | edinir | dilerse | kim | bir öğüt | bu | şüphesiz | yerine getirilmiş | Onun va'di

10 – Onların dediklerine sabret ve onlardan güzelce ayrılmakla ayrıl.

11 – Beni nimet sahibi yalanlayanlarla baş başa bırak ve onlara biraz süre tanı.

12 – Gerçekten yanımızda bukağılar ve yakıcı bir ateş vardır.

13 – Boğaza tıkanan yiyecek ve acıklı bir azap vardır.

14 – O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar kayan bir kum yığını olur.

15 – Gerçekten biz size bir Peygamber, üzerinize bir şahit gönderdik, Fir'avn'e bir peygamber gönderdiğimiz gibi.

16 – Fir'avn o peygambere karşı geldi; biz de onu çetin bir yakalamakla yakaladık.

17 – Eğer inkar ederseniz, çocukları ihtiyar kılacak bir günden nasıl korunacaksınız?

18 – Onunla gök yarılmış. Onun va'di yerine getirilmiştir.

19 – Şüphesiz bu, bir öğüttür. Dileyen Rabbine bir yol edinir.

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ

bir grup üçte birini yarısını gecenin üçte ikisinden daha az kalkıyorsun gerçekten sen bilir Rabbin şüphesiz

مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ۗ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ

tevbe bahşetti onu asla sayamazsınız gerçekten bildi gündüzü geceyi takdir eder Allah seninle o kimselerden

عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ۗ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ

bir kısmı hastalar içinizden olacak gerçekten bildi Kur'an'dan kolay geldi o şeyi artık okuyun size

يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ

yolunda savaşacaklar bir kısmı Allah'ın lutfundan arıyorlar yeryüzünde seyahat edecekler

اللّٰهِ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ

Allah'a ödünç verin zekatı verin namazı doğru kılın ondan kolay geldi o şeyi artık okuyun Allah

قَرْضًا حَسَنًا ۗ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ

o Allah yanında onu bulursunuz hayırdan kendileriniz için önden gönderiyorsunuz o şeyi güzel bir ödünç

خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ۗ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾

20

çok esirgeyici çok bağışlayıcı Allah şüphesiz Allah'a istiğfar edin sevapça daha büyük daha hayırlı

20 – Şüphesiz Rabbin bilir ki gerçekten sen gecenin üçte ikisinden daha az, yarısını ve üçte birini kalkıyorsun. Seninle beraber olanlardan bir grup da (öyle). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Onu sayamayacağınızı bildi de size tövbe bahşetti. Artık Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Sizden gerçekten hastalar olacağını bildi. Bir kısmı da yeryüzünde seyahat edecek, Allah'ın lutfundan arayacaklar. Bir kısmı da Allah yolunda savaşacaklar. Artık ondan kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir ödünç verin. Kendileriniz için önden gönderdiğiniz hayrı, onu Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük bulursunuz. Allah'a istiğfar edin. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

سورة المدثر مكية وهي
ست وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

74 – MÜDDESSİR SURESİ

Mekke de inmiştir.
56 ayettir.

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنْذِرْ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤

temizle	elbiselerini	tekbir et	Rabbini	uyar	kalk	sarınan	o ey
4		3		2		1	

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧

sabret	Rabbin için	çoğunu bekleyerek	verme	terk et	azaba götürecek şeyleri	
7		6		5		

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى

çok zor	bir gün	o gün	işte o	o boruya	üfürüldüğü	zaman
9				8		

الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ

kıldım	tek	yarattım	o kimseyi	bırak beni	kolay	değil	kafirlere
11				10			

لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ

umuyor	sonra	sermekle	onun için	serdim	hazırlar	oğullar	uzatılmış	mal	onun için
		14			13		12		

أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧

yokuşa	onu	sardıracağım	çok inatçı	ayetlerimiz için	idi	çünkü o	hayır	artırmamı
17			16			15		

1 – Ey o (elbisesine) sarınan,

2 – kalk uyar.

3 – Rabbini tekbir et.

4 – Elbiselerini temizle.

5 – Azaba götürecek şeyleri terk et.

6 – Çoğunu bekleyerek verme.

7 – Rabbin için sabret.

8 – O boruya üfürüldüğü zaman,

9 – İşte o, o gün çok zor bir gündür.

10 – Kafirlere kolay olmayan (bir gündür).

11 – Beni başbaşa bırak o kimse ile ki onu tek yarattım,

12 – Ona uzun boylu mal verdim,

13 – Hazır oğullar (verdim),

14 – Onun için serdikçe serdim.

15 – Sonra da artırmamı umuyor.

16 – Hayır, çünkü o, ayetlerimiz için çok inatçı idi.

17 – Onu yokuşa sardıracağım.

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ

sonra bakti sonra ölçtü nasıl kahrolsun sonra ölçtü nasıl kahrolsun ölçtü düşündü gerçekten o

عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ

bir sihir ancak bu değil dedi kibirlendi arkasını döndü sonra surat astı kaşlarını çattı

يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ

sana bildirdi ne Sekar'a onu sokacağım insanın sözü ancak bu değil nakledilliyor

مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

on dokuz üzerinde deriyi çok kavurucu bırakmıyor koymuyor Sekar ne

وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

bir sınama ancak sayılarını kılmadık melekler ancak ateşin sahiplerini kılmadık

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِيمَٰنًا

imanca iman ettiler o kimseler ki artsın kitap kendilerine verildi o kimseler ki kesin inansın diye kafir oldular o kimseler için

وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم

kalplerinde o kimseler demesi için mü'minler kitap kendilerine verildi o kimseler şüphe etmesin

18 – Gerçekten o düşündü, ölçtü.

19 – Kahrolsun, nasıl ölçtü?

20 – Sonra kahrolsun, nasıl ölçtü?

21 – Sonra baktı,

22 – Sonra kaşlarını çattı, surat astı.

23 – Sonra arkasını döndü, kibirlendi:

24 – "Bu, ancak nakledilen bir sihirdir" dedi.

25 – "Bu, ancak insan sözüdür" dedi.

26 – Onu Sekar'a atacağım.

27 – Sekar nedir, bilir misin?

28 – Bir şey koymaz, bırakmaz.

29 – Deriyi çok kavurucudur.

30 – Üzerinde on dokuz (melek) vardır.

31 – Ateşin sahiplerini ancak melekler kıldık ve sayılarını da ancak kafirler için bir sınama kıldık ki, kendilerine kitap verilenler kesin inansınlar, iman edenlerin imanı artsın ve kitap verilenlerle mü'minler şüphe etmesinler ve kalplerinde hastalık olanlarla kafirler: "Allah bu misalle ne istedi?" desinler, diye. İşte Allah dilediğini böyle şaşırtır ve dilediğine hidayet eder. Rabbinin ordularını ancak O bilir. O insan için ancak bir öğüttür.

مَرَضٌ وَالْكٰفِرُونَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۟ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ

diler / o kimseyi / Allah / şaşırtır / işte böyle / misal olarak / bununla / Allah / istedi / ne / kafirler / hastalık

وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ۟ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۟ وَمَا هِىَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ۟ ﴿٣١﴾ 31

insan için / bir öğüt / ancak / 0 / değildir / 0 / ancak / Rabbinin / ordularını / bilmez / diler / o kimseyi / hidayet eder

كَلَّا ۟ وَالْقَمَرِ ۙ ﴿٣٢﴾ 32 وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ۙ ﴿٣٣﴾ 33 وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ۙ ﴿٣٤﴾ 34 اِنَّهَا

gerçekten o / ağardığı / zaman / sabaha / arkasını döndüğü / zaman / geceye / aya andolsun / hayır

لَاِحْدَى الْكُبَرِ ۙ ﴿٣٥﴾ 35 نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ۙ ﴿٣٦﴾ 36 لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ

ileri gitmek / sizden / diledi / o kimse için / insan için / bir uyarıcı olarak / en büyük / elbette biri

اَوْ يَتَاَخَّرَ ۟ ﴿٣٧﴾ 37 كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۙ ﴿٣٨﴾ 38 اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ۟ ﴿٣٩﴾ 39

sağın / sahipleri / ancak / rehin / kazandı / o şeyle / nefis / her / geri kalmak / yahut

فِىْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ۙ ﴿٤٠﴾ 40 عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ۙ ﴿٤١﴾ 41 مَا سَلَكَكُمْ فِىْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ 42 قَالُوْا

dediler / Sekar'a / sizi / soktu / ne / günahkarlardan / soruşuyorlar / cennetlerde

لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ۙ ﴿٤٣﴾ 43 وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ۙ ﴿٤٤﴾ 44 وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ

ile / dalıyorduk / idik / yoksulu / yedirmiyoruz / değildik / namaz kılanlardan / biz değildik

الْخَآئِضِيْنَ ۙ ﴿٤٥﴾ 45 وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۙ ﴿٤٦﴾ 46 حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ۟ ﴿٤٧﴾ 47

ölüm / bize geldi / nihayet / ceza / gününü / yalanlıyoruz / idik / dalanlar

32 – Hayır, ay'a andolsun,

33 – Arkasını döndüğü zaman geceye andolsun,

34 – Ağardığı zaman sabaha andolsun ki,

35 – Gerçekten o (cehennem), elbette en büyüklerden (belalardan) biridir.

36 – İnsan için bir uyarıcı olarak.

37 – Sizden ileri gitmek yahut geri kalmak isteyen için.

38 – Her nefis kazandığı şeyle rehindir.

39 – Ancak sağın sahipleri hariç.

40 – Onlar cennetlerde soruşurlar,

41 – Günahkarlardan:

42 – "Sizi Sekar'a ne attı?" diye.

43 – Onlar da dediler: "Biz namaz kılanlardan değildik".

44 – "Yoksulu yedirmezdik".

45 – (Batıla) dalanlarla beraber dalardık".

46 – "Ceza gününü yalanlardık".

47 – "Nihayet bize ölüm geldi".

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

48 49

şefaat edenlerin şefaati onlara artık fayda vermez — onlara ne oluyor öğütten yüz çevirenler

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ

50 51

sanki onlar eşekler ürken aslandan kaçtı doğrusu her kişi ister

مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

52 53

onlardan verilmesini sahifeler açılmış hayır doğrusu korkmuyorlar ahiretten

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ

54 55

hayır şüphesiz o bir öğüt artık kim dilerse ondan öğüt alır öğüt almazlar

إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

56

ancak dilemesi Allah O ehli takvanın ehli mağfiretin

سورة القيمة مكية
وهي اربعون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

48 – Artık onlara şefaat edenlerin şefaati fayda vermedi.

49 – Onlara ne oluyor da öğütten yüz çeviriyorlar?

50 – Sanki onlar ürken eşeklerdir;

51 – Aslandan kaçan.

52 – Doğrusu, onlardan her kişi kendisine açılmış sahifeler verilmesini ister.

53 – Hayır, doğrusu onlar ahiretten korkmuyorlar.

54 – Hayır, şüphesiz o, bir öğüttür.

55 – Kim dilerse ondan öğüt alır.

56 – Ancak Allah dilerse öğüt alırlar. O, takvanın da ehlidir, mağfiretin de ehlidir.

حزب ٤

75 – KIYAMET SURESİ

Mekke'de inmiştir.
40 ayettir.

1 – Hayır, yemin ederim kıyamete,

2 – Hayır, yemin ederim çok kınayan nefse ki,

3 – İnsan, kemiklerini asla toplayamayacağımızı mı sanıyor?

4 – Evet, onun parmaklarını düzeltmeğe gücümüz yeter.

5 – Doğrusu, insan önündekini yalanlamak ister.

6 – "Kıyamet günü ne zaman?" diye sorar.

7 – Göz kamaştığı zaman,

8 – Ay tutulduğu zaman,

9 – Güneşle ay toplandığı zaman,

10 – İnsan: "Kaçacak yer nerede?" der.

11 – Hayır, sığınak yoktur.

12 – O gün karargah Rabbinedir.

13 – O gün insan önceden gönderdiğinden ve geriye bıraktığından haberdar edilir.

14 – Doğrusu, insan nefsine karşı bir şahittir.

15 – Mazeretlerini ortaya atsa da!

16 – Onu (Kur'an'ı) acele etmen için onunla dilini depretme.

17 – Şüphesiz onu toplamak ve onu okutmak bizim üzerimizedir.

18 – Onu okuduğun zaman onun okunuşunu izle.

19 – Sonra onu açıklamak bizim üzerimizedir.

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ ﴿١﴾ وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ

1 2

sanıyor mu / çok kınayan / nefse / yemin ederim / hayır / kıyamet / gününe / yemin ederim / hayır

الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ؕ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِرِينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ

3 4

ister / doğrusu / parmaklarını / düzeltmemize / gücü yetenler / evet / kemiklerini / asla toplayamayacağımızı / en

الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُ ۚ ﴿٥﴾ يَسْئَلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ؕ ﴿٦﴾ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۙ ﴿٧﴾

5 6 7

göz / kamaştığı / zaman / kıyamet / günü / ne zaman / sorar / önündekini / yalanlamak / insan

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۙ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۙ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ

8 9

nerede / o gün / insan / der / ay / güneş / toplandığı / ay / tutulduğu

الْمَفَرُّ ۚ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ۚ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ؕ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ

10 11 12

insan / haberdar edilir / karargah / o gün / Rabbine / sığınak / yoktur / hayır / kaçacak yer

يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ؕ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيرَةٌ ۙ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى

13 14

ortaya atsa da / bir şahit / nefsine / karşı / insan / doğrusu / geri bıraktı / önceden gönderdi / o şeyle / o gün

مَعَاذِيرَهُ ؕ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ؕ ﴿١٦﴾ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

15 16

onu toplamak / bizim üzerimize / şüphesiz / onu / acele etmen için / dilini / onunla / depretme / mazeretlerini

وَقُرْاٰنَهُ ۚ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُ ۚ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ؕ ﴿١٩﴾

17 18 19

onu açıklamak / bizedir / gerçekten / sonra / okunuşunu / izle / onu okuduğumuz / zaman / onu okutmak

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
20 21 22
hayır bilakis çabuk geçeni seviyorsunuz ahireti bırakıyorsunuz bazı yüzler o gün parlak

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا
23 24
Rabbine bakan bazı yüzler o gün buruşuk iyice bilir yapılacağını kendisine

فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ
25 26 27
belini kıran hayır geldiği zaman köprücük kemiklerine denildiğinde kim afsunlayan iyice bildiğinde gerçekten o

الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾
28 29 30
o ayrılık dolaştığında bacak bacağa Rabbinedir o gün sevk

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾
31 32 33
sadaka vermedi namaz kılmadı fakat yalanladı yüz çevirdi sonra gitti ailesine geriniyor

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ
34 35
yaklaştı sana daha yaklaştı sonra yaklaştı sana daha yaklaştı zanneder mi

الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ
36 37
insan bırakılacağını başıboş değil miydi bir belsuyu meniden dökülen sonra

20 – Hayır, sız bilakis çabuk geçeni (dünyayı) seviyorsunuz.

21 – Ahireti bırakıyorsunuz.

22 – O gün bazı yüzler parlaktır.

23 – Rabbine bakmaktadır.

24 – O bazı yüzler de buruşuktur.

25 – Belinin kırılacağını iyice bilir.

26 – Hayır, (can) köprücük kemiklerine geldiği zaman,

27 – "Afsunlayan kim?" denildiği zaman,

28 – Onun ayrılık olduğunu iyice bildiği zaman,

29 – Bacak bacağa dolaştığı zaman,

30 – O gün sevk yalnız Rabb'inedir.

31 – Sadaka vermedi, namaz kılmadı.

32 – Fakat yalanladı ve yüz çevirdi.

33 – Sonra gerinerek ailesine gitti.

34 – Sana yaklaştı, daha yaklaştı.

35 – Sonra sana yaklaştı, daha yaklaştı.

36 – İnsan başı boş bırakılacağını mı zanneder?

37 – Dökülen bir meni değil miydi?

كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

erkeği | iki çifti | ondan | yaptı | düzeltti | derken yarattı | kan pıhtısı | oldu

وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

dişiyi | değil mi | bu | kadir | diriltmeğe | ölüleri

سورة الانسان مدنية
وهي إحدى وثلثون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا

gerçekten | yarattık | anılır | bir şey | değildi | uzun devirden | bir zaman | insanın | üzerine | geldi | gerçekten

الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٢﴾ اِنَّا

gerçekten biz | gören | işiten | onu | kıldık | onu deniyoruz | karışık | bir damla sudan | insanı

هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا

zincirler | kafirler için | hazırladık | gerçekten biz | nankör | yahut | şükreden | ya | yolu | ona | gösterdik

وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ﴿٥﴾

kâfur | katkısı | oldu | dolu bardaktan | içerler | iyiler | şüphesiz | çılgın ateş | bukağılar

38 – Sonra kan pıhtısı oldu; derken onu yaratıp düzeltti.

39 – Ondan erkek ve dişi iki çifti yarattı.

40 – Bu, ölüleri diriltmeğe kadir değil mi?

76 – İNSAN SURESİ

Medine'de inmiştir.
31 ayettir.

1 – Gerçekten insanın üzerine uzun devirden bir zaman geçti ki anılır bir şey değildi.

2 – Gerçekten biz insanı karışık menîden yarattık. Onu deniyoruz. Onu işiten ve gören kıldık.

3 – Gerçekten biz ona yolu gösterdik; ya şükredendir yahut nankördür.

4 – Gerçekten biz, kafirler için zincirler, bukağılar ve çılgın ateş hazırladık.

5 – Şüphesiz iyiler katkısı kâfur bir dolu bardaktan içerler.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ

6

korkarlar adağı yerine getirirler patlatmakla onu patlatırlar Allah'ın kulları onu içer bir pınar

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا

7

yetime yoksula sevgisine rağmen yemeği yedirirler yaygın şerri oldu bir günden

وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

8

teşekkür ne de bir ne bir karşılık sizden istemiyoruz Allah'ın yüzü için sizi yediriyoruz ancak esire

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ

10

günün o şerrinden Allah onları korudu pek çetin asık suratlı bir günden Rabbimizden korkuyoruz gerçekten biz

وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

11 12

ipekle cennetle sabrettiler o şeyle onları mükafatlandırdı bir sevinç parlaklık onlara verdi

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ

13

onlara yakın zemheri ne de ne güneş orada görmezler koltuklara orada kurulmuşlar

ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ

14

gümüşten bir kapla üzerlerinde dolaşılır boyun eğdirmekle meyveleri boyun eğdirilmiş gölgeleri

6 – O bir pınardır ki onu Allah'ın kulları içerler. Onu patlatmakla patlatırlar.

7 – Onlar adağı yerine getirir ve şerri yaygın olan bir günden korkarlar.

8 – Sevgisine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9 – "Sizi ancak Allah rızası için yediriyoruz: sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür beklemiyoruz" (derler).

10 – "Gerçekten biz Rabbimizden, asık suratlı pek çetin bir günden korkuyoruz".

11 – Allah da onları o günün şerrinden korudu ve onlara parlaklık ve bir sevinç verdi.

12 – Onları, sabrettikleri şeye karşılık cennet ve ipekle mükafatlandırdı.

13 – Orada koltuklara kurulmuşlar. Orada ne güneş ne de zemheri (soğuğu) görmezler.

14 – Gölgeleri onlara yakın ve meyveleri boyun eğdirilmekle boyun eğdirilmiş.

وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ

15 16

içirilirler / bir takdirle / onları / takdir ettiler / gümüşten / billurlar / billurlar / oldu / kupalarla

فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ

17 18

dolaşır / selsebil / adlandırılır / orada / bir pınar / zencefil / katkısı / oldu / bir kadeh / orada

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾

19

saçılmış / inci / onları / sanırsın / onları / gördüğün / zaman / ölümsüz / çocuklar / üzerlerinde

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ

20

ince ipek / elbiseler / üzerlerinde / büyük / saltanat / bir nimet / görürsün / orada / gördüğün / zaman

خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا

bir şarap / Rableri / onlara / içirdi / gümüşten / bileziklerle / süslenmişler / kalın ipek / yeşil

طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ

21 22

biz / gerçekten / biz / şükranla karşılanmış / gayretiniz / oldu / bir mükafat / sizin için / oldu / bu / gerçekten / tertemiz

نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ

23

onlardan / itaat etme / Rabbinin / hükmüne / öyleyse sabret / indirmekle / Kur'an'ı / sana / indirdik

آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

24 25

akşam / sabah / Rabbinin / adını / zikret / gavura / yahut / günahkara

15 – Üzerlerinde (etraflarında) gümüşten bir kapla ve billur kupalarla dolaşılır.

16 – Gümüşten billurlar. Onu bir takdirle takdir etmişler.

17 – Orada katkısı zencefil olan bir kadehten içirilirler.

18 – Orada bir pınar ki ona Selsebil adı verilir.

19 – Üzerlerinde (etraflarında) ölümsüz çocuklar dolaşır. Onları gördüğün zaman saçılmış inciler sanırsın.

20 – Gördüğün zaman orada bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21 – Üzerlerinde ince ve kalın yeşil ipek elbiseler. Gümüşten bileziklerle süslenmişler. Rableri onlara tertemiz bir şarap içirmiştir.

22 – Gerçekten bu, sizin için bir mükafat oldu ve gayretiniz şükranla karşılanmış oldu.

23 – Gerçekten biz Kur'an'ı sana indirmekle (ağır ağır) indirdik.

24 – Öyleyse Rabbinin hükmüne sabret ve onlardan günahkara yahut gavura itaat etme.

25 – Rabbinin adını sabah akşam tesbih et.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَاۤءِ يُحِبُّونَ

seviyorlar onlar gerçekten uzun gece O'nu tesbih et O'na secde et geceden

الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاۤءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ

biz ağır bir gün arkalarında bırakıyorlar çabuk geçeni

خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَاۤ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَاۤ اَمْثَالَهُمْ

benzerlerini değiştiririz dilediğimiz zaman mafsallarını pekiştirdik onları yarattık

تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاۤءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

bir yol Rabbine edinir dilerse kim bir öğüt bu gerçekten değiştirmekle

وَمَا تَشَاۤؤُنَ اِلَّاۤ اَنْ يَشَاۤءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ

sokar hikmet sahibi hakkıyla bilen oldu Allah şüphesiz Allah'ın dilemesi hariç dileyemezsiniz

مَنْ يَشَاۤءُ فِى رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

acıklı bir azap onlar için hazırladı zalimlere rahmetine diler o kimseyi

سورة المرسلات
مكية وهي خمسون آية

26 – Geceden O'na secde et ve gece O'nu uzun (uzadıya) tesbih et.

27 – Gerçekten onlar çabuk geçeni (dünyayı) seviyorlar ve arkalarında ağır bir gün bırakıyorlar.

28 – Onları biz yarattık ve mafsallarını pekiştirdik. Dilediğimiz zaman benzerlerini değiştirmekle değiştiririz.

29 – Gerçekten bu bir öğüttür. Kim dilerse, Rabbine bir yol edinir.

30 – Allah dilemezse siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah hakkıyle bilen, hikmet sahibidir.

31 – Dilediğini rahmetine sokar. Zalimler için ise acıklı bir azap hazırlamıştır.

77 – MÜRSELAT SURESİ

Mekke'de inmiştir.
50 ayettir.

1 – Andolsun, arka arkaya gönderilenlere,

2 – Savurdukça savuranlara,

3 – Yaydıkça yayanlara,

4 – Ayırdıkça ayıranlara,

5 – Öğüt bırakanlara,

6 – Özür için yahut uyarmak için,

7 – Gerçekten size va'dolunan şey elbette gerçekleşecek.

8 – Yıldızlar silindiği zaman,

9 – Gök yarıldığı zaman,

10 – Dağlar savrulduğu zaman,

11 – Peygamberler vakitlendirildiği (muayyen vakitleri geldiği) zaman,

12 – Hangi gün için ertelendi?

13 – Ayrım günü için.

14 – Ayrım gününün ne olduğunu sana ne bildirdi?

15 – Vay haline o gün (bunu) yalan sayanların!

16 – Öncekileri helak etmedik mi?

17 – Sonra ötekileri arkalarına düşürmedik mi?

18 – İşte biz, günahkarlara böyle yaparız.

19 – Vay haline o gün (bunu) yalan sayanların!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

1 2 3

andolsun gönderilenlere arka arkaya savuranlara savurdukça yayanlara yaydıkça

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا

4 5 6

ayırdıkça ayıranlara bırakanlara öğüt özür için yahut uyarmak için gerçekten o şey ki

تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

7 8 9

tehdit ediliyorsunuz elbette gerçekleşecek zaman yıldızlar silindiği gök yarıldığı

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾

10 11 12

zaman savrulduğu dağlar zaman peygamberler vakitlendirildiği için hangi gün ertelendi

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

13 14

ayrım günü için ayrım ne sana bildirdi ne günü o gün vay haline

لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

15 16 17

yalan sayanların helak etmedik mi öncekileri sonra arkalarına düşüreceğiz ötekilerini

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

18 19

işte böyle yaparız günahkarlara vay haline o gün yalan sayanların

أَلَمْ نَخْلُقْكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ

20 21

bir süreye kadar sağlam bir karargahta onu kıldık hakir bir sudan sizi yaratmadık mı

مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

22 23 24

belli kadir olduk ne güzel kadirler vay haline o gün yalan sayanların

أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا

25 26

yeri toplayıcı kap diriler için ölüler için kıldık

فِيهَا رَوَٰسِىَ شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

27

onda sabit dağlar yüksekler içirdik size bir su tatlı yazıklar olsun o gün

لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ ٱنطَلِقُوٓا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ ٱنطَلِقُوٓا

28 29

yalan sayanlara gidin o şeye idiniz onu yalanlıyorsunuz gidin

إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا

30 31

bir gölgeye sahip üç kola değildir gölgelendirici savmaz alevden o gerçekten

تَرْمِى بِشَرَرٍ كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

32 33

saray gibi kıvılcımlar atıyor sanki o develer sarı sarı yazıklar olsun o gün

20 – Sizi hakir (değersiz) bir sudan yaratmadık mı?

21 – Onu sağlam bir karargahta kıldık.

22 – Belli bir süreye kadar.

23 – Biz kadir olduk. Biz ne güzel kadirleriz!

24 – Vay haline o gün (onu) yalanlayanların!

25 – Yeri toplayıcı kılmadık mı?

26 – Diriler ve ölüler için.

27 – Onda yüksek sabit dağlar kıldık ve size tatlı bir su içirdik.

28 – Yazıklar olsun, o günü yalan sayanlara!

29 – Yalanladığınız o şeye gidin;

30 – Üç kola sahip bir gölgeye.

31 – Ne gölgeleyici ne de alevden savar.

32 – Gerçekten o, saray gibi kıvılcımlar atar.

33 – Sanki o, sarı sarı develerdir.

34 – Yazıklar olsun o günü yalan sayanlara!

35 – Bu bir gün ki konuşmazlar.

36 – Onlara izin verilmez ki özür dilesinler.

37 – Yazıklar olsun o günü yalan sayanlara!

38 – Bu ayırım günüdür. Sizi de öncekileri de topladık.

39 – Eğer sizin için bir tuzağınız varsa, bana tuzak kurun,

40 – Yazıklar olsun o günü yalanlayanlara!

41 – Şüphesiz sakınanlar, gölgelerde ve pınarlardadır.

42 – Canlarının çektiği meyvelerde.

43 – Yaptıklarınıza karşılık olarak afiyetle yiyin, için.

44 – Gerçekten biz, iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

45 – Yazıklar olsun o günü yalanlayanlara!

46 – Yiyin ve biraz faydalanın. Şüphesiz sizler suçlularsınız.

47 – Yazıklar olsun o günü yalanlayanlara!

48 – Onlara: "Ruku edin" denildiği zaman, ruku etmezler.

49 – Yazıklar olsun o günü yalanlayanlara!

50 - Bundan sonra hangi söze inanacaklar?

سورة النبأ مكية
وهي اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ١ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ٢ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٣ كَلَّا

1 2 3

hayır | ihtilaf ediciler | onda | onlar | o ki | büyük | o haberden | birbirlerine soruyorlar | hangi şeyden

سَيَعْلَمُونَ ٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَٰدًا ٦ وَالْجِبَالَ

4 5 6

yakında bilecekler | hayır | yine | yakında bilecekler | kılmadık mı | yeryüzünü | bir döşek | dağları

أَوْتَادًا ٧ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٨ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ٩ وَجَعَلْنَا

7 8 9

kazıklar | yarattık | sizi | çift çift | kıldık | uykunuzu | dinlenme | kıldık

اللَّيْلَ لِبَاسًا ١٠ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١١ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا

10 11

geceyi | örtü | kıldık | gündüzü | geçim vakti | yaptık | üstünüzde | yedi

78 – NEBE' SURESİ

Mekke'de inmiştir.
40 ayettir.

1 – Hangi şeyden birbirlerine soruyorlar?

2 – O büyük haberden mi?

3 – O ki onlar onda ihtilaf ediciler.

الجزء ٣٠

4 – Hayır, yakında bilecekler.

5 –Yine hayır, yakında bilecekler.

6 – Yeri bir döşek kılmadık mı?

7 – Dağları kazıklar.

8 – Sizi çift çift yarattık.

9 – Uykunuzu dinlenme kıldık.

10 – Geceyi örtü kıldık.

11 – Gündüzü geçim vakti kıldık.

12 – Üstünüze sağlam yedi kat (gök) yaptık.

13 – (Onda) çok parlak bir kandil kıldık.

14 – Sıkan (bulut)lardan şarıl şarıl bir su indirdik.

15 – Onunla hububat ve bitki çıkaralım, diye.

16 – Sarmaş dolaş bahçeler.

17 – Gerçekten ayrım günü, belirlenen vakit oldu.

18 – O gün sura üfürülür; bölük bölük gelirsiniz.

19 – Gök açıldı; kapı kapı oldu.

20 – Dağlar yürütüldü; bir serap oldu.

21 – Şüphesiz cehennem gözlem yeri oldu,

22 – Azgınlar için dönüş yeri olarak.

23 – Orada asırlarca kalıcılar.

24 – Orada ne bir serinlik ne de bir içecek tatmazlar.

25 – Ancak kaynar su ve irin.

26 – Uygun bir karşılık olarak.

27 – Çünkü onlar bir hesap ummuyorlardı.

28 – Ayetlerimizi yalanlamakla yalanladılar.

29 – Her şeyi yazarak saydık.

30 – Tadın, sizin ancak azabınızı artıracağız.

شِلَالًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ

مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ

فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ

كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ

أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

31 32 33

şüphesiz sakınanlara var kurtuluş bahçeler üzüm bağları memeleri tomurcuklanmış genç kızlar yaşıtları

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ

34 35

bardak dolu işitmezler orada ne boş laf ne yalanlama bir mükafat olarak

رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ

36

Rabbinden bir vergi yeterli Rabbi göklerin yerin ikisi arasında Rahman

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا

37

O'ndan bir hitaba o günde durur Ruh melekler saf saf sahip olamazlar

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ

38

konuşmazlar ancak o kimse ki izin verdi ona Rahman dedi doğru işte bu o gün hak artık kim

شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ

39

dilerse edinir Rabbine bir dönüş yeri gerçekten biz sizi uyardık bir azaptan yakın o günde bakar kişi

مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

40

önden gönderdiği iki elinin der kafir ah keşke ben olaydım toprak

31 – Şüphesiz sakınanlar için kurtuluş vardır.

32 – Bahçeler ve üzüm bağları.

33 – Memeleri tomurcuklanmış yaşıt genç kızlar.

34 – Dolu bardaklar.

35 – Orada ne boş laf ne de yalanlama işitmezler.

36 – Rabbinden bir mükafat, yeterli bir vergi olarak.

37 – Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rahman Rabbi. O'ndan bir hitaba sahip olamazlar.

38 – O günde Ruh ve melekler saf saf dururlar. Konuşmazlar, ancak Rahman'ın izin verip de doğru diyen müstesna.

39 – İşte bu o hak gündür. Artık kim dilerse, Rabbine bir yol edinir.

40 – Gerçekten biz sizi yakın bir azapla uyardık. O günde kişi iki elinin önceden yaptığına bakar ve kafir: "Ah keşke, toprak olsaydım!" der.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾

3 2 1
yüzmekle yüzenlere çekmekle yavaşça çekenlere şiddetle andolsun çekenlere

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا

6 5 4
onu izler sarsan sarsar o günde işi idare edenlere koşmakla koşanlara

الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا

9 8 7
biz mi gerçekten derler yerdedir gözleri titremektedir o gün bazı kalpler arkadan gelen

لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا

11 10
o takdirde işte bu dediler çürümüş kemikler olduğumuz zaman mı eski hal elbette döndürülmüşler

كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

14 13 12
toprağın üstündeler onlar bakarsın ki tek bir haykırış o ancak ziyanlı bir dönüş

79 – NAZİAT SURESİ

Mekke'de inmiştir.
46 ayettir.

1 – Andolsun, şiddetle çekenlere,

2 – Yavaşça çekmekle çekenlere,

3 – Yüzmekle yüzenlere,

4 – Koşmakla koşanlara,

5 – İşi idare edenlere,

6 – O günde sarsan sarsar,

7 – Onu arkadan gelen izler.

8 – O gün kalpler titremektedir.

9 – Gözleri yerdedir.

10 – "Biz mi gerçekten elbette eski hale döndürüleceğiz?" derler.

11 – "Çürümüş kemikler olduğumuz zaman mı?"

12 – Dediler: "O takdirde işte bu, ziyanlı bir dönüştür".

13 – O ancak bir tek haykırıştır.

14 – Bakarsın ki onlar toprağın üstündeler.

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

15 16

Musa'nın sözü sana geldi mi — hani Rabbi ona Kutsal Tuva vadisinde seslenmişti

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَاَهْدِيَكَ

17 18

Fir'avn'e git çünkü o azdı — de ki var mısın temizlenmene — seni hidayet edeyim mi

اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ

19 20 21

Rabbine korkasın — ona böylece gösterdi mucizeyi en büyük — yalanladı isyan etti — sonra

اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ

22 23 24

Koşuyor arkasını döndü — topladı seslendi — dedi ben Rabbiniz en yüce — yakaladı onu Allah

نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ

25 26

Sonun ve ilkin ibretli cezası ile — gerçekten bunda elbette bir ibret o kimse için korkuyor — siz mi

اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ بَنٰىهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿٢٨﴾

27 28

Daha çetin yaratmaca yoksa gök mü — onu yapıp yükseltti boyunu — düzenledi onu

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣٠﴾

29 30

Gecesini karartı nurunu çıkardı — bundan sonra yeri döşedi onu

15 – Sana Musa'nın sözü geldi mi?

16 – Hani, Rabbi ona Kutsal Tuva vadisinde seslenmişti.

17 – "Fir'avn'e git, çünkü o azdı".

18 – Ona de: "Temizlenmene var mısın?" de.

19 – "Seni Rabbine hidayet edeyim mi, korkarsın".

20 – Ona en büyük mucizeyi gösterdi.

21 – O da yalanladı ve isyan etti.

22 – Sonra koşarak arkasını döndü.

23 – (Adamlarını) topladı da seslendi:

24 – "Sizin en yüce Rabbiniz benim!" dedi.

25 – Allah da onu sonun ve ilkin ibretli cezası ile yakaladı.

26 – Gerçekten bunda korkan için elbette bir ibret vardır.

27 – Yaratma bakımından siz mi daha çetinsiniz yoksa gök mü? Onu (Allah) yarattı.

28 – Boyunu yükseltip onu düzenledi.

29 – Gecesini karartı, nurunu çıkardı.

30 – Bundan sonra da yeri döşedi.

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾
32 31
onlan dikti dağları otlağını suyunu ondan çıkardı

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ
34 33
o gün en büyük bastıran bela geldiği zaman hayvanlarınıza size fayda için

يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ
36 35
o kimseye gelince görür o kimse için cehennem açığa çıkarıldığı zaman çalıştı o şeyi insan hatırlar

طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾
39 38 37
bannaktır o cehennem şüphesiz dünya hayatını tercih etti taşkınlık etti

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾
40
arzudan nefsi men etti Rabbinin makamından korktu o kimseye ki gelince

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ اَنْتَ
42 41
sen nerede demir atması ne zaman kıyametten sana soruyorlar bannaktır o cennet şüphesiz

مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾
45 44 43
ondan korkar o kimsenin uyarıcısı sen ancak sonu Rabbine onu anmaktan

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾
46
kuşluğu yahut bir akşam üzeri ancak kalmadılar onu gördükleri gün onlar sanki

31 – Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32 – Dağları dikti.

33 – Sizin ve hayvanlarınızın faydası için.

34 – En büyük bastıran bela geldiği zaman.

35 – O gün insan çalıştığı şeyleri hatırlar.

36 – Cehennem gören kimse için açığa çıkarılmıştır.

37 – Gelince o kimseye ki taşkınlık etti,

38 – Dünya hayatını tercih etti;

39 – Şüphesiz cehennemdir ona barınak.

40 – Gelince ona kim, Rabbinin makamından korktu ve nefsi arzudan men etti.

41 – Şüphesiz cennettir onun barınağı.

42 – Sana kıyametten soruyorlar; onun demir atması ne zamandır, diye?

43 – Onu anmaktan sen neredesin?

44 – Onun sonu Rabbinedir.

45 – Sen ancak ondan korkanın uyarıcısısın.

46 – Sanki onlar onu gördükleri gün (dünyada) ancak bir akşam üstü yahut kuşluğu kadar kalmışlardır.

سورة عبس مكية
وهي اثنتان واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۙ ﴿١﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ؕ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۙ ﴿٣﴾
1 2 3
yüzünü ekşitti / arkasını döndü / diye / geldi / kendisine / o kör / ne / bildiriyor / sana / belki o / arınacak

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ؕ ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۙ ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ
4 5
yahut / öğüt alacak / fayda verecekti ona / o öğüt / amma / o kimseki / tenezzül etmedi / sen / ona

تَصَدّٰى ؕ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ؕ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۙ ﴿٨﴾ وَهُوَ
6 7 8
yöneliyor-sun / değil / sana / anınma-ması / amma / o kimse ki / geldi / sana / koşuyor / iken o

يَخْشٰى ۙ ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۚ ﴿١٠﴾ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۚ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهُ ۘ ﴿١٢﴾
9 10 11 12
korkuyor / sen / ondan / oyalanıyorsun / hayır / gerçekten o / bir öğüttür / artık kim / dilerse / ondan öğüt alır

80 – ABESE SURESİ

Mekke'de inmiştir.
42 ayettir.

1 – Yüzünü ekşitti ve arkasını döndü,

2 – Kendisine kör geldi, diye.

3 – Ne biliyorsun, belki o arınacak?

4 – Yahut öğüt alacak da öğüt ona fayda verecek.

5 – Ama o kimse ki tenezzül etmedi,

6 – Sen ona yöneliyorsun.

7 – Arınmaması sana değil.

8 – Ama o kimse ki sana koşarak geldi,

9 – O ki korkuyor,

10 – Sen ondan oyalanıyorsun.

11 – Hayır, gerçekten o (Kur'an) bir öğüttür.

12 – Artık kim dilerse, ondan öğüt alır

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

13 14 15

değerli sahifelerde — yüceltilmiş temizlenmiş — katiplerin ellerıyle

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

16 17 18

iyiler kahrolası insan ne de nankör — hangi şeyden yarattı onu

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾

19 20 21

bir damla sudan yarattı onu — onu biçimlendirdi sonra yolu onu kolaylaştırdı sonra onu kabre gömdü öldürdü onu

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾

22 23

sonra zaman dilediği onu diriltti — hayır yerine getirmedi o şeyi emretti ona

فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ

24 25

insan yediğine öyleyse baksın — biz gerçekten döktük suyu dökmekle sonra

شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

26 27 28

yeri yardık yarmakla — onda tane bitirdik üzüm ve yonca

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾

29 30 31

zeytin ve hurma — bahçeler bol ağaçlı meyve otlak

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾

32 33

sizi ve hayvanlarınızı faydalandırmak — zaman geldiği sağır eden kulakları

13 – Değerli sahifelerde.

14 – Yüceltilmiş, temizlenmiş,

15 – katiplerin elleriyle,

16 – değerliler, iyiler.

17 – Kahrolsun, insan, ne de nankör!

18 – Onu (Allah) hangi şeyden yarattı?

19 – Bir damla sudan. Onu yaratıp biçimlendirdi.

20 – Sonra ona yolu kolaylaştırdı.

21 – Sonra onu öldürüp kabre gömdü.

22 – Sonra onu dilediği zaman diriltti.

23 – Hayır, o (insan Allah'ın) emrettiğini yerine getirmedi.

24 – İnsan yediğine baksın:

25 – Gerçekten biz suyu dökmekle döktük.

26 – Sonra yeri yarmakla yardık;

27 – Onda tane bitirdik,

28 – Üzüm ve yonca.

29 – Zeytin ve hurma.

30 – Bol ağaçlı bahçeler.

31 – Meyve ve otlak;

32 – Sizi ve hayvanlarınızı faydalandırmak için.

33 – Kulakları sağır eden o ses geldiği zaman,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

yaştık arkadaşından | babasından | anasından | kardeşinden | kişi | kaçar | o günde

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

parlak | o gün | bazı yüzler | kendisine | yeter | bir durum | o gün | onlardan | için her kişi

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

üzerinde | o gün | bazı yüzler | neşeli | gülen

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

haktan sapanlar | kafirler | onlar | işte onlar | bir karalık | onu | kaplıyor

سورة التكوير مكية
وهي تسع وعشرون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

34 – O günde kişi kaçar kardeşinden,

35 – Anasından, babasından,

36 – Yastık arkadaşından ve oğullarından,

37 – Onlardan her kişi için o gün kendisine yetecek bir durum (meşguliyet) vardır.

38 – Bazı yüzler o gün parlaktır,

39 – Gülendir, neşelidir.

40 – Bazı yüzler de o gün, onların üzerinde toz vardır,

41 – Onları bir karalık kaplar,

42 – İşte onlar, evet onlar kafirler ve haktan sapanlardır.

81 – TEKVİR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
29 ayettir.

1 – Güneş dürüldüğü zaman,
2 – Yıldızlar döküldüğü zaman,
3 – Dağlar yürütüldüğü zaman,
4 – (On aylık) gebe develer başı boş bırakıldığı zaman,
5 – Vahşi hayvanlar toplandığı zaman,
6 – Denizler ateşlendiği zaman,
7 – Nefisler çiftleştiği zaman,
8 – Diri diri gömülen kız çocuğu sorulduğu zaman,
9 – Hangi günahla öldürüldü;
10 – sahifeler açıldığı zaman,
11 – Gök sıyrıldığı zaman,
12 – Cehennem kızdırıldığı (ısıtıldığı) zaman,
13 – Cennet yaklaştırıldığı zaman,
14 – Her nefis ne hazırladığını bilir.
15 – Hayır, sinenlere yemin ederim,
16 – Akanlara, yuvalara gidenlere,
17 – Arkasını döndüğü zaman geceye,
18 – Nefeslendiği zaman sabaha,
19 – Şüphesiz o (Kur'an) elbette değerli bir elçinin sözüdür.
20 – Kuvvet sahibi, Arş'in sahibinin yanında itibarlı,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ

1 güneş zaman dürüldüğü 2 yıldızlar zaman döküldüğü dağlar zaman

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

3 yürütüldüğü zaman gebe develer boş bırakıldığı 4 zaman vahşi hayvanlar toplandığı 5

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ

6 denizler ateşlendiği zaman 7 nefisler çiftleştiği zaman diri gömülen kız çocuğu

سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

8 hangi günahla öldürüldü 9 sahifeler açıldığı 10

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ

11 gök sıyrıldığı zaman 12 cehennem kızdırıldığı zaman cennet

أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾

13 yaklaştırıldığı zaman 14 her nefis ne hazırladığını bilir 15 sinenlere yemin ederim hayır

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

16 yuvalara gidenlere akanlara 17 arkasını döndüğü zaman geceye 18 nefeslendiği zaman sabaha

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

19 şüphesiz o elbette bir elçinin değerli 20 kuvvet sahibi Arş'in sahibinin yanında itibarlı

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ

أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سورة الانفطار مكية
وهي تسع عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

21 – Orada sözü dinlenir, güvenilir,

22 – Arkadaşınız (Hz Muhammed) deli değildir.

23 – Andolsun, gerçekten onu apaçık ufukta gördü.

24 – O gaybe karşı cimri değildir (vahyi gizlemez)

25 – O, kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26 – Nereye gidiyorsunuz?

27 – O alemler için ancak bir öğüttür.

28 – İçinizden doğru olmak isteyen için.

29 – Alemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

82 – İNFİTAR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
19 ayettir.

1 – Gök yarıldığı zaman,
2 – Yıldızlar dağıldığı zaman,
3 – Denizler akıtıldığı zaman,
4 – Kabirler deşildiği zaman,
5 – Nefis önden gönderdiğini ve geriye bıraktığını bilir.
6 – Ey o insan, seni kerem sahibi Rabbine karşı ne aldattı?
7 – O ki, seni yarattı, düzeltti, dengeledi.
8 – Dilediği herhangi biçimde terkip etti.
9 – Hayır, bilakis cezayı yalanlıyorsunuz.
10 – Gerçekten üzerinizde elbette muhafızlar var,
11 – Değerli katipler.
12 – Yaptıklarınızı bilirler.
13 – Gerçekten iyiler elbette bol nimetlerdeler.
14 – Gerçekten kötüler cehennemdeler.
15 – Ceza günü oraya girecekler.
16 – Onlar ondan gaip değiller.
17 – Ceza gününün ne olduğunu sana ne bildirdi?
18 – Sonra ceza gününün ne olduğunu sana ne bildirdi?
19 – Bir gündür ki hiçbir nefis, bir nefis için hiçbir şeye sahip olmaz. O gün emir Allah'ındır.

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾

1 yarıldığı gök zaman — 2 dağıldığı yıldızlar zaman — 3 akıtıldığı denizler zaman

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا

4 deşildiği kabirler zaman — 5 bilir nefis ne — önden gönderdi ve geriye bıraktı ey o

الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

6 O ki — 7 seni yarattı seni düzeltti seni dengeledi — kerem sahibi Rabbine seni aldattı ne insan

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ

8 seni terkip etti dilediği biçimde herhangi bir — 9 hayır bilakis cezayı yalanlıyorsunuz — üzerinizde gerçekten

لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي

10 elbette muhafızlar — 11 değerliler katipler — 12 bilirler o şeyi yapıyorsunuz gerçekten iyiler elbette

نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ

13 bol nimetlerde gerçekten kötüler — 14 cehennemde — 15 ceza günü oraya girecekler değil onlar

عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا

16 kaybolanlar — 17 ceza günü ne sana bildirdi ne — sonra ne sana bildirdi

يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

18 ceza günü — 19 bir gündür sahip olmaz hiçbir nefis bir nefis için hiçbir şeye — emir o gün Allah'ındır

سورة المطففين مكية
وهي ست وثلثون آية

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ١ اَلَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ٢

tam alırlar | insanların | üzerine | ölçtükleri | zaman | o kimseler | ölçü ve tartıda hile yapanlara | yazıklar olsun

وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ٣ اَلَا يَظُنُّ اُولٰئِكَ اَنَّهُمْ

kendileri gerçekten | onlar | sanmıyor mu | eksiltirler | tartı ile verdikleri | yahut | onlara | ölçekle verdikleri | zaman

مَبْعُوثُونَ ٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٦

alemlerin | Rabbi için | insanlar | kalkar | o günde | büyük | bir günde | diriltilmişler

كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ٧ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ٨

siccin | ne | sana | bildirdi | ne | elbette siccindedir | kötülerin | kitabı | gerçekten | hayır

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ١٠ اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ

yalanlıyorlar | o kimseler ki | yalanlayanlara | o gün | yazıklar olsun | yazılmış | bir kitap

83 – MUTAFFIFIN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
36 ayettir.

1 – Yazıklar olsun, ölçü ve tartıda hile yapanlara!

حزب ٢

2 – Onlar ki insanlardan ölçü ile aldıkları zaman tam alırlar.

3 – Onlara ölçü yahut tartı ile verdikleri zaman eksik verirler.

4 – Onlar gerçekten diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

5 – Büyük bir günde.

6 – O günde insanlar alemlerin Rabbi için kalkarlar.

7 – Hayır, gerçekten kötülerin kitabı elbette Siccin'dedir.

8 – Siccin'in ne olduğunu sana ne bildirdi?

9 –Yazılmış bir kitaptır.

10 – Yazıklar olsun o gün yalanlayanlara.

11 – Onlar ki ceza gününü yalanlıyorlar.

12 – Onu ancak her mütecaviz, çok günahkar yalanlar.

13 – Ona ayetlerimiz okunduğu zaman: "Öncekilerin masalları" der.

14 – Hayır, doğrusu, kazandıkları şeyler onların kalplerini paslandırdı.

15 – Hayır, gerçekten onlar o gün Rablerinden elbette perdelenmişler.

16 – Sonra gerçekten onlar elbette alevli ateşe girecekler.

17 – Sonra (onlara): "İşte yalanladığınız şey budur" denir.

18 – Hayır, gerçekten iyilerin kitabı elbette İlliyyin'dedir.

19 – İlliyyin'in ne olduğunu sana ne bildirdi?

20 – Yazılmış bir kitaptır.

21 – Ona yaklaştırılmışlar şahitlik ederler.

22 – Gerçekten iyiler elbette nimetlerdeler.

23 – Koltuklar üzerinde bakarlar.

24 – Yüzlerinde nimetlerin tazeliğini tanırsın / görürsün.

25 – Mühürlü halis şaraptan içerler.

26 – Sonu misktir. Artık yarışanlar bunda yarışsınlar.

بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ

11 12

ceza gününü yalanlamaz onu ancak her mütecaviz çok günahkar okunduğu zaman

عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا

13

idiler o şey kalplerini paslandırdı doğrusu hayır öncekilerin masalları der ayetlerimiz ona

يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ

14 15

onlar gerçekten sonra elbette perdelenmişler o gün Rablerinden onlar gerçekten hayır kazanıyorlar

لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّآ

16 17

alevli ateşe elbette girenler sonra denir bu o şey ki idiniz onu yalanlıyorsunuz hayır

إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

18 19 20

elbette iyilerin kitabı gerçekten elbette illiyyindedir ne sana bildirdi ne illiyyin yazılmış bir kitap

يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾

21 22 23

ona şahitlik eder yaklaştırılmışlar iyiler gerçekten elbette nimetlerde koltukların üzerinde bakarlar

تَعْرِفُ فِى وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾

24 25

yüzlerinde nimetlerin tazeliğini tanırsın içirilirler halis şaraptan mühürlü

خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾

26

sonu misk bunda artık yarışsın yarışanlar

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

katkısı tesnimden bir pınar içer onu yaklaştırılmışlar şüphesiz o kimseler ki

كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

idiler o kimseler- den ki iman ettiler gülerler zaman rastladıkları onlara kaş göz hareketi yaparlardı

وَإِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا

derler onları gördükleri zaman zevk duyarlar dönerlerdi ailelerine döndükleri zaman

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ

bugün gözcüler onların üzerine halbuki gönderil- mediler elbette sapıklar bunlar gerçekten

الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ

koltukların üzerinde gülerler kafirlerden iman ettiler o kimse- ler ki

يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

yapıyorlar idiler o şeyle kafirler cezalandırıldı mı bakarlar

27 – Katkısı Tesnim'den.

28 – Bir pınar ki ondan yaklaştırılmışlar içerler.

29 – Gerçekten suç işleyenler, iman edenlere gülerlerdi.

30 – Onlara rastladıkları zaman kaş göz hareketi yaparlardı.

31 – Ailelerine döndükleri zaman zevk duyarak dönerlerdi.

32 – Onları gördükleri zaman: "Gerçekten bunlar elbette sapıklar" derlerdi.

33 – Halbuki onların üzerine gözcüler olarak gönderilmediler.

34 – Bugün de iman edenler kafirlere gülerler.

35 – Koltuklar üzerinde bakarlar.

36 – Kafirler yaptıklarının cezasını çektiler mi?

84 – İNŞİKAK SURESİ

Mekke'de inmiştir.
25 ayettir.

1 – Gök yarıldığı zaman,

2 – Rabbini dinlediği zaman, ki buna layık kılınmıştır,

3 – Yer uzatıldığı,

4 – İçindekini atıp da boşaldığı,

5 – Rabbini dinlediği zaman, ki buna layık kılınmıştır,

6 – Ey o insan, şüphesiz sen Rabbine bir didinme ile didinmektesin; ona da kavuşacaksın.

7 – Kime kitabı sağından verildi ise,

8 – İleride kolay bir hesaba çekilecektir.

9 – Ailesine sevinçle dönecektir.

10 – Kime de kitabı sırtından / arkasından verildi ise,

11 – İleride helaki / ölümü çağıracak,

12 – Çılgın ateşe girecek.

13 – Çünkü o ailesinde sevinçli idi.

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۙ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
1 2
yer / zaman / layık kılınmış / Rabbini / dinlediği / yarıldığı / gök / zaman

مُدَّتْ ۙ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۙ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ؕ ﴿٥﴾
3 4 5
layık kılınmış / Rabbini / dinlediği / boşaldığı / içindeki / o şeyleri / attığı / uzatıldığı

يَآ اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۚ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ
6
verildi / o kimseye / gelince / O'na / da ulaşan / bir didinme ile / Rabbine / didinen / sen şüphesiz / insan / o / ey

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۙ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۙ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰٓى
7 8
dönecek / kolay / bir hesaba / hesaba çekilecek / ileride / sağı ile / kitabı

اَهْلِهِ مَسْرُورًا ؕ ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَآءَ ظَهْرِهِ ۙ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
9 10
ileride / sırtının / arkasından / kitabı / verildi / o kimseye ki / gelince / sevinçle / ailesine

يَدْعُوا ثُبُورًا ۙ ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَعِيرًا ؕ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ فِٓى اَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
11 12 13
sevinçli / ailesinde / idi / çünkü o / çılgın ateşe / girecek / helak / çağıracak

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾
14 15 16

şafağa yemin ederim yoo gören onu idi Rabbi gerçekten hayır asla dönmeyeceğini zannetti gerçekten o

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا
17 18 19

ne oluyo halden hale elbette bineceksiniz toplandı (dolunay) zaman aya topladı o şeye geceye

لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
20 21

kafir oldular o kimseler ki bilakis secde etmiyorlar Kur'an onlara okunduğu zaman iman etmiyorlar onlara

يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
22 23 24

acıklı bir azapla onları öyleyse müjdele saklıyorlar o şeyi pekiyi bilendir Allah yalanlıyorlar

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾
25

kesik değil bir mükafat var onlar için iyi şeyler yaptılar iman ettiler o kimseler ki ancak

سورة البروج مكية
وهي اثنتان وعشرون آية

14 – Gerçekten o asla dönmeyeceğini zannetti.

15 – Hayır, Gerçekten Rabbı onu görmektedir.

16 – Yoo, şafağa yemin ederim,

17 – Geceye ve topladığı şeye,

18 – Toplandığı (dolunay halini aldığı) zaman aya,

19 – Elbette halden hale bineceksiniz.

20 – Onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?

21 – Onlara Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.

22 – Bilakis o kafirler yalanlıyorlar.

23 – Allah onların (sinelerinde) sakladıklarını pekiyi bilendir.

24 – Öyleyse onları acıklı bir azapla müjdele.

25 – Ancak iman edip iyi şeyler yapanlar müstesnadır ki onlar için kesilmeyen bir mükafat vardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾

3 — şahitlik edilene — şahide — va'dedilen — güne — burçlar — sahibi — andolsun göğe

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

6 — oturanlar — üzerinde — onlar — o zaman — tutuşturucu — sahibi — ateşin — hendeklerin — sahipleri — gebertildi

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا

iman etmelerinden — ancak — onlar dan — intikam almadılar — seyredenler — mü'minlere — yapıyorlar — o şeyin — üzerine — onlar

بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

şeye — her — Allah — yerin — göklerin — mülkü — O'nun — o ki — övgüye layık — mutlak galip — Allah'a

شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ

onlar için var — tevbe etmediler — sonra — kadın mü'minleri — erkek mü'minleri — yaktılar — o kimseler ki — şüphesiz — hakkıyla şahit

عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

iyi şeyler — yaptılar — iman ettiler — o kimseler ki — şüphesiz — yangın — azabı — onlar için var — cehennem — azabı

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

en büyük — kurtuluş — işte budur — ırmaklar — altlarından — akar — cennetler — onlar için var

85 – BURUC SURESİ

Mekke'de inmiştir.
22 ayettir.

1 – Andolsun, burçlar sahibi göğe,

2 – Va'dedilen güne,

3 – Şahide, şahitlik edilene ki,

4 – Hendeklerin sahibi gebertildi.

5 – Tutuşturucu ateşin sahibi (hendekler).

6 – O zaman onlar onun üzerinde / kenarında oturuyorlar,

7 – Mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

8 – Onlardan ancak mutlak galip, övgüye layık Allah'a iman etmelerinden dolayı intikam aldılar.

9 – O ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah her şeye hakkı ile şahittir.

10 – Erkek mü'minleri ve kadın mü'minleri yakıp sonra da tövbe etmeyenler için cehennem azabı vardır ve onlar için yangın azabı vardır.

11 – Şüphesiz onlar ki iman edip iyi şeyler yaptılar, onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte bu en büyük kurtuluştur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
12 11
çok bağışlayan | o | tekrar eder | başlatır | O | çünkü O | elbette çok çetin | Rabbinin | tutup yakalayışı | şüphesiz

الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
14 15 16
haber | sana | geldi | mi | istiyor | o şeyi | çekinmeden yapan | çok yüce | Arş'ın | sahibi | çok sevendir

الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
17 18 19
Allah | yalanlama içinde | inkar ettiler | o kimseler ki | hayır | Semud'un | Fir'avn'in | orduların

مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾
20 21
Levh-i Mahfuz'da | yüce | Kur'an'dır | o | doğrusu | kuşatıcı | arkalarından

سورة الطارق مكية
وهي سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾
1 2 3
delip geçen | yıldızdır | Tarık | ne | sana | bildirdi | ne | Tarık'a | andolsun | göğe

12 – Şüphesiz Rabbinin tutup yakalayışı elbette çok çetindir.

13 – Çünkü O, başlatır ve tekrar eder.

14 – O çok bağışlayan, çok sevendir.

15 – Çok yüce Arş'ın sahibidir.

16 – İstediğini çekinmeden yapandır.

17 – Sana orduların haberi geldi mi?

18 – Fir'avn ve Semud'un.

19 – Hayır, kafirler yalanlamadadır.

20 – Allah onları arkalarından kuşatıcıdır.

21 – Doğrusu o yüce Kur'an'dır.

22 – Levh-i Mahfuz'dadır.

86 – TARIK SURESİ
Mekke'de inmiştir.
17 ayettir.

1 – Andolsun, göğe, Tarık'a,

2 – Tarık'ın ne olduğunu sana ne bildirdi?

3 – Delip geçen yıldızdır.

4 – Her nefsin üzerinde mutlaka bir koruyucu vardır.

5 – İnsan neden yaratıldı, baksın,

6 – Dökülen bir sudan.

7 – Bel ile göğüs kaburgalarının arasından çıkar.

8 – Şüphesiz O, onu döndürmeğe elbette kadirdir.

9 – O günde ki sırlar yoklanır.

10 – Artık onun için hiçbir kuvvet, bir yardımcı yoktur.

11 – Dönüş sahibi göğe andolsun,

12 – Çatlak sahibi yere ki,

13 – Şüphesiz o (Kur'an hak ile batılı), elbette ayıran bir sözdür.

14 – O şaka değildir.

15 – Şüphesiz onlar tuzak kurmakla tuzak kuruyorlar.

16 – Ben de tuzak kurmakla tuzak kuruyorum.

17 – Öyleyse kafirlere süre tanı, onlara az bir süre vermekle süre ver.

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ١ الَّذِى خَلَقَ فَسَوّٰى ٢ وَالَّذِى قَدَّرَ فَهَدٰى ٣

tesbih et / adını / Rabbinin / en yüce / O ki / yarattı / düzenledi / O ki / takdir etti / yol gösterdi

وَالَّذِى اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ٤ فَجَعَلَهُ غُثَآءً اَحْوٰى ٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا

O ki / çıkardı / otlağı / derken / kıldı / onu / çerçöp / simsiyah / okutacağız / sana

تَنْسٰٓى ٦ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ٨

unutmayacaksın / sen de / ancak / o şey / diledi / Allah / çünkü O / bilir / açığı / o şeyi / gizli kalanı / muvaffak edeceğiz / seni / en kolayına

فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ٩ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ١٠

eğer / fayda sağlarsa / öğüt / öğüt alacak / o kimse / korkuyor

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ١١ الَّذِى يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ١٢ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ

ondan / en bedbaht / girer / O ki / ateşe / en büyük / sonra / ölmez

فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ١٣ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ١٤ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ

orada / dirilmez / gerçekten / felah buldu / o kimse / arındı / zikretti / adını / Rabbinin

87 – A'LA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
19 ayettir.

1 – En yüce Rabbinin adını tesbih et.

2 – O ki yaratıp düzenledi,

3 – O ki, Takdir edip yol gösterdi.

4 – O ki, otlağı çıkardı;

5 – Onu simsiyah çer çöp kıldı.

6 – Sana okutacağız; sen de unutmayacaksın.

7 – Ancak Allah'ın dilediği müstesna. Çünkü O, açığı da bilir, gizli kalanı da.

8 – Seni en kolayına muvaffak edeceğiz.

9 – Sen de öğüt ver, eğer öğüt fayda sağlarsa.

10 – Korkan kimse öğüt alacaktır.

11 – En bedbaht ondan kaçacaktır.

12 – O ki, en büyük ateşe girer.

13 – Sonra orada ölmez de dirilmez de.

14 – Gerçekten felah buldu arınan,

15 – Rabbinin adını anıp namaz kılan.

16 – Doğrusu, siz dünya hayatını tercih ediyorsunuz.

17 – Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir.

18 – Gerçekten bu elbette ilk / eski sayfalarda.

19 – İbrahim ile Musa'nın sayfalarındadır.

فَصَلّٰى ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٧﴾

15 16 17

namaz kıldı – doğrusu – tercih ediyorsunuz – hayatını – dünya – ahiret ise – daha hayırlı – daha süreklidir

اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

18 19

bu gerçekten – elbette sayfalarda – ilk – sayfalarında – İbrahim'in – Musa'nın

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

88 – GÂŞİYE SURESİ

Mekke'de inmiştir.
26 ayettir.

1 – Sana geldi mi o kaplayanın haberi,

2 – Bazı yüzler öne eğilen,

3 – çalışan, yorulandır.

4 – Kızgın bir ateşe girer.

5 – Son derece sıcak bir kaynaktan içirilir.

6 – Onlar için kuru diken dışında bir yiyecek yoktur;

7 – Semirtmez de açlığı gidermez de.

8 – Bazı yüzler o gün nimet içinde,

9 – Çalışmasından dolayı hoşnuttur.

10 – Yüksek cennette.

11 – Orada boş laf işitmez.

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ

1 2

mi – geldi – sana – haberi – o kaplayanın – o gün – öne eğilen – çalışan

نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ

3 4 5

yorulan – girer – bir ateşe – kızgın – içirilir – bir kaynaktan – son derece sıcak – yoktur – onlar için – yiyecek

اِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

6 7 8

başka – kuru dikenden – semirtmez – gidermez – açlıktan – bazı yüzler – o gün – nimet içinde

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾

9 10 11

çalışmasından dolayı – hoşnuttur – cennette – yüksek – işitmez – orada – boş laf

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

konmuş kupalar yükseltilmiş sedirler orada var akan bir kaynak orada var

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ

deveye bakmıyorlar mı serilmiş halılar sıra sıra dizilmiş yastıklar

كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ

nasıl dağlara yükseltilmiş nasıl göğe yaratılmış nasıl

نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

bir hatırlatıcı sen ancak öyleyse hatırlat döşenmiş nasıl yere dikilmiş

لَسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ

o azabı Allah ona azap eder inkar ederse yüz çevirir kim ancak bir zorlayıcı üzerlerinde değilsin

الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

hesapları yalnız üzerimizedir şüphesiz sonra dönüşleri yalnız bizedir şüphesiz en büyük

12 – Orada akan bir kaynak vardır

13 – Orada yüksek sedirler vardır.

14 – Konulmuş kupalar.

15 – Sıra sıra dizilmiş yastıklar.

16 – Serilmiş halılar.

17 – Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmış?

18 – Göğe (bakmıyorlar mı) nasıl yükseltilmiş?

19 – Dağlara (bakmıyorlar mı), nasıl dikilmiş?

20 – Yere (bakmıyorlar mı), nasıl döşenmiş?

21 – Öyleyse hatırlat, sen ancak bir hatırlatıcısın.

22 – Onların üzerlerinde bir zorlayıcı değilsin.

23 – Ancak kim yüz çevirir, inkar ederse.

24 – Allah ona en büyük azabı eder.

25 – Şüphesiz dönüşleri yalnız bizedir.

26 – Sonra şüphesiz hesapları yalnız bizedir.

سورة الفجر مكية
وهي ثلاثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

89 – FECR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
30 ayettir.

1 – Andolsun, fecre

حزب ٣

2 – On gecelere,

3 – Çifte, teke,

4 – Yürüdüğü zaman geceye,

5 – Bunda akıl sahibi için yemin var mı?

6 – Görmedin mi, Rabbin Ad'e ne yaptı?

7 – Sütunların sahibi İrem'e,

8 – O ki, ülkeler arasında benzeri yaratılmadı

9 – O vadide kayaları oyan Semud'a,

10 – Kazıklar sahibi Fir'avn'e.

11 – Onlar ki, ülkelerde taşkınlık ettiler.

12 – Orada çok bozgunculuk ettiler;

13 – Rabbin de üzerlerine azap kırbacını döktü / indirdi.

14 – Şüphesiz Rabbin elbette gözetleme yerindedir.

وَالْفَجْرِ ١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٣ وَالَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ٤ هَلْ

1 andolsun şafağa | 2 on gecelere | 3 çifte teke | 4 yürüyor zaman geceye | var mı

فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦

5 bunda yemin sahibi için akıl | 6 görmedin mi nasıl yaptı Rabbin Ad'e

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ٨ وَثَمُودَ

7 İrem'e sütunların sahibi | 8 o ki yaratılmadı benzeri ülkelerde | Semud'a

الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ١٠ الَّذِينَ

9 o vadide kayaları oydular | 10 Fir'avn'e kazıkların sahibi | onlar ki

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ١٢ فَصَبَّ

11 ülkelerde taşkınlık ettiler | 12 orada çok bozgunculuğu | derken döktü

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ١٤

13 azabın kırbacını Rabbin üzerlerine | 14 elbette Rabbin gözetleme yerinde şüphesiz

فَأَمَّا ٱلْإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكْرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ

amma insan Rabbi onu imtihan edip de ona ikram edip nimet verdiği zaman: "Rabbim bana ikram etti" der.

أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾

16 – Amma onu deneyip de rızkını kıstığı zaman: "Rabbim beni horladı" der.

كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ ٱلْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

17 – Hayır, bilakis yetime ikram etmiyorsunuz.

18 – Yoksulu doyurmağa birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

وَتَأْكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

19 – Mirası dermecesine bir yeme ile yersiniz.

20 – Malı bir sevme ile çok seversiniz.

كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

21 – Hayır, yer bir sarsıntı ile yine bir sarsıntı ile sarsıldığı zaman,

22 – Rabbın ve melekler saf saf geldiği zaman,

وَجِاْىٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ

nasıl / insan / hatırlar / o gün / cehennem / o gün / getirildiği zaman

لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ

23 – O gün cehennem getirildiği zaman, işte o gün insan (her şeyi) hatırlar; fakat hatırlama ona nasıl (yarar sağlar)?

24 – (İnsan): "Ah keşke, hayatım için önden gönderseydim",

işte o gün / hayatım için / önden gönderseydim / ben keşke / ah / der / hatırlamak / onun için

25 – İşte o gün (Allah) öyle bir azap eder ki hiç kimse O'nunki gibi azap etmez.

26 – Hiç kimse O'nunki gibi bağlamaz.

27 – Ey o huzura eren nefis,

28 – Razı olarak, razı edilmiş olarak Rabbine dön.

29 – Haydi gir kullarımın arasına.

30 – Gir cennetime!

لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيَّتُهَا

25 26

o ey hiç kimse bağlaması gibi bağlamaz hiç kimse onun azabı gibi azap etmez

ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

27 28

nefis huzura eren dön Rabbine razı olarak razı edilmiş olarak

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٢٩﴾ وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣٠﴾

29 30

haydi gir kullarının arasına gir cennetime

سورة البلد مكية وهي عشرون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

90 – BELED SURESİ

Mekke'de inmiştir.
20 ayettir.

1 – Yoo, yemin ederim şu beldeye,

2 – Sen bu beldede bulunur iken,

3 – Babaya ve doğan şeye,

4 – Andolsun, gerçekten insanı meşakkat içinde yarattık.

5 – İnsan hiç kimsenin ona güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6 – "Ben yığın yığın mal telef ettim" der.

7 – Onu kimsenin görmediğini mi sanıyor?

لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

1 2 3

yoo yemin ederim şu beldeye iken sen bulunan bu beldede babaya o şeye ki doğdu

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِى كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

4 5

andolsun gerçekten yarattık insanı meşakkat içinde sanıyor mu gerçekten güç yetiremez ona hiç kimse

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٧﴾

6 7

der telef ettim mal yığın yığın sanıyor mu gerçekten görmedi onu hiç kimse

اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ٩ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

mi vermedik ona iki göz bir dil iki dudak ona gösterdik

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ١١ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْعَقَبَةُ ١٢ فَكُّ رَقَبَةٍ ١٣

atılmadı sarp yokuşa ne sana bildirdi ne o sarp yokuş bağını açmak

اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٤ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٥ اَوْ مِسْكِينًا

yahut yedirmek bir günde sahibi açlık bir yetime sahibi yakınlık yahut

ذَا مَتْرَبَةٍ ١٦ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا

sahibi toprağın sonra oldu o kimselerden iman ettiler birbirlerine tavsiye ettiler sabır birbirlerine tavsiye ettiler

بِالْمَرْحَمَةِ ١٧ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ١٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

merhameti işte onlar sahipleri sağın o kimseler ki inkar ettiler

بِاٰيَاتِنَا هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ ١٩ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ٢٠

ayetlerimizi onlar sahipleri solun üzerlerine bir ateş kapatılmış

سورة الشمس مكية
وهي خمس عشرة اية

8 – Ona vermedik mi, iki göz?

9 – Bir dil, iki dudak

10 – Ona iki yol gösterdik

11 – Sarp yokuşa atılmadı.

12 – Sarp yokuşun ne olduğunu biliyor musun?

13 – Bir boynun bağını açmak (köle azat etmek)tir.

14 – Yahut açlık gününde yemek yedirmektir.

15 – Yakınlığı olan bir yetime.

16 – Toz toprak içinde bir yoksula.

17 – Sonra da iman edip birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden ve birbirlerine merhameti tavsiye edenlerden oldu.

18 – İşte onlar sağın sahipleridir.

19 – Ayetlerimizi inkar edenler ise, onlar solun sahipleridir.

20 – Üzerlerine ateş kapatılmıştır.

91 – ŞEMS SURESİ

Mekke'de inmiştir.
15 ayettir.

1 – Andolsun, güneşe ve ışığına,

2 – Onu takip ettiği zaman aya,

3 – Onu açtığı zaman gündüze,

4 – Onu bürüdüğü zaman geceye,

5 – Göğe ve onu yapana,

6 – Yere ve onu döşeyene,

7 – Nefse ve onu düzenleyene,

8 – Ona kötülüğünü de sakınmasını da ilham etti.

9 – Gerçekten onu temizleyen iflah oldu.

10 – Gerçekten onu günaha gömen ziyan etti.

11 – Semud, azgınlığı ile yalanladı.

12 – En bedbahtları atıldığı zaman,

13 – Onlara Allah'ın elçisi: "Allah'ın devesine ve su içmesine dikkat edin!" dedi.

14 – Onu yalanladılar, deveyi sinirlediler / kestiler. Rableri de günahları yüzünden onların üzerlerini örtüverip dümdüz etti.

15 – Sonucundan korkmadan.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا ١ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا ٢ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰيهَا ٣

3 2 1

onu açtığı zaman gündüze onu takip ettiği zaman aya ışığına andolsun güneşe

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰيهَا ٤ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰيهَا ٥ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا ٦

6 5 4

onu döşedi o şeye yere onu yaptı o şeye göğe onu bürüyor zaman geceye

وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا ٧ فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا ٨ قَدْ

8 7

gerçekten sakınmasını kötülüğünü ona ilham etti onu düzenledi o şeye nefse

اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا ١٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

10 9

Semud yalanladı onu günaha gömdü o kimse ziyan etti gerçekten onu temizledi o kimse iflah oldu

بِطَغْوٰيهَا ١١ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ

12 11

Allah'ın elçisi onlara dedi en behbahtları atıldığı zaman azgınlığı ile

نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰيهَا ١٣ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

13

üzerlerini örtüverdi onu sinirlediler onu yalanladılar su içme nöbetine Allah'ın devesine

رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ١٤ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ١٥

15 14

bunun sonundan korkmaz olarak onları dümdüz etti günahları yüzünden Rableri

وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣﴾

dişiyi erkeği yarattı o şeye açıldığı zaman gündüze büründüğü zaman andolsun geceye

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾

en güzeli tasdik etti sakındı verdi o kimseye gelince elbette farklı çalışmanız şüphesiz

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾

en güzeli yalanladı ihtiyaç göstermedi cimrilik etti o kimseye gelince en kolay için onu muvaffak kılacağız

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا

10 11

bizedir gerçekten yuvarlandığı zaman malı ona fayda vermez en zor için onu muvaffak kılacağız

لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

12 13 14

elbette doğru yolu göstermek şüphesiz bizim elbette son ilk sizi uyardım bir ateşten alevlendi

92 – LEYL SURESİ

Mekke'de inmiştir. 21 ayettir.

1 – Andolsun, geceye bürüdüğü zaman,

2 – Gündüze, açıldığı zaman,

3 – Erkeği ve dişiyi yaratana,

4 – Gerçekten çalışmanız elbette farklıdır.

5 – O kimse ki, verdi ve sakındı,

6 – En güzeli tasdik etti,

7 – Biz onu en kolayına muvaffak kılacağız.

8 – O kimse ki cimrilik etti, ihtiyaç göstermedi,

9 – En güzeli yalanladı,

10 – Onu da en zora muvaffak kılacağız.

11 – Yuvarlandığı zaman malı ona fayda vermez.

12 – Gerçekten elbette doğru yolu göstermek yalnız bizim üzerimizedir.

13 – Gerçekten elbette ilk de son da bizimdir.

14 – Ben sizi alevlenen bir ateşten uyardım.

15 – Ona ancak en bedbaht girer.

16 – O ki yalanladı ve yüz çevirdi.

17 – Ondan en çok sakınan uzaklaştırılacak.

18 – O ki arınmak için malını verir.

19 – Onun yanında bir kimse için karşılığı verilecek bir nimet yoktur.

20 – Ancak en yüce Rabbinin rızasını araması hariç.

21 – Elbette ileride razı olacaktır.

لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا

15 16

ondan uzaklaştırılacak yüz çevirdi yalanladı o ki en bedbaht ancak ona girmez

الْاَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ

17 18

bir nimet onun yanında bir kimse için yoktur armır malını verir o ki en çok sakınan

تُجْزٰى ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

19 20 21

razı olacaktır elbette ileride en yüce Rabbinin yüzünü araması için ancak karşılığı verilecek

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالضُّحٰى ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٣﴾

1 2 3

andolsun kuşluğa geceye zaman sakinleştiği seni Rabbin terk etmedi darılmadı

93 – DUHA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
11 ayettir.

1 – Andolsun, kuşluğa,

2 – Sakinleştiği zaman geceye ki,

3 – Rabbin seni terk etmedi de (sana) darılmadı da.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ﴿٥﴾
4
seni de razı olacaksın | Rabbin | sana | verecek | elbette ileride | ilkten | senin için | daha hayırlı | elbette ahiret

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ﴿٧﴾
6
doğru yola iletti | kaybolan | seni | buldu | barındırdı | yetim | seni | bulmadı mı

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَاَمَّا
8 9
gelince | ezme | yetime | gelince | zengin etti | fakir | seni | buldu

السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾
10 11
durmayıp anlat | Rabbinin | nimetini | amma | azarlama | dilenciye

سورة الانشراح مكية
وهي ثماني آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ اَلَّذِى
1 2
o ki | yükünü | senden | attık | göğsünü | senin için | açmadık mı

4 – Elbette ahiret senin için ilkten daha hayırlıdır.

5 – Elbette ileride sana verecek Rabbin, sen de razı olacaksın.

6 – Seni yetim bulup da barındırmadı mı?

7 – Seni kaybolmuş bulup da doğru yola iletmedi mi?

8 – Seni fakir bulup da zengin etmedi mi?

9 – Yetime gelince, onu ezme!

10 – Dilenciye gelince, onu azarlama!

11 – Amma Rabbinin nimetini durmadan anlat.

94 – İNŞİRAH SURESİ

Mekke'de inmiştir.
8 ayettir.

1 – Senin için göğsünü açmadık mı?

2 – Senden yükünü attık.

3 – O ki sırtına ağır gelmişti (belini kırmıştı).

4 – Senin şanını yücelttik.

5 – Gerçekten zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

6 – Gerçekten zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

7 – Boşaldığın zaman hemen yorul.

8 – Sadece Rabbine rağbet et!

أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ

3 4 5

sırtına ağır gelmişti | senin yücelttik | şanını | gerçekten | zorluk ile | bir kolaylık | gerçekten

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

6 7 8

ile | zorluk | bir kolaylık | zaman | boşaldığın | hemen yorul | sadece Rabbine | rağbet et

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

95 – TİN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
8 ayettir.

1 – Andolsun, incire, zeytine,

2 – Sina dağına,

3 – Bu güvenli beldeye,

4 – Andolsun, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık.

5 – Sonra onu aşağıların aşağısına gönderdik.

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ

1 2 3

zeytine andolsun incire | Sina dağına | bu beldeye | güvenli gerçekten andolsun

خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

4 5

insanı yarattık | en güzelinde biçimin | sonra | onu gönderdik | aşağısına aşağıların

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦

kesik değil bir mükafat onlara var iyi şeyler yaptılar iman ettiler o kimseler ki ancak

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ٨

hakimlerin hakimi Allah değil mi cezayı bundan sonra seni yalanlatıyor artık ne

6 – Ancak İman edip iyi şeyler yapanlar müstesnadır ki onlar için kesilmeyen bir mükafat vardır.

7 – Artık bundan sonra sana cezayı yalanlatan nedir?

8 – Allah hakimlerin hakimi değil mi?

سورة العلق مكية
وهي تسع عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

96 – ALAK SURESİ

Mekke'de inmiştir.
19 ayettir.

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢ اقْرَأْ

oku bir kan pıhtısından insanı yarattı yarattı O ki Rabbinin adı ile oku

وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥

bilmedi o şeyi insana öğretti kalemle öğretti O ki sonsuz kerem sahibidir Rabbin

1 – Yaratan Rabbinin adı ile oku!

2 – İnsanı bir kan pıhtısından yarattı.

3 – Oku, Rabbin sonsuz kerem sahibidir!

4 – O ki, kalemle öğretti,

5 – İnsana bilmediğini öğretti.

كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ٦ أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ٧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجْعَىٰٓ ٨

dönüş yalnız Rabbine gerçekten ihtiyaçsız oldu kendisini gördü diye elbette azar insan mutlaka gerçek şu ki

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يَنْهَىٰ ٩ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ١٠ أَرَءَيْتَ إِن كَانَ

ise gördün mü namaz kıldı zaman bir kulu men eder o kimseyi gördün mü

عَلَى ٱلْهُدَىٰٓ ١١ أَوْ أَمَرَ بِٱلتَّقْوَىٰٓ ١٢ أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ١٣

yüz çevirdi yalanladı ise gördün mü takvayı emretti yahut doğru yol üzerinde

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ١٤ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ١٥

o perçemden elbette tutup çekeceğiz son vermezse andolsun eğer hayır görüyor Allah ki gerçekten bilmedi mi

نَّاصِيَةٍ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ١٦ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُۥ ١٧ سَنَدْعُ

biz de çağıracağız meclisini artık çağırsın günahkar yalancı bir perçem

ٱلزَّبَانِيَةَ ١٨ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ١٩

yaklaş secde et ona itaat etme hayır zebanileri

6 – Hayır, gerçekten insan elbette azar.

7 – İhtiyaçsız olduğunu gördüğü zaman

8 – Gerçekten dönüş yalnız Rabbinedir.

9 – Gördün mü, men edeni?

10 – Namaz kıldığı zaman bir kulu?

11 – Gördün mü, ya doğru yol üzerinde ise?

12 – Yahut takvayı emretti ise?

13 – Gördün mü, yalanladı ve yüz çevirdi ise?

14 – Allah'ın gerçekten onu gördüğünü bilmedi mi?

سجدة

15 – Hayır, andolsun, eğer son vermezse, elbette tutup çekeceğiz o perçemden,

16 – Yalancı, günahkar bir perçemden.

17 – Artık çağırsın meclisini.

18 – Biz de Zebanileri çağıracağız.

19 – Hayır, ona itaat etme. Secde et, yaklaş.

سورة القدر مكية
وهي خمس آيات

٦٠٠

KADR SÜRESİ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٢

Kadir gecesi ne sana bildirdi ne Kadir gecesinde onu indirdik gerçekten biz

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٣ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا

onda Ruh melekler iner de iner aydan bin daha hayırlıdır Kadir gecesi

بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ٤ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ٥

şafağın doğuşuna kadar o selamdır işten her Rablerinin izni ile

سورة البينة مدنية
وهي ثمانى آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ

onlar gelinceye kadar ayrılanlar müşriklerden kitap ehlinden kafir oldular o kimseler ki olmadı

97 – KADR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
5 ayettir.

1 – Gerçekten biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik.

2 – Kadir gecesinin ne olduğunu sana ne bildirdi?

3 – Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

4 – Melekler ve ruh onda Rabbinin emri ile her işten iner de iner.

5 – O selamdır; şafağın doğmasına kadar.

98 – BEYYİNE SURESİ

Medine'de inmiştir.
8 ayettir.

حزب ٤

1 – Kitap ehlinden ve müşriklerden kafirler kendilerine açık bir kanıt gelinceye kadar (dinlerinden) ayrılacak değillerdi.

2 – Allah'tan bir elçi; onlara tertemiz sahifeler okur.

3 – Onlarda çok değerli yazılı hükümler vardır.

4 – Kendilerine kitap verilenler ancak kendilerine o açık kanıt geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5 – Halbuki ancak dini O'na has kılarak ve muvahhitler olarak Allah'a ibadet etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekle emrolunmuşlardı. İşte doğru din budur.

6 – Şüphesiz kitap ehlinden ve müşriklerden kafirler, içinde ebedi kalıcılar olarak cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratılmışların en kötüsüdürler.

7 – Şüphesiz onlar ki iman edip iyi şeyler yaptılar, işte onlar yaratılanların en hayırlısıdır.

8 – Rableri katında mükafatları, altlarından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı oldular. İşte bu, Rabbinden korkan içindir.

الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾

2 3

çok değerli / yazılı hükümler / onlarda / tertemiz / sahifeler / okur / Allah'tan / bir elçi / açık bir kanıt

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

4

o açık kanıt / onlara / geldi / o şeyin / ardından / ancak / kitap / kendilerine verildi / o kimseler / ayrılığa düşmedi

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا

dosdoğru kılsınlar / muvahhitler / olarak / dini / O'na / has kılanlar / olarak / Allah'a / ibadet etsinler diye / ancak / emrolunmadılar / halbuki

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

5

ehlinden / kafir oldular / o kimseler ki / şüphesiz / doğrunun / dini / işte bu / zekatı / versinler / namazı

الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

6

yaratılmışların / en kötüsü / onlar / işte onlar / orada / ebedi kalanlar / olarak / cehennem / ateşinde / müşriklerden / kitap

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

7

yaratılanların / en hayırlısı / onlar / işte onlar / iyi şeyler / yaptılar / iman ettiler / o kimseler / şüphesiz

جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

sürekli kalıcılar / olarak / ırmaklar / altlarından / akar / Adn / cennetleri / Rablerinin / katında / mükafatları

فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

8

Rabbinden / korktu / o kimse için / işte bu / O'ndan / onlar da razı oldular / onlardan / Allah / razı oldu / ebedi / orada

سورة الزلزال مدنية
وهي ثماني آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ

zaman, sarsıldığı, yer, sarsıntısı ile, çıkardığı, yer, ağırlıklarını, dediği

الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ﴿٥﴾

insan, ne oluyor, ona, o gün, anlatır, haberlerini, çünkü, Rabbin, vahyetti, ona

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ

o gün, döner, insanlar, dağınık dağınık, kendilerine gösterilsin diye, amelleri, artık kim, amel ederse

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

ağırlığınca, zerre, hayır, görür, onu, kim, amel ederse, ağırlığınca, zerre, şer, görür, onu

99 – ZİLZAL SURESİ

Medine'de inmiştir.
8 ayettir.

1 – Yer sarsıntısı ile sarsıldığı zaman,

2 – Yer ağırlıklarını çıkardığı zaman,

3 – İnsan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman,

4 – İşte o gün haberlerini anlatır.

5 – Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6 – O gün insanlar dağınık dağınık olurlar ki kendilerine amelleri gösterilsin, diye.

7 – Artık kim zerre ağırlığınca hayır amel ederse, onu görür.

8 – Kim zerre ağırlığınca şer amel ederse, onu görür.

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُورِيٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيرٰتِ صُبْحًا ۝٣

1 2 3

andolsun koşanlara | hanıl hanıl | ateş çıkaranlara | çakarak | baskın yapanlara | sabahleyin

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝٥ اِنَّ الْاِنْسَانَ

4 5

kopardılar | orada | toz | ortasına daldılar | bunla | bir topluluğun | şüphesiz | insan

لِرَبِّهٖ لَكَنُودٌ ۝٦ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ

6 7

Rabbine | çok nankör | gerçekten o | buna | elbette şahittir | şüphesiz o | sevgisi için | hayır (mal)

لَشَدِيدٌ ۝٨ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝٩ وَحُصِّلَ

8 9

çok çetin | bilmez mi | zaman | değildiği | o şey | kabirlerde | tahsil edildiği

مَا فِي الصُّدُورِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝١١

10 11

o şey | sinelerde | şüphesiz | Rableri | kendilerinden | o gün | elbette haberdardır

100 – ADİYAT SURESİ

Mekke'de inmiştir. 11 ayettir.

1 – Andolsun, hanıl hanıl koşanlara,

2 – Çakarak ateş çıkaranlara,

3 – Sabahleyin baskın yapanlara,

4 – Orada toz koparanlara,

5 – Bununla bir topluluğun ortasına dalanlara ki,

6 – Şüphesiz insan Rabbine çok nankördür.

7 – Gerçekten o elbette buna şahittir.

8 – Şüphesiz o hayır (mal) sevgisi için çok çetindir.

9 – Bilmez mi ki kabirlerdeki deşildiği zaman,

10 – Sinelerdeki tahsil edildiği zaman,

11 – Şüphesiz Rableri o gün kendilerinden elbette haberdardır.

سورة القارعة مكية
وهي احدى عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الْقَارِعَةُ ١ مَا الْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَىٰكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣ يَوْمَ يَكُونُ

olur | o gün | kapıyı çalan | nedir | sana bildirdi | ne | o kapıyı çalan | nedir | kapıyı çalan

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ٥

dağılmış | pervaneler | gibi | insanlar | dağlar | olur | yün gibi | didilmiş

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ

tartıları | ağır geldi | o kimse | amma | işte o | bir geçimde | hoş | amma | o kimse | hafif geldi

مَوَازِينُهُ ٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ١٠ نَارٌ حَامِيَةٌ ١١

tartıları | onun | anası | Haviye'dir | ne | sana bildirdi | o | bir ateş | kızgın

101 – KARİA SURESİ

Mekke'de inmiştir.
11 ayettir.

1 – Kapıyı çalan.

2 – Nedir o kapıyı çalan?

3 – Kapıyı çalanın ne olduğunu sana ne bildirdi?

4 – O günde insanlar dağılmış pervaneler gibi olur.

5 – Dağlar didilmiş yün gibi olur.

6 – Amma kimin tartıları ağır gelirse,

7 – İşte o, hoş bir geçimdedir.

8 – Amma kimin de tartıları hafif gelirse,

9 – İşte onun anası Haviye'dir.

10 – Haviye'nin ne olduğunu sana ne bildirdi?

11 – Kızgın bir ateştir.

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ (١) حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (٢) كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٣) ثُمَّ كَلَّا

sizi oyaladı · çoklukla övünme (1) · nihayet · ziyaret ettiniz · kabirleri (2) · hayır · ileride · bileceksiniz (3) · sonra yine · hayır

سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٤) كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ (٥) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (٦)

ileride · bileceksiniz (4) · doğrusu · eğer · bilseydiniz · bilgi ile · kesin (5) · andolsun mutlaka göreceksiniz · alevli ateşi (6)

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (٧) ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (٨)

sonra · andolsun mutlaka göreceksiniz · onu · gözüyle · yakin (7) · sonra · andolsun mutlak sorulacaksınız · o gün · nimetlerden (8)

102 – TEKASÜR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
8 ayettir.

1 – Çoklukla övünme sizi oyaladı,

2 – Nihayet kabirleri ziyaret ettiniz.

3 – Hayır, ileride bileceksiniz.

4 – Sonra yine hayır, ileride bileceksiniz.

5 – Doğrusu, eğer kesin bir bilgi ile bilseydiniz (bununla meşgul olmazdınız).

6 – Andolsun, alevli ateşi mutlaka göreceksiniz.

7 – Sonra andolsun, onu mutlaka yakin gözü ile göreceksiniz.

8 – Sonra andolsun, o gün nimetlerden sorulacaksınız.

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

yaptılar | iman ettiler | o kimseler ki | ancak | elbette ziyandadır | insan | şüphesiz | andolsun asra

الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

sabrı | birbirlerine tavsiye ettiler | hakkı | birbirlerine tavsiye ettiler | iyi şeyler

103 – ASR SURESİ

Mekke'de inmiştir.
3 ayettir.

1 – Andolsun, asra,

2 – Şüphesiz insan elbette ziyandadır.

3 – Ancak iman edip iyi şeyler yapanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.

سورة الهمزة مكية
وهي تسع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

ölümsüzleştirir | malı gerçekten | sanır | onu saydı | mal topladı | o ki | çok ayıplayanın | arkadan çekiştirenin | her | vay haline

104 – HÜMEZE SURESİ

Mekke'de inmiştir.
9 ayettir.

1 – Vay haline her arkadan çekiştirenin, çok ayıplayanın,

2 – O ki mal topladı ve saydı,

3 – Gerçekten malının onu ölümsüzleştireceğini sanır.

كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

4 5 6

hayır elbette atılacak Hutame'ye ne sana bildirdi Hutame ateşi Allah'ın tutuşturulmuş

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

7 8 9

o ki çıkar üzerine gönüllerin o şüphesiz onların üzerine kapatılmış sütunlarda uzatılmış

4 – Hayır, elbette Hutame'ye mutlaka atılacaktır.

5 – Hutame'nin ne olduğunu sana ne bildirdi?

6 – Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

7 – O ki gönüllerin üzerine çıkar (kalplere sirayet eder).

8 – Şüphesiz o onların üzerine kapatılmıştır.

9 – Uzatılmış sütunlarda.

سورة الفيل مكية وهي خمس آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

1

tuzaklarını kılmadı mı fil sahiplerine Rabbin yaptı nasıl görmedin mi

فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ

2 3

onlara atıyor sürü sürü kuş üzerlerine gönderdi boşa çıkarmada

بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

4 5

pişmiş çamurdan taşlar onları kıldı gibi ekin sapı yenmiş

105 – FİL SURESİ

Mekke'de inmiştir.
5 ayettir.

1 – Görmedin mi, Rabbin fil sahiplerine ne yaptı?

2 – Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3 – Onların üzerine sürü sürü kuş gönderdi,

4 – Onlara pişmiş çamurdan taşlar atıyordu;

5 – Onları yenmiş ekin sapı gibi yaptı.

٦٠٤

KUREYŞ SURESİ

بسم الله الرحمن الرحيم

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ١ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ٢ فَلْيَعْبُدُوا

ibadet etsinler / yaz / kış / yolculuğuna / onları alıştırdığı için / Kureyş'i / alıştırdığı için

رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ٤

korkudan / onları emin etti / açlıktan / onları doyurdu / O ki / Beyt'in / bu / Rabbine

بسم الله الرحمن الرحيم

106 – KUREYŞ SURESİ

Mekke'de inmiştir.
4 ayettir

1 – Kureyş'i alıştırdığı için,

2 – Onları kış ve yaz yolculuklarına alıştırdığı için,

3 – Onlar da bu Beyt'in Rabbine ibadet etsinler.

4 – O ki onları açlıktan doyurdu ve onları korkudan emin etti.

107 – MAUN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
7 ayettir.

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا

2	yetimi	sertçe iter	o ki	işte o	1	cezayı	yalanlıyor	onu ki	gördün mü

يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ

namazla-rından	onlar	o kimseler ki	4	o namaz kılanların	vay haline	3	yoksulu	yedirmeğe	teşvik etmez

سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

5	gafiller	o kimseler ki	onlar	6	gösteriş yaparlar	engellerler	7	zekatı/yardımı

1 – Cezayı yalanlayanı gördün mü?

2 – İşte o yetimi sertçe iter,

3 – Yoksulu yedirmeğe teşvik etmez.

4 – Vay haline o namaz kılanların,

5 – Ki onlar namazlarından gafillerdir.

6 – Onlar ki gösteriş yaparlar,

7 – Zekatı / yardımı engellerler.

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

3	zürriyetsiz	odur	sana	buğz eden	gerçekten	2	kurban kes	Rabbin için	öyleyse namaz kıl	1	Kevser'i	sana	verdik	şüphesiz biz

108 – KEVSER SURESİ

Mekke'de inmiştir.
3 ayettir.

1 – Şüphesiz biz sana Kevser'i verdik.

2 – Sen de Rabbin için namaz kıl, kurban kes.

3 – Gerçekten sana buğz eden, zürriyetsiz odur.

سورة الكافرون مكية
وهي ستة آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣

ben tapıyorum | o şeye ki | tapanlar | siz değilsiniz | siz tapıyorsunuz | o şeye ki | ben tapmam | kafirler | o ey de ki

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

benim dinim | bana | sizin dininiz | size | ben tapıyorum | o şeye ki | tapanlar | siz değilsiniz | siz taptınız | o şeye ki tapan | ben değilim

سورة النصر مدنية
وهي ثلاث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

109 – KAFİRUN SURESİ

Mekke'de inmiştir.
6 ayettir.

1 – De ki: "Ey o kafirler,

2 – Ben sizin taptıklarınıza tapmam.

3 – Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.

4 – Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim.

5 – Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.

6 – Sizin dininiz size, benim dinim de bana.

110 – NASR SURESİ

Medine'de inmiştir.
3 ayettir.

1 – Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman.

2 – İnsanların Allah'ın dinine bölük bölük girdiklerini gördüğün zaman,

3 – Rabbinin Hamdi ile tesbih et ve O'ndan istiğfar et. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir.

إِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ اللّٰهِ

Allah'ın dinine giriyorlar insanları gördüğün ve fetih Allah'ın yardımı geldiği zaman

اَفْوَاجًا ۙ ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

tevbeleri çok kabul eden oldu şüphesiz O O'ndan istiğfar et Rabbinin hamdi ile hemen tesbih et bölük bölük

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ ؕ ﴿١﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ؕ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا

bir ateşe girecek kazandı ne de o şey ne malı ona fayda vermedi kendisi de kurudu Ebu Leheb'in iki eli kurusun

ذَاتَ لَهَبٍ ۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُ ؕ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ ﴿٤﴾ فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

hurma lifinden bir ip boynunda odun hamalı olarak karısı da alev sahibi

111 – TEBBET SURESİ

Mekke'de inmiştir. 5 ayettir.

1 – Ebu Leheb'in iki eli kurusun, kendisi de kurudu.

2 – Malı ve kazancı ona fayda vermedi.

3 – Alevli bir ateşe girecek.

4 – Karısı da odun hamalı olarak,

5 – Boynunda hurma lifinden bir ip vardır.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

hiç kimse | denk | O'na | olmadı | doğmadı | doğurmadı | herkes O'na muhtaçtır | Allah | birdir | Allah'tır | O | de ki

112 – İHLAS SÛRESİ

Mekke'de inmiştir
4 ayettir

1 – De ki: "O Allah'tır, birdir"

2 – "Allah Samed'dir (herkes O'na muhtaçtır)"

3 – "Doğurmadı, doğmadı".

4 – "Hiç kimse O'na denk olmadı"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ

şerrinden | yarattı | o şeyin ki | şerrinden | sabahın | Rabbine | sığınırım | de ki

113 – FELAK SÛRESİ

Medine'de inmiştir
5 ayettir.

1 – De ki: "Sığınırım sabahın Rabbine".

2 – "Yarattığı şeylerin şerrinden".

غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ٤

4 3

düğümlere üfüren kadınların şerrinden karardığı zaman gecenin

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥

5

haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden

3 – "Karardığı zaman gecenin şerrinden".

4 – "Düğümlere üfüren kadınların şerrinden".

5 – "Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden".

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١ مَلِكِ النَّاسِ ٢ إِلَٰهِ النَّاسِ ٣

3 2 1

insanların ilahına insanların sahibine insanların Rabbine sığınırım de ki

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ

4

göğüslerine vesvese verir o ki sinsi o vesvese verenin şerrinden

النَّاسِ ٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ٦

6 5

insanlardan cinlerden insanların

114 – NAS SURESİ

Medine'de inmiştir.
6 ayettir.

1 – De ki: "Sığınırım insanların Rabbine",

2 – "İnsanların sahibine",

3 – "İnsanların İlah'ına",

4 – "O vesvese veren sinsi (şeytan)ın şerrinden",

5 – O ki, insanların göğüslerine vesvese verir",

6 – "Cinlerden ve insanlardan".